

Language: ខ្មែរ (Khmer)

Book: Matthew

Matthew

ជំពូក 1

¹ នេះជាសៀវភៅរាយនាមអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ដែលត្រូវជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ។ ² លោកអប្រាហាំបង្កើតលោកអ៊ីសាក លោកអ៊ីសាកបង្កើតលោកយ៉ាកូប លោកយ៉ាកូបបង្កើតលោកយូដា និងបងប្អូនរបស់គាត់។ ³ លោកយូដា និងនាងតាម៉ារបង្កើតលោកពេសេ និងលោកសេវ៉ាស លោកពេសេបង្កើតលោកហេស្រូន លោកហេស្រូនបង្កើតលោកអេរីម។ ⁴ លោកអេរីមបង្កើតលោកអមីណាដាប់ លោកអមីណាដាប់បង្កើតលោកណាសួន លោកណាសួនបង្កើតលោកសាលូម៉ូន។ ⁵ លោកសាលូម៉ូន និងនាងរ៉ាហាបបង្កើតលោកបូអូស លោកបូអូស និងនាងរស់បង្កើតលោកអូបេដ ហើយលោកអូបេដបង្កើតលោកអ៊ីសាយ។ ⁶ លោកអ៊ីសាយបង្កើតស្តេចដាវីឌ ហើយស្តេចដាវីឌ និងភរិយារបស់អ្វីរី បង្កើតស្តេចសាឡូម៉ូន។ ⁷ សាឡូម៉ូនបង្កើតអហូបោម អហូបោមបង្កើតអប៊ីយ៉ា អប៊ីយ៉ាបង្កើតអេសា។ ⁸ អេសាបង្កើតយ៉ូសាផាត យ៉ូសាផាតបង្កើតយ៉ូរ៉ាម យ៉ូរ៉ាមបង្កើតអូសៀស។ ⁹ អូសៀសបង្កើតយ៉ូថាម យ៉ូថាមបង្កើតអេហាស អេហាសបង្កើតអេសេគាស។ ¹⁰ អេសេគាសបង្កើតម៉ាណាសេ ម៉ាណាសេបង្កើតអាំម៉ូន អាំម៉ូនបង្កើតយ៉ូសៀស។ ¹¹ យ៉ូសៀសបង្កើតយេកូនាស និងប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ក្នុងគ្រាដែលគេនិរទេស ទៅស្រុកបាប៊ីឡូន។ ¹² ក្រោយពីនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន លោកយេកូនាសបង្កើតលោកសាលធាល លោកសាលធាលបង្កើតលោកសូរ៉ូបាប៊ីល។ ¹³ លោកសូរ៉ូបាប៊ីលបង្កើតលោកអប៊ីយូដ លោកអប៊ីយូដបង្កើតលោកអេលាគីម លោកអេលាគីមបង្កើតលោកអេស្វរ។ ¹⁴ លោកអេស្វរបង្កើតលោកសាដុក លោកសាដុកបង្កើតលោកអេគីម លោកអេគីមបង្កើតលោកអេលីយូដ។ ¹⁵ លោកអេលីយូដបង្កើតលោកអេឡាសារ លោកអេឡាសារបង្កើតលោកម៉ាថាន លោកម៉ាថាន បង្កើតលោកយ៉ាកូប។ ¹⁶ លោកយ៉ាកូបបង្កើតលោកយ៉ូសែប ជាស្វាមីរបស់នាងម៉ារី ដែលបង្កើតព្រះយេស៊ូ ដែលហៅថាព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁷ ពីជំនាន់លោកអប្រាហាំមកដល់ស្តេចដាវីឌ មានដប់បួនតំណ ពីស្តេចដាវីឌមកដល់នឹងគ្រា ដែលគេនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូន មានដប់បួនតំណ ហើយចាប់ពីគ្រាដែលគេនិរទេសទៅស្រុកបាប៊ីឡូនមកទល់ព្រះគ្រីស្ទ ក៏មានដប់បួនតំណដែរ។ ¹⁸ នេះជាដំណើររឿងស្តីពីកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ នាងម៉ារីជាមាតារបស់ព្រះអង្គ ត្រូវជាគូដណ្តឹងរបស់លោកយ៉ូសែប។ មុនពេលពួកគេរួមរស់ជាមួយគ្នា នាងម៉ារីមានផ្ទៃពោះ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធចូចទៅហើយ។ ¹⁹ លោកយ៉ូសែបដែលជាស្វាមីរបស់នាង ជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ហើយលោកមិនចង់បំបាក់មុខនាងជាសាធារណៈឡើយ។ ដូច្នេះ លោកបានសម្រេចចិត្តផ្តាច់ពាក្យជាមួយនាងដោយស្ងាត់ៗវិញ។ ²⁰ ពេលដែលគាត់កំពុងគិតដូច្នេះ ស្រាប់តែមានទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ លេចមកប្រាប់គាត់ក្នុងស្មារតីថា៖ «យ៉ូសែប! ជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌអើយ! សូមកុំខ្លាចនឹងទទួលយកនាងម៉ារីមកធ្វើជាភរិយាឡើយ ពីព្រោះបុត្រដែលនៅក្នុងផ្ទៃនាង កើតមកពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធទេ។ ²¹ នាងនឹងសម្រាលបានបុត្រមួយ ហើយត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា យេស៊ូ ដ្បិតបុត្រនោះនឹងសង្គ្រោះប្រជាពលរដ្ឋព្រះអង្គ ឲ្យរួចពីបាបរបស់គេ»។ ²² ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្របតាមសេចក្តីដែលព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល តាមរយៈព្យាករណ៍ថា៖ ²³ «មើល! ត្រូវព្រហ្មចារីនឹងមានផ្ទៃពោះ ហើយនាងនឹងសម្រាលបានបុត្រមួយ គេនឹងថ្វាយព្រះនាមថា «អេម៉ាញ៉ូអែល» មានន័យថា «ព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយយើង»។ ²⁴ លុះលោកយ៉ូសែបភ្ញាក់ពីដំណេក លោកក៏ធ្វើតាមបង្គាប់ទេវតា គឺលោកទទួលនាងម៉ារីមកធ្វើជាភរិយា។ ²⁵ ប៉ុន្តែ លោកពុំបានរួមប្រពន្ធជាមួយនាង រហូតដល់នាងសម្រាលបានបុត្រ។ រួចលោកថ្វាយព្រះនាមថា «យេស៊ូ»។

ជំពូក 2

¹ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូប្រសូតនៅក្នុងភូមិបេថ្លេហឹម ស្រុកយូដា ក្នុងរជ្ជកាលព្រះបាទហេរ៉ូដ មានពួកហោរាចារ្យធ្វើដំណើរពីទិសខាងកើតមកដល់ យេរូសាឡឹមដោយស្មោះថា៖ ² «តើព្រះអង្គដែលប្រសូតមកជាមហាក្សត្ររបស់ជនជាតិយូដាគង់នៅឯណា? យើងបានឃើញផ្កាយរបស់ព្រះអង្គពីទិសខាងកើត ហើយយើងមកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ»។ ³ កាលព្រះបាទហេរ៉ូដឮដំណឹងនេះ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យរន្ធត់យ៉ាងខ្លាំង ហើយអ្នករស់នៅយេរូសាឡឹមទាំងអស់ ក៏ រន្ធត់ចិត្តជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ⁴ ព្រះបាទហេរ៉ូដកោះហៅពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យទាំងប៉ុន្មានរបស់ប្រជាជនមក ហើយសួរគេពីទីកន្លែងដែលព្រះគ្រីស្ទ បានប្រសូត។ ⁵ ពួកគេទូលប្រាប់ស្តេចថា ព្រះគ្រីស្ទប្រសូតនៅភូមិបេថ្លេហឹម ក្នុងស្រុកយូដា ព្រោះមានសេចក្តីចែងទុកមកតាមរយៈព្យាករណ៍ថា៖ ⁶ «បេថ្លេហឹមជា ដែនដីយូដាអើយ! អ្នកមិនមែនតូចជាងគេទេ ក្នុងក្រុងសំខាន់ៗនៃស្រុកយូដា ដ្បិតនឹងមានមេដឹកនាំមួយរូបកើតចេញពីអ្នក លោកនឹងមើលថែជនជាតិ អ៊ីស្រាអែលរបស់យើង»។ ⁷ ក្រោយមក ព្រះបាទហេរ៉ូដហៅពួកហោរាចារ្យមកជាសម្ងាត់ សួរបញ្ជាក់យ៉ាងហ្មត់ចត់ពីពេលដែលផ្កាយរះឡើង។ ⁸ ព្រះអង្គចាត់ ពួកគេទាំងនោះឲ្យទៅបេថ្លេហឹម ដោយបង្គាប់ថា៖ «នាំគ្នាទៅចុះ! ហើយស៊ើបសួរដំណឹងអំពីព្រះបុត្រនោះអោយបានច្បាស់លាស់។ កាលបើបានឃើញ បុត្រនោះហើយ សូមមកប្រាប់យើងវិញផង ដើម្បីឲ្យយើងទៅថ្វាយបង្គំព្រះអង្គដែរ»។ ⁹ បន្ទាប់ពីបានឮបញ្ជារបស់ស្តេចហើយ ពួកគេក៏នាំគ្នាចេញទៅ ហើយផ្កាយដែលគេបានឃើញនៅទិសខាងកើត ក៏នាំមុខគេជានិច្ចរហូតដល់កន្លែងដែលព្រះបុត្រគង់នៅទើបឈប់។ ¹⁰ កាលហោរាចារ្យទាំងនោះឃើញ ផ្កាយហើយ គេសប្បាយចិត្តយ៉ាងខ្លាំង។ ¹¹ ពួកគេចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយឃើញព្រះបុត្រនៅជាមួយនាងម៉ារី ជាមាតារបស់ព្រះអង្គ។ ពួកគេក៏នាំគ្នាថ្វាយបង្គំ ព្រះអង្គ រួចក៏បើកហិបយកទ្រព្យរបស់ខ្លួនមក គឺមាន មាស គ្រឿងក្រអូប និងជ័រល្បិចទេសថ្វាយដល់ព្រះអង្គ។ ¹² ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលព្រមានគេ ក្នុង សូបិនមិនឲ្យវិលទៅជួបព្រះបាទហេរ៉ូដវិញឡើយ បន្ទាប់មក ពួកគេវិលត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ខ្លួនវិញ តាមផ្លូវមួយផ្សេងទៀត។ ¹³ បន្ទាប់ពីពួកហោរាចារ្យចាក ចេញទៅ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់លេចមកប្រាប់លោកយ៉ូសែបក្នុងសូបិនថា៖ «ក្រោកឡើង! នាំព្រះបុត្រ និងមាតារបស់ព្រះអង្គ ភៀសខ្លួនទៅអេស៊ីបទៅ។ ត្រូវ ស្នាក់នៅកន្លែងនោះ រហូតដល់យើងប្រាប់ឲ្យវិលត្រឡប់មកវិញសឹមមក ពីព្រោះព្រះបាទហេរ៉ូដរកសម្លាប់ព្រះបុត្រ»។ ¹⁴ យប់នោះលោកយ៉ូសែបក្រោកឡើង ហើយនាំព្រះបុត្រ និងមាតារបស់ព្រះអង្គ រត់ភៀសខ្លួនទៅអេស៊ីបទាំងយប់។ ¹⁵ គាត់នៅទីនោះរហូតដល់ព្រះបាទហេរ៉ូដសោយទិវង្គត ការនេះកើតឡើងស្រប នឹងសេចក្តី ដែលព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលតាមរយៈព្យាករណ៍ថា៖ «យើងហៅបុត្រយើងចេញពីអេស៊ីបមក»។ ¹⁶ បន្ទាប់ពីព្រះបាទហេរ៉ូដយល់ថា ពួកហោរាចារ្យ បានបំបាក់មុខព្រះអង្គ ព្រះអង្គព្រះពិរោធយ៉ាងខ្លាំង ហើយក៏ចេញបញ្ជាឲ្យគេសម្លាប់ក្មេងប្រុសៗទាំងអស់ក្នុងភូមិបេថ្លេហឹម និងភូមិជិតខាង ចាប់ពីអាយុពីរ ឆ្នាំចុះក្រោម គឺតាមកំណត់ថ្ងៃដែលទ្រង់បានសួរបញ្ជាក់ពួកហោរាចារ្យ។ ¹⁷ ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្របតាមសេចក្តីដែលបានចែងទុកតាមរយៈព្យាករណ៍ យេរេមាថា៖ ¹⁸ «មានពួសំឡេងពីរ៉ាម៉ាមកជាទំនួញយំសោក និងកាន់ទុក្ខ គឺនាងរ៉ាដែលយំសោកអាណិតកូននាង ហើយនាងមិនព្រមអោយនរណាសម្រាល ទុក្ខនាងឡើយ ព្រោះកូននាងបាត់បង់ជីវិតអស់ទៅហើយ»។ ¹⁹ ក្រោយពីព្រះបាទហេរ៉ូដសោយទិវង្គត ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានលេចមកប្រាប់លោកយ៉ូសែប នៅអេស៊ីបក្នុងសូបិនថា៖ ²⁰ «ក្រោកឡើង! នាំព្រះបុត្រ និងមាតារបស់ព្រះអង្គត្រឡប់ទៅអ៊ីស្រាអែលវិញទៅ ដ្បិតពួកអ្នកដែលប៉ុនប៉ងមកលើព្រះកុមារបាន ស្លាប់បាត់អស់ទៅហើយ»។ ²¹ យ៉ូសែបក្រោកឡើង នាំព្រះបុត្រ និងមាតារបស់ព្រះអង្គត្រឡប់ទៅអ៊ីស្រាអែលវិញ។ ²² ប៉ុន្តែ កាលលោកឮថា ព្រះបាទ អ៊ែរមឡាសឡើងគ្រងរាជ្យនៅស្រុកយូដា ស្ទង់ស្តេចហេរ៉ូដជាព្រះបិតា លោកភ័យខ្លាចមិនហ៊ានទៅស្រុកនោះទេ លោកភៀសខ្លួនទៅកាលីឡេ ដោយព្រោះព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់លោកឲ្យដឹងក្នុងសូបិន។ ²³ លោកទៅរស់នៅ ក្នុងភូមិមួយឈ្មោះណាសារ៉ែត ការនេះកើតឡើងស្របតាមសេចក្តីដែលពួកព្យាករណ៍ បានថ្លែងទុកថា៖ គេនឹងហៅព្រះអង្គថា ជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត។

ជំពូក 3

¹ នៅគ្រានោះ លោកយ៉ូហានបានប្រកាសនៅរាល់រហស្សនាគ ប្រាកដថា៖ ² «ចូរប្រើចិត្តឡើង! ដ្បិតព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ ជិតមកដល់ហើយ!» ³ លោកនេះហើយដែលព្យាករណ៍អស្ចារ្យបានផ្ទៀងផ្ទាត់ទុកអំពីលោកថា៖ «មានសំឡេងមួយស្រែកឡើងនៅរាល់រហស្សនាគថា៖ ចូរបៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ចូរតម្រង់ផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ!» ⁴ លោកយ៉ូហានស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ធ្វើអំពីមាសអង្គុយ ហើយខ្សែក្រវាត់គាត់ធ្វើអំពីស្បែក។ លោកបរិភោគកណ្តាប់ និងទឹកឃ្មុំធ្វើជាអាហារ។ ⁵ អ្នករស់នៅយេរូសាឡឹម ស្រុកយូដា និងអ្នកស្រុកនៅតំបន់ ទន្លេយ៉ែរដាន់ទាំងមូលនាំគ្នាមករកលោក។ ⁶ ពួកគេសារភាពអំពីបាបរបស់ខ្លួន ហើយលោកក៏ធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យគេក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន់។ ⁷ ប៉ុន្តែកាលលោកឃើញពួកផារីស៊ី និងពួកសាឌុស៊ី មកទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោក លោកនិយាយទៅគេថា៖ «ឲ្យពូជពស់វែកអើយ! តើនរណាប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យរត់គេចពីព្រះពិរោធ ដែលនឹងមកដល់ដូច្នេះ?» ⁸ ចូរបង្កើតផលផ្លែល្អ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីការដែលអ្នករាល់គ្នាបានកែប្រែចិត្តគំនិតមែន។ ⁹ កុំគិតថាថាខ្លួនមានលោកអប្រាហាំជាបុព្វបុរសនោះឡើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់អាចបង្កើតកូចចៅលោកអប្រាហាំចេញពីថ្មទាំងនេះក៏បានដែរ។ ¹⁰ ពូចៅដាក់នៅជិតគល់ឈើស្រែចហើយ ដើមឈើណាមិនផ្តល់ផ្លែល្អទេ នឹងត្រូវកាប់ ហើយបោះចោលទៅក្នុងភ្លើង។ ¹¹ ខ្ញុំធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នាដោយទឹក ដើម្បីអ្នករាល់គ្នាកែប្រែចិត្តគំនិត ប៉ុន្តែលោកដែលមកក្រោយខ្ញុំ មានអំណាចលើសខ្ញុំទៅទៀត។ ខ្ញុំមិនសក្តិសមសូម្បីតែដោះស្បែកជើងជូនលោក។ លោកនឹងធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនិងដោយភ្លើងវិញ។ ¹² លោកកាន់ចង្កូវ សម្អាតលានបោកស្រូវ អុំស្រូវប្រមូលយកគ្រាប់ដាក់ក្នុងជង្រុក រីឯសំដី លោកនឹងដុតក្នុងភ្លើង ដែលឆេះរហូត។ ¹³ ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូយាងពីកាលីឡេទៅទន្លេយ៉ែរដាន់ដើម្បីឲ្យលោកយ៉ូហានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ លោកយ៉ូហានព្យាយាមប្រកែកថា៖ «ខ្ញុំទេតើដែលត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោក ម្តេចក៏លោកមករកខ្ញុំវិញ?» ¹⁵ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទៅគាត់ថា៖ «ចូរធ្វើម្តងនេះសិនចុះ ដើម្បីឲ្យសម្រេចស្របតាមគ្រប់ទាំងសេចក្តីសុចរិតដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់»។ លោកយ៉ូហានក៏យល់ព្រម។ ¹⁶ ក្រោយពេលទទួលពិធីជ្រមុជទឹករួចហើយ ព្រះយេស៊ូយាងឡើងពីទឹកភ្លាម ស្រាប់តែផ្ទៃមេឃបើកចំហ ទ្រង់ឃើញព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចុះមកដូចសត្វព្រាហ និងសណ្ឋិតលើព្រះអង្គ។ ¹⁷ មើល មានសំឡេងពីលើមេឃមកថា៖ «នេះជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង យើងគាប់ព្រះទ័យនឹងព្រះអង្គខ្លាំងណាស់!»។

ជំពូក 4

¹ បន្ទាប់មក ព្រះវិញ្ញាណបាននាំព្រះយេស៊ូទៅវាលរហោស្ថានដើម្បីឲ្យមានសាតាំងល្បែង។ ² ពេលទ្រង់បានតមអាហារអស់ពេលសែសិបយប់ សែសិបថ្ងៃមក ព្រះអង្គក៏ចាប់ផ្តើមឃ្លាន។ ³ មេល្បងបានចូលមករកព្រះអង្គ ទាំងនិយាយថា៖ «ប្រសិនបើលោកពិតជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន សូមបញ្ជាឲ្យដុំថ្មទាំងនេះ ទៅជានំប៉័ងមើល!»។ ⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបទៅមេល្បងវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរបានចែងថា មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារតែនំប៉័ង ប៉ុន្តែព្រះទេវតាគឺរស់ដោយសារ គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល ដែលចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ»។ ⁵ បន្ទាប់មក មានពាន់នាំព្រះអង្គទៅក្រុងដីវិសុទ្ធ ដាក់ព្រះអង្គលើកំពូលព្រះវិហារ។ ⁶ ហើយ និយាយថា៖ «ប្រសិនបើលោកពិតជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន ចូរលោតទម្លាក់ខ្លួនចុះទៅក្រោមមើល ដ្បិតក្នុងគម្ពីរបានចែងថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជាឲ្យ ទេវតាថែរក្សាលោក ចាំទ្រលើកលោកឡើង មិនឲ្យជើងលោកប៉ះទង្គិចនឹងថ្មឡើយ»។ ⁷ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបទៅមាននាំវិញថា៖ «ក្នុងគម្ពីរបានចែងទៀតថា អ្នកមិនត្រូវល្បងលព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកឡើយ»។ ⁸ លើកនេះមានក៏នាំព្រះអង្គទៅកន្លែងយ៉ាងខ្ពស់មួយ ហើយបង្ហាញនូវគំរូទាំងប៉ុន្មានក្នុងពិភពលោក ព្រមទាំងបង្ហាញឲ្យឃើញភាពរុងរឿងរបស់នគរទាំងនោះផង។ ⁹ មាននិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំនឹងប្រគល់សម្បត្តិទាំងនេះឲ្យទៅលោកប្រសិនបើលោក ក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ!»។ ¹⁰ ក្រោយមកព្រះយេស៊ូនិយាយទៅកាន់មាននាំថា៖ «ថយចេញពីទីនេះទៅសាតាំងអើយ! ដ្បិតក្នុងគម្ពីរបានចែងថា អ្នកត្រូវថ្វាយបង្គំ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក និងបំរើតែព្រះអង្គមួយប៉ុណ្ណោះ»។ ¹¹ ក្រោយមក មានក៏ចាកចេញពីព្រះអង្គទៅ រួចមានពួកទេវតានាំគ្នាចូលមក និងបម្រើព្រះអង្គ។ ¹² កាលព្រះយេស៊ូឮដំណឹងថា គេបានចាប់លោកយ៉ូហានដាក់ឃុំឃាំងហើយ ព្រះអង្គក៏ភៀសចេញទៅស្រុកកាលីឡេ។ ¹³ ព្រះអង្គចាកចេញពីភូមិ ណាសារ៉ែត ទៅរស់នៅក្នុងកាពើណាមជិតមាត់សមុទ្រ ក្នុងតំបន់សាបយូឡូន និងណែបថាលី។ ¹⁴ ការនេះកើតឡើងដើម្បីឲ្យបានស្របនឹងសេចក្តីដែល បានចែងទុកតាមរយៈព្យាករណ៍អសាយថា៖ ¹⁵ «ដែនដីសាបយូឡូន និងណែបថាលី ដែលជាផ្លូវឆ្ពោះទៅកាន់សមុទ្រអើយ! ខាងនាយទន្លេយ៉ែរដាន់ ស្រុក កាលីឡេដែលជាកន្លែងសាសន៍ដទៃរស់នៅអើយ! ¹⁶ ប្រជាជនដែលអង្គុយនៅក្នុងទីងងឹត បានឃើញពន្លឺមួយដ៏អស្ចារ្យ ហើយពួកអ្នករស់ក្នុងស្រុកដែលស្ថិត នៅក្រោមអំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់ នឹងមានពន្លឺមួយលេចឡើងបំភ្លឺពួកគេ»។ ¹⁷ ចាប់តាំងពីគ្រានោះមក ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្តើមប្រកាសនិងនិយាយថា៖ «ច្រវ៉ែកប្រៃ ចិត្តឡើង! ដ្បិតព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខមកជិតបង្ហើយហើយ»។ ¹⁸ កាលព្រះអង្គយាងតាមឆ្នេរសមុទ្រកាលីឡេ ទ្រង់បានឃើញបងប្អូនពីរនាក់គឺស៊ីម៉ូន ហៅ ពេត្រុស និងអនទ្រ ជាប្អូនរបស់គាត់ ដែលកំពុងតែបង់សំណាញ់ ពួកគេជាអ្នកនេសាទ។ ¹⁹ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «សូមអញ្ជើញមកតាម ខ្ញុំចុះ ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឲ្យនេសាទមនុស្សវិញ»។ ²⁰ ភ្លាមនោះអ្នកទាំងពីរក៏ទុកសំណាញ់ចោល រួចដើរតាមព្រះអង្គទៅ។ ²¹ កាលព្រះយេស៊ូយាងទៅមុខបន្តិច ព្រះអង្គឃើញបងប្អូនពីរនាក់ទៀត គឺយ៉ាកុប និងយ៉ូហានប្អូនរបស់គាត់ ពួកគេនៅក្នុងទូកជាមួយឪពុករបស់ពួកគេគឺលោកសេបេដេដា ដែលកំពុងតែរៀបចំ អ្នន។ ព្រះអង្គក៏ហៅអ្នកទាំងពីរ។ ²² ហើយអ្នកទាំងពីរក៏ចាកចោលទូក និងឪពុកភ្លាម រួចដើរតាមព្រះអង្គទៅ។ ²³ ព្រះយេស៊ូយាងកាត់ពេញស្រុកកាលីឡេ ទាំងមូល ទ្រង់បង្រៀនក្នុងគ្រប់សាលាប្រជុំ ប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រោសជំងឺគ្រប់យ៉ាង និងអ្នកជំងឺគ្រប់ប្រភេទ ក្នុងចំណោម ប្រជាជនឲ្យបានជាសះស្បើយ។ ²⁴ ដំណឹងនេះក៏ល្បីពេញពេញស្រុកស៊ីរីទាំងមូល ហើយគេបាននាំអស់អ្នកជំងឺគ្រប់ប្រភេទដែលមានជំងឺផ្សេងគ្នា អ្នក អារក្សចូល មនុស្សឆ្លុតជ្រូក និងមនុស្សស្លាប់ដៃស្លាប់ជើង មករកព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គក៏ប្រោសបានពួកគេឲ្យបានជាសះស្បើយទាំងអស់។ ²⁵ មានមហាជនជា ច្រើននាំគ្នាដើរតាមព្រះអង្គ ចាប់ពីស្រុកកាលីឡេ ស្រុកដេកាប៉ូល ក្រុងយេរូសាឡឹម ស្រុកយូដា និងពីតំបន់ខាងនាយទន្លេយ៉ែរដាន់។

ជំពូក 5

¹ ពេលព្រះយេស៊ូវឃើញមហាជនទាំងនេះ ព្រះអង្គយាងឡើងទៅលើភ្នំ ហើយគង់នៅទីនោះ ពួកសិស្សនាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ² ទ្រង់បង្រៀនពួកគេដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ³ «មានពរហើយអ្នកណាក្រឡាត់ខាងវិញ្ញាណ ដ្បិតអ្នកនោះនឹងបានទទួលព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។» ⁴ មានពរហើយអ្នកណាដែលសោកសៅ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្រាលទុក្ខពួកគេ។ ⁵ មានពរហើយអ្នកណាមានចិត្តស្ងួតបូក ដ្បិតពួកគេនឹងទទួលផែនដីទុកជាមត់ក។ ⁶ មានពរហើយអ្នកណាស្រេកឃ្លានសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យពួកគេបានឆ្អែត។ ⁷ មានពរហើយអ្នកណាមានចិត្តមេត្តាករុណា ដ្បិតគេនឹងទទួលបានក្តីមេត្តាករុណាត្រឡប់មកវិញ។ ⁸ មានពរហើយអ្នកណាមានចិត្តបរិសុទ្ធ ដ្បិតគេនឹងឃើញព្រះជាម្ចាស់។ ⁹ មានពរហើយអ្នកណាសាងសន្តិភាព ដ្បិតពួកគេ នឹងមានឈ្មោះជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁰ មានពរហើយអ្នកណាត្រូវគេបៀតបៀន ព្រោះបានធ្វើតាមសេចក្តីសុចរិត ដ្បិតពួកគេនឹងទទួលបានព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។ ¹¹ មានពរហើយអ្នកដែលត្រូវគេគុះតិះដៀល បៀតបៀន និងមានគេនិយាយអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង បង្ខូចឈ្មោះ ព្រោះតែខ្ញុំ។ ¹² ចូរមានអំណរ និងចិត្តរីករាយឡើង ព្រោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលរង្វាន់យ៉ាងធំនៅស្ថានបរមសុខ សូម្បីតែពួកព្យាការីដែលរស់នៅមុនអ្នករាល់គ្នា ក៏ត្រូវគេបៀតបៀនដែរ។ ¹³ អ្នកជាអំបិលនៃផែនដី ប៉ុន្តែ បើអំបិលបាត់ជាតិប្រហើយ តើគេនឹងយកអ្វីមកធ្វើឲ្យវាប្រឡើងវិញបាន? អំបិលនោះគ្មានប្រយោជន៍អ្វីទៀតឡើយ មានតែបោះចោលឲ្យមនុស្សដើរជាន់ប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁴ អ្នកជាពន្លឺ សម្រាប់បំភ្លឺពិភពលោក។ ទោះក្រុងនៅលើភ្នំក៏មិនអាចលាក់បំបាំងបានឡើយ។ ¹⁵ គ្មានអ្នកណាអុជចង្អៀងហើយ យកទៅដាក់ក្រោមល្អិតនោះទេ គឺគេយកចង្អៀងនោះទៅដាក់លើជើងចង្អៀងវិញ ហើយចង្អៀងនោះនឹងបំភ្លឺមនុស្សនៅក្នុងផ្ទះ។ ¹⁶ ចូរឲ្យពន្លឺរបស់អ្នក បង្ហាញដល់មនុស្សដូច្នោះដែរ គេនឹងឃើញអំពើល្អ ដែលអ្នកប្រព្រឹត្ត ហើយសរសើរតម្កើងដល់ព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ។ ¹⁷ កុំគិតថាខ្ញុំមកដើម្បីលុបបំបាត់គម្ពីរវិន័យ ឬគម្ពីរព្យាការីចោលឡើយ។ ខ្ញុំមិនមែនមកលុបបំបាត់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំមកដើម្បីធ្វើឲ្យគម្ពីរនោះបានសម្រេចពេញលក្ខណៈទៅវិញទេ។ ¹⁸ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យបានដឹងច្បាស់ថា បើផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនៅតែស្ថិតស្ថេរជាដរាប នោះគ្មានក្បៀស ឬបន្ទុកណាមួយក្នុងគម្ពីរវិន័យត្រូវលុបចោលឡើយ គឺរហូតដល់ការទាំងនេះបានសម្រេចសព្វគ្រប់។ ¹⁹ អ្នកណាលើសបទបញ្ជាតូចបំផុតណាមួយ ហើយបង្រៀនអ្នកផ្សេងទៀតឲ្យធ្វើតាម អ្នកនោះនឹងមានឋានៈតូចបំផុតជាងគេ ក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាប្រព្រឹត្តតាមបទបញ្ជាទាំងនេះ ហើយបង្រៀនអ្នកផ្សេងទៀតឲ្យធ្វើតាម អ្នកនោះនឹងមានឋានៈធំក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។ ²⁰ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បើសេចក្តីសុចរិតរបស់អ្នករាល់គ្នាមិនលើសសេចក្តីសុចរិតរបស់ពួកអាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ីទេនោះ អ្នករាល់គ្នាគ្មានផ្លូវអាចចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខបានឡើយ។ ²¹ អ្នកធ្លាប់ឮសេចក្តីដែលបាននិយាយពីជំនាន់ដើមថា៖ «កុំសម្លាប់មនុស្ស» ហើយ «អ្នកណាសម្លាប់មនុស្ស អ្នកនោះនឹងត្រូវគេផ្ដន្ទាទោសវិញ»។ ²² ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាខឹងបងប្អូនខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេផ្ដន្ទាទោសដែរ។ ហើយអ្នកណាជេរបងប្អូនថាជាមនុស្សឥតប្រយោជន៍ អ្នកនោះនឹងត្រូវក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់កាត់ទោស ហើយអ្នកណាជេរគេថាមនុស្សឆ្គួត អ្នកនោះនឹងត្រូវផ្ដន្ទាទោសធ្លាក់ក្នុងភ្លើងនរកអរិច្ច។ ²³ ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកយកតង្វាយមកថ្វាយលើអាសនា ហើយស្រាប់តែនឹកឃើញថាអ្នកមានទំនាស់ជាមួយបងប្អូនណាមួយ ²⁴ អ្នកត្រូវទុកតង្វាយរបស់អ្នក នៅលើអាសនាសិន ហើយទៅស្រុះស្រួលនឹងបងប្អូនរបស់អ្នកជាមុន រួចសូមវិលមកថ្វាយតង្វាយរបស់អ្នកវិញ។ ²⁵ ត្រូវស្រុះស្រួលជាមួយគ្នាវិញរបស់អ្នកសិន ពេលអ្នកធ្វើដំណើរទៅតុលាការជាមួយគ្នា ក្រែងលោគបញ្ជូនអ្នកទៅចៅក្រម ហើយចៅក្រមបញ្ជូនអ្នកទៅនគរបាល ហើយអ្នកត្រូវជាប់គុក។ ²⁶ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកដឹងថា បើអ្នកមិនបង់ប្រាក់ពិន័យគ្រប់ចំនួនឥតខ្ចីមួយកាក់នោះទេ អ្នកនឹងមិនអាចរួចខ្លួនបានឡើយ»។ ²⁷ អ្នកធ្លាប់ឮសេចក្តីថ្លែងទុកមកថា «កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់»។ ²⁸ ប៉ុន្តែខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាមើលស្ត្រីម្នាក់ ហើយមានចិត្តស្រឡាញ់ស្រាលជាមួយនាង អ្នកនោះដូចជាបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់នៅក្នុងចិត្ត រួចស្រេចទៅហើយ។ ²⁹ ប្រសិនបើភ្នែកស្តាំអ្នកនាំអ្នកឲ្យជំពុបដួល ចូរខ្វះវាចេញ ហើយបោះចោលឲ្យឆ្ងាយពីអ្នកទៅ ដ្បិតបើបាត់ភ្នែកម្ខាងនោះនឹងប្រសើរជាងឲ្យរូបកាយទាំងមូលធ្លាក់ទៅក្នុងនរក។ ³⁰ ប្រសិនបើដៃស្តាំអ្នក នាំអ្នកឲ្យជំពុបដួល ចូរកាត់វា ហើយបោះចោលឲ្យឆ្ងាយពីអ្នកទៅ ដ្បិតបើបាត់ដៃមួយនេះ ប្រសើរជាងបណ្តោយឲ្យរូបកាយទាំងមូលធ្លាក់ទៅក្នុងនរក។ ³¹ មានសេចក្តីថ្លែងទុកមកថា «អ្នកណាលែងភរិយាខ្លួន ត្រូវធ្វើលិខិតលែងលះឲ្យនាង»។ ³² រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាលែងភរិយារបស់ខ្លួន (លើកលែងតែអ្នកទាំងពីររស់នៅជាមួយគ្នា ដោយឥតបានរៀបការ) អ្នកនោះធ្វើឲ្យនាងទៅជាស្ត្រីផិតក្បត់ ប្រសិនបើនាងរៀបការម្តងទៀត។ រីឯបុរសណាមករៀបការជាមួយនឹងស្ត្រីដែលប្តីលែងនោះ អ្នកនោះក៏ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដែរ។ ³³ អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ឮសេចក្តីដែលមានតែងទុកមកថា «កុំក្បត់ពាក្យសម្បថឡើយ ត្រូវធ្វើតាមគ្រប់ពាក្យដែលអ្នកបានស្បថនឹងព្រះអម្ចាស់»។ ³⁴ រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំស្បថឲ្យសោះ កុំយកមេឃមកស្បថឡើយ ព្រោះមេឃជាបណ្តឹងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ³⁵ ក៏កុំយកផែនដីមកស្បថដែរ ព្រោះផែនដីជាកំណល់កល់ព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គ។ កុំយកក្រុងយេរូសាឡឹមមកស្បថឡើយ ព្រោះយេរូសាឡឹមជាក្រុងរបស់ព្រះមហាក្សត្រដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់។ ³⁶ ក៏កុំស្បថដោយយកក្បាលអ្នកមកដាក់ឡើយ ព្រោះអ្នកពុំអាចធ្វើឲ្យសក់ទៅជាស ឬខ្មៅបានឡើយ។ ³⁷ ប៉ុន្តែត្រូវនិយាយឲ្យប្រាកដ បើ «មែន» ត្រូវនិយាយថា «មែន» បើ «ទេ» ត្រូវនិយាយថា «ទេ»។ រីឯពាក្យពន្លឺសសុទ្ធតែមកពីមាត់ទាំងអស់»។ ³⁸ អ្នកធ្លាប់បានឮសេចក្តីថ្លែងទុកមកថា «ភ្នែកទល់នឹងភ្នែក ឆ្មេញទល់នឹងឆ្មេញ»។ ³⁹ រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំតបតនឹងមនុស្សអាក្រក់សោះឡើយ បើគេទះកំផ្លៀងស្តាំរបស់អ្នក ត្រូវបែរឲ្យគេទះម្ខាងទៀតទៅ។ ⁴⁰ បើមានគេប្តឹងចង់យកអារក្សក្នុងអ្នក ចូរឲ្យគេយកអារក្សដ៏ថែមទៀតទៅ។ ⁴¹ បើមានគេបង្ខំអ្នកឲ្យធ្វើដំណើរមួយគីឡូម៉ែត្រ ចូរដើរពីរគីឡូម៉ែត្រជាមួយគេចុះ។ ⁴² អ្វីដែលគេសុំពីអ្នក ចូរឲ្យគេទៅ ហើយកុំគេចមុខចេញពីអ្នកដែលចង់សុំខ្ចីពីអ្នកដែរឡើយ។ ⁴³ អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានឮសេចក្តីថ្លែងទុកមកថា «ត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូន តែត្រូវស្អប់ខ្ពើមសត្រូវរបស់អ្នក»។ ⁴⁴ រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ត្រូវស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នក ព្រមទាំងអធិស្ឋានឲ្យអ្នកដែលបៀតបៀនដល់អ្នករាល់គ្នាផង។ ⁴⁵ ដូច្នេះ ទើបអ្នកសមជាបុត្ររបស់ព្រះបិតា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ដ្បិតព្រះអង្គឲ្យព្រះអាទិត្យរបស់ព្រះអង្គរះបំភ្លឺ ទាំងមនុស្សអាក្រក់ ទាំងមនុស្សល្អ ហើយទ្រង់ឲ្យទឹកភ្លៀងធ្លាក់មកលើទាំងមនុស្សសុចរិត ទាំងមនុស្សទុច្ចរិតផងដែរ។ ⁴⁶ ដ្បិត បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់តែអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ដល់អ្នក តើអ្នកនឹងទទួលបានរង្វាន់អ្វី? តើអ្នកទារពន្ធពួកគេមិនបានប្រព្រឹត្តដូច្នេះទេឬអី? ⁴⁷ បើអ្នករាល់គ្នារាប់អានតែបងប្អូនខ្លួន តើមានអ្វីល្អជាងគេ? តើសាសន៍ដទៃមិនប្រព្រឹត្តដូច្នោះដែរឬ? ⁴⁸ ដូច្នេះសុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណៈ ដូចព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ដែលព្រះអង្គគ្រប់លក្ខណៈយ៉ាងនោះដែរ»។

ជំពូក 6

¹ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នកុំធ្វើទាននៅមុខមនុស្សម្នា ដើម្បីឲ្យតែមនុស្សឃើញនោះឡើយ។ ការធ្វើបែបនេះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនបានរងាន់ពីព្រះបិតា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខនោះទេ។ ² ដូច្នេះពេលណាអ្នកឲ្យទានដល់គេ កុំស្រែកប្រកាសឲ្យគេដឹង ដូចជាពួកមានពុតដែលតែងតែធ្វើនៅសាលាប្រជុំ ឬនៅតាមដងផ្លូវ ដើម្បីឲ្យមនុស្សលោកកោតសរសើរនោះឡើយ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងប្រាកដថា អ្នកទាំងនោះបានទទួលរងាន់របស់គេហើយ។ ³ ប៉ុន្តែ កាលណាដែលអ្នកធ្វើទាន នោះកុំឲ្យដៃឆ្វេងដឹងថាដៃស្តាំធ្វើទាននោះឡើយ។ ⁴ ដើម្បីឲ្យទានរបស់អ្នកនៅទីស្ងាត់កំបាំង នោះព្រះបិតារបស់អ្នក ដែលទតឃើញពីទីស្ងាត់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរងាន់មកអ្នករាល់គ្នាជាមិនខាន។ ⁵ ពេលណាអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋាន កុំធ្វើដូចមនុស្សមានពុត ដែលចូលចិត្តឈរអធិស្ឋាន ក្នុងសាលាប្រជុំ និងនៅត្រង់ចូលកែង ដើម្បីឲ្យមនុស្សឃើញនោះឡើយ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យដឹងប្រាកដថាពួកអ្នកទាំងនោះបាន ទទួលរងាន់របស់គេហើយ។ ⁶ ប៉ុន្តែកាលណាអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានត្រូវចូលទៅក្នុងបន្ទប់ បិទទ្វារឲ្យជិត ហើយអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំង។ ព្រះបិតាដែលទតឃើញពីទីស្ងាត់កំបាំងមកព្រះអង្គនឹងប្រទានរងាន់មកអ្នករាល់គ្នាជាមិនខាន។ ⁷ ពេលអ្នកអធិស្ឋាន កុំពោលពាក្យច្រើនដែល ដូចសាសន៍ដទៃនោះឡើយ។ ព្រោះគេនឹកស្មានថា បើពោលពាក្យយ៉ាងច្រើនដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងសណ្តាប់ពាក្យអធិស្ឋានរបស់គេ។ ⁸ ដូច្នេះ កុំធ្វើដូចពួកគេឡើយ ដ្បិតព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាព្រះអង្គជ្រាបពីអ្វីៗ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវការ មុនអ្នករាល់គ្នាទូលសូមព្រះអង្គទៅទៀត។ ⁹ ដូច្នេះត្រូវអធិស្ឋានបែបដូច្នេះ ឱព្រះបិតានៃយើងខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខអើយ! សូមឲ្យមនុស្សលោកស្គាល់ព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁰ សូមឲ្យព្រះរាជរូបរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់ សូមឲ្យព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ បានសម្រេចនៅលើផែនដីដូចជានៅស្ថានបរមសុខដែរ។ ¹¹ សូមប្រទានអាហារដល់យើងខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ។ ¹² សូមអត់ទោសឲ្យយើងខ្ញុំ ដូចយើងខ្ញុំបានអត់ទោសឲ្យគេដែរ។ ¹³ សូមកុំឲ្យយើងខ្ញុំចាញ់ការល្អឡើយ តែសូមរំដោះយើងខ្ញុំឲ្យរួចពីការកំណាចវិញ។ ¹⁴ បើអ្នកអត់ទោសឲ្យគេ ព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ក៏អត់ទោសឲ្យអ្នកដែរ។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ បើអ្នកមិនអត់ទោសឲ្យគេទេនោះ ព្រះបិតារបស់អ្នកក៏មិនអត់ទោសឲ្យអ្នកដែរ។ ¹⁶ ជាងនេះទៅទៀត ពេលណាអ្នកតមអាហារ កុំធ្វើមុខក្រៀមដូចអ្នកមានពុតនោះឡើយ។ ពីព្រោះពួកគេបង្ហាញទឹកមុខដើម្បីឲ្យអ្នកដទៃឃើញថា គេតមអាហារ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងប្រាកដថា អ្នកទាំងនោះបានទទួលរងាន់របស់គេហើយ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាវិញ ពេលណាអ្នកតមអាហារ ត្រូវលាបប្រេងនៅលើក្បាល ហើយលុបមុខផង ¹⁸ ធ្វើដូចនេះកុំឲ្យគេឃើញថាអ្នកតមអាហារឡើយ គឺឲ្យតែព្រះបិតារបស់អ្នក ដែលគង់ក្នុងទីស្ងាត់ឃើញប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះបិតារបស់អ្នកដែលទតឃើញនៅក្នុងទីស្ងាត់ នឹងប្រទានរងាន់ឲ្យអ្នកជាមិនខាន។ ¹⁹ កុំសន្សំទ្រព្យទុកសម្រាប់ខ្លួន នៅផែនដីដែលជាកន្លែងមានកណ្តៀរ និងច្រេះស៊ី និងជាកន្លែង ដែលចោរអាចចម្លាយជញ្ជាំងចូលមកលួចប្លន់នោះឡើយ។ ²⁰ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវប្រមូលទ្រព្យទុកនៅស្ថានបរមសុខវិញ ជាកន្លែងគ្មានកណ្តៀរ និងច្រេះស៊ី និងជាកន្លែងគ្មានចោរចូលមកលួចប្លន់ឡើយ។ ²¹ បើទ្រព្យរបស់អ្នកនៅទីណា ចិត្តរបស់អ្នកក៏នៅទីនោះដែរ។ ²² ភ្នែកជាចង្កៀងនៃរូបកាយ ដូច្នេះបើភ្នែករបស់អ្នកនៅភ្នំល្អ រូបកាយអ្នកទាំងមូលក៏ភ្នំល្អដែរ។ ²³ ប៉ុន្តែ បើភ្នែករបស់អ្នកងងឹត នោះរូបកាយអ្នកទាំងមូលក៏ងងឹតដែរ។ បើពន្លឺនៅក្នុងអ្នកត្រឡប់ទៅជាងងឹតទៅហើយ តើសេចក្តីងងឹតនោះ នឹងទៅជាសូន្យសុង ដល់កំរិតណាទៅ! ²⁴ គ្មានអ្នកណាអាចបម្រើម្ចាស់ពីរបាននោះទេ ព្រោះអ្នកនោះនឹងស្អប់មួយ ស្រឡាញ់មួយ ស្មោះត្រង់នឹងម្នាក់ ហើយមើលងាយម្នាក់ទៀត អ្នករាល់គ្នាក៏មិនអាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់ផង ហើយនិងបម្រើទ្រព្យសម្បត្តិផងបាននោះឡើយ។ ²⁵ ដូច្នេះ បានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា កុំខ្វល់ខ្វាយនឹងជីវិត ថាត្រូវបរិភោគអាហារអ្វី ឬសម្លៀកបំពាក់សម្រាប់បិទបាំងរូបកាយឡើយ។ តើជីវិតមិនមានតម្លៃលើសម្លាប់អាហារ ហើយរូបកាយក៏មានតម្លៃលើសសម្លៀកបំពាក់ដែរឬអី? ²⁶ ចូរមើលបក្សាបក្សីនៅលើមេឃ។ វាមិនសាបព្រោះ មិនច្រូតកាត់ និងមិនប្រមូលផលដាក់ជង្រកឡើយ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ទ្រង់ចិញ្ចឹមវា។ តើអ្នករាល់គ្នា មិនមានតម្លៃលើសបក្សាបក្សីទាំងនោះទេឬអី? ²⁷ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ទោះបីខំប្រឹងខ្វល់ខ្វាយ តើអាចបង្កើនអាយុរបស់ខ្លួនអោយវែងបានដែរទេ? ²⁸ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកខ្វល់ខ្វាយអំពីសម្លៀកបំពាក់ដូច្នេះ? ចូរមើលទៅផ្កានៅតាមទីវាល វាដុះឡើងយ៉ាងណា។ វាមិនបានធ្វើការឡើយហត់ ឬក្សាញរវៃឡើយ។ ²⁹ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សូម្បីតែសាឡាម៉ូនមានគ្រប់ទាំងសិរីរុងរឿងព្រះអង្គ ក៏មិនល្អស្មើនឹងផ្កាមួយទងនេះផង។ ³⁰ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់សម្រស់ឲ្យស្មៅនៅតាមទីវាល រស់នៅថ្ងៃនេះហើយថ្ងៃស្អែកត្រូវគេដុតចោលយ៉ាងហ្មឺងទៅហើយ តើព្រះអង្គនឹងផ្តល់ផ្លែឲ្យអ្នករាល់គ្នាលើសពីនេះ យ៉ាងណាទៅទៀត? ³¹ ដូច្នេះ ចូរកុំខ្វល់ខ្វាយដោយពោលពាក្យថា យើងនឹងបានអ្វីបរិភោគ និងមានអ្វីស្លៀកពាក់ឡើយ? ³² ដ្បិត មានតែសាសន៍ដទៃទេ ដែលខំស្វែងរករបស់ទាំងនោះ។ ចំណែកព្រះបិតារបស់អ្នកដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ព្រះអង្គជ្រាបនូវអ្វីៗដែលអ្នកត្រូវការហើយ។ ³³ ប៉ុន្តែត្រូវស្វែងរកព្រះរាជរូបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គជាមុនសិន ទើបព្រះអង្គប្រទានរបស់ទាំងនោះឲ្យអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង។ ³⁴ ចូរកុំខ្វល់ខ្វាយអំពីថ្ងៃស្អែកឡើយ ចាំស្អែកសឹមគិតពីរឿងថ្ងៃស្អែកទៅ! ការលំបាកនៅថ្ងៃណា គឺល្មមគ្រប់គ្រាន់នៅថ្ងៃនោះហើយ។

ជំពូក 7

¹ មិនត្រូវផ្តោតទោសគេឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យគេផ្តោតទោសអ្នករាល់គ្នាវិញដែរ។ ² ដ្បិត បើអ្នករាល់គ្នាផ្តោតទោសគេយ៉ាងណា នោះគេក៏នឹងផ្តោតទោសអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ។ ហើយគេនឹងរាល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នា តាមរង្វាល់ដែលអ្នករាល់គ្នារាល់ឲ្យអ្នកដទៃដែរ។ ³ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញកំទេចផ្លូវលីនៅក្នុងភ្នែកបងប្អូនរបស់អ្នក ប៉ុន្តែមិនមើលផ្ទឹមដែលនៅក្នុងភ្នែករបស់អ្នកដូច្នេះ? ⁴ ម្តេចក៏អ្នកនិយាយទៅកាន់បងប្អូនអ្នកថា ឲ្យខ្ញុំយកកំទេចផ្លូវលីនៅក្នុងភ្នែករបស់ឯងចេញទៅ តែក្នុងភ្នែកខ្លួនឯងនៅមានផ្ទឹមដូច្នេះ? ⁵ មនុស្សមានពុតអើយ! ត្រូវយកផ្ទឹមចេញពីភ្នែកខ្លួនជាមុនសិន ទើបអ្នកមើលឃើញច្បាស់ ដើម្បីនឹងផ្តិតយកកំទេចផ្លូវលីចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនរបស់អ្នកបាន។ ⁶ កុំយករបស់ដែលវិសុទ្ធ ទៅឲ្យសត្វឆ្កែឡើយ ហើយក៏កុំបោះត្បូងគុណរបស់អ្នកនៅមុខសត្វជួរដែរ ក្រែងលោវាជាន់ឈឺ ហើយបែរមកហែកខាំអ្នករាល់គ្នាជាដុំៗវិញ។ ⁷ ចូរសុំ នោះអ្នកនឹងបានទទួល ចូរស្វែងរក នោះអ្នកនឹងបានឃើញ ចូរគោះ នោះទ្វារនឹងបើកឲ្យអ្នកជាពុំខាន។ ⁸ ព្រោះអ្នកណាសុំ អ្នកនោះនឹងបានទទួល អ្នកណាស្វែងរក អ្នកនោះនឹងបានឃើញ ហើយអ្នកណាគោះ ទ្វារនឹងបើកឲ្យអ្នកនោះ។ ⁹ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើសុំនឹងប៉ុងតើអ្នកនឹងដុំថ្មទៅវាឬអី? ¹⁰ ហើយប្រសិនបើកូនសុំត្រី តើអ្នកនឹងឲ្យពស់អស់រឹសទៅវាឬអី? ¹¹ បើអ្នករាល់គ្នាដែលជាមនុស្សអាក្រក់ ក៏ចេះឲ្យរបស់ល្អទៅកូនដូច្នេះ ចុះចំណង់បើព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ តើព្រះអង្គនឹងឲ្យរបស់ល្អៗដល់អស់អ្នកដែលទូលសូមពីព្រះអង្គ យ៉ាងណាទៅទៀត? ¹² ដូច្នេះ បើអ្នកចង់ឲ្យគេប្រព្រឹត្តចំពោះខ្លួនបែបណា អ្នកត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះគេបែបនោះដែរ ដ្បិតនេះជាគ្រឹស្សីវិន័យ និងគម្ពីរព្យាករណ៍មានចែងទុកមកស្រាប់។ ¹³ ចូរនាំគ្នាចូលតាមទ្វារចង្អៀតចុះ ដ្បិតទ្វារធំទូលាយនាំទៅរកសេចក្តីវិនាសអន្តរាយ ហើយមានមនុស្សច្រើនណាស់ចូលតាមទ្វារនោះ។ ¹⁴ រីឯទ្វារចង្អៀត និងផ្លូវពិបាកវិញនាំទៅរកជីវិត មានមនុស្សតិចណាស់រកផ្លូវនោះឃើញ។ ¹⁵ ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកព្យាករណ៍ក្លែងក្លាយ គេមករកអ្នករាល់គ្នា ដោយពាក់ស្បែកចៀម តែចិត្តរបស់គេវិញសាហាវដូចឆ្កែចកអ៊ីចឹង។ ¹⁶ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់គេ តាមផលផ្លែដែលគេបានធ្វើ។ តើដែលមានមនុស្សណាបេះផ្លែទំពាំងបាយជូរ ពីគុម្ពបន្លា ឬផ្លែឧទុម្ពរ ពីដើមដំបងយក្សឬទេ? ¹⁷ ដូច្នេះ ដើមឈើល្អតែងតែផ្តល់ផ្លែល្អ រីឯដើមឈើអាក្រក់ តែងតែផ្តល់ផ្លែអាក្រក់ដែរ។ ¹⁸ ដើមឈើល្អមិនអាចផ្តល់ផ្លែអាក្រក់នោះទេ រីឯដើមឈើអាក្រក់វិញក៏មិនអាចផ្តល់ផ្លែល្អបានដែរ។ ¹⁹ ដើមឈើណាមិនផ្តល់ផ្លែល្អ នឹងត្រូវកាប់ចោល ហើយយកទៅដុតក្នុងភ្លើង។ ²⁰ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់អ្នកទាំងនោះបានដោយសារអំពើដែលគេប្រព្រឹត្តដែរ។ ²¹ មិនមែនអ្នកដែលគ្រាន់តែហៅខ្ញុំថា «ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់!» នឹងអាចចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខបាននោះឡើយ ប៉ុន្តែមានតែអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខប៉ុណ្ណោះទើបអាចចូលបាន។ ²² មានមនុស្សជាច្រើននឹងពោលមកខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះថា «ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើយើងខ្ញុំមិនធ្លាប់បានថ្លែងទំនាយ ដេញអារក្ស ហើយនិងធ្វើការអស្ចារ្យជាច្រើនក្នុងនាមព្រះអង្គដែរទេឬអី?»។ ²³ នៅពេលនោះ ខ្ញុំនឹងប្រកាសប្រាប់គេថា យើងមិនដែលស្គាល់អ្នករាល់គ្នាទេ ចូរថយចេញឲ្យឆ្ងាយពីយើងទៅ «ពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ!»។ ²⁴ ដូច្នេះអ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ ហើយប្រព្រឹត្តតាម អ្នកនោះប្រៀបបានទៅនឹងមនុស្សឈ្លាសវៃ ដែលបានសង់ផ្ទះរបស់ខ្លួននៅលើថ្មដា។ ²⁵ ទោះបីមានភ្លៀងធ្លាក់ចុះមក ហើយមានទឹកជន់ មានខ្យល់បក់ប៉ះផ្ទះនោះខ្លាំងយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ផ្ទះនោះមិនរលំដែរ ព្រោះវាបានចាក់គ្រឹះនៅលើថ្មដា។ ²⁶ អស់អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំហើយ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម អ្នកនោះប្រៀបបានទៅនឹងមនុស្សល្ងង់ ដែលបានសង់ផ្ទះរបស់ខ្លួននៅលើដីខ្សាច់។ ²⁷ ពេលមានភ្លៀងធ្លាក់ចុះមក ហើយមានទឹកជន់ មានខ្យល់បក់ប៉ះផ្ទះនោះ ផ្ទះនោះរលំបាក់បែកខ្ទេចអស់គ្មានសល់ទេ។ ²⁸ កាលព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលពីសេចក្តីទាំងនេះ ចប់សព្វគ្រប់ហើយ មហាជនមានការរង្វៀងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងអំពីសេចក្តីដែលព្រះអង្គបង្រៀន។ ²⁹ ពីព្រោះព្រះអង្គបង្រៀនដល់ពួកគេប្រកបដោយអំណាច ខុសប្លែកពីពួកអាចារ្យដែលបានបង្រៀន។

ជំពូក 8

1 កាលព្រះយេស៊ូយាងចុះពីលើភ្នំមក មានមហាជនជាច្រើននាំគ្នាដើរតាមព្រះអង្គ។ 2 ពេលនោះ មានមនុស្សម្នាក់ចូលមកក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គដោយ ទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រសិនបើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ សូមប្រោសទូលបង្គំឲ្យជាស្អាតផង។» 3 ព្រះយេស៊ូលូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ ហើយមាន ព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងសព្វព្រះហឫទ័យ ចូរឲ្យបានជាស្អាតចុះ។ ភ្លាមនោះ គាត់ក៏បានជាស្អាតពីរោគយូរ។» 4 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «កុំនិយាយ ប្រាប់ឲ្យនរណាដឹងពីការនេះឡើយ តែត្រូវទៅបង្ហាញខ្លួនដល់ពួកបូជាចារ្យ ហើយថ្វាយឥដ្ឋាយដូចដែលលោកម៉ូសេបានបង្គាប់ចុះ ដើម្បីជាសក្ខីភាពបញ្ជាក់ថា អ្នកពិតជាបានជាប្រាកដមែន។» 5 កាល ព្រះយេស៊ូបានយាងចូលក្រុងកាណែល មានមនុស្សម្នាក់ចូលមកគាល់ព្រះអង្គទាំងទូលអង្វរថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ អើយ! អ្នកបម្រើរបស់ទូលបង្គំដេកស្លូកស្លឹងនៅឆ្នាំងផ្ទះ ទាំងមានការលឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង។» 7 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំនឹងទៅប្រោសគាត់ឲ្យបាន ជា»។ 8 មេទ័ពនោះទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ហើយ ទូលបង្គំ មិនសក្តិសម ឲ្យព្រះអង្គអញ្ជើញចូលក្នុងផ្ទះទូលបង្គំទេ សូមទ្រង់ត្រាស់តែមានព្រះបន្ទូល ប៉ុណ្ណោះ អ្នកបម្រើរបស់ទូលបង្គំនឹងជាសះស្បើយមិនខាន។» 9 ទូលបង្គំជាអ្នកនៅក្រោមបញ្ជាគេ ហើយក៏មានកូនទាហាននៅក្រោមបញ្ជាទូលបង្គំដែរ បើ ទូលបង្គំបញ្ជាអ្នកណាម្នាក់ឲ្យទៅ គេនឹងទៅ បើប្រាប់ម្នាក់ទៀតឲ្យមក គេនឹងមក។ ពេលទូលបង្គំប្រាប់អ្នកបម្រើឲ្យធ្វើអ្វីមួយ គេនឹងធ្វើតាម។» 10 ពេល ព្រះយេស៊ូព្រះសណ្តាប់ពូជចុះ ទ្រង់ស្ងើចសរសើរ ហើយក៏មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អស់អ្នកដែលដើរតាមព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ខ្ញុំ មិនដែលឃើញនរណាមានជំនឿបែបនេះ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែលឡើយ។» 11 ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នឹងមានមនុស្សជាច្រើន មកពីទិសខាងកើត និងទិសខាង លិច មកអង្គុយជាមួយលោកអប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក និងលោកយ៉ាកូបក្នុងព្រះរាជវង្សនៃស្ថានបរមសុខ។ 12 ប៉ុន្តែកូនប្រុសៗរបស់ព្រះរាជវង្សនោះ នឹងត្រូវបោះចេញ ទៅក្នុងទីងងឹត ជាកន្លែងដែលមានការយំសោក ខឹងសង្កៀតធ្មេញ។ 13 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅមេទ័ពរ៉ូមាំងថា៖ «អញ្ជើញទៅវិញទៅចុះ សុំឲ្យបាន សម្រេចតាមពាក្យដែលលោកជឿចុះ!»។ អ្នកបម្រើក៏បានជាសះស្បើយនៅពេលនោះឯង។ 14 ពេលព្រះយេស៊ូយាងទៅផ្ទះលោកពេត្រុស ទ្រង់ទតឃើញម្តាយ ក្មេករបស់លោកពេត្រុសកំពុងគ្រួសក្តៅសម្រាន្តនៅលើគ្រែ។ 15 ព្រះអង្គពាល់ដៃគាត់ ហើយគាត់ក៏បាត់គ្រួស បន្ទាប់មកគាត់ក៏ក្រោកឡើងហើយបម្រើព្រះអង្គ។ 16 លុះដល់ល្ងាច គេនាំមនុស្សដែលមានអារក្សចូលជាច្រើននាក់មករកព្រះអង្គ។ ទ្រង់ដេញវិញ្ញាណទាំងនោះដោយមានព្រះបន្ទូល ហើយប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបាន ជាគ្រប់ៗគ្នា។ 17 ស្របនឹងសេចក្តីដែលបានចែងទុក តាមរយៈពាក្យអែសាយថា៖ «ទ្រង់បានទទួលយកអស់ទាំងរោគ និងជំងឺរបស់យើងមកផ្ទុកលើព្រះអង្គ» ។ 18 កាលព្រះយេស៊ូឃើញបណ្តាជនចោមមាមព្រះអង្គ ទ្រង់ក៏បញ្ជាឲ្យគេចេញទូកទៅត្រើយម្ខាងនៃសមុទ្រកាលីឡេ។ 19 បន្ទាប់មក មានអាចារ្យម្នាក់ចូលមក ជិតព្រះអង្គទូលថា៖ «លោកគ្រូ! ខ្ញុំនឹងទៅតាមលោក ទោះបីលោកអញ្ជើញទៅទីណាក៏ដោយ។» 20 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់វិញថា៖ «សត្វកញ្ជ្រោង មានរូងរបស់វា បក្សាបក្សីនៅលើមេឃក៏មានសំបុករបស់វាដែរ ប៉ុន្តែវិញបុត្រមនុស្សវិញ គ្មានទីជម្រកសម្រាប់សម្រាកសោះឡើយ។» 21 មានសិស្សម្នាក់ទៀត ទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់ សូមលោកអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំត្រឡប់ទៅបញ្ចុះសពឪពុករបស់ខ្ញុំសិន។» 22 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សុំមកតាម ខ្ញុំចុះ ទុកឲ្យមនុស្សស្លាប់បញ្ចុះសពគ្នាគេចុះ។» 23 ពេលព្រះយេស៊ូយាងចុះទូកហើយ ពួកសិស្សនាំគ្នាទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ 24 ពេលនោះ មានខ្យល់ព្យុះបក់ បោកមកលើសមុទ្រយ៉ាងខ្លាំង ធ្វើឲ្យរលកជះមកគ្របពីលើទូក។ រីឯព្រះយេស៊ូវិញក៏ផ្អល់ក់។ 25 ពួកសិស្សចូលទៅជិត ហើយដាស់ព្រះអង្គ៖ «សូមជួយ យើងផងលោកម្ចាស់អើយ យើងស្លាប់ឥឡូវហើយ។» 26 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាភិតភ័យដូច្នេះ មនុស្សមានជំនឿតិច អើយ?»។ បន្ទាប់មកព្រះអង្គក្រោកឡើង ហើយមានព្រះបន្ទូលកំរាមខ្យល់ និងសមុទ្រ ពេលនោះសមុទ្រក៏ស្ងប់លឺឯង។ 27 ពួកគេនាំគ្នាស្ងើចសរសើរ ហើយ ពោលថា៖ «តើលោកនេះមានឋានៈអ្វី សូម្បីតែខ្យល់ និងសមុទ្រ ក៏ស្ងប់បង្គាប់លោកដូច្នេះ?»។ 28 កាលព្រះយេស៊ូបានទៅដល់ត្រើយម្ខាង ក្នុងតំបន់គេរ៉ាស៊ីន មានបុរសអារក្សចូលពីរនាក់ជួបព្រះអង្គ ពួកគេចេញពីទីបញ្ចុះសពមក ហើយបុរសទាំងពីរនោះកាចណាស់ គ្មាននរណាហ៊ានដើរកាត់តាមនោះទេ។ 29 បុរសទាំងពីរនោះស្រែកឡើងថា៖ «តើយើងបានធ្វើអីព្រះអង្គ ព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់អើយ? តើព្រះអង្គយាងមកទីនេះ ដើម្បីធ្វើទុក្ខទោសយើងខ្ញុំ មុនពេល កំណត់ឬ?»។ 30 មានផ្នែកមួយហូរងងឹតកំពុងរកស៊ី ដែលនៅឆ្ងាយពីទីនោះបន្តិច។ 31 ពួកអារក្សអង្វរព្រះយេស៊ូថា៖ «បើព្រះអង្គចង់ដេញពួកយើងចេញ សូម បញ្ជូនពួកយើងឲ្យចូលទៅក្នុងផ្នែកមួយហូរងងឹតនេះទៅ។» 32 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅអារក្សថា៖ «ទៅចុះ!»។ ពួកអារក្សក៏ចេញពីបុរសទាំងពីរ ហើយចូល ទៅក្នុងហូរងងឹតទៅ។ ពេលនោះ ហូរងងឹតបោលចុះតាមជម្រាលភ្នំតម្រង់ទៅសមុទ្រ ហើយងាប់នៅក្នុងទឹកអស់ទៅ។ 33 ពួកអ្នកថែរក្សាហូរងងឹតទៅប្រាប់ អ្នករស់នៅក្នុងក្រុង ពីរឿងអស់ទាំងនេះ ព្រមទាំងហេតុការណ៍អំពីបុរសអារក្សចូលទាំងពីរនាក់នោះផង។ 34 អ្នកក្រុងទាំងអស់ក៏នាំគ្នាចេញមកជួបព្រះយេស៊ូ លុះពេលគេបានឃើញព្រះអង្គហើយ គេអង្វរព្រះអង្គឲ្យចាកចេញពីស្រុកភូមិរបស់ពួកគេទៅ។

ជំពូក 9

1 ព្រះយេស៊ូយាងចុះទូកឆ្លងសមុទ្រ ទៅក្រុងរបស់ព្រះអង្គវិញ។ 2 មានគេសែងមនុស្សខ្លះដៃខ្លះជើងម្នាក់ ដែលដេកលើកន្ទេលមករកព្រះអង្គ។ ដោយយល់ដល់ជំនឿរបស់អ្នកទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូក៏មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកពិការថា៖ «កូនអើយ! ចូរត្រកអរឡើង។ ខ្ញុំបានអត់ទោសកូនឲ្យរួចបាបហើយ»។ 3 ពេលនោះមានពួកអាចារ្យខ្លះ ក៏នឹកក្នុងចិត្តថា៖ «អ្នកនេះកំពុងប្រមាថព្រះជាម្ចាស់!»។ 4 ព្រះយេស៊ូឈ្ងុយល់គំនិតពួកគេ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមានគំនិតអាក្រក់បែបនេះនៅក្នុងចិត្តដូច្នេះ? 5 តើឃ្លាមួយណាស្រួលនិយាយជាង «ខ្ញុំបានអត់ទោសកូនឲ្យរួចពីបាប» ឬក៏ «ចូរក្រោកឡើងដើរទៅចុះ?» 6 ប៉ុន្តែ អ្នកគួរដឹងថា បុត្រមនុស្សមានអំណាចអត់ទោសអំពីបាបឲ្យមនុស្សនៅក្នុងលោកនេះបាន។ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកខ្លះថា៖ «ក្រោកឡើង! ចូរយកគ្រែស្វែងរបស់អ្នក ហើយដើរទៅផ្ទះវិញទៅ»។ 7 បន្ទាប់អ្នកខ្លះក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់គាត់វិញ។ 8 កាលមហាជនបានឃើញដូច្នេះ គេស្វែងខ្លាច ទាំងនាំគ្នាលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានអំណាចដ៏អស្ចារ្យយ៉ាងនេះដល់មនុស្សលោក។ 9 កាលព្រះយេស៊ូយាងពីទីនោះទៅ ព្រះអង្គទតឃើញបុរសម្នាក់ឈ្មោះម៉ាថាយ ដែលកំពុងអង្គុយនៅកន្លែងយកពន្ធ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរមកតាមខ្ញុំចុះ»។ លោកម៉ាថាយក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរតាមព្រះអង្គទៅ។ 10 ពេល ព្រះអង្គអង្គុយសោយព្រះស្វាយនៅក្នុងផ្ទះនោះមានអ្នកយកពន្ធជាច្រើន ព្រមទាំងមនុស្សបាបមកអង្គុយរួមគ្នាអាហារជាមួយព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គដែរ។ 11 ពេលពួកខាងគណៈផារីស៊ីឃើញដូច្នេះ គេក៏និយាយទៅកាន់សិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាគ្រូរបស់អ្នកបរិភោគជាមួយអ្នកយកពន្ធ និងមនុស្សមានបាបដូច្នេះ?»។ 12 ពេលព្រះយេស៊ូឮដូច្នេះ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលថា៖ «មនុស្សមានសុខភាពល្អមិនត្រូវការត្រួតពេញទេ មានតែអ្នកជំងឺប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវការត្រួតពេញ»។ 13 អ្នករាល់គ្នាគួររិះគិតមើលទៅ ពីសេចក្តីទាំងនេះមានន័យយ៉ាងម៉េច «យើងចង់បានតែសេចក្តីមេត្តាករុណាប៉ុណ្ណោះ មិនមែនយញ្ញបូជានេះ» ព្រោះខ្ញុំមិនមែនមករកមនុស្សសុចរិតទេ គឺមករកមនុស្សបាបវិញ»។ 14 បន្ទាប់មក ពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហានចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ហើយទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាពួកយើង និងពួកខាងគណៈផារីស៊ីតែងតែតមអាហារ តែសិស្សរបស់លោកមិនតមដូច្នេះ?»។ 15 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅវិញថា៖ «តើភ្ញៀវក្នុងពិធីមង្គលការអាចកាន់ទុក្ខកើតឬទេ ពេលដែលកូនកំលោះនៅជាមួយពួកគេដូច្នេះ? ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយនឹងមកដល់ ពេលគេចាប់កំលោះយកទៅ ទើបភ្ញៀវទាំងនោះនឹងតមអាហារវិញ»។ 16 មិនដែលមាននរណាយកក្រណាត់ថ្មី មកប៉ះសម្លៀកបំពាក់ចាស់ឡើយ ព្រោះនឹងធ្វើឲ្យសម្លៀកបំពាក់នោះរហែកលើសដើមទៅទៀត។ 17 ក៏មិនដែលមាននរណាច្រកស្រាន់ពាំងបាយជូរថ្មី ចូលក្នុងថង់ស្បែកចាស់ដែរ។ ប្រសិនបើធ្វើដូច្នេះថង់ស្បែកមុខជាឆ្ងាយ ស្រានឹងហូរចេញហើយថង់ស្បែកត្រូវខូចខាតមិនខាន។ ផ្ទុយទៅវិញ គេតែងតែច្រកស្រាថ្មីទៅក្នុងថង់ស្បែកថ្មី ទើបទាំងស្រាទាំងថង់ស្បែកនៅគង់បាន»។ 18 កាលព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលការទាំងនេះទៅកាន់គេ ហើយមាននាម៉ឺនម្នាក់ចូលមកក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គទាំងទូលថា៖ «កូនស្រីរបស់ខ្ញុំទើបនឹងស្លាប់ថ្មីៗនេះ សូមលោកមេត្តាអញ្ជើញទៅដាក់ដៃលើនាង នោះនាងនឹងមានជីវិតវិញពុំខាន»។ 19 បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូក្រោកឡើង ហើយយាងទៅជាមួយគាត់ ពួកសិស្សក៏ទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ 20 មានស្ត្រីម្នាក់ដែលមានជំងឺឆ្កាត់ឈាម អស់រយៈពេលដប់ពីរឆ្នាំមកហើយ មកពីក្រោយព្រះយេស៊ូ ហើយពាល់ជាយព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ 21 ដ្បិតនាងបានគិតក្នុងចិត្តថា៖ «បើខ្ញុំគ្រាន់តែពាល់អាវលោក ខ្ញុំនឹងជាពីជំងឺមិនខាន»។ 22 ព្រះយេស៊ូបែរទៅក្រោយ ហើយឃើញនាង ក៏មានព្រះបន្ទូលថា៖ «កូនស្រីអើយ! ចូរមានចិត្តក្លាហានឡើង ដំនើររបស់កូនបានប្រោសកូនឲ្យជាហើយ»។ ស្ត្រីឆ្កាត់ឈាមក៏បានជាសះស្បើយនៅពេលនោះទៅ។ 23 កាលព្រះយេស៊ូយាងចូលក្នុងផ្ទះនាថ្មីនោះ ព្រះអង្គទតឃើញអ្នកលេងខ្មុយ និងឃើញមនុស្សម្នាជួលច្របល់។ 24 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «នាំគ្នាចេញទៅ! ដ្បិតក្មេងស្រីនេះមិនស្លាប់ទេ នាងគ្រាន់តែដេកលក់ប៉ុណ្ណោះ»។ ប៉ុន្តែពួកគេលើចចំអកដាក់ព្រះអង្គ។ 25 ពេលព្រះអង្គដេញពួកគេចេញទៅក្រៅអស់ហើយ ព្រះអង្គយាងចូលទៅក្នុងបន្ទប់ ហើយចាប់ដៃក្មេងស្រីនោះ បន្ទាប់មកនាងក៏ក្រោកឡើង។ 26 ដំណឹងនេះលេចឮពាលពេញក្នុងតំបន់នោះទាំងមូល។ 27 កាលព្រះយេស៊ូយាងចេញពីទីនោះទៅ មានមនុស្សខ្លាចពីរនាក់ដើរតាមព្រះអង្គ ពួកគេស្រែកថា៖ «សូមអាណិតមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង ព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ!»។ 28 ពេលព្រះអង្គយាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ មនុស្សខ្លាចទាំងពីរនោះចូលទៅជិតព្រះអង្គ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកទាំងពីរនោះថា៖ «តើអ្នកជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើការនេះបានឬទេ?»។ ពួកគេទូលព្រះអង្គវិញថា៖ «យើងខ្ញុំជឿហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ»។ 29 បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូក៏ពាល់ភ្នែកអ្នកទាំងពីរនោះ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «សុំឲ្យបានសម្រេចតាមជំនឿរបស់អ្នកចុះ»។ 30 ពេលនោះ ភ្នែករបស់ពួកគេក៏បានមើលឃើញ។ ក្រោយមកព្រះយេស៊ូហាមពួកគេយ៉ាងតឹងតែងថា៖ «កុំឲ្យនរណាដឹងសោះឡើយ»។ 31 ប៉ុន្តែ បុរសទាំងពីរនោះចេញទៅផ្សព្វផ្សាយរឿងនោះឲ្យគេដឹងពាលពេញស្រុក។ 32 លុះដល់អ្នកទាំងពីរចេញផុតទៅហើយ មានគេនាំមនុស្សគម្លាក់ដែលមានអារក្សចូល មកគាល់ព្រះយេស៊ូ។ 33 ពេលព្រះអង្គដេញអារក្សចេញហើយ មនុស្សគេនោះក៏អាចនិយាយបាន។ មហាជននាំគ្នាស្ញើចសរសើរយ៉ាងខ្លាំងទាំងនិយាយថា៖ «មិនដែលឃើញការអស្ចារ្យបែបនេះ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែលពីមុនឡើយ»។ 34 ប៉ុន្តែ ពួកខាងគណៈផារីស៊ីពោលថា៖ «គាត់ដេញអារក្សបាន មកពីអារក្សប្រគល់អំណាចឲ្យគាត់ទេ»។ 35 ព្រះយេស៊ូយាងទៅតាមក្រុង និងតាមភូមិនានា ព្រះអង្គបន្តបង្រៀនអ្នកស្រុកនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ព្រមទាំងប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យ និងប្រោសអ្នកជំងឺ គ្រប់ប្រភេទឲ្យបានជាផង។ 36 កាលព្រះអង្គទតឃើញមហាជន ទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអាណិតពួកគេណាស់ ព្រោះអ្នកទាំងនោះល្មើយ និងធ្លាក់ទឹកចិត្តពួកគេ ប្រៀបបីដូចជាចៀមដែលគ្មានគង្វាលថែទាំ។ 37 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «ស្រូវដែលត្រូវច្រូតមានច្រើនណាស់ ប៉ុន្តែមានអ្នកច្រូតតិចពេក»។ 38 ហេតុនេះ ចូរអធិស្ឋានទៅព្រះអម្ចាស់ដែលជាម្ចាស់ស្រែ សូមទ្រង់ចាត់អ្នកច្រូតមកក្នុងស្រែរបស់ព្រះអង្គ»។

ជំពូក 10

¹ ព្រះយេស៊ូត្រាស់ហៅសិស្សទាំងដប់ពីររូបរបស់ព្រះអង្គមក ហើយទ្រង់ប្រទានឲ្យគេមានអំណាចលើវិញ្ញាណអាក្រក់ អាចដេញវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញ មានអំណាចប្រោសជំងឺរោគ និងអ្នកជំងឺគ្រប់ប្រភេទឲ្យបានជាសះស្បើយ។ ² ឈ្មោះសាវ័កទាំងដប់ពីរមានដូចតទៅ អ្នកទីមួយ គឺស៊ីម៉ូនហៅពេត្រូស និងអន្តោន ជាប្អូនរបស់គាត់ យ៉ាកុបជាប្អូនរបស់លោកសេបេដេ និងយ៉ូហានជាប្អូនរបស់គាត់។ ³ ភីលីព និងបាទូមេ ថូម៉ាស និងម៉ាថាយជាអ្នកទារពន្ធ យ៉ាកុបជាប្អូនរបស់លោកអាល់ផាយ និងថាដេ។ ⁴ ស៊ីម៉ូនជាអ្នកជាតិនិយម និងយូដាស៊ីស្តារីយ៉ុត ជាអ្នកដែលក្បត់ព្រះអង្គ។ ⁵ ព្រះយេស៊ូចាត់បញ្ជូនសិស្សទាំងដប់ពីររូបឲ្យចេញទៅទាំងមានការផ្តន្ទាថា៖ «កុំទៅកន្លែងដែលសាសនិកនៃរស់នៅឡើយ ហើយកុំចូលទៅក្នុងក្រុងរបស់ជនជាតិសាម៉ារីដែរ»។ ⁶ តែត្រូវទៅស្វែងរកចៀមដែលរង្វេង ក្នុងចំណោមជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនោះវិញ។ ⁷ ពេលអ្នកធ្វើដំណើរទៅ ចូរប្រកាសប្រាប់គេថា ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ មកជិតបង្ហើយហើយ។ ⁸ ចូរមើលអ្នកជំងឺឲ្យជា ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ប្រោសមនុស្សឃ្លាំងបានជាស្អាត និងដេញអារក្ស។ អ្នករាល់គ្នាបានទទួលដោយឥតគិតថ្លៃ ត្រូវជួយគេវិញដោយឥតគិតថ្លៃដែរ។ ⁹ កុំយកមាសប្រាក់ ឬលុយកាក់ដាក់ក្នុងថង់ឡើយ។ ¹⁰ កុំយកកាបូបស្ពាយ កុំយកអាវកប្បដំបូល កុំយកស្បែកជើង ឬដំបងទៅតាមខ្លួន ដ្បិតអ្នកធ្វើការត្រូវទទួលម្ហូបអាហារបរិភោគ។ ¹¹ នៅក្នុងក្រុង ឬភូមិណាមួយដែលអ្នកចូរ អ្នកត្រូវរកអ្នកដែលសក្តិសមហើយទទួលអ្នករាល់គ្នាឲ្យស្នាក់នៅ ត្រូវស្នាក់នៅផ្ទះអ្នកនោះ រហូតដល់ពេលដែលអ្នកចាកចេញពីទីនោះ។ ¹² ពេលអ្នកចូលទៅក្នុងផ្ទះណាត្រូវជម្រាបសួរអ្នកផ្ទះនោះ។ ¹³ ប្រសិនបើអ្នកផ្ទះនោះមានការគួរសម នោះសូមឲ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់អ្នកកើតមានដល់គេ។ ផ្ទុយទៅវិញ បើគេមិនទទួលអ្នកទេ សូមឲ្យក្តីសុខសាន្តរបស់អ្នកមកវិញចុះ។ ¹⁴ បើសិនអ្នកណាមិនព្រមទទួលអ្នក ឬមិនព្រមស្តាប់ពាក្យរបស់អ្នកទេនោះ ពេលអ្នកចាកចេញពីផ្ទះ ឬពីក្រុងនោះ ត្រូវលាស់ចូលដីចេញពីដីដើមរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ¹⁵ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងប្រាកដថា ការវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សក្នុងក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ា នោះទទួលទោសស្រាលជាងអ្នកនៅក្នុងក្រុងនេះទៅទៀត។ ¹⁶ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យទៅ ដូចឲ្យចៀមទៅក្នុងកណ្តាលប្លង់ចចកអ៊ីចឹងដែរ។ ហេតុនេះ ត្រូវមានប្រាជ្ញាដូចជាសត្វពស់ ហើយមានចិត្តស្ងួតត្រង់ដូចសត្វព្រាប។ ¹⁷ ចូរប្រយ័ត្ននឹងមនុស្សលោក! ដ្បិតគេនឹងចាប់បញ្ជូនអ្នកទៅតុលាការ គេនឹងវាយអ្នកនឹងវិញ្ញាណសាសនាប្រជុំរបស់ពួកគេ។ ¹⁸ បន្ទាប់មកគេនឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅឲ្យលោកទេសាភិបាល និងឲ្យស្នេហានាគាត់ទោស ដោយព្រោះតែខ្ញុំ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើបន្ទាល់ដល់ពួកគេ និងឲ្យសាសនិកនៃចានព្រះផង។ ¹⁹ ពេលគេចាប់បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅ ចូរកុំព្រួយបារម្ភនឹងរកពាក្យណា ដែលអ្នកគួរនិយាយនោះឡើយ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានពាក្យឲ្យអ្នកត្រូវនិយាយ នៅពេលនោះ។ ²⁰ ដ្បិត មិនមែនអ្នករាល់គ្នាទេដែលនឹងនិយាយ គឺព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបិតាដែលនឹងមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា។ ²¹ បងប្អូននឹងចាប់បញ្ជូនបងប្អូនខ្លួនឯង ទៅឲ្យគេសម្លាប់ ហើយឪពុកនឹងចាប់បញ្ជូនកូនខ្លួនឯងទៅឲ្យគេសម្លាប់ដែរ។ កូនៗនឹងនាំគ្នាប្រឆាំងនឹងឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងបញ្ជូនទៅឲ្យគេសម្លាប់ទៀតផង។ ²² មនុស្សនឹងស្លាប់អ្នក ព្រោះតែនាមខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាស៊ីទ្រាំរហូតដល់ចុងបញ្ចប់អ្នកនោះនឹងបានទទួលការសង្គ្រោះ។ ²³ ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ប្រសិនបើគេបៀតបៀនអ្នកនៅក្នុងនេះ ចូររត់ទៅក្រុងមួយទៀតទៅនោះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនទៅដល់ក្រុងទាំងប៉ុន្មានក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែលទេ មុនពេលបុត្រមនុស្សមកដល់។ ²⁴ សិស្សមិនដែលចេះជាងគ្រូឡើយ ហើយអ្នកបម្រើក៏ពុំដែលធំជាងម្ចាស់ដែរ។ ²⁵ បើសិស្សចេះបានដូចគ្រូ និងអ្នកបម្រើបានដូចម្ចាស់ នោះវាល្មមគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ប្រសិនបើគេហៅឈ្មោះម្ចាស់ផ្ទះនោះថា បេលសេប៊ូល គេមុខជាហៅឈ្មោះអ្នកនៅក្នុងផ្ទះនោះ រឺតែតែអាក្រក់ជាងនេះទៅទៀតជាមិនខាន។ ²⁶ ចូរកុំខ្លាចនិងពួកអ្នកទាំងនោះឡើយ ពីព្រោះគ្មានការលាក់កំបាំងណាដែល មិនបើកឲ្យគេឃើញ ហើយក៏គ្មានអ្វីកំបាំងណាដែល មិនបង្ហាញឲ្យគេដឹងដែរ។ ²⁷ ការអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាក្នុងចុងដីត ចូរនិយាយនៅក្នុងពន្លឺថ្ងៃ ហើយអ្វីដែលគេឮក្នុងត្រចៀក ចូរយកទៅប្រកាសនៅពីលើដំបូលផ្ទះ។ ²⁸ កុំខ្លាចអស់អ្នកដែលសម្លាប់បានត្រឹមតែរូបកាយ តែមិនអាចសម្លាប់ព្រលឹងអ្នកបាននោះឲ្យសោះ គឺត្រូវខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ដែលអាចធ្វើឲ្យទាំងព្រលឹង និងរូបកាយ ធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរកបានវិញ។ ²⁹ តើមិនមែនចាប់ពីរ គេលក់ថ្លៃមួយសេនឬអី? តែគ្មានចាប់ណាមួយធ្លាក់ចុះដល់ដី ហើយព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងនោះឡើយ។ ³⁰ សូម្បីតែសក់នៅលើក្បាលអ្នករាល់គ្នា ក៏ព្រះអង្គរាប់អស់ដែរ។ ³¹ ចូរកុំភ័យខ្លាចអ្វីឡើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានតម្លៃលើសចាប់ទាំងអស់ទៅទៀត។ ³² ដូច្នេះអ្នកណាទទួលស្គាល់ខ្ញុំ នៅចំពោះមុខមនុស្ស ខ្ញុំនឹងទទួលស្គាល់អ្នកនោះវិញ នៅចំពោះព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ។ ³³ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ខ្ញុំនៅចំពោះមុខមនុស្ស ខ្ញុំក៏បដិសេធមិនទទួលស្គាល់អ្នកនោះនៅចំពោះព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខដែរ។ ³⁴ កុំនឹកថា ខ្ញុំមកនេះដើម្បីនាំយកសន្តិភាពមកផែនដីឡើយ។ ខ្ញុំមិនបាននាំសន្តិភាពមកទេ តែខ្ញុំនាំដាវមកវិញ។ ³⁵ ដ្បិតខ្ញុំមកដើម្បីធ្វើឲ្យកូនប្រុសប្រឆាំងជាមួយឪពុកខ្លួន កូនស្រីប្រឆាំងជាមួយម្តាយខ្លួន និងកូនប្រុសស្រីប្រឆាំងជាមួយម្តាយក្មេក។ ³⁶ សត្រូវរបស់មនុស្សគឺជាអ្នកដែលរស់នៅក្នុងផ្ទះជាមួយគ្នា។ ³⁷ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ឪពុកម្តាយ ខ្លាំងជាងស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនោះមិនសក្តិសមជាសិស្សខ្ញុំឡើយ។ អ្នកដែលស្រឡាញ់កូនប្រុសកូនស្រីរបស់ខ្លួន ខ្លាំងជាងស្រឡាញ់ខ្ញុំ ក៏មិនសក្តិសមធ្វើជាសិស្សខ្ញុំដែរ។ ³⁸ អ្នកណាមិនលឺឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួន ដើរតាមខ្ញុំទេ អ្នកនោះមិនសក្តិសមធ្វើជាសិស្សខ្ញុំឡើយ។ ³⁹ អ្នកណាចង់ស្វែងរកជីវិតរបស់ខ្លួន អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ជីវិតវិញ រីឯអ្នកដែលបាត់បង់ជីវិតព្រោះតែខ្ញុំ នឹងបានជីវិតនោះមកវិញ។ ⁴⁰ អ្នកណាដែលទទួលអ្នករាល់គ្នា ក៏ដូចជាទទួលខ្ញុំដែរ ហើយអ្នកណាទទួលខ្ញុំ ក៏ដូចជាទទួលព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំអោយមកនោះដែរ។ ⁴¹ អ្នកណាទទួលព្យាការីម្នាក់ព្រោះគាត់ជាព្យាការី អ្នកនោះនឹងទទួលរង្វាន់ដូចព្យាការី។ អ្នកណាទទួលមនុស្សសុចរិតម្នាក់ ព្រោះគាត់ជាមនុស្សសុចរិត អ្នកនោះនឹងទទួលរង្វាន់ដូចមនុស្សសុចរិតដែរ។ ⁴² អ្នកណាឲ្យទឹកត្រជាក់មួយកែវ ដល់អ្នកតូចតាចម្នាក់ផង ព្រោះគាត់ជាសិស្សរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា អ្នកនោះនឹងមិនបាត់រង្វាន់គាត់ឡើយ។

ជំពូក 11

¹ ក្រោយពេលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលផ្ដោតសិស្សទាំងដប់ពីររូបចប់សព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គក៏យាងចាកចេញពីទីនោះទៅបង្រៀន និងប្រកាសដំណឹងល្អនៅតាមក្រុងនានារបស់ពួកគេ។ ² ពេលលោកយ៉ូហានដែលជាប់ក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង បានឮពីកិច្ចការទាំងប៉ុន្មានដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ គាត់ក៏ចាត់សិស្សឲ្យទៅ ³ ហើយទូលសួរថា៖ «តើលោកគឺជាព្រះអង្គដែលត្រូវយាងមក ឬមួយយើងខ្ញុំត្រូវរង់ចាំមួយផ្សេងទៀត?» ⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរត្រឡប់ទៅប្រាប់លោកយ៉ូហាន នូវអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ និងបានឃើញនេះទៅ។» ⁵ មនុស្សខ្វាក់មើលឃើញ មនុស្សខ្វិនដើរបាន មនុស្សឃ្លង់បានជាស្អាត មនុស្សឆ្លង់ស្លាប់ឮ មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ហើយមនុស្សក្រីក្របានឮដំណឹងល្អ។ ⁶ មានពរហើយអ្នកណាមិនរាតត្បាយដោយព្រះនាមខ្ញុំ។ ⁷ ពេលពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហានចេញផុតទៅ ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្ដើមមានព្រះបន្ទូលទៅមហាជនអំពីលោកយ៉ូហានថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាទៅរាល់ហេតុអ្វីមើលអ្វី មើលដើមត្រែងដែលត្រូវខ្យល់បក់ឬ? ⁸ តើអ្នករាល់គ្នាទៅក្រៅមើលអ្វី? មើលមនុស្សស្លៀកពាក់ខោអាវទន់ភ្លន់ឬ? តាមពិត! អ្នកដែលស្លៀកពាក់ខោអាវទន់ភ្លន់ គេរស់នៅក្នុងដំណាក់ស្ដេចណោះ។» ⁹ ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាទៅក្រៅ រកមើលព្យាករណ៍ឬ? ត្រូវហើយ! ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា លោកនោះប្រសើរជាងព្យាករណ៍ទៀត។ ¹⁰ ដ្បិតគឺអ្នកនោះហើយ មានចែងមកថា៖ «មើល! យើងចាត់ទូលយើងឲ្យទៅមុនព្រះអង្គ គឺជាអ្នកដែលនឹងរៀបចំផ្លូវមុខព្រះអង្គ។» ¹¹ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ក្នុងចំណោមមនុស្សដែលកើតចេញពីផ្ទៃម្ដាយមក គ្មាននរណាមានឋានៈធំជាងលោកយ៉ូហានប៉ាន់ស្មាននោះឡើយ។ តែអ្នកណាមានឋានៈតូចជាងគេនៅក្នុងព្រះរាជវង្សានុវង្ស អ្នកនោះប្រសើរលើសលោកយ៉ូហានទៅទៀត។ ¹² ចាប់តាំងពីជំនាន់លោកយ៉ូហានបាទីស្ត មកទល់សព្វថ្ងៃនេះ ព្រះរាជវង្សានុវង្សបានរងនូវអំពើឃោរឃៅ ហើយមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើឃោរឃៅនោះ បាននាំគ្នាប្រើកម្លាំងយកព្រះរាជវង្សនេះផង។ ¹³ ព្យាករណ៍ទាំងអស់ និងក្រឹត្យវិន័យ បានផ្ទេរទុករហូតមកដល់ជំនាន់លោកយ៉ូហាន។ ¹⁴ ប្រសិនបើអ្នកព្រមទទួលការនេះ គឺលោកហ្នឹងហើយជាព្យាករណ៍អេលីយ៉ាដែលត្រូវមក។ ¹⁵ អ្នកដែលមានត្រចៀកច្រូសស្លាប់ ហើយយកទៅពិចារណាទៅ! ¹⁶ តើខ្ញុំអាចប្រៀបធៀបមនុស្សជំនាន់នេះទៅនឹងអ្វី? គឺដូចទៅនឹងកូនក្មេងដែលកំពុងលេងនៅតាមទីផ្សារ ដែលហៅគ្នាទៅវិញទៅមក។ ¹⁷ ព្រមទាំងនិយាយថា៖ «យើងបានផ្ដុំខ្លួនឲ្យអ្នក តែអ្នកពុំព្រមរំលឹកទេ។ យើងបានកាន់ទុក តែអ្នកពុំព្រមយំដែរ។» ¹⁸ ដ្បិតលោកយ៉ូហានកើតមកមិនបានបរិភោគនំប៉័ង និងស្ករទេ តែគេថា «លោកមានអារក្សចូល»។ ¹⁹ រីឯបុត្រមនុស្សមក លោកបរិភោគអាហារ និងពិសាស្ករ តែគេថា «មើល! អ្នកនេះល្មោភស៊ី និងជាមនុស្សប្រមឹក ហើយសេពគប់ជាមួយពួកទាវពន្ល និងមនុស្សមានបាប»។ ប៉ុន្តែ ប្រាជ្ញាដែលល្អត្រឹមត្រូវវិនិច្ឆ័យទង្វើ ដែលគេបានប្រព្រឹត្តវិញ។ ²⁰ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្ដើមស្ដីបន្ទោសដល់ក្រុងនានា ដែលបានឃើញព្រះអង្គសម្ដែងការអស្ចារ្យផ្សេងៗក្នុងក្រុងនោះ ប៉ុន្តែ ពួកគេពុំព្រមកែប្រែចិត្តគំនិតសោះ។ ²¹ «អ្នកត្រូវវេទនាជាពុំខាន ក្រុងខូរ៉ាស៊ីនអើយ! អ្នកក៏ត្រូវវេទនាដែរ ក្រុងបេតសៃដាអើយ! ។ ប្រសិនបើមានការអស្ចារ្យនៅក្រុងទីរ៉ូស និងក្រុងស៊ីដូន ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនៅទីនេះ ម៉្លេះក្រុងទាំងនោះកែប្រែចិត្តគំនិត ហើយស្លៀកពាក់អង្គុយក្នុងផេះជាមិនខាន។ ²² ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស ក្រុងទីរ៉ូស និងអ្នកក្រុងស៊ីដូនទទួលទោសស្រាលជាងអ្នករាល់គ្នា។ ²³ អ្នកក្រុងកាពើណាអើយ! តើអ្នកគិតថាខ្លួនអ្នកនឹងបានតម្កើងឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ឬ? ពុំមែនដូច្នោះឡើយ! អ្នកនឹងធ្លាក់ទៅស្ថាននរកវិញ។ ប្រសិនបើអ្នកក្រុងស៊ីដូនបានឃើញការអស្ចារ្យដូចដែលអ្នកបានឃើញ ម៉្លេះសម្រាប់អ្នកនឹងនៅស្ថិតស្ថេរ មកទល់សព្វថ្ងៃជាមិនខាន។ ²⁴ ប៉ុន្តែខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស អ្នកក្រុងស៊ីដូននឹងទទួលទោសស្រាលជាងអ្នករាល់គ្នា។ ²⁵ នៅត្រានោះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទូលបង្គំសូមសរសើរតម្កើងព្រះបិតា ជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខ និងផែនដី ព្រោះព្រះអង្គបានលាក់មិនឲ្យអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកចេះដឹងយល់ទេ តែបង្ហាញការទាំងនេះឲ្យមនុស្សតូចតាចយល់វិញ។ ²⁶ មែនហើយ! ព្រះបិតាអើយ ដ្បិតព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យធ្វើដូច្នេះ។ ²⁷ អ្វីៗទាំងអស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំបានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ គ្មានអ្នកណាស្គាល់ព្រះបុត្រា ក្រៅពីព្រះបិតាឡើយ ហើយក៏គ្មាននរណាស្គាល់ព្រះបិតា ក្រៅពីព្រះបុត្រាដែរ ហើយនិងអ្នកណាដែលព្រះបុត្រាសព្វព្រះហឫទ័យ សម្ដែងឲ្យស្គាល់នោះដែរ។ ²⁸ អស់អ្នកដែលនឿយហត់ និងបន្ទុកធ្ងន់អើយ ចូរមកឯខ្ញុំ! ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានសម្រាក។ ²⁹ ចូរយកនឹមរបស់ខ្ញុំដាក់លើអ្នករាល់គ្នា ហើយរៀនពីខ្ញុំទៅ ដ្បិត ខ្ញុំស្ងួត និងមានចិត្តស្ងាត់នោះព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងជាបានសម្រាកមិនខាន។ ³⁰ ព្រោះនឹមរបស់ខ្ញុំស្រួល ហើយបន្ទុករបស់ខ្ញុំស្រាលដែរ»។

ជំពូក 12

1 នៅគ្រានោះ ព្រះយេស៊ូយាងកាត់តាមវាលស្រែ នៅថ្ងៃសប្បិទ សិស្សរបស់ព្រះអង្គឃ្លានពេក ក៏នាំគ្នាប្តូរស្រូវមកបរិភោគ។ 2 ពេលពួកខាងគណៈផារីស៊ី ឃើញដូចនេះ គេក៏ទូលព្រះអង្គថា៖ «មើល! សិស្សរបស់លោកនាំគ្នាធ្វើការនៅថ្ងៃសប្បិទ ដែលបញ្ញត្តិហាម»។ 3 ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូតបវិញថា៖ «តើអ្នកមិនធ្លាប់បានអានអត្ថបទមួយពីការដែលព្រះបានដាក់ និងពួកអ្នកដែលនៅជាមួយព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តនៅពេលឃ្លានទេ? 4 ព្រះអង្គបានយាងចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបរិភោគបំប៉ងដែលគេតាំងថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ គឺផ្ទុយនឹងបញ្ញត្តិហាមយាង គឺមានតែពួកបូជាចារ្យប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចបរិភោគបំប៉ងនេះបាន។ 5 តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលអានគម្ពីរវិន័យដែលថា នៅថ្ងៃសប្បិទពួកបូជាចារ្យបំពេញមុខងារនៅក្នុងព្រះវិហារ សុទ្ធតែរំលោភលើក្រឹត្យវិន័យថ្ងៃសប្បិទទាំងអស់ ឬឥតមានទោសឡើយ? 6 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ម្នាក់ដែលប្រសើរជាងព្រះវិហារទៅទៀតនោះ គឺនៅទីនេះហើយ។ 7 ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាល្មើអត្ថន័យនេះ «ខ្ញុំមិនចង់បានយញ្ញបូជានោះទេ គឺចង់បានតែចិត្តមេត្តាករុណាប៉ុណ្ណោះ» អ្នករាល់គ្នាមុខជាមិនប្រកាន់ទោសដល់ជនដែលគ្មានទោសទាំងនេះឡើយ។ 8 ដ្បិតបុត្រមនុស្សជាម្ចាស់របស់ថ្ងៃសប្បិទ»។ 9 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូចាត់ចេញពីទីនោះ ហើយយាងចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ពួកគេ។ 10 មើល! នៅទីនោះមានបុរសស្លូតដៃម្នាក់នៅក្នុងសាលាប្រជុំនោះដែរ។ ពួកផារីស៊ីគេនាំគ្នាទូលស្រូវព្រះអង្គថា៖ «តើយើងមានសិទ្ធិប្រោសអ្នកដ៏ធំឲ្យជាទោសថ្ងៃសប្បិទបានដែរឬទេ?» គេសួរដូច្នេះ ក្នុងបំណងរកលេសដើម្បីចោទប្រកាន់ព្រះអង្គថាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ 11 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើនរណាម្នាក់មានចៀមតែមួយ ហើយចៀមនោះធ្លាក់រណ្តៅដីជ្រៅនៅថ្ងៃសប្បិទ តើអ្នកនោះមិនទៅស្រង់យកចៀមឡើងមកវិញទេឬ? 12 រីឯមនុស្សវិញ គឺមានតម្លៃថ្លៃលើសចៀមឆ្ងាយណាស់! ដូច្នេះយើងមានសិទ្ធិធ្វើអំពើល្អនៅថ្ងៃសប្បិទបាន»។ 13 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុរសស្លូតដៃនោះថា៖ «ចូរលាត់ដៃរបស់អ្នកមើល! បុរសនោះលាតដៃ ហើយដៃគាត់ក៏បានជាដូចដៃម្ខាងទៀត។ 14 ប៉ុន្តែពួកខាងគណៈផារីស៊ីចេញពីសាលាប្រជុំ ហើយពិគ្រោះគ្នាប្រឆាំងព្រះអង្គ។ ពួកគេថែមទាំងរកមធ្យោបាយធ្វើគុកព្រះអង្គទៀតផង។ 15 កាលព្រះយេស៊ូជ្រាបពីការនេះហើយ ទ្រង់យាងចាកចេញពីទីនោះទៅ មានមហាជនជាច្រើនដើរតាមព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានប្រោសពួកគេឲ្យជាពិជ័យទាំងអស់គ្នា។ 16 ព្រះអង្គហាមគេយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ មិនឲ្យនិយាយអំពីព្រះអង្គប្រាប់អ្នកដទៃឡើយ។ 17 ដើម្បីឲ្យស្របនឹងសេចក្តីដែលបានចែងទុកមក តាមរយៈព្យាករណ៍អសាយថា៖ 18 «មើល! នេះហើយជាអ្នកបម្រើដែលយើងបានជ្រើសរើស ជាអ្នកដែលយើងស្រឡាញ់ ហើយជាអ្នកដែលធ្វើឲ្យចិត្តយើងរីករាយ។ យើងនឹងដាក់វិញ្ញាណរបស់យើងឲ្យសង្ឃឹមលើលោក ហើយលោកនឹងប្រកាសប្រាប់ឲ្យសាសន៍ដទៃដឹងពីការវិនិច្ឆ័យទោសរបស់ព្រះអង្គ។ 19 លោកនឹងមិនឈ្លោះប្រកែក ឬក៏ស្រែកដាក់នរណាឡើយ ហើយក៏គ្មាននរណាឮសំឡេងរបស់លោកនៅតាមផ្លូវដែរ។ 20 លោកនឹងមិនកាច់ដើមត្រែណាដែលទាក់ហើយនោះឡើយ ហើយលោកក៏មិនផ្គូផ្គងក្លើងណា ដែលបៀបនឹងរលត់ហើយនោះដែរ រហូតដល់លោកនាំសេចក្តីសុចរិតឲ្យមានជ័យជម្នះ។ 21 សាសន៍ដទៃនឹងមានសង្ឃឹមដោយសារលោក»។ 22 បន្ទាប់មក មានគេនាំបុរសខ្វាក់ និងច្រងែ ដែលត្រូវបានអារក្សចូល មកគាល់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គប្រោសគាត់ឲ្យជា បុរសនោះក៏អាចនិយាយបាន និងមើលឃើញទៀតផង។ 23 មហាជនទាំងអស់ស្ងប់ស្ងែងហើយពោលថា៖ «តើលោកនេះពិតជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌមែនឬ?» 24 ប៉ុន្តែ ពេលពួកខាងគណៈផារីស៊ីបានឮពីការអស្ចារ្យនោះដ៏ពោលថា៖ អ្នកនេះដេញអារក្សបាន គឺដោយបេលសេប៊ូល ជាស្តេចអារក្សទេ»។ 25 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូឈ្លងយល់គំនិតរបស់គេ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «នគរណាមានការបាក់បែកទាស់ទែងគ្នាឯង នគរនោះមុខជាត្រូវវិនាសមិនខាន រីឯក្រុង ឬផ្ទះណាមានការបាក់បែកទាស់ទែងគ្នាឯង ក៏មិនអាចនៅស្ថិតស្ថេរបានដែរ។ 26 ប្រសិនបើមាសតាំងបណ្តេញមាសតាំង វាគឺមានការបាក់បែកទាស់ទែងនឹងខ្លួនវា។ តើធ្វើម្តេចឲ្យរាជ្យរបស់វានៅស្ថិតស្ថេរបាន? 27 ហើយប្រសិនបើខ្ញុំដេញអារក្ស ដោយសារបេលសេប៊ូលមែននោះ តើកូនចៅរបស់អ្នកដេញអារក្ស ដោយអាងលើនរណាវិញ? ដោយហេតុផលនេះ គេនឹងដាក់ទោសអ្នករាល់គ្នាជាពុំខាន។ 28 ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំដេញអារក្សដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះបានសេចក្តីថា ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ 29 តើមាននរណាចូលទៅក្នុងផ្ទះមនុស្សខ្លាំងពូកែ ហើយរឹបអូសយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់ ដោយមិនចង់មនុស្សខ្លាំងពូកែនោះជាមុនសិន? 30 អ្នកណាមិននៅខាងខ្ញុំ អ្នកនោះប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ហើយអ្នកណាមិនជួយប្រមូលផ្តុំជាមួយខ្ញុំទេ អ្នកនោះជាអ្នកកំចាត់កំចាយហើយ។ 31 ហេតុដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា រាល់អំពើបាបនិង ពាក្យប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គនឹងលើកលែងទោសឲ្យបាន ប៉ុន្តែការប្រមាថព្រះវិញ្ញាណវិញ ព្រះអង្គនឹងមិនលើកលែងទោសឲ្យសោះឡើយ។ 32 បើអ្នកណានិយាយទាស់នឹងបុត្រមនុស្ស ព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសឲ្យគេបាន ប៉ុន្តែអ្នកដែលនិយាយទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធវិញ ព្រះអង្គមិនលើកលែងទោសឲ្យទេ ទោះបីនៅក្នុងលោកនេះ ឬនៅបរលោកក្តី។ 33 ដាំដើមឈើល្អ ផ្លែក៏ល្អដែរ តែបើដាំដើមឈើអាក្រក់វិញ ផ្លែវាក៏អាក្រក់ដែរ ដ្បិតគេស្គាល់ដើមឈើតាមផ្លែរបស់វា។ 34 ពួកពូជពស់វែកអើយ! អ្នករាល់គ្នាជាសុទ្ធតែមនុស្សអាក្រក់ តើអាចឲ្យអ្នកនិយាយសេចក្តីល្អបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ? ដ្បិតមាត់របស់មនុស្សតែងនិយាយនូវសេចក្តីណា ដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន។ 35 មនុស្សល្អតែងប្រព្រឹត្តល្អ ចេញពីចិត្តរបស់ខ្លួន រីឯមនុស្សអាក្រក់វិញ តែងប្រព្រឹត្តអាក្រក់ ព្រោះចិត្តគេមានសុទ្ធតែគំនិតអាក្រក់។ 36 ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស ព្រះអង្គនឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សតាមពាក្យសម្តីដែលគេបាននិយាយ។ 37 ដ្បិតគេនឹងរាប់អ្នកថាសុចរិតដោយសារពាក្យសម្តីរបស់អ្នក ហើយគេនឹងថ្កោលទោសអ្នករាល់គ្នា ដោយសារពាក្យសម្តីដែរ។ 38 បន្ទាប់មក ពួកអាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ី ឆ្លើយតបទៅព្រះយេស៊ូ និងទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! យើងចង់ឃើញទិសម្ចាស់អស្ចារ្យមួយពីលោកគ្រូ»។ 39 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «មនុស្សជំនាន់នេះអាក្រក់ណាស់ ហើយមានចិត្តក្បត់ទៀត គេចង់តែឃើញទិសម្ចាស់អស្ចារ្យ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់នឹងមិនប្រទានទិសម្ចាស់ណាផ្សេងទៀត ក្រៅពីទិសម្ចាស់របស់ព្យាករណ៍យ៉ាងឡើយ។ 40 លោកយ៉ូណាសនៅក្នុងពោះត្រីធំរយះពេលបីថ្ងៃបីយប់យ៉ាងណា នោះបុត្រមនុស្សក៏នឹងស្ថិតនៅក្នុងដីរយះបីថ្ងៃបីយប់យ៉ាងនោះដែរ។ 41 អ្នកក្រុងនីនីវេនឹងក្រោកឡើងជាមួយមនុស្សជំនាន់នេះ នៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោក ព្រមទាំងចោទប្រកាន់គេផង។ ដ្បិតពួកគេបានកែប្រែចិត្តគំនិតពេលបានឮសេចក្តីដែលលោកយ៉ូណាសប្រកាសប្រាប់។ រីឯនៅទីនេះ មានម្នាក់ដែលប្រសើរជាងលោកយ៉ូណាសទៅទៀត។ 42 មហាក្សត្រីស្រុកខាងត្បូង នឹងក្រោកឡើងនៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោក ជាមួយមនុស្សជំនាន់នេះ ព្រមទាំងចោទប្រកាន់គេផង។ ព្រះនាងបានយាងមកពីទីដាច់ស្រយាលនៃផែនដី ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបាទសាឡូម៉ូន ប្រកបដោយប្រាជ្ញាណ្ឌសរសៃ។ រីឯនៅទីនេះ មានម្នាក់ប្រសើរជាងព្រះបាទសាឡូម៉ូនទៅទៀត។ 43 ពេលវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីមនុស្សណាម្នាក់ហើយ វាតែងតែទៅចុះឡើងនៅកន្លែងហ្វូតហែង រកមើលកន្លែងសម្រាក តែវាវត់រុំឃើញទេ។ 44 បន្ទាប់មក វាមុខជានិយាយថា អញនឹងរឹលត្រឡប់ទៅផ្ទះ ដែលអញទើបចេញមក លុះទៅដល់ហើយ វាឃើញផ្ទះនោះនៅទីនេះ ចោលស្ងាត់ ហើយតុបតែងយ៉ាងល្អនោះ។ 45 វានឹងទៅបបួលវិញ្ញាណអាក្រក់ប្រាំពីរផ្សេងទៀត ដែលសុទ្ធតែអាក្រក់ជាងវា មកចូលនៅក្នុងផ្ទះនោះ ក្រោយមកមនុស្សនោះរឹតតែអាក្រក់លើសដើមទៅទៀត។ មនុស្សនៅជំនាន់នេះអាក្រក់ណាស់»។ 46 ខណៈពេលព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មហាជននៅឡើយ មាតា និងបងប្អូនរបស់ព្រះអង្គ មកឈរចាំនៅខាងក្រៅ ចង់រកនិយាយជាមួយព្រះអង្គ។ 47 មានម្នាក់ទូលព្រះអង្គថា៖ «មើល! ម្តាយលោក និងបងប្អូនលោកនៅខាងក្រៅ ចង់និយាយជាមួយលោក»។ 48 ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «តើនរណាជាម្តាយខ្ញុំ ហើយនរណាជាបងប្អូនខ្ញុំ?»។ 49 ព្រះអង្គលើកព្រះហស្តចង្អុលទៅពួកសិស្ស ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល! អ្នកទាំងនេះហើយជាមាតា និងជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ»។ 50 ដ្បិតអ្នកណាធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតាខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ អ្នកនោះហើយគឺជាបងប្អូនប្រុសស្រី និងជាម្តាយរបស់ខ្ញុំ»។

ជំពូក 13

1 នៅថ្ងៃនោះ ព្រះយេស៊ូបានចាកចេញពីផ្ទះ ហើយយាងទៅគង់នៅមាត់សមុទ្រ។ 2 មានមហាជនជាច្រើនកុះករ មកចោមរោមព្រះអង្គ ដូច្នេះ ព្រះអង្គក៏យាងចុះទៅគង់ក្នុងទូកមួយ រីឯបណ្តាជនឈរនៅមាត់ច្រាំង។ 3 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេយ៉ាងច្រើន ដោយប្រើប្រាស់ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល! មានកសិករម្នាក់ចេញទៅព្រោះគ្រាប់ពូជ។ 4 ពេលគាត់ព្រោះគ្រាប់ពូជ នោះមានគ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់ទៅលើផ្លូវ ហើយសត្វស្លាបមកចឹកស៊ីអស់ទៅ។ 5 គ្រាប់ពូជខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅលើកន្លែងមានថ្ម ពុំសូវមានដី ភ្លាមនោះគ្រាប់ពូជក៏ដុះឡើងលើដីមិនជ្រៅ។ 6 ប៉ុន្តែ លុះដល់ថ្ងៃរះឡើង វាក៏ក្រៀមស្ងួតអស់ទៅ ព្រោះវាមិនមានឫស។ 7 គ្រាប់ពូជខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅលើដីមានបន្លា ពេលបន្លានោះដុះឡើង ក៏បាំងគ្រប់ពូជនោះមិនឲ្យដុះបានឡើយ។ 8 មានគ្រាប់ពូជខ្លះទៀត ធ្លាក់ទៅលើដីមានជីជាតិល្អ ហើយគ្រាប់ពូជមួយគ្រាប់ ឲ្យផលជាមួយរយគ្រាប់ មួយជាហុកសិប និងមួយទៀតជាសាមសិប។ 9 អ្នកដែលមានគ្រឿង សូមស្តាប់យកទៅពិចារណាចុះ»។ 10 ពួកសិស្សនាំគ្នាចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ហើយចូលសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បណ្តាជន ដោយប្រើពាក្យប្រស្នាដូច្នេះ?» 11 ព្រះយេស៊ូតបទៅគេវិញថា៖ «មកពីព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ ពីគម្រោងការដ៏លាក់កំបាំងនៃព្រះរាជ្យរបស់ស្ថានបរមសុខ ប៉ុន្តែ រីឯពួកគេវិញ ព្រះអង្គពុំបានប្រទានឲ្យគេយល់ឡើយ។ 12 ដ្បិតអ្នកណាដែលមានហើយ អ្នកនោះនឹងបានបរិបូណ៌ថែមទៀត រីឯអ្នកដែលគ្មានវិញ សូមអ្វីដែលគេមាននឹងត្រូវដកហូតពីអ្នកនោះទៀតផង។ 13 នេះជាមូលហេតុ ដែលខ្ញុំនិយាយទៅពួកគេ ដោយប្រើពាក្យប្រស្នា ទោះបីគេប្រឹងមើលក៏មើលពុំឃើញ ហើយទោះបីគេស្តាប់ក៏ស្តាប់ពុំឮ ហើយក៏មិនយល់ដែរ។ 14 ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចស្របនឹងសេចក្តីដែលព្យាករី អេសាយថ្លែងទុកពីគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាស្តាប់មែនតែមិនយល់ទេ ហើយអ្នករាល់គ្នាមើលមែន តែមើលមិនឃើញដែរ។ 15 ដ្បិត ចិត្តរបស់មនុស្សទាំងនេះរឹងណាស់ ហើយពួកគេក៏ពិបាកស្តាប់ដែរ គេខំបិទភ្នែក មិនឲ្យមើលឃើញ មិនឲ្យត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត ហើយយើងនឹងប្រោសគេឲ្យបានជា»។ 16 ប៉ុន្តែ ភ្នែករបស់អ្នកមានពរហើយ ដ្បិតភ្នែកអ្នករាល់គ្នាមើលឃើញ ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ 17 ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងប្រាកដថា មានព្យាករីនិងមនុស្សសុចរិតជាច្រើនមានបំណងចង់ឃើញការណា ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនេះណាស់ តែគេមិនបានឃើញទេ គេមានបំណងចង់ឮសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាឮណាស់ តែមិនបានឮឡើយ។ 18 សុំស្តាប់ពីការបកស្រាយប្រស្នាអំពីអ្នកព្រោះគ្រាប់ពូជ។ 19 ពេលអ្នកណាដែលបានឮព្រះបន្ទូលអំពីព្រះរាជ្យ តែមិនយល់នោះ ព្រោះមានកំណាចមកឆក់យកព្រះបន្ទូលដែលបានធ្លាក់ក្នុងចិត្តគេនោះចេញទៅ នេះគឺជាគ្រាប់ពូជធ្លាក់នៅតាមផ្លូវ។ 20 រីឯគ្រាប់ពូជដែលធ្លាក់លើដីមានថ្ម គឺអ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលហើយ ក៏ទទួលយកភ្លាមដោយអំណរ។ 21 តែគេពុំបានឲ្យព្រះបន្ទូលចាក់ឫសនៅក្នុងខ្លួនគេឡើយ ហើយគេជាប់ចិត្តតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ ដល់ពេលមានទុក្ខលំបាកកើតឡើង ឬមានគេបៀតបៀនដោយសារតែព្រះបន្ទូល គេក៏បោះបង់អ្វីដែលគេជឿនោះភ្លាម។ 22 គ្រាប់ពូជដែលធ្លាក់លើដីមានបន្លា គឺអ្នកដែលឮព្រះបន្ទូលហើយ ប៉ុន្តែមានការខ្វល់ខ្វាយអំពីជីវិតក្នុងលោកីយ៍ និងការបោកបញ្ឆោតនៃទ្រព្យសម្បត្តិ គឺនាំឲ្យព្រះបន្ទូលមិនបង្កើតផលក្នុងគេឡើយ។ 23 រីឯគ្រាប់ពូជដែលធ្លាក់លើដីមានជីជាតិល្អ គឺអស់អ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលហើយយល់ គេបង្កើតផល ខ្លះបានមួយជាមួយរយ មួយជាហុកសិប និងខ្លះទៀតបានមួយជាសាមសិប។ 24 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាទៅគេទៀតថា៖ «ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខប្រៀបដូចនឹងបុរសម្នាក់ ដែលបានព្រោះគ្រាប់ពូជល្អទៅក្នុងស្រែរបស់គាត់។ 25 ប៉ុន្តែ ពេលមនុស្សដេកលក់អស់ទៅ ហើយសត្រូវរបស់គាត់បានមក ថែមទាំងព្រោះស្រែនៃក្នុងស្រែនោះដែរ រួចក៏ចេញបាត់ទៅ។ 26 ពេលស្រូវដុះឡើងហើយដាក់គ្រាប់ ស្រែនៃដីដុះឡើងមកជាមួយដែរ។ 27 ពួកអ្នកបម្រើបានចូលមកជម្រាបម្ចាស់ស្រែថា៖ «លោកម្ចាស់! តើលោកមិនបានព្រោះតែគ្រាប់ពូជល្អក្នុងស្រែរបស់លោកទេឬអី? ចុះស្រែនៃនេះមកបានដោយរបៀបណាទៅ?» 28 ម្ចាស់តបវិញថា៖ «មានមាសសត្រូវមកព្រោះស្រែនៃ»។ ពួកអ្នកបម្រើសួរលោកទៀតថា៖ «តើលោកចង់ឲ្យយើងទៅដកស្រែនៃនោះចេញឬទេ?» 29 ម្ចាស់ស្រែតបថា៖ «កុំអី! ពីព្រោះបើអ្នករាល់គ្នាដកស្រែនៃ ក្រែងលោដោយស្រូវទៅជាមួយដែរ 30 ទុកឲ្យវាដុះជាមួយគ្នាហូតដល់ស្រូវទុំចុះ លុះដល់ពេលចម្រើន ខ្ញុំនឹងប្រាប់ពួកអ្នកច្រូតមុនដំបូងត្រូវប្រមូលស្រែនៃចងជាបាច់ យកទៅដុតចោលជាមួនសិន រួចសឹមប្រមូលស្រូវមកដាក់ក្នុងជង្រុករបស់ខ្ញុំ»។ 31 បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាមួយទៀតទៅពួកគេថា៖ «ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខប្រៀបដូចជាគ្រាប់ពូជតូចល្អិតម្យ៉ាង ដែលបុរសម្នាក់យកទៅដាំនៅក្នុងស្រែរបស់ខ្លួន។ 32 គ្រាប់ពូជនោះគឺពិតជាគ្រាប់ពូជដែលតូចជាងគេទាំងអស់ ប៉ុន្តែពេលវាដុះឡើង វាធំជាងដំណាំទៀត។ គឺវាទៅជាដើមឈើមួយយ៉ាងធំ ហើយបក្សាបក្សីដែលហោះនៅលើអាកាស មកធ្វើសំបុកស្នាក់អាស្រ័យនៅតាមមែករបស់វា»។ 33 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាមួយទៀតទៅគេថា៖ «ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខប្រៀបដូចជាមេដំបូង ដែលស្រ្តីម្នាក់យកទៅលាយនឹងម្សៅបីរង្វាស់ រហូតដល់ធ្វើឲ្យម្សៅនោះដោយឡើងទាំងអស់»។ 34 គ្រប់សេចក្តីដែលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មហាជនគឺជាពាក្យប្រស្នាទាំងអស់ ព្រះអង្គមិនដែលមានព្រះបន្ទូលទៅគេ ដោយឥតប្រើពាក្យប្រស្នានោះឡើយ។ 35 ដើម្បីឲ្យស្របនឹងសេចក្តីដែលបានចែងទុកតាមរយៈពួកព្យាករីមកថា៖ យើងនឹងនិយាយជាពាក្យប្រស្នាទៅគេ យើងនឹងនិយាយការលាក់កំបាំងតាំងពីដើមកំណើតពិភពលោកមក ឲ្យគេដឹង។ 36 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីមហាជនចូលទៅក្នុងផ្ទះ។ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គនាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះអង្គទាំងទូលថា៖ «សូមលោកគ្រូបកស្រាយប្រស្នាអំពីស្រែក្នុងស្រែ ឲ្យយើងខ្ញុំបានយល់ផង»។ 37 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេវិញថា៖ «អ្នកព្រោះគ្រាប់ពូជល្អ គឺបុត្រមនុស្ស។ 38 ស្រែគឺពិភពលោកនេះ ហើយគ្រាប់ពូជល្អ គឺកូននៃព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ ស្រែនៃគឺកូនចៅរបស់មារីកំណាច 39 ហើយសត្រូវដែលព្រោះស្រែនៃគឺមារី។ ដូចម្តេច គឺជាអវសានកាលនៃពិភពលោក ហើយអ្នកច្រូត គឺជាទេវតា។ 40 ដូច្នេះកាលស្រែនៃត្រូវគេយកទៅដុតក្នុងភ្លើងយ៉ាងណា នៅអវសានកាលនៃពិភពលោក ក៏នឹងកើតមានយ៉ាងនោះដែរ។ 41 បុត្រមនុស្សនឹងចាត់បញ្ជូនទេវតារបស់លោកឲ្យមក ហើយទេវតាទាំងនោះនឹងប្រមូលអ្នកដែលនាំគេឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើបាប និងអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតយកចេញពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ។ 42 ទេវតានឹងបោះអ្នកទាំងនោះទៅក្នុងភ្លើងដែលឆេះសន្ទោសនៅ ជាកន្លែងមានតែសំណែកសោក ខឹងសង្កៀតធ្មេញ។ 43 រីឯមនុស្សសុចរិតវិញ គេនឹងមានរស្មីភ្លឺឡើងដូចព្រះអាទិត្យ នៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះបិតារបស់គេ។ អ្នកណាមានគ្រឿង សូមស្តាប់ហើយយកទៅពិចារណាចុះ! 44 ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ ប្រៀបដូចជាកំណប់ដែលគេកប់ទុកនៅក្នុងរោងស្រែ។ មានបុរសម្នាក់រកកំណប់នោះឃើញ ហើយក៏កប់ទុកវិញ។ គាត់មានចិត្តត្រេកអរជាខ្លាំង ហើយក៏ចេញទៅលក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានដែលគាត់មាន យកប្រាក់មកទិញដីស្រែនោះ។ 45 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកម្តងទៀតថា ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខប្រៀបដូចជាអ្នកជំនួញម្នាក់ ដែលស្វែងរកទិញត្បូងគុជដ៏មានតម្លៃ។ 46 កាលគាត់បានឃើញត្បូងគុជមួយដ៏មានតម្លៃហើយ គាត់ក៏ទៅលក់អ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់មាន ហើយយកប្រាក់មកទិញត្បូងគុជនោះ។ 47 ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកម្តងទៀតថា ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខប្រៀបដូចជាអ្នកដែលគេបោះទម្លាក់នៅក្នុងសមុទ្រ ហើយជាប់បានត្រឹមត្រូវប្រភេទ។ 48 ពេលបានជាប់ត្រឹមពេញហើយ អ្នកនេសាទអូសអ្នននោះឡើងមកលើឆ្នេរ រួចហើយអង្គុយលើសត្រីល្អៗដាក់ក្នុងកញ្ចប់ ប៉ុន្តែចំណែកត្រីមិនល្អវិញ គេបោះចោល។ 49 នៅត្រាអវសានកាលនៃពិភពលោក ក៏នឹងកើតមានដូច្នេះដែរ។ ពួកទេវតានឹងមកញែកមនុស្សទុច្ចរិត ចេញពីចំណោមមនុស្សសុចរិត។ 50 មនុស្សទុច្ចរិតនឹងត្រូវបោះទៅក្នុងភ្លើងដែលឆេះសន្ទោសនៅ ជាកន្លែងដែលមានតែសំណែកសោកខឹងសង្កៀតធ្មេញ។ 51 តើអ្នករាល់គ្នាយល់សេចក្តីទាំងនេះឬទេ? ពួកសិស្សចូលព្រះអង្គថា៖ «យល់ហើយ!» 52 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេទៀតថា៖ «ហេតុនេះហើយបានជាពួកអាចារ្យដែលទទួលការបង្រៀនពីព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ ប្រៀបបានទៅនឹងម្ចាស់ផ្ទះដែលយកទ្រព្យចាស់ និងទ្រព្យថ្មីទាំងអស់ចេញពីឃ្លាំងរបស់គាត់ដូច្នេះដែរ»។ 53 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលពីរឿងប្រស្នាទាំងនេះចប់សព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គក៏យាងចេញពីទីនោះទៅ។ 54 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូត្រឡប់ទៅស្រុករបស់ព្រះអង្គវិញ

ហើយព្រះអង្គបង្រៀនអ្នកស្រុកទាំងនោះនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់គេ ដោយធ្វើឲ្យគេងឿងឆ្ងល់ ហើយគេបានពោលថា៖ «តើគាត់បានទទួលប្រាជ្ញា និង បុព្វនុភាពធ្វើការអស្ចារ្យទាំងនេះមកពីណាមក? ⁵⁵ តើអ្នកនេះមិនមែនជាកូនរបស់ជាងឈើទេឬ? តើម្តាយរបស់គាត់ពុំមែនមានឈ្មោះថា នាងម៉ារីទេឬ? ហើយតើយប់បងប្អូនគាត់ពុំមែនមានឈ្មោះយ៉ាកុប យ៉ូសែប ស៊ីម៉ូន និងយូដាសទេឬ? ⁵⁶ តើប្អូនស្រីរបស់គាត់ទាំងប៉ុន្មានមិនមែនរស់នៅក្នុងភូមិជាមួយយើង ដែរទេឬ? តើគាត់ដឹងសេចក្តីទាំងនេះពីណាមក?» ⁵⁷ ពួកគេបែចិត្តចេញពីព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ជាធម្មតា ព្យាករណ៍មនុស្សតែងតែ មិនទទួលស្គាល់នៅក្នុងស្រុកកំណើត និងក្នុងផ្ទះខ្លួន»។ ⁵⁸ ទ្រង់មិនអាចធ្វើការអស្ចារ្យនៅទីនោះឡើយ ព្រោះគេមិនមានជំនឿ។

ជំពូក 14

¹ នៅគ្រានោះ ហេង្គ ជាស្តេចអនុរាជបានជ្រាបអំពីព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ² ទ្រង់មានរាជឱង្ការទៅពួកអ្នកបម្រើថា៖ «នេះជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ទ ដែលបានរស់ឡើងវិញ។ ដូច្នេះ គាត់មានបុទ្ទានុភាពសម្តែងការអស្ចារ្យនៅក្នុងគាត់»។ ³ ដ្បិត ព្រះបាទហេង្គបានចាប់លោកយ៉ូហានយកទៅដាក់ច្រវាក់ ហើយបំបាំងគាត់នៅក្នុងគុកហើយ ពីព្រោះដោយសារតែទ្រង់ជឿតាមពាក្យព្រះនាងហេង្គខាស ដែលត្រូវជាមហេសីរបស់ស្តេចក៏លឺជាអនុជ។ ⁴ ដ្បិតលោកយ៉ូហានបានបន្ទោសស្តេចថា៖ «ខុសនឹងច្បាប់ហើយ បើព្រះករុណាយកព្រះនាងមកធ្វើជាមហេសី»។ ⁵ ស្តេចហេង្គដឹងចង់សម្លាប់លោកយ៉ូហាន តែទ្រង់ខ្លាចបណ្តាជនព្រោះពួកគេទុកលោកជាព្យាករមួយរូប។ ⁶ ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃបុណ្យចម្រើនព្រះជន្មរបស់ព្រះបាទហេង្គ បុត្រីរបស់ព្រះនាងហេង្គខាសចូលមករាំនៅមុខភ្ញៀវ ហើយធ្វើឲ្យស្តេចហេង្គដេញចិត្តខ្លាំងណាស់។ ⁷ រហូតធ្វើឲ្យស្តេចស្បថស្បែកទាំងស្រុងឲ្យនាង នូវអ្វីៗដែលនាងចង់បាន។ ⁸ ក្រោយពីបានទទួលពាក្យបង្គាប់របស់មាតារបស់ព្រះនាង នាងទូលទៅស្តេចថា៖ «សូមទ្រង់ប្រទានក្បាលរបស់លោកយ៉ូហានបាទីស្ទ ដាក់លើថាសមកឲ្យខ្ញុំម្ចាស់មក»។ ⁹ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រួយព្រះហឫទ័យយ៉ាងខ្លាំង ដោយព្រះសំណើរនេះ ប៉ុន្តែដោយព្រះទ្រង់បានស្បថនៅមុខភ្ញៀវទាំងអស់ ជ្រុលហួសទៅហើយ ទ្រង់ក៏បញ្ជាឲ្យគេធ្វើតាមពាក្យសុំរបស់នាងទៅ។ ¹⁰ ទ្រង់ចាត់គេឲ្យទៅកាត់ក្បាលលោកយ៉ូហាននៅក្នុងគុក។ ¹¹ ហើយយកក្បាលមកដាក់លើថាសរួចប្រគល់ឲ្យនាង ហើយនាងក៏យកទៅថ្វាយមាតារបស់ខ្លួន។ ¹² ក្រោយមកពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន បានមកយកសពលោកទៅបញ្ចុះ។ បន្ទាប់មកពួកគេនាំគ្នាយកដំណឹងទៅទូលព្រះយេស៊ូ។ ¹³ ពេលព្រះយេស៊ូបានជ្រាបដំណឹងនេះហើយ ទ្រង់ក៏យាងចុះទូក ចាកចេញពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅកាន់កន្លែងមួយស្ងាត់ដាច់ឡែកពីគេ។ ពេលមហាជនបានដឹងថា ព្រះអង្គចាកចេញគេនាំគ្នាចេញពីក្រុងនាឆារដែរទៅតាមព្រះអង្គ។ ¹⁴ លុះព្រះយេស៊ូយាងឡើងពីទូកមក ព្រះអង្គឃើញមហាជនដ៏ច្រើនយ៉ាងនេះ ព្រះអង្គក៏មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់គេ ហើយទ្រង់ក៏ប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបានជាសះស្បើយ។ ¹⁵ លុះដល់ពេលល្ងាច សិស្សនាំគ្នាចូលមកជិតព្រះអង្គហើយទូលថា៖ «ទីនេះស្ងាត់ណាស់ ហើយក៏ជិតយប់ផង សូមប្រាប់ឲ្យបណ្តាជនទាំងនេះត្រឡប់ទៅវិញចុះ ហើយរកទិញម្ហូបអាហារនៅតាមភូមិនានារៀងៗខ្លួនទៅ»។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «មិនបាច់ឲ្យពួកគេវិលត្រឡប់ទៅវិញទេ អ្នករាល់គ្នាយកម្ហូបអាហារឲ្យគេបរិភោគទៅ»។ ¹⁷ ពួកសិស្សទូលព្រះអង្គថា៖ «យើងមានតែនំប៉័ងប្រាំដុំ និងត្រីត្រីត្រីពីរកន្ទុយប៉ុណ្ណោះ»។ ¹⁸ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរយកនំប៉័ង និងត្រីនោះមកឲ្យខ្ញុំ»។ ¹⁹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូប្រាប់បណ្តាជនអោយអង្គុយលើស្មៅ ទ្រង់យកនំប៉័ងទាំងប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយនោះមក ទ្រង់ងើបព្រះភក្ត្រមើលទៅឋានសួគ៌ ទាំងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ហើយកាច់នំប៉័ងប្រទានឲ្យពួកសិស្ស ពួកសិស្សក៏ចែកឲ្យបណ្តាជនបរិភោគ។ ²⁰ អ្នកទាំងនោះបានបរិភោគឆ្អែតគ្រប់គ្នា ហើយពួកសិស្សក៏ប្រមូលនំប៉័ងដែលនៅសល់ដាក់បានពេញដប់ពីរស្តី។ ²¹ អ្នកដែលបានបរិភោគនំប៉័ងនោះ មានប្រុសៗទាំងអស់ប្រមាណប្រាំពាន់នាក់ ឥតគិតស្រីៗ និងក្មេងៗទេ។ ²² រំពេចនោះ ព្រះយេស៊ូបញ្ជាឲ្យពួកសិស្សចុះទូកឆ្លងទៅត្រើយម្ខាងមុនព្រះអង្គ ខណៈពេលដែលព្រះអង្គបានប្រាប់មហាជនឲ្យវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញដែរ។ ²³ បន្ទាប់ពីទ្រង់បានឲ្យមហាជនចេញផុតអស់ហើយ ព្រះអង្គឡើងទៅលើភ្នំ ដើម្បីអធិស្ឋាន។ លុះដល់ពេលយប់ ទ្រង់គង់នៅទីនោះតែមួយព្រះអង្គឯង។ ²⁴ ពេលនោះ ទូកបានចេញឆ្ងាយពីច្រាំងទៅហើយ ក៏ត្រូវរលកបក់បោក ព្រោះតែទៅបញ្ជ្រាសខ្យល់។ ²⁵ ដល់ម៉ោងបួនទាបភ្លឺ ព្រះយេស៊ូយាងលើទឹកឆ្ពោះទៅរកពួកគេ។ ²⁶ ពេលពួកសិស្សបានឃើញព្រះអង្គយាងលើទឹកសមុទ្រដូច្នេះ ពួកគេភ័យរន្ធត់ ហើយស្រែកឡើងថា៖ «ខ្មោចលង!» ព្រោះគេភ័យពេក។ ²⁷ ប៉ុន្តែរំពេចនោះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរតាំងចិត្តក្លាហានឡើង នេះគឺខ្ញុំទេតើ! កុំខ្លាចអី!» ²⁸ លោកពេត្រុសទូលតបថា៖ «លោកម្ចាស់ ប្រសិនបើពិតជាលោកមែន សូមបញ្ជាឲ្យខ្ញុំអាចដើរលើទឹកទៅរកលោកផង»។ ²⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អញ្ជើញមក!» លោកពេត្រុសក៏ចុះពីទូក ហើយដើរលើទឹកឆ្ពោះទៅរកព្រះយេស៊ូ។ ³⁰ ប៉ុន្តែ ពេលពេត្រុសឃើញខ្យល់បក់បោក លោកក៏ភ័យណាស់ ហើយចាប់ផ្តើមលិចទៅក្នុងទឹក លោកស្រែកឡើងថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ សូមជួយខ្ញុំផង!»។ ³¹ ព្រះយេស៊ូក៏លូកព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គទាញលោកពេត្រុសឡើងភ្លាម ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មនុស្សមានជំនឿតិចអើយ! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានចិត្តសង្ស័យដូច្នេះ?»។ ³² បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូ និងលោកពេត្រុសចូលមកក្នុងទូក ហើយខ្យល់ក៏ស្ងប់ទៅ។ ³³ សិស្សនៅក្នុងទូកនាំគ្នាក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះយេស៊ូ ទាំងពោលថា៖ «ព្រះអង្គពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន»។ ³⁴ ពេលពួកគេបានឆ្លងទៅដល់ត្រើយម្ខាង ពួកគេទៅស្រុកគេនេសាទត។ ³⁵ នៅពេលអ្នកស្រុកនោះស្គាល់ព្រះអង្គភ្លាម គេយកដំណឹងទៅផ្សព្វផ្សាយពាសពេញតំបន់ជិតនោះទាំងមូល ហើយគេនាំអ្នកជំងឺមករកព្រះអង្គ។ ³⁶ ពួកគេអង្វរសូមគ្រាន់តែពាល់ដោយព្រះពន្លឺរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ហើយអស់អ្នកដែលបានពាល់ បានជាសះស្បើយគ្រប់ៗគ្នា។

ជំពូក 15

¹ មានពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកអាចារ្យមកពីក្រុងយេរូសាឡឹម ចូលមកគាល់ព្រះយេស៊ូ ពួកគេទូលថា៖ ² «ហេតុអ្វីបានជាសិស្សរបស់លោកមិនគោរពតាម ទំនៀមទម្លាប់របស់ចាស់បុរាណដូច្នេះ? ដ្បិតពួកគេមិនបានលាងដៃមុន ពេលគេបរិភោគអាហារ?» ³ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទៅគេវិញថា៖ «ចុះហេតុ ដូចម្តេចបានជាអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយទៅកាន់តាមទំនៀមទម្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នាវិញដូច្នេះ?» ⁴ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់មាន ព្រះបន្ទូលថា៖ ចូរគោរពមាតាបិតារបស់អ្នក ហើយអ្នកណាជេរប្រទេចផ្កាសាមាតាបិតារបស់ខ្លួន នឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន។ ⁵ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាវិញ បែរជាពោល ថា៖ បើអ្នកណានិយាយទៅឲ្យពួកម្តាយថា អ្វីៗដែលឪពុកអ្នកម្តាយត្រូវទទួលពីខ្ញុំនោះ ខ្ញុំបានទុកសម្រាប់ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ទេ ⁶ អ្នកនោះមិនបាច់គោរពឪពុក ទេ។ ត្រង់នេះហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនគោរពព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ បែរទៅប្រព្រឹត្តតាមទំនៀមទម្លាប់របស់ខ្លួនវិញ។ ⁷ មនុស្សមានពុតអើយ! ពាក្យ ដែលព្យាករណ៍អោយបានថ្លែងទុកអំពីអ្នករាល់គ្នាត្រូវណាស់ ⁸ គឺថា៖ «ប្រជារាស្ត្រនេះគោរពយើងតែបង្វែរមាត់ប៉ុណ្ណោះ តែចិត្តគេនៅឆ្ងាយពីយើងណាស់។ ⁹ គេថ្វាយបង្គំយើងដោយឥតការអ្វីសោះ ពីព្រោះគេបង្រៀនតែក្បួនច្បាប់របស់មនុស្សតែប៉ុណ្ណោះ»។ ¹⁰ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គហៅបណ្ឌិតជនឲ្យមក ហើយព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូលប្រាប់គេថា៖ «ចូរស្តាប់ ហើយឲ្យយល់ផង។ ¹¹ គ្មានអ្វីមួយដែលចូលតាមមាត់មនុស្ស ហើយធ្វើឲ្យមនុស្សទៅជាមិនបរិសុទ្ធឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ មានតែអ្វីដែលចេញពីមាត់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សត្រឡប់ទៅជាមិនបរិសុទ្ធឡើយ»។ ¹² បន្ទាប់មក ពួកសិស្សនាំគ្នាចូលមក ហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «តើលោកគ្រូជ្រាបទេថា ពួកខាងគណៈផារីស៊ីទាស់ចិត្តខ្លាំងណាស់ ពេលគេឮលោកគ្រូមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ»។ ¹³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេវិញថា៖ «គ្រប់រូបជាតិទាំងឡាយណា ដែលព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខមិនបានដាំទេ ទ្រង់នឹងដកវាចោល។ ¹⁴ កុំខ្វល់ពីគេឡើយ អ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែ ជាមនុស្សខ្វាក់ទេ។ បើមនុស្សខ្វាក់ដឹកដៃមនុស្សខ្វាក់ គេទាំងពីរមុខជាធ្លាក់រណ្តៅមិនខាន»។ ¹⁵ លោកពេត្រុសទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «សូម លោកគ្រូជួយបកស្រាយពាក្យប្រស្នាឲ្យយើងយល់ផង»។ ¹⁶ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នានៅតែគ្មានការយល់ដឹងដូចគេដែរឬ? ¹⁷ តើអ្នក រាល់គ្នាមិនយល់ទេឬអី ថាអ្វីៗដែលចូលតាមមាត់មនុស្ស ត្រូវចូលទៅក្នុងពោះ រួចធ្លាក់ទៅកន្លែងបន្ទោរបង? ¹⁸ ប៉ុន្តែ អ្វីៗដែលចេញពីមាត់មនុស្ស សុទ្ធតែកើត ចេញពីចិត្តមក។ សេចក្តីទាំងនោះហើយដែលធ្វើឲ្យមនុស្សទៅជាមិនបរិសុទ្ធ។ ¹⁹ ដ្បិតសេចក្តីដែលចេញពីចិត្តមក គឺជាគំនិតអាក្រក់ ការកាប់សម្លាប់ អំពើផិត ក្បត់ កាមគុណចោកទាប ការលួចប្លន់ សាក្សីក្លែងក្លាយ និងពាក្យគួរខឹងផ្សេងៗ។ ²⁰ សេចក្តីទាំងនេះហើយដែលធ្វើឲ្យមនុស្សក្លាយទៅជាមិនបរិសុទ្ធនោះ។ ចំណែកការបរិភោគដោយមិនបានលាងដៃនោះ មិនធ្វើឲ្យមនុស្សក្លាយទៅជាមិនបរិសុទ្ធនោះឡើយ»។ ²¹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅ កាន់តំបន់ជិតក្រុងទីរ៉ូស និងក្រុងស៊ីដូន។ ²² មើល! មានស្រ្តីសាសន៍កាណានម្នាក់នៅស្រុកនោះ។ នាងចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «សូម អាណិតមេត្តាដល់នាងខ្ញុំផង ឱព្រះអម្ចាស់ ជាអាជីវរបស់ព្រះបាទដាវីឌអើយ! កូនស្រីរបស់នាងខ្ញុំត្រូវអារក្សចូលបណ្តាលឲ្យវេទនាខ្លាំងណាស់»។ ²³ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូពុំបានឆ្លើយតបទៅនាងសោះឡើយ។ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គនាំគ្នាចូលមកជិតព្រះអង្គ ហើយអង្វរទូលថា៖ «សូមលោកគ្រូដេញនាងចេញទៅ! ដ្បិត នាងចេះតែស្រែកអង្វរតាមពីក្រោយយើងដូច្នេះ»។ ²⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់មិនបានចាត់ឲ្យខ្ញុំមករកអ្នកផ្សេង ក្រៅពីជនជាតិ អ៊ីស្រាអែលដែលរង្វេងនោះទេ»។ ²⁵ ប៉ុន្តែ ស្រ្តីនោះបានចូលមកចំពោះព្រះអង្គហើយទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជួយនាងខ្ញុំផង!» ²⁶ ព្រះអង្គមាន ព្រះបន្ទូលតបថា៖ «មិនគួរយកនំប៉័ងកូនរបស់ខ្លួន បោះទៅឲ្យកូនឆ្កែស៊ីឡើយ»។ ²⁷ នាងទូលព្រះអង្គថា៖ «ពិតមែនហើយព្រះអម្ចាស់អើយ! ប៉ុន្តែ កូនឆ្កែ វាគ្រាន់តែស៊ីកំទេចអាហារ ដែលជ្រុះពីតុរបស់ម្ចាស់វា»។ ²⁸ រួចព្រះយេស៊ូក៏មានព្រះបន្ទូលតបទៅនាងថា៖ «នាងអើយ នាងមានជំនឿមាំមួនណាស់ សូម ឲ្យបានសម្រេចដូចដែលចិត្តនាងប្រាថ្នាចុះ!» ពេលនោះ កូនស្រីរបស់នាងក៏បានជាសះស្បើយ។ ²⁹ ព្រះយេស៊ូចាកចេញពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅកាន់ជិតឆ្នេរសមុទ្រ កាលីឡេ។ បន្ទាប់មក ទ្រង់ក៏យាងឡើងទៅលើភ្នំ ហើយព្រះអង្គគង់ចុះនៅទីនោះ។ ³⁰ មានមហាជនច្រើនកុះករនាំគ្នាចូលមករកព្រះអង្គ ពួកគេនាំមនុស្សខ្លួន មនុស្សខ្វាក់ មនុស្សគម្លាត មនុស្សពិការជើង និងអ្នកមានជំងឺផ្សេងទៀតមកជាមួយដែរ។ គេដាក់អ្នកទាំងនោះនៅឲ្យប្រព្រះបាទរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយព្រះអង្គក៏ ប្រោសពួកគេឲ្យបានជាគ្រប់គ្នា។ ³¹ មហាជននាំគ្នាកោតសូបស្វែងក្រែលែង ពេលឃើញមនុស្សគនិយាយបាន មនុស្សពិការជើងជាដូចជា មនុស្សខ្លួនដើរ បាន និងមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញ ពួកគេលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់នៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ ³² ព្រះយេស៊ូហៅពួកសិស្សមកងទ្រង់ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំ អាណិតបណ្តាជននេះខ្លាំងណាស់ ព្រោះពួកគេនៅជាមួយខ្ញុំអស់រយៈពេលបីថ្ងៃមកហើយ ហើយគ្មានអ្វីបរិភោគសោះ។ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យគេត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងអស់មានអីបរិភោគនោះឡើយ ក្រែងលោកគេអស់កម្លាំងដួលនៅតាមផ្លូវ»។ ³³ ពួកសិស្សទូលព្រះអង្គថា៖ «តើយើងទៅរកម្ហូបអាហារណាមក ឲ្យ បណ្តាជនច្រើនយ៉ាងនេះបរិភោគគ្រាន់ទៅ ព្រោះទីនេះស្ងាត់ណាស់?» ³⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មានដុំ?» ពួកគេទូល ថា៖ «មានប្រាំពីរដុំ និងមានត្រីតូចៗខ្លះទៀតដែរ»។ ³⁵ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូក៏ប្រាប់បណ្តាជនឲ្យអង្គុយផ្ទាល់នៅលើដី។ ³⁶ ទ្រង់យកនំប៉័ងទាំងប្រាំពីរដុំ និង ត្រីមកកាន់ ហើយបន្ទាប់ពីអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ហើយ ទ្រង់ក៏កាច់ហើយប្រទានឲ្យពួកសិស្ស ពួកសិស្សក៏យកទៅចែកឲ្យបណ្តាជន។ ³⁷ បណ្តាជនទាំងនោះគេបរិភោគឆ្អែតគ្រប់ៗគ្នា ហើយពួកសិស្សប្រមូលនំប៉័ង និងត្រីដែលនៅសល់ បានប្រាំពីរល្អី។ ³⁸ មនុស្សដែលបានបរិភោគនោះមាន ចំនួនបួនពាន់នាក់ មិនគិតស្រីៗ និងក្មេងៗទេ។ ³⁹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូប្រាប់មហាជនឲ្យរំលែកគ្នាឲ្យឆ្ងាយពីគ្នា រួចហើយទ្រង់យាងចុះទូក ឆ្ពោះទៅតំបន់ ម៉ាកាដាន។

ជំពូក 16

¹ ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកខាងគណៈសាឌូស៊ី នាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ក្នុងគោលបំណងចាប់កំហុសព្រះអង្គ ដោយសុំឲ្យព្រះអង្គសម្តែងទីសម្គាល់ពីលើមេឃមក។ ² ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «នៅពេលថ្ងៃល្ងាចអ្នករាល់គ្នានិយាយថា «អាកាសធាតុល្អ ព្រោះផ្ទៃមេឃពណ៌ក្រហម»។ ³ នៅពេលព្រឹក អ្នករាល់គ្នានិយាយថា៖ «ថ្ងៃនេះនឹងមានភ្លៀងហើយ ព្រោះផ្ទៃមេឃក្រហមស្រទន់»។ អ្នករាល់គ្នាយល់ហេតុការណ៍ផ្សេងៗនៅលើមេឃបានតែអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ទីសម្គាល់នាសម័យនេះសោះ! ⁴ មនុស្សជំនាន់នេះអាហ្នក ហើយជិតក្បត់ទៀត គេចង់តែឃើញទីសម្គាល់ដ៏អស្ចារ្យ ប៉ុន្តែនឹងមិនទីសម្គាល់ណាផ្សេងក្រៅពីទីសម្គាល់របស់លោកយ៉ូណាសឡើយ។ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវយាងចាកចេញពីគេទៅ។ ⁵ ពេលពួកសិស្សឆ្លងទៅដល់ត្រើយម្ខាងហើយ ពួកគេភ្លេចយកនំប៉័ងទៅជាមួយ។ ⁶ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រយ័ត្ននឹងដំបែរបស់ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកខាងគណៈសាឌូស៊ី»។ ⁷ ពួកសិស្សដដែលគ្នាគេថា៖ «មកពីយើងមិនបានយកនំប៉័ងមកជាមួយ»។ ⁸ ព្រះយេស៊ូវជ្រាបពីគំនិតរបស់គេ ក៏មានព្រះបន្ទូលថា៖ «មនុស្សមានជំនឿតិចមើល! ម្តេចក៏ដដែលគ្នាអំពីរឿងគ្មាននំប៉័ងដូច្នេះ? ⁹ តើអ្នករាល់គ្នានៅតែពុំទាន់យល់ និងមិនចាំទេឬអី នំប៉័ងត្រឹមតែប្រើដើម្បីអាចចម្អែកមនុស្សប្រាំពាន់នាក់ ហើយអ្នករាល់គ្នាប្រមូលនៅសល់បានប៉ុន្មានល្អ? ¹⁰ ឬនំប៉័ងប្រាំពីរដុំ ចម្អែកមនុស្សបួនពាន់នាក់ ហើយអ្នករាល់គ្នាប្រមូលនៅសល់បានប៉ុន្មានល្អ? ¹¹ ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នករាល់គ្នានៅតែមិនយល់ថា ខ្ញុំមិនបាននិយាយទៅអ្នករាល់គ្នាអំពីនំប៉័ងនោះទេ? គឺចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្ននឹងដំបែរបស់ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីឯណោះទេ។ ¹² ពេលនោះ ពួកសិស្សយល់ថា ព្រះអង្គចង់ឲ្យគេប្រយ័ត្ននឹងសេចក្តី ដែលពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីបង្រៀន មិនមែនប្រយ័ត្នអំពីមេឃឡើយ។ ¹³ កាលព្រះយេស៊ូវយាងមកដល់ជិតស្រុកសេសារីលី ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «តើមនុស្សថាបុត្រមនុស្សជានរណា?» ¹⁴ ពួកគេទូលថា៖ «អ្នកខ្លះថាលោកជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ត អ្នកខ្លះថាលោកជាព្យាការី អេលីយ៉ា ហើយអ្នកខ្លះទៀតថា លោកជាព្យាការីយេរេមា ឬជាព្យាការីណាមួយ»។ ¹⁵ ព្រះអង្គនិយាយទៅគេថា៖ «ប៉ុន្តែ ចុះអ្នករាល់គ្នាវិញ តើថាខ្ញុំជានរណាដែរ?» ¹⁶ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រូសទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ»។ ¹⁷ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «មានពរ ហើយ ស៊ីម៉ូនកូនលោកយ៉ូណាសអើយ! មិនមែនដោយគំនិតប្រាជ្ញាខាងលោកីយ៍ទេ ប៉ុន្តែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខបានសម្តែងឲ្យអ្នកដឹង។ ¹⁸ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកថាអ្នកឈ្មោះពេត្រូស ហើយនៅលើផ្ទាំងសិលានេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ទ្វារមច្ចុរាជពុំមានអំណាចលើក្រុមជំនុំនេះបានឡើយ។ ¹⁹ ខ្ញុំនឹងប្រគល់កូនសោព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខឲ្យអ្នក។ អ្វីៗដែលអ្នកចង់នៅលើផែនដី ព្រះជាម្ចាស់នឹងចង់នៅស្ថានបរមសុខដែរ ហើយអ្វីៗដែលអ្នកស្រាយនៅលើផែនដីនេះ ព្រះជាម្ចាស់ក៏នឹងស្រាយនៅស្ថានបរមសុខដែរ»។ ²⁰ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវហាមពួកសិស្ស មិនឲ្យប្រាប់នរណាថា ព្រះអង្គជាព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ ²¹ តាំងពីពេលនោះមក ព្រះយេស៊ូវចាប់ផ្តើមប្រាប់ឲ្យពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គដឹងថា ព្រះអង្គត្រូវតែយាងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ពួកនាយកបូជាចារ្យនឹងនាំគ្នាធ្វើបាបព្រះអង្គឲ្យរងទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំង ថែមទាំងធ្វើគុតព្រះអង្គទៀតផង តែបីថ្ងៃក្រោយមក ព្រះអង្គនឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ²² បន្ទាប់មកលោកពេត្រូស នាំព្រះអង្គទៅដាច់ខ្សែកពីគេ ហើយទូលជំទាស់ថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមកុំឲ្យហេតុការណ៍នេះ កើតមានដល់ព្រះអង្គឡើយ»។ ²³ ព្រះយេស៊ូវ បែរមកមានព្រះបន្ទូលទៅលោកពេត្រូសថា៖ «នែ! មានសាតាំងអើយ! ថយទៅខាងក្រោយខ្ញុំ ដ្បិតអ្នកកំពុងរារាំងផ្លូវខ្ញុំ ព្រោះគំនិតរបស់អ្នកមិនមែនមកពីព្រះជាម្ចាស់ទេ គឺជាគំនិតរបស់មនុស្សលោកសុទ្ធសាធ»។ ²⁴ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «បើអ្នកណាចង់មកតាមក្រោយខ្ញុំ អ្នកនោះត្រូវលះបង់ខ្លួនឯងចោល ត្រូវលីឈើឆ្កាងរបស់ខ្លួន ហើយមកតាមខ្ញុំចុះ។ ²⁵ បើអ្នកណាចង់បានរួចជីវិត អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ជីវិត ប៉ុន្តែ អ្នកណាបាត់បង់ជីវិតព្រោះតែខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានជីវិតវិញ។ ²⁶ តើនឹងមានប្រយោជន៍អ្វី បើមនុស្សម្នាក់បានពិភពលោកទាំងមូល តែបាត់បង់ជីវិតវិញនោះ? តើមនុស្សអាចយកអ្វីមកប្តូរនឹងជីវិតរបស់ខ្លួនបាន? ²⁷ ដ្បិតបុត្រមនុស្សយាងមក ប្រកបដោយសិរីរុងរឿងព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គ ហើយមកជាមួយពួកទេវតារបស់ព្រះអង្គដែរ។ ព្រះអង្គនឹងប្រទានរង្វាន់តាមអំពើដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត។ ²⁸ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា អ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនេះនឹងមិនស្លាប់ទេ រហូតទាល់តែបានឃើញបុត្រមនុស្សយាងមកគ្រងព្រះរាជ្យ»។

ជំពូក 17

¹ ប្រាំមួយថ្ងៃក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវនាំពេត្រុស យ៉ាកុប និងយ៉ូហានជាប្អូនទៅជាមួយ ហើយទ្រង់នាំគេឡើងទៅលើភ្នំដាច់ឡែកពីគេ។ ² ព្រះអង្គប្រែជាមានទ្រង់ទ្រាយប្លែកនៅមុខពួកសិស្ស គឺព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអង្គបញ្ចេញភ្លឺច្រើនជាងដូចពន្លឺព្រះអាទិត្យ ហើយព្រះពន្លឺរបស់ព្រះអង្គត្រឡប់ជាមានពណ៌សដូចពន្លឺ។ ³ លោកម៉ូសេ និងព្យាករីអេលីយ៉ាបានលេចមកសន្ទនាជាមួយព្រះអង្គ។ ⁴ ពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់! ជាការប្រសើរណាស់ដែលយើងខ្ញុំបាននៅទីនេះ។ បើសិនព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ ទូលបង្គំនឹងសង់ជម្រកបី គឺមួយសម្រាប់ព្រះអង្គ មួយសម្រាប់លោកម៉ូសេ និងមួយទៀតសម្រាប់លោកអេលីយ៉ា។» ⁵ កាលពេត្រុសកំពុងតែមានប្រសាសន៍នៅឡើយ ស្រាប់តែមានពពកដ៏ភ្លឺមកគ្របបាំងគេទាំងអស់គ្នា ហើយមានព្រះសូរសៀងបន្តិចពីក្នុងពពកមកថា៖ «នេះជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង យើងគាប់ព្រះហឫទ័យនឹងព្រះអង្គណាស់ ចូរស្តាប់ព្រះអង្គចុះ!» ⁶ ពេលដែលពួកសិស្សឮដូច្នោះ ពួកគេនាំគ្នាក្រាបចុះ អោនមុខដល់ដី ព្រោះគេភ័យខ្លាចខ្លាំងណាស់។ ⁷ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូវយាងមក ហើយដាក់ព្រះហស្តលើគេ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរនាំគ្នាក្រោកឡើង កុំខ្លាចអី!» ⁸ កាលពួកសិស្សងើបមុខឡើង ឃើញតែព្រះយេស៊ូវមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ⁹ ពេលទ្រង់យាងចុះពីលើភ្នំជាមួយពួកសិស្សវិញ ព្រះយេស៊ូវហាមប្រាមគេថា៖ «កុំនិយាយប្រាប់នរណា អំពីហេតុការណ៍ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញនេះឡើយ ត្រូវចាំរហូតដល់បុត្រមនុស្ស មានជីវិតរស់ឡើងវិញ»។ ¹⁰ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ហេតុដូចម្តេចបានជាពួកអាចារ្យតែងតែនិយាយថា ព្យាករីអេលីយ៉ាត្រូវអញ្ជើញមកមុនដូច្នោះ?» ¹¹ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «លោកអេលីយ៉ាអញ្ជើញមកមែន ដើម្បីរៀបចំសព្វគ្រប់ទាំងអស់ឡើងវិញ។» ¹² ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា លោកអេលីយ៉ាបានអញ្ជើញមករួចហើយ តែពួកគេមិនស្គាល់លោកទេ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គេថែមទាំងបានធ្វើបាបលោកសព្វបែបយ៉ាងតាមអំពើចិត្តរបស់គេទៀត។ បុត្រមនុស្សក៏នឹងត្រូវគេធ្វើបាបដូច្នោះដែរ»។ ¹³ ពេលនោះ ពួកសិស្សយល់ថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកកាន់ពួកគេអំពីលោកយ៉ូហានបាទីស្ត។ ¹⁴ កាលទ្រង់ និងពួកសិស្ស មកដល់កន្លែងដែលបណ្តាជននៅជុំគ្នា មានបុរសម្នាក់ចូលមកគាល់ព្រះអង្គ គាត់លុតជង្គង់ចុះ ទូលថា៖ ¹⁵ «លោកម្ចាស់អើយ! សូមអាណិតមេត្តាដល់កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំប្របាទផង គ្នាមានជំងឺឆ្អាតជ្រួញ បណ្តាលឲ្យឈឺចុកចាប់ខ្លាំងណាស់ ពេលខ្លះដួលទៅក្នុងភ្លើង និងធ្លាក់ទឹកជាញឹកញាប់។» ¹⁶ ខ្ញុំប្របាទបាននាំកូនប្រុសខ្ញុំមកជួបសិស្សរបស់លោកដែរ តែគេពុំអាចមើលកូនប្រុសខ្ញុំឲ្យបានទេ»។ ¹⁷ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «នែ៎ ពួកមនុស្សដែលមិនព្រមជឿ ហើយមានចិត្តរៀបចំវេរអើយ! តើត្រូវឲ្យខ្ញុំទៅនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាដល់ពេលណាទៀត? តើត្រូវឲ្យខ្ញុំទាំងនឹងអ្នករាល់គ្នាដល់កាលណា? ចូរនាំក្មេងនោះមកឲ្យខ្ញុំ»។ ¹⁸ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលគំរាមអារក្ស រួចអារក្សក៏ចេញ ហើយក្មេងនោះបានជាតាំងពីពេលនោះមក។ ¹⁹ បន្ទាប់មក ពួកសិស្សនាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះយេស៊ូវដាច់ឡែកពីគេ ហើយទូលសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាពួកយើងពុំអាចដេញអារក្សនោះបាន?» ²⁰ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «មកពីអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿតិចពេក។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿប៉ុនគ្រាប់ពូជដ៏ល្អិត អ្នករាល់គ្នាអាចបញ្ជាទៅភ្នំនោះថា៖ «ចូរចេញពីនេះទៅនៅកន្លែងផ្សេងទៅ!» ភ្នំមុខជាធ្វើតាមពាក្យអ្នករាល់គ្នាជាមិនខាន ដ្បិតគ្មានការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាធ្វើមិនកើតឡើយ។» ²¹ គេអាចដេញអារក្សប្រភេទនេះឲ្យចេញបាន លុះត្រាតែអធិស្ឋាន និងតមអាហារ។ ²² កាលពួកគេនៅជុំគ្នាក្នុងស្រុកកាលីឡេ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «បុត្រមនុស្សនឹងត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សលោក» ²³ ហើយគេនឹងសម្លាប់ព្រះអង្គ តែនៅថ្ងៃទីបីព្រះអង្គនឹងមានជីវិតរស់ឡើងវិញ»។ ឮដូច្នោះ ពួកសិស្សឮយចិត្តជាខ្លាំង។ ²⁴ ពេលព្រះអង្គ និងពួកសិស្សយាងមកដល់ក្រុងកាណែម មានបុរសម្នាក់ជាអ្នកយកពន្ធសម្រាប់ព្រះវិហារ នាំគ្នាចូលមករកលោកពេត្រុសហើយសួរថា៖ «តើលោកត្រូវរបស់អ្នកបងពន្ធសំរាប់ព្រះវិហារឬទេ?» ²⁵ លោកតបវិញថា៖ «បាទ! លោកបង!» កាលពេត្រុសទៅដល់ផ្ទះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់មុនថា៖ «ស៊ីម៉ែន! តាមយោបល់អ្នក ស្តេចនៅផែនដីនេះយកពន្ធអាករពីនរណា? ពីបុត្ររបស់ស្តេច ឬពីអ្នកផ្សេង?» ²⁶ ពេលលោកពេត្រុសទូលថា៖ «ពីអ្នកផ្សេង»។ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «បើដូច្នេះ បុត្ររបស់ស្តេចមិនត្រូវបងពន្ធឡើយ» ²⁷ ប៉ុន្តែ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកហូតពន្ធទាំងនោះទាស់ចិត្ត ចូរទៅស្តេចត្រីសមុទ្រ ហើយយកត្រីដែលស្លេចបានមុនគេមកបើកមាត់ អ្នកនឹងឃើញកាក់មួយ ចូរយកកាក់នោះទៅបងពន្ធឲ្យខ្ញុំ និងឲ្យអ្នកចុះ»។

ជំពូក 18

¹ ពេលនោះ ពួកសិស្សបាននាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះយេស៊ូហើយទូលថា៖ «តើអ្នកណាមានឋានៈធំជាងគេនៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ?» ² ព្រះយេស៊ូហៅក្មេងតូចម្នាក់ឲ្យមកឈរនៅកណ្តាលចំណោមពួកសិស្ស ³ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា បើអ្នករាល់គ្នាមិនដូរចិត្តនឹក ឲ្យដូចជាក្មេងតូចៗទេ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យ នៃស្ថានបរមសុខបានឡើយ។ ⁴ ដូច្នេះបើអ្នកណាដាក់ខ្លួនដូចក្មេងតូចនេះ អ្នកនោះគឺមានឋានៈធំជាងគេ ក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។ ⁵ អ្នកណាទទួលក្មេងតូចណាម្នាក់ដូចក្មេងនេះ ក្នុងនាមខ្ញុំ ក៏ដូចជាទទួលខ្ញុំដែរ។ ⁶ ប៉ុន្តែអ្នកណាធ្វើឲ្យអ្នកតូចតាចម្នាក់ក្នុងបណ្តាអ្នកដែលជឿលើខ្ញុំនេះឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើបាប អ្នកនោះគួរតែយកក្បាលថ្មយ៉ាងធំមកចងកខ្លួនឯង ហើយទម្លាក់ខ្លួនទៅក្នុងបាតសមុទ្រឲ្យលង់ ទឹកស្លាប់ទៅនោះប្រសើរជាង! ⁷ មនុស្សលោកមុខជាត្រូវរេទានមិនខាន ដ្បិតមានហេតុផ្សេងៗជាច្រើននាំឲ្យគេភ្លាត់ដួល។ ការផ្សេងៗ ដែលនាំឲ្យគេភ្លាត់ដួលនោះ ត្រូវតែមានចៀសមិនផុតឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវរេទានហើយអ្នកណាដែលភ្លាត់ដួលនោះ! ⁸ ប្រសិនបើដៃ ឬជើងរបស់អ្នក នាំអ្នកឲ្យភ្លាត់ដួលនោះ ចូរកាត់វាចោល ឲ្យឆ្ងាយពីអ្នកទៅ បើអ្នកមានតែដៃម្ខាង ឬជើងម្ខាងតែម្នាក់ឯង នោះប្រសើរជាងមានដៃពីរ ឬមានជើងពីរ ហើយត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងដែលឆេះអស់កល្បជានិច្ច។ ⁹ ប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នក នាំអ្នកឲ្យភ្លាត់ដួល ចូរខ្វែងវាចេញ ហើយចោលឲ្យឆ្ងាយពីអ្នកទៅ បើអ្នកមានតែភ្នែកម្ខាងតែម្នាក់ឯង នោះប្រសើរជាងមានភ្នែកពីរ ហើយត្រូវធ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងនរក។ ¹⁰ កុំមើលងាយនរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកតូចតាចនេះឡើយ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថាទេវតារបស់ពួកគេស្ថិតនៅស្ថានបរមសុខ តែងតែឃើញព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះបិតា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខគ្រប់ពេលវេលាផង ¹¹ ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមកសង្គ្រោះមនុស្សដែលវិនាសបាត់បង់។ ¹² តើអ្នករាល់គ្នាយល់យ៉ាងណាដែរ? ប្រសិនបើបុរសម្នាក់មានចៀមមួយរយក្បាល ហើយចៀមមួយរង្វង់បាត់ តើគាត់មិនទុកចៀមកៅសិបប្រាំបួននៅលើភ្នំ ហើយទៅតាមរកចៀម ដែលរង្វង់បាត់នោះទេឬអី? ¹³ ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា បើគាត់រកចៀមនោះឃើញវិញហើយ គាត់មុខតែត្រេកអរសប្បាយ គឺសប្បាយលើសពីឃើញចៀមកៅសិបប្រាំបួនដែលមិនរង្វង់បាត់ទៅទៀត។ ¹⁴ ដូច្នេះ រីឯព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ទ្រង់មិនសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យអ្នកណាម្នាក់ ក្នុងចំណោមអ្នកតូចតាចទាំងនេះ វិនាសបាត់បង់ឡើយ។ ¹⁵ ប្រសិនបើមានបងប្អូនណាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបទាំងនឹងអ្នក ចូរទៅជួបអ្នកនោះ ស្ងាត់ៗតែពីរនាក់ ហើយស្នើប្រដៅគាត់ទៅ បើគាត់ស្តាប់អ្នក អ្នកនឹងរក្សាបងប្អូននោះ។ ¹⁶ តែបើគាត់មិនព្រមស្តាប់អ្នកនោះទេ ចូរនាំម្នាក់ ឬពីរនាក់ទៀតទៅជាមួយ ដើម្បីបញ្ជាក់រឿងទាំងអស់ដោយមានសាក្សីពីរ ឬបីនាក់។ ¹⁷ ហើយប្រសិនបើគាត់ នៅតែមិនព្រមស្តាប់ពាក្យអ្នកទាំងនោះ ត្រូវនាំរឿងនេះទៅប្រាប់ក្រុមជំនុំឲ្យដឹង បើគាត់នៅតែមិនព្រមស្តាប់ក្រុមជំនុំទៀតនោះ ត្រូវចាត់ទុកគាត់ដូចជាសាសន៍ដទៃ ឬដូចជាអ្នកទារពន្ធទុះ។ ¹⁸ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងប្រាកដថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាចង់នៅលើផែនដីនេះ នឹងត្រូវចង់នៅស្ថានបរមសុខដែរ ហើយអ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាស្រាយនៅលើផែនដី ក៏នឹងត្រូវស្រាយនៅស្ថានបរមសុខដែរ។ ¹⁹ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតថា ប្រសិនបើមានពីរនាក់នៅលើផែនដីនេះ រួមចិត្តគំនិតគ្នាទូលសូមអ្វីក៏ដោយ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខនឹងប្រទានឲ្យជាមិនខាន។ ²⁰ ដ្បិតនៅទីណាមានពីរ ឬបីនាក់ជួបជុំគ្នាក្នុងនាមខ្ញុំ នោះខ្ញុំក៏ស្ថិតនៅកណ្តាលចំណោមគេដែរ។ ²¹ បន្ទាប់មក លោកពេត្រុសចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ហើយទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ តើទូលបង្គំត្រូវអត់ទោសឲ្យបងប្អូន ដែលតែប្រព្រឹត្តអំពើបាបមកលើទូលបង្គំប៉ុន្មានដង? រហូតដល់ប្រាំពីរដងឬ?» ²² ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកមិនត្រូវអត់ទោសឲ្យគេ ត្រឹមតែប្រាំពីរដងប៉ុណ្ណោះទេ គឺត្រូវអត់ទោសឲ្យគេចិតសិបដងប្រាំពីរដង។ ²³ ហេតុនេះ ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខប្រៀបបានទៅនឹងស្តេចមួយអង្គ ដែលចង់គិតបញ្ជីជាមួយអ្នកបម្រើ។ ²⁴ ពេលដែលព្រះរាជាចាប់ផ្តើមគិតបញ្ជី មានគេនាំកូនបំណុលម្នាក់ដែលជំពាក់ប្រាក់មួយម៉ឺនណែនមក។ ²⁵ ប៉ុន្តែដោយអ្នកនោះគ្មានប្រាក់បង់សង ស្តេចក៏ចេញបញ្ជាឲ្យលក់ទាំងគាត់ ទាំងប្រពន្ធ ទាំងកូន ទាំងរបស់របរដែលគាត់មាន ដើម្បីយកប្រាក់មកសងបំណុល។ ²⁶ អ្នកបម្រើនោះក៏លុតជង្គង់ក្រាបទៀបព្រះបាទាស្តេច ទាំងទូលអង្វរថា៖ «សូមទ្រង់មេត្តាអត់ឱន ឲ្យទូលបង្គំផង ទូលបង្គំនឹងសងព្រះអង្គវិញគ្រប់ចំនួន»។ ²⁷ ព្រះរាជាមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរអ្នកបម្រើនោះពន់ពេកណាស់ ព្រះអង្គក៏ឲ្យគាត់ទៅវិញ ទាំងលុបបំណុលទាំងអស់ចោលថែមទៀតផង។ ²⁸ ប៉ុន្តែពេលអ្នកបម្រើនោះចេញទៅ គាត់បានជួបនឹងអ្នកបម្រើម្នាក់ ដែលជំពាក់ប្រាក់គាត់មួយរយដូង គាត់ចាប់អ្នកនោះដាក់ច្របាច់កទាំងពេលថា៖ «សងប្រាក់អញទាំងអស់មក!»។ ²⁹ ប៉ុន្តែអ្នកបម្រើរបស់អ្នកនោះក៏លុតជង្គង់ចុះអង្វរថា សុំអត់ឱនឲ្យខ្ញុំផង ខ្ញុំនឹងវិញគ្រប់ចំនួន។ ³⁰ ប៉ុន្តែ អ្នកបម្រើរូបនោះពុំព្រមទេ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គាត់ចាប់អ្នកជំពាក់ប្រាក់នោះយកទៅឃុំហឹង រហូតទាល់តែបានសងបំណុលគ្រប់ចំនួន។ ³¹ ពេលអ្នកបម្រើឆ្លៀតឃើញដូច្នោះ ទាស់ចិត្តជាខ្លាំង គេយករឿងនេះទៅទូលស្តេច។ ³² ស្តេចក៏ហៅអ្នកបម្រើនោះមកសួរថា៖ «អ្នកបម្រើអាក្រក់អើយ! យើងបានលុបបំណុលឯងទាំងប៉ុន្មានចោលអស់ហើយ ព្រោះឯងបានទទួចអង្វរយើង។ ³³ ហេតុដូចម្តេចបានជាឯងពុំព្រមអាណិតមេត្តាដល់អ្នកបម្រើរបស់ឯង ដូចជាយើងបានអាណិតមេត្តាដល់ឯងដែរ?»។ ³⁴ ស្តេចទ្រង់ខ្មាស់ក្រៃលែង ហើយក៏បញ្ជាឲ្យគេយកអ្នកនោះទៅធ្វើទារុណកម្ម រហូតទាល់តែសងបំណុលគ្រប់ចំនួន។ ³⁵ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ក៏នឹងធ្វើទារុណកម្មអ្នករាល់គ្នាដូច្នោះដែរ ចំពោះអ្នកណាដែលមិនព្រមលើកលែងទោសឲ្យបងប្អូនដោយស្មោះអស់ពីចិត្តនោះ។

ជំពូក 19

¹ ក្រោយព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទាំងនេះចប់សព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គក៏យាងចាកចេញពីស្រុកកាលីឡេ ឆ្ពោះទៅត្រើយខាងនាយទន្លេយ៉ែរដាន់ ក្នុងស្រុកយូដា។ ² មហាជនយ៉ាងច្រើនក្នុងក្រុងក៏ចាប់ផ្តើមតាមព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏ប្រោសអ្នកដំណើរឲ្យបាននៅទីនោះដែរ។ ³ ពួកខាងគណៈផារីស៊ីបានចូលមកជិតហើយទូលសួរក្នុងគោលបំណងល្បងលមើលព្រះអង្គថា៖ «តើស្វាមីមានសិទ្ធិនឹងលែងភរិយា ដោយសំអាងលើមូលហេតុអ្វីមួយបានឬទេ?»។ ⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមិនដែលធ្លាប់អានគម្ពីរទេឬអី កាលដើមដំបូងព្រះជាម្ចាស់ បានបង្កើតមនុស្សមក ជាបុរស ជាស្ត្រី? ⁵ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា ហេតុនេះហើយបានជាបុរសត្រូវចាកចេញពីឪពុកម្តាយ ទៅរួមរស់ជាមួយភរិយារបស់ខ្លួន ហើយអ្នកទាំងពីរនឹងត្រឡប់ទៅជាប្រូបកាយតែមួយ។ ⁶ គេមិនមែនមនុស្សពីរនាក់ទៀតទេ គឺជាប្រូបកាយតែមួយវិញ។ ដូច្នេះ អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្សំផ្គុំឡើយ មនុស្សមិនត្រូវបំបាក់បំបែកគេឡើយ។ ⁷ ពួកគេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ចុះតើហេតុដូចម្តេចបានជាម៉ូសេបញ្ជាឲ្យស្វាមីធ្វើលិខិតលែងលះភរិយា ហើយឲ្យនាងចាកចេញទៅ?» ⁸ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ម៉ូសេអនុញ្ញាតឲ្យអ្នករាល់គ្នាលែងភរិយាបាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តរឹងរូសពេក តែកាលដើមឡើយមិនមែនដូច្នោះទេ។ ⁹ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បុរសណាដែលភរិយា (លើកលែងតែរួមរស់ជាមួយគ្នា ដោយឥតបានរៀបការ) ហើយទៅរៀបការនឹងស្ត្រីម្នាក់ទៀត បុរសនោះឯងជាអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់។ ¹⁰ ពួកសិស្សនាំគ្នាទូលព្រះអង្គថា៖ «បើមានលក្ខខណ្ឌរវាងប្តីប្រពន្ធបែបនេះ គួរកុំរៀបការប្រសើរជាង»។ ¹¹ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេវិញថា៖ «មិនមែនមនុស្សគ្រប់រូបអាចយល់សេចក្តីនេះបានឡើយ ប៉ុន្តែមានតែអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រទានឲ្យយល់ប៉ុណ្ណោះទេ ទើបអាចយល់បាន។ ¹² គឺមានអ្នកខ្លះមិនអាចរៀបការបានតាំងពីកំណើតមក ហើយអ្នកខ្លះទៀតមិនអាចរៀបការបានមកពីត្រូវគេត្រៀម រីឯអ្នកខ្លះទៀតមិនរៀបការមកពីយល់ដល់ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ អ្នកណាដែលអាចទទួលយកការបង្រៀននេះបាន ចូរយកទៅរិះគិតចុះ»។ ¹³ មានក្មេងតូចៗមកឯព្រះអង្គ ដើម្បីទ្រង់ដាក់ព្រះហស្តលើ និងអធិស្ឋានឲ្យ។ ប៉ុន្តែពួកសិស្សស្តីបន្ទោសអ្នកទាំងនោះ។ ¹⁴ តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទុកឲ្យក្មេងតូចៗទាំងនេះមករកខ្ញុំចុះ កុំឃាត់ពួកគេឡើយ ដ្បិតមានតែអ្នកមានចិត្តដូចក្មេងៗទាំងនេះប៉ុណ្ណោះ គឺអាចចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខបាន»។ ¹⁵ ព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើក្មេងទាំងនោះ រួចទ្រង់យាងចាកចេញពីទីនោះទៅ។ ¹⁶ មានបុរសម្នាក់ចូលមកគាល់ព្រះយេស៊ូ ហើយទូលថា៖ «លោកគ្រូ! តើខ្ញុំត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើល្អអ្វីខ្លះទៅ ដើម្បីឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?» ¹⁷ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកសួរខ្ញុំអំពីអ្វីដែលជាការល្អដូច្នេះ? មានតែព្រះជាម្ចាស់មួយប៉ុណ្ណោះដែលល្អសប្បុរស បើអ្នកចង់មានជីវិតអស់កល្ប ត្រូវប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជាទៅ»។ ¹⁸ បុរសនោះក៏ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «តើបទបញ្ជាមួយណា? ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ កុំសម្លាប់ មនុស្ស កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ កុំលួច កុំធ្វើជាសាស្ត្រីក្លែងក្លាយ ¹⁹ ចូរគោរពមាតាបិតា ហើយត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនឯទៀតៗឲ្យបានដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ»។ ²⁰ បុរសវ័យក្មេងនោះទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជាទាំងនេះហើយ តើនៅមានអ្វីទៀតដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ?»។ ²¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ បើអ្នកចង់បានល្អឥតខ្ចោះនោះ ចូរទៅលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកទាំងប៉ុន្មានដែលមាន ហើយចែកឲ្យអ្នកក្រីក្រទៅ នោះទើបអ្នកបានសម្បត្តិស្មើគ្នា រួចសឹមមកតាមខ្ញុំចុះ»។ ²² កាលបុរសវ័យក្មេងនោះឮព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ គាត់ត្រឡប់ទៅវិញទាំងព្រួយចិត្ត ដ្បិតគាត់មានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនណាស់។ ²³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ពួកអ្នកមានពិបាកចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខណាស់។ ²⁴ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាម្តងទៀតថា ដែលឲ្យសត្វអង្គុយចូលតាមប្រហោងមូល គឺងាយជាងឲ្យអ្នកមានចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខទៀត»។ ²⁵ កាលពួកសិស្សឮដូច្នោះ គេងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ហើយពោលថា៖ «បើដូច្នេះ តើអ្នកណានឹងអាចទទួលបានការសង្គ្រោះទៅ?» ²⁶ ព្រះយេស៊ូទតមើលទៅពួកគេ រួចមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ការនេះមនុស្សធ្វើពុំបានទេ តែព្រះជាម្ចាស់វិញ អ្វីក៏ដោយព្រះអង្គធ្វើបានទាំងអស់»។ ²⁷ បន្ទាប់មក ពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំបានលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ ដើម្បីមកតាមព្រះអង្គ តើយើងខ្ញុំនឹងទទួលបានអ្វីទៅ?» ²⁸ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា នៅក្នុងជីវិតថ្មីនេះ ពេលបុត្រមនុស្សគង់លើបល្ល័ង្កប្រកបដោយសិរីរុងរឿង អ្នករាល់គ្នាដែលមកតាមខ្ញុំនោះ ក៏នឹងអង្គុយលើបល្ល័ង្កទាំងដប់ពីរ ដែលនឹងវិនិច្ឆ័យកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែលផងដែរ។ ²⁹ អ្នកណាលះបង់ផ្ទះសំបែង បងប្អូនប្រុសស្រី ឪពុកម្តាយ កូន ឬស្រីចម្ការ ដោយព្រោះតែខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានទទួលវិញមួយជាមួយរយ ព្រមទាំងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ³⁰ មានមនុស្សជាច្រើនដែលនៅខាងមុខ នឹងត្រឡប់ទៅនៅខាងក្រោយវិញ រីឯអ្នកដែលនៅក្រោយ នឹងត្រឡប់ទៅនៅមុខវិញ។

ជំពូក 20

¹ ព្រះរាជានុស្ថានបរមសុខ ប្រៀបបានទៅនឹងម្ចាស់ចម្ការម្នាក់ ដែលចាកចេញពីផ្ទះតាំងពីព្រលឹម ទៅរកជួលកម្មករមកធ្វើការនៅក្នុងចម្ការទំពាំងបាយជូររបស់ខ្លួន។ ² ក្រោយគាត់ព្រមព្រៀងជាមួយនិងកម្មករថា នឹងឲ្យប្រាក់មួយដួងក្នុងមួយថ្ងៃហើយ ក៏ចាត់ពួកគេឲ្យទៅធ្វើការក្នុងចម្ការរបស់គាត់ទៅ។ ³ ប្រមាណជាម៉ោងប្រាំបួនព្រឹក គាត់ចេញទៅម្តងទៀតហើយក៏ឃើញអ្នកផ្សេងទៀតកំពុងតែឈរនៅតាមទីផ្សារ។ ⁴ គាត់ក៏និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅធ្វើការនៅក្នុងចម្ការខ្ញុំដែរទៅ ខ្ញុំនឹងឲ្យប្រាក់ល្អលើត្រឹមត្រូវដល់អ្នក អ្នកទាំងនោះក៏នាំគ្នាទៅធ្វើការនៅចម្ការរបស់គាត់។ ⁵ ម្ចាស់ចម្ការក៏ចេញទៅសារជាថ្មីទៀតនៅម៉ោងដប់ពីរ និងម៉ោងបីរសៀល ហើយជួលអ្នកផ្សេងតាមរបៀបដដែល។ ⁶ ប្រហែលជាម៉ោងប្រាំល្ងាចគាត់ក៏ចេញទៅសារជាថ្មីម្តងទៀត ហើយឃើញអ្នកខ្លះទៀតឈរនៅតាមទីផ្សារ គាត់ក៏សួរពួកគេថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាឈរនៅទីនេះ មួយថ្ងៃរាល់ល្ងាច គេធ្វើអ្វីសោះដូច្នេះ? ⁷ ពួកគេឆ្លើយថា មកពីគ្មាននរណាជួលយើងខ្ញុំឲ្យធ្វើការនោះទេ! គាត់ក៏ពោលទៅពួកអ្នកទាំងនោះថា ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅធ្វើការនៅចម្ការខ្ញុំដែរទៅ។ ⁸ លុះដល់ពេលល្ងាច ម្ចាស់ចម្ការបានប្រាប់ទៅអ្នកកាន់ប្រាក់ថា ចូរហៅពួកកម្មករមក ហើយបើកប្រាក់ឲ្យពួកគេទៅ គឺចាប់ផ្តើមពីអ្នកដែលធ្វើការក្រោយគេបង្អស់ រហូតដល់អ្នកមកមុនគេបង្អស់។ ⁹ ពេលពួកអ្នកដែលបានចាប់ផ្តើមធ្វើការម៉ោងប្រាំល្ងាចមកដល់ ទទួលប្រាក់ម្នាក់មួយដួងៗ។ ¹⁰ ហើយពួកអ្នកដែលចាប់ផ្តើមធ្វើការមុនគេ ក៏មកដល់ដែរពួកគេគិតថា នឹងបានប្រាក់ច្រើនជាងអ្នកផ្សេង ប៉ុន្តែ ពួកគេទទួលម្នាក់ត្រឹមតែមួយដួងដូចគ្នា។ ¹¹ ពេលគេទទួលយកប្រាក់ល្អលើ ហើយពួកគេក៏អួរទៅដាក់ម្ចាស់ចម្ការ ¹² ដោយនិយាយថា ពួកអ្នកដែលមកក្រោយនេះ បានធ្វើការតែមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ តែលោកបែរជាបើកប្រាក់ឲ្យគេស្មើនឹងយើងខ្ញុំ ដែលធ្វើការហាលថ្ងៃហាលក្តៅ។ ¹³ ប៉ុន្តែ ម្ចាស់ចម្ការនិយាយទៅកាន់ម្នាក់ក្នុងចំណោមកម្មករទាំងនោះថា៖ «សម្លាញ់អើយ! ខ្ញុំមិនបានបោកបញ្ឆោតអ្នកទេ។ តើអ្នកមិនបានយល់ព្រមធ្វើការឲ្យខ្ញុំក្នុងតម្លៃមួយដួងក្នុងមួយថ្ងៃ មែនទេ?» ¹⁴ ចូរយកប្រាក់ល្អលើរបស់អ្នកហើយចេញទៅចុះ! ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកដែលមកដល់ក្រោយ ទទួលប្រាក់ស្មើនឹងអ្នកដែរ។ ¹⁵ តើខ្ញុំគ្មានសិទ្ធិនឹងយកប្រាក់របស់ខ្លួន ទៅធ្វើអ្វីតាមបំណងចិត្តខ្ញុំទេឬអី? ឬក៏អ្នកមានចិត្តច្រណែន ព្រោះតែខ្ញុំមានចិត្តសប្បុរស? ¹⁶ ហេតុនេះ អ្នកដែលនៅក្រោយនឹងត្រឡប់ទៅជាមុន រីឯអ្នកដែលមុននោះ នឹងត្រឡប់ទៅខាងក្រោយវិញ។ ¹⁷ កាលព្រះយេស៊ូកំពុងយាងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ទ្រង់ក៏នាំសិស្សទាំងដប់ពីររួម ចេញដាច់ឡែកពីគេ ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេនាមផ្លូវថា៖ ¹⁸ «មើល! យើងកំពុងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយបុត្រមនុស្សនឹងត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យ។ ពួកគេនឹងកាត់ទោសប្រហារជីវិតលោក។ ¹⁹ ហើយគេនឹងបញ្ជូនលោកទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់សាសន៍ដទៃ ឲ្យពួកនោះចំអកដាក់លោក យករំពាត់វាយលោក ព្រមទាំងឆ្កាងសម្លាប់លោកថែមទៀតផង ប៉ុន្តែ បីថ្ងៃក្រោយមកលោកនឹងរស់ឡើងវិញ»។ ²⁰ ពេលនោះ ភរិយារបស់លោកសេបេដ បាននាំកូនទាំងពីរចូលមករកព្រះយេស៊ូ គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គចង់ទូលសុំអ្វីមួយ។ ²¹ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសួរគាត់ថា៖ «តើអ្នកចង់បានអ្វី?» គាត់ទូលព្រះអង្គវិញថា៖ «សូមឲ្យកូនរបស់ខ្ញុំម្ចាស់បានអង្គុយអមនិងព្រះអង្គផង គឺម្នាក់នៅខាងស្តាំ និងម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេងដៃរបស់ព្រះអង្គផង នៅពេលព្រះអង្គត្រងព្យាបាល»។ ²² ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «អ្នកមិនដឹងថាខ្លួនកំពុងសុំអ្វីនោះឡើយ តើអ្នកទាំងពីរអាចទទួលបានដែរ ដែលខ្ញុំត្រូវទទួលនោះបានឬទេ?» យ៉ាកូប និងយ៉ូហានទូលថា៖ «យើងខ្ញុំអាចទទួលបាន»។ ²³ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកទាំងពីរថា៖ «អ្នកនឹងទទួលបានដែររបស់ខ្ញុំបានមែន តែការអង្គុយនៅខាងស្តាំ ឬនៅខាងឆ្វេងដៃរបស់ខ្ញុំនោះ ខ្ញុំមិនអាចសម្រេចអោយបានឡើយ ព្រោះកន្លែងនោះបម្រុងទុកសម្រាប់តែអស់អ្នកដែលព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ បានសំរេចអោយតែប៉ុណ្ណោះ»។ ²⁴ កាលសិស្សដប់រូបទៀតបានឮដូច្នោះ គេក៏ខឹងនិងបងប្អូនទាំងពីរនាក់នេះខ្លាំងណាស់។ ²⁵ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូត្រាស់ហៅសិស្សទាំងអស់មក ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អ្នករាល់គ្នាដឹងស្រាប់ហើយថា ពួកអ្នកគ្រប់គ្រងសាសន៍ដ៏ទៃតែងតែជិះជាន់ប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្លួន រីឯអ្នកធំក៏តែងតែប្រើអំណាចលើប្រជារាស្ត្ររបស់ខ្លួនដែរ។ ²⁶ ប៉ុន្តែ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មិនមែនដូច្នោះទេផ្ទុយទៅវិញ បើមានអ្នកណាចង់ធ្វើដំណើរតែក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ត្រូវឲ្យអ្នកនោះបម្រើអ្នករាល់គ្នាវិញ។ ²⁷ ហើយបើមានអ្នកណាចង់ធ្វើមេគេក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា អ្នកនោះត្រូវធ្វើជាអ្នកបម្រើដល់អ្នករាល់គ្នាសិន។ ²⁸ ដូចគ្នាដែលបុត្រមនុស្សមកក្នុងពិភពលោកនេះ មិនមែនដើម្បីឲ្យមនុស្សបម្រើលោកនោះទេ ប៉ុន្តែលោកមកបម្រើគ្រប់គ្នាវិញ ហើយព្រមទាំងបូជាជីវិត ដើម្បីលោះមនុស្សទាំងអស់ផង»។ ²⁹ ពេលព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សយាងចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹម មានបណ្តាជនច្រើនកុះករនាំគ្នាដើរតាមព្រះអង្គ មានមនុស្សខ្វាក់ពីរនាក់អង្គុយនៅក្បែរផ្លូវ ក្រោយអ្នកទាំងពីរឮថា ព្រះយេស៊ូយាងមក ក៏ស្រែកឡើងថា៖ «ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ! សូមអាណិតមេត្តាយើងខ្ញុំផង»។ ³⁰ បណ្តាជនស្តីបន្ទោសដល់អ្នកទាំងពីរឲ្យនៅស្ងៀម ប៉ុន្តែគេស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ! សូមអាណិតមេត្តាដល់យើងខ្ញុំផង»។ ³¹ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូក៏ឈប់ហើយនៅស្ងៀម ដោយហៅពួកគេមកសួរថា៖ «តើអ្នកចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីសម្រាប់អ្នក?» ³² គេទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! សូមប្រោសឲ្យភ្នែកយើងខ្ញុំបានភ្លឺផង»។ ³³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់អ្នកទាំងពីរនោះយ៉ាងពន់ពេក ព្រះអង្គក៏ពាល់ភ្នែកគេភ្លាមនោះពួកគេក៏មើលឃើញ ហើយនាំគ្នាដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ។

ជំពូក 21

1 កាលព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គយាងមកជិតដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយកាលមកដល់ភូមិបេតផាសេ ដែលនៅភ្នំដើមអូរីវ ព្រះអង្គចាត់សិស្សពីរនាក់ឲ្យទៅ 2 ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅភូមិដែលនៅមុខអ្នករាល់គ្នា ពេលទៅដល់ភ្នាក់ អ្នកនឹងឃើញមេលាមួយដែលគេចង់នៅទីនោះ ហើយមានកូនវានៅជាមួយដែរ។ ចូរស្រាយវាហើយដឹកមករកខ្ញុំ។» 3 ប្រសិនបើមាននរណាសួរអ្នក ចូរប្រាប់គេថា ព្រះអម្ចាស់ត្រូវការ។ ហើយគេដឹកមកវិញភ្លាមជាមិនខាន។ 4 ការណ៍នេះកើតឡើង ឲ្យស្របនឹងសេចក្តីដែលបានចែងទុកតាមរយៈព្យាករណ៍ថា៖ 5 ចូរប្រាប់កូនស្រីក្រុងស៊ីយ៉ូនថា៖ «មើលហ្ន៎ ព្រះមហាក្សត្ររបស់អ្នកយាងមករកអ្នកហើយ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យស្ងួតបូត ទ្រង់សុភាព គង់លើខ្នងលា ហើយគង់លើខ្នងកូនលាផងដែរ។» 6 បន្ទាប់មកសិស្សទាំងពីរនាក់គ្នាចេញទៅ ធ្វើតាមបញ្ជារបស់ព្រះយេស៊ូ។ 7 គេដឹកមេលា និងកូនវាមក ហើយគេយកអារក្រាលពីលើខ្នងលា និងលើខ្នងកូនលាផង ហើយព្រះយេស៊ូឡើងគង់លើខ្នងវាទៅ។ 8 មានបណ្តាជនជាច្រើននាំគ្នាយកអារក្ររបស់ខ្លួនក្រាលតាមផ្លូវ ហើយអ្នកខ្លះ ទៀតកាច់មែកឈើយកមកក្រាលលើផ្លូវដែរ។ 9 បន្ទាប់មកមហាជនដែលដើរហែហមព្រះយេស៊ូ ពីមុខពីក្រោយនាំគ្នាស្រែកឡើងថា៖ «ហូសាណាថ្វាយព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ! សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ព្រះអង្គ ដែលយាងមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! ហូសាណាថ្វាយព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។» 10 កាលព្រះយេស៊ូយាងទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយ នៅក្នុងទីក្រុងទាំងមូល នាំគ្នាជួលច្របល់សួរថា៖ «តើលោកនោះជានរណា?» 11 មហាជនឆ្លើយថា៖ «លោកជាយេស៊ូ ដែលជាព្យាករណ៍ មកពីភូមិណាសារ៉ែតក្នុងស្រុកកាលីឡេ។» 12 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងចូលក្នុងព្រះវិហារ ហើយព្រះអង្គដេញអ្នកលក់ដូរចេញពីទីនោះ ហើយទ្រង់ផ្តល់តុអ្នកដូរប្រាក់ផ្តល់កៅអីរបស់អ្នកលក់ប្រាក់។ 13 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ក្នុងគម្ពីរបានចែងថា ដំណាក់របស់យើងត្រូវធ្វើជាកន្លែងសម្រាប់អធិស្ឋាន តែអ្នករាល់គ្នាបែរជាយកធ្វើជាស្នាក់នៅបុកចោរទៅវិញ។» 14 បន្ទាប់មកមានមនុស្សខ្លាច និងមនុស្សខ្លាំង នាំគ្នាមករកព្រះអង្គនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយព្រះអង្គក៏ប្រោសពួកគេឲ្យបានជា។ 15 ប៉ុន្តែ កាលពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យឃើញការអស្ចារ្យដែលព្រះអង្គបានធ្វើ ហើយឮក្មេងៗស្រែកនៅក្នុងព្រះវិហារថា៖ «ហូសាណាថ្វាយព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌ! ពួកគេបានខឹងយ៉ាងខ្លាំង។» 16 ពួកគេទូលព្រះអង្គថា៖ «តើលោកឮមនុស្សទាំងនោះស្រែកថាដូចម្តេចទេ?» ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេវិញថា៖ «ខ្ញុំឮហើយ! តើអ្នកមិនដែលដឹងទេថា គឺព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យពាក្យសរសើរតម្កើង ហូរចេញពីបូរមាត់ក្មេងតូចៗ និងទារកដែលនៅដៅ?» 17 បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូយាងចេញពីគេ ហើយទ្រង់យាងចេញពីទីក្រុងឆ្ពោះទៅភូមិបេតាណី ហើយក៏ស្នាក់នៅទីនោះ។ 18 ព្រលឹមឡើងទ្រង់យាងត្រឡប់ទៅទីក្រុងវិញ ពេលនោះ ព្រះអង្គឃ្លាន។ 19 ព្រះអង្គទតឃើញឧទុម្ពរមួយដើមនៅតាមផ្លូវ ទ្រង់យាងចូលទៅជិត ហើយមិនឃើញមានផ្លែសោះមានសុទ្ធតែស្លឹក ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ដើមឧទុម្ពរនោះថា៖ «ឯងនឹងមិនដែលបង្កើតផ្លែទៀតឡើយ។» ពេលនោះ ស្រាប់តែដើមឧទុម្ពរក្រៀមស្លឹកជាមួយរំពេច។ 20 ពេលពួកសិស្សឃើញដូច្នោះ គេងឡើងឆ្ងល់ជាខ្លាំងពួកគេពោលថា៖ «ហេតុដូចម្តេចបានជាដើមឧទុម្ពរក្រៀមស្លឹកមួយរំពេចដូច្នេះ?» 21 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយទៅគេថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងប្រាកដថា ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿដោយឥតសង្ស័យនោះ អ្នករាល់គ្នាមិនត្រឹមតែអាចធ្វើឲ្យដើមឧទុម្ពរនេះក្រៀមស្លឹកប៉ុណ្ណោះទេ គឺអ្នករាល់គ្នាអាចនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា៖ ចូរចេញពីទីនេះ ធ្លាក់ក្នុងសមុទ្រទៅ! នោះនឹងសំរេចដូច្នោះជាមិនខាន។» 22 អ្វីក៏ដោយអោយតែអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋានសុំដោយមានជំនឿ អ្នករាល់គ្នាមុខជាបានទទួលបានជាមិនខាន។ 23 ពេលព្រះយេស៊ូយាងចូលក្នុងព្រះវិហារ ហើយនៅពេលព្រះអង្គកំពុងតែបង្រៀន ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ប្រជាជននាំគ្នាចូលមកសួរព្រះអង្គថា៖ «តើលោកធ្វើការទាំងនេះដោយអោងអំណាចអ្វី? អ្នកណាប្រគល់អំណាចនេះឲ្យលោក?» 24 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ ខ្ញុំក៏សុំសួរសំណួរមួយដល់អ្នកដែល បើអស់លោកប្រាប់ខ្ញុំបាន នោះខ្ញុំនឹងប្រាប់អស់លោកវិញនូវ អំណាចអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើការទាំងនេះបាន។ 25 អំពីពិធីជ្រមុជទឹករបស់លោកយ៉ូហាន តើកើតឡើងពីណាមក? មកពីស្ថានសួគ៌ ឬពីមនុស្ស? ពួកគេពិគ្រោះគ្នាពីការនេះ៖ «បើយើងនិយាយថា មកពីស្ថានសួគ៌ គាត់មុខជាសួរយើងថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលោកយ៉ូហាន?» 26 ប៉ុន្តែបើយើងឆ្លើយថា មកពីមនុស្សនោះយើងខ្លាចប្រជាជនរករឿង ដ្បិតមនុស្សគ្រប់ៗគ្នាចាត់ទុកលោកយ៉ូហានជាព្យាករណ៍មួយរូបដែរ។ 27 ដូច្នេះ ពួកគេឆ្លើយទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «យើងមិនដឹងទេ។» ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលគេទៅវិញថា៖ «ឯងខ្ញុំវិញ ខ្ញុំក៏មិនប្រាប់អស់លោកថា ខ្ញុំធ្វើការទាំងនេះដោយអោងលើអំណាចអ្វីដែរ។» 28 តើអ្នករាល់គ្នាយល់យ៉ាងណាដែរ? បុរសម្នាក់មានកូនប្រុសពីរ គាត់និយាយទៅកាន់កូនច្បងថា៖ «កូនអើយ! ថ្ងៃនេះ ចូរកូនទៅធ្វើការ នៅចំការទំពាំងបាយជូរទៅ។» 29 កូនតបមកវិញថា៖ «ខ្ញុំមិនចង់ទៅទេ! ប៉ុន្តែ ក្រោយមក កូននោះក៏ដួរគំនិត ហើយក៏ទៅចំការវិញ។» 30 បន្ទាប់មក ឪពុកនិយាយពាក្យដដែលទៅកាន់កូនពៅ តែកូនពៅឆ្លើយថា៖ «បាទ! កូននឹងទៅ។» តែកូនពៅអត់ទៅទេ។ 31 តើកូនចំណោមកូនទាំងពីរនាក់នេះ មួយណាបានធ្វើតាមបំណងឪពុក? ពួកគេទូលព្រះអង្គថា៖ «កូនច្បង។» ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ពួកអ្នកទារពន្ធ និងពួកស្រ្តីពេស្យា នឹងចូលទៅក្នុងព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មុនអ្នករាល់គ្នា។» 32 ដ្បិតលោកយ៉ូហានបានមកណែនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យដើរតាមផ្លូវសុចរិត តែអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមជឿលោកទេ តែពួកអ្នកទារពន្ធ និងស្រ្តីពេស្យាបានជឿលោក រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ ទោះបីអ្នករាល់គ្នាបានឃើញហេតុការណ៍ទាំងនោះក្តី ក៏អ្នករាល់គ្នាមិនបានជួរចិត្តគំនិត ហើយជឿលោកដែរ។ 33 សុំស្តាប់ប្រសាមួយទៀត គឺមានបុរសម្នាក់ជាម្ចាស់ចម្ការ គាត់បានដាំទំពាំងបាយជូរ រួចធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញ គាត់រៀបចំកន្លែងមួយ ដើម្បីបញ្ជូនផ្លែទំពាំងបាយជូរ ព្រមទាំងសង់ខ្ទមមួយផងហើយគាត់ក៏ប្រវាស់ឲ្យទៅពួកកសិករមើលថែទាំ រួចចេញដំណើរទៅស្រុកផ្សេងបាត់ទៅ។ 34 លុះដល់ពេលរដូវទំពាំងបាយជូរ គាត់ក៏ចាត់ពួកអ្នកបម្រើឲ្យមកជួបអ្នកថែចម្ការទាំងនោះ ដើម្បីទទួលយកផលរបស់គាត់។ 35 ប៉ុន្តែ ពួកកសិករនាំគ្នាចាប់ពួកអ្នកបម្រើមកវាយដំម្នាក់ ប្រហារជីវិតម្នាក់ និងយកដុំថ្មគប់សម្លាប់ម្នាក់ទៀត។ 36 ម្ចាស់ចំការក៏ចាត់អ្នកបម្រើផ្សេងទៀត ដែលមានគ្នាច្រើនជាងមុនឲ្យមកម្តងទៀត ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកថែចម្ការបានធ្វើបាបអ្នកបម្រើទាំងនោះដូចពួកមុនៗដែរ។ 37 ក្រោយមក ម្ចាស់ចម្ការចាត់កូនប្រុសរបស់គាត់ ឲ្យមកជួបគេដោយគិតថា៖ «គេមុខជាគោរពកោតខ្លាចកូនប្រុសគាត់ជាមិនខាន។» 38 ប៉ុន្តែ ពេលពួកកសិករឃើញកូនប្រុសរបស់ម្ចាស់ចម្ការមកដល់ គេពិគ្រោះគ្នាថា៖ «អ្នកនេះជាអ្នកទទួលកេរមតិពីម្ចាស់ចម្ការបើយើងនាំគ្នាសម្លាប់វា មតិកនេះនឹងត្រូវបានមកយើងជាមិនខាន។» 39 គេក៏ចាប់កូនប្រុសម្ចាស់ចម្ការបោះទៅខាងក្រៅ ហើយសម្លាប់គាត់ចោលទៅ។ 40 លុះដល់ពេលម្ចាស់ចម្ការមក តើគាត់នឹងធ្វើយ៉ាងណាចំពោះកសិករទាំងនោះ? 41 ពួកគេទូលព្រះអង្គថា៖ «គាត់មុខជាសម្លាប់ជនពាលទាំងនោះឥតត្រាប្រណីឡើយ រួចហើយប្រវាស់ចម្ការឲ្យអ្នកផ្សេងទៀត ដែលជាអ្នកនឹងប្រគល់ផលជាចំណែករបស់គាត់ជូនដល់គាត់ នៅរដូវទំពាំងបាយជូរទុំ។» 42 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នកធ្លាប់បានអានគម្ពីរទេថា ថ្មដែលពួកដាងសង់បោះចោល បានត្រឡប់មកជាថ្មគ្រឹះដ៏សំខាន់បំផុត។ ព្រះអម្ចាស់បានសម្រេចការទាំងនេះឲ្យយើងឃើញ ហើយឲ្យយើងស្នើសុំសរសើរផង?» 43 ដូចនេះហើយ បានជាខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងដកព្រះរាជ្យចេញពីអ្នករាល់គ្នា ហើយប្រគល់ទៅឲ្យសាសន៍មួយទៀត ដែលចេះបង្កើតផលរបស់ព្រះរាជ្យ។ 44 អ្នកណាដួលលើថ្មនេះ អ្នកនោះមុខជាត្រូវបាក់បែកខ្ទេចខ្ទាំមិនខាន ប៉ុន្តែបើថ្មនេះសង្កត់លើអ្នកណា មុខជាកិនកំទេចអ្នកនោះជាប្រាកដដែរ។ 45 ពេលពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកខាងគណៈដាវីស៊ីបានឮពីប្រសាមួយនេះក៏ដឹងថា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសំដៅទៅលើពួកគេ។ 46 ពួកគេនាំគ្នាភក់មេឡោបាយចាប់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែគេខ្លាចមហាជន ពីព្រោះមហាជនចាត់ទុកព្រះយេស៊ូជាព្យាករណ៍មួយរូប។

ជំពូក 22

¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រសាទៅពួកគេម្តងទៀតថា៖ ² «ព្រះរាជានៃស្ថានបរមសុខ ប្រៀបបាននឹងស្តេចមួយអង្គដែលរៀបចំវិហារមង្គលការសម្រាប់ព្រះរាជបុត្រ។ ³ ព្រះអង្គបានចាត់រាជបម្រើឲ្យទៅអញ្ជើញភ្ញៀវមកជប់លៀង ក្នុងឱកាសមង្គលការនោះ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាមកសោះ។ ⁴ ព្រះអង្គចាត់រាជបម្រើផ្សេង ឲ្យទៅជម្រាបភ្ញៀវម្ខងទៀតថា៖ «សូមអញ្ជើញមកពិសាការ។ មើល! យើងបានរៀបចំត្រាជនាហរសម្រាប់ជប់លៀង។ ខ្ញុំបានសម្លាប់គោ និងសម្លាប់សត្វដែលបានបំប៉ននោះរួចរាល់អស់ហើយ»។ ⁵ ប៉ុន្តែ ភ្ញៀវមិនរីករាល់អើពើឡើយ ហើយដើរចេញ អ្នកខ្លះទៅចម្ការ អ្នកខ្លះទៅធ្វើជំនួញ។ ⁶ អ្នកខ្លះទៀតចាប់ពួករាជបម្រើរបស់ស្តេចរាយធ្វើបាប ព្រមទាំងសម្លាប់ចោលថែមទៀត។ ⁷ ព្រះរាជាទ្រង់ពិរោធយ៉ាងខ្លាំង ក៏ចាត់ទាហានឲ្យទៅប្រហារជីវិតឃាតកទាំងនោះ ហើយដុតស្រុកភូមិរបស់គេផង។ ⁸ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានរាជឱង្ការទៅពួករាជបម្រើថា៖ «ពិធីមង្គលការត្រូវបានរៀបចំរួចស្រេចហើយ ប៉ុន្តែ ភ្ញៀវទាំងនោះមិនសមនឹងមកចូលរួមទេ។ ⁹ ហេតុនេះ ចូរនាំគ្នាចេញទៅតាមផ្លូវកែង ហើយអញ្ជើញមនុស្សទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាជួប ឲ្យមកជប់លៀង»។ ¹⁰ ពួករាជបម្រើក៏ចេញទៅតាមផ្លូវ ប្រមូលមនុស្សម្នា ដែលគេបានជួបទាំងប៉ុន្មានមក ទាំងមនុស្សអាក្រក់ហើយនិងមនុស្សល្អផង។ ពេលនោះ មានភ្ញៀវពេញរោងការ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ ពេលព្រះរាជាយាងចូលមកមើលភ្ញៀវនៅក្នុងរោងការ ទតឃើញបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់មិនត្រូវនឹងរបៀបពិធីការ។ ¹² ស្តេចក៏មានរាជឱង្ការទៅអ្នកនោះថា៖ «សម្លាញ់អើយ! ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចូលមកទីនេះ ដោយមិនស្លៀកសម្លៀកបំពាក់សម្រាប់មង្គលការដូច្នេះ?» ប៉ុន្តែបុរសនោះរកនិយាយអ្វីមិនចេញឡើយ។ ¹³ បន្ទាប់មកព្រះរាជាបង្គាប់ទៅពួករាជបម្រើថា៖ «ចូរចងដៃចងជើងអ្នកនេះ ហើយយកទៅចោលនៅទីងងឹតខាងក្រៅ ជាកន្លែងយំសោកខឹងសង្កៀតធ្មេញនោះទៅ»។ ¹⁴ មានមនុស្សជាច្រើនដែលព្រះគ្រាស់ហៅ តែព្រះអង្គជ្រើសរើសយកបានចំនួនតិចទេ។ ¹⁵ បន្ទាប់មកពួកខាងគណៈផារីស៊ី ចេញទៅពិគ្រោះគ្នា រិះរកមធ្យោបាយចាប់កំហុសព្រះយេស៊ូ។ ¹⁶ ក្រោយមកគេក៏ចាត់សិស្សរបស់ពួកគេ និងពួកខាងស្តេចហេរ៉ូដ ទៅទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីពិតហើយពាក្យដែលលោកមានប្រសាសន៍សុទ្ធតែពិតទាំងអស់។ គឺលោកគ្រូពុំយោគយល់ ហើយក៏ពុំរើសមុខនរណាឡើយ។ ¹⁷ ហេតុនេះ សូមលោកគ្រូប្រាប់យើងខ្ញុំមើលថា បើតាមក្រឹត្យវិន័យ តើយើងត្រូវបង់ពន្ធ ថ្វាយសេសារឬទេ?» ¹⁸ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូឈ្ងុយល់គំនិតអាក្រក់របស់ពួកគេ ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាចង់ចាប់កំហុសខ្ញុំដូច្នេះ មនុស្សមានពុតអើយ? ¹⁹ ចូរបង្ហាញប្រាក់សម្រាប់បង់ពន្ធនោះឲ្យខ្ញុំមើលមើល»។ គេក៏យកប្រាក់មួយកាក់មកថ្វាយព្រះអង្គ។ ²⁰ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖ «តើលើកនោះ មានរូបនរណា ឈ្មោះនរណា?» ²¹ គេទូលថា៖ «រូប និងឈ្មោះព្រះចៅអធិរាជ ព្រះយេស៊ូក៏មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្វីដែលជាបស់សេសារ ចូរថ្វាយទៅសេសារវិញទៅ ហើយអ្វីដែលជាបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់វិញដែរ»។ ²² ពួកគេងឆ្ងល់នឹងចម្លើយរបស់ព្រះអង្គ ហើយនាំគ្នាចាកចេញពីព្រះអង្គទៅ។ ²³ នៅថ្ងៃនោះ មានពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីដែលមិនជឿថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ ចូលមកគាល់ព្រះអង្គ។ ពួកគេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ ²⁴ «លោកគ្រូ! លោកម៉ូសេមានប្រសាសន៍ថា បើបុរសណាស្លាប់ទៅ តែគ្មានកូនសោះ នោះប្អូនប្រុសរបស់បុរសនោះត្រូវរៀបការនឹងបងប្អូន ដើម្បីបន្តពូជឲ្យបងប្រុសរបស់ខ្លួន។ ²⁵ ឧបមាថា មានបងប្អូនប្រុសប្រាំពីរនាក់បងបង្អស់រៀបការ ហើយស្លាប់ទៅ តែគ្មានកូនសោះ ទុកប្រពន្ធឲ្យប្អូន។ ²⁶ បន្ទាប់មកប្អូនទីពីរ ប្អូនទីបី រហូតដល់ប្អូនទីប្រាំពីរ សុទ្ធតែបានរៀបការជាមួយនាងហើយស្លាប់ទៅគ្មានកូនដូចគ្នា។ ²⁷ ហើយនៅទីបំផុត ស្ត្រីនោះក៏ស្លាប់ទៅដែរ។ ²⁸ ដល់ពេលមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ តើនាងបានទៅជាប្រពន្ធនរណា បើបងប្អូនទាំងប្រាំពីរនាក់ សុទ្ធតែបានរៀបការជាមួយនាងគ្រប់គ្នាដូច្នេះ?» ²⁹ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាយល់ខុសហើយ! ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនយល់គម្ពីរ ទាំងមិនស្គាល់បុត្រានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ³⁰ ដ្បិត ពេលមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ គេមិនរៀបការប្តីប្រពន្ធទៀតឡើយ គឺគេនឹងបានដូចទេវតានៅស្ថានបរមសុខ។ ³¹ អំពីមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ តើអ្នកមិនដែលអានដែលថាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ³² «យើងជាព្រះរបស់អប្រាហាំ ជាព្រះរបស់អ៊ីសាក និងជាព្រះរបស់យ៉ាកុប? ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជាព្រះបស់មនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះអង្គរបស់មនុស្សដែលមានជីវិត»។ ³³ កាលមហាជនបានឮសេចក្តី ដែលព្រះអង្គបង្រៀន ពួកគេងឆ្ងល់ជាខ្លាំង។ ³⁴ ពេលនោះ ពួកខាងគណៈផារីស៊ីប្រជុំគ្នា ព្រោះពួកគេឮថា ព្រះយេស៊ូបានធ្វើឲ្យពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីច័លប្រាជ្ញ។ ³⁵ ក្នុងចំណោមពួកគេមានម្នាក់ជាបណ្ឌិតខាងវិន័យ ទូលសួរព្រះអង្គក្នុងគោលបំណងល្បងលើលព្រះអង្គថា៖ ³⁶ «លោកគ្រូ! ក្នុងក្រឹត្យវិន័យ តើមានបទបញ្ជាណាស់ខាន់ជាងគេ?»។ ³⁷ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកឲ្យអស់ពីចិត្ត គំនិត អស់ពីស្មារតី និងអស់ពីប្រាជ្ញា»។ ³⁸ នេះហើយជាបទបញ្ជាទីមួយ ដែលសំខាន់ជាងគេបំផុត។ ³⁹ រីឯបទបញ្ជាទីពីរគឺដូច្នេះ គឺត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនទៀតៗ ឲ្យបានដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ។ ⁴⁰ បទបញ្ជាទាំងពីរនេះ ជាប្រសិទ្ធភាពរបស់គម្ពីរវិន័យ និងគម្ពីរព្យាករណ៍ទាំងអស់»។ ⁴¹ ពេលនោះ ពួកខាងគណៈផារីស៊ីនៅតែជុំគ្នា ព្រះយេស៊ូក៏សួរទៅពួកគេ។ ⁴² ដោយព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាយល់ថា ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជវង្សរបស់អ្នកណាដែរ?» ពួកគេឆ្លើយថា៖ «ព្រះអង្គជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ»។ ⁴³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាព្រះបាទដាវីឌ ដែលមានព្រះវិញ្ញាណបំភ្លឺហៅព្រះគ្រីស្ទថា ព្រះអម្ចាស់ ទៅវិញដូច្នេះ គឺព្រះអង្គមានរាជឱង្ការថា ⁴⁴ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំយើង រហូតដល់យើងដាក់ខ្នាំងសត្រូវរបស់អ្នកនៅក្រោមជើងរបស់អ្នក? ⁴⁵ បើព្រះបាទដាវីឌហៅព្រះគ្រីស្ទថា ជាព្រះអម្ចាស់ ដូច្នេះ តើឲ្យព្រះគ្រីស្ទត្រូវជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះអង្គដូចម្តេច?» ⁴⁶ គ្មាននរណាម្នាក់អាចឆ្លើយទៅព្រះអង្គវិញ សូម្បីតែមួយម៉ាក់ក៏មិនបានផង ហើយចាប់តាំងពីពេលនោះមក គ្មាននរណាហ៊ានសួរព្រះអង្គទៀតឡើយ។

ជំពូក 23

¹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់មហាជន និងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ ² ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ី មានការកិច្ចបង្រៀនកម្លាំងនិយមរបស់លោកម៉ូសេ។ ³ អ្វីៗដែលគេបង្រៀនអ្នករាល់គ្នា ចូរស្តាប់ ហើយយកទៅប្រតិបត្តិតាមទៅ តែកុំយកតម្រាប់តាមអំពើដែលគេប្រព្រឹត្តឡើយ ពីព្រោះគេមិនប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីដែលគេបង្រៀននោះឡើយ។ ⁴ ពិតមែន អ្នកទាំងនោះបានបង្កើតវិន័យយ៉ាងតឹងរ៉ឹង យកមកផ្ទុកលើស្មារបស់មនុស្សប៉ុន្តែគេមិនជួយសម្រាលបន្ទុកនោះទេ សូម្បីតែបន្តិចបន្តួចក៏មិនជួយផង។ ⁵ ពួកគេធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ គឺដើម្បីឲ្យមនុស្សម្នាក់ៗកោតសរសើរ គឺគេធ្វើភ្ញាក់ កាន់តែធំឡើងៗ និងធ្វើខ្សែវិយាល នៅជាយាអារកាន់តែវែងទៅៗ។ ⁶ ពួកគេចូលចិត្តកន្លែងកិត្តិយសក្នុងពិធីជប់លៀង ហើយរើសកន្លែងអង្គុយនៅមុខគេក្នុងសាលាប្រជុំ។ ⁷ ហើយពួកនេះជាពិសេសចូលចិត្តឲ្យគេអោនកាយគោរព នៅតាមផ្សារ និងឲ្យគេហៅខ្លួនថា «លោកគ្រូ»។ ⁸ ប៉ុន្តែរីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ កុំបង្គាប់គេឲ្យហៅខ្លួនថា «លោកគ្រូ» សោះឡើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមានលោកគ្រូតែមួយគត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាសុទ្ធតែជាបងប្អូននឹងគ្នា។ ⁹ កុំហៅនរណាម្នាក់នៅលើផែនដីនេះថា «ព្រះបិតា» ឲ្យសោះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាមាន ព្រះបិតា តែមួយគត់ប៉ុណ្ណោះ គឺទ្រង់គង់នៅស្ថានបរមសុខ។ ¹⁰ កុំឲ្យគេហៅអ្នករាល់គ្នាថា គ្រូឡើយ ដ្បិតមានតែព្រះគ្រីស្ទមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ដែលជាគ្រូរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ¹¹ ប៉ុន្តែបើអ្នកណាមានឋានៈធំជាងគេក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ត្រូវឲ្យអ្នកនោះបម្រើអ្នករាល់គ្នាវិញ។ ¹² អ្នកណាលើកតម្កើងខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេបន្ទាបចុះ រីឯអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួន នឹងត្រូវគេលើកតម្កើងវិញ។ ¹³ ប៉ុន្តែ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបិទទ្វារព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ មិនឲ្យមនុស្សចូលទៅក្នុង អ្នករាល់គ្នាមិនត្រឹមតែមិនបានចូលខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងរារាំងអ្នកដែលចង់ចូលមិនឲ្យគេចូលទៀតផង។ ¹⁴ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាគេបោកយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ ដោយធ្វើបូកជាសូត្រធម៌យ៉ាងយូរ។ ហេតុនេះហើយបានជាអ្នករាល់គ្នាត្រូវទទួលទោសយ៉ាងធ្ងន់ជាមិនខាន។ ¹⁵ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាធ្វើដំណើរតាមផ្លូវទឹក និងតាមផ្លូវគោក ស្វែងរកបញ្ចុះបញ្ចូលគេ ឲ្យចូលសាសនារបស់អ្នករាល់គ្នា។ លុះពួកគេចូលសាសនាហើយ អ្នករាល់គ្នាធ្វើឲ្យគេរឹតតែអាក្រក់ជាងអ្នករាល់គ្នាមួយទៀត។ ¹⁶ ឱពួកអ្នកដឹកនាំកង្វាក់អើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន អ្នករាល់គ្នានិយាយថា បើអ្នកណាស្បថដោយយកព្រះវិហារមកធ្វើជាសាក្សី ពាក្យសម្បថនោះយកជាការពុំបានទេ។ ប៉ុន្តែ បើស្បថដោយយកមាសរបស់ព្រះវិហារធ្វើជាសាក្សី ទើបយកជាការបាន។ ¹⁷ មនុស្សកង្វាក់លេលាអើយ! មាស និងព្រះវិហារដែលធ្វើឲ្យមាសទៅជាវត្ថុពិសិដ្ឋ តើមួយណាសំខាន់ជាង? ¹⁸ ហើយអ្នកណាស្បថដោយយកអាសនាធ្វើជាសាក្សី ពាក្យសម្បថនោះយកជាការពុំបានទេ ប៉ុន្តែបើស្បថដោយយកតង្វាយលើអាសនាធ្វើជាសាក្សី ទើបយកជាការបាន។ ¹⁹ ឱមនុស្សកង្វាក់អើយ! តង្វាយដែលគេថ្វាយលើអាសនា និងអាសនាដែលធ្វើឲ្យតង្វាយទៅជាតង្វាយពិសិដ្ឋ តើមួយណាសំខាន់ជាង? ²⁰ ដូច្នេះ អ្នកណាស្បថដោយយកអាសនាជាសាក្សី អ្នកនោះមានទាំងអាសនា និងមានទាំងអ្វីៗនៅលើអាសនាជាសាក្សី។ ²¹ អ្នកណាស្បថដោយយកព្រះវិហារជាសាក្សី អ្នកនោះមានទាំងព្រះវិហារ និងមានទាំងព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅក្នុងព្រះវិហារជាសាក្សីដែរ។ ²² ហើយអ្នកណាស្បថដោយយកស្ថានបរមសុខជាសាក្សី អ្នកនោះមានទាំងបល្ល័ង្ករបស់ព្រះជាម្ចាស់ មានទាំងព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្កជាសាក្សី។ ²³ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាយកជីវអង្គាម ជីវនាងវង និងម្តាយម្តាយភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាលះបង់ក្រីស្ទវិន័យសំខាន់ៗចោល គឺមានសេចក្តីសុចរិត មេត្តាករុណាធម៌ និងជំនឿស្មោះត្រង់ជាដើម។ ប៉ុន្តែវិន័យទាំងប៉ុន្មាននេះហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រតិបត្តិតាមដោយឥតលះបង់ចោលណាមួយឡើយ។ ²⁴ អ្នកដឹកនាំកង្វាក់អើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រងយកមូលចេញពីទឹកផឹក តែអ្នករាល់គ្នាលេបអូដ្ឋវិញ។ ²⁵ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាសំអាតពែង និងចាន តែខាងក្រៅប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ ផ្នែកខាងក្នុងពោរពេញទៅដោយផលដែលកើតមកពីការកេងប្រវ័ញ្ច និងការលោភលន់។ ²⁶ ពួកផារីស៊ីដឹកកង្វាក់អើយ! ចូរសម្អាតផ្នែកខាងក្នុងពែងជាមុនសិន ទើបអ្វីៗនៅខាងក្រៅបានស្អាតដែរ។ ²⁷ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាប្រៀបបាននឹងផ្លូវដែលលាបពណ៌ស មើលពីក្រៅឃើញហាក់ដូចជាស្អាត តែខាងក្នុងពោរពេញទៅដោយឆ្អឹងសាកសព និងអ្វីដែលមិនស្អាត។ ²⁸ ដូចគ្នានោះដែរ អ្នករាល់គ្នាសំដែងបូកពារខាងក្រៅឲ្យមនុស្សម្នាក់ៗឃើញថា ជាអ្នកសុចរិត តែចិត្តអ្នករាល់គ្នាពោរពេញដោយគំនិតលាក់ពុត និងគំនិតទុច្ចរិតទៅវិញ។ ²⁹ ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានសង់ផ្លូវឲ្យពួកព្យាការី ព្រមទាំងតុបតែងផ្លូវរបស់មនុស្សសុចរិត។ ³⁰ ដោយខ្លួនពោលថា៖ «ប្រសិនបើយើងបានរស់នៅជំនាន់បុព្វបុរសរបស់យើង នោះយើងមុខជាមិនសមគំនិតជាមួយគេ ក្នុងការសម្លាប់ពួកព្យាការីឡើយ»។ ³¹ ពោលដូច្នេះបានសេចក្តីថា អ្នករាល់គ្នាចោទខ្លួនឯងថាជាពូជពង្សរបស់ពួកអ្នកដែលបានសម្លាប់ព្យាការី។ ³² អ្នករាល់គ្នានៅតែបន្តកិច្ចការរបស់បុព្វបុរសអ្នករាល់គ្នា! ³³ ឱពូជពស់វែកអើយ! តើធ្វើម្តេចឲ្យអ្នករាល់គ្នាគេចផុតពីទោសធ្លាក់នរកបានទៅ? ³⁴ ហេតុនេះហើយ ខ្ញុំចាត់ព្យាការី អ្នកប្រាជ្ញ និងអាចារ្យឲ្យមករកអ្នករាល់គ្នា តែអ្នករាល់គ្នានឹងសម្លាប់ពួកគេខ្លះ ឆ្កាងខ្លះ និងវាយធ្វើបាបខ្លះក្នុងសាលាប្រជុំ ព្រមទាំងដេញពួកគេពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយផង។ ³⁵ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវទទួលទោស ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបង្ខំរលាយជនសុចរិត ចាប់ពីលោកអេប៊ីលជាមនុស្សសុចរិតរហូតដល់លោកសាការី ជាកូនរបស់លោកបារីតាដែលអ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ នៅត្រង់ចន្លោះទីសក្ការៈ និងអាសនា។ ³⁶ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា ទោសទាំងនោះនឹងត្រូវធ្លាក់មកលើមនុស្សជំនាន់នេះជាមិនខាន។ ³⁷ យេរូសាឡឹម យេរូសាឡឹមអើយ! អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ពួកព្យាការី និងយកដុំថ្មគប់សម្លាប់អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ឲ្យមករកអ្នករាល់គ្នា។ ច្រើនលើកច្រើនសារមកហើយដែលខ្ញុំប្រមូលផ្តុំអ្នករាល់គ្នា ដូចមេមានក្រុងកូនៗនៅក្រោមស្លាប តែអ្នករាល់គ្នាពុំព្រមសោះ។ ³⁸ ហេតុនេះ ផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវបោះបង់ចោលអោយនៅស្ងាត់ជ្រងំ។ ³⁹ ដ្បិតខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ រហូតដល់ពេលអ្នករាល់គ្នាពោលថា៖ «សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានពរដល់ព្រះអង្គដែលយាងមកក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់»។

ជំពូក 24

¹ ព្រះយេស៊ូកំពុងយាងចេញពីព្រះវិហារ ពួកសិស្សចូលមកជិត ចង្អុលបង្ហាញមានផ្សេងៗក្នុងព្រះវិហារ ថ្វាយព្រះអង្គទត។ ² ប៉ុន្តែមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមិនឃើញអ្វីៗនៅទីនេះទេឬ? ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា លែងមានច្បាស់ពីលើច្រើនហើយ វានឹងត្រូវលំបាកបែកអស់»។ ³ កាលទ្រង់គង់នៅលើភ្នំដើមរូស ពួកសិស្សនាំគ្នាចូលទៅកាន់ព្រះអង្គដាច់ខ្សែពីគេ ហើយទូលថា៖ «សូមប្រាប់ឲ្យយើងខ្ញុំដឹងផង ហេតុការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលណា? តើមានទីសំគាល់អ្វីឲ្យយើងខ្ញុំដឹងថាដល់ពេលព្រះអង្គយាងមក និងដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក?»។ ⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន កុំឲ្យនរណាមកបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាឲ្យរង្វង់បានឡើយ។ ⁵ ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើន យកឈ្មោះខ្ញុំទៅប្រើដោយពោលថា៖ «ខ្ញុំនេះហើយជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយគេនឹងនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យរង្វង់។ ⁶ អ្នករាល់គ្នានឹងឮគេនិយាយអំពីសង្គ្រាម និងឧទ្ទិសថា មានសង្គ្រាមផ្ទុះឡើង។ កុំជ្រួលច្របល់ឡើយ ដ្បិតហេតុការណ៍ទាំងនេះត្រូវតែកើតឡើង តែមិនទាន់ដល់អវសានកាលនៃពិភពលោកនៅឡើយទេ។ ⁷ ប្រជាជាតិមួយនឹងតតាំងទល់នឹងប្រជាជាតិមួយទៀត ប្រទេសមួយតទល់នឹងប្រទេសមួយទៀត។ នៅតាមតំបន់ផ្សេងៗនឹងមានកើតទុរិក្ស និងរញ្ជួយផែនដី។ ⁸ ប៉ុន្តែ ហេតុការណ៍ទាំងនេះប្រៀបបានទៅនឹងការឈឺចាប់ ដើមដំបូងរបស់ស្រ្តីដែលរៀបនឹងសម្រាលកូនប៉ុណ្ណោះ។ ⁹ គេនឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅធ្វើទុក្ខទោស ព្រមទាំងឲ្យគេសម្លាប់អ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង។ ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នឹងស្អប់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះតែនាមខ្ញុំ។ ¹⁰ មានមនុស្សជាច្រើននឹងបែកចិត្តឃ្លាតចេញពីជំនឿ ក្បត់គ្នា និងស្អប់គ្នាផង។ ¹¹ នឹងមានព្យាករក្លែងក្លាយជាច្រើនមកដល់ ហើយបញ្ឆោតមនុស្សជាច្រើនឲ្យរង្វង់។ ¹² ដោយអំពើទុច្ចរិតនឹងរីកចម្រើនឡើងជាខ្លាំង បណ្តាលឲ្យការស្រឡាញ់របស់មនុស្សជាច្រើន ត្រូវធ្លាក់ចុះអន់ថយ។ ¹³ ប៉ុន្តែ អ្នកណាស៊ីទ្រាំរហូតដល់ទីបញ្ចប់ ព្រះជាម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះអ្នកនោះ។ ¹⁴ គេនឹងប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យនេះ ពាសពេញសកលលោកទាំងមូល ទុកជាសក្ខីភាពដល់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់។ ពេលនោះ ទើបដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក។ ¹⁵ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញ រតុចង្រៃដ៏គួរស្អប់ខ្ពើម តាំងនៅក្នុងទីសក្ការៈ ដូចព្យាករដ៏យំលឺបានថ្លែងទុក» (សូមឲ្យអ្នកអានយល់ពាក្យនេះចុះ)។ ¹⁶ ពេលនោះ អ្នកដែលរស់ក្នុងស្រុកយូដា ត្រូវនាំគ្នាគេចទៅជ្រកនៅតាមភ្នំ។ ¹⁷ រីឯអ្នកនៅលើដំបូលផ្ទះ មិនត្រូវចុះមកយកអ្វីៗនៅក្នុងផ្ទះឡើយ។ ¹⁸ ហើយអ្នកដែលនៅឯចម្ការ ក៏មិនត្រូវវិលទៅផ្ទះយកអារធិរបស់ខ្លួនដែរ។ ¹⁹ ប៉ុន្តែគ្រានោះ ស្រ្តីដែលមានផ្ទៃពោះ និងស្រ្តីបំបៅកូនមុខជាត្រូវរងទុក្ខជាពុំខាន។ ²⁰ ចូរទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវរត់ភៀសខ្លួននៅរដូវត្រជាក់ ឬនៅថ្ងៃសប្បិទឡើយ។ ²¹ ដ្បិតនៅគ្រានោះ ជាគ្រាដែលមានទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំង តាំងពីដើមកំណើតពិភពលោកមកទល់សព្វថ្ងៃ ហើយនោះជាទៅថ្ងៃមុខទៀត ក៏ពុំដែលមានទុក្ខលំបាកខ្លាំងយ៉ាងនេះដែរ។ ²² ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់មិនបន្តយកចំនួនថ្ងៃទាំងនោះទេ មុខជាគ្មានមនុស្សណាមួយបានរួចជីវិតឡើយ ប៉ុន្តែដោយយោគយល់ដល់ពួកអ្នកដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស ចំនួនថ្ងៃនឹងកាត់បន្ថយ។ ²³ ប្រសិនបើមានគេប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា៖ «មើល! ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅទីនេះ» ឬនៅទីនោះ» កុំជឿគេឡើយ។ ²⁴ ដ្បិតនឹងមានមនុស្សក្លែងខ្លួនធ្វើជាព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងជាព្យាករ នាំគ្នាសម្តែងទិសម្ចាស់ធំអស្ចារ្យ និងប្លន្ទិចប្លន្ទិយឡើងៗ ដើម្បីបញ្ឆោតមនុស្សរហូតដល់ទៅនាំពួកអ្នក ដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសឲ្យរង្វង់ថែមទៀតផង ប្រសិនបើគេអាចធ្វើទៅបាន។ ²⁵ ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងជាមុនឲ្យហើយ។ ²⁶ បើមានគេប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា៖ «មើល! ព្រះអង្គនៅវាលរហាស្ថានឯណោះ» កុំចេញទៅតាមគេឡើយ ឬមួយបើគេថា៖ «ព្រះអង្គនៅក្នុងបន្ទប់ឯណោះ» ក៏កុំជឿពាក្យគេដែរ។ ²⁷ ដ្បិតបុត្រមនុស្សនឹងយាងមក ប្រៀបដូចជាផ្លេកបន្ទោរដ៏ភ្លឺ ឆ្លុតកាត់ពីទិសខាងកើតទៅទិសខាងលិច។ ²⁸ សាកសពនៅទីណា គ្មានក៏មកប្រមូលផ្តុំគ្នានៅទីនោះដែរ។ ²⁹ ប៉ុន្តែលុះត្រាដែលមានទុក្ខវេទនានេះ កន្លងផុតទៅក្លាយនោះ ព្រះអាទិត្យនឹងបាត់រស្មី ព្រះច័ន្ទលែងមានពន្លឺទៀតហើយ រីឯផ្កាយទាំងឡាយនឹងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃ ហើយអំណាចនានានៅលើមេឃ នឹងត្រូវកកើតរំពើក។ ³⁰ បន្ទាប់ ទិសម្ចាស់របស់បុត្រមនុស្សនឹងលេចចេញពីផ្ទៃមេឃមក ហើយកុលសម្ព័ន្ធទាំងប៉ុន្មាននៅលើផែនដី នឹងនាំគ្នាយកកំភ្លើង គេនឹងឃើញបុត្រមនុស្សយាងមកលើពពកក្នុងផ្ទៃមេឃ ប្រកបដោយប្រទានភាព និងសិរីរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យ។ ³¹ លោកក៏ចាត់ពួកទេវតារបស់លោកជាមួយសំឡេងត្រឡប់ទៅវិញ ឲ្យទៅទិសទាំងបួន ដើម្បីប្រមូលពួកអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស ចាប់ពីដើមមេឃម្ខាង ទៅដើមមេឃម្ខាង។ ³² ចូរអ្នករាល់គ្នាយកដើមឧទ្ធអ្វរទៅវិះគិតចុះ។ កាលណាមែករបស់វាមានស្លឹកលាស់ខៀវខ្ចី អ្នករាល់គ្នាដឹងថា រដូវប្រាំងជិតមកដល់ហើយ។ ³³ ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់នោះកើតឡើងត្រូវដឹងថា បុត្រមនុស្សក៏ជិតមកដល់ហើយដែរ គឺលោកមកជិតបង្ហើយហើយ។ ³⁴ ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ក្នុងពេលដែលមនុស្សជំនាន់នេះ នៅមានជីវិតនៅឡើយ ហេតុការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតឡើង។ ³⁵ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅតែពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយមិនរលាយបាត់ទេ។ ³⁶ ប៉ុន្តែរីឯថ្ងៃកំណត់ និងពេលវេលា គ្មាននរណាដឹងឡើយ ទោះបីទេវតានៅស្ថានបរមសុខ ឬព្រះបុត្រាក៏ពុំជ្រាបដែរ មានតែព្រះបិតាមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះដែលជ្រាប។ ³⁷ នៅគ្រាបុត្រមនុស្សយាងមក ក៏ដូចកាលនៅសម័យលោកណាមួយដែរ។ ³⁸ ដ្បិតនៅមុនពេលទឹកជំនន់ធំ មនុស្សម្នាតែងតែនាំគ្នាស៊ីផឹក រៀបការប្តីប្រពន្ធរហូតដល់ថ្ងៃដែលលោកណូអេចូលក្នុងទូកធំ។ ³⁹ ហើយគេមិនបានចាប់អារម្មណ៍អ្វីសោះ ទាល់តែទឹកជំនន់ឡើងមកដល់បំផ្លាញគេអស់ទៅ ដូចគ្នានេះដែរនៅគ្រាដែលបុត្រមនុស្សយាងមក ក៏កើតមានដូច្នោះដែរ។ ⁴⁰ បើមានមនុស្សពីរនាក់ធ្វើការក្នុងចំការជាមួយគ្នា ព្រះជាម្ចាស់នឹងយកម្នាក់ទៅ ទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ។ ⁴¹ បើមានស្រ្តីពីរនាក់កិនស្រូវជាមួយគ្នា ព្រះជាម្ចាស់នឹងយកម្នាក់ទៅទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ។ ⁴² ដូច្នេះ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាពុំដឹងថា ព្រះអម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នានឹងមកដល់នៅពេលណាឡើយ។ ⁴³ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា បើម្ចាស់ផ្ទុះដឹងចោរចូលមកប្លន់ថ្មើរណា គាត់មុខជាប្រុងស្មារតីពុំខាន មិនបណ្តោយឲ្យចោរចូលមកប្លន់ផ្ទះគាត់បានឡើយ។ ⁴⁴ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវត្រៀមខ្លួនជានិច្ច ដ្បិតបុត្រមនុស្សនឹងមកដល់ នៅវេលាដែលអ្នករាល់គ្នាពុំបានគិត។ ⁴⁵ បើអ្នកបម្រើណាមានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយល្អសម្បែង ម្ចាស់មុខជាផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ឲ្យអ្នកបម្រើនោះមើលខុសត្រូវលើអ្នកបម្រើទៀត។ ក្នុងការចែកម្ហូបអាហារឲ្យគេ តាមពេលដែលកំណត់ជាពុំខាន។ ⁴⁶ អ្នកបម្រើនោះពិតជាមានពរហើយ ពេលម្ចាស់ត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញ ឃើញអ្នកបម្រើកំពុងបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្លួនដូច្នេះ។ ⁴⁷ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា ម្ចាស់មុខជាផ្ទុកផ្គត់ផ្គង់ឲ្យគាត់មើលខុសត្រូវ លើទ្រព្យសម្បត្តិទាំងប៉ុន្មានរបស់លោកថែមទៀតផង។ ⁴⁸ ប៉ុន្តែ បើអ្នកបម្រើអាក្រក់គិតក្នុងចិត្តថា៖ «ម្ចាស់អញក្រមកដល់ណាស់»។ ⁴⁹ ហើយគាត់វាយអ្នកបម្រើដទៃទៀតព្រមទាំងទៅស៊ីផឹកជាមួយអ្នកប្រថីកផងនោះ។ ⁵⁰ ពេលម្ចាស់វិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញ នៅថ្ងៃដែលអ្នកបម្រើនោះមិននឹកគិត ឬនៅពេលដែលគាត់មិនដឹងនោះ។ ⁵¹ លោកនឹងធ្វើទោសគាត់ជាទម្ងន់ ដោយឲ្យគាត់ទទួលទោសរួមជាមួយពួកមានពុតត្បូតដែរ គឺឲ្យទៅនៅកន្លែងយំសោកខឹងសង្កៀតធ្មេញ។

ជំពូក 25

¹ ព្រះរាជានៃស្ថានបរមសុខប្រៀបបានទៅនឹងស្រ្តីក្រមុំដប់នាក់ ដែលយកចង្កៀងហើយចេញទៅទទួលស្វាមី។ ² ពួកនាងប្រាំនាក់ជាស្រ្តីឥតគំនិត ហើយប្រាំនាក់ទៀតជាស្រ្តីឈ្លាសវៃ។ ³ ស្រ្តីឥតគំនិតយកចង្កៀងទៅ តែមិនយកប្រេងទៅបង្ហាញជាមួយទេ។ ⁴ វិញស្រ្តីឈ្លាសវៃវិញ នាងបានយកចង្កៀងទៅ ទាំងមានប្រេងបង្ហាញផង។ ⁵ ដោយស្វាមីក្រមុំដល់ នាងទាំងដប់នាក់ងាកងុយពេក ក៏ដេកលក់ទាំងអស់គ្នាទៅ។ ⁶ ប៉ុន្តែលុះដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រមានគេស្រែកឡើងថា៖ «មើល! ស្វាមីមកដល់ហើយ! ចូរនាំគ្នាឆ្លាត់ទៅទទួលលោក!»។ ⁷ ស្រ្តីក្រមុំទាំងនោះក៏ក្រោកឡើង ហើយរៀបចំអុជចង្កៀង។ ⁸ ស្រ្តីឥតគំនិតនិយាយទៅកាន់ស្រ្តីឈ្លាសវៃថា សុំចែកប្រេងឲ្យយើងខ្លះផង ព្រោះចង្កៀងយើងចង់រលក់អស់ហើយ។ ⁹ ប៉ុន្តែស្រ្តីឈ្លាសវៃឆ្លើយទៅវិញថា៖ «ទេមិនបានទេ! បើយើងចែកឲ្យពួកនាងក្រែងមិនគ្រាន់សម្រាប់យើងផង និងសម្រាប់ពួកនាងផង។ ចូរនាំគ្នាទៅទិញនៅផ្ទះលក់ប្រេងទៅ»។ ¹⁰ នៅពេលដែលស្រ្តីឥតគំនិតទាំងប្រាំចេញទៅរកទិញប្រេង ស្រាប់តែស្វាមីមកដល់ ឯស្រ្តីប្រាំនាក់ដែលត្រៀមខ្លួនជាស្រេច នាំគ្នាចូលទៅក្នុងរោងការជាមួយលោក ហើយគេបិទទ្វារជិត។ ¹¹ ក្រោយមក ស្រ្តីប្រាំនាក់ទៀតមកដល់ស្រែកហៅថា៖ «លោកម្ចាស់! លោកម្ចាស់! សូមបើកទ្វារឲ្យយើងខ្ញុំចូលផង»។ ¹² ស្វាមីឆ្លើយទៅវិញថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យនាងទាំងអស់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ខ្ញុំមិនស្គាល់ពួកនាងទេ!»។ ¹³ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងស្មារតី ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាពុំដឹងថា ថ្ងៃណា ឬពេលណាដែលបុត្រមនុស្សមកនោះឡើយ។ ¹⁴ ប្រៀបបាននឹងបុរសម្នាក់ ដែលហៀបចេញដំណើរទៅស្រុកឆ្ងាយ គាត់ហៅពួកអ្នកបម្រើមកប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិឲ្យ។ ¹⁵ គឺឲ្យប្រាំណែនទៅអ្នកទីមួយ ពីរណែនទៅអ្នកទីពីរ និងមួយណែនទៅអ្នកទីបី តាមសមត្ថភាពរៀងៗខ្លួន រួចគាត់ចេញដំណើរទៅ។ ¹⁶ អ្នកបម្រើដែលបានទទួលប្រាក់ប្រាំណែន យកប្រាក់ចេញទៅរកស៊ីភ្លាម ហើយចំណេញបានប្រាំណែនទៀត។ ¹⁷ ដូច្នោះដែរ អ្នកទីពីរដែលទទួលបានប្រាក់ពីរណែននោះក៏យកទៅរកស៊ី ចំណេញបានពីរណែនទៀត។ ¹⁸ រីឯអ្នកដែលទទួលបានប្រាក់មួយណែន បានចេញទៅ ដឹកដីកប់ប្រាក់ម្ចាស់របស់ខ្លួនទុក។ ¹⁹ លុះពេលយូរក្រោយមក ម្ចាស់វិលត្រឡប់មកវិញ ហើយគិតបញ្ជីជាមួយអ្នកទាំងបីនោះ។ ²⁰ អ្នកទទួលបានប្រាក់ប្រាំណែន យកប្រាក់ដែលចំណេញបានប្រាំណែន មកជូនម្ចាស់ដោយពោលថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! លោកបានប្រគល់ប្រាក់ប្រាំណែនឲ្យខ្ញុំប្រទាន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រទានចំណេញបានប្រាំណែនទៀត»។ ²¹ ម្ចាស់ក៏ពោលទៅគាត់ថា៖ «ល្អហើយ! អ្នកបម្រើដ៏ល្អ និងមានចិត្តស្មោះត្រង់អើយ! អ្នកបានស្មោះត្រង់នឹងកិច្ចការមួយដ៏តូចនេះ ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឲ្យមើលខុសត្រូវលើកិច្ចការធំៗ។ ចូរអ្នកចូលមកសប្បាយរួមជាមួយនឹងខ្ញុំចុះ»។ ²² អ្នកទទួលបានប្រាក់ពីរណែន ក៏យកប្រាក់ដែលចំណេញបានពីរណែនទៀតនោះចូលមកដែរ ហើយជំរាបថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! លោកបានប្រគល់ប្រាក់ពីរណែនឲ្យខ្ញុំប្រទាន ឥឡូវនេះ ខ្ញុំប្រទានចំណេញបានពីរណែនទៀត»។ ²³ ម្ចាស់ក៏ពោលទៅគាត់ថា៖ «ល្អហើយ! អ្នកបម្រើដ៏ល្អ និងមានចិត្តស្មោះត្រង់អើយ! អ្នកបានស្មោះត្រង់នឹងកិច្ចការមួយដ៏តូចនេះ ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកឲ្យមើលខុសត្រូវលើកិច្ចការធំៗ។ ចូរអ្នកចូលមកសប្បាយរួមជាមួយនឹងខ្ញុំចុះ»។ ²⁴ បន្ទាប់មក អ្នកដែលបានទទួលប្រាក់មួយណែនក៏ចូលមក ហើយជំរាបថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! ខ្ញុំប្រទានដឹងថាលោកជាមនុស្សត្រង់តែងណាស់ លោកតែងច្រូតយកផលពីស្រែដែលលោកមិនបានសាបព្រោះ ហើយប្រមូលយកផលពីដំណាំដែលលោកមិនបានដាំ»។ ²⁵ ខ្ញុំប្រទានបានយកប្រាក់ដែលលោកប្រគល់ឲ្យទៅដឹកដីកប់ ព្រោះខ្ញុំប្រទានភ័យខ្លាចពេក ឥឡូវនេះ សូមលោកម្ចាស់យកប្រាក់របស់លោកវិញចុះ»។ ²⁶ ប៉ុន្តែម្ចាស់ក៏ពោលទៅអ្នកនោះថា៖ «នែ អ្នកបម្រើអាក្រក់ និង ខ្ជិលច្រអូសអើយ! អ្នកដឹងស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំតែងច្រូតយកផលពីស្រែដែលខ្ញុំមិនបានសាបព្រោះ និងប្រមូលផលពីដំណាំដែលខ្ញុំមិនបានដាំ»។ ²⁷ អ្នកគួរតែយកប្រាក់របស់ខ្ញុំទៅចងការ កាលណាខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំនឹងទទួលបានប្រាក់ទាំងដើមទាំងការ»។ ²⁸ ចូរយកប្រាក់ពីអ្នកនេះ ហើយប្រគល់ឲ្យអ្នកដែលមានដប់ណែននោះទៅ។ ²⁹ ដ្បិតអ្នកណាមានហើយ អ្នកនោះនឹងទទួលបានបរិបូណ៌ហូរហៀរថែមទៀត រីឯអ្នកដែលគ្មានវិញ គេនឹងដកហូតនូវអ្វីៗដែលអ្នកនោះមានទៀតផង។ ³⁰ ចំណែកឯអ្នកបម្រើឥតបានការនេះ ចូរយកអ្នកបម្រើនេះទៅចោលនៅទីងងឹតខាងក្រៅ ជាកន្លែងយំសោក ខឹងសង្កៀតឆ្មេញនោះទៅ»។ ³¹ ពេលបុត្រមនុស្សយាងមក ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង ជាមួយពួកទេវតា លោកនឹងគង់នៅលើបល្ល័ង្កដ៏រុងរឿង។ ³² ពេលនោះមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍នឹងមកផ្គុំគ្នានៅមុខលោក ទ្រង់នឹងញែកគេចេញពីគ្នា ដូចអ្នកគង់លើក្រោយចេញពីព្រៃ។ ³³ គឺឲ្យចៀមនៅខាងស្តាំ ព្រៃនៅខាងឆ្វេង។ ³⁴ បន្ទាប់មក ព្រះមហាក្សត្រនឹងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អស់អ្នកនៅខាងស្តាំព្រះអង្គថា៖ «អស់អ្នកដែលព្រះបិតាខ្ញុំបានប្រទានពរអើយ! ចូរមកទទួលព្រះរាជ្យដែលទ្រង់បានរៀបចំឲ្យអ្នករាល់គ្នា តាំងពីកំណើតពិភពលោកមក»។ ³⁵ ដ្បិតកាលយើងឃ្លាន អ្នករាល់គ្នាបានឲ្យអាហារដល់យើងបរិភោគ កាលយើងស្រេក អ្នករាល់គ្នាបានឲ្យទឹកដល់យើងពិសា កាលយើងជាជនបរទេស អ្នករាល់គ្នាបានទទួល យើងឲ្យស្នាក់នៅ។ ³⁶ កាលយើងគ្មានសម្លៀកបំពាក់ អ្នករាល់គ្នាបានយកសម្លៀកបំពាក់មកឲ្យយើង កាលយើងមានជំងឺ អ្នករាល់គ្នាបានយកចិត្តទុកដាក់ដល់យើង កាលយើងជាប់ឃុំឃាំង អ្នករាល់គ្នាក៏បានមកសួរសុខទុក្ខយើងដែរ»។ ³⁷ ក្រោយមកពួកអ្នកសុចរិតទទួលព្រះអង្គវិញថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើយើងខ្ញុំដែលបានឃើញព្រះអង្គឃ្លាន ហើយយកម្ហូបអាហារមកថ្វាយព្រះអង្គសោយកាលណា? ឬឃើញព្រះអង្គស្រេក ហើយយកទឹកមកថ្វាយព្រះអង្គសោយពីអង្កាស់ណាដែរ? តើយើងខ្ញុំដែលបានឃើញព្រះអង្គជាជនបរទេស ហើយទទួលព្រះអង្គឲ្យស្នាក់នៅកាលណាដែរ? ឬឃើញព្រះអង្គគ្មានសម្លៀកបំពាក់ ហើយយកសម្លៀកបំពាក់មកថ្វាយព្រះអង្គពីអង្កាស់? តើយើងខ្ញុំដែលបានឃើញព្រះអង្គប្រឈួន ឬជាប់ឃុំឃាំង ហើយមកសួរសុខទុក្ខព្រះអង្គពីអង្កាស់ណាដែរ?»។ ⁴⁰ ព្រះមហាក្សត្រនឹងមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា យើងសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា គ្រប់ពេលដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនោះ ចំពោះអ្នកតូចតាចជាងគេបំផុតម្នាក់ ដែលជាបងប្អូនរបស់យើងនេះ អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាបានប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដែរ។ ⁴¹ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គនឹងមានព្រះបន្ទូលទៅពួកអ្នកនៅខាងឆ្វេងដែរព្រះអង្គថា៖ «ពួកត្រូវបណ្តាសាអើយ! ថយចេញឲ្យឆ្ងាយពីយើង ហើយឆ្លាក់ទៅក្នុងភ្លើងដែលនេះ អស់កល្បជានិច្ច ជាភ្លើងបម្រុងទុកសំរាប់ផ្តន្ទាទោសមានសាតាំង និងបរិវាររបស់វាទៅ! តើព្រោះពេលយើងឃ្លាន អ្នករាល់គ្នាបានឲ្យម្ហូបអាហារយើងបរិភោគទេ កាលយើងស្រេក អ្នករាល់គ្នាក៏ពុំបានឲ្យទឹកយើងពិសាដែរ។ ⁴³ កាលយើងជាជនបរទេសអ្នករាល់គ្នាពុំបានទទួលយើងឲ្យស្នាក់នៅឡើយ កាលយើងគ្មានសម្លៀកបំពាក់ អ្នករាល់គ្នាក៏ពុំបានយកសម្លៀកបំពាក់មកឲ្យយើងដែរ កាលយើងមានជំងឺ និងជាប់ឃុំឃាំង អ្នករាល់គ្នាពុំបានមកមើលយើងទាល់តែសោះ»។ ⁴⁴ បន្ទាប់មកពួកនោះនាំគ្នាទទួលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! តើយើងខ្ញុំមានដែលបានឃើញព្រះអង្គឃ្លាន ឃើញព្រះអង្គស្រេក ឃើញព្រះអង្គជាជនបរទេស ឃើញព្រះអង្គគ្មានសម្លៀកបំពាក់ ឃើញព្រះអង្គប្រឈួន ឬជាប់ឃុំឃាំង ហើយយើងខ្ញុំមិនដែលជួយព្រះអង្គសោះពីអង្កាស់ណា?»។ ⁴⁵ ព្រះអង្គនឹងមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «យើងសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា គ្រប់ពេលអ្នករាល់គ្នាមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនោះ ចំពោះអ្នកតូចតាចជាងគេបំផុតម្នាក់ អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាមិនបានប្រព្រឹត្តចំពោះយើងដែរ»។ ⁴⁶ អ្នកទាំងនេះនឹងត្រូវទទួលទោសអស់កល្បជានិច្ច រីឯអ្នកសុចរិតវិញ នឹងទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។

ជំពូក 26

1 កាលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទាំងនេះរួចហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖² «អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា ពីរថ្ងៃទៀតដល់បុណ្យចម្លងហើយ បុត្រមនុស្សនឹងត្រូវគេបញ្ជូនទៅឆ្នាំង»។³ ក្រោយមក ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ប្រជាជន ជួបជុំគ្នានៅក្នុងដំណាក់រស់លោកមហាបូជាចារ្យ ឈ្មោះកៃផាស⁴ គេបានសម្រេចចិត្តជាមួយគ្នា រកកលល្បិចចាប់ព្រះយេស៊ូយកទៅធ្វើគុត។⁵ ដ្បិតគេនិយាយគ្នាថា៖ «កុំចាប់ក្នុងពេលបុណ្យឡើយ ក្រែងលោកើតចលាចលក្នុងចំណោមប្រជាជន»។⁶ កាលព្រះយេស៊ូគង់នៅភូមិបេថានី ក្នុងផ្ទះរបស់ស៊ីម៉ូន ជាមនុស្សម្នាក់។⁷ ពេលព្រះយេស៊ូកំពុងសោយព្រះស្វាយ មានស្រ្តីម្នាក់ចូលមករកព្រះអង្គ ទាំងកាន់ដបថ្នាំកែវមានប្រេងក្រអូបដ៏មានតម្លៃថ្លៃ នាងយកប្រេងក្រអូបនោះចាក់លើព្រះសិរសាព្រះអង្គ។⁸ ប៉ុន្តែពេលពួកសិស្សឃើញដូច្នេះទាស់ចិត្តជាខ្លាំង ហើយពោលថា៖ «ម្តេចក៏ខ្លះខ្លាយអីចឹង!»⁹ បើយកនាងប្រេងក្រអូបនេះទៅលក់មុខជាបានប្រាក់ច្រើនណាស់ សម្រាប់ចែកទានដល់ជនក្រីក្រ»។¹⁰ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូជ្រាបគំនិតរបស់គេ ក៏មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារករឿងនាងដូច្នេះ? ព្រោះនាងបានធ្វើការដ៏ល្អចំពោះខ្ញុំ។¹¹ អ្នករាល់គ្នាមានជនក្រីក្រនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំមិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេនោះទេ។¹² ដ្បិតកាលនាងបានចាក់ប្រេងលាបរូបកាយខ្ញុំដូច្នេះ ដើម្បីធ្វើពិធីបញ្ចុះសពរបស់ខ្ញុំ។¹³ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដឹងប្រាកដថា គ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ពេលណាគេប្រកាសដំណឹងល្អ គេនឹងនិយាយអំពីកិច្ចការដែលនាងបានធ្វើនេះដែរ ដើម្បីរំលឹកអំពីនាង»។¹⁴ ពេលនោះ សិស្សម្នាក់ក្នុងក្រុមសិស្សទាំងដប់ពីរឈ្មោះ យូដាស អ៊ីសការីយ៉ុត បានទៅជួបក្រុមនាយកបូជាចារ្យ¹⁵ ហើយជម្រាបថា៖ «បើខ្ញុំប្រគល់លោកយេស៊ូជូនអស់លោក តើអស់លោកឲ្យអ្វីដល់ខ្ញុំ? ពួកនាយកបូជាចារ្យក៏រាប់ប្រាក់ឲ្យគាត់សាមសិបស្លឹង។¹⁶ ចាប់ពីពេលនោះមក យូដាសរកឱកាស ដើម្បីនាំគេទៅចាប់ព្រះយេស៊ូ។¹⁷ នៅថ្ងៃដំបូងនៃពិធីបុណ្យនឹងប៉ងឥតមេពួកសិស្សនាំគ្នាមកគាល់ព្រះយេស៊ូទូលថា៖ «តើព្រះគ្រូចង់ឲ្យយើងខ្ញុំរៀបចំដប់លៀង ជូនក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លងនៅកន្លែងណា?»¹⁸ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរនាំគ្នាទៅក្នុងទីក្រុង ប្រាប់បុរសម្នាក់ថា លោកគ្រូមានប្រសាសន៍ថា ពេលកំណត់របស់ខ្ញុំជិតមកដល់ហើយ ខ្ញុំនឹងធ្វើពិធីបុណ្យចម្លងជាមួយសិស្សរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងផ្ទះអ្នក»។¹⁹ ពួកសិស្សនាំគ្នាធ្វើតាមដូចព្រះយេស៊ូបង្គាប់ ហើយរៀបចំម្ហូបអាហារ សម្រាប់បុណ្យចម្លង។²⁰ លុះដល់ល្ងាចចូលមកដល់ ព្រះអង្គបរិភោគម្ហូបតុជាមួយសិស្សទាំងដប់ពីររូប²¹ នៅពេលពួកគេកំពុងបរិភោគ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មានម្នាក់នឹងក្បត់ខ្ញុំ»។²² ពួកសិស្សព្រួយចិត្តក្រៃលែង ម្នាក់ៗទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «បើគេព្រះអម្ចាស់! តើទូលបង្គំឬព្រះអង្គ?»²³ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅគេវិញថា៖ «អ្នកជ្រលក់នឹងប៉ងក្នុងចំណោមខ្ញុំ គឺអ្នកនោះហើយដែលក្បត់ខ្ញុំ។²⁴ បុត្រមនុស្សត្រូវទៅ ដូចមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរអំពីលោកស្រាប់។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលក្បត់បុត្រមនុស្ស នឹងត្រូវវេទនាជាមិនខាន។ ចំពោះអ្នកនោះ បើមិនបានកើតមកទេ នោះប្រសើរជាង! យូដាសជាអ្នកក្បត់ព្រះអង្គ ទូលសួរថា៖ «តើខ្ញុំឬលោកគ្រូ? ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «អ្នកនិយាយនឹងត្រូវហើយ»។²⁶ នៅពេលពួកគេកំពុងបរិភោគ ព្រះយេស៊ូយកនំប៉័ងមកកាន់ហើយអធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់ រួចក៏កាច់ប្រទានឲ្យពួកសិស្ស ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជាបូជាយកខ្ញុំ សូមពិសាចុះ»។²⁷ ព្រះអង្គយកពែងមកកាន់ហើយអញ្ជើញគេពិសាព្រះជាម្ចាស់ រួចប្រទានឲ្យពួកសិស្ស ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «សុំពិសាទាំងអស់គ្នាចុះ»។²⁸ ដ្បិតនេះជាលោហិតរបស់ខ្ញុំ ជាលោហិតនៃសម្ពន្ធមិត្តដែលត្រូវបង្ហូរ ដើម្បីលើកលែងទោសដល់មនុស្សទាំងអស់ឲ្យរួចពីបាប។²⁹ ប៉ុន្តែខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងមិនពិសាស្រាវទំពាំងបាយជូរនេះទៀតឡើយ រហូតដល់ថ្ងៃដែលខ្ញុំនឹងពិសាស្រាវទំពាំងបាយជូរថ្មី ជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ»។³⁰ ក្រោយពីពួកគេបានច្រៀងបទទំនុកតម្កើងរួចហើយ ព្រះយេស៊ូយាងឆ្ពោះទៅភ្នំដើមអូលីវ ជាមួយពួកសិស្ស។³¹ ព្រះយេស៊ូក៏មានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ យប់នេះ អ្នកទាំងអស់គ្នានឹងបោះបង់ខ្ញុំចោល ដ្បិតមានចែងទុកមកថា៖ «យើងនឹងវាយសម្លាប់អ្នកគង្វាល ហើយហូងចៀមនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ»។³² ប៉ុន្តែ ក្រោយពេលខ្ញុំមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ខ្ញុំនឹងទៅស្រុកកាលីឡេមីនអ្នករាល់គ្នា»។³³ ប៉ុន្តែ ពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «ទោះបីអ្នកឯងទៀតបោះបង់ចោលព្រះអង្គក៏ដោយ ទូលបង្គំនឹងមិនបោះបង់ចោលព្រះអង្គជាដាច់ខាត»។³⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកដឹងច្បាស់ថា នៅយប់នេះឯង មុនមានរង្វា អ្នកនឹងបដិសេធមិនស្គាល់ខ្ញុំបីដង»។³⁵ ពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «ទោះបីទូលបង្គំត្រូវស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គក៏ដោយ ក៏ទូលបង្គំមិនបដិសេធនោះ មិនស្គាល់ព្រះអង្គឡើយ»។ សិស្សឯទៀតៗក៏ទូលព្រះអង្គ ដូចពេត្រុសដែរ។³⁶ ក្រោយមក ព្រះយេស៊ូយាងទៅជាមួយពួកសិស្សដល់កន្លែងមួយ ឈ្មោះកេតសេម៉ានី ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ ពួកអ្នកទាំងអស់គ្នាអង្គុយនៅទីនេះសិនចុះ ខ្ញុំទៅអធិស្ឋាននៅត្រង់កន្លែងនោះ។³⁷ ព្រះអង្គនាំពេត្រុស និងកូនរបស់លោកសេបេដេទាំងពីរនាក់ទៅជាមួយ ពេលនោះព្រះអង្គចាប់ផ្តើមព្រះហឫទ័យ ហើយអន្ទះសាពន់ប្រមាណ³⁸ ក្រោយមកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកទាំងបីថា៖ «ខ្ញុំព្រួយចិត្តយ៉ាងខ្លាំងស្ទើរតែស្លាប់ អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះសិនហើយ ចូរប្រុងស្មារតីជាមួយខ្ញុំ»។³⁹ ព្រះអង្គយាងទៅមុខបន្តិច ក្រាបព្រះភក្ត្រដល់ដីហើយអធិស្ឋានថា៖ «ឱព្រះបិតាអើយ! ប្រសិនបើបាន សូមឲ្យពែងនេះរំលងឆ្ងាយពីទូលបង្គំទៅ។ ប៉ុន្តែ សូមកុំធ្វើតាមបំណងទូលបង្គំឡើយ សូមឲ្យបានសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គវិញ»។⁴⁰ ព្រះអង្គយាងមករកពួកសិស្ស ឃើញគេកំពុងតែដេកលក់ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅពេត្រុសថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមិនស៊ូទ្រាំប្រុងស្មារតីជាមួយខ្ញុំ សូម្បីតែមួយម៉ោងក៏មិនបានដែរឬអី? ឱព្រះបិតាអើយ! ហើយអធិស្ឋាន កុំឲ្យចាញ់ការល្បងឡើយ។ វិញ្ញាណរបស់មនុស្សប្រុងប្រៀបបានមែន តែសាច់ឈាមរបស់គេនៅទន់ខ្សោយ»។⁴² ព្រះអង្គយាងចេញទៅអធិស្ឋានលើកទីពីរ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ឱព្រះបិតាអើយ! ប្រសិនបើទូលបង្គំត្រូវតែទទួលពែងនៃទុក្ខលំបាកនេះចៀសពីបានទេនោះ សូមឲ្យបានសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គចុះ»។⁴³ ព្រះអង្គវិលត្រឡប់ទៅរកពួកសិស្សម្តងទៀត ឃើញគេដេកលក់ ដ្បិតគេងងុយពេក បើកភ្នែកពុំរួចសោះ។⁴⁴ ព្រះអង្គក៏យាងចាកចេញពីគេទៅអធិស្ឋានជាលើកទីបី ហើយទូលអង្គុយដោយពាក្យដដែល។⁴⁵ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គវិលមករកសិស្សវិញ មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នានៅតែដេកលក់ ហើយនាំគ្នាសម្រាកដល់អង្គារទៀត? ដ្បិតពេលកំណត់ដែលបុត្រមនុស្សត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃ របស់មនុស្សបាបជិតមកដល់ហើយ។⁴⁶ ចូរក្រោកឡើង! យើងនាំគ្នាទៅ មើល អ្នកដែលក្បត់ខ្ញុំមកជិតដល់ហើយ»។⁴⁷ កាលព្រះអង្គកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលនៅឡើយ ស្រាប់តែយូដាសជាសិស្សម្នាក់ ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរបានមកដល់ ដោយនាំបណ្តាជនជាច្រើនដែលពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ប្រជាជនបានចាត់អ្នកទាំងនោះ ឲ្យមក ទាំងកាន់ដាវ កាន់ដំបងមកជាមួយផង។⁴⁸ ម្នាក់ដែលក្បត់ព្រះយេស៊ូ បានប្រាប់សញ្ញាមួយថា៖ «បើខ្ញុំទើបអ្នកណា គឺអ្នកនោះហើយ សុំចាប់គាត់ទៅ»។⁴⁹ ភ្លាមនោះយូដាសមកដល់ គាត់ដើរតម្រង់មករកព្រះយេស៊ូទូលថា៖ «ជម្រាបសួរលោកគ្រូ! រួចក៏ថើបព្រះអង្គ។⁵⁰ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សម្លាញ់អើយ! ធ្វើអ្វីដែលអ្នកចង់ធ្វើទៅចុះ»។ ពេលនោះបណ្តាជនក៏នាំគ្នាចូលមកចាប់ព្រះអង្គ។⁵¹ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកដែលនៅជាមួយព្រះយេស៊ូ បានហូតដាវចេញមកកាប់អ្នកបម្រើរបស់លោកមហាបូជាចារ្យ ដាច់ស្លឹកត្រចៀក។⁵² បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅអ្នកនោះថា៖ «ទុកដាវអ្នកទៅក្នុងស្រោមវិញទៅ ដ្បិតអស់អ្នកដែលប្រើដាវនឹងត្រូវស្លាប់ដោយមុខដាវ»។⁵³ តើអ្នកស្មានថា ខ្ញុំមិនអាចអង្វរព្រះបិតាខ្ញុំឲ្យចាត់ទេវតាជាងដប់ពីរកងពល មកជួយខ្ញុំបានភ្លាមៗទេឬអី? បើធ្វើដូច្នោះ តើធ្វើម្តេចនឹងបានស្របតាមសេចក្តីដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរ អំពីហេតុការណ៍ដែលត្រូវតែកើតឡើងនេះទៅ? ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់មហាជនថា៖ «អស់លោកកាន់ដាវកាន់ដំបងមកចាប់ខ្ញុំ ដូចជាមកចាប់ចោរអញ្ចឹង? ខ្ញុំអង្គុយបង្រៀននៅក្នុងព្រះវិហារជារៀងរាល់ថ្ងៃ តែអស់លោកពុំបានចាប់ខ្ញុំទេ។⁵⁶ ប៉ុន្តែហេតុការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានស្របតាមសេចក្តី ដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរព្យាករណ៍»។ ពេលនោះ ពួកសិស្សនាំគ្នាភៀសចោលព្រះអង្គអស់ទៅ។⁵⁷ ពួកអ្នកដែលចាប់ព្រះយេស៊ូ នាំគ្នាបញ្ជូនព្រះអង្គទៅដល់ដំណាក់របស់លោកកៃផាសជាមហាបូជាចារ្យ។ ពួកអាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ជួបជុំគ្នានៅទីនោះ។

58 ប៉ុន្តែពេត្រុសដើរតាមព្រះអង្គពីចម្ងាយ គាត់តាមរហូតដល់ទីធ្លាខាងក្នុងដំណាក់របស់មហាបូជាចារ្យ ហើយអង្គុយជាមួយកងរក្សាព្រះវិហារ រងចង់មើល ហេតុការណ៍នឹងទៅយ៉ាងណា។ 59 ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ នាំគ្នារកពាក្យចោទប្រកាន់ មូលបង្គាប់ព្រះយេស៊ូ ដើម្បីកាត់ទោសប្រហារ ជីវិតព្រះអង្គ 60 ទោះបីមានមនុស្សជាច្រើនធ្វើសាក្សីក្លែងក្លាយក៏ដោយ ក៏គេរកមិនឃើញកំហុសព្រះអង្គដែរ។ តែមានបុរសពីរនាក់នាំគ្នាចូលមក 61 ពេលថា៖ «អ្នកនេះបានអះអាងថា ខ្ញុំអាចរុះរើវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ចោល ហើយសង់ឡើងវិញបានក្នុងរវាងបីថ្ងៃ»។ 62 លោកមហាបូជាចារ្យក្រោកឈរឡើង សួរ ព្រះអង្គថា៖ តើអ្នកឆ្លើយយ៉ាងម៉េចចំពោះអ្នកចោទប្រកាន់អ្នកទាំងនេះ? 63 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូនៅស្ងៀម លោកមហាបូជាចារ្យសួរព្រះអង្គទៀតថា៖ ចូរបញ្ជាក់ អ្នក នាមព្រះដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ តើអ្នកពិតជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែនឬ? 64 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា៖ «ត្រូវដូចលោក និយាយអ្វីចឹង ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ប្រាប់អស់លោកថា អំណើតទៅ អស់លោកនឹងឃើញ បុត្រមនុស្សគង់នៅខាងស្តាំព្រះដ៏មានប្ញទ្ធានុភាព ហើយនឹងយាងមក លើពពកក្នុងផ្ទៃមេឃ»។ 65 ពេលនោះ លោកមហាបូជាចារ្យហែកអារម្មណ៍របស់លោក ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «ជននេះបានពោលពាក្យប្រមាថព្រះជាម្ចាស់! តើយើងនៅរកសាក្សីទៀតធ្វើអី? មើល អស់លោកបានឮអ្នកនេះពោលពាក្យប្រមាថព្រះជាម្ចាស់អំបាញ់មិញស្រាប់។ 66 តើអស់លោកគិតយ៉ាងណាដែរ?» ពួក គេឆ្លើយឡើងថា៖ «អ្នកនេះត្រូវមានទោសដល់ជីវិត!» 67 ក្រោយមកគេក៏នាំគ្នាស្មោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ ហើយគេវាយតប់ព្រះអង្គ ហើយអ្នកខ្លះ កំផ្លៀងព្រះអង្គ 68 ទាំងពោលថា៖ «ទាយមើល ព្រះគ្រីស្ទអើយ អ្នកណាវាយព្រះអង្គ?» 69 ពេលនោះ ពេត្រុសអង្គុយនៅខាងក្រៅក្នុងទីធ្លា ហើយមានស្រ្តីបម្រើ របស់មហាបូជាចារ្យម្នាក់ចូលមកជិតគាត់ និយាយថា៖ «អ្នកឯងជាបក្សពួករបស់យេស៊ូ ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេដែរ»។ 70 ប៉ុន្តែ គាត់ប្រកែកថានៅមុខពួកគេថា៖ «ខ្ញុំមិនដឹងថា នាងចង់និយាយអំពីរឿងអ្វីឡើយ»។ 71 ពេលពេត្រុសដើរចេញពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅរកខ្លោងទ្វារ មានស្រ្តីបម្រើម្នាក់ទៀតឃើញគាត់ហើយនិយាយ ថា៖ «អ្នកនេះជាបក្សពួករបស់យេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែតដែរ»។ 72 លោកពេត្រុសក៏ប្រកែកសាជាថ្មីទាំងស្រុងថា៖ «ខ្ញុំមិនស្គាល់អ្នកនោះទេ!» 73 បន្តិច ក្រោយមក អស់អ្នកដែលនៅទីនោះ នាំគ្នាចូលទៅជិតពេត្រុសហើយពោលថា៖ «អ្នកឯងពិតជាបក្សពួករបស់អ្នកទាំងនោះ ព្រោះសម្តីអ្នកឯងបញ្ជាក់ច្បាស់ថា អ្នកឯងមកពីស្រុកកាលីឡេមែន»។ 74 ពេត្រុសក៏ពោលឡើងថា៖ «គាត់ចាប់ផ្តើមសួរថា ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់អ្នកនោះទាល់តែសោះ» ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែមាន រងារឡើង 75 ពេត្រុសក៏នឹកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូថា៖ «មុនមានរងារ អ្នកនឹងបដិសេធមិនស្គាល់ខ្ញុំបីដង»។ បន្ទាប់មក ពេត្រុសចាកចេញពីទីនោះ ហើយយំសោកយ៉ាងខ្លោចផ្សា។

ជំពូក 27

1 លុះពេលព្រឹកបានមកដល់ ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ប្រជាជនប្រជុំគ្នា ហើយសម្រេចចិត្តធ្វើគុតព្រះយេស៊ូ។² ពួកគេចងព្រះអង្គ ហើយបញ្ជូនទៅលោកពិទ្ធាតជាទេសាភិបាល។³ កាលយូដាស ជាអ្នកដែលក្បត់ព្រះយេស៊ូ ឃើញគេកាត់ទោសព្រះអង្គដូច្នេះ គាត់សោកស្តាយជាខ្លាំង ក៏យកប្រាក់សាមសិបស្លឹងទៅប្រគល់ឲ្យពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យវិញ។⁴ ហើយពោលថា៖ «ខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តអំពើបាប ព្រោះខ្ញុំបានក្បត់មនុស្សឥតទោសទៅឲ្យគេបង្ខំឈាម»។ ប៉ុន្តែពួកគេឆ្លើយថា៖ «តើរឿងនេះមានទាក់ទងអ្វីនឹងយើងទៅ? ជាយ៉ាងណាដែលអ្នកទេតើ»។⁵ បន្ទាប់មកយូដាសបាចប្រាក់នោះនៅក្នុងព្រះវិហារហើយចេញទៅចងកសម្លាប់ខ្លួនទៅ។⁶ ពួកនាយកបូជាចារ្យបានរើសប្រាក់នោះ ហើយពោលថា៖ «គ្មានច្បាប់នឹងបញ្ចូលប្រាក់នេះទៅក្នុងហិបតង្វាយឡើយ ព្រោះវាជាប្រាក់បង់ថ្លៃឈាម»។⁷ ពួកគេបានពិភាក្សាគ្នាហើយ គេក៏យកប្រាក់នោះទៅទិញដីចម្ការរបស់ជាងស្នួន ទុកធ្វើជាកន្លែងបញ្ចុះសពជនបរទេស។⁸ ព្រោះហេតុនេះហើយបានជាគេហៅចម្ការនោះថា «ចម្ការបង្គុយឈាម» រហូតមកទល់សព្វថ្ងៃនេះ។⁹ ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្របនឹងសេចក្តីដែលមានចែងទុក តាមរយៈព្យាករណ៍យេរមាមកថា៖ «គេបានយកប្រាក់សាមសិបស្លឹង ជាប្រាក់ដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលសន្មតថាជាថ្លៃទិញលោកនោះ»។¹⁰ ហើយគេបានយកប្រាក់នោះទៅទិញដីចម្ការរបស់ជាងស្នួន ដូចព្រះអម្ចាស់បង្គាប់មកខ្ញុំ។¹¹ ឥឡូវនេះព្រះយេស៊ូ ឈរនៅចំពោះមុខលោកទេសាភិបាល លោកសួរព្រះអង្គថា៖ «តើអ្នកជាស្តេចរបស់យូដាមែនឬ?» ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ត្រូវដូចលោកមានប្រសាសន៍ហើយ»។¹² ប៉ុន្តែពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនាំគ្នាចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ តែព្រះអង្គពុំឆ្លើយអ្វីទាល់តែសោះ។¹³ បន្ទាប់មកលោកពិទ្ធាតសួរព្រះអង្គថា៖ «តើអ្នកមិនឮការទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេចោទប្រកាន់អ្នកឬ?»¹⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គពុំបានឆ្លើយតបមួយម៉ាត់ណាសោះឡើយ ជាហេតុនាំឲ្យលោកទេសាភិបាលង្រៀងធ្ងល់ជាខ្លាំង។¹⁵ ពេលនោះជារៀងរាល់ឆ្នាំ ក្នុងឱកាសបុណ្យចម្លង លោកទេសាភិបាលតែងតែដោះលែងអ្នកទោសម្នាក់ តាមសំណូមពររបស់បណ្តាជន។¹⁶ នៅពេលនោះ មានអ្នកទោសដ៏ល្បីម្នាក់ ឈ្មោះបារ៉ាបាស។¹⁷ កាលបណ្តាជនមកជុំគ្នាហើយ លោកពិទ្ធាតសួរគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំដោះលែងអ្នកណា? ដោះលែងបារ៉ាបាស ឬយេស៊ូហៅព្រះគ្រីស្ទ?»¹⁸ លោកពិទ្ធាតមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ មកពីលោកជ្រាបថា ពួកគេបញ្ជូនព្រះយេស៊ូមកលោក ព្រោះគេមានចិត្តច្រណែន។¹⁹ នៅពេលដែលលោកពិទ្ធាត អង្គុយនៅលើវេទិកាកាត់ក្តី ភរិយារបស់លោកបានចាត់គេឲ្យមកជម្រាបថា៖ «កុំឲ្យកូនៗនឹងរឿងមនុស្សឥតទោសនេះធ្វើអ្វី។ ដ្បិតតែរឿងបុរសនេះខ្ញុំយល់សប្តិអ្នកក្រក់ណាស់»។²⁰ ពេលនោះពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនាំគ្នាញញឹមបណ្តាជន ឲ្យសុំដោះលែងបារ៉ាបាស និងសុំឲ្យប្រហារជីវិតព្រះយេស៊ូ។²¹ លោកទេសាភិបាលមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «ចំណោមអ្នកទាំងពីរនេះ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំដោះលែងអ្នកណា?» ពួកគេឆ្លើយថា៖ «បារ៉ាបាស»។²² លោកពិទ្ធាតសួរទៅគេថា៖ «បើដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់ឈ្មោះ យេស៊ូ ហៅព្រះគ្រីស្ទនេះ?» ពួកគេស្រែកឡើងទាំងអស់គ្នាថា៖ «យកគាត់ទៅឆ្កាងទៅ!»²³ បន្ទាប់មកលោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «តើអ្នកនេះបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អ្វី?» គេនាំគ្នាស្រែកកាន់តែខ្លាំងឡើងថា៖ «យកគាត់ទៅឆ្កាងទៅ!»²⁴ ដោយលោកពិទ្ធាតឃើញថា មិនអាចធ្វើអ្វីលើសពីនេះទៀត ហើយផ្ទុយទៅវិញ ឃើញគេកើតចលាចលកាន់តែខ្លាំងឡើងៗដូច្នេះ លោកក៏យកទឹកមកលាងដៃនៅមុខបណ្តាជន ហើយពោលថា៖ «ខ្ញុំឥតទទួលខុសត្រូវក្នុងការបង្ខំឈាមបុរសនេះឡើយ នេះជាបញ្ហារបស់អ្នករាល់គ្នាទេ»។²⁵ ប្រជាជនឆ្លើយឡើងទាំងអស់គ្នាថា៖ «យើងខ្ញុំ និងកូនចៅរបស់យើងខ្ញុំ នឹងទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រហារជីវិតជននេះ»។²⁶ បន្ទាប់មក លោកពិទ្ធាតក៏ដោះលែងបារ៉ាបាស រីឯព្រះយេស៊ូវិញ លោកឲ្យគេរាយនឹងរំពាត់ រួចបញ្ជូនព្រះអង្គទៅឲ្យគេឆ្កាង។²⁷ បន្ទាប់មក ពួកទាហានរបស់លោកទេសាភិបាលនាំព្រះយេស៊ូទៅទីធ្លាបន្ទាយ ហើយប្រមូលទាហានមកចោមរោមព្រះអង្គ។²⁸ ពួកគេដោះព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះអង្គចេញ ហើយពាក់អាវធំពណ៌ក្រហមទុំឲ្យព្រះអង្គវិញ។²⁹ ពួកគេធ្វើមកដល់ពីបន្ទាមកពាក់លើព្រះសិរសាព្រះអង្គ ហើយយកដើមត្រែងមកដាក់ក្នុងព្រះហស្តស្តាំព្រះអង្គ ហើយពួកគេលុតជង្គង់ចុះ ទាំងពោលពាក្យចំអកព្រះអង្គថា៖ «សូមថ្វាយបង្គំស្តេចសាសន៍យូដាអើយ!»³⁰ ពួកគេបានគេស្មោះទឹកមាត់ និងយកដើមត្រែងនោះរាយព្រះសិរសាព្រះអង្គទៀតផង។³¹ ក្រោយពីបានប្រមាថមើលងាយព្រះអង្គរួចហើយ ពួកគេដោះអាវធំចេញ យកព្រះពស្ត្ររបស់ព្រះអង្គមកបំពាក់ថ្វាយព្រះអង្គវិញ រួចបណ្តើរព្រះអង្គនាំយកទៅឆ្កាង។³² ពេលចេញពីទីក្រុងទៅ គេជួបបុរសម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ុន ជាអ្នកស្រុកគីនន គេបង្ខំគាត់ឲ្យលើឈើឆ្កាងរបស់ព្រះអង្គ។³³ លុះពួកគេមកដល់កន្លែងមួយឈ្មោះ គាល់កូថា ដែលប្រែថា «ភ្នំលាណាដក្សាល»។³⁴ គេយកស្រានីចាំងបាយជូរឈាមជាមួយប្រមាត់ មកឲ្យព្រះអង្គសោយ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូក្រេបបន្តិច ព្រះអង្គពុំព្រមសោយទេ។³⁵ ក្រោយពីឆ្កាងព្រះអង្គរួចហើយ ពួកគេយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គមកចាប់ឆ្នោតចែកគ្នា។³⁶ រួចហើយពួកគេអង្គុយយាមព្រះអង្គនៅទីនោះ។³⁷ គេបានសរសេរប្រកាសដាក់ខាងលើព្រះសិរសារបស់ព្រះអង្គ អំពីហេតុដែលគេធ្វើទោសព្រះអង្គថា៖ «អ្នកនេះគឺយេស៊ូ ជាស្តេចជនជាតិយូដា»។³⁸ ពួកគេបានឆ្កាងចោរពីរនាក់ជាមួយនិងព្រះយេស៊ូដែរ ម្នាក់នៅខាងស្តាំ ម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេង។³⁹ មនុស្សម្នាក់ដែលដើរកាត់តាមនោះ នាំគ្នាប្រមាថមើលងាយព្រះអង្គ ត្រូវក្បាលដាក់ព្រះអង្គ។⁴⁰ ទាំងពោលថា៖ «អ្នករុះព្រះវិហារ ហើយសង់ឡើងវិញតែបីថ្ងៃអើយ! ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯងមើល! បើអ្នកពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន អញ្ជើញចុះពីឈើឆ្កាងមកមើល!»⁴¹ ពួកនាយកបូជាចារ្យ ពួកអាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យក៏នាំគ្នាចំអកដាក់ព្រះអង្គដូចគេដែរ ដោយនិយាយថា៖ «គាត់បានសង្គ្រោះអ្នកឯទៀតៗ តែមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានទេ។ គាត់ជាស្តេចអ៊ីស្រាអែល ឲ្យគាត់ចុះពីឈើឆ្កាងឥឡូវនេះមក ដើម្បីឲ្យយើងជឿផង។»⁴² គាត់បានសង្គ្រោះអ្នកឯទៀតៗ តែមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបានទេ។ គាត់បើព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងគាត់មែន។ ដ្បិតគាត់ពោលថា៖ «ខ្ញុំជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់»។⁴³ សូម្បីតែចោរដែលជាប់ឆ្កាងជាមួយព្រះយេស៊ូ ក៏ជេរប្រមាថព្រះអង្គដូច្នោះដែរ។⁴⁴ ផែនដីទាំងមូលងងឹតសូន្យចាប់ពីម៉ោងប្រាំមួយ រហូតដល់ម៉ោងប្រាំបួន។⁴⁵ ប្រមាណជាម៉ោងបីរសៀល ព្រះយេស៊ូស្រែកខ្លាំងៗថា៖ «អេលី! អេលីឡាម៉ាសាបាច់ថានី? ដែលមានន័យថា «ឱព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះនៃទូលបង្គំអើយ! ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គបោះបង់ទូលបង្គំចោលដូច្នេះ?»⁴⁶ ពេលអ្នកខ្លះឈរនៅទីនោះបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ក៏និយាយថា៖ «គាត់កំពុងហៅលោកអេលីយ៉ា»។⁴⁷ ក្លាយនោះ មានគ្នាគេម្នាក់រត់ទៅយកសារ៉ាយស្អាត ជ្រលក់នឹងទឹកខ្មេះ រុំជាប់នៅចុងត្រែងមួយដើម ហើយហុចថ្វាយព្រះអង្គសោយ។⁴⁸ អ្នកឯទៀតៗពោលថា៖ «ចាំមើលមើល! តើលោកអេលីយ៉ាមកសង្គ្រោះគាត់ឬទេ?»⁴⁹ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូស្រែកយ៉ាងខ្លាំងម្តងទៀត រួចផុតវិញ្ញាណទៅ។⁵⁰ ពេលនោះ រាំងនននៅក្នុងព្រះវិហារ ក៏រំហែកជាពីរ តាំងពីលើចុះដល់ក្រោម ផែនដីក៏រញ្ជួយផ្ទាំងថ្មក៏ប្រេះចេញពីគ្នា។⁵¹ ផ្នូរក៏រំបើកចំហឡើង ហើយសាកសពប្រជាជនជីវិតស្លាប់ច្រើនបានរស់ឡើងវិញ។⁵² ពួកគេក៏ចេញពីផ្នូរ ក្រោយពេលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ គេបានចូលទៅក្នុងក្រុងដីវិស្វនុ ព្រមទាំងបង្ហាញខ្លួនឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានឃើញផង។⁵³ កាលនាយទាហានរុំម៉ាំង និងពួកទាហានដែលនៅយាមព្រះយេស៊ូ បានឃើញផែនដីរញ្ជួយ និងបានឃើញហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងដូច្នេះ គេមានការភ័យជាខ្លាំង ហើយពោលថា៖ លោកនេះ ពិតជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន! មានស្ត្រីជាច្រើនមើលពីចម្ងាយ គឺស្ត្រីដែលតាមបំរើព្រះយេស៊ូ តាំងពីស្រុកកាលីឡេមក។⁵⁴ ក្នុងចំណោមស្ត្រីទាំងនោះ មាននាងម៉ារីម៉ាដាឡា នាងម៉ារី ជាម្តាយរបស់យ៉ាកុប និងយ៉ូសែប ព្រមទាំងភរិយារបស់លោកសេបដេ។⁵⁵ លុះដល់ល្ងាចចូលមកដល់ មានអ្នកមានម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ូសែប ជាអ្នកក្រុងអេរីម៉ាថេ មកដល់ គាត់ក៏ជាសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូដែរ។⁵⁶ គាត់បានទៅជួបលោកពិទ្ធាតសុំយកព្រះសពព្រះយេស៊ូ ក្រោយមកលោកពិទ្ធាតក៏បញ្ជាឲ្យគេប្រគល់ព្រះសពមកគាត់។⁵⁷ លោកយ៉ូសែបយកព្រះសពមករុំនឹងក្រណាត់ជាឱបថ្មី។⁵⁸ រួចដាក់ក្នុងផ្នូរថ្មរបស់គាត់ ជារួងថ្មដែលគេដាបធ្វើផ្នូរ។ បន្ទាប់មក គាត់ប្រមៀលថ្មមួយដុំដ៏បិទមាត់ផ្នូរ ហើយចាកចេញទៅ។⁵⁹ នាងម៉ារីម៉ាដាឡា និងនាងម៉ារីម៉ាក់ទៀត ក៏នៅទីនោះដែរ នាងអង្គុយនៅមុខផ្នូរ។⁶⁰ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ជាថ្ងៃរៀបចំថ្ងៃឈប់សម្រាក ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ី នាំគ្នាទៅជួបលោក

ពីឡាត ⁶³ គេជម្រាបថា៖ «លោកម្ចាស់! យើងខ្ញុំនៅចាំពាក្យរបស់ជនបោកប្រាស់នោះ កាលពីគាត់នៅរស់ថា បីថ្ងៃក្រោយពីបានខ្ញុំស្លាប់ នោះខ្ញុំនឹងមានជីវិតរស់ឡើងវិញ។ ⁶⁴ ហេតុនេះ សូមលោកបញ្ជាឲ្យគេយាមផ្ទះនោះ រហូតដល់ថ្ងៃទីបីទៅ ក្រែងលោសិស្សរបស់គាត់មកល្អចយកសព ហើយប្រាប់ប្រជាជនថាគាត់រស់ឡើងវិញ។ ការបោកប្រាស់លើកនេះ មុខជាអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត»។ ⁶⁵ លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «អស់លោកមានទាហានស្រាប់ហើយ សុំអញ្ជើញទៅចាត់ចែងឲ្យគេយាមផ្ទះ តាមអស់លោកយល់ឃើញទៅចុះ»។ ⁶⁶ ពួកគេក៏នាំគ្នាចេញទៅចាត់ចែងឲ្យយាមផ្ទះ គឺភ្នំតផ្ទះ បោះត្រាពីលើ និងដាក់ទាហានឲ្យនៅយាមផង។

ជំពូក 28

¹ ក្រោយថ្ងៃសប្បិទ គឺនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ នាងម៉ារីម៉ាដាឡា និងនាងម៉ារីម៉ាកំទៀតនាំគ្នាទៅមើលផ្ទះ។ ² ពេលនោះ ស្រាប់តែផែនដីរញ្ជួយយ៉ាងខ្លាំង ដ្បិតមាន ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ ចុះពីស្ថានបរមសុខមកប្រមៀលថ្មចេញពីមាត់ផ្ទះ ហើយអង្គុយលើថ្មនោះថែមទៀតផង។ ³ ទេវតានោះមានទ្រង់ទ្រាយភ្លឺដូចផ្លែក្របីបន្ទោរ ហើយមានសម្លៀកបំពាក់សង្ខតសំឡី។ ⁴ ទាហានភ័យញ័រជាខ្លាំង រាំងស្មារតីដូចមនុស្សស្លាប់។ ⁵ ទេវតានិយាយទៅកាន់ស្រ្តីៗថា៖ «កុំភ័យខ្លាចអ្វី! ខ្ញុំដឹងថា នាងៗ មករកព្រះយេស៊ូ ដែលគេបានឆ្កាង។» ⁶ ព្រះអង្គមិននៅទីនេះទេ ព្រះអង្គរស់ឡើងវិញហើយ ដូចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលរួចមកហើយ។ សុំមកមើលកន្លែង ដែលគេដាក់ព្រះសពព្រះអង្គឈ្នះស៊ីន។ ⁷ សឹមអញ្ជើញទៅប្រាប់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គជាប្រញាប់ ថាព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញហើយ ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គយាង ទៅស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នា។ នៅទីនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញព្រះអង្គ។ ⁸ ស្រ្តីទាំងនោះប្រញាប់ប្រញាល់ចេញពីផ្ទះ ទាំងភ័យផងទាំង អរផង ហើយរត់យកដំណឹងនេះរត់ទៅជម្រាបប្រាប់ពួកសិស្ស។ ⁹ ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូយាងមកជួបពួកនាង ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ជម្រាបសួរនាង!» នាងទាំងនោះក៏ចូលមកឱបព្រះបាទា ហើយក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ។ ¹⁰ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំភ័យខ្លាចអ្វីឡើយ! សុំទៅប្រាប់បងប្អូនខ្ញុំឲ្យ ទៅស្រុកកាលីឡេទៅ គេនឹងឃើញខ្ញុំនៅទីនោះ។» ¹¹ កាលស្រ្តីទាំងនោះកំពុងតែធ្វើដំណើរទៅ ទាហានខ្លះក៏នាំគ្នាចូលទៅទីក្រុង ជម្រាបពួកនាយកបូជាចារ្យ អំពីហេតុការណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលកើតឡើង។ ¹² ពេលនោះពួកនាយកបូជាចារ្យក៏ប្រជុំពិភាក្សាគ្នា ជាមួយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ហើយសម្រេចចិត្តឲ្យប្រាក់យ៉ាងច្រើន ដល់ពួកទាហាន ¹³ ទាំងប្រាប់ថាត្រូវនិយាយថាពេលយើងខ្ញុំកំពុងដេកលក់ មានសិស្សរបស់អ្នកនោះមកលួចយកសពទៅទាំងយប់។ ¹⁴ ប្រសិនបើរឿងនេះ លេចឮដល់លោកទេសាភិបាល ចាំយើងជួយដោះស្រាយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានទោស។ ¹⁵ ពួកទាហានទទួលយកប្រាក់ ហើយធ្វើតាមសេចក្តីដែលគេ បង្គាប់ រឿងនេះក៏លេចឮសូសសាយក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា រហូតមកទល់សព្វថ្ងៃ។ ¹⁶ សិស្សទាំងដប់មួយរូប នាំគ្នាធ្វើដំណើរទៅស្រុកកាលីឡេ ហើយ ឡើងទៅលើភ្នំដែលព្រះយេស៊ូបានប្រាប់ឲ្យគេទៅ។ ¹⁷ កាលគេបានឃើញព្រះអង្គ គេក្រាបថ្វាយបង្គំ ប៉ុន្តែមានអ្នកខ្លះនៅមានការសង្ស័យនៅឡើយ។ ¹⁸ ព្រះយេស៊ូយាងចូលមកជិតពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «គ្រប់ទាំងអំណាច ទាំងនៅស្ថានបរមសុខ ទាំងនៅលើផែនដីបានប្រគល់មកខ្ញុំហើយ។ ¹⁹ ដូច្នេះ ចូរចេញទៅនាំមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ឲ្យធ្វើជាសិស្ស ហើយធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យគេ ក្នុងព្រះនាមព្រះបិតា ព្រះបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ²⁰ ចូរបង្រៀនគេ ឲ្យប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំបានបង្គាប់អ្នករាល់គ្នា។ ចូរដឹងថា ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរាល់ថ្ងៃ រហូតដល់អវសានកាលនៃពិភពលោក។»

Book: Mark

Mark

ជំពូក 1

¹ នេះជាដំណើរចាប់ផ្តើមអំពីដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ² ដូចបានកត់ត្រានៅក្នុងកណ្តុកម្លិះអេសាយដែលជាពាក្យវិថីថា៖ «មើល យើងបានចាត់អ្នកនាំសារមកចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា គឺជាម្ចាស់ដែលនឹងរៀបចំផ្លូវសម្រាប់អ្នក។» ³ មានសំឡេងរបស់បុរសម្នាក់ស្រែកនៅទីរហោស្ថានថា៖ «ចូររៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអម្ចាស់ និងតម្រង់ផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គចុះ។» ⁴ លោកយ៉ូហានបានមកដើម្បីធ្វើការជ្រមុជទឹក នៅទីរហោស្ថាន ហើយបង្រៀនអំពីពិធីជ្រមុជទឹក និងអំពីការប្រែចិត្ត ដើម្បីទទួលបានការលើកលែងទោសឲ្យរួចពីបាប។ ⁵ អ្នកស្រុកយូដាទាំងអស់ និងអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងមូលនាំគ្នាចេញទៅរកលោក។ ពួកគេទទួលសារភាពអំពីបាបរបស់ខ្លួន ហើយលោកក៏ធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន។ ⁶ លោកយ៉ូហានស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ធ្វើពីមាមដូ ពាក់ខ្សែក្រវាត់ធ្វើពីស្បែក ហើយហូបកណ្តុប និងទឹកឃ្មុំ។ ⁷ គាត់បានប្រកាសថា៖ «ម្ចាស់ដែលនឹងមកតាមក្រោយខ្ញុំ គឺជាអ្នកដែលមានអំណាចជាងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនសមស្បែកឱ្យខ្លួនចុះ ដើម្បីស្រាយខ្សែស្បែកជើងថ្វាយព្រះអង្គផង។» ⁸ ខ្ញុំបានជ្រមុជអ្នករាល់គ្នាដោយទឹក តែព្រះជាម្ចាស់នឹងជ្រមុជអ្នកទាំងអស់គ្នា ជាមួយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធវិញ។ ⁹ ការនេះបានកើតឡើង ក្នុងពេលដែលព្រះយេស៊ូយាងមកពីភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ព្រះអង្គបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោកយ៉ូហានក្នុងទន្លេយ៉ែរដាន។ ¹⁰ នៅពេលព្រះអង្គយាងឡើងពីទឹកមកភ្លាម ព្រះអង្គទតឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ហើយព្រះវិញ្ញាណយាងចុះដូចសត្វព្រាប។ ¹¹ មានសម្លេងចេញពីលើមេឃមកថា៖ «ព្រះអង្គជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង យើងពេញចិត្ត និងព្រះអង្គណាស់។» ¹² ក្រោយមក ព្រះវិញ្ញាណក៏នាំព្រះយេស៊ូទៅទីរហោស្ថាន។ ¹³ ព្រះអង្គគង់នៅទីរហោស្ថានអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យសាតាំងបានល្អៗ។ ព្រះអង្គគង់នៅជាមួយសត្វព្រាប ហើយក៏មានពួកទេវតាបានបម្រើព្រះអង្គដែរ។ ¹⁴ ក្រោយពេល លោកយ៉ូហានត្រូវបានចាប់ខ្លួន ព្រះយេស៊ូបានយាងចូលទៅស្រុកកាលីឡេប្រកាសពីដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁵ ដោយមានបន្ទូលថា៖ «វេលាកំណត់បានមកដល់ហើយ ព្រះរាជបុរសព្រះជាម្ចាស់ក៏នៅជិតបង្គោលដែរ។ ចូរប្រែចិត្ត ហើយជឿនៅលើដំណឹងល្អចុះ។» ¹⁶ នៅពេលព្រះយេស៊ូកំពុងយាងតាមសមុទ្រកាលីឡេ នោះព្រះអង្គបានទតឃើញលោកស៊ីម៉ុន និងលោកអនទ្រេ ជាប្អូនរបស់គាត់ដែលកំពុងតែបង់សំណាញ់ទៅក្នុងសមុទ្រ ជឿត ពួកគេជាអ្នកនេសាទត្រី។ ¹⁷ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរមក ហើយដើរតាមខ្ញុំចុះ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នកជាអ្នកនេសាទមនុស្សវិញ។» ¹⁸ ហើយរំពេចនោះ ពួកគេក៏លះចោលសំណាញ់ ហើយដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ។ ¹⁹ គ្រាដែលព្រះយេស៊ូបានយាងឆ្ងាយពីទីនោះបន្តិច ព្រះអង្គបានទតឃើញលោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានដែលត្រូវជាប្អូនរបស់គាត់ ពួកគេនៅក្នុងទូកកំពុងតែជួសជុលអ្វី អ្នកទាំងពីរជាកូនលោកសេបេដេ។ ²⁰ ព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅពួកគេ ពេលនោះពួកគេក៏លាចេញ ពីឪពុក លោកសេបេដេ ឲ្យនៅក្នុងទូកជាមួយពួកកូនល្អៗ។ ²¹ បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃសប្បិច ពួកគេបានចូលក្រុងកាលីណាម ហើយព្រះយេស៊ូបានយាងចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំ និងបានបង្រៀន។ ²² ពួកគេមានការភ្ញើងឆ្ងល់នឹងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ ជឿត ព្រះអង្គបង្រៀនពេញដោយអំណាច និងមិនដូចជាការបង្រៀនរបស់ពួកអាចារ្យទេ។ ²³ នៅពេលនោះ មានបុរសម្នាក់ដែលនៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ពួកគេ មានវិញ្ញាណអាក្រក់នៅស្រែកឡើងខ្លាំង។ ²⁴ ដោយនិយាយថា៖ «ព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែតអើយ តើព្រះអង្គចង់ធ្វើអ្វីយើង? តើព្រះអង្គមកបំផ្លាញយើងមែនទេ? ខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គហើយ។ ព្រះអង្គជាព្រះដ៏បរិសុទ្ធដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់។» ²⁵ ព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់ទៅវិញ្ញាណអាក្រក់ ដោយបន្ទូលថា៖ «ស្ងៀម ហើយចេញពីអ្នកនេះភ្លាម»។ ²⁶ វិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ធ្វើឲ្យបុរសនោះដួលចុះ ហើយវាចេញទៅ ទាំងស្រែកយ៉ាងខ្លាំងផង។ ²⁷ មនុស្សគ្រប់គ្នាមានការអស្ចារ្យ ដូច្នេះពួកគេបានសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើការនេះគឺជាអ្វី? ជាការបង្រៀនថ្មី ជាមួយនឹងសិទ្ធិអំណាច? លោកបានបញ្ជាវិញ្ញាណអាក្រក់ ហើយវាស្តាប់បង្គាប់លោកទៀត។» ²⁸ ដំណឹងអំពីព្រះយេស៊ូបានឮទៅដល់គ្រប់ទីកន្លែង ព្រហ្មតដល់តំបន់សំខាន់ៗរបស់ស្រុកកាលីឡេទៀតផង។ ²⁹ ក្រោយចេញពីសាលាប្រជុំមក ពួកគេមកឯផ្ទះរបស់លោកស៊ីម៉ុន និងលោកអនទ្រេ លោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានក៏ទៅជាមួយដែរ។ ³⁰ ខណៈនោះម្តាយក្មេករបស់លោកស៊ីម៉ុនបានដេកលើជាមួយអាការក្តៅខ្លួន ហើយពួកសិស្សបានមកប្រាប់ព្រះយេស៊ូអំពីដំណឹងរបស់គាត់។ ³¹ ព្រះអង្គបានយាងចូលទៅជិត ចាប់ដៃគាត់ឲ្យក្រោកឡើង គាត់ក៏បាត់គ្រួន ហើយគាត់បានចាប់ផ្តើមបម្រើពួកគេ។ ³² នៅល្ងាចនោះ បន្ទាប់ពីថ្ងៃលិច ពួកគេបាននាំអ្នកជំងឺ និងអ្នកដែលអារក្សចូលទាំងអស់មករកព្រះយេស៊ូ។ ³³ អ្នកក្រុងទាំងប៉ុន្មានមកផ្តុំគ្នានៅមាត់ទ្វារ។ ³⁴ ព្រះអង្គបានប្រោសមនុស្សជាច្រើន ដែលមានជំងឺផ្សេងៗឲ្យជា ហើយព្រះអង្គដេញអារក្សជាច្រើនចេញពីមនុស្សផង ព្រះអង្គមិនអនុញ្ញាតឲ្យអារក្សនិយាយជាដាច់ខាត ព្រោះពួកវាស្គាល់ព្រះអង្គ។ ³⁵ ព្រះយេស៊ូតើឡើងនៅពេលព្រឹកព្រលឹម កាលដែលងងឹតនៅឡើយ ទ្រង់យាងចេញពីផ្ទះ ទៅកន្លែងមួយស្ងាត់ដោយឡែក ហើយអធិស្ឋាននៅទីនោះ។ ³⁶ លោកស៊ីម៉ុន និងអ្នកដែលនៅជាមួយគាត់ នាំគ្នាតាមរកព្រះអង្គ។ ³⁷ ក្រោយពេលដែលពួកគេរកព្រះអង្គឃើញហើយ គេទូលថា៖ «គ្រប់គ្នាបានស្វែងរកលោកគ្រូ។» ³⁸ ព្រះយេស៊ូបានមានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងត្រូវនាំគ្នាទៅភូមិផ្សេងទៀតដែលនៅជិតនេះ ខ្ញុំត្រូវប្រកាសដំណឹងល្អនៅទីនោះដែរ ជឿត ខ្ញុំបានមក ដើម្បីបំពេញការនេះឯង។» ³⁹ ព្រះអង្គបានយាងទៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងស្រុកកាលីឡេ ហើយប្រកាសដំណឹងល្អនៅតាមសាលាប្រជុំទាំងឡាយ ព្រមទាំងដេញអារក្សផង។ ⁴⁰ មានមនុស្សយ៉ូដម្នាក់ចូលមករកព្រះអង្គ គាត់លុតជង្គង់ចុះ ហើយទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «បើលោកមិនយល់ទាស់ទេ សូមប្រោសខ្ញុំឲ្យជាស្អាតផង។» ⁴¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរដល់គាត់ ព្រះអង្គក៏លូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំយល់ព្រមហើយ ចូរឲ្យជាស្អាតចុះ។» ⁴² ខណៈនោះ ជំងឺឃ្លាំងក៏បានជា ហើយគាត់បានស្អាតឡើងវិញភ្លាម។ ⁴³ ព្រះយេស៊ូបានដាស់តឿនដល់គាត់ហើយចាត់ឲ្យចេញទៅ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ ⁴⁴ «ចូរកុំនិយាយពីការនេះប្រាប់ឲ្យនរណាផ្សេងឡើយ តែចូរទៅបង្ហាញខ្លួនដល់លោកបូជាចារ្យ រួចថ្វាយតង្វាយ ដូចដែលលោកម៉ូសេបានបង្គាប់ទុក ដើម្បីជាទីបង្គាប់បញ្ជាក់ថា អ្នកបានជាស្អាតមែន។» ⁴⁵ ប៉ុន្តែ បុរសនោះបានចេញទៅ ហើយចាប់ផ្តើមប្រាប់រឿងនេះដល់គ្រប់គ្នានៅគ្រប់កន្លែងឲ្យបានដឹង ការនេះធ្វើឲ្យព្រះយេស៊ូមិនអាចយាងចូលទីក្រុងណាមួយដូចពីមុនទៀតឡើយ។ ដូច្នេះ ព្រះអង្គគង់នៅកន្លែងស្ងាត់ដោយឡែក ហើយមានមនុស្សពីគ្រប់ទិសទីនាំគ្នាមករកព្រះអង្គ។

ជំពូក 2

¹ បន្ទាប់ពីប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក ព្រះយេស៊ូវយាងត្រឡប់មកក្រុងកាណែមវិញ ហើយអ្នកស្រុកឮដំណឹងថា ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងផ្ទះ។ ² ដូច្នេះ មានមនុស្សជាច្រើនបានមកជួបជុំគ្នា ហើយនៅទីនោះគ្មានកន្លែងទំនេរ សូម្បីតែនៅមាត់ទ្វារផ្ទះ ហើយព្រះយេស៊ូវក៏ថ្លែងព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។ ³ មាន បុរសខ្លះ បានចូលមករកព្រះអង្គ គឺជាអ្នកនាំមនុស្សខ្លះដែរ ខ្លះដឹងម្នាក់ មានបុរសបួនអ្នកបានសែងគាត់មករកព្រះអង្គ។ ⁴ នៅពេលពួកគេមិនអាចចូលទៅជិតព្រះអង្គ ដោយសារមនុស្សច្រើនពេក ដូច្នេះ គេក៏ចោះដំបូលផ្ទះចំពីលើកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវគង់នៅ ហើយពួកគេបាន សម្រួតមនុស្សខ្លះនៅលើគ្រែស្នែង ចុះតាមប្រឡោះនោះមក។ ⁵ ការឃើញពីជំនឿរបស់អ្នកទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកពិការថា៖ «កូនអើយ អំពើបាបរបស់អ្នកបានអត់ទោសហើយ»។ ⁶ ពួកអាចារ្យខ្លះដែលអង្គុយនៅទីនោះ បានរិះគិតក្នុងចិត្តថា៖ ⁷ «ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកនេះហ៊ាន និយាយពាក្យ បែបនេះ? អ្នកនេះកំពុងតែប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ហើយ ក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់មួយព្រះអង្គ តើនរណាអាចអត់ទោសមនុស្សឲ្យរួចពីបាបបាន?»។ ⁸ ក្នុងខណៈនោះ ព្រះយេស៊ូវជ្រាបនៅក្នុងវិញ្ញាណ អំពីអ្វីដែលពួកអាចារ្យកំពុងគិតក្នុងចំណោមពួកគេ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើហេតុអ្វីបានជាអ្នកកំពុងគិតបែបនេះនៅក្នុងចិត្ត? ⁹ បើខ្ញុំប្រាប់អ្នកពិការនេះថា៖ «ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអ្នករួចពីបាបហើយ» ឬថា៖ «ចូរក្រោកឡើង យកគ្រែស្នែង របស់អ្នកដើរទៅចុះ» តើឃ្លាមួយណាស្រួលនិយាយជាង?»។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បុត្រមនុស្សមានអំណាចនឹងអត់ទោសឲ្យមនុស្សលើផែនដី នេះ ឲ្យរួចពីបាបបាន» ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់អ្នកខ្លះថា៖ ¹¹ «ចូរក្រោកឡើង យកគ្រែរបស់អ្នកដើរទៅផ្ទះវិញទៅ»។ ¹² មនុស្សខ្លះក៏ក្រោកឈរឡើងភ្លាម យកគ្រែ និងស្បែងរបស់ខ្លួន ហើយដើរកាត់មុខមនុស្សទាំងអស់ចេញទៅ ដូច្នេះ ពួកគេគ្រប់គ្នាស្ងប់ស្ងែងយ៉ាងខ្លាំង ហើយបានលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ ទាំងនិយាយថា៖ «យើងមិនដែលឃើញការអស្ចារ្យណាមួយដូចពេលនេះឡើយ»។ ¹³ ព្រះយេស៊ូវបានយាងទៅតាមឆ្នេរសមុទ្រម្តងទៀត ហើយហ្វូងមនុស្សទាំងនោះ ក៏មករកព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏បង្រៀនពួកគេ។ ¹⁴ កាលព្រះអង្គយាងកាត់តាមនោះ ព្រះអង្គទតឃើញលោកលេវី ជាកូនរបស់ លោកអាល់ផាយ អង្គុយនៅកន្លែងយកពន្ធ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សូមមកតាមខ្ញុំ»។ លោកលេវីក៏ក្រោកឡើង ហើយដើរតាមព្រះអង្គ។ ¹⁵ ព្រះយេស៊ូវសោយអាហារ នៅក្នុងផ្ទះលោកលេវី ហើយមានអ្នកទាំងពួង ព្រមទាំងមនុស្សបាបជាច្រើន មករួមគ្នាជាមួយព្រះអង្គ និងពួកសិស្ស ដោយមានមនុស្ស ច្រើននាក់ណាស់ បានមកតាមព្រះអង្គ។ ¹⁶ ពេលពួកអាចារ្យ ដែលជាគណៈផារីស៊ី ឃើញព្រះយេស៊ូវសោយអាហារ ជាមួយមនុស្សមានបាប ហើយនិងអ្នកទាញទាន់នោះ គេនិយាយទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាលោកបរិភោគជាមួយអ្នកទាញទាន់ និងជាមួយមនុស្សបាបដូច្នេះ?»។ ¹⁷ កាលព្រះយេស៊ូវបានឮពីការនេះ ព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «មនុស្សដែលមានសុខភាពល្អ មិនត្រូវការគ្រូពេទ្យទេ មានតែអ្នកឈឺប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវការគ្រូពេទ្យ។ ខ្ញុំមិនបានមករកមនុស្សសុខភាពល្អ ប៉ុន្តែមករកមនុស្សដែលមានបាបវិញ»។ ¹⁸ ថ្ងៃមួយ ពួកសិស្សរបស់លោក យ៉ូហានបាទីស្ទ និងពួកសិស្សខាងគណៈផារីស៊ីនាំគ្នាតមអាហារ។ មានអ្នកខ្លះមកទូលសួរព្រះយេស៊ូវថា៖ «តើហេតុអ្វីបានជា សិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន និង សិស្សខាងគណៈផារីស៊ី តមអាហារ ប៉ុន្តែ សិស្សរបស់លោកមិនតមអាហារដូច្នេះ?»។ ¹⁹ ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «ក្នុងពិធីមង្គលការ នៅពេលកូន កម្លោះនៅជាមួយ តើភ្ញៀវអាចតមអាហារកើតឬ? ដរាបណាកូនកំលោះនៅជាមួយ គេមិនអាចតមអាហារឡើយ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ នៅពេលដែលកូនកម្លោះត្រូវចាកចេញពីពួកគេ អ៊ីចឹងនៅក្នុងថ្ងៃទាំងនោះពួកសិស្សរបស់ខ្ញុំ នឹងតមអាហារដែរ។ ²¹ មិនដែលមាននរណាយកក្រណាត់ថ្មីមកប៉ះ សម្លៀកបំពាក់ចាស់ឡើយ បើធ្វើដូច្នេះ ក្រណាត់ថ្មីនឹងបណ្តាលឲ្យសម្លៀកបំពាក់ចាស់រលាយស្រោចដើមទៅទៀត។ ²² គ្មាននរណាច្រកស្រោចពាំងបាយជូរថ្មីទៅ ក្នុងចុងស្បែកចាស់ឡើយ បើធ្វើដូច្នោះ ស្រានឹងធ្វើឲ្យចុងស្បែកនោះឆ្កាយ បណ្តាលឲ្យខូចទាំងស្រា ទាំងចុងស្បែកជាមិនខាន។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវច្រកស្រាថ្មីទៅ ក្នុងចុងស្បែកថ្មី»។ ²³ នៅថ្ងៃមួយជាថ្ងៃសប្បិទ ព្រះយេស៊ូវយាងកាត់វាលស្រែ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គចាប់ផ្តើមនាំគ្នាដើរណែនាំ បូតកូរស្រូវបណ្តើរ។ ²⁴ ពួក គណៈផារីស៊ី ទូលព្រះយេស៊ូវថា៖ «មើលចុះ ហេតុអ្វីបានជាសិស្សរបស់លោកធ្វើការ ដែលបញ្ញត្តិហាមមិនឲ្យធ្វើ នៅក្នុងថ្ងៃសប្បិទដូច្នេះ?»។ ²⁵ ព្រះអង្គបានឆ្លើយតបទៅគេវិញថា៖ «តើអ្នកមិនដែលអានអំពីអ្វីដែលព្រះបាទដាវីឌបានប្រព្រឹត្ត នៅពេលដែលទ្រង់ និងទាហានរបស់ព្រះអង្គមានត្រូវការ និងឃ្លានអាហារ ²⁶ ព្រះបាទដាវីឌបានចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលលោកអប្សៀរចើរធ្វើជាមហាបូជាច្បាស់។ ហើយយកនំប៉័ងដែលបានតាំងថ្វាយ ព្រះជាម្ចាស់ មកបរិភោគ ការធ្វើបែបនេះគឺខុសនឹងច្បាប់ សម្រាប់អ្នកដែលបរិភោគ លើកលែងតែបូជាច្បាស់តែប៉ុណ្ណោះ លោកក៏ឲ្យនំប៉័ងទៅពួកទាហានហូបដែរ តើមិនខុសទេឬ?»។ ²⁷ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតថ្ងៃសប្បិទសម្រាប់មនុស្ស ព្រះអង្គមិនបានបង្កើតមនុស្ស សម្រាប់ថ្ងៃសប្បិទ ឡើយ។ ²⁸ ហេតុនេះហើយបុត្រមនុស្សជាព្រះអម្ចាស់ ហើយក៏ជាម្ចាស់លើថ្ងៃសប្បិទដែរ»។

ជំពូក 3

¹ ព្រះយេស៊ូបានយាងចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំម្តងទៀត ហើយនៅក្នុងទីនោះមានបុរសម្នាក់ស្ថិតដៃម្ខាង។ ² មានអ្នកខ្លះខំសម្លឹងមើលព្រះអង្គយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ ថាតើព្រះយេស៊ូប្រោសគាត់ឲ្យនៅក្នុងថ្ងៃសប្បន្នឬយ៉ាងណា បើដូច្នោះមែន ពួកគេនឹងចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ។ ³ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនឹងបុរសដែលមានស្និទ្ធដែម្ខាងនោះថា៖ «ចូលក្រោកឈរឡើង ហើយឈរនៅទីនេះនៅក្នុងចំណោមមនុស្សគ្រប់គ្នាចុះ»។ ⁴ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅមនុស្សទាំងនោះថា៖ «តើមានច្បាប់ក្នុងការធ្វើការល្អ ឬក៏ជាការអាក្រក់នៅថ្ងៃសប្បន្ត? ត្រូវជួយសង្គ្រោះជីវិត ឬឲ្យសម្លាប់?»។ ប៉ុន្តែអ្នកទាំងនោះបានស្លៀម។ ⁵ ព្រះយេស៊ូបានទតជុំវិញមើលទៅពួកគេ ទាំងមាន ព្រះហឫទ័យពិរោះ ហើយព្រះអង្គព្រួយព្រះហឫទ័យដោយសារពួកគេមានចិត្តរឹងរូស ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់បុរសស្ថិតដៃម្ខាងនោះថា៖ «ចូរលាតដៃ មើល!»។ បុរសនោះលាតដៃ ហើយដៃរបស់គាត់ក៏បានជា។ ⁶ ពួកខាងគណៈផារីស៊ីចេញពីសាលាប្រជុំ ហើយទៅពិគ្រោះជាមួយបក្សពួកស្តេចហ្វារីស៊ី ដើម្បី រកមធ្យោបាយធ្វើគុតព្រះយេស៊ូ។ ⁷ ក្រោយមក ព្រះយេស៊ូជាមួយសិស្សរបស់ព្រះអង្គ ចេញទៅឯសមុទ្រ ហើយបណ្តាជនយ៉ាងច្រើនដើរតាមព្រះអង្គ គង្វល់ទាំងនោះមកពីស្រុកកាលីឡេ និងពីស្រុកយូដា។ ⁸ ហើយពីក្រុងយេរូសាឡឹម ស្រុកអេដុម ហើយពួកអ្នកជិតទន្លេយ៉ារដាន ព្រមទាំងតំបន់ជុំវិញក្រុងទីរួស និងក្រុងស៊ីដូនផងដែរ។ នៅពេលពួកគេបានឮអំពីអ្វីបានធ្វើ ដូច្នេះហើយ មានបណ្តាជនជាច្រើនមករកព្រះអង្គ។ ⁹ ព្រះអង្គបានប្រាប់ដល់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គរៀបចំទូកតូចមួយឲ្យហើយសម្រាប់ព្រះអង្គ ពីព្រោះបណ្តាជនច្រើនពេក ក្រែងពួកគេប្រជ្រៀតគ្នាចោមរោម ព្រះអង្គ។ ¹⁰ ដ្បិត ព្រះអង្គបានប្រោសមនុស្សជាច្រើនឲ្យជា ដូច្នេះហើយ មានអ្នកដឹងជាច្រើនខំប្រឹងសម្រុកចូលមកជិត ដើម្បីពាល់ព្រះអង្គ។ ¹¹ ហើយនៅពេលវិញ្ញាណអាក្រក់ឃើញព្រះអង្គ ពួកវាក៏ដួលចុះនៅចំពោះព្រះអង្គ ហើយស្រែកឡើងថា៖ «ព្រះអង្គជាព្រះបុត្រាបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ¹² ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានហាមពួកវាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ មិនឲ្យនិយាយប្រាប់គេថាព្រះអង្គជានរណាឡើយ។ ¹³ ព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងទៅលើភ្នំ ហើយព្រះអង្គបានត្រាស់ ហៅអស់អ្នកដែលព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យ ហើយពួកគេក៏បានចូលមករកព្រះអង្គ។ ¹⁴ ព្រះអង្គជ្រើសរើសដប់ពីរ (ជាអ្នកដែលព្រះអង្គហៅថាសាវ័ក) ដើម្បីឲ្យពួកគេនៅជាមួយព្រះអង្គ និងដើម្បីចាត់គេឲ្យទៅប្រកាសដំណឹងល្អ។ ¹⁵ ទាំងឲ្យពួកគេមានអំណាចដេញអារក្សផងដែរ។ ¹⁶ បន្ទាប់ពីនោះ ព្រះអង្គបាន តែងតាំងអ្នកដប់ពីរនាក់នោះ គឺលោកស៊ីម៉ូនដែលព្រះអង្គដាក់ឈ្មោះថា៖ «ព្រែត្រស»។ ¹⁷ លោកយ៉ាកុបជាកូនរបស់លោកសេបេដេ និងលោកយ៉ូហានជាប្អូន របស់គាត់ ដែលព្រះយេស៊ូដាក់ឈ្មោះថា «បេនាអ៊ីកេ» ប្រែថា «អ្នកដែលមានកូនផ្លែឆ្នំលាន»។ ¹⁸ ហើយលោកអនាន្ត លោកភីលីព លោកបារទីឡូមេ លោកម៉ាថាយ លោកថូម៉ាស លោកយ៉ាកុបជាកូនរបស់លោកអាល់ផាយ លោកថាដេ លោកស៊ីម៉ូនជាអ្នកជាតិនិយម។ ¹⁹ និងលោកយូដាសម្ព័ន្ធវិបល្លាសអ្នក ក្បត់ព្រះអង្គ។ ²⁰ កាលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់មកផ្ទះវិញ បណ្តាជនបានមកជួបជុំគ្នាម្តងទៀត ជាហេតុធ្វើឲ្យព្រះអង្គ និងពួកសិស្សមិនអាចហុបនំប៉័ងបាន។ ²¹ ពេលគ្រួសាររបស់ព្រះអង្គបានឮដំណឹងនេះ ក៏នាំគ្នាធ្វើដំណើរមក ដើម្បីចាប់ព្រះអង្គយកទៅវិញ ព្រោះពួកគេថា៖ «ព្រះអង្គរង្វេងស្មារតីហើយ»។ ²² ពួក អាចារ្យដែលបានមកពីក្រុងយេរូសាឡឹមនិយាយថា៖ «អ្នកនេះមានបេលសេប៊ូលជាស្តេចអារក្សនៅក្នុងខ្លួន ទើបគាត់អាចដេញអារក្សបាន»។ ²³ ព្រះយេស៊ូបានហៅពួកគេមកឯព្រះអង្គ ហើយប្រាប់ពួកគេជាការរៀបចំថា «តើសាតាំងដេញសាតាំងបានដូចម្តេច? ²⁴ ប្រសិនបើ នៅក្នុងនគរណាមួយ បែកបាក់ទាស់ទែងគ្នាឯង នគរនោះពុំអាចស្ថិតស្ថេរបានឡើយ។ ²⁵ ប្រសិនបើ នៅក្នុងផ្ទះមានការទាស់ទែងគ្នានោះ ផ្ទះនោះនឹងមិនអាចស្ថិតស្ថេរបានឡើយ។ ²⁶ ប្រសិនបើ សាតាំងវាប្រកាន់ឡើងប្រឆាំងនឹងខ្លួនឯង បែកបាក់ទាស់ទែងនឹងខ្លួនឯង វាមិនអាចនៅស្ថិតស្ថេរឡើយ គឺវាមុខជាដល់ពេលបញ្ចប់មិនខាន។ ²⁷ គ្មាននរណាអាចចូលទៅក្នុងផ្ទះអ្នកខ្លាំងពូកែ ហើយប្តូរនំយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់បានឡើយ គឺត្រូវតែចងអ្នកខ្លាំងពូកែនោះជាមុនសិន ទើបអាចប្តូរនំយកទ្រព្យ សម្បត្តិក្នុងផ្ទះគាត់របស់បាន។ ²⁸ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា បាបរបស់កូនមនុស្សទាំងអស់នឹងត្រូវអត់ទោសឲ្យ ព្រមទាំងពាក្យប្រមាថដែលពួកគេនិយាយផង ²⁹ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលប្រមាថទាស់នឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងមិនអាចលើកលែងទោសឲ្យឡើយ ដ្បិតជាក់ហុសនៃបាបដ៏ធ្ងន់អស់កល្បជានិច្ច»។ ³⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលបែបនេះ ដោយព្រោះពួកអាចារ្យបាននិយាយថា៖ «នៅក្នុងព្រះអង្គមានវិញ្ញាណអាក្រក់នៅក្នុងខ្លួន»។ ³¹ បន្ទាប់មក មាតា និងប្អូនៗប្រុសរបស់ព្រះអង្គ បានមកហើយឈរនៅខាងក្រៅផ្ទះ។ ហើយបានចាត់គេឲ្យចូលមកហៅព្រះអង្គ។ ³² បណ្តាជនដែលអង្គុយជុំវិញព្រះអង្គ ពួកគេទូលព្រះអង្គថា៖ «មាតាហើយ និងប្អូនៗប្រុសរបស់ព្រះអង្គមករកព្រះអង្គ ពួកគេនៅខាងក្រៅផ្ទះឯណោះ»។ ³³ ព្រះអង្គបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «តើនរណាទៅជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំពិត?»។ ³⁴ ព្រះអង្គទតមើលអស់អ្នកដែលអង្គុយនៅជុំវិញហើយមានបន្ទូលថា៖ «ឃើញទេ អ្នកទាំងអស់គ្នាហើយ គឺជាមាតា និងប្អូនៗប្រុសរបស់ខ្ញុំ»។ ³⁵ ដ្បិត អ្នកណាដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះហើយជាបងប្អូនប្រុសស្រី និងមាតារបស់ខ្ញុំ។

ជំពូក 4

¹ ម្តងទៀត ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្តើមបង្រៀននៅក្បែរសមុទ្រ ហើយបណ្តាជនយ៉ាងច្រើនក៏រត់មកនៅជុំវិញព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គឈានទៅក្នុងទូកដែលនៅលើទឹកសមុទ្រ ហើយព្រះអង្គក៏គង់ចុះនៅលើទូកនោះ។ បណ្តាជនទាំងអស់ក៏ឈរនៅលើឆ្នេរសមុទ្រ។ ² ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនដល់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបធៀបជាច្រើន នៅក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ នេះគឺជាអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលដល់ពួកគេ។ ³ «ចូរស្តាប់ មានកសិករម្នាក់ចេញទៅព្រោះគ្រាប់ពូជរបស់គាត់។ ⁴ នៅពេលគាត់បានព្រោះគ្រាប់ពូជនោះ មានគ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់ទៅលើផ្លូវ ហើយសត្វស្លាបមកចឹកស៊ីអស់ទៅ។ ⁵ ហើយមានគ្រាប់ពូជខ្លះទៀតបានធ្លាក់ទៅលើថ្ម ជាកន្លែងដែលមិនសូវមានដី។ គ្រាប់ពូជទាំងនោះក៏ដុះឡើងភ្លាម ដោយព្រោះតែគ្រាប់ពូជទាំងនោះមិនដីច្រើនទេ។ ⁶ ប៉ុន្តែ នៅពេលពន្លឺថ្ងៃឡើង គ្រាប់ពូជនោះក៏ក្រៀមស្លឹកអស់ ដោយព្រោះវាគ្មានឫសជ្រៅនៅក្នុងដី។ ⁷ និងគ្រាប់ពូជខ្លះទៀតធ្លាក់នៅក្នុងបន្លា។ ពេលបន្លាដុះឡើងខ្ទប់គ្រាប់ពូជទាំងនោះ ដែលធ្វើឲ្យគ្រាប់ពូជនោះមិនអាចបង្កើតផលបានឡើយ។ ⁸ មានគ្រាប់ពូជខ្លះទៀតបានធ្លាក់ទៅក្នុងដីល្អ ហើយវាក៏បង្កើតផលផ្លែដែលធំឡើង និងរីកចម្រើន គ្រាប់ពូជខ្លះបង្កើតបានពីមួយទៅជាសាមសិប ខ្លះទៀតពីមួយទៅជាហុកសិប ហើយនិងខ្លះទៀតពីមួយទៅជាមួយរយ»។ ⁹ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «អស់អ្នកណាដែលមានត្រចៀកស្តាប់ ចូលស្តាប់ចុះ!» ¹⁰ នៅពេលព្រះយេស៊ូនៅតែម្នាក់ឯង ពួកអ្នកដែលជិតជិតជាមួយព្រះអង្គ ហើយនិងពួកសាវកបានទូលសួរព្រះអង្គអំពីរបៀបប្រៀបធៀបទាំងនោះ។ ¹¹ ព្រះអង្គបានមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ព្រះអង្គប្រទាំងដល់អ្នករាល់គ្នាដឹងពីសេចក្តីលាក់កំបាំងនៃព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែសម្រាប់អស់អ្នកដែលនៅខាងក្រៅវិញ ព្រះអង្គនឹងមានបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបធៀបវិញ។ ¹² ទោះបីពួកគេមើល ពិតណាស់គឺមើល ប៉ុន្តែមើលមិនអាចឃើញទេ ហើយនៅពេលពួកគេស្តាប់ ពិតណាស់ពួកគេស្តាប់ ប៉ុន្តែពួកគេស្តាប់មិនអាចយល់ទេ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ពួកគេប្រើចិត្តវិញ ព្រះជាម្ចាស់នឹងអត់ទោសពួកគេ»។ ¹³ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ពាក្យប្រៀបធៀបនេះមែនទេ? បើដូច្នោះមែន ធ្វើម្តេចឲ្យអ្នករាល់គ្នាយល់ពីពាក្យប្រៀបធៀបឯទៀតៗបាន? ¹⁴ កសិករដែលព្រោះគ្រាប់ពូជរបស់គាត់គឺជាអ្នកដែលព្រោះព្រះបន្ទូលដែរ។ ¹⁵ មនុស្សខ្លះប្រៀបដូចជាផ្លូវ ដែលមានព្រះបន្ទូលបានព្រោះ ធ្លាក់ទៅលើផ្លូវ ប៉ុន្តែ នៅពេលគាត់បានឮព្រះបន្ទូលហើយ សាតាំងក៏មកហើយឆក់យកព្រះបន្ទូលដែលបានព្រោះលើពួកគេទៅបាត់ភ្លាម។ ¹⁶ មនុស្សដែល បានទទួលគ្រាប់ពូជនៅលើដីមានថ្មក៏ដូច្នោះដែរ កាលបានឮព្រះបន្ទូលហើយ គេទទួលយកភ្លាមដោយអំណរ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ គេពុំទុកឲ្យព្រះបន្ទូលឲ្យចាក់ឫសនៅ ក្នុងខ្លួនគេទេ គឺគេជាប់នឹងគេតែមួយភ្លែតប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលមានទុក្ខវេទនា ឬការបៀតបៀនមកដល់ ដោយព្រោះតែព្រះបន្ទូល ពួកគេរងាចចិត្តភ្លាម។ ¹⁸ មនុស្សផ្សេងទៀត បានទទួលគ្រាប់ពូជនៅលើដីដែលមានបន្លា។ គេបានឮព្រះបន្ទូលដែរ។ ¹⁹ ប៉ុន្តែ ការខ្វល់ខ្វាយអំពីលោកីយ៍ ចិត្តមិនស្មោះត្រង់ហើយចង់បាន ទ្រព្យសម្បត្តិ និងចិត្តឯងប្រាថ្នាលើអ្វីផ្សេងៗបន្តិចព្រះបន្ទូលមិនឲ្យបង្កើតផលបាន។ ²⁰ រីឯអ្នកដែលបានទទួលគ្រាប់ពូជនៅលើដីដែលមានដីជាតិល្អ កាលបាន ឮព្រះបន្ទូលហើយ ក៏ទទួលយក និងបង្កើតផលផ្លែ មួយជាសាមសិប មួយជាហុកសិប អ្នកខ្លះទៀតបានមួយជាមួយរយ»។ ²¹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នកយកចង្អៀងនៅក្នុងផ្ទះហើយដាក់នៅក្រោមផ្ទះមែនទេ? ឬយកទៅដាក់នៅក្រោមគ្រែមែនទេ? ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងយកវាទៅក្នុងផ្ទះហើយដាក់វានៅលើជើងចង្អៀងវិញ។ ²² ដ្បិត គ្មានអ្វីបិទបាំង ដែលមិនអាចបើកឲ្យដឹងបាននោះទេ ហើយក៏គ្មានអ្វីជាការសម្ងាត់ដែលមិនអាចបើកចំហបាននោះដែរ។ ²³ ប្រសិនបើ អ្នកណាមានត្រចៀកស្តាប់ សូមឲ្យអ្នកនោះស្តាប់ចុះ!»។ ²⁴ ព្រះអង្គមាន ព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នជាមួយនឹងសេចក្តី ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនេះឲ្យមែនទែន ព្រះអង្គនឹងរាល់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាតាមរង្វាល់ ដែលអ្នក រាល់គ្នារាល់ឲ្យអ្នកដទៃ ហើយព្រះអង្គនឹងបន្ថែមឲ្យអ្នករាល់គ្នាផង។ ²⁵ ព្រោះអ្នកណាមានហើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យថែមទៀត តែអ្នកណាដែលគ្មាន ព្រះអង្គនឹងហូតយកអ្វីៗដែលអ្នកនោះមានដែរ»។ ²⁶ ហើយព្រះអង្គក៏បានមានបន្ទូលទៀតថា៖ «ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺដូចបុរសម្នាក់ដែលព្រោះគ្រាប់ពូជទៅលើដី។ ²⁷ ហើយអ្នកនោះដេកនៅពេលយប់ និងក្រោកនៅពេលថ្ងៃក្តី គ្រាប់ពូជនៅតែមានពន្លកដុះឡើង ដោយគាត់ ក៏មិនងងឹតថា គ្រាប់ពូជនោះដុះរៀបរយណាដែរ។ ²⁸ ដ្បិត ដើម្បីឲ្យពូជបង្កើតផលដោយខ្លួនឯង ដំបូងមានពន្លកលេចឡើង បន្ទាប់មកក៏បែកជាក្តួរ ហើយចេញជា ផ្លែ។ ²⁹ លុះផ្លែនោះទុំ ភ្លាមៗគេក៏យកកណ្តៀរមកច្រូត ដ្បិត ដល់រដូវចម្រើនហើយ»។ ³⁰ ព្រះអង្គមានបន្ទូលម្តងទៀតថា៖ «តើយើងអាចប្រៀបធៀបព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅនឹងអ្វី ឬ តើយើងប្រៀបធៀបទៅនឹងអ្វី ដើម្បីអាចពន្យល់ពីការនេះ? ³¹ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប្រៀបដូចជាគ្រាប់ពូជម្យ៉ាង កាលគេព្រោះលើដី គ្រាប់ពូជនោះល្អិតជាងគេទាំងអស់ក្នុងលោក។ ³² តែពេលព្រោះរួចហើយ គ្រាប់ពូជនោះក៏ដុះឡើងធំជាង ដំណាំឯទៀតៗ ព្រមទាំងបែកមែកសាខា មានម្លប់ឲ្យបក្សាបក្សីមកពីអាកាស ធ្វើសំបុកជ្រកអាស្រ័យ»។ ³³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលប្រៀបធៀបទាំង នេះទៅកាន់ពួកគេ ជាច្រើនគឺជាយុទ្ធពាកយល់បាន។ ³⁴ ហើយព្រះអង្គតែងតែមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រៀបធៀបទៅកាន់បណ្តាជន ប៉ុន្តែ ពេល នៅព្រះអង្គនៅដោយឡែកពីបណ្តាជន ព្រះអង្គពន្យល់ការទាំងអស់នោះដល់ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ³⁵ នៅថ្ងៃនោះ ពេលរសៀលចូលមកដល់ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរយើងឆ្លងទៅត្រើយម្ខាងទៀត»។ ³⁶ ដូច្នេះ ពួកសិស្សបានចេញពីបណ្តាជន ហើយទៅជាមួយព្រះយេស៊ូ ព្រះអង្គបានគង់ នៅក្នុងទូកនោះជាមួយនឹងពួកគេ។ ក៏មានទូកផ្សេងទៀតទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ³⁷ ស្រាប់តែមានខ្យល់ព្យុះបក់បោកមកយ៉ាងខ្លាំង ហើយរលកក៏បោកប៉ះនឹង ទូក ដូច្នេះហើយ បណ្តាលឲ្យទឹកចូលស្ទើរពេញ។ ³⁸ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវិញ ព្រះអង្គផ្ទុយដល់លើខ្នើយ នៅកន្សៃទូក។ ពួកសិស្សបានដាស់ព្រះអង្គ ហើយទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ យើងស្លាប់ឥឡូវហើយ លោកមិនបារម្ភទេឬ?»។ ³⁹ ព្រះយេស៊ូតើនឡើង មានព្រះបន្ទូលបង្គាប់ទៅខ្យល់ព្យុះ និងមានបន្ទូលទៅកាន់សមុទ្រថា៖ «ស្ងប់ស្ងៀមទៅ!» ពេលនោះ ខ្យល់ព្យុះក៏ស្ងប់ ហើយផ្ទៃទឹកក៏រាបស្មើដែរ។ ⁴⁰ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួក សិស្សថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាភ័យខ្លាចដូច្នេះ? អ្នករាល់គ្នាគ្មានជំនឿទេឬ?»។ ⁴¹ ពួកគេកោតស្ងប់ស្ងែងជាខ្លាំង ហើយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើលោកនេះជានរណាបានជាខ្យល់ព្យុះ និងសមុទ្រស្ងប់បង្គាប់គាត់ដូច្នេះ?»។

ជំពូក 5

¹ ពួកគេបានឆ្លងទៅត្រើយម្ខាងនៃសមុទ្រ គឺដល់តំបន់របស់ពួកគេវ៉ាស៊ីន។ ² នៅពេលព្រះយេស៊ូកំពុងឈានជើងចេញពីទូក រំពេចនោះស្រាប់តែមានបុរសម្នាក់ដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់ ដែលចេញពីផ្លូវបានមករកព្រះអង្គ។ ³ បុរសម្នាក់បានរស់ក្នុងផ្លូវខ្មោច គ្មានអ្នកណាអាចចាប់ចងគាត់បានឡើយ ទោះដាក់ច្រវាក់ក៏មិនជាប់ដែរ។ ⁴ ពួកគេដាក់ខ្នោះជើង និងយកច្រវាក់ចងគាត់ច្រើនដង ប៉ុន្តែ គាត់នៅតែកាច់បំបាក់ ច្រវាក់ និងខ្នោះទាំងនោះជានិច្ច គ្មាននរណាអាចបង្ក្រាបគាត់ឡើយ។ ⁵ គាត់នៅតាមភ្នំ និងផ្លូវខ្មោច ជារៀងរាល់យប់ និងថ្ងៃ ហើយគាត់ចេះតែស្រែក ព្រមទាំងយកថ្មមកអារដែរបស់ខ្លួនផង។ ⁶ នៅពេលដែលគាត់ឃើញព្រះយេស៊ូពីចម្ងាយ ក៏រត់រកព្រះអង្គ ហើយក្រាបចុះនៅចំពោះព្រះអង្គ។ ⁷ គាត់បានស្រែកឡើងដោយសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតអើយ តើឲ្យទូលបង្គំធ្វើអ្វីជាមួយព្រះអង្គ? ទូលបង្គំសុំព្រះអង្គក្នុងព្រះនាមព្រះជាម្ចាស់ សូមមេត្តាអនុញ្ញាតឲ្យទូលបង្គំអី?»។ ⁸ នោះ ព្រះអង្គក៏បានមានបន្ទូលទៅវាថា៖ «នែ វិញ្ញាណអាក្រក់ ចេញពីបុរសនេះភ្លាម!»។ ⁹ ព្រះអង្គបានសួរវាថា «តើឯងឈ្មោះអី?» វាក៏ទូលឆ្លើយជាមួយព្រះអង្គថា៖ «ទូលបង្គំឈ្មោះកងទ័ព ដ្បិតយើងយើងមានគ្នាច្រើន»។ ¹⁰ វាបានទទួចអង្វរ សូមកុំឲ្យព្រះអង្គបណ្តេញពួកវាចេញពីស្រុកនោះឡើយ។ ¹¹ គ្រានោះ មានជ្រូកមួយហ្វូងធំដែលកំពុងរកស៊ីនៅតាមជម្រាលភ្នំ។ ¹² ហើយពួកវាបានអង្វរព្រះអង្គថា៖ «សូមបញ្ជូនពួកយើងទៅក្នុងហ្វូងជ្រូកទាំងនោះទៅ សូមឲ្យពួកយើងចូលទៅក្នុងហ្វូងជ្រូកទៅ»។ ¹³ ព្រះអង្គក៏អនុញ្ញាត ពេលនោះពួកវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចេញ ហើយចូលទៅក្នុងហ្វូងជ្រូកនោះ ពួកវាក៏បោលចុះតាមជម្រាលភ្នំ តម្រង់ទៅសមុទ្រ ហើយជ្រូកទាំងអស់នោះប្រហែលពីរពាន់ក្បាល បានលង់ទឹកអស់ទៅ។ ¹⁴ ក្រោយមក ពួកអ្នកចិញ្ចឹមជ្រូក ក៏យករឿងនេះរត់ទៅរកអ្នកនៅទីក្រុង និងអ្នកនៅ ស្រុកស្រែ ហើយរាយការណ៍ពីអ្វីដែលបានកើតឡើង មនុស្សម្នាក់នាំគ្នាមកមើលហេតុការណ៍នោះ ដូច្នេះហើយ អ្នកទាំងនោះក៏នាំគ្នាទៅមើលអំពីអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ¹⁵ បន្ទាប់មក ពួកគេចូលមករកព្រះយេស៊ូ ឃើញបុរសដែលមានអារក្សចូលកាលពីមុន អង្គុយនៅទីនោះ ទាំងមានសម្លៀកបំពាក់ ហើយមានស្មារតីល្អ នោះពួកគេមានការភ័យខ្លាចខ្លាំង។ ¹⁶ អស់អ្នកដែលបានឃើញ អ្វីដែលបានកើតឡើងជាមួយបុរសដែលមានអារក្សចូល បានប្រាប់គេអំពីហេតុការណ៍នោះយ៉ាងក្បោយ ហើយពួកគេក៏បានប្រាប់ពួកគេពីហ្វូងជ្រូកដែរ។ ¹⁷ ក្រោយមកពួកគេក៏ចាប់ផ្តើមសុំឲ្យព្រះអង្គចាកចេញពីស្រុករបស់ពួកគេ។ ¹⁸ ពេលដែលព្រះយេស៊ូកំពុងចុះទូក បុរសដែលមានអារក្សចូលនោះក៏ស្ទុះមុខដំណើរជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមិនអនុញ្ញាតឲ្យគាត់ទៅទេ។ ¹⁹ តែព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរទៅផ្ទះ និងគ្រួសាររបស់អ្នក ហើយប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើសម្រាប់អ្នក និងពីសេចក្តីមេត្តាដែលព្រះអង្គផ្តល់ដល់អ្នកចុះ»។ ²⁰ ហើយបុរសនោះក៏ចេញទៅ ហើយចាប់ផ្តើមប្រកាសពីការអស្ចារ្យដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើសម្រាប់ខ្លួន នៅក្នុងស្រុកដេកាប៉ូល ហើយពួកគេគ្រប់គ្នាមានការភោគ ស្ងប់ស្ងែងខ្លាំង។ ²¹ លើកនេះ នៅពេលព្រះយេស៊ូឆ្លងតាមទូកទៅត្រើយម្ខាងវិញ មានបណ្តាលជនជាច្រើនកុះករបានជួបជុំគ្នានៅជុំវិញព្រះអង្គ ដូចពេលដែលព្រះអង្គនៅសមុទ្រកាលឡើយដែរ។ ²² បន្ទាប់មកមានអ្នកដឹកនាំម្នាក់នៃសាលាប្រជុំ លោកមានឈ្មោះថា យ៉ែរូសបានឃើញព្រះអង្គ គាត់ក្រាបទៀប ព្រះបាទព្រះអង្គ។ ²³ គាត់បានទូលសូមម្តងហើយម្តងទៀត ដោយនិយាយថា៖ «កូនស្រីតូចរបស់ទូលបង្គំជិតស្លាប់ហើយ។ ទូលបង្គំសូមអង្វរព្រះអង្គ សូមយាងទៅដាក់ព្រះហស្តលើនាង ដើម្បីឲ្យនាងមានជីវិត ហើយបានជាសះស្បើយផងដែរ»។ ²⁴ ព្រះយេស៊ូយាងទៅជាមួយគាត់ ក៏មានបណ្តាជនជាច្រើន កុះករតាមព្រះអង្គទៅដែរ ទាំងប្រជ្រៀតគ្នាជុំវិញព្រះអង្គ។ ²⁵ ខណៈនោះ មានម្នាក់ដែលធ្លាក់ឈាមអស់ដប់ពីរឆ្នាំ។ ²⁶ នាងបានរស់នៅក្នុងការរលឹចចាប់ និងចំណាយអស់ទ្រព្យសម្បត្តិដែលនាងទៅលើគ្រូពេទ្យជាច្រើន ប៉ុន្តែ ជំងឺនោះមិនបានប្រសើរឡើងឡើយ តែកាន់តែធ្ងន់ជាងមុនទៀត។ ²⁷ ពេលនាងបានឮគេ និយាយអំពីព្រះយេស៊ូ ក៏ចូលក្នុងចំណោមបណ្តាជន ហើយពាល់ព្រះពន្លឺរបស់ព្រះអង្គពីខាងក្រោយ។ ²⁸ ដោយនាងបាននិយាយថា៖ «បើខ្ញុំគ្រាន់បានពាល់ អារម្មណ៍លោក ខ្ញុំនឹងបានជា»។ ²⁹ ក្រោយពេលនាងបានពាល់ព្រះអង្គ ឈាមក៏ឈប់ធ្លាក់ភ្លាម រំពេចនោះនាងដឹងមានអារម្មណ៍ថា រូបកាយរបស់នាងបានជាសះស្បើយរោគនោះ។ ³⁰ ភ្លាមៗនោះ ព្រះយេស៊ូជ្រាបថា មានបុត្រានុភាពហូរចេញពីព្រះអង្គ។ ព្រះយេស៊ូ បែរមកមើលជុំវិញក្នុងបណ្តាជនទាំងនោះដោយបន្ទូលថា៖ «តើអ្នកណាបានពាល់អារម្មណ៍របស់ខ្ញុំ?» ³¹ ពួកសិស្សបានទូលតបទៅព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូមានមនុស្សច្រើនណាស់ប្រជ្រៀតគ្នានៅជុំវិញលោកគ្រូ តែលោកគ្រូសួរថា៖ «តើនរណាពាល់ខ្ញុំ?» ³² ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូនៅតែទតមើលជុំវិញនោះថាតើនរណាបានពាល់ព្រះអង្គ។ ³³ ស្ត្រីនោះ ដឹងពីអ្វីដែលបានកើតឡើងក្នុងនាង ហើយនាងក៏ភ័យរន្ធត់។ ស្ត្រីនោះក៏ចេញមកហើយក្រាបនៅចំពោះព្រះយេស៊ូ ដោយនិយាយប្រាប់ព្រះអង្គពីសេចក្តីពិត។ ³⁴ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «កូនស្រីអើយ ជំនឿរបស់នាងបានឲ្យបានបានជាហើយ។ ចូរទៅដោយសុខសាន្ត ហើយបានជាពីជំងឺនេះចុះ»។ ³⁵ កាលព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលនៅឡើយ មានគេ មកពីផ្ទះលោកយ៉ែរូស ជម្រាបគាត់ថា៖ «កូនស្រីរបស់លោកស្លាប់ហើយ។ ហេតុអីក៏នៅខានលោកគ្រូទៀត?»។ ³⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមិនយកព្រះហឫទ័យទុក ដាក់នឹងការរូបរបស់អ្នកទាំងនោះឡើយ តែព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅលោកយ៉ែរូសថា៖ «កុំខ្លាចអី! គ្រាន់តែជឿចុះបានហើយ!»។ ³⁷ ព្រះអង្គមិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នក ណាទៅតាមព្រះអង្គឡើយ លើកលែងតែលោកពេត្រុស លោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានដែលជាប្អូនរបស់លោកយ៉ាកុប។ ³⁸ កាលទៅដល់ផ្ទះលោក យ៉ែរូសដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើសាលាប្រជុំ ព្រះយេស៊ូទតឃើញមនុស្សម្នាជ្រុលច្របល់ ព្រមទាំងទ្រហោយដំបូងផង។ ³⁹ ក្រោយពេល ព្រះយេស៊ូចូលដល់ក្នុងផ្ទះ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាកើតទុក្ខ ហើយទ្រហោយដូច្នេះ? នាងមិនស្លាប់ទេ គ្រាន់តែដេកលក់ប៉ុណ្ណោះ»។ ⁴⁰ ពួកគេបានសើចចំអកដាក់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានដេញពួកនោះទៅខាងក្រៅ ហើយយកឪពុកម្តាយ និងសិស្សនៅជាមួយព្រះអង្គ ទ្រង់បានយាងទៅកន្លែងដែលក្មេងស្រីនោះដេក។ ⁴¹ ព្រះអង្គបានចាប់ដៃក្មេងស្រីនោះ ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «តាលីថាគូមី!» ដែលអាចបកប្រែថា «នាងតូចអើយ ខ្ញុំប្រាប់នាងថា ចូរក្រោកឡើង»។ ⁴² រំពេចនោះ ក្មេងស្រីក៏ក្រោកឡើងដែរ (ដ្បិតនាងមានអាយុដប់ពីរឆ្នាំ ហើយ)។ ខណៈនោះ ធ្វើឲ្យពួកគេរឿងឆ្ងល់ដ៏លើសលុប ទៅនឹងការអស្ចារ្យនោះ។ ⁴³ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូហាមពួកគេមិនត្រូវប្រាប់រឿងនេះដល់នរណាឡើយ។ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គប្រាប់គេឲ្យយកចំណីអាហារមកឲ្យក្មេងស្រីនោះបរិភោគ។

ជំពូក 6

1 ព្រះយេស៊ូបានយាងចេញពីទីនោះត្រឡប់ទៅស្រុកកំណើតរបស់ព្រះអង្គវិញ ហើយពួកសាវ័កក៏បានទៅតាមព្រះអង្គដែរ។ 2 នៅថ្ងៃសប្តិមកដល់ ព្រះអង្គបានបង្រៀន បណ្តាជននៅក្នុងសាលាប្រជុំ។ មានមនុស្សជាច្រើនបានស្តាប់ព្រះអង្គបង្រៀន ហើយពួកគេមានការអស្ចារ្យក្នុងចិត្តជាខ្លាំង។ ពួកគេបាននិយាយថា៖ «តើគាត់បានសេចក្តីបង្រៀនទាំងនេះមកពីណា?» «តើប្រាជ្ញាអ្វីដែលបានប្រទានឲ្យគាត់?»

«តើគាត់អាចធ្វើការអស្ចារ្យទាំងអស់នេះបានដោយរបៀបណា?» 3 «តើគាត់មិនមែនជាកូនជាងឈើ ដែលត្រូវជាកូនប្រុសរបស់នាងម៉ារី ហើយត្រូវជាបងប្រុសរបស់លោកយ៉ាកុប លោកយ៉ូសែប លោកយ៉ូដាស និងលោកស៊ីម៉ូនឡើយ?»

តើបងប្អូនស្រីរបស់គាត់មិនបានរស់នៅក្នុងភូមិជាមួយយើងឡើយ? ពួកគេបានរំភ័យចិត្តដោយសារព្រះយេស៊ូ។ 4 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ព្យាករ៍ត្រូវបានគេគោរពនៅគ្រប់កន្លែង លើកលែងតែនៅក្នុងស្រុកកំណើត នៅក្នុងចំណោមសាច់ញាតិបងប្អូន និងនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់តែប៉ុណ្ណោះ» 5 ព្រះអង្គមិនអាចធ្វើកិច្ចការអស្ចារ្យអ្វីបានទេ ទ្រង់គ្រាន់តែអាចដាក់ដៃលើអ្នកឈឺមួយចំនួន ហើយប្រោសគេឲ្យបានជាប៉ុណ្ណោះ។ 6 ព្រះអង្គពិតជាមានការង្រៀងឆ្ងល់ចំពោះការមិនជឿរបស់ពួកគេ។ ហើយទ្រង់ក៏បានយាងចេញទៅបង្រៀននៅទីដ៏វិញ្ញាណអាក្រក់នានា។ 7 ហើយទ្រង់បានហៅពួកសិស្សទាំងដប់ពីរមក ហើយឱ្យពួកគេចេញទៅពីរៗនាក់ ព្រមទាំងប្រទានអំណាចដល់ពួកគេឲ្យឈ្នះលើវិញ្ញាណអាក្រក់នានា។ 8 ហើយព្រះអង្គបានបង្គាប់ដល់ពួកគេ មិនឲ្យយកអ្វីទាំងអស់ទៅជាមួយ សម្រាប់ការធ្វើដំណើររបស់ពួកគេឡើយ លើកលែងតែដំបង មិនត្រូវយកនំប៉័ង ចង្កៀម និងមិនត្រូវយកលុយកាក់ មាសប្រាក់ជាប់នឹងខ្លួនឡើយ។ 9 ប៉ុន្តែ ត្រូវពាក់ស្បែកជើង និងមិនឲ្យពាក់អាវព័ររបស់ខ្លួនឡើយ។ 10 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «បើអ្នករាល់គ្នាចូលផ្ទះណា ចូរស្នាក់នៅទីនោះរហូតដល់អ្នកចេញពីទីនោះ។ 11 ប្រសិនបើ នៅទីក្រុងណាមិនទទួល ឬក៏មិនស្តាប់អ្នក ចូរចេញពីទីនោះ ហើយរលាសផ្លូវដើរចេញពីទីនោះរបស់អ្នកឲ្យអស់ដើម្បីជាបន្ទាល់ទានស្រាប់តែព្រះវិញ»។ 12 ពួកសិស្សបានចេញទៅ ហើយប្រកាសឲ្យមនុស្ស ងាកបែរចេញពីបាបរបស់ពួកគេ។ 13 ពួកគេដេញវិញ្ញាណអាក្រក់ជាច្រើន ព្រមទាំងចាក់ប្រេងលាបលើអ្នកជំងឺជាច្រើន ហើយប្រោសពួកគេឲ្យបានជាសះស្បើយ។ 14 ព្រះបាទហេរ៉ូដបានឮពីកិច្ចការទាំងអស់នេះ ព្រោះព្រះនាមរបស់ព្រះយេស៊ូល្បីល្បាញ។ អ្នកខ្លះបាននិយាយថា៖ «លោកយ៉ូហានបាទីស្តបានរស់ឡើងវិញ ហេតុនេះហើយបានជាគាត់អាចធ្វើការអស្ចារ្យបានយ៉ាងនេះ» 15 ហើយមានអ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «លោកគឺជាព្យាករ៍អេលីយ៉ា» នៅមានអ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «លោកដូចជាព្យាករ៍កាលពីដំនាន់ដើម» 16 ប៉ុន្តែ នៅពេលស្តេចហេរ៉ូដបានឮពីរឿងនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «លោកនេះគឺជាយ៉ូហានដែលយើងបានបញ្ជាឲ្យគេកាត់ក្បាល ពេលនេះគាត់បានរស់ឡើងវិញ»។ 17 ស្តេចហេរ៉ូដបានបញ្ជូនគេឲ្យចាប់លោកយ៉ូហានហើយឃុំឃាំងគាត់នៅក្នុងពន្ធនាគារ ដោយសាតែទ្រង់ជឿតាមព្រះនាងហេរ៉ូដាស (ដែលត្រូវជាមហេសីរបស់ស្តេចគីលីឡី) ដោយសាតែទ្រង់បានរៀបអភិសេកជាមួយនាង។ 18 លោកយ៉ូហានទូលទៅស្តេចហេរ៉ូដថា៖ «ទ្រង់គ្មានសិទ្ធិក្នុងការយកមហេសីរបស់អនុជទ្រង់ធ្វើជាមហេសីឡើយ» 19 ប៉ុន្តែ ព្រះនាងហេរ៉ូដាសបានខឹងនឹងលោក ហើយចង់សម្លាប់លោក ប៉ុន្តែ ព្រះនាងសម្លាប់មិនកើត។ 20 ព្រះបាទហេរ៉ូដកោតខ្លាចលោកយ៉ូហាន ព្រោះទ្រង់ជ្រាបថាលោកជាមនុស្សសុចរិត និងបរិសុទ្ធ ហើយទ្រង់ចង់ការពារលោក។ ស្តេចសព្វព្រះហឫទ័យនឹងពាក្យលោកយ៉ូហានជាខ្លាំងតែទ្រង់ក៏ពិបាកព្រះហឫទ័យជាខ្លាំងដែរ។ 21 នៅក្នុងឱកាសបុណ្យចម្រើនព្រះជន្មរបស់ស្តេចហេរ៉ូដបានមកដល់ ទ្រង់ក៏បានរៀបចំពិធីដប់លៀងអាហារពេលល្ងាចជាមួយពួកមន្ត្រី ពួកមេទ័ព និងពួកអ្នកដឹកនាំនៅក្នុងស្រុកកាលីឡេ។ 22 បុត្រីរបស់ព្រះនាងហេរ៉ូដាសបានចេញមករាំ នៅមុខស្តេច និងភ្ញៀវរបស់គាត់ ស្តេច ព្រមទាំងភ្ញៀវទាំងអស់ពេញចិត្តជាខ្លាំង។ ស្តេចបានមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ចូរសុំនូវអ្វីដែលនាងចង់បានចុះ យើងនឹងឲ្យទៅនាង»។ 23 ស្តេចបានសួរនឹងនាងថា៖ «អ្វីក្តីដែលនាងសុំយើង យើងនឹងឲ្យនាង ទោះបីជាមួយនគរពាក់កណ្តាលក៏ដោយ»។ 24 នាងបានចេញទៅក្រៅហើយសួរមាតានាងថា៖ «តើគួរឲ្យខ្ញុំសុំអ្វីពីព្រះអង្គ?» មាតារបស់នាងបង្គាប់ថា៖ «ចូរសុំក្បាលរបស់យ៉ូហានបាទីស្តមក»។ 25 នាងក៏បានប្រញាប់ប្រញាល់ត្រឡប់ទៅកាន់ស្តេចវិញ ហើយនាងក៏បានទូលទៅស្តេចថា៖ «ខ្ញុំសុំចង់ឲ្យព្រះអង្គប្រទានក្បាលរបស់យ៉ូហានបាទីស្តដាក់នៅលើថាសឥឡូវនេះ»។ 26 ស្តេចពិតជាជ្រួយព្រះទ័យជាខ្លាំង តែព្រះអង្គមិនអាចបដិសេធនូវសំណើរបស់នាងបានឡើយ ព្រោះព្រះអង្គបានស្ងៀមនៅចំពោះមុខភ្ញៀវទាំងអស់ដែលបានចូលរួមរួចហើយ។ 27 រួចស្តេចក៏បានបញ្ជូនទាហាន ហើយបញ្ជាឲ្យគេនាំយកក្បាលរបស់លោកយ៉ូហានមក។ ទាហានបានចេញទៅ ហើយកាត់ក្បាលរបស់លោកយ៉ូហាននៅក្នុងពន្ធនាគារ។ 28 ទាហានបាននាំយកក្បាលរបស់លោកយ៉ូហានដោយដាក់នៅលើថាស ហើយឲ្យនាង ហើយនាងក៏យកទៅថ្វាយមាតារបស់នាង។ 29 កាលពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហានបានឮរឿងនេះ ពួកគេបាននាំគ្នាកកយកសពរបស់លោកទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ។ 30 ពួកសាវ័កបានមក ហើយប្រាប់ព្រះយេស៊ូអំពីកិច្ចការទាំងអស់ដែលគេបានធ្វើ និងបានបង្រៀន។ 31 បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរនាំគ្នាកកកន្លែងស្ងាត់សម្រាកសិនចុះ»។ មានមនុស្សបានធ្វើដំណើរចេញចូលច្រើនពេក ធ្វើឲ្យព្រះយេស៊ូ និងពួកសាវ័កពុំអាចរកពេល សូម្បីតែហូបបាយក៏មិនបានផង។ 32 ព្រះយេស៊ូ និងពួកសាវ័កបានយាងចុះទូកទៅរកកន្លែងស្ងាត់ដាច់ដោយឡែកពីបណ្តាជន ដើម្បីសម្រាក។ 33 ប៉ុន្តែ បណ្តាជនបានឃើញពួកគេ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានចំណាំពួកសិស្ស ពួកគេបានរត់ទៅទីនោះទាំងអស់គ្នា ចេញពីទីក្រុងទៅដល់មុនពួកសិស្សផង។ 34 ពេលដែលព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សបានចុះទូក ទ្រង់បានឃើញបណ្តាជនជាច្រើន ហើយទ្រង់មានសេចក្តីអាណិតអាសូរពន់ពេកព្រោះពួកគេប្រៀបបាននឹងចៀមដែលគ្មានអ្នកកង្វាល។ ដូចនេះព្រះអង្គក៏បង្រៀនពួកគេពីរឿងជាច្រើន។ 35 នៅពេលនោះថ្ងៃកាន់តែជ្រុលណាស់ទៅហើយ ពួកសាវ័កបាននាំគ្នាចូលមកគាល់ព្រះយេស៊ូ ហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «ទីកន្លែងនេះស្ងាត់ ហើយថ្ងៃកាន់តែជ្រុលណាស់ទៅហើយ» 36 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់គេថា៖ «សូមឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ ហើយរកទិញអាហារនៅតាមភូមិជិតៗនេះសម្រាប់ពួកគេរៀងៗខ្លួន»។ 37 ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយ ហើយមានព្រះបន្ទូលកាន់ទៅគេវិញថា៖ «ចូរ អ្នករាល់គ្នាឲ្យអាហារពួកគេហូបផង»។ ពួកគេបានទូលព្រះអង្គថា៖ «តើយើងត្រូវយកប្រាក់ពីរយដូងទៅទិញនំប៉័ង ហើយឲ្យពួកគេហូបមែនទេ?»។ 38 ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ទៅមើល មើល! តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មានដុំ?»។ កាលបានដឹងហើយពួកគេទូលទៅព្រះអង្គវិញថា៖ «យើងមាននំប៉័ងប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយ»។ 39 ព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់អង្គុយចុះជាក្រុមនៅលើស្មៅ។ 40 ពួកគេបានអង្គុយចុះជាក្រុម ក្រុមខ្លះមានមួយរយនាក់ ក្រុមខ្លះមានហាសិបនាក់។ 41 ព្រះយេស៊ូបានយកនំប៉័ងប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយមក ហើយព្រះអង្គងើបព្រះភ័ក្ត្រឡើង សសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយកាច់នំប៉័ងប្រទានឲ្យដល់ពួកសិស្សចែកបណ្តាជនហូប។ ព្រះអង្គក៏បានប្រទានត្រីពីរកន្ទុយដល់ពួកគេដែរ។ 42 ពួកគេគ្រប់គ្នាហូបរហូតដល់ពួកគេបានឆ្អែត។ 43 ពួកសិស្សបានប្រមូលនំប៉័ង និងត្រីដែលនៅសល់ដាក់បានពេញដប់ពីរស្លឹក។ 44 មានមនុស្សប្រុសចំនួនប្រាំពាន់នាក់ដែលបានហូបនំប៉័ងនេះ។ 45 នៅពេលនោះព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់ឲ្យពួកសិស្សចុះទូកឆ្លងទៅត្រើយម្ខាង

ដើម្បីឆ្ពោះទៅភូមិបេតិសាមុនព្រះអង្គ ខណៈនោះព្រះអង្គបានប្រាប់ឲ្យបណ្តាជនត្រឡប់ទៅវិញ។⁴⁶ កាលបណ្តាជនបានចេញទៅអស់ហើយ ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅលើភ្នំ ដើម្បីអធិស្ឋាន។⁴⁷ លុះពេលយប់មកដល់ទូកបានទៅដល់កណ្តាលសមុទ្រ រីឯព្រះយេស៊ូគង់នៅលើគោកតែមួយព្រះអង្គឯង។⁴⁸ ព្រះអង្គទតឃើញពួកគេប្រឹងអ៊ុំទូកយ៉ាងលំបាក ព្រោះពួកគេអ៊ុំបញ្ជាសខ្យល់។ នៅពេលជិតភ្លឺព្រះអង្គបានយាងនៅលើទឹកឆ្ពោះទៅកាន់ពួកគេ ហើយព្រះអង្គធ្វើដូចជាទៅហួសពួកគេ។⁴⁹ ប៉ុន្តែ កាលពួកសិស្សបានឃើញព្រះអង្គយាងនៅលើទឹកដូច្នេះ ពួកគេស្មានថាជាខ្មោចលង ហើយនាំគ្នាស្រែកជាខ្លាំង។⁵⁰ ដូច្នេះ ពួកគេបានឃើញព្រះអង្គហើយពួកគេមានការភ័យរន្ធត់ជាខ្លាំង។ ពេលនោះព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរតាំងចិត្តគ្នាហានឡើង ខ្ញុំទេតើ កុំខ្លាចអី!»⁵¹ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូយាងទៅលើទូកជាមួយពួកគេ ហើយខ្យល់ក៏បានស្ងប់។⁵² ពួកគេពិតជាធ្ងន់ជាខ្លាំងពន់ពេកណាស់។ ដូច្នេះ ពួកគេមិនទាន់បានយល់អំពីរឿងនំប៉័ងថាមានន័យយ៉ាងដូចម្តេចទេ មកពីពួកគេមានចិត្តរឹងរូស។⁵³ កាលព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សបានឆ្លងទៅដល់ទឹកដីនៃស្រុកគេនេសាវតែហើយ ក៏ចតទូក។⁵⁴ ពេលពួកគេចេញពីទូកមក មនុស្សម្នាបានស្គាល់ព្រះយេស៊ូភ្លាម។⁵⁵ ហើយពួកគេបានរត់ទៅគ្រប់ច្រកល្អកនៅក្នុងតំបន់ ហើយបានសែងអ្នកឈឺទៅកន្លែងដែលពួកគេឮថាព្រះអង្គគង់នៅ។⁵⁶ គ្រប់ទីកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូយាងទៅ ទោះនៅក្នុងភូមិ ក្នុងទីក្រុង ឬក៏នៅតាមទីជនបទក្តី ពួកគេបាននាំអ្នកជំងឺមកតាមផ្សារ។ ពួកគេទទួលបានអង្វរសុំគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេបានប៉ះដោយព្រះពន្លឺព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបានពាល់ព្រះអង្គ សុទ្ធតែបានជាសះស្បើយគ្រប់គ្នា។

ជំពូក 7

¹ ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកអាចារ្យដែលបានមកពីក្រុងយេរូសាឡឹម នាំគ្នាទៅជួបព្រះយេស៊ូ។ ² ពួកគេបានឃើញពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គមួយចំនួនហូបអាហារដោយដៃមិនស្អាតដែលមិនបានលាងជាមុនឡើយ។ ³ ដ្បិត ពួកផារីស៊ី និងសាសន៍យូដាមិនហូបឡើយ ទាល់តែបានសម្អាតដៃជាមុនសិន ដោយសារពួកគេកាន់តាមទំនៀមទម្លាប់ពីចាស់បុរាណ។ ⁴ នៅពេលដែលពួកផារីស៊ីត្រឡប់មកពីផ្សារវិញ ពួកគេមិនហូបទេ ទាល់តែពួកគេបានងូតទឹកជាមុនសិន ពួកគេកាន់ខ្ជាប់នូវទំនៀមទម្លាប់ផ្សេងៗដូចជា ពិធីលាងពែង លាងឆ្នាំង លាងថ្ម និងតុជាដើម ជាដើមដែលត្រូវប្រើសម្រាប់ហូបអាហារ។ ⁵ ពួកផារីស៊ី និងពួកអាចារ្យបានទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ «តើហេតុអ្វីបានជាពួកសិស្សរបស់លោក មិនកាន់តាមទំនៀមទម្លាប់ចាស់បុរាណ ដោយនាំគ្នាហូបអាហាររបស់ពួកគេដោយដៃមិនស្អាតយ៉ាងដូច្នេះ?»។ ⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលតបទៅពួកគេវិញថា៖ «ព្យាការីអេសាយបានថ្លែងទុកថា៖ «អ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សមានពុត»។ ⁷ លោកបានថ្លែងថា៖ «ប្រជាជននេះគោរពយើងតែប៉ុណ្ណោះ តែចិត្តគំនិតគេនៅឆ្ងាយពីយើងណាស់»។ ⁸ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាបានលះចោលបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទៅកាន់តាមទំនៀមទម្លាប់របស់មនុស្សវិញ។ ⁹ ព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាបោះបង់បទបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ចោល ហើយបែរទៅកាន់តាមទំនៀមទម្លាប់របស់អ្នករាល់គ្នាវិញ! ¹⁰ ដ្បិត លោកម៉ូសេបានផ្តាំថា៖ «ចូរគោរពប្រតិបត្តិឱពុកម្តាយខ្លួន ហើយបើអស់អ្នកណាដែលនិយាយពាក្យអាក្រក់ពីឪពុកម្តាយខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន»។ ¹¹ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានិយាយថា៖ «បើអ្នករាល់គ្នានិយាយទៅកាន់ឪពុកម្តាយខ្លួននូវអ្វីៗដែលខ្ញុំអាចជួយឱពុកម្តាយបាន គឺពាក្យ គឺបាទ»។ «ដែលមានន័យថា ជាតង្វាយថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់។ ¹² នោះអ្នករាល់គ្នាមិនឲ្យគាត់ជួយឱពុកម្តាយ ក្នុងការធ្វើអ្វីទៀតសោះ។ ¹³ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏លើកព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ចោល ដោយសារទំនៀមទម្លាប់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានបង្ហាត់បង្រៀនមក ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗទៀតដូចការនេះដែរ»។ ¹⁴ រួចព្រះអង្គបានហៅបណ្តាជនដោយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាសូមស្តាប់ខ្ញុំ ហើយឲ្យយល់ចុះ! ¹⁵ គ្មានអ្វីពីខាងក្រៅ ដែលចូលទៅក្នុងខ្លួនមនុស្សអាចធ្វើឲ្យស្អាតក្រោកទេ តែអ្វីដែលចេញមកពីខ្លួនមនុស្សទេតើដែលធ្វើឲ្យស្អាតក្រោកវិញ»។ ¹⁶ បើអ្នកណាមានត្រចៀកស្តាប់ ចូរឲ្យស្តាប់ចុះ។ ¹⁷ កាលព្រះយេស៊ូយាងចេញពីបណ្តាជន ហើយចូលទៅក្នុងផ្ទះ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គនាំគ្នាទូលសួរព្រះអង្គពីពាក្យប្រៀបធៀបនោះ។ ¹⁸ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមិនទាន់យល់ទេឬអី? តើអ្នករាល់គ្នាមិនបានឃើញទេថា របស់អ្វីពីខាងក្រៅ ដែលចូលទៅក្នុងខ្លួនមនុស្សមិនបានធ្វើឲ្យស្អាតក្រោកទេ ¹⁹ ដ្បិត អ្វីៗទាំងនោះមិនចូលដល់ក្នុងចិត្តទេ គឺវាចូលទៅក្នុងពោះហើយចេញមកវិញធ្លាក់ចូលទៅក្នុងបង្គន់»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលបញ្ជាក់ប្រាប់គេថា គ្រប់ទាំងអាហារទាំងអស់សុទ្ធតែជាបរិស្ថាត។ ²⁰ ព្រះអង្គបានមានបន្ទូលថា៖ «គឺជាអ្វីដែលចេញពីខ្លួនមនុស្សទេតើ ដែលធ្វើឲ្យស្អាតក្រោកវិញ»។ ²¹ ដ្បិត អ្វីដែលនៅខាងក្នុងមនុស្សគឺចេញពីចិត្តគេ គឺមានគំនិតស្អាតក្រោក ដែលនាំឲ្យប្រព្រឹត្តិអំពើអាក្រក់ផ្សេងៗដូចជា អាសអាភាស លួចប្លន់ កាប់សម្លាប់គ្នា ²² អំពើកំផិតសហាយស្មន់ លោភលន់ចង់បានទ្រព្យអ្នកដទៃ កាចហេឃៅ បោកបញ្ឆោតគេ កាមតុណ្ហា ច្រណែន មូលបង្គាប់ អំនួត និងសេចក្តីចម្លុត។ ²³ សេចក្តីអាក្រក់ទាំងនេះហើយចេញពីខាងក្នុង ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សស្អាតក្រោកវិញ»។ ²⁴ ព្រះអង្គក្រោកឡើង ហើយយាងចេញពីទីនោះឆ្ពោះទៅក្រុងស៊ីរ៉ុស និងក្រុងស៊ីដូន។ រួចព្រះអង្គក៏យាងចូលទៅក្នុងផ្ទះមួយ ដោយទ្រង់មិនចង់ឲ្យនរណាម្នាក់ដឹងថាទ្រង់គង់នៅទីនោះឡើយ តែមិនអាចលាក់ជិតបានឡើយ។ ²⁵ ភ្លាមនោះ មានស្ត្រីម្នាក់ដែលមានកូនស្រីត្រូវវិញ្ញាណអារក្សចូលបានឮគេនិយាយពីព្រះអង្គ ស្ត្រីនោះក៏មករកព្រះអង្គហើយលុតជង្គង់ក្រាមនៅទៀបព្រះបាទព្រះអង្គ។ ²⁶ ស្ត្រីនោះជាសាសន៍ក្រិក កូនកាត់ស៊ីរ៉ុសភេសិស។ ស្ត្រីនោះទទួចអង្វរព្រះអង្គសុំឲ្យដេញវិញ្ញាណអាក្រក់នោះចេញពីកូនស្រីនាង។ ²⁷ ព្រះអង្គមានបន្ទូលតបទៅនាងថា៖ «ចូរទុកឲ្យកូនៗហូបអាហារឆ្អែតជាមុនសិន ដ្បិត មិនគួរយកនំប៉័ងរបស់កូនទៅឲ្យឆ្អែស៊ីទេ»។ ²⁸ ប៉ុន្តែនាងទូលព្រះអង្គថា៖ «មែនហើយព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែ ឆ្អែដែលនៅក្រោមតុនោះវាស៊ីតែកម្ទេចដែលជ្រុះពីកូនក្មេងប៉ុណ្ណោះ»។ ²⁹ នោះព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ដោយនាងបាននិយាយដូច្នោះហើយ ចូរនាងទៅវិញចុះ អារក្សបានចេញពីកូនស្រីនាងហើយ»។ ³⁰ ពេលនាងត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញក៏បានដឹងថាកូននាងកំពុងតែដេកសម្រាកនៅលើគ្រែ ហើយអារក្សនោះក៏បានចេញពីកូនមែន។ ³¹ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គក៏យាងចេញពីក្រុងស៊ីរ៉ុសកាត់តាមក្រុងស៊ីដូន និងស្រុកដេកាប៉ូល ឆ្ពោះទៅកាន់សមុទ្រកាលីឡេ។ ³² មានគេនាំមនុស្សច្រើនម្នាក់ ដែលពិបាកនិយាយមកឯព្រះអង្គ ហើយអង្វរឲ្យព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើគាត់។ ³³ ព្រះអង្គក៏នាំគាត់ចេញពីបណ្តាជនទៅដោយឡែកពីពួកគេ ហើយព្រះអង្គក៏យកព្រះហស្តដាក់ក្នុងគ្រូចៀកគាត់ រួចបន្ទាប់ពីស្តោះទឹកព្រះឱស្ស ព្រះអង្គក៏ពាល់អណ្តាតគាត់។ ³⁴ ព្រះអង្គបានងើបទតទៅលើមេឃ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «អឺបជាថា» ដែលមានន័យថា «ចូរបើកឡើង»! ³⁵ ភ្លាមនោះត្រចៀកគាត់ក៏បានបើក អណ្តាតក៏ត្រលាស់បាន ហើយគាត់ក៏ចាប់ផ្តើមនិយាយយ៉ាងច្បាស់។ ³⁶ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលហាមពួកគេមិនឲ្យប្រាប់រឿងរ៉ាវដែលពួកគេបានដឹងដល់អ្នកណាម្នាក់ឡើយ ប៉ុន្តែ ពួកគេនៅតែប្រាប់រឿងរ៉ាវទាំងនោះដល់បណ្តាជនដទៃ។ ³⁷ ពួកគេងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំងហើយ និយាយថា៖ «លោកធ្វើគ្រប់កិច្ចការបានយ៉ាងល្អ សូម្បីតែមនុស្សច្រើនក៏លោកធ្វើបានស្តាប់ឮ ហើយមនុស្សគឺនិយាយបាន»។

ជំពូក ៨

១ នៅថ្ងៃនោះ បណ្តាជនបានមកជុំគ្នាយ៉ាងច្រើនកុះករជាថ្មីម្តងទៀត ហើយពួកគេមិនមានអ្វីហូបឡើយ។ ព្រះយេស៊ូបានហៅពួកសិស្ស ហើយមានបន្ទូលទៅគេថា៖ ២ «ខ្ញុំមានចិត្តអាណិតអាសូរចំពោះបណ្តាជនទាំងនេះណាស់ ពួកគេបាននៅជាមួយខ្ញុំអស់រយៈពេលបីថ្ងៃហើយ ហើយពេលនេះពួកគេគ្មានអ្វីសម្រាប់ហូបសោះ។» ៣ បើខ្ញុំឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញទាំងអស់អាហារដូច្នេះ ពួកគេប្រាកដជាហែរហាត់តាមផ្លូវហើយ ដ្បិត មានមនុស្សខ្លះមកពីឆ្ងាយ។ ៤ ពួកសិស្សព្រះអង្គក៏ទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «តើឲ្យយើងខ្ញុំទៅរកអាហារដើម្បីមកចម្អិនបណ្តាជននៅក្នុងទីរហោស្ថានយ៉ាងនេះដូចម្តេចទៅ?» ៥ ព្រះអង្គក៏តបទៅគេវិញថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមាននំប៉័ងប៉ុន្មានដុំ?» ពួកគេទូលថា៖ «មានប្រាំពីរដុំ»។ ៦ ព្រះអង្គក៏បង្គាប់ឲ្យបណ្តាជនអង្គុយនៅលើដី។ ព្រះអង្គយកនំប៉័ងទាំងប្រាំពីរនោះមកអមព្រះគុណហើយ កាច់ឲ្យពួកសិស្ស ហើយឲ្យចែកដល់បណ្តាជន។ ៧ ពួកគេក៏មានត្រីតូចៗខ្លះដែរ ហើយកាលព្រះអង្គបានអមព្រះគុណហើយ ទ្រង់ក៏បង្គាប់ឲ្យលើកទៅឲ្យគេទៀត។ ៨ ពួកគេហូបឆ្អែតគ្រប់គ្នា រួចគេប្រមូលបាននំប៉័ង និងត្រីដែលនៅសល់បានប្រាំពីរកន្ត្រក់។ ៩ នៅគ្រានោះបណ្តាជនទាំងអស់ប្រមាណជាបួនពាន់នាក់។ រួចព្រះអង្គបានឲ្យពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ។ ១០ រំពេចនោះស្រាប់តែព្រះអង្គយាងចុះទូកជាមួយពួកសិស្សឆ្ពោះទៅស្រុក ដាស់ម៉ានូថាទៅ។ ១១ នោះពួកធាវីស៊ីចេញមក ជជែកកែវិញក៏ដើម្បីល្បងលព្រះអង្គ ដោយសុំឲ្យព្រះអង្គសម្តែងទិសម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យពីស្ថានសួគ៌ឲ្យគេបានឃើញផង។ ១២ ព្រះយេស៊ូដកដង្ហើមក្នុងវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គ ទាំងមានបន្ទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សជំនាន់នេះចង់ឃើញតែទិសម្ចាស់ដូច្នេះ?» ប្រាកដណាស់ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថានឹងគ្មានទិសម្ចាស់ណាបានប្រទានមកមនុស្សជំនាន់នេះឡើយ។ ១៣ រួចព្រះអង្គក៏យាងចេញពីពួកគេ ហើយចុះទូកឆ្លងទៅឯត្រើយម្ខាងទៀតវិញ។ ១៤ ឯពួកសិស្សភ្លេចយកនំប៉័ងទៅជាមួយ។ ពួកគេមាននំប៉័ងតែមួយដុំប៉ុណ្ណោះនៅលើទូក។ ១៥ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលលើកដាស់តឿនពួកគេថា៖ «ចូរប្រុងប្រយ័ត្នមើល ហើយក៏ប្រយ័ត្ននឹងមេដំបែរបស់ពួកធាវីស៊ី និងស្តេចហេរ៉ូដឲ្យមែនទែន»។ ១៦ ពួកសិស្សនាំគ្នារិះគិតពិចារណាថា៖ «នេះមកពីយើងគ្មាននំប៉័ងទេដឹង»។ ១៧ ព្រះយេស៊ូជ្រាបពីការនេះ នោះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នានៅរិះគិតពីការដែលគ្មាននំប៉័ង? តើអ្នករាល់គ្នាមិនទាន់គិតឃើញ? មិនទាន់យល់ទេឬអី? តើអ្នកមានចិត្តរឹងចចេសឬ? ១៨ អ្នករាល់គ្នាមានភ្នែក តែមើលមិនឃើញឬ? អ្នករាល់គ្នាក៏មានត្រចៀកតែស្តាប់មិនឮឬ? អ្នកមិនចាំទេឬអី? ១៩ ពីកាលខ្ញុំបានកាច់នំប៉័ងប្រាំដុំ ចែកឲ្យមនុស្សប្រាំពាន់នាក់ ហើយព័រៀបដែលអ្នករាល់គ្នាបានប្រមូលចំណីតដែលសល់បានប៉ុន្មានកន្ត្រក់?» ពួកគេឆ្លើយថា៖ «បានដប់ពីរ»។ ២០ ហើយកាលដែលខ្ញុំបានកាច់នំប៉័ង៧ដុំ ឲ្យទៅមនុស្សបួនពាន់នាក់ តើអ្នករាល់គ្នាប្រមូលទុកបានប៉ុន្មាន? ពួកគេឆ្លើយថា៖ «បានប្រាំពីរ»។ ២១ ព្រះអង្គទូលសួរថា៖ «តើអ្នកនៅមិនយល់ទៀតមែនទេ?» ២២ ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សក៏បានធ្វើដំណើរដល់ភូមិបេតសៃដា។ ពេលនោះមានគេនាំអ្នកពិការភ្នែកមកឯព្រះអង្គហើយសុំឲ្យព្រះអង្គពាល់គាត់។ ២៣ ព្រះយេស៊ូបានដឹកដៃអ្នកពិការភ្នែកនោះចេញទៅក្រៅភូមិ។ រួចព្រះអង្គបានស្មោះព្រះឱស្សលើភ្នែកគាត់ ហើយដាក់ព្រះហស្តលើគាត់ ដោយសួរថា៖ «តើលោកបានឃើញអ្វីខ្លះ?» ២៤ គាត់ក៏បើកភ្នែកឡើងហើយនិយាយថា៖ «ខ្ញុំឃើញមនុស្សដើរ មើលទៅដូចជាដើមឈើអ៊ីចឹង»។ ២៥ រួចព្រះអង្គក៏ដាក់ព្រះហស្តលើភ្នែកគាត់ម្តងទៀត ហើយពេលនោះបុរសនោះក៏បានបើកភ្នែកមើល ហើយស្រាប់តែ បានភ្លឺឡើង ហើយមើលឃើញអ្វីៗច្បាស់ទាំងអស់។ ២៦ ព្រះយេស៊ូបានឲ្យគាត់ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ហើយផ្តាំថា៖ «កុំចូលទៅក្នុងភូមិឲ្យសោះ»។ ២៧ ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សបានចេញពីទីនោះ ឆ្ពោះទៅភូមិទាំងប៉ុន្មាននៃក្រុងសេសាភា-ភីលីព។ នៅតាមផ្លូវព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលសួរពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «តើមនុស្សគ្រប់គ្នាគេនាំគ្នាថាខ្ញុំជានណា?» ២៨ ពួកគេក៏បានតូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអង្គជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ត ខ្លះថា ជាព្យាការី អេលីយ៉ា ហើយខ្លះទៀតថា ព្រះអង្គជាព្យាការីមួយរូបដែរ»។ ២៩ ព្រះអង្គក៏សួរពួកគេទៀតថា៖ «ចុះអ្នករាល់គ្នាវិញ តើគិតថាខ្ញុំជានណា?» នោះពេត្រុសក៏ឆ្លើយថា៖ «ព្រះអង្គជាព្រះគ្រីស្ទ»។ ៣០ ព្រះយេស៊ូក៏ហាមពួកគេមិនឲ្យប្រាប់ការនេះទៅនរណាម្នាក់ឡើយ។ ៣១ រួចព្រះអង្គក៏ចាប់ផ្តើមបង្រៀនពួកគេពីកូនមនុស្សត្រូវរងទុក្ខជាច្រើន ហើយ ត្រូវពួកចាស់ទុំ នាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យបដិសេធ ហើយព្រះអង្គត្រូវគេធ្វើគុតទៀត តែបីថ្ងៃក្រោយមក ព្រះអង្គនឹងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ព្រះអង្គក៏បានមានបន្ទូលបញ្ជាក់ពីការនេះយ៉ាងច្បាស់។ ៣២ នោះលោកពេត្រុសក៏នាំព្រះអង្គទៅក្រៅបន្តិច ហើយជំទាស់នឹងព្រះអង្គ។ ៣៣ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូក៏បែរមកទតពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គផ្សេងទៀត ហើយព្រះអង្គក៏បន្ទោសលោកពេត្រុសថា៖ «សាតាំងអើយ! ថយទៅក្រោយអញទៅ ដ្បិត គំនិតឯងមិនមែនជាគំនិតដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ទេ តែជាគំនិតរបស់មនុស្សលោកវិញ»។ ៣៤ រួចព្រះអង្គក៏ត្រាស់ហៅមនុស្សម្នា និងពួកសិស្សមកប្រជុំគ្នា ហើយមានបន្ទូលថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ អ្នកនោះត្រូវលះកាត់ចិត្តខ្លួនចោល ហើយលីលើឆ្នាំងមកតាមខ្ញុំចុះ»។ ៣៥ ដ្បិត អ្នកណាដែលចង់បានជីវិត នោះនឹងបាត់ជីវិតទៅ ហើយបើអ្នកណាដែលបាត់ជីវិតដោយព្រោះខ្ញុំ និងដំណឹងល្អនោះនឹងបានសង្គ្រោះវិញ។ ៣៦ ដ្បិត បើអ្នកណាបានលោកីយ៍ទាំងមូល តែបាត់ជីវិតទៅ នោះមានប្រយោជន៍អ្វីដល់អ្នកនោះ? ៣៧ តើឲ្យមនុស្សនឹងយកអ្វីទៅផ្ទះ ដើម្បីឲ្យបានជីវិត? ៣៨ អស់អ្នកណាដែលមានភាពអាម៉ាស់ដោយសារខ្ញុំ និងពាក្យរបស់ខ្ញុំ នៅក្នុងជំនាន់មនុស្សផិតក្បត់ និងមនុស្សបាបនេះ នោះកាលដែលបុត្រមនុស្សយាងមកនឹងមានសេចក្តីខ្មាសនឹងអ្នកនោះដូចគ្នាដែរ ដែលព្រះអង្គនឹងយាងមកប្រកបដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះបិតា និងពួកទេវតាវិសុទ្ធផង»។

ជំពូក ១

១ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា នឹងមានអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នានឹងមិនដែលស្គាល់សេចក្តីស្លាប់ឡើយ គេនឹងឃើញព្រះរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងចុះមកជាមួយនឹងអំណាចព្រះចេស្ដា»។ ២ ប្រាំមួយថ្ងៃក្រោយមក ព្រះយេស៊ូបានយកលោកពេត្រុស លោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានទៅលើភ្នំជាមួយព្រះអង្គ ដាច់ដោយឡែកតែពួកគេ។ ក្រោយមកព្រះអង្គក៏មានរូបរាងប្លែកនៅពីមុខពួកគេ។ ៣ សម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គប្រែជាសន្លឹកចង្កៀងយ៉ាងអស្ចារ្យ គ្មានមនុស្សណានៅផែនដីនេះ អាចនឹងធ្វើឲ្យសង្វេគចិត្តដល់ស្លៀកបំពាក់នោះឡើយ។ ៤ ក្រោយមក លោកអេលីយ៉ា និងលោកម៉ូសេបានលេចមកនៅចំពោះពួកគេ ហើយអ្នកទាំងពីរបានជជែកជាមួយព្រះយេស៊ូ។ ៥ លោកពេត្រុស បានឆ្លើយដោយនិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ គឺជាការល្អដែលយើងនៅទីនេះ ដូច្នេះ សូមឲ្យយើងសង់ផ្ទះបី មួយសម្រាប់លោកគ្រូ និងមួយសម្រាប់លោកម៉ូសេ ហើយ និងមួយទៀតសម្រាប់លោកអេលីយ៉ា»។ ៦ (ដ្បិត គាត់មិនដឹងជាត្រូវនិយាយអ្វីទេ ដោយព្រោះពួកគេកំពុងភ័យ)។ ៧ មានពពកមួយលេចមកគ្របបាំងពួកគាត់ទាំងបី។ ក្រោយមកមានសំឡេងចេញពីពពកមកថា៖ «នេះគឺជាបុត្រជាទីស្រឡាញ់របស់យើង សូមស្តាប់តាមព្រះអង្គចុះ»។ ៨ ពេលនោះ ពេលដែលពួកគេមើលជុំវិញ គឺមិនឃើញមានអ្នកណានៅទីនោះទៀតហើយ ប៉ុន្តែគឺឃើញតែព្រះយេស៊ូមួយព្រះអង្គគត់។ ៩ គ្រាដែលពួកគេចុះពីលើភ្នំមកវិញ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់ហាមមិនឲ្យប្រាប់ការអ្វីដែលពួកគេបានឃើញដល់អ្នកណាឲ្យសោះ ដរាបដល់កូនមនុស្សបានរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់សិន។ ១០ ដូច្នេះ ហើយពួកគេក៏បានរក្សារឿងនោះ នៅក្នុងពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេបានជជែកគ្នានៅក្នុងចំណោមពួកគេអំពី «រស់ចេញពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញ» មានន័យយ៉ាងម៉េច។ ១១ ពួកគេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ហេតុអ្វីពួកអាចារ្យនិយាយថាលោកអេលីយ៉ាត្រូវមកជាមុន?» ១២ ព្រះអង្គតបទៅពួកគេថា៖ «លោកអេលីយ៉ាបានមកមុនមែន គឺដើម្បីស្តារអ្វីទាំងគ្រប់យ៉ាងឡើងវិញ។ ហេតុអ្វី បានជាមានសេចក្តីចែងទុកមកថា កូនមនុស្ស ត្រូវតែរងទុក្ខលំបាកជាច្រើនដង និងត្រូវគេប្រព្រឹត្តិដូចអ្នកគ្មានតម្លៃ? ១៣ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា លោកអេលីយ៉ាបានមក ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់តាមតែចិត្តគេចង់ ដូចដែលមានចែងទុកអំពីគាត់»។ ១៤ ពេលពួកគេមកដល់ពួកសិស្សវិញ នោះក៏ឃើញមនុស្សកុះករ ហើយពួកអាចារ្យនៅជុំវិញពួកសិស្ស កំពុងតែប្រកែកគ្នា។ ១៥ ពេលពួកបណ្ឌិតជនយើងឃើញព្រះយេស៊ូក្លាយក៏អស្ចារ្យ ហើយពួកគេនាំគ្នារត់ទៅស្វាគមន៍ព្រះអង្គ។ ១៦ ព្រះអង្គក៏សួរទៅពួកសិស្សថា៖ «តើអ្នកទាំងឡាយកំពុងប្រកែកជាមួយពួកគេអំពីរឿងអ្វី?» ១៧ មានម្នាក់ដែលនៅក្នុងបណ្ឌិតជន បានទូលឆ្លើយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ ខ្ញុំបាននាំយកកូនប្រុសមករកលោក។ គឺគាត់មានវិញ្ញាណនៅក្នុងខ្លួនដែលមិនអាចធ្វើឲ្យគាត់អាចនិយាយបាន។ ១៨ នៅពេលវាចូលកូនខ្ញុំម្តងៗ ហើយវាផ្តល់កូនខ្ញុំឲ្យដួលចុះ ធ្វើឲ្យបែកពពុះមាត់ សង្រួតធ្មេញ ហើយនិងរីងខ្លួន។ ខ្ញុំបានសុំឲ្យពួកសិស្សលោកបណ្ឌិតវាចេញពីកូនរបស់ខ្ញុំដែរ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចធ្វើបានទេ»។ ១៩ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលតបទៅពួកគេថា៖ «តំណាងមនុស្សដែលគ្មានជំនឿអើយ តើខ្ញុំនាំជាមួយអ្នករាល់គ្នាដល់ពេលណាទៀត? តើខ្ញុំអត់នាំជាមួយអ្នករាល់គ្នាដល់ពេលណាទៀត? ចូរនាំក្មេងនោះមកកាន់ខ្ញុំចុះ»។ ២០ ពួកគេក៏នាំយកក្មេងនោះទៅរកព្រះអង្គ។ ពេលវិញ្ញាណនោះឃើញព្រះយេស៊ូ វាក៏ធ្វើឲ្យក្មេងនោះដួលនឿលលើដី និងបែកពពុះមាត់ផងដែរ។ ២១ ព្រះយេស៊ូបានសួរទៅកាន់ឪពុករបស់កូនថា៖ «តើការនេះបានកើតឡើងក្មេងនេះយូរប៉ុណ្ណាហើយ?» ឪពុកបានឆ្លើយថា៖ «តាំងតែពីតូចមក»។ ២២ វាជារឿយៗធ្វើឲ្យកូនខ្ញុំដួលទៅលើភ្លើងឬទៅក្នុងទឹក ដើម្បីនឹងសម្លាប់កូនរបស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើ លោកគ្រូអាចធ្វើអ្វីម្យ៉ាង សូមមេត្តាអាណិតយើង និងជួយពួកយើងផង»។ ២៣ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ប្រសិនបើ លោកអាចជួយបានឬ? អ្វីៗទាំងអស់នឹងកើតឡើងសម្រាប់អ្នកណាដែលជឿ»។ ២៤ ក្លាមនោះឪពុករបស់កូននោះក៏ស្រែកឡើងដោយនិយាយថា៖ «ខ្ញុំជឿហើយ សូមជួយការមិនមានជឿរបស់ខ្ញុំផង!» ២៥ ពេលព្រះយេស៊ូបានឃើញបណ្ឌិតជនកំពុងរត់ទៅរកពួកគេ នោះព្រះអង្គក៏ជេញវិញ្ញាណអាក្រក់ដោយបន្ទូលថា៖ «វិញ្ញាណគចូល យើងបង្គាប់ឯង ចូរចេញពីក្មេងនេះទៅ ហើយកុំចូលក្មេងនេះទៀត»។ ២៦ វាបានស្រែកឡើង ហើយធ្វើឲ្យក្មេងនោះប្រកាច់យ៉ាងខ្លាំង រួចហើយក៏ចេញទៅ។ ក្មេងប្រុសនោះមើលទៅដូចជាមនុស្សស្លាប់ ដូច្នេះ មនុស្សជាច្រើនបាននិយាយថា៖ «គាត់ស្លាប់ហើយ»។ ២៧ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានលើកគាត់ឡើងដោយព្រះហស្ត ហើយក្មេងប្រុសក៏ឈរឡើង។ ២៨ ពេលព្រះយេស៊ូយាងចូលទៅក្នុងផ្ទះ ពួកសិស្សបានសួរព្រះអង្គស្ងាត់ៗថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាយើងមិនឃើញវាចេញបាន?» ២៩ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «វិញ្ញាណប្រភេទនេះមិនអាចជេញបានទេ លើកលែងតែតាមរយៈពាក្យអធិស្ឋាន»។ ៣០ ពួកគេធ្វើដំណើរចាកចេញពីទីនោះ ឆ្លងកាត់ស្រុកកាលីឡេ។ ព្រះអង្គមិនចង់ឲ្យអ្នកណាដឹងថាពួកគេនៅទីណានោះទេ ៣១ ដោយសារព្រះអង្គកំពុងតែបង្រៀនពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «កូនមនុស្សនឹងត្រូវបានបញ្ជូនទៅក្នុងដៃមនុស្ស ហើយពួកគេនឹងសម្លាប់លោក។ កាលគេបានសម្លាប់ហើយ បីថ្ងៃក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញម្តងទៀត»។ ៣២ ប៉ុន្តែពួកគេមិនយល់ពីអ្វីដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលឡើយ ហើយពួកគេក៏មិនហ៊ានសួរព្រះអង្គដែរ។ ៣៣ ពួកគេក៏មកដល់ក្រុងកាណែ ដំណើរ។ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គយាងចូលក្នុងផ្ទះ ព្រះអង្គសួរទៅពួកគេថា៖ «តើពួកអ្នកបានជជែកគ្នាពីអ្វីនៅតាមផ្ទះ?» ៣៤ ប៉ុន្តែ ពួកគេនៅស្ងៀម។ ដ្បិតពួកគេបានប្រកែកគ្នានៅតាមផ្ទះ ក្នុងចំណោមពួកគេ អំពីអ្នកណានឹងក្លាយជាដំបូងជាគេ។ ៣៥ ព្រះអង្គក៏គង់ចុះ ព្រះជាម្ចាស់ក៏ហៅពួកសិស្សទាំងដប់ពីរមក និងមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកណាចង់ធ្វើជាទីមួយ អ្នកនោះនឹងទៅក្រោយគេបង្អស់ និងជាអ្នកបម្រើដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ»។ ៣៦ ព្រះអង្គក៏យកក្មេងតូចម្នាក់មកដាក់នៅកណ្តាលពួកគេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានលើកក្មេងឡើង ដោយបន្ទូលថា ៣៧ «អ្នកណាដែលទទួលក្មេងតូចម្នាក់នេះ គឺក្នុងឈ្មោះខ្ញុំ នោះគឺបានទទួលខ្ញុំ ហើយបើមានអ្នកណាទទួលខ្ញុំ នោះមិនមែនទទួលតែខ្ញុំទេ គឺទទួលព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកដែរ»។ ៣៨ លោកយ៉ូហានបានទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ យើងបានឃើញមនុស្សម្នាក់កំពុងបណ្តេញអារក្សក្នុងនាមរបស់លោក ហើយយើងបានឃាត់គាត់ដែរ តែគាត់មិនតាមយើងសោះ»។ ៣៩ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «សូមកុំហាមគាត់អី ដ្បិត គ្មានអ្នកណាដែលនឹងធ្វើការដ៏អស្ចារ្យ នៅក្នុងឈ្មោះខ្ញុំ ហើយបន្ទាប់មក និយាយអាក្រក់ពីខ្ញុំនោះទេ»។ ៤០ អស់អ្នកណាដែលមិនប្រឆាំងនឹងយើងគឺនៅជាមួយពួកយើងហើយ។ ៤១ អ្នកណាដែលឲ្យទឹកអ្នករាល់គ្នាផឹក ទឹកមួយកែវដោយសារតែអ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គាត់នោះនឹងមិនបាត់រង់របស់គាត់ឡើយ។ ៤២ អ្នកណាធ្វើឲ្យអ្នកតូចម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកដែលជឿក្នុងខ្ញុំ ទាំងឲ្យជីពប់ដួល វាគួរឲ្យអ្នកនោះចងកន្លងត្បាល់ច្រក ហើយឲ្យគេទម្លាក់ក្នុងសមុទ្រនោះប្រសើរជាង។ ប្រសិនបើ ដៃរបស់អ្នកបានធ្វើឲ្យជីពប់ សូមកាត់វាចោលចុះ។ ៤៣ ប្រសើរជាងឲ្យអ្នកនោះចូលទៅក្នុងជីវិត ដោយពិការតែប៉ុន្មានដៃទាំងពីរ បែបជាត្រូវឆ្លាក់នៅក្នុងស្ថាននរកដែលមានភ្លើងមិនចេះរលត់។ ៤៤ ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិនចេះងាប់ និងភ្លើងដែលឆេះមិនរលត់។ ៤៥ ប្រសិនបើ ដៃរបស់អ្នកធ្វើឲ្យអ្នកជីពប់ សូមកាត់វាចេញទៅ។ គួរឲ្យអ្នកចូលទៅក្នុងជីវិតទាំងពិការ ប្រសើរជាងមានជើងទាំងពីរ ហើយត្រូវបោះចូលទៅក្នុងស្ថាននរក។ ៤៦ ជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិនចេះងាប់ និងភ្លើងដែលឆេះមិនរលត់។ ៤៧ ប្រសិនបើភ្នែករបស់អ្នកធ្វើឲ្យអ្នកជីពប់ សូមខ្វះវាចោលចុះ។ គួរឲ្យអ្នកចូលទៅក្នុងស្ថាននរកព្រះជាម្ចាស់មានភ្នែកតែម្ខាង ប្រសើរជាងមានភ្នែកមួយគូ ហើយត្រូវបោះចូលទៅក្នុងស្ថាននរក។ ៤៨ គឺជាកន្លែងដែលមានដង្កូវមិនចេះងាប់ និងភ្លើងដែលឆេះមិនរលត់។ ៤៩ ដ្បិត មនុស្សគ្រប់ៗគ្នា នឹងមានជាតិប្រដោយសារភ្លើង។ ៥០ អំបិលជារបស់ល្អ ប៉ុន្តែ បើអំបិលបាត់ជាតិប្រហើយ តើនឹងយកអ្វីមកធ្វើឲ្យប្រឡើងវិញបាន? សូមឲ្យមានជាតិប្រនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ហើយរស់នៅជាមួយគ្នាដោយសុខសាន្តចុះ។

ជំពូក 10

1 ព្រះយេស៊ូបានចាកចេញពីទីនោះ ហើយក៏យាងទៅដល់ស្រុកយូដា ហើយនិងទៅតាមតំបន់ទន្លេយ៉ែរដាន់ ពួកបណ្តាលជនក៏មករកព្រះអង្គម្តងទៀត។ ព្រះអង្គក៏បង្រៀនពួកគេថែមទៀត ដូចដែលព្រះអង្គធ្លាប់ធ្វើកន្លងមក។ 2 ពួកវារីស៊ីបានមកដល់ព្រះអង្គដើម្បីល្បងហើយទូលសួរថា៖ «តើប្តីលែងប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រូវច្បាប់ទេ?» 3 ព្រះអង្គក៏ឆ្លើយថា៖ «តើលោកម៉ូសេបង្គាប់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ?» 4 ពួកគេបាននិយាយថា៖ «លោកម៉ូសេ អនុញ្ញាតឲ្យបុរសសរសេរសំបុត្រលែងលះ រួចហើយលែងប្រពន្ធបាន»។ 5 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ដោយព្រោះតែចិត្តអ្នករាល់គ្នាដែលបានដាក់សរសេរច្បាប់បែបនេះឲ្យអ្នករាល់គ្នា»។ 6 ប៉ុន្តែ «ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតពួកគេជាប្រុសជាស្រី តាំងពីដើមកំណើតនៃពិភពលោកម្ល៉េះ»។ 7 «ហេតុនេះហើយបានជាមនុស្សប្រុសនឹងចាកចេញពីឪពុកម្តាយ ទៅរួមរស់ជាមួយប្រពន្ធរបស់ខ្លួន 8 ហើយអ្នកទាំងពីររួមគ្នាទៅជាសាច់តែមួយ។ ដូច្នេះ ពួកគេលែងពីរនាក់ទៀតហើយ គឺសាច់តែមួយវិញ។ 9 ដូច្នេះ កុំឲ្យមនុស្សបំបែកអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្សំឡើយ»។ 10 ពេលពួកគេមកដល់ក្នុងផ្ទះ ពួកសិស្សសួរព្រះអង្គម្តងទៀតអំពីការនេះ។ 11 ព្រះអង្គមានបន្ទូលតបថា៖ «អ្នកណាដែលប្រពន្ធខ្លួន រួចរៀបការជាមួយស្រ្តីម្នាក់ទៀត នោះគិតក្បត់នឹងប្រពន្ធហើយ។ 12 ប្រសិនបើប្រពន្ធលែងប្តីខ្លួន រួចរៀបការនឹងបុរសម្នាក់ទៀត នោះនាងគិតក្បត់ហើយ»។ 13 ក្រោយមក មានគេនាំក្មេងៗមករកព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គពាល់ពួកគេ ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សបានស្តីបន្ទោសដល់ពួកគេ។ 14 ប៉ុន្តែ ពេលព្រះយេស៊ូទតឃើញ ព្រះអង្គមិនគាប់ព្រះហឫទ័យនឹងពួកគេមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «កុំឃាត់ពួកគេអី ចូរឲ្យក្មេងៗទាំងនេះមករកខ្ញុំចុះ ដ្បិត ព្រះរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់ជាបុរសមនុស្ស ដូចជាក្មេងៗទាំងនេះដែរ»។ 15 ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលមិនទទួលព្រះរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់ដូចជាក្មេងៗតូចនេះទេ នឹងប្រាកដជាមិនអាចចូលក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះជាម្ចាស់បានទេ»។ 16 ក្រោយមក ព្រះអង្គបានលើកពួកក្មេងៗមកក្នុងព្រះហស្តព្រះអង្គ ហើយឲ្យពួកគេនៅពេលដែលព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើពួកគេ។ 17 ពេលព្រះអង្គកំពុងបន្តដំណើរតាមផ្លូវ មានបុរសបានរត់មករកព្រះអង្គហើយលុតជង្គង់នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ហើយទូលថា៖ «លោកគ្រូដ៏ល្អអើយ តើធ្វើដូចម្តេច ដើម្បីឲ្យបានទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច?» 18 ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកហៅខ្ញុំគ្រូដូច្នេះ? គ្មាននរណាម្នាក់ លើកលែងតែព្រះមួយព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គគត់។ 19 អ្នកបានស្គាល់ពីបញ្ញត្តិហើយ មិនត្រូវសម្លាប់ឲ្យសោះ មិនត្រូវផិតក្បត់ឲ្យសោះ មិនត្រូវលួច មិនត្រូវធ្វើសាក្សីក្លែងក្លាយ មិនត្រូវកេងបន្លំ ហើយត្រូវគោរពឪពុកម្តាយរបស់អ្នកឡើយ»។ 20 បុរសនោះឆ្លើយថា៖ «លោកគ្រូ ខ្ញុំបានស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ញត្តិ តាំងតែពីក្មេងមកម៉្លេះ»។ 21 ព្រះយេស៊ូបានមើលទៅគាត់ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ការមួយទៀតដែលអ្នកមិនទាន់ធ្វើ។ អ្នកត្រូវលាវរបស់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ហើយចែកដល់អ្នកក្រចុះ នោះអ្នកនឹងទទួលសម្បត្តិនៃស្ថានសួគ៌វិញ។ រួចហើយដើរតាមខ្ញុំចុះ»។ 22 ប៉ុន្តែ ដោយព្រោះប្រយោគនេះ ធ្វើឲ្យគាត់អស់សង្ឃឹមយ៉ាងខ្លាំង ហើយចេញទៅទាំងស្រេច ដោយព្រោះគាត់មានសម្បត្តិច្រើនពេក។ 23 ព្រះយេស៊ូទតមើលជុំវិញហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ «អ្នកមានចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពិបាកណាស់!» 24 ពួកសិស្សបានរៀងឆ្ងល់ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេម្តងទៀតថា៖ «កូនអើយ តើអ្នកមានចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពិបាកយ៉ាងណាទៅ! 25 គឺសត្វអ្វីដែលចូលតាមប្រហោងមូល ងាយជាងដែលអ្នកមានចូលក្នុង ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅទៀត»។ 26 ពួកសិស្សកាន់តែរៀងឆ្ងល់ខ្លាំងឡើង ហើយក៏ដដែលគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើអ្នកណាទៅដែលអាចបានសង្គ្រោះទៅ?» 27 ព្រះយេស៊ូទតទៅពួកគេហើយបន្ទូលថា៖ «មនុស្សមិនអាចធ្វើបានទេ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើបាន។ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាន»។ 28 លោកពេត្រុសក៏ចាប់ផ្តើមទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «មើល! ពួកយើងបានលះចោលគ្រប់យ៉ាងហើយមកតាមលោកគ្រូ»។ 29 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា គ្មានអ្នកណាចាកចេញពីផ្ទះ ឬបងប្អូនប្រុសស្រី ឬឪពុកម្តាយ ឬដីស្រែចម្ការ ដោយព្រះខ្ញុំ និងដើម្បីដំណឹងល្អ 30 អ្នកនោះនឹងបានទទួលមួយជាមួយរយដងវិញគឺផ្ទះសម្បែង ហើយបងប្អូនប្រុសស្រី ហើយនិងឪពុកម្តាយ និងដីស្រែចម្ការនៅក្នុងលោកនេះ ជាមួយនឹងការរៀតរៀនដែលនឹងកើតឡើងក្នុងពិភពលោកខាងមុខ ហើយនិងជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។ 31 ប៉ុន្តែ នឹងមានអ្នកខ្លះដែលមកមុន នឹងទៅជាក្រោយ ហើយអ្នកដែលក្រោយនឹងទៅជាមុនវិញ»។ 32 ពួកគេក៏ពុំពង្រឹងដំណើរតាមផ្លូវទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅមុនពួកគេ។ ពួកសិស្សមានការអស្ចារ្យ ហើយនិងអ្នកដែលមកតាមក្រោយក៏មានការភ័យខ្លាច។ ក្រោយមក ព្រះយេស៊ូបាននាំពួកសិស្សទៅដោយឡែក ហើយក៏ចាប់ផ្តើមមានបន្ទូលប្រាប់អំពីអ្វីដែលនឹងត្រូវកើតឡើងមកលើព្រះអង្គនៅពេលឆាប់ៗនេះ។ 33 «មើល! ពួកយើងកំពុងធ្វើដំណើរទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយកូនមនុស្សនឹងត្រូវគេប្រគល់ទៅដល់ក្រុមនាយកបូជាធារៗ និងពួកអាចារៗ។ ពួកគេនឹងកាត់ទោសប្រហារជីវិតលោក រួចប្រគល់លោកឲ្យទៅសាលាសន្តិសុខ។ 34 ពួកគេនឹងចំអកឲ្យលោក ស្មោះទឹកមាត់ដាក់លោក វាយនឹងខ្សែត្រី រួចសម្លាប់លោក។ ប៉ុន្តែ បីថ្ងៃក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញ»។ 35 លោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានជាពួកលោកសេបេដេបានចូលទៅជិតព្រះអង្គហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ យើងចង់ឲ្យលោកធ្វើតាមសំណូមរបស់យើង»។ 36 ព្រះអង្គមានបន្ទូលតបទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នកចង់ឲ្យធ្វើអ្វីដល់អ្នក?» 37 ពួកគេបានទូលឆ្លើយថា៖ «សូមឲ្យយើងបានអង្គុយ ម្នាក់នៅខាងស្តាំ និងម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេងលោក នៅក្នុងសិរីរុងរឿងរបស់លោកគ្រូផង»។ 38 ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានតបទៅពួកគេថា៖ «អ្នកមិនដឹងពីអ្វីដែលពួកអ្នកកំពុងសុំនោះទេ។ តើអ្នកអាច ដឹកពីពែងដែលខ្ញុំដឹក និងទទួលពិធីជ្រមុជដែលខ្ញុំទទួលបានដែរឬទេ?» 39 ពួកគេបានទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ពួកយើងអាចធ្វើបាន»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេម្តងទៀតថា៖ «អ្នកនឹងដឹកពីពែងដែលខ្ញុំដឹក ហើយទទួលពិធីជ្រមុជដែលខ្ញុំបានទទួលដែរ»។ 40 ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នកដែលត្រូវអង្គុយនៅខាងស្តាំ ឬនៅខាងឆ្វេងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គនោះមិនមែនខ្ញុំទេជាអ្នកសម្រេចនោះទេ គឺសម្រាប់តែអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បាន រៀបចំទុកឲ្យតែប៉ុណ្ណោះ»។ 41 ពេលពួកសិស្សដប់អ្នកទៀតបានឮពីការនេះ គេចាប់ផ្តើមខឹងយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងលោកយ៉ាកុប ហើយនិងលោកយ៉ូហាន។ 42 ព្រះយេស៊ូបានហៅពួកគេមករកព្រះអង្គហើយមានបន្ទូលថា៖ «អ្នករាល់គ្នាដឹងថា អ្នកដែលគេចាត់ទុកជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើសាលាសន្តិសុខ គឺត្រូវត្រាលើពួកគេ ហើយពួកអ្នកដែលមានតួនាទីធំរបស់គេ ក៏ប្រើសិទ្ធិអំណាចគ្រប់គ្រងលើពួកគេផងដែរ»។ 43 ប៉ុន្តែ ការនេះមិនគួរមាននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នានោះទេ។ អ្នកណាដែល ចង់ធ្វើជាអ្នកធំក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា អ្នកនោះត្រូវធ្វើជាអ្នកបម្រើអ្នករាល់គ្នាវិញ។ 44 ហើយអ្នកណាប្រាថ្នាចង់ធ្វើជាទីមួយក្នុងចំណោមអ្នក គឺត្រូវធ្វើជា អ្នកបម្រើដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាវិញ។ 45 ដ្បិត កូនមនុស្សមិនបានមកដើម្បីឲ្យគេបម្រើនោះទេ ប៉ុន្តែ ដើម្បីបម្រើឲ្យ ទាំងប្រគល់ជីវិតខ្លួនទុកជាថ្លៃលោះសម្រាប់ មនុស្សជាច្រើនផង»។ 46 ពួកគេបានមកដល់ក្រុងយេរូខា។ គឺនៅពេលព្រះអង្គ និងពួកសិស្សព្រមទាំងបណ្តាជនជាច្រើន បានចាកចេញពីក្រុងយេរូខា ហើយ មានអ្នកសុំទានម្នាក់ ពិការភ្នែក ឈ្មោះបារទីម ជាពួកស្រុកលោកទីមកកំពុងតែអង្គុយតាមដងផ្លូវ។ 47 ពេលគាត់បានឮថាព្រះយេស៊ូនៅស្រុកណាសាវ៉ែត គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមស្រែកឡើងដោយនិយាយថា៖ «ព្រះយេស៊ូជាពូជពង្សជាវិរិយអើយ សូមមេត្តាខ្ញុំផង!» 48 មានមនុស្សជាច្រើនបានស្តីបន្ទោសដល់គាត់ ដោយប្រាប់ឲ្យគាត់នៅស្ងៀម។ ប៉ុន្តែ គាត់នៅតែស្រែកឡើងថា៖ «ពូជពង្សជាវិរិយអើយ សូមមេត្តាខ្ញុំផង!» 49 ព្រះយេស៊ូក៏ឈប់ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «ចូរ ហៅគាត់មក!»។ ពួកគេក៏បានហៅបុរសពិការភ្នែកនោះមក ដោយនិយាយថា៖ «ចូរក្លាហាន! ហើយដើរឡើង! លោកគ្រូហៅអ្នកហើយ»។ 50 គាត់ក៏បោះ

អារបស់គាត់ចោល រួចលោតឡើង ហើយក៏ចូលមករកព្រះយេស៊ូ។⁵¹ ព្រះយេស៊ូបានតបទៅគាត់ដោយមានបន្ទូលថា៖ «តើអ្នកចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីឲ្យដល់អ្នក?»
បុរសពិការភ្នែកនោះបានទូលថា៖ «វាបី ខ្ញុំចង់មើលឃើញ»។⁵² បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ «ទៅចុះ!
ជំនឿបានធ្វើឲ្យអ្នកជាសះស្បើយហើយ»។ រំពេចនោះ គាត់ក៏បានមើលឃើញ ហើយគាត់ក៏រួមដំណើរជាមួយព្រះអង្គទៅ។

ជំពូក 11

¹ ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សមកដល់ទីក្រុងយេរូសាឡឹម មកជិតភូមិបេតផាសេ និងភូមិបេតថានីដែលនៅជិតភ្នំអូលីវ ហើយព្រះយេស៊ូបានបញ្ជូនសិស្សពីរនាក់របស់ព្រះអង្គទៅមុន ² ដោយមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ទៅភូមិនៅខាងមុខពួកយើង នៅពេលដែលអ្នកទៅដល់ភ្នំ អ្នកនឹងឃើញកូនលាមួយ ដែលមិនធ្លាប់មានអ្នកណាជិះនៅឡើយទេ។ ចូរស្រាយចំណង ហើយដឹកមកកាន់ខ្ញុំចុះ។ ³ ប្រសិនបើ មាននរណាសួរអ្នកថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកធ្វើដូច្នេះ?» អ្នកត្រូវឆ្លើយប្រាប់គេថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវការវា ហើយព្រះអង្គនឹងឲ្យគេដឹកវាមកវិញ»។ ⁴ ពួកគេបានចេញទៅ ហើយឃើញកូនលាមួយដែលចងទុកនៅលើក្បែរផ្លូវ រួចពួកគេក៏ស្រាយវា។ ⁵ អ្នកខ្លះដែលនៅទីនោះបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា «តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង ម្តេចក៏អ្នកស្រាយកូនលាអ្វីចឹង?» ⁶ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់អ្នកនោះតាមពាក្យដែលព្រះយេស៊ូបានបង្គាប់ដល់គេ ហើយពួកគេក៏ឲ្យពួកគាត់ដឹកលានោះចេញទៅ។ ⁷ សិស្សទាំងពីរបានដឹកវាយកមកថ្វាយព្រះយេស៊ូ ហើយដោះអាវរបស់ខ្លួនក្រាលនៅលើខ្នងកូនលា ដើម្បីឲ្យព្រះយេស៊ូបាន ឡើងគង់លើកូនលានោះ។ ⁸ មានមនុស្សម្នាជាច្រើនបានយកអាវរបស់ខ្លួនក្រាលតាមដងផ្លូវ ហើយខ្លះទៀតយកមែកឈើដែលកាប់មកពីចំការមកក្រាលនៅលើផ្លូវផងដែរ។ ⁹ អស់អ្នកដែលដើរនៅពីមុខព្រះអង្គ ហើយនិងអ្នកដើរពីក្រោយព្រះអង្គនាំគ្នាស្រែកឡើងថា៖ «ហូសាណា សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះពរដល់ព្រះអង្គដែលយាងមកក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់ ¹⁰ សូមប្រទានពរដល់រាជ្យរបស់ព្រះបាទដាវីឌដែលកំពុងមកដល់ជាបិតារបស់យើង ហូសាណា ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត»។ ¹¹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះអង្គក៏យាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយបានទតមើលសព្វគ្រប់ អស់ហើយ។ ពេលនោះល្ងាចណាស់ហើយព្រះអង្គក៏យាងទៅភូមិបេតថានីជាមួយនឹងសិស្សទាំងដប់ពីរនាក់វិញ។ ¹² ថ្ងៃបន្ទាប់ ព្រះអង្គ និងពួកសិស្សបានត្រឡប់មកពីភូមិបេតថានីវិញ ពេលនោះព្រះអង្គក៏ឃ្លាន។ ¹³ ព្រះអង្គ ទតឃើញដើមឧទុម្ពរមួយដើមដែលមានស្លឹកពីចម្ងាយ ព្រះអង្គយាងទៅទតមើល ព្រះអង្គទតឃើញមានតែស្លឹកតែប៉ុណ្ណោះគ្មានផ្លែឡើយ ដ្បិត ពុំទាន់ដល់រដូវដើមឧទុម្ពរមានផ្លែនៅឡើយទេ។ ¹⁴ ព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅកាន់ ដើមឧទុម្ពរនោះថា៖ «គ្មាននរណាហូបផ្លែរបស់ឯងទៀតឡើយ»។ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គក៏បានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ¹⁵ ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សបានមកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះអង្គក៏បានយាងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារហើយព្រះអង្គបានដេញពួកអ្នកលក់ដូរ និងអ្នកទិញឲ្យចេញពីព្រះវិហារ។ ព្រះអង្គផ្តល់តុពួកអ្នកប្រដាប់ និងផ្តល់កៅអីរបស់អ្នកលក់ក្រាប។ ¹⁶ ព្រះអង្គមិនអនុញ្ញាតឲ្យនរណាលើសែងអីវ៉ាន់កាត់មុខព្រះវិហារឡើយ។ ¹⁷ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល និងប្រដៅពួកគេថា៖ «តើនៅក្នុងព្រះគម្ពីរមិនបានចែងថា៖ «ដំណាក់របស់យើងត្រូវធ្វើជាដំណាក់សម្រាប់ឲ្យសាសន៍ទាំងឡាយអធិស្ឋានទេឬអី?» ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាបែរជាយកមកធ្វើជាសំបុកចោរទៅវិញ»។ ¹⁸ កាលនាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យបានឮរឿងទាំងនេះ ហើយ ពួកគេរកវិធីដើម្បីធ្វើតុព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេភ័យខ្លាចព្រះអង្គ ព្រោះតែបណ្តាជនទាំងអស់មានសេចក្តីអស្ចារ្យនឹងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គណាស់។ ¹⁹ នៅពេលល្ងាចបានមកដល់ ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សក៏ចាកចេញពីទីក្រុង។ ²⁰ នៅពេលព្រឹក ពួកគេធ្វើដំណើរតាមផ្លូវនោះ ពួកគេបានឃើញដើមឧទុម្ពរក្រៀមស្លឹកតាំងពីចុងរហូតដល់ឫស។ ²¹ លោកពេត្រុសនឹកចាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយក៏ទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ សូមមើលដើមឧទុម្ពរដែល លោកគ្រូបានដាក់បណ្តាសានោះ វាក្រៀមស្លឹកហើយ»។ ²² ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់ចុះ ²³ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ថា បើអ្នកណានិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះថា៖ «ចូរចេញទៅ ហើយទម្លាក់ខ្លួនរបស់អ្នកចូលក្នុងសមុទ្រទៅ» ហើយបើអ្នកនោះជឿនៅក្នុងចិត្តដោយឥតសង្ស័យថាព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យបានសម្រេចតាមពាក្យគេមែន។ ²⁴ ដោយហេតុនេះ បានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្វីៗទាំងអស់ដែលអ្នករាល់គ្នាអធិស្ឋាន និងទូលសុំដោយចិត្តជឿ ថាអ្នកនឹងបានទទួល នោះព្រះអង្គនឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាជាពុំខាន។ ²⁵ នៅពេលដែលអ្នកឈរអធិស្ឋាន ហើយបើមានទម្លាប់ជាមួយនឹងនរណាម្នាក់ នោះចូរអត់ទោសឲ្យគេទៅ ក៏ដូចជាព្រះបិតានៃអ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខបានអត់ទោសនូវអំពើរំលងរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ»។ ²⁶ «ប៉ុន្តែ បើអ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសឲ្យគេទេ នោះព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា ដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ ក៏មិនអត់ទោសឲ្យអ្នករាល់គ្នាដែរ»។ ²⁷ ពួកគេបានចូលទៅទីក្រុងយេរូសាឡឹមម្តងទៀត។ កាលព្រះយេស៊ូកំពុងយាងចូលក្នុងព្រះវិហារ នាយកបូជាចារ្យ ពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំបាននាំគ្នាមកជួបព្រះអង្គ។ ²⁸ ពួកគេបានទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើលោកធ្វើការទាំងនេះដោយអាងលើអំណាចអ្វី ហើយនរណាផ្តល់អំណាចឲ្យលោកធ្វើការទាំងនេះ?» ²⁹ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ខ្ញុំសួរសំណួរដល់អ្នករាល់គ្នា ចូរប្រាប់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាវិញថា ខ្ញុំធ្វើការទាំងអស់នេះដោយអាងលើអំណាចអ្វី។ ³⁰ សូមឆ្លើយប្រាប់ខ្ញុំមក តើនរណាចាត់លោកយ៉ូហានឲ្យមកធ្វើពិធីជ្រមុជ តើមកពីស្ថានបរមសុខ ឬមកពីមនុស្ស?» ³¹ ពួកគេក៏បានពិភាក្សា និងប្រកែកគ្នា ហើយនិយាយថា៖ «ប្រសិនបើ ពួកយើងនិយាយថា៖ «មកពីស្ថានបរមសុខ» នោះគាត់នឹងនិយាយថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមជឿគាត់?» ³² ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ យើងនិយាយថា៖ «មនុស្សចាត់លោកឲ្យមក...» ។ ពួកគេភ័យខ្លាចមនុស្ស ព្រោះមនុស្សគ្រប់ៗគ្នាចាត់ទុក លោកយ៉ូហានជាព្យាករពិតប្រាកដមែន។ ³³ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ឆ្លើយទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «យើងមិនដឹងទេ»។ នោះព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេវិញថា៖ «រីឯខ្ញុំវិញ ក៏មិនប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែរថា ខ្ញុំធ្វើការទាំងអស់នេះដោយអាងលើអំណាចអ្វីនោះ»។

ជំពូក 12

1 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេជាពាក្យប្រៀបធៀបថា៖ «មានបុរសម្នាក់បានដាំទំពាំងបាយជូរមួយចម្ការ និងធ្វើរបងព័ទ្ធជុំវិញចម្ការនោះ ហើយដឹករណ្តៅមួយ ដើម្បីបញ្ជូនផ្លែទំពាំងបាយជូរ។ គាត់បានសង់ខ្ទមមួយ ហើយក៏ប្រវាស់ឲ្យពួកកសិករមើលថែទាំ។ រួចគាត់ចាក់ចេញពីទីនោះទៅ។² លុះដល់ទំពាំងបាយជូរ គាត់បានចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ឲ្យទៅប្រមូលផលដែលជាប់លោករបស់គាត់ពីពួកអ្នកថែចម្ការ។³ ប៉ុន្តែពួកគេបានចាប់អ្នកបម្រើនោះ វាយដំហើយបណ្តេញគាត់ឲ្យត្រឡប់ទៅវិញដោយដៃទទេ។⁴ ម្ចាស់ចម្ការបានចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ទៀតឲ្យទៅម្តងទៀត នោះពួកអ្នកថែចម្ការនាំគ្នាវាយក្បាលអ្នកបម្រើនោះ ហើយជេស្តីទៀតផង។⁵ ម្ចាស់ចម្ការបានចាត់អ្នកបម្រើផ្សេងទៀតឲ្យទៅ នោះអ្នកថែចម្ការបានសម្លាប់អ្នកបម្រើម្នាក់នោះ។ ពួកអ្នកបម្រើផ្សេងៗទៀតក៏រងគ្រោះដូច្នោះដែរ ខ្លះត្រូវគេវាយដំ ហើយខ្លះទៀតត្រូវគេសម្លាប់។⁶ ម្ចាស់ចម្ការមានកូនប្រុសតែម្នាក់ដែលគាត់ស្រឡាញ់ខ្លាំងបំផុត គាត់បានចាត់កូនប្រុសរបស់គាត់ឲ្យទៅក្រោយគេបង្អស់ ដោយគាត់គិតថា៖ «ពួកអ្នកថែចម្ការទាំងនោះ និងគោរពកោតខ្លាចកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំមិនខាន»។⁷ ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកថែចម្ការទាំងនោះពិតជាប្រាថ្នាថា៖ «បើយើងសម្លាប់កូនប្រុសម្ចាស់ចម្ការចោល នោះមរតកទាំងនេះនឹងក្លាយជាប្រសព្វជាមិនខាន»។⁸ ពួកគេបានចាប់កូនប្រុសម្ចាស់ចម្ការយកទៅសម្លាប់ រួចបោះទៅក្រៅចម្ការទំពាំងបាយជូរ។⁹ តើម្ចាស់ចម្ការនឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះពួកអ្នកថែចម្ការទាំងនោះ? គាត់នឹងទៅហើយសម្លាប់ពួកអ្នកថែចម្ការនោះចោល រួចប្រគល់ចម្ការទំពាំងបាយជូរឲ្យទៅអ្នកផ្សេងទៀតវិញ។¹⁰ តើអ្នករាល់គ្នាធ្លាប់បានអានអត្ថបទក្នុងព្រះគម្ពីរទេឬអី? «ថ្មដែលពួកអ្នកសាងសង់ផ្ទះបោះបង់ចោល បានធ្វើឲ្យក្លាយជាគ្រឹះយ៉ាងរឹងមាំ។¹¹ ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការអស្ចារ្យនេះ នៅចំពោះភ្នែករបស់យើង»។¹² ពួកមេដឹកនាំសាសន៍យូដាវិជ្ជមានចាប់ព្រះយេស៊ូ ប៉ុន្តែ ពួកគេខ្លាច បណ្តាជនព្រះពួកគេបានដឹងថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គជាពាក្យប្រៀបធៀបទៅនឹងពួកគេ។ ដូច្នេះហើយ ពួកគេក៏ចេញពីព្រះយេស៊ូទៅ។¹³ គេចាត់ពួកខាងផារីស៊ី និងពួកខាងសេចហេរ៉ូដ៍ខ្លះឲ្យទៅជិតព្រះយេស៊ូដើម្បីលបចាប់កំហុសនៅពេលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល។¹⁴ គេនាំគ្នាមកទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ បង្រៀនសុទ្ធតែសេចក្តីពិតពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយយើងដឹងថាលោកគ្រូ ពុំយោគយល់គំនិត ហើយក៏ពុំស្មើមុខនរណាឡើយ។ តើវាជាការអាក្រក់ឬទេ ក្នុងការបង់ពន្ធថ្វាយដល់ព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម? តើយើងគួរតែថ្វាយ ឬមិនថ្វាយ?»¹⁵ ព្រះយេស៊ូជ្រាប ពីអំពើពុករលួយរបស់ពួកគេ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាចង់ល្បងល្បងខ្ញុំដូច្នេះ? សុំយកកាក់មួយមកឲ្យខ្ញុំមើលមើល»។¹⁶ គេក៏យកកាក់មួយមកថ្វាយព្រះយេស៊ូ។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «តើកាក់នេះមានរូបដូចនរណា ឈ្មោះនរណា?» ពួកគេទូលឆ្លើយថា៖ «ឈ្មោះរបស់ស្តេចសេសារ»។¹⁷ ព្រះយេស៊ូក៏មានបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្វីៗដែលជាប្រសព្វស្តេចសេសារ ចូរថ្វាយទៅកាន់សេសារចុះ ហើយអ្វីៗដែលជាប្រសព្វព្រះជាម្ចាស់ ចូរថ្វាយដល់ព្រះជាម្ចាស់វិញដែរ»។ ពួកគេមានការភ្ញាក់ផ្អើលនឹងព្រះយេស៊ូ។¹⁸ មានពួកសាខូស៊ី ចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ពួកគេមិនជឿថាមានការសម្តែងវិញនោះទេ។ ពួកគេទូលសួរទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ លោកម៉ូសេបានសរសេរចែងទុកថា៖ «បើបុរសណាមានប្រពន្ធ ហើយស្លាប់ចោលប្រពន្ធទៅ តែគ្មានកូនសោះ នោះត្រូវឲ្យប្អូនប្រុសបុរសនោះ យកប្រពន្ធបងប្រុសទៅ ដើម្បីបន្តពូជឲ្យបងប្រុសរបស់ខ្លួន»។²⁰ មានបងប្អូនប្រុសប្រាំពីរនាក់ បងគេបង្អស់បានការប្រពន្ធ ហើយក៏ស្លាប់ទៅតែគ្មានកូនសោះ។²¹ ប្អូនបន្ទាប់ក៏យកនាងហើយស្លាប់ទៅ ដោយគ្មានកូនសោះ ហើយប្អូនទីបីក៏ដូចគ្នាដែរ។²² បងប្អូនប្រុសទាំងប្រាំពីរនាក់សុទ្ធតែគ្មានកូនដូចគ្នា នៅទីបំផុត នាងក៏ស្លាប់ទៅដែរ។²³ នៅពេលពួកគេរស់ឡើងវិញ តើនាងត្រូវបានទៅជាប្រពន្ធរបស់អ្នកណា? បើបងប្អូនប្រាំពីរនាក់សុទ្ធតែយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធដូច្នេះ»។²⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជាការយល់ខុសហើយ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់បទគម្ពីរ ហើយមិនស្គាល់អំណាចរបស់ព្រះ»។²⁵ នៅពេលដែលមនុស្សរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ គេមិនរៀបការជាប្តីប្រពន្ធទៀតឡើយ ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងដូចជាទេវតានៅឯស្ថានបរមសុខ។²⁶ ទាក់ទងនឹងរឿងមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងវិញ តើអ្នករាល់គ្នាមិនធ្លាប់បានអានទាក់ទងនឹងគុម្ពបន្ទានៅក្នុងគម្ពីរលោកម៉ូសេឬទេ? ពីរបៀបដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោក ហើយបន្ទូលថា៖ «យើងជាព្រះរបស់លោកអ័ប្រាហាំ ជាព្រះរបស់លោកអ៊ីសាក នឹងជាព្រះរបស់លោកយ៉ាកុប?»²⁷ ព្រះអង្គមិនមែនព្រះនៃសេចក្តីស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ ជាព្រះរបស់មនុស្សរស់ឡើងវិញ អ្នករាល់គ្នាយល់ខុសហើយ»។²⁸ មានអាចារ្យម្នាក់ចូលមកជិត គាត់ក៏ឮពួកគេដក់គ្នា ហើយឃើញព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅពួកគេយ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ គាត់ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «តើក្រឹត្យវិន័យមួយណាដែលសំខាន់ជាងគេ?»²⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ក្រឹត្យវិន័យដែលសំខាន់ជាងគេគឺ «ឱអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្តាប់ចុះ ព្រះអម្ចាស់មានតែមួយ ហើយជាព្រះរបស់យើងគ្រប់គ្នា។³⁰ ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់នៃអ្នករាល់គ្នា ឲ្យអស់អំពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង ហើយឲ្យអស់ពីគំនិត និងឲ្យអស់ពីកម្លាំងអ្នករាល់គ្នា»។³¹ រីឯក្រឹត្យវិន័យទីពីរគឺ «អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងរបស់អ្នកដូចជាខ្លួនឯង»។³² ដ្បិត គ្មានក្រឹត្យវិន័យណាមួយជាងក្រឹត្យវិន័យទាំងនេះទេ»។³³ រីឯអាចារ្យតបវិញថា៖ «ពិតហើយ លោកគ្រូ! លោកគ្រូមានប្រសាសន៍ត្រូវណាស់ ព្រះអង្គគឺជាព្រះតែមួយគត់ គ្មានព្រះឯណាក្រៅពីព្រះអង្គឡើយ។³⁴ ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអង្គ ឲ្យអស់ពីចិត្ត អស់ពីប្រាជ្ញា អស់ពីព្រលឹង ឲ្យអស់ពីកម្លាំង ហើយស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងឲ្យដូចខ្លួនឯង នោះគឺវិសេសជាងតង្វាយដុត និងជាយញ្ញបូជាទៅទៀត»។³⁵ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូកំពុងតែបង្រៀននៅក្នុងព្រះវិហារ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យនិយាយថាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ?³⁶ ព្រះបាទដាវីឌផ្ទាល់មានព្រះបន្ទូលដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធថា៖ «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់ព្រះអម្ចាស់យើងខ្ញុំថា ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំយើង រហូតដល់យើងធ្វើឲ្យខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គនៅក្រោមកំណល់ព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គ»។³⁷ ព្រះបាទដាវីឌផ្ទាល់ហៅព្រះគ្រីស្ទថាជា «ព្រះអម្ចាស់» តើឲ្យព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះអង្គបានដូចម្តេចកើត?» ពួកបណ្ឌិតទាំងអស់ ស្តាប់ព្រះអង្គដោយអំណរ។³⁸ នៅក្នុងការបង្រៀន ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរប្រយ័ត្នជាមួយពួកអាចារ្យដែលដើរចុះឡើងដែលពាក់អាវវែងហើយគេចូលចិត្តការជម្រាបសួរដែលពួកគេបានទទួលនៅតាមផ្សារ។³⁹ គេចូលចិត្តអង្គុយនៅកៅអីពួកមេដឹកនាំនៅក្នុងសាលប្រជុំ និងកន្លែងមេដឹកនាំនៅក្នុងពិធីបុណ្យ។⁴⁰ គេលេបត្របាក់ផ្ទះស្រ្តីមេម៉ាយ ហើយគេធ្វើជាអ្នកអធិស្ឋានយូរដើម្បីឲ្យពួកបណ្ឌិតជនឃើញ។ ពួកគេទាំងនោះនឹងទទួលការកាត់ទោសយ៉ាងធ្ងន់ជាងគេ»។⁴¹ ព្រះយេស៊ូគង់ទល់មុខហិបតង្វាយនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយព្រះអង្គទតមើលបណ្ឌិតជនថ្វាយតង្វាយទៅក្នុងហិប។ មានអ្នកមានជាច្រើនដាក់ប្រាក់យ៉ាងច្រើន។⁴² ពេលនោះមានស្ត្រីមេម៉ាយក្រម្កាក់ បានមកហើយថ្វាយតង្វាយតែពីស្លឹក ដែលមានតម្លៃតែកន្លះសេន។⁴³ ព្រះអង្គក៏ហៅពួកសិស្សមកហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ស្ត្រីមេម៉ាយក្រនេះបានថ្វាយតង្វាយច្រើនជាងគេទាំងអស់ទៅក្នុងហិបតង្វាយ។⁴⁴ ដ្បិត ពួកគេទាំងអស់គ្នាបានថ្វាយតង្វាយពីប្រាក់សំណល់របស់ពួកគេទេ។ រីឯស្ត្រីមេម៉ាយនេះវិញ បានថ្វាយតង្វាយពីភាពក្រីក្ររបស់នាង ហើយបានថ្វាយប្រាក់ទាំងអស់ដែលទុកសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិតរបស់នាង»។

ជំពូក 13

¹ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូយាងចេញពីព្រះវិហារ សិស្សព្រះអង្គម្នាក់ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ សូមមើលថ្ម និងអគារល្អៗអស្ចារ្យណាស់» ² ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើអ្នកឃើញអគារធំៗទាំងនេះឬទេ? គ្មានថ្មណាមួយនៅត្រួតលើគ្នាទៀតឡើយ នឹងត្រូវបាក់ធ្លាក់ចុះមក»។ ³ នៅពេលដែលព្រះអង្គគង់នៅលើភ្នំដើមអូលេវទល់មុខព្រះវិហារ លោកពេត្រុស លោកយ៉ាកុប លោកយ៉ូហាន និងលោកអនទេទូលសួរព្រះអង្គដោយសម្ងាត់ថា៖ ⁴ «សូមលោកគ្រូប្រាប់ពួកយើងឲ្យដឹងផង តើហេតុការណ៍ទាំងនេះ និងកើតឡើងពេលណា? តើនឹងមានអ្វីជាសញ្ញានៅពេលព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះកើតឡើង?» ⁵ ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្តើមមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរប្រុងប្រយ័ត្នកុំឲ្យនរណាម្នាក់នាំអ្នកឲ្យដើរផ្លូវខុសឡើយ។ ⁶ មានមនុស្សជាច្រើននឹងប្រើឈ្មោះខ្ញុំដោយពោលថា៖ «ខ្ញុំគឺជាព្រះគ្រីស្ទ» ហើយពួកគេនឹងនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យដើរផ្លូវខុស។ ⁷ ពេលណាអ្នកឮពីសង្គ្រាម និងពាក្យចាចាមអាមាមនៃសង្គ្រាម ចូរកុំព្រួយបារម្ភអ្វីឡើយ ការទាំងនេះនឹងត្រូវកើតឡើង ប៉ុន្តែថ្ងៃចុងបញ្ចប់មិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។ ⁸ នឹងមានជាតិសាសន៍មួយក្រោកឡើងទាស់នឹងជាតិសាសន៍មួយ ហើយមាននគរមួយទាស់នឹងនគរមួយទៀត។ នឹងមានរញ្ជួយដីនឹងគ្រោះទុរភិក្សកើតមានឡើងជាច្រើនកន្លែង។ ការទាំងនេះប្រៀបដូចជាការចាប់ផ្តើមនៃការលិចរបស់ពេលសម្រាលកូន។ ⁹ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួន។ ពួកគេនឹងបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅឲ្យក្រុមប្រឹក្សាហើយគេនឹងវាយដំអ្នកនៅក្នុងសាលាប្រជុំ។ អ្នកនឹងឈរចំពោះមុខទាំងទេសាភិបាល និងស្តេចដោយព្រោះធ្វើទីបន្ទាល់ពីនាមខ្ញុំ។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ ដំណឹងល្អត្រូវតែប្រកាសដល់គ្រប់ជាតិសាសន៍ជាមុនសិន។ ¹¹ នៅពេលពួកគេចាប់អ្នករាល់គ្នាបញ្ជូនទៅ ចូរកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាព្រួយបារម្ភអំពីអ្វីដែលអ្នកគួរនិយាយឡើយ។ អ្វីដែលអ្នកគួរនិយាយនៅពេលនោះនឹងប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នា ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺមិនមែនអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកនិយាយនោះទេ។ ¹² បងប្រុសនឹងចាប់បញ្ជូនប្អូនទៅឲ្យគេសម្លាប់ ហើយឪពុកបញ្ជូនកូនទៅឲ្យគេសម្លាប់។ កូនៗនឹងក្រោកឡើងទាស់ប្រឆាំងនឹងឪពុកម្តាយហើយទាំងបញ្ជូនឲ្យគេសម្លាប់ទៀតផង។ ¹³ មនុស្សនឹងស្លាប់អ្នករាល់គ្នាដោយសារឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលស៊ូទ្រាំរហូតដល់ថ្ងៃបញ្ចប់ អ្នកនោះនឹងទទួលបានការសង្គ្រោះ។ ¹⁴ ពេលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញ មនុស្សចង្រៃគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម ឈរនៅកន្លែងដែលមិនគួរឈរ (ចូរឲ្យអ្នកអានបានយល់ចុះ) ¹⁵ សូមឲ្យអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងស្រុកយូដាដាច់ទៅនៅតាមភ្នំ សូមកុំឲ្យអ្នកដែលនៅលើដំបូលផ្ទះកុំចុះមកចូលផ្ទះ ឬយករបស់នៅក្នុងផ្ទះឡើយ ¹⁶ ហើយកុំឲ្យអ្នកដែលនៅចម្ការត្រឡប់មកយកអារធិបស់ខ្លួននៅផ្ទះវិញដែរ។ ¹⁷ សេចក្តីវេទនានឹងមានដល់ស្ត្រីណាមានកូន និងស្ត្រីណាដែលបំបៅកូននៅថ្ងៃនោះ! ¹⁸ ចូរអធិស្ឋ រក្សាមុខប្រកាសនេះកើតឡើងនៅក្នុងរដូវរងារឡើយ។ ¹⁹ ដ្បិត ពេលនោះជាពេលដែល មានទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង ដែលមិនធ្លាប់មានសោះតាំងពីព្រះបានបង្កើតពិភពលោកមករហូតដល់ឥឡូវនេះ ហើយវានឹងមិនកើតឡើងម្តងទៀតឡើយ។ ²⁰ លុះត្រាតែព្រះជាម្ចាស់កាត់បន្ថយថ្ងៃខ្លះ ពុំដូច្នោះទេនោះគ្មានសាច់ឈាមណាបានសង្គ្រោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់បានកាត់បន្ថយថ្ងៃខ្លះ ដោយយល់ដល់មនុស្សដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស។ ²¹ ប្រសិនបើ មាននរណាម្នាក់និយាយទៅកាន់អ្នកថា៖ «មើល! ព្រះគ្រីស្ទនៅទីនេះ» ឬ «មើល! ព្រះគ្រីស្ទនៅទីនោះ!» ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំជឿឡើយ។ ²² ដ្បិត ព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ និងព្យាករក្លែងក្លាយជាច្រើននឹងបង្ហាញខ្លួនពីទិសម្ចាស់ និងការអស្ចារ្យជាច្រើន ដើម្បីបោកបញ្ឆោតមនុស្សរួមទាំងអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសផង។ ²³ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! ខ្ញុំបានប្រាប់ការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាមុនពេលនឹងកើតឡើងហើយ។ ²⁴ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីទុក្ខវេទនានៅថ្ងៃនោះហើយ ព្រះអាទិត្យនឹងប្រែក្លាយ ជាងងឹត ព្រះច័ន្ទនឹងមិនបញ្ចេញពន្លឺទៀតឡើយ ²⁵ ផ្កាយទាំងឡាយនឹងធ្លាក់ចុះមកពីលើមេឃ ហើយអំណាចនានាដែលមកពីស្ថានសួគ៌នឹងកកើតឡើង។ ²⁶ ពេលនោះ ពួកគេនឹងឃើញកូនមនុស្សយាងមកក្នុងពពកជាមួយនឹងអំណាចដ៏ខ្លាំងអស្ចារ្យដែលប្រកបដោយសិរីរុងរឿង។ ²⁷ ពេលនោះលោកនឹងចាត់ពួកទេវតារបស់លោក ហើយនឹងប្រមូលពួកអ្នកដែលព្រះបានជ្រើសរើសពីទិសទាំងបួន ពីជើងមេឃម្ខាងទៅជើងមេឃម្ខាង។ ²⁸ ចូរអ្នករាល់គ្នារៀនពីមេរៀនដើមឧទុម្ភារ ពេលណា មែករបស់វាត្រឡប់ជាមានស្លឹកលាស់ឡើង នោះអ្នករាល់គ្នាដឹងថារដូវក្តៅជិតមកដល់ហើយ។ ²⁹ ដូច្នោះហើយ នៅពេលអ្នករាល់គ្នាឃើញការទាំងនេះកើតឡើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាកូនមនុស្សជិតមកដល់ហើយ ក៏នៅជិតដល់មាត់ទ្វារផង។ ³⁰ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សជំនាន់នេះនឹងមិនអាចឆ្លងផុតឡើយរហូតទាល់តែការទាំងនេះកើតឡើង។ ³¹ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងមិនកន្លងផុតទៅណាឡើយ។ ³² ប៉ុន្តែ ទាក់ទងនឹងថ្ងៃណា ឬពេលណា គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងឡើយ សូម្បីតែទេវតានៅស្ថានសួគ៌ ឬកូនមនុស្ស មិនជ្រាបផង ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាជ្រាបពីការទាំងអស់នេះ។ ³³ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន! ហើយចាំយាមចុះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាពេលវេលាណានឹងមកដល់ឡើយ។ ³⁴ គឺដូចជាបុរសម្នាក់ដែលធ្វើដំណើរចាកផ្ទះរបស់គាត់ ហើយចាត់ឲ្យអ្នកបម្រើមើលទុកសត្រូវនៅក្នុងផ្ទះរបស់គាត់ ម្នាក់ៗមានការងារដែលគាត់ឲ្យធ្វើរៀងៗខ្លួន ហើយគាត់បញ្ជាឲ្យអ្នកចាំយាមជួយដល់ភ្ញៀនផង។ ³⁵ ដូច្នេះ ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រៀបចុះ ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថាចៅហ្វាយនឹងមកផ្ទះវិញពេលណានោះទេ គឺអាចមកនៅពេលយប់ ពាក់កណ្តាលប្រាឆាត ពេលមាន់រងាវ ឬនៅពេលព្រឹកព្រលឹមនោះទេ។ ³⁶ ប្រសិនបើ ចៅហ្វាយមក នោះកុំឲ្យគាត់ឃើញថាអ្នកកំពុងដេកឡើយ។ ³⁷ ពាក្យដែលខ្ញុំប្រាប់ទៅអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំក៏ប្រាប់អ្នកផ្សេងទៀតដែរ គឺចូរចាំយាមចុះ!»។

ជំពូក 14

1 នៅពីរថ្ងៃ មុនពិធីបុណ្យរំលងមកដល់ និងបុណ្យនំប៉័ងឥតមេ។ នាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យបាននាំគ្នាគិតដោយសម្ងាត់ដើម្បីចាប់ព្រះយេស៊ូ និងសម្លាប់ព្រះអង្គ។² ដ្បិត ពួកគេបាននិយាយថា៖ «កុំធ្វើការនេះក្នុងចំណោមពលបុណ្យឡើយ វានឹងកើតចលាចល និងមានការបះបោរកើតឡើងក្នុងចំណោមប្រជាជន»។³ គ្រាដែលព្រះយេស៊ូនៅភូមិបេតថានី ក្នុងផ្ទះរបស់លោកស៊ីម៉ូនជាអ្នកមានជំងឺឃ្លង់ ព្រះយេស៊ូកំពុងសម្រាកនៅតុអាហារ មានស្រ្តីម្នាក់បានចូលមករកព្រះអង្គ ដោយកាន់ដបថ្មមួយដាក់ប្រេងទេព្វិសុទ្ធ ដែលមានតម្លៃបំផុត។ នាងបានបំបែកដបថ្ម ហើយចាក់ប្រេងនោះលើព្រះសិរសារបស់ព្រះអង្គ។⁴ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះបានខឹង ពួកគេបានជំនុំគ្នាហើយនិយាយថា៖ «ហេតុអ្វីបានជានាងខ្លះខ្លាយបែបនេះ?»⁵ ប្រេងក្រអូបនេះបើលក់វិញគឺបានជាងបីរយដូង ហើយអានចែកឲ្យអ្នកក្របាន»។ ក្រោយមកពួកគេក៏ស្តីបន្ទោសដល់នាង។⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យនាងនៅតែម្នាក់ឯងចុះ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកចេះតែរំខាននាង? គឺនាងបានធ្វើការយ៉ាងល្អសម្រាប់ខ្ញុំ។⁷ អ្នកក្រនឹងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច ហើយនៅអ្នករាល់គ្នាមានបំណងចង់ធ្វើការដល់ពួកគេពេលណាក៏បាន ប៉ុន្តែខ្ញុំវិញ អ្នករាល់គ្នាមិនបាននៅជាមួយខ្ញុំរហូតទេ។⁸ នាងបានធ្វើអ្វីដែលនាងអាចធ្វើបាន នាងបានលាបប្រេងលើរូបកាយរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់បញ្ចុះក្នុងផ្ទះ។⁹ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ពេលណាដែលដំណឹងល្អបានប្រកាសនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល អ្វីដែលស្រ្តីម្នាក់នេះបានធ្វើ នឹងមានគេនិយាយកិច្ចការដែលនាងបានធ្វើទុកជាលីកដល់នាង»។¹⁰ ក្រោយមក យូដាសម៉ីស្តារីយ៉ុត ជាម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរ ចេញទៅជួបនាយកបូជាចារ្យ គាត់អាចនឹងប្រគល់ព្រះយេស៊ូឲ្យទៅពួកគេ។¹¹ ពេលនាយកបូជាចារ្យបានឮការនោះ ពួកគេសប្បាយរីករាយ និងសន្យាថានឹងផ្តល់ប្រាក់ដល់គាត់។ គាត់ក៏ចាប់ផ្តើមរកឱកាសដើម្បីបញ្ជូនព្រះយេស៊ូទៅពួកគេ។¹² នៅថ្ងៃទីមួយនៃបុណ្យនំប៉័ងឥតមេ នៅពេលពួកគេយកចៀមមកថ្វាយយញ្ញបូជា ក្នុងបុណ្យរំលង ពួកសិស្សបាននិយាយទៅព្រះអង្គថា៖ «តើលោកគ្រូចង់ឲ្យពួកយើងរៀបចំពិធីនេះនៅទីណា ដ្បិតលោកនឹងបរិភោគអាហារបុណ្យចម្លងនោះ»។¹³ ព្រះយេស៊ូបញ្ជូនសិស្សពីរនាក់ដោយបន្ទូលថា៖ «ចូលទៅទីក្រុង អ្នកនឹងជួបបុរសម្នាក់លីក្អមទឹក។ តាមគាត់ទៅ។¹⁴ ពេលគាត់ចូលដល់ក្នុងផ្ទះ អ្នកត្រូវតាមចូលទៅក្នុងផ្ទះដែរ ហើយនិយាយទៅម្ចាស់ដូចនេះ លោកគ្រូនិយាយថា៖ «តើបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវជាកន្លែងដែលខ្ញុំជាមួយពួកសិស្សនឹងបរិភោគអាហារបុណ្យចម្លងនៅកន្លែងណា»? ¹⁵ ម្ចាស់ផ្ទះនឹងបង្ហាញបន្ទប់មួយយ៉ាងធំនៅជាន់ខាងលើ ដែលរៀបចំហើយជាស្រេច។ ចូលរៀបចំសម្រាប់ពួកយើងនៅទីនោះចុះ»។¹⁶ ពួកសិស្សក៏ចេញទៅក្នុងទីក្រុង។ ពួកគេក៏បានជួបគ្រប់យ៉ាងតាមដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលប្រាប់ពួកគេ ហើយពួកសិស្សក៏បានរៀបចំពិធីបរិភោគអាហារបុណ្យរំលងនៅទីនោះ។¹⁷ នៅវេលាល្ងាច ព្រះយេស៊ូបានយាងមកជាមួយសិស្សទាំងដប់ពីរ។¹⁸ ខណៈពួកគេកំពុងតែសម្រាក និងបរិភោគ នៅឯតុអាហារ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ការពិតដែលខ្ញុំចង់ប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា និងមានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងបរិភោគជាមួយខ្ញុំនឹងក្បត់ខ្ញុំ។¹⁹ ពួកបង្ហាញពីភាពស្លោកស្លាយ ហើយគ្រប់គ្នាទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «អ្នកដែលធ្វើការបែបនេះគឺមិនមែនជាបង្កើនទេ?»²⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «គឺនៅក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរ ដែលជាម្នាក់កំពុងជ្រលក់នំប៉័ងក្នុងចានជាមួយនឹងខ្ញុំ។²¹ ដ្បិត កូនមនុស្សនឹងត្រូវចាកចេញទៅស្របតាមបទគម្ពីរដែលបានចែងអំពីរូបលោក។ ប៉ុន្តែ វេនដល់អ្នកនោះ ដែលជាអ្នកនាំកូនមនុស្សយកទៅលក់! ប្រសិនបើ អ្នកមិនបានកើតមកនោះ ប្រសើរជាង»។²² នៅពេលពួកគេកំពុងហូបអាហារ ព្រះយេស៊ូបានយកនំប៉័ង ហើយប្រទានពន់ និងកាច់នំប៉័ង។ ព្រះអង្គឲ្យទៅពួកគេដោយមានបន្ទូលថា៖ «សូមទទួល នេះគឺជាបូជាយេស៊ូ»។²³ ព្រះយេស៊ូយកពែងមួយមក ហើយអង្រែពន់ ហើយហូចឲ្យទៅសិស្ស ហើយពួកគេក៏ផឹកពែងនោះ។²⁴ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «នេះគឺជាឈាមនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីរបស់ខ្ញុំ គឺជាឈាមដែលនឹងហូចសម្រាប់មនុស្សជាច្រើន។²⁵ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ខ្ញុំនឹងមិនផឹកពីផលនៃទំពាំងបាយជូរម្តងម្តងទៀតឡើយ ដរាបដល់មួយដែលខ្ញុំនឹងផឹកជាថ្មី ម្តងទៀតគឺនៅក្នុងឥរិយាបថព្រះ។²⁶ ពេលពួកគេបានច្រៀងទំនុកតម្កើងព្រះរួចហើយ ព្រះអង្គ និងពួកសិស្សក៏ចេញទៅភ្នំអូលីវ។²⁷ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ «អ្នករាល់គ្នានឹងចាក់ចេញពីខ្ញុំ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «យើងនឹងវាយអ្នកកង្វាលហើយចៀមនឹងត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ»។²⁸ ប៉ុន្តែ ក្រោយមកខ្ញុំនឹងរស់ឡើងវិញ ហើយខ្ញុំនឹងទៅស្រុកកាលីឡេមុនអ្នករាល់គ្នា។²⁹ លោកពេត្រុសបានឆ្លើយទៅព្រះអង្គថា៖ «ទោះបីគ្រប់គ្នាគិតចោលព្រះអង្គ តែទូលបង្គំនឹងមិនបោះបង់ចោលព្រះអង្គឡើយ»។³⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា៖ «យប់នេះ មុនមានរងារពីរដង អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដង»។³¹ ប៉ុន្តែលោកពេត្រុសបានទូលឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំនឹងមិនបដិសេធព្រះអង្គឡើយ បើទោះខ្ញុំត្រូវស្លាប់ក៏ដោយ»។ សិស្សដទៃក៏បានសន្យាដូចគ្នាផងដែរ។³² ព្រះអង្គ និងពួកសិស្សបានទៅដល់កន្លែងមួយ ឈ្មោះថាកេតសេម៉ានី ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ «អង្គុយនៅទីនេះ ពេលខ្ញុំអធិស្ឋាន»។³³ ព្រះអង្គយកលោកពេត្រុស លោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានទៅជាមួយព្រះអង្គហើយចាប់ផ្តើមព្រួយចិត្ត ព្រមទាំងកង្វល់ជាខ្លាំង។³⁴ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់សិស្សទាំងបីថា៖ «ព្រលឹងខ្ញុំសោកសង្រេងស្ទើរតែស្លាប់ហើយ។ អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះ ដោយចាំយាម»។³⁵ ព្រះយេស៊ូយាងទៅឆ្ងាយបន្តិច ក្រាបចុះដល់ដី ហើយព្រះអង្គអធិស្ឋាន ប្រសិនបើ អាចទៅរួចសូមឲ្យពេលដ៏លំបាកនេះនឹងឆ្លងផុតពីព្រះអង្គ។³⁶ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «អំប្បា ឱព្រះបិតាអើយ គ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ អាចកើតឡើងបានតាមរយៈព្រះជាម្ចាស់។ សូមដកចេញពែងនេះពីទូលបង្គំទៅ ប៉ុន្តែ កុំតាមចិត្តទូលបង្គំឡើយ តែសូមឲ្យតាមព្រះទ័យព្រះជាម្ចាស់វិញ»។³⁷ ព្រះយេស៊ូត្រឡប់មកវិញ ឃើញពួកសិស្សកំពុងតែដេក នោះព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅលោកពេត្រុស ស៊ីម៉ូនថា៖ «ម្តេចបានជាអ្នកដេកលក់ដូច្នេះ?» តើអ្នកមិនអាចចាំយាមតែមួយម៉ោងទេឬ?³⁸ សូមអធិស្ឋានចាំយាមនោះអ្នកនឹងមិនធ្លាក់ក្នុងក្តីល្អប្លែងឡើយ។ ខាងឯវិញ្ញាណមានការប្រុងប្រៀបជាស្រេចមែន ប៉ុន្តែខាងសាច់ឈាមគឺខ្សោយវិញ។³⁹ ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅអធិស្ឋានម្តងទៀត ដោយប្រើពាក្យទូលអង្វរដដែល។⁴⁰ ព្រះអង្គបានត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត ហើយឃើញពួកសិស្សកំពុងដេក ដ្បិត ភ្នែករបស់ពួកគេងងូយពេកហើយក៏មិនដឹងថាមានអ្វីនឹងនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គ។⁴¹ ព្រះយេស៊ូយាងមកវិញជាលើកទីបីហើយមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នានៅតែដេក និងសម្រាកដល់កាលណាទៀត? បានហើយ ពេលកំណត់បានមកដល់ហើយ។ មើល! កូនមនុស្សត្រូវបានគេក្បត់ និងបញ្ជូនទៅឲ្យដៃរបស់មនុស្សមានបាប។⁴² ក្រោកឡើង តោះយើងទៅ ឃើញទេ ម្នាក់ដែលក្បត់ខ្ញុំនោះជិតមកដល់ហើយ»។⁴³ ពេលព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានបន្ទូល លោកយូដាស ជាម្នាក់នៃពួកសិស្សទាំងដប់ពីរ មានបណ្តាជនមួយក្រុមកាន់ដាវ កាន់ដំបង ហើយពួកអ្នកទាំងនោះ គឺបានបញ្ជូនមកពីនាយកបូជាចារ្យ ពួកអាចារ្យ ហើយនិងពួកចាស់ទុំ។⁴⁴ ពេលនោះ អ្នកក្បត់បានធ្វើជាសញ្ញាប្រាប់ថា៖ «អ្នកដែលខ្ញុំថើប គឺម្នាក់នឹងហើយ ចាប់គាត់ហើយនាំគាត់ចេញទៅ និងយាមឲ្យបានតឹងតែង។⁴⁵ ពេលលោកយូដាសបានមកដល់ ភ្លាមគាត់បានទៅរកព្រះយេស៊ូហើយនិយាយថា៖ «លោកគ្រូ» ហើយលោកយូដាសថើបព្រះអង្គ។⁴⁶ ក្រោយមកពួកគេក៏លូកដៃមកចាប់ព្រះអង្គ។⁴⁷ ប៉ុន្តែ មានម្នាក់ដែលនៅទីនោះហូតដាវកាប់អ្នកបម្រើរបស់មហាបូជាចារ្យ ដាច់ស្លឹកត្រចៀកម្ខាង។⁴⁸ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកទាំងនោះថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមកចាប់ខ្ញុំ ដូចជាអ្នកតាមចាប់ចោរ មានទាំងដាវ និងដំបងនៅនឹងដៃដូច្នេះ?»⁴⁹ ពេលដែលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់ថ្ងៃហើយខ្ញុំបានបង្រៀននៅព្រះវិហារនោះ ហេតុអ្វីអ្នករាល់គ្នាមិនចាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ

ការនេះគឺកើតឡើង ដើម្បីឲ្យសម្រេចតាមបទគម្ពីរដែលបានចែង។⁵⁰ សិស្ស និងអ្នកឯទៀតបានបោះបង់ព្រះអង្គរត់ទៅកន្លែងផ្សេងៗពីគ្នា។⁵¹ មានកំលោះម្នាក់ដែល ស្លៀកសំពត់មួយផ្ទាំងវិចិត្រកាយ បានដើរតាមព្រះយេស៊ូវ។ ក្នុងពេលដែលពួកអ្នកទាំងនោះចាប់ព្រះអង្គ⁵² អ្នកកំលោះនេះបានរត់ចោលសំពត់រត់ទៅទាំងខ្លួនទេ។⁵³ ពួកគេបាននាំព្រះយេស៊ូវទៅជួបមហាបូជាចារ្យ។ គឺមានការប្រជុំគ្នាជាមួយព្រះអង្គ ដូចជា នាយកបូជាចារ្យ ពួកចាស់ទុំ ពួកអាចារ្យ។⁵⁴ គ្រានោះ លោកពេត្រុសទៅតាមព្រះអង្គពីចម្ងាយ គឺឆ្ងាយរហូតដល់ខាងក្នុងទីធ្លាដំណាក់មហាបូជាចារ្យ។

លោកពេត្រុសបានអង្គុយជាមួយអ្នកយាមដែលកំពុងតែអាំងភ្លើង។⁵⁵ ពេលនោះ នាយកបូជាចារ្យ និងក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ នាំគ្នារកពាក្យចោទប្រកាន់ព្រះយេស៊ូវ ដើម្បីកាត់ទោសប្រហារជីវិតព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ពួកគេរកមិនឃើញទេ។⁵⁶ មនុស្សជាច្រើនបានប្រឌិតរឿងក្លែងក្លាយចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែពាក្យចោទទាំងនោះមិនមានការព្រមព្រៀងគ្នាទេ។⁵⁷ អ្នកខ្លះបានឈរឡើងហើយធ្វើទីបន្ទាល់ក្លែងក្លាយទាស់នឹងព្រះអង្គ ដោយនិយាយថា៖⁵⁸

«យើងបានឮអ្នកនេះនិយាយថា នឹងបំផ្លាញព្រះវិហារដែលបានសង់ដោយដៃ ហើយនឹងសង់ឡើងវិញក្នុងពេលតែបីថ្ងៃ គឺមិនមែនដោយដៃមនុស្សនោះទេ។⁵⁹ ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយទីបន្ទាល់ទាំងនោះនៅតែមិនស្របគ្នាដែរ។⁶⁰ មហាបូជាចារ្យក៏ឈរឡើងក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយទូលសួរព្រះយេស៊ូវថា៖ «ហេតុអ្វីបានឯងមិនព្រមឆ្លើយ? តើសក្ខីភាពរបស់អ្នកទាំងនោះបានទាស់ជាមួយឯង? ⁶¹ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវនៅតែស្ងាត់ស្ងៀម ហើយមិនឆ្លើយអ្វីឡើយ។ មហាបូជាចារ្យជាន់ខ្ពស់សួរសំនួរព្រះអង្គថា៖ «តើឯងគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាព្រះបុត្រនៃព្រះដ៏មានពរមែនទេ?» ⁶² ព្រះយេស៊ូវបានឆ្លើយថា៖ «គឺខ្ញុំនេះហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងឃើញកូនមនុស្សនឹងអង្គុយខាងស្តាំដៃពេញដោយបន្ទានុភាព និងយាងមកជាមួយពពកនៅលើមេឃ»។⁶³

មហាបូជាចារ្យបានហែកអារម្មណ៍របស់លោកហើយមានប្រាសាទថា៖ «តើពួកយើងនៅត្រូវការសាក្សីណាទៀត? ⁶⁴ អ្នករាល់គ្នាបានឮពាក្យប្រមាថដល់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ តើអស់លោកគិតយ៉ាងណាដែរ?» ពួកគេបានសម្រេចចិត្តទាំងអស់គ្នា កាត់ទោសប្រហារជីវិតព្រះយេស៊ូវទេ។⁶⁵ អ្នកខ្លះនាំគ្នាស្មោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះអង្គ ពួកគេគ្របព្រះភ័ក្ត្រព្រះអង្គ វាយតប់ព្រះអង្គ ហើយសួរព្រះអង្គថា៖ «ទាយមើល!» ពួកទាហានចាប់ព្រះយេស៊ូវមកទុកកំផ្លៀងព្រះអង្គ។⁶⁶ ពេលលោកពេត្រុសនៅខាងក្រោមនៃទីធ្លា មានស្ត្រីម្នាក់ដែលជាអ្នកបម្រើរបស់មហាបូជាចារ្យបានមករកលោក។⁶⁷ គឺនាងបានឃើញពេត្រុសកំពុងតែឈរអាំងភ្លើង ហើយនាងក៏សម្លឹងមើលលោកយ៉ាងជិតបំផុត។ រួចនាងក៏និយាយថា៖ «អ្នកឯងគឺជាអ្នកនៅជាមួយយេស៊ូវ ជាអ្នកភូមិណសារីតដែរ»។⁶⁸ ប៉ុន្តែ ពេត្រុសបានបដិសេធ ដោយនិយាយថា៖ «ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ហើយក៏មិនយល់អំពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយនេះទេ»។

ក្រោមមកពេត្រុសក៏ចេញពីទីធ្លានោះទៅ។⁶⁹ ប៉ុន្តែ មានស្ត្រីបម្រើម្នាក់ដែលនៅទីនោះ ហើយក៏ឃើញលោកចាប់ផ្តើមនិយាយប្រាប់អ្នកដែលកំពុងឈរនៅទីនោះម្តងទៀតថា៖ «បុរសនេះគឺជាម្នាក់នៃពួកគេ!»⁷⁰ ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសបានដិសេធម្តងទៀត។ បន្ទាប់ពីនោះបន្តិច ពួកអ្នកដែកឈរនៅទីនោះបាននិយាយទៅលោកពេត្រុសថា៖ «ប្រាកដណាស់អ្នកគឺជាម្នាក់នៃពួកគេ ដ្បិត អ្នកក៏ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេដែរ»។⁷¹ ប៉ុន្តែ ពេត្រុសចាប់ផ្តើមដាក់បណ្តាសាខ្លួនលោកឲ្យចេញពីការចាត់ ដោយស្បថថា៖ «ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់បុរស ដែល អស់លោកកំពុងនិយាយនេះ»។⁷² រំពេចនោះមានក៏ចាប់ផ្តើមរងារជាលើកទីពីរ។ ក្រោយមក លោកពេត្រុសនឹកចាំពីពាក្យដែលព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលមកកាន់គាត់ថា៖ «មុនមានរងារពីរដង អ្នកនឹងបដិសេធខ្ញុំបីដង» ហើយលោកក៏ក្រាបចុះហើយយំសោកស្តាយជាខ្លាំង។

ជំពូក 15

¹ ព្រឹកព្រលឹមស្រាង នាយកប្រជាប្រជុំជាមួយ ពួកចាស់ទុំ ហើយនិងពួកអាចារ្យ និងពួកប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់របស់យូដា ទាំងមូល។ ក្រោយមក ពួកគេក៏ចងព្រះយេស៊ូ ហើយនាំព្រះអង្គ។ បន្ទាប់មកពួកគេក៏ប្រគល់ព្រះអង្គឲ្យទៅលោកពីឡាត។ ² លោកពីឡាតទទួលសួរទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ៖ «តើអ្នកជាស្តេចយូដាមែនទេ?» ព្រះអង្គឆ្លើយទៅលោកវិញថា៖ «លោកនិយាយត្រូវហើយ»។ ³ ពួកប្រជាប្រជុំបានយករឿងជាច្រើនមកចោទប្រកាន់ព្រះយេស៊ូ។ ⁴ លោកពីឡាតទទួលសួរព្រះអង្គម្តងទៀតថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនឆ្លើយយ៉ាងដូច្នេះ?»

ឃើញទេទាំងនេះសុទ្ធតែជាពាក្យចោទដែលនាំយកមកដើម្បីទាស់នឹងអ្នក! ⁵ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមិនបានឆ្លើយទៅលោកពីឡាតទៀតឡើយ ដូច្នេះ ធ្វើឲ្យលោកមានការងឿងឆ្ងល់។ ⁶ ក្នុងពេលនោះគឺជាពេលនៃបុណ្យរំលង លោកពីឡាតតែងតែដោះលែងអ្នកទោសឲ្យទៅពួកគេ គឺជាម្នាក់ដែលពួកគេបានធ្វើការស្នើសុំ។ ⁷ មានម្នាក់ដែលជាអ្នកទោសបះបោរដែលសម្លាប់មនុស្សម្នាក់នៅពេលកើតចលាចល បុរសនេះមានឈ្មោះថា បារ៉ាបាស។ ⁸ បណ្តាជន ក៏នាំគ្នាទៅជួបលោកពីឡាតហើយចាប់ផ្តើមសុំឲ្យលោកធ្វើការដោះលែងសម្រាប់ពួកគេ ដូចអ្វីដែលលោកធ្លាប់បានធ្វើពីមុន។ ⁹ លោកពីឡាតឆ្លើយទៅពួកគេហើយនិយាយថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំដោះលែងស្តេចនៃយូដាមែនទេ?» ¹⁰ ដ្បិត មកពីលោកដឹងថានាយកប្រជាប្រជុំពួកព្រះយេស៊ូមកលោក ព្រោះពួកគេមានចិត្តច្រណែន។ ¹¹ ហើយនាយកប្រជាប្រជុំបានជំរុញឲ្យពួកបណ្តាជនស្រែកឡើងឲ្យដោះលែងបារ៉ាបាសជំនួសព្រះអង្គវិញ។ ¹² លោកពីឡាតបានឆ្លើយទៅពួកគេដោយនិយាយថា៖ «បើដូច្នេះ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចជាមួយស្តេចរបស់សាសន៍យូដានេះ?» ¹³ ពួកគេក៏ស្រែកឡើងម្តងទៀតថា៖ «ឆ្កាងគាត់ទៅ!» ¹⁴ លោកពីឡាតនិយាយទៅពួកគេថា៖ «តើគាត់បានធ្វើអ្វីខុស?» ប៉ុន្តែ ពួកគេកាន់តែស្រែកឡើងខ្លាំង ហើយខ្លាំងទៀត «ឆ្កាងគាត់ទៅ» ¹⁵ ដោយលោកពីឡាតចង់ឲ្យពួកបណ្តាជនពេញចិត្ត ដូច្នេះ លោកក៏បានលែងបារ៉ាបាសឲ្យទៅពួកគេ។ បន្ទាប់ពីបញ្ជាឲ្យគេរាយព្រះយេស៊ូនឹងពាត់រួចហើយ លោកប្រគល់ទៅឲ្យគេឆ្កាង។ ¹⁶ ពួកទាហានបណ្តើរព្រះយេស៊ូទៅក្នុងទីធ្លាបន្ទាយ (ដែលជាទីបញ្ជាការរដ្ឋាភិបាល) ហើយហៅកងទាហានទាំងមូលមក។ ¹⁷ គេយកអារពណ៌ក្រហមទុំមកពាក់ឲ្យព្រះយេស៊ូ រួចយកបន្ទាមកក្រងធ្វើក្នុង បំពាក់ជាមកុដលើព្រះសិរសាព្រះអង្គ។ ¹⁸ ពួកគេផ្តើមសំពះព្រះអង្គ ទាំងនិយាយថា៖ «សូមថ្វាយបង្គំ ស្តេចនៃសាសន៍យូដា!» ¹⁹ ពួកគេយកដើមត្រែងរាយព្រះសិរសាព្រះអង្គ គេស្ដោះទឹកមាត់ដាក់ព្រះអង្គ។ ហើយពួកគេបានលុតជង្គង់ ធ្វើដូចជាថ្វាយបង្គំព្រះអង្គថែមទៀតផង។ ²⁰ ក្រោយពីបានប្រមាថមើលងាយព្រះអង្គរួចហើយ ពួកគេដោះអារពណ៌ក្រហមចេញ យកព្រះពស្រូវរបស់ព្រះអង្គមកពាក់ថ្វាយព្រះអង្គវិញ រួចនាំយកទៅឆ្កាង។ ²¹ ពួកគេបានបង្ខំដល់អ្នកដំណើរម្នាក់ ដែលទើបតែមកពីចម្ការ ដើម្បីឲ្យពួកគេថ្វាយព្រះយេស៊ូ បុរសនោះមានឈ្មោះថា ស៊ីម៉ូន អ្នកស្រុកគឺថា ជាឪពុករបស់អលេក្សាន់ត្រុស និងរូតូស។ ²² ពួកទាហានបាននាំព្រះយេស៊ូទៅដល់កន្លែងមួយហៅថា គាល់កូថា (ដែលប្រែថា «ភ្នំលាលាដក្សាល»)។ ²³ គេយកស្រាទំពាំងបាយជូរលាយជាមួយដំរីលើទេស មកថ្វាយព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមិនផឹកឡើយ។ ²⁴ ពួកគេក៏ឆ្កាងព្រះអង្គ ហើយយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គមកចាប់ឆ្កាតចែកគ្នា ដើម្បីឲ្យដឹងថាអ្នកណាចាប់បានអ្វី។ ²⁵ នៅម៉ោងប្រាំបួនព្រឹកដែលគេបានឆ្កាងព្រះអង្គ។ ²⁶ នៅលើបានសរសេរកាត់ទោសព្រះអង្គ «ស្តេចសាសន៍យូដា»។ ²⁷ ក្នុងពេលនោះគឺគេបានឆ្កាងចោរពីរផងដែរ ម្នាក់នៅខាងស្តាំរបស់ព្រះអង្គហើយម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេង។ ²⁸ អ្វីដែលកើតឡើងនេះ គឺស្របតាមសេចក្តីដែលមានចែងក្នុងគម្ពីរថា៖ «ព្រះអង្គត្រូវគេរាប់បញ្ចូលជាមួយមនុស្សអាក្រក់»។ ²⁹ អ្នកដំណើរដែលឆ្លងកាត់ទីនោះ បានប្រមាថព្រះអង្គក្រវីក្សាលរបស់គេហើយនិយាយថា «អីហ្នា! អ្នកដែលចង់រុះរើវិហារចោល ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងពេលពីរថ្ងៃអើយ ³⁰ ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯងទៅ ហើយចុះពីលើឈើឆ្កាងមក!» ³¹ ក្នុងរបៀបនោះឯង មហាប្រជុំប្រជុំបានប្រមាថព្រះអង្គ នៅក្នុងចំណោមពួកគេដែរ រួមជាមួយពួកអាចារ្យដោយនិយាយថា៖ «អ្នកនេះធ្លាប់សង្គ្រោះអ្នកដទៃ ប៉ុន្តែ ពេលនេះមិនអាចជួយខ្លួនឯងបាន។ ³² សូមឲ្យព្រះគ្រីស្ទ ជាស្តេចនៃអ្វីស្រាវៃល ចុះពីលើឆ្កាងនោះមក ដូច្នេះយើងនឹងបានឃើញ ហើយនឹងបានជឿផង» ហើយអ្នកដែលគេបានឆ្កាងជាមួយព្រះអង្គក៏បានប្រមាថព្រះយេស៊ូដែរ។ ³³ នៅពេលថ្ងៃត្រង់ ភាពងងឹតបានគ្រប់បាំងនៅលើផែនដីទាំងមូលរហូតដល់ម៉ោងបី។ ³⁴ នៅរសៀលម៉ោងបីព្រះយេស៊ូបានស្រែកឡើង ជាមួយសម្លេងដ៏ខ្លាំង «អេឡាយ អេឡាយ ឡាម៉ាសាចាច់ថាអី?» ពាក្យនេះប្រែថា «ឱព្រះនៃទូលបង្គំ ព្រះនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គបោះបង់ចោលទូលបង្គំដូច្នេះ?» ³⁵ អ្នកដែលកំពុងតែឈរក្បែរនោះ ក៏បានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ហើយនិយាយថា៖ «មើល! គាត់កំពុងតែហៅលោកអេលីយ៉ា»។ ³⁶ មានម្នាក់រត់ទៅយកសារាយស្លូត ជ្រលក់ទឹកខ្មេះជោក រុំជាប់នៅចុងត្រែងមួយដើម ហុចថ្វាយព្រះអង្គសោយ។ ទាំងនិយាយថា៖ «សូមមើល ប្រសិនបើលោកអេលីយ៉ាមកយកអ្នកនេះចុះពីលើឆ្កាង»។ ³⁷ ក្រោយមកព្រះយេស៊ូបានបន្តិសម្លេងយ៉ាងខ្លាំង រួចព្រះអង្គក៏ស្ងួត។ ³⁸ រាំងនននៅក្នុងព្រះវិហារ រហែកជាពីរ តាំងពីលើរហូតដល់ក្រោម។ ³⁹ ពេល នាយទាហានរ៉ូមដែលឈរនៅខាងមុខព្រះយេស៊ូ បានឃើញព្រះអង្គស្ងួតបែបយ៉ាងដូច្នេះ ហើយនិយាយថា៖ «ជាការពិតណាស់ លោកពិតជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះមែន»។ ⁴⁰ ក៏មានស្ត្រីម្នាក់ដែលឃើញពីចម្ងាយ។ ក្នុងចំណោមស្ត្រីទាំងនោះ មាននាងម៉ារីជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា នាងម៉ារី (ជាម្តាយរបស់យ៉ាកូប ក្មេងជាង និងយ៉ូសេ) ហើយសាឡូមេផង។ ⁴¹ ពេលព្រះយេស៊ូនៅស្រុកកាលីឡេ ពួកស្ត្រីទាំងនោះបានតាម និងបម្រើព្រះអង្គផង។ មានស្ត្រីផ្សេងទៀតជាច្រើនបានឡើងមកក្រុងយេរូសាឡឹមជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ⁴² នៅពេលល្ងាចបានមកដល់ ដោយព្រោះវាគឺជាថ្ងៃនៃការរៀបចំ ហើយក៏ជាមួយថ្ងៃសប្បិរដែរ។ ⁴³ លោកយ៉ូសែបជាអ្នកស្រុកអ៊ីរីម៉ាថេមកដល់ទីនោះ។ លោកជាអ្នកដែលមានការគោរពច្រើន ក្នុងក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ គឺជាអ្នកដែលរង់ចាំព្រះរាជ្យរបស់ព្រះម៉ាស៊ីដែរ។ លោកមានចិត្តក្លាហានហ៊ានទៅជួបលោកពីឡាត សុំយកព្រះសពព្រះយេស៊ូ។ ⁴⁴ លោកពីឡាតនឹកឆ្ងល់ណាស់ ដោយឮថាព្រះយេស៊ូបានស្ងួត លោកហៅនាយទាហានមកសួរឲ្យដឹងថា បើសិនព្រះយេស៊ូស្ងួត។ ⁴⁵ ពេលលោកពីឡាតបានដឹងពីពួកទាហាប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូបានស្ងួតហើយ លោកក៏ឲ្យគេប្រគល់ព្រះសពទៅលោកយ៉ូសែប។ ⁴⁶ លោកយ៉ូសែបទិញក្រណាត់សំពត់ទេសឯក។ លោកបានយកព្រះអង្គចុះពីលើឈើឆ្កាងមក ហើយរុំនឹងក្រណាត់ រួចដាក់ក្នុងរូងថ្មមួយដែលគេដាបធ្វើជាផ្នូរ។ បន្ទាប់មក លោកប្រមៀលថ្មមួយដុំបិទមាត់ផ្នូរ។ ⁴⁷ នាងម៉ារីជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា និងនាងម៉ារីជាម្តាយយ៉ូសេ នាំគ្នាមើលកន្លែងដែលគេបញ្ចុះព្រះសពព្រះអង្គ។

ជំពូក 16

¹ ពេលថ្ងៃសប្បិកនឹងផុតទៅ នាងម៉ារីជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា នាងម៉ារីជាម្តាយ លោកយ៉ាកុប និងនាងសាឡូមេ បានទិញគ្រឿងក្រអូប យកទៅអប់សព ព្រះយេស៊ូ។ ² ពេលថ្ងៃបានរះ នៅពេលព្រលឹម ក្នុងថ្ងៃទីមួយនៃអាទិត្យនោះ ពួកនាងក៏បានទៅឯផ្នូរ។ ³ ពួកស្រីបាននិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើបាន នរណាជួយប្រមៀលថ្មចេញពីមាត់ផ្នូរឲ្យយើង?» ⁴ ពេលពួកនាងងើយមើលទៅ ក៏ឃើញថ្មត្រូវបានរមៀលចេញពីផ្នូរ ហើយថ្មនោះគឺជាដំណាស់។ ⁵ ពួកនាងបានចូលទៅក្នុងផ្នូរហើយឃើញ កម្លោះម្នាក់សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស អង្គុយនៅខាងស្តាំ ហើយពួកនាងភ័យស្រឡាំងកាំង។ ⁶ អ្នកកម្លោះនិយាយទៅពួកគេថា៖ «សូមកុំខ្លាចអី! អ្នករាល់គ្នាមករកព្រះយេស៊ូ ជាអ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ដែលត្រូវបានផ្តាង។ ព្រះអង្គបានរស់ឡើងវិញហើយ! ព្រះអង្គមិននៅទីនេះទេ។ សូមមើលនេះជាកន្លែងដែលគេដាក់ព្រះសព របស់ព្រះអង្គ។» ⁷ ប៉ុន្តែសូមទៅ ប្រាប់ដល់ពួកសិស្ស ហើយនិងពេត្រុសថា ព្រះអង្គបានទៅស្រុកកាលីឡេមុនហើយ។ នៅទីនោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញព្រះអង្គ ដូចដែលព្រះអង្គបានប្រាប់អ្នករួចហើយ។» ⁸ ពួកស្រីក៏នាំគ្នាត់ចេញពីផ្នូរ ទៅទាំងញឹមន្តត់ និងមានភាពងឿងឆ្ងល់។ ពួកគាត់មិនបាននិយាយប្រាប់អ្នកណាឡើយ ដោយព្រោះពួកគេភ័យខ្លាំង។ ⁹ ព្រឹកព្រលឹមនៅថ្ងៃទីមួយនៃអាទិត្យនោះ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញខ្លួនមុនគេឲ្យនាងម៉ារីជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡាឃើញ គឺអ្នក ដែលព្រះអង្គបានដេញអារក្សប្រាំពីរចេញពីនាង។ ¹⁰ នាងបានចេញហើយប្រាប់អ្នកទាំងនោះដែលឆ្លាប់នៅជាមួយព្រះអង្គ ក្នុងពេលពួកគេកំពុងតែកាន់ទុក្ខហើយយំសោកផង។ ¹¹ ពួកគេបានឮថាព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ ហើយនាងបានឃើញព្រះអង្គផ្ទាល់ផងដែរ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានជឿឡើយ។ ¹² បន្ទាប់ពីការនោះ ព្រះយេស៊ូបង្ហាញឲ្យពួកគេពីរនាក់បានឃើញ តាមបែបមួយផ្សេងទៀត ក្នុងពេលពួកអ្នកទាំងពីរនោះធ្វើដំណើរទៅតាមស្រុកស្រែ។ ¹³ ពួកនាក់ទាំងពីរបានទៅប្រាប់ពួកសិស្សឯទៀត ប៉ុន្តែពួកសិស្សនៅមិនជឿពួកគេទេ។ ¹⁴ ក្រោយមកព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញឲ្យពួកទាំងដប់មួយឃើញ នៅពេលពួកសិស្សកំពុងហូបនៅតុអាហារ ហើយព្រះអង្គបន្ទោសគេ ព្រោះគេគ្មានជំនឿ ហើយមាន ចិត្តរឹងរូស ដែលមិនជឿអស់អ្នកដែលបានឃើញព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ¹⁵ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគេថា៖ «សូមចេញទៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ហើយប្រកាសដំណឹងល្អ ដល់មនុស្សទាំងអស់ចុះ។» ¹⁶ អស់អ្នកដែលជឿហើយធ្វើពិធីជ្រមុចទឹកនឹងបានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកណាមិនជឿវិញនឹងត្រូវជាប់ទោស។ ¹⁷ ទីសម្គាល់ទាំងនេះនឹងទៅតាមអស់អ្នកដែលជឿ ដោយឈ្មោះខ្ញុំពួកគេនឹងដេញអារក្ស។ ពួកគេនឹងនិយាយនៅក្នុងភាសាថ្មីដែរ។ ¹⁸ ពួកគេនឹងចាប់កាន់ពស់ជាមួយដៃរបស់គេដែរ និងបើគេដឹកអ្វីពុលក៏មិនធ្វើឲ្យពួកគេឈឺដែរ។ ពួកគេនឹងដាក់ដៃលើអ្នកឈឺនោះនឹងបានទទួលបានជាសះស្បើយ។ ¹⁹ បន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលទៅគេរួចហើយ ព្រះអង្គក៏បានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយគង់នៅខាងស្តាំព្រះបាទនៃព្រះជាម្ចាស់។ ²⁰ ពួកសិស្សបានក៏ចេញទៅប្រកាសគ្រប់ទីកន្លែង ព្រះអម្ចាស់ធ្វើការរួមជាមួយគេ ហើយបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលដោយទីសម្គាល់ដែលបានទៅជាមួយគេផងដែរ។

Book: Luke

Luke

ជំពូក 1

¹ មានមនុស្សជាច្រើនខិតខំរៀបរាប់ហេតុការណ៍តាមលំដាប់ដោយ ដែលបានសម្រេចក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា ² ដូចដែលពួកគេបានប្រគល់មកយើង និងបានឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែកតាំងពីដំបូងមក និងទទួលមុខងារជាអ្នកបម្រើព្រះបន្ទូល។ ³ ចំពោះខ្ញុំពិនិត្យឃើញថាអ្វីៗល្អប្រសើរណាស់ ដោយដឹងថាត្រឹមត្រូវតាំងពីដើមរៀងមក ខ្ញុំបានកត់ត្រាទុក តាមលំដាប់ដោយ ធ្វើមកជូនឯកឧត្តមថេរគីល។ ⁴ ដូច្នេះ បងប្អូននឹងស្គាល់សេចក្តីពិត ដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់បងប្អូនរាល់គ្នា។ ⁵ នៅក្នុងរាជ្យព្រះបាទហេរ៉ូដេជាស្តេចគ្រងរាជ្យក្នុងស្រុកយូដា មានបូជាចារ្យមួយរូប ឈ្មោះលោកសាការី មកពីក្រុម បូជាចារ្យអប៊ីយ៉ា។ ភរិយាលោកឈ្មោះនាងអេលីសាបិតកើតក្នុងត្រកូលលោកអេរ៉ុន។ ⁶ អ្នកទាំងពីរជាមនុស្សសុចរិតចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ហើយគោរពតាមបទ បញ្ជា និងឱកាសរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ⁷ ប៉ុន្តែ អ្នកទាំងពីរគ្មានកូនសោះ ព្រោះនាងអេលីសាបិតជាស្រ្តីអារ ហើយម្យ៉ាងទៀតអ្នកទាំងពីរក៏មានវ័យចំណាស់ទៅ ហើយ។ ⁸ ឥឡូវនេះ លោកសាការីកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងវត្តមានព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបំពេញមុខងារជាបូជាចារ្យតាមវេនរបស់គាត់។ ⁹ យោងតាមទំនៀមទម្លាប់ គេជ្រើសរើសបូជាចារ្យដោយការចាប់ឆ្នោត ឲ្យដុតគ្រឿងក្រអូបក្នុងព្រះវិហារព្រះអម្ចាស់។ ¹⁰ មានមនុស្សច្រើនកុះករកំពុងតែអធិស្ឋាននៅខាងក្រៅព្រះវិហារ ពេលគាត់កំពុងតែដុតគ្រឿងក្រអូប។ ¹¹ ឥឡូវនេះ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ក៏បានលេចមក និងឈរនៅខាងស្តាំកន្លែងថ្វាយតង្វាយគ្រឿងក្រអូប។ ¹² ពេលលោកសាការីឃើញទេវតា គាត់រន្ធត់ ហើយភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។ ¹³ ប៉ុន្តែ ទេវតាមានប្រសាសន៍ទៅលោកថា៖ «កុំខ្លាចអី! លោកសាការីអើយ! ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់ឮពាក្យអធិស្ឋានរបស់លោកហើយ។ នាងអេលីសាបិតភរិយារបស់គាត់ នឹងបង្កើតបានកូនប្រុសមួយ។

លោកត្រូវតែដាក់ឈ្មោះកូននោះថា យ៉ូហាន។ ¹⁴ លោកនឹងមានអំណរសប្បាយ ហើយមនុស្សជាច្រើននឹងអបអរកំណើតរបស់កូននោះ។ ¹⁵ ដ្បិត កូននោះនឹងមានឋានៈប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់។ កូននោះមិនដែលសេពស្ករ ឬគ្រឿងស្រវឹងណាមួយសោះឡើយ ហើយកូននោះនឹងបាន ពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ តាំងពីក្នុងផ្ទៃម្តាយមកម៉្លេះ។ ¹⁶

មានប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលជាច្រើននឹងបែរត្រឡប់មករកព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ពួកគេវិញ។ ¹⁷ កូននោះនឹងមកមុនព្រះអម្ចាស់ បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ និងប្រទានភាពរបស់លោកអេលីយ៉ា។ កូននោះនឹងបង្វែរចិត្តឱ្យពួកមក រកកូន ដូច្នេះ ពួកមិនស្តាប់បង្គាប់នឹងដើរតាមប្រាជ្ញារបស់មនុស្សសុចរិត គឺរៀបចំចិត្តប្រជារាស្ត្រមួយថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ ¹⁸ លោកសាការីសួរទេវតាថា៖ «តើខ្ញុំដឹងការនេះបានយ៉ាងដូចម្តេច? ដ្បិត ខ្ញុំចាស់ណាស់ទៅហើយ ហើយភរិយាខ្ញុំក៏ចាស់ណាស់ដែរ»។ ¹⁹ ទេវតាឆ្លើយតបថា៖ «ខ្ញុំជាទេវតាព្រឹយ៉ែល ដែលឈរនៅចំពោះវត្តមានព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនខ្ញុំឲ្យនាំដំណឹងល្អនេះប្រាប់លោក។ ²⁰ មើល! លោកនឹងក្លាយជាមនុស្សគ និយាយពុំកើត រហូតទាល់តែពេលកំណត់មកដល់។ ព្រោះតែលោកពុំជឿតាមពាក្យខ្ញុំ នោះលោកនឹងនិយាយកើតវិញ រហូតទាល់ពេលកំណត់បានសម្រេចមកដល់។ ²¹ ឥឡូវនេះ មនុស្សម្នាក់កំពុងតែរង់ចាំមើលលោកសាការី។ ពួកគេភ្ញាក់ផ្អើល ព្រោះគាត់បានចំណាយពេលយ៉ាងយូរនៅក្នុងព្រះវិហារ ដោយពុំដឹងមានរឿងអ្វីកើតឡើង។ ²² តែពេលគាត់ចេញមកវិញ គាត់ពុំអាចនិយាយដាក់គេកើត។ ពួកគេយល់ថា គាត់បានទទួលនិមិត្តមកពីព្រះជាម្ចាស់ ពេលគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ។ គាត់ព្យាយាមឆ្លើសញ្ញាប្រាប់ពួកគេ ទាំងនិយាយមិនកើតដដែល។ ²³ ក្រោយពេលបំពេញមុខងារដុតគ្រឿងក្រអូបរួច គាត់ក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ²⁴ ក្រោយមកទៀត នាងអេលីសាបិតជាភរិយាលោកមានផ្ទៃពោះប្រាំខែហើយ នាងនៅតែលាក់ខ្លួនដដែល។ នាងនិយាយថា៖ ²⁵ «នេះជាកិច្ចការដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើចំពោះនាងខ្ញុំ ពេលព្រះអង្គសម្លឹងមើលនាងខ្ញុំទាំងគាប់ព្រះហឫទ័យ ហើយបានដកសេចក្តីអាម៉ាស់ចេញពីនាងខ្ញុំ នៅចំពោះមនុស្សម្នាទាំងឡាយ»។ ²⁶ ក្នុងពេលប្រាំមួយខែ ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បញ្ជូនទេវតាព្រឹយ៉ែល ទៅភូមិមួយឈ្មោះណាសារ៉ែតក្នុងស្រុកកាលីឡេ ²⁷ ដើម្បីទៅជួបស្រ្តីក្រមុំព្រហ្មចារីម្នាក់ ដែលបានភ្ជាប់ពាក្យជាមួយកំលោះយ៉ូសែប។ លោកជាញាតិវង្សនឹងព្រះបាទដាវីឌ ហើយស្រ្តីក្រមុំនោះឈ្មោះនាងម៉ារី។ ²⁸ ទេវតាចូលទៅក្នុងផ្ទះនាង ហើយពោលថា៖ «ជម្រាបសួរ! ព្រះអម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងនាងហើយ ព្រះអង្គគង់ជាមួយនាង»។ ²⁹ តែនាងរន្ធត់យ៉ាង ខ្លាំងដោយសារពាក្យនេះ ហើយនាងឆ្ងល់ថា តើពាក្យជម្រាបសួរនេះមានន័យដូចម្តេច? ³⁰ ទេវតាក៏ពោលទៅនាងថា៖ «កុំខ្លាចអី! ម៉ារីអើយ! ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងនាងណាស់។ ³¹ មើល! នាងនឹងមានគភ៌ ហើយសម្រាលបានបុត្រាមួយ។ នាងត្រូវដាក់ឈ្មោះបុត្រនោះថា «យេស៊ូ»។ ³² បុត្រានោះនឹងមានឋានៈប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ហើយត្រូវថ្វាយព្រះនាមថា ព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពស់បំផុត។

ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានបល្ល័ង្កនៃព្រះបាទដាវីឌជាអយ្យកោរបស់ព្រះអង្គដល់ព្រះអង្គ។ ³³ ព្រះអង្គនឹងត្រងរាជ្យដ៏ណាស់របស់លោកយ៉ាកូបជាដរាបតទៅ ហើយរាជ្យរបស់ព្រះអង្គនឹងស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។ ³⁴ នាងម៉ារីសួរទៅទេវតាថា៖ «ធ្វើដូចម្តេចឲ្យការនេះសម្រេចបាន ដ្បិត នាងខ្ញុំពុំបានរួមរស់ជាមួយបុរសណាផង?» ³⁵ ទេវតាក៏ឆ្លើយតបមកនាងថា៖ «ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនឹងយាងមកសណ្ឋិតលើនាង ហើយប្រទានភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពស់បំផុត នឹងមកគ្របបាំងលើនាង។ ដូច្នេះ ព្រះបុត្រាដ៏វិសុទ្ធនឹងត្រូវប្រសូតមក ហើយថ្វាយព្រះនាមថា ព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ³⁶ មើល នាងអេលីសាបិតជាសាច់ញាតិរបស់នាងក៏មានផ្ទៃពោះ នៅក្នុងវ័យចាស់ផងដែរ។ នាងមានផ្ទៃពោះប្រាំមួយខែហើយ ដ្បិតពីមុននាងត្រូវគេហៅថាជាស្រ្តីអារ។ ³⁷ ដ្បិត គ្មានការអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើមិនកើតនោះឡើយ។ ³⁸ នាងម៉ារីនិយាយថា៖ «មើល! នាងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់ សុំឲ្យការនេះបានសម្រេចដូចជាពាក្យទេវតាបានប្រាប់ចុះ»។ បន្ទាប់មកទេវតាក៏ចាកចេញពីនាងទៅ។ ³⁹ នាងម៉ារីក៏ប្រញាប់ក្រោកឡើង រួចធ្វើដំណើរទៅភូមិមួយនៅតំបន់ភ្នំ ក្នុងស្រុកយូដា។ ⁴⁰ នាងក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់លោកសាការី និងជម្រាបសួរនាងអេលីសាបិត។ ⁴¹ ឥឡូវនេះ ពេលនាងអេលីសាបិតបានឮនាងម៉ារីជម្រាបសួរដូច្នេះ ទារកនៅក្នុងផ្ទៃក៏រើបម្រាស់ឡើង នាងអេលីសាបិតបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ⁴² នាងបន្តិសំឡេងឡើងខ្លាំងៗថា៖ «នាងជាស្រ្តីមានពរក្នុងចំណោមស្រ្តីទាំងឡាយ ហើយកូនកើតចេញពីផ្ទៃនាងក៏មានពរដែរ។ ⁴³ ហេតុអ្វីបានជាម្តងនេះកើតឡើងចំពោះរូបខ្ញុំ ដែលមាតារបស់ព្រះអម្ចាស់មកលេងនាងខ្ញុំដូច្នេះ? ⁴⁴ ពេលឮពាក្យជម្រាបសួរភ្លាម កូននៅក្នុងផ្ទៃខ្ញុំក៏បរះដោយអំណរសប្បាយ។ ⁴⁵ នាងជាស្រ្តីមានពរ ព្រោះ នាងបានជឿព្រះបន្ទូល ដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលមកនាង ពិតជាបានសម្រេចមិនខាន»។ ⁴⁶ នាងម៉ារីឆ្លើយតបវិញថា៖ «ព្រលឹងខ្ញុំសរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់ ⁴⁷ ហើយវិញ្ញាណខ្ញុំអរសប្បាយដែលព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ។ ⁴⁸ ព្រះអង្គទតមើលអ្នកបម្រើដ៏ទន់ទាបរបស់ព្រះអង្គ។ ចាប់ពីពេលនេះទៅ មនុស្សគ្រប់ ជំនាន់នឹងហៅខ្ញុំថាជាអ្នកមានពរមែន។ ⁴⁹ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានប្រទានភាពធ្វើការអស្ចារ្យចំពោះរូបខ្ញុំ ព្រះអង្គមានព្រះនាមដ៏វិសុទ្ធ។ ⁵⁰ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ ព្រមទាំងអស់អ្នកកោតខ្លាចព្រះអង្គ។ ⁵¹ ព្រះអង្គបានសម្តែងប្រទានភាពនៅនឹងព្រះហស្ត ដោយកំចាត់អស់ពួកអ្នកដែលអួតពីគំនិតខ្លួនឯង។ ⁵² ព្រះអង្គទម្លាក់អ្នកមានអំណាចចេញពីតំណែង និងលើកតម្កើងមនុស្សទន់ទាបឡើង។ ⁵³

ព្រះអង្គប្រទានអាហារឆ្ងាញ់ដល់មនុស្សស្រុកឃ្លាន និងបណ្តាញពួកអ្នកមានឲ្យត្រឡប់ទៅវិញដែរទេ។ ⁵⁴

ព្រះអង្គបានជួយអ៊ីស្រាអែលដែលជាអ្នកបម្រើព្រះអង្គ ដើម្បីសម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ⁵⁵ (ដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុព្វបុរស) ចំពោះលោកអប្រាហាំ និងកូនចៅរបស់លោកជារៀងរហូត។ ⁵⁶ នាងម៉ារីស្ទាក់នៅជាមួយនាងអេលីសាបិតប្រហែល៣ខែ ទើបត្រឡប់ទៅផ្ទះនាងវិញ។ ⁵⁷

ឥឡូវនេះ ដល់ពេលនាងអេលីសាបិតត្រូវសម្រាលកូន ហើយនាងកើតបានកូនប្រុសមួយ។ ⁵⁸ អ្នកជិតខាង និងសាច់ញាតិនាងបានឮថា ព្រះអម្ចាស់សម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា ដ៏លើសលប់ចំពោះរូបនាង ហើយពួកគេអបអរសាទរនាង។ ⁵⁹ ប្រាំបីថ្ងៃក្រោយមក ដល់ពេលត្រូវធ្វើពិធីកាត់ស្បែកឲ្យទារក។ ពួកគេចង់ដាក់ឈ្មោះកូននោះថា «សាការី» ដូចជាឪពុកគេដែរ។ ⁶⁰ ប៉ូន្តែ នាងជាម្តាយប្រាប់ថា៖ «ទេ! ត្រូវដាក់ឈ្មោះកូននេះថា យ៉ូហាន វិញ»។ ⁶¹ ពួកគេនិយាយទៅកាន់នាងថា៖ «នៅក្នុងចំណោមសាច់ញាតិនាង គ្មាននរណាមានឈ្មោះនេះទេ»។ ⁶²

ពួកគេធ្វើសញ្ញាប្រាប់លោកសាការីជាឪពុក ដើម្បីឲ្យដឹងថា ត្រូវដាក់ឈ្មោះអ្វីពិតប្រាកដ។ ⁶³ លោកសុំយកក្បាលមួយមកសរសេរថា៖ «ត្រូវដាក់ឈ្មោះកូននេះ យ៉ូហាន»។ ពួកគេឆៀងឆ្ងល់ទាំងអស់គ្នា។ ⁶⁴ ភ្លាមនោះមាត់របស់លោកក៏ចាប់បើក ហើយអណ្តាតលោកក៏ត្រលាស់បានវិញ។

លោកសាការីនិយាយបានដូចដើម រួចសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ⁶⁵ អស់អ្នកដែលបានរស់នៅជុំវិញទីនោះ មានការកោតខ្លាចក្រៃលែង។ ហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះល្បីសុសសាយ ⁶⁶ ពេញតំបន់ភ្នំក្នុងស្រុកយូដាទាំងមូល។ អស់អ្នកដែលបានឮហេតុការណ៍នេះ ក៏ចង់ចាំទុកក្នុងចិត្ត ទាំងនិយាយថា៖ «តើថ្ងៃក្រោយកូននេះនឹងទៅជាយ៉ាងណា?» ដោយព្រោះព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់តាមជួយថែរក្សាកូននេះជាតិរួចផុត។ ⁶⁷

លោកសាការីជាឪពុកបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយថ្លែងទំនាយថា៖ ⁶⁸ «សរសើរតម្កើងព្រះអម្ចាស់របស់អ៊ីស្រាអែល ព្រោះព្រះអង្គបានយាងមកជួយសង្គ្រោះ និងសម្រេចការប្រោសលោះដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ⁶⁹

ព្រះអង្គបានលើកស្ទែងនៃការសង្គ្រោះមួយក្នុងដំណាក់កាលនៃអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គគឺព្រះបាទដាវីឌ ⁷⁰ ដូចជាព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលតាម រយៈព្រះព្យាករណ៍ដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គនៅជំនាន់ដើម។ ⁷¹ ព្រះអង្គសង្គ្រោះយើងឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃខ្មាំងសត្រូវ និងរួចពីកណ្តាប់ដៃអស់អ្នកដែលស្អប់យើង។ ⁷²

ព្រះអង្គសម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដល់បុព្វបុរសយើង ហើយនឹកចាំពីសម្ពន្ធមេត្រីដ៏វិសុទ្ធ ⁷³ និងពាក្យសម្បថរបស់លោកអប្រាហាំជាបុព្វបុរសយើង។ ⁷⁴ ព្រះអង្គស្បថដើម្បីរំលឹកយើងថា ព្រះអង្គបានរំដោះយើងឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃខ្មាំងសត្រូវ ដូច្នេះយើងបម្រើព្រះអង្គដោយឥតភ័យខ្លាច ⁷⁵

ដ្បិតយើងរស់នៅក្នុងវិសុទ្ធភាព និងសុចរិតភាព នៅចំពោះព្រះអង្គរហូតអស់មួយជីវិតយើង។ ⁷⁶ ចំណែកឯបងប្អូនជាកូនវិញ ព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅបងប្អូនបំពេញមុខងារជាព្យាករណ៍របស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត បងប្អូននឹងដើរមុខព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ ⁷⁷

ហើយប្រទានការយល់ដឹងអំពីការសង្គ្រោះទៅដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ ដោយលើកលែងទោសឲ្យគេរួចពីបាប។ ⁷⁸ ការនេះកើតឡើងបាន ដោយសារព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាលើសលប់ ហើយកាលណាថ្ងៃរះពីស្ថានលើមកខ្ពស់យ៉ាងណា

ព្រះអង្គមុខជាយាងមកជួយសង្គ្រោះយើងពុំខាន ⁷⁹ ដើម្បីបំភ្លឺអស់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្នុងទីងងឹត និងក្រោមអំណាចនៃសេចក្តីស្លាប់។

ព្រះអង្គធ្វើដូច្នេះដើម្បីតម្រង់ផ្លូវយើងឲ្យបានសុខសាន្ត»។ ⁸⁰ ឥឡូវកុមារយ៉ូហានធំពេញវ័យឡើង ទាំងខាងរូបកាយ និងវិញ្ញាណ ហើយគាត់រស់នៅតែក្នុងទី រហោស្ថាន រហូតដល់ថ្ងៃដែលគាត់បង្ហាញខ្លួនឲ្យប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលឃើញជាសាធារណៈ។

ជំពូក 2

1 នៅគ្រានោះ ព្រះចៅអធិរាជរៀប ព្រះនាមអ្នកស្នង មានព្រះរាជបញ្ជាឲ្យជំរឿនចំនួនប្រជាជនរស់នៅក្នុងចក្រភពរៀបរៀងទាំងមូល។ 2 ការជំរឿនប្រជាជនលើកដំបូងនេះ បានធ្វើឡើងអំឡុងពេលលោកគឺរនាស ធ្វើជាទេសាភិបាលនៅស្រុកស៊ីរី។ 3 ដូច្នេះ អ្នកស្រុកទាំងអស់ក៏ចេញទៅចុះឈ្មោះក្នុងបញ្ជីជំរឿន។ 4 លោកយ៉ូសែបក៏ចេញពីភូមិណាសារ៉ែតក្នុងស្រុកកាលីឡេ ឆ្ពោះទៅភូមិបេថ្រេមិកក្នុងស្រុកយូដា ដែលជាក្រុងកំណើតរបស់ព្រះបាទដាវីឌដែរ ព្រោះលោកជាញាតិរបស់ព្រះបាទដាវីឌ។ 5 លោកបានធ្វើដំណើរទៅទីនោះជាមួយនាងម៉ារី ដែលជាតូចដណ្តឹងកំពុងតែមានផ្ទៃពោះ។ 6 ខណៈពេលពួកគេកំពុងតែនៅទីនោះនៅឡើយ ដល់ពេលនាងត្រូវគ្រប់ខែសម្រាលបុត្រ។ 7 នាងសម្រាលបានបុត្រមួយ ដែលជាបុត្រច្បង រួចនាងបានបុត្រនោះនឹងក្រណាត់ ហើយផ្ដេកក្នុងស្លូកសត្វ ព្រោះគ្មានបន្ទប់ទំនេរនៅសល់សម្រាប់ពួកគេឡើយ។ 8 នៅតំបន់នោះ មានពួកគង្វាលនៅមើល ហ្វូងសត្វរបស់គេតាមរាល់ស្មៅ នាពេលយប់។ 9 ពេលនោះស្រាប់តែមានទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ លេចមកក្បែរពួកគេ ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអម្ចាស់ក្តី ចិញ្ចែងចិញ្ចាចនៅជុំវិញគេ ធ្វើឲ្យពួកគេភ័យខ្លាចជាខ្លាំង។ 10 រួចមកទេវតាពោលទៅគេថា៖ «កុំខ្លាចអ្វីឡើយ! ព្រោះខ្ញុំនាំដំណឹងល្អមួយ មកប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយដំណឹងនេះនាំប្រជារាស្ត្រទាំងមូល មានអំណរលើសលប់។ 11 យប់នេះ ព្រះសង្គ្រោះបានប្រសូតនៅភូមិកំណើតរបស់ព្រះបាទដាវីឌ! គឺព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់។ 12 នេះជាសញ្ញាសម្គាល់មួយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹង គឺអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញទារកមួយរុំដោយសំពត់ រួចផ្ដេកនៅក្នុងស្លូកសត្វ។ 13 ក្លាមនោះ ស្រាប់តែមានទេវតាច្រើនកុះករ ជាពេលទេវតាចុះពីស្ថានបរមសុខមកច្រៀងសរសើរព្រះជាម្ចាស់ថា៖ 14 «សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត ហើយសូមឲ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះអង្គ ស្ថិតនៅក្នុងចំណោមមនុស្សលោកដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ នៅលើផែនដីនេះ។ 15 ក្រោយពួកទេវតាត្រឡប់ទៅស្ថានបរមសុខវិញអស់ទៅ ពួកគង្វាលហ្វូងសត្វនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តោះ! យើងនាំគ្នាទៅបេថ្រេមិក ទៅមើលហេតុការណ៍នេះ តើកើតមានដូចព្រះអម្ចាស់បានសម្តែងប្រាប់យើងឬអត់?»។ 16 ពួកគេធ្វើដំណើរទៅយ៉ាងប្រញាប់ ស្រាប់តែឃើញនាងម៉ារី និងលោកយ៉ូសែប ព្រមទាំងព្រះខ្សែស្ពឺក្នុងស្លូកសត្វមែន។ 17 ក្រោយពេលពួកគង្វាលឃើញព្រះខ្សែស្ពឺហើយ ពួកគេជឿនូវសេចក្តីដែលទេវតាបានប្រាប់ពួកគេ អំពីព្រះខ្សែស្ពឺនេះកាលនៅទីវាល។ 18 អស់អ្នកដែលបានឮពួកគង្វាលនិយាយរៀបរាប់ មានការងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង។ 19 ប៉ុន្តែ នាងម៉ារីវិញ នាងនឹកគិតអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះទុកក្នុងចិត្តនាង។ 20 ពួកគង្វាលក៏ត្រឡប់ទៅវិញ លើកតម្កើងសិរីរុងរឿង និងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះហេតុការណ៍ដែលពួកគេបានឮ និងឃើញ ស្របតាមសេចក្តីដែលពួកទេវតាបានប្រាប់ពួកគេមែន។ 21 ក្រោយថ្ងៃទីប្រាំបី ដល់ពេលកំណត់ត្រូវធ្វើពិធីកាត់ស្បែកថ្វាយព្រះខ្សែស្ពឺ គេថ្វាយព្រះនាមថា «យេស៊ូ» ជាព្រះនាមដែលទេវតាបានប្រាប់នាងម៉ារី មុនពេលនាងមានផ្ទៃពោះ។ 22 លុះដល់ពេលកំណត់ដែលលោកយ៉ូសែប និងនាងម៉ារីត្រូវធ្វើពិធីជម្រះកាយ ឲ្យបានវិសុទ្ធតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេរួចហើយ អ្នកទាំងពីរក៏នាំព្រះខ្សែស្ពឺទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ 23 ដ្បិត ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់មានចែងទុកមកថា៖ «កូនប្រុសច្បងគ្រប់រូប ត្រូវទុកជាចំណែកថ្វាយព្រះអម្ចាស់»។ 24 ដូច្នេះ អ្នកទាំងពីរថ្វាយយញ្ញបូជា ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ គឺតម្រូវឲ្យថ្វាយ «លលកមួយគូ ឬក្រាបដំរើពីរ»។ 25 មើល! មានបុរសម្នាក់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ឈ្មោះស៊ីម៉ូនជាមនុស្សសុចរិត ហើយគាត់គោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ លោករង់ចាំព្រះអង្គយ៉ាងមកសម្រាលទុក្ខប្រជារាស្ត្រអ្វីស្រាវជ្រាវ ហើយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធសណ្តែតលើគាត់។ 26 ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបើកសម្តែងប្រាប់គាត់ថា គាត់នឹងមិនទាន់ស្លាប់ទេ ដរាបណាមិនទាន់បានឃើញព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងមក។ 27 ព្រះវិញ្ញាណនាំលោកស៊ីម៉ូនចូលក្នុងព្រះវិហារ។ ពេលនោះមាតាបិតានាំព្រះខ្សែស្ពឺមកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យមានចែងទុកស្រាប់។ 28 លោកស៊ីម៉ូនក៏យកព្រះខ្សែស្ពឺមកបំរុងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ដោយទូលថា៖ 29 «ឥឡូវនេះ សូមឲ្យអ្នកបម្រើព្រះអង្គលាចាកលោកនេះទៅដោយសុខសាន្ត ស្របតាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះអង្គ។ 30 ដ្បិតភ្នែកទូលបង្គំបានឃើញការសង្គ្រោះរបស់ព្រះអង្គ 31 ដែលបានប្រទានមកឲ្យប្រជាជាតិទាំងអស់ហើយ។ 32 គឺជាពន្លឺនៃការបើកសម្តែងចំពោះសាសន៍ដទៃ និងសិរីរុងរឿងចំពោះសាសន៍អ៊ីស្រាអែលជាប្រជារាស្ត្រព្រះអង្គ»។ 33 មាតាបិតារបស់ព្រះយេស៊ូរុងរឿងឆ្ងល់នឹងសេចក្តី ដែលលោកស៊ីម៉ូនមានប្រសាសន៍អំពីព្រះខ្សែស្ពឺ។ 34 លោកស៊ីម៉ូនឲ្យព្រះអ្នកទាំងពីរ ហើយនិយាយទៅកាន់នាងម៉ារីជាមាតាថា៖ «មើល ព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងព្រះបុត្រានេះ ដើម្បីឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលច្រើននាក់ដួលចុះ និងងើបឡើងវិញ ដ្បិតគេប្រឆាំងនឹងទីសម្គាល់មួយនេះ 35 គឺថាមានជនមួយមកចាក់ទម្លុះដូងចិត្តរបស់នាង ដូច្នេះ បុត្រានេះនឹងបើកសម្តែងគំនិតលាក់កំបាំងនៅក្នុងដូងចិត្តរបស់មនុស្សជាច្រើន»។ 36 មានព្យាករិន្ទ្យាករ ឈ្មោះអាលាក៏នៅទីនោះដែរ។ នាងជាកូនរបស់លោកជាញាតិ ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធអេស៊ីរី។ គាត់មានវ័យចំណាស់ទៅហើយ។ គាត់រួមរស់ជាមួយប្តីបានប្រាំពីរឆ្នាំ 37 ហើយគាត់ជាស្រ្តីម៉ែម៉ាយអាយុប៉ែតសិបបួនឆ្នាំហើយ។ គាត់មិនទៅណាឆ្ងាយពីព្រះវិហារទេ គឺនៅគោរពបម្រើព្រះអង្គទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដោយតមអាហារ និងអធិស្ឋានផងដែរ។ 38 នៅពេលនោះ លោកស្រីអាលាក៏នៅទីនោះដែរ គាត់សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ រួចតំណាលអំពីព្រះខ្សែស្ពឺនោះ ប្រាប់គ្រប់គ្នាដែលទន្ទឹងរង់ចាំព្រះជាម្ចាស់ យ៉ាងមកប្រោសលោះក្រុងយេរូសាឡឹម។ 39 កាលពួកគេបានបំពេញកិច្ចការទាំងអស់ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់សព្វគ្រប់រួចហើយ ពួកគេក៏នាំគ្នាវិលត្រឡប់ភូមិណាសារ៉ែត ក្នុងស្រុកកាលីឡេវិញ។ 40 ព្រះកុមារចម្រើនវ័យជាលំដាប់ មានទាំងកម្លាំងមាំមួន និងពោរពេញទៅដោយព្រះប្រាជ្ញាញាណ។ ព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅលើព្រះកុមារនេះ។ 41 មាតាបិតារបស់ព្រះយេស៊ូចូលរួមបុណ្យរំលងរៀងរាល់ឆ្នាំ នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ 42 កាលព្រះយេស៊ូចម្រើនវ័យដល់ពីរព្រះវស្សា ពួកគេនាំព្រះអង្គឡើងទៅចូលរួមពិធីបុណ្យតាមទំនៀមទម្លាប់។ 43 ក្រោយពេលពួកគេស្នាក់នៅ និងចូលរួមពិធីបុណ្យច្រើនថ្ងៃមក ពួកគេនាំគ្នាវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ប៉ុន្តែព្រះកុមារយេស៊ូគង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមនៅឡើយ តែមាតាបិតាពុំបានដឹងទេ។ 44 ពួកគាត់ស្មានថាព្រះកុមារគង់នៅក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលរួមដំណើរជាមួយដែរ ដូច្នេះពួកគេបានធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលមួយថ្ងៃ។ បន្ទាប់មក ពួកគាត់នាំគ្នាដើរក្រាបព្រះកុមារក្នុងចំណោមញាតិមិត្តទាំងអស់។ 45 ពេលរកពុំឃើញព្រះកុមារ ពួកគាត់ក៏នាំគ្នាត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ដើម្បីរកព្រះអង្គនៅទីនោះ។ 46 បីថ្ងៃក្រោយមក ពួកគេឃើញព្រះយេស៊ូក្នុងព្រះវិហារ កំពុងតែគង់នៅកណ្តាលចំណោមគ្រូអាចារ្យ កំពុងតែស្តាប់ព្រមទាំងសួរសំណួរផ្សេងៗដល់គេផង។ 47 អស់អ្នកដែលស្តាប់ព្រះកុមាររៀងឆ្ងល់ពីព្រះប្រាជ្ញាញាណ និងចម្លើយឆ្លើយឆ្លងរបស់ព្រះកុមារ។ 48 កាលពួកគេបានឃើញព្រះកុមារហើយ គាត់នឹកឆ្ងល់ជាខ្លាំង។ មាតាសួរព្រះកុមារថា៖ «កូនអើយ! ហេតុអ្វីបានជាកូនធ្វើដូច្នេះ? ចូរស្តាប់ ឪពុកខំដើររកកូនដោយអន្ទះសារ»។ 49 ព្រះកុមារមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាលោកឪពុកអ្នកម្តាយរកកូនដូច្នេះ? តើលោកឪពុកអ្នកម្តាយមិនជ្រាបថា កូនត្រូវនៅក្នុងដំណាក់ព្រះបិតារបស់កូនទេឬ?»។ 50 ប៉ុន្តែ លោកទាំងពីរពុំយល់ថាព្រះកុមារកំពុងមានបន្ទូលអំពីអ្វីឡើយ។ 51 ក្រោយពេល ព្រះកុមារយេស៊ូយាងត្រឡប់ទៅភូមិណាសារ៉ែតជាមួយមាតាបិតាវិញ ព្រះកុមារធ្វើតាមខាងទេវតារបស់លោកទាំងពីរ។ មាតារបស់ព្រះអង្គចងចាំហេតុការណ៍ទាំងអស់នោះទុកក្នុងចិត្ត។ 52 កាលព្រះយេស៊ូមានវ័យចម្រើនឡើង ព្រះអង្គមានប្រាជ្ញាកាន់តែរាងវែង ហើយជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងជាទីគាប់ចិត្តមនុស្សផងទាំងពួង។

ជំពូក 4

1 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ព្រះអង្គយាងត្រឡប់ពីទន្លេយ៉ាដាងមកវិញ ហើយព្រះវិញ្ញាណនាំព្រះអង្គទៅទីរហោស្ថាន 2 ជាកន្លែងដែលព្រះអង្គត្រូវសាតាំងល្បងអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ។ ព្រះអង្គពុំបានសោយអ្វីសោះឡើយអំឡុងពេលនោះ រួចផុតពេលនោះមក ទើបព្រះអង្គ ឃ្លាន។ 3 សាតាំងទូលព្រះអង្គថា៖ «ប្រសិនបើលោកពិតជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន ចូរបញ្ជាទៅដុំថ្មនេះឲ្យក្លាយជានំប៉័ងទៅ»។ 4 ព្រះយេស៊ូមាន ព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «គម្ពីរមានចែងថា មនុស្សពុំមែនរស់ដោយសារតែអាហារទេ»។ 5 រួចសាតាំងនាំព្រះយេស៊ូទៅកន្លែងមួយខ្ពស់មួយ ហើយបង្ហាញនូវគំរូ ទាំងអស់នៅលើផែនដីឲ្យព្រះអង្គឃើញ មួយរយៈពេលខ្លី។ 6 សាតាំងទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំនឹងប្រគល់អំណាច និងសម្បត្តិរបស់គំរូទាំងអស់ឲ្យលោក ដ្បិតខ្ញុំបានទទួលសម្បត្តិទាំងនេះ ហើយខ្ញុំអាចប្រគល់ឲ្យអ្នកណាក៏បាន ស្រេចតែខ្ញុំ»។ 7 ដូច្នេះ បើលោកក្រាបថ្វាយបង្គំខ្ញុំ សម្បត្តិទាំងនោះនឹងក្លាយជារបស់ លោកភ្លាម»។ 8 ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅវិញថា៖ «មានសេចក្តីចែងទុកថា អ្នកត្រូវតែថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក ហើយនិង គោរពបម្រើព្រះអង្គតែមួយប៉ុណ្ណោះ»។ 9 បន្ទាប់មក មានសាតាំងក៏នាំព្រះយេស៊ូទៅក្រុងយេរូសាឡឹម រួចដាក់ព្រះអង្គលើកំពូលព្រះវិហារ ហើយទូលថា៖ «បើ លោកពិតជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន សូមលោតទម្លាក់ខ្លួនចុះទៅ»។ 10 ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «ព្រះអង្គនឹងបញ្ជាទេវតាឲ្យការពារលោក» 11 ហើយទេវតាទាំងនោះនឹងចាំទ្រលោក មិនឲ្យជើងលោកប៉ះថ្មឡើយ»។ 12 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅសាតាំងវិញថា៖ «មានសេចក្តីចែងទុកមកថា កុំ ល្បងលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកឡើយ»។ 13 ក្រោយពេលមានល្បងព្រះយេស៊ូរួចហើយ វាក៏ថយចេញពីព្រះអង្គទៅ ចាំពេលកំណត់មកដល់។ 14 ក្រោយពេលព្រះយេស៊ូយាងត្រឡប់ទៅស្រុកកាលីឡេវិញ ពេញដោយប្រទានភាពរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ចំណែកដ៏ល្អិតពីព្រះអង្គល្បីល្បាញពេញតំបន់។ 15 បន្ទាប់មក ព្រះអង្គចាប់ផ្តើមបង្រៀនក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយគេសរសើរតម្កើងព្រះអង្គគ្រប់ៗគ្នា។ 16 ព្រះអង្គយាងទៅភូមិណាសារ៉ែត ជាកូនដែលព្រះអង្គជំងឺ ហើយតាមទម្លាប់ព្រះអង្គយាងទៅសាលាប្រជុំនៅថ្ងៃសប្តិច រួចព្រះអង្គក្រោកឈរឡើង និងអានគម្ពីរព្យាង្គៗ។ 17 គេបានយកគម្ពីររបស់ព្យាង្គអោយមក ថ្វាយព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គបើកគម្ពីរត្រង់អត្ថបទមួយ ដែលមានចែងថា 18 «ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំ ព្រោះព្រះអង្គបានចាក់ប្រេងអភិសេក ខ្ញុំឲ្យប្រកាសដ៏ល្អិតល្អន់ ប្រាប់ជនក្រីក្រ។ ព្រះអង្គចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅប្រកាសពីសេរីភាពប្រាប់ជនជាប់ជាល្មើយ និងប្រាប់មនុស្សខ្លាចថា គេនឹងមើលឃើញវិញ និង រំដោះអស់អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិន»។ 19 ព្រមទាំងប្រកាសអំពីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់សម្តែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា។ 20 រួចព្រះអង្គបិទគម្ពីរ និងប្រគល់ទៅ អ្នកថែរក្សាវិញ ហើយព្រះអង្គក៏គង់ចុះ។ មនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងសាលាប្រជុំ សម្លឹងមើលព្រះអង្គ។ 21 ព្រះអង្គមាន ព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ថ្ងៃនេះ អត្ថបទគម្ពីរនេះបានសម្រេចជារូបរាង ដូចអ្នករាល់គ្នាបានស្តាប់»។ 22 គ្រប់គ្នាស្ញើចសរសើរព្រះអង្គ ហើយគ្រប់គ្នានឹកច្បាស់អំពីព្រះបន្ទូលប្រកបដោយ ព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោស ដែលហូរចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអង្គមក ហើយពួកគេពោលថា៖ «អ្នកនេះមិនមែនជាកូនរបស់លោកយ៉ូសែបទេ»។ 23 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ប្រាកដណាស់អ្នករាល់គ្នានឹងយកសុភាសិតមកប្រាប់ខ្ញុំថា គ្រូពេទ្យអើយ ចូរមើលជំងឺរបស់ខ្លួនឲ្យជាសិនទៅ។ អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនៅក្រុងកាលីណាម ចូរប្រព្រឹត្តដូចគ្នានៅស្រុកកំណើតរបស់អ្នកផងចុះ»។ 24 ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នក រាល់គ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ថា ពុំមានព្យាបាលណាម្នាក់ត្រូវគេគោរព នៅក្នុងស្រុកកំណើតខ្លួនឡើយ»។ 25 ខ្ញុំសុំបញ្ជាក់ថា មានស្ត្រីម្នាក់ម្នាក់ជាច្រើននៅក្នុងប្រទេសអ៊ីស្រាអែល នៅជំនាន់លោកអេលីយ៉ា មើលរាំងអស់រយៈពេលបីឆ្នាំប្រាំមួយខែ បណ្តាលឲ្យមានទុរ្ភិក្សយ៉ាងខ្លាំងពេញ ទាំងស្រុង។ 26 ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានចាត់ព្យាបាលអេលីយ៉ា ឲ្យទៅជួយស្ត្រីម្នាក់ម្នាក់ទាំងឡាយ ប៉ុន្តែចាត់ឲ្យទៅជួយស្ត្រីម្នាក់ម្នាក់ ដែលរស់នៅភូមិ សារីបា ក្នុងក្រុងស៊ីដូនតែប៉ុណ្ណោះ។ 27 មានមនុស្សម្នាក់ជាច្រើននៅជំនាន់ព្យាបាលអេលីយ៉ា ក្នុងស្រុកអ៊ីស្រាអែល ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាម្នាក់បានដោះស្រាយឡើយ គឺមានតែលោកណាម៉ាន់ជាជនជាតិស៊ីរីម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ»។ 28 មនុស្សទាំងអស់នៅសាលាប្រជុំខឹងព្រះយេស៊ូ ពេលបានឮព្រះបន្ទូលទាំងនេះ។ 29 គេក្រោកឡើង ចាប់ទាញព្រះយេស៊ូ នាំឆ្ពោះទៅមាត់ជ្រោះចេញពីភូមិដែលសង់លើកំពូលភ្នំ ពួកគេបង្កើននឹងច្រានព្រះអង្គទម្លាក់ទៅក្រោម។ 30 ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គយាងចេញពី កណ្តាលចំណោមពួកគេ រួចយាងទៅកន្លែងមួយផ្សេងទៀត។ 31 បន្ទាប់មកព្រះអង្គយាងទៅក្រុងកាលីណាម ក្នុងស្រុកកាលីឡេ រួចព្រះអង្គចាប់ផ្តើមបង្រៀន បណ្តាជននៅថ្ងៃសប្តិច។ 32 ពួកគេគ្រប់គ្នាឆ្លើយតបយ៉ាងខ្លាំងអំពីរបៀបព្រះអង្គបង្រៀនពួកគេ ព្រោះព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដ៏មានអំណាច។ 33 នៅក្នុង សាលាប្រជុំមានបុរសម្នាក់ ដែលវិញ្ញាណអារក្សនៅក្នុងខ្លួន ស្រែកឡើងខ្លាំងៗថា៖ 34 «តើព្រះអង្គចង់ធ្វើអ្វីយើង ព្រះយេស៊ូពីស្រុកណាសារ៉ែតអើយ? តើព្រះអង្គ ចង់មកបំផ្លាញយើង? ខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គហើយ គឺព្រះដ៏វិសុទ្ធ ដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់»។ 35 ព្រះយេស៊ូក៏វិញ្ញាណអារក្សថា៖ «នៅឲ្យស្ងៀម ចេញពីអ្នកនេះ ទៅ!»។ ពេលអារក្សផ្តួលបុរសនោះ នៅកណ្តាលចំណោមបណ្តាជនរួចហើយ វាក៏ចេញចេញពីបុរសនោះទៅ គ្មានធ្វើអ្វីឲ្យគាត់ឈឺចាប់ឡើយ។ 36 មនុស្សទាំងអស់នៅទីនោះភ័យស្រឡាំងកាំង ហើយនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកគេនិយាយថា៖ «ចុះពាក្យសម្តីលោកនេះខ្លាំងពូកែម្ល៉េះ? លោកមានអំណាច និងប្រទានភាពអាចបញ្ជាទៅវិញ្ញាណអារក្សឲ្យវាចេញ ហើយវាក៏ធ្វើតាម»។ 37 ដូច្នេះ បន្ទាប់មកដំណឹងអំពីព្រះយេស៊ូចាប់ផ្តើមល្បីពាសចេញស្រុកជុំវិញនោះ។ 38 ព្រះយេស៊ូយាងចេញពីសាលាប្រជុំ ទៅផ្ទះលោកស៊ីម៉ូន ពេលនោះ ស្រាប់តែម្តាយក្មេករបស់លោកស៊ីម៉ូនគ្រុនយ៉ាងខ្លាំង គេទូលសូមព្រះអង្គមេត្តាប្រោស គាត់ឲ្យបានជា។ 39 ព្រះយេស៊ូឲ្យទៅលើអ្នកជំងឺ ព្រះអង្គក៏វាងជំងឺគ្រុន ជំងឺគ្រុនក៏ចេញបាត់ទៅ ហើយម្តាយក្មេករបស់លោកស៊ីម៉ូនក៏បានជា។ រំពេចនោះ គាត់ ក្រោកឡើងចាប់ផ្តើមបម្រើភ្ញៀវ។ 40 នៅពេលថ្ងៃលិច អ្នកស្រុកនាំបងប្អូនដែលមានជំងឺផ្សេងៗមករកព្រះយេស៊ូ។ ព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើអ្នកទាំងនោះ ហើយ ប្រោសគេឲ្យបានជា។ 41 មានអារក្សជាច្រើនចេញពីមនុស្សទាំងនោះស្រែកថា៖ «ព្រះអង្គជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់!» ព្រះយេស៊ូក៏វាងអារក្សទាំងនោះ មិនឲ្យនិយាយជាដាច់ខាតថា ពួកគេបានស្គាល់ព្រះអង្គថា ជាព្រះគ្រីស្ទ។ 42 ពេលព្រលឹមឡើង ព្រះអង្គយាងចេញពីក្រុងទៅកន្លែងស្ងាត់។ បណ្តាជននាំគ្នាដើរ រកព្រះអង្គ នៅកន្លែងទ្រង់គង់នៅ។ ពួកគេយាត់ព្រះអង្គឲ្យនៅជាមួយ មិនចង់ចេញចោលគេឡើយ។ 43 ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំត្រូវប្រកាស ដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទៅក្រុងឯទៀត ព្រោះហេតុនេះបានជាព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំមកបំពេញការនេះឯង»។ 44 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបន្ត ប្រកាសដំណឹងល្អ តាមសាលាប្រជុំនានា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ។

ជំពូក 5

¹ ឥឡូវនេះ មានរឿងមួយកើតឡើង ពេលបណ្តាជនប្រជ្រៀតគ្នាជុំវិញព្រះយេស៊ូ ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ នៅមាត់បឹងគេនេសាវីត។ ² ព្រះអង្គទតឃើញទូកពីរចងនៅមាត់ច្រាំង។ ចំណែកអ្នកនេសាវចេញទៅលាងអ្ននរបស់គេ។ ³ ព្រះយេស៊ូយាងចុះទៅក្នុងទូករបស់លោកស៊ីម៉ូន ហើយព្រះអង្គសុំឲ្យគាត់ចេញទូកទៅឆ្ងាយពីច្រាំងបន្តិច។ រួចព្រះអង្គគង់បង្រៀនបណ្តាជនពីក្នុងទូកនោះមក។ ⁴ ពេលព្រះអង្គបង្រៀនគេចប់ហើយ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកស៊ីម៉ូនថា៖ «ចូរចេញទូកទៅទីកន្លែងនេះ រួចនាំគ្នាទៅដុតប្រាំង»។ ⁵ លោកស៊ីម៉ូនតបទៅព្រះយេស៊ូវិញថា៖ «លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំបានអូសអ្ននពេញមួយយប់ហើយ អត់បានត្រីទេ ប៉ុន្តែបើលោកគ្រូមានប្រាប់ ខ្ញុំនឹងទម្លាក់អ្ននចុះតាមពាក្យលោកគ្រូ»។ ⁶ ពេលទម្លាក់អ្ននរួចហើយ មានជាប់ត្រីច្រើនស្ទើរតែឆ្ងាយអ្នន។ ⁷ គេបក់ដៃហៅមិត្តភក្តិដែលនៅក្នុងទូកមួយទៀតឲ្យមកជួយ។ ពួកគេមកដល់ ជួយចាប់ត្រីដាក់ពេញទូកទាំងពីរ ស្ទើរតែនឹងលិច។ ⁸ ប៉ុន្តែពេលលោកស៊ីម៉ូន-ពេត្រុសឃើញដូច្នោះ គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទព្រះយេស៊ូ ទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមយាងចេញឆ្ងាយពីទូលបង្គំទៅ ព្រោះទូលបង្គំជាមនុស្សមានបាប»។ ⁹ ដ្បិតលោកស៊ីម៉ូន និងអ្នកនៅជាមួយគាត់ភ័យស្ងប់ស្ងែងខ្លាំង ពេលបានឃើញត្រីច្រើនដូច្នេះ។ ¹⁰ នៅទីនោះក៏មានលោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានជាភ្នែកលោកសេបេដ ដែលជាអ្នកនេសាវរួមជាមួយលោកស៊ីម៉ូនដែរ។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនថា៖ «កុំខ្លាចអី! ព្រោះចាប់ពីពេលនេះទៅមុខ អ្នកនឹងនេសាវមនុស្សវិញ»។ ¹¹ ពេលទូកទៅដល់មាត់ច្រាំងវិញ ពួកគេបោះបង់របស់របរទាំងអស់ចោល រួចនាំគ្នាដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ។ ¹² ក្រោយមកទៀត ព្រះយេស៊ូគង់នៅក្នុងក្រុងមួយ មានមនុស្សយូងម្នាក់។ ពេលឃើញព្រះយេស៊ូគាត់ក្រាបថ្វាយបង្គំ អោនមុខដល់ដី និងទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! បើព្រះអង្គមិនយល់ទាន់ទេ សូមប្រោសខ្ញុំប្រទានឲ្យបានជាស្អាតបរិសុទ្ធផង»។ ¹³ រួចព្រះយេស៊ូលូកព្រះហស្តទៅពាល់គាត់ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំយល់ព្រមហើយ សូមឲ្យបានជាស្អាតបរិសុទ្ធចុះ»។ រំពេចនោះ គាត់បានជាស្អាតបរិសុទ្ធពីជំងឺឃ្លង់ភ្លាម។ ¹⁴ ព្រះយេស៊ូហាមគាត់ពុំឲ្យប្រាប់អ្នកណាឡើយ ប៉ុន្តែប្រាប់គាត់ថា៖ «ត្រឡប់ទៅវិញចុះ រួចទៅបង្ហាញខ្លួនដល់លោកបូជាចារ្យ និងថ្វាយតង្វាយដូចលោកម៉ូសេបានបង្គាប់ជាបន្ទាប់ប្រាប់ថា អ្នកបានជាស្អាតបរិសុទ្ធមែន»។ ¹⁵ ប៉ុន្តែរឿងរ៉ាវនេះលឿស្តសាយកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ហើយមហាជនជាច្រើនមកជុំគ្នាស្តាប់ព្រះអង្គបង្រៀនព្រមទាំងទទួលការប្រោសឲ្យជាពីជំងឺផ្សេងៗផង។ ¹⁶ តែព្រះយេស៊ូវិញតែងយាងទៅទីស្ងាត់ ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ¹⁷ មានថ្ងៃមួយនោះ ព្រះយេស៊ូកំពុងតែបង្រៀនបណ្តាជន ស្រាប់តែមានពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងអ្នកប្រាជ្ញខាងវិន័យអង្គុយស្តាប់ព្រះអង្គដែរ ដែលអ្នកទាំងនោះមកពីភូមិនានា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ ឬស្រុកយូដា និងពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ បុត្រាភាពរបស់ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយទ្រង់ និងប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបានជា។ ¹⁸ ពេលនេះ ស្រាប់តែមានគេសែងមនុស្សខ្លះដៃខ្លួនជើងម្នាក់មក រកវិធីនាំគាត់ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ដាក់នៅមុខព្រះយេស៊ូ។ ¹⁹ ដោយគេរកផ្លូវចូលទៅពុំបាន ព្រោះមានមនុស្សច្រើនពេក ដូច្នេះ គេក៏សែងអ្នកជំងឺឡើងទៅលើដំបូលផ្ទះ បកក្បឿង សំរុតគាត់ចុះមកកណ្តាលចំណោមមនុស្ស នៅចំពីមុខព្រះយេស៊ូ។ ²⁰ ដោយបានឃើញជំនឿពួកគេដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកពីការថា៖ «អ្នកអើយ ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអ្នករួចពីបាបហើយ»។ ²¹ ពួកអាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ីរិះគិតក្នុងចិត្ត និងនិយាយថា៖ «អ្នកនេះមានឋានៈអ្វី បានជាហ៊ានប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះ? តើអ្នកណាអាចអត់ទោសឲ្យមនុស្សរួចពីបាបបាន?»។ ²² ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ពីគំនិតអ្នកទាំងនោះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នារិះគិតក្នុងចិត្តដូច្នេះ? ²³ តើឃ្លាមួយណាងាយស្រួលជាង «ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យអ្នករួចពីបាបហើយ» ឬ «ចូរក្រោកឡើងដើរទៅចុះ?» ²⁴ នោះអ្នករាល់គ្នាដឹងថា បុត្រមនុស្សមានអំណាចនឹងអត់ទោសបាបមនុស្សលោក ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា៖ «ចូរក្រោកឡើង យកគ្រែស្វែងរបស់អ្នកទៅផ្ទះវិញទៅ»។ ²⁵ ភ្លាមនោះ បុរសនោះក្រោកឡើងនៅមុខមនុស្សទាំងអស់ រួចយកគ្រែស្វែងដែលគេសែងខ្លួនមក។ រួចគាត់ដើរត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ទាំងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផង។ ²⁶ អស់អ្នកដែលនៅទីនោះកោតស្ងប់ស្ងែងគ្រប់ៗគ្នា ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពួកគេភ័យខ្លាចខ្លាំង ក៏និយាយគ្នាថា៖ «យើងបានឃើញហេតុការណ៍ចម្លែកអស្ចារ្យមែននៅថ្ងៃនេះ»។ ²⁷ បន្ទាប់មកហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ព្រះយេស៊ូយាងចាកចេញពីទីនោះ ហើយទតឃើញអ្នកទារពន្ធម្នាក់ ឈ្មោះលេវី អង្គុយនៅកន្លែងយកពន្ធ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សូមអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ»។ ²⁸ ដូច្នេះ លោកលេវីក្រោកឡើង ដើរតាមព្រះយេស៊ូ ដោយបោះបង់ចោលកិច្ចការទាំងអស់។ ²⁹ រួចលោកលេវីបានរៀបចំពិធីជប់លៀងមួយយ៉ាងធំ នៅផ្ទះលោកថ្វាយព្រះអង្គ។ មានអ្នកទារពន្ធ និងមនុស្សជាច្រើនទៀតក៏ចូលរួមពិធីជប់លៀងនោះដែរ។ ³⁰ ប៉ុន្តែ ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកអាចារ្យត្អូញត្អែរដាក់ក្រមសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបរិភោគជាមួយអ្នកទារពន្ធ និងមនុស្សបាបដូច្នេះ?»។ ³¹ ព្រះយេស៊ូតបទៅគេថា៖ «មនុស្សមានសុខភាពល្អមិនត្រូវការត្រពេទ្យឡើយ មានតែអ្នកជំងឺប៉ុណ្ណោះត្រូវការត្រពេទ្យ»។ ³² ខ្ញុំពុំមែនមករកមនុស្សសុខភាពល្អទេ ឲ្យប្រែចិត្តទេ ផ្ទុយទៅវិញខ្ញុំមករកមនុស្សបាប ដើម្បីឲ្យគេកែប្រែចិត្តគំនិតវិញ»។ ³³ ពួកគេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «ពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន និងពួកសិស្សខាងគណៈផារីស៊ី តែងតែតមអាហារ និងអធិស្ឋានជាប្រចាំ។ ប៉ុន្តែសិស្សរបស់លោកនាំគ្នាបរិភោគជាធម្មតា»។ ³⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេវិញថា៖ «តើភ្ញៀវចូលរួមពិធីមង្គលការអាចតមអាហារកើតទេ បើកូនកម្លោះនៅជាមួយកូនក្រមុំដូច្នេះ?»។ ³⁵ ថ្ងៃក្រោយ ពេលគេចាប់ស្វាមីយកទៅ ទើបភ្ញៀវទាំងនោះតមអាហារវិញ»។ ³⁶ រួចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រសាថា៖ «ពុំដែលមាននរណាហែកសម្លៀកបំពាក់ថ្មី យកទៅប៉ះសម្លៀកបំពាក់ចាស់នោះទេ បើធ្វើដូច្នេះនោះសម្លៀកបំពាក់ថ្មីនឹងត្រូវហែក ហើយក្រណាត់ថ្មីសមនឹងក្រណាត់ចាស់ឡើយ។ ³⁷ ពុំដែលមាននរណាដាក់ស្រោចពាំងបាយជូរថ្មី ទៅក្នុងចងស្បែកចាស់ឡើយ បើធ្វើដូច្នេះ ស្រោចថ្មីនឹងធ្វើឲ្យចងស្បែកចាស់នោះ ត្រូវឆ្លុះហើយបណ្តាលឲ្យស្រាហូរចេញ ហើយចងស្បែកក៏ត្រូវខូចខាតជាពុំខាន ³⁸ ប៉ុន្តែ ត្រូវដាក់ស្រោចថ្មីទៅក្នុងចងស្បែកថ្មីវិញ។ ³⁹ គ្មាននរណាដែលដឹកស្រាចាស់ហើយ ទៅដឹកស្រាវិញនោះទេ ដ្បិតអ្នកនោះនឹងនិយាយថា «ស្រាចាស់ធ្លាញ់ជាងស្រាថ្មី»។

ជំពូក 6

1 នៅថ្ងៃសប្បិទ ព្រះយេស៊ូយាងកាត់វាលស្រែ ហើយសិស្សព្រះអង្គនាំគ្នាបូកក្បាលស្រូវសាលី មកល្អើដើម្បីបរិភោគ។² ប៉ុន្តែមានពួកខាងគណៈផារីស៊ីខ្លះនិយាយថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាធ្វើការនៅថ្ងៃសប្បិទ ដែលបញ្ញត្តិហាមដូច្នេះ?»។³ ព្រះយេស៊ូតបទៅគេវិញថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាបានអានអត្ថបទកម្ចីមួយ ស្តីអំពីព្រះបាទដាវីឌ និងបរិពារបានប្រព្រឹត្ត នៅពេលឃ្លានដែរឬទេ?»។⁴ ព្រះបាទដាវីឌបានយាងចូលទៅក្នុងដំណាក់រស់ព្រះជាម្ចាស់ និងយកនំប៉័ងខ្លះដែលគេតាំងថ្វាយព្រះជាម្ចាស់មកសោយ ព្រមទាំងចែកឲ្យពួកបរិពារបរិភោគទៀតផង។ តាមវិន័យមានតែពួកបូជាចារ្យប៉ុណ្ណោះ ដែលមានសិទ្ធិបរិភោគនំប៉័ងបាន។⁵ បន្ទាប់មកព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេទៀតថា៖ «បុត្រមនុស្សជាម្ចាស់លើថ្ងៃសប្បិទ»។⁶ នៅថ្ងៃសប្បិទមួយទៀត ព្រះយេស៊ូយាងចូលក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយព្រះអង្គបង្រៀនគេនៅទីនោះ។ មានបុរសម្នាក់ស្លូតដៃស្តាំ។⁷ ពួកចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ីឃ្លាំមើលព្រះយេស៊ូយ៉ាងដិតដល់ ក្រែងលោព្រះអង្គប្រោសអ្នកជំងឺនៅថ្ងៃសប្បិទ ដើម្បីចង់រកលេសចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ។⁸ ព្រះយេស៊ូឈ្ងួងយល់គំនិតពួកគេ និងមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់បុរសស្លូតដៃនោះថា៖ «ចូរក្រោកឡើង មកឈរនៅកណ្តាលពួកគេទៅ»។ ដូច្នេះ បុរសនោះក៏ក្រោកឈរឡើង។⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំសូមអ្នករាល់គ្នាថា តើនៅថ្ងៃសប្បិទ មនុស្សមានសិទ្ធិធ្វើអំពើល្អ ឬអំពើអាក្រក់? តើសង្គ្រោះជីវិតមនុស្ស ឬបំផ្លាញមនុស្សឲ្យវិនាសអន្តរាយ?»។¹⁰ រួចព្រះអង្គបែរព្រះភក្ត្រទតមើលមនុស្សទាំងអស់នៅជុំវិញ និងមានព្រះបន្ទូលទៅបុរសស្លូតដៃនោះថា៖ «ចូរលាត់ដៃមើល!»។ គាត់ក៏លាត់ដៃ ហើយដៃគាត់បានជាដូចដើមវិញ។¹¹ ប៉ុន្តែ ពួកគេខឹងយ៉ាងខ្លាំង ហើយពិគ្រោះគ្នា ថាតើត្រូវធ្វើអ្វីតបស្នងចំពោះព្រះយេស៊ូវិញ។¹² នៅគ្រានោះ ព្រះយេស៊ូយាងឡើងទៅលើភ្នំដើម្បីអធិស្ឋាន។ ព្រះអង្គអធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់ពេញមួយយប់។¹³ លុះព្រលឹមឡើង ព្រះអង្គត្រាស់ហៅសិស្សមក ព្រះអង្គជ្រើសយកដប់ពីររូបក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយហៅពួកគេជាសិស្សរបស់ព្រះអង្គ។¹⁴ សិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូមានលោកស៊ីម៉ូន (ដែលព្រះអង្គប្រទានឈ្មោះថា ពេត្រុស) និងលោកអនទ្រេដាប្អូនរបស់គាត់ លោកយ៉ាកុប លោកយ៉ូហាន លោកភីលីព លោកបាទូម៉ូម។¹⁵ លោកម៉ាថាយ លោកម៉ាថាយ លោកម៉ាថាយ លោកយ៉ាកុបជាកូនរបស់លោកអាល់ផាយ លោកស៊ីម៉ូនហៅអ្នកជាតិនិយម។¹⁶ លោកយូដាដាសជាកូនលោកយ៉ាកុប និងលោកយូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ុតដែលនឹងក្បត់ព្រះអង្គ។¹⁷ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូយាងចុះពីលើភ្នំជាមួយពួកគេ គង់នៅត្រង់កន្លែងមួយរាបស្មើ មានពួកសិស្ស និងប្រជាជនជាច្រើនពីស្រុកយូដា និងពីក្រុងយេរូសាឡឹម ពីក្រុងស៊ីដូននៅតាមមាត់សមុទ្រ។¹⁸ ពួកគេនាំគ្នាមកស្តាប់ព្រះអង្គ និងទទួលការប្រោសគេឲ្យជាពីជំងឺ។ ពួកអ្នកដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់នៅក្នុងខ្លួន ក៏បានជាដែរ។¹⁹ គ្រប់គ្នាចូលមកពាល់ព្រះអង្គ ព្រោះមានប្រទានភាពចេញពីព្រះអង្គមក ប្រោសគេឲ្យជាគ្រប់ៗគ្នា។²⁰ រួចព្រះអង្គទតមើលពួកសិស្សព្រះអង្គ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលជាជនក្រីក្រអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបានទទួលព្រះរាជប្រសព្វរបស់ព្រះជាម្ចាស់។²¹ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែស្រែកឃ្លានអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបានឆ្អែត។ មានពរហើយ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែយំសោកអើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងបានត្រេកអរ។²² មានពរហើយ នៅពេលដែលគេស្អប់អ្នករាល់គ្នា នៅពេលដែលគេលែងរាប់អានអ្នករាល់គ្នា និងនៅពេលដែលគេបង្ខំឲ្យអ្នករាល់គ្នា ព្រោះតែបុត្រមនុស្ស។²³ ចូរមានអំណរសប្បាយឡើង ព្រោះអ្នករាល់គ្នាទទួលរងនូវយ៉ាងធំ នៅស្ថានបរមសុខ ដ្បិតបុព្វបុរសរបស់គេក៏បានប្រព្រឹត្តដូច្នេះចំពោះពួកព្យាការីដែរ។²⁴ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាដែលជាអ្នកមានអើយ អ្នកនឹងត្រូវវេទនាហើយ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានទទួលការកម្សាន្តចិត្តហើយ។²⁵ អ្នករាល់គ្នាដែលឆ្អែតនៅពេលនេះអើយ អ្នកនឹងត្រូវវេទនា ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងស្រែកឃ្លាននៅពេលក្រោយ។ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងតែសើចសប្បាយអើយ អ្នកនឹងត្រូវវេទនា ដ្បិតអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវកាន់ទុក្ខ ហើយយំសោកពេលក្រោយ។²⁶ អ្នករាល់គ្នាដែលមនុស្សទាំងអស់កោតសរសើរអើយ អ្នកត្រូវវេទនាហើយ ដ្បិតបុព្វបុរសរបស់គេក៏បានប្រព្រឹត្ត ចំពោះពួកព្យាការីក្លែងក្លាយដូច្នេះដែរ»។²⁷ «ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងស្តាប់ខ្ញុំថា ចូរស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួន និងប្រព្រឹត្តអំពើល្អដាក់អស់អ្នកដែលស្អប់អ្នករាល់គ្នា។²⁸ ត្រូវជូនពរដល់អស់អ្នកដែលដាក់បណ្តាសាអ្នករាល់គ្នា និងអធិស្ឋានជូនពរ ដល់អស់អ្នកដែលបៀតបៀនអ្នករាល់គ្នាផង។²⁹ ប្រសិនបើមានគេចង់កំផ្លៀងអ្នកម្ខាង ចូរបែរឲ្យគេចង់ម្ខាងទៀតចុះ។ បើគេយកអារធិរបស់អ្នក ចូរឲ្យគេយកអារធិក្នុងថែមទៀត។³⁰ បើមានអ្នកណាសុំអ្វីពីអ្នក ចូរឲ្យគេទៅ ហើយបើគេរឹបអូសយកអ្វីដែលជារបស់អ្នក ចូរកុំទាញត្រឡប់វិញឡើយ។³¹ បើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យគេប្រព្រឹត្តចំពោះខ្លួនបែបណា អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រព្រឹត្តចំពោះគេបែបនោះដែរ។³² បើអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់តែមនុស្សដែលស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា តើនឹងមានគុណប្រយោជន៍អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ចេះស្រឡាញ់គ្នាគេដែរ។³³ បើអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តអំពើល្អ តែជាមួយមនុស្សណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើល្អដល់អ្នករាល់គ្នា តើនឹងមានគុណប្រយោជន៍អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ចេះប្រព្រឹត្តអំពើល្អដល់គ្នាគេដែរ។³⁴ បើអ្នករាល់គ្នាឲ្យគេខ្ចីអ្វីមួយ ដោយសង្ឃឹមថាគេសំណងវិញ តើនឹងមានគុណប្រយោជន៍អ្វី? សូម្បីតែមនុស្សបាបក៏ឲ្យគ្នាគេខ្ចី ដើម្បីទទួលសំណងដូចដើមវិញដែរ។³⁵ ប៉ុន្តែ ចូរស្រឡាញ់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ខ្លួន ហើយប្រព្រឹត្តអំពើល្អដល់គេផងដែរ។ ចូរឲ្យគេខ្ចី ដោយមិនសង្ឃឹមចង់បានអ្វីវិញឲ្យសោះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលរងនូវយ៉ាងធំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងក្លាយជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពស់បំផុត ដ្បិតព្រះអង្គផ្ទាល់ក៏មានព្រះហឫទ័យសប្បុរស ចំពោះជនអត់ពាក្យ និងមនុស្សអាក្រក់ដែរ។³⁶ ចូរមានចិត្តមេត្តាករុណា ដូចព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាក៏មានព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណាដែរ»។³⁷ «កុំកាត់ទោសអ្នកដទៃឡើយ នោះព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនកាត់ទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ។ កុំចោលទោសអ្នកដទៃឡើយ នោះព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនចោលទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ចូរលើកលែងទោសឲ្យអ្នកដទៃ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសអ្នករាល់គ្នាដែរ។³⁸ ចូរចែកអំណោយដល់អ្នកដទៃ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានអំណោយដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ គេនឹងរាល់ឲ្យអ្នកដោយសប្បុរស ទាំងញាត់ ទាំងលាត់ ហើយដាក់ឲ្យហៀរ ហូរធ្លាក់មកលើក្តៅអ្នកថែមទៀត។ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងរាល់ឲ្យអ្នក តាមរង្វាល់ដែលអ្នករាល់ឲ្យអ្នកដទៃដែរ»។³⁹ រួចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រសាទៅគេទៀតថា៖ «តើមនុស្សខ្វាក់អាចនាំមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់ទៀតបានទេ? បើធ្វើដូច្នោះមែន ពួកគេមុខជាធ្លាក់រណ្តៅទាំងពីរនាក់ជាមិនខាន មែនទេ?»⁴⁰ ពុំដែលមានសិស្សណាធំជាងគ្រូឡើយ ប៉ុន្តែ ពេលសិស្សការបណ្តុះបណ្តាលចំណេះសព្វគ្រប់ អ្នកនោះអាចស្មើនឹងគ្រូបាន។⁴¹ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមើលឃើញល្អដូចលើនៅក្នុងភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នក តែមើលមិនឃើញផ្ទឹមនៅក្នុងភ្នែករបស់ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ដូច្នេះ?។⁴² តើអ្នកនិយាយទៅបងប្អូនថា៖ «បងប្អូនអើយ! ទុកឲ្យខ្ញុំផ្តិតយកល្អងឆ្មើនេះចេញពីភ្នែកអ្នក» តែអ្នកផ្ទាល់មើលពុំឃើញផ្ទឹមនៅក្នុងភ្នែកខ្លួនដូច្នេះ? មនុស្សមានពុកអើយ! មុនដំបូង ចូរយកផ្ទឹមចេញពីភ្នែកអ្នកជាមុនសិន នោះអ្នកនឹងមើលឃើញច្បាស់សិន សឹមទៅផ្តិតយកល្អងឆ្មើនេះចេញពីភ្នែករបស់បងប្អូនអ្នកបាន។⁴³ ដ្បិតគ្មានដើមឈើល្អណា ចេញផ្លែអាក្រក់ឡើយ ឯដើមឈើអាក្រក់វិញ ក៏មិនដែលចេញផ្លែល្អដែរ។⁴⁴ ដ្បិតគេស្គាល់ដើមឈើបាន ដោយសារផ្លែវា។ ដ្បិតពុំដែលមាននរណាបេះផ្លែខុស ឬផ្លែចំពាំងបាយដូរពីគុម្ពបន្លាឡើយ។⁴⁵ មនុស្សល្អតែងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ចេញពីចិត្តល្អរបស់គេ ចំណែកឯមនុស្សអាក្រក់ វិញគេតែងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ចេញពីចិត្តអាក្រក់របស់គេ ដ្បិតមនុស្សស្រដៀងចេញមក ពីអ្វីដែលមានពេញពោរនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្លួន»។⁴⁶ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាហៅខ្ញុំថា ព្រះអម្ចាស់! ព្រះអម្ចាស់! តែមិនប្រព្រឹត្តតាមពាក្យខ្ញុំដូច្នេះ?។⁴⁷ គ្រប់គ្នាដែលចូលមករកខ្ញុំ ស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយប្រព្រឹត្តតាម ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងថា គេប្រៀបបាននឹងមនុស្សប្រភេទណា។⁴⁸ អ្នកនោះប្រៀបបាននឹងមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះ ដែលជីកដីយ៉ាងជ្រៅ ហើយចាក់គ្រឹះលើផ្ទាំងថ្មយ៉ាងធំ។ ពេលមានទឹកជំនន់មកដល់ ទោះបីទឹកហូរមកប៉ះផ្ទះយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ផ្ទះនោះមិនរងរំលោភឡើយ ព្រោះគាត់បានសង់ផ្ទះយ៉ាងមាំ។⁴⁹ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំហើយ តែមិនប្រព្រឹត្តតាម គាត់ប្រៀបបាននឹងមនុស្សម្នាក់ដែលសង់ផ្ទះដោយគ្មានចាក់គ្រឹះ។ ពេលទឹកហូរប៉ះចំផ្ទះនោះ ផ្ទះនោះក៏រលំភ្លាម ខូចខាតទាំងស្រុង»។

ជំពូក 7

¹ ក្រោយពេលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ប្រជាជនស្លាប់ចប់សព្វគ្រប់ហើយ ព្រះអង្គក៏យាងចូលទៅក្រុងកាពើណាម។ ² ឥឡូវនេះ មានអ្នកបម្រើសំណាញ់ចិត្តរបស់នាយទាហានរ៉ូមម្នាក់ ឈឺធ្ងន់ហៀបនឹងស្លាប់។ ³ ពេលនាយទាហាននោះឮគេនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ គាត់ក៏ចាត់បញ្ជូនចាស់ទុំជនជាតិយូដាខ្លះ ឲ្យទៅយាងព្រះអង្គមកប្រោសអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ ⁴ ពេលចាស់ទុំទៅគាល់ព្រះយេស៊ូ ពួកគេទទួលបានព្រះអង្គថា៖ «នាយទាហាននោះជាមនុស្សម្នាក់ ដែលគួរតែលោកប្រោសប្រណីដល់គាត់។ ⁵ ព្រោះគាត់ស្រឡាញ់ប្រទេសជាតិយើង ហើយគាត់បានសងសាលាប្រជុំឲ្យយើងទៀតផង»។ ⁶ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូក៏យាងទៅជាមួយចាស់ទុំទាំងនោះ។ ប៉ុន្តែនៅមិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីផ្ទះ នាយទាហានចាស់មិត្តភក្តិរបស់គាត់ឲ្យមកទូលថា៖ «លោកម្ចាស់! មិនបាច់អញ្ជើញចូលផ្ទះខ្ញុំប្រទេសទេ ដ្បិតខ្ញុំមិនសមនឹងទទួលលោកនៅក្នុងផ្ទះខ្ញុំប្រទេសឡើយ។ ⁷ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំប្រទេសមិនហ៊ានមកជួបលោកផ្ទាល់ ប៉ុន្តែសូមលោកមេត្តាមានប្រសាសន៍តែមួយម៉ាត់ នោះអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំនឹងបានជាសះស្បើយពុំខាន។ ⁸ ដ្បិតខ្ញុំប្រទេសក៏ជាអ្នកនៅក្រោមបញ្ជាគេដែរ ហើយក៏មានកូនទាហានជាច្រើននៅក្រោមបញ្ជាខ្ញុំប្រទេសដែរ។ បើខ្ញុំប្រទេសបញ្ជាអ្នកណាម្នាក់ «ឲ្យទៅ!» គេមុខជាទៅ ហើយបញ្ជាម្នាក់ទៀត «ឲ្យមក!» គេនឹងមក ហើយខ្ញុំប្រទេសប្រាប់អ្នកបម្រើ «ឲ្យធ្វើអ្វីមួយ!» គេនឹងធ្វើតាម!»។ ⁹ ពេលព្រះយេស៊ូព្រះសណ្តាប់ពាក្យទាំងនេះរួចហើយ ព្រះអង្គស្ទើរចសរសើរនាយទាហាននោះណាស់ នោះព្រះអង្គងាកទៅរកបណ្តាជនដែលដើរតាមព្រះអង្គ ទាំងមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់ថា ទោះបីនៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល ខ្ញុំពុំដែលឃើញនរណាម្នាក់មានជំនឿបែបនេះឡើយ»។ ¹⁰ ពេលមិត្តភក្តិដែលនាយទាហានចាស់នោះវិលត្រឡប់ទៅវិញ ក៏ស្រាប់តែឃើញអ្នកបម្រើបានជាសះស្បើយទៅហើយ។ ¹¹ តាមនោះ ព្រះយេស៊ូក៏យាងទៅភូមិមួយឈ្មោះណាអ៊ីន ហើយសិស្សព្រះអង្គ និងបណ្តាជនជាច្រើន ក៏ទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ¹² ពេលព្រះអង្គយាងមកជិតដល់ទ្វារកំពែងក្រុងមីល! មានគេដង្ហែសពយកទៅបញ្ចុះ សពនោះជាកូនប្រុសតែមួយគត់របស់ស្ត្រី (មេម៉ាយម្នាក់) ពេលនោះមានអ្នកស្រុកជាច្រើនបានមកជួយដង្ហែសពដែរ។ ¹³ កាលព្រះអង្គបានឃើញស្ត្រីនោះហើយ ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរនាងពន់ពេក រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «កុំយំអី!»។ ¹⁴ ព្រះអង្គយាងចូលទៅជិត ទ្រង់ពាល់មណ្ឌល ពួកអ្នកសែងក៏នាំគ្នាលប់។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អ្នកកុំលោះអើយ! ចូរក្រោកឡើង!»។ ¹⁵ រួចបុគ្គលដែលស្លាប់ ក៏ក្រោកអង្គុយ ចាប់ផ្តើមនិយាយស្តីឡើងវិញ ហើយព្រះយេស៊ូប្រគល់អ្នកកំលោះទៅម្តាយវិញ។ ¹⁶ គេស្វែងខ្លាចទាំងអស់គ្នា ហើយសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដោយពោលថា៖ «មានព្យាករណ៍ដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់នៅក្នុងចំណោមយើង» ហើយ «ព្រះជាម្ចាស់ទតមើលប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ»។ ¹⁷ ដំណឹងដែលគេនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ បានឈឺពាល់ពេញក្នុងស្រុកយូដា និងតំបន់ជិតខាងទាំងមូល។ ¹⁸ សិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន បានជម្រាបប្រាប់លោកនូវហេតុការណ៍ទាំងអស់នេះ។ បន្ទាប់មក លោកយ៉ូហានក៏ហៅសិស្សពីរនាក់មក ¹⁹ រួចចាត់អ្នកទាំងពីរឲ្យទៅទូលសួរព្រះអម្ចាស់ថា៖ «តើលោកជាព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវយាងមក ឬមួយយើងខ្ញុំត្រូវរង់ចាំម្នាក់ផ្សេងទៀត?» ²⁰ ពេលចូលទៅជិតព្រះយេស៊ូ អ្នកទាំងពីរទូលសួរព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកយ៉ូហានបាទីស្ទចាត់យើងខ្ញុំឲ្យមកសួរលោកថា តើលោកជាព្រះគ្រីស្ទដែលត្រូវយាងមក ឬមួយគួរឲ្យយើងខ្ញុំត្រូវរង់ចាំម្នាក់ទៀត?»។ ²¹ នៅត្រានោះ ព្រះយេស៊ូបានប្រោសអ្នកដ៏ធំឲ្យបានជា មនុស្សដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់នៅក្នុងខ្លួនឲ្យបានសេរីភាព និងមនុស្សខ្វាក់ឲ្យបានមើលឃើញដែរ។ ²² ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅសិស្សទាំងពីរនាក់នោះថា៖ «ចូរអ្នកទៅជម្រាបប្រាប់លោកយ៉ូហាននូវហេតុការណ៍ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញ និងបានឮចុះ គឺថាមនុស្សខ្វាក់មើលឃើញ មនុស្សខ្លីនឹងដើរបាន មនុស្សឃ្លង់ជាស្អាត បរិសុទ្ធ មនុស្សធ្លង់ស្លាប់ឮ មនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ហើយជនក្រីក្របានឮដំណឹងល្អ។ ²³ អ្នកណាមិនរវាងចិត្តចេញពីជំនឿព្រោះតែខ្ញុំ អ្នកនោះពិតជាមានពរហើយ»។ ²⁴ ក្រោយពេលសិស្សរបស់លោកយ៉ូហានត្រឡប់ទៅវិញ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅមហាជនអំពីលោកយ៉ូហានថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាទៅទីរហោស្ថានរកមើលអ្វី? មើលដើមត្រែងដែលត្រូវខ្យល់បក់នោះឬ? ²⁵ តើអ្នករាល់គ្នាទៅរកមើលអ្វី? ទៅមើលបុរសម្នាក់ស្លៀកពាក់ស្អាតបាចឬ? មើល! អស់អ្នកដែលស្លៀកពាក់ស្អាតបាច ហើយមានជីវភាពខ្ពង់ខ្ពស់ គេរស់នៅក្នុងរាំងរង់ណោះ។ ²⁶ បើដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាទៅរកមើលអ្វី? រកមើលព្យាករណ៍មែនទេ? ពិតមែនហើយ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា លោកនោះប្រសើរជាងព្យាករណ៍ទៅទៀត។ ²⁷ ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកអំពីលោកយ៉ូហានថា៖ «យើងចាត់ទុកយើងឲ្យទៅមុនព្រះអង្គ ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយព្រះអង្គ»។ ²⁸ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ក្នុងចំណោមមនុស្សដែលកើតមកពីស្ត្រីក្នុងលោកនេះ ពុំមាននរណាម្នាក់ប្រសើរជាងលោកយ៉ូហានឡើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាតូចជាងគេនៅក្នុងព្រះរាជបុរសព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះប្រសើរជាងលោកយ៉ូហានទៅទៀត»។ ²⁹ (ពេលប្រជាជនទាំងឡាយ រួមទាំងអ្នកទារពន្ធ បានប្រកាសថា ព្រះជាម្ចាស់មានសុចរិតមែន ដ្បិតពួកគេបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោកយ៉ូហាន។ ³⁰ ប៉ុន្តែពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកបណ្ឌិតខាងវិន័យសាសនាមួយជា មិនទទួលស្គាល់គោលបំណងព្រះជាម្ចាស់រៀបចំសម្រាប់ពួកគេឡើយ ព្រោះពួកគេមិនព្រមទទួលពិធីជ្រមុជទឹកពីលោកយ៉ូហានឡើយ)។ ³¹ តើខ្ញុំប្រដូចមនុស្សដ៏នាន់នេះ ទៅនឹងមនុស្សប្រភេទណា? តើពួកគេដូចជាជនណា? ³² ពួកគេប្រៀបដូចជាកូនក្មេងលេងនៅតាមទីផ្សារ ដែលអង្គុយ និងស្រែកដាក់គ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «យើងបានផ្តុំខ្លួន តែពួកឯងមិនព្រមរាំ យើងបានសូត្របទទំនួញ តែពួកឯងពុំព្រមយំសោះ»។ ³³ ដ្បិតលោកយ៉ូហានបាទីស្ទតមអាហារ និងតមស្រា តែអ្នករាល់គ្នាថា៖ «លោកមានអារក្សចូល»។ ³⁴ ចំណែកបុត្រមនុស្សបរិភោគអាហារ និងពិសាស្រា តែអ្នករាល់គ្នាថា «មើល! អ្នកនេះគិតតែពីស៊ីផឹក ហើយសេចក្តីជាមួយពួកទារពន្ធ និងមនុស្សបាប! ³⁵ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលមានប្រាជ្ញាទទួលស្គាល់ថា ព្រះប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ពិតជាល្អត្រឹមត្រូវមែន»។ ³⁶ ឥឡូវនេះ មានបុរសម្នាក់ពីខាងគណៈផារីស៊ី បានយាងព្រះយេស៊ូទៅសោយព្រះស្បោនៅផ្ទះគាត់។ ក្រោយពេលព្រះអង្គយាងទៅផ្ទះបុរសម្នាក់ពីខាងគណៈផារីស៊ីនោះ ព្រះអង្គគង់រួមតុជាមួយគាត់។ ³⁷ មើល! នៅក្នុងនោះមានស្ត្រីម្នាក់ជាមនុស្សមានបាប។ ពេលឮថាព្រះយេស៊ូគង់នៅក្នុងផ្ទះអ្នកខាងគណៈផារីស៊ី នោះនាងយកដបថ្មកែវដាក់ប្រេងក្រអូបចូលមក។ ³⁸ កាលនាងនៅពីក្រោយព្រះយេស៊ូក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះអង្គ នាងយំសម្រក់ទឹកភ្នែកដោកព្រះបាទាព្រះយេស៊ូ ហើយយកសក់មកជូតព្រះបាទា បន្ទាប់មកនាងថើប ទាំងយកប្រេងក្រអូបមកចាក់ពីលើផង។ ³⁹ ពេលខាងគណៈផារីស៊ីដែលអញ្ជើញព្រះយេស៊ូ បានឃើញដូច្នេះ គាត់វិះគិតក្នុងចិត្តថា៖ «បើលោកនេះពិតជាព្យាករណ៍មែន លោកច្បាស់ជាជ្រាបថា ស្ត្រីដែលពាល់លោកនេះ ជាស្ត្រីប្រភេទណាពុំខាន គឺនាងជាមនុស្សបាប»។ ⁴⁰ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយតបទៅបុរសខាងគណៈផារីស៊ីនោះថា៖ «លោកស៊ីម៉ូន ខ្ញុំចង់និយាយរឿងមួយជាមួយលោក»។ លោកស៊ីម៉ូនទូលតបទៅព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកត្រូវមានប្រសាសន៍មកចុះ!»។ ⁴¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ម្ចាស់បំណុលម្នាក់មានកូនបំណុលពីរនាក់។ ម្នាក់ដំពាក់ប្រាំយក ម្នាក់ទៀតហាសិប។ ⁴² អ្នកទាំងពីរគ្មានប្រាក់សងទេ ដូច្នេះ ម្ចាស់ប្រាក់ក៏លុបបំណុលចោល។ ដូច្នេះ ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងពីរ តើអ្នកណាស្រឡាញ់ម្ចាស់បំណុលជាង?»។ ⁴³ លោកស៊ីម៉ូនទូលឆ្លើយថា៖ «តាមយោបល់ខ្ញុំ គឺអ្នកដែលដំពាក់ប្រាក់ច្រើនជាង»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនថា៖ «លោកវិនិច្ឆ័យបានត្រឹមត្រូវមែន»។ ⁴⁴ ព្រះអង្គបែរទៅរកស្ត្រីនោះ រួចមានព្រះបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនថា៖ «សូមមើលស្ត្រីនេះចុះ? ខ្ញុំបានចូលមកក្នុងផ្ទះលោក។ តែលោកពុំបានយកទឹកមកលាងជើងខ្ញុំទេ រីឯនាងវិញ នាងបានសម្រក់ទឹកភ្នែកលាងជើងខ្ញុំ ព្រមទាំងយកសក់នាងមកជូតទៀតផង។ ⁴⁵ លោកមិនបានថើបខ្ញុំទេ រីឯនាងវិញ តាំងពីខ្ញុំចូលមក នាងថើបជើងខ្ញុំ ឥតឈប់ឈរសោះឡើយ។ ⁴⁶ លោកមិនបានយកប្រេងមកលាបក្បាលខ្ញុំទេ តែនាងវិញ នាងបានចាក់ប្រេងក្រអូបលាបជើងខ្ញុំ។ ⁴⁷ ហេតុនេះហើយ ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យលោកដឹងថា នាងដឹងថាខ្លួនជាមនុស្សបាបច្រើនក្រៃ នាងក៏ទទួលការអត់ទោសបាបច្រើនដែរ នោះនាងសម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់ជាខ្លាំងយ៉ាងនេះ។ ប៉ុន្តែអ្នកដែលដឹងថាខ្លួនបានទទួលការអត់ទោសតិច ក៏សម្តែងសេចក្តីស្រឡាញ់តិចដែរ»។ ⁴⁸ រួចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅស្ត្រីនោះថា៖ «ខ្ញុំអត់ទោសឲ្យនាង

បានរួចពីបាបហើយ»។⁴⁹ អស់អ្នកដែលអង្គុយរួមគ្នាជាមួយ វិះគិតក្នុងចិត្តរៀងៗខ្លួនថា៖ «តើលោកនេះជានរណាបានជាហ៊ានអត់ទោសឲ្យមនុស្សរួចពីបាបដូច្នេះ?»។⁵⁰ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅនាងទៀតថា៖ «ជំនឿរបស់នាងបានសង្គ្រោះនាងហើយ សូមអញ្ជើញទៅវិញដោយសុខសាន្តចុះ»។

ជំពូក ៨

១ បន្ទាប់មកទៀត ព្រះយេស៊ូយាងទៅតាមក្រុង និងតាមភូមិនានា ដើម្បីបង្រៀនព្រះបន្ទូល និងប្រកាសដំណឹងល្អស្តីអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ សារកទាំង ដប់ពីររូបក៏ទៅជាមួយព្រះអង្គ ២ ព្រមទាំងមានស្រ្តីៗខ្លះទៀត ដែលព្រះអង្គបានប្រោសឲ្យជាពិធី និងបណ្តេញវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញ គឺមាននាងម៉ារីជាអ្នកស្រុក ម៉ាដាឡា ដែលព្រះអង្គបានដេញអារក្សប្រាំពីរចេញពីនាង ៣ នាងយ៉ូអាន ភរិយារបស់លោកយូសាជាមហាតលិករបស់ព្រះបាទហេរ៉ូដ នាងសូសាន ព្រមទាំងស្រ្តី ឯទៀតៗជាច្រើន ដែលបានចំណាយធនធានរបស់ខ្លួន ដើម្បីទំនុកបម្រុងព្រះយេស៊ូ និងសិស្សពួកព្រះអង្គ។ ៤ ខណៈពេលបណ្តាជនច្រើនកុះករកំពុងតែជួបជុំគ្នា និងមានមនុស្សចេញពីទីក្រុងមួយទៅទីក្រុងមួយជួបព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាប្រសាដូចតទៅ៖ ៥ «មានកសិករម្នាក់ចេញទៅព្រោះគ្រាប់ពូជ។ កាលគាត់កំពុងតែព្រោះ នោះមានគ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់ទៅលើផ្លូវ ត្រូវគេដើរជាន់ ហើយសត្វមកចឹកស៊ីអស់ទៅ។ ៦ ខ្លះទៀត ធ្លាក់ទៅលើដីមានថ្ម ពេលពន្លករាដុះ ឡើង វាក៏ក្រៀមស្ងួត ទៅវិញ ព្រោះគ្មានទឹក។ ៧ ខ្លះទៀតធ្លាក់ទៅលើដីមានបន្លា ហើយបន្លាដុះឡើងជាមួយគ្រាប់ពូជ និងរុបរីតគ្រាប់ពូជនោះ។ ៨ ប៉ុន្តែគ្រាប់ពូជ ខ្លះទៀត ធ្លាក់ទៅលើដីមានជីជាតិល្អ គ្រាប់ពូជដុះឡើង ផ្តល់ផលមួយជាមួយរយ»។ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលរួចហើយ ព្រះអង្គក៏បន្តិច៖ «អស់អ្នក ដែលឮ សូមស្តាប់ពិចារណាចុះ»។ ៩ ពួកសិស្សសួរព្រះយេស៊ូថា តើប្រសិនបើមានន័យដូចម្តេច។ ១០ ព្រះអង្គតបទៅពួកគេថា៖ «គម្រោងការដ៏លាក់កំបាំងនៃ ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គ បានប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ តែចំពោះមនុស្សអ្នកដទៃ ខ្ញុំនិយាយជាប្រសព្វវិញ ដូច្នេះ ទោះបីគេមើល ក៏ពុំឃើញ ទោះបីគេស្តាប់ ក៏ពុំ យល់ដែរ»។ ១១ ប្រសិនបើមានន័យថា គ្រាប់ពូជជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ១២ គ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់លើផ្លូវ គឺអស់អ្នកណាដែលបានស្តាប់ព្រះបន្ទូល តែ សាតាំងមកនក់យកពីចិត្តគេ ដើម្បីកុំឲ្យគេជឿ និងទទួលការសង្គ្រោះ។ ១៣ ពូជខ្លះដែលធ្លាក់លើដីមានថ្ម ហើយពេលស្តាប់ព្រះបន្ទូលហើយ គេទទួលយកដោយ អំណរ។ តែព្រះបន្ទូលពុំបានចាក់ឫសឡើយ គេជំនឿតែម្តងៗយូរៗ ហើយពេលមានការល្បងមកដល់ គេក៏ចោចចង់ជំនឿចោល។ ១៤ គ្រាប់ពូជដែលធ្លាក់ទៅ លើដីមានបន្លា ប្រៀបបីដូចជាអស់អ្នកដែលបានស្តាប់ព្រះបន្ទូល តែប្រព្រឹត្តតាមចិត្តខ្លួន និងរុបរីតដោយការខ្វល់ខ្វាយ និងលោភលន់ទ្រព្យសម្បត្តិ ព្រមទាំងចិត្តស្រីបស្រាល ធ្វើឲ្យជីវិតគេគ្មានផលផ្លែចាស់ទុំឡើយ។ ១៥ តែគ្រាប់ពូជធ្លាក់ទៅលើដីមានជីជាតិល្អ ប្រៀបបីដូចជាអស់អ្នកដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូល ស្មោះអស់ពីចិត្ត ហើយចង់ទុកក្នុងចិត្ត និងបង្កើតផលផ្លែដោយចិត្តស្មោះ។ ១៦ ឥឡូវនេះ គ្មាននរណាអុជចង្អៀង ហើយយកផលមកគ្របពីលើ ឬយកទៅដាក់ ក្រោមគ្រែទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ គេយកចង្អៀងទៅដាក់លើជើងចង្អៀង ដូច្នេះ វានឹងបំភ្លឺគ្រប់គ្នាដែលចូលមកក្នុងផ្ទះ។ ១៧ គ្មានការលាក់កំបាំង ដែលគេមិនដឹងឡើយ ហើយគ្រប់អំពើកំបាំង ក៏នឹងបើកបង្ហាញឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាស្គាល់ច្បាស់ដែរ។ ១៨ ដូច្នេះ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន ដ្បិតអ្នកណាដែលមានហើយ ព្រះជាម្ចាស់ នឹងប្រទានឲ្យមានថែមទៀត តែអ្នកណាដែលគ្មាន ព្រះអង្គនឹងហូតយកនូវអ្វីៗដែលខ្លួនគិតថាមាននោះផង»។ ១៩ បន្ទាប់មកមាតា និងបងប្អូនរបស់ព្រះយេស៊ូ មករកព្រះអង្គ ប៉ុន្តែពួកគេពុំអាចចូលទៅជិតព្រះអង្គបានឡើយ ព្រោះមហាជនច្រើនពេកនៅទីនោះ។ ២០ គេទូលព្រះអង្គថា៖ «ម្តាយលោក និងបងប្អូនលោកឈរ នៅខាងក្រៅ ពួកគេចង់ជួបលោក»។ ២១ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបទៅគេថា៖ «ម្តាយ និងបងប្អូនខ្ញុំគឺអស់អ្នកដែលស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រតិបត្តិតាម»។ ២២ ថ្ងៃមួយ ព្រះយេស៊ូយាងជិះទូកជាមួយពួកសិស្ស រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «យើងនាំគ្នាឆ្លងបឹងទៅត្រើយម្ខាងទៀត»។ ពួកសិស្សក៏ចេញទូកទៅ។ ២៣ ប៉ុន្តែ ពេលឆ្លងទៅនោះ ព្រះយេស៊ូផ្តល់កំរាប ពេលនោះមានខ្យល់ព្យុះបក់បោកយ៉ាងខ្លាំងមកលើបឹង ធ្វើឲ្យទឹកជះចូលពេញទូក ហើយទាំងអស់គ្នាស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់។ ២៤ ពួកសិស្សចូលទៅជិតព្រះយេស៊ូ និងដាស់ព្រះអង្គដោយទូលថា៖ «លោកគ្រូ! លោកគ្រូ! យើងជិតស្លាប់ហើយ!»។ ព្រះយេស៊ូតើនឡើង និងគំរាមខ្យល់ព្យុះ និងទឹករលកធំៗ ស្រាប់តែរលកក៏ស្ងប់ទៅវិញ។ ២៥ រួចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ «ជំនឿរបស់អ្នករាល់ គ្នានៅឯណា?» ហើយពួកសិស្សភ័យខ្លាច។ ពេលពួកគេភ័យខ្លាច នោះពួកគេក៏ស្ញើចសរសើរផងដែរ រួចគេសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើលោកនេះជានរណា បានហ៊ានបញ្ជាទៅខ្យល់ និងទឹកភ្លាម ស្រាប់តែខ្យល់ និងទឹក ស្តាប់បង្គាប់លោកដូច្នេះ?»។ ២៦ ពួកគេបានមកដល់តំបន់គេវ៉ាស៊ីននៅត្រើយម្ខាង ទល់មុខស្រុក កាលីឡេ។ ២៧ កាលព្រះអង្គយាងឡើងគោក ព្រះអង្គបានជួបបុរសម្នាក់មកពីទីក្រុង ដែលគាត់មានអារក្សចូល។ គាត់មិនស្លៀកពាក់អ្វី និងមិនព្រមទាំងមិនរស់ នៅក្នុងផ្ទះយូរមកហើយ តែគាត់រស់នៅតាមផ្ទះខ្លាច។ ២៨ ពេលគាត់ឃើញព្រះយេស៊ូ គាត់ស្រែកយ៉ាងខ្លាំង និងក្រាបទៀបព្រះបាទព្រះអង្គ ហើយ ទូលព្រះអង្គដោយសំឡេងខ្លាំងៗថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតអើយ! តើព្រះអង្គចង់ធ្វើអ្វីទូលបង្គំ? សូមព្រះអង្គកុំធ្វើទុក្ខទោស ទូលបង្គំអី»។ ២៩ ដ្បិតព្រះយេស៊ូបានបញ្ជាទៅវិញ្ញាណអាក្រក់ ឲ្យវាចេញពីបុរសនោះទៅ។ វាចូលទៅបុរសនោះច្រើនដង ហើយគេបានយកច្រវាក់មកចងដៃចង ជើងគាត់ និងដាក់ខ្នោះទុកមួយកន្លែង តែគាត់កាច់ច្រវាក់បាន ហើយអារក្សនាំគាត់ទៅទីរហោស្ថាន។ ៣០ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរថា៖ «ឯង ឈ្មោះអ្វី?» រួចវាឆ្លើយថា៖ «ទូលបង្គំឈ្មោះកងទ័ព» ដ្បិតមានអារក្សជាច្រើនចូលក្នុងបុរសនោះ។ ៣១ អារក្សទាំងនោះនៅតែទទួចអង្វរព្រះយេស៊ូ សូម ព្រះអង្គកុំបញ្ជូនពួកវាទៅស្ថាននរកឡើយ។ ៣២ ឥឡូវនេះ មានជ្រកមួយហូងធំកំពុងរកស៊ីតាមចង្កេះភ្នំ។ ពួកអារក្សបានអង្វរព្រះអង្គ សូមអនុញ្ញាតឲ្យវាចូលក្នុង ជ្រកទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូក៏អនុញ្ញាត។ ៣៣ ដូច្នេះ អារក្សក៏ចេញពីបុរសនោះចូលទៅក្នុងជ្រក រួចហូងជ្រកបោលចុះតាមជម្រាលភ្នំត្រង់ទៅបឹង និងលង់ទឹកងាប់ អស់ទៅ។ ៣៤ ពេលអ្នកថែរក្សាហូងជ្រកឃើញហេតុការណ៍កើតឡើងដូច្នេះ ពួកគេក៏រត់យកទៅប្រាប់ហេតុការណ៍ដល់អ្នកក្រុង និងជនបទ។ ៣៥ ដូច្នេះ មនុស្សម្នានាំគ្នាចេញទៅមើលហេតុការណ៍នោះ រួចពួកគេចូលមករកព្រះយេស៊ូ ស្រាប់តែឃើញបុរសម្នាក់ដែលអារក្សចេញនោះ អង្គុយនៅទៀបព្រះបាទ ព្រះអង្គ។ គាត់ស្លៀកពាក់បានត្រឹមត្រូវ និងដឹងស្មារតីឡើងវិញ រួចគេក៏ស្វែងខ្លាចព្រះអង្គគ្រប់ៗគ្នា។ ៣៦ បន្ទាប់មក អស់អ្នកដែលមានឃើញហេតុការណ៍នេះ រៀបរាប់អំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូប្រោសបុរសអារក្សចូល ឲ្យបានជាឡើងវិញ។ ៣៧ ប្រជាជននៅតំបន់គេវ៉ាស៊ីនទាំងមូល សុំអង្វរឲ្យព្រះយេស៊ូចាកចេញពីភូមិ ស្រុករបស់គេ ដ្បិតគេភ័យខ្លាចខ្លាំង។ ដូច្នេះព្រះអង្គក៏យាងចុះទុកត្រឡប់ទៅវិញ។ ៣៨ បុរសដែលអារក្សចូលនោះ បានសុំអង្វរទៅជាមួយព្រះអង្គដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមិនយល់ព្រម ដោយមានព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ ៣៩ «ចូរត្រឡប់ទៅផ្ទះអ្នកវិញចុះ ហើយរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើចំពោះរូបអ្នក»។ បុរសនោះចេញទៅផ្ទះវិញ ដោយប្រកាសប្រាប់អ្នកក្រុងទាំងអស់ អំពីកិច្ចការដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើចំពោះរូបគាត់។ ៤០ ពេលព្រះយេស៊ូ យាងត្រឡប់មកវិញ បណ្តាជននាំគ្នាមកទទួលព្រះអង្គ ព្រោះគេចាំមើលផ្លូវព្រះអង្គគ្រប់ៗគ្នា។ ៤១ មើល! មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះយ៉ែរូសជាអ្នកមេដឹកនាំម្នាក់លើ សាលាប្រជុំ ក៏ចូលមកជិតព្រះយេស៊ូក្រាបទៀបព្រះបាទព្រះអង្គ ហើយសុំអង្គព្រះអង្គឲ្យយាងទៅផ្ទះគាត់។ ៤២ ព្រោះកូនស្រីតែមួយគាត់អាយុប្រហែលដប់ពីរឆ្នាំ កំពុងឈឺជិតស្លាប់។ កាលព្រះយេស៊ូយាងទៅតាមផ្លូវ ស្រាប់តែមានមហាជនប្រជ្រៀតគ្នាជុំវិញព្រះអង្គ។ ៤៣ នៅទីនោះ មានស្រ្តីម្នាក់មានជំងឺធ្លាក់ឈាមដប់ពីរ ឆ្នាំមកហើយ នាងបានចំណាយទ្រព្យសម្បត្តិដែលមានទាំងអស់ នៅតែគ្មានគ្រូពេទ្យណាអាចព្យាបាលនាងបានជាសះស្បើយ។ ៤៤ នាងចូលមកពីក្រោយ ព្រះយេស៊ូ រួចពាល់ជាយព្រះពន្យាព្រះអង្គ ភ្លាមនោះស្រាប់តែឈាមឈប់ធ្លាក់។ ៤៥ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរថា៖ «តើនរណាពាល់ខ្ញុំអំពីច្បាប់នេះ?»។ គេប្រកែកគ្រប់គ្នាថាមិនបានពាល់ទេ រួចលោកពេជ្រស្រឡាថា៖ «លោកគ្រូអើយ មានបណ្តាជនប្រជ្រៀតគ្នាជុំវិញលោកគ្រូ ហើយប្រាកដជាមានគេប៉ះ លោកគ្រូមិនខាន»។ ៤៦ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ពិធីមានម្នាក់បានពាល់ខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាមានបុត្រានុភាពមួយចេញពីខ្ញុំទៅ»។ ៤៧ ពេលស្រ្តីនោះដឹងនាងមិនអាចលាក់បាំងបានទៀត នាងញ័ររន្ធដ់ រួចក្រាបព្រះបាទព្រះអង្គ។ នាងប្រកាសនៅចំពោះមុខប្រជាជនទាំងមូល អំពីមូលហេតុដែល នាំឲ្យនាងពាល់ព្រះអង្គ ហើយនាងក៏បានជាពិធីមួយរំពេច។ ៤៨ រួចមក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «កូនស្រីអើយ! ជំនឿរបស់នាងបានសង្គ្រោះ នាងហើយ សូមអញ្ជើញទៅឲ្យបានសុខសាន្តចុះ»។ ៤៩ ខណៈពេលព្រះយេស៊ូកំពុងតែមានព្រះបន្ទូលនៅឡើយ ស្រាប់តែមានបុរសម្នាក់មកពីផ្ទះលោកយ៉ែរូស

ជម្រាបគាត់ថា៖ «កូនស្រីលោកផុតដង្ហើមស្លាប់ទៅហើយ។ សូមកុំខានលោកគ្រូធ្វើអ្វីទៀត»។ ⁵⁰ ប៉ុន្តែ ពេលព្រះយេស៊ូវឮពាក្យបុរសនោះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅលោកយ៉ែរូសថា៖ «កុំខ្លាចអី! លោកគ្រាន់តែជឿទៅ នោះកូនលោកនឹងបានជារឿងពុំខាន»។ ⁵¹ ពេលព្រះអង្គយាងទៅដល់ផ្ទះហើយ ព្រះអង្គមិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកណាចូលជាមួយឡើយ លើកលែងតែលោកពេត្រុស លោកយ៉ូហាន និងលោកយ៉ាកុប ព្រមទាំងឪពុកម្តាយក្មេងស្រីនោះតែប៉ុណ្ណោះ។ ⁵² ឥឡូវនេះ គ្រប់គ្នានៅទីនោះកំពុងតែយំសោកអាណិតក្មេងនោះគ្រប់ៗគ្នា តែព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំយំអី! នាងមិនស្លាប់ទេ នាងគ្រាន់តែដេកលក់ប៉ុណ្ណោះ!»។ ⁵³ ប៉ុន្តែអ្នកនៅទីនោះសើចចំអកដាក់ព្រះអង្គ ដោយគេគ្រប់គ្នាដឹងស្លាប់ពិតមែន។ ⁵⁴ ព្រះយេស៊ូវចាប់ដៃក្មេងស្រីនោះ ហើយបន្តិចសំឡេងខ្លាំងៗថា៖ «កូនស្រីអើយ! ក្រោកឡើង!»។ ⁵⁵ ព្រលឹងនាងក៏ត្រឡប់មកវិញ រំពេចនោះហើយនាងក្រោកឡើងភ្លាម។ ព្រះអង្គបង្គាប់ពួកគេឲ្យយកចំណីអាហារមកឲ្យនាងបរិភោគ។ ⁵⁶ ឪពុកម្តាយរបស់នាងងឿងធ្ងល់ក្រៃលែង តែព្រះយេស៊ូវហាមគេមិនឲ្យប្រាប់នរណាអំពីហេតុការណ៍នេះឡើយ។

ជំពូក 9

¹ ព្រះយេស៊ូហៅសិស្សទាំងដប់ពីររួមមកជុំគ្នា ហើយព្រះអង្គប្រទានបន្ទានុភាព និងអំណាចលើអារក្សទាំងអស់ និងប្រោសជំងឺផ្សេងៗទៀតបាន។ ² ព្រះអង្គចាត់ពួកគេចេញទៅប្រកាសអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបាន។ ³ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ពេលធ្វើដំណើរទៅអ្នករាល់គ្នាមិនត្រូវយកអ្វីទៅជាមួយឡើយ ទោះបីដំបងក្តី ចង្កៀងក្តី ចំណីអាហារក្តី ប្រាក់កាសក្តី ហើយក៏មិនត្រូវយកអារព័ររបស់ទៅដែរ។ ⁴ មិនថាអ្នករាល់គ្នាចូលផ្ទះណាទេ ចូរស្នាក់នៅផ្ទះនោះ រហូតដល់ពេលអ្នករាល់គ្នាចេញពីស្រុកនោះទៅ។ ⁵ នៅភូមិណាដែលគេមិនទទួលអ្នករាល់គ្នា ចូរចេញពីភូមិនោះទៅដោយរលាស់ផ្ទះលើដីចេញពីដីអ្នករាល់គ្នាផង ទុកជាបន្ទាល់ប្រឆាំងនឹងគេ។ ⁶ បន្ទាប់មកពួកសិស្សនាំគ្នាចេញទៅ និងធ្វើដំណើរកាត់ភូមិជាច្រើន ទាំងប្រកាសដំណឹងល្អ និងមើលអ្នកជំងឺគ្រប់កន្លែងដែលពួកគេទៅឲ្យបានជាផងដែរ។ ⁷ ឥឡូវនេះ ព្រះបាទហេរ៉ូដ ជាស្តេចអនុរាជជ្រាបហេតុការណ៍ទាំងនោះ ហើយ ទ្រង់មិនដឹងត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទេ ព្រោះមានអ្នកខ្លះនិយាយថា លោកយ៉ូហានបាទីស្ទបានរស់ឡើងវិញហើយ។ ⁸ អ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា ព្យាករណ៍អេលីយ៉ាបានបង្ហាញខ្លួនហើយ ចំណែកអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា មានព្យាករណ៍មួយរូបពីសម័យបុរាណបានរស់ឡើងវិញ។ ⁹ ព្រះបាទហេរ៉ូដមានរាជឱង្ការថា៖ «យើងឲ្យគេកាត់ក្បាលយ៉ូហានហើយ ប៉ុន្តែបុរសដែលយើងបានឮគេនិយាយ ជានរណាទៅវិញ?» ហើយព្រះបាទហេរ៉ូដមានបំណងចង់ជួបបុរសម្នាក់នោះ។ ¹⁰ ពេលពួកសាវ័កនាំគ្នាវិលត្រឡប់មកវិញ ពួកគេរៀបរាប់ទូលព្រះយេស៊ូ នូវគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដែលគេបានធ្វើ។ ព្រះអង្គនាំគេចេញពីមហាជន តម្រង់ទៅភូមិមួយឈ្មោះបេតសៃដា។ ¹¹ តែពេលមហាជនដឹងរឿងនេះ គេក៏នាំគ្នាទៅតាមព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គទទួលពួកគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលស្តីអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យគេស្តាប់ ហើយព្រះអង្គក៏បានប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យបានជាផង។ ¹² ជិតដល់ថ្ងៃលិចហើយ សិស្សទាំងដប់ពីររួមចូលទៅទូលព្រះអង្គថា៖ «សូមព្រះអង្គប្រាប់បណ្តាជនឲ្យចេញទៅភូមិ និងជនបទនៅជិតៗនោះ ដើម្បីរកម្ហូបអាហារ និងកន្លែងស្នាក់នៅ ព្រោះទីនេះជាតំបន់ដាច់ស្រយាលណាស់»។ ¹³ ប៉ុន្តែព្រះអង្គតបទៅគេវិញថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាយកម្ហូបអាហារឲ្យគេបរិភោគ»។ ពួកសិស្សទូលព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំមាននំប៉័ងតែប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយប៉ុណ្ណោះ ធ្វើម្តេចនឹងគ្រាន់សម្រាប់ប្រជាជនទាំងនេះ?» ¹⁴ (នៅទីនោះ មានមនុស្សប្រុសប្រមាណប្រាំពាន់នាក់)។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សិស្សថា៖ «ចូរប្រាប់ពួកគេឲ្យអង្គុយចុះជាក្រុមៗ ក្នុងមួយក្រុមមានគ្នាហាសិបនាក់»។ ¹⁵ ដូច្នេះ ពួកសិស្សក៏ធ្វើតាម គឺប្រាប់ឲ្យអង្គុយចុះទាំងអស់គ្នា។ ¹⁶ ព្រះយេស៊ូយកនំប៉័ងទាំងប្រាំដុំ និងត្រីពីរកន្ទុយនោះមកកាន់ ងើបព្រះភក្ត្រឡើងលើសស្ទើរតែមើលព្រះជាម្ចាស់ ហើយកាច់ឲ្យសិស្ស ដើម្បីឲ្យគេចែកដល់បណ្តាជនបរិភោគ។ ¹⁷ ពួកគេបានបរិភោគឆ្អែតគ្រប់ៗគ្នា ហើយគេប្រមូលនំប៉័ងនៅសល់បានពេញដប់ពីរល្អិត។ ¹⁸ មានពេលមួយ ខណៈពេលព្រះយេស៊ូកំពុងតែអធិស្ឋានដាច់ខ្សែកពីបណ្តាជន ពួកសិស្សក៏នៅជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ព្រះអង្គសួរពួកគេថា៖ «តើមហាជនទាំងឡាយគិតថាខ្ញុំជានរណា?» ¹⁹ ពួកសិស្សទូលឆ្លើយថា៖ «អ្នកខ្លះថា លោកគ្រូជាលោកយ៉ូហានបាទីស្ទ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះទៀតថា លោកជាព្យាករណ៍អេលីយ៉ា ហើយអ្នកខ្លះទៀតថា លោកជាព្យាករណ៍មួយរូបពីសម័យបុរាណ ដែលរស់ឡើងវិញ»។ ²⁰ រួចព្រះអង្គសួរគេទៀតថា៖ «ចុះអ្នករាល់គ្នាវិញ ថាខ្ញុំជានរណាដែរ?» លោកពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកជាព្រះគ្រីស្ទ ដែលព្រះជាម្ចាស់ចាត់បញ្ជូនមក»។ ²¹ ព្រះយេស៊ូក៏ហាមពួកគេ មិនឲ្យនិយាយរឿងនេះប្រាប់អ្នកណាជាដាច់ខាត។ ²² ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «បុត្រមនុស្សត្រូវរងទុក្ខវេទនាយ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកគេត្រូវចាញ់ ពួកនាយកបូជាចាញ់ ពួកអាចារ្យបដិសេធមិនព្រមទទួលស្គាល់លោក និងសម្លាប់លោកថែមទៀតផង ហើយបីថ្ងៃក្រោយមក លោកនឹងរស់ឡើងវិញ»។ ²³ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេទាំងអស់គ្នាថា៖ «បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ អ្នកនោះត្រូវលះបង់ខ្លួនឯងចោល ត្រូវលះបង់ខ្លួនរបស់ខ្លួនរៀងរាល់ថ្ងៃហើយមកតាមខ្ញុំចុះ»។ ²⁴ ដ្បិតអ្នកណាចង់បានរួចជីវិត អ្នកនោះនឹងបាត់បង់ជីវិតមកវិញពុំខាន ប៉ុន្តែ អ្នកណាបាត់បង់ជីវិតព្រោះតែខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានទទួលជីវិតវិញ។ ²⁵ បើមនុស្សម្នាក់បានពិតលោកទាំងមូលមកធ្វើជាសម្បត្តិរបស់ខ្លួន តែត្រូវស្លាប់បាត់បង់ជីវិត ឬបញ្ឆោតខ្លួនតើមានប្រយោជន៍អ្វី? ²⁶ អ្នកណាក៏ដោយ ដែលរៀនខ្មាសមិនហ៊ានទទួលស្គាល់ខ្ញុំ និងពាក្យរបស់ខ្ញុំ លុះដល់ពេលបុត្រមនុស្សយាងមកប្រកបដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ និងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះបិតា ព្រមទាំងរបស់ទេវតាជីវិតវិញ នោះព្រះអង្គក៏នឹងរៀនខ្មាស មិនហ៊ានទទួលស្គាល់អ្នកនោះវិញដែរ។ ²⁷ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មានមនុស្សខ្លះដែលកំពុងតែឈរនៅទីនេះ នឹងមិនស្លាប់ទេមុនបានឃើញព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ²⁸ ប្រហែលជាប្រាំបីថ្ងៃ ក្រោយពីព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលពាក្យទាំងនេះរួចមក ព្រះអង្គនាំលោកពេត្រុស លោកយ៉ូហាន និងលោកយ៉ាកុបឡើងទៅលើភ្នំ ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ²⁹ កាលកំពុងតែអធិស្ឋាននោះ ស្រាប់តែព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអង្គផ្លាស់ប្រែជាមានរស្មី ហើយព្រះពន្លឺរបស់ព្រះអង្គត្រឡប់ជាមានពណ៌សត្រចះត្រចង់មួយរំពេច។ ³⁰ មើល មានបុរសពីរនាក់កំពុងតែសន្ទនាជាមួយព្រះយេស៊ូ គឺលោកម៉ូសេ និងព្យាករណ៍អេលីយ៉ា។ ³¹ ដែលលោកទាំងពីរលេចមកប្រកបដោយសិរីរុងរឿង។ លោកទាំងពីរមានប្រសាសន៍អំពីដំណើរ ដែលព្រះអង្គត្រូវបញ្ចប់សព្វគ្រប់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ³² ពេលនេះ លោកពេត្រុស និងមិត្តភក្តិរបស់លោកសម្រាន្តលង់លក់ ប៉ុន្តែពេលភ្ញាក់ឡើង ពួកគេឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះយេស៊ូ និងឃើញលោកទាំងពីរកំពុងឈរជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ³³ កាលលោកទាំងពីរកំពុងតែចាកចេញពីព្រះយេស៊ូទៅ លោកពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! ជាពាក្យប្រពៃណាស់យើងនៅទីនេះ។ ចូរយើងសង់ដំណាក់បី គឺមួយសម្រាប់លោកគ្រូ មួយសម្រាប់លោកម៉ូសេ និងមួយទៀតសម្រាប់ព្យាករណ៍អេលីយ៉ា»។ (លោកពេត្រុសពុំបានដឹងថា ខ្លួនកំពុងតែនិយាយអ្វីឡើយ)។ ³⁴ កាលលោកពេត្រុសកំពុងតែមានប្រសាសន៍ ស្រាប់តែមានពពកមកគ្របបាំងគេទាំងអស់គ្នា ធ្វើឲ្យពួកសិស្សភ័យខ្លាច ពេលពពកមកគ្របបាំង។ ³⁵ មានព្រះសូរសៀងបន្តិចពីក្នុងពពកមកថា៖ «នេះជាបុត្របស់យើង ជាបុត្រដែលយើងបានជ្រើសរើស ចូរស្តាប់ព្រះអង្គចុះ»។ ³⁶ ក្រោយពេលព្រះសូរសៀងនេះរួចហើយ គេឃើញតែព្រះយេស៊ូមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ពួកសិស្សនៅស្ងៀម និងប្រាប់គ្រប់គ្នាពុំឲ្យនិយាយអំពីហេតុការណ៍ ដែលគេបានឃើញប្រាប់អ្នកណាសោះឡើយ។ ³⁷ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ពេលព្រះយេស៊ូយាងចុះពីលើភ្នំជាមួយសិស្សមកវិញ មានបណ្តាជនយ៉ាងច្រើនមកជួបព្រះអង្គ។ ³⁸ មើល មានបុរសម្នាក់ស្រែកពីកណ្តាលចំណោមបណ្តាជនមកថា៖ «លោកគ្រូអើយ! សូមលោកគ្រូមេត្តាមកមើលកូនប្រុសខ្ញុំផង ព្រោះខ្ញុំមានកូនតែមួយនេះគត់»។ ³⁹ ពេលវិញណា អាក្រក់ចូលម្តងៗ វាស្រែកឆ្លើយ៖ ប្រកាច់ប្រកិន និងបែកពពុះមាត់ថែមទៀត។ លុះធ្វើបាបវាយ៉ាងធ្ងន់ហើយ វិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចេញទៅ ទុកកូនខ្ញុំនៅគ្រាំគ្រា។ ⁴⁰ ខ្ញុំបានអង្វរសិស្សរបស់លោកឲ្យដេញវិញ្ញាណអាក្រក់នោះចេញដែរ ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចដេញវាបាន»។ ⁴¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ពួកមនុស្សមិនព្រមជឿ និងជំនាន់មនុស្សអាក្រក់អើយ! តើខ្ញុំត្រូវទៅនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាដល់ពេលណាទៀត? ចូរនាំកូនប្រុសរបស់អ្នកមកទីនេះ»។ ⁴² ខណៈពេលក្មេងនោះដើរចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ អារក្សផ្តួលកូននោះ និងធ្វើឲ្យប្រកាច់ប្រកិនយ៉ាងខ្លាំង។ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលគំរាមទៅវិញ្ញាណអាក្រក់ និងប្រោសកុមារនោះ រួចព្រះអង្គប្រោសក្មេងនោះជា ហើយក៏ប្រគល់ទៅឲ្យកូនរបស់ក្មេងនោះវិញ។ ⁴³ បន្ទាប់មក មនុស្សគ្រប់គ្នាស្ញើចសរសើរអំពីភាពអស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខណៈពេលមនុស្សគ្រប់ៗគ្នាកំពុងកោតស្ងប់ស្ងែង និងកិច្ចការទាំងប៉ុន្មានដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅពួកសិស្សថា៖ ⁴⁴ «ចូរអ្នករាល់គ្នាចងចាំពាក្យទាំងនេះទុកក្នុងចិត្ត គឺថាបុត្រមនុស្សនឹងត្រូវគេបញ្ជូន ទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សលោកជាមិនខាន»។ ⁴⁵ ប៉ុន្តែពួកសិស្សមិនយល់ព្រះបន្ទូលនេះទេ។ ព្រះជាម្ចាស់ពុំទាន់បង្ហាញអត្ថន័យឲ្យគេយល់នៅឡើយ ដូច្នេះ ពួកគេខ្លាចមិនហ៊ានទូលព្រះអង្គអំពីអត្ថន័យឡើយ។ ⁴⁶ បន្ទាប់មកក៏មានការជជែកគ្នាក្នុងចំណោមពួកគេ ថាតើនរណាធំជាងគេ។ ⁴⁷ ព្រះយេស៊ូឈ្វេងយល់ចិត្តកំនិតពួកគេ រួចក៏យកក្មេងម្នាក់ឲ្យមកឈរក្បែរព្រះអង្គ។ ⁴⁸ រួចមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្នកណាក៏ដោយដែលទទួលក្មេងនេះក្នុងនាមខ្ញុំ ក៏ដូចជាបានទទួលខ្ញុំដែរ ហើយអ្នកណាក៏ដោយដែលទទួលខ្ញុំ ក៏ដូចជាបានទទួលព្រះអង្គដែលបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកនោះដែរ។ ដ្បិតអ្នកណាមានឋានៈតូចទាបជាងគេក្នុងចំណោមអ្នកទាំងអស់គ្នា គឺអ្នកនោះហើយជាអ្នកធំជាងគេ»។ ⁴⁹ លោកយ៉ូហានទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! យើងខ្ញុំបានឃើញបុរសម្នាក់ដេញអារក្ស ក្នុងនាមលោកគ្រូដែរ ហើយយើងខ្ញុំ

ក៏បានឃាត់គាត់ ពីព្រោះគាត់មិនមកតាមលោកគ្រូដូចយើងខ្ញុំឡើយ»។ ⁵⁰ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់វិញថា៖ «កុំឃាត់គេអី! ព្រោះអ្នកណាក៏ដោយមិនជំទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នា អ្នកនោះនៅខាងអ្នករាល់គ្នាហើយ»។ ⁵¹ ពេលជិតដល់ថ្ងៃកំណត់ ដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវយាងចាកចេញពីលោកនេះទៅ ព្រះអង្គយាងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ⁵² ព្រះអង្គបានចាត់បញ្ជូនមនុស្សខ្លះទៅមុន ហើយពួកគេចេញដំណើរទៅដល់ភូមិមួយរបស់អ្នកស្រុកសាម៉ារី ដើម្បីរៀបចំកន្លែងថ្វាយព្រះអង្គ។ ⁵³ ប៉ុន្តែ អ្នកភូមិនោះមិនបានទទួលព្រះអង្គស្នាក់នៅឡើយ ព្រោះព្រះអង្គត្រូវយាងឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ⁵⁴ ពេលសិស្សពីរនាក់របស់ព្រះអង្គ គឺលោកយ៉ាកុប និងលោកយ៉ូហានឃើញដូច្នោះ ក៏ទៅទូលប្រាប់ព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យឲ្យយើងខ្ញុំហៅភ្លើងពីស្ថានសួគ៌មកបញ្ជូនកំរេចអ្នកទាំងនេះឬ?» ⁵⁵ ប៉ុន្តែព្រះអង្គបែរ និងស្តីបន្ទោសពួកគេ ⁵⁶ រួចព្រះអង្គយាងឆ្ពោះទៅកាន់ភូមិមួយផ្សេងទៀត។ ⁵⁷ កាលព្រះយេស៊ូវកំពុងយាងតាមផ្លូវ មានបុរសម្នាក់ទូលព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំប្រទានសុខចិត្តទៅតាមលោក ទីកន្លែងណាក៏ដោយដែលលោកទៅ»។ ⁵⁸ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «សក្ខីកម្មព្រះអង្គមានរូងរបស់វា បក្សាបក្សីលើមេឃក៏មានសំបុករបស់វាដែរ ប៉ុន្តែ បុត្រមនុស្សគ្មានកន្លែងកើតក្បាលទេ»។ ⁵⁹ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅម្នាក់ទៀតថា៖ «សុំអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ»។ ប៉ុន្តែ អ្នកនោះទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! ដំបូង សូមលោកមេត្តាអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្រទានទៅបញ្ចុះសពឪពុកសិន»។ ⁶⁰ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបទៅគាត់វិញថា៖ «ទុកឲ្យមនុស្សស្លាប់បញ្ចុះសពគ្នាគេចុះ។ រីឯអ្នកវិញ ចូរចេញទៅប្រកាសដំណឹងស្តីអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ ប្រសើរជាង»។ ⁶¹ រួចមានម្នាក់ទៀតទូលព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់! ខ្ញុំប្រទានសុខចិត្តទៅតាមលោកដែរ ប៉ុន្តែ ដំបូងសូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំប្រទានទៅលាម្តាយសាច់សិន»។ ⁶² ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់វិញថា៖ «អ្នកណាកាន់នង្គ័ល ហើយបែរជាងាកមើលក្រោយ អ្នកនោះមិនសក្តិសមនឹងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ»។

ជំពូក 10

¹ ក្រោយមកទៀត ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសសិស្សចិតសិបរូបទៀត ហើយចាត់គេពីរៗនាក់ឲ្យចេញទៅតាមក្រុងនានា ដែលព្រះអង្គបង្កើននឹងយាងទៅ។ ² ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចម្រើនមានច្រើនណាស់ តែអ្នកច្រើនមានតិច។ ហេតុនេះ ចូរអង្វរម្ចាស់ចម្រើនឲ្យចាត់អ្នកច្រើនមកក្នុងស្រែរបស់លោកថែមទៀត។» ³ ចូរនាំគ្នាទៅចុះ។ មើល ខ្ញុំចាត់បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅ ដូចជាកូនចៀមនៅកណ្តាលហ្វូងចចក។ ⁴ កុំយកចង្កៀងប្រាក់ កាបូបស្វាយ ឬស្បែកជើងទៅជាមួយឡើយ ហើយក៏កុំជម្រាបសួរអ្នកណាតាមផ្លូវដែរ។ ⁵ ផ្ទះណាក៏ដោយដែលអ្នករាល់គ្នាចូលទៅ មុនដំបូងត្រូវពោលថា៖ «សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានសេចក្តីសុខសាន្ត ដល់មនុស្សក្នុងផ្ទះនេះ។» ⁶ បើមានមនុស្សណាចូលចិត្តសេចក្តីសុខសាន្តនៅក្នុងផ្ទះនោះ គេនឹងបានសុខសាន្ត ដូចពាក្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រាប់ តែបើគ្មានទេ សេចក្តីសុខសាន្តនោះនឹងវិលត្រឡប់មកអ្នករាល់គ្នាវិញជាមិនខាន។ ⁷ ចូរស្នាក់នៅផ្ទះនោះ បរិភោគម្ហូបអាហារ និងពិសាទឹកដែលគេជូនអ្នករាល់គ្នា ដ្បិតអ្នកធ្វើការតែងតែទទួលប្រាក់ឈ្នួល។ មិនត្រូវរើកន្លែងស្នាក់ពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយទៀត ឆាប់ពេកឡើយ។ ⁸ មិនថាអ្នកចូលទៅក្រុងណាទេ ហើយបើមានគេទទួលអ្នករាល់គ្នា ត្រូវបរិភោគម្ហូបអាហារដែលគេរៀបជូននោះចុះ។ ⁹ ហើយត្រូវប្រោសអ្នកដ៏ធំក្នុងភូមិនោះឲ្យបានជា ហើយប្រាប់អ្នកភូមិថា៖ «ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅជិតអ្នករាល់គ្នាហើយ។» ¹⁰ ពេលណាអ្នកចូលទៅក្រុងណាមួយ ហើយបើគេមិនព្រមទទួលអ្នករាល់គ្នាទេ ត្រូវចេញទៅតាមផ្លូវ និងប្រកាសថា៖ ¹¹ «សូមឱ្យតែឆ្ងល់ដដែលជាប់ជើងយើង ក៏យើងរលាស់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាវិញដែរ! ប៉ុន្តែ តោងដឹងថា ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជិតមកដល់ហើយ។» ¹² ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោស អ្នកក្រុងសូដុមទទួលទោសស្រាលជាងអ្នកក្រុងនោះទៅទៀត។ ¹³ វេទនាហើយ អ្នកក្រុងខ្វាត់ស៊ីនអើយ! អ្នកក្រុងបេតសែដអើយ! ប្រសិនបើអ្នកក្រុងទីរ៉ូស និងអ្នកក្រុងស៊ីដូនបានឃើញការអស្ចារ្យ ដូចអ្នករាល់គ្នាឃើញនៅទីនេះ នោះសមអ្នកក្រុងទាំងនោះបានប្រើចិត្តគំនិតទៅហើយ គឺពួកគេស្លៀកបំពាក់អង្គុយក្នុងផ្ទះជាមិនខាន។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សលោក អ្នកក្រុងទីរ៉ូស និងក្រុងស៊ីដូននឹងទទួលទោសស្រាលជាងអ្នករាល់គ្នា។ ¹⁵ អ្នកក្រុងកាពើណ៍មអើយ! តើអ្នកគិតថា អ្នកនឹងបានឡើងឡើងដល់ស្ថានសួគ៌ឬ? ទេ! អ្នកនឹងធ្លាក់ទៅស្ថាននរកវិញ។ ¹⁶ អ្នកណាស្លាប់អ្នករាល់គ្នា អ្នកនោះក៏ស្លាប់ខ្ញុំដែរ ហើយអ្នកណាបដិសេធមិនទទួលអ្នករាល់គ្នា អ្នកនោះក៏បដិសេធមិនទទួលខ្ញុំដែរ ហើយអ្នកណាមិនទទួលខ្ញុំ អ្នកនោះក៏មិនទទួលព្រះអង្គ ដែលចាត់ខ្ញុំមកដែរ។ ¹⁷ ពួកសិស្សទាំងចិតសិបពីររូបត្រឡប់មកវិញដោយអំណរ ហើយទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឱ្យតែអារក្សក៏ចុះចូលក្រោមអំណាចយើងខ្ញុំដែរ ដោយសារព្រះនាមព្រះអង្គ។» ¹⁸ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំឃើញសាតាំងធ្លាក់ចុះពីលើមេឃមក ដូចផ្លែកបន្លែ។» ¹⁹ មើល! ខ្ញុំប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានអំណាចដើរជាន់ពស់ និងខ្សាដំរី ព្រមទាំងបង្ក្រាបប្រទីអំណាចគ្រប់យ៉ាងរបស់សត្រូវផងដែរ ហើយគ្មានអ្វីមួយអាចធ្វើទុក្ខអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ។ ²⁰ បើដូច្នេះ កុំអាលត្រេកអរពេលឃើញវិញ្ញាណអាក្រក់ចុះចូលអ្នករាល់គ្នា តែត្រូវត្រេកអរដោយព្រះអ្នករាល់គ្នាមានឈ្មោះកត់ទុកនៅស្ថានបរមសុខវិញ។ ²¹ ជាមួយគ្នានោះដែរ ព្រះយេស៊ូមានព្រះហឫទ័យរីករាយជាខ្លាំង ក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទូលបង្គំសូមសរសើរតម្កើងព្រះបិតា ជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខ និងផែនដី ព្រោះព្រះអង្គលាក់អាថ៌កំបាំងទាំងនេះពីអ្នកប្រាជ្ញា និងអ្នកចេះដឹង តែបើកសម្តែងឲ្យមនុស្សតូចតាចយល់។ មែនហើយ! ព្រះបិតាសព្វព្រះហឫទ័យយ៉ាងណា ព្រះអង្គនឹងសម្រេចយ៉ាងនោះ។» ²² ព្រះបិតាបានផ្ទុកផ្ទុកកាត់ការទាំងអស់នេះមកឲ្យខ្ញុំ ហើយគ្មាននរណាស្គាល់ព្រះបុត្រាក្រៅពីព្រះបិតាឡើយ ហើយក៏គ្មាននរណាស្គាល់ព្រះបិតាក្រៅពីព្រះបុត្រាដែរ ហើយនិងអស់អ្នកដែលព្រះបុត្រាសព្វព្រះហឫទ័យបើកសម្តែងឲ្យស្គាល់នោះដែរ។ ²³ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបែរទៅរកសិស្ស ហើយមានព្រះបន្ទូលដាច់ខ្សែកពីគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានយល់ដឹងពីហេតុការណ៍ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញនេះ។» ²⁴ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្យាករ៍ និងស្តេចជាច្រើន ប្រាថ្នាចង់ឃើញហេតុការណ៍ដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនេះដែរ តែមិនបានឃើញ និងប្រាថ្នាចង់ឮសេចក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនេះដែរ តែមិនបានឮសោះ។» ²⁵ មើល មានបណ្ឌិតខាងក្រិស្ទវិន័យម្នាក់ក្រោកឈរទូលសួរព្រះយេស៊ូ ក្នុងបំណងចង់ចាប់កំហុសព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទុកជាមតិក?» ²⁶ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើក្នុងក្រិស្ទវិន័យមានចែងអ្វីខ្លះ? តើលោកយល់យ៉ាងណាពេលអាន?» ²⁷ គាត់ទូលឆ្លើយទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកអស់ពីចិត្ត អស់ពីព្រលឹង អស់ពីកម្លាំង និងអស់ពីគំនិត ហើយត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯងដែរ។» ²⁸ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «លោកឆ្លើយត្រឹមត្រូវល្អណាស់។ សុំធ្វើដូច្នេះចុះ នោះលោកនឹងមានជីវិតជាមិនខាន។» ²⁹ ប៉ុន្តែ អាចារ្យនោះចង់បង្ហាញថា សំណួររបស់គាត់ត្រឹមត្រូវ គាត់ក៏សួរព្រះយេស៊ូទៀតថា៖ «តើនរណាជាអ្នកជិតខាងរបស់ខ្ញុំ?» ³⁰ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានបុរសម្នាក់ ធ្វើដំណើរចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម ឆ្ពោះទៅក្រុងយេរិទ្ធ។ គាត់ត្រូវពួកចោរឃាត់ យកទ្រព្យសម្បត្តិ និងវាយដំគាត់ឲ្យរមួស ទុកគាត់ចោលនៅស្តុកស្តើងស្ទើរស្លាប់។» ³¹ ចែដន្យ មានបុរសម្នាក់មួយរូបធ្វើដំណើរចុះតាមផ្លូវនោះ ពេលគាត់ឃើញបុរសនោះ គាត់ក៏ដើររវាងហួសទៅ។ ³² ដូចគ្នានេះដែរ មានលេវីម្នាក់ ដើរមកដល់កន្លែងនោះដែរ គាត់ឃើញបុរសនោះ ក៏ដើររវាងហួសទៅដែរ។ ³³ ប៉ុន្តែ មានអ្នកស្រុកសាម៉ាម្នាក់ ធ្វើដំណើរមកតាមផ្លូវកន្លែងនោះដែរ។ កាលគាត់ឃើញបុរសនោះ គាត់មានចិត្តអាណិតពន់ពេក។ ³⁴ គាត់ចូលទៅជិតអ្នករមួស យកប្រេង និងស្រាចាក់ពីលើមុខរបួស ព្រមទាំងរមួសឲ្យគាត់។ គាត់លើកអ្នករមួសដាក់លើជំនីរបស់គាត់ នាំទៅផ្ទះសំណាក់ ហើយថែទាំអ្នកនោះ។ ³⁵ ស្បែកឡើងគាត់យកប្រាក់ពីរកាក់ឲ្យម្ចាស់ផ្ទះសំណាក់ ហើយផ្តាំថា «សូមថែទាំបុរសនេះផង ប្រសិនបើអ្នកចំណាយលើសពីប្រាក់នេះ ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ខ្ញុំនឹងជូនប្រាក់អ្នកបង្រៀម»។ ³⁶ ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងបីនាក់ តើលោកគិតថា នរណាជាអ្នកជិតខាងនឹងបុរសដែលត្រូវចោរឃាត់នោះ? ³⁷ អាចារ្យឆ្លើយថា៖ «គឺម្នាក់ដែលមានចិត្តមេត្តាករុណាចំពោះគាត់»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «សូមអញ្ជើញទៅនិងប្រព្រឹត្តដូចអ្នកនោះចុះ!» ³⁸ កាលព្រះយេស៊ូនិងពួកសិស្សកំពុងតែធ្វើដំណើរ ព្រះអង្គយាងចូលក្នុងភូមិមួយ ហើយមានស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះម៉ាថា នាងទទួលព្រះអង្គឲ្យស្នាក់នៅក្នុងផ្ទះនាង។ ³⁹ នាងមានប្អូនស្រីម្នាក់ឈ្មោះម៉ារី អង្គុយនៅទៀបព្រះបាទាព្រះអម្ចាស់ និងស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ។ ⁴⁰ ប៉ុន្តែនាងម៉ាថាវិញរលំរៀបចំម្ហូបអាហារបម្រើព្រះអង្គ។ នាងចូលមកទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! តើព្រះអង្គមិនអើពើទេឬ ដែលប្អូនខ្ញុំម្ចាស់ទុកឲ្យខ្ញុំម្ចាស់បម្រើព្រះអង្គតែម្នាក់? សូមព្រះអង្គប្រាប់នាងឲ្យមកជួយខ្ញុំម្ចាស់ផង»។ ⁴¹ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ម៉ាថា! ម៉ាថាអើយ! នាងខ្ញុំលំខ្លាយច្រើនណាស់ ⁴² ប៉ុន្តែ មានកិច្ចការតែមួយគត់ដែលចាំបាច់។ នាងម៉ារីបានជ្រើសយកចំណែកដ៏ល្អរើសសោះហើយ ដែលមិនត្រូវយកចេញពីនាងបានឡើយ»។

នេះនឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវ។⁵² អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាហើយ ពួកបណ្ឌិតខាងវិន័យអើយ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបានបិទសោទ្វារ ដែលនាំស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនត្រឹមតែមិនបានចូលខ្លួនទេ គឺថែមទាំងឃាត់អស់អ្នកដែលចង់ចូល មិនឲ្យគេចូលទៀតផង»។⁵³ ក្រោយពេល ព្រះយេស៊ូវយាងចាកចេញពីទីនោះទៅពួកអាចារ្យ និងពួកខាងគណៈផារីស៊ីនាំគ្នាប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គ ហើយដេញដោលសួរព្រះអង្គអំពីរឿងផ្សេងៗជាច្រើន⁵⁴ រកល្បិចកលចាប់កំហុសព្រះអង្គ។

ឪពុក ម្តាយទាស់នឹងកូនស្រី កូនស្រីទាស់នឹងម្តាយ ម្តាយក្មេកទាស់នឹងកូនប្រសាស្រី ហើយកូនប្រសាស្រីទាស់នឹងម្តាយក្មេក»។⁵⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់មហាជនទៀតថា៖ «កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញពពករសាត់ពីទិសខាងលិចមក អ្នករាល់គ្នាពោលភ្លាមថា មេឃជិតភ្លៀងហើយ ហើយមេញក៏ភ្លៀង មែន។⁵⁵ ពេលណាមានខ្យល់បក់ពីទិសខាងត្បូង អ្នករាល់គ្នាមុខជាភ្លោមកហើយ ហើយក៏ក្តៅមែន។⁵⁶ មនុស្សមានពុតអើយ អ្នករាល់គ្នា ដឹងពីរបៀបកាត់ស្រាយអ្វីៗនៅលើផែនដីនេះ និងនៅលើមេឃបាន ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាមិនចេះកាត់ស្រាយ នាសម័យបច្ចុប្បន្ននេះផង?»⁵⁷ «ហេតុអ្វីបាន ជាអ្នករាល់គ្នាមិនកាត់ទោសអំពើសុចរិតដោយខ្លួនឯង? ⁵⁸ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដំណើរទៅតុលាការជាមួយគូរវិវាទ នៅតាមផ្លូវអ្នកត្រូវខំសម្រុះសម្រួលគ្នា ដូច្នេះគេ មិនបញ្ជូនអ្នកទៅដល់ចៅក្រម ចៅក្រមមិនបញ្ជូនអ្នកទៅមន្ត្រី ហើយមន្ត្រីមិនយកអ្នកទៅដាក់គុកទេ។⁵⁹ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកថា អ្នកនឹងមិនរួចខ្លួនទេ ដរាបណាអ្នក មិនបានបង់ប្រាក់ពិន័យគ្រប់ចំនួន សូម្បីតែខ្វះមួយសេនក៏មិនបានផង»។

ជំពូក 13

1 ពេលនោះ មានអ្នកខ្លះទទួលព្រះយេស៊ូវ អំពីអ្នកស្រុកកាលីឡេ ដែលលោកបានសម្លាប់ នៅពេលគេកំពុងតែថ្វាយយញ្ញបូជា។ 2 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទៅគេវិញថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាគិតថា អ្នកស្រុកកាលីឡេទាំងនោះមានបាប ជាងអ្នកស្រុកកាលីឡេទៀត? ព្រោះពួកគេបានតាមរបៀបនេះ?» 3 ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេ មិនមែនទេ តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រើចិត្តទេ នោះអ្នកទាំងអស់គ្នានឹងត្រូវវិនាសដូចគេមិនខាន។ 4 ឬមនុស្សដប់ប្រាំបីនាក់ដែលបានស្លាប់ ដោយប៉មស៊ីឡេមរលំសង្កត់លើ តើអ្នករាល់គ្នាគិតថា អ្នកទាំងនោះមានបាបជាង អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមទៀតឬ? 5 ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេ មិនមែនទេ។ តែបើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រើចិត្តទេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវវិនាសដូចគេដែរ។ 6 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នាបនេះទៅគេថា៖ «បុរសម្នាក់មានដើមឧទុម្ពរមួយដើមដុះក្នុងចម្ការគាត់ ហើយម្ចាស់ចម្ការដើរមករកបេះផ្លែ តែរកពុំឃើញមានផ្លែសោះ។ 7 ម្ចាស់ក៏ប្រាប់អ្នកថែចម្ការថា៖ «មើល! ខ្ញុំមករកបេះផ្លែឧទុម្ពរនេះបីឆ្នាំហើយ តែពុំឃើញមានផ្លែសោះ។ ចូរកាប់វាចោលទៅ។ ហេតុអ្វីបានជាទុកវានៅតែខាតដីទេ?» 8 អ្នកថែចម្ការឆ្លើយតបថា៖ «សូមលោកទុកវាមួយឆ្នាំទៀតសិនចុះ ចាំខ្ញុំដឹកកំពែងជុំវិញគល់វា និងដាក់ជី។» 9 បើឆ្នាំក្រោយនឹងមានផ្លែ តែបើមិនផ្លែទេ សឹមកាប់វាចោលទៅ មិនទាន់ហួសពេលទេ!» 10 កំឡុងពេលថ្ងៃសប្តិៗ ព្រះយេស៊ូវកំពុងតែបង្រៀនគេក្នុងសាលាប្រជុំ។ 11 មើល មានស្ត្រីម្នាក់ដែលត្រូវវិញ្ញាណអាក្រក់ធ្វើឲ្យនាងចុះខ្សោយ អស់រយៈពេលដប់ប្រាំបីឆ្នាំមកហើយ ហើយខ្លងរបស់នាងកោង ពុំអាចងើបត្រង់បានឡើយ។ 12 ពេលព្រះយេស៊ូវឮឃើញស្ត្រីនោះ ព្រះអង្គហៅនាងមក ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នាងអើយ! នាងមានសេរីភាពហើយ។» 13 ព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើនាង ភ្លាមនោះ នាងក៏ឈរត្រង់វិញ ហើយលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ 14 ប៉ុន្តែ អ្នកទទួលខុសត្រូវលើសាលាប្រជុំទាន់ចិត្តណាស់ ព្រោះព្រះយេស៊ូវប្រោសអ្នកជំងឺនៅថ្ងៃសប្តិៗ។ ដូច្នេះ អ្នកទទួលខុសត្រូវនោះក៏និយាយទៅកាន់បណ្តាជនថា៖ «យើងមានសិទ្ធិធ្វើការបានប្រាំមួយថ្ងៃ។ ចូរអ្នករាល់គ្នារកពេលព្យាបាលខ្លួនក្នុងថ្ងៃទាំងនោះចុះ តែកុំមកថ្ងៃសប្តិៗឡើយ។» 15 ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ «មនុស្សមានពុតអើយ! តើអ្នករាល់គ្នាមិនស្រាយគោ ឬលា ចេញពីក្រោលនិងដឹកទៅដឹកទឹកនៅថ្ងៃសប្តិៗទេឬអី?» 16 ដូច្នេះ ស្ត្រីនេះជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ ដែលសាតាំងបានចងនាងអស់រយៈពេលដប់ប្រាំបីឆ្នាំមកហើយ តើមិនគួរឲ្យខ្ញុំស្រាយចំណងនាងនៅថ្ងៃសប្តិៗទេឬអី?» 17 កាលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលការណ៍ទាំងនេះរួចហើយ ពួកអ្នកប្រឆាំងនឹងព្រះអង្គទាំងអស់ត្រូវអាម៉ាស់ ប៉ុន្តែបណ្តាជនទាំងអស់វិញកំពុងតែមានអំណរការអស្ចារ្យប្រកបដោយសិរីរុងរឿង ដែលព្រះអង្គបានធ្វើ។ 18 រួចមកព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបបានទៅនឹងអ្វីខ្លះ? តើខ្ញុំអាចប្រៀបប្រដូចព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ទៅនឹងអ្វី?» 19 ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបបីដូចជាគ្រាប់ពូជល្អិតម្យ៉ាង ដែលបុរសម្នាក់យកទៅដាក់ក្នុងសួនរបស់ខ្លួន ហើយគ្រាប់នោះក៏ដុះឡើងទៅជាដើមឈើមួយ ហើយមានបក្សាបក្សឹមកម្ចើសបុកតាមមែករបស់វា។ 20 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលម្តងទៀតថា៖ «តើខ្ញុំអាចប្រៀបប្រដូចព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ទៅនឹងអ្វី?» 21 ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រៀបបីដូចជាមេឃ្យៅ ដែលស្ត្រីម្នាក់យកទៅលាយជាមួយនឹងមេឃ្យៅតែ រហូតទាល់តែមេឃ្យៅនោះដោះឡើង។ 22 នៅតាមផ្លូវឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះយេស៊ូវយាងកាត់តាមក្រុង និងតាមភូមិនានា ព្រមទាំងបង្រៀនអ្នកស្រុកនោះផងដែរ។ 23 មានបុរសម្នាក់ទទួលសួរព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! មានមនុស្សតិចតួចនៅឡើយ ដែលព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះ?»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ចូរខំប្រឹងចូលតាមទ្វារចង្អៀត។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនចង់ចូលដែរ ក៏ប៉ុន្តែ គេមិនអាចចូលបានឡើយ។» 24 កាលណាម្ចាស់ផ្ទះក្រោកទៅបិទទ្វារជិតហើយ នោះរួចអ្នករាល់គ្នានឹងឈរនៅខាងក្រៅ គោះទ្វារផ្ទះទាំងអង្វរថា «ឱព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមបើកទ្វារឲ្យយើងខ្ញុំបានចូលផង»។ ម្ចាស់ផ្ទះនឹងតបមកអ្នករាល់គ្នាថា៖ «យើងមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នាមកពីណាទេ»។ 25 អ្នកនោះមុខជានិយាយថា៖ «យើងខ្ញុំធ្លាប់បរិភោគនៅចំពោះមុខព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏ធ្លាប់បង្រៀននៅតាមផ្លូវដែរ»។ 26 ប៉ុន្តែលោកនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាវិញថា៖ «យើងមិនដឹងថាអ្នករាល់គ្នាមកពីណាទេ។ ចូរថយចេញពីមុខយើងទៅ ពួកមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតអើយ!» 27 នឹងមានពេលអ្នករាល់គ្នាត្រូវយំសោក និងខឹងសង្កៀតធ្មេញ កាលអ្នករាល់គ្នាឃើញលោកអប្រាហាំ លោកអ៊ីសាក លោកយ៉ាកុប និងព្យាការីទាំងឡាយ ស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ គេបោះអ្នករាល់គ្នាទៅខាងក្រៅវិញ។ 28 មានមនុស្សមកពីទិសខាងកើត ខាងលិច ខាងជើង និងខាងត្បូង អង្គុយរួមតុក្កងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់។ 29 ចូរដឹងថា អ្នកណាដែលមិនសួរសំខាន់នឹងត្រឡប់ទៅជាខាងមុខគេ ហើយអ្នកដែលសំខាន់ជាងគេនឹងត្រឡប់ទៅនៅក្រោយគេវិញ។ 30 បន្តិចក្រោយមក មានពួកខាងគណៈផារីស៊ីខ្លះមកទទួលព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកចាកចេញពីទីនេះទៅ ព្រោះស្តេចហេរ៉ូដ៍ចង់សម្លាប់លោក!»។ 31 ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលតបវិញថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅប្រាប់ស្តេចកំហុចនោះវិញថា៖ «មើល! យើងបណ្តេញអារក្ស ខ្ញុំមើលអ្នកជំងឺឲ្យជា នៅថ្ងៃនេះ និងថ្ងៃស្អែក ហើយដល់ថ្ងៃខាងស្អែក ខ្ញុំនឹងសម្រេចគោលដៅខ្ញុំ។» 32 ទោះជាមានរឿងអ្វីកើតឡើងក៏ដោយ យើងត្រូវបន្តដំណើរទៅមុខថ្ងៃនេះ ថ្ងៃស្អែក និងថ្ងៃបន្តបន្ទាប់ទៀត ដ្បិត មិនគួរសម្លាប់ព្យាការីខាងក្រៅក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ។ 33 អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់ពួកព្យាការី ហើយយកដុំថ្មគប់សម្លាប់អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បញ្ជូនឲ្យមករកអ្នករាល់គ្នា។ យើងចង់ប្រមូលផ្តុំអ្នករាល់គ្នា ដូចមេមាន់ក្រុងកូនវានៅក្រោមស្លាប តែអ្នករាល់គ្នាពុំព្រមសោះ។ 34 មើល! ផ្ទះរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវគេបោះបង់ចោល។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ រហូតដល់ពេលអ្នករាល់គ្នាពោលថា៖ «មានពរហើយ អ្នកណាដែលមកក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់!»»

ជំពូក 14

¹ នៅថ្ងៃសប្បិរមួយ ព្រះអង្គយាងទៅផ្ទះរបស់អ្នកដឹកនាំខាងគណៈជាវិស្វម្នាក់ ដើម្បីសោយព្រះស្វាយ ហើយអ្នកនៅផ្ទះនោះតាមឃ្លាំមើល ព្រះអង្គយាងដិតដល់។ ² មើល នៅមុខព្រះអង្គ មានបុរសម្នាក់កើតទាច។ ³ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលសួរទៅពួកបណ្ឌិតខាងវិន័យ និងពួកខាង គណៈជាវិស្វថា៖ «តើការមើលអ្នកដ៏ធំឲ្យបានជានៅថ្ងៃសប្បិរត្រូវតាមក្រឹត្យវិន័យឬទេ?» ⁴ ប៉ុន្តែ ពួកគេនៅស្ងៀមទាំងអស់គ្នា។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវហៅអ្នកដ៏ មក ហើយប្រោសគាត់ឲ្យដាច់ រួចប្រាប់គាត់ឲ្យត្រឡប់ទៅវិញ។ ⁵ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើមានតួនាទីសម្ងាត់ ឬគោរព អណ្តូងនៅថ្ងៃសប្បិរ តើអ្នកនឹងស្រង់គេឡើងភ្លាមទេ?» ⁶ ពួកគេមិនអាចឆ្លើយតបនឹងព្រះអង្គចំពោះសំណួរខាងលើ។ ⁷ ពេលព្រះយេស៊ូវសង្កេតឃើញភ្ញៀវ ដែលគេអញ្ជើញមកជ្រើសរើសកៅអីកិត្តិយស នោះព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នាទៅគេថា៖ ⁸ «បើមានគេអញ្ជើញអ្នកទៅជប់លៀងក្នុងពិធីមង្គលការណា មួយ សុំកុំទៅអង្គុយនៅកន្លែងកិត្តិយស ក្រែងលោកបានអញ្ជើញកិត្តិយសម្នាក់ទៀតមានឋានៈខ្ពស់ជាងអ្នក។ ⁹ ប្រសិនបើ ម្ចាស់កម្មវិធីអញ្ជើញ អ្នកទាំងពីរមកដល់ គាត់មុខជានិយាយថា «ចូរទុកកន្លែងកិត្តិយសនេះ ជូនអ្នកផ្សេង» ពេលនោះ អ្នកនឹងត្រូវអាម៉ាស់មុខ ហើយទៅអង្គុយកន្លែងអន់ជាងគេ វិញ។ ¹⁰ ផ្ទុយទៅវិញ ពេលមានគេអញ្ជើញអ្នក ចូរទៅអង្គុយកន្លែងអន់ជាងគេសិនចុះ លុះដល់ម្ចាស់កម្មវិធីមកដល់ នោះគាត់និយាយមកកាន់អ្នកថា៖ «សម្លាញ់អើយ! សូមអ្នកមកអង្គុយនៅកន្លែងនេះ»។ ពេលនោះអ្នកនឹងមានកិត្តិយស នៅចំពោះមុខភ្ញៀវទាំងអស់ ដែលអង្គុយរួមតុជាមួយអ្នកជាមិនខាន។ ¹¹ ដ្បិត អ្នកណាលើកតម្កើងខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេបន្ទាបចុះ ចំណែកអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួនវិញ គេនឹងលើកតម្កើងអ្នកនោះវិញ»។ ¹² ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូល ទៅកាន់អ្នកដែលបានយាងព្រះអង្គថា៖ «កាលណាអ្នកអញ្ជើញភ្ញៀវមកចូលរួមពិធីជប់លៀង កុំអញ្ជើញមិត្តស្និទ្ធស្នាល បងប្អូន សាច់ញាតិ ឬអ្នកជិតខាងដែល មានសម្បត្តិ អ្នកទាំងនោះអញ្ជើញអ្នកវិញជាការតបស្ម័ន រួចគេនឹងតបស្ម័នអ្នកវិញ។ ¹³ ប៉ុន្តែ ពេលណាអ្នករៀបចំពិធីជប់លៀង ត្រូវហៅមនុស្សក្រីក្រ មនុស្ស ពិការ មនុស្សខ្វិន និងមនុស្សខ្វាក់។ ¹⁴ នោះអ្នកនឹងមានពរមិនខាន ព្រោះអ្នកទាំងនោះពុំមានលទ្ធភាពតបស្ម័នអ្នកវិញបានឡើយ។ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់វិញទេ ដែលនឹងតបស្ម័នជូនអ្នក នៅថ្ងៃដែលមនុស្សសុចរិតរស់ឡើងវិញ»។ ¹⁵ ក្រោយពេលបុរសម្នាក់ដែលអង្គុយរួមតុជាមួយព្រះយេស៊ូវ បានឮព្រះបន្ទូលទាំងនេះ ហើយ គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «មានពរហើយ អ្នកណាដែលបានចូលរួមពិធីជប់លៀងក្នុងព្រះរាជបុរសព្រះជាម្ចាស់!»។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅ គាត់ថា៖ «មានបុរសម្នាក់រៀបពិធីជប់លៀងមួយយ៉ាងធំ ហើយលោកបានអញ្ជើញភ្ញៀវជាច្រើននាក់មកចូលរួម។ ¹⁷ ពេលអាហាររៀបចំរួចរាល់តាមម៉ោងកំណត់លោកចាត់អ្នកបម្រើទៅប្រាប់ភ្ញៀវថា៖ «សូមអញ្ជើញមក! ព្រោះម្ហូបអាហារបានរៀបចំស្រេចហើយ»។ ¹⁸ ភ្ញៀវ ទាំងនោះនាំគ្នាដោះសាប៊ុនបន្ទាប់គ្នា។ ម្នាក់និយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា៖ «ខ្ញុំទើបតែបានទិញដីចម្ការមួយកន្លែង ហើយខ្ញុំត្រូវតែទៅមើលឥឡូវនេះ។ សូមមេត្តា អភ័យទោសឲ្យខ្ញុំផង»។ ¹⁹ ម្នាក់ទៀតក៏និយាយថា៖ «ខ្ញុំទើបនឹងទិញគោប្រាំនឹម ខ្ញុំត្រូវតែយកវាទៅទឹមសាកល្បង។ សូមលោកមេត្តាអភ័យទោសឲ្យខ្ញុំផង»។ ²⁰ បន្ទាប់មកម្នាក់ទៀតពោលថា៖ «ខ្ញុំទើបនឹងរៀបការប្រពន្ធ ដូច្នេះខ្ញុំពុំអាចទៅចោលនាងបានទេ»។ ²¹ អ្នកបម្រើចូលមកជម្រាបប្រាប់ចៅហ្វាយនូវរឿងរ៉ាវទាំងអស់នេះ។ ម្ចាស់ផ្ទះក៏ខឹង ហើយប្រាប់ទៅបម្រើថា៖ «ចូរប្រញាប់ប្រញាល់ចេញទៅតាមផ្លូវ និងតាមទី ផ្សារក្នុងទីក្រុង ដើម្បីនាំមនុស្សក្រីក្រ មនុស្សពិការ មនុស្សខ្វិន និងមនុស្សខ្វាក់»។ ²² អ្នកបម្រើនិយាយថា៖ «លោកម្ចាស់! អ្វីដែលលោកម្ចាស់បានបង្គាប់ដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើបានសម្រេចរួចហើយ ហើយនៅមានកន្លែងអង្គុយនៅសល់ទៀត»។ ²³ ម្ចាស់ផ្ទះប្រាប់ទៅអ្នកបម្រើថា៖ «ចូរទៅតាម ផ្លូវជាតិ ស្រុកស្រែ តាមភៀនរបង ហើយបង្ខំមនុស្សចូលមកពេញផ្ទះខ្ញុំ»។ ²⁴ ដ្បិត ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលខ្ញុំបានអញ្ជើញកាលពីមុន នោះ ពុំបានបរិភោគអាហារឡើយ»។ ²⁵ ឥឡូវនេះ មានមហាជនជាច្រើនកុះករបានធ្វើដំណើរជាមួយព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គបែរព្រះភក្ត្រទៅរកគេ ហើយមាន ព្រះបន្ទូលថា៖ ²⁶ «បើអ្នកណាចង់មកតាមខ្ញុំ តែមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំខ្លាំងជាងឪពុកម្តាយ ប្រពន្ធ កូន បងប្អូនប្រុសស្រី និងជីវិតខ្លួនទេ អ្នកនោះពុំអាចធ្វើជាសិស្ស របស់ខ្ញុំបានឡើយ»។ ²⁷ អ្នកណាមិនលឺឈឺគ្នាងរបស់ខ្លួនមកតាមខ្ញុំទេ អ្នកនោះក៏ពុំអាចធ្វើជាសិស្សរបស់ខ្ញុំបានដែរ។ ²⁸ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ចង់សង់ផ្ទះថ្មីមួយ អ្នកនោះត្រូវអង្គុយគិតគូរមើលថ្លៃសង់ជាមុនសិន ដើម្បីដឹងថា តើខ្លួនមានប្រាក់ល្មមនឹងបង្ហើយសំណង់ ឬយ៉ាងណា? ²⁹ បើមិនដូច្នេះទេ កាលណាចាក់គ្រឹះហើយ តែមិនអាចបង្ហើយបាន មនុស្សម្នាឃើញ មុខជាសើចចំអកអោយមិនខាន ³⁰ ដោយពោលថា៖ «មើលបុរសនេះសង់ ផ្ទះ តែមិនអាចបង្ហើយបានទេ»។ ³¹ ម្យ៉ាងទៀត ប្រសិនបើមានស្តេចមួយអង្គ រៀបនឹងចេញទៅធ្វើសឹកសង្គ្រាម គេចល់នឹងស្តេចមួយអង្គទៀត តើព្រះអង្គមិនគង់ គិតគូរជាមុនសិនថា បើទ្រង់មានទ័ពមួយចំនួននាក់ អាចតទល់នឹងបច្ចាមិត្តដែលមានគ្នាពីរម៉ឺននាក់បានឬយ៉ាងណា? ³² បើឃើញថាមិនអាចតទល់បានទេ នោះ ទ្រង់នឹងគណៈប្រតិភូទៅសុំចរចារកសន្តិភាព ពេលដែលស្តេចមួយអង្គទៀតនៅឆ្ងាយនៅឡើយ។ ³³ ដូច្នេះ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើអ្នកណាមិនលះបង់អ្វីៗ ទាំងអស់ ដែលខ្លួនមានទេ អ្នកនោះមិនអាចធ្វើជាសិស្សរបស់ខ្ញុំបានឡើយ»។ ³⁴ «អំបិលជាបរិយាយប្រយោជន៍មួយ ប៉ុន្តែ បើអំបិលបាត់ជាតិប្រែហើយ តើ ត្រូវធ្វើម្តេចឲ្យវាមានជាតិប្រែឡើងវិញ? ³⁵ វាគ្មានសារប្រយោជន៍អ្វីទៀតទេ ទោះបីយកទៅលាយដី ឬលាយដីក៏មិនកើតដែរ។ មានតែយកវាទៅចាក់ចោល ប៉ុណ្ណោះ។ អស់អ្នកដែលឮពាក្យនេះ សូមស្តាប់ដោយពិចារណាចុះ»។

ជំពូក 15

¹ ឥឡូវនេះ មានអ្នកទារពន្ធ និងមនុស្សបាបទាំងអស់ ចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ដើម្បីស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ។ ² ទាំងពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួក
អាចារ្យអ៊ីរ៉ាដាក់គ្នាថា៖ «អ្នកនេះរាក់ទាក់មនុស្សមានបាប ថែមទាំងទាំងបរិភោគជាមួយគេទៀត»។ ³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាប្រសាទនេះទៅពួកគេថា៖ ⁴
«ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បើមានម្នាក់មានចៀមមួយរយក្បាល ហើយបាត់ចៀមមួយ តើគាត់មិនទុកចៀមកៅសិបប្រាំបួនចោលនៅទីវាល ហើយទៅតាមរក
ចៀមដែលបាត់នោះ រហូតទាល់តែបានឃើញវិញទេឬអី? ⁵ បន្ទាប់ពីរកឃើញហើយ គាត់លើកចៀមដាក់លើស្នា និងត្រេកអរសប្បាយ។ ⁶ ពេលគាត់ត្រឡប់មក
ផ្ទះវិញ គាត់ក៏ហៅមិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាងមកប្រាប់ថា៖ «សូមជួយអរសប្បាយជាមួយខ្ញុំផង ដ្បិត ខ្ញុំបានរកឃើញចៀមដែលបាត់នោះហើយ»។ ⁷ ខ្ញុំសុំប្រាប់
អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះជាម្ចាស់នៅស្ថានបរមសុខនឹងអរសប្បាយ សូម្បីតែមានមនុស្សបាបម្នាក់ប្រែចិត្ត ខ្លាំងជាងព្រះអង្គអរសប្បាយនឹងមនុស្សសុចរិតកៅសិបប្រាំ
បួននាក់ ដែលមិនត្រូវការប្រែចិត្ត។ ⁸ ឬមានស្រ្តីម្នាក់មានប្រាក់ដប់ដួង ប្រសិនបើ បាត់តែមួយដួង តើគាត់នឹងអុជចង្កៀង បោសផ្ទះ និងស្វែងរកប្រាក់
នោះគ្រប់ទីកន្លែងដោយយកចិត្តទុកដាក់ ទាល់តែបានឃើញវិញ។ ⁹ ពេលរកឃើញហើយ គាត់ក៏ហៅមិត្តភក្តិ និងអ្នកជិតខាងមកប្រាប់ថា៖ «សូមជួយអរ
សប្បាយជាមួយខ្ញុំផង! ដ្បិត ខ្ញុំបានរកឃើញប្រាក់ដួងដែលបាត់នោះហើយ»។ ¹⁰ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងអរសប្បាយជាខ្លាំង
ដោយមានមនុស្សបាបតែម្នាក់ប្រែចិត្ត។ ¹¹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «មានបុរសម្នាក់មានកូនប្រុសពីរនាក់ ¹² ហើយកូនពៅនិយាយ
ទៅកាន់ឪពុកថា៖ «លោកឪពុក! សូមចែកចំណែកកេរមរតកឲ្យកូនមក»។ ដូច្នេះ ឪពុកក៏ចែកមរតកឲ្យកូន។ ¹³ ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក កូនពៅប្រមូល
ទ្រព្យសម្បត្តិដែលខ្លួនមានទាំងអស់ រួចក៏ចាកចេញទៅស្រុកឆ្ងាយ ហើយកូនពៅបានចាយបង្គិនទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្លួនអស់ទៅ។ ¹⁴ ពេលកូនពៅចាយវាយ
ទ្រព្យសម្បត្តិអស់ហើយ ស្រាប់តែមានកើតទុរ្ភិក្សយ៉ាងខ្លាំងពេញស្រុកនោះ ហើយកូនពៅនោះចាប់ផ្តើមខ្វះខាត។ ¹⁵ គាត់ក៏ទៅស៊ីឈូលឲ្យអ្នកស្រុកម្នាក់
ដែលគេប្រើគាត់ឲ្យមើលថែជ្រូកតាមវាលស្រែចម្ការ។ ¹⁶ គាត់ចង់បរិភោគបាយជ្រូកនោះណាស់ តែគ្មានអ្នកណាឲ្យគាត់បរិភោគឡើយ។ ¹⁷ តែពេលកូនពៅ
ភ្ញាក់ខ្លួន ហើយគិតក្នុងចិត្តថា៖ «អ្នកបម្រើរបស់ឪពុកអញទាំងអស់សុទ្ធតែមានម្ហូបអាហារបរិភោគគ្រប់គ្រាន់ ចំណែកអញនៅទីនេះវិញ អញសឹងតែដាច់ពោះ
ស្លាប់ទៅហើយ! ¹⁸ អញត្រូវតែរើសត្រឡប់ទៅរកឪពុកអញវិញ និងប្រាប់គាត់ថា៖ «លោកឪពុក! កូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយខុសនឹង
លោកឪពុកផងដែរ។ ¹⁹ លោកឪពុកមិនគួរហៅខ្ញុំនេះជាកូនទៀតទេ សូមលោកឪពុករាប់ខ្ញុំជាអ្នកបម្រើបានហើយ»។ ²⁰ ដូច្នេះ កូនពៅក៏រើសត្រឡប់ទៅរក
ឪពុកវិញ។ ខណៈពេលឪពុកឃើញកូនប្រុសពីរនាក់ គាត់មានចិត្តក្តួលអាណិត រួចក៏រត់ទៅទទួលកូន ហើយឱបច្របលើកទៀតផង។ ²¹ កូនពៅនិយាយទៅកាន់
ឪពុកថា៖ «លោកឪពុក! កូនបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបខុសនឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយខុសនឹងលោកឪពុកដែរ។ លោកឪពុកមិនគួរហៅខ្ញុំនេះជាកូនទៀតទេ»។ ²²
ឪពុកប្រាប់ពួកអ្នកបម្រើថា៖ «ចូរប្រញាប់យកសម្លៀកបំពាក់ល្អៗបំផុត និងពាក់ឲ្យកូនខ្ញុំ ហើយយកចិញ្ចៀន និងស្បែកជើងមកពាក់ឲ្យផង។ ²³ បន្ទាប់មកយក
កូនគោបំប៉នទុក មកកាប់ជប់លៀង។ ចូរយើងជប់លៀងឲ្យសប្បាយ! ²⁴ ដ្បិត កូនខ្ញុំនេះបានស្លាប់ទៅហើយ តែឥឡូវនេះរស់ឡើងវិញ។ កូនបានរង្វេងបាត់ តែ
ឥឡូវនេះ រកឃើញវិញហើយ»។ គេនាំគ្នាជប់លៀងយ៉ាងសប្បាយ។ ²⁵ ចំណែកកូនច្បងវិញនៅចម្ការ។ កាលគាត់ត្រឡប់មកជិតដល់ផ្ទះវិញ គាត់ឮសូរតន្ត្រី
និងរាំ។ ²⁶ គាត់ក៏ហៅអ្នកបម្រើម្នាក់មកសួរថា តើ មានអ្វីកើតឡើង? ²⁷ អ្នកបម្រើឆ្លើយប្រាប់គាត់ថា៖ «ប្អូនលោកត្រឡប់មកវិញ ហើយឪពុករបស់លោក
ឲ្យគោបំប៉ន ព្រោះប្អូនរបស់លោកបានត្រឡប់មកវិញដោយសុភមង្គល»។ ²⁸ កូនច្បងខឹងណាស់ និងមិនចូលផ្ទះទេ ដូច្នេះ ឪពុកក៏ចេញមកអង្វរ
កូនឲ្យចូលផ្ទះ។ ²⁹ ប៉ុន្តែ កូនច្បងឆ្លើយតបទៅឪពុកវិញថា «មើល! ខ្ញុំបានបម្រើលោកដូចជាទាសករច្រើនឆ្នាំមកនេះ ហើយខ្ញុំមិនដែលធ្វើខុសនឹងបទបញ្ជា
របស់លោកត្រង់ណាមួយឡើយ តែលោកវិញមិនដែលឲ្យកូនពៅមួយមកកូន ដើម្បីកាប់ជប់លៀងជាមួយមិត្តភក្តិទាល់តែសោះ! ³⁰ ចំណែកកូនលោកត្រឡប់
មកវិញ វាបានបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិលោកទាំងអស់ជាមួយស្រីញី លោកនៅតែកាប់កូនគោបំប៉នជប់លៀងទទួលវាទៀត»។ ³¹ ឪពុកនិយាយទៅកូនថា៖ «កូន
អើយ! ឯងនៅជាមួយឪពុករហូត ហើយអ្វីៗទាំងអស់ដែលជារបស់ឪពុក ក៏ជារបស់កូនដែរ។ ³² គួរតែយើងសប្បាយរីករាយវិញ ដ្បិតប្អូនរបស់ឯងដែលបាន
ស្លាប់នោះ ឥឡូវនេះ វារស់ឡើងវិញហើយ។ ពីមុនវាបានរង្វេងបាត់ តែឥឡូវនេះ យើងរកឃើញវិញហើយ»។

ជំពូក 16

1 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ «មានសេដ្ឋីមួយរូប បានប្រគល់មុខងារឲ្យអ្នកបម្រើម្នាក់មើលខុសត្រូវលើទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោក ហើយមានគេរាយការណ៍ប្រាប់លោកថា អ្នកមើលការខុសត្រូវនោះបានចាយវាយទ្រព្យសម្បត្តិរបស់លោកខ្លះខ្លាយ។² ដូច្នេះ សេដ្ឋីក៏ហៅអ្នកមើលការខុសត្រូវមកប្រាប់ថា៖ «តើអ្វីដែលខ្ញុំបានឮពីអ្នកពិតមែនទេ? ចូរយកបញ្ជីការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកចេញមកជុំវិញខ្ញុំដែលឲ្យអ្នកមើលការខុសត្រូវលើសម្បត្តិខ្ញុំទៅទៀតហើយ»។³ អ្នកមើលការខុសត្រូវនោះគិតក្នុងចិត្តថា៖ «តើអញគិតទៅធ្វើការអ្វីវិញ បើចៅហ្វាយដកការទទួលខុសត្រូវចេញពីអញ? អញគ្មានកម្លាំងនឹងកាប់គាស់ដីទេ ហើយអញខ្មាសមិនហ៊ានដើរសុំទានគេ។⁴ ខ្ញុំនឹកឃើញ គួរធ្វើអ្វីហើយ ដូច្នេះនៅពេលអញឈប់កាន់ការងារ តែឲ្យអ្នកស្រុកនៅតែទទួលអញឲ្យស្នាក់នៅផ្ទះគេដដែល»។⁵ រួចអ្នកមើលការខុសត្រូវក៏ហៅកូនបំណុលរបស់ចៅហ្វាយឲ្យចូលមកម្នាក់ម្តងៗ គាត់សួរអ្នកមួយថា៖ «តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មាន?»⁶ កូនបំណុលនោះឆ្លើយថា៖ «ប្រុងអស់មួយរយផង»។ គាត់ប្រាប់អ្នកនោះថា៖ «យកបញ្ជីរបស់អ្នកទៅ ចូរអង្គុយចុះរួចសរសេរឲ្យលឿនដាក់ថា ជំពាក់ហាសិបផង»។⁷ បន្ទាប់មក គាត់សួរម្នាក់ទៀតថា៖ «តើអ្នកជំពាក់ចៅហ្វាយខ្ញុំប៉ុន្មានដែរ?» កូនបំណុលនោះឆ្លើយថា៖ «ស្រូវមួយរយចំណែក»។ គាត់ប្រាប់ថា៖ «យកបញ្ជីរបស់អ្នកហើយសរសេរដាក់ថា ជំពាក់ប៉ែតសិបចំណែកវិញ»។⁸ ម្ចាស់ក៏សរសេរអ្នកមើលការខុសត្រូវទុច្ចរិតនេះណាស់ ព្រោះគាត់ប៉ិនប្រសប់បោកបញ្ឆោត។ ជុំវិញ មនុស្សក្នុងលោកនេះតែងតែប៉ិនប្រសប់បោកបញ្ឆោតគ្នាផង ជាងមនុស្សក្នុងពន្លឺទៅទៀត។⁹ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរបង្កើតមិត្តភក្តិដោយចេះប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍នេះ ដូច្នេះ ពេលទ្រព្យនេះរលាយសូន្យទៅមិត្តភក្តិទាំងនោះនឹងទទួលអ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងដំណាក់ដ៏អស់កល្បជានិច្ចវិញ។¹⁰ អ្នកណាស្មោះត្រង់ក្នុងកិច្ចការតូច អ្នកនោះក៏ស្មោះត្រង់ក្នុងកិច្ចការធំដែរ ហើយអ្នកទុច្ចរិតក្នុងកិច្ចការតូច អ្នកនោះក៏ទុច្ចរិតក្នុងកិច្ចការធំដែរ។¹¹ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ក្នុងរបៀបប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិទុច្ចរិតនេះ តើអ្នកណាអាចប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិពិតប្រាកដ មកអ្នករាល់គ្នាបានដែរ? ¹² ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាមិនស្មោះត្រង់ក្នុងការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃផង តើអ្នកណានឹងប្រគល់ទ្រព្យសម្បត្តិមកឲ្យអ្នករាល់គ្នាមើលការខុសត្រូវ? ¹³ គ្មានអ្នកបម្រើណាអាចបម្រើចៅហ្វាយពីរបីបានទេ ព្រោះអ្នកនោះនឹងស្អប់មួយហើយស្រឡាញ់មួយ ឬស្មោះត្រង់មួយ និងមើលងាយមួយជាពុទាន។ អ្នករាល់គ្នាពុំអាចបម្រើព្រះជាម្ចាស់ផង និងបម្រើទ្រព្យសម្បត្តិលោកីយ៍ផងបានឡើយ»។¹⁴ ពេលណាពួកខាងគណៈផាស៊ីស្តដែលជាអ្នកស្រឡាញ់ប្រាក់ បានឮដូច្នេះ ពួកគេក៏ចំអកឲ្យព្រះអង្គ។¹⁵ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាសម្តែងថាខ្លួនសុចរិតនៅចំពោះមុខមនុស្ស ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ឈ្វេងយល់ជម្រាបចិត្តអ្នករាល់គ្នាវិញ។ អ្វីៗដែលមនុស្សលើកតម្កើង តែជាការគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើមនៅចំពោះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់។¹⁶ គម្ពីរវិន័យ និងគម្ពីរព្យាករណ៍នៅតែសុពលភាព រហូតដល់លោកយ៉េស៊ូមានបាទីស្តមកដល់។ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក មនុស្សបានឮដំណឹងល្អ ស្តីអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយគ្រប់គ្នាខំប្រឹងតាម។¹⁷ ប៉ុន្តែ ផ្ទៃមេឃផែនដីនឹងរលាយសូន្យទៅ តែក្រឹត្យវិន័យមិនរលាយឡើយ សូម្បីតែគួរអក្សរមួយដ៏តូច ក៏មិនរលាយបាត់ផង។¹⁸ បុរសណាដែលលែងភរិយា ហើយទៅរៀបការនឹងស្រ្តីម្នាក់ទៀត បុរសនោះបានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ចំណែកបុរសណារៀបការនឹងស្រ្តីប្តីលែង បុរសនោះក៏បានប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដែរ។¹⁹ «មានបុរសម្នាក់មានទ្រព្យសម្បត្តិស្តុកស្តម្ភ គាត់ប្រើសម្លៀកបំពាក់ល្អៗ ធ្វើពីក្រណាត់ទេសឯក ហើយគាត់រស់នៅយ៉ាងសប្បាយ ជាមួយនឹងទ្រព្យសម្បត្តិមហាសាល។²⁰ នៅទីនោះក៏មានអ្នកសុំទានម្នាក់ឈ្មោះឡាសារ ហើយគាត់តែងដេកនៅមាត់ទ្វាររបងផ្ទះអ្នកមាននោះ ខ្លួនគាត់កើតជំពៅពេញ។²¹ គាត់រង់ចាំបរិភោគកំទេចម្ហូបអាហារជ្រុះពីតុអ្នកមាន។ សូម្បីតែសត្វផ្លែក៏មកលិទដំបៅគាត់ទៀតផង។²² ក្រោយមក អ្នកសុំទានបានស្លាប់ទៅ ហើយពួកទេវតាក៏នាំយកគាត់ទៅដាក់ក្បែរលោកអប្រាហាំ។ បុរសអ្នកមានក៏ស្លាប់ទៅដែរ គេយកសពគាត់ទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ។²³ នៅស្ថានមនុស្សស្លាប់ គាត់ទទួលទារុណកម្មយ៉ាងខ្លាំង គាត់ងើបមុខលើមើលឃើញលោកអប្រាហាំពីចម្ងាយ ហើយឡាសារក៏នៅក្បែរលោកដែរ។²⁴ ដូច្នេះ គាត់ស្រែកប្រាប់លោកអប្រាហាំថា៖ «លោកឪពុកអប្រាហាំអើយ! សូមមេត្តាខ្ញុំផង ហើយសូមលោកប្រាប់ឡាសារឲ្យយកកម្រាមដៃជ្រលក់ទឹក និងបន្ទុកផ្សើមអណ្តាតខ្ញុំបន្តិច ព្រោះខ្ញុំនៅក្នុងភ្លើងនេះក្តៅណាស់។²⁵ លោកអប្រាហាំមានប្រសាសន៍ថា៖ «កូនអើយ! ចូរនឹកកាលកូនមានជីវិតនៅឡើយ កូនរស់នៅយ៉ាងសប្បាយ ហើយឡាសារវិញស្គាល់តែទុក្ខវេទនា។ ឥឡូវនេះ ឡាសារបានសុខសាន្តហើយ តែកូនវិញកូនត្រូវឈឺចុកចាប់។²⁶ ក្រៅពីនេះ មានលំហមួយយ៉ាងធំខណ្ឌយើងពីគ្នា ដូច្នេះ ទោះបីអ្នកណាចង់ឆ្លងពីស្ថាននេះទៅរកអ្នករាល់គ្នា ក៏ឆ្លងមិនបានឡើយ ទោះបីមានអ្នកណាចង់ឆ្លងពីនោះមករកយើង ក៏ឆ្លងមិនបានដែរ»។²⁷ អ្នកមាននោះអង្វរថា៖ «លោកឪពុកអប្រាហាំអើយ សូមលោកមេត្តាចាត់ឡាសារឲ្យទៅផ្ទះឪពុកខ្ញុំផង»។²⁸ ខ្ញុំមានបងប្អូនប្រុសប្រាំនាក់ ដើម្បីឲ្យឡាសារទៅប្រាប់គេឲ្យដឹងខ្លួន ខ្លាចក្រែងលោកពួកគេត្រូវមកកន្លែងនេះទុក្ខទារុណកម្មនេះ»។²⁹ ប៉ុន្តែ លោកអប្រាហាំឆ្លើយថា៖ «បងប្អូនរបស់កូនមានលោកម៉ូសេ និងពួកព្យាករណ៍ហើយ ចូរស្តាប់តាមពួកគេទៅ។³⁰ អ្នកមានតបទៅលោកអប្រាហាំថា៖ «ទេ! លោកឪពុកអប្រាហាំ តែបើមានអ្នកណាម្នាក់ ពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ទៅប្រាប់គេ ទើបគេប្រែចិត្ត។³¹ ប៉ុន្តែ លោកអប្រាហាំឆ្លើយតបវិញថា៖ «ប្រសិនបើ គេមិនធ្វើតាមពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់លោកម៉ូសេ និងព្យាករណ៍ទេ ទោះបីមានមនុស្សស្លាប់បានរស់ឡើងវិញ ទៅប្រាប់គេក៏ដោយ ក៏គេមិនព្រមជឿដែរ»។

ជំពូក 17

¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ «ប្រាកដណាស់មានមូលហេតុជាច្រើនជាក់លាក់ ដែលបណ្តាលឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាប ប៉ុន្តែ វេទនាហើយ អស់អ្នកណាគាំគេឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើបាប! ² ចំពោះអ្នកនោះ ប្រសិនបើគេយកត្បាល់ថ្មយ៉ាងធំមកចងក រួចចម្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រ ប្រសើរជាងទុកឲ្យនាំមនុស្សតូចតាចណាម្នាក់ប្រព្រឹត្តអំពើបាប។ ³ ចូរប្រយ័ត្នខ្លួន ប្រសិនបើ បងប្អូនណាប្រព្រឹត្តអំពើបាប ចូរស្តីប្រដៅគាត់ផង តែបើគាត់ប្រែចិត្តរួចហើយ ចូរអត់ទោសឲ្យគាត់ទៅ។ ⁴ ប្រសិនបើ គាត់ប្រព្រឹត្តអំពើបាបចំពោះអ្នក ប្រាំពីរដងក្នុងមួយថ្ងៃ ហើយបើគាត់ត្រឡប់មករកអ្នកទាំងប្រាំពីរដង ដោយពោលថា៖ «ខ្ញុំប្រែចិត្តហើយ» អ្នកត្រូវអត់ទោសឲ្យគាត់ទៅ!»។ ⁵ ពួកសាវ័កទូលព្រះអម្ចាស់ថា៖ «សូមព្រះអង្គប្រទានជំនឿមកយើងខ្ញុំថែមទៀត»។ ⁶ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាមានជំនឿប៉ុនគ្រាប់ពូជមួយដ៏ល្អិត ហើយបើអ្នករាល់គ្នានិយាយទៅកាន់ដើមឈើនេះថា៖ «ចូររំលើងឫសឯង ទៅដុះក្នុងសមុទ្រទៅ» វាមុខជាស្លាប់បង្គាប់អ្នករាល់គ្នាមិនខាន។ ⁷ ប៉ុន្តែ ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដែលមានអ្នកបម្រើទៅក្នុងស្រែ ឬឃ្លាឈូងសត្វ ពេលពួកគេវិលត្រឡប់មកពីវាលស្រែវិញ និយាយថា៖ «មកនេះប្រញាប់ រួចអង្គុយពីសាបាយ?» ⁸ ឆ្លើយទៅវិញ តើម្ចាស់មិននិយាយទៅកាន់អ្នកបម្រើថា៖ «ចូររៀបចំបាយទឹកឲ្យខ្ញុំ រួចក្រវ៉ាត់ចង្កេះមកបម្រើខ្ញុំពេលខ្ញុំកំពុងបរិភោគ រហូតដល់ខ្ញុំបរិភោគហើយ។ រួចចាំទៅបរិភោគតាមក្រោយ»។ ⁹ ម្ចាស់មិនបានអរគុណអ្នកបម្រើទេ ព្រោះអ្នកបម្រើធ្វើតាមបង្គាប់ខ្លួន មែនទេ? ¹⁰ ចុះអ្នករាល់គ្នាវិញគិតដូច្នោះដែរ ពេលណាអ្នករាល់គ្នាបានបំពេញតាមបទបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់សព្វគ្រប់ហើយ គួរពោលថា៖ «យើងខ្ញុំជាអ្នកបម្រើមិនស័ក្តិសម។ យើងខ្ញុំគ្រាន់តែបានបំពេញកិច្ចការដែលយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើប៉ុណ្ណោះ»។ ¹¹ កាលព្រះយេស៊ូកំពុងយាងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រះអង្គយាងកាត់តាមព្រំដែនស្រុកសាម៉ារី និងស្រុកកាលីឡេ។ ¹² កាលព្រះអង្គយាងចូលក្នុងភូមិមួយ ព្រះអង្គបានជួបមនុស្សម្នាក់ដប់នាក់។ ពួកឈរឆ្ងាយពីព្រះអង្គ ¹³ រួចស្រែកឡើងថា៖ «ព្រះយេស៊ូ សូមលោកត្រូចមេត្តាអាណិតយើងខ្ញុំផង»។ ¹⁴ ព្រះយេស៊ូទតមើលពួកគេ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរអ្នករាល់គ្នាទៅបង្ហាញខ្លួនឲ្យពួកបូជាចារ្យបានឃើញចុះ»។ ពេលពួកគេនាំគ្នាចេញទៅ ពួកគេក៏បានជាស្អាតបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា។ ¹⁵ ពេលម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេឃើញថាខ្លួនបានជាសះស្បើយដូច្នេះ គាត់ក៏ត្រឡប់ក្រោយដោយបន្តិចម្តងម្តងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁶ គាត់ក្រាបទៀបព្រះបាទាព្រះយេស៊ូ ឱនក្បាលដល់ដី ទាំងអរព្រះគុណព្រះអង្គផង។ អ្នកនោះជាអ្នកស្រុកសាម៉ារី។ ¹⁷ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នកទាំងដប់នាក់មិនបានជាស្អាតបរិសុទ្ធគ្រប់គ្នាទេឬ? ចុះប្រាំបួននាក់ទៀតនៅឯណា? ¹⁸ គ្មាននរណាម្នាក់មកលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះជាម្ចាស់ ក្រៅពីជនបរទេសម្នាក់នេះទេឬ?» ¹⁹ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ទៀតថា៖ «ចូរក្រោកឡើង! អញ្ជើញទៅចុះ! ដំនើររបស់អ្នកបានប្រោសអ្នកឲ្យជាហើយ»។ ²⁰ ពេលពួកខាងគណៈផារីស៊ីទូលសួរព្រះយេស៊ូថាតើ ព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកគ្រងរាជ្យនៅពេលណានោះ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់មិនមែនមក ដោយមនុស្សមើលឃើញនឹងភ្នែកទេ។ ²¹ ក៏ពុំដែលមកដោយមានគេនិយាយថា៖ «មើល ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់នៅទីនេះ!» ឬ «ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់នៅទីនោះ!» ដ្បិត មើល! ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា»។ ²² ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ «ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ពេលណាអ្នករាល់គ្នាចង់ឃើញបុត្រមនុស្សយាងមក ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាពុំបានឃើញឡើយ។ ²³ បន្ទាប់មក មានគេប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា៖ «មើល! ព្រះអង្គនៅទីនេះ! ឬនៅទីនោះ!» ប៉ុន្តែ កុំចេញទៅ ឬរត់ទៅតាមគេឲ្យសោះ។ ²⁴ ដ្បិត ផ្នែកបន្ទោរភ្លឺឆ្លាតឆ្លងកាត់ពីជើងមេឃម្ខាងទៅជើងមេឃម្ខាងយ៉ាងណា ថ្ងៃនោះបុត្រមនុស្សនឹងយាងមក។ ²⁵ ប៉ុន្តែ មុនដំបូងបុត្រមនុស្សត្រូវតែរងវេទនាជាច្រើន និងត្រូវមនុស្សជំនាន់នេះបដិសេធផងដែរ។ ²⁶ នៅជំនាន់លោកណូអេយ៉ាងណា នោះក៏កើតមាននៅត្រាបុត្រមនុស្សយាងមកយ៉ាងនោះដែរ។ ²⁷ មនុស្សម្នាក់គិតតែរឿងស៊ីផឹក និងរៀបការប្តីប្រពន្ធ រហូតដល់ថ្ងៃលោកណូអេចូលក្នុងទូកធំ ហើយទឹកជំនន់ឡើងលិចបំផ្លាញពួកអស់។ ²⁸ ដូចគ្នាទៅនឹងជំនាន់លោកឡូតដែរ ពេលមនុស្សម្នាក់គិតតែរឿងស៊ីផឹក លក់ដូរ ដាំដំណាំ និងសង់ផ្ទះប៉ុណ្ណោះ។ ²⁹ ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃដែលលោកឡូតចាកចេញពីក្រុងសូដុម មានភ្លើង និងស្ពាន់ធំធេងធ្លាក់ពីលើមេឃ រួចបំផ្លាញអ្នកក្រុងទាំងអស់គ្នា។ ³⁰ ដូចគ្នានេះដែរ នៅថ្ងៃដែលបុត្រមនុស្សយាងមកនឹងត្រូវបើកសម្តែងឲ្យដឹង។ ³¹ នៅថ្ងៃនោះ កុំឲ្យអ្នកនៅលើដំបូលផ្ទះ ចុះមកយករបស់របរចេញពីផ្ទះ ហើយកុំឲ្យអ្នករាល់ស្រេចម្តារ វិលត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញឡើយ។ ³² ចូរនឹកចាំអំពីរឿងរ៉ាវរបស់ភរិយាលោកឡូត។ ³³ អ្នកណាខំរក្សាជីវិតរបស់ខ្លួន នឹងបាត់បង់ជីវិតទៅ ប៉ុន្តែអ្នកដែលបាត់បង់ជីវិត នឹងបានរួចជីវិតវិញ។ ³⁴ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា នៅយប់នោះបើមានពីរនាក់ដេកលើគ្រែជាមួយគ្នា។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងយកម្នាក់ទៅ ទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ។ ³⁵ មានស្ត្រីពីរនាក់កិនស្រូវជាមួយគ្នា ព្រះជាម្ចាស់យកម្នាក់ទៅ ទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ។ ³⁶ មានបុរសពីរនាក់នៅក្នុងចម្ការ ព្រះជាម្ចាស់យកម្នាក់ទៅ ទុកម្នាក់ទៀតឲ្យនៅ។ ³⁷ ពួកសិស្សទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់ តើហេតុការណ៍ទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅទីណា?»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «មានសាកសពនៅទីណា ក៏មានគ្នាតដុំគ្នានៅទីនោះដែរ»។

ជំពូក 18

¹ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាប្រសា ដើម្បីពន្យល់សិស្សឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួនក្នុងការអធិស្ឋាន មិនត្រូវរលាយចិត្តឡើយ ² ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នៅក្នុង ក្រុងមួយ មានចៅក្រមម្នាក់ ដែលមិនចេះគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ និងមិនកោតក្រែងមនុស្សណាម្នាក់ឡើយ។ ³ ពេលនោះ មានស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់នៅក្នុង ក្រុងនោះដែរ នាងតែងមកអង្វរចៅក្រមថា៖ «សូមលោកជួយរកយុត្តិធម៌ឲ្យនាងខ្ញុំផង»។ ⁴ អស់ពេលជាយូរមកហើយ ចៅក្រមនោះមិន ព្រមជួយនាងទាល់តែសោះ ប៉ុន្តែក្រោយមកលោកនឹកក្នុងចិត្តថា៖ «ទោះបីអញមិនគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ឬមិនកោតក្រែងនរណាម្នាក់ក្តី ⁵ ក៏អញត្រូវ តែជួយកាត់ក្តីឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយម្នាក់នេះដែរ ព្រោះនាងចេះតែមករំខានអញគ្រប់ពេលវេលា ដូច្នេះ នាងមុខជាលែងមករំខានអញទៀតហើយ»។ ⁶ បន្ទាប់មក ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរស្តាប់ពាក្យរបស់ចៅក្រមអយុត្តិធម៌នេះចុះ។ ⁷ ចុះបើព្រះជាម្ចាស់វិញ តើព្រះអង្គរឹតតែរកយុត្តិធម៌ឲ្យអស់អ្នក ដែលព្រះអង្គ បានជ្រើសរើស ស្រែកអង្វរព្រះអង្គទាំងយប់ទាំងថ្ងៃយ៉ាងណាទៅទៀត? តើព្រះអង្គនឹងបង្អែរបង្អង់ពេលឬ? ⁸ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ព្រះអង្គនឹងរកយុត្តិធម៌ យ៉ាងលឿន។ ទោះបីជាពេលបុត្រមនុស្សមកដល់ តើលោកពិតជាឃើញមនុស្សនៅលើផែនដីមានជំនឿឬ?» ⁹ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាប្រសា៖ ទៅកាន់អ្នក ខ្លះដែលនឹកគិតថាខ្លួនជាមនុស្សសុចរិត តែបែរជាមើលងាយអ្នកដទៃទៅវិញ ¹⁰ «មានបុរសពីរនាក់ឡើងទៅអធិស្ឋានក្នុងព្រះវិហារ គឺម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ី និងម្នាក់ទៀតជាអ្នកទារពន្ធ។ ¹¹ បុរសខាងគណៈផារីស៊ីឈរអធិស្ឋានក្នុងចិត្តថា៖ «បពិត្រព្រះជាម្ចាស់! ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណព្រះអង្គ ព្រោះទូលបង្គំមិនដូច ជនដទៃទៀតទេ ពួកគេជាចោរ ជាមនុស្សទុច្ចរិត ជាមនុស្សផិតក្បត់ ឬដូចអ្នកទារពន្ធនេះជាដើម។ ¹² ទូលបង្គំតមអាហារពីរដងក្នុងមួយអាទិត្យ។ ទូលបង្គំថ្វាយ មួយភាគដប់ពីរបស់ទូលបង្គំរាល់ថ្ងៃ»។ ¹³ ចំណែកឯ អ្នកទារពន្ធគាត់ឈរនៅពីចម្ងាយ មិនទាំងហ៊ានងើបមុខទៅលើផែនដី ប៉ុន្តែគាត់គក់ទ្រូងទូលព្រះអង្គថា៖ «ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ! សូមអាណិតមេត្តាទូលបង្គំជាមនុស្សបាបផង»។ ¹⁴ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា បុរសនេះត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ដោយដឹងថា ព្រះជាម្ចាស់ ប្រោសគាត់ឲ្យបានសុចរិត ព្រោះអ្នកណាលើកឡើងខ្លួន អ្នកនោះនឹងត្រូវគេបន្ទាបចុះ រីឯអ្នកដែលបន្ទាបខ្លួន នឹងត្រូវគេលើកឡើងវិញ»។ ¹⁵ មានមនុស្សម្នា បីនាក់មក ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គដាក់ព្រះហស្តលើ ប៉ុន្តែពេលពួកសិស្សឃើញដូច្នោះ គេក៏ស៊ីបន្ទោសអ្នកទាំងនោះ។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូហៅអ្នកទាំងនោះឲ្យយក ទារកមកជិតព្រះអង្គ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទុកឲ្យក្មេងៗមករកខ្ញុំចុះ កុំឃាត់ពួកវាអី ដ្បិតនៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏មានសុទ្ធតែពួកគេដែរ។ ¹⁷ ខ្ញុំ សុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ថា អ្នកណាមិនព្រមទទួលព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ដូចក្មេងតូចមួយនេះទេ អ្នកនោះចូលក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់មិនបានឡើយ»។ ¹⁸ មាននាម៉ឺនម្នាក់ទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូដ៏សប្បុរសអើយ តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី ដើម្បីទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចជាកម្រិត?» ¹⁹ ព្រះយេស៊ូមាន ព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាលោកហៅខ្ញុំថាសប្បុរសដូច្នេះ? លើកលែងតែព្រះជាម្ចាស់មួយអង្គប៉ុណ្ណោះ? ²⁰ លោកស្គាល់បទបញ្ជាស្រាប់ហើយថា កុំ ប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ កុំសម្លាប់មនុស្ស កុំលួចទ្រព្យសម្បត្តិគេ កុំធ្វើសាស្ត្រក្លែងក្លាយ ចូរគោរពមាតាបិតា»។ ²¹ នាម៉ឺននោះទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិ តាមបទបញ្ជាទាំងនេះតាំងតែពីក្មេងមកម្ល៉េះ»។ ²² ពេលព្រះយេស៊ូឮដូច្នេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «នៅខ្វះកិច្ចការមួយទៀត ដែលលោកពុំទាន់ធ្វើ គឺ ត្រូវលក់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ដែលលោកមាន ហើយចែកឲ្យជនក្រីក្រ នោះអ្នកនឹងបានសម្បត្តិស្មើគ្នា រួចសឹមលោកអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ»។ ²³ ប៉ុន្តែ ពេលនាម៉ឺន នោះឮដូច្នេះ គាត់ព្រួយចិត្តខ្លាំង ដ្បិតគាត់ជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិស្មើគ្នា។ ²⁴ ពេលព្រះយេស៊ូឃើញគាត់ព្រួយចិត្តដូច្នេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «អ្នក មានពិបាកចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ណាស់! ²⁵ សត្វអ្នកចូលតាមប្រហោងមួយងាយជាង អ្នកមានចូលក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅទៀត»។ ²⁶ អស់អ្នកដែលបានឮព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ គេពោលឡើងថា៖ «តើអ្នកណាអាចទទួលការសង្គ្រោះបាន?» ²⁷ រួចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ការអ្វីដែល មនុស្សធ្វើពុំកើត ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើកើតទាំងអស់»។ ²⁸ លោកពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំបានលះបង់ចោលទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ ហើយដើរតាម ព្រះអង្គ»។ ²⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាឲ្យដឹងច្បាស់ថា គ្មានអ្នកណាលះបង់ផ្ទះសម្បែង ប្រពន្ធ កូន ឪពុកម្តាយ និងបងប្អូន ដោយយល់ដល់ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ឡើយ ³⁰ អ្នកនោះនឹងទទួលបានយ៉ាងច្រើនលើសលប់ នៅពេលឥឡូវនេះ ព្រមទាំងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នៅពេល ខាងមុខថែមទៀតផង»។ ³¹ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូជួបជុំសាវ័ន្តទាំងដប់ពីរបុត្រមនុស្ស នឹងបានសម្រេចនៅទីនោះ។ ³² ដ្បិត លោកនឹងត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃសាសន៍ ដទៃ ហើយពួកគេនឹងចំអកលោក មើលងាយលោក ព្រមទាំងស្តោះទឹកមាត់ដាក់លោកផង។ ³³ ក្រោយពេលវាយលោកនឹងរំពាត់ រួចគេក៏ប្រហារជីវិតលោក ហើយបីថ្ងៃក្រោយមកលោកនឹងរស់ឡើងវិញ»។ ³⁴ ពួកសិស្សពុំបានយល់អំពីព្រះបន្ទូលនោះទេ ព្រោះព្រះអង្គលាក់កំបាំងអត្ថន័យទាំងនេះ ហើយពួកគេពុំបានយល់នូវអ្វី ដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលនោះឡើយ។ ³⁵ ពេលព្រះយេស៊ូយាងដល់ក្រុងយេរិទូ មានមនុស្សខ្វាក់ម្នាក់ អង្គុយសុំទាននៅ តាមផ្លូវ។ ³⁶ ពេលគាត់ឮសូរបណ្តាជនដើរកាត់តាមទីនោះ គាត់ក៏សួរគេថាមានរឿងអ្វីកើតឡើង។ ³⁷ គេប្រាប់គាត់ថា ព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណសាវ័ន្តយាង កាត់តាមផ្លូវនេះ។ ³⁸ ដូច្នេះ មនុស្សខ្វាក់ក៏ស្រែកឡើងថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូ ជាព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ! សូមលោកអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង»។ ³⁹ ពួក អ្នកដើរខាងមុខបានឃាត់គាត់ឲ្យនៅស្ងៀម ប៉ុន្តែ គាត់ស្រែករឹតតែខ្លាំងឡើងៗថា៖ «ឱព្រះរាជវង្សព្រះបាទដាវីឌអើយ សូមលោកអាណិតមេត្តាទូលបង្គំផង»។ ⁴⁰ ព្រះយេស៊ូក៏ឈប់នៅស្ងៀម ហើយបញ្ជាគេឲ្យបុរសនោះមកជិតព្រះអង្គ។ លុះមនុស្សខ្វាក់ដើរចូលជិតមក ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរគាត់ថា៖ «តើ អ្នកចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីចំពោះអ្នក?»។ គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំចង់មើលឃើញវិញ»។ ⁴² ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរឲ្យភ្នែក អ្នកបានភ្លឺឡើងវិញចុះ។ ជំនឿរបស់អ្នកបានប្រោសអ្នកឲ្យជាហើយ»។ ⁴³ រំពេចនោះគាត់មើលឃើញវិញភ្លាម ហើយគាត់ក៏តាមព្រះយេស៊ូ ទាំងលើកតម្កើង សិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ពេលឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះ ប្រជាជនទាំងអស់គ្នាសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។

ជំពូក 19

1 ព្រះយេស៊ូយាងចូលក្រុងយេរិទ្ធ ហើយកំពុងយាងកាត់ទីក្រុង។² មើល មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះសាខេ។ គាត់ជាមេលើអ្នកទារពន្ធ ហើយគាត់ក៏មានទ្រព្យសម្បត្តិយ៉ាងច្រើនដែរ។³ គាត់ព្យាយាមចង់ឃើញព្រះយេស៊ូមានភិនភាគយ៉ាងណា ប៉ុន្តែ គាត់ពុំឃើញទេ ព្រោះគាត់មានមាឌតូច។⁴ ដូច្នេះ គាត់រត់ទៅខាងមុខឯង រួចឡើងដើមឈើមួយដើម ចាំមើលព្រះអង្គ ព្រោះព្រះយេស៊ូត្រូវយាងកាត់តាមផ្លូវនោះ។⁵ ពេលព្រះយេស៊ូយាងមកដល់កន្លែងនោះ ព្រះអង្គងើបព្រះភក្ត្រឡើង ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «លោកសាខេអើយ! សូមចុះមកជាប្រញាប់ ដ្បិតថ្ងៃនេះ ខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅផ្ទះអ្នកហើយ»។⁶ ដូច្នេះ លោកសាខេក៏ចុះមកជាប្រញាប់ ហើយទទួលព្រះយេស៊ូដោយអំណរ។⁷ ពេលគ្រប់គ្នាបានឃើញដូច្នេះ ពួកគេអ៊ូរទៅថា៖ «លោកនេះទៅស្នាក់នៅផ្ទះមនុស្សបាប»។⁸ លោកសាខេក្រោកឈរឡើង ហើយទូលព្រះអម្ចាស់ថា៖ «មើល! បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំនឹងចែកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទូលបង្គំ ពាក់កណ្តាលដល់ជនក្រីក្រ ហើយប្រសិនបើទូលបង្គំទារពន្ធពីអ្នកណាហួសកំរិត ទូលបង្គំនឹងសងអ្នកនោះវិញមួយជាបួន»។⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ថ្ងៃនេះ ការសង្គ្រោះបានមកដល់ផ្ទះនេះហើយ ព្រោះបុរសនេះជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំដែរ។¹⁰ ដ្បិតបុត្រមនុស្សបានមក ដើម្បីស្វែងរក និងសង្គ្រោះមនុស្សបាត់បង់»។¹¹ កាលពួកគេបានឮដូច្នេះហើយ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាប្រស្នាមួយទៀតប្រាប់ពួកគេ ព្រោះព្រះអង្គយាងជិតដល់ក្រុងយេរិទ្ធសាឡើយ ហើយអ្នកទាំងនោះនឹកស្មានថា ព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់នឹងមកដល់ភ្លាមៗនេះ។¹² ហេតុដូច្នេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មានអភិជនម្នាក់ត្រូវចេញដំណើរទៅស្រុកឆ្ងាយ ដើម្បីនឹងទទួលរាជាភិសេក ហើយកាលណាទទួលរាជាភិសេកហើយ លោកនឹងត្រឡប់មកវិញ»។¹³ លោកក៏ហៅអ្នកបម្រើដប់នាក់មក និងប្រគល់ប្រាក់ដប់ណែនឲ្យពួកគេ រួចផ្តាំថា៖ «ចូរយកប្រាក់នេះទៅរកស៊ី រហូតដល់ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ»។¹⁴ ប៉ុន្តែ ប្រជាជនស្រុកនោះស្អប់លោក និងចាត់អ្នកតំណាងឲ្យទៅតាមក្រោយ ដោយជម្រាបថា៖ «យើងខ្ញុំមិនឲ្យលោកនេះធ្វើស្តេចលើយើងជាដាច់ខាត»។¹⁵ ពេលលោកត្រឡប់មកវិញ ក្រោយទទួលរាជ្យរួចហើយ លោកបានបង្គាប់ឲ្យហៅអ្នកអ្នកបម្រើទាំងដប់នាក់ ដែលលោកបានប្រគល់ប្រាក់ណែននោះ មកសួរចង់ដឹងថា ពួកគេបានរកស៊ីចំណេញបានប៉ុន្មាន។¹⁶ អ្នកបម្រើទីមួយចូលមកគាល់ទូលថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រាក់ដែលព្រះអង្គប្រទានមក ទូលបង្គំចំណេញបានដប់ណែន»។¹⁷ ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការទៅអ្នកនោះថា៖ «ល្អណាស់ អ្នកបម្រើដ៏ល្អអើយ! ដ្បិត អ្នកស្មោះត្រង់នឹងកិច្ចការដ៏តូចនេះយើងប្រគល់ឲ្យអ្នកគ្រប់គ្រងក្រុងដប់»។¹⁸ អ្នកបម្រើទីពីរចូលមកទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! ប្រាក់ដែលព្រះអង្គប្រទានមកនោះ ទូលបង្គំចំណេញបានប្រាំណែន»។¹⁹ ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការទៅគាត់ថា៖ «យើងតែងតាំងអ្នកឲ្យគ្រប់គ្រងលើក្រុងប្រាំ»។²⁰ អ្នកបម្រើម្នាក់ទៀតចូលមកទូលថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! នេះប្រាក់របស់ព្រះអង្គ ទូលបង្គំបានរក្សាទុក»។²¹ ដ្បិត ទូលបង្គំខ្លាចព្រះអង្គ ព្រោះព្រះអង្គប្រើប្រាស់ណាស់។ ព្រះអង្គតែងប្រមូលយកអ្វីៗ ដែលពុំមែនជារបស់ព្រះអង្គ និងច្រូតកាត់ពីស្រែដែលព្រះអង្គមិនបានសាបព្រះ»។²² ព្រះរាជាមានរាជឱង្ការទៅអ្នកបម្រើនោះថា៖ «អ្នកបម្រើអាក្រក់អើយ យើងនឹងកាត់ទោសអ្នក ឲ្យស្របតាមពាក្យសម្តីរបស់អ្នក។ អ្នកដឹងស្រាប់ហើយថា យើងជាមនុស្សប្រើប្រាស់ ប្រមូលយកអ្វីៗដែលមិនមែនជារបស់យើង ហើយច្រូតកាត់ពីស្រែដែលយើងមិនបានសាបព្រះ»។²³ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនយកប្រាក់របស់យើងទៅចងការ ដូច្នេះពេលយើងយើងត្រឡប់មកវិញ យើងបានទាំងដើម និងបានទាំងការ?»។²⁴ ព្រះរាជាបញ្ជាទៅអ្នកឈរនៅក្បែរនោះថា៖ «ចូរយកប្រាក់ពីអ្នកនេះ ប្រគល់ឲ្យអ្នកដែលមានដប់ណែនទៅ»។²⁵ អ្នកទាំងនោះទូលព្រះរាជាថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! គាត់មានប្រាក់ដប់ណែនរួចទៅហើយ»។²⁶ «យើងសុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាមានហើយ អ្នកនោះនឹងទទួលបានថែមទៀត ចំណែកអ្នកដែលគ្មានវិញ គេនឹងដកហូតនូវអ្វីៗដែលអ្នកនោះមានផង។²⁷ ម្យ៉ាងវិញទៀត ពួកខ្មាំងសត្រូវដែលមិនចង់ឃើញយើងគ្រងរាជ្យលើគេទេ ចូរនាំគេមក ហើយសម្លាប់គេចោលនៅមុខយើងទៅ»។²⁸ ពេលព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះហើយ ព្រះអង្គក៏យាងនាំមុខបណ្តាជន ឡើងទៅក្រុងយេរិទ្ធសាឡើយ។²⁹ លុះព្រះអង្គយាងជិតដល់ភូមិបេតផាសេ និងភូមិបេតថាសី ដែលនៅចង្កេះភ្នំដើមអូលីវ ព្រះអង្គចាត់សិស្សពីរប្រាំទៅមុន។³⁰ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅភូមិខាងមុខនោះ។ ពេលអ្នកទៅដល់ អ្នកនឹងឃើញកូនលាមួយ ដែលពុំទាន់មាននរណាធ្លាប់ជិះសោះ។ ចូរស្រាយវាដឹកមកឲ្យយើង»។³¹ ប្រសិនបើមានគេសួរអ្នកថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រាយវា?» ចូរឆ្លើយប្រាប់ទៅគេថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ត្រូវការវា»។³² សិស្សទាំងពីរដែលព្រះអង្គបានចាត់បញ្ជូនទៅនោះ ក៏បានឃើញកូនលាដូចព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលប្រាប់មែន។³³ ពេលពួកគេកំពុងស្រាយកូនលាម្នាក់ៗសួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រាយលានេះ?»។³⁴ ពួកសិស្សឆ្លើយថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ត្រូវការវា»។³⁵ បន្ទាប់មក អ្នកទាំងពីរដឹកកូនលាយកមកថ្វាយព្រះយេស៊ូ ហើយក្រាលអារធុរបស់ខ្លួនលើខ្នងវាថ្វាយព្រះយេស៊ូគង់លើ។³⁶ កាលព្រះអង្គយាងទៅមុខ មនុស្សម្នាក់អារធុរបស់ខ្លួនមកក្រាលតាមផ្លូវ។³⁷ កាលព្រះយេស៊ូយាងដល់ភ្នំដើមអូលីវ មានសិស្សច្រើនកុះករអរសប្បាយ ហើយនាំគ្នាបន្លឺសំឡេងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ អំពីការអស្ចារ្យទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេបានឃើញ។³⁸ ដោយពោលថា៖ «មានពរហើយព្រះមហាក្សត្រណា ដែលយាងមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់! សូមលើកតម្កើងសេចក្តីសុខសាន្តមកពីស្ថានបរមសុខដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត!»។³⁹ មានអ្នកខាងគណៈជាវិស្វិទ្ធ នៅក្នុងចំណោមបណ្តាជន ទូលព្រះយេស៊ូថា៖ «លោកគ្រូ សូមហាមឃាត់សិស្សរបស់លោក»។⁴⁰ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ប្រសិនបើអ្នកទាំងនេះនៅស្ងៀម ដូចមុខជាស្រែកជំនួសគេវិញ»។⁴¹ កាលព្រះយេស៊ូយាងមកដល់ក្រុងម្ុយ ស្រាប់តែព្រះអង្គទតឃើញទីក្រុង ហើយអង្គព្រះកន្សែង។⁴² មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ប្រសិនបើ មានតែអ្នកយល់ហេតុការណ៍នៅសម័យនេះ ដែលនាំអ្នកឲ្យបានសុខសាន្ត! តែឥឡូវ អត្ថន័យនេះនៅលាក់កំបាំងពីភ្នែកគេនៅឡើយ។⁴³ ដ្បិត ថ្ងៃនោះនឹងមកដល់ ពេលណាខ្មាំងសត្រូវនឹងមកបោះទ័ពព័ទ្ធជុំវិញអ្នក ហើយវាយប្រហារអ្នកពីគ្រប់ទិស។⁴⁴ គេនឹងកម្ទេចអ្នកចោលដល់ដី ហើយកូនរបស់អ្នកនឹងនៅជាមួយអ្នក។ គេមិនទុកឲ្យដុំថ្មនៅត្រួតពីលើគ្នាឡើយ ព្រោះអ្នកពុំបានចំណាំ ពេលណាព្រះជាម្ចាស់យាងមកសង្គ្រោះអ្នក»។⁴⁵ ព្រះយេស៊ូយាងចូលព្រះវិហារ ហើយដេញអ្នកលក់ដូរចេញពីទីនោះ។⁴⁶ ដោយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «មានសេចក្តីចែងទុកមកថា ដំណាក់របស់យើងជាកន្លែងសម្រាប់អធិស្ឋាន តែអ្នករាល់គ្នាបែរជាយកធ្វើសំបុកចោរទៅវិញ»។⁴⁷ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនគេនៅក្នុងព្រះវិហារជាម្យ៉ាងរាល់ថ្ងៃ។ ក្រុមនាយកបូជាចារ្យ ពួកអាចារ្យ និងពួកមន្ត្រី នាំគ្នារកមធ្យោបាយធ្វើគុតព្រះអង្គ។⁴⁸ ប៉ុន្តែ គេពុំដឹងជាត្រូវប្រើវិធីណាឡើយ ព្រោះប្រជាជនទាំងមូលកំពុងស្តាប់ព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ដោយយកចិត្តទុកដាក់។

ជំពូក 20

¹ ថ្ងៃមួយ ពេលព្រះយេស៊ូកំពុងតែបង្រៀនប្រជាជននៅក្នុងព្រះវិហារ និងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អផងនោះ មានក្រុមនាយកបូជាច្បាញ និងពួកអាចារ្យនាំគ្នាមកជាមួយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ² ពួកគេទទួលសួរព្រះអង្គថា៖ «សុំលោកប្រាប់ឲ្យយើងដឹងផង តើលោកធ្វើការទាំងនេះដោយអាងលើអំណាចអ្វី? ឬ តើនរណាប្រគល់អំណាចនេះឲ្យលោក?» ³ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំសុំសួរសំណួរមួយដល់អស់លោកដែរ។ សូមប្រាប់ខ្ញុំមើល ⁴ អំពីពិធីជ្រមុជទឹករបស់លោកយ៉ូហាន។ តើមកពីព្រះជាម្ចាស់ ឬមនុស្ស?» ⁵ គេពិគ្រោះគ្នាមួយហេតុ ដោយឆ្លើយតបថា៖ «បើយើងឆ្លើយថា មកពីព្រះជាម្ចាស់ នោះគាត់មុខជាស្លាប់ថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលោកយ៉ូហាន?» ⁶ បើយើងឆ្លើយថា៖ «មកពីមនុស្ស នោះប្រជាជនទាំងមូលមុខជាគប់សម្លាប់យើងនឹងដុំថ្មមិនខាន ដ្បិតគេជឿជាក់ថា លោកយ៉ូហានពិតជាព្យាបាទិករ»។ ⁷ ដូច្នេះ គេឆ្លើយតបទៅព្រះអង្គថា ពួកយើងមិនដឹងទេ មិនដឹងមកពីណាទេ។ ⁸ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចំណែកខ្ញុំវិញ ខ្ញុំក៏មិនប្រាប់អស់លោកថា ខ្ញុំធ្វើការទាំងនេះដោយអាងលើអំណាចអ្វីដែរ»។ ⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅប្រជាជនជាប្រស្នាដូចតទៅ៖ «មានបុរសម្នាក់បានដាំទំពាំងបាយជូរមួយចម្ការ រួចលោកបានប្រវាស់វាទៅអ្នកថែចម្ការមើលថែទាំ ហើយលោកដំណើរទៅស្រុកមួយទៀតអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ។ ¹⁰ លុះដល់ពេលកំណត់ គាត់ចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ ឲ្យមកជួបពួកអ្នកថែចម្ការ ដើម្បីទទួលយកចំណែករបស់គាត់ ប៉ុន្តែ ពួកអ្នកថែចម្ការបានវាយដំអ្នកបម្រើនោះ ហើយបណ្តេញគាត់ត្រឡប់ទៅវិញដែរទេ។ ¹¹ ម្ចាស់ចម្ការក៏ចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ទៀតឲ្យមក ហើយពួកគេបានវាយដំអ្នកនេះដែរ ហើយបណ្តេញគាត់ឲ្យទៅវិញ ដោយទៅវិញដែរទេ។ ¹² គាត់ក៏ចាត់អ្នកបម្រើម្នាក់ទៀតឲ្យមកជាលើកទីបី។ អ្នកថែចម្ការបានវាយដំអ្នកបម្រើនេះ ឲ្យរបួស ហើយបោះចេញក្រៅ។ ¹³ ដូច្នេះ ម្ចាស់ចម្ការគិតថា៖ «តើខ្ញុំត្រូវធ្វើអ្វី? ខ្ញុំនឹងចាត់កូនប្រុសដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំទៅម្តង។ ប្រហែលជាគេមុខជាគោរពកោតខ្លាចកូនខ្ញុំ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ពេលអ្នកថែចម្ការឃើញគាត់ដូច្នេះ ពួកគេពិគ្រោះយោបល់គ្នាថា៖ «អ្នកនេះជាអ្នកទទួលកេរ្តិ៍រតក។ តោះយើងសម្លាប់វាចោល ចម្ការនេះនឹងធ្លាក់មកជាសម្បត្តិរបស់យើង»។ ¹⁵ ពួកគេក៏បោះកូនប្រុសម្ចាស់ចម្ការទៅខាងក្រៅ ហើយសម្លាប់ចោល។ តើម្ចាស់ចម្ការនឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចចំពោះពួកគេ? ¹⁶ ម្ចាស់ចម្ការមុខជាមកសម្លាប់អ្នកថែរក្សាចម្ការទាំងនេះមិនខាន រួចលោកនឹងប្រគល់ចម្ការទំពាំងបាយជូរទៅឲ្យអ្នកផ្សេងប្រវាស់»។ កាលបានឮដូច្នេះ គេពោលថា៖ «កុំឲ្យមានរឿងនេះកើតឡើងឲ្យសោះ!»។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូទតសម្លឹងទៅគេ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្វីមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរថា៖ «ថ្មដែលពួកជាងសង់ផ្ទះបោះចោលបានត្រឡប់មកជាថ្មគ្រឹះដ៏សំខាន់» មានន័យដូចម្តេច? ¹⁸ គ្រប់គ្នាដែលដួលលើថ្មនេះ អ្នកនោះមុខជាត្រូវបាក់បែកជាបំណែកតូចៗ។ តែបើថ្មនេះសង្កត់លើអ្នកណា មុខជាកិនកម្ទេចអ្នកនោះឲ្យស្លាប់មិនខាន»។ ¹⁹ ដូច្នេះ ពួកអាចារ្យ និងពួកនាយកបូជាច្បាញរកមធ្យោបាយចាប់ព្រះយេស៊ូ នៅពេលនោះ ដ្បិតគេយល់ថាព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នានេះ សំដៅទៅលើពួកគេ ប៉ុន្តែ ពួកគេខ្លាចប្រជាជន។ ²⁰ ពួកគេឃ្លាំមើលព្រះយេស៊ូយ៉ាងជិតដល់ ហើយចាត់មនុស្សទៅតាមដានព្រះអង្គ គឺអ្នកទាំងនោះធ្វើខ្លួនជាមនុស្សសុចរិត ស្វែងរកកំហុសព្រះយេស៊ូ ពេលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល ដើម្បីចាប់បញ្ជូនព្រះអង្គទៅអាជ្ញាធរ និងទៅក្នុងអំណាចរបស់លោកទេសាភិបាល។ ²¹ គេទទួលសួរព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ យើងខ្ញុំដឹងថាពាក្យទាំងប៉ុន្មានដែលលោកគ្រូមានប្រសាសន៍ និងបង្រៀនយើងខ្ញុំសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវទាំងអស់ ដោយពុំរើសមុខនរណាឡើយ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបង្រៀនសេចក្តីពិតតាមរបៀបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ²² តើច្បាប់អនុញ្ញាតឲ្យបងពន្ធដារថ្វាយព្រះចៅអធិរាជរឺឬទេ?»។ ²³ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូឈ្ងុយយល់ភាពពុករលួយរបស់ពួកគេ ទើបមានព្រះបន្ទូលថា៖ ²⁴ «ចូរបង្ហាញប្រាក់មួយកាក់ឲ្យខ្ញុំមើល តើលើកាក់នេះមានរូបនរណា ឈ្មោះនរណា?»។ គេឆ្លើយថា៖ «រូប និងឈ្មោះព្រះចៅអធិរាជ»។ ²⁵ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «អ្វីៗដែលជាប់លាប់ព្រះចៅអធិរាជ ចូរថ្វាយទៅព្រះចៅអធិរាជវិញទៅ ហើយអ្វីៗដែលជាប់លាប់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់វិញដែរ»។ ²⁶ ពួកគេពុំអាចចាប់កំហុសព្រះអង្គ នៅពេលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូល នៅមុខប្រជាជនបានឡើយ តែ ព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបរបស់ព្រះអង្គឲ្យគេនៅស្ងៀមគ្រប់ៗគ្នា។ ²⁷ ពេលមានខាងគណៈសាឌូស៊ីន្ទ្រៈ ចូលមកគាល់ព្រះអង្គ ពួកសាឌូស៊ីន្ទ្រៈមិនជឿថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញទេ ទទួលសួរព្រះអង្គថា៖ ²⁸ «លោកគ្រូ! លោកម៉ូសេបានចែងច្បាប់ទុកថា បើបុរសណាមានប្រពន្ធ ហើយបុរសនោះស្លាប់ចោលប្រពន្ធទៅ តែគ្មានកូនសោះ ត្រូវឲ្យប្អូនប្រុសរបស់បុរសនោះរៀបការនឹងបងប្អូន ដើម្បីបន្តពូជឲ្យបងប្រុសរបស់ខ្លួន។ ²⁹ ឧបមាថា មានបងប្អូនប្រុសៗប្រាំពីរនាក់ បុរសបងបង្អស់បានរៀបការហើយស្លាប់ទៅ តែគ្មានកូនសោះ ³⁰ ហើយប្អូនទីពីរក៏ដូច្នោះដែរ។ ³¹ អ្នកទីបីរក៏យកនាងធ្វើជាប្រពន្ធដែរ និងរហូតដល់អ្នកទីប្រាំពីរ ក៏គ្មានកូនដែរ។ ³² នៅទីបំផុតស្ត្រីក៏ស្លាប់ទៅដែរ។ ³³ លុះដល់ពេលមនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ តើនាងនោះនឹងទៅជាប្រពន្ធនរណា ដ្បិតបងប្អូនទាំងប្រាំពីរនាក់ សុទ្ធតែបានយកនាងធ្វើជាប្រពន្ធគ្រប់គ្នាដូច្នេះ?»។ ³⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «មនុស្សក្នុងលោកនេះតែងយកគ្នាជាប្តីប្រពន្ធ ³⁵ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យប្រោសឲ្យគេរស់ឡើងវិញ នៅលោកខាងមុខគេមិនរៀបការប្តីប្រពន្ធទៀតឡើយ។ ³⁶ អ្នកទាំងនោះលែងស្លាប់ទៀតហើយ គឺគេបានដូចទេវតា និងជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានជីវិតរស់ឡើងវិញ។ ³⁷ ប៉ុន្តែ មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ សូម្បីតែលោកម៉ូសេក៏បានបង្ហាញប្រាប់យើង នៅគុម្ពបន្ទាជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ហៅថា ព្រះរបស់លោកអប្រាហាំ ព្រះរបស់លោកអ៊ីសាក និងជាព្រះរបស់លោកយ៉ាកុប។ ³⁸ ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជាព្រះរបស់មនុស្សស្លាប់ទេ គឺជាព្រះរបស់មនុស្សរស់វិញ ព្រោះមនុស្សទាំងអស់សុទ្ធតែរស់នៅថ្វាយព្រះជាម្ចាស់»។ ³⁹ ពួកអាចារ្យខ្លះទទួលព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ! លោកឆ្លើយត្រឹមត្រូវល្អណាស់»។ ⁴⁰ ដ្បិត ពួកគេលែងហ៊ានចោទសួរសំណួរព្រះអង្គទៀតឡើយ។ ⁴¹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ហេតុដូចម្តេចបានជាមនុស្សម្នាថា ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌដូច្នេះ? ⁴² ដ្បិត ព្រះបាទដាវីឌមានរាជឱង្ការក្នុងកណ្តុកម្លឹងទុកតម្កើងថា៖ «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់ របស់ខ្ញុំថា៖ «សូមគង់នៅខាងស្តាំយើង ⁴³ រហូតដល់យើងបង្ក្រាបខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ មកដាក់ក្រោមព្រះបាទព្រះអង្គ»។ ⁴⁴ ដូច្នេះ ព្រះបាទដាវីឌហៅព្រះគ្រីស្ទថា៖ «ព្រះអម្ចាស់» ដូច្នេះ តើព្រះគ្រីស្ទត្រូវជាព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌដូចម្តេចកើត!»។ ⁴⁵ ពេលឮប្រជាជនទាំងមូលនិយាយគ្នា ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ ⁴⁶ «ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកអាចារ្យមែនទែន ដែលចូលចិត្តពាក់អាវវែងដើរចុះដើរឡើង ហើយចូលចិត្តឲ្យគេគោរពនៅតាមផ្សារ ព្រមទាំងរើសកន្លែងអង្គុយនៅមុខគេក្នុងសាលាប្រជុំ និងចូលចិត្តកន្លែងកិត្តិយសនៅពេលជប់លៀង។ ⁴⁷ អ្នកទាំងនោះ តែងនាំគ្នាដកហើយយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ស្ត្រីមេម៉ាយ ដោយធ្វើប្រកបជាអ្នកអធិស្ឋានបានយូរ។ ពួកគេមុខជាត្រូវទទួលទោសយ៉ាងធ្ងន់បំផុត»។

ជំពូក 21

¹ ព្រះយេស៊ូទតឃើញពួកអ្នកមាន យកប្រាក់មកដាក់ក្នុងហិបថ្វាយព្រះជាម្ចាស់។ ² ព្រះអង្គទតឃើញស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រម្នាក់ យកប្រាក់ពីរសែនមកដាក់ក្នុងហិបនោះដែរ។ ³ ដូច្នេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រនេះបានដាក់ប្រាក់ច្រើនជាងគេទាំងអស់។» ⁴ ដ្បិតអ្នកទាំងនោះបានយកប្រាក់សល់ហូរហៀររបស់ខ្លួនមកដាក់ក្នុងហិប។ ចំណែកឯស្ត្រីមេម៉ាយនេះវិញ នាងដាក់ប្រាក់ពីភាពក្រីក្ររបស់នាង គឺដាក់ប្រាក់ទាំងអស់ដែលខ្លួនមានសម្រាប់ចិញ្ចឹមជីវិត ថ្វាយដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ អ្នកខ្លះកំពុងនិយាយសរសើរព្រះវិហារ ដែលគេតុបតែងដោយថ្មល្អប្រណិត និងតង្វាយផ្សេងៗ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ ⁶ «នៅពេលវេលាមកដល់ អ្វីៗដែលអ្នករាល់គ្នាឃើញនៅពេលនេះ នឹងត្រូវបំផ្លាញចោលអស់ គឺនឹងលែងមានថ្មត្រួតពីលើថ្មទៀតហើយ។» ⁷ ដូច្នេះ គេទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូអើយ តើហេតុការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតឡើងនៅពេលណា? តើមានទីសម្គាល់អ្វីថាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះកើតមានឡើង?» ⁸ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ចូរប្រុងប្រយ័ត្ន កុំឲ្យនរណាបញ្ឆោតអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ដ្បិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើនចេញមកយកឈ្មោះខ្ញុំប្រើ ដោយពោលថា៖ «ខ្ញុំនេះហើយជាព្រះគ្រីស្ទ» ឬថា «ពេលកំណត់ជិតមកដល់ហើយ»។ កុំតាមអ្នកទាំងនោះឲ្យសោះ។ ⁹ ពេលណាអ្នករាល់គ្នាឮគេនិយាយអំពីសង្គ្រាម ឬអំពីការបះបោរ កុំតក់ស្លុតឡើយ ដ្បិតហេតុការណ៍ទាំងនេះត្រូវតែកើតឡើងជាមុន ប៉ុន្តែ មិនទាន់ដល់អវសានកាលនៃពិភពលោកភ្លាមៗទេ»។ ¹⁰ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ប្រជាជាតិមួយនឹងធ្វើសង្គ្រាមតទល់នឹងប្រជាជាតិមួយទៀត ប្រទេសមួយតទល់នឹងប្រទេសមួយទៀត។» ¹¹ នឹងមានរញ្ជួយផែនដីយ៉ាងខ្លាំងនៅតាមតំបន់ផ្សេងៗ មានកើតទុរ្ភិក្ស ជំងឺរាតត្បាត។ អព្វតហេតុទាំងនេះនឹងបណ្តាលឲ្យអ្នកភ័យភ័យស្លុត ហើយនឹងមានទីសម្គាល់ចំណុចមកពីលើមេឃផង។ ¹² ប៉ុន្តែ មុននឹងហេតុការណ៍ទាំងនោះកើតឡើង គេនឹងចាប់ចងអ្នករាល់គ្នា គេបៀតបៀន ហើយបញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាទៅកាន់ទោសក្នុងសាលាប្រជុំ រួចយកអ្នករាល់គ្នាទៅឃុំឃាំង ដោយនាំអ្នករាល់គ្នាទៅឲ្យស្តេច និងលោកទេសាភិបាលកាន់ទោសព្រោះតែនាមខ្ញុំ។ ¹³ ប៉ុន្តែ ការនេះបែរជាផ្តល់ឱកាសឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើបន្ទាល់ទៅវិញ។ ¹⁴ ដូច្នេះ ត្រូវចងចាំក្នុងចិត្តថា មិនត្រូវរៀបចំការពារខ្លួន មុនពេលកំណត់មកដល់នោះឡើយ។ ¹⁵ ដ្បិត ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឲ្យអ្នកមានទ្វីមាត់ និងប្រាជ្ញា ដែលធ្វើឲ្យពួកប្រឆាំង ពុំអាចតទល់នឹងអ្នករាល់គ្នាបានឡើយ។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាឪពុកម្តាយ បងប្អូនញាតិសន្តាន និងមិត្តភក្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងមនុស្សខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវគេយកសម្លាប់ផងដែរ។ ¹⁷ អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវគេស្អប់ព្រោះតែនាមខ្ញុំ។ ¹⁸ ប៉ុន្តែ សូម្បីតែសក់អ្នករាល់គ្នាមួយសរសៃក៏មិនត្រូវបាត់ឡើយ។ ¹⁹ កាលណាអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តស្ងប់រំ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានរួចជីវិត។ ²⁰ «កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញមានកងទ័ពមកឡោមព័ទ្ធក្រុងយេរូសាឡឹម ចូរដឹងថា ក្រុងនេះជិតវិនាសហើយ។» ²¹ ពេលនោះ អស់អ្នកនៅស្រុកយូដាត្រូវតែរត់ទៅជ្រកនៅតាមភ្នំ ចំណែកឯអស់អ្នកនៅកណ្តាលក្រុង ត្រូវរត់ចេញអោយឆ្ងាយពីក្រុង ហើយអស់អ្នកដែលនៅជនបទ មិនត្រូវចូលទៅក្រុងឡើយ។ ²² ដ្បិត នៅគ្រានេះ ព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសប្រជារាស្ត្រព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យសម្រេចតាមសេចក្តីដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរ។ ²³ ឆន់នាហើយ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះ និងស្ត្រីបំបៅ! ដ្បិតនឹងកើតមានទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងស្រុក ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្តែងព្រះពិរោធចំពោះប្រជារាស្ត្រនេះ។ ²⁴ គេនឹងត្រូវស្លាប់ដោយមុខដាវ ហើយខ្មាំងសត្រូវនឹងកៀរគ្រឿងយកទៅធ្វើជាឈ្លើយសឹក រស់នៅកណ្តាលចំណោមជាតិសាសន៍ទាំងអស់ ហើយក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវសាសន៍ដទៃដាច់ឈ្លី រហូតដល់ពេលកំណត់»។ ²⁵ គ្រានោះ នឹងមានទីសម្គាល់នៅក្នុងព្រះអាទិត្យ ក្នុងព្រះច័ន្ទ និងក្នុងផ្កាយទាំងប៉ុន្មាននៅលើមេឃ។ ប្រជាជាតិទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងតឹងទ្រូង និងព្រួយបារម្ភ ព្រោះឮសូរសន្ធឹករលកសម្រាប់បាក់បោក។ ²⁶ មនុស្សម្នាក់ៗស្លុតបាត់ស្មារតីដោយគិតអំពីហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតមាននៅលើផែនដី។ ដ្បិត អំណាចនានានៅលើមេឃនឹងកញ្ជ័រព្រឹករំពើក។ ²⁷ ពេលនោះ គេនឹងឃើញបុត្រមនុស្សយាងមកក្នុងពពក ពេញដោយបុទ្ទានុភាព និងសិរីរុងរឿងអស្ចារ្យ។ ²⁸ ប៉ុន្តែ កាលណាព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះចាប់ផ្តើមកើតឡើង ចូរអ្នករាល់គ្នាងើបមើលទៅលើពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ជិតរំដោះអ្នករាល់គ្នាហើយ។ ²⁹ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាថា៖ «ចូរមើលដើមឧទុម្ពរ និងដើមឈើទាំងអស់ចុះ។» ³⁰ ពេលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញស្លឹករាវលាស់ អ្នករាល់គ្នាដឹងថា រដូវប្រាំង ជិតមកដល់ហើយ។ ³¹ ដូច្នេះ កាលណាអ្នករាល់គ្នាឃើញព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះកើតឡើង នោះអ្នកត្រូវដឹងថា ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកជិតមកដល់ហើយ។ ³² ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា មនុស្សជំនាន់នេះនឹងមិនកន្លែងផុតទៅឡើយ ដរាបណាហេតុការណ៍ទាំងនោះនឹងកើតឡើង ជាមុនសិន។ ³³ ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ តែពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយមិនរលាយបាត់ឡើយ។ ³⁴ «ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រុងប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន! កុំបណ្តោយឲ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាត្រូវរំខាននឹងគ្រឿងសប្បាយ គ្រឿងស្រវឹង ឬក៏ខ្វល់ខ្វាយអំពីជីវិតនេះឡើយ ក្រែងលោត្តែពេលកំណត់នឹងត្រូវបិទដូចអន្ទាក់។» ³⁵ ដ្បិតថ្ងៃនោះមកដល់ដែលនឹងគ្របពីលើមនុស្សទាំងអស់នៅលើផែនដីទាំងមូល។ ³⁶ ចូរប្រុងស្មារតី និងទូលអង្វរគ្រប់ពេលវេលា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានកម្លាំង ឆ្លងផុតពីហេតុការណ៍ទាំងអស់ ដែលត្រូវកើតមាន ព្រមទាំងឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចឈរនៅមុខបុត្រមនុស្ស។ ³⁷ ពេលថ្ងៃ ព្រះយេស៊ូតែងប្រៀនគេនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយនៅពេលយប់ ព្រះអង្គយាងចេញទៅសម្រាកនៅលើភ្នំដើមអូលីវ។ ³⁸ ប្រជាជនទាំងមូលនាំគ្នាមកតាំងពីព្រលឹម ស្តាប់ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះវិហារ។

ក៏សិស្សគាត់ម្នាក់ដែរ។ លោកពេត្រុសឆ្លើយទៅអ្នកនោះថា៖ «អ្នកអើយ! មិនមែនខ្ញុំទេ»។ ⁵⁹ ប្រហែលមួយម៉ោងក្រោយមក មានបុរសម្នាក់ទៀត ទទួលបានគាត់ថា៖ «អ្នកនេះពិតជាជានាយយេស៊ូមែន ដ្បិតគាត់ជាអ្នកស្រុកកាលីឡេដូចគ្នា»។ ⁶⁰ ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនដឹងថាអ្នកចង់ និយាយអំពីរឿងអ្វីសោះ»។ ក្លាមនោះ ខណៈពេលលោកពេត្រុសកំពុងតែនិយាយនៅឡើយ ស្រាប់តែមានរងាវឡើង។ ⁶¹ ព្រះអម្ចាស់បែរព្រះភក្ត្រទតមកលោក ពេត្រុស ស្រាប់តែលោកពេត្រុសនឹកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គថា៖ «យប់នេះ មុនមានរងាវ អ្នកនឹងបដិសេធបីដងថាមិនស្គាល់ខ្ញុំទេ»។ ⁶² លោកពេត្រុសក៏ ចាកចេញពីទីនោះ ហើយយំក្អកក្អួលជាខ្លាំង។ ⁶³ ពួកអ្នកយាមព្រះយេស៊ូចំអក និងវាយតប់ព្រះអង្គផងដែរ។ ⁶⁴ គេយកក្រណាត់គ្របព្រះភក្ត្រព្រះអង្គហើយ សួរថា៖ «លោកព្យាការី ទាយមើល តើអ្នកណាវាយឯង?»។ ⁶⁵ រួចគេនិយាយប្រឆាំង និងជេរប្រមាថព្រះអង្គទៀតផង។ ⁶⁶ កាលនៅពេលថ្ងៃនៅឡើយ ពួក ព្រឹទ្ធាចារ្យរបស់ប្រជាជន ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យជួបជុំគ្នា។ ពួកលោកនាំព្រះយេស៊ូចូលមកឈរនៅខាងមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់។ ⁶⁷ រួចសួរព្រះអង្គ ថា៖ «ប្រាប់យើងមកមើល តើអ្នកជាព្រះគ្រីស្ទ* ឬ?»។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «បើខ្ញុំប្រាប់អស់លោក ក៏អស់លោកពុំជឿខ្ញុំដែរ។ ⁶⁸ ហើយបើខ្ញុំសួរ អស់លោកវិញ ក៏អស់លោកមិនឆ្លើយនឹងខ្ញុំដែរ។ ⁶⁹ ប៉ុន្តែ ចាប់តាំងពេលនេះតទៅ បុត្រមនុស្សនឹងអង្គុយ នៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានប្រាសាទភាព»។ ⁷⁰ បន្ទាប់មក គេសួរព្រមគ្នាឡើងថា៖ «បើដូច្នេះមែន អ្នកជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬ?»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «អស់លោកមានប្រសាសន៍ត្រូវ មែន គឺខ្ញុំនេះហើយ»។ ⁷¹ គេក៏និយាយឡើងថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាយើងចាំបាច់រកសាក្សី? ដ្បិតយើងបានឮពាក្យរបស់អ្នកនេះផ្ទាល់មាត់តែម្តង»។

ជំពូក 23

¹ ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ក្រោកឡើងទាំងអស់គ្នា ហើយបញ្ជូនព្រះយេស៊ូទៅលោកពីឡាត។ ² ពួកគេនាំគ្នាចោទប្រកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងខ្ញុំរកឃើញថា អ្នកនេះកំពុងតែបំភាន់ប្រជារាស្ត្រយើង គឺហាមឲ្យមិនឲ្យបងពន្ធទ្វាយព្រះចៅអធិរាជ ហើយគាត់អះអាងខ្លួនថា ជាព្រះគ្រីស្ទ គឺជាស្តេច»។ ³ លោកពីឡាតសួរព្រះអង្គថា៖ «តើអ្នកជាស្តេចសាសន៍យូដាមែនឬ?»។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «លោកទេតើដែលមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ?»។ ⁴ លោកពីឡាតក៏ពោលទៅកាន់ពួកនាយកបូជាចារ្យ និងបណ្ឌិតជាន់ខ្ពស់ថា៖ «ខ្ញុំពុំរកឃើញអ្នកនេះមានទោសអ្វីសោះឡើយ»។ ⁵ ប៉ុន្តែ ពួកគេរឹតតែចោទប្រកាន់ខ្លាំងឡើងៗថា៖ «អ្នកនេះបានធ្វើឲ្យប្រជាជនបះបោរ ដោយបង្រៀនគេពោលពេញស្រុកយូដាទាំងមូល ចាប់តាំងពីស្រុកកាលីឡេ រហូតមកដល់ទីនេះ»។ ⁶ ដូច្នេះ លោកពីឡាតហើយក៏សួរថាតើអ្នកនេះជាអ្នកស្រុកកាលីឡេមែនទេ?។ ⁷ កាលលោកពីឡាតដឹងថា ព្រះយេស៊ូជាអ្នកស្រុកនៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះបាទហេរ៉ូដ លោកក៏បញ្ជូនព្រះអង្គទៅព្រះបាទហេរ៉ូដ ដែលគង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមពេលនោះដែរ។ ⁸ ពេលព្រះបាទហេរ៉ូដបានឃើញព្រះយេស៊ូ ទ្រង់សប្បាយព្រះហឫទ័យក្រៃលែងព្រោះចង់ជួបព្រះយេស៊ូតាំងពីយូរយារមកហើយ។ ទ្រង់តែងឮគេនិយាយអំពីព្រះអង្គហើយសង្ឃឹមថានឹងបានឃើញព្រះយេស៊ូធ្វើការអស្ចារ្យណាមួយ។ ⁹ ព្រះបាទហេរ៉ូដទទួលសួរសំណួរជាច្រើន តែព្រះយេស៊ូពុំមានព្រះបន្ទូលឆ្លើយតបទាល់តែសោះ។ ¹⁰ ពួកមហាបូជាចារ្យ និងពួកអាចារ្យក៏នៅទីនោះដែរ ក្រោកឈរឡើងចោទប្រកាន់ព្រះយេស៊ូយ៉ាងខ្លាំងបំផុត។ ¹¹ ព្រះបាទហេរ៉ូដ និងពួកទាហានចម្បងព្រះយេស៊ូ ព្រមទាំងជេរប្រមាថព្រះអង្គផងដែរ។ គេយកអារដិលវិសេសមកពាក់ឲ្យព្រះអង្គ រួចបញ្ជូនទៅលោកពីឡាតវិញ។ ¹² ដ្បិត ព្រះបាទហេរ៉ូដ និងលោកពីឡាតក្លាយជាមិត្តសម្លាញ់នឹងគ្នា នៅថ្ងៃនោះប៉ុណ្ណោះ (កាលពីមុនព្រះបាទហេរ៉ូដនិងលោកពីឡាត ជាសត្រូវនឹងគ្នា)។ ¹³ លោកពីឡាតបានកោះហៅពួកនាយកបូជាចារ្យ ពួកមន្ត្រី និងបណ្ឌិតមកជួបជុំគ្នា។ ¹⁴ រួចលោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «អស់លោកបាននាំបុរសនេះមកឲ្យខ្ញុំកាត់ទោស ដោយចោទប្រកាន់ថា គាត់នាំប្រជារាស្ត្រឲ្យបះបោរ ហើយ មើល! ខ្ញុំបានសួរចម្លើយគាត់នៅមុខអស់លោកតែរកមិនឃើញថាមានទោសអ្វី ដូចអស់លោកចោទប្រកាន់គាត់សោះ។ ¹⁵ សូម្បីតែព្រះបាទហេរ៉ូដក៏មិនឃើញថាគាត់មានទោសអ្វីដែរ ហេតុនេះហើយបានជាទ្រង់បញ្ជូនគាត់មកឲ្យយើងវិញ ហើយ មើល! បុរសនេះមិនបានប្រព្រឹត្តអ្វី សមនឹងទោសប្រហារជីវិតឡើយ។ ¹⁶ បើដូច្នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យគេវាយប្រដៅគាត់ រួចលែងគាត់ឲ្យទៅវិញ»។ ¹⁷ ជាង២៣ឆ្នាំ ក្នុងឱកាសបុណ្យរំលង លោកពីឡាតមានសិទ្ធិលើកលែងអ្នកទោសម្នាក់។ ¹⁸ ប៉ុន្តែ ពួកគេស្រែកឡើងព្រមគ្នាថា៖ «សូមសម្លាប់អ្នកនេះទៅ តែលែងបាវីបាសឲ្យយើងខ្ញុំវិញ!»។ ¹⁹ ឈ្មោះបាវីបាសនេះជាប់ឃុំឃាំង ព្រោះគាត់បានបង្កចលាចលនៅក្នុងទីក្រុង ព្រមទាំងបានសម្លាប់មនុស្សផង។ ²⁰ លើកនេះ លោកពីឡាតមានបញ្ជាក់ពួកគេម្តងទៀត ព្រោះលោកមានបំណងចង់ដោះលែងព្រះយេស៊ូ។ ²¹ ប៉ុន្តែ ពួកគេស្រែកឡើងថា៖ «ឆ្កាត់គាត់ទៅ! ឆ្កាត់គាត់ទៅ!»។ ²² លោកពីឡាតមានប្រសាសន៍ទៅគេ ជាលើកទីបីថា៖ «ហេតុអ្វី? តើអ្នកនេះបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អ្វីខ្លះ? ខ្ញុំមិនឃើញគាត់មានទោសអ្វី សមនឹងប្រហារជីវិតឡើយ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំគ្រាន់តែឲ្យគេវាយប្រដៅគាត់ រួចលែងគាត់ឲ្យទៅវិញចុះ»។ ²³ ប៉ុន្តែ គេចេះតែស្រែកខ្លាំងឡើងៗ ទាមទារឲ្យឆ្កាត់ព្រះយេស៊ូ។ សម្រែករបស់គេមានប្រៀបដូចលោកពីឡាត។ ²⁴ ដូច្នេះ លោកពីឡាតក៏យល់ព្រមតាមពាក្យទាមទាររបស់ពួកគេ។ ²⁵ លោកក៏ដោះលែងបាវីបាស ជាអ្នកជាប់ឃុំឃាំង មកពីបានបង្កចលាចល និងបានសម្លាប់មនុស្សផង។ ចំពោះព្រះយេស៊ូវិញ លោកប្រគល់ឲ្យគេយកទៅធ្វើតាមអំពើចិត្ត។ ²⁶ នៅពេលបណ្តើរព្រះយេស៊ូទៅ គេចាប់បុរសម្នាក់ឈ្មោះ ស៊ីម៉ុន ជាអ្នកស្រុកគីនេ ដែលទើបត្រឡប់មកពីចម្ការវិញ។ គេចាប់បង្ខំគាត់ឲ្យលើឈើឆ្កាត់ ដើរតាមក្រោយព្រះយេស៊ូ។ ²⁷ បណ្ឌិតជនច្រើនកុះករដើរតាមព្រះអង្គទៅ ព្រមទាំងមានពួកស្រ្តីគក់ទ្រូង យំសោកអាណិតព្រះអង្គ ក៏ដើរតាមក្រោយព្រះអង្គដែរ។ ²⁸ ព្រះយេស៊ូក៏ងាកមកមានព្រះបន្ទូលនឹងស្រ្តីទាំងនោះថា៖ «កូនស្រីក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ កុំយំសោកអាណិតខ្ញុំធ្វើអ្វី ប៉ុន្តែ ចូរយំសោកអាណិតខ្លួននាង និងកូននាងវិញទៅ។ ²⁹ ដ្បិត នឹងមានថ្ងៃមកដល់ ដែលគេពោលថា៖ «មានពរហើយ ស្រ្តីណាឥតកូន ស្រ្តីណាមិនបង្កើតកូន និងស្រ្តីណាមិនដែលបំបៅកូន»។ ³⁰ បន្ទាប់មក គេនឹងនិយាយទៅក្នុងថ្ងៃថា៖ «ភ្នំអើយ ចូរលំសង្កត់ពីលើយើងខ្ញុំមក ហើយចូរជួយលាក់ខ្លួនយើងខ្ញុំផង»។ ³¹ ដ្បិត បើគេធ្វើដូច្នេះចំពោះលើស្រស់យ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ ចុះទំរាំបើឈើងាប់វិញ តើគេនឹងធ្វើដល់កម្រិតណាទៅ?»។ ³² គេបាននាំអ្នកទោសពីរនាក់ទៀត មកសម្លាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូដែរ។ ³³ លុះពេលពួកគេមកដល់កន្លែងឈ្មោះថា «ភ្នំលាដក្បាល» គេឆ្កាត់ព្រះយេស៊ូ និងអ្នកទោសពីរនាក់ទៀតនៅទីនោះដែរ ម្នាក់នៅខាងស្តាំព្រះអង្គ ម្នាក់ទៀតនៅខាងឆ្វេង។ ³⁴ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ឱព្រះបិតាអើយ! សូមព្រះអង្គអត់ទោសឲ្យអ្នកទាំងនេះផង ដ្បិត ពួកគេមិនដឹងថា ពួកគេកំពុងធ្វើអ្វីឡើយ»។ បន្ទាប់មក គេយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គ មកចាប់ឆ្នោតចែកគ្នា។ ³⁵ ប្រជាជននាំគ្នាឈរមើល ខណៈពេលពួកមន្ត្រីនិយាយចំអកមើលងាយព្រះអង្គថា៖ «គាត់បានសង្គ្រោះអ្នកដទៃ។ ចូរសង្គ្រោះខ្លួនឯងទៅ បើគាត់ពិតជាព្រះគ្រីស្ទរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយជាអ្នកដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើសមែននោះ»។ ³⁶ ពួកទាហានក៏បានចំអកដាក់ព្រះអង្គដែរ ពួកគេយកទឹកខ្ទេចមកថ្លាយព្រះអង្គសោយ។ ³⁷ ទាំងពោលថា៖ «បើអ្នកជាស្តេចជនជាតិយូដាមែន ចូរសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅ»។ ³⁸ នៅពីលើព្រះអង្គមានសរសេរអក្សរថា «នេះជាស្តេចសាសន៍យូដា»។ ³⁹ អ្នកទោសម្នាក់ដែលជាប់ឆ្កាត់ពោលប្រមាថព្រះយេស៊ូថា៖ «តើអ្នកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេឬ? ចូរសង្គ្រោះខ្លួនអ្នកទៅ ហើយសង្គ្រោះយើងផង»។ ⁴⁰ ប៉ុន្តែ អ្នកទោសម្នាក់ទៀតស្នើឲ្យអ្នកនោះថា៖ «តើឯងមិនកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ទេឬ? ឯងត្រូវគេកាត់ទោសដូចលោកដែរ។ ⁴¹ យើងត្រូវគេកាត់ទោស ព្រោះមុខយើងសមនឹងទទួលទោសតាមអំពើ ដែលយើងបានប្រព្រឹត្ត។ ចំណែកឯលោកវិញ លោកមិនបានប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អ្វីសោះ»។ ⁴² បន្ទាប់មក គាត់ទូលព្រះអង្គថា៖ «ឱព្រះយេស៊ូអើយ! ចូរនឹកចាំពីទូលបង្គំផងពេលព្រះអង្គយាងមកគ្រងរាជ្យ»។ ⁴³ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់ឲ្យអ្នកដឹងច្បាស់ថា ថ្ងៃនេះអ្នកបានទៅនៅស្ថានបរមសុខជាមួយខ្ញុំហើយ»។ ⁴⁴ ពេលនោះ ប្រហែលជាម៉ោងប្រាំមួយ មេឃងងឹតផែនដីទាំងមូលសូន្យស្ងួតរហូតដល់ម៉ោងប្រាំបួន។ ⁴⁵ ព្រោះព្រះអាទិត្យបាត់រស្មី។ បន្ទាប់មក រាំងនននៅក្នុងព្រះវិហារក៏រីករាយជាងពីរពាក់កណ្តាល។ ⁴⁶ ព្រះយេស៊ូបន្តិព្រះសូរសៀងខ្លាំងៗថា៖ «ព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំសូមប្រគល់វិញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំ ទៅក្នុងព្រះហស្តព្រះអង្គវិញ»។ ក្រោយពេលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះរួចហើយ ក៏រលត់វិញ្ញាណទៅ។ ⁴⁷ ពេលនាយទាហានរ៉ូមាំងដែលបានឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះ ក៏លើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពោលថា៖ «បុរសនេះពិតជាសុចរិតមែន!»។ ⁴⁸ កាលបណ្តាជនទាំងឡាយដែលបានមក ឃើញហេតុការណ៍ទាំងនេះ គេនាំគ្នាត្រឡប់ទៅវិញទាំងគក់ទ្រូង។ ⁴⁹ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលស្គាល់ព្រះយេស៊ូទាំងប៉ុន្មាន ព្រមទាំងពួកស្រ្តីដែលដើរតាមព្រះអង្គតាំងពីស្រុកកាលីឡេមក នាំគ្នាឈរមើលហេតុការណ៍ទាំងអស់ពីចម្ងាយ។ ⁵⁰ មើល មានបុរសរូបឈ្មោះយ៉ូសែប ជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់មួយរូប។ លោកជាមនុស្សល្អស្មោះត្រង់។ ⁵¹ លោកពុំបានយល់ស្របជាមួយគេ លើការសម្រេចចិត្តរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ និងអំពើដែលគេប្រព្រឹត្តនោះឡើយ។ លោកមកពីក្រុងអេរិម៉ាថេ ដែលជាក្រុងមួយរបស់ជនជាតិយូដា ហើយលោកទន្ទឹងរង់ចាំព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁵² បុរសនេះបានទៅជួបលោកពីឡាត សុំយកព្រះសពព្រះយេស៊ូ។ ⁵³ លោកយកព្រះសពព្រះយេស៊ូចុះពីឈើឆ្កាត់ ហើយរុំនឹងក្រណាត់ជាខ្ទប់ រួចដាក់ក្នុងរូងថ្មមួយ ដែលគេដាច់ធ្វើជាផ្នូរ ដោយពុំទាន់មានដាក់សពណាមួយនៅឡើយទេ។ ⁵⁴ នៅថ្ងៃនោះ ជាថ្ងៃរៀបចំបុណ្យរំលង ហើយថ្ងៃសប្បិច្ឆ័យក៏ខិតជិតមកដល់ដែរ។ ⁵⁵ ពួកស្រ្តីដែលមកតាមព្រះអង្គតាំងពីស្រុកកាលីឡេ ក៏ទៅជាមួយលោកយ៉ូសែបដែរ ហើយនាងបានឃើញផ្លូវ ព្រមទាំងឃើញរបៀបដែលគេដាក់ព្រះសពព្រះយេស៊ូផងដែរ។ ⁵⁶ ស្រ្តីទាំងនោះវិលត្រឡប់ទៅវិញ រៀបចំគ្រឿងក្រអូប និងទឹកអប់។ បន្ទាប់មក នៅថ្ងៃសប្បិច្ឆ័យ នាងនាំគ្នាឈប់សម្រាកតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងទុក។

ជំពូក 24

1 នៅព្រលឹមស្រាងៗនៃថ្ងៃទីមួយ ស្រ្តីៗនាំគ្នាទៅផ្ទះដោយយកក្រឡឹងក្រអូប ដែលគេបានរៀបចំទុកទៅជាមួយផង។ 2 ពួកនាងសង្កេតឃើញថា ថ្មបានរមៀលចេញពីមាត់ផ្ទះចាស់ទៅហើយ។ 3 នាងក៏នាំគ្នាចូលទៅក្នុងផ្ទះនោះ តែពុំឃើញព្រះសពរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូទេ។ 4 ខណៈពេលស្រ្តីទាំងនោះមានការស្រឡាំងកាំង ស្រាប់តែមានបុរសពីរនាក់ ស្លៀកពាក់ភ្លឺចិញ្ចែងចិញ្ចាច ឈរនៅជិតពួកនាង។ 5 នាងភ័យខ្លាចជាខ្លាំងហើយខិនមុខចុះមើលដី បុរសទាំងពីរនាក់នោះនិយាយទៅកាន់នាងថា៖ «ហេតុអ្វីបានជានាងនាំគ្នាមកក្រពះអង្គ ដែលមានព្រះជន្មរស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សស្លាប់ដូច្នេះ?» 6 ព្រះអង្គមិនគង់នៅទីនេះទេ! ចូរនឹកចាំអំពីព្រះបន្ទូល ដែលព្រះអង្គបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នា កាលនៅស្រុកកាលីឡេនៅឡើយ។ 7 ថា៖ «បុត្រមនុស្សត្រូវគេបញ្ជូនទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់មនុស្សបាប គេនឹងឆ្កាងព្រះអង្គ ហើយនៅថ្ងៃទីបី ព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ»។ 8 ពួកនាងក៏នឹកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ 9 ហើយនាំគ្នាចេញពីផ្ទះវិញ ទាំងរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងនេះ ប្រាប់ក្រុមសិស្សទាំងដប់មួយនាក់ ព្រមទាំងអ្នកឯទៀតៗដែរ។ 10 ឥឡូវនេះ នាងម៉ារីជាអ្នកស្រុកម៉ាដាឡា នាងយ៉ូអាន់ និងនាងម៉ារីជាម្តាយរបស់យ៉ាកូប ព្រមទាំងស្រ្តីឯទៀតៗ ដែលបានទៅជាមួយនាងទាំងនោះ ក៏រៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងនេះប្រាប់ក្រុមសាវ័កដែរ។ 11 ប៉ុន្តែ ពួកសាវ័កហាក់បីដូចជាពុំជឿពាក្យសម្តីនាងទេ ព្រោះគេគិតពួកនាងនិយាយរឿងផ្តេសផ្តាស។ 12 ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសក៏សួររត់ទៅផ្ទះ រួចខិនមើលទៅឃើញតែក្រណាត់រុំព្រះសពប៉ុណ្ណោះ។ លោកពេត្រុសវិលត្រឡប់មកផ្ទះវិញ ទាំងងងឹតចិត្តដល់អំពីហេតុការណ៍ដែលកើតមានឡើង។ 13 មើល មានសិស្សពីរនាក់កំពុងតែធ្វើដំណើរ ទៅភូមិមួយឈ្មោះអេម៉ាស ដែលមានចម្ងាយប្រមាណដប់មួយគីឡូម៉ែត្រពីក្រុងយេរូសាឡឹម។ 14 ពួកគេពិភាក្សាគ្នាអំពីហេតុការណ៍ទាំងប៉ុន្មានដែលកើតមាន។ 15 ខណៈពេលគេកំពុងតែពិភាក្សា និងសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ស្រាប់តែព្រះយេស៊ូយាងមកជិតគេ ព្រមទាំងធ្វើដំណើរជាមួយគេទៅដែរ។ 16 ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បំបាំងភ្នែកគេមិនឲ្យចំណាំព្រះអង្គបានឡើយ។ 17 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលសួរគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាដើរណែនាំ ដណែនាំបណ្តើរអំពីរឿងអ្វីដែរ?»។ គេក៏ឈប់នៅស្ងៀម បង្ហាញទឹកមុខក្រៀមក្រំ។ 18 សិស្សម្នាក់ឈ្មោះក្លែរ៉ូប៉ាសឆ្លើយតបទៅព្រះអង្គថា៖ «តើលោកជាមនុស្សម្នាក់គត់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដែលមិនបានដឹងអំពីហេតុការណ៍ កើតឡើងប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះទេឬអី?»។ 19 ព្រះអង្គសួរគេថា៖ «តើមានរឿងអ្វីកើតឡើង?»។ គេទូលឆ្លើយថា៖ «គឺរឿងព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត ដែលជាព្យាករណ៍ដ៏មានប្រទានភាពក្នុងគ្រប់កិច្ចការ និងគ្រប់ពាក្យសម្តីដែលលោកបានថ្លែង នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ និងមុខប្រជាជនទាំងអស់»។ 20 និងអំពីហេតុការណ៍ ដែលពួកនាយកបូជាច្បាញ និងពួកមន្ត្រីរបស់យើង បានបញ្ជូនលោកឲ្យទទួលការកាត់ទោសប្រហារជីវិត ព្រមទាំងឆ្កាងលោកផង។ 21 ប៉ុន្តែ យើងបានសង្ឃឹមថា លោកនឹងរំដោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឲ្យមានសេរីភាព។ 22 ពិតមែនហើយ ហេតុការណ៍ទាំងនោះបានកន្លងផុតទៅបីថ្ងៃមកហើយ។ 23 មានស្រ្តីខ្លះក្នុងចំណោមពួកយើង បានធ្វើឲ្យយើងឆ្ងល់ជាខ្លាំង គឺពួកនាងនាំគ្នាទៅផ្ទះតាំងពីព្រលឹម។ 24 ពេលពួកគេរកមិនឃើញសពលោក គេក៏ត្រឡប់មកវិញរៀបរាប់ប្រាប់យើងថា ពួកគេបានឃើញទេវតាប្រាប់ថា លោកមានជីវិតរស់។ 25 មានពួកយើងខ្លះនាំគ្នាទៅផ្ទះដែរ ហើយបានឃើញដូចពាក្យស្រ្តីទាំងនោះនិយាយមែន។ ប៉ុន្តែ ពុំមាននរណាបានឃើញលោកសោះ»។ 26 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ឱមនុស្សល្ងីល្ងើយ អ្នករាល់គ្នាមិនងាយជឿពាក្យទាំងប៉ុន្មាន ដែលពួកព្យាករណ៍បានថ្លែងប្រាប់សោះ!»។ 27 តើមិនចាំបាច់ឲ្យព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខលំបាកបែបនេះសិន មុននឹងទទួលសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គទេឬ?»។ 28 ចាប់ពីគម្ពីរលោកម៉ូសេរហូតដល់គម្ពីរព្យាករណ៍ទាំងអស់ ព្រះយេស៊ូបកស្រាយសេចក្តី ដែលមានចែងទុកអំពីព្រះអង្គនៅក្នុងគម្ពីរទាំងមូល។ 29 ពេលមកជិតដល់ភូមិដែលសិស្សទាំងពីរប្រមូលនឹងទៅ ព្រះយេស៊ូធ្វើដាច់ ដូចជាចង់យាងបន្តទៅមុខទៀត។ 30 ប៉ុន្តែ គេហៅព្រះអង្គថា៖ «សូមលោកស្នាក់នៅជាមួយយើងខ្ញុំទីនេះហើយ ដ្បិត ថ្ងៃកាន់តែទាបជិតយប់ហើយ»។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូក៏ចូលទៅស្នាក់នៅជាមួយគេ។ 31 ពេលព្រះអង្គគង់រួមតុជាមួយគេ ហើយយកនំប៉័ងមកកាន់ ទាំងអស់ព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ រួចកាច់ប្រទានឲ្យគេ។ 32 រំពេចនោះ ស្រាប់តែភ្នែកគេបានភ្លឺឡើង មើលព្រះអង្គស្គាល់ ប៉ុន្តែព្រះអង្គបាត់ពីមុខគេទៅ។ 33 គេនិយាយគ្នាថា៖ «តើយើងមិនមានចិត្តរំភើបទេឬ កាលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងនៅតាមផ្ទះ និងបកស្រាយគម្ពីរឲ្យយើងស្តាប់?»។ 34 គេក៏ក្រោកឡើងភ្លាម វិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ។ ពួកគេឃើញសិស្សទាំងដប់មួយនាក់នៅជុំគ្នា ជាមួយពួកអ្នកដទៃទៀត។ 35 ដោយប្រាប់អ្នកទាំងពីរថា៖ «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពិតប្រាកដមែន ហើយព្រះអង្គបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យស៊ីម៉ូនឃើញផងដែរ»។ 36 សិស្សទាំងពីរនាក់ក៏រៀបរាប់រឿងរ៉ាវ ដែលកើតមានឡើងនៅតាមផ្ទះ និងរៀបរាប់ពួកគេស្គាល់ព្រះយេស៊ូ ពេលព្រះអង្គកាច់នំប៉័ងប្រទានឲ្យ។ 37 កាលគេរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងនេះ ព្រះយេស៊ូយាងមកគង់នៅកណ្តាលចំណោមសិស្សទាំងអស់ ហើយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត»។ 38 គេតក់ស្លុត និងភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ព្រោះស្មានថាឃើញខ្មោចលង។ 39 ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបាត់ចិត្តដូច្នេះ? ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាសោសង្ស័យទៀត?»។ 40 ចូរមើលដៃមើលជើងខ្ញុំ គឺពិតជាខ្ញុំមែន។ ចូរស្ទាបខ្ញុំមើល។ ដ្បិត ខ្មោចគ្មានសាច់ គ្មានឆ្អឹង ដូចខ្ញុំទេ»។ 41 កាលព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលដូចនេះ ព្រះអង្គក៏បង្ហាញព្រះហស្ត និងព្រះបាទាឲ្យគេឃើញ។ 42 ពួកសិស្សនៅតែពុំទាន់ជឿនៅឡើយ ព្រោះគេអង្វរង ងងឹតចិត្តផង។ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាមានអ្វីបរិភោគឬទេ?»។ 43 គេយកត្រីអាំងមួយដុំមកថ្វាយព្រះអង្គ។ 44 ហើយព្រះអង្គទទួលយកទៅសោយនៅមុខពួកគេទាំងអស់គ្នា។ 45 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កាលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា សេចក្តីទាំងអស់ដែលមានចែងទុកអំពីខ្ញុំ ក្នុងគម្ពីរវិស័យរបស់លោកម៉ូសេ គម្ពីរព្យាករណ៍ និងគម្ពីរទំនុកតម្កើងត្រូវតែបានសម្រេច»។ 46 ព្រះអង្គក៏បំភ្លឺចិត្តគំនិតគេ ឲ្យយល់អត្ថន័យគម្ពីរទាំងឡាយ។ 47 ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ដូច្នេះ សេចក្តីដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរ គឺថាព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខលំបាក ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី។ 48 អ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រកាសពីការប្រើចិត្ត និងការអត់ទោសបាបនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ ទៅមនុស្សគ្រប់ជាតិសាសន៍ ចាប់ផ្តើមចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមទៅ។ 49 អ្នករាល់គ្នាជាសាក្សីអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ»។ 50 មើល ខ្ញុំនឹងចាត់ព្រះមួយអង្គ តាមព្រះបិតាបានសន្យាទុកស្រាប់។ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្ថិតនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមនេះ រហូតទាល់តែព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានប្រទានភាពមកស្ថានដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់»។ 51 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូនាំពួកសិស្សចេញពីទីក្រុងទៅជិតដល់ភូមិបេថានី។ ព្រះអង្គលើកព្រះហស្តឡើង ហើយប្រទានពរឲ្យគេ។ 52 ខណៈពេលព្រះអង្គកំពុងតែប្រទានពរ ព្រះជាម្ចាស់លើកព្រះយេស៊ូចេញពីគេ ឡើងទៅស្ថានបរមសុខ។ 53 ដូច្នេះ ពួកគេក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ រួចវិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ប្រកបដោយអំណរពេញពោរ។ 54 ពួកគេបន្តស្ថិតនៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយនាំគ្នាថ្វាយព្រះពរព្រះជាម្ចាស់។

Book: John

John

ជំពូក 1

1 កាលដើមដំបូងឡើយមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលនៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះជាម្ចាស់។² ព្រះអង្គនេះហើយនៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់តាំងពីដំបូង។³ អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសារព្រះអង្គ ហើយគ្មានអ្វីដែលបានកើតមកដោយព្រះអង្គមិនបានបង្កើតឡើយ។⁴ នៅក្នុងព្រះអង្គមានជីវិត ហើយជីវិតនោះគឺជាពន្លឺនៃមនុស្សលោកគ្រប់គ្នា។⁵ ពន្លឺបំភ្លឺនៅក្នុងចិត្តដ៏ត ហើយចិត្តដ៏តមិនអាចយកពន្លឺបានទេ។⁶ មានបុរសម្នាក់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់មក គាត់ឈ្មោះថា លោកយ៉ូហាន។⁷ គាត់បានមកក្នុងនាមជាសាក្សី ដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីពន្លឺ ដើម្បីឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបានជឿតាមរយៈគាត់។⁸ លោកយ៉ូហានមិនមែនជាពន្លឺទេ ប៉ុន្តែ គាត់បានមកដើម្បីធ្វើបន្ទាល់អំពីពន្លឺវិញ។⁹ ព្រះអង្គជាពន្លឺដ៏ពិត ដែលបានយាងមកលើផែនដី ដើម្បីផ្តល់ពន្លឺដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។¹⁰ ព្រះអង្គបានយាងមកនៅលោកីយ៍នេះ ហើយលោកីយ៍ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយសារព្រះអង្គ ហើយលោកីយ៍មិនស្គាល់ព្រះអង្គទេ។¹¹ ព្រះអង្គបានយាងមកលោកីយ៍នេះ ប៉ុន្តែ លោកីយ៍នេះ មិនទទួលព្រះអង្គទេ។¹² ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើនបានទទួលព្រះអង្គ គឺជាអ្នកដែលជឿលើព្រះនាមព្រះអង្គ ទ្រង់បានប្រទានសិទ្ធិឲ្យគ្រប់ទៅជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។¹³ ទាំងនេះ មិនមែនកើតឡើងពីឈាម ឬពីបំណងខាងសាច់ឈាម ឬពីបំណងរបស់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែ ជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។¹⁴ ព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ទៅជាសាច់ឈាម ហើយរស់នៅក្នុងចំណោមយើង។ យើងបានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គ ជាសិរីល្អរបស់ព្រះតែមួយអង្គគត់ដែលមកពីព្រះបិតា ពេញដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីពិត។¹⁵ លោកយ៉ូហានបានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គ ហើយបានស្រែកឡើង ហើយនិយាយថា៖ «នេះគឺជាព្រះអង្គដែលខ្ញុំបានប្រាប់ថា ព្រះអង្គដែលយាងមកក្រោយខ្ញុំ ព្រះអង្គធំជាងខ្ញុំ ដ្បិតព្រះអង្គគង់នៅមុនខ្ញុំ»។¹⁶ ដ្បិត ចេញពីភាពបរិបូណ៌របស់ព្រះអង្គ យើងបានទទួលគ្រប់ទាំងព្រះគុណថែមហើយថែមទៀត។¹⁷ ដ្បិត ត្រីសូរីនីយដែលបានប្រទានមកតាមរយៈលោកយ៉ូសេ។ តែព្រះគុណ និងសេចក្តីពិតបានមកតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។¹⁸ គ្មាននរណាបានឃើញព្រះជាម្ចាស់នៅពេលណាមួយឡើយ។ មានតែព្រះអង្គជាព្រះជាម្ចាស់តែមួយប៉ុណ្ណោះដែលនៅជិតព្រះវរបិតា គឺព្រះអង្គបានសំដែងឲ្យស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។¹⁹ នេះគឺជាទីបន្ទាល់របស់លោកយ៉ូហាន នៅពេលពួកយូដាចាត់ពួកបូជាច្បាញ និងពួកលេវីទៅក្នុងព្រះអង្គពីក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីទូលសួរគាត់ថា៖ «តើគាត់ជានរណា?»²⁰ គាត់ថ្លែងយ៉ាងងាយ និងមិនបានបដិសេធទេ ប៉ុន្តែ ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទទេ»។²¹ ដូច្នេះ គេបានសួរគាត់ទៀតថា «អ៊ីចឹង តើអ្នកជានរណា?» តើអ្នកជាលោកអេលីយ៉ា? គាត់ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនមែនទេ»។ ពួកគេសួរថា៖ «តើអ្នកជាព្យាករ?» គាត់ឆ្លើយថា៖ «មិនមែនទេ»។²² បន្ទាប់មក ពួកគេបានសួរគាត់ទៀតថា៖ «តើអ្នកជានរណា អ៊ីចឹង ដើម្បីឲ្យយើងអាចឆ្លើយទៅអស់អ្នកដែលចាត់យើងឲ្យមក? តើអ្នកនិយាយពីខ្លួនអ្នកយ៉ាងដូចម្តេច?»²³ គាត់ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំជាសម្លេងមួយ ដែលស្រែកនៅក្នុងទីរហោស្ថានថា៖ «ចូររៀបចំផ្លូវត្រង់ថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ដូចព្យាករអេលីយ៉ាបានថ្លែង»។²⁴ មានអ្នកខ្លះត្រូវបានពួកគណៈផារីស៊ីចាត់មក²⁵ ពួកគេសួរគាត់ ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «ម្តេចក៏អ្នកធ្វើពិធីជ្រមុជអ៊ីចឹង ប្រសិនបើ អ្នកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ឬលោកអេលីយ៉ា ឬជាព្យាករ?»²⁶ លោកយ៉ូហានបានឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ខ្ញុំជ្រមុជជាមួយនឹងទឹក។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដែលឈរនេះ នឹងមានម្នាក់ដែលអ្នកមិនស្គាល់។²⁷ លោកជាម្នាក់ដែលនឹងមកក្រោយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនស័ក្តិសមសូម្បីតែស្រាយខ្សែស្បែកជើងព្រះអង្គផង»។²⁸ ការទាំងនេះបានកើតឡើងនៅក្នុងភូមិបេតថានី នៅផ្នែកម្ខាងទៀតនៃទន្លេយ៉ែរដាន់ ជាកន្លែងដែលលោកយ៉ូហានធ្វើពិធីជ្រមុជ។²⁹ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ លោកយ៉ូហានបានឃើញព្រះយេស៊ូយាងមករកគាត់ ហើយគាត់មានប្រសាសន៍ថា «មើល! លោកជាកូនចៀមនៃព្រះដែលដកយកបាបរបស់មនុស្សលោក។³⁰ លោកជាម្នាក់ដែលខ្ញុំបាននិយាយ «គឺជាម្នាក់ដែលមកក្រោយខ្ញុំ ធំជាងខ្ញុំ ដ្បិតព្រះអង្គគង់នៅមុនខ្ញុំ»។³¹ ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ព្រះអង្គទេ ប៉ុន្តែគឺដូច្នេះហើយដែលព្រះអង្គបានបង្ហាញដល់អ៊ីស្រាអែលថាខ្ញុំបានមកធ្វើពិធីជ្រមុជដោយទឹកប៉ុណ្ណោះ»។³² លោកយ៉ូហានបានធ្វើបន្ទាល់ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញព្រះវិញ្ញាណយាងចុះពីស្ថានសួគ៌មក ដូចជាសត្វព្រាប ហើយសត្វព្រាបនោះបានសណ្តូកលើព្រះអង្គ។³³ ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ព្រះអង្គទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គគឺជាព្រះដែលបានចាត់ខ្ញុំមកជ្រមុជដោយទឹក ទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «នៅពេលអ្នកឃើញព្រះវិញ្ញាណសណ្តូកលើនរណា ហើយស្ថិតនៅជាមួយអ្នកនោះ អ្នកនោះហើយជាអ្នកដែលធ្វើពិធីជ្រមុជនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ»។³⁴ ខ្ញុំបានឃើញទាំងពីរ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា នេះគឺជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់»។³⁵ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ជាថ្មីម្តងទៀត ក្នុងការដែលលោកយ៉ូហានឈរជាមួយសិស្សពីរនាក់របស់គាត់³⁶ ពួកគេបានឃើញព្រះយេស៊ូយាងមកជិត ហើយលោកយ៉ូហានមានប្រសាសន៍ថា៖ «មើល! កូនចៀមនៃព្រះ»។³⁷ សិស្សពីរនាក់របស់គាត់បានឮគាត់ដូច្នេះ ពួកគេក៏ដើរតាមព្រះយេស៊ូទៅ។³⁸ បន្ទាប់មកបានបែរមក ហើយឃើញពួកគេដើរតាមព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «តើអ្នកចង់បានអ្វី?» ពួកគេឆ្លើយថា៖ «រ៉ាប៊ី (ដែលប្រែមានន័យថា លោកគ្រូ) តើលោកគ្រូស្នាក់នៅឯណា?»³⁹ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «សូមមកតាមខ្ញុំ នោះអ្នកនឹងឃើញ»។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ទៅ ហើយឃើញកន្លែងដែលព្រះអង្គស្នាក់នៅ ពួកគេបាននៅជាមួយព្រះអង្គនៅថ្ងៃនោះ ដ្បិតនៅពេលនោះប្រហែលជាម៉ោងដប់។⁴⁰ សិស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងពីរបានឮលោកយ៉ូហាននិយាយ ហើយបន្ទាប់មកបានដើរតាមព្រះយេស៊ូ គាត់ឈ្មោះអនទ្រ ជាបងប្រុសរបស់លោកស៊ីម៉ូន ពេត្រុស។⁴¹ គាត់ជាមនុស្សដំបូងដែលរកបងប្រុសគាត់ផ្ទាល់គឺលោកស៊ីម៉ូន ហើយនិយាយទៅគាត់ថា «យើងបានរកព្រះមេស៊ីឃើញហើយ» (ដែលប្រែថា៖ ព្រះគ្រីស្ទ)។⁴² អនទ្របាននាំគាត់ទៅជួបព្រះយេស៊ូ ហើយព្រះយេស៊ូបានសម្លឹងមករកគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា «អ្នកជាស៊ីម៉ូនកូនរបស់លោកយ៉ូហាន គេនឹងហៅអ្នកថា៖ កៃផាស» (ដែលប្រែថាពេត្រុស)។⁴³ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ នៅពេលព្រះយេស៊ូចង់ចាកចេញ ដើម្បីទៅឯកាលីឡេវិញ ព្រះអង្គបានជួបលោកភីលីព ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរមកតាមខ្ញុំ»។⁴⁴ លោកភីលីពមកពីបេតសាដា ជាក្រុងរបស់លោកអនទ្រ និងលោកពេត្រុស។⁴⁵ លោកភីលីពបានជួបលោកណាថាណែល ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ «ព្រះដែលលោកយ៉ូសេសរសេរនៅក្នុងគម្ពីរត្រីសូរីនីយ និងពួកព្យាករបានសរសេរ យើងបានជួបព្រះអង្គហើយ គឺព្រះយេស៊ូជាកូនរបស់លោកយ៉ូសេបមកពីស្រុកណាសារ៉ែត»។⁴⁶ លោកណាថាណែលមានប្រសាសន៍ទៅកាន់គាត់ថា៖ «តើមានការល្អណាចេញពីណាសារ៉ែត?» លោកភីលីពឆ្លើយថា៖ «សូមមកតាមខ្ញុំនោះអ្នកនឹងឃើញ»។⁴⁷ ព្រះយេស៊ូបានឃើញលោកណាថាណែលដើរចូលមករកព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គមានបន្ទូលពីគាត់ថា៖ «មើល ឱជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដ៏ពិតអើយ អ្នកគ្មានសេចក្តីកុហកក្នុងខ្លួនឡើយ»។⁴⁸ លោកណាថាណែលមានប្រសាសន៍ទៅព្រះអង្គវិញថា៖ «តើលោកអាចស្គាល់ខ្ញុំបានយ៉ាងដូចម្តេច?»

ព្រះយេស៊ូឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «មុនពេលភីលីពហៅអ្នក ខ្ញុំបានឃើញអ្នក នៅពេលដែលអ្នកនៅក្រោមដើមឧទុម្ពររួចហើយ។ ⁴⁹
លោកណាថាណែលឆ្លើយថា៖ «រ៉ាប៊ី ព្រះអង្គគឺជាព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គគឺជាព្រះមហាក្សត្ររបស់ដ៏ស្រាវជ្រាវ។» ⁵⁰ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅគាត់វិញថា៖
«ដោយសារខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញអ្នកនៅខាងក្រោមដើមឧទុម្ពរ ទើបអ្នកជឿខ្ញុំមែនទេ? អ្នកនឹងឃើញការដ៏អស្ចារ្យជាងនេះ។» ⁵¹
បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នកនឹងឃើញស្ថានសួគ៌បើក៏ចំហ
ហើយឃើញពួកទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ចុះឡើងពីលើបុត្រមនុស្ស។»

ជំពូក 2

¹ បីថ្ងៃក្រោយមក មានពិធីមង្គលការមួយនៅភូមិកាណាក្នុងស្រុកកាលីឡេ ហើយមាតារបស់ព្រះយេស៊ូក៏នៅទីនោះដែរ។ ² ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គក៏ត្រូវបានអញ្ជើញចូលរួមនៅក្នុងមង្គលការនោះដែរ។ ³ នៅពេលអស់ស្រា មាតារបស់ព្រះយេស៊ូទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ពួកគេអស់ស្រាហើយ»។ ⁴ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «អ្នកម្តាយអើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកម្តាយមកឯខ្ញុំ? មិនទាន់ដល់ពេលខ្ញុំនៅឡើយទេ»។ ⁵ មាតារបស់ព្រះអង្គនិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកបម្រើថា៖ «អ្វីដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅអ្នក ចូរធ្វើវាចុះ!»។ ⁶ ឥឡូវនេះ មានពាងទឹកថ្មប្រាំមួយដែលប្រើសម្រាប់ពិធីជម្រះកាយរបស់សាសនិយូដា ពាងនីមួយៗអាចផ្ទុកបានពីរទៅបីអម្រែក។ ⁷ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរចាក់ទឹកបំពេញពាងទឹកទាំងអស់នេះទៅ»។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ចាក់ទឹកពេញពាងទាំងអស់។ ⁸ បន្ទាប់មក ទ្រង់ប្រាប់ទៅពួកអ្នកបម្រើ «ឥឡូវ ចូរយកខ្លះចេញមក ហើយយកវាទៅឲ្យមេការ»។ ពួកគេក៏ធ្វើតាម។ ⁹ មេការបានភ្ញាក់ទឹកដែលបានត្រឡប់ទៅជាស្រានោះ ប៉ុន្តែ គាត់មិនបានដឹងថាស្រានោះបានមកពីណាទេ (ប៉ុន្តែ អ្នកបម្រើដែលដងទឹកនោះទើបដឹង)។ បន្ទាប់មក គាត់បានហៅកូនកម្លោះឲ្យមក។ ¹⁰ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា «មនុស្សគ្រប់រូបគេដាក់ស្រាល្អមុន ហើយបន្ទាប់ពីស្រវឹងហើយ ទើបគេដាក់ស្រាមិនសូវល្អវិញ។ ប៉ុន្តែ អ្នកវិញ អ្នកបានទុកស្រាល្អរហូតមកដល់ពេលនេះ»។ ¹¹ នេះគឺជាការអស្ចារ្យមួយដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើនៅភូមិកាណាក្នុងស្រុកកាលីឡេ ហើយព្រះអង្គបានបង្ហាញសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គ ហើយពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានជឿលើព្រះអង្គ។ ¹² បន្ទាប់ពីនេះ ព្រះយេស៊ូ មាតា និងបងប្អូនរបស់ព្រះអង្គ ព្រមទាំងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានធ្វើដំណើរចុះទៅភូមិកាពើណ៊ាម ហើយពួកគេក៏ស្នាក់នៅទីនោះពីរថ្ងៃ។ ¹³ ឥឡូវ ពិធីបុណ្យចម្ងង់របស់សាសនិយូដាក៏ជិតមកដល់ ហើយព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ¹⁴ ព្រះអង្គបានជួបជាមួយនឹងពួកអ្នកលក់គោ ចៀម និងព្រាប ព្រមទាំងពួកអ្នកប្តូរប្រាក់អង្គុយនៅទីនោះ។ ¹⁵ ដូច្នេះ ព្រះអង្គក៏ធ្វើខ្សែពី ហើយបានបណ្តេញពួកគេទាំងអស់ចេញពីព្រះវិហារ រួមទាំងចៀម និងគោផងដែរ។ ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យលុយកាក់របស់ពួកអ្នកប្តូរប្រាក់ខ្ចាត់ខ្ចាយ ហើយបានក្រឡាប់តុរបស់ពួកគេចោល។ ¹⁶ ចំពោះអ្នកលក់ព្រាបវិញ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «ចូរយករបស់ទាំងអស់នេះចេញពីទីនេះ។ ឈប់ធ្វើឲ្យដំណាក់របស់ព្រះបិតាយើងក្លាយជាកន្លែងលក់ដូរទៀត។ ¹⁷ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានចាំសេចក្តីដែលបានចែងថា៖ «ដោយសារតែខ្ញុំស្រឡាញ់ដំណាក់របស់ព្រះអង្គ ធ្វើឲ្យគេសម្លាប់ខ្ញុំ»។ ¹⁸ ពេលនោះ ពួកអាជ្ញាធររបស់យូដាបានឆ្លើយតបវិញ ហើយសួរទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើអ្នកមានទីសម្គាល់អ្វីបង្ហាញយើង នៅពេលដែលអ្នកកំពុងធ្វើការទាំងនេះ?» ¹⁹ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំនឹងបំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយសង់វាឡើងវិញក្នុងរយៈពេលតែបីថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ»។ ²⁰ បន្ទាប់មក ពួកអាជ្ញាធររបស់យូដានិយាយថា៖ «ព្រះវិហារនេះ ត្រូវបានសង់ឡើងអស់រយៈពេលសែសិបប្រាំមួយឆ្នាំ ហើយអ្នកនឹងសង់ឡើងវិញ ក្នុងរយៈពេលតែបីថ្ងៃ?» ²¹ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គកំពុងមានបន្ទូលអំពីព្រះវិហារនៃព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គ។ ²² ថាបន្ទាប់ពីព្រះអង្គសុគត ព្រះអង្គរស់ឡើងវិញ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គចង់ចាំថាព្រះអង្គមានបន្ទូលពីការនេះ ហើយពួកគេជឿលើបទគម្ពីរ ហើយនឹងសេចក្តីដែលព្រះយេស៊ូបានថ្លែង។ ²³ ឥឡូវនេះ នៅពេលព្រះអង្គចូលរួមពិធីបុណ្យរំលងនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម មានមនុស្សជាច្រើនបានជឿលើព្រះនាមព្រះអង្គ នៅពេលដែលពួកគេបានឃើញទិសម្កាល់ដែលព្រះអង្គបានធ្វើ។ ²⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមិនបានទុកចិត្តលើពួកគេឡើយ ដោយសារព្រះអង្គស្គាល់ពួកគេទាំងអស់គ្នា។ ²⁵ ព្រោះព្រះអង្គមិនត្រូវការនរណាឲ្យធ្វើបន្ទាល់ពីព្រះអង្គនៅចំពោះមនុស្សឡើយ ដ្បិតព្រះអង្គជ្រាបពីគំនិតពួកគេ។

ជំពូក 3

¹ ឥឡូវនេះ មានគណៈជាវិស័យម្នាក់ មានឈ្មោះថាលោកនីកូដេម ជាអ្នកដឹកនាំរបស់យូដា។ ² បុរសនេះបានមករកព្រះយេស៊ូនៅពេលយប់ ហើយទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «វ៉ាប៊ី យើងដឹងថា លោកគឺជាគ្រូដែលបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតគ្មាននរណាអាចធ្វើទិសម្ចាស់ដែលលោកបានធ្វើទាំងនេះទេ លើកលែងតែព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយគាត់»។ ³ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅគាត់វិញថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់មិនបានកើតជាថ្មី គាត់មិនអាចឃើញព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានទេ»។ ⁴ លោកនីកូដេមទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើមនុស្សអាចកើតម្តងទៀតបានដែរ បើគាត់ចាស់ហើយ? គាត់មិនអាចចូលទៅក្នុងផ្ទៃម្តាយរបស់គាត់ជាលើកទីពីរ ហើយកើតជាថ្មីបានទេ តើអាចទេ?» ⁵ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ប្រសិនបើ អ្នកនោះមិនកើតចេញពីទឹក និងពីព្រះវិញ្ញាណទេ គាត់មិនអាចចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានទេ»។ ⁶ អ្វីដែលកើតចេញពីរូបកាយគឺជារូបកាយ ហើយអ្វីដែលកើតចេញពីព្រះវិញ្ញាណគឺព្រះវិញ្ញាណ។ ⁷ សូមកុំចូលអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នកឡើយ «អ្នកត្រូវតែកើតជាថ្មី»។ ⁸ ខ្យល់បក់ពីណាតាមតែរាងចង់ អ្នកឮសម្លេងរបស់វា ប៉ុន្តែ អ្នកមិនដឹងថាវាមកពីណា ឬទៅណាទេ។ ដូចគ្នាជាមួយអ្នកដែលបានកើតពីព្រះវិញ្ញាណដែរ»។ ⁹ លោកនីកូដេមឆ្លើយ ហើយទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើការនេះអាចកើតឡើងបានយ៉ាងដូចម្តេច?» ¹⁰ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ «អ្នកគឺជាគ្រូរបស់អ៊ីស្រាអែល ហើយអ្នកនៅតែមិនយល់ពីការទាំងនេះទៀត? ¹¹ ពិតណាស់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា យើងនិយាយអ្វីដែលយើងដឹង ហើយយើងធ្វើបន្ទាល់ពីអ្វីដែលយើងបានឃើញ។ តែអ្នកមិនទទួលទីបន្ទាល់របស់យើង។ ¹² បើខ្ញុំគ្រាន់តែប្រាប់អ្នកពីកិច្ចការរបស់លោកីយ៍ ហើយអ្នកមិនជឿផង តើអ្នកនឹងជឿពីអ្វីដែលខ្ញុំប្រាប់អ្នកពីស្ថានសួគ៌ដូចម្តេចនឹងកើត? ¹³ គ្មាននរណាម្នាក់បានឡើងទៅស្ថានសួគ៌ លើកលែងតែម្នាក់ដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក គឺបុត្រមនុស្ស។ ¹⁴ ដូចជាលោកម៉ូសេបានលើកសត្វពស់នៅទីរហោស្ថានយ៉ាងណា កូនមនុស្សនឹងត្រូវលើកឡើងយ៉ាងនោះដែរ ¹⁵ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះអង្គ នឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ¹⁶ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់មនុស្សលោកខ្លាំងណាស់ ដូច្នេះហើយបានជាព្រះអង្គប្រទានព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គតែមួយ ដើម្បីអស់អ្នកណាដែលជឿលើព្រះអង្គ នឹងមិនស្លាប់ឡើយ តែនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ ¹⁷ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មិនបានចាត់ព្រះបុត្រមកក្នុងលោកីយ៍ដើម្បីបំផ្លាញមនុស្សលោកទេ ប៉ុន្តែដើម្បីនឹងសង្គ្រោះមនុស្សលោកតាមរយៈព្រះអង្គវិញ។ ¹⁸ អស់អ្នកណាដែលជឿលើព្រះអង្គ នឹងមិនត្រូវមានទោសឡើយ ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលមិនជឿវិញ ពួកគេមានទោសរួចស្រេចទៅហើយ ពួកគេមិនបានជឿលើព្រះនាមរបស់ព្រះ ហើយជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គគត់។ ¹⁹ នេះគឺជាហេតុផលក្នុងការវិនិច្ឆ័យ ពន្លឺបានមកនៅក្នុងលោកីយ៍ហើយ ហើយមនុស្សស្រឡាញ់សេចក្តីងងឹតជាជាងពន្លឺ ព្រោះការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេអាក្រក់។ ²⁰ ព្រោះមនុស្សគ្រប់រូបដែលប្រព្រឹត្តការអាក្រក់ស្អប់ពន្លឺ ហើយមិនអាចចូលមកក្នុងពន្លឺទេ ដើម្បីឲ្យការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេនោះត្រូវបានបើកចំហឡើយ។ ²¹ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តសេចក្តីពិត នឹងចូលមកក្នុងពន្លឺ ដើម្បីឲ្យគេបានឃើញច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តរបស់គាត់បានធ្វើនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់។ ²² បន្ទាប់ពីនេះ ព្រះយេស៊ូ និងពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានចេញទៅទីកន្លែងដ៏ស្រុកយូដា។ ព្រះអង្គចំណាយពេលមួយរយៈនៅទីនោះជាមួយពួកគេ ហើយក៏ធ្វើពិធីជ្រមុជដែរ។ ²³ ហើយលោកយ៉ូហានក៏ធ្វើពិធីជ្រមុជនៅអេណាន នៅជិតភូមិសាលីមដែរ ព្រោះនៅទីនោះមានទឹកច្រើន។ មនុស្សបានមករកគាត់ ហើយទទួលពិធីជ្រមុជជាមួយនឹងគាត់។ ²⁴ នៅពេលនោះ លោកយ៉ូហានមិនទាន់ត្រូវបានចាប់ដាក់គុកនៅឡើយទេ។ ²⁵ បន្ទាប់មកមានការប្រកែកគ្នាកើតឡើងរវាងពួកសិស្សរបស់លោកយ៉ូហាន និងសាសន៍យូដាម្នាក់ទាក់ទងរឿងពិធីលាងជម្រះ។ ²⁶ ពួកគេបានទៅជួបលោកយ៉ូហាន ហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «វ៉ាប៊ី មានម្នាក់នៅក្នុងចំណោមលោកគ្រូនៅឯទន្លេយ៉ែរដាន់ម្ខាងទៀត ជាអ្នកដែលលោកបានធ្វើបន្ទាល់ មើល គាត់កំពុងធ្វើពិធីជ្រមុជដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលមកឯគាត់។ ²⁷ លោកយ៉ូហានឆ្លើយថា៖ «លោកយ៉ូហានមានប្រសាសន៍តបទៅគេថា៖ «បើព្រះជាម្ចាស់មិនប្រទានអោយទេ គ្មាននរណាម្នាក់អាចធ្វើអ្វីកើតឡើយ។ ²⁸ អ្នកខ្លួនឯងក៏អាចធ្វើបន្ទាល់បានដែរ ពីអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយថា៖ «ខ្ញុំមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវបានចាត់មកមុនព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ»។ ²⁹ កូនក្រមុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនកម្លោះ។ ឥឡូវនេះ មិត្តសម្លាញ់របស់កូនកម្លោះ ដែលឈរ ហើយឮគាត់ មានអំណរជាខ្លាំងដោយសារសម្លេងរបស់កូនកម្លោះ។ ខ្ញុំពោរពេញដោយអំណរ។ ³⁰ សូមឲ្យព្រះអង្គបានចម្រើនឡើង តែសូមឲ្យទូលបង្គំបានថយចុះវិញ។ ³¹ ព្រះអង្គដែលយាងពីស្ថានលើមានអំណាចលើទាំងអស់។ អ្នកណាដែលមកពីផែនដីគឺមកពីផែនដី ហើយនិយាយតែពីរឿងលោកីយ៍។ អ្នកដែលមកពីស្ថានសួគ៌មានអំណាចលើទាំងអស់។ ³² ព្រះអង្គបានធ្វើបន្ទាល់អំពីអ្វីដែលព្រះអង្គបានឃើញនិងឮ ប៉ុន្តែ គ្មាននរណាទទួលទីបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គសោះ។ ³³ អស់អ្នកណាដែលបានទទួលទីបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គបានបញ្ជាក់ថាព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងសេចក្តីពិតមែន។ ³⁴ ដ្បិតព្រះមួយអង្គដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់មកឲ្យថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកព្រះអង្គជាបរិបូរណ៍។ ³⁵ ព្រះបិតាស្រឡាញ់ព្រះបុត្រា ហើយបានប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ទៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ។ ³⁶ អ្នកណាដែលជឿលើព្រះបុត្រានឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះបុត្រាវិញ នឹងមិនឃើញជីវិតឡើយ ប៉ុន្តែសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះនឹងស្ថិតនៅលើអ្នកនោះវិញ»។

ជំពូក 4

1 នៅពេលព្រះយេស៊ូជ្រាបថា ពួកផារីស៊ីបានឮថា ព្រះអង្គបានបង្កើតសិស្ស និងធ្វើពិធីជ្រមុជច្រើនជាងលោកយ៉ូហានទៅទៀត 2 (សូម្បីតែព្រះអង្គផ្ទាល់មិនបានធ្វើពិធីជ្រមុជ ផ្ទុយទៅវិញពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើពិធីជ្រមុជ)។ 3 ព្រះអង្គបានចាកចេញពីស្រុកយូដា ហើយត្រឡប់ទៅកាលីឡេវិញ។ 4 គ្មានការចាំបាច់អ្វីដែលសម្រាប់ព្រះអង្គក្នុងការឆ្លងកាត់ស្រុកសាម៉ារីទេ។ 5 ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបែរជាចូលទៅក្នុងក្រុងរបស់សាម៉ារី ដែលហៅថា ភូមិស៊ូខារ នៅជិតដីមួយកន្លែងរបស់លោកយ៉ាកូបបានឲ្យទៅលោកយ៉ូសែបជាបងរបស់គាត់។ 6 អណ្តូងរបស់លោកយ៉ាកូបនៅទីនោះ។ ព្រះយេស៊ូអស់កម្លាំងពីការធ្វើដំណើររបស់ព្រះអង្គ ហើយទ្រង់ក៏គង់នៅជិតអណ្តូងនោះ។ នៅពេលនោះម៉ោងប្រហែលជាប្រាំមួយ។ 7 ស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីម្នាក់បានមកដងទឹក ហើយព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់នាងថា៖ «ឲ្យខ្ញុំសូមទឹកផឹកបន្តិចផង»។ 8 រីឯពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានចូលទៅទីក្រុង ដើម្បីទិញអាហារ។ 9 បន្ទាប់មក ស្ត្រីសាសន៍សាម៉ារីបានទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកជាសាសន៍យូដា ម្តេចក៏លោកមកសុំទឹកពីខ្ញុំដែលជាសាសន៍សាម៉ារីដូច្នេះ?» ដ្បិតសាសន៍យូដាមិនទាក់ទងជាមួយសាសន៍សាម៉ារីទេ។ 10 ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់នាងថា៖ «ប្រសិនបើ នាងបានស្គាល់អំណោយទានរបស់ព្រះ ហើយស្គាល់ខ្ញុំជានរណាដែលនិយាយទៅកាន់នាងថា៖ “ខ្ញុំសុំទឹកទទួល ទានបន្តិច”នោះនាងមុខជាសុំទឹកពីលោកវិញពុំខាន ហើយលោកនឹងអោយទឹកដល់នាង គឺជាទឹកដែលផ្តល់ជីវិត»។ 11 ស្ត្រីនោះបានទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ លោកមិនមានផ្ទះផង ហើយអណ្តូងក៏ជ្រៅទៀត។ តើលោកបានទឹករស់មកណា? 12 លោកមិនធ្លាប់ជាលោកយ៉ាកូប ជាឪពុករបស់យើង ដែលបានផ្តល់អណ្តូង និងទឹកពីអណ្តូងនេះ ឲ្យយើងនឹងកូនចៅ ព្រមទាំងហ្វូងសត្វរបស់គាត់ផឹកទេ? 13 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់នាងថា៖ «មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលផឹកពីទឹកនេះនឹងស្រេកម្តងទៀត 14 ប៉ុន្តែអស់អ្នកណាដែលផឹកទឹកដែលខ្ញុំនឹងផ្តល់ដល់អ្នកនោះនឹងមិនស្រេកទៀតទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ទឹកដែលខ្ញុំឲ្យនោះនឹងផ្តល់ឲ្យអ្នកនោះក្លាយជាប្រភពទឹកនៅក្នុងអ្នកនោះ ផុសឡើង ដើម្បីឲ្យមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច»។ 15 ស្ត្រីនោះបានទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់ សូមឲ្យទឹកនេះខ្ញុំផង ដើម្បីឲ្យខ្ញុំលែងស្រេកទៀត ហើយខ្ញុំមិនបាច់មកដងទឹកនៅទីនេះទេ»។ 16 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ចូរទៅ ហៅស្វាមីរបស់នាង ហើយត្រឡប់មកទីនេះវិញ»។ 17 ស្ត្រីនោះឆ្លើយ ហើយទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំគ្មានប្តីទេ»។ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «នាងនិយាយថា៖ «ខ្ញុំគ្មានប្តីត្រូវហើយ»។ 18 ដ្បិត នាងមានប្តីចំនួនប្រាំហើយ ហើយម្នាក់ដែលនៅជាមួយនាងសព្វថ្ងៃ ក៏មិនមែនជាប្តីរបស់នាងដែរ។ អ្វីដែលនាងនិយាយគឺជាការពិត»។ 19 ស្ត្រីនោះទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់ ខ្ញុំឃើញថា លោកគឺជាព្យាករ»។ 20 ឪពុករបស់យើងថ្វាយបង្គំនៅលើភ្នំនេះ ប៉ុន្តែ តើលោកមានប្រសាសន៍ថា ក្រុងយេរូសាឡឹមគឺជាកន្លែងដែលមនុស្សត្រូវថ្វាយបង្គំ»។ 21 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ស្ត្រីអើយ! ចូរជឿដល់ខ្ញុំចុះ ពេលនោះនឹងមកដល់នៅពេលអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះបិតានៅលើភ្នំនេះ ឬនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ 22 អ្នកថ្វាយបង្គំអ្វីដែលអ្នកមិនដឹង។ យើងថ្វាយបង្គំអ្វីដែលយើងដឹង ដើម្បីសេចក្តីសង្គ្រោះចេញពីសាសន៍យូដាមក។ 23 ប៉ុន្តែ ពេលវេលានឹងមកដល់ ឥឡូវនេះដល់ពេលហើយ នៅពេលអ្នកថ្វាយបង្គំពិត នឹងថ្វាយបង្គំព្រះបិតាដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត ដ្បិត ព្រះបិតាស្វែងរកមនុស្សបែបនេះ ដើម្បីធ្វើជាអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ។ 24 ព្រះជាម្ចាស់ជាវិញ្ញាណ ហើយអ្នកណាដែលថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ ត្រូវតែថ្វាយបង្គំដោយវិញ្ញាណ និងសេចក្តីពិត»។ 25 ស្ត្រីនោះទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំដឹងថាព្រះមេស៊ីនឹងយាងមក (ជាព្រះដែលហៅថា ព្រះគ្រីស្ទ)។ នៅពេលព្រះអង្គយាងមក ព្រះអង្គនឹងពន្យល់គ្រប់យ៉ាងដល់យើង»។ 26 ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅនាងថា «ខ្ញុំគឺជាព្រះអង្គហើយ ជាព្រះដែលអ្នកកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់នាង»។ 27 នៅពេលនោះពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គក៏ត្រឡប់មកវិញ។ ពួកគេជឿឆ្ងល់ថា ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គមានបន្ទូលជាមួយស្ត្រីនោះ ប៉ុន្តែ គ្មាននរណាហ៊ាននិយាយថា៖ «តើព្រះអង្គចង់បានអ្វី?» ឬ «ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គមានបន្ទូលជាមួយនាង?» 28 ដូច្នេះ ស្ត្រីបានទុកក្អមទឹករបស់នាងចោល ត្រឡប់ទៅក្រុងវិញ ហើយនិយាយប្រាប់មនុស្ស 29 «មក ខ្ញុំឃើញបុរសម្នាក់ដែលបានប្រាប់អ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើគ្រប់យ៉ាង។ តើនេះមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ ទេឬអី? 30 ពួកគេបានចេញពីក្រុងទៅរកព្រះអង្គវិញ។ 31 នៅពេលជាមួយគ្នានោះ ពួកសិស្សបានអង្វរព្រះអង្គ ដោយនិយាយថា៖ «វាប្តី សូមអញ្ជើញបរិភោគ!»។ 32 ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំមានអាហារបរិភោគដែលអ្នកមិនស្គាល់ទេ»។ 33 ដូច្នេះហើយ បានជាពួកសិស្សនិយាយទៅគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «គ្មាននរណាមកអាហារឲ្យព្រះអង្គសោយទេ មែនទេ?» 34 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «អាហាររបស់ខ្ញុំគឺធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក ហើយធ្វើឲ្យកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គបានសម្រេច។ 35 កុំនិយាយថា៖ «នៅសល់ពេលបួនខែទៀត ទើបរដូវចម្រុះមកដល់?» ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា សូមឆ្លើយឡើងមើលទៅវាល ដ្បិត ស្រូវរំជួលរាល់ដើម្បីច្រូតហើយ! 36 អស់អ្នកណាដែលច្រូតនឹងទទួលឈ្នួល ហើយប្រមូលផលនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដូច្នេះហើយ អស់អ្នកណាដែលព្រះ ហើយអស់អ្នកដែលច្រូតអាចមានអំណរជាមួយគ្នា។ 37 ស្របតាមពាក្យចាស់លោកថា៖ “ម្នាក់ព្រោះ ម្នាក់ទៀតច្រូត”។ 38 ខ្ញុំបានចាត់អ្នករាល់គ្នាអោយទៅច្រូត នៅក្នុងស្រែដែលអ្នករាល់គ្នាពុំបានធ្វើការឡើយហត់ គឺអ្នកផ្សេងទៀតបានធ្វើការឡើយហត់ ហើយអ្នករាល់គ្នាទទួលផលពីការឡើយហត់របស់អ្នកទាំងនោះ»។ 39 មានសាសន៍សាម៉ារីជាច្រើននៅក្នុងក្រុងនោះបានជឿលើព្រះអង្គ ដោយសារការប្រាប់របស់ស្ត្រីដែលបានធ្វើបន្ទាល់ថា៖ «ព្រះអង្គបានប្រាប់អ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើគ្រប់យ៉ាង»។ 40 ដូច្នេះ នៅពេលសាសន៍សាម៉ារីមករកព្រះអង្គ ពួកគេសូមឲ្យព្រះអង្គគង់នៅជាមួយពួកគេ ហើយព្រះអង្គក៏គង់នៅទីនោះពីរថ្ងៃ។ 41 មានមនុស្សជាច្រើនថែមទៀតបានជឿដោយព្រះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ 42 ពួកគេនិយាយទៅកាន់ស្ត្រីនោះថា៖ «យើងមិនបានជឿដោយសារអ្វីដែលនាងបាននិយាយទៀតទេ ដ្បិត យើងខ្លួនឯងផ្ទាល់បានឮពីព្រះអង្គ ហើយយើងបានដឹងថា ព្រះអង្គគឺជាព្រះសង្គ្រោះពិតលោកពិតប្រាកដមែន»។ 43 បន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះពីរថ្ងៃមក ព្រះអង្គបានចេញពីទីនោះទៅកាលីឡេវិញ។ 44 ដ្បិត ព្រះយេស៊ូផ្ទាល់បានមានបន្ទូលថា គ្មានព្យាករណាម្នាក់ត្រូវគេគោរពក្នុងស្រុកកំណើតរបស់ខ្លួនផ្ទាល់ឡើយ។ 45 នៅពេលព្រះអង្គយាងទៅស្រុកកាលីឡេ អ្នកស្រុកកាលីឡេមិនស្វាគមន៍ព្រះអង្គទេ។ ពួកគេបានឃើញអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអង្គបានធ្វើនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹមនៅថ្ងៃបុណ្យ ព្រោះពួកគេបានទៅចូលរួមបុណ្យនោះដែរ។ 46 ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គបានយាងទៅកាណាភ្នំស្រុកកាលីឡេម្តងទៀត ជាកន្លែងដែលព្រះបានធ្វើទឹកឲ្យក្លាយជាស្រា។ នៅទីនោះមានមន្ត្រីម្នាក់ ដែលកូនរបស់គាត់ឈឺនៅកាលីឡេ។ 47 នៅពេលគាត់បានឮថាព្រះយេស៊ូមកពីស្រុកយូដាទៅកាលីឡេ គាត់បានទៅរកព្រះយេស៊ូ ហើយអង្វរព្រះអង្គឲ្យចុះទៅកាលីឡេ ហើយប្រោសកូនប្រុសគាត់ដែលជិតស្លាប់ហើយឲ្យជា។ 48 បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ «បើអ្នកមិនឃើញទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យ នោះអ្នកមិនជឿទេ»។ 49 មន្ត្រីនោះមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ សូមចុះទៅ មុនពេលកូនប្រុសខ្ញុំស្លាប់»។ 50 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ទៅចុះ! កូនលោកនៅរស់ទេ»។ បុរសនោះជឿលើព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគាត់ ហើយគាត់ក៏ចេញទៅ។ 51 ក្នុងការដែលគាត់កំពុងចុះទៅ អ្នកបម្រើរបស់គាត់បានមកជួបគាត់ និយាយថា កូនរបស់គាត់នៅរស់ទេ។ 52 ដូច្នេះ គាត់ក៏សួរទៅពួកគេ ពីពេលវេលា ថាកូនគាត់ជាពេលណា។ ពួកគេប្រាប់គាត់ថា៖ «កាលពីម្សិលមិញម៉ោងប្រាំពីរ ដំងើគ្រុនបានចេញពីគាត់»។ 53 នោះឪពុកបានដឹងថា

គឺជាពេលដែលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «កូនរបស់លោកនៅរស់ទេ»។ ដូច្នេះ គាត់ខ្លួនឯង និងគ្រួសាររបស់គាត់ទាំងមូលបានជឿលើព្រះអង្គ។⁵⁴
នេះគឺជាទិសម្ចាស់ទីពីរ ដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ នៅពេលព្រះអង្គចេញពីស្រុកយូដាទៅកាលីឡេ។

ជំពូក 5

¹ បន្ទាប់ពីការនេះ មានបុណ្យរបស់សាសន៍យូដាមួយ ហើយព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងទៅក្នុងយេរូសាឡឹម។ ² ព្រះអង្គយាងចូលក្នុងយេរូសាឡឹមតាមទ្វារចៀម មានស្រះមួយ ដែលគាត់ហៅព្រីរហៅថា ស្រះបេថេសដា នៅជិតស្រះនោះមានថែវប្រាំ។ ³ មានមនុស្សជាច្រើនដែលលឺនៅទីនោះ មានអ្នកខ្វាក់ ខ្លួន ឬស្លឹកដៃជើងដេកនៅទីនោះ។ ⁴ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានចុះមក ហើយកូរ៉េទីកនោះយូរៗម្តង អ្នកណាដែលចុះទៅក្នុងទឹកដែលកូរ៉េនោះមុនគេនឹងបានជាពិធីហោតាដែលធ្វើឲ្យពួកគេឈឺចាប់។ ⁵ មានបុរសម្នាក់នៅទីនោះ មានជំងឺអស់រយៈពេលសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំហើយ។ ⁶ នៅពេលព្រះយេស៊ូឃើញគាត់ដេកនៅទីនោះ ហើយបន្ទាប់ពីព្រះអង្គជ្រាបថា គាត់នៅទីនោះជាយូរមកហើយ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើអ្នកចង់ជាអ្នកទេ?» ⁷ អ្នកឈឺនោះបានឆ្លើយថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! ខ្ញុំគ្មាននរណាលើកខ្ញុំចូលទៅក្នុងស្រះទឹក នៅពេលទឹកកម្រើកឡើងទេ។ នៅពេលខ្ញុំមក អ្នកផ្សេងបានចុះទៅមុនខ្ញុំរួចបាត់ទៅហើយ»។ ⁸ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «ក្រោកឡើង ចូរយកគ្រែអ្នកឡើង ហើយដើរទៅ!»។ ⁹ បុរសនោះបានជាមួយរំពេច ហើយគាត់បានយកគ្រែរបស់គាត់ឡើង ហើយដើរចេញទៅ។ ថ្ងៃនោះជាថ្ងៃសប្តិច្ច័យ។ ¹⁰ ដូច្នេះ ពួកយូដាបានសួរគាត់ថា តើអ្នកណាធ្វើឲ្យអ្នកជា «ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃសប្តិច្ច័យ មិនអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកលីគ្រែរបស់អ្នកឡើយ»។ ¹¹ គាត់ឆ្លើយថា៖ «អ្នកដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំបានជា គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា «ចូរយកគ្រែរបស់អ្នកឡើង ហើយដើរទៅ»។ ¹² ពួកគេសួរគាត់ថា៖ «តើបុរសដែលនិយាយមកកាន់អ្នកថា «ចូរយកវាឡើង ហើយដើរនោះ ជានរណា?» ¹³ ប៉ុន្តែ គ្មាននរណាដឹងថាអ្នកដែលធ្វើឲ្យគាត់ជានោះជានរណាទេ ដោយសារព្រះយេស៊ូបានចេញពីទីនោះដោយអាចកំបាំង ដ្បិតមានមនុស្សច្រើនកោះករនៅទីនោះ។ ¹⁴ បន្ទាប់ពីនោះមក ព្រះយេស៊ូបានជួបគាត់នៅក្នុងព្រះវិហារ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «មើល អ្នកបានជាហើយ! កុំធ្វើបាបទៀតឡើយ ដើម្បីកុំឲ្យមានអ្វីអាក្រក់ជាងនេះកើតឡើងចំពោះអ្នកទៀត»។ ¹⁵ បុរសនោះបានចេញទៅ ហើយប្រាប់ទៅពួកយូដាថា គឺព្រះយេស៊ូដែលបានធ្វើឲ្យគាត់បានជា។ ¹⁶ ដោយសារការទាំងនេះ ពួកយូដាបានបៀតបៀនដល់ព្រះយេស៊ូ ដោយព្រះព្រះអង្គធ្វើការទាំងនេះនៅថ្ងៃសប្តិច្ច័យ។ ¹⁷ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំធ្វើការសូម្បីតែពេលនេះ ហើយខ្ញុំក៏ធ្វើការដែរ»។ ¹⁸ ដោយសារការនេះ បានធ្វើឲ្យពួកយូដាចង់សម្លាប់ព្រះអង្គកាន់តែខ្លាំង ព្រោះព្រះអង្គមិនគ្រាន់តែប្រើតួខុសថ្ងៃសប្តិច្ច័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបានហៅព្រះជាម្ចាស់ថា ជាព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ ព្រះអង្គលើកអង្គទ្រង់ស្មើព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលពួកគេថា៖ «ពិតណាស់ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ព្រះបិតាមិនអាចធ្វើអ្វីដោយខ្លួនបានទេ លើកលែងតែអ្វីដែលព្រះអង្គបានឃើញព្រះបិតាធ្វើ ព្រោះអ្វីក៏ដែលព្រះបិតាធ្វើ ព្រះបិតាក៏ធ្វើការទាំងនោះដូចព្រះអង្គដែរ។ ²⁰ ដ្បិតព្រះបិតាស្រឡាញ់ព្រះបុត្រា ហើយព្រះអង្គបង្ហាញអ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះអង្គផ្ទាល់បានធ្វើដល់ព្រះបុត្រា ហើយព្រះអង្គនឹងបង្ហាញដល់ព្រះបុត្រានូវការដ៏ធំជាងការទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានការអធិប្បាយ។ ²¹ ដ្បិតព្រះបិតាដែលប្រោសមនុស្សស្លាប់ ហើយប្រទានជីវិតដល់ពួកគេយ៉ាងណា ព្រះបុត្រានឹងប្រទានជីវិតដល់អស់អ្នកណាដែលព្រះអង្គគាប់ព្រះហឫទ័យយ៉ាងនោះដែរ។ ²² ដ្បិតព្រះបិតាមិនបានជំនុំជម្រះនរណាទេ ប៉ុន្តែព្រះអង្គប្រទានគ្រប់ទាំងការជំនុំជម្រះទាំងអស់ដល់ព្រះបុត្រា។ ²³ ដើម្បីឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាបានគោរពដល់ព្រះបុត្រាដូចដែលពួកគេបានគោរពដល់ព្រះបិតាដែរ។ អ្នកណាដែលមិនគោរពព្រះបុត្រា ក៏មិនគោរពដល់ព្រះបិតាដែលចាត់ព្រះអង្គឲ្យមកដែរ។ ²⁴ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលឮពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿលើព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនិងមិនជាប់មានទោសឡើយ ប៉ុន្តែឆ្លងផុតពីស្លាប់មកកាន់ជីវិតវិញ។ ²⁵ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ពេលវេលានឹងមកដល់ ហើយគេនូវនេះ ដល់ពេលហើយ នៅពេលដែលមនុស្សស្លាប់នឹងឮសម្លេងបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអស់អ្នកដែលឮនឹងបានរស់។ ²⁶ ដ្បិតព្រះបិតាមានព្រះជន្មនៅក្នុងអង្គទ្រង់យ៉ាងណា ព្រះអង្គក៏ប្រទានដល់ព្រះបុត្រាយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គមានព្រះជន្មនៅក្នុងអង្គទ្រង់ដែរ។ ²⁷ ហើយព្រះបិតាបានប្រទានសិទ្ធិអំណាចដល់ព្រះបុត្រាក្នុងការវិនិច្ឆ័យដែរ ព្រោះព្រះអង្គគឺជាបុត្រមនុស្ស។ ²⁸ កុំឲ្យឡើងឆ្ងល់ពីការនេះឡើយ ព្រោះនឹងមានពេលមកដល់ដែលមនុស្សគ្រប់រូបដែលនៅក្នុងផ្ទះនឹងឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអង្គ ហើយពួកគេ ²⁹ នឹងចេញមក អ្នកណាដែលធ្វើល្អនឹងរស់ឡើងដើម្បីទទួលជីវិត ហើយអស់អ្នកដែលបានធ្វើការអាក្រក់នឹងរស់ឡើងដើម្បីទទួលការជំនុំជម្រះ។ ³⁰ ខ្ញុំមិនបានអាចធ្វើអ្វីដោយខ្លួនខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនុំជម្រះ ហើយសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំគឺសុចរិត ព្រោះខ្ញុំមិនបានធ្វើតាមបំណងចិត្តរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ទេ ប៉ុន្តែតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលចាត់ខ្ញុំមកវិញ។ ³¹ ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនខ្ញុំ ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំអាចមិនពិត។ ³² មានអ្នកផ្សេងទៀតបានធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំដឹងថាការធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំជាសេចក្តីពិត។ ³³ អ្នករាល់គ្នាបានចាត់មនុស្សឲ្យទៅរកលោកយ៉ូហាន ហើយគាត់បានធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីពិត។ ³⁴ ប៉ុន្តែទីបន្ទាល់ដែលខ្ញុំបានទទួលមិនមែនមកពីមនុស្សទេ។ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានសង្គ្រោះ។ ³⁵ លោកយ៉ូហានជាចង្អៀងដែលកំពុងឆេះ ហើយដុះពន្លឺ ហើយគាត់នឹងរីករាយជាមួយពន្លឺរបស់គាត់តែមួយរយៈប៉ុណ្ណោះ។ ³⁶ ប៉ុន្តែទីបន្ទាល់ដែលខ្ញុំមានធំជាងលោកយ៉ូហានមាន ព្រោះកិច្ចការដែលព្រះបិតាបានប្រទានឲ្យខ្ញុំបំពេញ ហើយកិច្ចការសំខាន់ដែលខ្ញុំត្រូវធ្វើ គឺធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំដែលព្រះបិតាបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមក។ ³⁷ ព្រះបិតាបានចាត់ខ្ញុំមក ព្រះអង្គក៏ធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំដែរ។ អ្នករាល់គ្នាមិនដែលបានឮព្រះសូរសៀង ឬឃើញព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ³⁸ អ្នករាល់គ្នាគ្មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនជឿលើព្រះដែលព្រះអង្គចាត់ឲ្យមកទេ។ ³⁹ អ្នករាល់គ្នាស្វែងរកបទគម្ពីរដោយសារអ្នករាល់គ្នាគិតថា នៅក្នុងបទគម្ពីរនោះមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយបទគម្ពីរដែលនេះហើយធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ ⁴⁰ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនចង់ចូលមករកខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានជីវិតនោះ។ ⁴¹ កុំទទួលការសរសើរពីមនុស្សឡើយ ⁴² ប៉ុន្តែ ខ្ញុំដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមិនបានស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងខ្លួនរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ⁴³ ខ្ញុំបានមកក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះបិតានៃខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំ។ ប្រសិនបើ អ្នកផ្សេងទៀតមកក្នុងនាមរបស់គេផ្ទាល់ អ្នកអាចនឹងទទួលអ្នកនោះ។ ⁴⁴ តើអ្នកអាចជឿដូចម្តេចកើត អ្នកគឺជាមនុស្សដែលទទួលការសរសើរពីគ្នាទៅវិញទៅមក ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នាមិនបានស្វែងរកការសរសើរដែលចេញពីព្រះជាម្ចាស់តែមួយផង? ⁴⁵ កុំគិតថា ខ្ញុំខ្លួនឯងនឹងចោទប្រកាន់អ្នករាល់គ្នានៅចំពោះព្រះបិតាឡើយ។ ម្នាក់ដែលចោទប្រកាន់អ្នករាល់គ្នាគឺលោកម៉ូសេ គឺជាអ្នកដែលអ្នកបានដាក់សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នកលើ។ ⁴⁶ ប្រសិនបើ អ្នករាល់អ្នកជឿលោកម៉ូសេ អ្នករាល់គ្នាជឿដល់ខ្ញុំដែរ ព្រោះគាត់សរសរពីខ្ញុំ។ ⁴⁷ ប្រសិនបើ អ្នកមិនជឿលើការសរសើររបស់គាត់ទេ ធ្វើដូចម្តេចឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចជឿលើពាក្យរបស់ខ្ញុំបាន?»

ជំពូក 6

1 បន្ទាប់ពីការនេះ ព្រះយេស៊ូបានយាងចេញទៅម្ខាងទៀតនៃសមុទ្រកាលីឡេ គេក៏ឈ្មោះមួយទៀតថាសមុទ្រទីហេរាស។² មានបណ្តាជនយ៉ាងច្រើនកោះករដើរតាមព្រះអង្គ ព្រោះពួកគេបានឃើញទិសម្ចាស់ដែលព្រះអង្គបានធ្វើជាមួយពួកអ្នកដែលលឺ។³ ព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងភ្នំ ហើយគង់នៅជាមួយពួកសិស្សនៅទីនោះ។⁴ (ពិធីបុណ្យចម្លង ពិធីបុណ្យរបស់សាសន៍យូដាជិតមកដល់ហើយ)។⁵ នៅពេលព្រះយេស៊ូងើបព្រះនេត្រឡើង ព្រះអង្គទតឃើញបណ្តាជនយ៉ាងច្រើនចូលមករកព្រះអង្គ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅលោកភីលីពថា៖ «តើយើងនឹងត្រូវទៅទិញនំប៉័ងពីណាមក ដើម្បីឲ្យអ្នកទាំងអស់នេះបរិភោគ?»⁶ (ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលបែបនេះ ដើម្បីល្បងលលោកភីលីពទេ ដ្បិតព្រះអង្គផ្ទាល់ ទ្រង់ជ្រាបថាអ្វីដែលព្រះអង្គត្រូវធ្វើហើយ)។⁷ លោកភីលីពទូលព្រះអង្គថា៖ «ទោះបីជាយកលុយកាក់ពីររយខណ្ឌរីទៅទិញនំប៉័ងក៏មិនគ្រប់ដែរ សូម្បីតែចែកម្នាក់បន្តិចក្តី»។⁸ សិស្សម្នាក់ទៀតឈ្មោះ អនទ្រេ ត្រូវជាបងប្រុសរបស់លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុស ទូលទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «មានក្មេងប្រុសម្នាក់ មាននំប៉័ងប្រាំដុំ និងត្រីពីរ ប៉ុន្តែ តើធ្វើដូចម្តេចឲ្យគ្រប់បាន បើមនុស្សមានគ្នាច្រើនយ៉ាងនេះ?»។¹⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យមនុស្សអង្គុយចុះ»។ (នៅទីនោះមានស្មៅច្រើន)។ ដូច្នេះ បណ្តាជនក៏អង្គុយនៅទីនោះ មានគ្នាប្រហែលជាប្រាំពាន់អ្នក។¹¹ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូបានយកនំប៉័ង បន្ទាប់ពីព្រះអង្គបានអរព្រះគុណរួចហើយ ព្រះអង្គបានប្រទាននំប៉័ងទាំងនោះទៅដល់អស់អ្នកដែលបានអង្គុយ។ ចំណែកត្រីវិញ ព្រះអង្គបានធ្វើដូចគ្នាដែរ។¹² ចែកដល់ពួកគេតាមអ្វីដែលពួកគេត្រូវការ។ នៅពេលបណ្តាជនបានឆ្អែតហើយ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គថា៖ «ចូរប្រមូលនំប៉័ងដែលនៅសល់មកវិញ កុំឲ្យបាត់មួយដុំណាឡើយ»។¹³ ដូច្នេះ ពួកគេបានប្រមូលនំប៉័ងទាំងនោះមកវិញ ហើយបានដប់ពីរកន្ត្រកពេញពីមនុស្សជាច្រើនដែលបានបរិភោគ ជាដុំនំប៉័ងដែលបាក់បែក ដែលកើតចេញពីនំប៉័ងប្រាំដុំនោះ។¹⁴ បន្ទាប់ពីមនុស្សបានឃើញការអស្ចារ្យដែលព្រះអង្គបានធ្វើនេះ ពួកគេនិយាយថា៖ «នេះគឺជាព្យាបាលដ៏ពិតដែលបានមកនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ»។¹⁵ នៅពេលព្រះយេស៊ូជ្រាបថា ពួកគេនាំគ្នា ហើយចង់បង្ខំព្រះអង្គឲ្យធ្វើជាស្តេច ព្រះអង្គក៏ចាកចេញពីពួកគេឡើងទៅលើភ្នំម្ខាងទៀត។¹⁶ នៅពេលល្ងាចមកដល់ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានចុះទៅដល់សមុទ្រ។¹⁷ ពួកគេឡើងជិះទូក ហើយឆ្លងទៅសមុទ្រទៅកាពើណ៍ម។ នៅពេលនេះដង្ហែហើយ ព្រះយេស៊ូមិនទាន់បានយាងទៅរកពួកគេនៅឡើយទេ។¹⁸ មានខ្យល់បក់បោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយទឹកសមុទ្រក៏កម្រើកឡើងដែរ។¹⁹ នៅពេលដែលពួកគេចែកទូកបានចម្ងាយប្រហែលជាប្រាំ ឬប្រាំមួយគីឡូម៉ែត្រ ពួកគេបានឃើញព្រះយេស៊ូកំពុងយាងនៅលើទឹកសមុទ្រ ហើយចូលមកជិតទូក ពួកគេមានការភ័យខ្លាច។²⁰ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ខ្ញុំទេ កុំខ្លាចអី»។²¹ បន្ទាប់មក ពួកគេចង់ទទួលព្រះអង្គមកក្នុងទូកដែរ ស្រាប់តែទូករបស់ពួកគេទៅដល់ច្រាំងជាកន្លែងដែលពួកគេចង់ទៅល្មម។²² នៅថ្ងៃបន្ទាប់ បណ្តាជនដែលឈរនៅត្រើយម្ខាងនៃសមុទ្របានឃើញថា គ្មានទូកណាទៀតឡើយ លើកលែងតែមួយ ហើយពេលនោះព្រះយេស៊ូមិនបានចូលទៅក្នុងទូកជាមួយពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គទេ ពួកសិស្សចេញទៅតែពួកគេទេ។²³ ក៏មានទូកមកពីក្រុងទីហេរាសចូលទៅជិតកន្លែងដែលពួកគេបានបរិភោគនំប៉័ងបន្ទាប់ពីព្រះអង្គអរព្រះគុណ។²⁴ នៅពេលបណ្តាជនរកឃើញថា ព្រះយេស៊ូមិនបាននៅទីនោះជាមួយពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ ពួកគេនាំគ្នាឡើងទូកទៅរកព្រះយេស៊ូនៅកាពើណ៍មខ្លួនគេ។²⁵ បន្ទាប់ពីពួកគេបានរកព្រះអង្គឃើញនៅត្រើយម្ខាងនៃសមុទ្រហើយ ពួកគេនិយាយថាព្រះអង្គថា៖ «វាបី ព្រះអង្គមកទីនេះពេលណា?»²⁶ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេ ដោយបន្ទូលថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាស្វែងរកខ្ញុំ មិនមែនដោយចង់ឃើញទិសម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែដោយសារអ្នកចង់បរិភោគនំប៉័ង ហើយបានឆ្អែតប៉ុណ្ណោះ»។²⁷ កុំធ្វើការដើម្បីឲ្យបានតែអាហារដែលពុករលួយ ប៉ុន្តែចូរធ្វើការដើម្បីឲ្យបានអាហារដែលស្ថិតស្ថេរ ដើម្បីឲ្យបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលបុត្រមនុស្សនឹងផ្តល់ឲ្យ ដើម្បីព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតាបានបោះត្រារបស់ព្រះអង្គនៅលើគាត់។²⁸ ពួកគេទូលតបទៅកាន់ព្រះអង្គវិញថា៖ «តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី ដើម្បីឲ្យយើងអាចធ្វើការរបស់ព្រះជាម្ចាស់បាន?»²⁹ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «នេះគឺជាកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់៖ គឺថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវជឿលើព្រះដែលព្រះអង្គបានចាត់មក»។³⁰ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើលោកនឹងធ្វើទិសម្ចាស់អ្វី ដើម្បីឲ្យយើងអាចឃើញ ហើយជឿលើលោកបាន?»³¹ បុព្វបុរសរបស់យើងបានបរិភោគនំប៉័ងម៉ាណានៅឯទីរហោស្ថាន ដូចមានសេចក្តីចែងមកថា៖ «ព្រះអង្គបានប្រទាននំប៉័ងពីស្ថានសួគ៌មកដល់ពួកគេបរិភោគ»។³² បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មិនមែនលោកម៉ូសេទេ ដែលផ្តល់នំប៉័ងពីស្ថានសួគ៌ដល់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាខ្ញុំទៅវិញទេ ដែលបានប្រទាននំប៉័ងដ៏ពិតដែលមកពីស្ថានសួគ៌ដល់អ្នករាល់គ្នា»។³³ ដ្បិត នំប៉័ងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានធ្លាក់ចុះពីស្ថានសួគ៌មកនោះ នឹងផ្តល់ជីវិតដល់លោកីយ៍»។³⁴ ដូច្នេះ ពួកគេបានសួរព្រះអង្គថា «លោកម្ចាស់អើយ សូមឲ្យនំប៉័ងនេះដល់យើងរហូតមក»។³⁵ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំជានំប៉័ងជីវិត អ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំនឹងមិនឃ្លានទៀតឡើយ ហើយអ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំនឹងមិនដែលស្រេកទៀតដែរ»។³⁶ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នាបានឃើញខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានជឿដល់ខ្ញុំទេ។³⁷ អស់អ្នកណាដែលព្រះបិតាប្រទានដល់ខ្ញុំ នឹងមកឯខ្ញុំ ហើយអស់អ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនបោះបង់ចោលគេឡើយ។³⁸ ដ្បិតខ្ញុំបានចុះពីស្ថានសួគ៌មក មិនមែនដើម្បីធ្វើតាមចិត្តរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកវិញ។³⁹ នេះគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំចាត់បង់នរណាម្នាក់ដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់ខ្ញុំឡើយ ប៉ុន្តែនឹងប្រោសពួកគេឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។⁴⁰ ដ្បិតនេះគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតា ដែលថាមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលបានឃើញព្រះបុត្រា ហើយជឿលើព្រះអង្គនឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសឲ្យគាត់រស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។⁴¹ ពួកយូដាបានរិះគន់ទៅអំពីព្រះអង្គ ដោយសារទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជានំប៉័ងដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក»។⁴² ពួកគេនិយាយថា៖ «តើយេស៊ូនេះ មិនមែនជាកូនរបស់លោកយ៉ូសែប យើងបានស្គាល់ឪពុកនិងម្តាយរបស់គាត់ទេឬអី? តើគាត់អាចនិយាយថា៖ «ខ្ញុំជានំប៉័ងដែលចុះមកពីស្ថានសួគ៌ដូចម្តេចនឹងកើត?»⁴³ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ឈប់រិះគន់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៀតទៅ»។⁴⁴ គ្មាននរណាអាចមកឯខ្ញុំបានទេ លុះត្រាតែព្រះបិតាដែលបានចាត់ខ្ញុំមកឲ្យចូលទៅជិតគាត់ ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។⁴⁵ ដូចមានសេចក្តីចែងទូកក្នុងពួកព្យាករណ៍ថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្រៀនមនុស្សគ្រប់គ្នាដោយផ្ទាល់»។ មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលបានឮ ហើយរៀនពីព្រះបិតានឹងមកឯខ្ញុំ។⁴⁶ គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញព្រះបិតាឡើយ លើកលែងតែព្រះអង្គដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បានឃើញព្រះបិតា។⁴⁷ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលជឿនឹងមានជីវិតអស់កល្ប។⁴⁸ ខ្ញុំជានំប៉័ងជីវិត។⁴⁹ បុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានបរិភោគនំប៉័ងម៉ាណានៅក្នុងទីរហោស្ថាន ហើយពួកគេបានស្លាប់។⁵⁰ នេះគឺជានំប៉័ងដែលមកពីស្ថានសួគ៌ ដើម្បីឲ្យអស់អ្នកដែលបានបរិភោគនំប៉័ងនេះ នឹងមិនស្លាប់ទេ។⁵¹ ខ្ញុំជានំប៉័ងជីវិតដែលមកពីស្ថានសួគ៌។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់បរិភោគនំប៉័ងនេះ អ្នកនោះនឹងរស់នៅជាម្យ៉ាងរហូត។ នំប៉័ងដែលខ្ញុំនឹងឲ្យគឺជាបុរាណរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់ជីវិតរបស់មនុស្សលោក។⁵² ពួកយូដាបានខឹងគ្នាទៅវិញទៅមក

ហើយចាប់ផ្តើមឆ្លើយតប ដោយនិយាយថា៖ «តើបុរសនេះអាចឲ្យសាច់របស់ខ្ញុំមកយើងបរិភោគយ៉ាងដូចម្តេចកើត?» ⁵³
បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា លុះត្រាតែអ្នកបរិភោគសាច់របស់កូនមនុស្ស
ហើយផឹកឈាមរបស់គាត់ដែរ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនអាចមានជីវិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ⁵⁴ អស់អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំ
នឹងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសអ្នកនោះឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ ⁵⁵ ដ្បិតសាច់របស់ខ្ញុំគឺជាអាហារដ៏ពិត
ហើយឈាមរបស់ខ្ញុំគឺជាភេសជ្ជៈដ៏ពិត។ ⁵⁶ អស់អ្នកណាដែលបរិភោគសាច់របស់ខ្ញុំ ហើយផឹកឈាមរបស់ខ្ញុំនឹងនៅជាប់ជាមួយខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នកនោះ។
⁵⁷ ព្រះបិតាដែលចាត់ខ្ញុំមកមានព្រះជន្មរស់ ខ្ញុំក៏រស់ដោយសារព្រះបិតាដូចគ្នាដែរ ដូច្នេះអស់អ្នកណាដែលបរិភោគខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងបានរស់ដោយសារខ្ញុំដែរ។ ⁵⁸
នេះគឺជានំប៉័ងដែលចុះពីស្ថានសួគ៌មក មិនដូចជានំប៉័ងដែលបុព្វបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាដែលបរិភោគហើយស្លាប់នោះទេ។
អ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ងនេះនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច។ ⁵⁹ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលការទាំងនេះនៅក្នុងសាលាប្រជុំ
អំឡុងពេលដែលព្រះអង្គបង្រៀននៅក្នុងកាពើណ័ម។ ⁶⁰ បន្ទាប់មក ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គជាច្រើនដែលបានឮព្រះអង្គមានបន្ទូលដូច្នេះ៖
«នេះគឺជាសេចក្តីបង្រៀនដ៏ពិបាកមួយ តើអ្នកណាអាចទទួលយកបាន?» ⁶¹
ដោយសារព្រះយេស៊ូជ្រាបនៅក្នុងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ថាពួកសិស្សទាំងនេះអ្វីទៅពីការនេះ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«តើការនេះធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាភិតភ័យមែនទេ? ⁶² ចុះទំរាំបើអ្នកឃើញបុត្រមនុស្សឡើងទៅកន្លែងដែលព្រះអង្គគង់នៅពីមុន? ⁶³
គឺជាព្រះវិញ្ញាណដែលប្រទានជីវិត ហើយសាច់ឈាមគ្មានប្រយោជន៍អ្វីទាំងអស់។ ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាគឺជាវិញ្ញាណ
ហើយពាក្យនោះគឺជាជីវិត។ ⁶⁴ ប៉ុន្តែក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានអ្នកខ្លះមិនបានជឿទេ។» ដ្បិតព្រះយេស៊ូជ្រាបតាំងពីដំបូងថា តើនរណាដែលអាចនឹងមិនជឿ
ហើយអ្នកណាអាចនឹងក្បត់ព្រះអង្គ។ ⁶⁵ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «ដោយសារការនេះហើយបានជាខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា
គ្មាននរណាម្នាក់មកឯខ្ញុំបានទេ លុះត្រាតែព្រះបិតាចាត់អ្នកនោះឲ្យមក។» ⁶⁶ ដោយសារហេតុនេះ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គជាច្រើនបានចាកចេញពីព្រះអង្គ
ហើយលែងដើរតាមព្រះអង្គទៀត។ ⁶⁷ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សទាំងដប់ពីរនាក់ថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមិនចង់ចេញពីខ្ញុំដូចគេដែលទេឬ?»
⁶⁸ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រូសទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើយើងគួរទៅតាមនរណា? ព្រះអង្គគឺជាព្រះបន្ទូលនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ⁶⁹
ហើយយើងបានជឿ ហើយស្គាល់ថា ព្រះអង្គគឺជាព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁷⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖
«តើមិនមែនខ្ញុំទេឬដែលជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ទាំងដប់ពីរនាក់នេះ ហើយនឹងមានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាគឺជាមារ?» ⁷¹
ព្រះអង្គមានបន្ទូលពីលោកយូដាសកូនរបស់លោកស៊ីម៉ូន អ៊ីស្ការីយ៉ូត ដ្បិត គាត់ហើយគឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សទាំងដប់ពីរដែលក្បត់ព្រះយេស៊ូ។

ជំពូក 7

1 បន្ទាប់ពីការទាំងនេះហើយ ព្រះយេស៊ូបានធ្វើដំណើរទៅកាលីឡេ ព្រោះព្រះអង្គមិនចង់ចូលទៅក្នុងស្រុកយូដា ដោយសារពួកយូដាកំពុងស្វែងរកធ្វើឃាតព្រះអង្គ។² ឥឡូវនេះ ពិធីបុណ្យជម្រកបានជិតមកដល់ហើយ។³ ដូច្នេះ ប្អូនប្រុសៗរបស់ព្រះអង្គនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ចូរចេញពីទីនេះ ហើយទៅស្រុកយូដាទៅ ដើម្បីឲ្យពួកសិស្សរបស់បងបានឃើញពីកិច្ចការដែលបងឯងធ្វើ។⁴ គ្មាននរណាអាចធ្វើអ្វីអាចកំបាំងបានទេ ប្រសិនបើ គេចង់បើកឲ្យអ្នកដទៃដឹងជាសាធារណៈនោះ។ ប្រសិនបើ បងឯងធ្វើការទាំងនេះ ចូរបងខ្លួនឯងបង្ហាញឲ្យមនុស្សលោកបានឃើញទៅ។»⁵ ដ្បិត សូម្បីតែប្អូនៗប្រុសរបស់ព្រះអង្គមិនបានជឿលើព្រះអង្គទេ។⁶ ដូច្នេះហើយ បានជាព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «មិនទាន់ដល់ពេលបងនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែ ពេលវេលាប្អូនៗវិញរួចរាល់ជានិច្ច។⁷ មនុស្សលោកមិនស្អប់ប្អូនៗទេ ប៉ុន្តែ មនុស្សលោកស្អប់បងដោយសារ បងធ្វើបន្ទាល់ពីមនុស្សលោកថា កិច្ចការរបស់មនុស្សលោកអាក្រក់។⁸ អ្នករាល់គ្នាចូលទៅចូលរួមបុណ្យទៅ បងមិនទៅបុណ្យនេះទេ ព្រោះពេលវេលារបស់បងមិនទាន់បានសម្រេចនៅឡើយទេ។»⁹ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេពីការទាំងនេះហើយ ព្រះអង្គស្នាក់នៅក្នុងកាលីឡេដែរ។¹⁰ ប៉ុន្តែ នៅពេលប្អូនៗរបស់ព្រះអង្គបានទៅចូលរួមពិធីបុណ្យហើយ ព្រះអង្គក៏ឡើងទៅដែរ ប៉ុន្តែព្រះអង្គទៅដោយសម្ងាត់វិញ មិនទៅដោយបើកចំហទេ។¹¹ ពួកយូដាស្វែងរកព្រះអង្គនៅថ្ងៃបុណ្យនោះ ហើយនិយាយថា៖ «តើលោកនោះនៅឯណា?»។¹² មានការពិភាក្សាជាច្រើនអំពីព្រះអង្គនៅក្នុងចំណោមប្អូនៗមនុស្ស។ អ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «ព្រះអង្គជាមនុស្សល្អ»។ ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ «អត់ទេ ព្រះអង្គនាំប្អូនមនុស្សឲ្យរង្វង់»។¹³ យ៉ាងណាក្តី គ្មាននរណាហ៊ាននិយាយពីព្រះអង្គនៅក្នុងទីសាធារណៈឡើយ ព្រោះខ្លាចពួកយូដា។¹⁴ ពេលពិធីបុណ្យចប់បានពាក់កណ្តាលហើយ ព្រះយេស៊ូបានឡើងទៅហើយចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ រួចក៏បង្រៀន។¹⁵ បន្ទាប់មក ពួកយូដាមានការងឿងចូលយ៉ាងខ្លាំង ហើយនិយាយថា «លោកនេះ មិនដែលបានរៀនផង ម្តេចក៏គាត់ដឹងច្រើនម្ល៉េះ?»។¹⁶ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅពួកគេ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «សេចក្តីបង្រៀនរបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ មកពីព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក។¹⁷ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់ធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ អ្នកនោះនឹងដឹងអំពីសេចក្តីបង្រៀននេះ ថាតើមកពីព្រះជាម្ចាស់ ឬខ្ញុំនិយាយចេញពីខ្លួនឯង។¹⁸ អ្នកណាដែលនិយាយពីខ្លួនឯង អ្នកនោះស្វែងរកសិរិលសម្រាប់ខ្លួនឯងហើយ ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលស្វែងរកសិរិលរបស់ព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក អ្នកនោះជាមនុស្សពិតត្រង់ ហើយគ្មានសេចក្តីទុច្ចរិតនៅក្នុងគាត់ឡើយ។¹⁹ តើមិនមែនជាលោកម៉ូសេទេឬអីដែលឲ្យត្រីសូរីនីយដល់អ្នករាល់គ្នា? ប៉ុន្តែ គ្មាននរណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាធ្វើតាមទេ។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកសម្លាប់ខ្ញុំ? ឮមនុស្សឆ្លើយថា៖ «ឯងមានវិញ្ញាណអាក្រក់។ តើអ្នកណាស្វែងរកសម្លាប់ឯង? 21 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ខ្ញុំបានធ្វើការមួយ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាបែរជាងឿងចូលដោយសារការនោះទៅវិញ។ 22 លោកម៉ូសេបានឲ្យអ្នករាល់គ្នាគាត់ស្បែក (មិនមែនមកពីលោកម៉ូសេទេ ប៉ុន្តែមកពីដួនតារបស់អ្នករាល់គ្នាទេតើ) ហើយនៅថ្ងៃសប្តិហ៍អ្នករាល់គ្នាក៏គាត់ស្បែកមនុស្សដែរ។ 23 ប្រសិនបើបុរសម្នាក់ទទួលការគាត់ស្បែកនៅថ្ងៃសប្តិហ៍ ដូច្នេះគាត់បានធ្វើខុសនឹងត្រឹមត្រូវនិយមរបស់លោកម៉ូសេហើយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាខឹងនឹងខ្ញុំ ដោយសារខ្ញុំធ្វើឲ្យបុរសម្នាក់បានជានៅថ្ងៃសប្តិហ៍ដូច្នេះ? 24 កុំវិនិច្ឆ័យតាមលក្ខណៈខាងក្រៅ ប៉ុន្តែចូរវិនិច្ឆ័យដោយសុចរិតវិញ»។ 25 មានអ្នកខ្លះនៅក្នុងចំណោមពួកគេមកពីក្រុងយេរូសាឡឹមនិយាយថា៖ «តើលោកម្នាក់នេះមែនទេ ដែលគេស្វែងរកចង់សម្លាប់នោះ? 26 មើល គាត់និយាយនៅទីសាធារណៈ ហើយពួកគេមិនបាននិយាយអ្វីទៅកាន់គាត់ឡើយ។ វាមិនអាចទៅជាបែបនឹងបានទេ អ្នកគ្រប់គ្រងប្រាកដជាដឹងថា លោកនេះគឺជាព្រះគ្រីស្ទហើយ តើអាចទេ? 27 ប៉ុន្តែ យើងដឹងថាលោកនេះមកពីណា។ ប៉ុន្តែ នៅពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមក គ្មាននរណាដឹងថាព្រះអង្គមកពីណាទេ»។ 28 ពេលនោះ ព្រះយេស៊ូស្រែកបង្រៀននៅក្នុងព្រះវិហារខ្លាំងៗ ដោយមានបន្ទូលថា៖ «អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ខ្ញុំ ហើយដឹងថាខ្ញុំមកពីណា។ ខ្ញុំមិនបានមកដោយខ្លួនឯងទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គទេដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកពីត្រង់ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ព្រះអង្គទេ។ 29 ខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គ ដោយសារខ្ញុំមកពីព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គចាត់ខ្ញុំមក»។ 30 ពួកគេព្យាយាមចង់ចាប់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាអាចចាប់ព្រះអង្គបានទេ ដោយសារពេលកំណត់របស់ព្រះអង្គមិនទាន់មកដល់នៅឡើយទេ។ 31 ប៉ុន្តែ មានមនុស្សជាច្រើននៅក្នុងប្រជុំមនុស្សបានជឿលើព្រះអង្គ ហើយនិយាយថា៖ «នៅពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមក ព្រះអង្គនឹងធ្វើទិសម្ចាស់ច្រើនជាងបុរសម្នាក់នេះបានធ្វើ? 32 ពួកផារីស៊ីបានឮហ្នឹងមនុស្សនិយាយឲ្យបង្អួចគ្នាការទាំងនេះអំពីព្រះយេស៊ូ ហើយនាយកបូជាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីបានចាត់មន្ត្រីទៅចាប់ព្រះអង្គ។ 33 បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាតែបន្តិចទៀតទេ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនឹងត្រឡប់ទៅវិញព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកវិញ។ 34 អ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នារកខ្ញុំមិនឃើញទេ កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នកមិនអាចទៅបានទេ»។ 35 ដូច្នេះ ពួកយូដាបាននិយាយក្នុងចំណោមពួកគេថា៖ «តើបុរសម្នាក់នេះនឹងទៅណា ដែលយើងមិនអាចទៅរកគាត់ឃើញ? តើគាត់នឹងខ្ចាត់ខ្ចាយនៅក្នុងចំណោមពួកក្រិក ហើយបង្រៀនដល់ពួកក្រិកដែរ? 36 តើពាក្យដែលគាត់និយាយថា៖ «អ្នកនឹងស្វែងរកខ្ញុំ តែរកកន្លែងដែលខ្ញុំទៅ មិនឃើញ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនអាចទៅកន្លែងដែលខ្ញុំទៅបានទេ»។ 37 ឥឡូវនេះ ដល់ថ្ងៃចុងក្រោយ នៃពិធីបុណ្យដ៏ធំហើយ ព្រះយេស៊ូបានឈរឡើង ហើយស្រែកឮៗ ថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់ស្រេក ចូរឲ្យអ្នកនោះមកឯខ្ញុំ ហើយដឹកចុះ។ 38 អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ ដូចដែលបទគម្ពីរបានចែងថា ទន្ទឹមរស់នឹងហូរចេញពីពោះរបស់គាត់មក»។ 39 ប៉ុន្តែព្រះអង្គមានបន្ទូលការនេះអំពីព្រះវិញ្ញាណទេ ដែលអស់អ្នកណាដែលបានជឿលើព្រះអង្គហើយ នឹងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដែលមិនទាន់បានប្រទានមកនៅឡើយទេ ដោយសារព្រះយេស៊ូមិនទាន់បានទទួលការលើកតម្កើងនៅឡើយ។ 40 មានខ្លះនៅក្នុងចំណោមប្អូនមនុស្ស នៅពេលពួកគេឮពាក្យទាំងនេះ ពួកគេនិយាយថា៖ «លោកនេះគឺជាព្យាករណ៍ពិតប្រាកដមែន»។ 41 ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ «អ្នកនេះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ»។ ប៉ុន្តែ អ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «តើព្រះគ្រីស្ទមកពីកាលីឡេ? 42 តើបទគម្ពីរមិនបានចែងថា៖ «ព្រះគ្រីស្ទនឹងមកពីបេឡេហិម តាមពូជពង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ជាភូមិដែលព្រះបាទដាវីឌបានកើតមកទេឬអី?»។ 43 ដូច្នេះក៏កើតមានការបែកបាក់នៅក្នុងចំណោមប្អូនមនុស្សដោយសារព្រះអង្គ។ 44 អ្នកខ្លះនៅក្នុងចំណោមពួកគេចង់ចាប់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាអាចចាប់ព្រះអង្គបានទេ។ 45 បន្ទាប់មកពួកមន្ត្រីបានត្រឡប់ទៅវិញនាយកបូជាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីវិញ ជាអ្នកដែលនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាមិនចាប់គាត់មក?» 46 ពួកមន្ត្រីឆ្លើយថា៖ «គ្មាននរណាអាចនិយាយដូចគាត់ទេ»។ 47 ដូច្នេះ ពួកផារីស៊ីឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវបានគេបោកប្រាស់ដែរមែនទេ? 48 តើមាននរណាម្នាក់នាំបុព្វតាមវិញ្ញាណបានជឿដល់គាត់ទេ? 49 ប៉ុន្តែហ្នឹងមនុស្សដែលមិនស្គាល់ត្រីសូរីនីយនេះ ពួកគេត្រូវបណ្តាសារហើយ។ 50 លោកនីកូដេម (ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកផារីស៊ី ដែលបានមករកព្រះអង្គកាលពីមុន) មានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ 51 «តើត្រីសូរីនីយរបស់អ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យមនុស្សមុនពេលអ្នកបានឮលោក នឹងបានដឹងនូវអ្វីដែលលោកបានធ្វើឬ? 52 ពួកគេឆ្លើយ ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើអ្នកក៏មកពីកាលីឡេដែរមែនទេ? ចូរស្វែងរកហើយមើល គ្មានព្យាករណ៍ណាមកពីកាលីឡេទេ»។ 53 បន្ទាប់មក មនុស្សគ្រប់គ្នាបានត្រឡប់ទៅផ្ទះរៀងៗខ្លួន។

ជំពូក ៨

1 ព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងទៅកាន់ភ្នំអូលីវ។ 2 លុះដល់ពេលព្រឹកព្រលឹម ព្រះអង្គបានយាងមកព្រះវិហារម្តងទៀត ហើយមនុស្សទាំងអស់បានមក ព្រះអង្គក៏គង់ចុះ ហើយបានបង្រៀនដល់ពួកគេ។ 3 ពួកស្គាល់ច្បាស់ខាងវិន័យ និងពួកជាវិស៊ីបាននាំស្រ្តីដែលគេចាប់បានម្នាក់ដោយសារការព្រឹត្តិអំពើកំផិតសាហាស្មាន។ ពួកគេបានដាក់នាងចំកណ្តាល។ 4 បន្ទាប់មក ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «លោកគ្រូ ស្រ្តីម្នាក់នេះ គេចាប់បានក្នុងពេលដែលប្រព្រឹត្តអំពើកំផិតសាហាស្មាន។» 5 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេបានបង្គាប់ឲ្យយើងចោលមនុស្សបែបនេះនឹងដុំថ្ម តើលោកគ្រូ យល់យ៉ាងណាដែរ?» 6 ពួកគេនិយាយយ៉ាងដូច្នេះ ដើម្បីចាប់ព្រះអង្គ ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យពួកគេមានអ្វីមួយដើម្បីចោទប្រកាន់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូបានឱនចុះ ហើយសរសេរនៅលើដីដោយប្រើម្រាមដៃរបស់ព្រះអង្គ។ 7 នៅពេលពួកគេបន្តសួរសំណួរព្រះអង្គជាច្រើន ព្រះអង្គក៏ក្រោកឈរឡើង ហើយមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «បើមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដែលគ្មានបាប ចូរឲ្យអ្នកនោះចោលនាងនឹងដុំថ្មមុនគេទៅ!» 8 រួចព្រះអង្គក៏អង្គុយចុះវិញ ហើយសរសេរនៅលើដីដោយប្រើម្រាមដៃរបស់ព្រះអង្គម្តងទៀត។ 9 នៅពេលពួកគេឮដូច្នេះ៖ ពួកគេបានចេញពីទីនោះម្នាក់ម្តងៗ ចាប់ផ្តើមពីមនុស្សចាស់ជាងគេបំផុត។ ទីបំផុត នៅសល់តែព្រះអង្គ នៅជាមួយនាងដែលគេយកមកដាក់នៅចំកណ្តាលនោះ។ 10 ព្រះយេស៊ូបានក្រោកឈរឡើង ហើយមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «នាងអើយ តើអ្នកចោទប្រកាន់នាងទៅណាអស់ហើយ? តើមាននរណាម្នាក់ដាក់ទោសនាងទេ?» 11 នាងទូលតបថា៖ «អត់មានទេ ព្រះអម្ចាស់»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំក៏មិនដាក់ទោសនាងដែរ។ ទៅចុះ ហើយកុំធ្វើបាបទៀត»។ 12 ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេម្តងទៀតដោយមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាពន្លឺនៃលោកីយ៍ អ្នកណាដែលដើរតាមខ្ញុំនឹងមិនដើរក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ ប៉ុន្តែ នឹងមានពន្លឺនៃជីវិតវិញ»។ 13 ពួកជាវិស៊ីនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «អ្នកធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនឯង ទីបន្ទាល់របស់អ្នកមិនពិតទេ»។ 14 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «ទោះបីខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីខ្លួនខ្ញុំក្តី ទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំជាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមកពីណា ហើយខ្ញុំកំពុងទៅណា ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមិនដឹងថា ខ្ញុំមកពីណា ឬខ្ញុំកំពុងទៅណាទេ»។ 15 អ្នករាល់គ្នាវិនិច្ឆ័យខ្ញុំតាមរបៀបសាច់ឈាម តែខ្ញុំមិនវិនិច្ឆ័យនរណាម្នាក់ឡើយ។ 16 ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ខ្ញុំវិនិច្ឆ័យវិញ សេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្ញុំគឺជាសេចក្តីពិត ព្រោះខ្ញុំមិនមែនមានតែម្នាក់ឯង ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនៅជាមួយព្រះបិតាដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក។ 17 ពិតណាស់ នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នា បានចែងថា ទីបន្ទាល់ដែលមានគ្នាពីរនាក់ឡើងទៅជាសេចក្តីពិត។ 18 ខ្ញុំគឺជាអ្នកដែលធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្លួនខ្ញុំ ហើយព្រះបិតាដែលចាត់ខ្ញុំមក ព្រះអង្គក៏ធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ»។ 19 ពួកគេទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ព្រះបិតារបស់លោកនៅឯណា?» ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់ខ្ញុំ ហើយក៏មិនស្គាល់ព្រះបិតាដែរ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាក៏ស្គាល់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែរ»។ 20 ព្រះអង្គមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះ ក្នុងការដែលព្រះអង្គបង្រៀននៅជិតឃ្លាំងក្នុងព្រះវិហារ ហើយគ្មាននរណាអាចចាប់ព្រះអង្គបានទេ ព្រោះពេលកំណត់របស់ព្រះអង្គមិនទាន់មកដល់ទេ។ 21 ដូច្នេះ ព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅពួកគេម្តងទៀតថា៖ «ខ្ញុំនឹងទៅឆ្ងាយ អ្នកនឹងស្វែងរកខ្ញុំ ហើយនឹងស្លាប់នៅក្នុងបាបរបស់អ្នករាល់គ្នា។ កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នកមិនអាចទៅបានទេ»។ 22 ពួកយូដានិយាយថា៖ «គាត់នឹងសម្លាប់ខ្លួនឯងមែនទេ? ហេតុដូច្នេះ បានជាគាត់និយាយថា៖ «កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នកមិនអាចទៅបាន?»»។ 23 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នានៅខាងក្រោម ខ្ញុំមកពីខាងលើ។ អ្នករាល់គ្នាជាបរសលោកីយ៍នេះ ខ្ញុំវិញមិនមែនរបស់លោកីយ៍នេះទេ»។ 24 ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នានឹងត្រូវស្លាប់ ទាំងមានបាបជាប់ក្នុងខ្លួន។ បើអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមទទួលស្គាល់ឋានៈរបស់ខ្ញុំទេ អ្នករាល់គ្នា នឹងត្រូវស្លាប់ ទាំងមានបាបជាប់ក្នុងខ្លួនជាមិនខាន»។ 25 ដូច្នេះហើយ បានជាពួកគេនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើលោកជាអ្នកណា?» ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «អ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាតាំងពីដំបូង។ 26 ខ្ញុំមានការជាច្រើនត្រូវនិយាយ ហើយវិនិច្ឆ័យអ្នករាល់គ្នា។ ប៉ុន្តែព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកជាសេចក្តីពិត ហើយការអ្វីដែលខ្ញុំបានឮពីព្រះអង្គ ការទាំងនេះហើយ ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់លោកីយ៍»។ 27 ពួកគេមិនយល់ថាព្រះអង្គកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេអំពីព្រះបិតាទេ។ 28 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាលើកតម្កើងបុត្រមនុស្សឡើង នោះអ្នករាល់គ្នានឹងដឹងថាខ្ញុំគឺជាព្រះ ហើយដឹងថា ខ្ញុំធ្វើអ្វីៗមិនមែនចេញពីខ្លួនខ្ញុំទេ។ បើព្រះបិតាបង្រៀនអ្វីដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនោះ»។ 29 ព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំមក ព្រះអង្គគង់នៅជាមួយខ្ញុំ ហើយព្រះអង្គមិនទុកខ្ញុំចោលឲ្យនៅម្នាក់ឯងឡើយ ព្រោះខ្ញុំតែងតែធ្វើអ្វីដែលគាត់ប្រាប់ឲ្យដល់ព្រះអង្គជានិច្ច»។ 30 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលការទាំងនេះហើយ មនុស្សជាច្រើនបានជឿលើព្រះអង្គ។ 31 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកយូដាដែលបានជឿលើព្រះអង្គថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងពាក្យខ្ញុំ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាពិតជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន។ 32 ហើយអ្នកនឹងស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីពិតនឹងរំដោះអ្នករាល់គ្នាឲ្យបានរួច»។ 33 ពួកគេឆ្លើយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងគឺជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ ហើយយើងមិនដែលធ្លាប់ធ្វើជាទាសកររបស់នរណាម្នាក់ទេ តើអ្នកអាចនិយាយថា អ្នកនឹងរំដោះយើងឲ្យមានសេរីភាពដូចម្តេចនឹងកើត?»។ 34 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលធ្វើបាប គឺជាទាសកររបស់បាប។ 35 ទាសករមិននៅជាប់ក្នុងផ្ទះរហូតទេ ប៉ុន្តែ កូនទេដែលនៅជាប់ជារៀងរហូត។ 36 ដូច្នេះហើយ ប្រសិនបើ កូននោះរំដោះអ្នករាល់គ្នាឲ្យមានសេរីភាព អ្នកនឹងមានសេរីភាពជាប្រាកដ។ 37 ខ្ញុំនឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ អ្នករាល់គ្នាស្វែងរកចង់សម្លាប់ខ្ញុំ ដោយសារពាក្យរបស់ខ្ញុំមិននៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាទេ។ 38 ខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលខ្ញុំបានឃើញព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏ធ្វើអ្វីតាមដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮពីឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ»។ 39 ពួកគេឆ្លើយ និងទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ឪពុករបស់យើងគឺលោកអប្រាហាំ»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាជាកូនរបស់លោកអប្រាហាំមែន អ្នកនឹងធ្វើការរបស់លោកអប្រាហាំដែរ។ 40 ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកបែរជាស្វែងរកចង់សម្លាប់ខ្ញុំវិញ គឺជាម្នាក់ដែលនិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីសេចក្តីពិត ដែលខ្ញុំបានឮពីព្រះជាម្ចាស់មក។ លោកអប្រាហាំមិនបានធ្វើការនេះទេ។ 41 អ្នករាល់គ្នាមិនបានធ្វើការរបស់ឪពុកអ្នករាល់គ្នាឡើយ»។ ពួកគេនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងមិនបានកើតពីអំពើបាបអស់ឆ្នាំខាងផ្លូវភេទឡើយ យើងមានឪពុកតែមួយគឺ ព្រះជាម្ចាស់»។ 42 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ប្រសិនបើ ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាមែន អ្នករាល់គ្នាមុខជាស្រឡាញ់ខ្ញុំមិនខាន ដ្បិត ខ្ញុំបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយខ្ញុំទៅទីនេះហើយ ព្រោះខ្ញុំមិនបានមកដោយខ្លួនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គទេ ដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក។ 43 ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនយល់ពាក្យខ្ញុំ? នោះគឺដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនអាចឮពាក្យរបស់ខ្ញុំ។ 44 អ្នករាល់គ្នាកើតចេញពីឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាមារ ហើយអ្នករាល់គ្នាធ្វើដែលអ្នករាល់គ្នាចង់ធ្វើគឺធ្វើតាមបំណងចិត្តឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា។ ឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាគឺជាយាតករតាំងពីដំបូង ហើយមិនបានឈរនៅក្នុងសេចក្តីពិតទេ ដោយសារគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងគាត់ទេ។ នៅពេលដែលគាត់និយាយកុហក គាត់និយាយចេញពីនិស្ស័យរបស់គាត់ផ្ទាល់ ព្រោះគាត់គឺជាអ្នកកុហក ហើយជាឪពុកនៃសេចក្តីកុហក។ 45 ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត អ្នករាល់គ្នាមិនជឿដល់ខ្ញុំ។ 46 តើអ្នកណាក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា អាចបង្ហាញដល់ខ្ញុំបានទេ ពីបាបរបស់ខ្ញុំ? ប្រសិនបើ ខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិត ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាមិនជឿខ្ញុំ? 47 អ្នកដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់ឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់

អ្នកមិនបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ⁴⁸ ពួកយូដាឆ្លើយ ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើយើងពិតជាបាននិយាយថា អ្នកគឺជាសាសន៍សាម៉ាវី ហើយមានវិញ្ញាណអាក្រក់មែន?» ⁴⁹ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំគ្មានវិញ្ញាណអាក្រក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំគោរពព្រះបិតាខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នាមិនបានគោរពដល់ខ្ញុំទេ។ ⁵⁰ ខ្ញុំមិនបានស្វែងរកសិរីល្អរបស់ខ្ញុំទេ មានព្រះមួយអង្គដែលស្វែងរក ហើយវិនិច្ឆ័យ។ ⁵¹ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ប្រសិនបើ អ្នកណាប្រព្រឹត្តតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងមិនឃើញសេចក្តីស្លាប់ឡើយ។ ⁵² ពួកយូដាទូលំទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ឥឡូវនេះ យើងដឹងថា អ្នកមានវិញ្ញាណអាក្រក់មែន។ លោកអប្រាហាំ និងពួកព្យាការីបានស្លាប់ហើយ ប៉ុន្តែ អ្នកនិយាយថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកណាប្រព្រឹត្តតាមពាក្យខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងមិនស្លាប់សេចក្តីស្លាប់ឡើយ។ ⁵³ អ្នកមិនធំជាងលោកអប្រាហាំជាឪពុករបស់យើយដែលបានស្លាប់ទៅទេ តើមែនទេ? ពួកព្យាការីក៏បានស្លាប់ដែរ។ តើអ្នកតាំងខ្លួនអ្នកជានរណា? ⁵⁴ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ប្រសិនបើ ខ្ញុំតម្កើងខ្លួនឯង សិរីល្អរបស់ខ្ញុំនោះគ្មានន័យអ្វីទេ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំទេតើដែលលើកតម្កើងខ្ញុំ តែចំពោះព្រះអង្គដែលអ្នករាល់គ្នានិយាយថា៖ «ទ្រង់គឺជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នករាល់គ្នា»។ ⁵⁵ អ្នករាល់គ្នាមិនបានស្គាល់ព្រះអង្គទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គ។ ប្រសិនបើ ខ្ញុំអាចនិយាយថា៖ «ខ្ញុំមិនស្គាល់ព្រះអង្គ ខ្ញុំក៏ដូចជាអ្នករាល់គ្នាដែរ ជាមនុស្សកុហក»។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានស្គាល់ព្រះអង្គ ហើយប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ ⁵⁶ លោកអប្រាហាំជាឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នា មានអំណរនឹងក្នុងការឃើញថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ គាត់បានឃើញ ហើយគាត់ក៏មានអំណរដែរ។ ⁵⁷ ពួកយូដាបានទូលំទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «អ្នកមិនទាន់មានអាយុហាសិបឆ្នាំផង តើអ្នកបានឃើញអប្រាហាំដូចម្តេចកើត?» ⁵⁸ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មុនលោកអប្រាហាំ ខ្ញុំជាព្រះរួចទៅហើយ»។ ⁵⁹ ពួកគេបានរើសដុំថ្មចោលទៅកាន់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូបានលាក់ខ្លួនពីព្រះអង្គ ហើយចេញពីព្រះវិហារចាត់ទៅ។

ជំពូក 9

¹ ក្នុងកាលដែលព្រះយេស៊ូយាងកាត់ផ្លូវ ព្រះអង្គទតឃើញបុរសពីការភ្នែកម្នាក់តាំងពីកំណើត។ ² ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គទូលសួរព្រះអង្គថា៖ «វាបី តើនរណាបានធ្វើបាប បុរសនេះ ឬឪពុកម្តាយរបស់គាត់ បានជាធ្វើឲ្យគាត់ពិការភ្នែកតាំងពីកំណើតយ៉ាងនេះ?»។ ³ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «មិនមែនបុរសនេះ ឬឪពុកម្តាយរបស់គាត់ធ្វើបាបទេ ប៉ុន្តែ គាត់ពិការភ្នែកដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យព្រះបង្ហាញកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងគាត់។ ⁴ យើងត្រូវធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះអង្គ ដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកទាន់នៅពេលថ្ងៃនៅឡើយ។ ពេលយប់ជិតមកដល់ហើយ នៅពេលដែលគ្មាននរណាម្នាក់មិនអាចធ្វើការបាន។ ⁵ ក្នុងពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងពិភពលោកនេះនៅឡើយ ខ្ញុំគឺជាពន្លឺនៃលោកីយ៍»។ ⁶ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលការទាំងនេះហើយ ព្រះអង្គបានស្តោះទឹកមាត់ទៅដី យកទឹកមាត់ធ្វើជាកក់ ហើយលាបកក់នោះនៅលើភ្នែករបស់គាត់។ ⁷ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរទៅលាងនៅក្នុងស្រះទឹកស៊ីឡោម (ដែលប្រែថា ចាត់ឲ្យទៅ)»។ បុរសនោះក៏ចេញទៅ បានលាង ហើយបានត្រឡប់មកវិញទាំងមើលឃើញ។ ⁸ បន្ទាប់មក អ្នកជិតខាងរបស់បុរសនោះ និងអស់អ្នកដែលធ្លាប់បានឃើញគាត់ ដែលធ្លាប់ជាអ្នកសុំទានពីមុន បាននិយាយថា៖ «តើបុរសនេះ មិនមែនជាម្នាក់ដែលធ្លាប់អង្គុយ ហើយសុំទានទេឬអី?» ⁹ អ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «គឺគាត់និងហើយ»។ អ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ «មិនមែនទេ ប៉ុន្តែ គាត់គ្រាន់តែដូចអ្នកនោះប៉ុណ្ណោះ»។ ប៉ុន្តែ បុរសនោះនិយាយថា៖ «គឺខ្ញុំនិងហើយ»។ ¹⁰ ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «តើភ្នែករបស់អ្នកអាចមើលឃើញយ៉ាងដូចម្តេច?» ¹¹ គាត់បានឆ្លើយថា៖ «បុរសម្នាក់ដែលគេហៅថា យេស៊ូបានយកកក់ ហើយបានយកវាមកដាក់លាបនៅលើភ្នែករបស់ខ្ញុំ ហើយមានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «ចូរទៅស្រះទឹកស៊ីឡោម ហើយលាងទៅ»។ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏ទៅ ហើយបានលាងទឹក ភ្នែករបស់ខ្ញុំក៏ឡើង»។ ¹² ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «តើគាត់នៅឯណា?» គាត់បានឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនដឹងទេ»។ ¹³ ពួកគេបាននាំបុរសម្នាក់ដែលខ្វាក់ពីមុននោះទៅជួបពួកផារីស៊ី។ ¹⁴ នៅថ្ងៃដែលព្រះយេស៊ូបានយកកក់ ហើយធ្វើឲ្យភ្នែកអ្នកពិការនោះភ្លឺជាថ្ងៃសប្តិម្សិល។ ¹⁵ ហើយពួកផារីស៊ីបានសួរគាត់ម្តងទៀត ពីការដែលភ្នែករបស់គាត់ភ្លឺឡើងនោះ។ គាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «គាត់យកកក់មកដាក់លើភ្នែករបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏ទៅលាង នៅពេលឥឡូវនេះ ខ្ញុំអាចមើលឃើញ»។ ¹⁶ ពួកផារីស៊ីខ្លះបាននិយាយថា៖ «បុរសនេះមិនមែនមកពីព្រះជាម្ចាស់ទេ ព្រោះគាត់មិនបានគោរពតាមថ្ងៃសប្តិម្សិល»។ ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ «បើបុរសនេះជាមនុស្សមានបាបមែន តើគាត់អាចធ្វើទិសម្ចាស់ផ្សេងៗដូចម្តេចកើត?» ដូច្នេះ ក៏មានជម្លោះកើតឡើងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ ¹⁷ ដូច្នេះ ពួកគេបានសួរទៅបុរសពិការភ្នែកម្តងទៀតថា៖ «តើអ្នកគិតថាអ្នកនោះជានរណា នៅពេលដែលអ្នកនោះបានធ្វើឲ្យភ្នែករបស់អ្នកបានភ្លឺ?»។ បុរសពិការភ្នែកនោះនិយាយថា៖ «គាត់ជាព្យាករ»។ ¹⁸ ហើយពួកគេយូដានៅតែមិនជឿគាត់ថា គាត់ពិការ ហើយអាចមើលឃើញឡើង ទាល់តែគេហៅឪពុកម្តាយរបស់អ្នកដែលបានភ្លឺភ្នែកនេះមក។ ¹⁹ ពួកគេបានសួរទៅឪពុកម្តាយថា៖ «តើនេះគឺជាកូនរបស់ពួកអ្នក ដែលអ្នកនិយាយថាជាអ្នកពិការភ្នែកតាំងពីកំណើតមែនទេ? តើឥឡូវនេះ គាត់បានមើលឃើញយ៉ាងដូចម្តេច?» ²⁰ ដូច្នេះ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់បានឆ្លើយទៅពួកគេវិញថា៖ «យើងដឹងថា នេះគឺជាកូនរបស់យើងខ្ញុំ ហើយថាគាត់បានពិការតាំងពីកំណើតមកមែន។ ²¹ ពីការដែលគាត់មើលឃើញឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំមិនដឹងទេ ហើយអ្នកណាបានធ្វើឲ្យភ្នែករបស់គាត់បានភ្លឺ ក៏យើងមិនដឹងដែរ។ សូមសួរគាត់ទៅ គឺគាត់ពេញវ័យហើយ។ គាត់អាចឆ្លើយបាន»។ ²² ឪពុកម្តាយរបស់គាត់បាននិយាយការទាំងនេះ ដោយសារពួកគាត់ភ័យខ្លាចនឹងសាសន៍យូដា។ ដ្បិតសាសន៍យូដាបានព្រមព្រៀងគ្នាថាស្រេចហើយថា ប្រសិនបើនរណាប្រកាសពីព្រះអង្គថាជាព្រះគ្រីស្ទ ពួកគេនឹងត្រូវបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំ។ ²³ ដោយហេតុនេះហើយ ឪពុកម្តាយរបស់គាត់បាននិយាយថា៖ «គាត់ពេញវ័យហើយ សួរគាត់ទៅ»។ ²⁴ ដូច្នេះ ពួកគេបានហៅបុរសដែលពិការភ្នែកនោះមកជាលើកទីពីរ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ «ថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងដឹងថា បុរសម្នាក់នេះជាមនុស្សមានបាប»។ ²⁵ បន្ទាប់មក បុរសនោះបានឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំអត់ដឹងទេ ថាគាត់ជាមនុស្សមានបាបមែនឬយ៉ាងណា។ ប៉ុន្តែ ការមួយដែលខ្ញុំដឹងគឺ ពីមុនខ្ញុំពិការ ហើយឥឡូវខ្ញុំមើលឃើញហើយ»។ ²⁶ ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «តើគាត់បានធ្វើអ្វីដល់អ្នក? តើគាត់បានធ្វើឲ្យភ្នែករបស់អ្នកបានភ្លឺយ៉ាងដូចម្តេច?» ²⁷ គាត់ឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំបានប្រាប់អស់លោកគ្រូហើយ តែអស់លោកមិនព្រមស្តាប់ ហេតុអ្វីបានជាអស់លោកចង់ឮវាម្តងទៀត? ²⁸ ក្រែងអស់លោកមិនចង់ធ្វើជាសិស្សរបស់គាត់ តើមែនទេ? ពួកគេក៏ប្រមាថគាត់ ហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ «តើអ្នកជាសិស្សរបស់គាត់មែនទេ ប៉ុន្តែ យើងជាសិស្សរបស់លោកម៉ូសេ»។ ²⁹ យើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់បានមានបន្ទូលជាមួយនឹងលោកម៉ូសេ ប៉ុន្តែ យើងមិនដឹងថា លោកម្នាក់នេះមកពីណាទេ»។ ³⁰ បុរសនោះបានឆ្លើយ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «គួរឲ្យអស្ចារ្យណាស់ ដែលអស់លោកមិនដឹងថាគាត់មកពីណាទេ ប៉ុន្តែគាត់បានធ្វើឲ្យភ្នែករបស់ខ្ញុំភ្លឺ»។ ³¹ យើងដឹងថាព្រះជាម្ចាស់មិនស្តាប់មនុស្សមានបាប ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់កោតខ្លាច ហើយធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ នោះទ្រង់នឹងស្តាប់គាត់។ ³² តាំងពីលោកីយ៍បានកើតមក មិនដែលបានឮនរណាម្នាក់ធ្វើឲ្យភ្នែករបស់បុរសដែលពិការតាំងពីកំណើតភ្លឺឡើងវិញទេ។ ³³ ប្រសិនបើ បុរសនេះមិនបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ លោកនឹងមិនអាចធ្វើអ្វីបានទាំងអស់។ ³⁴ ពួកគេឆ្លើយហើយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «អ្នកកើតមកនៅក្នុងអំពើបាបពិតប្រាកដមែន ហើយអ្នកមកបង្រៀនយើងមែនទេ?» បន្ទាប់មក ពួកគេបានបណ្តេញគាត់ចេញទៅក្រៅ។ ³⁵ ព្រះយេស៊ូបានឮថា ពួកគេបានបណ្តេញគាត់ចេញក្រៅពីសាលាប្រជុំ។ ព្រះអង្គបានទៅជួបគាត់ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «តើអ្នកជឿលើបុត្ររបស់មនុស្សទេ?» ³⁶ គាត់ឆ្លើយ ហើយនិយាយថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គជានរណា? ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានជឿដល់ព្រះអង្គផង»។ ³⁷ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «អ្នកបានឃើញព្រះអង្គហើយ ហើយព្រះអង្គគឺជាព្រះដែលកំពុងតែមានបន្ទូលមកកាន់អ្នកហើយ»។ ³⁸ បុរសនោះនិយាយថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំជឿព្រះអង្គហើយ» ហើយគាត់ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះអង្គ។ ³⁹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ដ្បិត ខ្ញុំបានមកលោកីយ៍នេះ ដើម្បីជំនុំជម្រះ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលមិនបានឃើញ ឲ្យបានឃើញ ហើយអ្នកដែលបានឃើញត្រឡប់ទៅជាមើលមិនឃើញវិញ»។ ⁴⁰ មានពួកផារីស៊ីខ្លះ ដែលនៅជាមួយព្រះអង្គបានឮការទាំងនេះ ហើយពួកគេបានសួរព្រះអង្គថា៖ «តើយើងក៏មើលមិនឃើញដែរមែនទេ?» ⁴¹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកមើលមិនឃើញមែន នោះអ្នកអាចគ្មានបាប ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ អ្នកនិយាយថា៖ «យើងមើលឃើញ» ដូច្នេះ អ្នកនៅតែមានបាបដដែលទេ»។

ជំពូក 10

¹ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលមិនចូលទៅតាមទ្វារទៅក្នុងក្រោលចៀម ប៉ុន្តែ បែរជាចូលតាមផ្លូវផ្សេង អ្នកនោះគឺជាចោរលួច ឬជាចោរឈ្មួញ។ ² អស់អ្នកណាដែលចូលតាមទ្វារគឺជាអ្នកគង្វាលរបស់ចៀម។ ³ អ្នកឆ្លាំទ្វារនឹងបើកទ្វារឲ្យគាត់។ ចៀមពូសម្លេងរបស់គាត់ ហើយគាត់ហៅឈ្មោះចៀមរបស់គាត់តាមឈ្មោះ ហើយនាំពួកវាចេញទៅ។ ⁴ នៅពេលគាត់បាននាំចៀមរបស់គាត់ទាំងអស់ចេញក្រៅហើយ គាត់ក៏នាំមុខពួកវា ហើយចៀមដើរនឹងតាមគាត់ ព្រោះពួកវាស្គាល់សម្លេងរបស់គាត់។ ⁵ ពួកវាមិនដើរតាមមនុស្សចម្លែកទេ ប៉ុន្តែពួកវានឹងគេចពីគេវិញ ដ្បិតពួកវាមិនស្គាល់សម្លេងរបស់មនុស្សចម្លែកនោះទេ។ ⁶ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលជាប្រស្នាដូច្នេះទៅកាន់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេមិនយល់ការទាំងនេះដែលព្រះអង្គកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេនោះទេ។ ⁷ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេម្តងទៀតថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ខ្ញុំគឺជាទ្វារនៃចៀម។ ⁸ អស់អ្នកដែលមកមុនខ្ញុំគឺជាចោរលួច និងចោរឈ្មួញ ប៉ុន្តែចៀមមិនស្គាល់តាមពួកគេទេ។ ⁹ ខ្ញុំជាទ្វារ។ ប្រសិនបើ នរណាចូលតាមខ្ញុំ អ្នកណានោះនឹងបានសង្គ្រោះ អ្នកនោះនឹងចូល ហើយចេញ ហើយនឹងស្វែងរករាល់ស្មៅ។ ¹⁰ ចោរមិនមកទេ ប្រសិនបើ វាមិនលួច សម្លាប់ និងបំផ្លាញនោះ។ ខ្ញុំមក ដើម្បីឲ្យមនុស្សមានជីវិត និងមានជីវិតដែលពេញបរិបូណ៌ផង។ ¹¹ ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អ។ អ្នកគង្វាលល្អគឺលះបង់ជីវិតដើម្បីចៀម។ ¹² អ្នកបម្រើដែលត្រូវបានជួលដោយប្រាក់មិនមែនជាអ្នកគង្វាលទេ ហើយក៏មិនមែនជាម្ចាស់ចៀមដែរ។ ពេលអ្នកនោះឃើញ ឆ្កែចកមក គេនឹងបោះបង់ចៀមចោល ហើយរត់គេចបាត់ ដូច្នេះ ឆ្កែចកក៏ចាប់យកពួកវា ហើយធ្វើឲ្យពួកវាបែកខ្ចាត់ខ្ចាយ។ ¹³ គាត់រត់បាត់ ដោយសារគាត់ជាអ្នកបម្រើដែលជួល ហើយមិនបាននៅការពារចៀមនោះទេ។ ¹⁴ ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អ ហើយខ្ញុំស្គាល់ចៀមខ្ញុំ ហើយចៀមខ្ញុំក៏ស្គាល់ខ្ញុំដែរ។ ¹⁵ ព្រះបិតាស្គាល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្គាល់ព្រះបិតា ហើយខ្ញុំលះបង់ជីវិតខ្ញុំដើម្បីចៀម។ ¹⁶ ខ្ញុំមានចៀមផ្សេងទៀត ដែលមិននៅក្នុងក្រោលចៀម។ ខ្ញុំត្រូវតែនាំពួកវាផងដែរ ហើយពួកវានឹងពូសម្លេងខ្ញុំ ដូច្នេះ នឹងមានហ្វូងសត្វតែមួយ និងហ្វូងចៀមតែមួយ។ ¹⁷ ហេតុដូច្នេះហើយ បានជាព្រះបិតាស្រឡាញ់ខ្ញុំ៖ «ខ្ញុំលះបង់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីឲ្យចៀមបានរស់ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។ ¹⁸ គ្មាននរណាអាចយកវាពីខ្ញុំបានទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំលះបង់ជីវិតខ្ញុំដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំមានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការលះបង់ជីវិត ហើយខ្ញុំក៏មានសិទ្ធិអំណាចក្នុងការយកវាមកវិញម្តងទៀតដែរ។ ខ្ញុំបានទទួលសេចក្តីបង្គាប់នេះ ពីព្រះបិតាខ្ញុំមក»។ ¹⁹ ការបាក់បែកបានកើតឡើងម្តងទៀតនៅក្នុងចំណោមពួកសាសន៍យូដាដោយសារពាក្យទាំងនេះ។ ²⁰ ពួកគេជាច្រើននិយាយថា៖ «គាត់មានអារក្ស ហើយឆ្កែតទៀត។ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាស្គាល់វា?»។ ²¹ ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ «សម្តីទាំងនេះ មិនមែនដោយសារអារក្សចូលមនុស្សទេ។ តើអារក្សអាចធ្វើឲ្យភ្នែកពិការភ្លឺដែរទេ?» ²² បន្ទាប់មក ជាពេលវេលាសម្រាប់ធ្វើពិធីបុណ្យឆ្លងព្រះវិហារនៅក្នុងយេរូសាឡឹម។ ²³ វាជាដូវរងា ហើយព្រះយេស៊ូបានយាងឡើងចូលទៅក្នុងព្រះវិហារនៅត្រង់សាលាដំណាក់សាឡូម៉ូន។ ²⁴ នោះពួកសាសន៍យូដាបានមកជុំវិញព្រះអង្គ ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើលោកឲ្យយើងមានការសង្ស័យដល់កាលណាទៀត? ប្រសិនបើ លោកជាព្រះគ្រីស្ទមែន ចូលប្រាប់យើងជាសាធារណៈមក»។ ²⁵ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមិនជឿ។ កិច្ចការទាំងនេះគឺខ្ញុំធ្វើ នៅក្នុងនាមព្រះបិតាខ្ញុំ បានធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំហើយ។ ²⁶ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នានៅតែមិនជឿ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាចៀមខ្ញុំ។ ²⁷ ចៀមខ្ញុំស្គាល់សម្លេងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំស្គាល់ពួកវាដែរ ហើយពួកវាក៏ដើរតាមខ្ញុំ។ ²⁸ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឲ្យពួកវាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ពួកវានឹងមិនស្លាប់ឡើយ ហើយគ្មាននរណាឆក់យកពួកវាចេញពីដៃខ្ញុំបានដែរ។ ²⁹ ព្រះបិតាខ្ញុំ ជាអ្នកប្រទានពួកវាមកខ្ញុំ ព្រះអង្គធំជាងអ្នកផ្សេងទាំងអស់ ហើយគ្មាននរណាអាចឆក់យកពួកវាចេញពីព្រះហស្តរបស់ព្រះបិតាបានឡើយ។ ³⁰ ខ្ញុំ និងព្រះបិតាគឺតែមួយ។ ³¹ ក្រោយមក ពួកយូដាបានយកដុំថ្ម ចោលព្រះអង្គម្តងទៀត។ ³² ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំបានបង្ហាញការល្អជាច្រើនពីព្រះបិតាដល់អ្នករាល់គ្នា។ ដោយសារការទាំងនោះ អ្នករាល់គ្នាចោលខ្ញុំនឹងដុំថ្មមែនទេ?» ³³ ពួកយូដាឆ្លើយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងមិនបានចោលឯងនឹងដុំថ្មដោយសារការល្អណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែឯងបានប្រមាថ ដោយព្រោះឯងជាមនុស្ស ហើយតាំងខ្លួនឯងជាព្រះជាម្ចាស់»។ ³⁴ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «តើមិនបានសរសេរនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យទេថា «អ្នករាល់គ្នាគឺជាព្រះ?» ³⁵ បើគម្ពីរហៅអស់អ្នកដែលទទួលព្រះបន្ទូលថាជា “ព្រះ”ដូច្នេះ ³⁶ ចុះ ហេតុដូចម្តេចបានជាពេលខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នករាល់គ្នាបែរជាពោលថា ខ្ញុំប្រមាថព្រះអង្គទៅវិញ? ព្រះបិតាបានប្រោសខ្ញុំអោយវិសុទ្ធ ហើយចាត់ខ្ញុំអោយមកក្នុងពិភពលោកនេះទៀតផង។ ³⁷ ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនបានធ្វើការរបស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំទេ សូមកុំជឿខ្ញុំ។ ³⁸ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្វើការរបស់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមិនជឿដល់ខ្ញុំទេ មិនជឿលើកិច្ចការ ដែលអ្នករាល់គ្នាក៏ដឹង ហើយយល់ថាព្រះបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតានោះ»។ ³⁹ ពួកគេបានព្យាយាមចាប់ព្រះអង្គម្តងទៀត ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបានចេញទៅក្រៅពីការចាប់របស់ពួកគេ។ ⁴⁰ ព្រះអង្គបានចេញទៅម្តងទៀតឆ្ងាយពីទន្លេយ៉ែរដាន់ ដើម្បីទៅកន្លែងដែលលោកយ៉ូហានបានធ្វើពិធីជ្រមុជលើកដំបូង ហើយព្រះអង្គស្នាក់នៅទីនោះ។ ⁴¹ មានមនុស្សជាច្រើនបានទៅរកព្រះអង្គ ហើយពួកគេនិយាយថា៖ «ពិតប្រាកដណាស់ លោកយ៉ូហានមិនបានធ្វើទិសម្ចាស់អ្វីទេ ប៉ុន្តែ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលលោកយ៉ូហានបាននិយាយអំពីបុរសម្នាក់នេះគឺជាសេចក្តីពិត»។ ⁴² មនុស្សជាច្រើនបានជឿព្រះអង្គនៅទីនោះ។

ជំពូក 11

1 មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះឡាសាមានជំងឺ។ គាត់នៅភូមិបេតថានី នៅក្នុងភូមិដែលនាងម៉ារី និងបងស្រីរបស់នាងម៉ាថា។² នាងម៉ារីគឺជាអ្នកដែលបានចាត់ប្រុងក្រអូបលាបលើព្រះអម្ចាស់ ហើយយកសក់របស់នាងជូតជើងរបស់ព្រះអង្គ រីឯ ឡាសាដែលឈឺនោះជាប្អូនរបស់នាង។³ នោះបងស្រីទាំងពីរបានចាត់គេឲ្យទៅលាព្រះយេស៊ូ និយាយថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ មើល អ្នកដែលព្រះស្រឡាញ់ឈឺហើយ»។⁴ នៅពេលព្រះយេស៊ូដូច្នេះ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «ជំងឺនេះមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ ជំងឺនេះដើម្បីថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់វិញ ដើម្បីឲ្យបុត្រារបស់ព្រះបានទទួលសិរីល្អដោយសារវាដែរ»។⁵ ព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់នាងម៉ាថា និងប្អូនស្រីរបស់នាង ព្រមទាំងឡាសាផង។⁶ ដូច្នេះ នៅពេលព្រះអង្គឮថា ឡាសាឈឺ ព្រះយេស៊ូស្លាកន្តែងដែលព្រះអង្គនៅនោះពីរយប់ថ្ងៃមកហើយ។⁷ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកសិស្សថា៖ «តោះ យើងទៅស្រុកយូដាម្តងទៀត»។⁸ ពួកសិស្សនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «វាបី ពួកយូដាកំពុងតែចង់ចោលព្រះអង្គនឹងដុំថ្ម តើព្រះអង្គនៅតែចង់ត្រឡប់ទៅវិញម្តងទៀត?»។⁹ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «តើមួយថ្ងៃមិនមានដប់ពីរម៉ោងទេឬអី? ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់ដើរនៅពេលថ្ងៃ គាត់នឹងមិនជំពប់ទេ ព្រោះគាត់មើលឃើញ ដោយសារពន្លឺរបស់លោកីយ៍នេះ»។¹⁰ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ គាត់ដើរពេលយប់វិញ គាត់នឹងជំពប់មិនខាន ព្រោះពន្លឺមិននៅក្នុងគាត់ទេ»។¹¹ ព្រះអង្គមានបន្ទូលពីការទាំងនេះ ហើយបន្ទាប់ពីមានបន្ទូលពីការទាំងនេះហើយ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «មិត្តសម្លាញ់របស់យើងឡាសាបានដេកលក់ហើយ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងទៅ ដើម្បីខ្ញុំដាស់គាត់ឲ្យក្រោកពីគេវិញ»។¹² ដូច្នេះហើយ បានជាពួកសិស្សទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើ គាត់ដេកលក់មែន គាត់នឹងភ្ញាក់ឡើងវិញ»។¹³ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលពីការស្តាប់របស់គាត់ ប៉ុន្តែ ពួកគេគិតថា ព្រះអង្គកំពុងមានបន្ទូលពីការដេកសម្រាក។¹⁴ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេយ៉ាងច្បាស់ថា៖ «ឡាសាស្តាប់ហើយ»។¹⁵ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំសប្បាយចិត្តណាស់ ដែលខ្ញុំមិននៅទីនោះដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចជឿ។ តោះ ចូរយើងទៅជួបគាត់»។¹⁶ លោកចូម៉ាស ដែលហៅថា ឌីឌីម និយាយទៅពួកសិស្សទាំងអស់ថា៖ «តោះ យើងទៅ ដើម្បីឲ្យយើងអាចស្តាប់ជាមួយព្រះយេស៊ូ»។¹⁷ នៅពេលព្រះយេស៊ូយាងមកដល់ ព្រះអង្គបានឃើញថា ឡាសាត្រូវបានដាក់ទៅក្នុងផ្នូរឫស្មីថ្ងៃច្រើនទៅហើយ។¹⁸ ភូមិបេតថានីនៅជិតយេរូសាឡឹម ប្រហែលជាបីគីឡូម៉ែត្រ។¹⁹ ពួកយូដាជាច្រើនបានចូលទៅក្នុងនាងម៉ាថា និងម៉ារី ដើម្បីកម្សាន្តចិត្តពួកគេនាពេលប្រជុំរបស់ពួកគេ។²⁰ បន្ទាប់មក នាងម៉ាថា នៅពេលដែលនាងបានឮថាព្រះយេស៊ូយាងមក នាងបានទៅជួបព្រះអង្គ ប៉ុន្តែនាងម៉ារីកំពុងអង្គុយនៅក្នុងផ្នូរ។²¹ បន្ទាប់មក នាងម៉ាថាបាននិយាយទៅកាន់ព្រះយេស៊ូថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើ ព្រះអង្គនៅទីនេះ ប្អូនប្រសូរបស់ខ្ញុំម្ចាស់មិនស្លាប់ទេ»។²² ខ្ញុំម្ចាស់ដឹងថា អ្វីក្តីដែលព្រះអង្គទូលសូមដល់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់នឹងប្រទានដល់ព្រះអង្គមិនខាន»។²³ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅនាងថា៖ «ប្អូនប្រសូរបស់នាងនឹងរស់ឡើងវិញម្តងទៀត»។²⁴ នាងម៉ាថាឆ្លើយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ខ្ញុំម្ចាស់ដឹងថា ព្រះអង្គនឹងប្រោសគាត់ឲ្យរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃចុងក្រោយ»។²⁵ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ខ្ញុំជាសេចក្តីរស់ឡើងវិញ និងជាជីវិត អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ ទោះបីស្លាប់ក៏ដោយ នឹងរស់ឡើងវិញជាមិនខាន»។²⁶ ហើយអស់អ្នកដែលរស់នៅនៅឡើយ ដែលជឿដល់ខ្ញុំ នឹងមិនស្លាប់ឡើយ។ តើអ្នករាល់គ្នាជឿការនេះទេ?»។²⁷ នាងនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ចាស់ ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំម្ចាស់ជឿថា ព្រះអង្គគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានយាងមកនៅលើផែនដីនេះ»។²⁸ នៅពេលដែលនាងនិយាយការនេះរួចហើយ នាងបានចេញទៅហៅនាងម៉ារីជាប្អូនស្រីរបស់នាងដោយសម្ងាត់។ នាងនិយាយថា៖ «លោកគ្រូមកដល់ហើយ ហើយសួររកអូនឯង»។²⁹ នៅពេលនាងឮដូច្នេះ នាងបានក្រោកឡើងយ៉ាងលឿន ហើយទៅរកព្រះអង្គ។³⁰ ព្រះយេស៊ូមិនទាន់បានចូលទៅក្នុងភូមិនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គនៅកន្លែងដែលនាងម៉ាថាបានជួបព្រះអង្គ។³¹ ដូច្នេះ នៅពេលពួកយូដា ដែលនៅក្នុងផ្នូរជាមួយនាង និងអ្នកដែលមកកម្សាន្តចិត្តនាង ឃើញនាងម៉ារីក្រោកឡើងយ៉ាងលឿន ហើយចេញក្រៅយ៉ាងដូច្នេះ ពួកគេក៏ដើរតាមនាង គិតថានាងទៅឯផ្នូរ ដើម្បីយំនៅទីនោះ។³² នៅពេលនាងម៉ារីមកដល់កន្លែងដែលព្រះយេស៊ូគង់នៅ ហើយបានឃើញព្រះអង្គ។ នាងបានលុតជង្គង់ចុះនៅជិតព្រះបាទាព្រះអង្គ ហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ប្រសិនបើ ព្រះអង្គនៅទីនេះ ប្អូនប្រសូរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ មិនស្លាប់ទេ»។³³ នៅពេលព្រះយេស៊ូឃើញនាងយំ ហើយពួកយូដាដែលមកជាមួយនាងកំពុងយំផងដែរ ព្រះអង្គមានព្រះទ័យក្អកក្អួលជាខ្លាំងនៅខាងក្នុងវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គ ហើយអន្ទះសារជាខ្លាំង។³⁴ ទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ «តើអ្នកបានគាត់នៅឯណា?» ពួកគេនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមយាងមក ព្រះអង្គនឹងឃើញ»។³⁵ ព្រះយេស៊ូទ្រង់ព្រះកន្សែង។³⁶ បន្ទាប់មក ពួកយូដានិយាយថា៖ «មើល ព្រះអង្គស្រឡាញ់ឡាសាប៉ុណ្ណា!»។³⁷ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះនៅក្នុងចំណោមពួកគេនិយាយថា៖ «តើបុរសម្នាក់នេះ ដែលអាចធ្វើឲ្យមនុស្សខ្លាចភ្លឺបាន តើគាត់អាចធ្វើឲ្យបុរសនេះមិនស្លាប់បានទេ?»។³⁸ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានព្រះទ័យក្អកក្អួលម្តងទៀតនៅក្នុងព្រះអង្គ ទ្រង់បានយាងទៅឯផ្នូរ។ នៅឯផ្នូរ មានចូរិចជិត។³⁹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ចូរយកចូរនេះចេញ!»។ នាងម៉ាថា បងស្រីរបស់ឡាសាទូលទៅកាន់ព្រះយេស៊ូថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ មកដល់ពេលនេះរួចហើយហើយដ្បិតគាត់បានស្លាប់ប្អូនថ្ងៃហើយ»។⁴⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «តើខ្ញុំមិនបាននិយាយទេឬអីថា ប្រសិនបើអ្នកជឿ អ្នកនឹងបានឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់?»។⁴¹ ដូច្នេះ ពួកគេបានយកចូរចេញ។ ព្រះយេស៊ូបានសម្លឹងមើល ហើយ មានបន្ទូលថា៖ «ព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំដឹងថា ព្រះអង្គស្តាប់ទូលបង្គំ។⁴² ទូលបង្គំដឹងថា ព្រះអង្គស្តាប់ទូលបង្គំជានិច្ច ប៉ុន្តែ ដោយព្រះហ្វូងមនុស្សដែលកំពុងឈរនៅជុំវិញទូលបង្គំ បានជឿថាព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំឲ្យមក»។⁴³ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គមានបន្ទូលរួចហើយ ព្រះអង្គក៏ស្រែកសម្តែងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «ឡាសា ចេញមក!»។⁴⁴ បុគ្គលដែលស្តាប់នោះបានចេញមក ដឹង និងដៃរបស់គាត់ត្រូវបានចងដោយក្រណាត់ ហើយមុខរបស់គាត់ក៏ត្រូវបានចងដោយក្រណាត់ដែរ។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរស្រាយគាត់ ហើយឲ្យគាត់ចេញទៅ»។⁴⁵ បន្ទាប់មក មានពួកយូដាជាច្រើនដែលមកជាមួយនាងម៉ារី បានឃើញអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ ហើយបានជឿលើព្រះអង្គ។⁴⁶ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមពួកគេបានចេញទៅឯពួកផារីស៊ី ហើយប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ។⁴⁷ នាយកបូជាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីបានជួបជុំគ្នា ប្រឹក្សាជាមួយគ្នា ហើយនិយាយថា «តើយើងត្រូវធ្វើអ្វី?»។ បុរសម្នាក់នេះ បានធ្វើទីសម្ងាត់ជាច្រើន។⁴⁸ ប្រសិនបើ យើងទុកគាត់ឲ្យធ្វើដូច្នេះ មនុស្សគ្រប់គ្នាមុខជាជឿលើគាត់មិនខាន។ ពួកវ៉ូមនីនមក ហើយនឹងគ្រប់គ្រងលើយើង និងប្រទេសយើងផង»។⁴⁹ ប៉ុន្តែ មានបុរសម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេឈ្មោះ កៃផាស ដែលជាមហាបូជាចារ្យនៅឆ្នាំនោះ មានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាគ្មានដឹងអ្វីទាំងអស់។⁵⁰ អ្នករាល់គ្នាមិនគិតទេថា ប្រសិនបើ មនុស្សម្នាក់ស្លាប់ ជំនួសប្រជាជន ប្រសើរជាងមនុស្សមួយប្រទេសត្រូវវិនាស»។⁵¹ គាត់មានប្រសាសន៍ការនេះ មិនមែនដោយខ្លួនគាត់ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងនាមជាមហាបូជាចារ្យនៅក្នុងឆ្នាំនោះ គាត់បានថ្លែងទំនាយថា ព្រះយេស៊ូត្រូវសុគតដើម្បីប្រទេសជាតិ។⁵² ហើយមិនគ្រាន់តែសម្រាប់ប្រទេសជាតិប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែ ដើម្បីឲ្យបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានខ្ចាត់ខ្ចាយអាចប្រមូលមូលដ្ឋានតែមួយវិញ។⁵³ ដូច្នេះ

ចាត់តាំងពីថ្ងៃនោះមក ពួកគេបានរៀបចំគម្រោងពីរបៀបនៃការសម្លាប់ព្រះយេស៊ូ។⁵⁴ ព្រះយេស៊ូលែងយាងនៅក្នុងចំណោមពួកគេជាសាធារណៈទៀតហើយ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបានចេញពីទីនោះទៅតំបន់ដែលនៅជិតនឹងទីរហោស្ថានគឺនៅក្នុងក្រុងមួយដែលហៅថា អេប្រាអ៊ីម។ ព្រះអង្គគង់នៅទីនោះជាមួយពួកសិស្ស។⁵⁵ ហើយពីដីបុណ្យរំលងរបស់សាសន៍យូដាជិតមកដល់ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនមកពីប្រទេសផ្សេងបានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម មុនថ្ងៃបុណ្យចម្លង ដើម្បីឲ្យពួកគេវិសុទ្ធ។⁵⁶ ពួកគេស្វែងរកព្រះយេស៊ូ ហើយបាននិយាយទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមក នៅពេលដែលពួកគេនៅក្នុងព្រះវិហារថា៖ «តើអ្នកគិតយ៉ាងដូចម្តេច? ថាតើគាត់នឹងមិនមកចូលរួមពិធីបុណ្យទេឬអី?»។⁵⁷ នាយកបូជាចាហ្វ និងពួកផារីស៊ីបានដាក់សេចក្តីបង្គាប់ថា ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ដឹងថាព្រះយេស៊ូនៅទីណា អ្នកនោះត្រូវរាយការណ៍ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានចាប់ព្រះអង្គ។

ជំពូក 12

1 ប្រាំមួយថ្ងៃមុនថ្ងៃបុណ្យរំលង ព្រះយេស៊ូបានយាងចូលភូមិបេថានី ជាកន្លែងដែល ព្រះយេស៊ូបានប្រោសឡាសា ពីស្លាប់ឡើងវិញ។² ដូច្នេះ ពួកគេបានចម្លងអាហារល្ងាចសម្រាប់ព្រះអង្គនៅទីនោះ ហើយនាងម៉ាថាជាអ្នកធ្វើម្ហូប ប៉ុន្តែ ឡាសាគឺជាម្នាក់ដែលអង្គុយរួមគ្នាជាមួយព្រះយេស៊ូ។³ បន្ទាប់មក នាងម៉ាបានយកទឹកអប់ដែលធ្វើឡើងចេញពីទ្រូងរបស់នាង ចាក់លើព្រះបាទរបស់ព្រះយេស៊ូជាមួយទឹកអប់នោះ ហើយបានជូតជើងព្រះអង្គជាមួយនឹងសក់របស់នាង។ នៅក្នុងផ្ទះពេញដោយក្លិនក្រអូបរបស់ទឹកអប់នោះ។⁴ លោកយូដាសម្ព័ន្ធិស្ការីយ៉ុត ជាសិស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមសិស្សរបស់ព្រះអង្គ ជាម្នាក់ដែលក្បត់ព្រះអង្គ បាននិយាយថា៖⁵ «ម្តេចមិនយកទឹកអប់ទៅលក់បីរយខេណារី រួចចែកដល់អ្នកក្រទៅ?»។⁶ គាត់និយាយដូច្នេះ មិនមែនដោយសារគាត់យកទុកដាក់ជាមួយអ្នកក្រទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារគាត់ជាចោរ គាត់ជាអ្នកកាន់ចង់លុយ ហើយគាត់បានលួចពីអ្វីដែលដាក់នៅក្នុងចងនោះ។⁷ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ឲ្យនាងបន្តធ្វើអ្វីដែលនាងមានសម្រាប់ថ្ងៃបញ្ចុះសពរបស់ខ្ញុំចុះ។ អ្នករាល់គ្នាតែងតែមានអ្នកក្រនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជានិច្ច។⁸ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នារហូតទេ»។⁹ មានសាសន៍ជាច្រើនបានដឹងថា ព្រះយេស៊ូនៅទីនោះ ហើយពួកគេក៏មករក មិនគ្រាន់តែមករកព្រះយេស៊ូទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេក៏ចង់ឃើញឡាសា ដែលព្រះយេស៊ូបានប្រោសគាត់ពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញដែរ។¹⁰ នាយកប្រចាំប្រទេសជូដាបាននាំគ្នាមកឆ្លើយតប៖ ដើម្បីចង់សម្លាប់ឡាសាដែរ។¹¹ ដោយសារតែគាត់ សាសន៍យូដាជាច្រើនចេញពីពួកគេ ហើយបានជឿលើព្រះយេស៊ូ។¹² នៅថ្ងៃបន្ទាប់មានប្លែងមនុស្សយ៉ាងច្រើនកោះករទៅចូលរួមបុណ្យ។ នៅពេលពួកគេឮថាព្រះយេស៊ូមកក្រុងយេរូសាឡឹមដែរ។¹³ ពួកគេបានយកស្លឹកត្នោត ហើយចេញទៅជួបព្រះអង្គ ហើយស្រែកឡើងថា «ហូសាណា! មានពរហើយ អ្នកដែលមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះមហាក្សត្រនៃអ៊ីស្រាអែល»។¹⁴ ព្រះយេស៊ូបានជួបជាមួយនឹងសត្វលាស្វាមួយ ហើយក៏គង់នៅលើវា ដូចមានសេចក្តីចែងក្នុងច្បាប់ថា៖¹⁵ «កុំខ្លាចអ្វី កូនស្រីស៊ីយ៉ូនអើយ ព្រះមហាក្សត្ររបស់អ្នកមកហើយ ព្រះអង្គគង់នៅលើខ្នងលា។¹⁶ ដំបូង ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គមិនយល់ពីការទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែ នៅពេលព្រះយេស៊ូបានទទួលសិរីល្អ ពួកគេបាននឹកចាំ ការទាំងនេះដែលបានចែងអំពីព្រះអង្គ ហើយពួកគេបានធ្វើការទាំងនេះចំពោះព្រះអង្គ។¹⁷ បណ្តាជនបានធ្វើបន្ទាល់ថា ពួកគេបាននៅជាមួយព្រះអង្គ នៅពេលទ្រង់ហៅឡាសាចេញពីផ្ទះ ហើយប្រោសគាត់ឲ្យរស់ពីស្លាប់មកវិញ។¹⁸ ដោយសារហេតុផលនេះហើយ បានជាបណ្តាជនចេញទៅជួបព្រះអង្គ ព្រោះពួកគេបានឮថាព្រះអង្គបានធ្វើនិស្ស័យនេះ។¹⁹ ដូច្នេះ ពួកគេស៊ីបាននិយាយនៅក្នុងចំណោមពួកគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមិនអាចធ្វើអ្វីបានទាល់តែសោះ មើល! មនុស្សបានទៅតាមអ្នកនោះអស់ហើយ»។²⁰ សាសន៍ក្រិកមួយចំនួននៅក្នុងចំណោមអស់អ្នកដែលឡើងទៅថ្វាយបង្គំនៅថ្ងៃបុណ្យនោះ។²¹ ពួកគេបានទៅជួបលោកភីលីព ជាអ្នកដែលមកពីភូមិបេតសែដា ក្នុងស្រុកកាលីឡេ បានសួរគាត់ ហើយនិយាយថា៖ «លោក ពួកយើងចង់ជួបព្រះយេស៊ូ»។²² លោកភីលីពបានទៅជួប ហើយប្រាប់លោកអនាន្ត ហើយលោកអនាន្ត និងលោកភីលីពបានទៅជួប ហើយពួកគេបានប្រាប់ព្រះយេស៊ូ។²³ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយទៅពួកគេ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «ពេលកំណត់មកដល់ហើយ ដែលកូនមនុស្សនឹងទទួលសិរីល្អ។²⁴ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើគ្រាប់ស្រូវមិនកប់ទៅក្នុងដី ហើយស្លាប់ទេ វានឹងតែជាគ្រាប់ស្រូវដដែល ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើវាស្លាប់ វានឹងបង្កើតផលជាច្រើន។²⁵ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ជីវិតរបស់ខ្លួន នឹងបាត់ជីវិតនោះ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលស្លាប់ជីវិតរបស់ខ្លួននៅក្នុងលោកីយ៍នេះ នឹងរក្សាវាដើម្បីជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។²⁶ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់បម្រើខ្ញុំ ឲ្យគេបម្រើខ្ញុំចុះ ហើយបើខ្ញុំនៅទីណា អ្នកបម្រើខ្ញុំនឹងនៅទីនោះដែរ។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់បម្រើខ្ញុំព្រះបិតាខ្ញុំនឹងផ្តល់កិត្តិយសដល់អ្នកនោះ។²⁷ ឥឡូវនេះ ព្រលឹងខ្ញុំខ្វះខាត ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេច? ឱព្រះបិតាអើយ សូមសង្គ្រោះទូលបង្គំនៅក្នុងវេលានេះ ប៉ុន្តែ ហេតុផលដែលទូលបង្គំមក គឺដើម្បីវេលានេះឯង។²⁸ ឱព្រះបិតាអើយ សូមថ្វាយសិរីវង្សៀងដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ»។ បន្ទាប់មក មានសម្លេងពីស្ថានសួគ៌មក ហើយមានបន្ទូលថា៖ «យើងបានទទួលសិរីវង្សៀង ហើយនឹងទទួលសិរីវង្សៀងម្តងទៀត»។²⁹ នោះ បណ្តាជនដែលឈរនៅជិត បានឮ ហើយនិយាយថា «មានសម្លេងផ្ទុយលាន់»។ ហើយអ្នកខ្លះទៀតនិយាយថា៖ «ទេវតាបាននិយាយជាមួយគាត់»។³⁰ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «សម្លេងដែលឮនេះមិនមែនសម្រាប់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នករាល់គ្នាវិញ។³¹ សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់លោកីយ៍នេះមកដល់ហើយនៅពេលនេះ ហើយដល់ពេលដែលពួកគេប្រគល់លោកីយ៍នេះ ត្រូវបានទៅក្រៅហើយ។³² នៅពេលដែលខ្ញុំត្រូវបានលើកឡើងពីលោកីយ៍ ខ្ញុំនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាមកជិតខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។³³ ព្រះអង្គមានបន្ទូលដូច្នេះ ដើម្បីបង្ហាញពីបែបបទនៃសេចក្តីស្លាប់ ដែលព្រះអង្គត្រូវសុគត។³⁴ បណ្តាជនបានទូលឆ្លើយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងបានឮពីក្រឹត្យន័យថា ព្រះគ្រីស្ទនឹងគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច។ តើយើងអាចនិយាយយ៉ាងដូចម្តេច? «បុត្រមនុស្សត្រូវតែឡើងវិញ? តើអ្នកណាជាបុត្ររបស់មនុស្ស?»³⁵ បន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ពន្លឺនឹងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាក្នុងរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ។ ចូរដើរក្នុងការដែលអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងពន្លឺនៅឡើយ ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យសេចក្តីងងឹតយកឈ្នះអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ អស់អ្នកណាដែលដើរក្នុងសេចក្តីងងឹត មិនដឹងថាពួកគេកំពុងទៅណាទេ។³⁶ ក្នុងការដែលអ្នករាល់គ្នាមានពន្លឺ ចូរជឿលើពន្លឺ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានក្លាយជាកូននៃពន្លឺ»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលការទាំងនេះរួចហើយ ព្រះអង្គក៏ចាកចេញទៅ ហើយលាក់ខ្លួនពីពួកគេ។³⁷ ទោះបីជាព្រះយេស៊ូបានធ្វើនិស្ស័យជាច្រើននៅចំពោះពួកគេ ប៉ុន្តែ ពួកគេនៅតែមិនជឿលើព្រះអង្គទៀត។³⁸ ដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យពាក្យរបស់ព្យាករណ៍អោយបានមានប្រសាសន៍ថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាជឿលើការរាយការណ៍របស់យើង ហើយព្រះអម្ចាស់ចង់ឲ្យអ្នកណាឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ?»³⁹ ដ្បិត ហេតុផលដែលពួកគេមិនអាចជឿ ព្រោះលោកអោយក៏បានមានប្រសាសន៍ដូច្នេះដែរថា⁴⁰ «ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យភ្នែករបស់ពួកគេខ្វាក់ ហើយព្រះអង្គក៏ធ្វើឲ្យចិត្តរបស់ពួកគេរឹងរូសដែរ បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគេអាចមើលឃើញដោយភ្នែករបស់ពួកគេ ហើយយល់នៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេរឹង ហើយអាចប្រែចិត្ត ហើយយើងអាចប្រោសពួកគេឲ្យជា»។⁴¹ លោកអោយមានប្រសាសន៍ការទាំងនេះ ដោយសារគាត់ឃើញសិរីវង្សៀងរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយក៏មានប្រសាសន៍ពីព្រះអង្គ។⁴² ប៉ុន្តែ សូម្បីតែ អ្នកដឹកនាំជាច្រើនបានជឿលើព្រះយេស៊ូ ប៉ុន្តែដោយសារពួកគេជាវិស្វ ពួកគេមិនទទួលស្គាល់វាទេ ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេត្រូវបណ្តេញចេញពីសាលាប្រជុំ។⁴³ ពួកគេស្រឡាញ់ការសរសើរដែលមកពីមនុស្សច្រើនជាការសរសើរដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់។⁴⁴ ព្រះយេស៊ូបានបន្តិសម្លេង ហើយមានបន្ទូលថា៖ «អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ មិនគ្រាន់តែជឿលើខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ អ្នកនោះបានជឿដល់ព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកដែរ។⁴⁵ ហើយអ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ អ្នកនោះក៏ឃើញព្រះដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកដែរ។⁴⁶ ខ្ញុំបានមកធ្វើជាពន្លឺនៃលោកីយ៍ ដូច្នេះ អស់អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ មិនស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីងងឹតឡើយ។⁴⁷ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់ឮពាក្យខ្ញុំ ប៉ុន្តែ មិនប្រព្រឹត្តតាមពាក្យនោះទេ ខ្ញុំមិនជំនុំជម្រះគាត់ទេ ដ្បិត ខ្ញុំមិនបានមកដើម្បីជំនុំជម្រះលោកីយ៍ ប៉ុន្តែ ដើម្បីសង្គ្រោះលោកីយ៍វិញ។⁴⁸ អ្នកណាដែលបដិសេធខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលមិនទទួលពាក្យរបស់ខ្ញុំ មានម្នាក់នឹងជំនុំជម្រះអ្នកនោះ។ ពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយនឹងជំនុំជម្រះអ្នកនោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។⁴⁹ ដ្បិត ខ្ញុំមិនបាននិយាយដើម្បីខ្លួនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក ជាអ្នកប្រទានសេចក្តីបង្គាប់ដល់ខ្ញុំ ពីអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ និងពីអ្វីដែលត្រូវប្រាប់។⁵⁰ ខ្ញុំដឹងថា សេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះអង្គគឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច នោះជាអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ ដូចដែលព្រះបិតាបានមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំ ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏ប្រាប់»។

ជំពូក 13

¹ ឥឡូវនេះ ជាថ្ងៃមុនពេលពិធីបុណ្យរំលង។ ព្រះយេស៊ូវជ្រាបថា ពេលកំណត់របស់ព្រះអង្គបានមកដល់ហើយ ក្នុងការចាកចេញពីលោកីយ៍ ហើយត្រឡប់ទៅព្រះបិតាវិញ។ ព្រះអង្គស្រឡាញ់អស់អ្នកដែលនៅជាមួយព្រះអង្គនៅក្នុងលោកីយ៍ណាស់ ហើយទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេរហូតដល់ទីបំផុត។ ² ឥឡូវនេះ មានការដាក់វានៅក្នុងចិត្តរបស់លោកយូដាសអ៊ីស្ការីយ៉ូតជាកូនលោកស៊ីម៉ូនរួចហើយ ដើម្បីក្បត់ព្រះយេស៊ូវ។ ³ ព្រះអង្គជ្រាបថា ព្រះបិតាបានប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ ហើយជ្រាបថា ព្រះអង្គបានយាងមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គនឹងត្រឡប់ទៅព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ⁴ ព្រះអង្គបានក្រោកឡើងពីអាហារល្ងាច ហើយបានយកសម្លៀកបំពាក់ខាងក្រៅរបស់ព្រះអង្គ។ បន្ទាប់មកព្រះអង្គបានយកកន្សែង ហើយយកវាមកក្រាវត់ខ្លួនរបស់ព្រះអង្គ។ ⁵ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គបានចាក់ទឹកចូលទៅក្នុងជើងមួយ ហើយបានចាប់ផ្តើមលាងជើងពួកសិស្ស ហើយយកកន្សែងដែលចងនៅនឹងខ្លួនរបស់ព្រះអង្គមកជូត។ ⁶ ព្រះអង្គបានមកក្នុងលោកស៊ីម៉ូនពេត្រុស ហើយលោកពេត្រុសបានទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គនឹងលាងជើងទូលបង្គំឬអី?» ⁷ ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ អ្នកមិនយល់ទេនៅពេលនេះ ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងយល់ការនេះនៅពេលក្រោយ»។ ⁸ លោកពេត្រុសទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអង្គមិនត្រូវលាងជើងទូលបង្គំទេ»។ ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនលាងជើងអ្នក អ្នកគ្មានចំណែកអ្វីជាមួយខ្ញុំទេ»។ ⁹ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមកុំគ្រាន់តែលាងជើងទូលបង្គំឡើយ ប៉ុន្តែ សូមលាងដៃ និងក្បាលរបស់ទូលបង្គំផង»។ ¹⁰ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «អ្នកដែលងូតទឹករួចហើយមិនចាំបាច់ទេ លាងតែជើងរបស់អ្នកនោះទៅបានហើយ អ្នកនោះបានស្អាតទាំងស្រុងហើយ។ អ្នកស្អាតហើយ ប៉ុន្តែ អ្នកផ្សេងទៀតដែលមិនស្អាត»។ ¹¹ (ដើម្បីព្រះយេស៊ូវជ្រាបថា អ្នកណានឹងក្បត់ព្រះអង្គ ហេតុដូច្នេះ ហើយបានជាព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «អ្នករាល់គ្នាមិនស្អាតទាំងអស់គ្នាទេ»)។ ¹² នៅពេលព្រះយេស៊ូវបានលាងជើងពួកគេដូច្នេះ ហើយបានយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះអង្គមកពាក់ ហើយគង់នៅតុអាហារវិញ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «តើអ្នកដឹងអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេ? ¹³ អ្នករាល់ហៅខ្ញុំថា៖ «លោកគ្រូ» ឬ «ព្រះអម្ចាស់» អ្នករាល់គ្នានិយាយនោះត្រូវហើយ ខ្ញុំអ៊ីចឹងមែន។ ¹⁴ ប្រសិនបើខ្ញុំ ជាព្រះអម្ចាស់ និងជាគ្រូ បានលាងជើងអ្នករាល់គ្នា អ្នកក៏ត្រូវលាងជើងដល់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ¹⁵ ដ្បិត ខ្ញុំបានធ្វើជាគំរូដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ អ្នករាល់គ្នាត្រូវធ្វើដូច្នេះបានធ្វើដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ¹⁶ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកបម្រើមិនធំជាងម្ចាស់របស់ខ្លួនឡើយ ឬអ្នកនាំសារក៏មិនធំជាងអ្នកដែលចាត់គាត់ឲ្យមកនោះទេ។ ¹⁷ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ការទាំងនេះ អ្នកនឹងមានពរ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាធ្វើការទាំងនោះ។ ¹⁸ ខ្ញុំមិននិយាយពីអ្នករាល់គ្នាទេ ខ្ញុំដឹងអស់អ្នកដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើស ប៉ុន្តែ ការនេះអាចកើតឡើងដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមបទគម្ពីរថា៖ «អ្នកដែលបរិភោគនំប៉័ងខ្ញុំ បានលើកកែងជើងរបស់គាត់ទាស់នឹងខ្ញុំ»។ ¹⁹ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នានៅពេលនេះ មុនពេលវាកើតឡើង ដើម្បីនៅពេលវាកើតឡើង អ្នកអាចជឿថា ខ្ញុំជាព្រះ។ ²⁰ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អស់អ្នកណាដែលទទួលអ្នកដែលខ្ញុំចាត់ឲ្យទៅ ទទួលខ្ញុំដែរ ហើយអស់អ្នកណាដែលទទួលខ្ញុំ ទទួលព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកដែរ។ ²¹ នៅពេលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលការនេះរួចហើយ ព្រះអង្គមានការខ្វល់ខ្វាយក្នុងវិញ្ញាណ។ ព្រះអង្គបានធ្វើបន្ទាល់ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា មានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាក្បត់ខ្ញុំ»។ ²² ពួកសិស្សមើលគ្នាទៅវិញទៅមក ងឿងឆ្ងល់ថាព្រះអង្គកំពុងមានបន្ទូលពីអ្នកណា។ ²³ សិស្សម្នាក់នៃពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គ ជាអ្នកដែលព្រះអង្គស្រឡាញ់ កំពុងតែអង្គុយតុនៅជិតព្រះយេស៊ូវ។ ²⁴ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុស បានធ្វើសញ្ញាទៅសិស្សនោះ ហើយនិយាយថា៖ «សួរព្រះអង្គមើល ព្រះអង្គកំពុងនិយាយអំពីអ្នកណា?»។ ²⁵ ដូច្នេះ គាត់បានផ្អែកទៅជិតព្រះយេស៊ូវហើយនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា «ព្រះអង្គម្ចាស់អើយ តើអ្នកនោះជាអ្នកណា?»។ ²⁶ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា៖ «គឺជាម្នាក់ដែលខ្ញុំនឹងជ្រលក់នំប៉័ងមួយដុំ ហើយឲ្យទៅអ្នកនោះ»។ ដូច្នេះ នៅពេលព្រះអង្គបានជ្រលក់នំប៉័ងរួចហើយ ព្រះអង្គបានប្រទានទៅលោកយូដាសជាកូនរបស់លោកស៊ីម៉ូនអ៊ីស្ការីយ៉ូត។ ²⁷ បន្ទាប់ពីបានទទួលនំប៉័ងហើយ សាតាំងបានចូលទៅក្នុងគាត់ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី ចូរធ្វើវាឲ្យលឿនទៅ»។ ²⁸ អស់អ្នកដែលអង្គុយនៅតុ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងថា ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គមានបន្ទូលការនេះទៅគាត់។ ²⁹ អ្នកខ្លះគិតថា ដោយសារលោកយូដាសជាអ្នកកាន់ចង់ប្រាក់ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលទៅគាត់ «ឲ្យទិញអ្វីដែលយើងត្រូវការ សម្រាប់ពិធីបុណ្យ»។ ឬ អាចឲ្យគាត់ឲ្យអ្វីមួយដល់អ្នកក្រ។ ³⁰ បន្ទាប់ពីលោកយូដាសបានទទួលនំប៉័ងហើយ គាត់ក៏ចេញទៅភ្លាម។ ពេលនោះយប់ហើយ។ ³¹ នៅពេលលោកយូដាសចេញផុតទៅ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា៖ «ឥឡូវនេះ បុត្ររបស់មនុស្សត្រូវទទួលសិរីរុងរឿង ហើយព្រះជាម្ចាស់បានទទួលសិរីរុងរឿងបានតាមរយៈព្រះអង្គដែរ»។ ³² ព្រះជាម្ចាស់នឹងតម្កើងព្រះអង្គនៅក្នុងអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ហើយទ្រង់នឹងតម្កើងព្រះអង្គភ្លាម។ ³³ កូនតូចអើយ ខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាតែមួយរយៈក្លឺទៀតតែប៉ុណ្ណោះ។ អ្នករាល់គ្នានឹងស្វែងរកខ្ញុំ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយទៅពួកយូដាដែរថា៖ «កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នករាល់គ្នាមិនអាចទៅបានទៅបានទេ»។ ពេលនេះ ខ្ញុំក៏និយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ³⁴ ខ្ញុំឲ្យដល់អ្នករាល់គ្នានូវក្រឹត្យវិន័យមួយថ្មី គឺថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចខ្ញុំបានស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ³⁵ មនុស្សទាំងអស់នឹងដឹងថា អ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំដោយសារការនេះ គឺដោយសារអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់អ្នកទៅវិញទៅមក»។ ³⁶ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គយាងទៅណា?»។ ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា៖ «កន្លែងដែលខ្ញុំទៅ អ្នកមិនអាចទៅតាមខ្ញុំបានទេនៅពេលនេះ ប៉ុន្តែ អ្នកនឹងទៅតាមខ្ញុំនៅពេលក្រោយ»។ ³⁷ លោកពេត្រុសទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបានជាទូលបង្គំមិនអាចទៅតាមព្រះអង្គនៅពេលនេះ? ទូលបង្គំនឹងលះបង់ជីវិតរបស់ទូលបង្គំដើម្បីព្រះអង្គ»។ ³⁸ ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយថា៖ «តើអ្នកនឹងលះបង់ជីវិតដើម្បីខ្ញុំ? ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា មាននឹងមិនរង់ទេ ប្រសិនបើអ្នកមិនបដិសេធខ្ញុំបីដង»។

ជំពូក 14

¹ កុំឲ្យរបស់អ្នករាល់គ្នាខូចខ្ចាយឡើយ។ អ្នកជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ ក៏ជឿដល់ខ្ញុំដែរ។ ² នៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះបិតាខ្ញុំ មានបន្ទប់ជាច្រើន។ ប្រសិនបើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ខ្ញុំនឹងទៅដើម្បីរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ³ ប្រសិនបើខ្ញុំទៅ ហើយរៀបចំកន្លែងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត ហើយយកអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នានឹងបាននៅកន្លែងដែលខ្ញុំនៅដែរ។ ⁴ អ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ផ្លូវដែលខ្ញុំកំពុងទៅ។ ⁵ លោកថ្វីម៉ាសទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងមិនដឹងថាព្រះអង្គទៅណាផង ធ្វើដូចម្តេចឲ្យយើងស្គាល់ផ្លូវបានទៅ?» ⁶

ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត និងជាជីវិត គ្មាននរណាអាចទៅឯព្រះបិតាបានទេ លើកលែងតែចូលតាមរយៈខ្ញុំ។ ⁷ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាក៏ស្គាល់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែរ។ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ អ្នករាល់គ្នាស្គាល់ព្រះអង្គ ហើយក៏បានឃើញព្រះអង្គដែរ។» ⁸

លោកភីលីពទូលព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមបង្ហាញព្រះបិតាដល់យើងខ្ញុំផង នោះយើងខ្ញុំស្តាប់ចិត្តហើយ។» ⁹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំបាននៅជាមួយអ្នកអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរ ហើយអ្នកនៅតែមិនស្គាល់ខ្ញុំទៀត ភីលីព? អស់អ្នកណាដែលឃើញខ្ញុំ ឃើញព្រះបិតាដែរ។ តើអ្នកអាចនិយាយថា៖ «សូមបង្ហាញព្រះបិតាឲ្យយើងខ្ញុំឃើញផងដូចម្តេចកើត? ¹⁰ តើអ្នករាល់គ្នាមិនជឿថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតា ហើយព្រះបិតានៅក្នុងខ្ញុំទេឬអី? ពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមិនបាននិយាយចេញដោយសិទ្ធិអំណាចខ្លួនរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ទេ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតារបស់នៅក្នុងខ្ញុំកំពុងធ្វើការងាររបស់ព្រះអង្គ។ ¹¹ ចូរជឿដល់ខ្ញុំថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតា ហើយព្រះបិតានៅក្នុងខ្ញុំ ឬជឿដោយសារកិច្ចការទាំងនោះចុះ។ ¹² ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នកណាដែលជឿដល់ខ្ញុំ នឹងធ្វើការដូចដែលខ្ញុំធ្វើដែរ ហើយអ្នកនោះនឹងធ្វើការលើសជាងការទាំងនេះផង ដ្បិត ខ្ញុំបានទៅឯព្រះបិតាខ្ញុំវិញហើយ។ ¹³ អ្វីក្តីដែលអ្នករាល់គ្នាសុំដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងសម្រេចឲ្យ ដើម្បីឲ្យព្រះបិតាបានទទួលសិរីរុងរឿងនៅក្នុងព្រះបុត្រា។ ¹⁴ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាសុំអ្វីៗដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងធ្វើវា។ ¹⁵ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ នឹងប្រព្រឹត្តតាមបញ្ជាពីរបស់ខ្ញុំ ¹⁶

ហើយខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានទៅព្រះបិតា ហើយព្រះអង្គនឹងប្រទានអ្នកកម្សាន្តចិត្តដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គបានគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរហូតតទៅ ¹⁷ ជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត។ លោកីយមិនអាចទទួលព្រះអង្គបានទេ ដោយសារលោកីយមិនឃើញព្រះអង្គ ឬស្គាល់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាវិញ ស្គាល់ព្រះអង្គ ដើម្បីព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ហើយគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ¹⁸ ខ្ញុំនឹងមិនបោះបង់អ្នករាល់គ្នាចោលឡើយ ខ្ញុំនឹងត្រឡប់មករកអ្នករាល់គ្នាវិញ។ ¹⁹ នៅក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ លោកីយនឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាឃើញខ្ញុំ។ ព្រោះខ្ញុំរស់ អ្នករាល់គ្នាក៏រស់ដែរ។ ²⁰ នៅថ្ងៃនោះ អ្នកនឹងដឹងថា ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះបិតា ហើយថាអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ²¹ អស់អ្នកណាដែលមានត្រីសូរីន័យរបស់ខ្ញុំ ហើយប្រព្រឹត្តតាម គឺជាអ្នកដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយអ្នកណាដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំក៏ស្រឡាញ់អ្នកនោះដែរ ហើយខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយខ្ញុំនឹងបង្ហាញខ្លួនខ្ញុំដល់អ្នកនោះ។» ²² លោកយូដា (មិនមែនអ៊ីស្ការីយ៉ុត) បានទូលទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់យើង ហើយមិនបង្ហាញដល់លោកីយ?» ²³ ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកណាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងប្រព្រឹត្តតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ។ ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនឹងស្រឡាញ់អ្នកនោះ ហើយយើងនឹងមករកអ្នកនោះ ហើយយើងនឹងតាំងទីលំនៅរបស់យើងជាមួយអ្នកនោះ។» ²⁴ អ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់ខ្ញុំ មិនប្រព្រឹត្តតាមពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ។ ពាក្យដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮមិនមែនជាពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ មកពីព្រះបិតាដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមក។ ²⁵ ខ្ញុំបាននិយាយការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងពេលដែលខ្ញុំនៅជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នា។ ²⁶ ប៉ុន្តែ អ្នកកម្សាន្តចិត្ត គឺព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ជាព្រះដែលព្រះបិតាបានចាត់មកដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ព្រះអង្គនឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាគ្រប់យ៉ាង ហើយព្រះអង្គនឹងរំលឹកអ្នករាល់គ្នាពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា។ ²⁷ ខ្ញុំទុកសេចក្តីសុខសាន្តដល់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំឲ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ខ្ញុំដល់អ្នករាល់គ្នា។ សេចក្តីសុខសាន្តដែលខ្ញុំឲ្យ មិនដូចជាសេចក្តីសុខសាន្តដែលលោកីយឲ្យទេ។ កុំឲ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាខូចខ្ចាយឡើយ ហើយក៏កុំឲ្យភ័យខ្លាចដែរ។ ²⁸

អ្នករាល់គ្នាបានឮអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា៖ «ខ្ញុំនឹងចេញទៅឆ្ងាយ ហើយខ្ញុំនឹងត្រឡប់មករកអ្នករាល់គ្នាវិញ។ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់ខ្ញុំ អ្នកនឹងមានអំណរ ព្រោះខ្ញុំកំពុងតែទៅឯព្រះបិតា ដ្បិតព្រះបិតាធំជាងខ្ញុំ។» ²⁹ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាដូចហើយ វានឹងកើតឡើងយ៉ាងដូច្នេះ៖ ដើម្បីនៅពេលវាកើតឡើង អ្នករាល់គ្នានឹងជឿ។ ³⁰ ខ្ញុំនឹងឈប់និយាយច្រើនជាមួយនឹងអ្នករាល់គ្នាទៀតហើយ ដ្បិតមេគ្រប់គ្រងលោកីយនេះមកដល់ហើយ។ វាគ្មានអំណាចអ្វីមកលើខ្ញុំទេ ³¹ ប៉ុន្តែ ដើម្បីលោកីយបានដឹងថា ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះបិតា ហើយខ្ញុំធ្វើអ្វីៗតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះបិតាខ្ញុំ តែប៉ុណ្ណោះ។ ចូរយើងក្រោកឡើង ហើយចេញពីទីនេះទៅ។»

ជំពូក 15

¹ ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរពិត ហើយព្រះបិតាខ្ញុំជាអ្នកដាំ។ ² ព្រះអង្គកាត់មែកទាំងឡាយណាដែលមិនបង្កើតផលនៅក្នុងខ្ញុំចោល ហើយព្រះអង្គកាត់លោះមែកទាំងឡាយណាដែលបង្កើតផល ដើម្បីឲ្យមែកនោះបានបង្កើតផលកាន់តែច្រើនឡើងថែមទៀត។ ³ អ្នករាល់គ្នាបានស្អាតហើយ ដោយសារព្រះបន្ទូលដែលខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា។ ⁴ ចូរនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅជាប់នឹងអ្នករាល់គ្នា។ ដូចជាមែកមួយ មិនអាចបង្កើតផលដោយខ្លួនវាបានទេ លុះត្រាតែវានៅជាប់នឹងដើមទំពាំងបាយជូរ អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចគ្នាដែរ លុះត្រាតែវានៅជាប់នឹងខ្ញុំ។ ⁵ ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរ អ្នករាល់គ្នាជាមែក។ អ្នកណាដែលនៅជាប់ក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងអ្នកនោះ អ្នកនោះនឹងបង្កើតផលជាច្រើន ដ្បិត បើគ្មានខ្ញុំទេ អ្នកមិនអាចធ្វើអ្វីបានទាំងអស់។ ⁶ ប្រសិនបើ អ្នកណាមិននៅជាប់នឹងខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងត្រូវបោះចោលទៅក្រៅ ដូចជាមែក ហើយវានឹងស្ងួត ហើយពួកគេនឹងប្រមូលមែកទាំងនោះ ហើយបោះមែកទាំងនោះចោលទៅក្នុងភ្លើង មែកទាំងនោះនឹងត្រូវឆេះអស់។ ⁷ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយប្រសិនបើ ពាក្យខ្ញុំនៅជាប់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា ចូរសុំអ្វីៗតាមតែអ្នកប្រាថ្នាចុះ វានឹងបានសម្រេចដល់អ្នករាល់គ្នា។ ⁸ ព្រះបិតាខ្ញុំបានទទួលសិរីល្អ ដោយសារអ្នករាល់គ្នាបង្កើតផលជាច្រើន ហើយបញ្ជាក់ថាអ្នករាល់គ្នាជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន។ ⁹ ព្រះបិតាស្រឡាញ់ខ្ញុំយ៉ាងណា ខ្ញុំក៏ស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងនោះដែរ។ ចូរនៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ¹⁰ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នា ប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នានឹងនៅជាប់នឹងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ដូចខ្ញុំ បានប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះបិតាខ្ញុំដែរ ហើយខ្ញុំបាននៅជាប់ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គដែរ។ ¹¹ ខ្ញុំបានប្រាប់ការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអំណររបស់ខ្ញុំបាននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា និងដើម្បីឲ្យអំណររបស់អ្នករាល់គ្នាបានពេញលក្ខណៈ។ ¹² នេះគឺជាក្រឹត្យវិន័យរបស់ខ្ញុំ គឺថាអ្នករាល់គ្នាត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចខ្ញុំបានស្រឡាញ់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ¹³ គ្មាននរណាម្នាក់ស្រឡាញ់ធំជាងនេះទេដោយព្រះអង្គហ៊ានលះបង់ជីវិតដើម្បីមិត្តសម្លាញ់។ ¹⁴ អ្នករាល់គ្នាជាមិត្តសម្លាញ់របស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាធ្វើការដែលខ្ញុំបានបង្គាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា។ ¹⁵ ខ្ញុំលែងហៅអ្នករាល់គ្នាថាជាអ្នកបម្រើទៀតហើយ ដ្បិតអ្នកបម្រើមិនដឹងថាម្ចាស់របស់គាត់កំពុងធ្វើអ្វីនោះទេ។ ខ្ញុំបានហៅអ្នករាល់គ្នាថាមិត្តសម្លាញ់ ដើម្បីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលខ្ញុំបានឮពីព្រះបិតាខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ ¹⁶ អ្នករាល់គ្នាមិនបានជ្រើសរើសខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ហើយបានរើសតាំងអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានចេញទៅហើយបង្កើតផល ហើយផលរបស់អ្នករាល់គ្នាបាននៅជាប់ផង។ ដូច្នេះហើយ អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាទទួលសុំពីព្រះបិតាដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ព្រះអង្គនឹងប្រទានមកអ្នករាល់គ្នា។ ¹⁷ ខ្ញុំបង្គាប់ការទាំងនេះមកអ្នករាល់គ្នា គឺឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ¹⁸ ប្រសិនបើ លោកីយ៍ស្អប់អ្នករាល់គ្នា ចូរដឹងថា ពួកគេស្អប់ខ្ញុំមុនពេលពួកគេស្អប់អ្នករាល់គ្នាទៅទៀត។ ¹⁹ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាមកពីលោកីយ៍ លោកីយ៍នឹងស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ព្រោះអ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូនលោកីយ៍។ ប៉ុន្តែ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នាមិនមែនជាបងប្អូនលោកីយ៍ ហើយដោយសារខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នាចេញពីលោកីយ៍ ដូច្នេះហើយ បានជាលោកីយ៍ស្អប់អ្នករាល់គ្នា។ ²⁰ ចាំសម្តីដែលខ្ញុំបាននិយាយជាមួយអ្នករាល់គ្នាទេ ថា៖ «អ្នកបម្រើមិនធំជាងចៅហ្វាយរបស់គាត់ទេ»។ ប្រសិនបើ ពួកគេបៀតបៀនខ្ញុំ ពួកគេក៏បៀតបៀនដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តតាមពាក្យខ្ញុំ ពួកគេនឹងប្រព្រឹត្តពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ²¹ ពួកគេនឹងធ្វើការទាំងអស់នេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដោយព្រោះឈ្មោះខ្ញុំ ព្រោះពួកគេមិនស្គាល់ព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឲ្យមកទេ។ ²² ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនបានមក ហើយប្រាប់ដល់ពួកគេទេ នោះពួកគេអាចនឹងគ្មានបាបទេ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ពួកគេលែងមានការដោះសារពីបាបរបស់ពួកគេហើយ។ ²³ អ្នកណាដែលស្អប់ខ្ញុំ ក៏ស្អប់ព្រះបិតាខ្ញុំដែរ។ ²⁴ ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនបានធ្វើការ ដែលគ្មាននរណានៅក្នុងចំណោមពួកគេអាចធ្វើការនោះបាន ពួកគេអាចនឹងមិនមានបាបទេ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ពួកគេបានឃើញ ហើយស្អប់ខ្ញុំ និងព្រះបិតាខ្ញុំ។ ²⁵ ប៉ុន្តែ ការនេះកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមពាក្យដែលចែងនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ពួកគេថា៖ «ពួកគេស្អប់ខ្ញុំ ឥតហេតុផលឡើយ»។ ²⁶ នៅពេលដែលចាត់អ្នកកម្សាន្តចិត្តមកឯអ្នករាល់គ្នាពីព្រះបិតាខ្ញុំមក ព្រះអង្គជា ព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត ដែលយាងពីព្រះបិតាខ្ញុំមក ព្រះអង្គនឹងធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំ។ ²⁷ អ្នករាល់គ្នាដឹកកំពុងធ្វើបន្ទាល់ពីខ្ញុំដែរ ព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននៅជាមួយខ្ញុំតាំងពីដំបូង។

ជំពូក 16

¹ ខ្ញុំបានប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាអាចចិត្ត។ ² ពួកគេនឹងបណ្តេញអ្នករាល់គ្នាពីសាលាប្រជុំ។ ប៉ុន្តែនៅពេលកំណត់មកដល់ នៅពេលមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលរកស្វាមីអ្នករាល់គ្នា ពួកគេនឹងគិតថា ដើម្បីធ្វើជាយញ្ញបូជាថ្វាយព្រះជាម្ចាស់។ ³ ពួកគេធ្វើការទាំងនេះដោយសារពួកគេមិនបានស្គាល់ព្រះបិតាខ្ញុំ ឬស្គាល់ខ្ញុំទេ។ ⁴ ខ្ញុំបានប្រាប់ការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីនៅពេលកំណត់មកដល់ អ្នកនឹងចាំថាខ្ញុំនិយាយពួកគេប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយ។ ខ្ញុំមិនបានប្រាប់ការនេះដល់អ្នករាល់គ្នាទាំងពីរដងមកទេ ដោយសារខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ⁵ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រឡប់ទៅព្រះអង្គដែលចាត់ខ្ញុំឱ្យមកវិញ ប៉ុន្តែ គ្មាននរណានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាសួរខ្ញុំថា៖ «តើព្រះអង្គកំពុងទៅណា?» ⁶ ប៉ុន្តែដោយសារខ្ញុំបាននិយាយការនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ធ្វើឱ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាពេញដោយសេចក្តីព្រួយ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា បើខ្ញុំទៅវាប្រសើរដល់អ្នករាល់គ្នា។ ⁷ ដ្បិត ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនទៅទេ ព្រះដឹកម្សាន្តចិត្តនឹងមិនមកទេ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ខ្ញុំទៅ ខ្ញុំនឹងចាត់ព្រះអង្គឱ្យមកសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ⁸ នៅពេលព្រះដឹកម្សាន្តចិត្តយាងមក ព្រះអង្គបង្ហាញដល់លោកីយកំហុសទាក់ទងនឹងបាប ទាក់ទងនឹងសេចក្តីសុចរិត និងទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះ។ ⁹ ទាក់ទងនឹងបាប ដោយសារពួកគេមិនជឿលើខ្ញុំ ¹⁰ ទាក់ទងនឹងសេចក្តីសុចរិត ដោយសារខ្ញុំត្រឡប់ទៅព្រះបិតាវិញ ¹¹ ហើយទាក់ទងនឹងការជំនុំជម្រះដោយសារអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់លោកីយនេះនឹងត្រូវជំនុំជម្រះ។ ¹² ខ្ញុំមានការជាច្រើនប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាមិនយល់ពីវាទេ។ ¹³ ប៉ុន្តែនៅពេលព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិតយាងមក ព្រះអង្គនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងសេចក្តីពិតគ្រប់យ៉ាង ដ្បិតព្រះអង្គមិនបានមានបន្ទូលពីអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ទេ។ ប៉ុន្តែព្រះអង្គនឹងមានបន្ទូលពីអ្វីដែលព្រះអង្គបានឮ ហើយព្រះអង្គនឹងប្រាប់អ្នករាល់គ្នាពីអ្វីដែលនឹងមកដល់។ ¹⁴ ព្រះអង្គនឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ខ្ញុំព្រោះព្រះអង្គនឹងយកអ្វីដែលជាប់លាប់ខ្ញុំ ហើយព្រះអង្គនឹងប្រាប់ពីការនោះដល់អ្នករាល់គ្នា។ ¹⁵ អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះបិតាមានជាប់លាប់ខ្ញុំ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំនិយាយថាព្រះវិញ្ញាណនឹងទទួលអ្វីដែលជាប់លាប់ខ្ញុំ និងព្រះអង្គនឹងប្រាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា។ ¹⁶ ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីខាងមុខនេះ អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀតហើយហើយនៅក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ អ្នករាល់គ្នានឹងបានឃើញខ្ញុំម្តងទៀត។ ¹⁷ បន្ទាប់មក មានពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គខ្លះនិយាយទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើមានន័យយ៉ាងដូចម្តេច ដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលមកហើយថា៖ «ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី អ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀត ហើយនៅក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លះខាងមុន អ្នករាល់គ្នានឹងបានឃើញខ្ញុំម្តងទៀត?» ហើយ «ដោយសារខ្ញុំទាំងព្រះបិតាខ្ញុំវិញ?» ¹⁸ ដូច្នេះហើយ បានជាពួកគេនិយាយថា៖ «តើអ្វីទៅដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី?» យើងមិនដឹងថា ព្រះអង្គមានបន្ទូលអំពីអ្វីទេ?» ¹⁹ ព្រះយេស៊ូវឃើញថា ពួកគេចង់សួរព្រះអង្គហើយព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «តើនេះគឺជាអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែសួរនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា តើអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនោះមានន័យយ៉ាងដូចម្តេចថា៖ «ក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងលែងឃើញខ្ញុំទៀត ហើយក្នុងរយៈពេលដ៏ខ្លី អ្នករាល់គ្នាបានឃើញខ្ញុំម្តងទៀត? ²⁰ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា អ្នករាល់គ្នានឹងយំ ហើយកាន់ទុក្ខ ប៉ុន្តែ លោកីយនឹងសប្បាយរីករាយ។ អ្នករាល់គ្នានឹងមានទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែទុក្ខព្រួយរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងត្រឡប់ទៅជាអំណរវិញ។ ²¹ នៅពេលស្រ្តីបង្កើតកូន នាងមានទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ព្រោះពេលកំណត់របស់នាងមកដល់ហើយ ប៉ុន្តែនៅពេលនាងបង្កើតកូនរួចហើយ នាងលែងនឹកចាំពីការឈឺចាប់របស់នាងទៀតហើយ ព្រោះតែអំណរដែលនាងមនុស្សម្នាក់បានកើតមកក្នុងលោកីយនេះ។ ²² ដូច្នេះ នៅពេលនេះ អ្នករាល់គ្នាមានទុក្ខព្រួយមែន ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកសារជាថ្មីម្តងទៀត ហើយដឹងចិត្តរបស់អ្នកនឹងមានអំណរ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចយកអំណររបស់អ្នកចេញពីអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ²³ នៅថ្ងៃនោះ អ្នករាល់គ្នានឹងមិនសួរខ្ញុំទៀតទេ។ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាសុំអ្វីពីព្រះបិតាដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ព្រះអង្គនឹងប្រទានវាមកអ្នករាល់គ្នា។ ²⁴ រហូតមកទល់ពេលនេះ អ្នករាល់គ្នាមិនបានសុំអ្វីដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំទេ។ ចូរសុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួល ដូច្នេះ អំណររបស់អ្នកនឹងបានគ្រប់លក្ខណៈ។ ²⁵ ខ្ញុំបានប្រាប់ការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ក្នុងពាក្យនៃការប្រៀបធៀប ប៉ុន្តែ នៅពេលកំណត់មកដល់ ខ្ញុំនឹងលែងនិយាយជាពាក្យនៃការប្រៀបធៀបទៀតហើយ ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាយ៉ាងច្បាស់អំពីព្រះបិតា។ ²⁶ នៅថ្ងៃនោះ ខ្ញុំនឹងសុំដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងមិននិយាយទៅកាន់អ្នកថា ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះបិតាសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាសិនទេ ²⁷ ដ្បិត ព្រះបិតាផ្ទាល់ស្រឡាញ់អ្នករាល់គ្នា ដោយសារ អ្នករាល់គ្នាបានស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយដោយសារអ្នករាល់គ្នាបានជឿថា ខ្ញុំបានមកពីព្រះបិតា។ ²⁸ ខ្ញុំបានមកពីព្រះបិតា ហើយខ្ញុំបានមកក្នុងលោកីយនេះ។ ខ្ញុំកំពុងតែចាកចេញពីលោកីយនេះ ហើយខ្ញុំនឹងទៅឯព្រះបិតាវិញ។ ²⁹ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គទូលថា៖ «មើល ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គបានមានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ ហើយព្រះអង្គមិនបានប្រើពាក្យនៃការប្រៀបធៀបទេ។ ³⁰ ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយថា ព្រះអង្គជ្រាបទាំងអស់ ហើយព្រះអង្គមិនត្រូវការឲ្យនរណាសួរព្រះអង្គឡើយ។ ដោយហេតុនេះ យើងខ្ញុំជឿថា ព្រះអង្គបានមកពីព្រះជាម្ចាស់មែន»។ ³¹ ព្រះយេស៊ូវឆ្លើយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាជឿហើយមែនទេ?» ³² ម៉ែល ពេលកំណត់បានមកដល់ហើយ ពិតណាស់ បានមកដល់ពិតប្រាកដមែន នៅពេលដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវខ្ចាត់ខ្ចាយ មនុស្សគ្រប់គ្នានឹងទៅផ្ទះរបស់គេរៀងៗខ្លួន ហើយអ្នករាល់គ្នាក៏នឹងបោះបង់ខ្ញុំចោលដែរ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិននៅម្នាក់ឯងទេ ព្រោះព្រះបិតានៅជាមួយខ្ញុំ។ ³³ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានសន្តិភាពនៅក្នុងខ្ញុំ។ នៅក្នុងលោកីយអ្នកមានទុក្ខលំបាកជាច្រើន ប៉ុន្តែ ចូលមានសេចក្តីក្លាហាន ខ្ញុំបានឈ្នះលោកីយហើយ»។

ជំពូក 17

¹ បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលពីសេចក្តីទាំងនោះរួចហើយ ព្រះអង្គបានទតព្រះនេត្រឡើងទៅលើ ឯស្ពានសួគ៌ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «ព្រះបិតាអើយ ពេលកំណត់បានមកដល់ហើយ សូមលើកតម្កើងព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យព្រះបុត្រាបានលើកតម្កើងព្រះអង្គវិញ ² ដូចដែលព្រះអង្គបានប្រទានសិទ្ធិអំណាចដល់ព្រះបុត្រាលើមនុស្សលោកទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យទ្រង់បានប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់ព្រះបុត្រាដែរ។ ³ នេះជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ច គឺថាពួកគេស្គាល់ព្រះអង្គ ជាព្រះពិតតែមួយគត់ និងជឿព្រះដែលចាត់ព្រះអង្គឲ្យមក គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁴ ទូលបង្គំថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះអង្គនៅលើផែនដីនេះ។ ទូលបង្គំបានបញ្ចប់ការងារដែលព្រះអង្គបានប្រទានឲ្យទូលបង្គំធ្វើហើយ។ ⁵ ឥឡូវនេះ បិតាអើយ សូមលើកតម្កើងទូលបង្គំឡើងជាមួយនឹងសិរីល្អដែលទូលបង្គំមាន នៅចំពោះមុខលោកីយ៍ដែលទ្រង់បានបង្កើត។ ⁶ ទូលបង្គំបានបង្ហាញព្រះនាមព្រះអង្គ ដល់អស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកទូលបង្គំនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ ពួកគេជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គបានប្រទានទូលបង្គំឲ្យទៅពួកគេ ហើយពួកគេបានប្រព្រឹត្តតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ ⁷ ឥឡូវនេះ ពួកគេដឹងថា អ្វីៗដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ គឺមកពីព្រះអង្គ ⁸ ដ្បិត ទូលបង្គំបានឲ្យដល់ពួកគេគ្រប់គ្នានូវព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកទូលបង្គំ។ ពួកគេបានទទួលព្រះបន្ទូល ហើយបានស្គាល់យ៉ាងប្រាកដថា ទូលបង្គំមកពីព្រះអង្គ ហើយពួកគេបានជឿថា ព្រះអង្គជាអ្នកចាត់ទូលបង្គំឲ្យមក។ ⁹ ទូលបង្គំអធិស្ឋានឲ្យពួកគេ។ ទូលបង្គំមិនអធិស្ឋានឲ្យលោកីយ៍ទេ ប៉ុន្តែ អធិស្ឋានដល់អស់អ្នកដែលព្រះអង្គប្រទានដល់ទូលបង្គំ ដ្បិត ពួកគេជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁰ អ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលជាប់ស្របសំរាប់ទូលបង្គំ ជាប់ស្របសំរាប់ព្រះអង្គ ហើយអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដែលជាប់ស្របសំរាប់ព្រះអង្គ ក៏ជាប់ស្របសំរាប់ទូលបង្គំដែរ ហើយទូលបង្គំបានទទួលសិរីល្អនៅក្នុងពួកគេ។ ¹¹ ទូលបង្គំលែងនៅក្នុងលោកីយ៍ទៀតហើយ ប៉ុន្តែ អ្នកទាំងអស់នេះ នៅក្នុងលោកីយ៍ ហើយទូលបង្គំនឹងត្រឡប់ទៅឯព្រះអង្គវិញ។ ឱបិតាដ៏វិសុទ្ធអើយ សូមការពារពួកគេនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានត្រឡប់ទៅជាតែមួយ ដូចយើងបានរួមគ្នាតែមួយដែរ។ ¹² អំឡុងពេល ដែលទូលបង្គំនៅជាមួយពួកគេ ទូលបង្គំបានការពារពួកគេនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំការពារពួកគេ ហើយមិនឲ្យនរណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ លើកលែងតែកូននៃសេចក្តីវិនាសតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីឲ្យបទគម្ពីរបានសម្រេច។ ¹³ ឥឡូវនេះ ទូលបង្គំនឹងទៅឯព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ទូលបង្គំប្រាប់ការទាំងអស់នេះនៅក្នុងលោកីយ៍ ដើម្បីឲ្យអំណររបស់ទូលបង្គំបានបំពេញនៅក្នុងពួកគេ។ ¹⁴ ទូលបង្គំបានប្រគល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គដល់ពួកគេ ហើយលោកីយ៍បានស្ងប់ពួកគេ ដោយសារពួកគេមិនមែនចេញពីលោកីយ៍មក ដូចជាទូលបង្គំដែរ មិនបានចេញពីលោកីយ៍មកទេ។ ¹⁵ ទូលបង្គំមិនបានសុំឲ្យព្រះអង្គដកពួកគេចេញពីលោកីយ៍ទេ ប៉ុន្តែ សុំឲ្យព្រះអង្គការពារពួកគេពីការអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង។ ¹⁶ ពួកគេមិនមែនមកពីលោកីយ៍នេះទេ ដូចជាទូលបង្គំដែរ មិនមែនមកពីលោកីយ៍នេះទេ។ ¹⁷ សូមញែកពួកគេ ដោយសារសេចក្តីពិត។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គគឺជាសេចក្តីពិត។ ¹⁸ ដូចដែលព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំមកក្នុងលោកីយ៍នេះ ដើម្បីទូលបង្គំបានចាត់ពួកគេឲ្យទៅក្នុងលោកីយ៍វិញដែរ។ ¹⁹ ដ្បិត ទូលបង្គំបានញែកខ្លួនឯង ដោយសារពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចត្រូវបានញែកនៅក្នុងសេចក្តីពិតដែរ។ ²⁰ ទូលបង្គំមិនគ្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេទេ ប៉ុន្តែ អធិស្ឋានដល់អស់អ្នកដែលនឹងជឿដល់ទូលបង្គំតាមរយៈពាក្យរបស់ពួកគេដែរ ²¹ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានត្រឡប់ទៅជាតែមួយ ដូចជាព្រះអង្គ ព្រះបិតា នៅក្នុងទូលបង្គំ ហើយទូលបង្គំនៅក្នុងព្រះអង្គ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា សូមឲ្យពួកគេបាននៅក្នុងយើង ដើម្បីឲ្យលោកីយ៍ជឿថា ព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំឲ្យមក។ ²² សិរីល្អដែលព្រះអង្គប្រទានដល់ទូលបង្គំ នោះទូលបង្គំបានឲ្យដល់ពួកគេហើយ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានត្រឡប់ទៅជាតែមួយ ដូច យើងដែរ។ ²³ ទូលបង្គំនៅក្នុងពួកគេ ហើយព្រះអង្គនៅក្នុងទូលបង្គំ ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចនាំភារៈរួមទាំងស្រុង ដើម្បីឲ្យលោកីយ៍ដឹងថា ព្រះអង្គបានចាត់ទូលបង្គំឲ្យមក ហើយព្រះអង្គបានស្រឡាញ់ពួកគេ ដូចព្រះអង្គបានស្រឡាញ់ទូលបង្គំដែរ។ ²⁴ ឱព្រះបិតាអើយ ទូលបង្គំចង់ឲ្យអស់អ្នកដែលព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ បាននៅកន្លែងដែលទូលបង្គំនៅដែរ ហើយនឹងឃើញសិរីល្អរបស់ទូលបង្គំ គឺជាសិរីល្អរបស់ព្រះអង្គដែលបានប្រទានដល់ទូលបង្គំ ព្រោះព្រះអង្គស្រឡាញ់ទូលបង្គំ មុនលោកីយ៍បានបង្កើតមកម្ល៉េះ។ ²⁵ ឱព្រះបិតាដ៏សុចរិតអើយ លោកីយ៍មិនស្គាល់ព្រះអង្គទេ ប៉ុន្តែ ទូលបង្គំស្គាល់ព្រះអង្គ ហើយពួកគេបានដឹងថាព្រះអង្គចាត់ទូលបង្គំឲ្យមក។ ²⁶ ទូលបង្គំបានធ្វើឲ្យគេស្គាល់ព្រះនាមព្រះអង្គ ហើយទូលបង្គំនឹងធ្វើឲ្យគេស្គាល់ ដើម្បីឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះអង្គបានស្រឡាញ់ទូលបង្គំនឹងនៅក្នុងពួកគេ ហើយទូលបង្គំនឹងនៅក្នុងពួកគេដែរ។

ជំពូក 18

1 បន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនោះហើយ ព្រះអង្គបានចេញទៅជ្រលងក្រុងម្នាងទៀតជាមួយពួកសិស្ស ព្រះអង្គបានចូលទៅក្នុងសួនមួយនៅទីនោះជាមួយពួកសិស្ស។² លោកយូដាស ជាអ្នកដែលក្បត់ព្រះអង្គ ក៏ដឹងពីកន្លែងនោះដែរ ដ្បិត ព្រះយេស៊ូបានយាងទៅទីនោះជាញឹកញាប់ជាមួយពួកសិស្ស។³ បន្ទាប់មក លោកយូដាស បាននាំទាហានមួយក្រុម ហើយនិងពួកអាជ្ញាធរពីនាយកបូជាចារ្យ និងពួកផារីស៊ី ទៅទីនោះជាមួយនឹងគោម ចន្ទៈ ហើយនិងអាវុធផង។⁴ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូបានជ្រាបក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ថាអ្វីនឹងកើតឡើងចំពោះព្រះអង្គ ទ្រង់បានយាងទៅជួបពួកគេ ហើយមានបន្ទូលសួរថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាកំពុងស្វែងរកនរណា?»⁵ ពួកគេទូលទៅព្រះអង្គវិញថា៖ «វាយេស៊ូ អ្នកស្រុកណាសារ៉ែត?»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំហ្នឹងហើយ»។ លោកយូដាស ជាអ្នកដែលក្បត់ព្រះអង្គ ក៏ឈរនៅជាមួយទាហានដែរ។⁶ នៅពេលព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំហ្នឹងហើយ» ដូច្នេះ ពួកគេក៏ផ្លាត់ក្រោយ ហើយដួលទៅនឹងដី។⁷ បន្ទាប់មក ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេម្តងទៀតថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នាស្វែងរកនរណា?» ពួកគេទូលឆ្លើយម្តងទៀតថា៖ «យេស៊ូ អ្នកស្រុកណាសារ៉ែត?»។⁸ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាហើយថា៖ «គឺខ្ញុំហ្នឹងហើយ។ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាស្វែងរកខ្ញុំ ដូច្នេះ សូមឲ្យអ្នកទាំងអស់នេះចេញទៅ»។⁹ ការនេះកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «អស់អ្នកណាដែលព្រះអង្គបានប្រទានមកទូលបង្គំ គ្មានអ្នកណាបាត់បង់ឡើយ»។¹⁰ បន្ទាប់មក លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុស ជាអ្នកដែលមានដាវ បានដក ហើយកាប់អ្នកបម្រើរបស់មហាបូជាចារ្យ ហើយបានកាត់ត្រចៀកខាងស្តាំរបស់គាត់។ អ្នកបម្រើនោះឈ្មោះម៉ាលកុស។¹¹ ព្រះយេស៊ូទៅលោកពេត្រុសថា៖ «ដាក់ដាវទៅក្នុងស្រោមរបស់វិញទៅ។ តើខ្ញុំមិនដឹកពែងដែលព្រះបិតាបានប្រទានដល់ខ្ញុំទេឬអី?»¹² ដូច្នេះ ក្រុមទាហាន និងមេបញ្ជាការ ព្រមទាំងអាជ្ញាធររបស់សាសន៍យូដា បានចាប់ព្រះយេស៊ូ ហើយចងព្រះអង្គ។¹³ ពួកគេបាននាំព្រះអង្គទៅជួបលោកអេណា ដ្បិតគាត់គឺជាឪពុកក្មេករបស់លោកកែផាស ដែលជាមហាបូជាចារ្យនៅឆ្នាំនោះ។¹⁴ លោកកែផាសជាម្នាក់ដែលបានផ្តល់យោបល់ទៅសាសន៍យូដាដែលគឺជាល្អ ប្រសិនបើ ម្នាក់នេះស្លាប់ជំនួសមនុស្ស។¹⁵ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសបានដើរតាមព្រះយេស៊ូ ជាមួយនឹងពួកសិស្សផ្សេងទៀតដែរ។ មានសិស្សម្នាក់នោះបានស្គាល់មហាបូជាចារ្យ ហើយគាត់បានចូលទៅដល់ព្រះយេស៊ូនៅទៅទីធ្លាខាងក្នុងដំណាក់របស់មហាបូជាចារ្យ ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសឈរនៅខាងក្រៅទ្វារ។¹⁶ ដូច្នេះ សិស្សម្នាក់ទៀត ដែលស្គាល់មហាបូជាចារ្យ បានចូលទៅ ហើយនិយាយជាមួយស្រីអ្នកយាមទ្វារ ហើយគាត់បាននាំលោកពេត្រុសចូលក្នុង។¹⁷ បន្ទាប់មក ស្រីបម្រើ ដែលជាអ្នកយាមទ្វារ និយាយទៅកាន់លោកពេត្រុសថា៖ «តើអ្នកក៏ជាសិស្សម្នាក់របស់បុរសនោះមែនទេ?» គាត់ឆ្លើយថា៖ «មិនមែនទេ»។¹⁸ ពួកអ្នកបម្រើ និងពួកអាជ្ញាធរកំពុងឈរនៅទីនោះ ពួកគេបង្អាតភ្លើងអាំង ដ្បិតពេលនោះរងរណាស់ ពួកគេបានអាំងកម្ដៅរូបកាយរបស់ពួកគេ។ លោកពេត្រុសក៏នៅជាមួយពួកគេ អាំងភ្លើង និងកម្ដៅខ្លួនពួកគេនៅទីនោះដែរ។¹⁹ បន្ទាប់មក មហាបូជាចារ្យបានសួរព្រះយេស៊ូអំពីសេចក្តីបង្រៀនរបស់ពួកសិស្ស និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ។²⁰ ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំបានប្រាប់ជាសាធារណៈដល់លោកីយ៍ហើយ។ ខ្ញុំតែងតែបង្រៀននៅក្នុងសាលាប្រជុំ និងនៅក្នុងព្រះវិហារ ជាកន្លែងដែលសាសន៍យូដាមកប្រជុំគ្នា។ ខ្ញុំមិនបាននិយាយអ្វីអាចកំបាំងឡើយ។²¹ ហេតុអ្វីបានជាលោកសួរខ្ញុំ? ចូរសួរអស់អ្នកដែលបានស្តាប់ខ្ញុំពីអ្វីដែលខ្ញុំបានបង្រៀន។ មើល អ្នកទាំងអស់នេះដឹងអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ»។²² នៅពេលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលការនេះហើយ អាជ្ញាធរម្នាក់ដែលឈរនៅទីនោះបានវាយព្រះយេស៊ូ ហើយនិយាយថា៖ «ឯងឆ្លើយបែបនេះ ទៅកាន់មហាបូជាចារ្យមែនទេ?»²³ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយទៅអ្នកនោះថា៖ «ប្រសិនបើ ខ្ញុំនិយាយខុសមែន ចូរគិតពីកំហុសខ្ញុំចុះ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវ ហេតុអ្វីបានជាលោកវាយខ្ញុំ?»²⁴ បន្ទាប់មកលោកអេណាបានចាត់ព្រះអង្គឲ្យទៅដក់កែផាសជាមហាបូជាចារ្យទាំងដប់បីនាក់។²⁵ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសកំពុងតែឈរ ហើយកំពុងអាំងភ្លើង។ នោះ បណ្តាជនបានមកហើយនិយាយទៅគាត់ថា៖ «តើអ្នកមិនមែនជាសិស្សម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកសិស្សរបស់អ្នកនោះទេឬអី?» គាត់បដិសេធ ហើយនិយាយថា៖ «ខ្ញុំមិនមែនទេ»។²⁶ អ្នកបម្រើម្នាក់របស់មហាបូជាចារ្យ ជាញាតិរបស់បុរសម្នាក់ដែលលោកពេត្រុសបានកាត់ដាច់ត្រចៀក និយាយថា៖ «តើខ្ញុំមិនបានឃើញអ្នកនៅជាមួយអ្នកនោះនៅក្នុងសួនទេឬអី?»²⁷ បន្ទាប់មក លោកពេត្រុសបដិសេធម្តងទៀត ហើយរំពេចនោះមានក៏រងរ។²⁸ បន្ទាប់មក ពួកគេបាននាំព្រះយេស៊ូពីលោកកែផាសទៅទីស្នាក់ការកណ្តាលរដ្ឋាភិបាល។ ពេលនោះគឺជាពេលព្រឹកព្រលឹម ហើយពួកគេមិនបានចូលទៅទីស្នាក់ការកណ្តាលរដ្ឋាភិបាល ព្រោះបើធ្វើដូច្នោះ ពួកគេនឹងរាប់ជាមិនស្អាត ព្រោះពួកគេបរិភោគក្នុងពិធីបុណ្យរំលង។²⁹ ដូច្នេះ លោកពិឡាតបានចេញមកជួបពួកគេ ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «តើអ្នកចោទប្រកាន់បុរសនេះរឿងអ្វី?»³⁰ ពួកគេឆ្លើយ ដោយនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «ប្រសិនបើ បុរសនេះ មិនបានធ្វើការអាក្រក់ទេ យើងនឹងមិននាំគាត់មកប្រគល់ឲ្យលោកទេ»។³¹ ដូច្នេះ លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «ចូរយកគាត់ទៅខ្លួនឯងទៅ ហើយកាត់ក្តីគាត់ស្របទៅតាមត្រឹមត្រូវនៃរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ»។ ពួកយូដានិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «វាមិនត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់សម្រាប់យើងទេ ក្នុងការសម្លាប់អ្នកណាម្នាក់នោះ»។³² ពួកគេនិយាយដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលដែលព្រះយេស៊ូបានថ្លែងបានសម្រេច តាមសេចក្តីដែលព្រះអង្គបានមានបន្ទូលពីការដែលព្រះអង្គត្រូវសុគតយ៉ាងណា។³³ បន្ទាប់មកលោកពិឡាតបានចូលទៅក្នុងទីស្នាក់ការកណ្តាលរដ្ឋាភិបាលម្តងទៀត ហើយបានហៅព្រះយេស៊ូ ព្រមទាំងនិយាយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «តើលោកគឺជាមហាបូជាចារ្យរបស់សាសន៍យូដាមែនទេ?»³⁴ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «តើលោកនិយាយខ្លួនឯង ឬ អ្នកផ្សេងប្រាប់លោកពីខ្ញុំ?»³⁵ លោកពិឡាតឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំមិនមែនជាសាសន៍យូដាទេ តើមែនទេ? សាសន៍របស់អ្នកផ្ទាល់ ហើយនាយកបូជាចារ្យបានប្រគល់អ្នកមកខ្ញុំ។ តើអ្នកបានធ្វើអ្វី?»³⁶ ព្រះយេស៊ូឆ្លើយថា៖ «ព្រះរាជ្យរបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីលោកីយ៍នេះទេ។ ប្រសិនបើរាជ្យរបស់ខ្ញុំមកពីលោកីយ៍នេះមែន នោះពួកអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំមុខជាតយុទ្ធមិនខាន ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំត្រូវចាប់ប្រគល់ទៅឲ្យសាសន៍យូដាឡើយ។ ប៉ុន្តែ រាជ្យរបស់ខ្ញុំមិនមែនមកពីនេះទេ»។³⁷ បន្ទាប់ លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅព្រះអង្គថា៖ «អ្វីចឹង តើលោកជាមហាបូជាចារ្យមែនទេ?» ព្រះយេស៊ូបានឆ្លើយថា៖ «លោកនិយាយថា ខ្ញុំជាមហាបូជាចារ្យ ដ្បិត ខ្ញុំកើតមកក្នុងគោលបំណងនេះឯង ហើយគោលបំណងដែលខ្ញុំបានមកក្នុងលោកីយ៍នេះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានធ្វើបន្ទាល់ចំពោះសេចក្តីពិតនេះ។ មនុស្សគ្រប់រូបដែលជាកម្មសិទ្ធិសេចក្តីពិតនឹងស្តាប់សម្តែងរបស់ខ្ញុំ។³⁸ លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅព្រះអង្គថា៖ «តើសេចក្តីពិតជាអ្វី?» នៅពេលដែលគាត់បាននិយាយដូច្នេះរួចហើយ គាត់បានចេញទៅជួបពួកយូដាខាងក្រៅម្តងទៀត ហើយមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «ខ្ញុំរកកំហុសមិនឃើញនៅក្នុងបុរសនេះទេ។³⁹ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមានទម្លាប់ ខ្ញុំនឹងដោះលែងមនុស្សម្នាក់ដល់អ្នករាល់គ្នានៅថ្ងៃបុណ្យរំលងនេះ។ ដូច្នេះ តើអ្នករាល់គ្នាចង់ឲ្យខ្ញុំដោះលែងស្តេចរបស់សាសន៍យូដាដល់អ្នករាល់គ្នាឬយ៉ាងណា?»⁴⁰ នោះ ពួកគេបានស្រែកឡើង ហើយនិយាយថា៖ «មិនមែនបុរសនេះទេ ប៉ុន្តែសូមដោះលែងបារ៉ាបាសវិញ»។ លោកបារ៉ាបាសជាចោរឈ្មោះ។

ជំពូក 19

1 បន្ទាប់មក លោកពិឡាតបានយកព្រះយេស៊ូហើយវាយព្រះអង្គនឹងខ្សែតី។ 2 ទាហានបានពាក់មកដបន្លា។ ពួកគេពាក់វានៅលើព្រះសិរសារបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយពាក់អាវពណ៌ស្វាយឲ្យព្រះអង្គ។ 3 ពួកគេបានមករកព្រះអង្គ ហើយនិយាយថា៖ «សូមថ្វាយបង្គំ មហាស្វត្របស់យូដា!»។ 4 បន្ទាប់មក លោកពិឡាតបានចេញទៅក្រៅម្តងទៀត ហើយមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «មើល ខ្ញុំបាននាំគាត់មកឲ្យអ្នករាល់គ្នាហើយ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំមិនឃើញថាគាត់មានកំហុសអ្វីទេ»។ 5 ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូបានចេញមក ពាក់មកដបន្លា និងអាវពណ៌ស្វាយ។ លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «មើល នេះណែ បុរសនេះហើយ!» 6 នៅពេលនាយកបូជាចារ្យ និងពួកអាជ្ញាធរបានឃើញព្រះយេស៊ូ ពួកគេស្រែកឡើង ហើយនិយាយថា៖ «ឆ្កាងវាទៅ! ឆ្កាងវាទៅ!» លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «យកគាត់ទៅឆ្កាងខ្លួនឯងទៅ ដ្បិត ខ្ញុំមិនឃើញថាគាត់មានកំហុសអ្វីទេ»។ 7 ពួកយូដាឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «យើងមានច្បាប់មួយ ហើយស្របតាមច្បាប់ដែលវាត្រូវស្លាប់ ដោយសារវាបានប្រកាសថា ជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ 8 នៅពេលលោកពិឡាតបានឮប្រយោគនេះ គាត់រឹតតែខ្លាចខ្លាំងឡើងថែមទៀត។ 9 ហើយគាត់បានចូលទៅក្នុងទីស្នាក់ការកណ្តាលរដ្ឋាភិបាលវិញ ហើយមានប្រសាសន៍ទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «តើលោកមកពីណា?» ប៉ុន្តែ ព្រះយេស៊ូមិនបានឆ្លើយទៅគាត់ទេ។ 10 បន្ទាប់មក លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅព្រះអង្គថា៖ «លោកមិននិយាយអ្វីជាមួយខ្ញុំទេឬអី? តើលោកដឹងទេថា ខ្ញុំមានអំណាចនឹងដោះលែងលោក ហើយមានអំណាចនឹងឆ្កាងលោក?» 11 ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «លោកគ្មានអំណាចអ្វីលើខ្ញុំទេ លើកលែងតែអំណាចដែលបានប្រទានដល់លោកពីស្ថានសួគ៌។ ដូច្នេះហើយ អ្នកដែលប្រគល់ខ្ញុំមកឲ្យលោកជាមនុស្សមានបាបយ៉ាងធំ»។ 12 ពេលព្រះអង្គមានបន្ទូលឆ្លើយដូច្នេះ លោកពិឡាតចង់ដោះលែងព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ ពួកយូដាស្រែកឡើង ហើយនិយាយថា៖ «ប្រសិនបើ លោកដោះលែងបុរសនេះ លោកមិនមែនជាមិត្តសម្លាញ់របស់ស្តេចសេសាឡើយ»។ 13 អស់អ្នកណាដែលតាំងខ្លួនឯងជាស្តេច និយាយទាស់នឹងស្តេចសេសាហើយ។ នៅពេលលោកពិឡាតឮពាក្យទាំងនេះ គាត់បាននាំព្រះយេស៊ូចេញក្រៅ ហើយអង្គុយចុះនៅលើកៅអីជំនុំជម្រះ ដែលហៅថា៖ «ទៅលានក្រាលថ្ម» ប៉ុន្តែ នៅក្នុងភាសាហេព្រើរហៅថា៖ «កាបាថា»។ 14 ពេលនេះ គឺជាពេលនៃការរៀបចំសម្រាប់ថ្ងៃបុណ្យរំលង ប្រហែលជាម៉ោងដប់ពីរថ្ងៃត្រង់។ លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ពួកយូដាថា៖ «មើល នេះគឺជាស្តេចរបស់អ្នករាល់គ្នា»។ 15 ពួកគេស្រែកឡើងថា៖ «ឆ្កាងវាទៅ! ឆ្កាងវាទៅ! ឆ្កាងវាទៅ!» លោកពិឡាតមានប្រសាសន៍ទៅពួកគេថា៖ «តើខ្ញុំឆ្កាងស្តេចរបស់អ្នករាល់គ្នាមែនទេ?» នាយកបូជាចារ្យបានឆ្លើយថា៖ «យើងគ្មានស្តេចទេ មានតែស្តេចសេសាតែមួយគត់»។ 16 នោះ លោកពិឡាតបានប្រគល់ព្រះយេស៊ូទៅឲ្យពួកគេ ដើម្បីឆ្កាង។ 17 បន្ទាប់មក ពួកគេបាននាំព្រះយេស៊ូ ហើយព្រះអង្គបានចេញទៅក្រៅ ព្រះអង្គបានលឺឈើឆ្កាងដោយព្រះអង្គផ្ទាល់ ទៅកន្លែងដែលហៅថា៖ «តំបន់លណាក្បាល» ដែលនៅក្នុងភាសាហេព្រើរហៅថា៖ «គាល់កូថា»។ 18 ពួកគេឆ្កាងព្រះយេស៊ូនៅទីនោះ ជាមួយបុរសពីរនាក់ទៀត ម្នាក់ម្ខាង ហើយព្រះយេស៊ូនៅចំកណ្តាល។ 19 លោកពិឡាតក៏សរសេរសញ្ញា ហើយដាក់នៅលើឈើឆ្កាង។ សញ្ញានោះសរសេរថា៖ «ព្រះយេស៊ូ អ្នកស្រុកណាសារ៉ែត ស្តេចរបស់សាសន៍យូដា»។ 20 សាសន៍យូដាជាច្រើនបានអានសញ្ញានេះ ដោយសារកន្លែងដែលព្រះយេស៊ូត្រូវឆ្កាងនោះ នៅជិតទីក្រុង។ សញ្ញានោះសរសេរជាភាសាហេព្រើរ ឡាទីន និងក្រិក។ 21 នោះ នាយកបូជាចារ្យរបស់សាសន៍យូដាមានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកពិឡាតថា៖ «សូមកុំសរសេរថា «ស្តេចរបស់សាសន៍យូដាអី» ផ្ទុយទៅវិញ ចូរសរសេរដូច្នេះវិញថា៖ «អ្នកនេះនិយាយថា៖ «ខ្ញុំគឺជាស្តេចរបស់សាសន៍យូដា»»។ 22 លោកពិឡាតឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំសរសេរយ៉ាងម៉េច សរសេរអ្វីចឹងហើយ!»។ 23 នៅពេលពួកទាហានឆ្កាងព្រះយេស៊ូ ពួកគេបានយកសម្លៀកបំពាក់របស់ព្រះយេស៊ូ បែងចែកជាបួនចំណែក ចែកគ្នាម្នាក់មួយចំណែកសម្រាប់ពួកគេ រួមទាំងអាវផងដែរ។ ហើយអាវនោះ គ្មានថ្លៃ ជាប្រភេទមួយដុំ តាំងពីលើដល់ក្រោម។ 24 បន្ទាប់មក ពួកគេនិយាយទៅកាន់គ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «សូមយើងកុំហែកវាអី ប៉ុន្តែ ចូរយើងចាប់ឆ្នោតវិញ ដើម្បីសម្រេចថា តើអាវនេះនឹងបានទៅលើនរណា!»។ ការនេះកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមបទគម្ពីរដែលចែងថា៖ «ពួកគេបានបែងចែកសម្លៀកបំពាក់ទូលបង្គំនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយចាប់ឆ្នោត ដើម្បីយកសម្លៀកបំពាក់របស់ទូលបង្គំ»។ នេះគឺជាអ្វីដែលពួកទាហានបានធ្វើ។ 25 ព្រះមាតារបស់ព្រះយេស៊ូ ឬស្រីមាតារបស់ព្រះអង្គ នាងម៉ារីវិយារបស់លោកកូដាស និងម៉ារីជាអ្នកក្រុងម៉ាកដាឡាក់ពងឈរនៅជិតឈើឆ្កាងរបស់ព្រះយេស៊ូ។ 26 នៅពេលព្រះយេស៊ូទតឃើញមាតារបស់ព្រះអង្គ ហើយសិស្សម្នាក់ដែលព្រះអង្គស្រឡាញ់កំពុងឈរនៅជិតនោះ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅមាតារបស់ព្រះអង្គថា៖ «អ្នកម្តាយអើយ! មើល នោះជាកូនរបស់អ្នកម្តាយហើយ»។ 27 បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅសិស្សថា៖ «មើល! នេះជាអ្នកម្តាយរបស់អ្នកហើយ» ចាត់ពីម៉ោងនោះមក សិស្សរបស់ព្រះអង្គបានយកនាងទៅនៅផ្ទះរបស់គាត់ផ្ទាល់។ 28 បន្ទាប់ពីនេះ ទើបបានដឹងថាអ្វីៗបានសម្រេចហើយ ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមបទគម្ពីរ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំស្រែកទឹក»។ 29 មានក្រុមមួយពេញដោយទឹកខ្ទេចបានដាក់នៅទីនោះ ដូច្នេះ ពួកគេបានយក សារាយស្នូតនឹងមែកហ៊ុសប្រជុលក៏ទឹកខ្ទេចជោក រួចហុចដល់ព្រះឱស្សរបស់ព្រះអង្គ។ 30 នៅពេលព្រះយេស៊ូដឹកទឹកខ្ទេចនោះហើយ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «សម្រេចហើយ»។ 31 បន្ទាប់មក សាសន៍យូដា ដោយព្រោះថ្ងៃនោះគឺជាថ្ងៃនៃការរៀបចំ ដូច្នេះ ពួកគេបានទុកឲ្យព្រះកាយរបស់ព្រះយេស៊ូនៅលើឈើឆ្កាងនៅក្នុងថ្ងៃសប្តិៗទេ (ដ្បិតថ្ងៃសប្តិៗគឺជាថ្ងៃបុណ្យធំ) ពួកគេបានសូមលោកពិឡាត ដើម្បីបំបាក់ជើងរបស់ពួកគេ ហើយយកសាកសពរបស់ពួកគេចុះមក។ 32 បន្ទាប់មក ពួកទាហានបានមកដល់ ហើយបំបាក់ជើងរបស់បុរសនីមួយៗ និងបំបាក់ជើងបុរសទីពីរ ដែលបានឆ្កាងជាមួយព្រះយេស៊ូ។ 33 នៅពេលពួកគេមកដល់ព្រះយេស៊ូ ពួកគេឃើញថា ព្រះអង្គសុគតរួចស្រេចចាត់ទៅហើយ ដូច្នេះ ពួកគេមិនបានបំបាក់ជើងរបស់ព្រះអង្គទេ។ 34 ប៉ុន្តែ មានទាហានម្នាក់បានចាត់ចំហៀងខ្លួនរបស់ព្រះអង្គជាមួយនឹងលំពែង ហើយរំពេចនោះឈាម និងទឹកបានហូរចេញមក។ 35 ម្នាក់ដែលបានឃើញការនេះ បានធ្វើបន្ទាល់ ហើយទីបន្ទាល់របស់គាត់គឺជាការពិត។ គាត់ដឹងថា អ្វីដែលគាត់និយាយគឺជាការពិត ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចជឿដែរ។ 36 ដ្បិត ការទាំងអស់នេះ បានកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានសម្រេចតាមបទគម្ពីរថា៖ «គ្មានអ្វីឯណាមួយរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានបាក់ឡើយ»។ 37 ក៏មានបទគម្ពីរផ្សេងទៀតបានចែងថា៖ «ពួកគេសង្ឃឹមចិត្តព្រះអង្គដែលត្រូវគេចាក់ទម្ងន់»។ 38 បន្ទាប់ពីការទាំងនេះហើយ លោកយ៉ូសែប អ្នកស្រុកមេរីម៉ាថេ គាត់ក៏ជាសិស្សម្នាក់របស់ព្រះយេស៊ូដែរ (ដោយសារខ្លាចពួកយូដា គាត់មិនបង្ហាញថាជាសិស្សរបស់ព្រះអង្គទេ) បានសូមលោកពិឡាត ដើម្បីគាត់អាចនឹងយកព្រះសពរបស់ព្រះយេស៊ូបានឬអត់។ 39 លោកពិឡាតបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតឲ្យគាត់។ ដូច្នេះ លោកយ៉ូសែបបានមក ហើយយកព្រះសពរបស់ព្រះអង្គទៅ។ លោកនឹកដេកពីបានមកដែរ គាត់គឺជាម្នាក់ដែលបានមករកព្រះយេស៊ូនៅពេលយប់មុនគេ។ គាត់បានយកជំរំល្វឹងទេសលាយជាមួយគ្រឿងក្រអូប ប្រហែលជាហាសិបគីឡូក្រាម។ 40 ដូច្នេះ ពួកគេបានយកព្រះកាយរបស់ព្រះយេស៊ូ ហើយបានរុំព្រះកាយនោះនឹងក្រណាត់សម្បូរដុំ ដូចទម្លាប់របស់សាសន៍យូដា ដើម្បីបញ្ចុះសព។ 41 នៅកន្លែងដែលគេឆ្កាងព្រះអង្គនោះ មានសួនមួយ ហើយនៅក្នុងសួននោះមានផ្លូវថ្មីមួយដែលគ្មាននរណាយកសពមកដាក់នៅឡើយទេ។ 42 ដោយសារថ្ងៃនោះជាថ្ងៃរៀបចំរបស់សាសន៍យូដា ហើយដោយសារផ្លូវនោះនៅជិតផង ពួកគេបានបញ្ចុះព្រះយេស៊ូនៅទីនោះទៅ។

ជំពូក 20

¹ នៅព្រឹកព្រលឹមនៅថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍ កាលនៅដឹងតែនៅឡើយ នាងម៉ារី អ្នកស្រុកម៉ាដាឡា បានមកឯផ្ទះ ហើយឃើញថ្មដែលបិទផ្ទះចំហរពីផ្ទះ។ ² ដូច្នេះ នាងក៏រត់ ហើយទៅរកលោកស៊ីម៉ូនពេត្រុស ហើយទៅរកសិស្សម្នាក់ទៀតដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គ ហើយនាងនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ពួកគេយកព្រះអម្ចាស់ពីផ្ទះទៅបាត់ហើយ យើងមិនដឹងថាពួកគេយកព្រះអង្គទៅដាក់នៅទីណាទេ»។ ³ នោះ លោកពេត្រុស និងសិស្សម្នាក់ទៀតបានចេញទៅ ហើយពួកគេបានទៅដល់ផ្ទះ។ ⁴ ពួកគេទាំងពីរបានរត់ជាមួយគ្នា ហើយសិស្សម្នាក់ទៀតរត់លឿនជាងទៅមុខលោកពេត្រុស ហើយបាននៅដល់ផ្ទះមុន។ ⁵ បន្ទាប់មក ឱនមើល គាត់បានឃើញក្រណាត់សរនៅទីនោះ ប៉ុន្តែ គាត់មិនបានចូលទៅខាងក្នុងទេ។ ⁶ បន្ទាប់មកលោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសក៏មកដល់ ហើយបានចូលទៅក្នុងផ្ទះ។ គាត់ក៏បានឃើញក្រណាត់សរនៅទីនោះដែរ។ និងជាក្រណាត់ដែលនៅលើព្រះសិស្សរបស់ព្រះអង្គ។ ⁷ ក្រណាត់នោះបាននៅជាមួយនឹងក្រណាត់សម្លៀកបំពាក់ ប៉ុន្តែ រួមនៅកន្លែងមួយដោយឡែក។ ⁸ បន្ទាប់មក សិស្សម្នាក់ទៀត ម្នាក់ដែលមកដល់ផ្ទះមុនគេ ក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះ ហើយគាត់បានឃើញ ហើយក៏ជឿ។ ⁹ ដ្បិត រហូតមកដល់ពេលនេះ ពួកគេនៅតែមិនដឹងបទគម្ពីរដែលថា ព្រះអង្គនឹងរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។ ¹⁰ ដូច្នេះ ពួកសិស្សក៏ត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ នាងម៉ារីដែលកំពុងឈរយំនៅខាងក្រៅផ្ទះ។ ក្នុងកាលដែលនាងកំពុងនៅយំនៅឡើយ នាងបានឈ្លាក់មើលទៅក្នុងផ្ទះ។ ¹² នាងបានឃើញទេវតាពីរនាក់ក្នុងសម្លៀកបំពាក់សង្គ្រោះនៅទីនោះ ម្នាក់អង្គុយនៅខាងក្បាល ម្នាក់ទៀតអង្គុយនៅខាងចុងជើង នៅកន្លែងដែលគេបានដាក់ព្រះយេស៊ូ។ ¹³ ពួកគេបាននិយាយទៅនាងថា៖ «នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជានាងយំ?» នាងឆ្លើយទៅពួកគេថា៖ «ដោយសារគេយកព្រះម្ចាស់របស់ខ្ញុំម្ចាស់ទៅបាត់ហើយ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថា ពួកគេយកព្រះអង្គទៅដាក់នៅទីណាទេ»។ ¹⁴ នៅពេលនាងឃើញការនេះ នាងបានបែរក្រោយ ហើយឃើញព្រះយេស៊ូកំពុងឈរនៅទីនោះ ប៉ុន្តែ នាងមិនស្គាល់ថា ជាព្រះយេស៊ូទេ។ ¹⁵ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «នាងអើយ ហេតុអ្វីបានជានាងយំដូច្នេះ? តើនាងកំពុងស្វែងរកនរណា?» នាងស្មានថា ព្រះអង្គជាអ្នកថែស្នូន ដូច្នេះ នាងបានទូលឆ្លើយទៅព្រះអង្គថា៖ «លោកអើយ ប្រសិនបើ លោកបានយកព្រះអង្គទៅ សូមប្រាប់ខ្ញុំផងថា លោកទុកព្រះអង្គនៅទីណា ខ្ញុំនឹងទៅយកព្រះអង្គ»។ ¹⁶ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «ម៉ារីអើយ»។ នាងបានបែរមករក ហើយឆ្លើយទៅព្រះអង្គវិញជាភាសាហេព្រើរថា៖ «វ៉ាប៊ូនី» ប្រែថា (លោកគ្រូ)។ ¹⁷ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «កុំប៉ះខ្ញុំអី ដើម្បីខ្ញុំមិនទាន់ឡើងទៅព្រះបិតាខ្ញុំនៅឡើយទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងទៅបងប្អូនខ្ញុំ ហើយនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា ខ្ញុំនឹងឡើងទៅព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ និងជាបិតារបស់អ្នក ហើយព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ និងជាព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកដែរ»។ ¹⁸ នាងម៉ារីអ្នកស្រុកម៉ាដាឡាបានមក ហើយប្រាប់ដល់ពួកសិស្សថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញព្រះអម្ចាស់» ហើយប្រាប់ថា ព្រះអង្គមានបន្ទូលសេចក្តីទាំងនេះមកនាង។ ¹⁹ នៅពេលល្ងាច ថ្ងៃនោះ គឺជាថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍ ទ្វារផ្ទះដែលពួកសិស្សនៅបានបិទ ព្រោះខ្លាចពួកយូដា ព្រះយេស៊ូបានយាងចូល ហើយឈរនៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត»។ ²⁰ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គមានបន្ទូលរួចហើយ ព្រះអង្គបានបង្ហាញព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គដល់ពួកគេ និងចំហៀងខ្លួនរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ពួកសិស្សមានអំណរ នៅពេលពួកគេបានឃើញព្រះអម្ចាស់។ ²¹ បន្ទាប់មក ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត។ ព្រះបិតាបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកយ៉ាងណា ខ្ញុំក៏ចាត់អ្នករាល់គ្នាឲ្យចេញទៅយ៉ាងនោះដែរ»។ ²² នៅពេលព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលរួចហើយ ព្រះអង្គបានផ្តុំខ្យល់ដង្ហើមលើពួកគេ ហើយមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ»។ ²³ ប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាអត់ទោសឲ្យអ្នកណា ពួកគេនឹងបានទទួលការអត់ទោស តែប្រសិនបើ អ្នករាល់គ្នាមិនអត់ទោសទេ ពួកគេក៏មិនអាចទទួលការអត់ទោសដែរ»។ ²⁴ លោកចូម៉ាស ជាម្នាក់នៃសិស្សទាំងដប់ពីរ ហៅថា ឌីមីមីបាននៅជាមួយពួកគេ នៅពេលព្រះយេស៊ូយាងមក។ ²⁵ ក្រោយមក មានសិស្សម្នាក់ទៀតទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «យើងបានឃើញព្រះអម្ចាស់»។ គាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនឃើញព្រះហស្តដែលដំដោយដែកគោល ហើយដាក់ម្រាមដៃទៅប៉ះចំហៀងខ្លួនរបស់ព្រះអង្គនោះទេ ខ្ញុំនឹងមិនជឿទេ»។ ²⁶ ប្រាំបីថ្ងៃក្រោយមក ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គនៅខាងក្នុងផ្ទះម្តងទៀត ហើយលោកចូម៉ាសបាននៅជាមួយពួកគេដែរ។ ព្រះយេស៊ូបានយាងមក ក្នុងពេលដែលទ្វារបានបិទនៅឡើយ ហើយគង់នៅក្នុងកណ្តាលចំណោមពួកគេ ហើយមានបន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត»។ ²⁷ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅលោកចូម៉ាសថា៖ «ចូរយកម្រាមដៃរបស់អ្នកមកដាក់នៅត្រង់នេះ ហើយមើលដៃខ្ញុំចុះ។ ចូរហុចដៃរបស់អ្នកមកត្រង់នេះ ហើយដាក់វាចូរមកក្នុងចំហៀងខ្លួនរបស់ខ្ញុំចុះ។ ចូរជឿ កុំធ្វើជាអ្នកមិនជឿឡើយ»។ ²⁸ លោកចូម៉ាសបានឆ្លើយ ហើយទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំ»។ ²⁹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ថា៖ «អ្នកជឿ ដោយសារអ្នកបានឃើញខ្ញុំ។ មានពរហើយ អស់អ្នកណាដែលជឿ ដោយមើលមិនឃើញ»។ ³⁰ ព្រះយេស៊ូបានធ្វើទិសម្ចាស់ជាច្រើន នៅក្នុងចំណោមពួកសិស្ស ទិសម្ចាស់ជាច្រើនទៀតដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនេះ។ ³¹ ប៉ុន្តែ ទិសម្ចាស់ដែលបានកត់ត្រាទាំងនោះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿថា ព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានជឿ ហើយដើម្បីឲ្យអ្នកមានជីវិតនៅក្នុងព្រះនាមព្រះអង្គ។

ជំពូក 21

¹ បន្ទាប់ពីការទាំងនេះមក ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ម្តងទៀតដល់ពួកសិស្សនៅសមុទ្រទីបេរាស ។ នេះគឺជារបៀបដែលព្រះអង្គបង្ហាញអង្គទ្រង់ ។² លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសបាននៅជាមួយនឹងលោកម៉ាថាយ ដែលហៅថា ឌីឌីម លោកណាថានណែលជាអ្នកភូមិកាណា ស្រុកកាលីឡេ ត្រូវជាកូនប្រុសរបស់លោកបេសេដេ និងសិស្សរបស់ព្រះយេស៊ូពីរនាក់ទៀត។³ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា៖ «ខ្ញុំទៅរកត្រីហើយ»។ ពួកគេនិយាយទៅកាន់គាត់ថា៖ «យើងក៏ទៅរកត្រីជាមួយអ្នកដែរ»។ ពួកគេក៏ចេញទៅ ហើយឡើងទៅលើទូក ប៉ុន្តែ ពួកគេរកត្រីពេញមួយយប់មិនបានត្រីសោះ។⁴ នៅពេលព្រឹកព្រលឹម ព្រះយេស៊ូបានគង់នៅមាត់សមុទ្រ ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សមិនបានដឹងថា ជាព្រះយេស៊ូទេ។⁵ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «អ្នកកន្លោះអើយ តើមានអ្វីបរិភោគទេ?» ពួកគេបានទូលឆ្លើយទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «អត់មានទេ»។⁶ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរទំលាក់អ្នននៅខាងស្តាំទូកវិញ ហើយនឹងរកត្រីបាន»។ ដូច្នេះ ពួកគេក៏ទំលាក់អ្ននរបស់ពួកគេ ហើយមិនអាចទាញអ្ននមកវិញបានទេ ដោយសារតែជាប់ត្រីច្រើនពេក។⁷ បន្ទាប់មក សិស្សដែលព្រះអង្គស្រឡាញ់បាននិយាយទៅកាន់លោកពេត្រុសថា៖ «គាត់ជាព្រះអម្ចាស់»។ ពេលលោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសឮថា ជាព្រះអម្ចាស់ដូច្នោះ គាត់បានដោះអាវខាងក្រៅរបស់គាត់ចេញ (គាត់មិនបានស្លៀកពាក់ទេ) ហើយក៏លោតចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។⁸ មានពួកសិស្សផ្សេងទៀតបានមកឯទូក (ដ្បិត ពួកគេនៅមិនឆ្ងាយពីច្រាំងប៉ុន្មានទេ ប្រហែលជាពីររយម៉ែត្រប៉ុណ្ណោះ ហើយពួកគេបានទាញអ្ននដែលមានសុទ្ធតែត្រី។⁹ នៅពេលពួកគេមកដល់ច្រាំងហើយ ពួកគេបានឃើញរង្វើកឡើង មានត្រីអាំងនៅពីលើ ជាមួយនឹងសំប៉ុងផង។¹⁰ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «ចូរយកត្រីដែលអ្នករាល់គ្នាចាប់បានខ្លះមក!»។¹¹ លោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសក្រោកឡើង ហើយទៅទាញអ្ននមកលើដីដែលមានត្រីជាច្រើន ១៥៣។ មានត្រីជាច្រើន ប៉ុន្តែ អ្ននមិនបានរហែកទេ។¹² ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅពួកគេថា៖ «មក បរិភោគអាហារពេលព្រឹក»។ គ្មាននរណាម្នាក់ហ៊ានសួរព្រះអង្គថា៖ «តើលោកជានរណា?»។ ពួកគេដឹងថា ព្រះអង្គជាព្រះអម្ចាស់។¹³ ព្រះយេស៊ូមកដល់ ហើយកាន់សំប៉ុង ហើយប្រទានទៅពួកគេ ព្រមទាំងត្រីផង។¹⁴ នេះគឺជាលើកទីបីហើយ ដែលព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញអង្គទ្រង់ដល់ពួកសិស្ស បន្ទាប់ពីទ្រង់រស់ពីស្លាប់ឡើងវិញ។¹⁵ បន្ទាប់ពីពួកគេបានបរិភោគអាហារពេលព្រឹករួចហើយ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅលោកស៊ីម៉ូនពេត្រុសថា៖ «ស៊ីម៉ូនកូនលោកយ៉ូហានអើយ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំច្រើនជាងរបស់ទាំងនេះឬទេ?» លោកពេត្រុសទូលឆ្លើយទៅព្រះអង្គថា៖ «ក្រាបទូលព្រះអម្ចាស់ ព្រះអង្គជ្រាបហើយថា ទូលបង្គំស្រឡាញ់ព្រះអង្គហើយ»។¹⁶ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ជាលើកទីពីរទៀតថា៖ «ស៊ីម៉ូន កូនលោកយ៉ូហានអើយ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬទេ?» លោកពេត្រុសទូលឆ្លើយទៅព្រះអង្គថា៖ «ក្រាបទូល ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអង្គជ្រាបហើយថា ទូលបង្គំស្រឡាញ់ព្រះអង្គ»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរមើលថែចៀមខ្ញុំ»។¹⁷ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅគាត់ជាលើកទីបីថា៖ «ស៊ីម៉ូន កូនលោកយ៉ូហានអើយ តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬទេ?» លោកពេត្រុសព្រួយចិត្ត ដោយសារព្រះយេស៊ូបានសួរគាត់ជាលើកទីបីថា៖ «តើអ្នកស្រឡាញ់ខ្ញុំឬទេ?» គាត់ទូលទៅព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ ព្រះអង្គជ្រាបគ្រប់យ៉ាង ព្រះអង្គជ្រាបថា ទូលបង្គំស្រឡាញ់ព្រះអង្គហើយ»។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរឲ្យចំណីចៀមខ្ញុំផង»។¹⁸ ពិតណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា នៅពេលអ្នកនៅក្មេង អ្នកស្លៀកពាក់ខ្លួនអ្នក ហើយដើរតាមតែចិត្តអ្នកចង់ ប៉ុន្តែ នៅពេលអ្នកចាស់ អ្នកនឹងបោះដៃរបស់អ្នក ហើយអ្នកម្នាក់ផ្សេងទៀតនឹងស្លៀកពាក់ឲ្យអ្នក ហើយនាំអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកមិនចង់ទៅ»។¹⁹ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលដូច្នេះ ដើម្បីបង្ហាញពីការដែលលោកពេត្រុសត្រូវស្តាប់យ៉ាងណា ក្នុងការថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះ។ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គមានបន្ទូលការនេះរួចហើយ ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅលោកពេត្រុសថា៖ «ចូរដើរតាមខ្ញុំ!»។²⁰ លោកពេត្រុសមើលជុំវិញ ហើយឃើញសិស្សម្នាក់ដែលព្រះយេស៊ូស្រឡាញ់ ដើរតាមពួកគេ ម្នាក់ដែលគាត់ផ្ទេរខ្លួននៅលើព្រះយេស៊ូនៅអាហារពេលល្ងាច និងជាអ្នកដែលសួរព្រះអង្គថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើនរណានឹងក្បត់ព្រះអង្គ?»²¹ ពេត្រុសឃើញគាត់ ហើយបន្ទាប់មកទូលទៅព្រះយេស៊ូថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើបុរសនេះនឹងធ្វើអ្វី?»²² ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ប្រសិនបើ ខ្ញុំចង់ឲ្យគាត់នៅ រហូតទាល់តែខ្ញុំមកវិញ គ្មានអ្វីទាក់ទងជាមួយអ្នកទេ? ចូរតាមខ្ញុំមក!»។²³ ប្រយោគនេះ បានរីកសាយភាយនៅក្នុងចំណោមបងប្អូន ថាសិស្សម្នាក់នោះនឹងមិនស្លាប់ទេ។ លើសពីនេះទៀត ព្រះយេស៊ូមិនបានមានបន្ទូលទៅលោកពេត្រុសថា សិស្សផ្សេងៗទៀត មិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ «ប្រសិនបើ ព្រះអង្គចង់ឲ្យគាត់នៅ រហូតទាល់តែព្រះអង្គយាងមក គ្មានអ្វីទាក់ទងជាមួយគាត់ទេ»។²⁴ ពួកសិស្សរបស់ព្រះអង្គបានធ្វើបន្ទាល់សេចក្តីទាំងនេះឯង ហើយបានកត់ត្រាសេចក្តីទាំងនេះ ហើយយើងដឹងថា ទីបន្ទាល់របស់ពួកគេគឺជាសេចក្តីពិត។²⁵ មានការជាច្រើនទៀតផងដែរ ដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ។ ប្រសិនបើ កត់ត្រាសេចក្តីទាំងអស់ តាមដែលបានឃើញនោះ សូម្បីតែលោកីយ៍ទាំងមូលក៏មានអាចទុកសៀវភៅនោះបានផង។

Book: Acts

Acts

ជំពូក 1

¹ សូមជម្រាបមកលោកថេរីស សូមជ្រាប! ក្នុងសៀវភៅទីមួយដែលខ្ញុំបានរៀបរាប់អំពីកិច្ចការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះយេស៊ូបានធ្វើ ហើយបានបង្រៀនកន្លងមក
² រហូតដល់ថ្ងៃដែលព្រះអង្គឡើងទៅស្ថានបរមសុខ បន្ទាប់ពីព្រះអង្គបានផ្តើមដល់ក្រុមសាវ័ក ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើសតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ³
ក្រោយពេលរងទុក្ខលំបាករួចហើយ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញព្រះអង្គតាមរបៀបផ្សេងៗឲ្យសាវ័កទាំងនោះឃើញថា ព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ពីតមែន។ ព្រះអង្គឲ្យគេ
ឃើញអស់រយៈពេលសែសិបថ្ងៃ ព្រមទាំងមានព្រះបន្ទូលអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផង។ ⁴ ព្រះអង្គហាមគេមិនឲ្យចេញទៅណាឆ្ងាយពីក្រុងយេរូសាឡឹម
ឡើយ គឺពួកគេត្រូវរង់ចាំតាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះបិតា ហើយព្រះអង្គក៏មានបន្ទូលថា៖ «អ្នករាល់គ្នាបានឮពីខ្ញុំហើយ ⁵ ថាលោកយ៉ូហានបានធ្វើពិធី
ជ្រមុជឲ្យពួកគេក្នុងទឹក ប៉ុន្តែនៅប៉ុន្មានថ្ងៃទៀត អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលពិធីជ្រមុជក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធវិញ»។ ⁶ ពួកគេទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ តើ
ព្រះអង្គនឹងស្តាររាជាណាចក្រអ៊ីស្រាអែលឡើងវិញនៅពេលនេះឬ?»។ ⁷ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «ត្រង់ពេលវេលា ដែលព្រះបិតាបានកំណត់ទុកដោយ
អំណាចព្រះអង្គផ្ទាល់នោះ អ្នករាល់គ្នាមិនបាច់ដឹងទេ។ ⁸ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបន្ទានុភាពមួយ គឺបន្ទានុភាពនៃព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមកសណ្ឋិតលើអ្នករាល់
គ្នា។ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើជាបន្ទាល់របស់ខ្ញុំនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ក្នុងស្រុកយូដាទាំងមូល ក្នុងស្រុកសាម៉ារី និងរហូតដល់ស្រុកដាច់ស្រយាលនៃផែនដី»។ ⁹
ពេលព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលរួចហើយ ព្រះជាម្ចាស់ក៏លើកព្រះអង្គឡើងទៅលើមេឃ ព្រមទាំងមានពពកមកបាំងព្រះអង្គបាត់ពីភ្នែកគេទៅ
ក្នុងពេលពួកសាវ័កកំពុងតែសង្ឃឹមមើលព្រះអង្គ។ ¹⁰ កាលពួកគេកំពុងតែសង្ឃឹមមើលទៅស្ថានបរមសុខ ពេលដែលព្រះអង្គយាងឡើងទៅនោះ ស្រាប់តែមាន
បុរសពីរនាក់ស្លៀកពាក់សច្ចលមកជិតគេ ¹¹ ពោលថា៖ «អ្នកស្រុកកាលីឡេអើយ! ហេតុម្តេចបានជាអ្នករាល់គ្នាទៅតែឈរសង្ឃឹមមើលទៅ
ស្ថានបរមសុខដូច្នេះ? ព្រះយេស៊ូនោះហើយដែលព្រះជាម្ចាស់កាលីឡេលើកពីកណ្តាលចំណោមអ្នករាល់គ្នា ឡើងទៅស្ថានបរមសុខហើយ ព្រះអង្គនឹងយាងត្រឡប់
មកវិញតាមរបៀប ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឃើញទ្រង់យាងឡើងទៅស្ថានបរមសុខដូច្នេះដែរ»។ ¹² បន្ទាប់មកពួកសាវ័កនាំគ្នាវិលត្រឡប់ពីភ្នំដើមអូលីវ ទៅ
ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ជាដំណើរថ្ងៃសប្តិរៀង។ ¹³ លុះបានមកដល់ផ្ទះ ពួកគេឡើងទៅបន្ទប់ខាងលើជាកន្លែងដែលគេធ្លាប់ស្នាក់នៅ។ ក្នុងចំណោមពួកគេ មាន
លោកពេត្រុស លោកយ៉ូហាន លោកយ៉ាកុប លោកអនានីយ៉ា លោកក្រីស្ទូស លោកទីម៉ូទី លោកណីម៉ាស លោកប៉ារម៉ាណូ លោកណីម៉ាស លោកយ៉ាកុបជាភូត លោកអាល់ផាស
លោកស៊ីម៉ូនហៅអ្នកជាតិនិយម និងលោកយូដាសជាភូតរបស់លោកយ៉ាកុប។ ¹⁴ ពួកគេរួមចិត្តគំនិតគ្នាព្យាយាមអធិស្ឋាន ក្នុងនោះក៏មានស្រ្តីទៀតៗ មាន
នាងម៉ារីជាមាតារបស់ព្រះយេស៊ូ និងមានបងប្អូនរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។ ¹⁵ លោកពេត្រុសក្រោកឈរឡើង នៅកណ្តាលចំណោមបងប្អូនប្រមាណមួយរយម្ភៃ
នាក់ហើយនិយាយថា៖ ¹⁶ «បងប្អូនអើយ! ពិតជាសំខាន់ណាស់ដែលអគ្គបទគម្ពីរនឹងពេញលេញ ដូចព្រះវិញ្ញាណបានផ្ញើទុកជាមុន តាមរយៈព្រះបាទ
ដាវីឌអំពីយូដាសជាអ្នកនាំគេមកចាប់ព្រះយេស៊ូ។ ¹⁷ យូដាសជាសមាជិកមួយរូបក្នុងក្រុមរបស់យើង ហើយបានទទួលចំណែកមុខងាររួមជាមួយយើងដែរ។
¹⁸ (ឥឡូវបុរសម្នាក់នេះបានទិញដីចំការមួយកន្លែងដោយប្រើប្រាក់ដែលគាត់បានមកពីអំពើទុច្ចរិតរបស់គាត់ ក្រោយមក គាត់ដួលផ្តាប់មុខឆ្ងាយពោះ ចេញពោះ
រៀនមកក្រៅ។ ¹⁹ អ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមដឹងរឿងនេះគ្រប់ៗគ្នា ដូច្នេះបានជាគេហៅចម្ការនោះតាមភាសារបស់គេថា “អាតិលដាម៉ា”មានន័យថា «ចម្ការ
ឈាម»)។ ²⁰ ក្នុងគម្ពីរទំនុកតម្កើងមានចែងទុកអំពីហេតុការណ៍នេះថា៖ «ចូរឲ្យចម្ការរបស់អ្នកនោះក្លាយទៅជាទីស្ងាត់ជ្រងំ កុំឲ្យមាននរណារស់នៅទីនោះ
ឡើយ។ និង«ត្រូវឲ្យម្នាក់ទៀតទទួលយកតំណែងរបស់គាត់»។ ²¹ ហេតុនេះ ជាការសំខាន់ណាស់
ព្រះអង្គនោះហើយដែលបានគង់នៅជាមួយយើងគ្រប់ពេល គឺជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូដែលបានយាងមក និងយាងឡើងទៅក្នុងចំណោមពួកយើង ²²
ចាប់តាំងពីលោកយ៉ូហានបានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យព្រះអង្គ រហូតដល់ពេលព្រះជាម្ចាស់លើកយកព្រះអង្គចេញពីយើងទៅ នេះជាបន្ទាល់អំពីការរស់ឡើង
វិញរបស់ព្រះអង្គ»។ ²³ គេបាននាំសិស្សពីររូបមក ម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូសែប ហៅបារសាបាស យូសូស និងម្នាក់ទៀតឈ្មោះម៉ាត់ធាស។ ²⁴ ពួកគេក៏នាំគ្នាអធិស្ឋាន
ថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ព្រះអង្គជ្រាបចិត្តគំនិតរបស់មនុស្សទាំងអស់ ហេតុនេះ សូមបង្ហាញឲ្យយើងខ្ញុំដឹងផងថា ក្នុងចំណោមបងប្អូនទាំងពីររូបនេះ តើព្រះអង្គ
សព្វព្រះហឫទ័យជ្រើសរើសអ្នកណា ²⁵ ឲ្យបំពេញមុខងារជាសាវ័កជំនួសយូដាស ដ្បិតយូដាសបានបោះបង់មុខងារនេះ ទៅឯកន្លែងរបស់គាត់»។ ²⁶ សិស្ស
នាំគ្នាចាប់ផ្តើមត្រូវលើលោកម៉ាត់ធាស ហើយលោកម៉ាត់ធាសក៏បានចូលរួមក្នុងក្រុមសាវ័កដប់មួយរូបទៀត។

ជំពូក 2

¹ នៅបុណ្យថ្ងៃទីហាសិបបានមកដល់ ពួកសិស្សទាំងអស់បានជួបជុំគ្នានៅកន្លែងតែមួយ។ ² រំពេចនោះ ស្រាប់តែមានពួកស្នូសន្លឹកពីលើមេឃដូចជាខ្យល់បក់ បោកយ៉ាងខ្លាំង ហើយវាក៏ចូលមកពេញក្នុងផ្ទះទាំងអស់ជាកន្លែងដែលគេកំពុងអង្គុយ។ ³ មានអណ្តាតភ្លើងបែកជាចំណែកចេញពីគ្នា ចុះមកសណ្តិតលើពួកគេ ម្នាក់ៗ។ ⁴ អ្នកទាំងអស់នោះក៏បានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយចាប់ផ្តើមនិយាយភាសាផ្សេងៗពីគ្នាតាមព្រះវិញ្ញាណប្រោសប្រទានឲ្យ។ ⁵ នៅសម័យកាលនោះ មានជនជាតិយូដា គឺជាអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់មកពីប្រជាជាតិនានាក្នុងពិភពលោកទាំងមូលចូលមកស្នាក់នៅក្នុង យេរូសាឡឹម។ ⁶ ពេលស្នូសន្លឹកលាន់ឮយ៉ាងខ្លាំងនោះ មហាជននាំគ្នាមកមើល ហើយគាត់រាំង ពីព្រោះពួកគេបានឮពួកសិស្សនិយាយភាសាផ្សេងៗពីគ្នា។ ⁷ បណ្តាជនស្ងប់ស្ងែងនិងស្ងើចសរសើរដោយខ្លាំងទាំងពេលថា៖ «អ្នកទាំងនេះសុទ្ធតែជាអ្នកស្រុកកាលីឡេមែនទេ?» ⁸ ហេតុដូចម្តេចបានយើងឮគេនិយាយ ភាសារបស់យើងរៀងៗខ្លួនទៅវិញដូច្នេះ? ⁹ គឺទាំងអ្នកស្រុកជាថ្មីស រួមមាន ស្រុកមេឌី ស្រុកអេឡា ទាំងអ្នកស្រុកមេសូប៉ូតាមា ស្រុកយូដា ស្រុកកាប៉ាដូតា ស្រុក ប៉ុនតុស ស្រុកអាស៊ី ¹⁰ ស្រុកព្រីតា ស្រុកប៉ាមីលី រួមមាន ស្រុកអេស៊ីប ស្រុកលីប៊ីដែលនៅក្បែរស្រុកគីរីន និងអស់អ្នកមកពីក្រុងរ៉ូម ¹¹ ទាំងជនជាតិយូដា ទាំងអ្នក ចូលសាសនាយូដា ទាំងអ្នកមកពីកោះក្រៃត ទាំងជនជាតិអាហ្សីប យើងបានឮគេថ្លែងអំពីស្នាព្រះហស្តដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាភាសាយើងទាំងអស់គ្នា ផ្ទាល់!»។ ¹² បណ្តាជនស្ងប់ស្ងែងនិង មិនដឹងគិតយ៉ាងណា គេសួរគ្នាទៅវិញទៅមកថា៖ «តើហេតុការណ៍នេះ មានន័យដូចម្តេច?»។ ¹³ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះ ទៀតបែរជានិយាយចំអកថា៖ «ពួកអស់ហ្នឹងសុទ្ធតែស្រវឹងស្រាទេតើ»។ ¹⁴ លោកពេត្រុសក៏ក្រោកឈរឡើងជាមួយសាវកដប់មួយរូបទៀត ហើយមាន ប្រសាសន៍ទៅកាន់បណ្តាជនថា៖ «បងប្អូនយូដា និងបងប្អូនទាំងអស់ដែលស្នាក់នៅក្នុងយេរូសាឡឹមអើយ! សូមបងប្អូនជ្រាប ហើយជឿត្រឡប់ពាក្យ របស់ខ្ញុំ។ ¹⁵ អ្នកទាំងនេះមិនមែនស្រវឹងស្រាដូចបងប្អូនស្មាននោះទេ ព្រោះទើបតែម៉ោងបីប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁶ ហេតុការណ៍នេះជានិច្ច ដែលព្យាករិយ័យអែលបាន ថ្លែងទុកមកថា៖ ¹⁷ «ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា នៅត្រាចុងក្រោយបង្អស់ ព្រះអង្គនឹងយកវិញ្ញាណព្រះអង្គមកចាក់បង្ហូរលើមនុស្សលោក។ កូនប្រុសកូនស្រី របស់អ្នកនឹងថ្លែងព្រះបន្ទូលពួកយុវជននឹងនិមិត្តឃើញការអស្ចារ្យ ហើយពួកគាត់ទំរប់សំអ្នករាល់គ្នានឹងយល់សុបិននិមិត្ត។ ¹⁸ ក្នុងថ្ងៃនោះ ព្រះអង្គនឹងផ្តល់ព្រះវិញ្ញាណ បង្ហូរលើអ្នកបម្រើទាំងប្រុសទាំងស្រីរបស់ព្រះអង្គ ហើយពួកគេនឹងថ្លែងព្រះបន្ទូល។ ¹⁹ ព្រះអង្គនឹងសម្តែងប្រិទ្ធិបាដិហារីយ័នៅលើ មេឃ និងទីសម្គាល់ផ្សេងៗនៅលើផែនដី គឺមានឈាម មានភ្លើង និងមានកំស្មៅផ្សេងៗ។ ²⁰ ព្រះអាទិត្យនឹងប្រែទៅជាងងឹតបាត់ស្មើ ព្រះចន្ទនឹងប្រែទៅជា ឈាមនៅមុនថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យ និងរង្ស៊ីខ្ពង់ខ្ពស់ពេលព្រះអង្គយាងមក ²¹ ពេលនោះ អ្នកណាអង្វររកព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងទទួលការសង្គ្រោះ»។ ²² បងប្អូនអ៊ីស្រាអែលអើយ សូមស្តាប់ពាក្យនេះចុះ! ព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញព្រះយេស៊ូដល់អ្នក ដោយព្រះអង្គបានសម្តែងការ អស្ចារ្យ ប្រិទ្ធិបាដិហារីយ័ និងទីសម្គាល់ផ្សេងៗ នៅកណ្តាលចំណោមបងប្អូនដូចបងប្អូនបានដឹងហើយ។ ²³ បងប្អូនបានចាប់បញ្ជូនលោកយេស៊ូនេះ ទៅឲ្យពួក ជនពាលឥតសាសនាផ្កាងលោក ដូចព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់ទុក ដោយព្រះអង្គជ្រាបជាមុនថា ព្រះអង្គត្រូវសុគតដោយការជាប់ឆ្នាំង។ ²⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ បានប្រោសលោកឲ្យរស់ឡើងវិញ និងដោះលែងលោកឲ្យរួចពីទុក្ខលំបាកនៃសេចក្តីស្លាប់ ព្រោះសេចក្តីស្លាប់មិនអាចឃុំលោកទុកបានឡើយ។ ²⁵ ព្រះបាទដាវីឌ មានរាជឱង្ការអំពី លោកយេស៊ូនេះថា៖ ទូលបង្គំបានឃើញព្រះអម្ចាស់នៅមុខទូលបង្គំជាជិត្ត ព្រោះព្រះអង្គគង់នៅខាងស្តាំទូលបង្គំមិនឲ្យទូលបង្គំត្រូវញាប់ញ័រ ឡើយ។ ²⁶ ហេតុនេះហើយបានជាចិត្តទូលបង្គំរីករាយទូលបង្គំពោលពាក្យដោយអំណរ ហើយសូម្បីតែរូបកាយរបស់ទូលបង្គំក៏នឹងសម្រាកដោយសេចក្តី សង្ឃឹមដែរ។ ²⁷ ដ្បិត ព្រះអង្គនឹងមិនបោះបង់ព្រលឹងទូលបង្គំ ចោលនៅក្នុងស្ថានមនុស្សស្លាប់ឡើយ ហើយព្រះអង្គក៏មិនបណ្តោយឲ្យសពអ្នកបម្រើរបស់ ព្រះអង្គត្រូវរលួយដែរ។ ព្រះអង្គបានបង្ហាញអោយទូលបង្គំស្គាល់ផ្លូវនៃជីវិត។ ²⁸ ព្រះអង្គនឹងប្រទានឲ្យទូលបង្គំមានសុភមង្គលដ៏ពេញលេញដោយព្រះអង្គគង់ ជាមួយទូលបង្គំ»។ ²⁹ «បងប្អូនអើយ! ខ្ញុំសូមជម្រាបបងប្អូនឲ្យបានច្បាស់អំពីព្រះបាទដាវីឌ ជាបុព្វបុរសរបស់យើងនោះថា ព្រះអង្គបានសោយទិវង្គតផុតទៅ ហើយ គេបានបញ្ចុះព្រះសពរបស់ព្រះអង្គ រីឯផ្លូវរបស់ព្រះអង្គក៏ស្ថិតនៅជាមួយយើងរហូតដល់សព្វថ្ងៃដែរ។ ³⁰ ដោយព្រះបាទដាវីឌជាព្យាករិយ័យរូបប្រុងជ្រាប ថា ព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ជាមួយព្រះអង្គថា នឹងប្រទានឲ្យព្រះរាជវង្សរបស់ទ្រង់មួយអង្គ ឡើងស្នងរាជ្យ។ ³¹ ព្រះបាទដាវីឌបានឈ្លងយល់ជា មុនអំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺទ្រង់មានរាជឱង្ការថា ព្រះជាម្ចាស់ពុំទុកព្រះគ្រីស្ទចោលនៅក្នុងស្ថានមនុស្សស្លាប់ទេ ហើយក៏មិនទុកឲ្យសពព្រះអង្គត្រូវ រលួយដែរ។ ³² ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះយេស៊ូឲ្យរស់ឡើងវិញ ដោយយើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាជាសាក្សី។ ³³ ព្រះជាម្ចាស់បានលើកលោកយេស៊ូ ឡើងគង់នៅខាងស្តាំព្រះវរបិតា ហើយបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធពីព្រះបិតាតាមព្រះបន្ទូលសន្យា ហើយព្រះអង្គចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណនេះមកលើយើងខ្ញុំ ដូច បងប្អូនបានឃើញនិងឮស្រាប់។ ³⁴ ព្រះបាទដាវីឌ មិនបានយាងឡើងទៅស្ថានបរមសុខទេ តែព្រះអង្គមានរាជឱង្ការថា៖ «ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅ កាន់ព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំថា សូមគង់ខាងស្តាំយើង។ ³⁵ ទំរាំដល់យើងបង្ហាញខ្លាំងស្រស់របស់ព្រះអង្គ មកដាក់ក្រោមព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គ»។ ³⁶ ហេតុនេះ សូមឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលដឹងជាក់ច្បាស់ថា លោកយេស៊ូនេះ ដែលបងប្អូនបានឆ្កាង ព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងលោកឡើងជាព្រះអម្ចាស់ និងជា ព្រះគ្រីស្ទហើយ»។ ³⁷ នៅពេលបណ្តាជនបានឮសេចក្តីទាំងនេះ ពួកគេរំជួលចិត្តខ្លាំង ហើយសួរលោកពេត្រុស និងសាវករងទៀតថា៖ «បងប្អូនអើយ! តើ ឲ្យយើងខ្ញុំធ្វើដូចម្តេច?»។ ³⁸ លោកពេត្រុសមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «សូមបងប្អូនកែប្រែចិត្តគំនិត ហើយម្នាក់ៗត្រូវទទួលពិធីជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទទៅ ដើម្បីព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសបងប្អូនអោយរួចពីបាប ហើយបងប្អូននឹងទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធជាអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ³⁹ ដ្បិតព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសន្យា ចំពោះបងប្អូនទាំងអស់គ្នា ចំពោះកូនចៅរបស់បងប្អូន និងចំពោះអស់អ្នកដែលនៅឆ្ងាយៗទាំងប៉ុន្មានដែរ តាមតែ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់យើងត្រាស់ហៅ»។ ⁴⁰ លោកពេត្រុសបានពន្យល់បញ្ជាក់ និងដាស់តឿនពួកគេ ដោយពាក្យពេចន៍ជាច្រើនទៀត គឺលោកមាន ប្រសាសន៍ថា៖ «សូមបងប្អូនទទួលការសង្គ្រោះឲ្យរួចផុតពីមនុស្សអាក្រក់សម័យនេះ»។ ⁴¹ បន្ទាប់មកពួកគេបានទទួលពាក្យរបស់លោក និងទទួលពិធីជ្រមុជ ទឹក ហើយនៅថ្ងៃនោះ មានមនុស្សប្រមាណបីពាន់នាក់ចូលមករួមជាមួយពួកសាវក។ ⁴² សិស្សទាំងនោះព្យាយាមស្តាប់សេចក្តីបង្រៀនរបស់ក្រុមសាវក និងប្រកបគ្នាជាបងប្អូនដោយធ្វើពិធីកាច់នំប៉័ង និងអធិស្ឋាន។ ⁴³ មនុស្សម្នាភោតស្ងប់ស្ងែងគ្រប់ៗគ្នា ដ្បិតក្រុមសាវកបានសម្តែងប្រិទ្ធិបាដិហារីយ័ និងធ្វើទី សម្គាល់ផ្សេងៗជាច្រើន។ ⁴⁴ អស់អ្នកដែលបានជឿលើព្រះអម្ចាស់ មានចិត្តគំនិតតែមួយ ហើយយករបស់របរដែលខ្លួនមានមកដាក់រួមគ្នាទាំងអស់។ ⁴⁵ គេ លក់ទ្រព្យសម្បត្តិ និងអ្វីៗជាបរិវាររបស់ខ្លួនយកប្រាក់មកចែកគ្នាតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេម្នាក់ៗ។ ⁴⁶ ជារៀងរាល់ថ្ងៃ គេបន្តរួមចិត្តគំនិតគ្នា ធ្វើនៅព្រះវិហារនិងធ្វើពិធីកាច់នំប៉័ងនៅតាមផ្ទះ ព្រមទាំងបរិភោគអាហារជាមួយគ្នាយ៉ាងសប្បាយរីករាយ និងដោយចិត្តស្មោះសរសើរ។ ⁴⁷ ពួកគេនាំគ្នាសរសើរ តម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រជាជនទាំងមូលគោរពរាប់អានពួកគេទាំងអស់គ្នា។ ព្រះអម្ចាស់បន្ថែមចំនួនអ្នកដែលព្រះអង្គបានសង្គ្រោះ មកក្នុងក្រុមរបស់គេជា រៀងរាល់ថ្ងៃ។

ជំពូក 3

¹ ឥឡូវលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានបានឡើងទៅព្រះវិហារជាមួយគ្នានៅម៉ោងប្រាំបួន។ ² អ្នកពិការជើង ពីកំណើតម្នាក់ត្រូវបានគេសេងមកដាក់នៅខ្លោងទ្វារព្រះវិហារឈ្មោះ «ទ្វារលំអ» រៀងរាល់ថ្ងៃដើម្បីសុំទានអស់អ្នកដែលចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ។ ³ ពេលគាត់ឃើញលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានកំពុងដើរចូលព្រះវិហារ គាត់ក៏សុំទានពីលោកទាំងពីរ។ ⁴ លោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានសម្លឹងមើលមុខគាត់ រួចនិយាយថា៖ «សូមមើលមកយើង!»។ ⁵ គាត់ក៏ក្រឡេកមើលទៅលោកទាំងពីរ ដោយសង្ឃឹមថានឹងទទួលរបស់អ្វីមួយពីពួកលោក។ ⁶ ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំគ្មានប្រាក់ គ្មានមាសទេ តែអ្វីៗដែលខ្ញុំមាន ខ្ញុំសុំជូនអ្នក។ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត សូមអ្នកក្រោកដើរចុះ»។ ⁷ លោកចាប់ដៃស្តាំគាត់ឲ្យក្រោកឈរឡើង។ រំពេចនោះជើងរបស់គាត់ និងសន្លាក់ឆ្អឹងរឹងមាំ។ ⁸ គាត់ក៏ស្ទុះឈរឡើង ហើយដើរបាន។ គាត់ចូលក្នុងព្រះវិហារជាមួយសាវ័កទាំងពីររូប ទាំងដើរផង លោតផង និងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ផង។ ⁹ ប្រជាជនទាំងអស់បានឃើញគាត់ដើរ និងឮគាត់សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁰ គេបានដឹងថាអ្នកនោះហើយដែលតែងតែ អង្គុយសុំទាននៅខ្លោងទ្វារព្រះវិហារឈ្មោះ «ទ្វារលំអ» គេក៏ទទួលការអស្ចារ្យ និងស្ញើចសរសើរអំពីហេតុការណ៍ដែលកើតមានដល់គាត់។ ¹¹ នៅពេលបុរសនោះដើរតាមលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហាន ប្រជាជនទាំងអស់បានរត់មកជុំគ្នានៅថែវសាឡូម៉ូនដោយស្ងប់ស្ងែងជាខ្លាំង។ ¹² កាលលោកពេត្រុសឃើញដូច្នោះ ក៏មានប្រសាសន៍ទៅកាន់ប្រជាជនថា៖ «បងប្អូនអ៊ីស្រាអែលអើយ! ហេតុដូចម្តេចបានជាបងប្អូនស្ងប់ស្ងែងអំពីហេតុការណ៍នេះ? ហេតុដូចម្តេចបានជាបងប្អូនសម្លឹងមើលមកយើងមិនដាក់ភ្នែកដូច្នេះ? តើបងប្អូនស្មានថា យើងខ្ញុំបានប្រោសបុរសនេះឲ្យដើររួច មកពីប្រទានភាពរបស់យើងខ្ញុំផ្ទាល់ ឬមកពីយើងខ្ញុំចេះគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់មែនទេ? ¹³ ព្រះជាម្ចាស់របស់លោកអប្រាហាំ របស់លោកអ៊ីសាក និងរបស់លោកយ៉ាកុប ជាព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើងទាំងអស់គ្នា ទ្រង់បានប្រទានសិរីរុងរឿងមកលើព្រះយេស៊ូ ជាអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅឲ្យគេកាត់ទោស និងត្រូវបានគេបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ព្រះអង្គនៅចំពោះមុខលោកពីឡាត នៅពេលដែលលោកពីឡាតចង់ដោះលែងព្រះអង្គទៀតផង។ ¹⁴ បណ្តាជនបានបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ព្រះដ៏រស់ឡើងវិញ ហើយបានទាមទារសុំអេដេម៉ាដែលឃាតករជំនួសព្រះអង្គទៅវិញ។ ¹⁵ បងប្អូនបានធ្វើគុកម្ចាស់ប្រភពនៃជីវិត ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសឲ្យព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយយើងខ្ញុំជាសាក្សីអំពីហេតុការណ៍នេះ។ ¹⁶ ឥឡូវនេះដោយសារជំនឿលើព្រះនាមព្រះយេស៊ូ បុរសដែលបងប្អូនឃើញនិងស្គាល់នេះមានកម្លាំងឡើងវិញ។ ដោយលោកបានជឿនោះហើយបានជាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទផ្តល់មកលោកនូវសុខភាពពេញលេញដូចដែលបងប្អូនបានឃើញស្រាប់។ ¹⁷ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំដឹងថាបងប្អូនទាំងអស់គ្នា និងពួកនាម៉ឺនរបស់បងប្អូនបានប្រព្រឹត្តដូច្នោះ ទាំងមិនដឹងខ្លួន។ ¹⁸ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើឲ្យហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ស្របតាមសេចក្តីដែលព្រះអង្គប្រកាសទុកជាមុន តាមរយៈព្យាករណ៍ទាំងអស់ គឺថាព្រះគ្រីស្ទរបស់ព្រះអង្គនឹងត្រូវតែរងទុក្ខលំបាក ហើយព្រះអង្គឥឡូវនេះបានបំពេញកិច្ចការនោះមែន។ ¹⁹ ហេតុនេះ សូមកែប្រែចិត្តគំនិត ហើយវិលមករកព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គលុបអំពើបាបរបស់បងប្អូន។ ព្រះអម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យបងប្អូនបានទទួលព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអង្គ។ ²⁰ ព្រមទាំងប្រទានព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូមកបងប្អូន ដូចព្រះអង្គបានគ្រោងទុកជាមុន។ ²¹ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគង់នៅឯស្ថានបរមសុខ រហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់រៀបចំអ្វីៗទាំងអស់ឡើងវិញ ដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទុក តាមរយៈពួកព្យាករណ៍ដ៏រស់របស់ព្រះអង្គ នៅជំនាន់ដើមស្រាប់។ ²² លោកម៉ូសេមានប្រសាសន៍ថា៖ «ព្រះអម្ចាស់គឺជាព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើឲ្យមានព្យាករណ៍ដូចខ្ញុំ ងើបឡើងពីចំណោមបងប្អូនអ្នករាល់គ្នា។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវស្តាប់តាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលលោកមានប្រសាសន៍ប្រាប់។ ²³ រីឯអស់អ្នកដែលមិនព្រមស្តាប់ព្យាករណ៍នេះ នឹងត្រូវដកចេញពីចំណោមប្រជារាស្ត្រ។ ²⁴ ពិតមែន ព្យាករណ៍ទាំងប៉ុន្មានដែលបានថ្លែងព្រះបន្ទូលចាប់តាំងពីលោកសាំយូអែលមកសុទ្ធតែបានថ្លែងទុកអំពីសម័យកាលនេះ។ ²⁵ បងប្អូនហ្នឹងហើយជាកូនចៅរបស់ព្យាករណ៍ ហើយបងប្អូនក៏ចូលរួមក្នុងសម្ពន្ធមេត្រីដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើជាមួយបុព្វបុរសដែរ ដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់លោកអប្រាហាំថា៖ «ក្រុមគ្រួសារទាំងអស់នៅផែនដីនឹងទទួលពរ តាមរយៈពូជពង្សរបស់អ្នក។ ²⁶ ព្រះជាម្ចាស់បានឲ្យអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គងើបឡើង ហើយចាត់លោកឲ្យមករកបងប្អូនទាំងអស់គ្នាមុនគេបង្អស់ ដើម្បីប្រទានពរដល់បងប្អូន ដោយណែនាំម្នាក់ៗឲ្យងាកចេញពីអំពើទុច្ចរិត»។

ជំពូក 4

¹ នៅពេលលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានកំពុងតែមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ប្រជាជន ស្រាប់តែពួកបូជាចារ្យ មេកងរក្សាព្រះវិហារ និងពួកខាងគណៈសាខាស៊ីមកដល់។ ² ពួកគេទាស់ចិត្តដោយព្រោះលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានកំពុងបង្រៀនប្រជាជន ហើយប្រកាសអំពីការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូ។ ³ ពួកគេបានចាប់សាវកទាំងពីរយកទៅឃុំទុករហូតដល់ព្រឹកស្អែក ដ្បិតពេលនោះល្ងាចណាស់ហើយ។ ⁴ ប៉ុន្តែ បណ្តាជនភាគច្រើនដែលបានឮព្រះបន្ទូលបានជឿហើយចំនួនអ្នកជឿមានប្រមាណប្រាំពាន់នាក់។ ⁵ លុះស្អែកឡើង ពួកមេដឹកនាំ ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ និងពួកអាចារ្យបានជួបជុំគ្នានៅក្នុងយេរូសាឡឹម។ ⁶ មានលោកមហាបូជាចារ្យអាណា លោកកែផា លោកយ៉ូហាន លោកអលេក្សាន់ត្រុស និងក្រុមគ្រួសាររបស់នាយកបូជាចារ្យទាំងអស់។ ⁷ លោកទាំងនោះបានបញ្ជាឲ្យគេនាំលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានមកឈរនៅមុខអង្គប្រជុំ រួចសួរថា៖ «អ្នកបានធ្វើការនេះសម្បែងលើអំណាចអ្វី? ក្នុងនាមនរណា?» ⁸ ពេលនោះ លោកពេត្រុសបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «សូមជម្រាបអស់លោកជាអ្នកដឹកនាំប្រជាជន និងអស់លោកព្រឹទ្ធាចារ្យ។ ⁹ ថ្ងៃនេះអស់លោកសួរចម្លើយយើងខ្ញុំ ពីអំពើល្អដែលយើងខ្ញុំសង្គ្រោះអ្នកពីការឲ្យបានជាតាមរបៀបណា? ¹⁰ សូមអស់លោក និងប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលជ្រាបថា បុរសដែលឈរនៅមុខអស់លោកទាំងមានសុខភាពល្អនេះ បានជាដោយសារព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអ្នកភូមិណសារីត ដែលអស់លោកបានឆ្កាងហើយព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គអោយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ¹¹ ព្រះយេស៊ូ គឺជាថ្មដែលលោកទាំងអស់គ្នា ជាជាងសំណង់បានបោះចោលប៉ុន្តែព្រះអង្គបានត្រឡប់មកជាថ្មគ្រឹះដ៏សំខាន់បំផុត។ ¹² ក្រៅពីព្រះយេស៊ូ គ្មាននរណាម្នាក់អាចសង្គ្រោះមនុស្សបានទាល់តែសោះ ដ្បិតនៅក្រោមមេឃនេះព្រះជាម្ចាស់ពុំបានប្រទាននាមណាមួយផ្សេងទៀតមកមនុស្ស ដើម្បីសង្គ្រោះយើងបានឡើយ។ ¹³ កាលក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ឃើញទឹកចិត្តក្លាហានរបស់លោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានដូច្នេះ គេរៀងឆ្ងល់ណាស់ថា លោកទាំងពីរជាមនុស្សសាមញ្ញ ពុំដែលបានរៀនសូត្រជ្រៅជ្រះទេ គ្រាន់តែដឹងថាលោកទាំងពីរធ្លាប់នៅជាមួយព្រះយេស៊ូ។ ¹⁴ ពួកគេក៏រកពាក្យឆ្លើយតបវិញពុំបានសោះ ដោយព្រោះបុរសដែលបានជា ក៏កំពុងឈរនៅទីនោះដែរ។ ¹⁵ ពួកគេក៏បញ្ជាឲ្យលោកទាំងពីរចេញពីអង្គប្រជុំ។ ¹⁶ ហើយពិគ្រោះគ្នាថា៖ «តើយើងគួរធ្វើអ្វីដល់អ្នកទាំងពីរនេះ? ដ្បិតអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងមូលដឹងច្បាស់ថា គេធ្វើទីសម្គាល់អស្ចារ្យមួយដ៏រំសេស ដែលយើងមិនអាចបដិសេធបាន។ ¹⁷ ដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យរឿងនេះលេចឲ្យខ្លាញ់ដល់ប្រជាជនបន្ថែមទៀត យើងត្រូវហាមប្រាម និងគំរាមអ្នកទាំងពីរនេះ កុំឲ្យប្រកាសប្រាប់នរណាអំពីនាមនោះតទៅទៀតឡើយ។ ¹⁸ ក្រុមប្រឹក្សាក៏ហៅសាវកទាំងពីរមក ហើយហាមប្រាមមិនឲ្យនិយាយ និងបង្រៀនអំពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូទៀតជាដាច់ខាត។ ¹⁹ លោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហាន មានប្រសាសន៍តបទៅគេវិញថា៖ «សូមអស់លោកពិចារណាមើល នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ គួរឲ្យយើងខ្ញុំធ្វើតាមបង្គាប់អស់លោក ឬធ្វើតាមបង្គាប់របស់ព្រះអង្គ? ²⁰ យើងខ្ញុំឈប់និយាយអំពីហេតុការណ៍ដែលយើងខ្ញុំបានឃើញបានឮនោះពុំកើតទេ។ ²¹ បន្ទាប់ពីគំរាមសាជាថ្មីទៀត ពួកគេក៏ដោះលែងលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហាន។ ក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់រកហេតុ ដើម្បីដាក់ទោសលោកទាំងពីរមិនបាន ដ្បិតប្រជាជនគ្រប់គ្នាលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះហេតុការណ៍ដែលកើតមាននោះ។ ²² រីឯបុរសដែលបានជាដោយការអស្ចារ្យនោះ មានអាយុជាងសែសិបឆ្នាំហើយ។ ²³ ក្រោយ ពីបានរួចខ្លួនហើយ លោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហាននាំគ្នាទៅជួបពួកបងប្អូន ហើយរៀបរាប់អំពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលពួកមហាបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យបាននិយាយទៅពួកគេ។ ²⁴ កាលពួកគេឮដូច្នេះ គេរួមចិត្តគំនិតគ្នា ហើយបន្លឺសំឡេងទូលព្រះជាម្ចាស់ថា៖ «បពិត្រព្រះដ៏ជាចៅហ្វាយ ព្រះអង្គបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងអ្វីៗសព្វសារពើនៅទីនោះ។ ²⁵ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលតាមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ តាមរយៈអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ គឺព្រះបាទដាវីឌ ជាបុព្វបុរសយើងខ្ញុំថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាពិសាសន៍ទាំងឡាយនាំគ្នាបង្កើតកោលាហលដូច្នេះ? ហេតុអ្វីបានជាប្រជារាស្ត្រនានាមានគំនិតឥតខ្ចីសារដូច្នេះ? ²⁶ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ពួកស្តេចនៅលើផែនដី និងពួកមេដឹកនាំពួកដៃ រួមគំនិតគ្នាប្រឆាំងនឹងព្រះអម្ចាស់ ហើយប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទរបស់ព្រះអង្គ។ ²⁷ ប្រាកដមែន នៅក្នុងក្រុងនេះ ស្តេចហេរ៉ុដ និងលោកប៉ុនទាស-ពីឡាត រួមមានសាសន៍ដទៃទៀត និងប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលសមគំនិតផង បានរួមគ្នាប្រឆាំងនឹងព្រះយេស៊ូជាអ្នកបម្រើដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ ដែលទ្រង់បានចាក់ប្រេងអភិសេក ។ ²⁸ គេនាំគ្នាប្រព្រឹត្តដូចព្រះអង្គបានកំណត់ទុកជាមុនដោយព្រះហស្តទ្រង់ និងដោយព្រះតម្រិះរបស់ព្រះអង្គ។ ²⁹ ឥឡូវនេះ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ សូមជ្រាបសេចក្តីគំរាមរបស់ពួកគេ ហើយសូមប្រោសប្រទានអោយពួកអ្នកបម្រើព្រះអង្គ ថ្លែងព្រះបន្ទូលដោយចិត្តអង់អាចផង។ ³⁰ សូមសម្តែងការមិឲ្យអ្នកដ៏ដ៏បានជា និងប្រទានទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យតាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូជាអ្នកបម្រើដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។ ³¹ កាលពួកគេទូលអង្គព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះរួចហើយ កន្លែងដែលគេជួបជុំគ្នានោះក៏រំពាយ គេបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ហើយនាំគ្នាថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយចិត្តក្លាហាន។ ³² អ្នកជឿទាំងអំបាលមានចិត្តថ្លើមតែមួយ គ្មានអ្នកណាម្នាក់នឹកគិតថា ទ្រព្យសម្បត្តិដែលខ្លួនមានជាប់ស្នូលផ្ទាល់នោះឡើយ គឺគេយកមកដាក់ជាសម្បត្តិរួមទាំងអស់។ ³³ ក្រុមសាវកបានប្រកបដោយប្រទានភាពដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយនាំគ្នាផ្តល់សក្ខីភាពអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សម្តែងព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសដ៏លើសលប់ដល់ពួកគេទាំងអស់គ្នា។ ³⁴ ក្នុងចំណោមពួកគេគ្មាននរណាខ្លះខាតអ្វីឡើយ ព្រោះអស់អ្នកដែលមានដីធ្លី ឬផ្ទះសម្បែងនាំគ្នាឈប់ដីធ្លី និងផ្ទះនោះ។ ³⁵ យកប្រាក់ មកជូនក្រុមសាវក។ បន្ទាប់មក អ្នកជឿទាំងអស់គ្នាទទួលចំណែកតាមសេចក្តីត្រូវការរៀងៗខ្លួន។ ³⁶ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះយ៉ូស្ទ ជាពួកលេវី ស្រុកកំណើតនៅកោះគីប្រុស ក្រុមសាវកបានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា បារណាបាស (ដែលមានន័យថាជាអ្នកលើកទឹកចិត្តគេ)។ ³⁷ ហើយគាត់បានលក់ចម្ការមួយរបស់គាត់ ហើយយកប្រាក់មកជូនក្រុមសាវកដែរ។

ជំពូក 5

¹ ឥឡូវនេះមានបុរសម្នាក់ឈ្មោះ អាណាណាស និងភរិយាលោកឈ្មោះសាគីរ័បានលក់ដីរបស់គាត់មួយចំណែក ² ហើយសមគំនិតជាមួយភរិយាទុកប្រាក់មួយចំណែកសម្រាប់ខ្លួនឯង រួចយកប្រាក់ដែលនៅសល់ទៅជូនក្រុមសាវក។ ³ ប៉ុន្តែលោកពេត្រុសមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «អាណាណាសអើយ! ហេតុដូចម្តេចបានជាមានសាតាំងនៅពេញក្នុងចិត្តអ្នក រហូតដល់ទៅកុហកព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយទុកប្រាក់ដែលលក់ដីបាននោះមួយចំណែកដូច្នេះ? ⁴ កាលដើមឡើយ ដីនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នក លុះអ្នកបានលក់ហើយ ប្រាក់ដែលបានមកនោះអ្នកអាចប្រើប្រាស់តាមចិត្ត! ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកមានគំនិតប្រព្រឹត្តយ៉ាងហ្នឹង? អ្នកបានកុហកព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនកុហកមនុស្សទេ»។ ⁵ កាលអាណាណាសបានឮពាក្យនេះ ក៏ដួលដាច់ខ្យល់ស្លាប់ទៅ។ រីឯអស់អ្នកដែលបានឮដំណឹងនេះ ក៏ស្វែងខ្លាចជាខ្លាំង។ ⁶ ពួកយុវជននាំគ្នាមករុំសពអាណាណាស ហើយសែងយកទៅកប់។ ⁷ ប្រមាណជាបីម៉ោងក្រោយមក ភរិយារបស់អាណាណាសចូលមកដល់ ដោយមិនបានដឹងហេតុការណ៍ដែលកើតមាននោះឡើយ។ ⁸ លោកពេត្រុសសួរនាងថា៖ «សូមប្រាប់ខ្ញុំមកមើល តើប្តីនាង និងនាងលក់ដីបានប្រាក់ប៉ុណ្ណោះមែនឬ?»។ នាងឆ្លើយថា៖ «ចាស! បានប្រាក់ប៉ុណ្ណឹងមែន»។ ⁹ បន្ទាប់មក លោកពេត្រុសក៏មានប្រសាសន៍ទៅនាងទៀតថា៖ «ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នករួមគំនិតគ្នាល្បងល្បងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់ដូច្នេះ? មើល! ពួកអ្នកដែលបានបញ្ចុះសពប្តីនាងមកដល់នៅមាត់ទ្វារហើយ គេនឹងសែងនាងយកទៅដែរ»។ ¹⁰ រំពេចនោះ នាងក៏ដួលនៅទៀបជើងរបស់លោក ហើយដាច់ខ្យល់ស្លាប់ទៅ។ ពេលពួកយុវជនចូលមក ឃើញនាងស្លាប់ទៅហើយ គេក៏នាំគ្នាយកសពនាងទៅបញ្ចុះនៅក្បែរសពប្តីរបស់នាង។ ¹¹ ក្រុមជំនុំទាំងមូល និងអស់អ្នកដែលបានឮដំណឹងនេះ ស្វែងខ្លាចជាខ្លាំង។ ¹² សាវកបាននាំគ្នាបានធ្វើទិសម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យ និងប្រព្វិធានិហារីយ៉ាងច្រើននៅក្នុងចំណោមប្រជាជន។ អ្នកជឿទាំងអស់រួមចិត្តគំនិតគ្នា គេឈរនៅតាមថែវសាច្យម៉ូន។ ¹³ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាហ៊ានមកចូលរួមជាមួយក្រុមសាវកឡើយ ទោះយ៉ាងណាប្រជាជនកោតសរសើរពួកគេគ្រប់ៗគ្នា។ ¹⁴ មានបណ្តាជនទាំងប្រុសទាំងស្រីកាន់តែច្រើនឡើងបានជឿលើព្រះអម្ចាស់។ ¹⁵ មនុស្សម្នាបានសែងអ្នកដ៏ដ៏មកដាក់នៅតាមផ្លូវ ឲ្យដេកលើគ្រែស្នែង លើកន្ទេល ប្រាថ្នាយ៉ាងហោចណាស់គ្រាន់តែឲ្យស្រមោលលោកពេត្រុសបាំងលើអ្នកដ៏ដ៏ណាម្នាក់ នៅពេលដែលលោកដើរកាត់តាមនោះ។ ¹⁶ មានមនុស្សជាច្រើននាំគ្នាធ្វើដំណើរមកពីភូមិនានានៅជិតក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងសែងអ្នកដ៏ដ៏ និងអ្នកដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់ចូលមកជាមួយផង អ្នកទាំងនោះបានជាគ្រប់ៗគ្នា។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ មានលោកមហាបូជាចារ្យ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយលោកទាំងប៉ុន្មាន គឺពួកខាងគណៈសាខូស៊ីមានចិត្តច្រណែនជាខ្លាំង។ ¹⁸ គេលើកគ្នាមកចាប់ក្រុមសាវកយកទៅឃុំឃាំងនៅពន្ធនាគារសាធារណៈ។ ¹⁹ លុះដល់យប់ មានទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់មកបើកទ្វារពន្ធនាគារឲ្យក្រុមសាវកចេញទាំងពេលថា៖ ²⁰ «សូមអញ្ជើញទៅឈរក្នុងព្រះវិហារ ហើយប្រកាសព្រះបន្ទូលទាំងឡាយណា ដែលផ្តល់ជីវិតនេះឲ្យប្រជាជនស្តាប់ចុះ»។ ²¹ កាលបានឮពាក្យទេវតា ក្រុមសាវកនាំគ្នាចូលទៅក្នុងព្រះវិហារតាំងពីព្រលឹម ហើយបង្រៀនប្រជាជន។ ប៉ុន្តែលោកមហាបូជាចារ្យ និងអស់អ្នកដែលនៅជាមួយលោកបានកោះហៅក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ និងក្រុមចាស់ទុំនៃប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលមកជួបជុំគ្នា រួចចាត់អ្នកយាមឲ្យទៅនាំក្រុមសាវកពីពន្ធនាគារមក។ ²² ប៉ុន្តែ ពេលទៅដល់ទីឃុំឃាំង គេឮឃើញក្រុមសាវកនោះទេ គេនាំគ្នាវិលមកវិញជម្រាបថា៖ ²³ «យើងខ្ញុំឃើញទីឃុំឃាំងនៅបិទជិតល្អណាស់ ហើយពួកអ្នកយាមក៏ឈរយាមនៅខាងមុខទ្វារដែរ តែពេលយើងខ្ញុំបើកទ្វារ ពុំឃើញមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងទីនោះសោះ»។ ²⁴ កាលមេកងរក្សាព្រះវិហារ និងពួកនាយកបូជាចារ្យឮដូច្នោះ ពួកគេមិនដឹងជាត្រូវគិតយ៉ាងណាអំពីក្រុមសាវក និងអំពីហេតុការណ៍ដែលនឹងកើតឡើងនោះឡើយ។ ²⁵ ពេលនោះ មានម្នាក់ចូលមកជម្រាបអង្គប្រជុំថា៖ «ពួកអ្នកដែលអស់លោកបានចាប់ឃុំឃាំង កំពុងតែឈប់បង្រៀនប្រជាជន ក្នុងព្រះវិហារឯណោះ»។ ²⁶ មេកងរក្សាព្រះវិហារ ក៏នាំទាហានចេញទៅចាប់ក្រុមសាវកបណ្តើរមក តែឥតមានធ្វើបាបអ្វីទេ ព្រោះគេខ្លាចប្រជាជនយកដុំថ្មគប់។ ²⁷ លុះនាំក្រុមសាវកមកដល់ហើយ ពួកគេក៏ឲ្យឈរនៅមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ លោកមហាបូជាចារ្យសួរក្រុមសាវកថា៖ ²⁸ «យើងបានហាមប្រាមអ្នករាល់គ្នាជាដាច់ខាត ថាមិនឲ្យបង្រៀនប្រជាជនក្នុងនាមនេះជាដាច់ខាត តែឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាបែរជាបង្រៀនគេពាសពេញក្រុងយេរូសាឡឹមទាំងមូលទៅវិញ ហើយចង់ទម្លាក់កំហុសនៃការប្រហារជីវិតបុរសនោះមកលើយើងថែមទៀតផង»។ ²⁹ ប៉ុន្តែលោកពេត្រុស និងសាវកឯទៀតឆ្លើយឡើងថា៖ «យើងខ្ញុំត្រូវស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ជាដាច់ខាតស្តាប់បង្គាប់មនុស្ស។ ³⁰ ព្រះជាម្ចាស់នៃបុព្វបុរសរបស់យើងបានប្រោសលោកយេស៊ូ ដែលអស់លោកបានសម្លាប់ដោយព្យួរនៅលើឈើនោះឲ្យមានជីវិតរស់ឡើងវិញ។ ³¹ ព្រះជាម្ចាស់បានលើកតម្កើងលោកយេស៊ូឡើងទៅគង់នៅខាងស្តាំព្រះបិតា ហើយតែងតាំងលោកជាព្រះរាជបុត្រ និងជាព្រះសង្គ្រោះមួយអង្គ ដើម្បីឲ្យប្រជាសាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលកែប្រែចិត្តគំនិត ហើយព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យពួកគេរួចពីបាប។ ³² យើងខ្ញុំជាសាក្សីអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ ហើយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានដល់អស់អ្នកស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គ ក៏ធ្វើជាសាក្សីបានដែរ»។ ³³ កាលក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ឮដូច្នេះ ពួកគេក្រេវក្រោធជាខ្លាំង ហើយចង់សម្លាប់ក្រុមសាវក។ ³⁴ ប៉ុន្តែមានបុរសម្នាក់ខាងគណៈផារីស៊ីឈ្មោះកាម៉ាលាលជាអ្នកប្រាជ្ញខាងវិន័យ ដែលប្រជាជនគោរពគ្រប់ៗគ្នាក្រោកឈរឡើងនៅមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ ហើយសុំឲ្យគេនាំក្រុមសាវកចេញពីទីនោះមួយស្របក់។ ³⁵ បន្ទាប់មក លោកមានប្រសាសន៍ទៅកាន់អង្គប្រជុំថា៖ «អស់លោកជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលអើយ សូមប្រយ័ត្នចំពោះអំពើដែលអស់លោកប៉ុនប៉ងនឹងធ្វើដល់អ្នកទាំងនេះ។ ³⁶ ក្នុងពេលថ្មីៗកន្លងទៅ មានម្នាក់ឈ្មោះថីដាស បានតាំងខ្លួនឡើងជាវិវរជន ហើយប្រមូលបានមនុស្សប្រមាណជាបួនរយនាក់។ ថីដាសត្រូវគេប្រហារជីវិត រីឯពួកអ្នកដែលចូលដៃជាមួយគាត់ក៏ត្រូវបែកខ្ញែកគ្នាអស់គ្មានសល់។ ³⁷ បន្ទាប់ពីបុរសម្នាក់នោះ នៅជំនាន់ដែលគេជំរឿនប្រជាជន មានយូដាសជាអ្នកស្រុកកាលីឡេ បានលើកខ្លួនឡើងបញ្ចូលមនុស្សជាច្រើនឲ្យទៅតាមគាត់។ យូដាសក៏ត្រូវគេប្រហារជីវិតដែរ ហើយអស់អ្នកដែលចូលដៃជាមួយគាត់ក៏បែកខ្ញែកគ្នាអស់ទៅ។ ³⁸ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមជម្រាបអស់លោកថា សូមកុំរើសលំនឹងអ្នកទាំងនេះទៀតធ្វើអ្វី លែងទៅវិញទៅ។ ប្រសិនបើគម្រោងការ និងកិច្ចការដែលគេចាប់ផ្តើមធ្វើមានប្រភពចេញមកពីមនុស្ស នោះមុខងារលាយសាបសូន្យមិនខាន។ ³⁹ ផ្ទុយទៅវិញ បើកិច្ចការទាំងនោះមានប្រភពចេញមកពីព្រះជាម្ចាស់ អស់លោកពុំអាចរំលាយបានឡើយ។ ហេតុនេះ សូមប្រុងប្រយ័ត្ន ក្រែងលោកអស់លោកបែរជាប្រឆាំងទៅនឹងព្រះជាម្ចាស់ទៅវិញ»។ ពួកគេយល់ស្របតាមយោបល់របស់លោកកាម៉ាលាលទាំងអស់គ្នា។ ⁴⁰ បន្ទាប់មក គេក៏ហៅក្រុមសាវកមកវិញ ហើយបញ្ជាឲ្យរាយនឹងរំពាត់ទាំងហាមប្រាមមិនឲ្យប្រកាសអំពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូទៀត រួចលែងឲ្យត្រឡប់ទៅវិញ។ ⁴¹ ក្រុមសាវកចាកចេញពីក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ទាំងអស់ប្លាយជឿត្រូវព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យគេមានកិត្តិយស រងទុក្ខទោសព្រោះតែព្រះនាមព្រះយេស៊ូ។ ⁴² ជារៀងរាល់ថ្ងៃ គេតែងតែបង្រៀនប្រជាជន និងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៅក្នុងព្រះវិហារ និងនៅតាមផ្ទះឥតឈប់ឈរឡើយ។

ជំពូក 6

¹ រហូតមកដល់ពេលនោះ ចំនួនសិស្សចេះតែកើនឡើងជាលំដាប់។ ជនជាតិយូដាដែលនិយាយភាសាក្រិកនាំគ្នាអ្វីៗទាំងនឹងជនជាតិយូដាដែលនិយាយភាសាហេប្រឺថា នៅពេលចែកម្ហូបអាហារប្រចាំថ្ងៃ ពួកហេប្រឺបានមើលរំលងស្ត្រីមេម៉ាយ។ ² សាវកទាំងដប់ពីររូបក៏កោះហៅពួកសិស្សទាំងអស់មក ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «មិនគួរឲ្យយើងខ្ញុំបោះបង់ចោលការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីទៅបម្រើនៅតុអាហារឡើយ។» ³ ហេតុនេះ បងប្អូនអើយ សូមជ្រើសរើសយកបុរសប្រាំពីររូបក្នុងចំណោមបងប្អូន ដែលមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ ហើយពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ និងប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃ យើងខ្ញុំនឹងតែងតាំងគេឲ្យបំពេញមុខងារនេះ។ ⁴ រីឯយើងខ្ញុំវិញ យើងខ្ញុំនឹងគិតតែពីអធិស្ឋាន និងបម្រើព័ន្ធកិច្ចនៃព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។» ⁵ ពួកសិស្សទាំងប៉ុន្មានពេញចិត្តនឹងសេចក្តីស្នើនេះណាស់ ដូច្នេះគេក៏ជ្រើសយកលោកស្មេផានដែលពោរពេញដោយជំនឿ និងព្រះវិញ្ញាណជីវសុទ្ធ លោកភីលីព លោកយូឌីស លោកនីកាន់ លោកទីម៉ូន លោកប៉ាមេណា និងលោកនីកូឡាសជាអ្នកស្រុកអន់ទីយ៉ូកដែលចូលសាសនាយូដា។ ⁶ ពួកអ្នកជឿនាំគ្នាទាំងនោះមកជួបក្រុមសាវក ក្រុមសាវកក៏នាំគ្នាអធិស្ឋាន ហើយដាក់ដៃលើអ្នកទាំងនោះ។ ⁷ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏ឮសូសសាយកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ចំនួនសិស្សនៅក្នុងយេរូសាឡឹមបានកើនឡើងយ៉ាងច្រើនឥតគណនា ហើយមានពួកបូជាចារ្យដ៏ច្រើនលើសលប់ សុខចិត្តប្រតិបត្តិតាមដំនើរដែរ។ ⁸ ឥឡូវលោកស្មេផានបានពោរពេញដោយព្រះគុណ និងប្រទានភាពហើយសម្តែងប្រវត្តិបារមី និងទីសម្គាល់ធំៗក្នុងចំណោមប្រជាជន។ ⁹ តែមានអ្នកខ្លះជាសមាជិកសាលាប្រជុំដែលគេហៅថា «សាលាប្រជុំពួកអ្នកងារពីដើម» និងអ្នកខ្លះពីចំណោមអ្នកស្រុកគីរីន អ្នកស្រុកអលេក្សានដ្រា និងអ្នកខ្លះទៀតពីចំណោមអ្នកស្រុកគីលីកា និងអ្នកស្រុកអាស៊ី នាំគ្នាជជែករវាងមួយលោកស្មេផាន។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ ពួកគេពុំអាចជជែកឈ្នះលោកស្មេផានឡើយ ព្រោះលោកមានប្រសាសន៍ប្រកបដោយប្រាជ្ញាមកពីព្រះវិញ្ញាណ។ ¹¹ ដូច្នេះ អ្នកទាំងនេះនាំគ្នាសូកមនុស្សខ្លះឲ្យនិយាយថា៖ «យើងខ្ញុំបានឮអ្នកនេះ ពោលពាក្យប្រមាថលោកម៉ូសេ និងប្រមាថព្រះជាម្ចាស់។» ¹² ពួកគេបានធ្វើឲ្យមានការបះបោរក្នុងប្រជាជន និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យ ហើយពួកអាចារ្យ រួចមកចាប់លោកស្មេផានបញ្ជូនទៅក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់។ ¹³ ពួកគេនាំសាក្សីក្លែងក្លាយមកចោទប្រកាន់លោកថា៖ «ជននេះចេះតែនិយាយប្រឆាំងនឹងព្រះវិហារ ប្រឆាំងនឹងក្រឹត្យវិន័យឥតឈប់ឈរ។» ¹⁴ ដ្បិតយើងខ្ញុំបានឮគាត់និយាយថា ឈ្មោះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណសាវ័ត នោះនឹងរុះរើហោរចោល ព្រមទាំងប្តូរប្រពៃណីដែលលោកម៉ូសេបានទុកឲ្យយើងខ្ញុំថែមទៀតផង។ ¹⁵ អស់អ្នកដែលអង្គុយនៅក្នុងក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ទាំងប៉ុន្មាន សម្លឹងមើលមកលោកស្មេផានគ្រប់ៗគ្នា ហើយឃើញមុខរបស់លោកមានទ្រង់ទ្រាយដូចមុខរបស់ទេវតា។

ជំពូក 7

¹ លោកមហាបូជាចារ្យមានប្រសាសន៍សួរថា៖ «តើពិតជាដូច្នេះមែនឬ?» ² លោកស្មោះឆ្លើយឡើងថា៖ «សូមជម្រាបអស់លោកជាបងប្អូន និងជាឪពុក សូមជ្រាប! កាលព្រះជាម្ចាស់ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង បានបង្ហាញលោកអប្រាហាំជាបុព្វបុរសរបស់យើង ពេលលោករស់នៅក្នុងស្រុកមេសូប៉ូតាម៉ា គឺមុនពេលលោកទៅនៅស្រុកខាវីន ³ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា៖ «ចូរចាកចេញពីស្រុកកំណើតរបស់អ្នក និងញាតិសន្តានរបស់អ្នក រួចធ្វើដំណើរទៅកាន់ស្រុកមួយដែលយើងនឹងបង្ហាញអ្នក»។ ⁴ បន្ទាប់មក លោកអប្រាហាំក៏ចាកចេញពីស្រុកខាវីនដេ ទៅរស់នៅក្នុងស្រុកខាវីន។ ក្រោយពេលឪពុករបស់លោកទទួលមរណភាពផុតទៅ ព្រះជាម្ចាស់បាននាំលោកចេញពីស្រុកនោះ មកនៅស្រុកដែលអស់លោករស់នៅសព្វថ្ងៃ។ ⁵ ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានប្រទានដីធ្លីឲ្យលោកឡើយ គឺសូម្បីតែដីល្មមនឹងដាក់បាតជើង ក៏ព្រះអង្គមិនប្រទានឲ្យដែរ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គបានសន្យាថា នឹងប្រគល់ស្រុកនេះទាំងមូលមកឲ្យលោក និងឲ្យពូជពង្សរបស់លោកដល់ជំនាន់ក្រោយៗផង ទោះបីពេលនោះ លោកអប្រាហាំពុំទាន់មានកូននៅឡើយក្តី។ ⁶ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅលោកថា ពូជពង្សរបស់លោកនឹងអាស្រ័យនៅលើទឹកដីបរទេសមួយរយៈ ហើយអ្នកស្រុកនោះនឹងយកពូជពង្សរបស់លោក ធ្វើជាខ្ញុំបម្រើ ព្រមទាំងធ្វើទុក្ខទោសគេអស់រយៈពេលបួនរយឆ្នាំ។ ⁷ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៀតថា៖ «ប៉ុន្តែ យើងនឹងដាក់ទោសជាតិសាសន៍ណា ដែលយកពូជពង្សរបស់អ្នកធ្វើជាខ្ញុំបម្រើ។ ក្រោយមក ពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងចាកចេញពីស្រុកនោះ មកគោរពថ្វាយបង្គំយើងនៅទីកន្លែងនេះ»។ ⁸ បន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសប្រទានសម្បត្តិឲ្យលោកអប្រាហាំ ដោយយកពិធីកាត់ស្បែកធ្វើជាសញ្ញា។ ហេតុនេះហើយបានជាលោកអ៊ីសាកកើតបានប្រាំបីថ្ងៃ លោកអប្រាហាំជាឪពុក បានធ្វើពិធីកាត់ស្បែកឲ្យ។ លោកអ៊ីសាកក៏បានធ្វើពិធីកាត់ស្បែកឲ្យលោកយ៉ាកុប ហើយលោកយ៉ាកុបក៏បានធ្វើពិធីកាត់ស្បែកឲ្យបុព្វបុរសទាំងដប់ពីររូប។ ⁹ ពួកបុព្វបុរសមានចិត្តច្រណែនល្អានិស្សន្ទនឹងលោកយ៉ូសែប ក៏លក់លោកឲ្យគេនាំយកទៅធ្វើជាខ្ញុំបម្រើនៅស្រុកអេស៊ីប។ ¹⁰ ហើយរំដោះលោកឲ្យរួចផុតពីទុក្ខវេទនាទាំងប៉ុន្មាន។ ព្រះអង្គប្រទានឲ្យលោកមានប្រាជ្ញារឹងរ៉ឹង និងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះចៅជាឋានជាស្តេចនៃស្រុកអេស៊ីប។ ព្រះចៅជាឋានបានតែងតាំងលោក ឲ្យគ្រប់គ្រងលើស្រុកអេស៊ីប និងត្រួតត្រាព្រះរាជវាំងទាំងមូលផង។ ¹¹ ពេលនោះ មានកើតទុរ្ភិក្សពេញទាំងស្រុកអេស៊ីប និងស្រុកកាណាន បណ្តាលឲ្យមានទុក្ខវេទនាជាខ្លាំង បុព្វបុរសរបស់យើងរកអ្វីបរិភោគពុំបានឡើយ។ ¹² ពេលលោកយ៉ាកុបឮដំណឹងថា នៅស្រុកអេស៊ីបមានស្រូវ លោកក៏ចាត់ពួកបុព្វបុរសរបស់យើងឲ្យទៅស្រុកនោះជាលើកទីមួយ។ ¹³ នៅលើកទីពីរ លោកយ៉ូសែបបានប្រាប់ឲ្យបងប្អូនរបស់លោក ឲ្យបានស្គាល់លោក ហើយព្រះចៅជាឋានក៏បានជ្រាបអំពីដើមកំណើតរបស់លោកយ៉ូសែបដែរ។ ¹⁴ បន្ទាប់មក លោកយ៉ូសែបបានចាត់គេឲ្យទៅអញ្ជើញលោកយ៉ាកុបជាឪពុក និងញាតិសន្តានទាំងអស់ ដែលមានគ្នាចិតសិបប្រាំនាក់នោះមកស្រុកអេស៊ីប។ ¹⁵ លោកយ៉ាកុបក៏ចុះទៅស្រុកអេស៊ីប ហើយលោកទទួលមរណភាពនៅទីនោះ ព្រមទាំងពួកបុព្វបុរសយើងក៏ទទួលមរណភាពនៅស្រុកនោះដែរ។ ¹⁶ គេបានដឹកសពលោកយ៉ាកុប និងសពពួកបុព្វបុរសមកបញ្ចុះនៅភូមិស៊ីតែមក្នុងផ្នូរ ដែលលោកអប្រាហាំបានទិញពីកូនរបស់លោកហេមរនៅភូមិស៊ីតែមនោះ។ ¹⁷ លុះជិតដល់ពេលព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបំពេញតាមព្រះបន្ទូលដែលព្រះអង្គសន្យាជាមួយលោកអប្រាហាំ នោះជនជាតិរបស់យើងបានកើនចំនួនកាន់តែច្រើនឡើងៗនៅស្រុកអេស៊ីប។ ¹⁸ រហូតដល់មានស្តេចថ្មីឡើងគ្រងរាជ្យនៅស្រុកអេស៊ីប ប៉ុន្តែស្តេចនោះមិនស្គាល់លោកយ៉ូសែបទេ។ ¹⁹ ស្តេចថ្មីនោះបានប្រើល្បិចអាក្រក់បោកបញ្ឆោតបុព្វបុរសយើង គឺបានធ្វើបាបបុព្វបុរសរបស់យើង រហូតដល់ថ្នាក់បង្ខំពួកគាត់ឲ្យយកទារកតូចៗរបស់ខ្លួនយកទៅចោល ដើម្បីកុំឲ្យមានជីវិតរស់នៅមុខទៀត។ ²⁰ នៅជំនាន់ លោកម៉ូសេចាប់កំណើត ហើយលោកជាទារកមួយដ៏ស្អាតជាតិគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ ឪពុកម្តាយបានចិញ្ចឹមលោកនៅក្នុងផ្ទះអស់រយៈពេលបីខែ។ ²¹ កាលគេយកលោកទៅចោល បុត្រីរបស់ស្តេចផ្តាច់ដោះបានរើសលោកយកមកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ធ្វើជាកូន។ ²² លោកម៉ូសេបានទទួលការអប់រំតាមចំណេះវិជ្ជាទាំងប៉ុន្មាន របស់ជនជាតិអេស៊ីប លោកមានសំនួនវាហារពូកែ ហើយប៊ុនប្រសប់ធ្វើកិច្ចការផ្សេងៗផង។ ²³ ប៉ុន្តែពេលលោកអាយុប្រហែលសែសិបឆ្នាំ លោកក៏បានសម្រេចចិត្តទៅសួរសុខទុក្ខជនជាតិអ៊ីស្រាអែលជាបងប្អូនរួមជាតិរបស់លោក។ ²⁴ លោកបានឃើញជនរួមជាតិរបស់លោកម្នាក់ត្រូវគេធ្វើបាប លោកក៏ចេញមុខការពារ ហើយសងសឹកជំនួសអ្នកដែលត្រូវគេធ្វើបាប ដោយវាយសម្លាប់ជនជាតិអេស៊ីបនោះទៅ។ ²⁵ លោកបានគិតថា បងប្អូនរួមជាតិរបស់លោកនឹងយល់ថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រើលោកមកសង្គ្រោះពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេពុំបានយល់ដូច្នោះឡើយ។ ²⁶ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ លោកម៉ូសេបានប្រទះឃើញជនជាតិអ៊ីស្រាអែលខ្លះកំពុងវាយគ្នា លោកក៏មានប្រសាសន៍សម្រុះសម្រួលគេថា៖ «អ្នករាល់គ្នាជាបងប្អូននឹងគ្នា ហេតុដូចម្តេចបានជាធ្វើបាបគ្នាឯងដូច្នេះ?» ²⁷ ប៉ុន្តែម្នាក់ដែលធ្វើបាបបងប្អូនខ្លួន បានប្រានលោកម៉ូសេចេញទាំងពេលថា៖ «នរណាបានតាំងអ្នកឲ្យធ្វើជាមេដឹកនាំ និងជាចៅក្រមលើយើង?» ²⁸ តើអ្នកចង់សម្លាប់ខ្ញុំដូចអ្នកបានសម្លាប់អេស៊ីបម្នាក់ពីម្សិលមិញនោះដែរឬ?»។ ²⁹ លោកម៉ូសេក៏កៀសខ្លួនទៅនៅស្រុកម៉ាឌាន ក្រោយពេលបានឮដូច្នេះ ហើយនៅស្រុកនោះលោកបានកូនប្រុសពីរនាក់។ ³⁰ សែសិបឆ្នាំកន្លងមកទៀត មានទេវតាមួយរូបបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យលោកឃើញ នៅវាលរហោស្ថានភ្នំស៊ីណៃ ក្នុងអណ្តាតភ្លើងដែលកំពុងឆេះក្នុងគុម្ពាតមួយ។ ³¹ ពេលលោកបានឃើញអណ្តាតភ្លើងនោះ លោកង្រៀងផ្ទុយចំពោះហេតុដ៏អស្ចារ្យនោះណាស់។ ពេលលោកចូលទៅជិតវាដើម្បីពិនិត្យមើល លោកក៏បានឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ ³² «យើងជាព្រះជាម្ចាស់នៃបុព្វបុរសរបស់អ្នក គឺជាព្រះរបស់អប្រាហាំ ព្រះរបស់អ៊ីសាក និងព្រះរបស់យ៉ាកុប»។ លោកម៉ូសេភ័យញញឹមខ្លាំង ពុំហ៊ានសម្លឹងមើលទេ។ ³³ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកលោកថា៖ «ចូរដោះស្បែកជើងចេញ ដ្បិតកន្លែងដែលអ្នកឈរនេះជាកន្លែងដ៏រិះសុទ្ធ»។ ³⁴ យើងបានឃើញប្រជារាស្ត្ររបស់យើងរងទុក្ខលំបាកនៅស្រុកអេស៊ីប យើងក៏បានឮសម្រែកសោកសៅរបស់គេដែរ យើងចុះមកដើម្បីរំដោះពួកគេ។ ចូរមក! យើងនឹងចាត់អ្នកឲ្យទៅស្រុកអេស៊ីបឥឡូវនេះ»។ ³⁵ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល បានបដិសេធមិនទទួលស្គាល់លោកម៉ូសេនេះទេ ដោយពោលថា៖ «នរណាបានតាំងអ្នកឲ្យធ្វើជាមេដឹកនាំ និងជាចៅក្រមលើយើង?»។ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់លោកឲ្យទៅក្នុងឋានៈជាមេដឹកនាំ និងជាអ្នករំដោះ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបញ្ជូនលោកដោយមានជំនួយពីទេវតា ដែលបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យលោកឃើញក្នុងគុម្ពាត។ ³⁶ លោកម៉ូសេនេះបានដឹកនាំជនជាតិអ៊ីស្រាអែលចេញពីអេស៊ីប បន្ទាប់ពីបានធ្វើការអស្ចារ្យ និងទិសម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យក្នុងស្រុកអេស៊ីប នៅសមុទ្រក្រហម និងនៅវាលរហោស្ថាន អស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំផង។ ³⁷ លោកម៉ូសេនេះហើយ ដែលមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យមានព្យាករម្នាក់ដូចខ្ញុំ ដើម្បីឡើងពីចំណោមបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា»។ ³⁸ លោកម៉ូសេនេះហើយ ដែលបានជួបជាមួយទេវតាក្នុងវាលរហោស្ថាន បានថ្លែងព្រះបន្ទូលមកលោកនៅលើភ្នំស៊ីណៃដែរ។ លោកម៉ូសេនេះហើយដែលបាននៅជាមួយបុព្វបុរសយើង ហើយលោកបានទទួលព្រះបន្ទូលដែលផ្តល់ជីវិតយកមកប្រគល់ឲ្យយើងទាំងអស់គ្នា។ ³⁹ លោកនេះហើយជាបុព្វបុរសរបស់យើង ដែលបណ្តាជនបដិសេធមិនព្រមធ្វើតាម ហើយគេបែរជានាំគ្នាជំទាស់នឹងលោក ហើយមានចិត្តចង់វិលត្រឡប់ទៅស្រុកអេស៊ីបវិញ។ ⁴⁰ ពេលនោះ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់លោកអ៊ីស្រាថា៖ «សូមលោកផ្លាស់រូបម្នាក់ផ្សេងៗធ្វើជាព្រះដឹកនាំយើង ដ្បិតលោកម៉ូសេដែលបាននាំយើងចេញពីស្រុកអេស៊ីបមកនោះ យើងមិនដឹងលោកទៅជាយ៉ាងណាហើយទេ»។ ⁴¹ ដូច្នេះ ពេលនោះពួកគេក៏បានផ្លាស់រូបកូនតាមមួយ ហើយយកយញ្ញបូជាមកថ្វាយរូបចម្លាក់នោះ រួចនាំគ្នាសប្បាយរីករាយចំពោះវត្ថុដែលជាស្នាដៃរបស់ខ្លួន។ ⁴² ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់ឈប់រើរលំនឹងពួកគេ ព្រះអង្គបណ្តោយឲ្យគេគោរពថ្វាយបង្គំផ្កាយទាំងឡាយនៅលើមេឃ ស្របនឹងសេចក្តីដែលមានចែងទុកក្នុងកម្រឹមព្យាករថា៖ «ប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលអើយ! ក្នុងអំឡុងពេលសែសិបឆ្នាំនៅវាលរហោស្ថាន តើអ្នករាល់គ្នាដែលបានយកសត្វ ឬយញ្ញបូជាអ្វីមកឲ្យយើងឬទេ?» ⁴³ អ្នករាល់គ្នាបានសែងខ្ទមរបស់ព្រះម៉ូសេ និងសែងរូបផ្កាយតំណាងព្រះធម៌ផ្ទាល់របស់អ្នករាល់គ្នា និងរូបសំណាក់អស់ទាំងនោះ អ្នករាល់គ្នាបានផ្លាស់ដើម្បីយកមកថ្វាយបង្គំ ហើយយើងនឹងកៀរអ្នករាល់គ្នាយកទៅឆ្ងាយ ហួសស្រុកបាប៊ីឡូនទៅទៀត»។ ⁴⁴ នៅវាលរហោស្ថាន បុព្វបុរសរបស់យើងមានព្រះពន្លាបស់ព្រះជាម្ចាស់ សង់ឡើងស្របតាមព្រះបន្ទូល ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់

មកលោកម៉ូសេ គឺលោកត្រូវយកតាមគំរូដែលលោកបានឃើញ។⁴⁵ បុព្វបុរសរបស់យើងបានទទួលព្រះពន្លា ដាក់តៗគ្នា ហើយសែងចូលទៅក្នុងទឹកដី ដែលរឹបយកពីជាតិសាសន៍នានា ក្រោមការដឹកនាំរបស់លោកយ៉ូស្វេ គឺជាជាតិសាសន៍ដែលព្រះជាម្ចាស់បានដេញចេញពីមុខពួកគេ។ ព្រះពន្លានេះនៅតែរងរហូតដល់ជំនាន់ព្រះបាទដាវីឌ។⁴⁶ ព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងព្រះបាទដាវីឌ ព្រះបាទដាវីឌក៏បានទទួលសូមអនុញ្ញាតពីព្រះអង្គ រកព្រះដំណាក់មួយថ្វាយព្រះជាម្ចាស់របស់លោកយ៉ាកុប។⁴⁷ ប៉ុន្តែ ព្រះបាទសាឡូម៉ូនឯណោះវិញទេ ដែលបានសង់ព្រះដំណាក់នោះ។⁴⁸ ទោះយ៉ាងណាក្តី ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតមិនគង់នៅក្នុងដំណាក់ ដែលសង់ឡើងដោយដៃមនុស្សឡើយ ដូចព្យាករ៍បានថ្លែងទុកមកស្រាប់ថា៖⁴⁹ «ផ្ទៃមេឃជាបល្ល័ង្ករបស់យើង ហើយផែនដីក៏ជាកំណល់ទ្រង់យើងដែរ»។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើអ្នករាល់គ្នានឹងសង់ដំណាក់បែបណាឲ្យយើងបាន? តើកន្លែងដែលយើងនឹងសម្រាកនោះនៅឯណា?»⁵⁰ តើមិនមែនយើងទេឬដែលបានបង្កើតអ្វីៗទាំងនោះមក?»⁵¹ អស់លោកមានចិត្តរឹងរូសអើយ! អស់លោកមានចិត្ត មានត្រចៀកដូចសាសន៍ដទៃ ចេះតែជំទាស់ប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធជានិច្ច គឺមិនទុកសីលធម៌របស់អស់លោកទេ។⁵² គ្មានព្យាករ៍ណាម្នាក់ដែលបុព្វបុរសរបស់អស់លោកមិនបានបៀតបៀននោះឡើយ។ បុព្វបុរសរបស់អស់លោកបានសម្លាប់ អស់អ្នកដែលប្រកាសទុកជាមុនថា ព្រះជាម្ចាស់ដ៏សុចរិតនឹងយាងមក។ ឥឡូវនេះ អស់លោកបានចាប់ព្រះអង្គនោះបញ្ជូនទៅឲ្យគេ ហើយអស់លោកធ្វើគុតព្រះអង្គថែមទៀតផង។⁵³ អស់លោកបានទទួលក្រឹត្យវិន័យតាមរយៈទេវតា តែអស់លោកពុំបានប្រព្រឹត្តតាមសោះ»។⁵⁴ កាលសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ៗដូច្នោះ គេក្រែកក្រោធជាខ្លាំងគេសង្កេតឆ្កែញដាក់លោកស្មេផាន។⁵⁵ រីឯលោកស្មេផានវិញ លោកបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លោកសម្លឹងមើលទៅលើមេឃឃើញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងឃើញព្រះយេស៊ូឈរនៅខាងស្តាំព្រះអង្គ។⁵⁶ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «មើលហ្ន៎! ខ្ញុំឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ និងឃើញបុត្រមនុស្ស ឈរនៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់»។⁵⁷ ពួកគេស្រែកឡើងយ៉ាងខ្លាំងទាំងយកដៃខ្ទប់ត្រចៀក ហើយនាំគ្នាស្ទុះទៅសង្កប់ពីលើលោក។⁵⁸ គេបណ្តេញលោកចេញពីទីក្រុង រួចយកដុំថ្មគប់សម្លាប់លោក។ អ្នកដែលបានឃើញក៏យកសម្លៀកបំពាក់របស់ខ្លួនដាក់នៅក្បែរជើងយុវជនម្នាក់ឈ្មោះ សូល។⁵⁹ នៅពេលគេគប់ដុំថ្មសម្លាប់នោះ លោកស្មេផានទទួលអង្វរថា៖ «ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ អើយសូមទទួលវិញ្ញាណរបស់ទូលបង្គំផង»។⁶⁰ បន្ទាប់មក លោកលុតជង្គង់ចុះ ហើយបន្លឺសំឡេងខ្លាំងៗថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ! សូមកុំប្រកាន់ទោសគេ ព្រោះតែអំពើបាបនេះអី»។ កាលបានទទួលដូច្នោះហើយ លោកក៏ផុតដង្ហើមទៅ។

ជំពូក 8

¹ លោកសូលបានយល់ស្របនឹងការសម្លាប់លោកស្មេផានដែរ។ ក្រោយពីថ្ងៃនោះមក ចាប់ផ្តើមមានការបៀតបៀនជាខ្លាំង មកលើក្រុមជំនុំនៅក្នុងយេរូសាឡឹម ហើយពួកអ្នកជឿទាំងប៉ុន្មានបានបែកខ្ញែកគ្នាពាសពេញស្រុកយូដា និងស្រុកសាម៉ារី លើកលែងតែក្រុមសាវក។ ² អស់អ្នកដែលគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ បាននាំគ្នាបញ្ចុះសពលោកស្មេផាន និងយំសោកយ៉ាងខ្លាំងចំពោះលោក។ ³ រីឯលោកសូលវិញ លោកខំប្រឹងរំលាយក្រុមជំនុំ លោកបានចូលពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយ ចាប់ពួកអ្នកជឿទាំងប្រុសទាំងស្រីយកទៅឃុំឃាំង។ ⁴ ប៉ុន្តែ ពួកសិស្សដែលបែកខ្ញែកគ្នានោះ ពួកគេធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទាំងប្រកាសពីព្រះបន្ទូលផងដែរ។ ⁵ លោកភីលីពបានធ្វើដំណើរទៅក្នុងមួយនៅស្រុកសាម៉ារី ហើយប្រកាសប្រាប់អ្នកក្រុងអំពីព្រះគ្រីស្ទ។ ⁶ នៅពេលបណ្តាជនជាច្រើនបានឮ និងឃើញពីទីសម្គាល់ដែលលោកភីលីពបានធ្វើ ពួកគេនាំគ្នាមកស្តាប់លោកដែលមានប្រសាសន៍។ ⁷ មានវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីមនុស្សជាច្រើនទាំងស្រែកខ្លាំងៗ និងមានមនុស្សខ្លះ មនុស្សស្លាប់ដៃជើងជាច្រើនបានជា។ ⁸ ប្រជាជននៅក្នុងនោះមានអំណរសប្បាយដ៏លើសលប់។ ⁹ មានបុរសម្នាក់ ឈ្មោះស៊ីម៉ូនរស់នៅក្នុងក្រុងនោះ តាំងពីមុនលោកភីលីពមកដល់ម៉្លេះ។ គាត់ជាគ្រូមន្តអាគម ធ្វើឲ្យប្រជាជននៅស្រុកសាម៉ារីស្ងើចសរសើរគាត់ជាខ្លាំង ហើយគាត់អួតខ្លួនថាគាត់ជាមនុស្សសំខាន់មួយរូប។ ¹⁰ ប្រជាជនសាសន៍សាម៉ារីទាំងអស់ ទាំងអ្នកតូចអ្នកធំស្លាប់គាត់គ្រប់ៗគ្នា គេពោលថា៖ «លោកនេះហើយជាបុត្រាភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាបុត្រាភាពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់»។ ¹¹ ប្រជាជនបានស្តាប់គាត់ ព្រោះគាត់បានសម្តែងមន្តអាគមឲ្យគេស្ងើចសរសើរអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ ¹² ប៉ុន្តែ ពេលពួកគេបានជឿដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជប្រសព្វព្រះជាម្ចាស់ និងអំពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលលោកភីលីពបានប្រកាសប្រាប់ ពួកគេក៏ទទួលពិធីជ្រមុជទឹកទាំងប្រុសទាំងស្រី។ ¹³ សូម្បីតែលោកស៊ីម៉ូនក៏បានជឿដែរ ថែមទាំងបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ហើយគាត់នៅជាមួយនឹងលោកភីលីពជាដាច់ខាត។ ពេលគាត់បានឃើញទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យផ្សេងៗដែលកើតមាននៅពេលនោះ គាត់បានស្ងើចសរសើរយ៉ាងខ្លាំង។ ¹⁴ ក្រុមសាវកនៅក្នុងយេរូសាឡឹមបានឮដំណឹងថា អ្នកស្រុកសាម៉ារីនាំគ្នាទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ លោកភីលីពបានលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានឲ្យទៅជួបអ្នកទាំងនោះ។ ¹⁵ ពេលទៅដល់ស្រុកសាម៉ារី សាវកទាំងពីរបានអធិស្ឋានឲ្យពួកគេបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ¹⁶ ដ្បិតព្រះវិញ្ញាណពុំទាន់យាងចុះមកសណ្ឋិតលើអ្នកណាម្នាក់ ក្នុងចំណោមពួកគេនៅឡើយទេ គឺពួកគេគ្រាន់តែបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁷ បន្ទាប់មកលោកពេត្រុស និងលោកយ៉ូហានបានដាក់ដៃលើគេ ហើយពួកគេក៏បានទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ¹⁸ ពេលលោកស៊ីម៉ូនឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកអ្នកជឿដោយសារកដាក់ដៃលើដួច្នោះ គាត់ក៏យកប្រាក់មកជូនសាវកទាំងពីរ។ ¹⁹ ហើយពោលថា៖ «សូមលោកប្រគល់ឲ្យខ្ញុំមានអំណាចនេះផង ដើម្បីឲ្យខ្ញុំដាក់ដៃលើអ្នកណា អ្នកនោះនឹងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធដែរ»។ ²⁰ តែលោកពេត្រុសតបទៅគាត់វិញថា៖ «ចូរឲ្យប្រាក់របស់អ្នកវិសាសអន្តរាយជាមួយអ្នកទៅ ព្រោះអ្នកនឹកស្មានថាអាចយកប្រាក់មកទិញព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់បាន! ²¹ អ្នកគ្មានចំណែក គ្មានសិទ្ធិអ្វីក្នុងកិច្ចការនេះឡើយ ដ្បិតចិត្តរបស់អ្នកមិនទៀងត្រង់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ²² ដូច្នេះ សូមអ្នកលះបង់ចិត្តគំនិតអាក្រក់នេះចោលទៅ ហើយទូលសូមព្រះអម្ចាស់ ក្រែងលោកព្រះអង្គលើកលែងទោសឲ្យអ្នកដែលមានចិត្តបែបនេះ។ ²³ ដ្បិតខ្ញុំឃើញថាអ្នកមានចិត្តពិសេសពេល ហើយក៏នៅជាប់ចំណងអំពើទុច្ចរិតដែរ»។ ²⁴ លោកស៊ីម៉ូនតបទៅវិញថា៖ «សូមលោកទូលអង្វរព្រះអម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំផង ដើម្បីកុំឲ្យមានហេតុអាក្រក់ណាមួយកើតឡើងចំពោះរូបខ្ញុំ ដូចលោកបានមានប្រសាសន៍នោះឡើយ»។ ²⁵ ក្រោយពីបានផ្តល់សក្ខីភាព និងប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់រួចហើយ សាវកទាំងពីររូបក៏វិលត្រឡប់ទៅក្នុងយេរូសាឡឹមវិញ ទាំងប្រកាសដំណឹងល្អក្នុងភូមិជាច្រើននៅស្រុកសាម៉ារី។ ²⁶ ទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ពោលមកកាន់លោកភីលីពថា៖ «សូមក្រោកឡើង ធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅទិសខាងត្បូង គឺតាមផ្លូវចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹមទៅក្រុងកាសាផ្លរស្លាត់នោះទៅ»។ ²⁷ លោកភីលីពក៏ក្រោកឡើងចេញដំណើរទៅ។ នៅតាមផ្លូវ មានជនជាតិអេស្ប៉ូពីមួយរូបជាមនុស្សកម្រៀវ លោកជាមន្ត្រីដ៏ខ្ពស់របស់មហាក្សត្រិយានីកាន់ដេស ដែលគ្រងរាជ្យនៅស្រុកអេស្ប៉ូពី ហើយលោកជាអ្នកកាន់កាប់ព្រះរាជទ្រព្យទាំងប៉ុន្មាន។ លោកបានមកថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងយេរូសាឡឹម។ ²⁸ ហើយលោកធ្វើដំណើរវិលត្រឡប់ទៅវិញ ដោយជិះរទេះសេះទាំងអានគម្ពីរព្យាករិអេសាយ។ ²⁹ ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលមកលោកភីលីពថា៖ «ចូរទៅមុខ រួចចូលទៅជិតរទេះសេះនោះទៅ»។ ³⁰ ដូច្នេះលោកភីលីពក៏រត់ទៅមុខ ហើយឮមន្ត្រីអេស្ប៉ូពីអានគម្ពីរព្យាករិអេសាយ លោកភីលីពសួរមន្ត្រីនោះថា៖ «តើលោកយល់សេចក្តីដែលលោកកំពុងតែអាននេះឬទេ?»។ ³¹ លោកមន្ត្រីតបមកវិញថា៖ «ធ្វើម្តេចឲ្យខ្ញុំយល់បានបើគ្មាននរណាពន្យល់ណែនាំសោះនោះ?»។ លោកភីលីពឮហើយលោកភីលីពឡើងជិះរទេះសេះជាមួយ។ ³² រីឯអត្ថបទគម្ពីរដែលលោកកំពុងអាននោះ គឺថាលោកត្រូវគេនាំយកទៅដូចជាចៀមដែលគេនាំទៅសម្លាប់ លោកពុំបានហើបមាត់ទាល់តែសោះ ប្រៀបដូចជាកូនចៀមដែលស្ងៀមស្ងាត់នៅមុខអ្នកកាត់មាត់។ ³³ លោកត្រូវគេបន្ទាប់បន្តោកហើយគេមិនរកយុត្តិធម៌ជូនលោកឡើយ។ គ្មាននរណាអាចតំណាលអំពីពូជពង្ស របស់លោកបានទេ ព្រោះគេបានដកដីរឹតរបស់លោក ចេញពីផែនដីនេះបាត់ទៅហើយ។ ³⁴ មន្ត្រីនោះសួរលោកភីលីពថា៖ «សូមប្រាប់ខ្ញុំផង តើព្យាករិមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ សំដៅលើអ្នកណា? តើលោកមានប្រសាសន៍អំពីខ្លួនលោកផ្ទាល់ ឬមានប្រសាសន៍អំពីអ្នកណាម្នាក់ផ្សេងទៀត?»។ ³⁵ លោកភីលីពក៏ជំរាបជូនដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូប្រាប់លោក ដោយចាប់ផ្តើមពីអត្ថបទគម្ពីរនោះទៅ។ ³⁶ លោកទាំងពីរចេះតែបន្តដំណើរទៅមុខ។ លុះដល់កន្លែងមួយមានទឹក លោកមន្ត្រីមានប្រសាសន៍ថា៖ «ទីនេះមានទឹក តើមានអ្វីឃាត់ខ្ញុំ មិនឲ្យទទួលពិធីជ្រមុជទឹក?»។ ³⁷ លោកភីលីពមានប្រសាសន៍ទៅលោកមន្ត្រីថា៖ «បើលោកជឿយ៉ាងស្មោះអស់ពីចិត្តនោះ លោកអាចទទួលពិធីជ្រមុជទឹកបាន»។ លោកមន្ត្រីឆ្លើយវិញថា៖ «ខ្ញុំជឿហើយថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ³⁸ លោកបញ្ជាឲ្យគេបញ្ឈប់រទេះសេះ។ លោកមន្ត្រី និងលោកភីលីពចុះទៅក្នុងទឹកទាំងពីរនាក់ ហើយលោកភីលីពជ្រមុជទឹកជូនមន្ត្រីនោះ។ ³⁹ កាលលោកទាំងពីរឡើងពីទឹកមកវិញ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់បានលើកលោកភីលីពយកចេញបាត់ទៅ លោកមន្ត្រីលែងឃើញលោកភីលីពទៀតហើយ។ លោកមន្ត្រីបន្តដំណើរទៅមុខដោយចិត្តត្រេកអរសប្បាយ។ ⁴⁰ រីឯលោកភីលីព គេបែរជាឃើញលោកនៅក្នុងក្រុងអាសូត ហើយលោកធ្វើដំណើរពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយទាំងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អរហូតទៅដល់ក្រុងសេសាមា។

ជំពូក 9

¹ ប៉ុន្តែ លោកសូលគិតតែពីភាពកំហែង និងសម្លាប់សិស្សរបស់ព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច ហើយគាត់ទៅជួបលោកមហាបូជាចារ្យ ² រួចសុំលិខិតអនុញ្ញាតចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំនានានៅក្រុងដាម៉ាស ក្រែងរកឃើញអ្នកខ្លះនៅទីនោះ ដែលដើរតាមមាគ៌ារបស់ព្រះអម្ចាស់ ទោះជាប្រុស ឬស្រីក្តី គាត់នឹងចាប់ចងនាំយកមកក្រុងយេរូសាឡឹម។ ³ ពេលគាត់ធ្វើដំណើរទៅជិតដល់ក្រុងដាម៉ាសហើយ ស្រាប់តែមានពន្លឺមួយចាំងពីផ្ទៃមេឃមកជុំវិញគាត់ ⁴ រួចគាត់ក៏ដួលហើយឮសូរសំឡេងមួយពោលមកគាត់ថា៖ «សូលអើយសូល! ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នករៀតរៀនខ្ញុំ?» ⁵ លោកសូលសួរវិញថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! តើលោកជានរណា?»។ សំឡេងនោះក៏ឆ្លើយឡើងថា៖ «ខ្ញុំជាយេស៊ូដែលអ្នកកំពុងតែរៀន។ ⁶ ចូរក្រោកឡើង ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុង នៅទីនោះនឹងមានគេប្រាប់អ្នកថា ត្រូវធ្វើអ្វីខ្លះ»។ ⁷ រីឯអស់អ្នកដែលបានធ្វើដំណើរជាមួយលោកសូល នាំគ្នាឈរស្ងៀមរកនិយាយអ្វីមិនកើត ព្រោះគេបានឮសំឡេង តែពុំឃើញមាននរណាឡើយ។ ⁸ លោកសូលក្រោកឡើង ហើយនៅពេលគាត់បើកភ្នែក ស្រាប់តែគាត់មើលឃើញសោះ។ គេដឹកដៃគាត់នាំចូលទៅក្នុងក្រុងដាម៉ាស។ ⁹ ក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ គាត់មិនអាចមើលឃើញ ហើយក៏មិនបានពិសាបាយពិសាទឹកដែរ។ ¹⁰ នៅក្រុងដាម៉ាស មានសិស្សម្នាក់ឈ្មោះអាណានាស។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកគាត់ក្នុងនិមិត្តមួយថា៖ «អាណានាស!»។ គាត់ទូលតបថា៖ «ក្រាបទូលព្រះអម្ចាស់!»។ ¹¹ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកគាត់ថា៖ «ចូរក្រោកឡើង ទៅឯផ្លូវមួយឈ្មោះ «ផ្លូវត្រង់» សួររកឈ្មោះសូល ជាអ្នកស្រុកតើសុសនៅក្នុងផ្ទះយូដាស នៅទីនោះគាត់កំពុងតែអធិស្ឋាន។ ¹² សូលបាននិមិត្តឃើញបុរសម្នាក់ឈ្មោះអាណានាសចូលមកដាក់ដៃលើគាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់មើលឃើញឡើងវិញ»។ ¹³ តែលោកអាណានាសទូលព្រះអង្គវិញថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់! ទូលបង្គំបានឮមនុស្សជាច្រើននិយាយថា បុរសនេះបានធ្វើបាបប្រជារាស្ត្រដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គនៅក្រុងយេរូសាឡឹមជាខ្លាំង។ ¹⁴ គាត់បានទទួលការអនុញ្ញាតពីលោកមហាបូជាចារ្យឲ្យមកទីនេះ ដើម្បីចាប់ចងអស់អ្នកដែលអង្វរកព្រះនាមព្រះអង្គ»។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកគាត់វិញថា៖ «អញឮទៅចុះ! ដ្បិតខ្ញុំជ្រើសរើសបុរសនេះ ដើម្បីប្រើគាត់ឲ្យទៅប្រាប់ប្រជាជាតិ និងស្តេចនានា ព្រមទាំងប្រាប់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឲ្យស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំ។ ¹⁶ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញប្រាប់គាត់ឲ្យដឹងថា គាត់ត្រូវរងទុក្ខលំបាកជាច្រើន ព្រោះតែឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ»។ ¹⁷ ដូច្នេះ លោកអាណានាសក៏ចេញទៅ ហើយបានចូលទៅក្នុងផ្ទះនោះ។ គាត់ដាក់ដៃលើលោកសូល ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «បងសូលអើយ! ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូដែលបងបានឃើញនៅតាមផ្លូវបងធ្វើដំណើរមកនោះ ទ្រង់បានចាត់ខ្ញុំមកដើម្បីអោយបងអាចមើលឃើញឡើងវិញ និងអោយបងបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ»។ ¹⁸ រំពេចនោះ មានអ្វីមួយដូចស្រកាត្រីច្រើនពីភ្នែកលោកសូល លោកក៏មើលឃើញឡើងវិញ លោកក្រោកឡើង ហើយបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក។ ¹⁹ បន្ទាប់មក លោកបរិភោគម្ហូបអាហារ ហើយមានកម្លាំងឡើងវិញ។ លោកបានស្នាក់នៅជាមួយពួកសិស្សនៅក្រុងដាម៉ាសអស់ពេលបួនដប់ថ្ងៃ។ ²⁰ លោកចាប់ផ្តើមប្រកាសនៅក្នុងសាលាប្រជុំនានាភ្លាមថា ព្រះយេស៊ូជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²¹ អស់អ្នកដែលបានឮលោកមានប្រសាសន៍ នឹកស្លឹច គេពោលថា៖ «លោកនេះហើយមែនទេដែលបានធ្វើទុក្ខរៀតរៀន អស់អ្នកដែលអង្វររកឈ្មោះយេស៊ូនៅក្រុងយេរូសាឡឹម? គាត់មកទីនេះរកចាប់ចងគេនាំទៅជួន នាយកបូជាចារ្យទេតើ?»។ ²² រីឯលោកសូលវិញ លោកមានកម្លាំងចិត្តកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ហើយលោកកែវក្រែកប្រាប់សាសន៍យូដា នៅក្រុងដាម៉ាសដោយអះអាងច្បាស់ថា ព្រះយេស៊ូពិតជាព្រះគ្រីស្ទ។ ²³ ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក ជនជាតិយូដាបានសមគំនិតគ្នារកសម្លាប់លោកសូល។ ²⁴ តែលោកបានជ្រាបគម្រោងការរបស់គេ។ ពួកគេបាននាំគ្នាទៅចាំនៅទ្វារក្រុងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃដើម្បីសម្លាប់លោក។ ²⁵ ប៉ុន្តែ នៅពេលយប់ ពួកសិស្សរបស់លោកបានដាក់លោកក្នុងជាលមួយ សម្រួតលោកចុះទៅខាងក្រៅកំពែងក្រុង។ ²⁶ កាលលោកសូលមកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម លោកចង់ចូលរួមជាមួយពួកសិស្ស តែពួកគេខ្លាចលោកទាំងអស់គ្នា ព្រោះគេពុំជឿថាលោកជាសិស្សនោះឡើយ។ ²⁷ តែលោកបានរកឈ្មោះបានទទួលលោក ហើយនាំទៅជួបក្រុមសាវ័កទាំងរៀបរាប់អំពីលោកសូលបានឃើញព្រះអម្ចាស់នៅតាមផ្លូវ អំពីព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់លោក ហើយនឹងរៀបរាប់អំពីលោកសូលមានប្រសាសន៍ដោយចិត្តអង់អាចក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូនៅក្រុងដាម៉ាសផងដែរ។ ²⁸ ចាប់តាំងពីពេលនោះមក លោកសូលតែងតែជួបក្រុមសាវ័ក នៅពេលពួកគេចុះឡើងក្រុងយេរូសាឡឹម។ លោកបានមានប្រសាសន៍ដោយចិត្តអង់អាចក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ថែមទៀតផង។ ²⁹ ហើយលោកបានដៃកែវក្រែកជាមួយសាសន៍យូដាដែលនិយាយភាសាក្រិក តែពួកគេបែរជានាំគ្នាប៉ុនប៉ងសម្លាប់លោកទៅវិញ។ ³⁰ កាលពួកបងប្អូនបានជ្រាបដំណឹងនេះ គេនាំលោកទៅក្រុងសេសារី ហើយបន្ទាប់មកបញ្ជូនលោកទៅក្រុងតើសុស។ ³¹ ក្រុមជំនុំក្នុងស្រុកយូដា ស្រុកកាលីឡេ និងស្រុកសាម៉ារីបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខសាន្ត។ ក្រុមជំនុំមានជំហរកាន់តែមាំមួនឡើងៗ ហើយពួកគេរស់នៅដោយគោរពកេរ្តិ៍ខ្លាចព្រះអម្ចាស់ ព្រមទាំងមានចំនួនកើនឡើងជាលំដាប់ដោយមានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធជួយលើកទឹកចិត្តគេផង។ ³² កាលលោកពេត្រុសបានធ្វើដំណើរទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ លោកបានចុះទៅសួរសុខទុក្ខប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធនៅក្រុងលីដា។ ³³ នៅក្រុងនោះ លោកឃើញបុរសម្នាក់ឈ្មោះអេណាស ឈឺក្រោកមិនរួច គាត់ដេកជាប់នឹងគ្រែប្រាំបីឆ្នាំមកហើយ។ ³⁴ លោកពេត្រុសមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «អេណាសអើយ! ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទប្រោសអ្នកឲ្យបានជាហើយ។ ចូរក្រោកឡើង រៀបចំគ្រែអ្នកទៅ!» ហើយលោកអេណាសក៏ក្រោកឡើងភ្លាម។ ³⁵ អ្នកក្រុងលីដាទាំងអស់ និងអ្នកស្រុកនៅតំបន់សាវ័នបានឃើញគាត់ជាដូច្នេះ ពួកគេក៏បែរចិត្តគំនិតមករកព្រះអម្ចាស់។ ³⁶ នៅក្រុងយ៉ូបប៉េ មានស្រ្តីម្នាក់ ឈ្មោះតេបីថា ភាសាក្រិកថា «ឌីកាស» នាងជាសិស្សដែរ នាងតែងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ និងធ្វើទានជាច្រើន។ ³⁷ នៅគ្រានោះ នាងមានជំងឺ ហើយស្លាប់ទៅ។ គេបានលាងសពរបស់នាងតម្កល់ទុកនៅបន្ទប់ខាងលើ។ ³⁸ ដោយសារក្រុងលីដានៅជិតក្រុងយ៉ូបប៉េ ដូច្នេះពួកសិស្សដំណឹងថា លោកពេត្រុសស្ថិតនៅក្នុងលីដានោះ គេចាត់បុរសពីរនាក់ឲ្យទៅអញ្ជើញលោកថា៖ «សូមលោកមេត្តាប្រញាប់ធ្វើដំណើរបង្គួសទៅកន្លែងយើងខ្ញុំផង»។ ³⁹ លោកពេត្រុសក៏ចេញដំណើរមកជាមួយអ្នកទាំងពីរនោះភ្លាម។ ពេលលោកមកដល់ គេបានអញ្ជើញលោកឡើងទៅបន្ទប់ខាងលើ ស្រ្តីមេម៉ាយទាំងប៉ុន្មានបាននាំគ្នាចូលមកជិតលោកទាំងយំសោក និងបង្ហាញអារម្មណ៍ និងអារក្សាដែលនាងឌីកាសបានដេរ កាលនាងរស់នៅជាមួយគេនៅឡើយ។ ⁴⁰ លោកពេត្រុសសុំឲ្យគេចេញទៅក្រៅបន្ទប់ទាំងអស់គ្នា រួចលោកលុតជង្គង់អធិស្ឋាន។ បន្ទាប់មក លោកបែរទៅរកសព មានប្រសាសន៍ថា៖ «តេបីថាអើយ ក្រោកឡើង!»។ ពេលនោះ នាងក៏បើកភ្នែក ហើយកាលនាងបានឃើញលោកពេត្រុស នាងក្រោកអង្គុយ។ ⁴¹ លោកចាប់ដៃនាងឲ្យក្រោកឈរ ហើយហៅពួកអ្នកជឿ និងស្រ្តីមេម៉ាយឲ្យចូលមកបង្ហាញនាងឌីកាស ដែលមានជីវិតរស់ឲ្យគេឃើញ។ ⁴² អ្នកក្រុងយ៉ូបប៉េទាំងប៉ុន្មានបានដឹងរឿងនេះ ហើយច្រើននាក់ជឿលើព្រះអម្ចាស់។ ⁴³ លោកពេត្រុសស្នាក់នៅក្រុងយ៉ូបប៉េជាយូរថ្ងៃតទៅទៀត ក្នុងផ្ទះបុរសម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូនជាអ្នកសម្លាប់ស្បែក។

ជំពូក 10

¹ នៅក្នុងសេសា មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះកូនលាស ជានាយទាហានក្នុងកងរសេនាតូចម្តងមួយឈ្មោះ «កងរសេនាតូចអ៊ីតាលី»។ ² គាត់ និងក្រុមគ្រួសាររបស់គាត់ទាំងមូល ជាអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ និងកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ គាត់តែងចែកទានជាច្រើនអោយប្រជាជន ព្រមទាំងទូលអង្គព្រះជាម្ចាស់គ្រប់ពេលវេលា។ ³ ថ្ងៃមួយ ប្រមាណជាម៉ោងប្រាំបួន គាត់បាននិមិត្តឃើញទេវតាមួយរូបរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់។ ទេវតានោះពោលមកកាន់គាត់ថា៖ «លោកកូនលាសអើយ!»។ ⁴ លោកកូនលាសសម្លឹងមើលទៅទេវតា ហើយមានប្រសាសន៍ទៅវិញទាំងភ័យខ្លាចថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! តើលោកមានការអ្វី?»។ ទេវតាពោលមកគាត់ថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់ពាក្យទូលអង្គរបស់លោក ហើយព្រះអង្គក៏មិនភ្លេចអំពីទានដែលលោកបានធ្វើចំពោះជនក្រីក្រជាតង្វាយនៅចំពោះព្រះវត្តមានព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ សូមលោកចាត់គេឲ្យទៅក្រុងយ៉ូបប៉េ ឥឡូវនេះ អញ្ជើញបុរសម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ហៅពេត្រុសមក។ ⁶ គាត់ស្នាក់នៅផ្ទះអ្នកសម្លាប់ស្បែកម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ផ្ទះនោះនៅក្បែរមាត់សមុទ្រ»។ ⁷ កាលទេវតាដែលបាននិយាយជាមួយគាត់ចេញផុតទៅ លោកកូនលាសក៏ហៅអ្នកបម្រើពីរនាក់ និងទាហានម្នាក់គោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ ដែលនៅក្រោមបញ្ជារបស់គាត់ជាយូរហើយឲ្យចូលមក។ ⁸ លោកបានរៀបរាប់ហេតុការណ៍ទាំងអស់ប្រាប់ពួកគេ រួចចាត់ពួកគេឲ្យទៅក្រុងយ៉ូបប៉េ។ ⁹ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ អ្នកទាំងនោះធ្វើដំណើរទៅជិតដល់ក្រុងយ៉ូបប៉េ។ ប្រមាណជាម៉ោងប្រាំមួយ លោកពេត្រុសឡើងទៅអធិស្ឋាននៅលើដំបូលផ្ទះ។ ¹⁰ ពេលនោះ លោកឃ្លានចង់រកអ្វីមកពិសា ប៉ុន្តែ កាលគេកំពុងតែរៀបចំម្ហូបចំណីជូនលោកពិសា លោកបានទទួលនូវនិមិត្តមួយ។ ¹¹ ហើយលោកបានលង់ស្មារតីនិមិត្តឃើញផ្ទៃមេឃបើកចំហ ឃើញវត្ថុម្យ៉ាងចុះមកដូចកម្រាលតុមួយយ៉ាងធំ ដែលមានចងចុងជាយ៉ាងបួនជ្រុងចុះពីលើមកដល់ដី។ ¹² នៅលើកម្រាលនោះ មានសត្វចតុប្បាទគ្រប់ប្រភេទ មានសត្វល្អិត និងបក្សាបក្សី។ ¹³ បន្ទាប់មក មានព្រះសូរសៀងមកគាត់ថា៖ «ពេត្រុសអើយ! ចូរក្រោយឡើង រួចសម្លាប់សត្វទាំងនេះបរិភោគទៅ!»។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសទូលទៅវិញថា៖ «ទេ ព្រះអម្ចាស់ទូលបង្គំពុំដែលទទួលទានអ្វីដែលវិន័យហាមឃាត់ ឬមិនបរិសុទ្ធឡើយ»។ ¹⁵ ប៉ុន្តែព្រះសូរសៀងនោះជាលើកទីពីរមកកាន់លោកថា៖ «អ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសឲ្យបរិសុទ្ធហើយ ចូរកុំចាត់ទុកថាជាវិន័យហាមឃាត់នោះឡើយ»។ ¹⁶ ហេតុការណ៍នេះកើតមានដល់ទៅបីដង នៅទីបំផុត វត្ថុនោះក៏ឡើងទៅលើមេឃវិញក្រោមបាត់ទៅ។ ¹⁷ ខណៈពេលដែលលោកពេត្រុសកំពុងកាន់កាប់អំពីអត្ថន័យនៃនិមិត្ត ដែលលោកបានឃើញនោះ ស្រាប់តែពួកអ្នកដែលលោកកូនលាសចាត់ឲ្យមក បានមកដល់មាត់ទ្វារ ទាំងសាកសួររកផ្ទះរបស់លោកស៊ីម៉ូន។ ¹⁸ ពួកគេស្រែកសួរថា៖ «លោកស៊ីម៉ូនហៅពេត្រុសស្នាក់ក្នុងផ្ទះនេះឬទេ?»។ ¹⁹ ពេលលោកពេត្រុសកំពុងរំពឹងគិតអំពីនិមិត្តនោះ ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលមកគាត់ថា៖ «មានបុរសបីនាក់កំពុងសួររកអ្នក ²⁰ ចូរចុះទៅក្រោមរួចចេញដំណើរទៅជាមួយគេក្រោម កុំរំលោភឡើយ ដ្បិតយើងនេះហើយដែលបានចាត់គេឲ្យមក»។ ²¹ លោកពេត្រុសក៏ចុះទៅក្រោម មានប្រសាសន៍ទៅបុរសទាំងនោះថា៖ «ខ្ញុំនេះហើយដែលអ្នករាល់គ្នាកំពុងតែរក! តើអ្នកមកមានការអ្វី?»។ ²² ពួកគេឆ្លើយថា៖ «លោកកូនលាស ជានាយទាហាន បានចាត់យើងឲ្យមក គាត់ជាមនុស្សសុចរិត គោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយជាមនុស្សម្នាក់ដែលប្រជាជាតិយូដាសរសើរគ្រប់ៗគ្នា។ ទេវតាដ៏វិសុទ្ធមួយរូបបានមកប្រាប់គាត់ឲ្យអញ្ជើញលោកទៅផ្ទះគាត់ ដើម្បីស្តាប់លោកមានប្រសាសន៍»។ ²³ លោកពេត្រុសក៏អញ្ជើញអ្នកទាំងនោះចូលក្នុងផ្ទះឲ្យស្នាក់នៅជាមួយ។ ព្រឹកឡើង លោកក៏ចេញដំណើរទៅជាមួយគេទាំងមានបងប្អូនខ្លះនៅក្រុងយ៉ូបប៉េជូនដំណើរផងដែរ។ ²⁴ នៅថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត ពួកគេបានទៅដល់ក្រុងសេសា។ លោកកូនលាសកំពុងរង់ចាំពួកគេ ហើយពេលនោះគាត់ក៏បានអញ្ជើញញាតិសន្តាន និងមិត្តជិតស្និទ្ធមកផ្ទះរបស់គាត់ផងដែរ។ ²⁵ ពេលលោកពេត្រុសមកដល់ លោកកូនលាសចេញទៅទទួល ក្រាបចុះទៀបជើងលោក។ ²⁶ ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសចាប់គាត់ឲ្យក្រោកឡើងទាំងពេលថា៖ «អញ្ជើញក្រោកឡើង ខ្ញុំក៏ជាមនុស្សដែរទេតើ!»។ ²⁷ ខណៈពេលលោកសន្ទនាជាមួយលោកកូនលាសបណ្តើរ ដើរចូលទៅក្នុងបណ្តើរ លោកបានឃើញមនុស្សជាច្រើននៅជុំគ្នា។ ²⁸ លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «បងប្អូនជ្រាបឬទេ វិន័យរបស់សាសនាយូដា ហាមមិនឲ្យសាសន៍យូដាទាក់ទងជាមួយជនបរទេស ឬក៏ចូលទៅក្នុងផ្ទះរបស់គេឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញខ្ញុំឲ្យដឹងថា មិនត្រូវប្រកាន់នរណាម្នាក់ថា ជាមនុស្សដែលវិន័យហាមឃាត់មិនឲ្យទាក់ទង ឬជាមនុស្សមិនបរិសុទ្ធនោះឡើយ។ ²⁹ ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំមកក្រោម ឥតមានជំទាស់អ្វីសោះ នៅពេលដែលបងប្អូនហៅខ្ញុំមក។ ឥឡូវនេះ សុំប្រាប់ខ្ញុំមើល បងប្អូនហៅខ្ញុំមកមានការអ្វី?»។ ³⁰ លោកកូនលាសមានប្រសាសន៍ថា៖ «កាលប្អូនថ្ងៃមុន ក្នុងពេលដែលនេះ ខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានក្នុងផ្ទះខ្ញុំ នៅម៉ោងប្រាំបួន មានបុរសម្នាក់ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ភ្លឺត្រចះត្រចង់មកឈរនៅមុខខ្ញុំ ³¹ ហើយពោលថា៖ «លោកកូនលាសអើយ ព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់ពាក្យទូលអង្គរបស់លោកហើយ រីឯទានរបស់លោកក៏ព្រះអង្គមិនភ្លេចដែរ។ ³² ឥឡូវនេះ ចូរចាត់គេឲ្យទៅហៅបុរសម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូនហៅពេត្រុសនៅក្នុងយ៉ូបប៉េមក។ គាត់ស្នាក់នៅផ្ទះរបស់លោកស៊ីម៉ូនជាអ្នកសម្លាប់ស្បែក ផ្ទះនោះស្ថិតនៅមាត់សមុទ្រ»។ ³³ ខ្ញុំក៏បានចាត់គេឲ្យទៅអញ្ជើញលោកក្រោម លោកមកដូច្នេះជាការប្រពៃណាស់។ ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាស្ថិតនៅទីនេះ ចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់រង់ចាំស្តាប់សេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់មកលោក»។ ³⁴ ពេលនោះ លោកពេត្រុសចាប់ផ្តើមមានប្រសាសន៍ថា៖ «ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានយល់យ៉ាងច្បាស់ហើយថា ព្រះជាម្ចាស់រាប់រកមនុស្សទូទៅឥតរើសមុខឡើយ។ ³⁵ ជាតិសាសន៍ទាំងប៉ុន្មាន អ្នកណាក៏ដោយឲ្យតែគោរពកោតខ្លាចព្រះអង្គ ហើយប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិត ព្រះអង្គមុខជាគាប់ព្រះហឫទ័យនឹងអ្នកនោះមិនខាន។ ³⁶ អ្នកដឹងហើយថា ព្រះអង្គបានប្រទានព្រះបន្ទូលមកឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅពេលព្រះអង្គបានប្រកាសដំណឹងល្អ អំពីសេចក្តីសុខសាន្តតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ លើមនុស្សទាំងអស់ដល់ពួកគេ។ ³⁷ បងប្អូនជ្រាបហេតុការណ៍ដែលកើតឡើងនៅស្រុកយូដាទាំងមូលស្រាប់ហើយ ជាហេតុការណ៍ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅស្រុកកាលីឡេ ក្រោយពេលលោកយ៉ូហានបានប្រកាសឲ្យបណ្តាជនទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ³⁸ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធនិងបន្ទានុភាពដោយបានអភិសេកព្រះយេស៊ូជាអ្នកភូមិណាសារ៉ែត។ បងប្អូនក៏ជ្រាបដែរថា ព្រះយេស៊ូបានយាងពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ទាំងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ និងប្រោសអស់អ្នកដែលត្រូវមានសង្កត់សង្កិនឲ្យបានជា ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយព្រះអង្គ។ ³⁹ យើងជាបន្ទាល់អំពីកិច្ចការទាំងអស់ ដែលព្រះអង្គបានធ្វើនៅក្នុងដែនដីរបស់ជនជាតិយូដា និងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ពួកគេបាននាំគ្នាធ្វើគុតព្រះអង្គដោយព្យួរនៅលើឈើ។ ⁴⁰ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គអោយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី និងប្រោសប្រទានឲ្យព្រះអង្គបង្ហាញខ្លួន ⁴¹ ដល់អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសជាមុន ឲ្យធ្វើជាបន្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ គឺយើងហ្នឹងហើយជាបន្ទាល់ ដែលបានបរិភោគជាមួយព្រះអង្គ ក្រោយពេលព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ⁴² ព្រះយេស៊ូបានបញ្ជាឲ្យយើងធ្វើជាបន្ទាល់ ប្រកាសប្រាប់ប្រជាជនថា ព្រះជាម្ចាស់បានតែងតាំងព្រះអង្គឲ្យវិនិច្ឆ័យទោសទាំងមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់។ ⁴³ ពួកវាទាំងប៉ុន្មានសុទ្ធតែបានផ្តល់សក្ខីភាពអំពីព្រះយេស៊ូថា អស់អ្នកដែលជឿលើព្រះអង្គ នឹងទទួលការលើកលែងទោសឲ្យរួចពីបាបដោយសារព្រះនាមព្រះអង្គ»។ ⁴⁴ ពេលលោកពេត្រុសកំពុងមានប្រសាសន៍នៅឡើយ ស្រាប់តែព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយាងចុះមកសណ្ឋិតលើអស់អ្នកដែលស្តាប់លោក។ ⁴⁵ ពួកអ្នកដែលស្ថិតក្នុងក្រុមអ្នកជឿ ដែលបានកាត់ស្បែកក៏មកជាមួយលោកពេត្រុសដែរ ពួកគេស្ញើចសរសើរ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បង្គាប់អំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ឲ្យមកសាសន៍ដទៃផងដែរ។ ⁴⁶ ដ្បិតគេបានឮសាសន៍ដទៃទាំងនោះ និយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ ព្រមទាំងលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ផង។ ពេលនោះ លោកពេត្រុសមានប្រសាសន៍ថា៖ ⁴⁷ «គ្មាននរណាអាចឃាត់យើង មិនឲ្យធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកជូនអស់អ្នក ដែលបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដូចជាយើងបានទទួលដែរនោះទេ»។ ⁴⁸ បន្ទាប់មក លោកក៏បញ្ជាឲ្យគេធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកជូនអ្នកទាំងនោះ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់មក ពួកគេសុំឲ្យលោកស្នាក់នៅជាមួយគេ បានយូរថ្ងៃបន្តិចទៀត។

ជំពូក 11

1 ក្រុមសាវក និងបងប្អូននៅស្រុកយូដាឮដំណឹងថា សាសន៍ដទៃបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ 2 កាលលោកពេត្រុសឡើងទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ អ្នកជឿដែលជាសាសន៍យូដាគាំគ្នាវិះគន់លោកថា៖ 3 «លោកបានចូលក្នុងផ្ទះសាសន៍ដទៃ ហើយក៏បានបរិភោគជាមួយពួកគេថែមទៀតផង!»។ 4 ប៉ុន្តែ លោកពេត្រុសក៏បានពន្យល់ក្បោយប្រាប់គេថា៖ 5 «កាលខ្ញុំកំពុងតែអធិស្ឋាននៅក្នុងយ៉ូបបេ ខ្ញុំក៏លង់ស្មារតីនិមិត្តឃើញវត្ថុម្យ៉ាងដូចកំរាលតូមួយយ៉ាងធំដែលមានចងចងជាយូរទាំងបួនជ្រុង ចុះពីលើមកដល់ខ្ញុំ។ 6 ពេលខ្ញុំពិនិត្យយ៉ាងដិតដល់ទៅ។ ខ្ញុំឃើញមានសត្វចតុប្បាទ សត្វព្រៃ សត្វលូនរា និងបក្សាបក្សី។ 7 បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏បានឮព្រះសូរសៀងបញ្ជាមកខ្ញុំថា៖ «ពេត្រុសអើយ! ចូរក្រោកឡើង ហើយសម្លាប់សត្វទាំងនេះបរិភោគទៅ!»។ 8 ខ្ញុំទូលទៅវិញថា៖ «ទេ ព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំពុំដែលទទួលទានអ្វី ដែលវិន័យហាមឃាត់ ឬមិនបរិសុទ្ធនោះឡើយ។ 9 ព្រះសូរសៀងនោះក៏បន្តិចៗពីលើមេឃមក ជាលើកទីពីរថា៖ «អ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យបានបរិសុទ្ធហើយ ចូរកុំចាត់ទុកថាជាវិន័យហាមឃាត់នោះឡើយ»។ 10 ហេតុការណ៍នេះបានកើតមានដល់ទៅបីដង ទើបរត់នោះឡើងទៅលើមេឃវិញអស់។ 11 ពេលនោះ ស្រាប់តែមានបុរសបីនាក់ ដែលគេចាត់ពីក្រុងសេសាវាឲ្យមករកខ្ញុំ បានឈរនៅមុខផ្ទះ ដែលយើងស្នាក់នៅ។ 12 ព្រះវិញ្ញាណមានព្រះបន្ទូលប្រាប់ខ្ញុំឲ្យចេញដំណើរទៅជាមួយគេ កុំរារាំងឡើយ។ ពេលនោះ មានបងប្អូនប្រាំមួយនាក់បានរួមដំណើរជាមួយខ្ញុំ ហើយយើងបានទៅដល់ផ្ទះលោកកូនេលាស។ 13 លោកបានរៀបរាប់ប្រាប់យើងថា លោកបានឃើញទេវតាឈរនៅក្នុងផ្ទះលោក ទាំងពេលថា៖ «សុំលោកចាត់មនុស្សឲ្យទៅក្រុងយ៉ូបបេ រកម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ុនហៅពេត្រុស។ 14 គាត់នឹងប្រកាសព្រះបន្ទូល ដែលផ្តល់ការសង្គ្រោះដល់លោក និងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកទាំងមូល»។ 15 នៅពេលខ្ញុំចាប់ផ្តើមនិយាយ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធក៏យាងចុះមកសណ្ឋិតលើពួកគេ ដូចព្រះអង្គបានយាងចុះមកសណ្ឋិតលើយើងកាលពីដើមដំបូងនោះដែរ។ 16 ខ្ញុំក៏នឹកឃើញព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ថា៖ «លោកយ៉ូហានបានធ្វើពិធីជ្រមុជឲ្យគេក្នុងទឹក រីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ អ្នករាល់គ្នានឹងទទួលពិធីជ្រមុជក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ»។ 17 បើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះអំណោយទានដល់គេ ដូចព្រះអង្គប្រទានមកយើងដែលជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទដែរនោះ តើរូបខ្ញុំនេះមានអំណាចអ្វីនឹងយាងហាងព្រះជាម្ចាស់បាន?» 18 កាលពួកអ្នកជឿបានឮសេចក្តីទាំងនេះ គេក៏ឆ្ងល់ចិត្ត ហើយនាំគ្នាលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទាំងពេលថា៖ «សូម្បីតែសាសន៍ដទៃ ក៏ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រទានឲ្យគេកែប្រែចិត្តគំនិត ដើម្បីទទួលជីវិតដែរ»។ 19 ក្រោយពីជនជាតិយូដាបានសម្លាប់លោកស្មេផានហើយ ពួកគេក៏រៀបរៀងអ្នកជឿ ធ្វើឲ្យអ្នកទាំងនោះខ្លាចខ្លាយ អ្នកខ្លះទៅដល់ស្រុកកេនីស អ្នកខ្លះទៅដល់កោះគីប្រុស និងអ្នកខ្លះទៀតទៅដល់ក្រុងអង់ទីយ៉ូក។ អ្នកជឿទាំងនោះបានប្រកាសព្រះបន្ទូលដល់សាសន៍យូដាតែប៉ុណ្ណោះ។ 20 ប៉ុន្តែ មានអ្នកជឿខ្លះពីកោះគីប្រុស និងពីស្រុកគីរ៉េនមកដល់ក្រុងអង់ទីយ៉ូក ក៏បានប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ដល់ពួកអ្នកដែលនិយាយភាសាក្រិកផងដែរ។ 21 ព្រះអម្ចាស់បានជួយជ្រោមជ្រែងគេ ហើយមានមនុស្សដ៏ច្រើនលើសលប់បានជឿ ព្រមទាំងបែរចិត្តគំនិតមករកព្រះអម្ចាស់។ 22 ក្រុមជំនុំនៅក្រុងយេរូសាឡឹមបានឮដំណឹងនេះ ក៏ចាត់លោកបារណាបាសឲ្យទៅក្រុងអង់ទីយ៉ូក។ 23 ពេលគាត់ទៅដល់ ហើយឃើញព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះ គាត់ត្រេកអរសប្បាយ។ គាត់បានទូន្មានពួកគេគ្រប់គ្នានៅតែឲ្យនៅតែប្តេជ្ញាចិត្តជាមួយព្រះអម្ចាស់ជានិច្ច។ 24 លោកបារណាបាសជាមនុស្សម្នាក់មានចិត្តសប្បុរសពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ និងដោយជំនឿ ហើយបណ្តាជនជាច្រើនបានទទួលជឿព្រះជាម្ចាស់។ 25 បន្ទាប់មកទៀត លោកបារណាបាសចេញដំណើរទៅរកលោកសូលនៅក្រុងតើសុស។ 26 កាលបានជួបហើយ គាត់ក៏នាំលោកមកក្រុងអង់ទីយ៉ូក។ លោកទាំងពីរបានរស់នៅជាមួយក្រុមជំនុំអស់រយៈពេលមួយឆ្នាំ ហើយបង្រៀនបណ្តាជនជាច្រើនផង។ នៅក្រុងអង់ទីយ៉ូកនោះហើយ ដែលគេហៅពួកសាវក «គ្រីស្ទបរិសុទ្ធ» ដំបូងគេបង្អស់។ 27 នៅត្រានោះ មានពួកព្យាការីធ្វើដំណើរចុះពីក្រុងយេរូសាឡឹម មកដល់ក្រុងអង់ទីយ៉ូក។ 28 ក្នុងចំណោមព្យាការីទាំងនោះ មានម្នាក់ឈ្មោះអាកាប៊ុស។ ដោយព្រះវិញ្ញាណបានបំភ្លឺ គាត់ក្រោកឡើងប្រាប់ពួកអ្នកជឿឲ្យដឹងថា បន្តិចទៀតនឹងមានកើតទុរ្ភិក្សនៅលើផែនដីទាំងមូល។ ទុរ្ភិក្សនោះក៏កើតមានមែន គឺនៅក្នុងរជ្ជកាលព្រះចៅអធិរាជកូនាស។ 29 ពួកសិស្សនាំគ្នាសម្រេចចិត្តធ្វើជំនួយតាមសមត្ថភាពរៀងៗខ្លួន ជូនបងប្អូននៅស្រុកយូដា។ 30 ពួកគេបានប្រមូលប្រាក់ ហើយផ្ញើយកទៅជូនពួកព្រឹទ្ធាចារ្យតាមលោកបារណាបាស និងលោកសូល។

ជំពូក 12

¹ ឥឡូវនេះដល់ពេលដែលព្រះបាទហ្វែងបានលូកព្រះហស្ត លើសមាជិកខ្លះនៃក្រុមជំនុំ ធ្វើដូច្នេះដើម្បីធ្វើបាបពួកគេ។ ² ស្តេចបានឲ្យគេប្រហារជីវិតលោក យ៉ាកុបជាបងរបស់លោកយ៉ូហានដោយដាវ។ ³ ដោយយល់ឃើញថាជនជាតិយូដាពេញចិត្ត ទ្រង់ក៏ចាត់គេឲ្យទៅចាប់លោកពេត្រុសថែមទៀត។ ពេលនោះ ជា ពេលបុណ្យនំប៉័ងឥតមេ។ ⁴ បន្ទាប់ពីចាប់លោកពេត្រុសយកទៅឃុំឃាំងហើយ ស្តេចក៏បញ្ជាឲ្យទាហានបួនក្រុមនៅយាមលោក ក្នុងក្រុមនីមួយៗមានគ្នាបួន នាក់ រួចព្រះបាទហ្វែងមានបំណងនឹងកាត់ទោសលោកនៅមុខប្រជាជនក្រោយបុណ្យចម្លង។ ⁵ ដូច្នេះ លោកពេត្រុសក៏ជាប់នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង តែក្រុមជំនុំ បាននាំគ្នាទូលអង្គព្រះជាម្ចាស់ឥតស្រាកស្រាន្ត សូមព្រះអង្គជួយលោក។ ⁶ នៅយប់មុនពេលដែលព្រះបាទហ្វែងយកលោកពេត្រុសទៅកាត់ទោស លោក សម្រាន្តទាំងជាប់ច្រវាក់ពីរខ្សែផង មានទាហានពីរនាក់នៅអមសងខាង ហើយក៏មានទាហានយាមនៅមាត់ទ្វារពន្លឺនាគារដែរ។ ⁷ ពេលនោះ ទេវតារបស់ ព្រះអម្ចាស់មកដល់ ហើយមានពន្លឺភ្លឺក្នុងទីឃុំឃាំង។ ទេវតាដាស់លោកពេត្រុស ដោយកេះលោកពីចំហៀង ទាំងពេលថា៖ «សូមក្រោកឡើងជាប្រញាប់!» ហើយច្រវាក់ក៏រួចធ្លាក់ពីដៃលោក។ ⁸ ទេវតាពោលមកកាន់លោកថា៖ «សូមស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ហើយពាក់ស្បែកជើងទៅ!» លោកក៏ធ្វើតាម។ ទេវតាពោល មកលោកទៀតថា៖ «សូមពាក់អាវក្រៅ ហើយអញ្ជើញមកតាមខ្ញុំ»។ ⁹ លោកពេត្រុសក៏ចេញពីទីឃុំឃាំងដើរតាមក្រោយទេវតាទៅ។ លោកពុំនឹកស្មានថា ការ ដែលទេវតាកំពុងធ្វើនេះ ជាការពិតទេ។ លោកស្មានថាលោកកំពុងយល់ស្តី។ ¹⁰ ទេវតា និងលោកពេត្រុសបានឆ្លងផ្លូវកន្លែងយាមទីមួយ និងកន្លែងយាមទី ពីរ ហើយមកដល់ទ្វារដែក ដែលបែរទៅរកទីក្រុង ទ្វារនោះបើកដោយខ្លួនវានៅមុខអ្នកទាំងពីរ។ អ្នកទាំងពីរដើរចេញក្រៅទ្វារក្រុង ហើយបានដើរទៅតាមដងផ្លូវ មួយ រួចស្រាប់តែទេវតាចេញបាត់ពីលោកពេត្រុសទៅ។ ¹¹ លោកពេត្រុសបានដឹងខ្លួនក៏ពោលថា៖ «ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាហេតុការណ៍នេះជាការពិតមែន ព្រះអម្ចាស់បានចាត់ទេវតារបស់ព្រះអង្គមកដោះលែងខ្ញុំ ឲ្យរួចពីកណ្តាប់ដៃរបស់ស្តេចហ្វែង និងរួចពីបំណងដែលប្រជាជនយូដាបម្រុងធ្វើមកលើរូបខ្ញុំ»។ ¹² ពេលលោកបានដឹងដូច្នោះ លោកក៏ទៅផ្ទះនាងម៉ារីជាម្តាយយ៉ូហានហៅម៉ាកុស ជាកន្លែងមានបងប្អូនជាច្រើនកំពុងជួបជុំគ្នាអធិស្ឋាន។ ¹³ នៅពេលលោកគោះ ទ្វារ មានស្រ្តីបម្រើម្នាក់ ឈ្មោះនាងរ៉ូដាចេញ។ ¹⁴ នាងស្គាល់ថាជាសំឡេងរបស់លោកពេត្រុស។ ដោយនាងត្រេកអរខ្លាំងពេក នាងពុំបានបើកទ្វារឲ្យទេ នាងបែរ ជារត់ចូលទៅជូនដំណឹងប្រាប់ពួកបងប្អូនថា៖ «លោកពេត្រុសមកដល់ហើយ លោកឈរនៅមាត់ទ្វារ»។ ¹⁵ គេនាំគ្នាសិរស្ទមកកាន់នាងថា៖ «នាងឆ្កួត ហើយ!» ប៉ុន្តែ នាងបានប្រកែកវិញថា៖ «លោកពិតជាមកដល់មែន»។ ពួកគេនិយាយថា៖ «អ្នកនោះជាទេវតារបស់លោកពេត្រុសទេដឹង»។ ¹⁶ លោកពេត្រុស នៅតែគោះទ្វារដែល គេក៏ចេញទៅបើកទ្វារឲ្យ ហើយពេលឃើញលោក គេក៏ស្ញើចជាខ្លាំង។ ¹⁷ លោកពេត្រុសធ្វើសញ្ញាឲ្យគេនៅស្ងៀម រួចរៀបរាប់អំពីរបៀប ដែលព្រះអម្ចាស់បានជួយលោក ឲ្យចេញរួចពីទីឃុំឃាំង។ លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «សូមយកដំណឹងនេះទៅជម្រាបលោកយ៉ាកុប និងពួកបងប្អូន ផង»។ បន្ទាប់មក លោកបានចេញពីទីនោះ ធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកន្លែងមួយផ្សេងទៀត។ ¹⁸ លុះភ្លឺឡើង ពួកទាហាននាំគ្នាជ្រួលច្របល់យ៉ាងខ្លាំង ព្រោះមិនដឹងជា លោកពេត្រុសទៅណាបាត់។ ¹⁹ ព្រះបាទហ្វែងបញ្ជាឲ្យគេរកលោក តែរកមិនឃើញសោះ ស្តេចក៏ឲ្យគេកាត់ទោសពួកអ្នកយាម រួចនាំយកទៅសម្លាប់។ បន្ទាប់ មក ស្តេចយាងចុះពីស្រុកយូដាទៅគង់ប្រថាប់នៅក្រុងសេសារ។ ²⁰ ព្រះបាទហ្វែងក្រោតនឹងអ្នកក្រុងទីរ៉ុស និងអ្នកក្រុងស៊ីដូន។ អ្នកទាំងនោះបាននាំគ្នាចូល ទៅគាល់ស្តេច។ គេបានបញ្ចុះបញ្ចូលលោកព្យួសតុសជាមហាតលិកឲ្យជួយពួកគេ។ រួចគេទូលសូមសន្តិភាពពីស្តេច ដ្បិតស្រុករបស់គេទទួលស្បៀងអាហារពី នគរព្រះបាទហ្វែង។ ²¹ លុះដល់ថ្ងៃកំណត់ ព្រះបាទហ្វែងទ្រង់គ្រឿងគង់លើបល្ល័ង្ក ហើយមានព្រះរាជឱង្ការទៅពួកគេ។ ²² ប្រជាជននាំគ្នាស្រែកឡើងថា៖ «នេះជាព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះ មិនមែនសំឡេងរបស់មនុស្សទេ!»។ ²³ រំពេចនោះ ស្រាប់តែមានទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់មកប្រហារស្តេចហ្វែង ព្រោះទ្រង់ពុំ បានថ្វាយសិរីរុងរឿងទៅព្រះជាម្ចាស់។ ស្តេចត្រូវដង្កូវចោះ ហើយក៏ផុតដង្ហើមទៅ។ ²⁴ មនុស្សម្នាបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយចំនួនអ្នកជឿបាន កើនឡើងជាលំដាប់។ ²⁵ រីឯលោកពារណាបាស នឹងលោកសូល ក្រោយពីបានបំពេញបេសកកម្មរបស់ខ្លួនចប់សព្វគ្រប់ហើយ លោកវិលត្រឡប់ទៅក្រុង យេរូសាឡឹមវិញដោយយកលោកយ៉ូហានហៅម៉ាកុសទៅជាមួយផង។

ជំពូក 13

¹ ក្នុងក្រុមជំនុំនៅក្នុងអន់ទីយ៉ូក មានព្យាករី និងគ្រូអាចារ្យខ្លះៗ រួមមានលោកបារណាបាស លោកស៊ីមានហៅនីគីរ លោកលូតាសជាអ្នកស្រុកគឺឈរ លោកម៉ាណាអេន ដែលត្រូវគេចិញ្ចឹមជាមួយព្រះបាទហេរ៉ុដជាស្តេចអនុរាជ កាលនៅពីក្នុង និងលោកសូល។ ² នៅពេលដែលអ្នកទាំងនោះកំពុងតែធ្វើពិធីថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ និងតមអាហារ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរញែកបារណាបាស និងសូលចេញដោយឡែក ដ្បិតយើងបានហៅអ្នកទាំងពីរឲ្យមកបំពេញកិច្ចការដែលយើងនឹងដាក់ឲ្យគេធ្វើ»។ ³ ក្រោយពីបាននាំគ្នាតមអាហារ និងអធិស្ឋានរួចហើយ គេបានដាក់ដៃលើលោកទាំងពីរ ហើយលោកក៏ចេញទៅ។ ⁴ លោកបារណាបាស និងលោកសូលបានធ្វើតាមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លោកក៏បានធ្វើដំណើរទៅដល់ក្រុងសេលេស៊ី ហើយចុះសំពៅទៅកោះគីប្រុស។ ⁵ ពេលទៅដល់ក្រុងសាឡាមីន លោកទាំងពីរបានប្រកាសព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ជនជាតិយូដា ដោយមានលោកយ៉ូហានហៅម៉ាកុសបានជួយផង។ ⁶ បន្ទាប់មក លោកបាននាំគ្នាធ្វើដំណើរកាត់តាមកោះនោះ រហូតទៅដល់ក្រុងប៉ាផូស។ នៅក្នុងនោះ លោកបានជួបគ្រូមន្តអាគមជនជាតិយូដាម្នាក់ ឈ្មោះបារយេស៊ូជាព្យាករីក្លែងក្លាយ។ ⁷ គាត់រស់នៅជាមួយលោកស៊ីតាស-ប៉ូឡូស ដែលជាជនប្រតិក្ខបស់ព្រះចៅអធិរាជរ៉ូម៉ាំងដែលជាមនុស្សមានប្រាជ្ញា។ លោកប្រតិក្ខចាត់គេឲ្យទៅអញ្ជើញលោកបារណាបាស និងលោកសូលមក ព្រោះលោកមានបំណងចង់ស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁸ ប៉ុន្តែ អេលីម៉ាស (ភាសាក្រិក ប្រែថាគ្រូមន្តអាគម) ចេះតែប្រឆាំងនឹងលោកទាំងពីរ ហើយរកមធ្យោបាយពង្វាងលោកប្រតិក្ខឲ្យងាកចេញពីជំនឿ។ ⁹ រីឯលោកសូល ដែលហៅថាប៉ូលបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លោកសម្លឹងមើលទៅអេលីម៉ាស ¹⁰ ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «តែ! ជនពោរពេញទៅដោយពុតស្លុត និងល្បិចកិច្ចកលអើយ! អ្នកជាកូនរបស់មារ អ្នកជាសត្រូវនឹងអំពើសុចរិតគ្រប់យ៉ាង។ តើអ្នកនៅតែពង្វាងគេអោយងាកចេញពីមាត់ដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ព្រះអម្ចាស់ដល់ណាទៀត? ¹¹ ឥឡូវនេះ ព្រះបារមីរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យអ្នកខ្វាក់ភ្នែក លែងឃើញពន្លឺថ្ងៃអស់មួយរយៈ»។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែភ្នែករបស់គាត់ក៏ដូចជាមានបាំង ហើយងងឹតមើលអ្វីពុំឃើញ។ គាត់ដើរវិលវល់ រកគេជួយដឹកដៃ។ ¹² កាលលោកប្រតិក្ខឃើញហេតុការណ៍កើតឡើងដូច្នេះ លោកក៏ជឿដោយស្ងប់ស្ងែងនឹងសេចក្តីដែលគេបង្រៀនអំពីព្រះអម្ចាស់ជាខ្លាំង។ ¹³ ឥឡូវនេះលោកប៉ូល និងមិត្តភក្តិរបស់លោកបានចុះសំពៅពីក្រុងប៉ាផូស ឆ្ពោះទៅក្រុងពេកា ក្នុងស្រុកប៉ាមកីលា។ រីឯលោកយ៉ូហានបានបែកចេញពីពួកគេ វិលត្រឡប់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ។ ¹⁴ លោកប៉ូល និងមិត្តភក្តិរបស់លោក បានបន្តដំណើរពីក្រុងពេកា រហូតទៅដល់ក្រុងអន់ទីយ៉ូកក្នុងស្រុកពីស៊ីបា។ នៅថ្ងៃសប្តិមិ លោកទាំងពីរចូលទៅអង្គុយក្នុងសាលាប្រជុំ។ ¹⁵ បន្ទាប់ពីបានអានគម្ពីរនីយនិងគម្ពីរព្យាករីរួចហើយ ពួកអ្នកទទួលខុសត្រូវលើសាលាប្រជុំ សុំឲ្យគេជម្រាបពួកលោកប៉ូលថា៖ «បងប្អូនអើយ! បើបងប្អូនមានពាក្យអ្វីលើកទឹកចិត្តប្រជាជន សូមមានប្រសាសន៍មកចុះ»។ ¹⁶ លោកប៉ូលក្រោកឡើងលើកដៃធ្វើសញ្ញា ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «សូមជម្រាបបងប្អូនជនជាតិអ៊ីស្រាអែល និងបងប្អូនដែលជាអ្នកគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ សូមជ្រាប! ¹⁷ ព្រះជាម្ចាស់របស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលបានជ្រើសរើសបុព្វបុរសរបស់យើង និងប្រទានឲ្យប្រជារាស្ត្រនេះបានកើនឡើង នៅពេលគេស្នាក់នៅក្នុងប្រទេសអេស៊ីប លោកបានលើកដៃជាសញ្ញា។ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គបាននាំគេចេញពីប្រទេសនោះ ដោយប្រទិញបារមីរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁸ ព្រះអង្គបានផ្គត់ផ្គង់គេអស់រយៈពេលប្រមាណសែសិបឆ្នាំនៅវាលហេស្តាន។ ¹⁹ ក្រោយពីព្រះអង្គវិលមកជាតិសាសន៍ទាំងប្រាំពីរនៅស្រុកកាណានរួចហើយ ព្រះអង្គបានប្រទានទឹកដីនោះឲ្យប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ។ ²⁰ ហេតុការណ៍ទាំងនោះកើតមានក្នុងអំឡុងពេលប្រមាណបួនរយហាសិបឆ្នាំមុន។ ក្រោយមក ព្រះអង្គប្រទានឲ្យមានអ្នកគ្រប់គ្រងរហូតដល់ជំនាន់ព្យាករីសាំយូអែល។ ²¹ បន្ទាប់មកទៀត គេបាននាំគ្នាទូលសូមស្តេចមួយអង្គ ព្រះជាម្ចាស់ក៏ប្រទានព្រះបាទសូល ជាបុត្ររបស់លោកគីស ក្នុងកុលសម្ព័ន្ធបែនយ៉ាមីនឲ្យគ្រងរាជ្យអស់រយៈពេលសែសិបឆ្នាំ។ ²² ក្រោយពីបានដករាជ្យពីព្រះបាទសូល ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអោយព្រះបាទដាវីឌឡើងគ្រងរាជ្យ។ ព្រះអង្គប្រទានសក្ខីភាពអំពីព្រះបាទដាវីឌនេះថា៖ «យើងរកបានមនុស្សម្នាក់ជាតិគាបចិត្តយើងណាស់ គឺដាវីឌជាបុត្ររបស់អ៊ីសាយ ដ្បិតដាវីឌនឹងបំពេញតាមបំណងទាំងប៉ុន្មានរបស់យើង»។ ²³ ចាប់តាំងពីព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះបាទដាវីឌនេះហើយ ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យព្រះយេស៊ូកើតមក និងធ្វើជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល ស្របតាមព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះអង្គ។ ²⁴ ហេតុការណ៍នេះបានចាប់ផ្តើមមុនពេលព្រះយេស៊ូកើតមក នៅពេលលោកយ៉ូហានបានប្រកាសឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងមូលកែប្រែចិត្តគំនិតរួចទទួលពិធីជ្រមុជទឹក។ ²⁵ ពេលលោកយ៉ូហានបំពេញមុខងាររបស់លោកចប់សព្វគ្រប់ហើយ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំនេះមិនមែនជាអ្នក ដែលបងប្អូនទន្ទឹងរង់ចាំនោះទេ។ ប៉ុន្តែសូមស្តាប់ មានលោកម្នាក់មកតាមក្រោយខ្ញុំ ទោះបីខ្ញុំស្រាយខ្សែស្បែកជើងជូនលោក ក៏មិនសមនឹងឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់លោកផង»។ ²⁶ បងប្អូនជាពូជពង្សលោកអប្រាហាំ និងបងប្អូនដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់អើយ! នេះហើយជាព្រះបន្ទូលស្តីអំពីការសង្គ្រោះ ដែលបានផ្ញើមកឲ្យយើងទាំងអស់គ្នា។ ²⁷ ដ្បិតអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម និងពួកមេដឹកនាំរបស់គេពុំបានដឹងថាព្រះយេស៊ូជានរណាឡើយ ហើយគេបានកាត់ទោសព្រះអង្គ ស្របនឹងសេចក្តីដែលព្យាករីថ្លែងទុកមកដែលគេអាននៅរៀងរាល់ថ្ងៃសប្តិមិ។ ²⁸ ទោះបីគេរកកំហុសអ្វីមកកាត់ទោសលោកមិនឃើញក៏ដោយ ក៏គេនៅតែសុំឲ្យលោកពីឡាតប្រហារជីវិតព្រះអង្គដែរ។ ²⁹ កាលគេបានធ្វើស្របនឹងសេចក្តីដែលមានចែងទុកអំពីព្រះអង្គចប់សព្វគ្រប់ហើយ គេក៏យកព្រះសពព្រះអង្គចុះពីឈើឆ្កាងទៅបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ។ ³⁰ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ³¹ ព្រះយេស៊ូបានបង្ហាញខ្លួនឲ្យគេឃើញអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ ហើយឲ្យអស់អ្នកដែលបានរួមដំណើរជាមួយព្រះអង្គ ពីស្រុកកាលីឡេ ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមបានឃើញ។ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងនោះធ្វើជាបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គនៅចំពោះមុខប្រជាជន។ ³² ដូច្នេះយើងខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនអំពីដំណឹងល្អ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាជាមួយបុព្វបុរសរបស់យើង។ ³³ ព្រះអង្គបានបំពេញសព្វគ្រប់សម្រាប់យើង ដែលជាពូជពង្សរបស់បុព្វបុរសយើង ដោយព្រះអង្គបានប្រោសព្រះយេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ដូចមានចែងទុកក្នុងទំនុកតម្កើងទីពីរថា៖ «ព្រះអង្គជាបុត្ររបស់យើង ហើយថ្ងៃនេះយើងជាព្រះបិតារបស់យើង»។ ³⁴ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះយេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញពិត ដើម្បីឲ្យព្រះសពព្រះអង្គត្រូវល្អឡើយ ហើយព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនឹងឲ្យបងប្អូនវិសុទ្ធ និងទទួលព្រះពរគ្រប់យ៉ាងដូចដែលយើងបានសន្យាជាមួយដាវីឌ»។ ³⁵ ហេតុនេះហើយព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ចែងទុកក្នុងអត្ថបទគម្ពីរមួយទៀតថា៖ «ព្រះអង្គមិនបណ្តោយឲ្យសពអ្នកបម្រើ ដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គរលួយឡើយ»។ ³⁶ ព្រះបាទដាវីឌបានបម្រើព្រះជាម្ចាស់តាមគម្រោងព្រះអង្គនៅជំនាន់នោះ រួចក៏សោយទិវង្គតទៅ។ គេបានបញ្ចុះសពព្រះបាទដាវីឌក្នុងផ្នូរ ជាមួយព្រះអយ្យកោ ហើយសពរបស់ទ្រង់ក៏បានរលួយអស់ដែរ។ ³⁷ ចំណែកឯ ព្រះយេស៊ូដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនោះ ព្រះសពរបស់ព្រះអង្គពុំបានរលួយទេ។ ³⁸ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ! សូមបងប្អូនជ្រាបឲ្យច្បាស់ថា ព្រះជាម្ចាស់លើកលែងទោសឲ្យបងប្អូនរួចពីបាប តាមរយៈព្រះយេស៊ូ។ ³⁹ បងប្អូនពុំអាចទៅជាមនុស្សសុចរិត រួចផុតអំពីបាបទាំងប៉ុន្មានដោយ គោរពតាមវិន័យរបស់លោកម៉ូសេបានឡើយ។ បងប្អូនបានសុចរិតតាមរយៈព្រះយេស៊ូប៉ុណ្ណោះ។ ⁴⁰ ហេតុនេះ សូមបងប្អូនប្រយ័ត្នក្រែងអ្វី ដែលព្យាករីថ្លែងទុកមកមិនបានកើតមានដល់អ្នក។ ⁴¹ «មើលមនុស្សដែលចេះតែមើលងាយគេអើយ! ចូរនាំគ្នាមើល ហើយអ្នកនឹងឆៀងឆ្ងល់ ហើយត្រូវរំខានបាត់ទៅចុះ! ដ្បិតយើងនឹងធ្វើកិច្ចការមួយនៅជំនាន់របស់អ្នករាល់គ្នាជាកិច្ចការ ដែលអ្នករាល់គ្នាមិនជឿ ទោះបីជាគេរៀបរាប់ប្រាប់អ្នករាល់គ្នាក៏ដោយ»។ ⁴² ពេលលោកប៉ូល និងលោកបារណាបាសចេញពីសាលាប្រជុំពួកគេបានអញ្ជើញលោកឲ្យមានប្រសាសន៍អំពីសេចក្តីទាំងនេះ ម្តងទៀតនៅថ្ងៃសប្តិមិខាងមុខ។ ⁴³ លុះអង្គប្រជុំចប់ហើយ មានសាសន៍យូដា និងអ្នកចូលសាសនាយូដាជាច្រើននាក់ ដែលគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ នាំគ្នាទៅតាមលោកប៉ូល និងលោកបារណាបាស។ លោកទាំងពីរបានសន្យាជាមួយពួកគេ ហើយក្រើនរំលឹកគេឲ្យនៅខ្ជាប់ខ្ជួននឹងព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាដាច់ខាត។ ⁴⁴ នៅថ្ងៃសប្តិមិបន្ទាប់មកទៀត ប្រជាជននៅក្រុងនោះបានមកជួបជុំស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ស្ទើរតែទាំងអស់គ្នា។ ⁴⁵ ពេលជនជាតិយូដាឃើញមហាជនដូច្នោះ គេមានចិត្តច្រណែនជាខ្លាំង ក៏នាំគ្នានិយាយជំទាស់នឹងពាក្យ

ដែលលោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ ហើយថែមទាំងជេរប្រមាថលោកទៀតផង។⁴⁶ លោកប៉ូល និងលោកបារណាបាសក៏មានប្រសាសន៍ទៅគេ ដោយចិត្តអង់អាចថា៖ «សំខាន់ណាស់ដែលយើងខ្ញុំត្រូវតែប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដល់បងប្អូនជាមុនសិន។ ប៉ុន្តែដោយបងប្អូនបដិសេធមិនព្រមទទួលព្រះបន្ទូលនេះ ហើយបងប្អូនយល់ឃើញថា ខ្លួនមិនសមនឹងទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទេនោះ យើងខ្ញុំនឹងងាកទៅប្រកាសដល់សាសន៍ដទៃវិញ។⁴⁷ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានបង្គាប់មកយើងខ្ញុំថា៖ «យើងបានតែងតាំងអ្នកឲ្យធ្វើជាពន្លឺបំភ្លឺជាតិសាសន៍នានា និងឲ្យនាំការសង្គ្រោះរហូតទៅដល់ស្រុកដាច់ស្រយាលនៃផែនដី»។⁴⁸ កាលសាសន៍ដទៃដូច្នោះ គេមានអំណរវិភាយ ហើយនាំគ្នាសរសើរតម្កើងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់តម្រូវឲ្យទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ក៏នាំគ្នាជឿដែរ។⁴⁹ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានឮសុសសាយ ក្នុងស្រុកនោះទាំងមូល។⁵⁰ ប៉ុន្តែ សាសន៍យូដាបានញុះញង់ស្ត្រីៗមានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ និងញុះញង់ពួកនាម៉ឺននៅក្នុងនោះ ឲ្យលើកគ្នាទៅបៀតបៀនលោកប៉ូល និងលោកបារណាបាស ហើយដេញលោកទាំងពីរចេញពីដែនដីរបស់គេ។⁵¹ លោកប៉ូល និងលោកបារណាបាស ក៏រលាស់ចូលដីចេញពីជើងរបស់លោក រួចធ្វើដំណើរទៅក្រុងអ៊ីកូនាម។⁵² ឯពួកសិស្សនៅអន់ទីយ៉ូករីញ គេបានពោរពេញដោយអំណរ និងពេញដោយព្រះវិញ្ញាណជីវិតសុទ្ធ។

ជំពូក 14

¹ នៅក្នុងអ៊ីកូនាម លោកប៉ូល និងលោកបារណាបានចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់ជនជាតិយូដា ហើយមានប្រសាសន៍រហូតដល់ជនជាតិយូដា និងជនជាតិក្រិកដ៏ច្រើនលើសលប់នាំគ្នាជឿ។ ² ប៉ុន្តែ ជនជាតិយូដាដែលមិនព្រមជឿ បានញុះញង់សាសន៍ដទៃ និងធ្វើឲ្យគេមានចិត្តទាស់នឹងពួកបងប្អូន។ ³ លោកប៉ូល និងលោកបារណាបានស្នាក់នៅក្នុងក្រុងអ៊ីកូនាមជាយូរថ្ងៃពេញដោយប្រទានភាពមកពីព្រះជាម្ចាស់ ខណៈពេលព្រះអង្គបានបញ្ជាក់ព្រះបន្ទូលអំពីព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គបានឲ្យលោកទាំងពីរសម្តែងទិសម្ចាស់ដ៏អស្ចារ្យ និងប្រព្វបាទិការវិជ្ជាផ្សេងៗ។ ⁴ មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងនោះបានបាក់បែកគ្នា អ្នកខ្លះកាន់ខាងសាសន៍យូដា អ្នកខ្លះទៀតកាន់ខាងក្រុមសាវក។ ⁵ នៅពេលសាសន៍ដទៃ និងសាសន៍យូដាបានសមគំនិតគ្នាជាមួយពួកមេដឹកនាំរបស់គេ ចង់ធ្វើបាប និងចង់យកដុំថ្មគប់សម្លាប់លោកទាំងពីរ។ ⁶ លោកប៉ូល និងលោកបារណាបានដឹងមុនពីសភាពការណ៍មិនស្រួល ក៏រត់ភៀសខ្លួនទៅស្រុកលូកោនា គឺទៅក្រុងលីស្ត្រា និងក្រុងខេបេ ព្រមទាំងតំបន់ដែលនៅជុំវិញ។ ⁷ ហើយប្រកាសដំណឹងល្អនៅទីនោះ។ ⁸ នៅក្រុងលីស្ត្រា មានបុរសម្នាក់ពិការជើងតាំងពីកំណើតមក ហើយគាត់មិនអាចដើរបានឡើយ។ ⁹ គាត់អង្គុយស្តាប់លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍។ លោកប៉ូលសម្លឹងមើលគាត់ ហើយយល់ឃើញថា គាត់មានជំនឿគួរនឹងជា។ ¹⁰ លោកក៏មានប្រសាសន៍ទៅគាត់ខ្លាំងៗថា៖ «ស៊ុក្រាកឡើង ឈរឲ្យត្រង់!»។ បុរសនោះស្ទុះក្រោកឈរ ដោយអាចលោតបាន និងដើរបានផង។ ¹¹ ពេលមហាជនឃើញការអស្ចារ្យដែលលោកប៉ូលបានធ្វើ គេក៏នាំគ្នាស្រែកហៅជាភាសាលូកោនាថា៖ «ព្រះបាននិម្មិតជាមនុស្ស ចុះមកគង់ជាមួយយើងហើយ!»។ ¹² គេហៅលោកបារណាថា «ព្រះសេយូស» និងហៅលោកប៉ូលថា «ព្រះហើមេស» ព្រោះលោកជាអ្នកនាំពាក្យ។ ¹³ បូជាចារ្យរបស់ព្រះសេយូសដែលមានវិហារនៅក្រៅទីក្រុង បានដឹកគោឈ្មោលតូបតែងលំអដោយក្នុងផ្កា មកមាត់ទ្វារក្រុង ព្រោះគាត់ចង់ធ្វើបូជាយញ្ញរួមជាមួយមហាជន។ ¹⁴ កាលសាវកបារណាបាន និងប៉ូលបានឮដំណឹងនេះ លោកក៏ហែកសម្លៀកបំពាក់ ហើយស្ទុះរត់ទៅរកប្រជាជន ទាំងស្រែកយំ។ ¹⁵ ហើយពោលថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាបងប្អូននាំគ្នាធ្វើដូច្នេះ? យើងខ្ញុំក៏ជាមនុស្សធម៌តាមបងប្អូនដែរ។ យើងខ្ញុំនាំដំណឹងល្អមកជម្រាបជូនបងប្អូន ដើម្បីបងប្អូនដាក់ចេញពីការថ្វាយបង្គំរបស់ណាត់ឥតប្រយោជន៍នេះ ហើយបែរមករកព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ ជាព្រះដែលបានបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងអ្វីៗសព្វហូររលាយដែលមាននៅទីតាំងនោះផង។ ¹⁶ នៅជំនាន់មុនៗ ព្រះអង្គបានបណ្តោយឲ្យជាតិសាសន៍នានាដើរតាមមាគ៌ារបស់គេរៀងៗខ្លួន។ ¹⁷ ក៏ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ព្រះអង្គនៅតែបង្ហាញទិសម្ចាស់ ដោយព្រះអង្គបានផ្តល់ក្តីសប្បុរសមកយើង ហើយទ្រង់បានប្រទានទឹកភ្លៀងពីលើមេឃ និងប្រទានភោគផលមកបងប្អូនតាមរដូវកាល ធ្វើឲ្យបងប្អូនមានម្ហូបអាហារដ៏បរិបូណ៌ និងមានអំណរសប្បាយក្នុងចិត្តផង»។ ¹⁸ ទោះបីលោកទាំងពីរមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ ក៏លោករកឃាត់មហាជនមិនឲ្យធ្វើបូជាយញ្ញជូនលោកសឹងតែពុំបាន។ ¹⁹ ប៉ុន្តែ មានជនជាតិយូដាមកពីក្រុងអង់ទីយ៉ូក និងក្រុងអ៊ីកូនាម បានទាក់ទាញចិត្តមហាជនឲ្យចូលទៅខាងគេ។ ពួកគេយកដុំថ្មគប់សម្លាប់លោកប៉ូល រួចអូសយកទៅចោលនៅខាងក្រៅទីក្រុង ព្រោះគេនឹកស្មានថា លោកស្លាប់បាត់ទៅហើយ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ ក្រុមសិស្សនាំគ្នាមកឈរជុំវិញលោក លោកក៏ក្រោកឡើង វិលចូលទៅទីក្រុងវិញ។ លុះស្អែកឡើង លោកចេញដំណើរទៅក្រុងខេបេជាមួយលោកបារណា។ ²¹ លោកប៉ូល និងលោកបារណាបានផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៅក្រុងខេបេ ហើយណែនាំមនុស្សជាច្រើនឲ្យក្លាយជាសិស្ស។ បន្ទាប់មក លោកវិលទៅក្រុងលីស្ត្រា ក្រុងអ៊ីកូនាម និងក្រុងអង់ទីយ៉ូកវិញ។ ²² លោកដាស់តឿនពួកសិស្សឲ្យតាំងចិត្តមាំមួន និងលើកទឹកចិត្តគេឲ្យមានជំនឿខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយមានប្រសាសន៍ថា៖ «យើងត្រូវឆ្លងកាត់ទុក្ខវេទនាជាច្រើន ដើម្បីឲ្យបានចូលក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ²³ លោកបានតែងតាំងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៅតាមក្រុមជំនុំនីមួយៗ ហើយបានអធិស្ឋាន និងតមអាហាររួចហើយ លោកទាំងពីរក៏ធ្វើពួកសិស្សទុកនៅនឹងព្រះអម្ចាស់ដែលគេបានជឿ។ ²⁴ បន្ទាប់មកទៀត លោកទាំងពីរធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ស្រុកពីស៊ីខាមកដល់ស្រុកប៉ាមគីលា។ ²⁵ លោកបានប្រកាសព្រះបន្ទូលនៅក្នុងពិភព រួចលោកនាំគ្នាចុះទៅក្នុងអាតាលា។ ²⁶ នៅទីនោះ លោកនាំគ្នាចុះសំពៅវិលត្រឡប់មកក្រុងអង់ទីយ៉ូកវិញ គឺនៅក្នុងអង់ទីយ៉ូកនេះហើយ ដែលក្រុមជំនុំបានធ្វើលោកទាំងពីរទៅលើព្រះហឫទ័យប្រណីសន្តោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបំពេញកិច្ចការដែលលោកទើបនឹងបានសម្រេចនេះ។ ²⁷ កាលលោកទាំងពីរមកដល់ លោកប្រមូលក្រុមជំនុំឲ្យមកជួបជុំគ្នា ហើយរៀបរាប់អំពីកិច្ចការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើជាមួយពួកលោក និងរៀបរាប់អំពីរបៀប ដែលព្រះអង្គបើកផ្លូវឲ្យសាសន៍ដទៃបានជឿ។ ²⁸ លោកទាំងពីរក៏ស្នាក់នៅទីនោះជាមួយពួកសិស្សអស់រយៈពេលជាយូរ។

ជំពូក 15

¹ មានអ្នកខ្លះមកពីស្រុកយូដាជំនាញប្រដៅពួកបងប្អូនថា៖ «ប្រសិនបើបងប្អូនមិនទទួលពិធីកាត់ស្បែកតាមទំនៀមទម្លាប់របស់លោកម៉ូសេទេ នោះបងប្អូនមិនអាចទទួលការសង្គ្រោះបានឡើយ»។ ² ដោយហេតុនេះ លោកប៉ូល និងលោកបារណាបាសបានប្រកែកជំនាស់ និងដៃដៃកែវកែវព្រែកជាមួយពួកគេយ៉ាងខ្លាំង។ ពួកបងប្អូនបានសម្រេចចិត្តចាត់លោកប៉ូល លោកបារណាបាស និងបងប្អូនខ្លះទៀតទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីទៅជម្រាបពួកសាវក និងក្រុមព្រឹទ្ធាចារ្យអំពីរឿងនេះ។ ³ ដូច្នេះ ក្រុមជំនុំបានបញ្ជូនលោកទាំងពីរធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ស្រុកភេនីស ស្រុកសាម៉ាវីទាំងប្រកាសប្រាប់ពួកបងប្អូនថា សាសន៍ដទៃបានបែរចិត្ត មករកព្រះជាម្ចាស់។ ដំណឹងនេះធ្វើឲ្យបងប្អូនគ្រប់គ្នា មានអំណរសប្បាយយ៉ាងខ្លាំង។ ⁴ កាលមកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមហើយ ក្រុមជំនុំ ក្រុមសាវក និងក្រុមព្រឹទ្ធាចារ្យនាំគ្នាទទួលពួកលោក ហើយពួកលោកក៏ជម្រាបអំពីកិច្ចការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើជាមួយពួកលោក។ ⁵ ពេលនោះ មានបងប្អូនខ្លះខាងគណៈផារីស៊ី ដែលជឿព្រះអម្ចាស់ក្រោកឈរឡើងពោលថា ត្រូវតែធ្វើពិធីកាត់ស្បែកឲ្យសាសន៍ដទៃ ហើយត្រូវបង្គាប់គេឲ្យប្រតិបត្តិតាមវិន័យរបស់លោកម៉ូសេដែរ។ ⁶ ដូច្នេះក្រុមសាវក និងក្រុមព្រឹទ្ធាចារ្យក៏ប្រជុំគ្នាដើម្បីពិចារណាសំណុំរឿងនេះ។ ⁷ បន្ទាប់ពីមានការជជែកវែកញែកគ្នាយ៉ាងខ្លាំង លោកពេត្រុសក្រោកឈរឡើង ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «បងប្អូនអើយ! បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសខ្ញុំ ក្នុងចំណោមបងប្អូនតាំងតែពីថ្ងៃដំបូងមកម្ល៉េះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អដល់សាសន៍ដទៃ ឲ្យគេបានជួប និងបានជឿ។ ⁸ ព្រះជាម្ចាស់ដែលឈ្វេងយល់ចិត្តគំនិតមនុស្ស ព្រះអង្គជាបន្ទាល់សម្រាប់ពួកគេ ដោយប្រទានព្រះវិញ្ញាណជីវិតឲ្យគេ ដូចព្រះអង្គបានប្រទានមកយើងដែរ។ ⁹ ព្រះអង្គមិនចាត់ទុកពួកគេផ្សេងពីពួកយើងឡើយ គឺព្រះអង្គបានសម្អាតចិត្តគេឲ្យបានបរិសុទ្ធដោយដ៏ជឿ។ ¹⁰ ហេតុដូចម្តេចបានជាបងប្អូនល្បងនឹងព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះ? នឹមដែលបុព្វបុរសរបស់យើងនិងខ្លួនយើងផ្ទាល់មិនអាចទ្រាំទ្របានផងនោះ ម្តេចក៏បងប្អូនចង់យកនឹមមកដាក់លើពួកសិស្ស? ¹¹ ឆ្ងុយទៅវិញ យើងជឿថា ទាំងសាសន៍យើងទាំងសាសន៍គេ បានទទួលការសង្គ្រោះដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ»។ ¹² ពេលនោះ អង្គប្រជុំទាំងមូលនៅស្ងៀមស្ងាត់ ស្តាប់លោកប៉ូល និងលោកបារណាបាស មានប្រសាសន៍រៀបរាប់អំពីទីសម្គាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងបុព្វបុរសហិរ៉ាណូ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងនៅកណ្តាលចំណោមសាសន៍ដទៃតាមរយៈលោក។ ¹³ លុះលោកទាំងពីរមានប្រសាសន៍ចប់ហើយ លោកយ៉ាកុបក៏មានប្រសាសន៍ឡើងថា៖ «បងប្អូនអើយ សូមស្តាប់ខ្ញុំ។ ¹⁴ លោកស៊ីម៉ូនបានរៀបរាប់ថា កាលពីដើមដំបូង ព្រះជាម្ចាស់បានជួយសាសន៍ដទៃដោយសារព្រះគុណ ដើម្បីញែកពួកគេពីចំណោមមនុស្ស ឲ្យក្លាយជាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁵ រីឯព្រះបន្ទូលដែលពួកព្យាករិបានថ្លែង ក៏ស្របនឹងសេចក្តីនេះដែរ ដូចមានចែងទុកមកថា៖ ¹⁶ «បន្ទាប់ពីជាតិសាសន៍នានាបានពង្សីដំណឹងល្អហើយ យើងនឹងវិលត្រឡប់មកវិញ យើងនឹងសង់ពន្លារបស់ដាវីឌ ដែលលំនៅទីនោះឡើងវិញ យើងនឹងសង់ដំណាក់ដែលបាក់បែកខ្ទេចខ្ទីឡើងវិញ ¹⁷ ពេលនោះ មនុស្សម្នាក់ដែលនៅលំនៅនឹងស្វែងរកព្រះអម្ចាស់ រួមទាំងជាតិសាសន៍នានាផង។ ¹⁸ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានសម្តែងឲ្យមនុស្សលោកស្គាល់តាំងពីដើមមក។ ¹⁹ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំយល់ឃើញថា មិនគួរធ្វើឲ្យមានឧបសគ្គដល់សាសន៍ដទៃ ដែលបានបែរចិត្តវិលមករកព្រះជាម្ចាស់វិញនោះឡើយ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ គួរយើងសរសេរសំបុត្រទៅប្រាប់គេ កុំឲ្យបរិភោគម្ហូបអាហារដែលបានសែនរូបសំណាក កុំឲ្យរួមរស់ជាមួយគ្នាដោយឥតបានរៀបការ កុំឲ្យបរិភោគសាច់សត្វដែលគេសម្លាប់ដោយច្របាច់ក និងកុំឲ្យបរិភោគឈាម។ ²¹ ដ្បិតតាំងពីសម័យដើមរៀងមក នៅតាមក្រុងនីមួយៗ គេតែងប្រកាសវិន័យរបស់លោកម៉ូសេដោយអានគម្ពីររបស់លោក រៀងរាល់ថ្ងៃសប្តិរៀងនៅក្នុងសាលាប្រជុំ»។ ²² ពេលនោះ ក្រុមសាវក ក្រុមព្រឹទ្ធាចារ្យ និងក្រុមជំនុំទាំងមូលយល់ឃើញថា គួរតែជ្រើសយកយូដាស ហេតុការណ៍បាស និងលោកស៊ីឡាសដែលជាអ្នកដឹកនាំក្នុងក្រុមជំនុំ ហើយចាត់ឲ្យទៅក្រុងអន់ទីយ៉ូកជាមួយលោកប៉ូល និងលោកបារណាបាស។ ²³ ក្រុមជំនុំបានសរសេរសំបុត្រមួយ មានសេចក្តីដូចតទៅនេះ៖ «យើងខ្ញុំជាសាវក ជាព្រឹទ្ធាចារ្យ និងជាបងប្អូន សូមជម្រាបសូមរកបងប្អូនជាសាសន៍ដទៃ ដែលរស់នៅក្នុងអន់ទីយ៉ូក ស្រុកស៊ីរី និងស្រុកគីលីកា! ²⁴ យើងខ្ញុំបានទទួលដំណឹងថា មានពួកអ្នកខ្លះបានចេញពីយើងដោយមិនបានប្រាប់យើងឲ្យដឹង និងបានរំខានដល់ការបង្រៀន ពួកគេបានធ្វើឲ្យអ្នកជ្រួយចិត្ត។ ²⁵ យើងខ្ញុំទាំងអស់គ្នាបានសម្រេចចិត្ត ជ្រើសរើសយកគ្នាយើងខ្លះ ដោយចាត់ឲ្យមកជួបបងប្អូនជាមួយលោកប៉ូល និងលោកបារណាបាសដើម្បីស្រឡាញ់របស់យើង ²⁶ ជាអ្នកដែលបានសុខចិត្តប្រជុំជំរុញរបស់ខ្លួន បម្រើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ ²⁷ ហេតុនេះ យើងខ្ញុំសុំចាត់លោកយូដាស និងលោកស៊ីឡាសឲ្យនាំពាក្យដដែលនេះ យកមកជម្រាបបងប្អូនដោយផ្ទាល់។ ²⁸ ព្រះវិញ្ញាណជីវិតសុទ្ធ និងយើងខ្ញុំយល់ឃើញថា មិនគួរយកវិន័យណាផ្សេងទៀត ដែលមិនចាំបាច់មកបង្ខំបងប្អូនឲ្យប្រតិបត្តិតាមក្រៅពីនេះឡើយ យើងគ្រាន់តែសុំឲ្យបងប្អូនចៀសវាង កុំប្រព្រឹត្តដូចតទៅនេះ ²⁹ គឺកុំបរិភោគម្ហូបអាហារដែលសែនរូបសំណាក កុំបរិភោគឈាម កុំបរិភោគសាច់សត្វដែលគេសម្លាប់ដោយច្របាច់ក និងកុំរួមរស់ជាមួយគ្នាដោយមិនរៀបការ។ ប្រសិនបើបងប្អូនប្រតិបត្តិដូច្នេះបាន នោះប្រពៃហើយ។ សូមឲ្យបងប្អូនបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខ»។ ³⁰ ពួកអ្នកតំណាងក៏លាគេចេញដំណើរទៅដល់ក្រុងអន់ទីយ៉ូក ហើយប្រមូលអង្គប្រជុំ រួចប្រគល់សំបុត្រជូន។ ³¹ នៅពេលគេបានអានសំបុត្ររួចហើយ ពួកគេមានអំណរសប្បាយគ្រប់គ្នាចំពោះការលើកទឹកចិត្តនេះ។ ³² លោកយូដាស និងលោកស៊ីឡាស និងព្យាករិមានប្រសាសន៍ជាច្រើន បានលើកទឹកចិត្ត និងពង្រឹងជំនឿរបស់បងប្អូន។ ³³ បន្តិចក្រោយមក ពួកបងប្អូនសុខចិត្តឲ្យលោកទាំងពីរ វិលត្រឡប់ទៅក្រុងអន់ទីយ៉ូក ដែលបានចាត់គេឲ្យមកនោះវិញ ទាំងជូនពរឲ្យលោកធ្វើដំណើរប្រកបដោយសុខសាន្ត។ ³⁴ ប៉ុន្តែ លោកស៊ីឡាសសម្រេចចិត្តស្នាក់នៅទីនោះបន្តទៅទៀត។ ³⁵ រីឯលោកប៉ូល និងលោកបារណាបាស រួមទាំងបងប្អូនទៀត ក៏បានស្នាក់នៅក្នុងក្រុងអន់ទីយ៉ូក ទាំងបង្រៀន និងផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ³⁶ ប៉ុន្មានថ្ងៃកន្លងមកទៀត លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ទៅកាន់លោកបារណាបាសថា៖ «យើងត្រូវត្រឡប់ទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូននៅតាមក្រុងទាំងប៉ុន្មាន ដែលយើងបានផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់»។ ³⁷ លោកបារណាបាសមានបំណងនាំលោកយ៉ូហាន ហេតុម្ចាស់ទៅជាមួយដែរ។ ³⁸ ប៉ុន្តែ លោកប៉ូលយល់ឃើញថាមិនគួរនាំគាត់ទៅជាមួយឡើយ ព្រោះគាត់បានរត់ចោលពួកលោក កាលពីនៅក្នុងប៉ាម៉ាគីលា គឺគាត់មិនបានបន្តដំណើរជាមួយពួកលោកឡើយ។ ³⁹ បន្ទាប់មកលោកទាំងពីរក៏ខ្វែងគំនិតគ្នាយ៉ាងខ្លាំង រហូតដល់ទៅបែកផ្លូវគ្នា។ លោកបារណាបាស បាននាំលោកម៉ាកុសទៅជាមួយ រួចចុះសំពៅឆ្ពោះទៅកោះគីប្រុស។ ⁴⁰ រីឯលោកប៉ូល លោកនាំលោកស៊ីឡាសទៅជាមួយ ដោយពួកបងប្អូនបានធ្វើលោកទៅលើព្រះហឫទ័យប្រណិសន្តោសរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ⁴¹ លោកធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ស្រុកស៊ីរី និងស្រុកគីលីកាទាំងពង្រីងដំនើរក្រុមជំនុំនានាផង។

ជំពូក 17

¹ លោកប៉ូល និងលោកស៊ីឡាសធ្វើដំណើរកាត់ក្រុងអាំភីប៉ូលី និងក្រុងអប៊ូឡូនា ហើយទៅដល់ក្រុងថេសសាឡូនិក ដែលជាក្រុងមួយមានសាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា។ ² លោកប៉ូលបានចូលទៅសាលាប្រជុំតាមទម្លាប់របស់លោក ព្រមទាំងដកញែកគម្ពីរជាមួយពួកគេរាល់ថ្ងៃសប្បិរៈក្នុងអំឡុងបីសប្តាហ៍។ ³ លោកបានបើកអត្ថបទគម្ពីរ ហើយបរិយាយពន្យល់ប្រាប់គេថា ជាការសំខាន់ណាស់ដែលព្រះគ្រីស្ទត្រូវតែរងទុក្ខវេទនា និងមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «ព្រះយេស៊ូនេះហើយ ដែលខ្ញុំបានជម្រាបប្រាប់បងប្អូនថាជាព្រះគ្រីស្ទ»។ ⁴ ជនជាតិយូដាខ្លះយល់ស្របតាម ហើយចូលមករួមជាមួយលោកប៉ូល និងលោកស៊ីឡាស មានទាំងជនជាតិក្រិក ដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ជាច្រើនអ្នក និងមានស្ត្រីជាច្រើនក្នុងចំណោមអ្នកធំក៏ចូលមករួមដែរ។ ⁵ រីឯជនជាតិយូដាដែលមិនទាន់ជឿ គេមានចិត្តច្រណែន ហើយប្រមូលពួកពាលដែលនៅតាមផ្លូវមកបំបះបំបោរប្រជាជន ឲ្យកើតចលាចលក្នុងក្រុង។ គេបានទៅផ្ទះលោកយ៉ាសូន ក្នុងគោលបំណងចាប់លោកប៉ូល និងលោកស៊ីឡាស យកទៅឲ្យប្រជាជនកាត់ទោស។ ⁶ តែដោយគេរកលោកទាំងពីរមិនឃើញ គេក៏ចាប់លោកយ៉ាសូន និងបងប្អូនខ្លះទៀត អូសយកទៅជូនលោកអភិបាលក្រុង ទាំងស្រែកឡើងថា៖ «ពួកដែលបង្កការជ្រួលច្របល់ពេញពិភពលោកទាំងមូលបានមកដល់ទីនេះហើយ!»។ ⁷ យ៉ាសូនបានទទួលពួកគេឲ្យស្នាក់នៅផ្ទះគាត់ ហើយអ្នកទាំងនោះបានប្រព្រឹត្តខុសនឹងព្រះរាជក្រឹត្យរបស់ព្រះចៅអធិរាជសេសារ ដ្បិតពួកគេប្រកាសថា មានស្តេចមួយអង្គទៀត នាមយេស៊ូ»។ ⁸ ពាក្យនេះបានធ្វើឲ្យបណ្តាជន និងលោកអភិបាលក្រុងខ្វល់ខ្វែង។ ⁹ គេបានសុំឲ្យលោកយ៉ាសូន និងអ្នកដទៃទៀតៗបង់ប្រាក់ធានា ទើបគេសុខចិត្តដោះលែងឲ្យទៅវិញ។ ¹⁰ នៅយប់នោះ ពួកបងប្អូនបានបណ្តោះលោកប៉ូល និងលោកស៊ីឡាសឲ្យចេញដំណើរទៅក្រុងបេរកាឡាម។ លុះទៅដល់ហើយ លោកទាំងពីរក៏ចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំរបស់សាសន៍យូដា។ ¹¹ សាសន៍យូដានៅក្នុងនេះ មានសន្តានចិត្តល្អជាងសាសន៍យូដានៅក្រុងថេសសាឡូនិក ដ្បិតគេបានទទួលព្រះបន្ទូលដោយចិត្តស្មោះសរ ហើយពិនិត្យពិចារណាមើលគម្ពីរជាមួយរាល់ថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យដឹងថា សេចក្តីដែលលោកប៉ូល និងលោកស៊ីឡាសមានប្រសាសន៍ប្រាប់គេ ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន ឬយ៉ាងណា។ ¹² ក្នុងចំណោមពួកគេមានច្រើននាក់បានជឿ ហើយមានស្ត្រីៗអ្នកមុខអ្នកការជាតិក្រិក និងមានបុរសជាច្រើនបានជឿដែរ។ ¹³ ប៉ុន្តែ កាលសាសន៍យូដានៅក្នុងថេសសាឡូនិកដឹងថា លោកប៉ូលផ្សព្វផ្សាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងបេរកាឡាមនោះ គេក៏នាំគ្នាមកបំបះបំបោរប្រជាជនឲ្យជ្រួលច្របល់ឡើង។ ¹⁴ ឃើញដូច្នេះ ពួកបងប្អូនបាននាំលោកប៉ូលឆ្ពោះទៅមាត់សមុទ្រក្លាម រីឯលោកស៊ីឡាស និងលោកធីម៉ូថេរី ស្នាក់នៅទីនោះដដែល។ ¹⁵ ពួកអ្នកជូនដំណើរលោកប៉ូល បានមកជាមួយលោករហូតដល់ក្រុងអាថែន។ នៅពេលពួកគេត្រឡប់ទៅវិញ គេនាំពាក្យផ្តាំពីលោកប៉ូល ទៅជម្រាបលោកស៊ីឡាស និងលោកធីម៉ូថេរីតាមលោកយ៉ាងប្រញាប់បំផុត។ ¹⁶ ពេលលោកប៉ូលរង់ចាំលោកស៊ីឡាស និងលោកធីម៉ូថេរី នៅក្នុងអាថែន លោកតឹងទ្រូងជាខ្លាំង ដោយឃើញមានរូបសំណាក់ពាលពេញក្នុងក្រុងនេះ។ ¹⁷ ដូច្នេះលោកបានជជែកសន្ទនាជាមួយសាសន៍យូដា និងជាមួយអ្នកដែលគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងសាលាប្រជុំ ហើយរៀនរាល់ថ្ងៃ លោកសន្ទនាជាមួយអស់អ្នកដែលលោកជួបនៅតាមទីសាធារណៈក្នុងក្រុងនោះ។ ¹⁸ មានទស្សនវិទូខ្លះខាងអេពីគ្លរ និងខាងសូម៉ីក ក៏បានជួបលោកដែរ។ អ្នកខ្លះពោលថា៖ «តើអ្នកព្រោកព្រាជូនចង់និយាយអំពីរឿងអ្វី?» ខ្លះទៀតពោលថា៖ «គាត់មើលទៅដូចជាអ្នកដែលប្រកាសប្រាប់មនុស្សពីព្រះចម្លែក»។ គេពោលដូច្នេះ មកពីពួកលោកប៉ូលប្រកាសអំពីព្រះយេស៊ូ និងអំពីការរស់ឡើងវិញ។ ¹⁹ គេក៏នាំលោកយកទៅមុខសភាក្រុង នៅទួលអេរីយ៉ូស ហើយពោលមកលោកថា៖ «តើលោកអាចប្រាប់យើងឲ្យដឹង អំពីលទ្ធផលដែលលោកបង្រៀននោះបានទេ?» ²⁰ ដ្បិតយើងបានឮលោកថ្លែងរឿងចម្លែកៗ ដូច្នេះយើងពិតជាចង់ដឹងអត្ថន័យណាស់។ ²¹ អ្នកក្រុងអាថែន និងជនបរទេសដទៃទៀតៗ ដែលរស់នៅក្នុងក្រុងនោះ មិនធ្វើអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីនិយាយ ឬស្តាប់រឿងថ្មីៗ។ ²² ដូច្នេះលោកប៉ូលក្រោកឈរនៅកណ្តាលអង្គប្រជុំនៅទួលអេរីយ៉ូស ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «អស់លោកជាអ្នកក្រុងអាថែនអើយ! ខ្ញុំសង្កេតឃើញអ្នកថា អស់លោកជាអ្នកកាន់សាសនាខ្លាបខ្លួនណាស់។ ²³ ពេលខ្ញុំដើរក្នុងទីក្រុង ខ្ញុំឃើញមានបូជនីយដ្ឋានទាំងប៉ុន្មាន ដែលអស់លោកគោរពបូជា ហើយខ្ញុំក៏បានឃើញអាសនៈមួយដែលមានចារឹកអក្សរថា៖ «សូមខន្ធសដល់ព្រះដែលយើងពុំស្គាល់»។ ខ្ញុំចង់ប្រកាសប្រាប់ថា អស់លោកថ្វាយបង្គំព្រះដែលអស់លោកពុំស្គាល់។ ²⁴ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្កើតពិភពលោក និងបង្កើតអ្វីៗសព្វសារពើនៅក្នុងពិភពលោកនេះ ព្រះអង្គជាព្រះអម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខ និងផែនដី ព្រះអង្គមិនគង់នៅក្នុងព្រះវិហារ ដែលមនុស្សសង់នោះឡើយ។ ²⁵ ព្រះអង្គក៏មិនត្រូវការឲ្យមនុស្សបីបាច់ថែរក្សាព្រះអង្គដែរ ព្រោះព្រះអង្គទេតើដែលបានប្រទានជីវិត ប្រទានដង្ហើម និងប្រទានរបស់សព្វសារពើដល់មនុស្ស។ ²⁶ ព្រះអង្គប្រទានឲ្យប្រជាជាតិនានា កើតចេញមកពីមនុស្សតែម្នាក់ ហើយឲ្យគេរស់នៅពាលពេញលើផែនដីទាំងមូល ទាំងកំណត់រដូវកាល និងកំណត់ព្រំដែនឲ្យមនុស្សរស់នៅ។ ²⁷ ហេតុដូច្នេះបានជាគេគួរស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ ប្រហែលជាគេនឹងរកព្រះអង្គឃើញ។ តាមពិត ព្រះជាម្ចាស់មិនគង់នៅឆ្ងាយពីយើងម្នាក់ៗទេ។ ²⁸ ដ្បិតយើងមានជីវិត មានចលនា និងមានការជាមនុស្សក្នុងព្រះអង្គ ដូចអ្នកក៏ម្នាក់របស់អស់លោកតែងពោលថា៖ “យើងក៏ជាពូជរបស់ព្រះអង្គដែរ”។ ²⁹ ហេតុនេះ ប្រសិនបើយើងពិតជាពូជរបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន យើងមិនត្រូវកិតថា ព្រះអង្គមានសណ្តានដូចរូបសំណាក់ ធ្វើពីមាស ប្រាក់ ឬថ្មដែលជាភ្នាក់ងារចង្វាក់តាមការនឹកឃើញរបស់មនុស្សនោះឡើយ។ ³⁰ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់មិនប្រកាន់ទោសមនុស្សលោក ដែលប្រព្រឹត្តអំពើមិនគប្បីនោះឡើយ តែឥឡូវនេះ ព្រះអង្គបង្គាប់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់រស់នៅគ្រប់ទីកន្លែង បានកែប្រែចិត្ត។ ³¹ ដ្បិតព្រះអង្គបានកំណត់ថ្ងៃមួយទុក ដើម្បីវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្ស តាមសេចក្តីសុចរិត ដោយសារបុរសម្នាក់ដែលព្រះអង្គបានតែងតាំង។ ព្រះអង្គបានប្រោសបុរសនោះឲ្យរស់ឡើងវិញទុកជាភស្តុតាងសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់»។ ³² កាលពួកគេបានឮសូរពាក្យ “រស់ឡើងវិញ” ដូច្នេះ អ្នកខ្លះក៏ចំអកអោយលោកប៉ូល អ្នកខ្លះទៀតពោលថា៖ «ចាំលើកក្រោយ យើងនឹងស្តាប់លោកមានប្រសាសន៍អំពីរឿងនេះទៀត»។ ³³ បន្ទាប់មក លោកប៉ូលក៏ចាកចេញពីចំណោមពួកគេ។ ³⁴ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះបានមកចូលរួមជាមួយលោកហើយជឿ រួមទាំងលោកខេរីស ជាសមាជិកសភាក្រុង នៅទួលអេរីយ៉ូស និងមានស្ត្រីម្នាក់ឈ្មោះនាងដាម៉ារីស ព្រមទាំងអ្នកដទៃទៀតៗផង។

ជំពូក 18

¹ ក្រោយមក លោកប៉ូលបានចាកចេញពីក្រុងអាថែន ហើយធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅក្រុងកូរិនថូស។ ² នៅក្នុងនោះ លោកបានជួបជនជាតិយូដាម្នាក់ ឈ្មោះអគីឡា ជាអ្នកស្រុកប៉ុនតុស និងនាងព្រីស៊ីលជាភរិយា អ្នកទាំងពីររើបនឹងមកពីស្រុកអ៊ីតាលី ព្រោះព្រះចៅអធិរាជកូនាស បានចេញបញ្ជាអោយជនជាតិយូដាទាំងអស់ ចាកចេញពីក្រុងរ៉ូម។ លោកប៉ូលបានទៅជួបអ្នកទាំងពីរ ³ ហើយស្នាក់នៅ និងធ្វើការជាមួយគេ ព្រោះលោកមានមុខរបរដូចគ្នា គឺត្បាញក្រណាត់សសម្រាប់ បោះជំរំ។ ⁴ ដូច្នេះ រៀងរាល់ថ្ងៃសប្បិទ លោកប៉ូលតែងតែមានប្រសាសន៍ក្នុងសាលាប្រជុំ។ លោកណែនាំទាំងសាសន៍យូដា ទាំងសាសន៍ក្រិកឲ្យជឿ។ ⁵ កាល លោកស៊ីឡាស និងលោកធីម៉ូថេធ្វើដំណើរពីស្រុកម៉ាសេដូនមកដល់ហើយ លោកប៉ូលក៏ចំណាយពេលទាំងអស់របស់លោក ដើម្បីប្រកាសព្រះបន្ទូល។ លោក បានបញ្ជាក់ប្រាប់សាសន៍យូដាថា ព្រះយេស៊ូពិតជាព្រះគ្រីស្ទ។ ⁶ ពេលសាសន៍យូដាបានប្រឆាំង និងជេរប្រមាថលោក លោកក៏រលាស់ចូលដីពីអារម្ភរបស់ លោកទាំងមានប្រសាសន៍ថា៖ «បើអ្នករាល់គ្នាវិនាសបាត់បង់នោះ គឺមកតែពីកំហុសរបស់អ្នករាល់គ្នាផ្ទាល់ប៉ុណ្ណោះ គ្មានជាប់ជំពាក់អ្វីជាមួយខ្ញុំទេ។ ចាប់ពីពេល នេះ ខ្ញុំនឹងទៅរកសាសន៍ដទៃវិញ»។ ⁷ ដូច្នេះ លោកក៏ចាកចេញពីទីនោះឆ្ពោះទៅផ្ទះបុរសម្នាក់ ឈ្មោះយូសូសជាអ្នកគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ ផ្ទះគាត់នៅ ជាប់នឹងសាលាប្រជុំ។ ⁸ លោកគ្រីសប៉ូស ដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើសាលាប្រជុំ និងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកវិញ ក៏ជឿលើព្រះអម្ចាស់ដែរ។ មានអ្នកក្រុង កូរិនថូសជាច្រើនទៀត បានស្តាប់លោកប៉ូលហើយជឿ ព្រមទាំងទទួលពិធីជ្រមុជទឹកផងដែរ។ ⁹ យប់មួយ លោកប៉ូលនិមិត្តឃើញព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមក លោកថា៖ «កុំខ្លាចអី! ត្រូវនិយាយតទៅទៀត កុំនៅស្ងៀមឡើយ។» ¹⁰ ដ្បិតយើងស្ថិតនៅជាមួយអ្នកហើយ ពុំមាននរណាអាចធ្វើបាបអ្នកបានទេ ព្រោះនៅក្នុង នេះ មានមនុស្សជាច្រើនជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង»។ ¹¹ លោកប៉ូលស្នាក់នៅក្នុងកូរិនថូស អស់រយៈពេលមួយឆ្នាំប្រាំមួយខែ លោកបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះជាម្ចាស់ដល់អ្នកក្រុងនោះ។ ¹² នៅគ្រាដែលលោកកាលីយ៉ូកាន់តំណែងជារាជប្រតិភូរបស់ព្រះចៅអធិរាជរ៉ូមនៅស្រុកអាខែ សាសន៍យូដាបានសមគំនិត គ្នាប្រឆាំងនឹងលោកប៉ូល ហើយនាំលោកយកទៅសាលាកាត់ក្តី។ ¹³ ទាំងចោទថា៖ «ជននេះបញ្ចូលមនុស្សម្នាឲ្យគោរពថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ តាមរបៀប មួយខុសច្បាប់»។ ¹⁴ ពេលលោកប៉ូលបម្រុងនឹងហាមាត់និយាយ លោកកាលីយ៉ូមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ជនជាតិយូដាថា៖ «ជនជាតិយូដាអើយ ប្រសិនបើ រឿងនេះទាក់ទងនឹងបទឧក្រិដ្ឋ ឬបទល្មើសណាមួយនោះ ខ្ញុំមុខជាសុខចិត្តស្តាប់អ្នករាល់គ្នាមិនខាន។» ¹⁵ តែបើជារឿងដដែលៗក្នុងក្រុងកូរិនថូស អំពី ឈ្មោះ ឬអំពីធម៌វិន័យរបស់អ្នករាល់គ្នាទេនោះ ចូរដោះស្រាយខ្លួនឯងទៅ។ ខ្ញុំមិនព្រមកាត់ក្តីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអំពីរឿងនេះឡើយ»។ ¹⁶ លោកក៏ដេញពួកគេចេញពី សាលាកាត់ក្តី។ ¹⁷ ពេលនោះ ពួកគេនាំគ្នាចាប់លោកសូស្តែនជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើសាលាប្រជុំ មកវាយនៅមុខសាលាកាត់ក្តី តែលោកកាលីយ៉ូមិនអើពើ ទេ។ ¹⁸ បន្ទាប់ពីលោកប៉ូលបានស្នាក់នៅក្នុងកូរិនថូសជាយូរថ្ងៃក្រោយមក លោកក៏ជម្រាបលាពួកបងប្អូន រួចចុះសំពៅឆ្ពោះទៅស្រុកស៊ីរី ដោយមាននាង ព្រីស៊ីល និងលោកអគីឡាជួនដំណើរទៅជាមួយដែរ។ លោកបានកោរសក់លាបំណងមុនពេលលោកចាកចេញ នៅកំពង់ផែកែងគ្រា។ ¹⁹ លុះមកដល់ក្រុង អេភេសូ លោកប៉ូលក៏ជម្រាបលាទៅក្រុងព្រីស៊ីល និងលោកអគីឡា។ លោកបានចូលទៅសាលាប្រជុំ ហើយសន្ទនាជាមួយសាសន៍យូដា។ ²⁰ ពួកគេបានអង្វរសុំ ឲ្យលោកប៉ូលស្នាក់នៅទីនោះមួយរយៈទៀត តែលោកមិនព្រមទេ។ ²¹ លោកជម្រាបលាគេទាំងពេលថា៖ «ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំនឹងវិល មករកបងប្អូនវិញ» រួចលោកចុះសំពៅចេញពីក្រុងអេភេសូ។ ²² កាលធ្វើដំណើរមកដល់ក្រុងសេសាហា លោកបានឡើងទៅសួរសុខទុក្ខក្រុមជំនុំយេរូសាឡឹម ហើយលោកបន្តដំណើរទៅដល់ក្រុងអន់ទីយ៉ូក។ ²³ ក្រោយពីបានស្នាក់នៅក្នុងអន់ទីយ៉ូកយូរបន្តិចមក លោកក៏ចេញដំណើរបន្តទៀត ដោយឆ្លងកាត់ស្រុក កាឡាទី និងស្រុកព្រីតា ហើយបានលើកទឹកចិត្តពួកសិស្សនៅទីនោះផង។ ²⁴ ឥឡូវមានជនជាតិយូដាម្នាក់ ឈ្មោះអប៊ូឡូស មានកំណើតជាអ្នកស្រុក អលេក្សានដ្រា បានមកនៅក្នុងអេភេសូ។ គាត់ជាមនុស្សមានវេហារ ហើយស្គាល់គម្ពីរយ៉ាងល្អិតល្អន់។ ²⁵ គាត់បានទទួលការអប់រំអំពីមាតិការបស់ព្រះអម្ចាស់។ គាត់ប្រកាសព្រះបន្ទូល ហើយប៉ិនប្រសប់បង្រៀនគេយ៉ាងច្បាស់លាស់ អំពីព្រះយេស៊ូដោយចិត្តខស្សាហ៍មោះមុត ប៉ុន្តែគាត់ដឹងត្រឹមតែពិធីជ្រមុជទឹករបស់លោក យ៉ូហានប៉ុណ្ណោះ។ ²⁶ គាត់បានបង្រៀនគេក្នុងសាលាប្រជុំដោយចិត្តអង់អាច។ កាលនាងព្រីស៊ីល និងលោកអគីឡាបានឮគាត់បង្រៀនដូច្នេះ ក៏អញ្ជើញគាត់ ទៅជាមួយ ព្រមទាំងពន្យល់គាត់ឲ្យរឹតតែស្គាល់មាតិការបស់ព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀត។ ²⁷ ដោយលោកអប៊ូឡូសមានបំណងធ្វើដំណើរទៅកាន់ស្រុកអាខែ ពួកបង ប្អូនក៏នាំគ្នាលើកទឹកចិត្តគាត់អោយទៅ ថែមទាំងសរសេរសំបុត្រទៅជំរាបពួកសិស្សនៅស្រុកនោះអោយទទួលស្វាគមន៍គាត់ផង។ លុះទៅដល់ គាត់បានខ្វះខ្វែង ជួយអស់អ្នកនៅទីនោះដែលបានទទួលជឿ ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁸ ដ្បិតគាត់ចេះផ្ទាល់សាសន៍យូដានៅមុខប្រជុំជនទាំងអស់ និងកែវញ្ញក គម្ពីរ បញ្ជាក់ប្រាប់គេថា ព្រះយេស៊ូពិតជាព្រះគ្រីស្ទមែន។

ជំពូក 19

1 ពេលដែលលោកអប្សរូសនៅក្នុងកូនចូស លោកប៉ូលបានឆ្លងកាត់តំបន់ខ្ពង់រាប ហើយធ្វើដំណើរមកដល់ក្រុងអេភេសូ លោកបានជួបសិស្សខ្លះ 2 ហើយសួរថា៖ «កាលបងប្អូនចាប់ផ្តើមជឿនោះ តើបងប្អូនទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធហើយឬនៅ?»។ គេតបមកលោកវិញថា៖ «យើងខ្ញុំមិនដែលទាំងឡាយ មានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផង»។ 3 លោកប៉ូលសួរគេទៀតថា៖ «ដូច្នេះ តើបងប្អូនបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹកណា?»។ គេតបថា៖ «ពិធីជ្រមុជទឹករបស់លោកយ៉ូហាន»។ 4 លោកប៉ូលក៏មានប្រសាសន៍ថា៖ «លោកយ៉ូហានបានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកអស់អ្នកដែលកែប្រែចិត្តគំនិត ទាំងមានប្រសាសន៍ប្រាប់ប្រជាជនឲ្យជឿលើព្រះអង្គដែលយាងមកក្រោយលោក គឺព្រះយេស៊ូនេះហើយ»។ 5 ក្រោយបានឮលោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ដូច្នោះ ពួកសិស្សក៏ទទួលពិធីជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ។ 6 លោកប៉ូលបានដាក់ដៃលើគេ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធក៏យាងមកសណ្តិតលើគេ ហើយគេនាំគ្នានិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ និងថ្លែងព្រះបន្ទូលផង។ 7 អ្នកទាំងនោះមានគ្នាទាំងអស់ប្រមាណដប់ពីរនាក់។ 8 លោកប៉ូលបានចូលទៅសាលាប្រជុំ ហើយមានប្រសាសន៍ដោយចិត្តអង់អាចអស់ពេលបីខែ ទាំងសន្ទនាជាមួយពួកគេ និងខិតខំណែនាំពួកគេឲ្យជឿលើព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ 9 ប៉ុន្តែ ដោយសាសន៍យូដាខ្លះនៅតែមានចិត្តមានមិនព្រមជឿ ថែមទាំងប្រមាថមាតិកាបស់ព្រះអម្ចាស់នៅមុខប្រជុំជនផង។ ដូច្នេះលោកប៉ូលក៏ចាកចេញពីពួកគេ រួចនាំសិស្សទៅដាច់ខ្សែក ហើយបង្រៀនគេជារៀងរាល់ថ្ងៃនៅក្នុងសាលាទីរ៉ាណូស។ 10 លោកបានបង្រៀនគេអស់ពេលពីរឆ្នាំ គឺរហូតទាល់តែអ្នកស្រុកអាស៊ីទាំងអស់ ទាំងសាសន៍យូដា ទាំងសាសន៍ក្រិក បានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ 11 ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការអស្ចារ្យដ៏ធំៗជាច្រើនតាមរយៈលោកប៉ូល 12 ហើយសូម្បីតែគេយកក្រណាត់ ឬកន្សែងដែលបានប៉ះលោកប៉ូលមកដាក់ពីលើអ្នកជំងឺ អ្នកជំងឺនឹងបានជា ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏នឹងចេញពីគេទៅដែរ។ 13 មានគ្រូដេញវិញ្ញាណអាក្រក់ជាតិយូដាខ្លះតែងធ្វើដំណើរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ។ ពួកគេចង់ដេញវិញ្ញាណអាក្រក់ចេញពីមនុស្សដោយប្រើព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ គឺគេនិយាយទៅវិញ្ញាណអាក្រក់ថា៖ «យើងបញ្ជាពួកឯង ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូដែលលោកប៉ូលប្រកាស ចូរចេញទៅ»។ 14 កូនប្រុសទាំងប្រាំពីររបស់លោកស្តេភីដែលជានាយកបូជាចារ្យរបស់សាសន៍យូដា ក៏បានធ្វើដូច្នេះដែរ។ 15 វិញ្ញាណអាក្រក់បានតបមកអ្នកទាំងនោះវិញថា៖ «យើងស្គាល់ព្រះយេស៊ូ ហើយក៏ស្គាល់លោកប៉ូលដែរ ចុះឯងរាល់គ្នាវិញជានរណា?»។ 16 អ្នកដែលមានវិញ្ញាណអាក្រក់ចូលបានស្ទុះមកសង្កត់ពួកគេជាប់ ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់មានកម្លាំងជាង រហូតទាល់តែធ្វើឲ្យអ្នកទាំងនោះរត់ចេញពីផ្ទះ រហូតខោ រហូតអាវ និងត្រូវប្រសព្វទៀតផង។ 17 មនុស្សម្នាក់នៅក្នុងអេភេសូ ទាំងសាសន៍យូដា ទាំងសាសន៍ក្រិក បានដឹងរឿងនេះ ហើយខ្លាចគ្រប់ៗគ្នា ដូច្នេះគេនាំគ្នាលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ។ 18 មានអ្នកជឿជាច្រើននាក់ បាននាំគ្នាមកទទួលសារភាពជាសាធារណៈនូវអំពើដែលខ្លួនធ្លាប់ប្រព្រឹត្ត។ 19 អស់អ្នកដែលធ្លាប់ប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ក៏បានយកក្បួនតម្រាបរបស់ខ្លួនមកដុតចោល នៅមុខគេឯងទាំងអស់គ្នាផង។ គេបានគិតគូររបស់ទាំងនោះ ឃើញថាមានតម្លៃប្រាំម៉ឺនដុល្លារ។ 20 ដូច្នេះព្រះបន្ទូលរីកចម្រើន និងមានប្រសិទ្ធភាពកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ។ 21 ក្រោយលោកប៉ូលបានបំពេញព័ន្ធកិច្ចរបស់លោកហើយ ព្រះវិញ្ញាណណែនាំលោកប៉ូលឲ្យសំរេចចិត្តទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដោយធ្វើដំណើរឆ្លងកាត់ស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខែ។ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «កាលណាទៅដល់ស្រុកនោះខ្ញុំត្រូវតែទៅក្រុងរ៉ូមទៀត»។ 22 លោកបានចាត់សហការីរបស់លោកពីររូប គឺលោកធីម៉ូថេ និងលោកអេរ៉ាស្តូសឲ្យទៅស្រុកម៉ាសេដូនមុន។ ប៉ុន្តែលោកស្នាក់នៅក្នុងស្រុកអាស៊ីមួយរយៈពេលសិន។ 23 នៅគ្រានោះ មានកើតការបះបោរមួយយ៉ាងខ្លាំងព្រោះតែមាតិកាបស់ព្រះអម្ចាស់។ 24 មានជាងចម្លាក់ម្នាក់ឈ្មោះដេមេទ្រាស ដែលបានធ្វើរូបវិហាររបស់ព្រះនាងឌីអានពីប្រាក់ ហើយគាត់បានផ្តល់កំណែច្រើនដល់ពួកកូនជាង។ 25 គាត់បានប្រមូលកូនជាងរបស់គាត់ និងអស់អ្នកដែលមានមុខជំនួញដូចគ្នាមក រួចពោលថា៖ «បងប្អូនអើយ បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា យើងបានរកកំណែច្រើនក៏ដោយសារតែមុខជំនួញនេះ។ 26 បងប្អូនក៏បានឃើញបានឮដែរថា ឈ្មោះប៉ូលនោះបញ្ចុះបញ្ចូលនាំមហាជនឲ្យទៅតាមគាត់មិនត្រឹមតែនៅក្នុងអេភេសូនេះប៉ុណ្ណោះទេ គឺសឹងតែពេញស្រុកអាស៊ីទាំងមូលថែមទៀតផង។ លោកពោលថា រូបព្រះដែលធ្វើដោយដៃមនុស្ស មិនមែនជាព្រះឡើយ។ 27 វាមិនត្រឹមតែជាគ្រោះថ្នាក់នោះទេ តែវានឹងធ្វើឲ្យមុខជំនួញរបស់យើងគ្មានគេត្រូវការ ថែមទាំងធ្វើឲ្យព្រះវិហារនៃព្រះនាងឌីអាន គ្មានតម្លៃទៀតទេ។ បន្ទាប់មក កិត្តិយសរបស់ព្រះនាងដែលអ្នកស្រុកអាស៊ី និងសកលលោកទាំងមូលធ្លាប់ថ្វាយបង្គំ មុខជាអន់ថយទៀត»។ 28 កាលបានឮពាក្យនេះហើយ គេខឹងយ៉ាងខ្លាំង ក៏នាំគ្នាស្រែកឡើងថា៖ «ព្រះនាងឌីអានជាព្រះរបស់អ្នកក្នុងអេភេសូ ទ្រង់ប្រសើរខ្ពស់!»។ 29 ទីក្រុងទាំងមូលកើតរីករវៃ ហើយគេនាំគ្នាស្រុតដើរតម្រង់ទៅលានមហាស្រព។ ពួកគេអូសទាញអ្នកមកជាមួយលោកប៉ូល គឺលោកកែយូស និងលោកអេរីវ៉ូស្កាជាអ្នកស្រុកម៉ាសេដូនឲ្យទៅជាមួយដែរ។ 30 លោកប៉ូលមានបំណងទៅជួបប្រជាជន ប៉ុន្តែពួកសិស្សបានឃាត់លោកមិនឲ្យទៅ។ 31 សូម្បីតែមន្ត្រីក្រុងខ្លះដែលជាមិត្តភក្តិរបស់លោក ក៏បានចាត់គេឲ្យទៅជម្រាបលោក មិនឲ្យទៅលានមហាស្រពដែរ។ 32 អ្នកខ្លះស្រែកយ៉ាងនេះ អ្នកខ្លះស្រែកយ៉ាងនោះ ដ្បិតមានកើតច្របូកច្របល់ពេញអង្គប្រជុំទាំងមូល ហើយមានអ្នកខ្លះមិនដឹងថា គេមកប្រជុំគ្នារឿងអ្វីផង។ 33 ពេលនោះ ជនជាតិយូដាបានរុញបុរសម្នាក់ ឈ្មោះអេលេក្សានុត្រុសឲ្យចេញពីក្នុងចំណោមបណ្តាជន ឡើងទៅឈរនៅខាងមុខ។ អេលេក្សានុត្រុសក៏លើកដៃធ្វើសញ្ញា ព្រោះគាត់ចង់ឆ្លើយនៅមុខប្រជាជន។ 34 ប៉ុន្តែកាលប្រជាជនឃើញថា គាត់ជាជនជាតិយូដា គេក៏ស្រែកឡើងដោយសម្លេងតែមួយព្រមគ្នាអស់រយៈពេលជិតពីរម៉ោងថា៖ «ព្រះនាងឌីអានជាព្រះរបស់អ្នកក្នុងអេភេសូ ទ្រង់ប្រសើរខ្ពស់!»។ 35 នៅពេលលោកលេខាធិការក្រុងបានឃាត់បណ្តាជន ឲ្យនៅស្ងៀមដោយពោលថា៖ «បងប្អូនជាអ្នកក្នុងអេភេសូអើយ! តើនរណាមិនដឹងថា ក្រុងអេភេសូជាក្រុងរបស់ព្រះនាងឌីអានជាព្រះដ៏ប្រសើរខ្ពស់ និងជាក្រុងដែលមានរូបសំណាក់ធ្លាក់ចុះពីស្ថានសួគ៌មកនោះ? 36 ត្រង់នេះគ្មាននរណាអាចជំទាស់បានទេ សូមបងប្អូននៅស្ងៀមទៅ កុំប្រព្រឹត្តដោយឥតពិចារណាដូច្នេះ»។ 37 បងប្អូនបាននាំអ្នកទាំងនេះមកទីនេះ ដែលពួកគេមិនបានប្តូរនូវព្រះវិហារ ឬក៏ពោលពាក្យអ្វីប្រមាថព្រះនាងរបស់យើងទេ។ 38 ប្រសិនបើលោកដេមេទ្រាស និងពួកជាងដែលនៅជាមួយគាត់មានរឿងអ្វីទាស់នឹងនរណា ត្រូវនាំពាក្យបណ្តឹងមកជូនអស់លោកជាដាច់ប្រតិភូ រកយុត្តិធម៌ឲ្យនៅថ្ងៃជំនុំជម្រះទៅ។ 39 ប្រសិនបើបងប្អូនចង់តវ៉ាអំពីរឿងអ្វីទៀតនោះ ចាំដល់ពេលមានអង្គប្រជុំពេញច្បាប់ គេនឹងដោះស្រាយជូន។ 40 បើមិនដូច្នោះទេ សុំប្រយ័ត្ន ក្រែងយើងត្រូវជាប់ចោទថាជាអ្នកបះបោរ ព្រោះតែរឿងរ៉ាវដែលកើតមានឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ គ្មានមូលហេតុណាសម្រាប់ការប្រជុំនេះទេ ហើយយើងក៏មិនអាចពន្យល់បាន»។ 41 គាត់មានប្រសាសន៍ដូច្នេះរួចហើយ ក៏ប្រាប់អង្គប្រជុំឲ្យបញ្ចប់។

ជំពូក 20

¹ បន្ទាប់ពីចលាចលនោះបានបញ្ចប់ លោកប៉ូលក៏ហៅពួកសិស្សមកលើកទឹកចិត្ត រួចជំរាបលាពួកគេ ធ្វើដំណើរទៅស្រុកម៉ាសេដូន។ ² លោកធ្វើដំណើរកាត់ស្រុកនោះ ទាំងមានប្រសាសន៍លើកទឹកចិត្តអ្នកជឿយ៉ាងច្រើនផង។ បន្ទាប់មក លោកក៏បានទៅដល់ស្រុកក្រិក។ ³ លោកស្នាក់នៅស្រុកនោះអស់រយៈពេលបីខែ។ ពេលលោកហៀបនឹងចុះសំពៅធ្វើដំណើរទៅស្រុកស៊ីរី ជនជាតិយូដាបានយុបឃិតគ្នាប៉ុនប៉ងធ្វើបាបលោក។ លោកជ្រាបដូច្នេះ ក៏សម្រេចចិត្តវិលត្រឡប់ទៅវិញ កាត់តាមស្រុកម៉ាសេដូន។ ⁴ អ្នកដែលបានរួមដំណើរជាមួយលោកនៅពេលនោះ មានលោកសូប៉ាត្រុស កូនរបស់លោកពីរូស ជាអ្នកស្រុកបេរា លោកអេរីស្តាក និងលោកសេគុនដុស ជាអ្នកស្រុកថេស្សាឡូនិក លោកកែយុសជាអ្នកស្រុកខេបេ លោកដ៏ម៉ូថេ ព្រមទាំងលោកទីយ៉ិកុស និងលោកត្រូតីម ជាអ្នកស្រុកអាស៊ីផង។ ⁵ បងប្អូនទាំងនេះបានចេញដំណើរទៅមុនហើយរង់ចាំយើងនៅក្រុងត្រូអាស។ ⁶ ចំណែកយើងវិញ ក្រោយថ្ងៃបុណ្យនំប៉័ងឥតមេ យើងចេញពីក្រុងកីលីពទៅតាមសំពៅ ហើយប្រាំថ្ងៃក្រោយមក យើងក៏បានទៅដល់ក្រុងត្រូអាស ជួបជុំនឹងពួកគេ រួចស្នាក់នៅទីនោះប្រាំពីរថ្ងៃ។ ⁷ នៅថ្ងៃទីមួយក្នុងសប្តាហ៍នោះយើងបានជួបជុំគ្នាដើម្បីធ្វើពិធីកាច់នំប៉័ង លោកមានប្រសាសន៍ទៅកាន់អង្គប្រជុំ។ លោកប៉ូលត្រូវចេញដំណើរនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ហើយអធិប្បាយរហូតដល់ពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រា។ ⁸ ក្នុងបន្ទប់ដែលយើងប្រជុំគ្នានៅជាន់ខាងលើ មានចង្អៀងជាច្រើន។ ⁹ ពេលលោកប៉ូល កំពុងតែមានប្រសាសន៍ យ៉ាងយូរនោះ យុវជនម្នាក់ឈ្មោះ អេរីទុកុស អង្គុយនៅលើមាត់បង្អួច ហើយលង់លក់ ក៏ដោយផ្លាស់ផ្លាស់ពីជាន់ទីបីមកក្រោម។ ពេលគេលើកគាត់ឡើង គាត់ស្លាប់បានទៅហើយ។ ¹⁰ លោកប៉ូលក៏ចុះទៅខាងក្រោម ឱនពីលើអេរីទុកុស ត្រង់គាត់លើកឡើងទាំងពេលថា៖ «សូមបងប្អូនកុំបារម្ភសោះ គាត់នៅរស់ទេ!»។ ¹¹ ពេលលោកឡើងទៅខាងលើវិញ ក៏ធ្វើពិធីកាច់នំប៉័ង និងបរិភោគ។ បន្ទាប់មក លោកមានប្រសាសន៍បន្តទៅទៀតយ៉ាងយូរ រហូតដល់ភ្លឺ ទើបលោកចេញដំណើរទៅ។ ¹² ពួកគេបាននាំយកយុវជនដែលនៅរស់មានជីវិតនោះត្រឡប់ទៅវិញ ហើយពួកគេឆ្លងទ្រូលក្នុងចិត្តឥតឧបមា។ ¹³ រីឯយើងវិញ យើងបានចុះសំពៅទៅមុនធ្វើដំណើរដល់ក្រុងអាសុស ដើម្បីចាំលោកប៉ូលនៅទីនោះ ដូចលោកបានគ្រោងទុក ព្រោះលោកចង់ធ្វើដំណើរដោយច្រើនដង។ ¹⁴ កាលលោកបានមកជួបជុំជាមួយពួកយើងនៅក្រុងអាសុសហើយ យើងក៏ទទួលលោកមកក្នុងសំពៅ រួចធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅក្រុងមីនូឡូន។ ¹⁵ យើងបានចេញពីទីនោះ បន្តដំណើរតាមសមុទ្រ ទៅដល់ទន្លឹមនឹងកោះយ៉ឺយូសនៅថ្ងៃបន្ទាប់។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត យើងទៅដល់កោះសាម៉ូស ហើយនៅថ្ងៃទីបីយើងក៏បានទៅដល់ក្រុងមីលេត។ ¹⁶ លោកប៉ូលសម្រេចចិត្តមិនចូលក្រុងអេភេសូទេ ដើម្បីកុំឲ្យយឺតដំណើរទៅស្រុកអាស៊ី ដ្បិតលោកប្រញាប់ចង់ទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីឲ្យទាន់បុណ្យថ្ងៃទីហាសិប ប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន។ ¹⁷ លោកប៉ូលបានចាត់គេពីក្រុងមីលេត ឲ្យទៅអញ្ជើញពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃក្រុមជំនុំនៅក្រុងអេភេសូ។ ¹⁸ លុះគេបានមកដល់ហើយ លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយតាំងពីថ្ងៃដំបូង ដែលខ្ញុំបានទៅដល់ស្រុកអាស៊ីអំពីពេលវេលាដែលខ្ញុំមានជាមួយអ្នក។ ¹⁹ ខ្ញុំបានបម្រើព្រះអម្ចាស់ ដោយចិត្តសុភាពរាបសា ទាំងទឹកភ្នែក ទាំងលំបាកដោយសារជនជាតិយូដាបានយុបឃិតគ្នាប៉ុនប៉ងធ្វើបាបខ្ញុំ។ ²⁰ ខ្ញុំបានជម្រាបនិងបង្រៀនបងប្អូន តាមទីសាធារណៈ និងតាមផ្ទះ នូវសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលមានសារប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន ឥតមានលាក់លៀមត្រង់ណាសោះឡើយ។ ²¹ ខ្ញុំបានធ្វើជាបន្ទាល់ឲ្យទាំងសាសន៍យូដាទាំងសាសន៍ក្រិក កែប្រែចិត្តគំនិតមករកព្រះជាម្ចាស់ និងមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងផង។ ²² ឥឡូវនេះ ព្រះវិញ្ញាណបានទាក់ទាញចិត្តខ្ញុំឲ្យធ្វើដំណើរទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ហើយខ្ញុំមិនដឹងថា នឹងមានហេតុការណ៍អ្វីកើតមានដល់ខ្ញុំ នៅក្រុងនោះឡើយ។ ²³ គឺខ្ញុំគ្រាន់តែដឹង តាមព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបញ្ជាក់ប្រាប់ ពីក្រុងមួយទៅក្រុងមួយថា ខ្ញុំនឹងត្រូវគេចាប់ចង ហើយនឹងត្រូវរងទុក្ខវេទនា។ ²⁴ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនខ្វល់នឹងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ ឲ្យតែខ្ញុំបានបង្ហើយមុខងារ និងសម្រេចកិច្ចការដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូបានប្រទានឲ្យខ្ញុំធ្វើ គឺផ្តល់សក្ខីភាព អំពីដំណឹងល្អនៃព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁵ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនទាំងអស់គ្នា ទាំងប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ បងប្អូននឹងលែងឃើញមុខខ្ញុំទៀតហើយ។ ²⁶ ហេតុនេះបានជាខ្ញុំផ្តល់សក្ខីភាពឲ្យបងប្អូនដឹងនៅថ្ងៃនេះថា ប្រសិនបើមានម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូនត្រូវវិនាស មិនមែនមកពីកំហុសរបស់ខ្ញុំទេ។ ²⁷ ដ្បិតខ្ញុំបានជម្រាបបងប្អូនអំពីគម្រោងការទាំងមូល របស់ព្រះជាម្ចាស់រួចហើយ ឥតមានលាក់លៀមត្រង់ណាសោះ។ ²⁸ ដូច្នេះ សូមបងប្អូនថែរក្សាខ្លួនឯង និងថែរក្សាក្រុមអ្នកជឿទាំងមូលផង ព្រោះព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបញ្ជាក់ឲ្យបងប្អូន ធ្វើជាអ្នកទទួលខុសត្រូវនេះ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនថែរក្សាក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះអង្គបានលោះមក ដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ²⁹ ខ្ញុំដឹងច្បាស់ថា ពេលខ្ញុំចេញផុតទៅ នឹងមានមនុស្សចិត្តសាហាវដូចចិត្ត នាំគ្នាចូលមកក្នុងចំណោមបងប្អូន គេនឹងធ្វើបាបក្រុមអ្នកជឿឥតត្រាបណ្តើរឡើយ។ ³⁰ ថែមទាំងមានអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមបងប្អូននាំគ្នាពោលពាក្យបញ្ឆោតដើម្បីទាក់ទាញពួកសិស្សឲ្យទៅតាមគេទៀតផង។ ³¹ ហេតុនេះ សូមបងប្អូនប្រុងស្មារតីឲ្យមែនទែន ដោយនឹកចាំថា ខ្ញុំបានដាស់តឿនបងប្អូនគ្រប់រូប ទាំងទឹកភ្នែកក្នុងរាងបីឆ្នាំ ទាំងយប់ ទាំងថ្ងៃ ឥតមានឈប់ឡើយ។ ³² ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមឆ្លើបបងប្អូននឹងព្រះជាម្ចាស់ ហើយធ្វើនឹងព្រះបន្ទូលនៃព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ។ មានតែព្រះអង្គទេ ដែលអាចកសាងបងប្អូនឡើងជាក្រុមជំនុំ ព្រមទាំងឲ្យបងប្អូនទទួលមតិក រួមជាមួយប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធ។ ³³ ខ្ញុំមិនដែលចង់បានមាស ប្រាក់ ឬសម្លៀកបំពាក់អ្វីពីនរណាឡើយ។ ³⁴ បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំបានធ្វើការដោយផ្ទាល់ដៃ ដើម្បីផ្គត់ផ្គង់សេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្ញុំ និងសេចក្តីត្រូវការរបស់អស់អ្នកដែលនៅជាមួយខ្ញុំ។ ³⁵ ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ខ្ញុំតែងតែប្រាប់អោយបងប្អូនដឹងថា ត្រូវតែធ្វើការនឿយហត់បែបនេះឯង ដើម្បីជួយទំនុកបម្រុងអស់អ្នកដែលក្រឡាត់ ហើយត្រូវចងចាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូថា៖ «បើឲ្យ នោះនឹងបានពរច្រើនជាងទទួល»។ ³⁶ បន្ទាប់ពី លោកមានប្រសាសន៍ដូច្នេះរួចហើយ ក៏លុតជង្គង់ចុះអធិស្ឋានជាមួយពួកគេទាំងអស់គ្នា។ ³⁷ ពួកព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងនោះ នាំគ្នាទ្រហោយឱបកលោកប៉ូល ហើយថើបគាត់ទៀតផង។ ³⁸ ជាពិសេស ពួកគេព្រួយចិត្តមកពីលោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ថា ពួកគេនឹងលែងឃើញមុខលោកទៀតហើយ។ បន្ទាប់មក ពួកគេក៏ជូនដំណើរលោករហូតដល់សំពៅ។

ជំពូក 21

1 ក្រោយពីបានលាពួកគេហើយ យើងបានចេញសំពៅតម្រង់ឆ្ពោះទៅកោះកូស។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ យើងបានទៅដល់ទីក្រុងកោះរ៉ូដូស ហើយចេញពីកោះរ៉ូដូស ទៅដល់ក្រុងប៉ាតារ៉ា។² នៅពេលយើងឃើញមានសំពៅមួយត្រូវទៅស្រុកកេនីស យើងក៏ចុះសំពៅនោះបន្តដំណើរទៀត។³ ពេលមកដល់កោះគីប្រុស យើងរាងតាមខាងត្បូង បន្តដំណើរឆ្ពោះទៅស្រុកស៊ីរី និងបានចូលចតកំពង់ផែក្នុងទីរ៉ុសដើម្បីយកទំនិញចេញពីសំពៅ។⁴ យើងបានជួបពួកសិស្សនៅទីនោះ ហើយស្នាក់នៅជាមួយពួកគេអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ ដោយព្រះវិញ្ញាណសម្តែងឲ្យគេដឹង គេបានឃាត់លោកប៉ូល មិនឲ្យឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ។⁵ លុះប្រាំពីរថ្ងៃនោះកន្លងផុតទៅ យើងត្រូវចេញដំណើរទៅមុខទៀត ហើយបងប្អូនទាំងអស់ ព្រមទាំងភរិយា និងកូនចៅរបស់គេជូនដំណើរយើងរហូតដល់ក្រៅទីក្រុង។ យើងនាំគ្នាចូលក្នុងអធិស្ឋាននៅមាត់សមុទ្រ។⁶ បន្ទាប់មក យើងបានជម្រាបលាគ្នា រួចចុះសំពៅ។ រីឯពួកគេវិញ ពួកគេវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះរៀងៗខ្លួន។⁷ ពេលយើងបានចាកចេញពីក្រុងទីរ៉ុសមក យើងក៏មកដល់ក្រុងផ្លាឡេម៉ែស។ យើងបានចូលទៅជម្រាបសួរពួកបងប្អូននៅក្នុងផ្ទះឡើម៉ែស និងស្នាក់នៅជាមួយពួកគេមួយថ្ងៃ។⁸ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ យើងបន្តដំណើរដល់ក្រុងសេសាវា។ យើងបានចូលផ្ទះលោកភីលីព ជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ និងជាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមក្រុមប្រាំពីររូប ហើយយើងក៏ស្នាក់នៅផ្ទះគាត់។⁹ លោកភីលីពមានកូនក្រមុំបួននាក់ដែលផ្ទៀងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។¹⁰ យើងស្នាក់នៅទីនោះជាច្រើនថ្ងៃ រួចពេលនោះមានព្យាករមួយរូបឈ្មោះអាកាប៊ូសបានធ្វើដំណើរមកពីស្រុកយូដា។¹¹ គាត់មកជួបយើង ហើយយកខ្សែក្រវាត់លោកប៉ូលមកចងជើងចងដៃរបស់ខ្លួនទាំងពេលថា៖ «ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលថា នៅក្រុងយេរូសាឡឹមសាសន៍យូដានឹងចងដៃចងជើងម្ចាស់ខ្សែក្រវាត់នេះដូច្នេះដែរ ហើយថែមទាំងបញ្ជូនលោកទៅក្នុងកណ្តាប់ដៃរបស់សាសន៍ដទៃផង»។¹² កាលបានឮពាក្យនេះហើយ ទាំងយើង ទាំងបងប្អូនដែលនៅក្នុងនោះ ក៏អង្វរលោកប៉ូលមិនឲ្យឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមឡើយ។¹³ ប៉ុន្តែ លោកប៉ូលតបមកវិញថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាបងប្អូននាំគ្នាឃ្លាំង ព្រមទាំងធ្វើឲ្យខ្ញុំបាត់ចិត្តដូច្នេះ? ខ្ញុំបានប្រុងប្រៀបខ្លួនរួចស្រេចហើយ មិនត្រឹមតែឲ្យគេចងប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងឲ្យគេសម្លាប់នៅក្នុងយេរូសាឡឹម ព្រោះតែព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូទៀតផង»។¹⁴ ដោយយើងពុំអាចឃាត់លោកបានទេនោះ យើងក៏ឈប់អង្វរលោក ហើយពោលថា៖ «សូមឲ្យបានសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ចុះ»។¹⁵ ក្រោយពីបានស្នាក់នៅទីនោះយូរបន្តិចមក យើងរៀបចំខ្លួនទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។¹⁶ ពួកសិស្សនៅក្នុងសេសាវាខ្លះ បានរួមដំណើរជាមួយយើង។ ហើយនាំយើងទៅស្នាក់នៅផ្ទះបុរសម្នាក់ឈ្មោះម៉ាសុន ជាអ្នកកោះគីប្រុស និងជាសិស្សតាំងដើមដំបូងមក។¹⁷ ពេលទៅដល់ក្រុងយេរូសាឡឹម ពួកបងប្អូនបានទទួលយើងដោយរីករាយ។¹⁸ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ លោកប៉ូលបានធ្វើដំណើរជាមួយយើងទៅផ្ទះលោកយ៉ាកុប ហើយពួកព្រឹទ្ធាចារ្យទាំងអស់ក៏ជួបជុំគ្នានៅទីនោះដែរ។¹⁹ លោកបានជម្រាបសួរពួកបងប្អូនហើយ លោកប៉ូលរៀបរាប់យ៉ាងល្អិតល្អន់អំពីកិច្ចការ ដែលព្រះអម្ចាស់បានធ្វើក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃតាមរយៈព័ន្ធកិច្ចរបស់លោក។²⁰ ពេលបានឮលោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ដូច្នេះ គេនាំគ្នាលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពោលមកកាន់លោកថា៖ «បងអើយ! បងឃើញទេ មានជនជាតិយូដាជាប់មុខនាងបានជឿ។ បងប្អូនទាំងនោះរក្សាក្រឹត្យវិន័យខ្លាំងណាស់។²¹ ប៉ុន្តែ គេបានឮដំណឹងថា បងបានបង្រៀនជនជាតិយូដាទាំងអស់ ដែលរស់នៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ មិនឲ្យប្រតិបត្តិតាមគម្ពីរវិន័យរបស់លោកម៉ូសេទេ គឺបងប្រាប់គេមិនឲ្យធ្វើពិធីកាត់ស្បែកកូនចៅ និងមិនឲ្យកាត់តាមទំនៀមទម្លាប់ចាស់ឡើយ។²² តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចវិញ? គេមុខជាដឹងថាបងនៅទីនេះមិនខាន។²³ សូមធ្វើតាមយោបល់យើងចុះ ជឿតគ្នាយើងប្អូននាក់មានជាប់បំណង។²⁴ សូមបងនាំគេទៅ ហើយធ្វើពិធីជម្រះកាយឲ្យបានវិសុទ្ធជាមួយគេ ព្រមទាំងចេញប្រាក់ឲ្យគេរោសក់ផង ដើម្បីឲ្យមនុស្សម្នាដឹងគ្រប់គ្នាថា ដំណឹងដែលគេបានឮអំពីបងនោះមិនពិតទេ ផ្ទុយទៅវិញ បងក៏ប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យដែរ។²⁵ រីឯសាសន៍ដទៃដែលបានជឿនោះ យើងបានសរសេរសេចក្តីដែលយើងបានសម្រេចជូនទៅគេរួចហើយ ថាឲ្យបរិភោគសាច់ដែលបានសែនរូបសំណាក់ កុំបរិភោគឈាម កុំបរិភោគសាច់សត្វដែលសម្លាប់ដោយច្របាច់ និងកុំរួមរស់ជាមួយគ្នាដោយឥតរៀបការ»។²⁶ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ លោកប៉ូលបាននាំបងប្អូនទាំងបួននាក់នោះទៅធ្វើពិធីជម្រះកាយឲ្យបានបរិសុទ្ធជាមួយលោក។ លោកក៏ចូលទៅក្នុងព្រះវិហារ ប្រាប់គេអំពីពេលកំណត់ដែលពិធីជម្រះកាយឲ្យបានវិសុទ្ធនេះនឹងត្រូវចប់ និងពេលកំណត់ដែលម្នាក់ៗត្រូវថ្វាយតង្វាយ។²⁷ លុះរយៈពេលមួយសប្តាហ៍នោះជិតផុត មានជនជាតិយូដាមកពីស្រុកអាស៊ី បានឃើញលោកនៅក្នុងព្រះវិហារ ក៏បោះបោរបណ្តាជនទាំងមូលឲ្យនាំគ្នាចាប់លោក។²⁸ ពួកគេស្រែកឡើងថា៖ «បងប្អូនជនជាតិអ៊ីស្រាអែលអើយ សូមជួយផង! ជននេះហើយដែលបានប្រៀនប្រដៅមនុស្សម្នា នៅគ្រប់ទីកន្លែងឲ្យប្រឆាំងនឹងប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែល ប្រឆាំងនឹងក្រឹត្យវិន័យ ហើយប្រឆាំងនឹងព្រះវិហារ។ គាត់ថែមទាំងបាននាំសាសន៍ព្រឹកចូលមកក្នុងព្រះវិហារ គឺបង្គាប់បង្គោនទីកន្លែងជីវិតសុទ្ធនេះ»។²⁹ គេថាដូច្នេះ មកពីគេបានឃើញលោកត្រឡប់មក ជាអ្នកក្រុងអេភេសូរ នៅជាមួយលោកប៉ូលក្នុងទីក្រុង ហើយគេស្មានថា លោកបាននាំគាត់ចូលក្នុងព្រះវិហារដែរ។³⁰ ពេលនោះ មានកើតចលាចលពេញទីក្រុង ប្រជាជននាំគ្នាភ័យខ្លាចគ្រប់ទិសទី ហើយពួកគេបានចាប់លោកប៉ូលអូសចេញពីព្រះវិហារ រួចបិទទ្វារភ្លាម។³¹ នៅពេលដែលពួកគេបង្រួងនឹងសម្លាប់លោកប៉ូល ដំណឹងអំពីចលាចលនៅក្រុងយេរូសាឡឹមក៏បានឮទៅដល់មេបញ្ជាការកងទាហានរ៉ូម។³² ភ្លាមនោះ គាត់នាំកូនទាហាន និងនាយទាហាន រត់ទៅកាន់បណ្តាជន។ កាលប្រជាជនបានឃើញមេបញ្ជាការ និងពួកទាហាន គេឈប់វាយលោកប៉ូល។³³ បន្ទាប់មក មេបញ្ជាការបានចូលទៅជិត ហើយចាប់លោក ព្រមទាំងបញ្ជាគេឲ្យដាក់ច្រវាក់ពីរថែមទៀតផង រួចទើបសាកសួរថា លោកប៉ូលនេះជានរណា ហើយបានធ្វើអ្វីខ្លះ។³⁴ ក្នុងចំណោមបណ្តាជនមានអ្នកខ្លះស្រែកយ៉ាងនេះ អ្នកខ្លះស្រែកយ៉ាងនោះ។ ដោយមានសំឡេងអីងកងពេក លោកមេបញ្ជាការពុំអាចដឹងរឿងហេតុច្បាស់លាស់ឡើយ គាត់ក៏បញ្ជាគេឲ្យនាំលោកប៉ូលទៅបន្ទាយ។³⁵ ពេលលោកប៉ូលមកដល់ដំណើរបន្ទាយ ពួកទាហាននាំគ្នាសែងលោក ព្រោះបណ្តាជនចង់វាយលោក។³⁶ បណ្តាជនមកតាមទាំងកម្រាល និងស្រែកថា៖ «សម្លាប់គាត់ចោលទៅ!»។³⁷ នៅពេលគេហៀបនឹងនាំលោកប៉ូលចូលទៅក្នុងបន្ទាយ លោកមានប្រសាសន៍ទៅមេបញ្ជាការថា៖ «តើខ្ញុំមានសិទ្ធិនិយាយជាមួយលោកបន្តិចបានឬទេ?»។ មេបញ្ជាការពោលមកលោកថា៖ «តើអ្នកចេះនិយាយភាសាក្រិកដែរមែនទេ?»។³⁸ ដូច្នេះ អ្នកមិនមែនជាជនជាតិអេស៊ីប ដែលបាននាំការបោះបោរប្រជាជនប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ ហើយនាំពួកឧទ្ទាមប្អូនពាន់នាក់ចូលព្រៃនោះទេឬ?»។³⁹ លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ទៅគាត់ថា៖ «ខ្ញុំជាជនជាតិយូដា កើតនៅក្រុងតេសូស ជាក្រុងដ៏ល្បីល្បាញក្នុងស្រុកគីលីគី។ សូមលោកមេត្តាអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ប្រជាជននេះផង»។⁴⁰ លោកមេបញ្ជាការក៏អនុញ្ញាតឲ្យ រួចលោកប៉ូលឈរនៅលើកាំជណ្តើរ ហើយលើកដៃធ្វើសញ្ញាទៅប្រជាជន។ នៅពេលនោះបណ្តាជនក៏ស្ងប់ស្ងាត់ ហើយលោកមានប្រសាសន៍ទៅគេជាភាសាហេប្រឺថា៖

ជំពូក 22

¹ «បងប្អូន និងចាស់ទុំទាំងអស់គ្នាអើយ សូមស្តាប់ពាក្យដោះសាររបស់ខ្ញុំសិន!» ² កាលពួកគេឮលោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ជាភាសាហេប្រឺដូ គេរឹតតែស្ងៀមស្ងាត់ថែមទៀត។ លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ថា៖ ³ «ខ្ញុំជាជនជាតិយូដម្នាក់កើតនៅក្រុងតេសសក្នុងស្រុកគីលីគា ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានមករស់នៅក្នុងយេរូសាឡឹមនេះតាំងពីកុមារ ខ្ញុំបានទទួលការអប់រំតាមក្រឹត្យវិន័យនៃបុព្វបុរសរបស់យើងយ៉ាងតឹងរ៉ឹងពីសំណាក់លោកកាម៉ាណូល។ ខ្ញុំបានខ្វះខាតបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ដូចបងប្អូនទាំងអស់គ្នានៅថ្ងៃនេះដែរ។ ⁴ ខ្ញុំធ្លាប់បៀតបៀនអស់អ្នកដែលដើរតាមមាគ៌ារបស់ព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់សម្លាប់គេ ហើយចាប់ចងមនុស្សប្រុសស្រីយកទៅឃុំឃាំងទៀតផង ⁵ ដូចមានមហាបូជាច្បាញ និងក្រុមព្រឹទ្ធាចារ្យជាសាក្សីស្រាប់។ ខ្ញុំបានទទួលលិខិតពីលោកទាំងនោះយកទៅជូនបងប្អូននៅក្នុងដាម៉ាស ដ្បិត ខ្ញុំទៅទីនោះដើម្បីចាប់ចងពួកអ្នកដែលដើរតាមមាគ៌ានេះ យកមកធ្វើទោសនៅក្នុងយេរូសាឡឹម។ ⁶ ពេលខ្ញុំកំពុងតែធ្វើដំណើរទៅជិតដល់ក្រុងដាម៉ាសប្រមាណជាថ្ងៃត្រង់ ស្រាប់តែមានពន្លឺមួយដ៏ភ្លឺត្រចះត្រចង់ ចាំងពីផ្ទៃមេឃមកជុំវិញខ្ញុំ។ ⁷ ខ្ញុំក៏ដួល ហើយឮសំឡេងមួយពោលមកខ្ញុំថា៖ «សូលអើយ សូល! ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំដូច្នេះ?»។ ⁸ ខ្ញុំបានសួរវិញថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ តើលោកជានរណា?»។ សំឡេងនោះឆ្លើយមកខ្ញុំថា៖ «ខ្ញុំជាយេស៊ូ អ្នកស្រុកណាសារីត ដែលអ្នកកំពុងតែបៀតបៀន»។ ⁹ រីឯអស់អ្នកដែលធ្វើដំណើរជាមួយខ្ញុំ ក៏បានឃើញពន្លឺនោះដែរ តែមិនបានឮព្រះសូរសៀងទេ។ ¹⁰ ខ្ញុំក៏សួរថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទូលបង្គំត្រូវធ្វើដូចម្តេច?»។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «ចូរក្រោកឡើង ទៅក្រុងដាម៉ាសទៅ នៅទីនោះ គេនឹងប្រាប់អ្នកអំពីកិច្ចការទាំងប៉ុន្មាន ដែលព្រះជាម្ចាស់បង្គាប់អោយអ្នកធ្វើ»។ ¹¹ ដោយខ្ញុំពុំអាចមើលឃើញ ព្រោះតែពន្លឺស្មើដឹងរឿងនោះ អស់អ្នកដែលនៅជាមួយខ្ញុំបានដឹកដៃនាំខ្ញុំទៅក្រុងដាម៉ាស។ ¹² នៅក្រុងនោះ មានបុរសម្នាក់ឈ្មោះអណាណាស ជាអ្នកគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យ ហើយជនជាតិយូដានៅក្នុងដាម៉ាសគោរពរាប់អានគាត់គ្រប់ៗគ្នា។ ¹³ គាត់មកឈរជិតខ្ញុំ ហើយពោលថា៖ «បងសូលអើយ! សូមឲ្យបងមើលឃើញវិញចុះ!»។ រំពេចនោះ ភ្នែកខ្ញុំក៏ភ្លឺឡើង ហើយខ្ញុំមើលឃើញគាត់។ ¹⁴ គាត់មានប្រសាសន៍ថា «ព្រះនៃបុព្វបុរសរបស់យើង បានជ្រើសរើសបង ដើម្បីឲ្យបងស្គាល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ ឲ្យបងបានឃើញព្រះជីស្តចរិត និងឲ្យបងបានឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់តែម្តង។ ¹⁵ បងនឹងធ្វើជាបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គនៅមុខមនុស្សទាំងអស់ អំពីហេតុការណ៍ដែលបងបានឃើញ និងសេចក្តីដែលបងបានឮ។ ¹⁶ ឥឡូវនេះ តើបងនៅបង្អែបង្អង់ដល់កាលណាទៀត? សូមក្រោកឡើងទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ហើយហៅរកព្រះនាមព្រះអង្គទៅ ដើម្បីព្រះអង្គលាងបាបឲ្យ»។ ¹⁷ ខ្ញុំរំលឹកដល់ក្រុងយេរូសាឡឹមវិញ ហើយនៅពេលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានក្នុងព្រះវិហារ ខ្ញុំលង់ស្មារតីឃើញនិមិត្តមួយ។ ¹⁸ ខ្ញុំឃើញព្រះអង្គម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «ចូរប្រញាប់ចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមភ្លាមទៅ ដ្បិត អ្នកក្រុងនេះមិនព្រមទទួលសក្ខីភាពដែលអ្នកនិយាយអំពីយើងទេ»។ ¹⁹ ខ្ញុំទូលថា៖ «បពិត្រព្រះអម្ចាស់ អ្នកទាំងនោះបានដឹងស្រាប់ហើយថា ទូលបង្គំធ្លាប់ចូលទៅសាលាប្រជុំនានា ចាប់អស់អ្នកដែលជឿព្រះអង្គយកទៅឃុំឃាំង និងវាយដំទៀតផង។ ²⁰ នៅពេលគេសម្លាប់លោកស្មេដាន ដែលជាបន្ទាល់របស់ព្រះអង្គ ទូលបង្គំក៏នៅទីនោះ ហើយបានយល់ស្របជាមួយពួកគេ ទាំងនៅយាមសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកអ្នក ដែលប្រហារជីវិតលោកផងដែរ»។ ²¹ ពេលនោះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «ទៅចុះ ដ្បិត យើងនឹងចាត់អ្នកឲ្យទៅរកសាសន៍ដទៃដែលនៅឆ្ងាយៗ»។ ²² បណ្តាជនបានស្តាប់លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍មកដល់ត្រឹមនេះ ក៏ស្រែកឡើងថា៖ «សូមសម្លាប់មនុស្សបែបនេះចោលទៅ កុំទុកឲ្យនៅរស់ឡើយ!»។ ²³ នៅពេលគេនាំគ្នាស្រែក ទាំងបោះអារបស់ខ្លួន និងបាចឆ្នួលដីឡើងលើទៀតផងនោះ ²⁴ លោកមេបញ្ជាការបង្គាប់ឲ្យគេនាំលោកប៉ូល ចូលទៅក្នុងបន្ទាយ និងឲ្យគេវាយសួរចម្លើយ ចង់ដឹងមូលហេតុដែលនាំឲ្យបណ្តាជនស្រែកប្រឆាំងនឹងលោកបែបនេះ។ ²⁵ នៅពេលគេកំពុងយកខ្សែចងលោក លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ទៅកាន់នាយទាហានម្នាក់នៅជិតនោះថា៖ «តើអស់លោកមានសិទ្ធិវាយអ្នកដែលមានសញ្ជាតិរ៉ូម ដោយមិនកាត់ទោសជាមុនឬ!»។ ²⁶ នាយទាហានឮពាក្យនេះ ក៏ទៅជម្រាបលោកមេបញ្ជាការថា៖ «តើលោកគិតធ្វើអ្វីហ្នឹង បុរសនោះជាជនជាតិរ៉ូមទេតើ»។ ²⁷ លោកមេបញ្ជាការមកសួរលោកប៉ូលថា៖ «សុំប្រាប់ខ្ញុំមើល តើអ្នកជាជនជាតិរ៉ូមមែនឬ?»។ លោកឆ្លើយថា៖ «បាទ ខ្ញុំជាជនជាតិរ៉ូមមែន»។ ²⁸ លោកមេបញ្ជាការក៏មានប្រសាសន៍ទៀតថា៖ «ខ្ញុំបានចំណាយប្រាក់ជាច្រើន ដើម្បីឲ្យបានសញ្ជាតិរ៉ូម»។ លោកប៉ូលតបថា៖ «រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំមានសញ្ជាតិរ៉ូម តាំងពីកំណើតមកម្ល៉េះ»។ ²⁹ ពួកអ្នកដែលបម្រុងនឹងសួរចម្លើយលោក នាំគ្នាដកខ្លួនថយពីទីនោះភ្លាម រីឯលោកមេបញ្ជាការក៏គិតភ័យដែរ នៅពេលដឹងថាលោកប៉ូលមានសញ្ជាតិរ៉ូមដូច្នេះ ព្រោះគាត់បានឲ្យគេដាក់ច្រវាក់លោក។ ³⁰ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ដោយលោកមេបញ្ជាការចង់ដឹងច្បាស់នូវមូលហេតុ ដែលនាំឲ្យជនជាតិយូដាចោទប្រកាន់លោកប៉ូល គាត់ក៏ឲ្យគេដោះច្រវាក់ចេញពីលោក។ គាត់បញ្ជាឲ្យនាយកម្ចាស់ច្បាប់ និងក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ទាំងមូលជួបជុំគ្នា ហើយឲ្យនាំលោកប៉ូលចុះមកឈរនៅមុខអង្គប្រជុំ។

ជំពូក 23

¹ លោកប៉ូល សម្លឹងមើលទៅក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «បងប្អូនអើយ ខ្ញុំបានរស់នៅនៅចំពោះព្រះភិតព្រះជាម្ចាស់រហូតមកទល់ថ្ងៃនេះ មនសិការត្រឹមត្រូវទាំងអស់»។ ² លោកមហាបូជាចារ្យអណ្ណាសបង្គាប់ឲ្យអស់អ្នកដែលឈរក្បែរលោកប៉ូល ទះមាត់លោក។ ³ លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ទៅលោកមហាបូជាចារ្យថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់នឹងវាយកំពែងទ្រុឌទ្រោមលាបពណ៌សជាមិនខាន។ តើលោកអង្គុយកាត់ក្តីខ្ញុំតាមក្រឹត្យវិន័យ តែលោកបែរជាបង្គាប់ឲ្យគេទះខ្ញុំ ខុសនឹងក្រឹត្យវិន័យទៅវិញមែនទេ?»។ ⁴ ពួកអ្នកដែលនៅទីនោះពោលថា៖ «អ្នកហ៊ានប្រមាថលោកមហាបូជាចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផងឬ?»។ ⁵ លោកប៉ូលតបវិញថា៖ «បងប្អូនអើយខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ មកពីខ្ញុំមិនបានដឹងថា លោកជាមហាបូជាចារ្យទេ។ ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «អ្នកមិនត្រូវនិយាយអាក្រក់ពីអ្នកដឹកនាំប្រជាជាតិរបស់អ្នកឡើយ»។ ⁶ លោកប៉ូលជ្រាបថា នៅក្នុងអង្គប្រជុំ មានមួយផ្នែកជាអ្នកខាងគណៈសាឌូស៊ី និងមួយផ្នែកទៀតខាងគណៈផារីស៊ី លោកក៏មានប្រសាសន៍ខ្លាំងៗនៅកណ្តាលក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ថា៖ «បងប្អូនអើយ ខ្ញុំជាអ្នកខាងគណៈផារីស៊ី ហើយខ្ញុំក៏ជាកូនរបស់អ្នកខាងគណៈផារីស៊ីដែរ ដោយព្រោះខ្ញុំសង្ឃឹមចង់បានការរស់ឡើងវិញពីសេចក្តីស្លាប់ ដែលខ្ញុំកំពុងទទួលបានវិនិច្ឆ័យទោសនេះ»។ ⁷ លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ដូច្នេះហើយ ពួកខាងគណៈផារីស៊ី និងពួកខាងគណៈសាឌូស៊ី ឈ្លោះប្រកែកគ្នាធ្វើឲ្យបែកខ្ញែកអង្គប្រជុំ។ ⁸ ពួកខាងគណៈសាឌូស៊ីពុំជឿថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ និងពុំជឿថាមានទេវតា ឬមានអារក្សទេ រីឯពួកខាងគណៈផារីស៊ីវិញគេជឿថាមានទាំងអស់។ ⁹ ពេលនោះ គេនាំគ្នាស្រែកឡូឡា ហើយអាចារ្យខ្លះពីខាងគណៈផារីស៊ីក្រោកឡើងប្រកែកតវ៉ាយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «យើងពុំឃើញបុរសនេះមានកំហុសអ្វីឡើយ ប្រហែលជាមានអារក្ស ឬទេវតាណាមួយបាននិយាយមកកាន់គាត់ទេ មើលទៅ?»។ ¹⁰ ដោយឃើញអង្គប្រជុំឈ្លោះប្រកែកគ្នាកាន់តែខ្លាំងឡើងៗ លោកមេបញ្ជាការក៏បញ្ជាឲ្យកងទាហានចុះមក នាំលោកប៉ូលចេញពីកណ្តាលចំណោមពួកគេ ចូលទៅក្នុងបន្ទាយ ព្រោះគាត់ខ្លាចគេហែកហូរសម្លាប់លោក។ ¹¹ នៅយប់បន្ទាប់ ព្រះអម្ចាស់យ៉ាងចូលមកជិតលោកប៉ូល រួចមានព្រះបន្ទូលថា៖ «កុំខ្លាចអ្វីឡើយ! អ្នកត្រូវតែផ្តល់សក្ខីភាពនៅក្រុងរ៉ូម ដូចអ្នកបានផ្តល់សក្ខីភាពអំពីខ្ញុំនៅក្រុងយេរូសាឡឹមនេះដែរ»។ ¹² នៅថ្ងៃបន្ទាប់មកទៀត ជនជាតិយូដាបានយុបឃិតគ្នា ហើយសួរថាស្បែកនឹងមិនបរិភោគ ឬដឹកអ្វីឡើយ ដរាបណាមិនបានសម្លាប់លោកប៉ូលសិនទេនោះ។ ¹³ អស់អ្នកដែលបានយុបឃិតគ្នានេះ មានចំនួនជាងសែសិបនាក់។ ¹⁴ គេបាននាំគ្នាទៅជួបពួកនាយកបូជាចារ្យ និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យជំរាបថា៖ «យើងខ្ញុំបានសួរស្បែកថា នឹងមិនប៉ះពាល់ម្ហូបអាហារអ្វីឡើយ ដរាបណាមិនបានសម្លាប់ប៉ូលសិន។ ¹⁵ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះសូមចុះសម្រុងជាមួយក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ ហើយសុំឲ្យលោកមេបញ្ជាការនាំប៉ូលមក ធ្វើហាក់ដូចជាអស់លោកចង់ពិនិត្យពិចារណាមើលសំណុំរឿងរបស់គាត់ឲ្យបានជិតដល់ថែមទៀត។ រីឯយើងខ្ញុំវិញ យើងខ្ញុំបានប្រុងប្រៀបខ្លួនរួចស្រេចហើយ ដើម្បីសម្លាប់គាត់ មុននឹងគាត់មកជិតដល់»។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ក្នុងប្រសូលរបស់លោកប៉ូលបានដឹងកលល្បិចនេះ ក៏ចូលទៅក្នុងបន្ទាយជម្រាបលោកប៉ូលឲ្យបានជ្រាប។ ¹⁷ លោកប៉ូលហៅនាយទាហានម្នាក់មកប្រាប់ថា៖ «សូមនាំយុវជននេះទៅជួបលោកមេបញ្ជាការទៅ ដ្បិត គេមានរឿងមួយជម្រាបលោក»។ ¹⁸ ដូច្នេះនាយទាហានក៏នាំយុវជននោះទៅជួបលោកមេបញ្ជាការ រួចជម្រាបថា៖ «អ្នកទោសឈ្មោះ ប៉ូលបានហៅខ្ញុំបាទ ហើយសុំឲ្យខ្ញុំបាទនាំយុវជននេះមកជួបលោក ព្រោះគេមានរឿងមួយជម្រាបប្រាប់លោក»។ ¹⁹ លោកមេបញ្ជាការដឹកដៃយុវជននោះ នាំចេញទៅដាច់ឡែកពីគេ សួរថា៖ «តើក្នុងមានរឿងអ្វីចង់ប្រាប់ខ្ញុំ?»។ ²⁰ យុវជននោះជម្រាបថា៖ «ជនជាតិយូដាបានព្រមព្រៀងគ្នាថា នឹងមកសុំលោកឲ្យបញ្ជូនលោកប៉ូលទៅជួបក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់នៅថ្ងៃស្អែក ដោយយកលេសថា ក្រុមប្រឹក្សាចង់ពិនិត្យមើលសំណុំរឿងរបស់គាត់ ឲ្យបានជិតដល់ថែមទៀត។ ²¹ សូមលោកកុំជឿអ្នកទាំងនោះឡើយ ព្រោះមានពួកគេជាងសែសិបនាក់ ពួនស្ទាក់ចាំចាប់គាត់។ គេបានសួរថាស្បែកនឹងមិនបរិភោគ ឬដឹកអ្វីឡើយ ដរាបណាមិនបានសម្លាប់លោកប៉ូលសិនទេនោះ។ ឥឡូវនេះ គេប្រុងប្រៀបរួចរាល់អស់ហើយ គេនៅចាំតែការយល់ស្របពីលោកប៉ូលប៉ុណ្ណោះ»។ ²² លោកមេបញ្ជាការបានប្រាប់យុវជននោះត្រឡប់ទៅវិញ ទាំងផ្តៃផ្តាំមិនឲ្យនិយាយប្រាប់នរណាថា ខ្លួនបានជម្រាបគាត់អំពីរឿងនេះឡើយ។ ²³ បន្ទាប់មក លោកបានហៅនាយទាហានរបស់លោកពីររូបមកប្រាប់ថា៖ «សុំលោករៀបចំពេលធ្វើដំណើរយនាគ ពេលសេះចិតសិបនាក់ និងពលកាន់លំពែងពីរយនាគ ដើម្បីចេញដំណើរទៅក្រុងសេសាហា។ អ្នកនឹងចេញដំណើរ នៅវេលាម៉ោងបីយប់»។ ²⁴ សុំរៀបចំសេះជាជំនិះសម្រាប់លោកប៉ូលផង ដើម្បីនាំគាត់ទៅជួបលោកទេសាភិបាលកេលីចដោយសុខសាន្ត»។ ²⁵ លោកមេបញ្ជាការបានសរសេរសំបុត្រមួយ ដូចតទៅនេះ៖ ²⁶ «ខ្ញុំបាទឈ្មោះកូនាស លូស៊ា សូមជម្រាបមកឯកឧត្តមកេលីច ជាទេសាភិបាល សូមទានជ្រាប។ ²⁷ ជនជាតិយូដាបាននាំគ្នាចាប់បុរសនេះ បម្រុងនឹងសម្លាប់ចោល។ កាលខ្ញុំបាទដឹងថា គាត់ជាជនជាតិរ៉ូម ខ្ញុំបាទឲ្យទាហានទៅធ្វើអន្តរាគមន៍រំដោះគាត់មក។ ²⁸ ខ្ញុំបាទចង់ដឹងមូលហេតុ ដែលនាំឲ្យគេចោទប្រកាន់គាត់ ដូច្នេះខ្ញុំបាទក៏នាំគាត់ទៅជួបក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់របស់ពួកគេ។ ²⁹ ខ្ញុំបាទបានឃើញថា ពួកគេគ្រាន់តែចោទប្រកាន់គាត់ អំពីបញ្ហាទាក់ទងទៅនឹងធម៌វិន័យរបស់គេប៉ុណ្ណោះ គាត់មិនបានធ្វើអ្វីខុសដែលត្រូវមានទោសដល់ជីវិត ឬត្រូវជាប់ឃុំឃាំងឡើយ។ ³⁰ បន្ទាប់មក មានគេប្រាប់ខ្ញុំបាទថា ជនជាតិយូដាបានយុបឃិតគ្នាប៉ុនប៉ងសម្លាប់គាត់ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំបាទបញ្ជូនគាត់មកឯកឧត្តមភ្លាម ហើយខ្ញុំបាទបានប្រាប់អស់អ្នកដែលចោទប្រកាន់គាត់ ឲ្យនាំពាក្យបណ្តឹងមកជូនឯកឧត្តមតែម្តង»។ ³¹ ពួកទាហានយកលោកប៉ូលមក ហើយនាំទៅក្រុងអាន់ទីប៉ាទ្រីសទាំងយប់តាមបញ្ជាដែលគេបានទទួល។ ³² នៅថ្ងៃបន្ទាប់ គេបានវិលត្រឡប់មកបន្ទាយវិញដោយទុកតែពេលសេះឲ្យបន្តដំណើរជាមួយលោកប៉ូល។ ³³ លុះទៅដល់ក្រុងសេសាហា ពួកពលសេះបានយកសំបុត្រទៅជូនលោកទេសាភិបាល និងប្រគល់លោកប៉ូលជូនផងដែរ។ ³⁴ ពេលលោកទេសាភិបាលអានសំបុត្ររួចហើយ គាត់ក៏សួរលោកប៉ូលថាមកពីស្រុកណា។ កាលលោកជ្រាបថា លោកប៉ូលជាអ្នកស្រុកគីលីកា ³⁵ ហើយលោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «ចាំពួកចោទប្រកាន់អ្នកមកដល់សិន ទើបយើងសួរចម្លើយ»។ បន្ទាប់មក លោកបង្គាប់ឲ្យគេយកលោកប៉ូលទៅឃុំទុក ក្នុងវិមានរបស់ព្រះបាទហេរ៉ូដ។

ជំពូក 24

¹ ប្រាំថ្ងៃក្រោយមក លោកមហាបូជាចារ្យអាណាណាស និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យមួយចំនួនបានធ្វើដំណើរមកដល់ មានទាំងមេធាវីម្នាក់ឈ្មោះទើទូលសមកជាមួយផង។ ពួកគេបានប្តឹងទៅលោកទេសាភិបាល ចោទប្រកាន់លោកប៉ូល។ ² គេហៅលោកប៉ូលមក ហើយលោកទើទូលសមចោទប្រកាន់លោក ដូចតទៅនេះ៖ «សូមគោរពឯកឧត្តមភេសិតសូមទានជ្រាប ដោយសារតែឯកឧត្តម និងដោយការកែទម្រង់ផ្សេងៗ ដែលឯកឧត្តមបានធ្វើជាប្រយោជន៍ដល់ប្រជាជាតិនេះ យើងខ្ញុំបានប្រកបដោយសេចក្តីសុខគ្រប់យ៉ាង ក្រោមការគ្រប់គ្រងដ៏ប៉ិនប្រសប់របស់ឯកឧត្តម។ ³ ដូច្នេះ យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដ៏ជ្រាលជ្រៅចំពោះឯកឧត្តមភេសិត ដែលបានប្រទានអ្វីៗនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ពេលវេលាមកយើងខ្ញុំ។ ⁴ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានមិនចង់រំខានឯកឧត្តមវែងឆ្ងាយទៀតទេ ខ្ញុំបានគ្រាន់តែអង្វរឯកឧត្តម សូមមេត្តាស្តាប់យើងខ្ញុំតែបន្តិចប៉ុណ្ណោះ។ ⁵ យើងខ្ញុំយល់ឃើញថាជននេះជាមនុស្សចង្រៃខ្សោច បង្កចលាចលក្ខណៈចំណោមជនជាតិយូដាទាំងអស់ នៅលើពិភពលោកទាំងមូល។ គាត់ជាមេដឹកនាំពួកខាងគណៈណាសារ៉ែត។ ⁶ គាត់ថែមទាំងបានបន្ទុះបង្ហាត់ព្រះវិហារទៀតផង ហេតុនេះបានជាយើងខ្ញុំចាប់គាត់ យើងខ្ញុំចង់កាត់ទោសគាត់តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់យើងខ្ញុំ។ ⁷ ប៉ុន្តែ លោកមេបញ្ជាការលូស៊ាបានប្រឹក្សាឱ្យ ធ្វើអន្តរាគមន៍យ៉ាងខ្លាំងដណ្តើមយកគាត់ពីយើងខ្ញុំ ហើយបានបង្គាប់ឱ្យអស់អ្នកដែលចោទប្រកាន់ជននេះ មកជួបឯកឧត្តម។ ⁸ សូមឯកឧត្តមសួរគាត់ផ្ទាល់តែម្តងទៅ ឯកឧត្តមមុខជាប្រាមូលហេតុទាំងអស់ ដែលយើងខ្ញុំចោទប្រកាន់គាត់នោះមិនខាន»។ ⁹ ជនជាតិយូដាបានគាំទ្រពាក្យចោទប្រកាន់នេះ និងបញ្ជាក់ថា ពិតជាត្រឹមត្រូវមែន។ ¹⁰ ពេលនោះ លោកទេសាភិបាលបានធ្វើសញ្ញាប្រាប់លោកប៉ូលឱ្យមានប្រសាសន៍ លោកប៉ូលក៏មានប្រសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំបានដឹងថា ឯកឧត្តមជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើប្រជាជាតិនេះ ច្រើនឆ្នាំមកហើយ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានសូមឆ្លើយការពារខ្លួន ទាំងទុកចិត្ត។ ¹¹ ខ្ញុំបានបានធ្វើដំណើរទៅថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់នៅក្រុងយេរូសាឡឹមកាលដប់ពីរថ្ងៃកន្លងទៅនេះ សូមឯកឧត្តមស៊ើបសួរមើលចុះ។ ¹² ទោះបីនៅក្នុងព្រះវិហារក្តី នៅក្នុងសាលាប្រជុំ ឬនៅក្នុងទីក្រុងក្តី គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញខ្ញុំបានដែកដែកកញ្ចក់ជាមួយគេ ឬក៏បង្កចលាចលក្ខណៈចំណោមបណ្តាជនឡើយ។ ¹³ អស់លោកទាំងនោះគ្មានស្តាប់ឡើយ មកបញ្ជាក់ពាក្យចោទប្រកាន់របស់ខ្លួន ជូនឯកឧត្តមទាល់តែសោះ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានសូមជម្រាបឯកឧត្តមថា ខ្ញុំបានគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះនៃបុព្វបុរស ខ្ញុំបានដើរតាមមាតិកាមួយ ដែលលោកទាំងនេះចោទថាជាគណៈខុសឆ្គង។ ខ្ញុំបានជឿសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលមានចែងទុកក្នុងគម្ពីរវិទ្យុ និងគម្ពីរព្យាករ។ ¹⁵ ខ្ញុំបានសង្ឃឹមទុកចិត្តព្រះជាម្ចាស់ ដូចលោកទាំងនេះដែរថា ព្រះអង្គនឹងប្រោសទាំងមនុស្សសុចរិត ទាំងមនុស្សទុច្ចរិតឱ្យរស់ឡើងវិញ។ ¹⁶ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំបានខំប្រឹងធ្វើយ៉ាងណា ឱ្យមានចិត្តស្អាតបរិសុទ្ធគ្រប់ចំពូកចំពោះព្រះជាម្ចាស់ និងចំពោះមនុស្សលោក។ ¹⁷ ខ្ញុំបានបានចាកចេញពីក្រុងយេរូសាឡឹមជាច្រើនឆ្នាំ ហើយខ្ញុំបានវិលត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីជួយជនរួមជាតិរបស់ខ្ញុំបាន និងថ្វាយតម្លាញទៅព្រះជាម្ចាស់ផង។ ¹⁸ នៅពេលពួកគេឃើញខ្ញុំបានធ្វើពិធីជម្រះកាយឱ្យបានបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះវិហារ មានសាសន៍យូដាខ្លះមកពីស្រុកអាស៊ីដែរ តែឥតមានការប្រជុំបណ្តាជន ឬកើតវិវាទឡើយ។ ¹⁹ ពួកអ្នកទាំងនោះគួរតែនៅចំពោះលោកឥឡូវនេះ ហើយចោទប្រកាន់ខ្ញុំបាន ប្រសិនបើគេមានរឿងហេតុណាមួយទាស់នឹងខ្ញុំបានមែន។ ²⁰ ខ្ញុំបានឈរមុខក្រុមប្រឹក្សាជាន់ខ្ពស់ស្រាប់ហើយ បើអស់លោកដែលនៅទីនេះ បានឃើញខ្ញុំបានមានទោសអ្វី សូមថាមកចុះ។ ²¹ លើកលែងតែពាក្យដែលខ្ញុំបានបាននិយាយយ៉ាងខ្លាំងៗនៅកណ្តាលចំណោមពួកគេថា៖ «បងប្អូនយកខ្ញុំមកកាត់ទោសនៅថ្ងៃនេះ ព្រោះតែខ្ញុំជឿថា មនុស្សស្លាប់នឹងរស់ឡើងវិញ»។ ²² បន្ទាប់មក លោកភេសិតក៏បានជ្រាបច្បាស់លាស់ អំពីមាតិកាបស់ព្រះអម្ចាស់ដែរ។ លោកប្រាប់ពួកគេឱ្យត្រឡប់ទៅវិញ ដោយពោលថា៖ «ពេលលោកមេបញ្ជាការលូស៊ាមកដល់ ខ្ញុំនឹងវិនិច្ឆ័យសំណុំរឿងរបស់លោក»។ ²³ លោកបញ្ជាឱ្យគេយកលោកប៉ូលទៅឃុំ តែលោកទុកឱ្យលោកប៉ូលមានសេរីភាពខ្លះៗដែរ ព្រមទាំងបើកឱ្យអ្នកជិតជិតនឹងលោកប៉ូល ចូលទៅជួយទំនុកបម្រុងលោកថែមទៀតផង។ ²⁴ ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមក លោកភេសិតបានមកជាមួយភរិយារបស់លោក គឺម្ចាស់ក្សត្រីយ៍ទ្រូស៊ីលជាជនជាតិយូដា លោកឱ្យគេទៅហៅលោកប៉ូលមក ហើយស្តាប់លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍អំពីជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ²⁵ ប៉ុន្តែ កាលលោកប៉ូលវែកកញ្ចក់អំពីសេចក្តីសុចរិត អំពីការរាប់ចិត្តនឹងតណ្ហា និងអំពីការវិនិច្ឆ័យទោសនៅអនាគតកាល លោកភេសិតភិតភ័យ ហើយពោលទៅលោកប៉ូលថា៖ «ឥឡូវនេះ ចូរអ្នកត្រឡប់ទៅវិញសិនចុះ។ កាលណាខ្ញុំមានពេល ខ្ញុំនឹងហៅអ្នកមកទៀត»។ ²⁶ ក្នុងពេលដែលនោះ លោកភេសិតសង្ឃឹមថានឹងបានទទួលប្រាក់ពីលោកប៉ូល ហេតុនេះហើយបានជាលោកចាត់គេឱ្យទៅហៅលោកប៉ូល មកសន្ទនាជាមួយលោកជារឿយៗ។ ²⁷ ពីរឆ្នាំក្រោយមក លោកពរតាស-ភេស៊ុស ចូលកាន់តំណែងជំនួសលោកភេសិត។ ដោយលោកភេសិតចង់យកចិត្តសាសន៍យូដា លោកបានទុកលោកប៉ូលឱ្យនៅជាប់ឃុំយ៉ាងដដែល។

ជំពូក 25

¹ បន្ទាប់ពីបានទៅដល់ស្រុកនោះបីថ្ងៃ លោកភេស្តសង្ឃឹមដំណើរពីក្រុងសេសាវាឆ្ពោះទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ² នាយកប្រជាហ្វា និងពួកអ្នកផែនដីជាតិយូដា បាននាំគ្នាទៅជួបលោក ដើម្បីប្តឹងពីលោកប៉ូល។ ពួកគេបានទទួល ³ និងសុំឲ្យលោកភេស្តស មេត្តាអនុគ្រោះបញ្ជូនលោកប៉ូលមកក្រុងយេរូសាឡឹម ព្រោះពួកគេ បានឃើញវិវាទគ្នាច្រើនរវាងពួកគេចំពោះលោកតាមផ្លូវ។ ⁴ ប៉ុន្តែ លោកភេស្តសតបទៅវិញថា លោកប៉ូលជាប់ឃុំឃាំងនៅក្រុងសេសាវាឯណោះ រីឯខ្លួនលោក ផ្ទាល់ លោកគឺត្រូវត្រឡប់ទៅវិញក្នុងពេលបន្តិចទៀតដែរ។ ⁵ លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «សុំឲ្យអ្នកដែលមានសមត្ថភាពក្នុងចំណោមអស់លោក អញ្ជើញទៅជា មួយខ្ញុំ ហើយបើឃើញថាបុរសនោះមានកំហុសអ្វី សុំចោទប្រកាន់គាត់ទៅ»។ ⁶ លោកភេស្តសស្នាក់នៅជាមួយពួកគេបួនដប់ថ្ងៃ រួចលោកចុះទៅក្រុងសេសាវា វិញ។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់ លោកបានអង្គុយនៅទីកាត់ក្តី ហើយបង្គាប់ឲ្យគេនាំលោកប៉ូលមក។ ⁷ ពេលលោកប៉ូលមកដល់ ជនជាតិយូដាដែលមកពីក្រុង យេរូសាឡឹមបាននាំគ្នាចោមរោមលោក ហើយចោទប្រកាន់យ៉ាងធ្ងន់ៗជាច្រើន តែគេពុំអាចបង្ហាញភស្តុតាងអ្វីទេ។ ⁸ លោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ការពារខ្លួនថា៖ «ខ្ញុំពុំបានប្រព្រឹត្តអ្វីខុសនឹងវិន័យរបស់សាសន៍យូដា ខុសនឹងព្រះវិហារ ឬក៏ខុសនឹងព្រះចៅអធិរាជឡើយ»។ ⁹ ដោយលោកភេស្តសចង់យកចិត្តទុកដាក់ជាតិយូដា លោកមានប្រសាសន៍មកកាន់លោកប៉ូលថា៖ «តើអ្នកចង់ឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមឲ្យគេកាត់ក្តីអ្នក អំពីរឿងទាំងនេះនៅចំពោះមុខខ្ញុំឬទេ?»។ ¹⁰ លោកប៉ូល តបថា៖ «ខ្ញុំបានឈរនៅមុខតុលាការរបស់ព្រះចៅអធិរាជដូច្នេះ គឺទីនេះហើយដែលឯកឧត្តមត្រូវកាត់ក្តីខ្ញុំបាន។ ខ្ញុំបានពុំបានធ្វើអ្វីខុសនឹងសាសន៍យូដាទេ ដូចឯកឧត្តមជ្រាបច្បាស់ហើយ។ ¹¹ ប្រសិនបើ ខ្ញុំបានមានទោសអ្វី ឬបានប្រព្រឹត្តអ្វីខុស សមនឹងមានទោសដល់ជីវិតនោះ ខ្ញុំបានមិនបញ្ជាក់នឹងស្លាប់ទេ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើពាក្យដែលលោកទាំងនេះចោទខ្ញុំបានមិនពិតទេ គ្មាននរណាម្នាក់មានសិទ្ធិប្រគល់ខ្ញុំទៅឲ្យគេឡើយ។ ខ្ញុំបានសូមឡើងទៅព្រះចៅអធិរាជវិញ»។ ¹² បន្ទាប់ពីលោកភេស្តសពិភាក្សាជាមួយក្រុមប្រឹក្សា លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «អ្នកបានសុំឡើងទៅព្រះចៅអធិរាជ ដូច្នេះ អ្នកនឹងទៅជួបព្រះចៅអធិរាជ!»។ ¹³ ប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយមកទៀត ព្រះបាទអគ្រីប៉ា និងម្ចាស់ក្សត្រីយ៍បេននីស យាងមកដល់ក្រុងសេសាវាដើម្បីសួរសុខទុក្ខលោកភេស្តស។ ¹⁴ ដោយស្តេចគង់នៅ ទីនោះជាច្រើនថ្ងៃ លោកភេស្តសក៏ទូលស្តេចពីរឿងលោកប៉ូលថា៖ «លោកភេស្តសបានទុកបុរសម្នាក់នៅក្នុងទីឃុំឃាំង។ ¹⁵ កាលទូលបង្គំទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ពួកនាយកប្រជាហ្វា និងពួកព្រឹទ្ធាចារ្យនៃសាសន៍យូដា បាននាំគ្នាប្តឹងពីគាត់ដោយសុំឲ្យទូលបង្គំកាត់ទោសគាត់។ ¹⁶ ទូលបង្គំបានប្រាប់លោកទាំងនោះវិញថា ជនជាតិរ៉ូមមិនមានទំនៀមទម្លាប់បបញ្ជូននរណាម្នាក់ ទៅឲ្យគេសម្លាប់ ដោយមិនបានជួបជាមួយអ្នកដើមចោទ និងមិនមានឱកាសឆ្លើយការពារខ្លួនចំពោះពាក្យ ចោទជាមុនសិននោះឡើយ។ ¹⁷ ដូច្នេះ លោកទាំងនោះនាំគ្នាមកទីនេះ ហើយនៅថ្ងៃបន្ទាប់ ទូលបង្គំមិនរង់ចាំអ្វីទេ ហើយបានអង្គុយនៅទីកាត់ក្តី និងឲ្យគេនាំ បុរសនោះមក។ ¹⁸ ពួកដើមចោទក៏ឈរនៅទីកាត់ក្តីដែរ រួចចោទគាត់ តែទូលបង្គំគិតថាគេពុំបានចោទគាត់ពីអំពើអាក្រក់ណាមួយឡើយ។ ¹⁹ ពួកគេមានតែ ជជែកវែកញែកអំពីរឿងសាសនារបស់គេ និងអំពីបុរសម្នាក់ឈ្មោះយេស៊ូដែលបានស្លាប់ ដោយលោកប៉ូលអះអាងថាលោកយេស៊ូរស់ឡើងវិញហើយ។ ²⁰ ចំណែកឯទូលបង្គំវិញ ទូលបង្គំមិនដឹងជាត្រូវគិតដូចម្តេច ចំពោះការជជែកវែកញែកបែបនេះ ទូលបង្គំបានសួរគាត់ថា គាត់ចង់ទៅក្រុងយេរូសាឡឹមឲ្យគេកាត់ ក្តីអំពីរឿងទាំងនេះឬទេ។ ²¹ តែលោកប៉ូលបានសុំឡើងទៅព្រះចៅអធិរាជ ដើម្បីសុំឲ្យព្រះអង្គកាត់ក្តី។ ទូលបង្គំចេញបញ្ជាឲ្យគេឃុំគាត់ទុក រហូតដល់ពេល ទូលបង្គំនឹងបញ្ជូនគាត់ទៅព្រះចៅអធិរាជ»។ ²² ព្រះបាទអគ្រីប៉ា មានរាជឱង្ការទៅលោកភេស្តសថា៖ «ខ្ញុំក៏ចង់ស្តាប់បុរសនោះនិយាយដែរ»។ លោកតបវិញ ថា៖ «ព្រះករុណាអាចស្តាប់គាត់នៅថ្ងៃស្អែក»។ ²³ លុះស្អែកឡើង ព្រះបាទអគ្រីប៉ា និងម្ចាស់ក្សត្រីយ៍បេននីស បានយាងចូលក្នុងសាលសវនាការយ៉ាង អធិកអធម ដោយមានពួកនាយទាហានជាន់ខ្ពស់ និងពួកនាម៉ឺនធំៗនៅក្រុងនោះហែមមកជាមួយផង។ គេនាំលោកប៉ូលមកតាមបញ្ជារបស់លោកភេស្តស។ ²⁴ លោកភេស្តសមានប្រសាសន៍ថា៖ «សូមទូលព្រះរាជា និងជម្រាបអស់លោក ដែលនៅទីនេះ។ បុរសដែលព្រះរាជា និងអស់លោកឃើញនេះ ជាអ្នកដែល ជនជាតិយូដាទាំងមូល ទាំងនៅក្រុងយេរូសាឡឹម ទាំងនៅក្រុងនេះ បាននាំគ្នាមកជួបខ្ញុំ ហើយស្រែកថា គាត់មិនត្រូវរស់តទៅទៀតទេ។ ²⁵ ចំពោះខ្ញុំវិញ ខ្ញុំយល់ ឃើញថាគាត់ពុំបានប្រព្រឹត្តអ្វីខុស ដែលត្រូវមានទោសដល់ជីវិតនោះឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់បានសុំឡើងទៅព្រះចៅអធិរាជ ខ្ញុំក៏សម្រេចចិត្តបញ្ជូនគាត់ ទៅព្រះអង្គ។ ²⁶ តែខ្ញុំគ្មានមូលហេតុអ្វីច្បាស់លាស់ ដើម្បីសរសេរសេចក្តីរាយការណ៍ថ្វាយព្រះចៅអធិរាជ អំពីសំណុំរឿងគាត់ទាល់តែសោះ។ ហេតុនេះហើយ បានជាខ្ញុំឲ្យគេនាំគាត់មកជួបអស់លោក ជាពិសេស ជួបព្រះចៅអគ្រីប៉ាផ្ទាល់ ហេតុនេះខ្ញុំនឹងមានមូលហេតុ សរសេរសេចក្តីរាយការណ៍បាន។ ²⁷ គ្មានមូលហេតុណាដែលខ្ញុំត្រូវបញ្ជូន ហើយមិនបានបញ្ជាក់អំពីពាក្យចោទទៅជាមួយផងនោះដែរ»។

ជំពូក 26

¹ ព្រះចៅអគ្រីបាមានរាជឱង្ការទៅលោកប៉ូលថា៖ «អ្នកមានសិទ្ធិនិយាយការពារខ្លួននៅពេលនេះបាន»។ បន្ទាប់មក លោកប៉ូលលើកដៃឡើងមានប្រសាសន៍ថា៖ ² «បពិត្រព្រះរាជា ទូលបង្គំមានកិត្តិយសធំណាស់ អាចឆ្លើយការពារខ្លួននៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះករុណាថ្ងៃនេះ អំពីពាក្យបណ្តឹងទាំងប៉ុន្មានដែលសាសន៍យូដាចោទទូលបង្គំ ³ ដ្បិត ព្រះករុណាជ្រាបយ៉ាងច្បាស់ អំពីទំនៀមទម្លាប់ផ្សេងៗរបស់សាសន៍យូដា និងអំពីសេចក្តីដែលគេនិយមដៃកែវកែក។ ហេតុនេះសូមព្រះអង្គមេត្តាព្រះសណ្តាប់ទូលបង្គំ ដោយអនុគ្រោះផង។ ⁴ ជនជាតិយូដាទាំងមូលស្គាល់ប្រវត្តិរបស់ទូលបង្គំ តាំងពីក្មេងមកស្រាប់ហើយ។ ⁵ ពួកគេក៏ដឹងថាតាំងពីដើមមក ទូលបង្គំរស់នៅកណ្តាលចំណោមជនជាតិរបស់ទូលបង្គំ និងនៅក្នុងយេរូសាឡឹមរៀបរៀងដែរ។ គេបានស្គាល់ទូលបង្គំតាំងពីយូរមកហើយពីដើមទូលបង្គំជាអ្នកខាងគណៈផារីស៊ី ដែលជាគណៈតឹងរឹងជាងគេក្នុងសាសនារបស់យើង។ ⁶ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ គេយកទូលបង្គំមកវិនិច្ឆ័យទោស ព្រោះតែសេចក្តីសង្ឃឹមលើព្រះបន្ទូល ដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាជាមួយបុព្វបុរសរបស់យើង។ ⁷ កុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីររបស់យើង នាំគ្នាគោរពបម្រើព្រះជាម្ចាស់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ឥតឈប់ឈរ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះបន្ទូលសន្យានេះនឹងបានសម្រេច។ បពិត្រព្រះរាជា ជនជាតិយូដាបានចោទប្រកាន់ទូលបង្គំ ព្រោះតែសេចក្តីសង្ឃឹមនេះហើយ។ ⁸ ចុះហេតុដូចម្តេចបានជាអស់លោកយល់ថា ការដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ជាការមួយមិនគួរឲ្យជឿដូច្នេះ? ⁹ ចំណែកនៃទូលបង្គំផ្ទាល់ ពីដើមទូលបង្គំយល់ឃើញថា ត្រូវតែប្រឆាំងនឹងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ ជាអ្នកភូមិណសាវ័ន្តគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់។ ¹⁰ ទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្តដូច្នេះ នៅក្នុងយេរូសាឡឹមមែន គឺទូលបង្គំបានទទួលច្បាប់អនុញ្ញាតពីក្រុមនាយកបូជាចារ្យ ដើម្បីចាប់អស់អ្នកដែលជឿលើព្រះអម្ចាស់ជាច្រើននាក់ យកទៅឃុំឃាំង។ នៅពេលគេសម្លាប់អ្នកទាំងនោះ ទូលបង្គំក៏យល់ស្របជាមួយដែរ។ ¹¹ ទូលបង្គំតែងចូលទៅក្នុងសាលាប្រជុំនានាជាញឹកញាប់ ដើម្បីធ្វើទុក្ខទោសអ្នកទាំងនោះ បង្ខំឲ្យគេលះបង់ចោលជំនឿរបស់ខ្លួន។ ទូលបង្គំខឹងគេជាខ្លាំងពន់ពេក រហូតដល់ទៅតាមបៀតបៀនគេក្នុងក្រុងនានានៅបរទេសផង។ ¹² ហេតុនេះហើយបានជាទូលបង្គំធ្វើដំណើរទៅក្រុងដាម៉ាស ទាំងទទួលអំណាច និងការអនុញ្ញាតពីក្រុមនាយកបូជាចារ្យ។ ¹³ បពិត្រព្រះរាជា នៅតាមផ្លូវ ប្រមាណជាថ្ងៃត្រង់ ទូលបង្គំបានឃើញពន្លឺមួយភ្លឺជាងពន្លឺថ្ងៃទៅទៀត ចាំងពីលើមេឃមកលើទូលបង្គំ និងលើអ្នកដែលរួមដំណើរជាមួយទូលបង្គំ។ ¹⁴ ពេលនោះ យើងខ្ញុំដួលទាំងអស់គ្នា ហើយទូលបង្គំបានឮសំឡេងពោលមកកាន់ទូលបង្គំជាភាសាហេប្រឺថា៖ «សូល! សូលអើយ! ហេតុដូចម្តេចបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ? អ្នកខំប្រឹងតយុទ្ធនឹងខ្ញុំ ដូចគេដល់នឹងជនពូកែដូច្នេះមិនកើតទេ»។ ¹⁵ ទូលបង្គំបានតបទៅវិញថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ! តើលោកជានរណា?»។ ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកទូលបង្គំវិញថា៖ «ខ្ញុំជាយេស៊ូដែលអ្នកកំពុងតែបៀតបៀន»។ ¹⁶ ចូរក្រោកឈរឡើង ខ្ញុំបង្ហាញខ្លួនឲ្យអ្នកឃើញ មកពីខ្ញុំបានជ្រើសរើសអ្នកឲ្យបម្រើ ព្រមទាំងធ្វើជាបន្ទាល់អំពីហេតុការណ៍ ដែលខ្ញុំបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញនៅពេលនេះ និងហេតុការណ៍ដទៃទៀត។ ដែលខ្ញុំនឹងបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញនៅពេលខាងមុខ។ ¹⁷ ខ្ញុំបានរំដោះអ្នកឲ្យរួចពីសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងសាសន៍ដទៃ។ ខ្ញុំចាត់អ្នកឲ្យទៅរកសាសន៍ទាំងនោះ។ ¹⁸ ដើម្បីបើកភ្នែកគេឲ្យភ្លឺ ឲ្យគេងាកចេញពីសេចក្តីងងឹតបែរមករកពន្លឺ និងងាកចេញពីអំណាចរបស់សាតាំង បែរមករកព្រះជាម្ចាស់វិញ ព្រមទាំងទទួលការអត់ទោសឲ្យរួចពីបាប និងទទួលមរតករួមជាមួយអស់អ្នក ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យបានវិសុទ្ធដោយមានជំនឿលើខ្ញុំ»។ ¹⁹ បពិត្រព្រះរាជា ទូលបង្គំពុំបានជំទាស់នឹងការអស្ចារ្យ ដែលទូលបង្គំនិមិត្តឃើញនោះឡើយ។ ²⁰ ទូលបង្គំបានប្រាប់ប្រជាជននៅក្នុងដាម៉ាសមុនគេបង្អស់ បន្ទាប់មក ប្រាប់ប្រជាជននៅក្នុងយេរូសាឡឹម នៅស្រុកយូដាទាំងមូល ហើយប្រាប់សាសន៍ដទៃទៀតក៏ប្រែចិត្តគំនិត និងបែរមករកព្រះជាម្ចាស់ ដោយប្រព្រឹត្តអំពើផ្សេងៗបញ្ជាក់ថា គេពិតជាបែរចិត្តគំនិតមែន។ ²¹ ហេតុនេះហើយបានជាសាសន៍យូដានាំគ្នាចាប់ទូលបង្គំនៅក្នុងព្រះវិហារ ព្រមទាំងប៉ុនប៉ងប្រហារជីវិតទូលបង្គំផង។ ²² ប៉ុន្តែ ដោយព្រះជាម្ចាស់ជួយទូលបង្គំរហូតមកទល់ថ្ងៃនេះ បានជាទូលបង្គំនៅតែផ្តល់សក្ខីភាពអំពីព្រះអង្គនៅចំពោះមុខអ្នកតូច និងអ្នកធំ។ ទូលបង្គំពុំបាននិយាយអ្វីក្រៅពីសេចក្តីដែលពួកព្យាករិ និងលោកម៉ូសេបានថ្លែងទុកអំពីហេតុការណ៍ដែលត្រូវតែកើតមាននោះឡើយ។ ²³ ពោលគឺព្រះគ្រីស្ទបានរងទុក្ខលំបាក ហើយមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមុនគេបង្អស់ ទ្រង់នឹងប្រទានជំនឿអំពីពន្លឺនៃការសង្គ្រោះ ប្រាប់សាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ»។ ²⁴ កាលលោកប៉ូលកំពុងមានប្រសាសន៍ការពារខ្លួនដូច្នេះ លោកភេសូសក៏បន្តិសំឡេងឡើងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «ប៉ូលអើយ! អ្នករង្វេងស្មារតីហើយ! គឺអ្នករៀនសូត្រច្រើនពេក បានជាត្រឡប់ទៅជាអង្វេងស្មារតីដូច្នេះ»។ ²⁵ លោកប៉ូលតបវិញថា៖ «សូមជម្រាបឯកឧត្តមភេសូស ខ្ញុំបានមិនមែនរង្វេងស្មារតីទេ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំបាននិយាយតែពាក្យពិត មានន័យត្រឹមត្រូវ»។ ²⁶ ព្រះរាជាក៏ជ្រាបអំពីហេតុការណ៍ទាំងនេះ រួចស្រេចទៅហើយដែរ ខ្ញុំបានហ៊ាននិយាយនៅចំពោះមុខព្រះអង្គ ដោយឥតភ័យខ្លាចឡើយ ដ្បិតខ្ញុំបានជឿជាក់ថា ព្រះរាជាជ្រាបទាំងអស់ ព្រោះហេតុការណ៍នេះមិនមែនកើតឡើងស្ងាត់ៗ នៅកៀនកោះណាមួយឡើយ។ ²⁷ បពិត្រព្រះរាជា តើព្រះអង្គជឿពួកព្យាករិឬទេ? ទូលបង្គំដឹងថា ព្រះអង្គពិតជាជឿមែន»។ ²⁸ ព្រះបានអគ្រីបាមានរាជឱង្ការទៅលោកប៉ូលថា៖ «នៅតែបន្តិចទៀត អ្នកមុខជាធ្វើឲ្យខ្ញុំទៅជាគ្រីស្ទបរិស័ទហើយ!»។ ²⁹ លោកប៉ូលទូលតបវិញថា៖ «ទោះបីនៅតែបន្តិចទៀត ឬយូរទៀតក្តី ទូលបង្គំអង្វរព្រះជាម្ចាស់ សូមទ្រង់ប្រោសប្រណី មិនត្រឹមតែដល់ព្រះរាជាប៉ុណ្ណោះទេ គឺដល់អស់លោកដែលកំពុងស្តាប់ទូលបង្គំនៅថ្ងៃនេះ សូមឲ្យព្រះរាជា និងអស់លោកបានដូចទូលបង្គំដែរ លើកលែងតែការជាប់ច្រវាក់នេះចេញ»។ ³⁰ បន្ទាប់មកព្រះរាជា លោកទេសាភិបាល ព្រមទាំងម្ចាស់ក្សត្រីយ៍បេធនីស និងអ្នកឯទៀតៗដែលអង្គុយនៅទីនោះ បាននាំគ្នាក្រោកឡើង។ ³¹ ហើយចាកចេញទៅទាំងនិយាយគ្នាថា៖ «បុរសនេះពុំបានធ្វើអ្វីខុសត្រូវមានទោសដល់ជីវិត ឬត្រូវជាប់ច្រវាក់ឡើយ»។ ³² ព្រះបានអគ្រីបាមានរាជឱង្ការទៅកាន់ លោកភេសូសថា៖ «ប្រសិនបើបុរសនេះមិនបានសុំឡើងទៅដល់ព្រះចៅអធិរាជទេនោះ យើងអាចដោះលែងគាត់បាន»។

ជំពូក 27

1 នៅពេលនោះ គេសម្រេចថាយើងគួរចុះសំពៅចេញដំណើរទៅស្រុកអ៊ីតាលី គេប្រគល់លោកប៉ូល និងអ្នកទោសខ្លះទៀតទៅនាយទាហានម្នាក់ឈ្មោះលោក យូលាស ក្នុងកងទ័ពរបស់ព្រះមហាក្សត្រាធិរាជ។ 2 យើងបានចុះសំពៅដែលមកពីក្រុងអាដ្រាមីត រួចចេញដំណើរទៅ។ សំពៅនោះត្រូវចូលចតនៅស្រុកអាស៊ី។ លោកអ៊ីរីស្តាកជាអ្នកស្រុកម៉ាសេដូន ដែលរស់នៅក្នុងចេស្សាឡូនិក ក៏បានរួមដំណើរជាមួយយើងដែរ។ 3 នៅថ្ងៃបន្ទាប់ យើងបានមកដល់ក្រុងស៊ីដូន ហើយលោកយូលាសមានចិត្តសប្បុរសចំពោះលោកប៉ូលណាស់ គាត់អនុញ្ញាតឲ្យលោកប៉ូលទៅផ្ទះមិត្តភក្តិ ដើម្បីឲ្យគេមើលថែលោក។ 4 បន្ទាប់មកទៀត យើង បានចេញសំពៅពីក្រុងនោះ ស្រៀវតាមបណ្តោយកោះគីប្រុស ព្រោះបញ្ហាសខ្យល់។ 5 បន្ទាប់មកយើងបានឆ្លងសមុទ្រជិតស្រុកគីលីតា និងស្រុកប៉ាមកីលា ហើយមកដល់ក្រុងមីរ៉ា ក្នុងស្រុកលូតា។ 6 នៅក្នុងនោះ លោកនាយទាហានរកបានសំពៅមួយ មកពីស្រុកអាលេក្សានដ្រា ហើយត្រូវចេញទៅស្រុកអ៊ីតាលី។ គាត់ក៏នាំយើងចុះសំពៅនោះ។ 7 សំពៅទៅមុខសន្សឹមៗអស់រយៈពេលជាច្រើនថ្ងៃ ហើយបានមកដល់ទន្លេនិងក្រុងគីដូសដោយលំបាកបំផុត ដោយខ្យល់បក់ មកពីមុខ យើងក៏បត់សំពៅទៅរកជ្រោយសាលម៉ូន ស្រៀវតាមបណ្តោយកោះក្រែតវិញ។ 8 យើងបន្តដំណើរយ៉ាងលំបាកតាមបណ្តោយកោះនោះ ហើយក៏ បានមកដល់កន្លែងមួយឈ្មោះ «កំពង់ស្អាត» ដែលនៅជិតក្រុងឡាសេ។ 9 យើងបានប្រើពេលជាច្រើនថ្ងៃ ហើយ តទៅដំណើរមួយដែលពេញដោយគ្រោះថ្នាក់ ដ្បិតថ្ងៃពិធីបុណ្យតមអាហារក៏ហួសហើយដែរ។ ដូច្នេះ លោកប៉ូលជូនយោបល់គេថា៖ 10 «ខ្ញុំយល់ថាបើ យើងបន្តដំណើរទៅមុខទៀតនោះ គ្រោះថ្នាក់ណាស់ មិនត្រឹមតែធ្វើឲ្យខូចខាតទំនិញ និងសំពៅប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ជីវិតយើងទៀតផង»។ 11 ប៉ុន្តែ លោកនាយទាហានបានទុកចិត្តអ្នកបើកសំពៅ និងនាយសំពៅជាងពាក្យរបស់លោកប៉ូលបានប្រាប់។ 12 ដោយសារកំពង់ផែនោះ ពុំមែនជាកន្លែង ស្រួលស្អាតអាស្រ័យនៅរដូវរងា អ្នកសំពៅភាគច្រើន បានសម្រេចចិត្តចេញសំពៅទៅមុខទៀត។ ប្រសិនបើ អាចធ្វើបាន គេចង់ទៅដល់ក្រុងកេនីច ជាកំពង់ផែ មួយនៅកោះក្រែត ដែលបែរទៅរកទិសនិរតី និងទិសពាយ័ព្យ ដើម្បីស្នាក់នៅទីនោះក្នុងរដូវរងា។ 13 ពេលនោះ មានខ្យល់បក់មកពីទិសខាងត្បូង ពួកគេ យល់ឃើញថាជាឱកាសល្អសម្រាប់គម្រោងការរបស់គេ គេក៏នាំគ្នាស្រាវយុទ្ធ ហើយចេញសំពៅសៀវៗកោះក្រែតទៅ។ 14 ប៉ុន្តែ បន្តិចក្រោយមក មានខ្យល់ ព្យុះមួយយ៉ាងខ្លាំងឈ្មោះ «ខ្យល់ព្យុះភ្លើងក្តីដូន» បក់បោកនៅកោះនោះ។ 15 នាំទាំងសំពៅទៅតាមខ្យល់ព្យុះ ហើយដោយយើងពុំអាចធ្វើឲ្យសំពៅបើកបញ្ជាស ខ្យល់វិញបាន យើងក៏បណ្តោយសំពៅឲ្យរសាត់ទៅតាមខ្យល់ទៅ។ 16 ពេលមកដល់ខាងត្បូងកោះតូចមួយឈ្មោះកោះកូដេ យើងបានលើកសំប៉ានឡើងទាំង ពីរ។ 17 បន្ទាប់មក យើងយកខ្សែពួរសម្រាប់ប្រើនៅគ្រាមានអាសន្ន មកចងព័ទ្ធជុំវិញសំពៅ ការពារកុំឲ្យឆ្លាយ។ យើងក៏បានទម្លាក់លើបណ្តែតចុះដែរ ក្រែង លោសំពៅទៅក្បែរនៅលើសមុទ្រសៀវទីស រួចហើយទុកឲ្យសំពៅរសាត់ទៅតាមខ្យល់។ 18 នៅថ្ងៃបន្ទាប់ ដោយខ្យល់ព្យុះបក់បោកមកខ្លាំងពេក គេបាន ទម្លាក់ទំនិញចោល។ 19 នៅថ្ងៃទីបី ពួកអ្នកសំពៅក៏បោះគ្រឿងប្រដាប់សំពៅចោលដែរ។ 20 នៅពេលមិនអាចមើលឃើញព្រះអាទិត្យ ឬផ្កាយ អស់រយៈពេល ជាច្រើនថ្ងៃ ហើយដោយខ្យល់ព្យុះនៅតែមានសន្ទុះខ្លាំងដដែល នៅទីបំផុត យើងក៏លែងមានសង្ឃឹមថានឹងបានរួចជីវិត។ 21 ពេលពួកគេពុំបានបរិភោគអ្វីជាយូរ ថ្ងៃមក លោកប៉ូលក៏ក្រោកឈរនៅកណ្តាលចំណោមអស់អ្នកដែលនៅក្នុងសំពៅ ហើយមានប្រសាសន៍ថា៖ «បើបងប្អូនស្តាប់ខ្ញុំ ហើយមិនចាកចេញពីកោះក្រែត មកទេនោះ បងប្អូនពិតជាមិនត្រូវអន្តរាយខូចខាតដូច្នេះឡើយ។ 22 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តបងប្អូន សូមមានចិត្តក្លាហានឡើងព្រោះ គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុង ចំណោមបងប្អូនត្រូវបាត់បង់ជីវិតឡើយ គឺមានតែសំពៅប៉ុណ្ណោះទេ ដែលត្រូវអន្តរាយ។ 23 ដ្បិតយប់មិញ មានទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលខ្ញុំជឿ និងគោរព បម្រើបានមកជិតខ្ញុំ 24 ប្រាប់ថា៖ «ប៉ូលអើយកុំខ្លាចអី! ដ្បិត អ្នកត្រូវតែបានទៅលេងនៅមុខព្រះចៅអធិរាជ ហើយដោយព្រះជាម្ចាស់ប្រោសប្រណីអ្នក ព្រះអង្គ នឹងសង្គ្រោះអស់អ្នកដែលរួមដំណើរជាមួយអ្នក ឲ្យបានរួចជីវិតផងដែរ»។ 25 ហេតុនេះបងប្អូនអើយ ចូរមានចិត្តក្លាហានឡើង ដ្បិត ខ្ញុំជឿទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ ថា នឹងបានសម្រេចដូចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមែន។ 26 សំពៅយើងនឹងត្រូវទៅកៀងនៅកោះណាមួយជាក់ជាពុំខាន»។ 27 សំពៅយើងបានរសាត់អណ្តែតលើ ផ្ទៃសមុទ្រអាគ្នា អស់រយៈពេលដប់បួនថ្ងៃមកហើយ។ ពេលនោះ ប្រមាណជាពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ ពួកអ្នកសំពៅនឹកសង្ស័យថា ប្រហែលជាមកជិតដល់ដី គោកហើយ។ 28 គេបោះខ្សែសម្លឹងទៅក្នុងទឹកឃើញថា មានជម្រៅសាមសិបប្រាំម៉ែត្រ។ លុះទៅមុខបន្តិច គេបោះខ្សែសម្លឹងទៅក្នុងទឹកម្តងទៀត ឃើញថា មានជម្រៅម្ភៃប្រាំម៉ែត្រ។ 29 ដោយខ្លាចក្រែងសំពៅរសាត់ទៅប៉ះនឹងថ្ម ពួកគេទម្លាក់យុទ្ធាវុធន៍ នៅខាងកន្សៃ ហើយអធិស្ឋានទន្ទឹងរង់ចាំភ្លឺឆាប់។ 30 ពួកអ្នក សំពៅចង់រត់ចោលសំពៅ គេក៏នាំគ្នាសម្រួតសំប៉ានចុះទៅក្នុងសមុទ្រ ដោយយកលេសថា គេចង់ទាញយុទ្ធាវុធាន៍នៅខាងក្បាលសំពៅវិញ។ 31 លោកប៉ូល មានប្រសាសន៍ទៅនាយទាហាន និងកូនទាហានថា៖ «ប្រសិនបើ អ្នកទាំងនេះមិននៅក្នុងសំពៅទេ អស់លោកប្រាកដជាពុំអាចរួចជីវិតបានឡើយ»។ 32 ពួក ទាហានក៏កាប់ផ្តាច់ខ្សែ ទម្លាក់សំប៉ាននោះទៅក្នុងសមុទ្របាត់ទៅ។ 33 លុះទៀបភ្លឺ លោកប៉ូលអញ្ជើញគេទាំងអស់គ្នាឲ្យបរិភោគអាហារ ដោយមានប្រសាសន៍ ថា៖ «បងប្អូនបានទ្រាំតមអាហារអស់រយៈពេលដប់បួនថ្ងៃមកហើយ បងប្អូនពុំបានពិសាអ្វីសោះ។ 34 ដូច្នេះ សូមបងប្អូនអញ្ជើញពិសាទៅដើម្បីឲ្យបានរួចជីវិត ដ្បិតនៅក្នុងចំណោមបងប្អូន សូម្បីតែសក់មួយសរសៃរបស់បងប្អូន ក៏មិនបាត់ផង»។ 35 លោកមានប្រសាសន៍ដូច្នោះហើយ ក៏យកនំប៉័ងមកអរព្រះគុណ ព្រះជាម្ចាស់នៅមុខពួកគេទាំងអស់គ្នា រួចលោកកាច់បរិភោគ។ 36 ពេលនោះ អ្នកដែលនៅក្នុងសំពៅមានកម្លាំងចិត្តឡើងវិញ គេក៏បរិភោគទាំងអស់គ្នា។ 37 នៅក្នុងសំពៅនោះ យើងមានគ្នាទាំងអស់ពីររយចិតសិបប្រាំមួយនាក់។ 38 កាលបរិភោគឆ្អែតហើយ គេក៏លើកបារស្រូវទម្លាក់ទៅក្នុងសមុទ្រដើម្បីឲ្យស្រាល សំពៅ។ 39 លុះភ្លឺឡើង អ្នកសំពៅមើលស្រុកនោះមិនស្គាល់ទេ គេឃើញតែផែនការសមុទ្រដែលមានវាលខ្សាច់ រួចគេបានសម្រេចចិត្តចូលសំពៅទៅបង្ហៀងនៅទី នោះ ប្រសិនបើ អាចចូលទៅបាន។ 40 ដូច្នេះគេក៏ស្រាយខ្សែយុទ្ធាវុធាន៍ទម្លាក់ចោលទៅក្នុងសមុទ្រ ព្រមទាំងស្រាយខ្សែចង្អុលចោលផងដែរ រួចគេលើកក្ដោងខាងមុខ ឡើងឲ្យត្រូវខ្យល់សំពៅចូលទៅរកច្រាំង។ 41 ប៉ុន្តែ សំពៅបានបុកខ្សាច់ ដែលនៅចន្លោះខ្សែទឹកពីបណ្តាលឲ្យសំពៅកៀងនៅទីនោះ។ ក្បាលសំពៅនៅជាប់នឹង ថ្មលំដាប់ រីឯកន្សៃវិញបានត្រូវបាក់បែក ដោយទឹករលកបក់បោកផ្ទុះមកយ៉ាងខ្លាំង។ 42 ពួកទាហានមានបំណងសម្លាប់អ្នកទោសទាំងអស់ចោល ដើម្បីកុំឲ្យនរណា ម្នាក់ហែលទឹកគេចខ្លួនបានឡើយ។ 43 ប៉ុន្តែ ដោយនាយទាហានចង់សង្គ្រោះជីវិតលោកប៉ូល គាត់ក៏ជំទាស់នឹងគោលបំណងរបស់កូនទាហានទាំងនោះ។ គាត់ បានបញ្ជាឲ្យអស់អ្នកដែលចេះហែលទឹក លោតទៅក្នុងទឹកហែលទៅរកគោកមុន។ 44 រីឯអ្នកមិនចេះហែលទឹក ត្រូវតោងបន្ទះក្ដារ ឬតោងបំណែកសំពៅហែល ទៅតាមក្រោយ។ ធ្វើដូច្នេះ គេបានទៅដល់ដីគោកដោយសុខសាន្តគ្រប់ៗគ្នា។

ជំពូក 28

¹ កាល ពួកយើងបានរួចជីវិតហើយ យើងដឹងថា កោះនោះឈ្មោះ កោះម៉ាល់ត៍។ ² អ្នកកោះនោះបានទទួលយើងដោយចិត្តសប្បុរសរកអ្វីប្រៀបធៀបផ្ទឹមពុំបាន ដោយអញ្ជើញយើងទាំងអស់គ្នា មកជុំវិញភ្នំភ្លើងមួយយ៉ាងធំដែលគេបានដុត ដ្បិតពេលនោះមានភ្លើងធ្លាក់ ហើយធាតុអាកាសក៏ត្រជាក់ណាស់ផង។ ³ លោកប៉ូលបើសមែកឈើមួយកងមកបោះក្នុងភ្លើង ស្រាប់តែមានពស់វែកមួយលូនចេញមក ដោយកំដៅភ្លើង ហើយខាំដៃលោកជាប់។ ⁴ កាលអ្នកកោះនោះ ឃើញពស់ខាំដៃលោកជាប់ដូច្នេះ ក៏និយាយគ្នាថា៖ «អ្នកនេះពិតជាបានសម្លាប់គេហើយ ទោះបីគាត់ទើបនឹងរួចខ្លួនពីសមុទ្រនោះក៏ដោយ ក៏ព្រះអង្គយុត្តិធម៌មិន ទុកឲ្យគាត់នៅរស់រានមានជីវិតដែរ»។ ⁵ លោកប៉ូលបានលាស់ពស់នោះទម្លាក់ទៅក្នុងភ្លើង តែលោកពុំឈឺចូកចាប់អ្វីទេ។ ⁶ អ្នកកោះនោះរង់ចាំមើលលោកប៉ូល ហើមខ្លួន ឬក៏ត្រូវដាច់ខ្យល់ស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ក្រោយពីចាំមើលអស់រយៈពេលយ៉ាងយូរមក គេឃើញថាគ្មានហេតុអ្វីក៏កើតដល់លោកសោះ ពួកគេក៏ផ្អាកនឹក ហើយបែរជាពោលថា លោកប៉ូលជាព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ⁷ នៅជិតនោះ មានដើម្បីមួយកន្លែង ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់មេកន្រ្តាញកោះ ឈ្មោះពូណាស។ គាត់បានទទួល យើងឲ្យស្នាក់នៅ យ៉ាងរាក់ទាក់ចំនួនបីថ្ងៃ។ ⁸ ឪពុករបស់លោកពូណាស សម្រាន្តនៅលើគ្រែ ព្រោះគាត់គ្រុនផង និងរាកម្អូលផង។ លោកប៉ូលបានចូលទៅក្នុង ផ្ទះគាត់ ហើយអធិស្ឋានដាក់ដៃលើ និងប្រោសគាត់ឲ្យបានជា។ ⁹ អ្នកដំងើងទៀតនៅលើកោះឃើញគាត់ជាដូច្នេះ គេក៏នាំគ្នាមកដែរ ហើយបានជាទាំងអស់ គ្នា។ ¹⁰ ពួកគេបានសម្តែងការគោរពគ្រប់យ៉ាងចំពោះយើង។ នៅពេលយើងរៀបចំចេញដំណើរ ពួកគេបានជួយឧបត្ថម្ភនូវអ្វីៗដែលយើងត្រូវការ។ ¹¹ បីខែ ក្រោយមក យើងចុះសំពៅមួយឈ្មោះ «ឌីអូសូរ» ជាសំពៅមកពីក្រុងអេលេក្សានដ្រា ដែលបានចតនៅកោះនោះក្នុងអំឡុងពេលរដូវរងា។ ¹² លុះមកដល់ក្រុង ស៊ីរ៉ាគូស យើងបានស្នាក់នៅទីនោះបីថ្ងៃ។ ¹³ បន្ទាប់មក យើងបានស្សៀវតាមឆ្នេរសមុទ្រទៅដល់ក្រុងអេតាម។ ស្លែកឡើង មានខ្យល់បក់មកពីទិសខាងត្បូង ហើយក្នុងរវាងតែពីរថ្ងៃ យើងមកដល់ក្រុងពូទីយ៉ូលី។ ¹⁴ នៅក្នុងនោះ យើងបានជួបពួកបងប្អូន គេអញ្ជើញយើងឲ្យស្នាក់នៅជាមួយអស់រយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃ។ យើងក៏បន្តដំណើរទៅកាន់ក្រុងរ៉ូម។ ¹⁵ ពួកបងប្អូននៅក្នុងរ៉ូមដឹងដំណឹងអំពីយើង ក៏នាំគ្នាធ្វើដំណើររហូតទៅដល់ផ្សារអាប៉ូកាលីស និងភូមិផ្ទះសំណាក់បីខ្នង ដើម្បីទទួលយើង។ កាលលោកប៉ូលឃើញបងប្អូនទាំងនោះ លោកបានអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ដោយចិត្តក្លាហាន។ ¹⁶ លុះយើងមកដល់ក្រុងរ៉ូមហើយ អាជ្ញាធរអនុញ្ញាតឲ្យលោកប៉ូលស្នាក់នៅផ្ទះមួយតាមបំណងចិត្តរបស់លោក តែពួកគេដាក់ទាហានម្នាក់ឲ្យនៅយាមលោក។ ¹⁷ បីថ្ងៃក្រោយមក លោកប៉ូល អញ្ជើញអ្នកមុខអ្នកការក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា ឲ្យមកជួបលោក។ លុះគេមកជួបជុំគ្នាហើយ លោកមានប្រសាសន៍ទៅគេថា៖ «បងប្អូនអើយ ខ្ញុំពុំបានធ្វើអ្វី ប្រឆាំងនឹងប្រជាជាតិយើង ឬក៏ទាស់នឹងប្រពៃណីបុព្វបុរសយើងទេ តែគេបានចាប់ខ្ញុំឃុំឃាំងនៅក្នុងយេរូសាឡឹម និងបញ្ជូនខ្ញុំមកក្នុងកំណាប់ដែររបស់ជនជាតិ រ៉ូម។ ¹⁸ កាលពួករ៉ូមស្មោះត្រង់ឆ្លើយខ្ញុំរួចរាល់ហើយ គេចង់ដោះលែងខ្ញុំវិញ ព្រោះគេពុំឃើញខ្ញុំមានកំហុសអ្វី គួរនឹងមានទោសដល់ជីវិតនោះឡើយ។ ¹⁹ ប៉ុន្តែ ជន ជាតិយូដាបាននាំគ្នាជំទាស់ ជាហេតុបង្ខំឲ្យខ្ញុំសុំឡើងមកដល់ព្រះចៅអធិរាជ។ រីឯខ្ញុំវិញ ខ្ញុំគ្មានគោលបំណងនឹងចោទប្រកាន់ប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំទេ។ ²⁰ ហេតុ នេះហើយបានជាខ្ញុំសុំជួប និងសុំនិយាយជាមួយបងប្អូន ដ្បិតខ្ញុំជាប់ចំណងព្រោះតែសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ជនជាតិក្រិស្តសាសនា»។ ²¹ អ្នកទាំងនោះតបវិញថា៖ «យើងពុំបានទទួលសំបុត្រអ្វីពីស្រុកយូដាស្តីអំពីលោកឡើយ ហើយក៏គ្មានបងប្អូនណាម្នាក់មករាយការណ៍ ឬនិយាយអាក្រក់ពីលោកដែរ។ ²² យើងចង់ស្តាប់ លោកមានប្រសាសន៍អំពីគំនិតរបស់លោក ព្រោះយើងដឹងថាមានគេជំទាស់នឹងគណៈរបស់លោកនៅគ្រប់ទីកន្លែង»។ ²³ ពួកគេបានណាត់ពេលជួបលោក ប៉ូលម្តងទៀតនៅថ្ងៃមួយ ហើយមានមនុស្សច្រើនជាងមុនមកផ្ទះលោកប៉ូល។ លោកបានកែតម្រូវ និងធ្វើជាបន្ទាល់អំពីព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់គេតាំង ពីព្រឹក រហូតដល់ល្ងាច ដោយលើកយកគម្ពីរវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ និងគម្ពីរព្យាករណ៍វិមកពន្យល់បញ្ជាក់ប្រាប់គេអំពីព្រះយេស៊ូ។ ²⁴ មានពួកគេមួយផ្នែក បាន ជឿពាក្យដែលលោកមានប្រសាសន៍ តែមួយផ្នែកទៀតពុំព្រមជឿទេ។ ²⁵ ដោយពួកគេចាកចេញពីទីនោះទៅទាំងខ្វែងគំនិតគ្នា លោកប៉ូលក៏មានប្រសាសន៍ទៅ គេថា៖ «ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលមកកាន់បុព្វបុរសយើង តាមរយៈព្យាករណ៍វិសាមញ្ញជាត្រូវមែន។ ²⁶ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅរក ប្រជារាស្ត្រនោះ ហើយប្រាប់ពួកគេថា អ្នករាល់គ្នាស្លាប់ឮមែន តែពុំយល់ទេ អ្នករាល់គ្នាមើលមែន តែពុំឃើញដែរ។ ²⁷ ដ្បិតចិត្តរបស់ប្រជារាស្ត្រនេះរឹងណាស់ គេបាននាំគ្នាខ្ជាប់ត្រចៀក ហើយបិទភ្នែក។ ពួកគេមើលឃើញនឹងភ្នែក ហើយឮនឹងត្រចៀក តែមិនយល់ ហើយក៏មិនចង់កែប្រែចិត្តគំនិតដែរ ក្រែងលោយើង ប្រោសគេឲ្យបានជា»។ ²⁸ ហេតុនេះ សូមបងប្អូនជ្រាបថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះបន្ទូលនិយាយពីការសង្គ្រោះរបស់ព្រះអង្គ ឲ្យសាសន៍ដទៃវិញ ព្រោះគេ មុខជាស្តាប់មិនខាន។ ²⁹ កាលលោកប៉ូលមានប្រសាសន៍ដូច្នេះហើយ ជនជាតិយូដាក៏ចេញទៅ ទាំងដៃគូគ្នាយ៉ាងខ្លាំងផង។ ³⁰ លោកប៉ូលបានស្នាក់នៅផ្ទះ ដែលលោកបានជួលនោះអស់រយៈពេលពីរឆ្នាំ ហើយលោកតែងទទួលអស់អ្នកដែលមកជួបលោក។ ³¹ លោកបានប្រកាសព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និង បង្រៀនគេអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្តដោយចិត្តអង់អាច ហើយគ្មានអ្វីមករារាំងលោកឡើយ។

Book: Romans

Romans

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ បានហៅឲ្យធ្វើជាសាវ័ក ហើយបានញែកខ្ញុំដោយឡែកសម្រាប់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ² នេះគឺជាដំណឹងល្អដែលព្រះបានសន្យាតាមរយៈព្យាករណ៍របស់ព្រះអង្គនៅក្នុងបទគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធ។ ³ អំពីព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ដែលបានប្រសូតពីពូជពង្សរបស់ព្រះបានជាវិទ្យុ។ ⁴ ដោយសារការរស់ពីស្លឹកឈើដៃព្រះអង្គបានប្រកាសថា ជាព្រះបុត្រនៃព្រះ ដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ថាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ⁵ ដោយសារព្រះអង្គ យើងបានទទួលព្រះគុណ និងភាពជាសិស្សសម្រាប់អ្នកដែលស្លាប់បង្គាប់ដោយជំនឿនៅក្នុងចំណោមប្រជាជាតិ ដោយសារព្រះនាមព្រះអង្គ។ ⁶ នៅក្នុងចំណោមប្រជាជាតិទាំងនោះ បងប្អូនក៏បានត្រាស់ហៅដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁷ ខ្ញុំធ្វើសំបុត្រនេះទៅកាន់បងប្អូនទាំងអស់ដែលនៅក្នុងក្រុងរ៉ូម ដែលជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានហៅឲ្យបានត្រឡប់ជាប្រជារាស្ត្រដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។ សូមព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តមកពីព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតា និងពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង ស្ថិតនៅជាប់ជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ⁸ ជាដំបូង ខ្ញុំអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទសម្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា ដោយសារជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នាបានប្រកាសពេញពិភពលោកទាំងមូល។ ⁹ ដោយសារព្រះអង្គជាទីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ដែលខ្ញុំបម្រើខាងវិញ្ញាណ នៅក្នុងដំណឹងល្អនៃបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ដែលខ្ញុំបានដំណាលប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាបន្តបន្ទាប់។ ¹⁰ ខ្ញុំតែងតែទូលសូមដល់ព្រះអង្គជាទីស្នូលនៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ តាមវិធីណាក៏ដោយ យ៉ាងហោចណាស់ គឺខ្ញុំចង់ទៅជួបអ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យ។ ¹¹ ខ្ញុំចង់ជួបអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចផ្តល់អំណោយទានខាងវិញ្ញាណខ្លះចម្រើនកម្លាំងដល់អ្នករាល់គ្នា។ ¹² ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលការលើកទឹកចិត្តនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា តាមរយៈជំនឿរវាងគ្នានឹងគ្នា ជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា និងខ្ញុំដែរ។ ¹³ ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា ខ្ញុំតែងតែមានបំណងចិត្តចង់មករកអ្នករាល់គ្នា (ប៉ុន្តែ មានអ្វីមួយរារាំងខ្ញុំរហូតមកដល់ពេលនេះ) ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំអាចប្រមូលផលនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាបាន ដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ។ ¹⁴ ខ្ញុំជាប់ជំពាក់ទាំងសាសន៍ក្រិក និងសាសន៍ដទៃ ទាំងអ្នកប្រាជ្ញ និងអ្នកល្ងង់។ ¹⁵ ដូច្នេះ សម្រាប់ខ្ញុំ គឺខ្ញុំត្រៀមរួចរាល់នឹងប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នករាល់គ្នាទាំងអស់នៅក្នុងរ៉ូមដែរ។ ¹⁶ ដ្បិតខ្ញុំមិនខ្មាសដោយព្រោះដំណឹងល្អឡើយ ព្រោះដំណឹងល្អគឺជាព្រះចេស្ដានៃព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលជឿ ដំបូងសាសន៍យូដា ហើយនិងសាសន៍ក្រិក។ ¹⁷ នៅក្នុងដំណឹងល្អនោះ គឺសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងពីជំនឿទៅកាន់ជឿ ដូចជាសេចក្តីដែលបានចែងទុកថា៖ «មនុស្សសុចរិតនឹងរស់នៅដោយជំនឿ»។ ¹⁸ ពីព្រោះព្រះពិរាធរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញពីស្ថានសួគ៌ទាំងនឹងមនុស្សដែលមិនគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះអង្គ និងមនុស្សទុច្ចរិត ដោយសារអំពើអាក្រក់ ហើយបានលាក់សេចក្តីពិត។ ¹⁹ នេះគឺដោយសារព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងឲ្យពួកគេបានដឹង។ ²⁰ គុណសម្បត្តិរបស់ព្រះអង្គដែលយើងមើលមិនឃើញ ដូចជាអំណាច និងសណ្ឋានជាព្រះរបស់ព្រះអង្គដែលបានឃើញតាំងពីដំបូងមក គឺតាំងពីកំណើតលោកីយ៍ និងនៅក្នុងអ្វីៗទាំងអស់ដែលបានបង្កើតមកម្ល៉េះ។ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចដោះសារបានទេ។ ²¹ សូម្បីតែពួកគេបានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ហើយក្តី ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនបានថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះអង្គឲ្យដូចជាព្រះទេ ឬពួកគេមិនបានអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅជាល្ងង់ខ្លៅនៅក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេ និងមិនសិការនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេបានដឹងតទៅ។ ²² ពួកគេគិតថាពួកគេជាមនុស្សឆ្លាត ប៉ុន្តែ ពួកគេគឺជាមនុស្សល្ងង់វិញ។ ²³ ពួកគេបានប្តូរសិរីល្អនៃព្រះដែលមិនចេះពុករលួយទៅដូចជារូបចម្លាក់មនុស្ស បក្សាបក្សី សត្វដើរជើង និងសត្វលូនរាដែលពុករលួយទៅវិញ។ ²⁴ ហេតុដូច្នេះហើយ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់ពួកគេទៅក្នុងចិត្តស្រីបស្រ្តាលដែលស្រែកឃ្លានភាពមិនស្អាត ហើយរូបកាយរបស់ពួកគេត្រូវបានទទួលការមើលងាយនៅក្នុងចំណោមពួកគេទៅវិញ។ ²⁵ ពួកគេបានដួរសេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ យកសេចក្តីភូតភរ ហើយបានថ្វាយបង្គំ និងបម្រើអ្វីៗដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ជាជាងព្រះដែលបានបង្កើត និងជាព្រះដែលប្រកបដោយព្រះពរអស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែន។ ²⁶ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាព្រះជាម្ចាស់ប្រគល់ពួកគេឲ្យទៅតាមតុណ្ហាថោកទាប ពួកគេបានប្តូរទំនាក់ទំនងបែបធម្មជាតិ ទៅរបៀបដែលខុសពីធម្មជាតិវិញគឺស្រីស្រឡាញ់ស្រី។ ²⁷ ដូចគ្នាដែរ បុរសក៏បោះបង់ចោលទំនាក់ទំនងបែបធម្មជាតិចោលដែរ លែងស្រឡាញ់ស្រី បែរជាមានការស្រីបស្រ្តាលជាមួយប្រុសគ្នាឯងទៅវិញ។ ពួកគេបានប្រព្រឹត្តិបែបនេះ ដោយគ្មានអាម៉ាស់ ហើយពួកគេនឹងបានទទួលការដាក់ទោសសមនឹងអំពើដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្តិដែរ។ ²⁸ ដោយសារតែពួកគេមិនបានបង្ហាញថាមានព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ ពួកគេបានបណ្តោយខ្លួនទៅតាមគំនិតអាក្រក់របស់ពួកគេ ព្រោះពួកគេធ្វើអ្វីដែលមិនត្រឹមត្រូវ។ ²⁹ ពួកគេបានពោពេញទៅដោយអំពើទុច្ចរិត អំពើអាក្រក់ និងការលោភលន់ និងព្យាបាទគ្រប់យ៉ាង។ ពួកគេពេញដោយការច្រណែន សម្លាប់ ឈ្លោះប្រកែក និងបោកប្រាស់ ហើយមានដួងចិត្តក្នុងការធ្វើការអាក្រក់។ ³⁰ ពួកគេនិយាយដើមគ្នា និយាយមូលបង្គាប់គ្នា ហើយជាអ្នកស្អប់ព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀតផង។ ពួកគេប្រើអំពើហិង្សា មានភាពក្រអឺតក្រទម និងពេញដោយអំនួត។ ពួកគេបង្កើតឲ្យមានការអាក្រក់ផ្សេងៗ ហើយពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ។ ³¹ ពួកគេគ្មានការយល់ដឹង ពួកគេជាមនុស្សដែលមិនអាចទុកចិត្តបាន គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ដូចមនុស្សធម្មតា ហើយគ្មានមេត្តាថែមទៀតផង។ ³² ពួកគេដឹងអំពីការដាក់ទោសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថា អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តិអំពើបែបនេះសមនឹងស្លាប់ ហើយពួកគេមិនត្រឹមតែប្រព្រឹត្តិខ្លួនឯងប៉ុណ្ណោះទេ ថែមទាំងពេញចិត្តនឹងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តិអំពើទាំងនោះទៀតផង។

ជំពូក 2

¹ ដូច្នេះហើយ អ្នកមិនអាចដោះសារបានទេ អ្នកគឺជាអ្នកដែលនឹងត្រូវជំនុំជម្រះ ចំពោះអ្វីដែលអ្នកបានផ្ដោតទោសអ្នកដទៃ អ្នកបានផ្ដោតទោសខ្លួនឯងដែរ។ ពីព្រោះអ្នកបានចោទប្រកាន់គេ តែអ្នកបានធ្វើការនោះដូចគេដែរ។ ² ប៉ុន្តែ យើងដឹងថា សេចក្ដីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្របតាមសេចក្ដីពិត ហើយវានឹងធ្លាក់ទៅលើអ្នកដែលប្រព្រឹត្តបែបនេះដែរ។ ³ ប៉ុន្តែ ចូរពិចារណាការនេះ អ្នកគឺជាអ្នកដែលជំនុំជម្រះអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តការណាមួយ ហើយអ្នកក៏ធ្វើដូចគេដែរ។ តើអ្នកអាចគេចពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានទេ? ⁴ ឬ តើអ្នកគិតថា ព្រះហឫទ័យសប្បុរសរបស់ព្រះអង្គ កាលពន្យារការដាក់ទោសរបស់ព្រះអង្គ ហើយនិងការអត់ធ្មត់របស់ព្រះជាម្ចាស់តិចពេក? តើអ្នកមិនដឹងទេថា សេចក្ដីសប្បុរសរបស់ព្រះអង្គគឺដើម្បីឲ្យអ្នកឲ្យប្រែចិត្ត? ⁵ ប៉ុន្តែ ដោយសារតែចិត្តវិវល់របស់អ្នក និងចិត្តដែលមិនព្រមប្រែចិត្តរបស់អ្នក ដែលអ្នកបានរក្សាទុកនៅក្នុងអ្នក សម្រាប់ថ្ងៃនៃព្រះពិរោធហើយ នោះគឺជាថ្ងៃនៃការជំនុំជម្រះដ៏សុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញ។ ⁶ ព្រះអង្គនឹងតបស្នងដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាតាមរង្វាល់នៃការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេ។ ⁷ ចំពោះអស់អ្នកដែលបន្តក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើល្អ គេនឹងបានទទួលការសរសើរ កិត្តិយស និងសេចក្ដីមិនពុករលួយ ទ្រង់នឹងប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ⁸ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលអាត្មានិយម អ្នកដែលមិនស្ដាប់បង្គាប់តាមសេចក្ដីពិត ប៉ុន្តែ បែរជាស្ដាប់តាមសេចក្ដីចិត្តវិវល់ រឿងនឹងប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ⁹ ព្រះជាម្ចាស់នឹងនាំទុក្ខលំបាក និងក្តីវេទនាយ៉ាងខ្លាំង មកលើមនុស្សគ្រប់រូប ដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ព្រះអង្គនឹងដាក់ទោសសាសន៍យូដាដំបូង បន្ទាប់មកសាសន៍ក្រិកផងដែរ។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ ពាក្យសរសើរ កិត្តិយស និងសេចក្ដីសុខសាន្តនឹងមកដល់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ទៅកាន់សាសន៍យូដាដំបូង ហើយបន្ទាប់មកសាសន៍ក្រិកផងដែរ។ ¹¹ ព្រោះគ្មានការរើសអើងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ¹² អស់អ្នកណាដែលបានធ្វើបាបក្រៅពីក្រឹត្យវិន័យ នឹងត្រូវទោសក្រៅក្រឹត្យវិន័យ ហើយអស់អ្នកណាដែលធ្វើបាបក្នុងក្រឹត្យវិន័យ នឹងត្រូវទោសនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យដែរ។ ¹³ ដ្បិត មិនមែនអ្នកដែលឮក្រឹត្យវិន័យបានសុចរិតនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យទេ ដែលនឹងបានសុចរិតនោះ។ ¹⁴ ព្រោះនៅពេលសាសន៍ដទៃ ពួកគេគ្មានក្រឹត្យវិន័យទេ ពួកគេធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យ តាមច្បាប់ធម្មជាតិ ពួកគេមានក្រឹត្យវិន័យនៅនឹងខ្លួនឯងស្រាប់ហើយ ទោះបីជាពួកគេគ្មានក្រឹត្យវិន័យក៏ដោយ។ ¹⁵ ដោយសារការនេះហើយ បានជាតម្រូវឲ្យពួកគេធ្វើដូច្នេះ ព្រោះក្រឹត្យវិន័យបានសរសេរទុកនៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេរួចហើយ។ មនសិការបស់ពួកគេក៏ធ្វើបន្ទាល់ដល់ពួកគេដែរ ហើយគំនិតរបស់គេក៏ចោទប្រកាន់ ឬការពារពួកគេដោយខ្លួនឯង។ ¹⁶ ហើយចំពោះព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ ការនោះនឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃមួយ នៅពេលព្រះជាម្ចាស់នឹងជំនុំជម្រះការសម្ងាត់របស់មនុស្ស អាស្រ័យទៅលើដំណឹងល្អ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អ្នកហៅខ្លួនឯងថា យូដា ហើយទុកចិត្តលើក្រឹត្យវិន័យ និងអ្នកនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁸ ហើយស្គាល់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ និងស្គាល់អ្វីដែលល្អឥតខ្ចោះ ដោយសារអ្នកបានទទួលសេចក្ដីបង្រៀនពីក្រឹត្យវិន័យ។ ¹⁹ ហើយប្រសិនបើ អ្នកជឿជាក់ថាអ្នកខ្លួនឯងជាអ្នកនាំមនុស្សខ្វាក់ ហើយជាពន្លឺដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងទីងងឹតនោះ។ ²⁰ ជាអ្នកកែតម្រូវមនុស្សល្ងង់ ឬជាគ្រូដល់កូនតូចៗ ហើយថាអ្នកនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យ បង្កើតឲ្យមានចំណេះដឹង និងសេចក្ដីពិត បើអ្វីចឹងមែន តើការអាក្រក់អាចកើតមកលើជីវិតរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេចកើត? ²¹ អ្នកគឺជាអ្នកដែលបង្រៀនអ្នកដទៃ តើអ្នកមិនបង្រៀនខ្លួនឯងទេឬអី? អ្នកគឺជាអ្នកបង្រៀនឲ្យទាស់នឹងការលួច តើអ្នកលួចទេ? ²² អ្នកគឺជាអ្នកដែលនិយាយថា កុំប្រព្រឹត្តអំពើធិតក្បត់ឲ្យសោះ តើអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើធិតក្បត់ទេ? អ្នកគឺជាដែលស្អប់រូបព្រះ តើអ្នកបានលួចពីព្រះវិហារដែរឬទេ? ²³ អ្នកគឺជាអ្នកដែលមានអំនួតនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យ តើអ្នកគោរពកាត់ខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការដែលអ្នកធ្វើខុសនឹងក្រឹត្យវិន័យឬអី? ²⁴ ដ្បិត ដូចសេចក្ដីដែលបានចែងទុកមកថា៖ «ព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវគេមើលងាយនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដោយសារអ្នករាល់គ្នា»។ ²⁵ ការកាត់ស្បែកពិតជាមានប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ប្រសិនបើ អ្នកស្ដាប់បង្គាប់តាមក្រឹត្យវិន័យ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អ្នកបានធ្វើខុសនឹងក្រឹត្យវិន័យ នោះការកាត់ស្បែករបស់អ្នកនឹងត្រឡប់ទៅជាមិនកាត់ស្បែកវិញ។ ²⁶ ប្រសិនបើ មនុស្សមិនកាត់ស្បែកធ្វើតាមការទាមទាររបស់ក្រឹត្យវិន័យ តើមិនគួរឲ្យពិចារណាថាគាត់ជាមនុស្សដែលមិនកាត់ស្បែកទៅជាអ្នកកាត់ស្បែកវិញទេឬអី? ²⁷ ហើយតើអ្នកដែលមិនបានកាត់ស្បែកតាំងពីកំណើត គេផ្ដោតទោសអ្នក ដោយសារអ្នកមិនធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យទេឬអី? នេះគឺដោយសារ អ្នកមានក្រឹត្យវិន័យដែលសរសេរ និងមានទាំងការកាត់ស្បែក ប៉ុន្តែ អ្នកនៅតែធ្វើខុសនឹងក្រឹត្យវិន័យ។ ²⁸ គាត់មិនមែនជាសាសន៍យូដា ដែលគ្រាន់តែសំបកក្រៅ ឬកាត់ស្បែកគ្រាន់តែកាត់ស្បែកខាងសាច់ឈាមតែប៉ុណ្ណោះទេ ²⁹ ប៉ុន្តែ គាត់គឺជាសាសន៍យូដាទាំងខាងក្នុង និងកាត់ស្បែកដែលចេញពីក្នុងចិត្ត និងខាងវិញ្ញាណ មិនមែនដោយតួអក្សរឡើយ។ មនុស្សបែបនេះទើបសមនឹងសរសើរ មិនមែនមកពីមនុស្សទេ តែមកពីព្រះជាម្ចាស់វិញ។

ជំពូក 3

¹ បើដូច្នេះ តើសាសន៍យូដាមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះ? ហើយការកាត់ស្បែកមានអត្ថប្រយោជន៍អ្វីខ្លះដែរ? ² ពួកគេអស្ចារ្យនៅក្នុងគ្រប់ទាំងផ្លូវ។ សាសន៍យូដាជាអ្នកដែលបានប្រទានការបើកសម្តែងមុនគេបង្អស់។ ³ ចុះបើ សាសន៍យូដាខ្លះដែលគ្មានជំនឿយ៉ាងម៉េចដែរ? តើការមិនជឿរបស់ពួកគេធ្វើឲ្យសេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ព្រះលែងមានសុពលភាពឬអី? ⁴ ប្រហែលជាមិនអាចទេ។ ឆ្ងុយទៅវិញ ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងសេចក្តីពិតជានិច្ច ទោះបីជាមនុស្សគ្រប់រូបជាមនុស្សកុហកក៏ដោយ។ ដូចជាមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «គេនឹងបានឃើញថាព្រះអង្គសុចរិតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គនឹងឈ្នះនៅពេលព្រះអង្គចូលទៅក្នុងការកាត់ក្តី។» ⁵ ប៉ុន្តែប្រសិនបើសេចក្តីទុច្ចរិតរបស់យើងបង្ហាញសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះ តើយើងអាចនិយាយបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើយើងអាចនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់ទុច្ចរិតក្នុងការនាំយកព្រះពិរោធមកលើយើង? (ខ្ញុំកំពុងប្រើសេចក្តីសំអាងរបស់មនុស្ស)។ ⁶ ប្រហែលជាមិនអាចកើតឡើងបានទេ បើអ្វីចឹងមែន តើព្រះជាម្ចាស់ជំនុំជម្រះលោកីយ៍យ៉ាងម៉េចនឹងកើត? ⁷ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើសេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការកុហករបស់ខ្ញុំផ្តល់ការសរសើរដល់ព្រះអង្គជាបរិបូណ៌នោះ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំត្រូវទទួលរងការកាត់ក្តីថាជាមនុស្សមានបាប? ⁸ ហើយហេតុអ្វីយើងមិននិយាយថា ចូរយើងធ្វើការអាក្រក់ដើម្បីឲ្យការល្អកើតចេញមក? ដូចជាមនុស្សមួយចំនួនបាននិយាយបង្អួចយើងថាយើងនិយាយដូច្នេះ។ អ្នកទាំងនោះដែលនិយាយដូច្នេះសមតែទទួលការជំនុំជម្រះ។ ⁹ បើដូច្នេះ តើយើងកំពុងតែដោះសារខ្លួនយើងឬអី? អត់ទេ។ គឺសម្រាប់ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ក្រិក និងពួកគេគ្រប់គ្នា ស្ថិតនៅក្រោមអំពើបាប។ ¹⁰ ដូចដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «គ្មាននរណាម្នាក់សុចរិតឡើយ សូម្បីតែម្នាក់»។ ¹¹ គ្មាននរណាម្នាក់យល់បានទេ ក៏គ្មាននរណាម្នាក់ដែលស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ¹² ពួកគេគ្រប់គ្នាបានបែរចេញពីព្រះ។ ពួកគេបានត្រឡប់ទៅជាឥតបានការ។ គ្មាននរណាម្នាក់ធ្វើល្អឡើយ គ្មានសូម្បីតែម្នាក់។ ¹³ បំពង់ករបស់ពួកគេបើកចេញពីផ្លូវ។ អណ្តាតរបស់ពួកគេបោកបញ្ឆោត។ ពិសរបស់សត្វពោះស្លឹកនៅក្រោមបង្ហាត់របស់ពួកគេ។ ¹⁴ មាត់របស់ពួកគេពេញទៅដោយបណ្តាសារ និងភាពជួរល្វឹង។ ¹⁵ ដើងរបស់ពួកគេរហ័សនឹងបង្ហូរឈាម។ ¹⁶ ការបំផ្លាញ និងការលឿងចាប់ស្ថិតនៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេ។ ¹⁷ មនុស្សទាំងនេះ មិនបានស្គាល់ផ្លូវនៃសេចក្តីសុខសាន្តឡើយ។ ¹⁸ គ្មានការកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងក្រសែភ្នែករបស់ពួកគេឡើយ។ ¹⁹ ឥឡូវនេះ យើងដឹងហើយថា អ្វីដែលក្រឹស្ទវិន័យបានចែងគឺនិយាយទៅកាន់មនុស្សដែលនៅក្រោមក្រឹស្ទវិន័យ។ ការនេះគឺដើម្បីឲ្យគ្រប់មាត់ទាំងអស់បានបិទ ហើយពិភពលោកទាំងមូលទទួលខុសត្រូវនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ²⁰ ការនេះ មិនមែនដោយសារសាច់ឈាមនឹងធ្វើឲ្យយើងបានសុចរិតទេ គឺដោយធ្វើតាមក្រឹស្ទវិន័យនៅក្នុងក្រសែភ្នែករបស់ពួកគេ។ តាមរយៈក្រឹស្ទវិន័យ ធ្វើឲ្យមនុស្សស្គាល់អំពើបាប។ ²¹ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ក្រៅពីក្រឹស្ទវិន័យ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានសំដែងឲ្យឃើញហើយ ដោយមានគម្ពីរវិន័យ និងពួកអ្នកនាំព្រះបន្ទូលធ្វើបន្ទាល់ទៀតផង។ ²² គឺថាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺតាមរយៈជំនឿនៅលើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ សម្រាប់អស់អ្នកដែលជឿព្រះគ្មានភាពខុសគ្នាទេ។ ²³ ព្រោះមនុស្សគ្រប់គ្នាមានបាប ហើយខ្វះមិនដល់សិរិលនៃព្រះជាម្ចាស់។ ²⁴ ហើយពួកគេបានសុចរិតដោយឥតបង់ថ្លៃ ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ តាមរយៈការប្រោសលោះដែលនៅក្នុងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ²⁵ ព្រោះ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ធ្វើជាតង្វាយលោះបាប តាមរយៈជំនឿនៅលើព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះអង្គបានប្រទានព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីយុត្តិធម៌របស់ព្រះអង្គ ដោយសារតែព្រះអង្គបានបំភ្លេចចោលបាបកាលពីកន្លងទៅ។ ²⁶ នៅក្នុងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអង្គ។ ការទាំងអស់នេះ កើតឡើង ដើម្បីបង្ហាញពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នយើងនេះ។ ការនេះដើម្បីឲ្យព្រះអង្គអាចបង្ហាញថា ព្រះអង្គផ្ទាល់សច្ចៈ ហើយដើម្បីបង្ហាញថា ព្រះអង្គប្រទានសេចក្តីសុចរិតដល់នរណាម្នាក់ ដោយសារជំនឿនៅក្នុងព្រះយេស៊ូ។ ²⁷ តើយើងបានអ្វីមកអ្នក? គ្មានទាល់តែសោះ។ អ្នកអំពីអ្វី? ពីការប្រព្រឹត្ត? អត់ទេ ប៉ុន្តែ អ្នកពីជំនឿវិញ។ ²⁸ ដូច្នេះ យើងសរុបសេចក្តីយ៉ាងដូច្នេះថា មនុស្សបានសុចរិតដោយសារជំនឿ មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តតាមក្រឹស្ទវិន័យទេ។ ²⁹ អ្វីចឹង តើព្រះជាម្ចាស់ គឺជាព្រះរបស់សាសន៍យូដាតែមួយនោះទេ? ប្រសិនបើ ព្រះអង្គមិនមែនជាព្រះរបស់សាសន៍តែមួយទេ អ្វីចឹង តើព្រះអង្គជាព្រះជាម្ចាស់របស់សាសន៍ដទៃដែរ? មែន ព្រះអង្គគឺជាព្រះរបស់សាសន៍ដទៃដែរ។ ³⁰ បើដូច្នេះមែន ព្រះអង្គគឺជាព្រះតែមួយ ព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យអ្នកកាត់ស្បែកបានសុចរិតដោយសារជំនឿ និងអ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកបានសុចរិតដោយសារជំនឿដែរ។ ³¹ តើយើងចាត់ទុកក្រឹស្ទវិន័យជាមោឃៈដោយសារជំនឿ? មិនមែនទេ ឆ្ងុយទៅវិញ យើងត្រូវកាន់តាមក្រឹស្ទវិន័យដែរ។

ជំពូក 4

¹ ដូច្នេះ តើយើងនឹងនិយាយថា លោកអប្រាហាំជាបុព្វបុរសរបស់យើង ក្នុងសាច់ឈាមមែនទេ? ² ព្រោះប្រសិនបើ លោកអប្រាហាំបានសុចរិតដោយសារការប្រព្រឹត្តិមែន គាត់នឹងមានហេតុក្នុងការអួត ប៉ុន្តែ មិនមែននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ³ តើបទគម្ពីរបានចែងយ៉ាងដូចម្តេច? «លោកអប្រាហាំបានជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបានរាប់គាត់ថាជាសុចរិត»។ ⁴ ឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្នកដែលធ្វើការ តើគាត់នឹងបានទទួលអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ គឺមិនមែនជាអំណោយទេ ប៉ុន្តែ ជាតម្លៃឈ្នួលវិញ។ ⁵ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នកដែលមិនបានធ្វើការវិញ ផ្ទុយទៅវិញគាត់ជឿនៅលើព្រះជាម្ចាស់ដែលធ្វើឲ្យមនុស្សអាក្រក់បានសុចរិត ដោយសារជំនឿរបស់គាត់បានរាប់ថាជាសុចរិត។ ⁶ ព្រះបានដាវខ្លួនប្រកាសពីព្រះពរចំពោះបុរសម្នាក់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានរាប់ថាជាសុចរិតមិនមែនដោយការប្រព្រឹត្តិឡើយទេ។ ⁷ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ «មានពរហើយអស់អ្នកដែលបាបរបស់ខ្លួនបានអត់ទោស និងបាបរបស់ខ្លួនបានគ្របបាំង»។ ⁸ មានពរហើយអ្នកដែលព្រះអម្ចាស់មិនបានរាប់បាបរបស់ពួកគេ។ ⁹ ដូច្នេះ ព្រះពរនេះបានប្រកាសតែអស់អ្នកដែលកាត់ស្បែក ឬ ក៏ប្រកាសដល់អស់អ្នកដែលមិនកាត់ស្បែកដែរ? ព្រោះយើងនិយាយថា៖ «លោកអប្រាហាំបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ»។ ¹⁰ ដូច្នេះ តើរាប់យ៉ាងដូចម្តេច? គឺនៅពេលលោកអប្រាហាំស្ថិតនៅក្នុងការកាត់ស្បែក ឬមិនកាត់ស្បែក? វាមិនមែនមកពីការកាត់ស្បែកទេ ប៉ុន្តែ នៅពេលក្នុងការមិនកាត់ស្បែកវិញ។ ¹¹ លោកអប្រាហាំបានទទួលទីសម្គាល់នៃការកាត់ស្បែក។ នេះគឺជាគ្រាន់សេចក្តីសុចរិតរបស់ជំនឿដែលគាត់បានទទួលនៅពេលគាត់ស្ថិតនៅក្នុងការមិនកាត់ស្បែកនៅឡើយ។ លទ្ធផលនៃសញ្ញានេះគឺថាគាត់បានក្លាយជាឪពុកនៃអស់អ្នកដែលជឿទាំងអស់ ទោះបីជាពួកគេមិនបានកាត់ស្បែកក្តី។ នេះមានន័យថា សេចក្តីសុចរិតបានរាប់ជាមួយពួកគេដែរ។ ¹² នេះក៏មានន័យផងដែរ ថាលោកអប្រាហាំបានក្លាយជាឪពុកនៃអស់អ្នកដែលបានកាត់ស្បែកប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ លោកក៏ជាឪពុកសម្រាប់អស់អ្នកដែលដើរតាមជំហាននៃជំនឿរបស់ឪពុកយើងគឺលោកអប្រាហាំ មុនពេលគាត់បានកាត់ស្បែកទៅទៀត។ ¹³ ព្រោះសេចក្តីសន្យាចំពោះលោកអប្រាហាំ និងចំពោះពូជពង្សរបស់គាត់ដែលគាត់នឹងទទួលបានលោកក៏យំជាមរតក មិនមែនបានមកដោយសារក្រឹត្យវិន័យទេ ប៉ុន្តែ តាមរយៈសេចក្តីសុចរិតនៃជំនឿវិញ។ ¹⁴ ប្រសិនបើ អស់អ្នកដែលរស់នៅដោយក្រឹត្យវិន័យ បានទទួលមរតក ដូច្នេះ ជំនឿក្លាយជាប្រយោជន៍ ហើយសេចក្តីសន្យាក៏គ្មានតម្លៃដែរ។ ¹⁵ ព្រោះក្រឹត្យវិន័យនាំឲ្យមានសេចក្តីក្រោធ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើគ្មានក្រឹត្យវិន័យ ក៏គ្មានការរំលងដែរ។ ¹⁶ ដោយហេតុនេះ ដោយសារជំនឿ ដើម្បីឲ្យសេចក្តីសន្យាបានស្ថិតនៅលើព្រះគុណ ហើយអាចរាប់រងចំពោះពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំទាំងអស់ មិនគ្រាន់តែចំពោះអស់អ្នកដែលនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អស់អ្នកដែលមានចំណែកនៅក្នុងជំនឿរបស់លោកអប្រាហាំដែរ។ គាត់ជាឪពុករបស់យើងគ្រប់គ្នា។ ¹⁷ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យអ្នកបានត្រឡប់ទៅជាឪពុកលើប្រជាជាតិជាច្រើន»។ លោកអប្រាហាំស្ថិតនៅក្នុងព្រះវត្តមាននៃព្រះអង្គ ជាអ្នកដែលព្រះបានទុកចិត្ត គឺព្រះអង្គហើយ ដែលប្រទានជីវិតដល់អ្នកស្លាប់ ហើយបានហៅអ្វីៗដែលគ្មានមកកាន់អ្វីដែលមានវិញ។ ¹⁸ ក្រៅពីការកាត់ស្បែកក្នុងរូបភាពខាងក្រៅ លោកអប្រាហាំបានទុកចិត្តដល់ព្រះជាម្ចាស់ទាំងស្រុងសម្រាប់ពេលអនាគត។ ដូច្នេះហើយ គាត់បានត្រឡប់ទៅជាឪពុកនៃប្រជាជាតិជាច្រើន ស្របទៅតាមអ្វីដែលបានចែងថា៖ «អ្នកនឹងមានពូជពង្សជាច្រើន»។ ¹⁹ គាត់មិនបានខ្សោយនៅក្នុងជំនឿរបស់គាត់ទេ។ លោកអប្រាហាំយល់ថា រូបកាយរបស់គាត់ផ្ទាល់មិនអាចមានកូនបានទេ (ដោយសារគាត់មានអាយុមួយរយឆ្នាំទៅហើយ)។ គាត់ក៏ទទួលស្គាល់ផងដែរថា ផ្ទៃរបស់នាងសារ៉ាមិនអាចមានកូនបានដែរ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ ដោយសារសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ លោកអប្រាហាំគ្មានការសង្ស័យនៅក្នុងជំនឿរបស់គាត់ឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់ត្រូវបានចម្រើនកម្លាំងដោយជំនឿ ហើយបានសរសើរឡើងដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ²¹ គាត់ពិតជាជឿជាក់ទាំងស្រុងថា អ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាហើយ ព្រះអង្គក៏អាចធ្វើវាឲ្យបានសម្រេចដែរ។ ²² ដោយសារហេតុនេះ ហើយបានជាគាត់ត្រូវបានរាប់ជាសុចរិត។ ²³ ឥឡូវនេះ សេចក្តីដែលបានសរសេរមកនោះ មិនត្រឹមតែជាប្រយោជន៍របស់គាត់ទេ ²⁴ ប៉ុន្តែ វាត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតចំពោះអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះអង្គដែលបានប្រោសព្រះយេស៊ូ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងពីសេចក្តីស្លាប់។ ²⁵ ព្រះអង្គនេះហើយគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានគេបញ្ជូនទៅសម្លាប់ដោយសារអំពើរំលងរបស់យើង ហើយបានប្រោសព្រះអង្គឲ្យរស់ឡើងវិញ គឺឲ្យយើងបានសុចរិត។

ជំពូក 5

¹ ដូច្នេះ យើងបានសុចរិតដោយសារជំនឿ យើងមានសន្តិភាពជាមួយព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទរបស់យើង។ ² ដោយសារព្រះអង្គ យើងក៏មានផ្លូវចូលទៅកាន់ព្រះគុណដោយជំនឿ ដែលយើងឈរ។ យើងមានអំណរនៅក្នុងទំនុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រទានឲ្យយើងសម្រាប់ពេលអនាគត យើងមានទំនុកចិត្តថា យើងនឹងមានចំណែកនៅក្នុងសិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ³ មិនគ្រាន់តែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ យើងក៏មានអំណរនៅក្នុងទុក្ខលំបាករបស់យើងផងដែរ។ ⁴ យើងដឹងថា ទុក្ខលំបាកនាំឲ្យយើងអត់ធ្មត់។

ហើយការអត់ធ្មត់ធ្វើឲ្យយើងគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយការគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះអង្គ នាំឲ្យយើងមានទំនុកចិត្តនាពេលអនាគត។ ⁵ ទំនុកចិត្តនេះ មិនធ្វើឲ្យយើងខកចិត្តឡើយ ដោយសារសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់បានចាក់បំពេញនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដែលបានប្រទានមកយើង។ ⁶ កាលដែលយើងនៅខ្សោយនៅឡើយ នៅពេលកំណត់ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់មនុស្សទូទូរិត។ ⁷

កម្រមានអ្នកព្រមស្លាប់ជំនួសមនុស្សសុចរិតណាស់។ ហើយក៏ប្រហែលជាមានអ្នកដែលហ៊ានស្លាប់សម្រាប់មនុស្សល្អដែរ។ ⁸ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ចំពោះយើង ព្រោះនៅពេលដែលយើងស្ថិតនៅក្នុងភាពជាមនុស្សមានបាបនៅឡើយ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់យើងរួចហើយ។ ⁹ លើសពីនេះ យើងបានសុចរិតដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គ យើងនឹងបានសង្គ្រោះឲ្យរួចផុតពីសេចក្តីក្រោធ នៃព្រះជាម្ចាស់ដោយសារព្រះលោហិតនេះ។ ¹⁰ ប្រសិនបើ យើងស្ថិតនៅក្នុងភាពជាសត្រូវ ហើយយើងបានផ្សះផ្សាជាមួយព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះបុត្រាព្រះអង្គ បន្ទាប់ពីយើងបានផ្សះផ្សាជាមួយព្រះអង្គហើយ លើសពីនេះ យើងនឹងបានសង្គ្រោះដោយសារព្រះជន្មរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។ ¹¹ មិនគ្រាន់តែប៉ុណ្ណោះ

យើងក៏មានអំណរនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង ដោយសារព្រះអង្គ នៅពេលនេះ យើងបានទទួលការផ្សះផ្សារឡើងវិញ។ ¹² ដូច្នេះ តាមរយៈមនុស្សបាបម្នាក់បានចូលមកក្នុងលោកីយ៍នេះ ដូចគ្នានេះដែរ សេចក្តីស្លាប់បានចូលមកក្នុងលោកីយ៍ដោយសារបាបនោះដែរ។ ហើយសេចក្តីស្លាប់បានរីកសាយទៅដល់មនុស្សគ្រប់រូប ព្រោះមនុស្សទាំងអស់បានធ្វើបាប។ ¹³ រហូតដល់មានក្រីស្ទវិន័យ បាបបានចូលមកក្នុងលោកីយ៍ហើយ ប៉ុន្តែ បាបមិនត្រូវបានស្គាល់នៅឡើយទេ ដោយសារមិនទាន់មានក្រីស្ទវិន័យនៅឡើយ។ ¹⁴ យ៉ាងណាក៏ដោយ សេចក្តីស្លាប់បានគ្រប់គ្រងលើលោកអដ្ឋារហូតដល់លោកម៉ូសេ ថែមទាំងគ្រប់គ្រងលើអស់អ្នកដែលមិនបានធ្វើបាបនៃការមិនស្លាប់បង្គាប់ដូចជាលោកអដ្ឋដែរ ក៏មានម្នាក់ដែលមានលក្ខណៈដូចជាគាត់ដែរ នឹងមក។ ប៉ុន្តែ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី អំណោយទានមិនដូចជាការរំលងទេ។ ¹⁵ ដូច្នេះ ប្រសិនបើការរំលងរបស់មនុស្សម្នាក់ធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់ តើព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នឹងអំណោយទាន ដោយសារព្រះជាម្ចាស់នៃមនុស្សម្នាក់ គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ នឹងមានលើសជាយ៉ាងណាទៅទៀត។ ¹⁶ អំណោយទាននេះ មិនដូចជាលទ្ធផលនៃម្នាក់ដែលបានធ្វើបាបទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការជំនុំជម្រះនៃការកាត់ទោសបានមក ដោយសារការរំលងនៃមនុស្សម្នាក់។ ក៏ប៉ុន្តែ អំណោយទានបានធ្វើឲ្យមានសេចក្តីសុចរិត មកដល់បន្ទាប់ពីមានការរំលងជាច្រើន។ ¹⁷ ដូច្នេះ ដោយសារការរំលងរបស់មនុស្សម្នាក់ សេចក្តីស្លាប់បានគ្រប់គ្រងតាមរយៈម្នាក់នោះ តើព្រះគុណដ៏បរិបូរណ៍ និងអំណោយទាននៃសេចក្តីសុចរិតនឹងគ្រងគ្រងលើម្នាក់ដែលមានព្រះនាមថា យេស៊ូគ្រីស្ទទេឬអី? ¹⁸ ដូច្នេះ ដោយសារម្នាក់បានប្រព្រឹត្តលំហូរ មនុស្សគ្រប់រូបត្រូវទទួលការជំនុំជម្រះ ដូចគ្នាដែរ ដោយសារមនុស្សម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិត នឹងធ្វើឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាមានសេចក្តីសុចរិតនៅក្នុងជីវិតយ៉ាងនោះដែរ។ ¹⁹ ដូច្នេះ ដោយសារមនុស្សម្នាក់ដែលមិនស្លាប់បង្គាប់ ធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនត្រូវមានបាបយ៉ាងណា ដូចគ្នាដែរ តាមរយៈការស្លាប់បង្គាប់របស់មនុស្សម្នាក់ នឹងធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនបានសុចរិតយ៉ាងនោះដែរ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ ក្រីស្ទវិន័យបានមក ដើម្បីឲ្យអំពើលំហូរកាន់តែច្រើនឡើង។ ប៉ុន្តែ ទីណាមានបាបច្រើន នៅទីនោះក៏មានព្រះគុណច្រើនដែរ។ ²¹ ការនេះបានកើតឡើង ដូចដែលបាបបានគ្រប់គ្រងធ្វើឲ្យមនុស្សស្លាប់ ដូច្នេះ ព្រះគុណគ្រប់គ្រងក៏ធ្វើឲ្យបានសុចរិត សម្រាប់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

ជំពូក 6

¹ ដូច្នេះ តើយើងនឹងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេច? តើគួរឲ្យយើងបន្តនៅក្នុងបាបទៀត ដើម្បីឲ្យព្រះគុណបានចម្រើនឡើង? ² មិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេ។ យើងដែលបានស្លាប់ខាងលើ ហើយ តើយើងអាចរស់នៅក្នុងបាបដូចម្តេចទៀតបាន? ³ តើអ្នកមិនដឹងទេឬអីថា មានមនុស្សជាច្រើនបានជ្រមុជនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ គឺបានជ្រមុជទៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់របស់ព្រះអង្គ? ⁴ យើងត្រូវបានកប់ ដូច្នេះ តាមរយៈព្រះអង្គ យើងបានជ្រមុជទៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គ។ ការនេះ បានកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបានដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានរស់ឡើងវិញពីស្លាប់តែម្តង ដោយសារសិរិល្អព្រះបិតា ដូច្នេះ យើងត្រូវតែដើរនៅក្នុងជីវិតថ្មីនេះ។ ⁵ ប្រសិនបើ យើងបានរួមតែមួយជាមួយព្រះអង្គនៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់ យើងក៏នឹងរួមជាមួយការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ⁶ យើងដឹងការនេះ ថាមនុស្សចាស់របស់យើងត្រូវបានផ្លាស់ជាមួយព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យរូបកាយនៃបាបអាចបំផ្លាញ។ ការនេះបានកើតឡើង ដើម្បីយើងលែងស្ថិតនៅក្នុងភាពជាទាសកររបស់បាបទៀត។ ⁷ អស់អ្នកដែលបានស្លាប់ហើយគឺប្រកាសពីសេចក្តីសុចរិត លែងពាក់ព័ន្ធជាមួយបាបទៀតហើយ។ ⁸ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ យើងបានស្លាប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទហើយ យើងជឿថា យើងនឹងរស់នៅជាមួយព្រះអង្គ។ ⁹ យើងដឹងថា ព្រះគ្រីស្ទបានរស់ពីសុគតឡើងវិញតែម្តង ហើយទ្រង់ក៏លែងស្លាប់ទៀតហើយ។ សេចក្តីស្លាប់លែងគ្រប់គ្រងលើព្រះអង្គទៀតហើយ។ ¹⁰ ទាក់ទងទៅនឹងការសុគតគឺព្រះអង្គសុគតចំពោះបាប ទ្រង់បានសុគតតែម្តងសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ប៉ុន្តែ ជីវិតដែលព្រះអង្គរស់នៅ ទ្រង់រស់នៅសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹¹ ដូចគ្នាដែរ អ្នកត្រូវតែគិតថាខ្លួនអ្នកក៏ត្រូវតែស្លាប់ចំពោះបាបដែរ ប៉ុន្តែ រស់នៅគឺរស់នៅថ្វាយព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ¹² ដូច្នេះហើយ មិនត្រូវអនុញ្ញាតបាបគ្រប់គ្រងនៅក្នុងរូបកាយដែលពុករលួយ ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចនឹងធ្វើតាមគណ្តារបស់រូបកាយនោះ។ ¹³ កុំប្រគល់ចំណែកណាមួយនៅក្នុងរូបកាយរបស់អ្នកទៅកាន់បាប ដើម្បីធ្វើជាឧបករណ៍សម្រាប់សេចក្តីទុច្ចរិតឡើយ។ ប៉ុន្តែ ចូរថ្វាយខ្លួនរបស់អ្នកទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ ពីមុនយើងស្លាប់ តែឥឡូវយើងរស់។ ហើយថ្វាយផ្នែកនៃរូបកាយរបស់អ្នកទៅព្រះជាម្ចាស់ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ប្រើក្នុងសេចក្តីសុចរិតវិញ។ ¹⁴ កុំអនុញ្ញាតឲ្យបាបបានគ្រប់គ្រងលើអ្នកឡើយ។ ព្រោះអ្នកមិនស្ថិតនៅក្រោមក្រឹស្ទវិន័យឡើយ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងព្រះគុណវិញ។ ¹⁵ បើដូច្នេះ តើយើងគួរធ្វើបាប ដោយព្រោះយើងមិនស្ថិតនៅក្រោមក្រឹស្ទវិន័យមែន ហើយនៅក្រោមព្រះគុណមែនទេ? មិនអាចធ្វើដូច្នោះទេ។ ¹⁶ តើអ្នកមិនដឹងទេឬអីថា អ្នកដែលអ្នកថ្វាយខ្លួនរបស់អ្នកដូចជាអ្នកបម្រើគឺជាម្នាក់ដែលត្រូវស្តាប់បង្គាប់ តើអ្នកត្រូវស្តាប់នរណា? ការនេះគឺជាសេចក្តីពិត មិនថាអ្នកជាអ្នកបម្រើនៃអំពើបាបដែលនាំអ្នកទៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់ ឬជាអ្នកបម្រើដែលស្តាប់បង្គាប់ ដែលនាំទៅរកសេចក្តីសុចរិត។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ សូមអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់! ព្រោះអ្នកធ្លាប់ជាអ្នកបម្រើរបស់បាប ប៉ុន្តែ អ្នកបានស្តាប់បង្គាប់ពីចិត្តតាមគំរូនៃសេចក្តីបង្រៀនដែលបានប្រគល់ដល់អ្នក។ ¹⁸ អ្នកបានមានសេរីភាពពីបាបហើយ ហើយអ្នកបានធ្វើឲ្យក្លាយជាអ្នកបម្រើនៃសេចក្តីសុចរិតវិញ។ ¹⁹ ខ្ញុំនិយាយដូចជាមនុស្សទូទៅ ដោយសារសេចក្តីកម្សាយនៃសាច់ឈាមរបស់អ្នក។ ដោយព្រោះអ្នកបានថ្វាយខ្លួនរបស់អ្នកឲ្យធ្វើជាទាសករចំពោះសេចក្តីដែលមិនស្អាត ហើយចំពោះការអាក្រក់ ដូច្នេះនេះដែរ នៅពេលនេះ ចូរថ្វាយខ្លួនរបស់អ្នកដូចជាទាសករនៃសេចក្តីសុចរិតវិញ ដើម្បីឲ្យបានសុចរិត។ ²⁰ ព្រោះ នៅពេលអ្នកធ្លាប់ជាទាសករនៃបាប អ្នកមានសេរីភាពពីសេចក្តីសុចរិត។ ²¹ នៅពេលនោះ តើផលផ្លែអ្វីដែលយើងមានពីការអ្វីដែលអ្នកមានសព្វថ្ងៃនេះគឺភាពអាម៉ាស់? ដ្បិត លទ្ធផលនៃការទាំងអស់នោះគឺជាសេចក្តីស្លាប់។ ²² ប៉ុន្តែ នៅពេលនេះ អ្នកត្រូវបានដោះឲ្យមានសេរីភាពពីបាប ហើយគឺជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ អ្នកបានទទួលផលរបស់អ្នកសម្រាប់សេចក្តីសុចរិតផងដែរ។ ជាលទ្ធផលគឺបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ²³ ព្រោះឈ្នួលនៃបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ អំណោយទាននៃព្រះជាម្ចាស់វិញគឺជាជីវិតអស់កល្បជានិច្ចនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

ជំពូក 7

¹ បងប្អូនអើយ តើអ្នកមិនដឹងទេឬអីថា (ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយអ្នកដែលស្គាល់ក្រឹត្យវិន័យ) ក្រឹត្យវិន័យគ្រប់គ្រងលើមនុស្សរហូតអស់មួយជីវិតរបស់ពួកគេ? ² ស្ត្រីដែលបានរៀបការគឺជាបំណងដោយសារច្បាប់ ជាមួយនឹងស្វាមីរបស់នាងក្នុងការដែលគាត់នៅរស់ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ស្វាមីរបស់នាងស្លាប់ នាងនឹងរួចពីចំណងនៃច្បាប់របស់អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះហើយ។ ³ ដូច្នេះ នៅក្នុងពេលដែលស្វាមីរបស់នាងនៅរស់នៅឡើយ ប្រសិនបើ នាងរួមរស់ជាមួយបុរសផ្សេង គេនឹងហៅនាងថា ស្រីផិតប្តី។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ស្វាមីរបស់នាងស្លាប់វិញ នាងមានសេរីភាពពីច្បាប់ហើយ ដូច្នេះ នាងមិនមែនជាស្រីផិតប្តីទេ ប្រសិនបើនាងរួមរស់នៅជាមួយបុរសផ្សេងទៀត។ ⁴ ដូច្នេះ បងប្អូនរបស់ខ្ញុំអើយ អ្នកក៏បានធ្វើឲ្យស្លាប់នៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យដែរ តាមរយៈព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការនេះ កើតឡើងដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចចូលរួមជាមួយគ្នា គឺចូលរួមជាមួយព្រះអង្គ ដែលបានរស់ពីស្កតឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យយើងអាចបង្កើតផលផ្លែថ្វាយព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ ព្រោះ នៅពេលយើងនៅក្នុងសាច់ឈាម មានដួងចិត្តពេញដោយអំពើបាប ក្រឹត្យវិន័យជាអ្នកជំរុញ ធ្វើការនៅក្នុងសរីរាង្គរបស់យើង ដើម្បីបង្កើតផលជាសេចក្តីស្លាប់។ ⁶ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ យើងមានសេរីភាពពីក្រឹត្យវិន័យហើយ។ យើងបានស្លាប់ចំពោះក្រឹត្យវិន័យដែលបានចងយើងរួចហើយ។ នេះគឺជាអ្វីដែលយើងអាចបម្រើនៅក្នុងរូបភាពថ្មីខាងវិញ្ញាណ ហើយមិនស្ថិតនៅក្នុងភាពចាស់នៃក្បួនច្បាប់ទៀតទេ។ ⁷ តើយើងនឹងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេចអ្វីចឹង? តើក្រឹត្យវិន័យជាអំពើបាបមែនទេ? គឺមិនមែនទេ។ ប៉ុន្តែ យើងអាចនឹងមិនស្គាល់បាបទេ ប្រសិនបើអត់មានក្រឹត្យវិន័យ។ យើងមិនអាចស្គាល់ថាការលោភលន់ជាអំពើបាបទេ លុះត្រាតែក្រឹត្យវិន័យនិយាយចែងថា៖ «មិនត្រូវលោភលន់ឡើយ»។ ⁸ ប៉ុន្តែ បាបមានឱកាសតាមរយៈមនសិកា ហើយបាននាំឲ្យមានការលោភលន់គ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងខ្ញុំ។ ព្រោះបើគ្មានក្រឹត្យវិន័យទេ អំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់។ ⁹ នៅពេលមួយខ្ញុំបានរស់នៅដោយគ្មានក្រឹត្យវិន័យ ប៉ុន្តែ នៅពេលបញ្ញត្តិបានមកដល់ បាបបានរស់ឡើងវិញ ហើយខ្ញុំក៏ស្លាប់។ ¹⁰ បញ្ញត្តិដែលគួរតែនាំឲ្យមានជីវិត បែរជានាំឲ្យស្លាប់សម្រាប់ខ្ញុំទៅវិញ។ ¹¹ នៅពេលបាបមានឱកាសតាមរយៈបញ្ញត្តិ ហើយបានបោកបញ្ឆោតខ្ញុំ។ តាមរយៈបញ្ញត្តិនោះបានសម្លាប់ខ្ញុំ។ ¹² ដូច្នេះ ក្រឹត្យវិន័យបរិសុទ្ធ ហើយបញ្ញត្តិក៏បរិសុទ្ធ សុចរិត និងល្អដែរ។ ¹³ តើអ្វីដែលនេះបែរជានាំអោយខ្ញុំស្លាប់ឬ? ទេ មិនមែនទេ! គឺបាបវិញទេតើដែលនាំអោយខ្ញុំស្លាប់។ បាបបានប្រើវិន័យដែលល្អធ្វើអោយខ្ញុំស្លាប់ ដើម្បីបង្ហាញអោយឃើញថា បាបពិតជាបាបមែន ហើយតាម រយៈបញ្ញត្តិ បាបលេចចេញមកវិញតែអាត្មាក្រក់ហួសហេតុទៅទៀត។ ¹⁴ ព្រោះយើងដឹងថា ក្រឹត្យវិន័យគឺខាងវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំកើតចេញពីសាច់ឈាម។ ខ្ញុំត្រូវបានលក់នៅក្រោមទាសករនៃអំពើបាប។ ¹⁵ ដ្បិត អ្វីដែលខ្ញុំធ្វើ ខ្ញុំពិតជាមិនយល់ទេ។ ព្រោះអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ ខ្ញុំបែរជាមិនធ្វើ ហើយអ្វីដែលខ្ញុំស្អប់ ខ្ញុំបែរជាធ្វើវាវិញ។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ គឺខ្ញុំយល់ព្រមជាមួយក្រឹត្យវិន័យហើយ ថាក្រឹត្យវិន័យល្អ។ ¹⁷ ដូច្នេះ មិនមែនខ្ញុំដែលប្រព្រឹត្ត កិច្ចការនោះ គឺបាបនៅក្នុងខ្ញុំវិញទេតើដែលប្រព្រឹត្ត។ ¹⁸ ដ្បិតខ្ញុំដឹងថា អ្វីៗដែលល្អមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំទេ ពោលគឺមិនស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំដែលមាននិស្ស័យលោកីយ៍ទេ។ ខ្ញុំមានឆន្ទៈនឹងធ្វើអំពើល្អ តែខ្ញុំគ្មានសមត្ថភាពនឹងប្រព្រឹត្តអំពើល្អបានឡើយ។ ¹⁹ ខ្ញុំមិនប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ដែលខ្ញុំចង់ធ្វើនោះទេ តែបែរជាប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ដែល ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើទៅវិញ។ ²⁰ ប្រសិនបើខ្ញុំប្រព្រឹត្តអំពើណាដែលខ្ញុំមិនចង់ធ្វើ បានសេចក្តីថាមិនមែនខ្ញុំទៀតទេដែលប្រព្រឹត្តដូច្នេះ គឺបាបស្ថិតនៅក្នុងខ្ញុំវិញទេតើ ដែលប្រព្រឹត្ត។ ²¹ ដូច្នេះ ចំពោះខ្ញុំដែលចង់ធ្វើអំពើល្អ ខ្ញុំសង្កេតឃើញមានគោលការណ៍មួយនេះថា ខ្ញុំមានសមត្ថភាពធ្វើបានតែអំពើអាក្រក់ប៉ុណ្ណោះ។ ²² ក្នុងជម្រើសចិត្តខ្ញុំ ខ្ញុំមានអំណរនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ណាស់។ ²³ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំឃើញមានគោលការណ៍ផ្សេងនៅក្នុងផ្នែកនៃរូបកាយរបស់ខ្ញុំ។ វាបានតយុទ្ធទាស់ទងជាមួយអ្វីដែលជាគោលការណ៍ថ្មីនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ វាបានធ្វើឲ្យខ្ញុំជាប់ចំណងដែលជាគោលការណ៍នៃអំពើបាប ដែលស្ថិតក្នុងផ្នែកនៃរូបកាយរបស់ខ្ញុំ។ ²⁴ ខ្ញុំជាមនុស្សវេទនាហើយ! តើអ្នកណាដោះខ្ញុំចេញពីរូបកាយដែលស្លាប់នេះបាន? ²⁵ ប៉ុន្តែ អរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង! ដូច្នេះ ខ្ញុំខ្លួនឯងបម្រើក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំហើយសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំវិញបែរជាបម្រើគោលការណ៍បាបវិញ។

ជំពូក 8

1 ដូច្នេះ គ្មានការកាត់ទោសដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូទេ។ 2

ព្រោះគោលការណ៍របស់ព្រះវិញ្ញាណនៃជីវិតក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូបានធ្វើឲ្យខ្ញុំមានសេរីភាពពីគោលការណ៍នៃអំពើបាប និងសេចក្តីស្លាប់។ 3 ដ្បិត អ្វីដែលគ្រីស្ទនឹងយំមិនអាចធ្វើបាន គឺដោយសារភាពខ្សោយនៃសាច់ឈាម ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើបាន។

ព្រះអង្គបានចាត់ព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់នៅក្នុងនិស្ស័យជាមនុស្សមានបាបខាងសាច់ឈាម ឲ្យធ្វើជាយញ្ញបូជាលោះបាប

ហើយព្រះអង្គត្រូវបានកាត់ទោសចំពោះបាបនៅក្នុងសាច់ឈាមនេះឯង។ 4 ព្រះអង្គធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យតម្រូវតាមគ្រីស្ទនិយ អាចបានសម្រេចនៅក្នុងយើង យើងគឺជាអ្នកដែលដើរមិនមែនដោយសាច់ឈាមទេ ប៉ុន្តែដោយវិញ្ញាណវិញ។ 5 អស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងសាច់ឈាម

នឹងយកចិត្តទុកដាក់ជាមួយអ្វីៗដែលជាសាច់ឈាម ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលរស់នៅខាងវិញ្ញាណវិញ នឹងយកចិត្តទុកដាក់អ្វីៗខាងវិញ្ញាណវិញដែរ។ 6

ដ្បិតគំនិតខាងសាច់ឈាមគឺជាសេចក្តីស្លាប់ ប៉ុន្តែ គំនិតខាងវិញ្ញាណគឺជាជីវិត និងសេចក្តីសុខសាន្ត។ 7 ការគិតខាងសាច់ឈាមគឺជាចំពោះព្រះជាម្ចាស់

ព្រោះសាច់ឈាមមិនបានចុះចូលចំពោះច្បាប់របស់ព្រះ ឬមិនអាចធ្វើតាមច្បាប់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ 8 អស់អ្នកដែលនៅក្នុងសាច់ឈាម

មិនអាចគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ 9 ទោះជាយ៉ាងណា អ្នកមិនបានស្ថិតនៅក្នុងសាច់ឈាមទេ ប៉ុន្តែនៅខាងវិញ្ញាណវិញ

ប្រសិនបើអ្នកនៅខាងវិញ្ញាណមែន នោះព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាម្ចាស់នឹងរស់នៅក្នុងអ្នក។ ប៉ុន្តែបើអ្នកណាម្នាក់គ្មានវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ

អ្នកនោះមិនមែនជាមនុស្សសិទ្ធិរបស់ព្រះអង្គឡើយ។ 10 ប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទនៅក្នុងអ្នក រូបកាយត្រូវស្លាប់ខាងឯអំពើបាប

ប៉ុន្តែវិញ្ញាណនឹងរស់នៅខាងឯសេចក្តីសុចរិតវិញ។ 11 ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះដែលបានប្រោសព្រះយេស៊ូពីស្លាប់មកវិញ ហើយរស់នៅក្នុងអ្នក

ព្រះអង្គដែលប្រោសព្រះគ្រីស្ទពីសេចក្តីស្លាប់នឹងប្រទានជីវិតដល់រូបកាយពុករលួយរបស់អ្នកតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គ ដែលរស់នៅក្នុងអ្នក។ 12 ដូច្នេះ

បងប្អូនអើយ យើងគឺជាកូនបំណុល ប៉ុន្តែ មិនមែនកូនបំណុលខាងសាច់ឈាម គឺរស់នៅតាមសាច់ឈាមឡើយ។ 13 ព្រោះប្រសិនបើអ្នករស់តាមសាច់ឈាម

អ្នកនឹងស្លាប់ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករស់នៅខាងវិញ្ញាណវិញ អ្នកនឹងស្លាប់ខាងការប្រព្រឹត្តខាងរូបកាយ ហើយអ្នកនឹងបានរស់វិញ។ 14

ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះគឺជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ 15

ព្រោះអ្នកមិនបានទទួលវិញ្ញាណនៃចំណងដែលធ្វើឲ្យភ័យខ្លាចឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកបានទទួលវិញ្ញាណនៃកូនចិញ្ចឹម ដូច្នេះ ហើយអាចស្រែកថា «អប្បា

បិតា!»។ 16 ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ធ្វើបន្ទាល់ជាមួយវិញ្ញាណរបស់យើងថា យើងគឺជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ 17 ប្រសិនបើ

យើងជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន ដូច្នេះ យើងក៏នឹងទទួលមរតក របស់ព្រះអង្គដែរ។ ហើយយើងនឹងរួមទទួលមរតកជាមួយព្រះគ្រីស្ទ

ប្រសិនបើយើងពិតជាជាកូនជាមួយព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យយើងអាចទទួលសិរីល្អជាមួយព្រះអង្គ។ 18 ដ្បិតខ្ញុំគិតថា ការឈឺចាប់នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ

មិនស័ក្តិសមនឹងប្រៀបធៀបជាមួយនឹងសិរីល្អដែលនឹងបង្ហាញមកយើងឡើយ។ 19 ដ្បិតអ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមកកំពុងខន្តឹងរង់ចាំការបង្ហាញខ្លួន

នៃបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយអន្ទះសារ។ 20 ព្រោះអ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក បានប្រគល់ទៅក្នុងភាពឥតប្រយោជន៍ តែមិនមែនដោយស្ម័គ្រចិត្តទេ

គឺព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវដូច្នេះ ដោយសង្ឃឹមថា។ 21 អ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមកនឹងបានដោះឲ្យរួចពីភាពជាបាបប្រើរបស់សេចក្តីពុករលួយទាំង

សេរីភាពនៃសេចក្តីរុងរឿងជាបុត្រព្រះជាម្ចាស់។ 22 យើងដឹងហើយថា មកទល់ថ្ងៃនេះ ពិភពលោកទាំងមូលកំពុងតែស្រែកថ្ងូរ និងឈឺចុកចាប់ដូចជាត្រូវដែល

ហៀបនឹងសំរាបកូន។ 23 មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ សូម្បីតែយើងខ្លួនឯងដែលជាផលជំបូងរបស់ព្រះវិញ្ញាណ សូម្បីតែយើងខ្លួនឯងថ្ងូរនៅក្នុងខ្លួនយើង

រងចាំការទទួលយកភាពជាកូនគឺជាការប្រោសលោះរូបកាយរបស់យើង។ 24 ដោយទុកចិត្ត យើងបានសង្ឃឹម។ ប៉ុន្តែ

អ្វីដែលយើងទុកចិត្តមិនទាន់ឃើញនៅឡើយ សម្រាប់អស់អ្នកដែលមានទំនុកចិត្តចំពោះអ្វីដែលខ្លួនបានឃើញហើយ តើមានប្រយោជន៍អ្វី? 25 ប៉ុន្តែ

ប្រសិនបើយើង មានទំនុកចិត្តអំពីអ្វីដែលយើងមិនទាន់ឃើញនៅឡើយ ដូច្នេះ យើងរង់ចាំដោយភាពអត់ធ្មត់ជាមួយវា។ 26 ដូចគ្នានេះដែរ

ព្រះវិញ្ញាណក៏ជួយយើងនៅក្នុងភាពកម្សាយរបស់យើងដែរ។ ព្រោះយើងមិនដឹងថា យើងត្រូវអធិស្ឋានដោយរបៀបណាទេ ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណដែលនៅក្នុងយើង

បានអធិស្ឋានទូលអង្វរសម្រាប់យើង ជាមួយនឹងការថ្ងូរដែលមិនអាចរៀបរាប់បាន។ 27 ព្រះអង្គជាព្រះជាម្ចាស់ដែលស្គាល់ចិត្ត និងស្គាល់គំនិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណ

ព្រោះ ព្រះអង្គទូលអង្វរក្នុងនាមអ្នកជឿស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ 28 យើងដឹងថា គ្រប់ការទាំងអស់ផ្សំគ្នាឡើងសម្រាប់ជាសេចក្តីល្អដល់អស់

អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ គឺដល់អស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅស្របតាមបំណងរបស់ព្រះអង្គ។ 29 ដ្បិតអស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានស្គាល់ជាមុន

ព្រះអង្គបានតម្រូវពួកគេទុកជាស្រេចឲ្យមានលក្ខណៈដូចព្រះរាជបុត្ររបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីឲ្យព្រះរាជបុត្រត្រលប់ជាកូនច្បងនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនជាច្រើន។

30 អស់អ្នកដែលបានតម្រូវទុកជាមុន អ្នកទាំងនេះ ត្រូវបានព្រះអង្គត្រាស់ហៅផងដែរ។ អស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានហៅ អ្នកទាំងនោះនឹងបានសុចរិត។

អស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យសុចរិត អ្នកទាំងនោះនឹងបានទទួលសិរីល្អផងដែរ។ 31 ដូច្នេះ តើយើងគួរនិយាយអំពីរឿងនេះយ៉ាងដូចម្តេច? ប្រសិនបើ

ព្រះជាម្ចាស់នៅខាងយើងហើយ តើអ្នកណាប្រឆាំងនឹងយើងបាន? 32 ព្រះអង្គមិនបានសម្តែងព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់

ទ្រង់បានចាត់ព្រះអង្គមកសម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នាទៅហើយ ដូច្នេះ ព្រះអង្គនឹងប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ដល់យើងបានរួមជាមួយព្រះអង្គដែរ។ 33

តើអ្នកណាអាចប្រឆាំងទាស់ជាមួយនឹងអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានបរិស្ថានបាន? ព្រះអង្គគឺជាព្រះជាម្ចាស់នៃយុត្តិធម៌។ 34 តើអ្នកណានឹងត្រូវកាត់ទោស?

ព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះដែលបានសុគតសម្រាប់យើង លើសពីនោះ ទ្រង់ក៏បានរស់ឡើងវិញ។ ព្រះកំពុងសោយរាជ្យជាមួយព្រះជាម្ចាស់នៅទីក្តីឈរ

ហើយព្រះអង្គគឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលទូលអង្វរសម្រាប់យើងដែរ។ 35 តើអ្នកណានឹងពង្រាត់យើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះគ្រីស្ទបាន? តើជាសេចក្តី

វេទនា សេចក្តីលំបាក ការបៀតបៀន សេចក្តីអត់ឃ្លាន សេចក្តីអាក្រាត សេចក្តីអន្តរាយ ឬក៏ជាវា? 36 ដូចជាសេចក្តីដែលបានចែងទុកមកថា៖

«ដោយសារតែព្រះអង្គ យើងត្រូវបានគេចង់ស្លាប់ពីព្រឹកដល់ល្ងាច។ គេបានរាប់យើងថាជាចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់»។ 37 ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់នេះ

យើងរិសេសជាងមនុស្សមានជ័យជម្នះទៅទៀត តាមរយៈព្រះអង្គដែលស្រឡាញ់យើង។ 38 ព្រោះយើងមានការជឿជាក់ហើយថា ទោះបី ស្លាប់ ឬ ឬរស់ ទេវតា

ឬការគ្រប់គ្រង ឬអ្វីៗនៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ឬ អ្វីៗដែលត្រូវមក ឬអំណាច 39 ឬកំពស់ ឬក៏ជម្រៅ ឬក៏អ្វីៗដែលបានបង្កើតផ្សេងទៀត

មិនអាចបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់បានទេ ដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។

ជំពូក ១

¹ ខ្ញុំប្រាប់ពីសេចក្តីពិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំមិនកុហកទេ ហើយមនសិការបស់ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ជាមួយនឹងខ្ញុំ នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណជីវិត។ ² សម្រាប់ខ្ញុំ គឺខ្ញុំមានការសោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំង ហើយក៏មានការឈឺចាប់ឥតឈប់ឈរនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំដែរ។ ³ ព្រោះខ្ញុំចង់ឲ្យខ្លួនខ្ញុំត្រូវបណ្តាសា ហើយត្រូវបានញែកចេញពីព្រះគ្រីស្ទដោយព្រោះបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ គឺអស់អ្នកដែលជាសាសន៍របស់ខ្ញុំ ខាងឯសាច់ឈាម។ ⁴ គឺជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែលជាកូនចិញ្ចឹមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានសិរីរុងរឿង កិច្ចព្រមព្រៀង គម្ពីរវិន័យ ការបម្រើព្រះ និងសេចក្តីសន្យាផ្សេងៗ។ ⁵ ដោយសារដូនតារបស់គេ ព្រះយេស៊ូបានប្រសូតជាសាច់ឈាម ព្រះអង្គគឺជាព្រះជាម្ចាស់លើទាំងអស់។ សូមឲ្យព្រះអង្គបានសរសើរជារៀងរហូត។ អាមែន។ ⁶ ប៉ុន្តែ នោះមិនមែនមានន័យថាសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបានបរាជ័យនោះឡើយ។ ព្រោះមិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នានៅក្នុងអ៊ីស្រាអែល ដែលពិតជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ៊ីស្រាអែលនោះទេ។ ⁷ មិនប្រាកដថា ពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំទាំងអស់ ពិតជាកូនចៅគាត់នោះទេ។ ប៉ុន្តែ «តាមរយៈលោកអ៊ីសាកវិញទេ គឺ ជាពូជពង្សដែលព្រះជាម្ចាស់បានហៅ»។ ⁸ កូនចៅខាងសាច់ឈាមមិនមែនជាកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ប៉ុន្តែ មានតែកូនចៅនៃសេចក្តីសន្យាទេ ដែលបានរាប់ថាជាមួយពូជពង្សដែលព្រះជាម្ចាស់បានជើស។ ⁹ ព្រោះនេះគឺជាព្រះបន្ទូលសន្យា៖ «នៅពេលនេះ ឆ្នាំក្រោយ យើងនឹងមកវិញ នោះ សារ៉ានឹងមានកូនប្រុសមួយ»។ ¹⁰ មិនគ្រាន់តែប៉ុណ្ណោះ នាងបេកាមានផ្ទៃពោះជាមួយបុរសម្នាក់ គឺលោកអ៊ីសាកជាឪពុករបស់យើង ¹¹ ព្រោះកូនដែលមិនទាន់បានកើត ក៏មិនអាចធ្វើល្អ ឬអាក្រក់ដែរ ដូច្នេះគោលបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជើសជើសនៅតែបាននៅជាប់ មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តឡើយ ប៉ុន្តែ ដោយសារព្រះអង្គដែលបានត្រាស់ហៅវិញ។ ¹² ព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅនាងថា៖ «កូនច្បងនឹងបម្រើកូនប្អូន»។ ¹³ ដូចមានសេចក្តីដែលបានចែងទុកមកថា៖ «យើងស្រឡាញ់យ៉ាក្បែក ប៉ុន្តែយើងស្អប់អេសាវវិញ»។ ¹⁴ ដូច្នេះ តើយើងនឹងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេច? តើមនុស្សទូទៅអាចនៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់បាន? ទេ អត់ទេ។ ¹⁵ ព្រោះ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់លោកម៉ូសេថា៖ «យើងនឹងផ្តល់មេត្តាដល់អ្នកដែលយើងនឹងផ្តល់មេត្តា ហើយយើងនឹងផ្តល់អាណិតអាសូរដល់អ្នកណាដែលយើងអាណិតអាសូរ»។ ¹⁶ ដូច្នេះ មិនមែនដោយសារគាត់ខំប្រឹងប្រែង ឬមិនដោយសារគាត់ខំរត់ទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារព្រះជាម្ចាស់ ដែលផ្តល់មេត្តាវិញ។ ¹⁷ ដ្បិត បទគម្ពីរបានថ្លែងទៅកាន់ស្តេចផាធានថា៖ «ហេតុផលដែលយើងបានតាំងអ្នកឡើង គឺដើម្បីយើងអាចបង្ហាញអំណាចរបស់យើងនៅក្នុងអ្នក និងដើម្បីឲ្យមនុស្សបានឃើញពីព្រះនាមដ៏មានប្រសិទ្ធិរបស់យើងបានប្រកាសពេញផែនដី»។ ¹⁸ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់មេត្តាដល់អ្នកដែលព្រះអង្គគាប់ព្រះហឫទ័យ ហើយអ្នកដែលព្រះអង្គគាប់ព្រះហឫទ័យធ្វើឲ្យមានចិត្តរឹងរូស ក៏ស្រេចតែព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁹ ដូច្នេះ អ្នកនឹងនិយាយមកខ្ញុំថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គនៅតែស្វែងរកកំហុសរបស់អ្នកដែលប្រឆាំងនឹងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គទៀត? ²⁰ មិនមែនទេ ឱមនុស្សអើយ តើអ្នកជានរណា ដែលហ៊ានតវ៉ាទាស់ជាមួយព្រះជាម្ចាស់ដូច្នេះ? តើដឹងឬនឹងនិយាយទៅកាន់ អ្នកដែលស្មានខ្លួនថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្មានខ្ញុំមានរាងបែបនេះ?» ²¹ គឺដឹងឬ ដដែល គាត់អាចយកទៅសួរធ្វើជាបរិច្ឆេទផង ហើយសួរធ្វើជាបរិច្ឆេទផង។ ²² ចុះបើព្រះជាម្ចាស់ គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងសម្តែងព្រះពិរោធរបស់ព្រះអង្គ ហើយធ្វើឲ្យគេស្គាល់ពីប្តេជ្ញាភាពរបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បានស្ម័គ្រចិត្តអត់ធ្មត់យ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងរបស់ដែលនឹងត្រូវព្រះពិរោធ និងបានរៀបចំសម្រាប់ការបំផ្លាញឬទេ? ²³ ចុះបើ ព្រះអង្គធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យគេបានស្គាល់ពីសិរីល្អដ៏លើសលប់របស់ព្រះចំពោះរបស់ដែលព្រះអង្គផ្តល់ក្តីមេត្តា ដែលព្រះអង្គបានរៀបចំរួចមកហើយសម្រាប់សិរីល្អរបស់ព្រះអង្គមែនទេ? ²⁴ ចុះបើ ព្រះអង្គធ្វើការនេះ សម្រាប់យើងទាំងអស់គ្នា ដែលព្រះបានហៅផងដែរ មិនគ្រាន់តែបានហៅតែក្នុងចំណោមពួកយូដាប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃដែរនោះ? ²⁵ ដូចដែលទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរហូសេថា៖ «យើងនឹងហៅអ្នកដែលមិនមែនជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង ថាជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង យើងនឹងហៅអ្នកដែលមិនគួរឲ្យស្រឡាញ់ថា គួរឲ្យស្រឡាញ់»។ ²⁶ វានឹងកើតឡើងដូច្នេះ ដូចដែលព្រះអង្គមានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេថា៖ «អ្នកមិនមែនជារាស្ត្ររបស់យើងទេ ពួកគេនឹងត្រូវបានហៅថា បុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មគង់នៅ»។ ²⁷ លោកអេសាយបានស្រែកឡើងទាក់ទងនឹងអ៊ីស្រាអែលថា៖ «ទោះបីចំនួនកូនចៅអ៊ីស្រាអែលមានគ្នាដូចជាខ្សាច់សមុទ្រក្តី មានតែអ្នកដែលនៅសល់តែប៉ុណ្ណោះ នឹងបានសង្គ្រោះ»។ ²⁸ ព្រោះព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គបានសម្រេចនៅលើផែនដី ជាឆាប់។ ²⁹ ដូច្នេះ លោកអេសាយបានមានប្រសាសន៍រួចមកហើយថា៖ «ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់នៃពួកពលបរិវារមិនរក្សាកូនចៅរបស់យើងទេ នោះយើងនឹងបានដូចជាក្រុងសូដុម ឬយើងនឹងបានដូចជាក្រុងកូម៉ូរ៉ាហើយ។ ³⁰ ដូច្នេះ តើយើងនឹងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេច? សាសន៍ដទៃ ដែលមិនស្វែងរកសេចក្តីសុចរិត បែរជាបានសុចរិត ហើយបានសុចរិតដោយសារជំនឿ។ ³¹ ប៉ុន្តែ អ៊ីស្រាអែល ដែលខំធ្វើតាមត្រឹមត្រូវនៃសេចក្តីសុចរិត ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនអាចធ្វើបានទេ។ ³² ហេតុអ្វីបានជាមិនបាន? ព្រោះពួកគេមិនបានខំស្វែងសេចក្តីសុចរិតដោយសារជំនឿឡើយ ប៉ុន្តែ តាមរយៈការប្រព្រឹត្តិវិញ។ ពួកគេជំពប់ដួលនឹងថ្មនៃការជំពប់ ³³ ដូចដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «មើល យើងកំពុងតែចាក់គ្រឹះនៅលើស៊ីយ៉ូននូវថ្មនៃការជំពប់ ហើយថ្មនៃការរាតត្បាត អស់អ្នកណាដែលជឿនៅថ្មនោះ នឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់ឡើយ។

ជំពូក 10

¹ បងប្អូនអើយ ដួងចិត្តខ្ញុំ ហើយសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំចំពោះព្រះជាម្ចាស់គឺសម្រាប់ពួកគេ និងសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ពួកគេដែរ។ ² ដ្បិតខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ពីពួកគេថា ពួកគេមានដួងចិត្តឆេះឆ្ងល់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ មិនធ្វើឲ្យមានប្រាជ្ញាទេ។ ³ ព្រោះពួកគេមិនដឹងពីសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពួកគេស្វែងរកសេចក្តីសុចរិតដោយពឹងលើកម្លាំងខ្លួនឯង។ ពួកគេមិនព្រមគោរពតាមសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ⁴ ដ្បិតព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើឲ្យគ្រីស្ទវិន័យសម្រេចសម្រាប់ពួកអ្នកសុចរិត ហើយពួកអ្នកដែលជឿ។ ⁵ ព្រោះលោកម៉ូសេបានសរសេរអំពីសេចក្តីសុចរិតបានមកដោយសារគ្រីស្ទវិន័យ៖ «អ្នកណាដែលធ្វើតាមសេចក្តីសុចរិតរបស់គ្រីស្ទវិន័យ នឹងរស់នៅតាមសេចក្តីសុចរិតរបស់គ្រីស្ទវិន័យនោះ»។ ⁶ ប៉ុន្តែ សេចក្តីសុចរិតដែលបានមកដោយសារជំនឿវិញគឺបែបនេះ៖ «កុំនិយាយនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា តើអ្នកណានឹងឡើងទៅស្ថានសួគ៌? (ហើយនាំព្រះគ្រីស្ទចុះពីស្ថានសួគ៌មក) ⁷ ហើយកុំនិយាយថា តើអ្នកណានឹងចុះទៅក្នុងស្ថាននរក?» (ហើយនាំព្រះគ្រីស្ទឡើងពីសេចក្តីស្លាប់មកវិញ)។ ⁸ ប៉ុន្តែ តើបទគម្ពីរបានចែងយ៉ាងដូចម្តេច? «ព្រះបន្ទូលនៅជិតអ្នក នៅក្នុងមាត់ និងនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក»។ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃជំនឿ ដែលយើងប្រកាស។ ⁹ ដ្បិត ប្រសិនបើ មាត់របស់អ្នកទទួលស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់ ហើយជឿនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសព្រះអង្គពីសេចក្តីស្លាប់ អ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ។ ¹⁰ ព្រោះបើចិត្តរបស់មនុស្សជឿ គេនឹងបានសុចរិត ហើយដោយមាត់ គាត់ទទួលស្គាល់នោះគាត់នឹងបានសង្គ្រោះ។ ¹¹ ព្រោះ បទគម្ពីរបានចែងថា៖ «អស់អ្នកណាដែលជឿលើព្រះអង្គ នឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់ឡើយ។ ¹² ព្រោះគ្មានភាពខុសគ្នារវាងសាសន៍ក្រិក និងសាសន៍យូដាឡើយ។ ព្រោះព្រះអម្ចាស់តែមួយ ជាព្រះអម្ចាស់លើទាំងអស់ ហើយព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យទូលាយដល់មនុស្សទាំងអស់ ដែលអំពាវនាវរកព្រះអង្គ។ ¹³ ព្រោះអស់អ្នកណាដែលអំពាវនាវរកព្រះនាមព្រះអម្ចាស់នឹងបានសង្គ្រោះ។ ¹⁴ ដូច្នេះ តើពួកគេអាចអំពាវនាវរកព្រះអង្គ ដែលពួកគេមិនជឿបានយ៉ាងដូចម្តេច? តើពួកគេអាចជឿ ដោយគ្មានអ្នកប្រកាសបានយ៉ាងដូចម្តេច? ¹⁵ ដូច្នេះ តើពួកគេអាចប្រកាស បានយ៉ាងដូចម្តេច ទាល់តែមានអ្នកដែលចាត់ពួកគេឲ្យទៅ? ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «មើលល្អណាស់ហ្ន៎ ដឹងរបស់អ្នកដែលប្រកាសពីដំណឹងល្អពីដំណើរដែលធ្វើឲ្យចិត្តរីករាយ!»។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ មិនមែនពួកគេទាំងអស់គ្នាស្តាប់ដំណឹងល្អនោះទេ។ ព្រោះលោកអេសាយមានប្រសាសន៍ថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណានឹងជឿសាររបស់យើង?» ¹⁷ ដូច្នេះ ជំនឿកើតឡើងដោយសារឮ ហើយការឮដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁸ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ៖ «តើពួកគេមិនបានឮមែនទេ? មិនមែនទេ ពួកគេភាគច្រើនបានឮ។ «សម្លេងរបស់ពួកគេបានចេញទៅពេញទាំងពិភពលោក ហើយពាក្យរបស់ពួកគេក៏ទៅដល់ចុងបំផុតនៃផែនដីដែរ»។ ¹⁹ លើសពីនេះទៅទៀត ខ្ញុំសួរថា៖ «តើជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនដឹងមែនទេ?» លោកម៉ូសេបាននិយាយមុនគេថា៖ «ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យអ្នកច្រណែនជាមួយប្រជាជាតិនានា។ ព្រោះប្រជាជាតិដែលមិនយល់ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យកំហឹងរបស់អ្នកឆាប់នេះឡើង»។ ²⁰ ហើយលោកអេសាយមានសេចក្តីក្លាហាន នៅពេលគាត់និយាយថា៖ «អ្នកដែលមិនស្វែងរកខ្ញុំ គេបែររកខ្ញុំឃើញ។ ខ្ញុំបានលេចមកឲ្យអ្នកដែលមិនអំពាវនាវរកខ្ញុំ។ ²¹ ចំពោះជនជាតិអ៊ីស្រាអែលវិញ លោកបានថ្លែងថា៖ «មួយថ្ងៃ វាល់ល្ងាច យើងបានលូកដៃទៅរកប្រជារាស្ត្រដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ហើយចេះតែប្រកែកជំទាស់»។

ជំពូក 11

1 ដូច្នេះ តើព្រះជាម្ចាស់បដិសេធប្រជាការស្រ្តរបស់ព្រះអង្គមែនទេ? មិនមែនទេ។ ព្រោះខ្ញុំក៏ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែរ ហើយក៏ជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំដែរ ចេញពីអំបូរបែបយ៉ាមីន។² ព្រះជាម្ចាស់មិនបានបដិសេធប្រជាការស្រ្តរបស់ព្រះអង្គទេ ព្រោះព្រះអង្គបានជ្រាបជាមុនហើយ។ តើអ្នកមិនដឹងទេប្រសិនបើបទគម្ពីរចែងពីលោកអេលីយ៉ា ហើយគាត់បានទទួលអង្គព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យទាស់នឹងអ៊ីស្រាអែលយ៉ាងដូចម្តេច? ³ «ព្រះអម្ចាស់អើយ ពួកគេបានសម្លាប់ព្យាការីរបស់ព្រះអង្គ ពួកគេបានបំផ្លាញកន្លែងថ្វាយយញ្ញបូជារបស់ព្រះអង្គ។ មានតែទូលបង្គំតែម្នាក់គត់ដែលនៅសល់ ហើយពួកគេក៏កំពុងតែតាមសម្លាប់ដែរ។»⁴ ប៉ុន្តែ តើព្រះជាម្ចាស់បានឆ្លើយទៅគាត់ ហើយមានបន្ទូលទៅគាត់វិញយ៉ាងដូចម្តេច? «ខ្ញុំបានរៀបចំសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំនូវមនុស្សប្រាំពីរពាន់ទៀត គឺជាអ្នកដែលមិនបានលុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ»។⁵ ទោះបីជាដូច្នោះក្តី នៅក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ក៏មានអ្នកនៅសេសសល់ ដោយព្រះតែងជ្រើសតែព្រះគុណ។⁶ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ព្រះអង្គជ្រើសរើសដោយសារព្រះគុណមែន គឺមានន័យថាមិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តទៀតទេ។⁷ បើមិនដូច្នោះទេ ព្រះគុណលែងជាព្រះគុណទៀតហើយ។ ដូច្នេះ តើយើងនិយាយយ៉ាងដូចម្តេច? អ្វីៗដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលស្វែងរក គេមិនបានទទួលទេ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលព្រះអង្គជ្រើសរើស ទើបបានទទួលវិញ ហើយពួកអ្នកផ្សេងទៀតនៅតែមានចិត្តរឹងរូសដដែល។⁸ ដូចដែលមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យពួកគេមានវិញ្ញាណនៃស្លឹក ហើយក៏ធ្វើភ្នែករបស់គេមើលលែងឃើញ ព្រមទាំងត្រចៀករបស់គេក៏ស្លាប់លែងឮដែរ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ»។⁹ ស្តេចដាវីឌមានបន្ទូលថា៖ «សូមឲ្យតុបានក្លាយជាអ្នន និងអន្ទាក់ដែលធ្វើឲ្យជំពប់ដួល និងនាំឲ្យគេមានទោស។¹⁰ សូមឲ្យភ្នែករបស់ពួកគេបានងងឹត ដើម្បីកុំឲ្យពួកគេអាចមើលឃើញទៀត ហើយចងពួកគេឲ្យជាប់ជាដង្កូវរហូតទៅ»។¹¹ ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមសួរថា «តើពួកគេជំពប់ដួលរហូតមែនទេ? ទេ មិនរហូតទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ដោយសារកំហុសរបស់ពួកគេ សេចក្តីសង្គ្រោះបានមកដល់សាសន៍ដទៃ ដើម្បីធ្វើឲ្យពួកគេមានសេចក្តីច្រណែន។¹² ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើកំហុសរបស់ពួកគេនាំឲ្យពិភពលោកបានទទួលព្រះពរ ហើយដោយសារការរង្វេងរបស់ពួកគេបានធ្វើឲ្យសាសន៍ដទៃទទួលព្រះពរដែរនោះ ដូច្នេះ តើពួកគេនឹងទទួលព្រះពរយ៉ាងច្រើនលើសលប់ប៉ុណ្ណា? ¹³ ប៉ុន្តែ នៅពេលនេះ ខ្ញុំកំពុងតែនិយាយមកកាន់អ្នកដែលជាសាសន៍ដទៃ ហើយដកបណ្តាខ្ញុំជាសារកសម្រាប់សាសន៍ដទៃ ខ្ញុំមានមោទនភាពនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំ។¹⁴ ប្រហែលជាខ្ញុំអាចនឹងធ្វើឲ្យអស់អ្នកដែលបងប្អូនខាងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំច្រណែន។ ប្រហែលជាយើងអាចជួយសង្គ្រោះពួកគេបានខ្លះ។¹⁵ ប្រសិនបើ ការបដិសេធរបស់ពួកគេ ធ្វើឲ្យមានការផ្សះផ្សាតិចតួចលោក តើពួកគេនឹងបានទទួលយ៉ាងណា? គឺបានទទួលជីវិតពីសេចក្តីស្លាប់។¹⁶ ប្រសិនបើ ផលដ៏បូងត្រូវបានរក្សាទុក ដូច្នេះ ម្យ៉ាងរបស់នឹងប៉ងក៏ត្រូវបានរក្សាទុកដែរ ប្រសិនបើ ឫសត្រូវបានរក្សាទុក ដូច្នេះ មែកក៏ត្រូវបានរក្សាទុកដែរ។¹⁷ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ មែកខ្លះត្រូវបានកាត់ចេញ ហើយអ្នកគឺជាមែកដើមអូលីវព្រៃ ហើយបានផ្សាំក្នុងចំណោមដើមអូលីវផ្សេងទៀត ¹⁸ ហើយប្រសិនបើ អ្នកមានចំណែកជាមួយពួកគេនៅក្នុងឫសនៃដើមអូលីវដែរ ដូច្នេះ កុំអត់ពីមែកឡើយ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អ្នកអត់ មិនមែនអ្នកទេដែលចិញ្ចឹមឫស ប៉ុន្តែ ឫសទេ តើដែលចិញ្ចឹមអ្នក។¹⁹ ដូច្នេះ តើអ្នកនឹងនិយាយថា «មែកត្រូវបានកាត់ចោល ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានផ្សាំវិញ?» ²⁰ ពិតមែនហើយ។ ដោយសារពួកគេគ្មានជំនឿ ពួកគេបានកាត់ចេញមែន ប៉ុន្តែ អ្នកអាចឈរមាំបានដោយសារជំនឿរបស់អ្នក។ កុំមានមោទនភាពលើខ្លួនឯងខ្ពស់ពេក ផ្ទុយទៅវិញ ចូរកោតខ្លាចវិញ។²¹ ពីព្រោះ បើព្រះជាម្ចាស់មិនសម្រេចមែកពីធម្មជាតិផង ដូច្នេះ ព្រះអង្គក៏មិនសម្រេចអ្នកដែរ។²² ដូច្នេះ ចូលមើល! ពីអំពើសប្បុរស និងភាពប្រតិបត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ភាពប្រតិបត្តិដែលមានចំពោះសាសន៍យូដាដែលដួលចុះ។ ប៉ុន្តែ មួយវិញទៀត សេចក្តីសប្បុរសព្រះជាម្ចាស់បានធ្លាក់មកលើអ្នក ប្រសិនបើអ្នក បន្តនៅក្នុងសេចក្តីសប្បុរសព្រះអង្គ។ បើមិនដូច្នោះទេ អ្នកនឹងត្រូវកាត់ចោលដែរ។²³ ចំពោះពួកគេវិញ ប្រសិនបើ ពួកគេបោះបង់ចោលភាពមិនជឿរបស់ពួកគេចេញ ពួកគេនឹងបានផ្សាំឡើងវិញ។ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់អាចផ្សាំពួកគេម្តងទៀត។²⁴ ព្រោះ ប្រសិនបើ អ្នកត្រូវបានកាត់ចេញពីដើមអូលីវព្រៃអាចផ្សាំបានប៉ុណ្ណឹងទៅហើយ ចុះទំរាំបើ សាសន៍យូដា ពួកគេជាមែកពីធម្មជាតិ តើពួកគេមិនងាយក្នុងការផ្សាំនឹងដើមអូលីវរបស់ពួកគេផ្ទាល់ទេឬអី? ²⁵ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យអ្នក មិនដឹងអំពីអាចកំបាំង ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកឆ្លាតនៅក្នុងការគិតរបស់ខ្លួនឡើយ។ អាចកំបាំងនេះគឺនៅក្នុងផ្នែកនៃការមានចិត្តរឹងរូសដែលកើតឡើងនៅក្នុងអ៊ីស្រាអែល រហូតទាល់តែសាសន៍ដទៃបានចូលមកគ្រប់ចំនួន។²⁶ ដូច្នេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលទាំងអស់នឹងបានសង្គ្រោះ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «ព្រះនៃការប្រោសលោះចេញពីក្រុងស៊ីយ៉ូនមក។ ព្រះអង្គនឹងលុបបំបាត់អំពើទុច្ចរិតរបស់លោកយ៉ាកូប ²⁷ ហើយនេះគឺជាសម្ពន្ធមេត្រីរបស់យើងជាមួយពួកគេ នៅពេលដែលយើងនឹងដកយកអំពើបាបរបស់ពួកគេចេញ»។²⁸ មួយវិញទៀត ទាក់ទងនឹងដំណឹងល្អ ពួកគេជាសត្រូវជំនួសអ្នករាល់គ្នា។ ហើយម្យ៉ាងវិញទៀត ស្របទៅតាមការជ្រើសរើសរបស់ព្រះអង្គ ពួកគេបានទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់ដោយសារដួនតារបស់ពួកគេ។²⁹ ព្រោះអំណោយទាន និងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរឡើយ។³⁰ ពីមុនអ្នកក៏ធ្លាប់មិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ អ្នកបានទទួលព្រះគុណ ដោយសារការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់ពួកគេ។³¹ ដូចគ្នានេះដែរ ឥឡូវនេះសាសន៍យូដាទាំងនេះក៏ធ្លាប់មិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះដែរ។ ជាលទ្ធផល ដោយសារព្រះគុណបានបង្ហាញដល់អ្នក ពួកគេក៏អាចទទួលបានព្រះគុណដូចគ្នាដែរ។³² ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាងមនុស្សទាំងអស់ទៅក្នុងការមិនស្តាប់បង្គាប់ ដើម្បីព្រះអង្គអាចបង្ហាញព្រះគុណដល់មនុស្សទាំងអស់ដែរ។³³ ទាំងប្រាជ្ញា និងព្រះតម្រិះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជ្រៅហើយឥទ្ធិពលណាស់! គ្មាននរណាអាចដឹងពីការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងណានោះទេ ហើយស្វែងរកផ្លូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងណាឡើយ!³⁴ «តើអ្នកណាអាចស្គាល់ព្រះតម្រិះរបស់ព្រះអម្ចាស់បាន ឬតើអ្នកណាអាចធ្វើជាអ្នកប្រឹក្សាយោបល់របស់ព្រះអង្គបាន? ³⁵ តើអ្នកណាថ្វាយអំពីព្រះជាម្ចាស់មុនគេ ដែលព្រះជាម្ចាស់អាចសងគាត់វិញ? ³⁶ ព្រោះអ្វីៗទាំងអស់មកពីព្រះអង្គ តាមរយៈព្រះអង្គ និងសម្រាប់ព្រះអង្គវិញ។ សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់រហូតទៅ។ អាមែន។

ជំពូក 12

¹ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនបងប្អូន ដោយសារព្រះគុណនៃព្រះ ចូរថ្វាយរូបកាយរបស់អ្នកជាយញ្ញបូជារស់ បរិសុទ្ធ ហើយអាចទទួលយកបាននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ នេះគឺជាការបម្រើព្រះដ៏ត្រឹមត្រូវ។ កុំត្រាប់តាមលោកីយ៍ឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរផ្លាស់ប្តូរ ដោយកែប្រែគំនិតរបស់អ្នកជាថ្មី។ ² ចូរធ្វើបែបនេះ ដើម្បីឲ្យដឹងថា អ្វីជាការល្អ អ្វីដែលអាចទទួលយកបាន និងគ្រប់លក្ខណ៍នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ³ ជឿត ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ដោយសារព្រះគុណ ដែលបានប្រទានមកខ្ញុំសូមនិយាយទៅកាន់មនុស្សគ្រប់គ្នា ដែលនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា សូមកុំគិតពីខ្លួនឯងខ្ពស់ហួសពីការដែលគួរគិតឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេត្រូវគិតដែលប្រកបដោយប្រាជ្ញាវិញ ដូច ជាព្រះបានប្រទានដល់មនុស្សម្នាក់ៗតាមជំនឿរបស់ពួកគេ។ ⁴ ព្រោះនៅក្នុងរូបកាយមួយមានអរៈយវៈជាច្រើន ប៉ុន្តែ មិនមែនគ្រប់ទាំងអរៈយវៈនោះមានមុខងារតែមួយនោះទេ។ ⁵ ដូចគ្នា នៅក្នុងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទក៏មានអរៈយវៈជាច្រើនដែរ ហើយអរៈយវៈនីមួយៗមានមុខងាររៀងៗខ្លួន។ ⁶ យើងមានអំណោយទានផ្សេងៗ តាមព្រះគុណដែលបានប្រទានមកយើង។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មានអំណោយទានជាពាក្យ ចូរឲ្យធ្វើការតាមកម្រិតនៃជំនឿរបស់គាត់។ ⁷ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មានអំណោយទាននៃការបម្រើ ចូរឲ្យគាត់បម្រើចុះ។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មានអំណោយទានបង្រៀន ចូរឲ្យគាត់បង្រៀនចុះ។ ⁸ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មានអំណោយទាននៃការថ្វាយ ចូរឲ្យគាត់ថ្វាយដោយសត្វចុះ។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មានអំណោយទាននៃការដឹកនាំ ចូរឲ្យគាត់ធ្វើឲ្យយកចិត្តទុកដាក់។ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់មានអំណោយទាននៃការបង្ហាញមេត្តា ចូរឲ្យគាត់ធ្វើដោយចិត្តរីករាយចុះ។ ⁹ ចូរស្រឡាញ់ដោយឥតពូតមាយាឡើយ។ ចូរស្តាប់ខ្លឹមអ្វីដែលអាក្រក់ ហើយកាន់ខ្ជាប់អ្វីដែលល្អវិញ។ ¹⁰ ទាក់ទងនឹងការស្រឡាញ់បងប្អូន ចូរស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ទាក់ទងនឹងការគោរព ចូរគោរពគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ¹¹ ទាក់ទងនឹងសេចក្តីឧស្សាហ៍ ចូរកុំខ្ជិលច្រអូសឡើយ។ ទាក់ទងខាងវិញ្ញាណ ចូរស្រេកឃ្លាន។ ទាក់ទងនឹងព្រះអម្ចាស់ ចូរបម្រើព្រះអង្គ។ ¹² ចូរមានអំណរ នៅក្នុងទំនុកចិត្តដែលអ្នកមានអំពីអនាគត។ ចូរអត់ធ្មត់នៅក្នុងទុក្ខលំបាករបស់អ្នក។ ចូរបន្តក្នុងការអធិស្ឋាន។ ¹³ ចូរចែករំលែកដល់បងប្អូនរួមជំនឿដែលខ្លះខាត។ ចូរស្វែងរកវិធីក្នុងការបង្ហាញភាពចៅហ្វាយកំរិត។ ¹⁴ ចូរឲ្យពរដល់អស់អ្នកដែលបៀតបៀនដល់អ្នក ចូរឲ្យពរ កុំដាក់បណ្តាសាឡើយ។ ¹⁵ ចូរមានអំណរជាមួយអស់អ្នកដែលមានអំណរ ចូរយំជាមួយអស់អ្នកដែលយំ ចូរមានគំនិតតែមួយចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ¹⁶ កុំគិតក្នុងបែបមានអំណរឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរទទួលមនុស្សដែលទន់ទាប។ សូមកុំគិតថាខ្លួនឯងមានប្រាជ្ញាឡើយ។ ¹⁷ កុំធ្វើអាក្រក់ ស្ទង់នឹងការអាក្រក់ឡើយ។ ចូរធ្វើល្អនៅក្នុងក្រសែភ្នែករបស់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ¹⁸ ប្រសិនបើអាច វាអាស្រ័យលើអ្នកទេ ចូររស់នៅដោយសុខសាន្តជាមួយមនុស្សទាំងអស់។ ¹⁹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ មិនត្រូវសងសឹកដោយខ្លួនអ្នកឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់ ឲ្យព្រះអង្គបញ្ចេញសេចក្តីក្រោធវិញ។ ព្រោះមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «ការសងសឹកស្រេចនៅលើយើង យើងនឹងសងសឹក» នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ²⁰ «ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ សត្រូវរបស់អ្នកឃ្លាន ចូរឲ្យគេបរិភោគផង។ ប្រសិនបើ គាត់ស្រេក ចូរឲ្យទឹកទៅគាត់ផឹក។ ប្រសិនបើ អ្នកធ្វើដូច្នេះ ប្រៀបបីដូចជាអ្នកយកធុងភ្លើងយ៉ាងច្រើនទៅដុតនៅលើក្បាលគាត់ដូច្នោះដែរ។ ²¹ កុំយកឈ្នះដោយធ្វើការអាក្រក់ឡើយ ប៉ុន្តែ ចូរយកឈ្នះការអាក្រក់ដោយការល្អវិញ។

ជំពូក 13

¹ ចូរឲ្យគ្រប់ទាំងព្រលឹងបានស្តាប់បង្គាប់ដល់អ្នកដែលមានសិទ្ធិអំណាចជាងខ្លួន ព្រោះគ្មានសិទ្ធិអំណាចណាបានមក ក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ សិទ្ធិអំណាចដែលមានគឺព្រះជាម្ចាស់ចាត់តាំងឲ្យមាន។ ² ដូច្នេះហើយ អស់អ្នកណាដែលតទល់នឹងសិទ្ធិអំណាច អ្នកនោះប្រឆាំងជាមួយនឹងបទបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ ហើយអស់អ្នកដែលប្រឆាំងនឹងបទបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងទទួលការកាត់ទោសលើខ្លួនឯងហើយ។ ³ ដ្បិត អ្នកគ្រប់គ្រងគ្មានអ្វីធ្វើឲ្យអ្នកដែលប្រព្រឹត្តល្មើសខ្លាចនោះឡើយ ប៉ុន្តែមានតែមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ទេតើដែលភ័យខ្លាចពួកអាជ្ញាធរនោះ។ តើអ្នកចង់ក្លាយជាម្នាក់ដែលមិនខ្លាចពួកគេមែនទេ? ចូរធ្វើអ្វីដែលល្អទៅ! នោះពួកគេនឹងទទួលស្គាល់អ្នក។ ⁴ ព្រោះពួកគេក៏ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ធ្វើការដើម្បីឲ្យអ្នកបានល្អដែរ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អ្នកធ្វើអ្វីដែលអាក្រក់ ចូរភ័យខ្លាច ព្រោះអ្នកគ្រប់គ្រងកាន់ដាវមិនមែនកាន់ដោយឥតហេតុផលឡើយ។ ព្រោះពួកគេក៏ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នកបញ្ចេញកំហឹងសងសឹកដល់អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់។ ⁵ ដូច្នេះ អ្នកត្រូវតែស្តាប់បង្គាប់ មិនមែនដោយសារតែកំហឹងប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារមនសិកាផងដែរ។ ⁶ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាអ្នកត្រូវបង់ពន្ធដែរ។ ព្រោះពួកអាជ្ញាធរជាអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ដែលកំពុងទទួលខុសត្រូវលើការទាំងនេះ។ ⁷ ត្រូវបង់ដល់អស់អ្នកដែលអ្នកជំពាក់ពួកគេ ចូរបង់ពន្ធទៅអ្នកដែលយកពន្ធ ត្រូវបង់ថ្លៃចំពោះអ្នកដែលត្រូវបង់ថ្លៃ ខ្លាចអ្នកណាដែលគួរខ្លាច គោរពអ្នកណាដែលគួរគោរព។ ⁸ សូមកុំជំពាក់អ្វីអ្នកណាឡើយ ផ្ទុយទៅវិញត្រូវអោយស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ព្រោះអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនបានធ្វើតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះហើយ។ ⁹ បទបញ្ជារបស់ព្រះអង្គគឺ «កុំប្រព្រឹត្តអំពើធិតក្សត់ឡើយ កុំសម្លាប់ កុំលួច កុំលោភលន់»។ ហើយបទបញ្ជាផ្សេងៗទៀតក៏បង្គាប់ផងដែរ ហើយបានសរុបនៅក្នុងប្រយោគនេះ «ចូរស្រឡាញ់អ្នកជិតខាងដូចខ្លួនឯង»។ ¹⁰ សេចក្តីស្រឡាញ់មិនធ្វើទុក្ខដល់អ្នកជិតខាងឡើយ ដូច្នេះ សេចក្តីស្រឡាញ់គឺជាការធ្វើឲ្យក្រីក្រវិន័យបានសម្រេច។ ¹¹ ដោយហេតុនេះហើយ អ្នកដឹងពេលវេលាហើយ ចាំនេះគឺជាពេលសម្រាប់អ្នកក្នុងការភ្ញាក់ពីគេហើយ។ ដ្បិត ឥឡូវនេះ សេចក្តីសង្គ្រោះនៅជិតជាងនៅពេលយើងបានជឿតាំងពីមុន។ ¹² ពេលយប់បានចប់ហើយ ហើយថ្ងៃក៏បានចូលមកដល់ដែរ។ ដូច្នេះ ចូរយើងបោះបង់កិច្ចការខាងសេចក្តីងងឹតចោល ហើយពាក់គ្រឿងសង្គ្រោះនៃពន្លឺវិញ។ ¹³ ចូរយើងដើរឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ដូចនៅក្នុងពេលថ្ងៃដែរ មិនប្រមឹក ឬស៊ីផឹកឲ្យឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវដើរក្នុងផ្លូវប្រាស ចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ឬល្មោភកាម និងឈ្មោះប្រកែក ឬច្រណែនឡើយ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ប្រដាប់ខ្លួនដោយព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយកុំបំពេញចំណង់តណ្ហាខាងសាច់ឈាមឡើយ។

ជំពូក 14

¹ ចូរទទួលអស់អ្នកដែលខ្សោយខាងជំនឿ ដោយគ្មានការជំនុំជម្រះអំពីគំនិតរបស់ពួកគេឡើយ។ ² ម្នាក់មានជំនឿថា អាចបរិភោគអ្វីក៏បាន ហើយម្នាក់ទៀតដែលខ្សោយថាបរិភោគតែបន្លែទេ។ ³ នោះចូរកុំឲ្យអ្នកដែលបរិភោគមើលងាយអ្នកដែលមិនបរិភោគ ហើយអ្នកដែលមិនបរិភោគក៏មិនត្រូវ ថ្កោលទោសអ្នកដែលបរិភោគដែរ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានទទួលអ្នកនោះ។ ⁴ តើអ្នកជាអ្វី បានជាហ៊ានថ្កោលទោសបាវបម្រើរបស់គេ? ទោះជាអ្នកបម្រើនោះឈរក្តី ដួលក្តី ស្រេចលើចៅហ្វាយរបស់គេទេតើ តែគេនឹងឈរបាន ព្រោះព្រះអម្ចាស់មានអំណាចជួយគេឲ្យឈរបាន។ ⁵ ដ្បិតម្នាក់គិតថា ថ្ងៃមួយប្រសើរជាងថ្ងៃមួយទៀត ម្នាក់ទៀតបែរជាគិតថា ថ្ងៃណាក៏ដូចជាថ្ងៃណាដែរ ដូច្នេះ ចូរម្នាក់ៗជឿជាក់នៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្លួនចុះ។ ⁶ អ្នកណាដែលប្រតិបត្តិតាមថ្ងៃណា ចូរប្រតិបត្តិថ្ងៃនោះសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ចុះ ហើយអ្នកណាបរិភោគ ចូរបរិភោគសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ចុះ ព្រោះអ្នកនោះបានអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនបរិភោគ ចូរចៀសវាងពីការបរិភោគនោះ សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះអ្នកនោះក៏បានអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ ⁷ ដ្បិតយើងម្នាក់ៗមិនបានរស់នៅសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ ហើយក៏គ្មាននរណាស្លាប់សម្រាប់ខ្លួនឯងដែរ។ ⁸ ដ្បិត បើយើងរស់នៅ យើងរស់នៅសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ហើយបើយើងស្លាប់ ក៏ស្លាប់សម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ដូច្នេះ មិនថាយើងរស់ ឬក៏ស្លាប់ទេ យើងជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ⁹ ដ្បិត ដោយព្រោះការនេះ ព្រះគ្រីស្ទបានសុគត ហើយរស់ឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គអាចធ្វើជាព្រះអម្ចាស់សម្រាប់អ្នកដែលស្លាប់ និងសម្រាប់អស់អ្នកដែលរស់ផង។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នកវិញ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកថ្កោលទោសបងប្អូនរបស់អ្នកយ៉ាងដូច្នេះ? ហើយហេតុអ្វីបានជាអ្នកបដិសេធបងប្អូនរបស់អ្នកយ៉ាងដូចម្តេច? ¹¹ ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នានឹងឈរនៅចំពោះបល្ល័ង្កនៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «ក្នុងការដែលយើងរស់» ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូល «គ្រប់ដង្កូវនឹងលុតចុះចំពោះយើង ហើយគ្រប់ទាំងអណ្តាតនឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់»។ ¹² ដូច្នេះ យើងម្នាក់ៗនឹងទទួលខុសត្រូវនៅចំពោះកិច្ចការខ្លួនឯងនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ ដូច្នេះហើយ សូមយើងកុំថ្កោលទោសដល់គ្នាទៅវិញទៅមកឡើយ ឆ្ងាយទៅវិញ ចូរធ្វើដូច្នេះវិញ សូមកុំធ្វើឲ្យអ្នកណាម្នាក់ជំពប់ដួល ឬធ្វើជាអន្ទាក់ដល់បងប្អូនរបស់ខ្លួនឡើយ។ ¹⁴ ខ្ញុំដឹង ហើយខ្ញុំមានការជឿជាក់នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូថា គ្មានអ្វីមិនស្អាតដោយឯកឯងទេ។ មិនស្អាតគឺដោយសារមនុស្សគិតថាការនោះមិនស្អាតទេ ហើយសម្រាប់គាត់គឺមិនស្អាត។ ¹⁵ ប្រសិនបើ អ្នកធ្វើឲ្យបងប្អូនរបស់អ្នកឈឺចាប់ដោយសារតែអាហារ អ្នកលែងដើរនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ទៀតហើយ។ កុំបំផ្លាញបងប្អូនរបស់អ្នកដោយសារតែអាហាររបស់អ្នកឡើយ ព្រោះព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់អ្នកនោះហើយ។ ¹⁶ ដូច្នេះ សូមកុំអនុញ្ញាតឲ្យអ្វីដែលអ្នកគិតថាល្អ ហើយបែរជាគេនិយាយអាក្រក់វិញឡើយ។ ¹⁷ ដ្បិត នរករបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជារឿងអាហារ និងផឹកឡើយ ប៉ុន្តែ គឺជារឿងសេចក្តីសុចរិត សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីអំណរនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធវិញ។ ¹⁸ ដ្បិត អស់អ្នកណាដែលបម្រើព្រះគ្រីស្ទបែបនេះ គឺអាចទទួលយកបាននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ហើយមនុស្សក៏ទទួលស្គាល់ដែរ។ ¹⁹ ដូច្នេះ ចូរយើងដេញតាមអ្វីៗដែលមេត្រីភាព និងអ្វីៗដែលកសាងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ²⁰ សូមកុំបំផ្លាញកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រះអាហារឡើយ។ អាហារស្អាតទាំងអស់ ប៉ុន្តែ មិនស្អាតនៅពេលដែលមនុស្សដែលបរិភោគ ហើយធ្វើឲ្យបងប្អូនរាតចិត្តវិញ។ ²¹ គឺជាការល្អ ប្រសិនបើមិនបរិភោគសាច់ ឬ ផឹកស្រា ឬបរិភោគអ្វីផ្សេងទៀត ដោយហេតុចង់ធ្វើឲ្យបងប្អូនរាតចិត្តឡើយ។ ²² ជំនឿដែលអ្នកមាន ចូររក្សាវាវាងខ្លួនអ្នក និងព្រះជាម្ចាស់។ មានពរហើយអស់អ្នកណាដែលមិនថ្កោលទោសខ្លួនឯងដោយសារអ្វីដែលខ្លួនឯងគិតថាល្អឡើយ។ ²³ អស់អ្នកណាដែលសង្ស័យនឹងត្រូវទោស ប្រសិនបើ វាមិនកើតចេញពីជំនឿ។ ហើយអ្វីក្តីដែលមិនមែនកើតចេញពីជំនឿគឺជាអំពើបាបទាំងអស់។

ជំពូក 15

¹ ឥឡូវនេះ យើងមានកម្លាំងគួរតែទ្រទ្រង់សេចក្តីកម្សោយរបស់អ្នកខ្សោយ ហើយមិនគួរធ្វើតាមតែចិត្តរបស់ខ្លួនឯងឡើយ។ ² ចូរឲ្យយើងម្នាក់ៗផ្តាច់ចិត្តអ្នកជិតខាង ព្រោះការនោះគឺជាការល្អ ដើម្បីឲ្យយើងអាចស្តាប់ពួកគេឡើង។ ³ ដ្បិត សូម្បីតែព្រះគ្រីស្ទ មិនបានធ្វើតាមព្រះទ័យរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គបានធ្វើដូចជាសេចក្តីដែលបានចែងទុកមកថា «ពាក្យប្រមាថរបស់អស់អ្នកដែលប្រមាថព្រះអង្គ បានធ្លាក់មកលើទូលបង្គំ»។ ⁴ ដ្បិត អ្វីក្តីដែលបានចែងពីមុន គឺបានចែងឡើង ដើម្បីណែនាំយើង តាមរយៈភាពអត់ធ្មត់ និងតាមរយៈការលើកទឹកចិត្តរបស់បទគម្ពីរ ធ្វើឲ្យយើងមានទំនុកចិត្ត។ ⁵ ឥឡូវនេះ សូមព្រះនៃសេចក្តីអត់ធ្មត់ និងការលើកទឹកចិត្តប្រទានដល់អ្នក ឲ្យមានចិត្តគំនិតតែមួយជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ស្របតាមព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ⁶ សូមឲ្យព្រះអង្គធ្វើការនេះ ដើម្បីការមានចិត្តគំនិតតែមួយ អ្នកអាចសរសើរចេញពីសម្លេងតែមួយដល់ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតានៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង។ ⁷ ដូច្នេះហើយ ចូរទទួលគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះគ្រីស្ទបានទទួលអ្នកដែរ ដើម្បីសរសើរតម្កើងដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁸ ខ្ញុំសូមជម្រាបថា ព្រះគ្រីស្ទបានត្រឡប់ទៅជាអ្នកបម្រើនៃពួកអ្នកកាត់ស្បែកជាតំណាងឲ្យសេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីសេចក្តីសន្យាដែលបានប្រទានដល់ដូនតារបស់ពួកគេ។ ⁹ ហើយដើម្បីឲ្យសាសន៍ដទៃបានថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះសម្រាប់សេចក្តីមេត្តារបស់ព្រះអង្គ។ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «ដូច្នេះ ទូលបង្គំនឹងថ្វាយការសរសើរដល់ព្រះអង្គនៅក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ហើយប្រៀងសរសើរដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ»។ ¹⁰ ហើយក៏មានសេចក្តីចែងទុកទៀតថា «ឱសាសន៍ដទៃអើយ ចូរមានអំណរជាមួយនឹងវាស្របរបស់ព្រះអង្គចុះ!»។ ¹¹ ហើយចែងទៀតថា «ចូរសរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ ឱសាសន៍ដទៃអើយ ចូរឲ្យមនុស្សគ្រប់គ្នាសរសើរព្រះអង្គ!»។ ¹² លោកអេសាយមានប្រសាសន៍ម្តងទៀតថា «នឹងមានបុរសរបស់លោកអ៊ីសាយ ហើយនឹងមានម្នាក់ងើបឡើងដើម្បីគ្រប់គ្រងលើសាសន៍ដទៃ។ សាសន៍ដទៃនឹងមានទំនុកចិត្តលើព្រះអង្គ»។ ¹³ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យព្រះជាម្ចាស់នៃទំនុកចិត្ត បំពេញអ្នកជាមួយនឹងអំណរ និងសេចក្តីសុខសាន្តសម្រាប់ការជឿ ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចមានទំនុកចិត្តជាប់វិបូលណា ដោយអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណជីវិត។ ¹⁴ បងប្អូនអើយ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ក៏មានទំនុកចិត្តលើបងប្អូនដែរ។ ខ្ញុំបានជឿជាក់លើបងប្អូន ថាបងប្អូនបានពេញដោយសេចក្តីល្អ បានពេញដោយចំណេះដឹងគ្រប់យ៉ាង។ ខ្ញុំជឿជាក់ថា អ្នកក៏អាចដាស់តឿនដល់អ្នកទៅវិញទៅមកផងដែរ។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសរសើរមកកាន់បងប្អូនដោយសេចក្តីក្លាហានអំពីការមួយចំនួន ដើម្បីលើកបងប្អូនម្តងទៀត ដោយសារតែអំណោយទានដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ។ ¹⁶ អំណោយនោះគឺថា ខ្ញុំអាចធ្វើជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដែលបានចាត់ទៅកាន់សាសន៍ដទៃ ដើម្បីធ្វើជាបូជាច្បាស់នៃដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំអាចធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់សាសន៍ដទៃអាចទទួលយកបាន បានបរិសុទ្ធដោយសារព្រះវិញ្ញាណជីវិត។ ¹⁷ ដូច្នេះ សេចក្តីអំណររបស់ខ្ញុំគឺនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ហើយនៅក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁸ ដ្បិត ខ្ញុំនឹងមិនហ៊ាននិយាយពីអ្វីទាំងអស់ លើកលែងតែអ្វីដែលព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើតាមរយៈខ្ញុំ ដោយព្រោះការស្តាប់បង្គាប់របស់សាសន៍ដទៃ។ មានការជាច្រើនបានសម្រេច ដោយសារសំដៅ និងការប្រព្រឹត្តិ។ ¹⁹ ដោយសារអំណាចនៃទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យ ព្រមទាំងដោយសារអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណជីវិត។ ការនេះអាចកើតឡើងដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចនាំដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទពីក្រុងយេរូសាឡឹមរហូតដល់ក្រុងអ៊ីលីរីកុន។ ²⁰ បំណងចិត្តរបស់ខ្ញុំ គឺចង់ប្រកាសដំណឹងល្អបែបនេះឯង ប៉ុន្តែ មិនមែនកន្លែងដែលគេស្គាល់ព្រះនាមព្រះគ្រីស្ទហើយនោះទេ ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំបានសង់នៅលើគ្រឹះរបស់អ្នកផ្សេងឡើយ។ ²¹ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «អស់អ្នកដែលមិនបានឮពីព្រះអង្គនឹងបានឃើញព្រះអង្គ ហើយអស់អ្នកណាដែលមិនធ្លាប់បានឮ នឹងបានយល់»។ ²² ដូច្នេះហើយ បានជាមានការរាំងខ្ញុំជាច្រើនដង ក្នុងការមកបងប្អូន។ ²³ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំលែងមានកន្លែងនៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះទៀតទេ ហើយខ្ញុំក៏ប្រាថ្នាជាច្រើនឆ្នាំហើយ ក្នុងការទៅរកអ្នករាល់គ្នា។ ²⁴ ដូច្នេះ នៅពេលណា ខ្ញុំបានទៅអេស្ប៉ាញ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាបានទៅជួបអ្នករាល់គ្នាតាមផ្លូវដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់នោះ ហើយបងប្អូនក៏មានចំណែកក្នុងការចាត់ខ្ញុំឲ្យទៅដែរ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបាននៅជាមួយបងប្អូនមួយរយៈ ²⁵ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនឹងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ដើម្បីបម្រើបងប្អូននៅទីនោះ។ ²⁶ ដ្បិត សេចក្តីអំណររបស់បងប្អូននៅស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខែ បានរួមចំណែកជួយដល់អ្នកក្រនៅក្នុងចំណោមអ្នកជឿដែលនៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម។ ²⁷ មែនហើយ ការរួមចំណែកជួយនេះពិតជាមានអំណរមែន ហើយពិតណាស់ ពួកគេគឺជាអ្នកដ៏ពាក់អ្នកទាំងនោះ។ ដ្បិត ប្រសិនបើ សាសន៍ដទៃមានចំណែកនៅក្នុងកិច្ចការខាងវិញ្ញាណជាមួយពួកគេ ពួកគេដ៏ពាក់ដល់ពួកគេមែន ថែមទាំងត្រូវបម្រើពួកគេដោយសម្ភារៈផ្សេងៗផងដែរ។ ²⁸ ដូច្នេះ នៅពេលខ្ញុំបានបំពេញការកិច្ចនេះ ហើយប្រាកដថាពួកគេបានទទួលអ្វីដែលបានប្រមូលហើយ ខ្ញុំនឹងទៅអេស្ប៉ាញ ហើយនឹងទៅជួបបងប្អូននៅតាមផ្លូវ។ ²⁹ ខ្ញុំដឹងថា នៅពេលដែលខ្ញុំទៅជួបបងប្អូន ខ្ញុំនឹងទៅក្នុងព្រះពរដ៏បរិបូរណ៍នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ³⁰ ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំដាស់តឿនដល់អ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង និងដោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះវិញ្ញាណថា ចូរខំព្យាយាមអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំនៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នករាល់គ្នាដល់ព្រះសម្រាប់ខ្ញុំ។ ³¹ សូមអធិស្ឋាន ឲ្យខ្ញុំបានសង្គ្រោះពីអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់នៅក្នុងយូដា និងកិច្ចការបម្រើរបស់ខ្ញុំសម្រាប់បងប្អូននៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ឲ្យអាចទទួលយកបាននៅក្នុងចំណោមបងប្អូនអ្នកជឿនៅទីនោះ។ ³² សូមអធិស្ឋានឲ្យខ្ញុំអាចមកជួបបងប្អូនដោយអំណរ តាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអធិស្ឋានសូមឲ្យខ្ញុំអាចមកជួប ហើយសម្រាកជាមួយបងប្អូន។ ³³ សូមព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តគង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ អាមែន។

ជំពូក 16

¹ ខ្ញុំសូមសរសើរដល់អ្នករាល់គ្នា និងប្អូនស្រីភីបេ ដែលជាអ្នកបម្រើម្នាក់នៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងកេងក្រា ² ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានទទួលនាងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ សូមធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យស័ក្តិសមជាអ្នកជឿ ហើយសូមជួយនាងនូវអ្វីដែលនាងត្រូវការជំនួយពីអ្នក។ ព្រោះនាងខ្លួនឯងបានជាជួយដល់កិច្ចការជាច្រើន ហើយបានជួយដល់ខ្ញុំផងដែរ។ ³ សូមសួរសុខទុក្ខទៅនាងព្រីស៊ីល និងលោកអគីឡាផង ពួកគាត់គឺជាបងប្អូនរួមការងារជាមួយខ្ញុំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ⁴ ពួកគេបានប្រថុយជីវិតរបស់ពួកគេសម្រាប់ជីវិតខ្ញុំ។ ខ្ញុំអរគុណដល់ពួកគេ ហើយមិនគ្រាន់តែខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ រួមទាំងក្រុមជំនុំរបស់សាសន៍ដទៃទាំងអស់ផងដែរ។ ⁵ សូមសួរសុខទុក្ខដល់ក្រុមជំនុំដែលនៅផ្ទះរបស់ពួកគេដែរ។ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអេប៊ីណែតជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំផង គាត់គឺជាផលដ៏បូងរបស់អាស៊ីថ្វាយដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ⁶ សូមសួរសុខទុក្ខដល់នាងម៉ារី ដែលខំប្រឹងធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ⁷ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអាន់តូនី និងនាងយូនាស ជាញាតិសណ្តានរបស់ខ្ញុំ និងជាអ្នកជាប់គុកជាមួយខ្ញុំដែរ។ ពួកគេមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អនៅក្នុងចំណោមពួកសាវក ដែលបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទមុនខ្ញុំ។ ⁸ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអាំក្លាសជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ផង។ ⁹ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអ៊ីបាន ជាអ្នករួមការងារជាមួយយើងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងលោកស័តាយីសជាទីស្រឡាញ់ផង។ ¹⁰ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអេលេស ដែលបានជឿជាក់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ សូមសួរសុខទុក្ខដល់បងប្អូនដែលនៅក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកអេរីស្តូប៊ូលផង។ ¹¹ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកហ្វ្រែងដាញាតិសណ្តានរបស់ខ្ញុំ។ សូមសួរសុខទុក្ខដល់បងប្អូនដែលនៅក្នុងគ្រួសារលោកណេគីស ដែលនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ¹² សូមសួរសុខទុក្ខដល់នាងទ្រីតែន និងនាងទ្រីផូស ដែលធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ សូមសួរសុខទុក្ខដល់នាងពេស៊ីសជាទីស្រឡាញ់ផង នាងខំប្រឹងធ្វើការយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ¹³ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអ្រូស ដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងដល់ម្តាយរបស់គាត់ និងម្តាយរបស់ខ្ញុំដែរ។ ¹⁴ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកអស៊ីងគ្រីត លោកផ្នែកន លោកហ៊ឺម៉ាស លោកប៉ាត្រីក លោកហ៊ឺមេស និងបងប្អូនដែលនៅជាមួយគេ។ ¹⁵ សូមសួរសុខទុក្ខដល់លោកភីឡូឡូក នាងយូលាស លោកនេវីស និងប្អូនស្រីរបស់គាត់ ព្រមទាំងលោកអូលីមប៉ាស បងបងប្អូនអ្នកជឿទាំងអស់ដែលនៅជាមួយពួកគេ។ ¹⁶ សូមបងប្អូនជំរាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមកដោយស្ម័គ្រចិត្តផង។ ក្រុមជំនុំទាំងអស់របស់ព្រះគ្រីស្ទ សូមជំរាបសួរមកបងប្អូន។ ¹⁷ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមដាស់តឿនដល់អ្នករាល់គ្នា បងប្អូនអើយ សូមគិតពីអ្នកដែលធ្វើឲ្យបងប្អូនបាក់បែក និងមានការរាតត្បាត។ ពួកគេបានធ្វើហួសពីសេចក្តីបង្រៀនដែលបងប្អូនបានរៀនហើយ។ ចូររំលឹកឲ្យឆ្ងាយពីពួកគេ។ ¹⁸ ព្រោះមនុស្សបែបនេះ ពួកគេមិនបានបម្រើព្រះអម្ចាស់នៃយើងគឺព្រះគ្រីស្ទទេ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ក្រពះរបស់ពួកគេវិញ។ ពួកគេបោកប្រាសដួងចិត្តរបស់មនុស្សទៀងត្រង់តាមរយៈសំដីស្រទន់ និងពាក្យបញ្ជារបស់ពួកគេ។ ¹⁹ ដ្បិត គំនូនការស្តាប់បង្គាប់របស់បងប្អូនបានទៅលើមនុស្សគ្រប់គ្នាហើយ។ ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំមានអំណរចំពោះបងប្អូន ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនមានប្រាជ្ញា ចំពោះអ្វីដែលល្អ និងល្ងង់ចំពោះអ្វីដែលអាក្រក់វិញ។ ²⁰ ព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្តនឹងជាន់ក្បាលសាតាំងនៅក្រោមជើងរបស់អ្នក។ សូមឲ្យព្រះគុណរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ²¹ លោកផ្តើម្តេច អ្នករួមការងារជាមួយខ្ញុំ ផ្តាំសួរសុខទុក្ខដល់បងប្អូន និងលោកលូកាស លោកយ៉ាសូន និងលោកសូស៊ីប៉ាត្រុស ដែលជាញាតិសណ្តានរបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ²² ខ្ញុំ ទើទាស ជាអ្នកសរសេរសំបុត្រនេះ សូមផ្តាំសួរសុខទុក្ខដល់បងប្អូននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ផងដែរ។ ²³ លោកកែយុស បានទទួលខ្ញុំនឹងក្រុមជំនុំទាំងមូលផ្តាំសួរសុខទុក្ខបងប្អូន។ លោកអេវ៉ាស៊ុស ជាហិរញ្ញិករបស់ក្រុង សូមផ្តាំសួរសុខទុក្ខមកបងប្អូនជាមួយនឹងបងប្រុសរបស់លោក ក្លឺតុសដែរ។ ²⁴ សូមឲ្យបងប្អូនបានប្រកបដោយព្រះគុណរបស់ព្រះយេស៊ូ ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង អាម៉ែន។ ²⁵ ឥឡូវនេះ សូមថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះដែលធ្វើឲ្យអ្នកអាចឈរស្របតាមដំណឹងល្អរបស់ខ្ញុំ និងការប្រកាសរបស់ខ្ញុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទស្របតាមការបើកសម្តែងនៃអាថ៌កំបាំងដែលបានលាក់តាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ ²⁶ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ បានបើកសម្តែងហើយ ដោយតាមរយៈសេចក្តីទំនាយដែលបានសរសេរបានធ្វើឲ្យប្រជាពិទ្ធទាំងអស់បានដឹង ស្របតាមសេចក្តីបង្គាប់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ទូរអស់កល្ប ដើម្បីឲ្យពួកគេបានស្តាប់បង្គាប់ដោយជំនឿ។ ²⁷ សូមថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ដែលមានប្រាជ្ញាតែមួយអង្គគត់ បានប្រកបដោយសិរីល្អ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ អស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

Book: 1 Corinthians

1 Corinthians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូលជាអ្នកដែលព្រះយេស៊ូបានត្រាស់ហៅឲ្យធ្វើជាសាវ័ក តាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងលោកសូស្តែន ជាបងប្អូនរបស់យើង ² ជូនចំពោះក្រុមជំនុំនៅទីក្រុងកូរីនថូស និងអស់អ្នកដែលបានប្រោសជាវិស្វកូននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ជាអ្នកដែលបានទទួលការត្រាស់ហៅឲ្យក្លាយជាប្រជាជនដ៏វិស្វកូន។ ពួកយើងក៏សូមផ្ញើសំបុត្រនេះទៅកាន់អស់អ្នកដែលទទួលបានព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៅគ្រប់ទីកន្លែង ព្រះអង្គជាព្រះអម្ចាស់របស់បងប្អូនទាំងនោះ ហើយក៏ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងដែរ។ ³ សូមឲ្យព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តបានដល់បងប្អូន ពីព្រះជាម្ចាស់បិតារបស់យើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁴ ខ្ញុំតែងតែអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំដើម្បីបងប្អូនជានិច្ច ដោយព្រោះតែព្រះគុណនៃព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូបានផ្តល់ឲ្យបងប្អូន។ ⁵ ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យបងប្អូនចម្រើនឡើងគ្រប់ទាំងផ្លូវ ទាំងពាក្យសម្តី និងការចេះដឹង ⁶ ដូចជាទីបន្ទាល់អំពីព្រះគ្រីស្ទដែលបានបញ្ជាក់ពីសេចក្តីពិតនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនដែរ។ ⁷ ដូច្នេះហើយ បងប្អូនមិនខ្វះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណណាមួយឡើយ ដូចជាអ្វីដែលបងប្អូនចង់បាន និងរង់ចាំការបើកសម្តែងរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទរបស់យើងឡើយ។ ⁸ ព្រះអង្គនឹងចម្រើនកម្លាំងដល់បងប្អូនដើម្បីឲ្យដល់ទីបំផុត ដូច្នេះបងប្អូននឹងរកកន្លែងបន្ទោសគ្មាន នៅថ្ងៃនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁹ ព្រះជាម្ចាស់ស្មោះត្រង់ដែលបានត្រាស់ហៅបងប្អូនចូលមកប្រកបជួយជាមួយព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ¹⁰ ឥឡូវនេះបងប្អូនអើយខ្ញុំសូមទូន្មានអ្នករាល់គ្នា តាមរយៈព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ ចូលឲ្យអ្នកព្រមព្រៀងគ្នា ហើយក៏កុំឲ្យមានការបាក់បែកនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនដែរ។ ត្រូវរួបរួមគ្នានិងមានគំនិតតែមួយ ព្រមទាំងមានគោលដៅតែមួយផង។ ¹¹ បងប្អូនអើយ តាមរយៈក្រុមគ្រួសាររបស់នាងកូអេ ខ្ញុំបានឮដំណឹងថាមានកើតការទាស់តែងគ្នាក្នុងចំណោមបងប្អូន។ ¹² ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ដោយព្រោះ បងប្អូនម្នាក់ៗបាននិយាយថា «ខ្ញុំនៅខាងលោកប៉ូល» ឬ «ខ្ញុំនៅជាមួយលោកអប៊ូឡូស» ឬ «ខ្ញុំនៅជាមួយលោកកេផាស» ឬ «ខ្ញុំនៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ»។ ¹³ តើព្រះគ្រីស្ទបានបែងចែកទេ? តើប៉ូលបានជាប់ឆ្នោតសម្រាប់អ្នកមែនទេ? តើអ្នករាល់គ្នាទទួលបានពិធីជ្រមុជទឹកនៅក្នុងឈ្មោះរបស់ប៉ូលមែនទេ? ¹⁴ ខ្ញុំសូមអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ដែលខ្ញុំមិនបានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកម្នាក់នៅក្នុងចំណោមបងប្អូនឡើយ លើកលែងតែលោកគ្រីសប៉ូស និងលោកកែយុសប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁵ បើដូច្នេះគឺគ្មានអ្នកណាអាចនិយាយថា អ្នកត្រូវបានជ្រមុជទឹកដោយឈ្មោះខ្ញុំឡើយ។ ¹⁶ (ខ្ញុំក៏បានធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកជូនក្រុមគ្រួសាររបស់លោកស្មេផាណាសដែរ។ ក្រៅពីនេះ ខ្ញុំមិនដឹងថា តើខ្ញុំបានជ្រមុជទឹកឲ្យអ្នកណាទៀតទេ)។ ¹⁷ ដ្បិត ព្រះគ្រីស្ទមិនបានចាត់ខ្ញុំមក ដើម្បីធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកនោះទេ ប៉ុន្តែចាត់ខ្ញុំមកប្រកាសដំណឹងល្អវិញ។ ព្រះអង្គមិនបានចាត់ខ្ញុំឲ្យមកដើម្បីប្រកាសដោយប្រើពាក្យ និងប្រាជ្ញារបស់មនុស្សឡើយ បើដូច្នេះមែន ឈើឆ្កាងនៃព្រះគ្រីស្ទនឹងទៅជាអស់និយាយហើយ។ ¹⁸ ដ្បិត ព្រះបន្ទូលអំពីឈើឆ្កាងគឺលីលា សម្រាប់អ្នកដែលកំពុងតែស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានសង្គ្រោះគឺជាបុត្រានុភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ¹⁹ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «យើងនឹងបំផ្លាញប្រាជ្ញារបស់អ្នកប្រាជ្ញ។ ខ្ញុំក៏នឹងធ្វើឲ្យតម្រិះរបស់ពួកអ្នកចេះដឹងរលាយសាបសូន្យទៅដែរ»។ ²⁰ តើអ្នកប្រាជ្ញនៅឯណា? តើអ្នកមានវិជ្ជាជ្រៅជ្រះនៅឯណា? តើអ្នកតទល់សម្តីក្នុងលោកនេះនៅឯណា? តើព្រះជាម្ចាស់មិនបានធ្វើឲ្យប្រាជ្ញានៃលោកីយ៍នេះទៅជាលីលាវិញទេឬទេ? ²¹ តាមរយៈប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍ មិនអាចស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់បានទេ ប៉ុន្តែព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យជាពាក្យលីលានៃការប្រកាសដំណឹងល្អនេះវិញ ដើម្បីសង្គ្រោះដល់អ្នកណាដែលជឿវិញ។ ²² ដ្បិត សាសន៍យូដាចង់តែឃើញទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យទេ ហើយសាសន៍ក្រិកចង់ស្វែងរកប្រាជ្ញា។ ²³ ប៉ុន្តែ ពួកយើងវិញ ប្រកាសអំពីព្រះគ្រីស្ទសុគតនៅលើឈើឆ្កាង ធ្វើឲ្យសាសន៍យូដាអាត់ចិត្ត ហើយសាសន៍ក្រិកថាជាភាពលីលាទៅវិញ។ ²⁴ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អស់អ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅ ទោះជាសាសន៍យូដាឬក្រិកក្តី គឺយើងប្រកាសពីព្រះគ្រីស្ទជាបុត្រានុភាព និងប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁵ ដ្បិត ភាពលីលារបស់ព្រះគឺជាប្រាជ្ញារបស់មនុស្ស ហើយភាពខ្សោយនៃព្រះជាម្ចាស់ ខ្លាំងជាងកម្លាំងមនុស្សទៅទៀត។ ²⁶ បងប្អូនអើយ សូមមើលពីការត្រាស់ហៅរបស់អ្នក។ ក្នុងចំណោមបងប្អូនមិនសូវមានអ្នកមានប្រាជ្ញាមិត្តខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងលោកនេះទេ។ ក៏មិនសូវមានបងប្អូនមានតួនាទីធំដែរ។ គ្មានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានត្រកូលខ្ពស់ផង។ ²⁷ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គជ្រើសរើសការលីលានៅក្នុងលោក សម្រាប់ឲ្យអ្នកប្រាជ្ញខ្មាស។ ព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើសអ្វីដែលខ្សោយក្នុងលោក ដើម្បីឲ្យអ្នកខ្លាំងពូកែត្រូវខ្មាសដែរ។ ²⁸ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសអ្វីដែលតូចតាច និងអ្វីដែលគេស្អប់ខ្ពើមនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ ព្រះអង្គក៏ជ្រើសរើសសូម្បីរបស់ដែលគេគិតថាគ្មានតម្លៃ ដើម្បីនាំការនោះឲ្យរាប់ជាមានតម្លៃបំផុតវិញ។ ²⁹ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកណាមានអំនួតនៅចំពោះព្រះអង្គឡើយ។ ³⁰ ដោយសារអ្វីដែលព្រះអង្គបានធ្វើ ពេលនេះអ្នករាល់គ្នាបាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ជាអ្នកដែលនាំប្រាជ្ញាមកដល់យើងពីព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះយេស៊ូបានត្រឡប់ទៅជាសេចក្តីសុចរិត និងបានវិស្វកូន ព្រមទាំងការលោះបាបរបស់យើងផងដែរ។ ³¹ ជាលទ្ធផល ដូចដែលបទគម្ពីរបានចែងថា៖ «សូមឲ្យអ្នកដែលមានអំនួត ចូរអួតតែពីព្រះអម្ចាស់បានហើយ»។

ជំពូក 2

¹ បងប្អូនអើយ ពេលដែលខ្ញុំមកជួបបងប្អូន ខ្ញុំមិនបានមកជាមួយ និងពាក្យដែលពេញដោយអាហារ ឬប្រាជ្ញាខ្ពង់ខ្ពស់ ដើម្បីប្រកាសពីសេចក្តីដ៏លាក់កំបាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ² ដ្បិត ខ្ញុំបានកំណត់ថាមិនចេះអ្វីទេ ក្នុងពេលនៅជាមួយបងប្អូន គឺនិយាយតែពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និងការសុគតនៅលើឈើឆ្កាងរបស់ព្រះអង្គ។ ³ ហើយខ្ញុំធ្លាប់នៅជាមួយបងប្អូនក្នុងការឲ្យាយ ហើយក្នុងការភ័យខ្លាច និងញាប់ញ័រយ៉ាងខ្លាំងផង។ ⁴ ហើយសារនិងការប្រកាសរបស់ខ្ញុំ មិនមែនដោយបញ្ចុះបញ្ចូលពេញដោយប្រាជ្ញានោះទេ។ ប៉ុន្តែ បានមកពីការបើកសម្តែងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ និងអំណាចរបស់ព្រះអង្គវិញ។ ⁵ ដូច្នេះហើយ ជំនឿរបស់បងប្អូនគឺមិនមែនបានពីប្រាជ្ញារបស់មហាស្វរ្យទេ ប៉ុន្តែ កើតមកពីអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ⁶ ឥឡូវយើងក៏និយាយពាក្យពេញដោយប្រាជ្ញាទៅចំពោះអ្នកពេញវ័យ ប៉ុន្តែ មិនមែនជាប្រាជ្ញារបស់លោកីយ៍ ឬ ប្រាជ្ញាអ្នកគ្រប់គ្រងនៃជំនាន់ និងប្រាជ្ញាអ្នកលាចាកលោកនេះទៅហើយនោះទេ។ ⁷ ផ្ទុយទៅវិញ យើងនិយាយពីប្រាជ្ញាញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងសេចក្តីអាចកំបាំងនៃក្តីពិត ការអាចកំបាំងនៃប្រាជ្ញា ដែលត្រៀមទុកតាំងតែពីមុនរហូតដល់ជំនាន់នេះ សម្រាប់ប្រទានសិរីរុងរឿងដល់យើង។ ⁸ គ្មានអ្នកគ្រប់គ្រងនៅជំនាន់នេះណាម្នាក់អាចស្គាល់ពីប្រាជ្ញានេះឡើយ ដ្បិត បើពួកគេបានយល់នៅក្នុងពេលនោះ គេនឹងមិនឆ្កាងព្រះអម្ចាស់នៃសិរីល្អទេ។ ⁹ ប៉ុន្តែ ឲ្យដូចសេចក្តីបានចែងទុកមកថា៖ «ការដែលភ្នែកមិនអាចមើលឃើញ ត្រចៀកមិនអាចស្តាប់ឮ គ្មានគំនិតដែលគិតយល់ គឺជាការដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គ»។ ¹⁰ ការទាំងនេះគឺជាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងដល់យើងតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏រស់រវើក។ ដ្បិត ព្រះវិញ្ញាណដ៏រស់រវើក ស្វែងរកគ្រប់អ្វីៗ ទោះបីជាការស៊ី ជម្រាបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្តី។ ¹¹ ដ្បិត តើអ្នកដែលដឹងពីការគិតរបស់មនុស្សបាន? លើកលែងតែព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងអ្នកនោះប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះ គ្មានអ្នកណាអាចដឹងពីការស៊ី ជម្រាបរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ លើកលែងតែព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះ។ ¹² ប៉ុន្តែ ពួកយើងមិនបានទទួលវិញ្ញាណរបស់លោកីយ៍នេះទេ ប៉ុន្តែ យើងបានទទួលព្រះវិញ្ញាណដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ដូច្នេះហើយ បានជាយើងអាចទទួលដឹងគ្រប់ការទាំងអស់ ដែលបើកសម្តែងតាមរយៈព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ ពួកយើងនិយាយអំពីការនេះ ជាពាក្យដែលមិនមែនមកពីប្រាជ្ញារបស់មនុស្សដែលបង្រៀនទេ ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណវិញទេតើ ដែលជាអ្នកបង្រៀនយើងវិញ។ ព្រះវិញ្ញាណបានបកប្រែស្រាយសេចក្តីពាក្យខាងវិញ្ញាណជាមួយប្រាជ្ញាខាងវិញ្ញាណដែរ។ ¹⁴ អ្នកដែលមិនមែនជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណមិនអាចទទួលការអ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាម្ចាស់ឡើយ ដ្បិត ពួកគេពិតជាលើលាចំពោះព្រះអង្គ ដ្បិតគេមិនអាចយល់ការទាំងនោះទេ ពីព្រោះគ្រប់ការទាំងអស់គឺព្រះវិញ្ញាណជាអ្នកបើកឲ្យយល់។ ¹⁵ ម្នាក់ដែលមានការវិនិច្ឆ័យដោយខាងព្រះវិញ្ញាណគ្រប់ការទាំងអស់ ប៉ុន្តែ គេមិនមានអំណាចដើម្បីវិនិច្ឆ័យអ្នកដទៃឡើយ។ ¹⁶ ដ្បិត តើអ្នកណាអាចយល់ពីព្រះតម្រិះរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលគេអាចណែនាំព្រះអង្គបាន? ប៉ុន្តែ យើងវិញ យើងមានគំនិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ជំពូក 3

¹ បងប្អូនអើយ ចំណែកខ្ញុំវិញ ខ្ញុំមិនអាចនិយាយទៅបងប្អូនដូចមនុស្សខាងវិញ្ញាណបានទេ ផ្ទុយទៅវិញខ្ញុំនិយាយមកកាន់បងប្អូនដូចជាមនុស្សធម្មតា ហើយដូចជាកូនក្មេងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទវិញ។ ² ខ្ញុំបានឲ្យទឹកដោះដល់បងប្អូន មិនមែនអាហាររឹងទេ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាមិនទាន់រួចរាល់សម្រាប់អាហាររឹងនៅឡើយ ទោះបីជាមកដល់ពេលនេះក៏នៅតែមិនអាចទទួលបានដែរ។ ³ ដ្បិត បងប្អូននៅក្នុងសាច់ឈាមលោកីយ៍។ កាលណានៅតែមានការច្រណែនទាស់ទែង គ្នាកើតឡើងក្នុងចំណោមបងប្អូន តើបងប្អូនមិនបានរស់នៅអាស្រ័យខាងលើសាច់ឈាម ហើយតើអ្នកមិនបានដើរតាមរបៀបរបបសមនុស្សលោកទេឬអី? ⁴ ពេលមានម្នាក់និយាយថា៖ «ខ្ញុំដើរតាមប៉ូល» ហើយអ្នកផ្សេងទៀតនិយាយថា៖ «ខ្ញុំដើរតាមលោកអប្សឡូស» តើនេះមិនមែនរស់នៅបែបមនុស្សលោកទេឬអី? ⁵ តើលោកអប្សឡូសជាអ្នកណា? តើប៉ូលជាអ្នកណា? ជាអ្នកបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានជឿ ម្នាក់ៗធ្វើការតាមដែលព្រះអម្ចាស់ប្រគល់ភារកិច្ចឲ្យប៉ុណ្ណោះ។ ⁶ ខ្ញុំជាអ្នកដាំ ហើយលោកអប្សឡូសជាអ្នកស្រោចទឹក ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកធ្វើឲ្យលូតលាស់វិញ។ ⁷ ដូច្នេះហើយ មិនថានរណាជាអ្នកដាំ ឬអ្នកណាជាអ្នកស្រោចទឹកនោះទេ។ ប៉ុន្តែ គឺជាព្រះជាម្ចាស់ទេ ដែលផ្តល់ការលូតលាស់វិញ។ ⁸ ពេលនេះ អ្នកដែលជាអ្នកដាំ និងអ្នកស្រោចទឹកគឺតែមួយ ហើយម្នាក់ៗនឹងបានទទួលបានកម្រៃតាមអ្វីដែលខ្លួនបានធ្វើ។ ⁹ ដ្បិត ពួកយើងជាអ្នកដើរតាម និងធ្វើការថ្វាយព្រះអង្គ។ បងប្អូនគឺជាស្នូនដ៏ណាំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏ជាដំណាក់ដែលព្រះអង្គបានសងដែរ។ ¹⁰ ស្របតាមព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានដល់ខ្ញុំក្នុងការមានជំនាញមេដង ខ្ញុំបានសាងសង់គ្រឹះ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតអាចសង់ពីលើវាបាន។ ប៉ុន្តែសូមឲ្យជាងទាំងអស់ប្រយ័ត្នក្នុងការដែលអ្នកសង់លើវា។ ¹¹ ដ្បិត គ្មានអ្នកណាអាចសង់គ្រឹះផ្សេងទៀតល្អជាងគ្រឹះដែលបានសង់ឡើង ដោយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនោះទេ។ ¹² ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើ មានអ្នកណាសង់លើគ្រឹះនេះជាមួយមាស ប្រាក់ ពេជ្រ ឈើ ចំបើង ឬស្បូវ ¹³ កិច្ចការរបស់ពួកគេនឹងបង្ហាញឲ្យឃើញ សម្រាប់ពន្លឺថ្ងៃនឹងបង្ហាញពីវា។ ដ្បិត វានឹងត្រូវបង្ហាញនៅក្នុងភ្លើងដែរ។ ភ្លើងនឹងសាកល្បងពីគុណភាពរបស់អ្វីៗដែលម្នាក់បានធ្វើ។ ¹⁴ ប្រសិនបើ កិច្ចការអ្នកណាម្នាក់នៅតែអាចទ្រាំបាន អ្នកនោះនឹងទទួលបាននូវរង្វាន់ ¹⁵ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ កិច្ចការអ្នកណាត្រូវបានអស់ អ្នកនោះនឹងបាត់រង្វាន់ ប៉ុន្តែគាត់ខ្លួនឯងនឹងបានសង្គ្រោះ ដូចជាការដើរចេញពីភ្លើងដូច្នោះដែរ។ ¹⁶ តើបងប្អូន មិនដឹងទេឬអីថា បងប្អូនជាព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងបងប្អូន? ¹⁷ ប្រសិនបើ អ្នកណាបំផ្លាញព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងបំផ្លាញអ្នកនោះវិញ។ ដ្បិតព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់វិសុទ្ធ ដូច្នេះអ្នកត្រូវតែវិសុទ្ធដែរ។ ¹⁸ សូម កុំបញ្ឆោតខ្លួនឯងឲ្យសោះ។ ប្រសិនបើ មាននរណានៅក្នុងចំណោមបងប្អូនគិតថាខ្លួនមានប្រាជ្ញាក្នុងជំនាន់នេះ សូមឲ្យគាត់ត្រឡប់ទៅជាអ្នក «លីលា»វិញចុះ ដើម្បីឲ្យគាត់អាចនឹងទៅជាប្រាជ្ញវិញ។ ¹⁹ ដ្បិត ប្រាជ្ញរបស់លោកីយ៍គឺលីលាសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់។ ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ព្រះអង្គយកកលល្បិច របស់ពួកអ្នកប្រាជ្ញមកផ្តាញពួកគេផ្ទាល់»។ ²⁰ ម្តងទៀត «ព្រះអម្ចាស់ជ្រាបថាគំនិតរបស់ពួកអ្នកប្រាជ្ញគ្មានខ្លឹមសារអ្វីទេ»។ ²¹ ដូច្នេះមិនត្រូវអួតអាងអំពីមនុស្សណាឡើយ! ដ្បិតការទាំងអស់គឺជារបស់អ្នក ²² ទោះជាប៉ូល ឬអាប៊ូឡូស ឬកេផាស ឬពិភពលោកនេះ ឬជីវិត ឬការស្លាប់ ឬរបស់ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ឬអ្វីដែលនឹងមកដល់។ គឺគ្រប់ទាំងអស់ជារបស់អ្នក ²³ ហើយបងប្អូនជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះគ្រីស្ទជារបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ជំពូក 4

¹ នេះគឺជាអ្វីដែលមនុស្សគួរឲ្យតម្លៃដល់យើង ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងអ្នកមើលខុសត្រូវក្នុងការដឹកនាំកំបាំងនៃសេចក្តីពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ² តាមរបៀបនេះ នេះគឺជាគុណសម្បត្តិសម្រាប់អ្នកមើលខុសត្រូវ គឺពួកគេត្រូវមានចិត្តស្មោះត្រង់។ ³ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ខ្ញុំវិញ វាជារឿងតូចតាចទៅដែលខ្ញុំនឹងបារម្ភពីការវិនិច្ឆ័យពីបងប្អូន ឬពីមនុស្សដទៃទៀត។ ដ្បិត ខ្ញុំក៏មិនដែលវិនិច្ឆ័យខ្លួនឯងនោះទេ។ ⁴ ខ្ញុំក៏អត់ដឹងពីការចោទប្រកាន់ដែលធ្វើទាស់នឹងខ្ញុំ ប៉ុន្តែ ការនេះមិនមែនមានន័យថា ខ្ញុំគ្មានទោសនោះទេ។ គឺព្រះអម្ចាស់ទេដែលជាអ្នកវិនិច្ឆ័យខ្ញុំវិញ។ ⁵ ដូច្នេះ ច្បាប់ផ្ទៃក្នុងពាក្យវិច្ឆ័យពីអ្វីមួយមុនពេលមកដល់ ហើយមុនពេលព្រះអម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញ។ ព្រះអង្គនឹងនាំពន្លឺមកទីដែលលាក់កំបាំង ក្នុងភាពងងឹត ហើយបើកបង្ហាញគោលបំណងនៃដួងចិត្តដែរ។ គ្រប់គ្នានឹងទទួលបានការសរសើរមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ⁶ បងប្អូនអើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំបានអនុវត្តគោលការណ៍នេះជាមួយខ្លួនខ្ញុំ និងជាមួយលោកអាប៊ូឡូស មកនិយាយជាឧទាហរណ៍ សម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន ដូច្នេះ តាមរយៈពួកយើងបងប្អូននឹងរៀនពីអត្ថន័យនៃពាក្យដែលនិយាយថា៖ «មិនត្រូវឲ្យមាននរណាអ្នកខ្លួនដោយកាន់ជើងម្នាក់ ហើយប្រឆាំងនឹងម្នាក់ទៀតដែរ។» ⁷ ដ្បិត តើអ្នកណានឹងឃើញភាពខុសគ្នារវាងខ្លួនអ្នក និងអ្នកដទៃ? អ្វីៗដែលអ្នកបានទទួល តើការទាំងនោះមិនមែនបានមកដោយឥតបង់ថ្លៃទេឬអី? ប្រសិនបើ បងប្អូនបានទទួលដោយមិនបង់ថ្លៃ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបែរជាមានអំនួត ទាំងខ្លួនមិនបានធ្វើអ្វីសោះដូច្នេះ? ⁸ បងប្អូនបានអ្វីៗទាំងអស់ដែលបងប្អូនប្រាថ្នាហើយ! ហើយបងប្អូនបានក្លាយជាអ្នកមានដែរហើយ! បងប្អូនក៏បានសោយរាជ្យលើអ្វីៗទាំងនោះ និងឃ្លាតឆ្ងាយពីយើងដែរ! ពិតណាស់ ខ្ញុំក៏ប្រាថ្នាឲ្យអ្នកបានសោយរាជ្យ ដើម្បីឲ្យពួកយើងអាចសោយរាជ្យជាមួយបងប្អូនដែរ។ ⁹ ដ្បិត ខ្ញុំគិតថា ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យយើងមានតួនាទីជាសាវ័ក ដើម្បីដើរតួចុងក្រោយ គឺទុកដូចជាអ្នកដែលត្រូវគេកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ យើងប្រៀបដូចជាទស្សនៈនិយាមភាពដល់មនុស្សក្នុងលោកីយ៍នេះ និងពួកទេវតាផង។ ¹⁰ ពួកយើងលឺលា ដោយព្រោះព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែ បងប្អូនវិញមានប្រាជ្ញាក្នុងព្រះគ្រីស្ទវិញ។ ពួកយើងខ្សោយ ប៉ុន្តែ បងប្អូនមានកម្លាំង បងប្អូនបានទទួលសិរីរុងរឿង ប៉ុន្តែ ពួកយើងបានទទួលឈ្មោះមិនល្អវិញ។ ¹¹ មកដល់នៅពេល និងម៉ោងនេះ ពួកយើងឃ្លាន ហើយស្រេក ខ្វះសម្លៀកបំពាក់ មានគេរាយជំយើង ហើយរស់នៅអនាថាផងដែរ។ ¹² ពួកយើងធ្វើការដោយស្មើហាត់ តាមរយៈដៃរបស់យើង។ ពេលគេជេរយើង យើងបានពរវិញ។ ពេលគេ បៀតបៀន យើងស៊ូទ្រាំ។ ¹³ ពេលគេនិយាយបង្អួចយើង យើងនិយាយដោយសប្បុរសវិញ។ យើងបានត្រឡប់ទៅជា ដូចអ្វីដែលគេបានគិតថា ជាសំរាមរបស់ លោកីយ៍ និងជាមនុស្សគ្មានគោរព។ ¹⁴ ខ្ញុំមិនបានសរសេរការទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបាក់មុខនោះទេ ប៉ុន្តែ ដើម្បីកែតម្រូវបងប្អូន ដែលដូចជាកូនជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ។ ¹⁵ ទោះបីជាបងប្អូនមានអ្នកណែនាំមួយមុខនាក់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទក៏ដោយ ក៏បងប្អូនគ្មានឪពុកច្រើនដែរ។ ដ្បិតខ្ញុំបានក្លាយ ជាឪពុកបងប្អូនក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ តាមរយៈការនាំដំណឹងល្អ។ ¹⁶ ដូច្នេះ ខ្ញុំសុំទូន្មានបងប្អូនថា សូមយកតម្រាប់តាមខ្ញុំ។ ¹⁷ នេះហើយជាមូលហេតុ ដែលខ្ញុំចាត់លោកធីម៉ូថេដែលជាកូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់និងស្មោះត្រង់របស់ខ្ញុំក្នុងព្រះអម្ចាស់។ គាត់នឹងរំលឹកបងប្អូនអំពីរបៀបក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដូចជាអ្វីដែលខ្ញុំបានបង្រៀនដល់ពួកគេនៅគ្រប់ទីកន្លែង និងគ្រប់ក្រុមជំនុំផង។ ¹⁸ ឥឡូវនេះ មានបងប្អូនខ្លះបានក្លាយទៅជាក្រអើតក្រទម ដោយគិតថាខ្ញុំនឹងមិនត្រឡប់មករកបងប្អូនវិញទេ។ ¹⁹ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងមករកបងប្អូនឆាប់ៗខាងមុខនេះ ប្រសិនបើ ព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ដូច្នេះ ខ្ញុំ នឹងបានដឹង គឺមិនត្រឹមតែបានឮពាក្យសម្តីរបស់ពួកអ្នកដែលក្រអើតក្រទមប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំក៏ឃើញទាំងអំណាចរបស់គេផង។ ²⁰ ដ្បិតព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនស្ថិតលើពាក្យសម្តីនោះទេ ប៉ុន្តែ នៅលើអំណាចវិញ។ ²¹ តើបងប្អូនចង់បានអ្វី? តើគួរឲ្យខ្ញុំមករកបងប្អូនដោយរំពាត់ ឬ មកជាមួយដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ និងចិត្តស្ងួតបូត?។

ជំពូក 5

¹ យើងបានឮដំណឹងថា ក្នុងចំណោមបងប្អូន កើតមានរឿងអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ជាអំពើកាមគុណ ទោះបីជាក្នុងសាសន៍ដទៃក៏មិនដែលមានបែបនេះដែរ។ ដំណឹងនោះគឺថា មានម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូន បានរួមភេទជាមួយប្រពន្ធរបស់ឪពុកខ្លួន។ ² បងប្អូនក៏ក្រអឺក្រទម្លាំងទៀត! តើបងប្អូនមិនគួរតែកាន់ទុក្ខជំនួសវិញទេឬអី? ម្នាក់ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើថោកទាបនេះ ត្រូវដេញចេញពីចំណោមបងប្អូន។ ³ ទោះបីជាខ្ញុំមិនបាននៅជាបងប្អូនខាងរូបកាយ ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូនខាងវិញ្ញាណខ្ញុំវិញ ហើយខ្ញុំក៏បានដាក់ទោសដល់ម្នាក់ដែលប្រព្រឹត្តអំពើបែបនោះ គឺដូចជាខ្ញុំបាននៅជាមួយបងប្អូនដែរ។ ⁴ ពេលបងប្អូនជួបជុំគ្នា ក្នុងនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ វិញ្ញាណខ្ញុំក៏នៅទីនោះផងដែរ គឺក្នុងអំណាចរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង ក៏ដូចជាការដាក់ទោសដល់អ្នកនោះដែរ។ ⁵ ខ្ញុំត្រូវតែបញ្ជូនម្នាក់នេះទៅសាតាំង ដើម្បីឲ្យរូបកាយរបស់គាត់វិនាស តែវិញ្ញាណរបស់គាត់នឹងទទួលការសង្គ្រោះនៅថ្ងៃព្រះអម្ចាស់។ ⁶ អំនួតរបស់បងប្អូនមិនល្អទេ។ តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថាមេតែបន្តិចអាចធ្វើឲ្យម្សៅទាំងមូលដោយឡើងបាន? ⁷ ចូរជម្រះខ្លួនឲ្យស្អាតជាចេញពីមេចាស់នេះ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានទៅជានិមិត្តប៉ុន្មានម៉ោង។ ដ្បិត ព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើជាយញ្ញបូជារបស់យើងក្នុងពិធីបុណ្យចម្លង។ ⁸ ដូច្នេះ ចូលយើងសាទរពិធីបុណ្យរំលង ដោយមិនមែនជាមួយម្សៅចាស់ ឬមេនៃអំពើអាក្រក់ និងអំពើថោកទាបនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរយើងប្រើនំប៉័ងឥតមេជាសញ្ញានៃចិត្តស្មោះត្រង់វិញ។ ⁹ ក្នុងសំបុត្ររបស់ខ្ញុំ មិនបានសរសេរថា កុំទាក់ទងនឹងមនុស្សដែលប្រព្រឹត្តកាមគុណឲ្យសោះនោះទេ។ ¹⁰ មិនមានន័យសំដៅទៅលើមនុស្សដែលប្រព្រឹត្ត កាមគុណទូទៅក្នុងលោកីយ៍នេះទេ ឬអ្នកលោភលន់ ឬអ្នកប្លន់ទ្រព្យ ឬអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ បើបងប្អូនត្រូវតែនៅឲ្យឆ្ងាយពីមនុស្សទាំងនោះ មានន័យថាបងប្អូន ត្រូវចាកចេញពីពិភពលោកនេះហើយ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ ពេលនេះខ្ញុំសរសេរមកកាន់បងប្អូន មិនឲ្យទាក់ទងជាមួយអ្នកណាដែលបានហៅថាបងប្អូន ប៉ុន្តែ អ្នកនោះរស់នៅក្នុងជីវិតកាមគុណ ឬមានចិត្តលោភលន់ ឬថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ ឬជេរប្រមាថគេ ឬប្រថីក ឬប្លន់យកទ្រព្យគេ។ សូមកុំហូបអាហាររួមជាមួយជនប្រភេទនេះឲ្យសោះ។ ¹² ដ្បិត តើខ្ញុំរួមជាមួយក្នុងការដាក់ទោសដល់អ្នកដែលនៅក្រៅក្រុមជុំនេះទេ? ផ្ទុយទៅវិញ តើបងប្អូនមិនត្រូវដាក់ទោសដល់អ្នកដែលនៅខាងក្រៅនោះទេ? ¹³ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យទោសពួកខាងក្រៅ។ «ចូរបណ្តេញមនុស្សអាក្រក់ចេញពីចំណោមអ្នករាល់គ្នាវិញ»។

ជំពូក 6

¹ នៅពេលអ្នកម្នាក់នៅក្នុងចំណោមបងប្អូន មានទំនាស់ជាមួយអ្នកដទៃ ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាទៅរកចៅក្រម ដែលនៅខាងក្រៅដែលមិនមែនជាអ្នកជឿឲ្យកាត់ក្តី ជាជាងនាំមកឯអ្នកជឿកាត់ក្តីវិញ? ² តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា ពួកអ្នកជឿនឹងមានចំណែកកាត់ក្តីពិតលោកនេះ? ប្រសិនបើ ដូច្នេះបងប្អូនអាចវិនិច្ឆ័យលោកីយ៍មែន តើបងប្អូនគ្មានលទ្ធិភាពសូម្បីដោះស្រាយបញ្ហាតូចតាចបែបនេះទេឬអី? ³ តើបងប្អូនមិនដែលដឹងទេឬថា យើងក៏មានវិនិច្ឆ័យទេវតាដែរ? តើចង់បានប៉ុណ្ណាទៀត ទើបយើងមានសិទ្ធិដើម្បីវិនិច្ឆ័យរឿងតូចៗនៃជីវិតមែនទេ? ⁴ បើដូច្នេះមែន បងប្អូនត្រូវការអ្វីដើម្បីកាត់ក្តីដែលទាក់ទងទៅនឹងជីវិតប្រចាំថ្ងៃ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាបងប្អូននាំរឿងរ៉ាវទាំងនោះ ទៅឯអ្នកដែលមិនបានឈរនៅក្នុងក្រុមជំនុំទៅវិញ? ⁵ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នកមានការខ្មាស។ តើគ្មាននរណានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាមានប្រាជ្ញាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីដោះស្រាយរឿងបងប្អូនឯងដែលទាស់គ្នាទេឬអី? ⁶ ប៉ុន្តែ បងប្អូនបែរជាប្តឹងផ្តល់អ្នកជឿម្នាក់ ហើយទៅរកអ្នកជឿឲ្យកាត់ក្តីទៀត! ⁷ ពិតណាស់ ប្រសិនបើមានការទាស់ទែងគ្នារវាងបងប្អូន ដែលជាគ្រីស្ទបរិសុទ្ធ នោះបងប្អូនបានបរាជ័យរួចស្រេចចាត់ទៅហើយ។ ហេតុអ្វីមិនទទួលយកការឈឺចាប់និងកំហុសខ្លួនវិញ? ហើយហេតុអ្វីបានជាអនុញ្ញាតឲ្យខ្លួនឯង ស្ថិតនៅក្រោមការបោកប្រាស់បែបនេះ? ⁸ ប៉ុន្តែ បងប្អូនបានធ្វើខុសហើយបានបោកប្រាស់អ្នកដទៃ ហើយពួកគេគឺជាបងប្អូនរបស់ខ្លួនឯងផងដូច្នេះ! ⁹ តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា ពួកអ្នកមិនសុចរិតនឹងមិនអាចទទួលព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមរតកបានទេ? មិនត្រូវជឿលើពាក្យកុហកឡើយ។ អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ពួកថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ ពួកសហាយស្មន់ ពួកជនពាល ពួកអ្នករួមសង្វាសនឹងភេទដូចគ្នា ¹⁰ ពួកចោរប្លន់ ពួកលោកលន់ ពួកប្រមឹក ពួកជេរប្រមាថ ពួកប្លន់យកទ្រព្យគេ ពុំអាចទទួលព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទុកជាមរតកឡើយ។ ¹¹ បងប្អូនខ្លះក៏ជាមនុស្សប្រភេទនោះដែរ។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនត្រូវបានសម្អាតឲ្យស្អាតហើយ អ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធ គឺបងប្អូនបានត្រឹមត្រូវជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹² «ដ្បិត ខ្ញុំមានសិទ្ធិក្នុងការធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់» ប៉ុន្តែ មិនមែនគ្រប់យ៉ាងសុទ្ធតែអត់ប្រយោជន៍នោះទេ។ «ដ្បិត ខ្ញុំមានសិទ្ធិក្នុងការធ្វើការទាំងអស់» ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនឲ្យសិទ្ធិទាំងនោះ ក្លាយទៅជាមេត្តតត្រាលើខ្ញុំឡើយ។ ¹³ «អាហារគឺសម្រាប់ក្រពេញហើយក្រពេញវិញក៏សម្រាប់ដាក់អាហារដែរ» ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើការផ្សេងពីរបៀបទាំងពីរនោះ។ ឯរូបកាយវិញ មិនមែនសម្រាប់ប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ រូបកាយគឺសម្រាប់ព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងផ្គត់ផ្គង់ដល់រូបកាយផងដែរ។ ¹⁴ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានប្រោសព្រះអម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញដោយសារអំណាចរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ¹⁵ តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា រូបកាយរបស់បងប្អូនជាប់ព្រះគ្រីស្ទ? តើគប្បីឲ្យខ្ញុំយករូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទទៅរកស្ត្រីពេស្យាឬទេ? សូមកុំឲ្យការនេះកើតឡើង! ¹⁶ តើអ្នកមិនដឹងទេឬអីថា អ្នកដែលបានរួមដំណេកជាមួយស្ត្រីពេស្យានឹងបានត្រឡប់ទៅជាសាច់តែមួយជានាង? ដូចដែលបទគម្ពីរបានចែងថា៖ «អ្នកទាំងពីរបានត្រឡប់ទៅជាសាច់តែមួយ»។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ អ្នកណាម្នាក់ជាមួយព្រះអម្ចាស់នឹងត្រឡប់ទៅជាវិញ្ញាណតែមួយជាមួយព្រះអង្គ។ ¹⁸ ចូររត់ចេញពីអំពើប្រាសចាកសីលធម៌! គ្រប់អំពើបាបផ្សេងទៀត ដែលមនុស្សប្រព្រឹត្តជាអំពើបាបក្រៅរូបកាយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ អ្នកនោះប្រព្រឹត្តអំពើបាប ដែលនាំឲ្យវិនាសដល់រូបកាយរបស់ខ្លួន។ ¹⁹ តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា រូបកាយរបស់អ្នករាល់គ្នាគឺជាព្រះវិហាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធព្រះអង្គរស់នៅក្នុងអ្នក ហើយបងប្អូនក៏បានទទួលព្រះជាម្ចាស់ដែរ? តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា បងប្អូនមិនមែនជាប់ព្រះអង្គឯងទេ? ²⁰ ដ្បិត បងប្អូនត្រូវបានទិញជាមួយនឹងតម្លៃមួយដ៏ថ្លៃ។ ដូច្នេះ ហើយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅជាមួយរូបកាយរបស់បងប្អូន។

ជំពូក 7

១ ទាក់ទងនឹងរឿងដែលអ្នកបានសរសេរមកខ្ញុំអំពី «គឺជាការល្អដែលបុរសមិនត្រូវពាល់មនុស្សស្រី»។² ប៉ុន្តែ ដោយព្រោះមានការល្អជាច្រើនទៅលើការប្រាសចាកសីលធម៌ បុរសម្នាក់ៗត្រូវមានប្រពន្ធជ្រាល់ខ្លួន ហើយស្រ្តីម្នាក់ៗក៏ត្រូវមានប្តីផ្ទាល់ខ្លួនដែរ។³ ប្តីត្រូវបំពេញករណីយកិច្ចជាប្តីចំពោះប្រពន្ធរបស់ខ្លួន រីឯប្រពន្ធក៏ត្រូវធ្វើដូច្នោះចំពោះប្តីវិញដែរ។⁴ ប្រពន្ធមិនមានសិទ្ធិអំណាចលើរូបកាយរបស់ខ្លួននោះទេ ប៉ុន្តែ ប្តីមានសិទ្ធិលើរូបកាយនោះ ហើយប្តីក៏គ្មានសិទ្ធិអំណាចទៅលើរូបកាយរបស់ខ្លួនដែរ ប៉ុន្តែ ប្រពន្ធមានសិទ្ធិអំណាចលើរូបកាយរបស់ប្តីនោះដូចគ្នា។⁵ មិនត្រូវបង្កត់ត្រាទៅវិញទៅមកឡើយ លើកលែងតែព្រមព្រៀងគ្នានៅក្នុងកំឡុងពេលពិសេសណាមួយ។ សូមធ្វើការដូច្នេះចុះ ដើម្បីញែកខ្លួនរបស់អ្នកសម្រាប់អធិស្ឋាន។ បន្ទាប់មក អ្នកទាំងពីរចូលទៅរកគ្នាម្តងទៀត ធ្វើដូច្នេះសាតាំងនឹងមិនអាចល្អងអ្នក ដោយព្រោះអ្នកខ្វះការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងឡើយ។⁶ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនិយាយពីការទាំងនេះ ដោយបើកសិទ្ធិឲ្យបងប្អូន មិនមែនបង្គាប់បងប្អូនទេ។⁷ ខ្ញុំធ្លាប់ប្រាថ្នាសូមឲ្យគ្រប់គ្នាបានដូចខ្ញុំដែរ។ ប៉ុន្តែ គ្រប់គ្នាមានអំណោយទានផ្សេងៗគ្នា មកពីព្រះជាម្ចាស់។ ម្នាក់ទទួលយ៉ាងនេះ ម្នាក់ទៀតទទួលយ៉ាងនោះ។⁸ សម្រាប់អ្នកដែលនៅលើ និងស្រ្តីមេម៉ាយ ខ្ញុំចង់និយាយថាល្អហើយដែលពួកគេអាចនៅលើបាន គឺនៅលើដូចខ្ញុំដែរ។⁹ ប៉ុន្តែ បើគេមិនអាចគ្រប់គ្រងខ្លួនឯងបានទេ ពួកគេគួររៀបការទៅ។ ព្រោះបើរៀបការប្រសើរជាងទុកឲ្យចិត្តនៅពុះកញ្ឆោតដដែរ។¹⁰ ឥឡូវ សម្រាប់អ្នកដែលរៀបការខ្ញុំសូមណែនាំយ៉ាងដូច្នេះវិញ មិនមែនមកពីខ្ញុំទេ តែមកពីព្រះអម្ចាស់វិញ ប្រពន្ធមិនត្រូវនៅបែកពីប្តីនោះទេ។¹¹ (ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមាននៅបែកពីប្តីមែន មិនត្រូវយកប្តីទៀតទេ នាងគួរតែរៀបការម្តងទៀតធ្វើអ្វី ឬគួរតែទៅជាសាសនិកប្តីវិញ) ហើយប្តីមិនត្រូវលែងលះប្រពន្ធដែរ។¹² ប៉ុន្តែ ចំពោះអ្នកផ្សេងទៀត ខ្ញុំនិយាយ មិនមែនព្រះអម្ចាស់ទេ ប្រសិនបើ បងប្អូនណាម្នាក់មានប្រពន្ធដែលជាអ្នកមិនជឿ ហើយបើនាងពេញចិត្តរស់នៅជាមួយគាត់ ដូច្នេះ បុរសនោះមិនគួរលែងលះនាងឡើយ។¹³ ប្រសិនបើ ស្រ្តីណាម្នាក់មានប្តីដែលជាអ្នកមិនជឿ ហើយបើគាត់ពេញចិត្តនឹងរស់ជាមួយនាង ដូច្នេះ ស្រ្តីនោះមិនគួរលែងលះប្តីឡើយ។¹⁴ ដ្បិត ប្តីដែលមិនជឿត្រូវបានញែកដោយឡែក ដោយព្រះប្រពន្ធរបស់គាត់ ហើយប្រពន្ធដែលមិនជឿត្រូវបានញែកដោយឡែក ដោយព្រះបងប្អូនប្រុសជាអ្នកជឿដែរ។ បើមិនដូច្នោះទេ កូនៗរបស់អ្នករាល់គ្នាមុខជាមិនបានស្អាតឡើង ប៉ុន្តែ ពួកគេត្រូវបានញែកដោយឡែកហើយ។¹⁵ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើប្តី ឬប្រពន្ធមិនជឿចង់បែក ចូរឲ្យពួកគាត់ទៅចុះ។ ក្នុងករណីនេះ បងប្អូនប្រុសស្រីមិនបានជាប់ចំណងសន្យាអ្វីឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅយើងដើម្បីរស់ក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត។¹⁶ ដ្បិត តើបងប្អូនអាចដឹងបានយ៉ាងដូចម្តេចថា ប្រពន្ធមាននឹងសង្គ្រោះប្តីរបស់ខ្លួនបាប? ឬ តើបងប្អូនអាចដឹងបានយ៉ាងដូចម្តេចថា ប្តីអាចនឹងសង្គ្រោះប្រពន្ធរបស់ខ្លួន? ¹⁷ ក្រៅពីនេះ ម្នាក់ៗត្រូវតែរស់នៅឲ្យបានស្របតាមព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យម្នាក់ៗ ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅ។ នេះគឺជាតួនាទីរបស់ខ្ញុំនៅក្រុមជំនុំទាំងអស់។¹⁸ តើមាននរណាបានកាត់ស្បែកពេលគាត់ទទួលជឿព្រះអង្គទេ? គាត់មិនត្រូវបង្ហាញថាគាត់មិនបានកាត់ស្បែកនោះទេ។ តើមាននរណាមិនបានកាត់ស្បែក ពេលគាត់ទទួលជឿព្រះអង្គទេ? បើដូច្នេះ គាត់មិនបាច់កាត់ស្បែកទេ។¹⁹ ដ្បិត ការកាត់ស្បែក ឬមិនបានកាត់ស្បែកមិនមែនជាបញ្ហាទេ។ អ្វីដែលជាបញ្ហានោះគឺការស្តាប់បង្គាប់តាមបទបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញទេ។²⁰ ម្នាក់ៗគួរប្រកាន់ខ្ជាប់ក្នុងការត្រាស់ហៅ តាំងពីពេលព្រះជាម្ចាស់បានហៅអ្នកនោះមកក្នុងជំនឿ។²¹ តើព្រះជាម្ចាស់បានហៅអ្នកក្នុងកាលដែលអ្នកនៅជាទាសករនៅឡើយមែនទេ? កុំបារម្ភអំពីការនោះពេក។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកមិនមែនជាទាសករ វាជាការល្អសម្រាប់ហើយ។²² ដ្បិត នរណាម្នាក់ដែលបានត្រាស់ហៅតាមរយៈព្រះអម្ចាស់ក្នុងភាពជាទាសករ នោះមានសេរីភាពក្នុងព្រះអម្ចាស់វិញ។ ដូចគ្នាផងដែរ អ្នកដែលបានទទួលសេរីភាពដោយការជឿ អ្នកនោះបានក្លាយជាទាសកររបស់ព្រះគ្រីស្ទវិញ។²³ អ្នកទាំងអស់គ្នាបានបង់ថ្លៃលោះដូចហើយ ដូច្នេះ កុំឲ្យខ្លួនអ្នកក្លាយជាទាសកររបស់មនុស្សឡើយ។²⁴ បងប្អូនអើយ មិនថាបងប្អូនរស់នៅក្នុងភាពយ៉ាងណា នៅពេលព្រះជាម្ចាស់ត្រាស់ហៅ បងប្អូននោះទេ បើបងប្អូនមានភាពយ៉ាងណា ចូរម្នាក់ៗស្ថិតក្នុងភាពនោះ នៅចំពោះព្រះអង្គបែបនោះទៅ។²⁵ ឥឡូវនេះទាក់ទងនឹងអ្នកដែលមិនទាន់រៀបការ ខ្ញុំមិនបានទទួលបញ្ជាអំពីព្រះអម្ចាស់ទេ។ ក៏ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសូមជូនយោបល់ ក្នុងនាមម្នាក់ដែលព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យមេត្តាដល់ខ្ញុំ ដែលបងប្អូនអាចទុកចិត្តបាន។²⁶ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថា ក្នុងពេលដែលមានវិបត្តិដែលកើតឡើងនៅពេលនេះ គឺជាការល្អសម្រាប់ឲ្យមនុស្សប្រុសនៅទំនេរល្អជាង។²⁷ តើអ្នកមានចំណងទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សស្រីមែនទេ? កុំរកដោះដៃពីនាងឡើយ។ តើអ្នកបានលែងប្រពន្ធមែនទេ? ដូច្នេះ កុំយកប្រពន្ធទៀតឡើយ។²⁸ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកបានរៀបការ អ្នកមិនបានធ្វើបាបអ្វីទេ។ ប្រសិនបើ មនុស្សស្រីនៅលើមិនទាន់រៀបការ នោះនាងមិនបានធ្វើបាបទេ។ មែនហើយ ពួកអ្នករៀបការហើយ មានបញ្ហាច្រើនណាស់ក្នុងជីវិត ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនៅឲ្យឆ្ងាយពីពួកគេ។²⁹ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ពេលវេលាកាន់តែខ្លីណាស់ ហើយ។ អស់អ្នកដែលមានប្រពន្ធហើយ ត្រូវកាន់ចិត្តដូចជាគ្មានប្រពន្ធ។³⁰ អស់អ្នកដែលយំសោក ដូចជាមិនយំសោក ហើយអស់អ្នកដែលអរសប្បាយ ដូចជាមិនអរសប្បាយ អស់អ្នកដែលទិញអ្វីមួយ ធ្វើដូចជាមិនមែនម្ចាស់ទ្រព្យឡើយ។³¹ ហើយអស់អ្នកដែលប្រើប្រាស់សម្បត្តិលោកីយ៍ ក៏ត្រូវកាន់ចិត្តដូចជាមិនបានប្រើប្រាស់ដែរ។ ដ្បិតពិភពលោកនេះប្រែប្រួល ហើយទីបញ្ចប់នឹងមកដល់ដែរ។³² ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនមានសេរីភាពពីការខ្វល់ខ្វាយ។ អ្នកដែលមិនរៀបការត្រូវខ្វល់ខ្វាយជាមួយអ្វីនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងធ្វើយ៉ាងណាឲ្យព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យវិញ។³³ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលបានរៀបការហើយ ត្រូវខ្វល់ខ្វាយជាមួយអ្វីដែលនៅក្នុងលោកីយ៍វិញ គឺត្រូវធ្វើយ៉ាងណាឲ្យប្រពន្ធពេញចិត្ត។³⁴ គាត់មានចិត្តបែងចែក។ មនុស្សស្រីដែលមិនរៀបការ ឬស្រ្តីព្រហ្មចារី ត្រូវខ្វល់ខ្វាយពីអ្វីដែលនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដោយញែករូបកាយ ហើយវិញ្ញាណសម្រាប់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ ស្រ្តីដែលរៀបការវិញ គឺត្រូវខ្វល់ខ្វាយពីអ្វីដែលនៅក្នុងលោកីយ៍វិញ ធ្វើយ៉ាងណាដើម្បីឲ្យប្តីពេញចិត្ត។³⁵ ខ្ញុំនិយាយការនេះ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន ហើយវាមិនជាការដាក់កំហិត បង្ខិតបង្ខំលើបងប្អូនទេ។ តែខ្ញុំនិយាយអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានថ្វាយខ្លួនដល់ព្រះអម្ចាស់ ដោយមិនមានការបង្ខិតបង្ខំ។³⁶ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់គិតថា គាត់មិនបានប្រព្រឹត្ត និងគោរព គូដណ្តឹងរបស់ខ្លួនទេ ហើយបើនាងហួសអាយុនៃការរៀបការនោះ ដូច្នេះ កុំចាំទៀត បុរសនោះគួរធ្វើតាមអ្វីដែលគាត់ចាប់។ បែបនេះគាត់មិនបានធ្វើបាបទេ។ អ្នកទាំងពីរគួររៀបការ។³⁷ ប្រសិនបើ អ្នកនោះបានប្តេជ្ញាចិត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ដោយគ្មាននរណាបង្ខំ គឺយល់ឃើញថា អាចទប់ចិត្តបាន ហើយសម្រេចចិត្តថានឹងមិនប៉ះពាល់គូដណ្តឹង របស់ខ្លួនទេនោះ គាត់ធ្វើត្រឹមត្រូវហើយ។³⁸ ដូច្នេះ បើមានអ្នកផ្សេងណាមករៀបការ ជាមួយគូដណ្តឹង គឺជាការប្រសើរ ហើយសម្រាប់អ្នកដែលជ្រើសរើសមិនរៀបការ រឹតតែប្រសើរជាងទៀត។³⁹ ប្រពន្ធត្រូវនៅជាប់នឹងប្តីជានិច្ច ដរាបណាប្តីនៅរស់។ តែបើប្តីស្លាប់ នាងមានសេរីភាពរៀបការជាមួយនរណាក៏បាន ស្រេចតែចិត្តនាង ឲ្យតែរៀបការជាមួយអ្នកជឿព្រះអម្ចាស់ដូចគ្នា។⁴⁰ ប៉ុន្តែ តាមការគិតរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើ នាងមិនយកប្តីទៀតទេនោះ នាងនឹងបានសប្បាយជាង។ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ព្រោះខ្ញុំយល់ថា ខ្ញុំក៏មានព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយដែរ។

ជំពូក 8

¹ ឥឡូវនេះ ទាក់ទងនឹងអាហារដែលបានសែនដល់ព្រះក្លែងក្លាយ ពួកយើងដឹងហើយថា «យើងទាំងអស់គ្នាបានចេះដឹង»។ ការចេះដឹងតែងធ្វើឲ្យចិត្តប៉ោងឡើង តែក្តីស្រឡាញ់ស្អាងចិត្តឡើងវិញ។ ² ប្រសិនបើ អ្នកណាគិតថាខ្លួនចេះដឹងអ្វីមួយ ម្នាក់នោះមិនទាន់ចេះដឹងដូចអ្វីដែលគាត់គួរដឹងនោះទេ។ ³ ប៉ុន្តែបើ អ្នកណាស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះនឹងទទួលបានការចេះដឹងតាមរយៈព្រះអង្គ។ ⁴ ដូច្នេះ និយាយអំពីការបរិភោគអាហារដែលសែនដល់ព្រះក្លែងក្លាយ ពួកយើងដឹងពីការនេះ «ព្រះក្លែងក្លាយនៅក្នុងលោកីយ៍នេះគ្មានន័យអ្វីទេ» ហើយ «គឺគ្មានព្រះណាផ្សេងឡើយ ក្រៅពីព្រះជាម្ចាស់តែមួយគត់»។ ⁵ ទោះបីមានអ្វីៗដែលមនុស្សលោកចាត់ទុកជាព្រះនៅលើមេឃ ឬនៅលើផែនដីក៏ដោយ ដ្បិតពួកនោះគឺមានច្រើនណាស់ «ព្រះផ្សេងៗ» ហើយ «ម្ចាស់ផ្សេងៗ»។ ⁶ ប៉ុន្តែ យើងវិញ «គឺយើងមានព្រះបិតាតែមួយប៉ុណ្ណោះ ព្រះអង្គគឺជាអ្វីទាំងអស់ ហើយជាព្រះផ្តល់ជីវិតឲ្យយើងរស់ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទតែមួយ តាមរយៈព្រះអង្គគ្រប់យ៉ាងបានកើតឡើង និងយើងបានកើតមកតាមគរយៈព្រះអង្គ»។ ⁷ ទោះជាយ៉ាងក៏ដោយ មិនមែនគ្រប់គ្នាមានចំណេះដឹងនេះទេ។ អ្នកខ្លះនៅតែជំពាក់ចិត្តនឹងព្រះក្លែងក្លាយនៅឡើយ គេហូបសាច់ទាំងនោះទុកដូចជាសំណែន។ ហើយដោយគេរិះគិតមិនបានជិតដល់ ក៏នឹកស្មានថា ខ្លួនត្រូវសៅហ្មង ហើយទៅជាខ្សោយ។ ⁸ ប៉ុន្តែ អាហារមិនអាចនាំយើងចូលជិតព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ។ បើយើងមិនអាក្រក់អ្វីទេ ប្រសិនបើយើងហូបអាហារទាំងនោះ ហើយវាក៏មិនចម្រើនអ្វីដែល ប្រសិនបើ យើងទទួលវានោះ។ ⁹ ហេតុនេះហើយ សូមបងប្អូនប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួន កុំឲ្យសិទ្ធិសេរីភាពរបស់បងប្អូននាំឲ្យអ្នកដែលមានជំនឿទន់ខ្សោយធ្លាក់ក្នុងអំពើបាបនោះឡើយ។ ¹⁰ ដ្បិត ឧបមាថា មានអ្នកណាម្នាក់បានឃើញអ្នក គឺជាអ្នកដឹងអំពីការហូបអាហារ ទៅហូបរបស់សែនក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះក្លែងក្លាយ។ តើនេះមិនមែនជាមនសិការទន់ខ្សោយរបស់គាត់ ដែលជំរុញគាត់ឲ្យហូបអ្វីដែលបានសែនដល់រូបព្រះទេឬអី? ¹¹ ដូច្នេះ ដោយព្រោះការយល់ដឹងអំពីសេចក្តីពិតនៃធម្មជាតិនៃព្រះរូបចម្លាក់ ធ្វើឲ្យអ្នកទន់ខ្សោយជាង គឺបងប្អូនដែលព្រះគ្រីស្ទបានសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ គឺត្រូវបំផ្លាញវិញ។ ¹² ដោយបងប្អូនប្រព្រឹត្តអំពើបាបបែបនេះចំពោះបងប្អូនដទៃទៀតៗ និងធ្វើឲ្យមនសិការរបស់គេកាន់តែអាប់ឱនថែមទៀត នោះបងប្អូនក៏ដូចជាបានប្រព្រឹត្តអំពើបាបចំពោះព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ¹³ ហេតុនេះ ប្រសិនបើ ចំណីអាហារណាមួយធ្វើឲ្យបងប្អូនរបស់ខ្ញុំធ្លាក់ក្នុងអំពើបាប ខ្ញុំនឹងមិនហូបទៀតជាដាច់ខាត ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនខ្ញុំរាតចិត្តបាត់ជំនឿ។

ជំពូក 9

1 តើខ្ញុំគ្មានមានសេរីភាពមែនទេ? តើខ្ញុំមិនមែនជាសាវ័កទេឬអី? តើខ្ញុំមិនបានឃើញព្រះយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់ទេឬ? តើបងប្អូនមិនមែនជាស្នាដៃរបស់ខ្ញុំ ក្នុងការបម្រើព្រះអម្ចាស់ទេឬអី? 2 ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនមែនជាសាវ័កសម្រាប់អ្នកដទៃផ្សេងទៀត យ៉ាងហោចណាស់ក៏សម្រាប់បងប្អូនដែរ។ បងប្អូនជាកសិករតាងបញ្ជាក់ថា ខ្ញុំពិតជាមានមុខងារជាសាវ័កនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ 3 ខ្ញុំសូមឆ្លើយចំពោះអស់អ្នកដែលចោទប្រកាន់ខ្ញុំដូចតទៅនេះ 4 នេះគឺជាការពាររបស់ខ្ញុំ ចំពោះអស់អ្នកដែលចោទប្រកាន់ខ្ញុំ តើយើងគ្មានសិទ្ធិ នឹងហូប ហើយផឹកទេឬ? 5 តើយើងគ្មានសិទ្ធិក្នុងការនាំប្រពន្ធ ដែលជាអ្នកជឿ ដូចជាសាវ័កឡើយ? ក៏ដូចបងប្អូនដែលនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ និងដូចជាលោកកេតាសទេឬអី? 6 ឬមួយមានតែលោកបារណាបាស និងខ្ញុំទេ ដែលត្រូវធ្វើការនោះ? 7 ដែលមានអ្នកណាចូលបម្រើជាកងទ័ព ហើយបើកប្រាក់ខែពីខ្លួនឯងទេ? តើមានអ្នកដាំដើមទំពាំងបាយជូរ ហើយមិនហូបផ្លែរបស់វាដែរឬទេ? ឬដែលមាននរណាចិញ្ចឹមហ្វូងសត្វ ហើយមិនពិសាទឹកដោះរបស់សត្វនោះដែរឬទេ? 8 តើខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះផ្អែកទៅលើសិទ្ធិជាមនុស្សជាតិមែនទេ? តើក្រឹត្យវិន័យមិនបានចែងបែបនេះដែរទេឬអី? 9 ដ្បិត ក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេមានចែងទុកថា៖ «កុំឃុំមាត់គោ នៅពេលបញ្ជាន់ស្រូវនោះឡើយ»។ តើព្រះជាម្ចាស់មិនបានយកព្រះហឫទ័យទុកដាក់ដល់គោទេឬអី? 10 តើព្រះអង្គមិនបានមានបន្ទូលពីយើងទេមែនឬ? ក៏មានសេចក្តីចែងទុកអំពីយើងដែរ ពីព្រោះអ្នកដែលក្លៀសប្លំលៃ ត្រូវសង្ឃឹមថានឹងបានផល ហើយអ្នកបោកបែនក៏ត្រូវសង្ឃឹមថានឹងបានផលក្នុងរដូវចម្រុតដែរ។ 11 ប្រសិនបើយើងបានសាបព្រោះអ្វីខាងព្រះវិញ្ញាណនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា តើយើងច្រើនយកផលអ្វីដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិ ក្នុងលោកិយពីបងប្អូនទេឬអី? 12 ប្រសិនបើ អ្នកផ្សេងមានសិទ្ធិទទួលប្រយោជន៍ពីបងប្អូន តើយើងគ្មានសិទ្ធិដើម្បីទទួលពីបងប្អូនជាអ្នកទាំងនោះទេឬអី? យ៉ាងណាក៏ដោយ យើងមិនបានយកសិទ្ធិនេះមកប្រើឡើយ។ ឆ្ងាយទៅវិញ យើងសុខចិត្តស្ម័គ្រចិត្តបែបយ៉ាង កុំឲ្យវាប្លាយជាឧបសគ្គដល់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ 13 តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា អស់អ្នកដែលបម្រើនៅព្រះវិហារ នឹងទទួលផលពីព្រះវិហារវិញនោះ? តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា អស់អ្នកដែលបម្រើនៅលើអាសនៈនឹងទទួលបានចំណែកដែលបានថ្វាយលើអាសនៈនោះ? 14 ដូចគ្នាដែរ ព្រះអម្ចាស់បានមានព្រះបន្ទូលបង្គាប់ថា អស់អ្នកដែលប្រកាសដំណឹងល្អ គួរតែរស់នៅពីផលដ៏ដ៏ណឹងល្អនោះដែរ។ 15 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានយកសិទ្ធិទាំងនោះទេ។ ហើយខ្ញុំក៏មិនបានធ្វើសំបុត្រនេះមកដល់បងប្អូនដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំសុខចិត្តស្លាប់ល្អជាង គ្មាននរណាអាចដកយកកិត្តិយសនេះចេញពីខ្ញុំបានឡើយ។ 16 ដ្បិត ប្រសិនបើ ខ្ញុំប្រកាសដំណឹងល្អនោះខ្ញុំគ្មានហេតុនឹងមានអំណរទេ ដោយព្រោះតែខ្ញុំត្រូវតែធ្វើការនោះ។ ហើយប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនផ្សាយដំណឹងល្អទេ នោះវេទនាដល់ខ្ញុំហើយ! 17 ដ្បិត ប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្វើការដោយការពេញចិត្ត ខ្ញុំនឹងមានរង្វាន់។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមិនដោយការពេញចិត្តទេ ខ្ញុំនៅតែមានភាពទទួលខុសត្រូវ ទៅលើអ្វីដែលជាចំណែករបស់ខ្ញុំ។ 18 តើអ្វីទៅដែលជាង្វាន់របស់ខ្ញុំ? ពេលខ្ញុំបានផ្សាយដំណឹងល្អ ដោយឥតគិតថ្លៃ ហើយមិនបានប្រើសិទ្ធិជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អឡើយ។ 19 ដ្បិត ខ្ញុំមានសេរីភាពពីអ្វីៗទាំងអស់ ខ្ញុំបានក្លាយទៅជាអ្នកបម្រើដល់គ្រប់គ្នា ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាននាំមនុស្សជាច្រើនថែមទៀត។ 20 ក្នុងចំណោមសាសន៍យូដានោះខ្ញុំក៏ដូចយូដា គឺដើម្បីឈោងចាប់សាសន៍យូដាផងដែរ។ សម្រាប់អ្នកដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យ ខ្ញុំក៏ដូចជាអ្នកស្ថិតនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យ គឺដើម្បីឈោងចាប់អ្នកទាំងនោះផងដែរ។ ខ្ញុំបានធ្វើការទាំងនោះ បើទោះបីជាខ្លួនខ្ញុំមិនបាននៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យទេ។ 21 សម្រាប់អស់អ្នកដែលគ្មានក្រឹត្យវិន័យ ខ្ញុំក៏ដូចជាអ្នកដែលគ្មានក្រឹត្យវិន័យដែរ ទោះបីខ្ញុំមិនមែននៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្តី តែខ្ញុំគឺនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យនៃព្រះគ្រីស្ទវិញ។ ខ្ញុំធ្វើការនេះដោយចង់ឈោងចាប់ អ្នកដែលគ្មានក្រឹត្យវិន័យដែរ។ 22 សម្រាប់អ្នកដែលខ្សោយ ខ្ញុំក៏ដូចអ្នកទាំងនោះដែរ ដូច្នេះ ខ្ញុំអាចឈោងចាប់អ្នកទាំងនោះ។ ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់សម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ ដូច្នេះ អ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើអាចនឹងឈោងចាប់អ្នកខ្លះថ្វាយព្រះអង្គ។ 23 ខ្ញុំធ្វើការទាំងអស់ដើម្បីប្រយោជន៍នៃដំណឹងល្អ ដើម្បីឲ្យបានចូលរួមទទួលព្រះពរដ៏ដ៏ណឹងល្អនោះ។ 24 តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា អ្នករត់ប្រណាំងទាំងអស់ត្រូវរត់ដល់ទីប្រកួត ប៉ុន្តែមានតែម្នាក់ទេដែលនឹងទទួលក្នុងជ័យ? ដូច្នេះ ចូលរត់ឲ្យបានក្នុងជ័យ។ 25 អ្នករត់ប្រណាំងខំហ្វឹកហាត់គ្រប់គ្រងខ្លួនឯងក្នុងការហាត់សម។ ពួកគេធ្វើយ៉ាងនេះដើម្បីឲ្យបានទទួលក្នុងជ័យដែលខូចរលួយ រីឯយើងវិញ យើងនឹងទទួលក្នុងជ័យដែលមិនចេះរលាយសាបសូន្យឡើយ។ 26 ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនបានរត់ដោយគ្មានគោលដៅ ហើយមិនដាល់ដូចជាលើខ្សាល់នោះដែរ។ 27 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំរត់ដំរូបកាយខ្ញុំយ៉ាងតឹងរ៉ឹង ហើយខ្ញុំធ្វើម្ចាស់លើរូបកាយខ្លួនឯង ក្រោយពីបានប្រកាសដំណឹងល្អដល់អ្នកឯទៀតហើយ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់បែរជាត្រូវមិនទទួលស្គាល់វិញ។

ជំពូក 10

¹ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនដឹងថា បុព្វបុរស របស់យើងសុទ្ធតែបានដើរក្រោមពពក និងបានដើរឆ្លងសមុទ្រទាំងអស់គ្នា។ ² ពួកលោកបានទទួលពិធីជ្រមុជជាមួយលោកម៉ូសេក្នុងពពក និងក្នុងសមុទ្រ។ ³ ហើយពួកគាត់ហូបអាហារខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ⁴ គ្រប់គ្នាពិសាទឹកខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ដ្បិតពួកលោកបានពិសាទឹកខាងវិញ្ញាណពីច្នៃ ដែលដើរតាមគេ និងថ្មនោះគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ⁵ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់មិនបានសព្វព្រះហឫទ័យនឹងពួកគេភាគច្រើន ហើយសាកសពរបស់ពួកគេជាច្រើនបានស្លាប់នៅទីរំហោស្ថាន។ ⁶ ឥឡូវ ការទាំងនោះគឺជាកំរូសម្រាប់យើង ដើម្បីកុំឲ្យយើងប្រាថ្នាចង់ធ្វើការអាក្រក់ដូចបុព្វបុរសយើងបានធ្វើឡើយ។ ⁷ កុំថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ ដូចពួកបុព្វបុរសយើងខ្លះបានធ្វើនោះឡើយ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងថា៖ «បណ្តាលជនបានអង្គុយស៊ីដឹក ហើយក្រោកលេងសប្បាយ»។ ⁸ សូមកុំឲ្យយើងប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ដូចពួកគេភាគច្រើនបានធ្វើឡើយ។ ដែលជាហេតុនាំឲ្យពួកគេស្លាប់អស់ពីរម៉ឺនបីពាន់នាក់ក្នុងរយៈពេលតែមួយថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ។ ⁹ ហើយយើងមិនត្រូវល្បងលជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដូចពួកគេជាច្រើនបានល្បងល ហើយក៏បានវិនាសទៅដោយពស់ចឹកឡើយ។ ¹⁰ ក៏កុំឲ្យគួញត្រូវដូចពួកគេភាគច្រើនបានធ្វើ ហើយក៏បានវិនាស ដោយទេវតានៃសេចក្តីស្លាប់។ ¹¹ ដូច្នេះ ការទាំងនេះបានកើតឡើងដល់ពួកគេ គឺជាកំរូសម្រាប់យើង។ ហើយមានសេចក្តីចែងទុក ដើម្បីទូន្មានពួកយើងដែលរស់នៅជំនាន់ចុងក្រោយបង្អស់នេះ។ ¹² ដូច្នេះ ចូរឲ្យគ្រប់គ្នាដែលគិតថា គាត់នឹងឈរ ត្រូវប្រយ័ត្នប្រយែងឡើង ដើម្បីកុំឲ្យគាត់ត្រូវដួលចុះវិញ។ ¹³ គ្មានការល្បងលណាមួយកើតមានដល់បងប្អូន ក្រៅពីការល្បងលដែលមនុស្សលោកតែងជួបប្រទះនោះឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យស្មោះត្រង់ ព្រះអង្គមិនបណ្តោយឲ្យសាតាំងល្បងលបងប្អូនហួសពីកម្លាំងរបស់បងប្អូនទេ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលបងប្អូនជួបការល្បងល ព្រះអង្គនឹងប្រទានមធ្យោបាយឲ្យបងប្អូនចេញរួច និងឲ្យបងប្អូនអាចទ្រាំទ្របាន។ ¹⁴ ដូច្នេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូររត់ចេញពីព្រះក្លែងក្លាយចុះ។ ¹⁵ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះទៅបងប្អូនដោយគិតដល់បងប្អូនទេ ដូច្នេះហើយ បងប្អូនអាចធ្វើការវិនិច្ឆ័យនូវពាក្យដែលខ្ញុំនិយាយនេះ។ ¹⁶ ពេលយើងលើកពែងនៃព្រះពរឡើង តើមិនមានន័យថា យើងចូលរួមជាមួយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេឬអី? នំប៉័ងដែលយើងកាច់ តើយើងមិនបានចូលរួមជាមួយព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែរទេឬអី? ¹⁷ ព្រោះយើងទាំងអស់គ្នាបានទទួលចំណែកពីនំប៉័ងតែមួយ ទោះបីយើងមានគ្នាច្រើនក្តី តែរូបកាយតែមួយទេ។ យើងទាំងអស់គ្នារួមគ្នាមកជារូបកាយតែមួយ ក្នុងការកាច់នំប៉័ង។ ¹⁸ ចូរមើលអំពីសាសន៍អ៊ីស្រាអែល តើអស់អ្នកដែលហូបតង្វាយដែលថ្វាយជាយញ្ញបូជា មានចំណែកនៅក្នុងអាសនៈ? ¹⁹ តើខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីអ្វី? តើព្រះក្លែងក្លាយមានប្រយោជន៍ទេ? ឬតើអាហារដែលបានសែនដល់ព្រះក្លែងក្លាយគ្មានប្រយោជន៍ទេឬអី? ²⁰ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនិយាយអំពីការអ្វីដែលសាសន៍ដទៃថ្វាយយញ្ញបូជា ពួកគេថ្វាយការទាំងនោះទៅដល់អារក្ស មិនមែនថ្វាយទៅព្រះម្ចាស់ទេ។ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យបងប្អូនមានចំណែកអ្វីជាមួយអារក្សឡើយ! ²¹ បងប្អូនមិនអាចដឹកពីពែងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយនិងពីពែងរបស់អារក្សផងបាននោះទេ។ បងប្អូនមិនអាចប្រកបរួមតុរបស់ព្រះជាម្ចាស់ផង ហើយរួមតុរបស់អារក្សផងនោះទេ។ ²² ឬមួយក៏យើងចង់ឲ្យព្រះអម្ចាស់មានព្រះហឫទ័យប្រចណ្ឌ? តើយើងខ្លាំងពូកែជាងព្រះអង្គឬ? ²³ «យើងមានសិទ្ធិនឹងធ្វើអ្វីៗទាំងអស់បានមែន» ប៉ុន្តែ ការទាំងនោះមិនមែនសុទ្ធតែមានប្រយោជន៍នោះទេ។ «យើងមានសិទ្ធិនឹងធ្វើអ្វីៗទាំងអស់បានមែន» ប៉ុន្តែ ការទាំងនោះមិនមែនសុទ្ធតែធ្វើឲ្យមនុស្សចម្រើនឡើងទេ។ ²⁴ ចូរកុំឲ្យមាននរណាស្វែងរកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរឲ្យម្នាក់ៗស្វែងរកប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកដិតខាងរបស់ខ្លួនវិញ។ ²⁵ បងប្អូនអាចហូបអ្វីៗដែលគេលក់នៅតាមផ្សារតាមចិត្តបាន ដោយមិនបាច់សួរទេ ព្រោះខ្លាចធ្វើខុសនឹងមនសិការ។ ²⁶ ដ្បិត «ផែនដី និងអ្វីៗដែលស្ថិតនៅលើផែនដី សុទ្ធតែជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអម្ចាស់ទាំងអស់»។ ²⁷ ប្រសិនបើ មានអ្នកមិនជឿអញ្ជើញបងប្អូនទៅបរិភោគអាហារ ហើយបងប្អូនយល់ព្រមទៅ សូមបរិភោគអាហារទាំងប៉ុន្មាន ដែលគេលើកមកជូនបងប្អូន មិនបាច់សួរទេ ព្រោះខ្លាចធ្វើខុសនឹងមនសិការ។ ²⁸ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ មានគេប្រាប់ថា៖ «អាហារនេះបានសែនដល់ព្រះដទៃហើយ» កុំហូបធ្វើអ្វី។ ធ្វើបែបនេះគឺដើម្បីជាប្រយោជន៍សម្រាប់អ្នកដែលបានប្រាប់ ហើយក៏កុំឲ្យខុសនឹងមនសិការដែរ។ ²⁹ ខ្ញុំមិនបាននិយាយថាខុសនឹងមនសិការរបស់បងប្អូននោះទេ តែបារម្ភពីមនសិការអ្នកដទៃវិញ។ ដ្បិត ហេតុអ្វីបានជាសេរីភាពរបស់ខ្ញុំ ត្រូវបានជំនុំជម្រះដោយសារមនសិការរបស់អ្នកដទៃទៅវិញ? ³⁰ ប្រសិនបើខ្ញុំទទួលបានអាហារទាំងមានឥរិយាបថល្អ ហេតុអ្វីបានជាគេរិះគន់ខ្ញុំអំពីអាហារ ដែលខ្ញុំបានអរព្រះគុណព្រះអង្គរួចហើយនោះទៅវិញ? ³¹ ដូច្នេះ ទោះបីបងប្អូនហូបឬផឹកអ្វី ឬទោះបីបងប្អូនធ្វើការអ្វីក៏ដោយ ត្រូវធ្វើទាំងអស់ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ³² សូមបងប្អូនកុំធ្វើឲ្យសាសន៍យូដា សាសន៍ក្រិក ឬក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់រាតចិត្តឡើយ។ ³³ ខ្ញុំបានព្យាយាមផ្តាច់ចិត្តមនុស្សទាំងអស់ ក្នុងគ្រប់កិច្ចការ។ ខ្ញុំមិនស្វែងរកផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនទេ គឺស្វែងរកប្រយោជន៍សម្រាប់មនុស្សជាច្រើនវិញ។ ខ្ញុំធ្វើការនេះដើម្បីឲ្យពួកគេទទួលបានការសង្គ្រោះ។

ជំពូក 11

¹ ចូរយកតម្រាប់តាមខ្ញុំ ដូចខ្ញុំផ្ទាល់បានយកតម្រាប់តាមព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ² ឥឡូវ ខ្ញុំសូមសរសើរបងប្អូន ដោយបងប្អូននឹកដល់ខ្ញុំក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ខ្ញុំសូមសរសើរបងប្អូន ដោយព្រោះបងប្អូនបានធ្វើតាមរបៀបដែលខ្ញុំបាននាំមកដល់បងប្អូន។ ³ ឥឡូវខ្ញុំចង់ប្រាប់បងប្អូនឲ្យដឹងថាព្រះគ្រីស្ទគឺជាក្បាលរបស់មនុស្សគ្រប់រូប ហើយមនុស្សប្រុសគឺជាក្បាលរបស់មនុស្សស្រីនិងព្រះជាម្ចាស់គឺជាក្បាលរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ⁴ បុរសណាដែលអធិស្ឋាន ឬថ្លែងព្រះបន្ទូល ដោយបិតបាំងក្បាល បុរសនោះមិនឲ្យតម្លៃក្បាលខ្លួនឯងហើយ។ ⁵ ប៉ុន្តែ ស្ត្រីណាម្នាក់ដែលអធិស្ឋាន ឬថ្លែងព្រះបន្ទូលដោយគ្មានអ្វីគ្របលើក្បាលទេ នាងមិនឲ្យតម្លៃក្បាលរបស់នាងឡើយ។ ដ្បិតធ្វើបែបនេះគឺជាអ្វីមួយដែលប្រៀបដូចជានាងបានកោរក្បាលរបស់នាងដែរ។ ⁶ បើស្ត្រីណាមិនទទួលស្បែកនៅលើក្បាលទេ ឲ្យនាងកោរសក់តែម្តងទៅ ប៉ុន្តែ បើការកាត់សក់ ឬកោរសក់ នាំឲ្យស្ត្រីអាម៉ាស់មុខដូច្នេះ នាងត្រូវតែទទួលស្បែកនៅលើក្បាលរបស់នាង។ ⁷ ដ្បិត បុរសមិនគួរទទួលស្បែកលើក្បាលឡើយ ព្រោះគេគឺជាបុរសភាព និងជាសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ រីឯស្ត្រី នាងគឺជាសិរីរុងរឿងរបស់ប្តីវិញ។ ⁸ ដ្បិត បុរសមិនបានកើតពីស្ត្រីទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ស្ត្រីបានកើតពីបុរសវិញ។ ⁹ ដ្បិត បុរសមិនបានបង្កើតសម្រាប់ស្ត្រីទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ស្ត្រីបានបង្កើតសម្រាប់បុរសវិញ។ ¹⁰ នេះជាមូលហេតុ ស្ត្រីត្រូវតែទទួលស្បែកជាសញ្ញានៃសិទ្ធិអំណាចលើក្បាលរបស់នាង ពីព្រោះតែយល់ដល់ពួកទេវតា។ ¹¹ ប៉ុន្តែ ក្នុងព្រះជាម្ចាស់ មនុស្សស្រីមិនមានភាពឯករាជ្យពីបុរសឡើយ ហើយបុរសក៏មិនមានភាពឯករាជ្យពីមនុស្សស្ត្រីដែរ។ ¹² ដ្បិត ស្ត្រីយកចេញពីបុរសមក បុរសក៏កើតចេញមកពីស្ត្រីយ៉ាងនោះដែរ។ ហើយអ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ ចូរវិនិច្ឆ័យពីខ្លួនអ្នកចុះ តើវាពិតជាមិនសមរម្យដែលស្ត្រីអធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់ដោយគ្មានស្បែកគ្របក្បាលនោះ? ¹⁴ សូម្បីតែធម្មជាតិក៏បានបង្ហាញឲ្យយើងដឹងដែរថា បើប្រុសៗទុកសក់វែង តើវាជាការអាម៉ាស់មុខគាត់ណាស់ឬ? ¹⁵ តើធម្មជាតិមិនបង្រៀនអ្នកទេឬអីថា បើស្រីសក់វែងជាសិរីរុងរឿងរបស់នាងនោះ? តាមពិត ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យស្ត្រីមានសក់វែង ទុកដូចជាស្បែកនៅលើក្បាលរបស់នាង។ ¹⁶ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ចង់រករឿងពីការនេះ យើងមិនមានសេចក្តីណាផ្សេងទៀតដែរ ហើយក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនមានដែរ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ តាមសេចក្តីណែនាំខាងក្រោមនេះ ខ្ញុំមិនសរសើរបងប្អូនឡើយ។ ដ្បិត ពេលបងប្អូនមកជួបប្រជុំគ្នា វាមិនបានធ្វើឲ្យប្រសើរជាងមុននោះទេ ប៉ុន្តែ បានធ្វើឲ្យអាក្រក់ជាងមុនទៅទៀត។ ¹⁸ ដ្បិតពីដំបូង ខ្ញុំបានឮថា ពេលដែលបងប្អូនបានមកជួបប្រជុំនៅព្រះវិហារ ហើយមានការបែកបាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូន ទៅជាបក្សពួកខ្ញុំជឿថាបែបនោះ។ ¹⁹ ដ្បិតគឺមានការទាស់ប្រឆាំងគ្នា ក្នុងចំណោមបងប្អូន ដូច្នេះ អ្នកណាដែលធ្វើការនេះនឹងត្រូវបានស្គាល់នៅក្នុងចំណោមបងប្អូន។ ²⁰ ដូច្នេះ ពេលបងប្អូនមកប្រជុំគ្នា នោះមិនមែនយើងហូបដូចជាពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះអម្ចាស់ទេ។ ²¹ ពេលណាដែលអ្នកហូប នោះគ្រប់គ្នាខំហូបអាហារ របស់ខ្លួនឲ្យតែឆ្អែតមុន អាហារអ្នកផ្សេងមកដល់។ បានជាមានមួយនៅឃ្លាន ហើយមួយទៀតស្រវឹង។ ²² តើអ្នករាល់គ្នាគ្មានផ្ទះ សម្រាប់ដើម្បីហូបអាហារទេឬអី? តើអ្នកមើលងាយដល់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយចង់ធ្វើឲ្យពួកអ្នកដែលគ្មានអ្វីនោះ មានសេចក្តីខ្មាសប្រអី? តើគួរឲ្យខ្ញុំនិយាយនឹងបងប្អូនថាដូចម្តេច? គួរឲ្យសរសើរបងប្អូនឬអី? ខ្ញុំនឹងមិនសរសើរបងប្អូនសម្រាប់ការនេះទេ! ²³ ដ្បិត ខ្ញុំបានទទួលអ្វីដែលមកពីព្រះអម្ចាស់ ហើយក៏ផ្តល់ដល់អ្នករាល់គ្នា គឺថានៅពេលយប់ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូត្រូវគេបញ្ជូន នោះទ្រង់បានកាច់នំប៉័ង។ ²⁴ ក្រោយពីព្រះជាម្ចាស់អរព្រះគុណរួចហើយ ក៏កាច់នំប៉័ងដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នេះជារូបកាយខ្ញុំ ដែលត្រូវកាច់សម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ចូរធ្វើកិច្ចនេះ ទុកជាសេចក្តីរំលឹកពីខ្ញុំចុះ»។ ²⁵ ក្នុងរបៀបដដែល ព្រះជាម្ចាស់ក៏យកពែងបន្លាប់ពីបានបរិភោគហើយដោយព្រះបន្ទូលថា៖ «ពែងនេះជាសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី ដោយនូវឈាមខ្ញុំ។ ចូរធ្វើដូច្នេះរាល់វេលាណាដែលដឹក ទុកជាសេចក្តីរំលឹកដល់ខ្ញុំ»។ ²⁶ ដ្បិត ពេលណាដែលបងប្អូនហូបនំប៉័ង ហើយដឹកពីពែងនេះ បងប្អូនបានប្រកាសពីការសុគតរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដរាបដល់ព្រះអង្គយាងមកវិញ។ ²⁷ ដូច្នេះ អ្នកណាដែលបរិភោគនំប៉័ង ឬដឹកពីពែងនៃព្រះអម្ចាស់បែបមិនគួរសម នឹងមានទោសចំពោះព្រះកាយ ហើយនិងព្រះលោហិតរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ²⁸ ត្រូវឲ្យមនុស្សពិនិត្យខ្លួនឯងមើលហើយរួចសូមហូបនំប៉័ង ហើយដឹកពីពែងនោះចុះ។ ²⁹ ដ្បិត អ្នកណាដែលហូប និងដឹកបែបមិនគួរសមចំពោះព្រះកាយ អ្នកនោះហូបហើយដឹកដោយជាប់ក្នុងការជំនុំជម្រះដល់ខ្លួនវិញ។ ³⁰ ដោយហេតុនេះហើយបានជាមានមនុស្សច្រើននៅក្នុងបងប្អូន ទៅជាខ្សោយ ហើយឈឺ ក៏មានអ្នកខ្លះបានដេកលក់ទៅហើយដែរ។ ³¹ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងបានពិចារណាអំពីខ្លួនយើងសិន យើងមិនត្រូវជាប់ជំនុំជម្រះឡើយ។ ³² ប៉ុន្តែ ពេលយើងជាប់ជំនុំជម្រះដោយព្រះអម្ចាស់ ពួកយើងបានទទួលការកែតម្រូវទេ ដូច្នេះ យើងមិនជាប់ក្នុងទោសជាមួយលោកីយ៍ឡើយ។ ³³ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ កាលណាបងប្អូនប្រជុំគ្នា ដើម្បីនឹងបរិភោគគ្នារង់ចាំឲ្យបានរួចរាល់ទាំងអស់គ្នា។ ³⁴ បើសិនជាអ្នកណាឃ្លាន សូមឲ្យអ្នកនោះហូបនៅផ្ទះចុះ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាប្រជុំទៅ នាំឲ្យជាប់មានទោសឡើយ ឯការឯទៀត ដល់កាលណាខ្ញុំមក នោះខ្ញុំនឹងសម្រេចគ្រប់ទាំងអស់។

ជំពូក 12

¹ បងប្អូនអើយ អំពីអំណោយទានខាងវិញ្ញាណ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យបងប្អូនទៅជាល្ងង់ទេ។ ² បងប្អូនដឹងហើយថា ពីដើមបងប្អូនជាសាសន៍ដទៃ ដែលត្រូវបង្វែរទៅឯ រូបព្រះគេ តាមរបៀបអ្វីដែលបងប្អូនបានដឹកនាំដោយពួកគេ។ ³ ដូច្នេះ បានជាខ្ញុំប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងថា មិនដែលមានអ្នកណានិយាយដោយនូវព្រះវិញ្ញាណ នៃព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់ថា៖ «ព្រះយេស៊ូត្រូវបណ្តាសា» ក៏គ្មានអ្នកណាអាចនិយាយថា៖ «ព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះអម្ចាស់» បានទេ លើកតែដោយតែព្រះវិញ្ញាណ ដ៏វិសុទ្ធបើកបង្ហាញ។ ⁴ ឥឡូវ អំណោយទាន នោះមានផ្សេងៗពីគ្នា ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណដដែល។ ⁵ ហើយក៏មានមុខងារផ្សេងៗពីគ្នា ប៉ុន្តែ គឺជាព្រះអម្ចាស់តែមួយ ⁶ ហើយក៏មានមុខងារផ្សេងៗពីគ្នាដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់តែមួយដែលធ្វើឲ្យមុខងារទាំងនោះដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ⁷ ឥឡូវ ព្រះអង្គប្រទានឲ្យព្រះវិញ្ញាណសម្តែង មកក្នុងគ្រប់គ្នា ដើម្បីឲ្យបានប្រយោជន៍សម្រាប់គ្រប់ការទាំងអស់។ ⁸ ដ្បិត ព្រះអង្គប្រទានឲ្យម្នាក់មានពាក្យសម្តីនៃប្រាជ្ញាវង្ស ដោយសារព្រះវិញ្ញាណ ហើយឲ្យម្នាក់ទៀតមានពាក្យសម្តីនៃចំណេះដឹង តាមព្រះវិញ្ញាណដដែល។ ⁹ ដើម្បី ឲ្យម្នាក់ផ្សេងទៀតមានជំនឿ ដោយនូវព្រះវិញ្ញាណដដែល ហើយឲ្យមួយ ទៀតបានអស់ទាំងអំណោយទាននៃការប្រោសឲ្យជា ដោយព្រះវិញ្ញាណតែមួយ។ ¹⁰ ដើម្បីឲ្យម្នាក់ទៀតបានសម្តែងបុព្វិយាមិ និងឲ្យម្នាក់ទៀត ចេះថ្លែងព្រះបន្ទូល។ ហើយប្រទានឲ្យម្នាក់ទៀតសង្កេតស្គាល់អស់ទាំងវិញ្ញាណ ឲ្យម្នាក់ទៀតចេះនិយាយភាសាដទៃ ហើយឲ្យម្នាក់ទៀតចេះបកប្រែភាសាដទៃ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ គឺជាព្រះវិញ្ញាណតែមួយដដែលនោះឯង ដែលធ្វើគ្រប់ការទាំងនោះ ទាំងផ្តល់អំណោយទានឲ្យគ្រប់គ្នារៀងៗខ្លួន តាមដែលព្រះជាម្ចាស់ជ្រើសរើស។ ¹² ដ្បិត ដូចជារូបកាយមួយមានអវយវៈច្រើន ហើយអវយវៈទាំងនោះ ទោះមានច្រើនក៏ពិត តែមកពីរូបកាយតែមួយ ដូច្នេះក៏ដូចជាព្រះកាយនៃព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ¹³ ដ្បិត យើងបានទទួលពិធីជ្រមុជចូលក្នុងរូបកាយតែមួយ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ទោះបីជាសាសន៍យូដា ឬសាសន៍ក្រិក អ្នកបម្រើ ឬអ្នកជាតិ ហើយ គ្រប់គ្នាក៏បានត្រូវដឹកពីព្រះវិញ្ញាណតែមួយដែរ។ ¹⁴ ដ្បិត រូបកាយមិនមែនមានអវយវៈតែមួយនោះទេ តែមានច្រើន។ ¹⁵ ប្រសិនបើ ដឹងនិយាយថា៖ «ខ្ញុំមិនមែនជាដៃទេ ខ្ញុំក៏មិនមែនជាចំណែកនៃរូបកាយដែរ» ក៏គ្មានចំណែកណាដែលតូចជាងគេនៃរូបកាយនោះទេ។ ¹⁶ ហើយប្រសិនបើ ត្រចៀកនិយាយថា៖ «ពីព្រោះខ្ញុំមិនមែនជាភ្នែក ខ្ញុំមិនមែនជាផ្នែកនៃរូបកាយនោះទេ» គ្មានចំណែកណាដែលតូចជាងគេនៃរូបកាយនោះទេ។ ¹⁷ បើរូបកាយទាំងមូលសុទ្ធតែជាភ្នែក តើនឹងស្តាប់តាមណាដែរ? បើរូបកាយទាំងមូល សុទ្ធតែជាត្រចៀក តើនឹងដឹងក្លិនតាមណាទៅ? ¹⁸ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំឲ្យអវយវៈនីមួយៗ ក្នុងរូបកាយ តាមព្រះជាម្ចាស់ច្នៃ។ ¹⁹ បើគ្រប់ទាំងអស់សុទ្ធតែជាអវយវៈតែមួយ តើរូបកាយនឹងនៅឯណា? ²⁰ ដូច្នេះ ពេលនេះ មានអវយវៈជាច្រើនក៏ពិតមែន ប៉ុន្តែ រូបកាយតែមួយទេ។ ²¹ ដូច្នេះ ភ្នែកពុំអាចនិយាយទៅដៃថា៖ «ខ្ញុំមិនត្រូវការឯងទេ»។ ឬក្បាលនិយាយទៅជើងថា៖ «ខ្ញុំមិនត្រូវការឯងទៀតឡើយ»។ ²² ប៉ុន្តែ អស់ទាំងអវយវៈក្នុងរូបកាយ ដែលមើលទៅដូចជាខ្សោយជាងគេ នោះមានប្រយោជន៍ជាងវិញ ហើយអវយវៈណាក្នុងរូបកាយ ដែលយើងស្មានថា មិនឲ្យតម្លៃ ប៉ុន្មាននោះ គឺយើងបានឲ្យតម្លៃលើសទៅទៀត។ ²³ ហើយអវយវៈណាបស់យើង ដែលមិនល្អមើល នោះបានល្អមើលកាន់តែខ្លាំងឡើងទៅទៀត។ ²⁴ ពេលនេះ អវយវៈណាបស់យើងដែលល្អមើល នោះមិនត្រូវការអ្វីទេ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្សំរូបកាយ ព្រមទាំងប្រទានឲ្យអវយវៈណាដែលខ្វះ បានប្រសើរលើសជាងទៅ ទៀត។ ²⁵ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើបែបនេះ ដើម្បីកុំឲ្យមានសេចក្តីបែកខ្ញែកគ្នាក្នុងរូបកាយឡើយ តែឲ្យអវយវៈទាំងប៉ុន្មាន គួរជួយការពារគ្នាទៅវិញទៅមក និងជួយដោះស្រាយបញ្ហាជាមួយគ្នាដែរ។ ²⁶ ដូច្នេះ ពេលអវយវៈណាល្អ អវយវៈទាំងអស់ត្រូវឈឺទាំងអស់ដែរ ពេលអវយវៈមួយត្រូវបានសរសើរ នោះទាំងអស់គ្នាត្រូវចូលរួមរីករាយដែរ។ ²⁷ ពេលនេះ អ្នករាល់គ្នាជារូបកាយនៃព្រះគ្រីស្ទ ហើយជាអវយវៈរៀងខ្លួនវិញ។ ²⁸ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់បានរើសតាំង ក្នុងពួកជំនុំមុនដំបូង គឺពួកសាវ័ក ទីពីរ ពួកព្យាការី ទីបី ពួកគ្រូបង្រៀន ក្រោយមក ពួកអ្នកដែលធ្វើការអស្ចារ្យ និងពួកអ្នកមានអំណោយទានជាការប្រោសឲ្យជា ពួកអ្នកផ្តល់ការជួយ និងពួកអ្នកធ្វើការគ្រប់គ្រង ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលនិយាយភាសាផ្សេងៗផង។ ²⁹ តើពួកគេសុទ្ធជាសាវ័កឬអី? តើពួកគេទាំងនោះសុទ្ធជាព្យាការីឬអី? តើអ្នកទាំងនោះសុទ្ធតែជាគ្រូបង្រៀនមែនទេ? តើពួកគាត់សុទ្ធតែជាធ្វើការអស្ចារ្យឬអី? ³⁰ តើពួកគេមានអំណោយទានប្រោសឲ្យជាទាំងអស់គ្នាឬអី? តើពួកគេចេះនិយាយភាសាដទៃទាំងគ្នាឬអី? តើពួកគាត់ទាំងអស់គ្នាចេះបកស្រាយភាសាដទៃទាំងអស់គ្នាឬអី? ចូរសង្វាតរកឲ្យបានអំណោយទានទាំងនោះ។ ³¹ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញការដ៏ប្រសើរ លើសជាងនេះទៅទៀត។

ជំពូក 13

¹ ទោះបីខ្ញុំចេះនិយាយភាសារបស់មនុស្សជាតិ និងភាសារបស់ពួកទេវតាក្តី។ ប៉ុន្តែ បើគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ ខ្ញុំបានត្រឡប់ដូចជាលង្ហិនដែលឮខ្លួន ឬដូចជា ឈឹងដែលឮទ្រហឹងប៉ុណ្ណោះ។ ² បើខ្ញុំមានអំណោយទានចេះអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ហើយស្គាល់អស់ទាំងសេចក្តីអាចកំបាំង និងគ្រប់ទាំងការចេះដឹង ហើយបើ ខ្ញុំមានគ្រប់ទាំងជំនឿល្មមអាចនឹងភ្នំចេញបាន។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ ខ្ញុំគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះគ្មានន័យអ្វីឡើយ។ ³ ប្រសិនបើ ខ្ញុំឲ្យអស់ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិខ្ញុំជា អាហារដល់អ្នកក្រ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំប្រគល់រូបកាយខ្ញុំទៅឲ្យគេដុត។ ប៉ុន្តែ គ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ នោះគ្មានប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំដែរ។ ⁴ សេចក្តីស្រឡាញ់តែងតែអត់ធ្មត់ ហើយសប្បុរស។ សេចក្តីស្រឡាញ់មិនចេះឈ្នានីស និងមិនចេះអួតខ្លួនឡើយ។ ក៏មិនក្រអឺតក្រមមដែរ។ ⁵ ឬមិនធ្វើអំពើដែលមិនគួរសមឡើយ។ សេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលរកប្រយោជន៍សម្រាប់ខ្លួនឯង។ មិនរហ័សខឹង និងមិនប្រកាន់ទោសឡើយ។ ⁶ និងមិនរីករាយនឹងនៅក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិតឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវរីករាយនៅក្នុងសេចក្តីពិតវិញ។ ⁷ សេចក្តីស្រឡាញ់គ្របបាំងទាំងអស់ ជឿទាំងអស់ សង្ឃឹមទាំងអស់ និងទ្រាំទ្រទាំងអស់។ ⁸ សេចក្តីស្រឡាញ់មិនដែលផុតឡើយ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើសេចក្តីអធិប្បាយព្រះបន្ទូលវិញ នោះនឹងកន្លងផុតទៅ។ ហើយប្រសិនបើជាការនិយាយភាសារដទៃក៏នឹងត្រូវឈប់ដែរ។ ប្រសិនបើជាការចេះដឹង និងត្រូវកន្លងផុតទៅដែរ។ ⁹ ដ្បិត អ្វីដែលយើងដឹងគ្រាន់ជាផ្នែកមួយ ហើយការច្នៃព្រះបន្ទូលក៏មិនទាន់បានពេញលេញដែរ។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ ពេលសេចក្តីគ្រប់លក្ខណ៍មកដល់ នោះសេចក្តីដែលមិនពេញខ្មាត នឹងកន្លងផុតទៅ។ ¹¹ ពេលខ្ញុំនៅក្មេង ខ្ញុំនិយាយដូចជាកូនក្មេង ហើយការគិតដូចជាកូនក្មេងដែរ និងក្នុងការពិចារណាក៏ដូចកូនក្មេងដែរ។ តែពេលខ្ញុំធំឡើង ខ្ញុំបានជម្រះចោលការអ្វីដែលជាក្មេងចេញ។ ¹² ដ្បិត ឥឡូវនេះ យើងឃើញបែបមិនផ្ទាល់ ដូចជានៅក្នុងកញ្ចក់ ប៉ុន្តែ ពេលខាងមុខ យើងនឹងឃើញមុខទល់នឹងមុខវិញ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចេះដឹងជាផ្នែកមួយតូច ប៉ុន្តែ ពេលខាងមុខខ្ញុំនឹងទទួលចេះដឹង ក៏ពេញលេញដូចជាព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់ខ្ញុំដែរ។ ¹³ ឥឡូវនេះ មានការបីដែលនៅគង់វង្សគឺ សេចក្តីជំនឿ ទំនុកចិត្តនាពេលអនាគត និងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ប៉ុន្តែ ការដែលអស្ចារ្យជាងគេនោះ គឺសេចក្តីស្រឡាញ់។

ជំពូក 14

¹ ចូលតាមសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយសង្វាតឲ្យបានគ្រប់ទាំងអំណោយទានខាងវិញ្ញាណចុះ ជាពិសេសនោះគឺអំណោយទាននៃការផ្ទេរព្រះបន្ទូល។ ² ដ្បិតអ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ មិនមែននិយាយទៅកាន់មនុស្សទេ ប៉ុន្តែ និយាយទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ពីព្រោះគ្មាននរណាអាចយល់ភាសាគំនុំឡើយ ដោយសារគាត់បានផ្ទេរពីសេចក្តីអាថ៌កំបាំងខាងវិញ្ញាណ។ ³ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលផ្ទេរព្រះបន្ទូលជាពាក្យទៅកាន់មនុស្ស ដើម្បីស្តារចិត្ត និងលើកទឹកចិត្តព្រមទាំងកម្មានុចិត្តដល់ពួកគេដែរ។ ⁴ អ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ គឺដើម្បីស្តារចិត្តខ្លួនឯងឡើង ប៉ុន្តែ អ្នកដែលផ្ទេរព្រះបន្ទូលជាពាក្យគឺដើម្បីស្តារចិត្តក្រុមជំនុំវិញ។ ⁵ ពេលនេះ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនទាំងអស់គ្នា និយាយភាសាដទៃដែរ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខ្ញុំចង់គឺច្រើនជាងនោះ ក៏ចង់ឃើញបងប្អូនអាចផ្ទេរព្រះបន្ទូលផងដែរ។ អ្នកដែលផ្ទេរព្រះបន្ទូលប្រសើរជាង អ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ (លើកលែងតែអ្នកនោះចេះបកស្រាយ ទើបអាចស្តារចិត្តក្រុមជំនុំ)។ ⁶ ប៉ុន្តែពេលនេះ បងប្អូនអើយ ប្រសិនបើខ្ញុំមករកបងប្អូន ហើយនិយាយតែភាសាដទៃ តើបងប្អូនអាចយល់បានទេ? ខ្ញុំមិនអាចឡើយ លើកលែងតែខ្ញុំបានទទួលការបកសម្តែងសម្រាប់បងប្អូន ឬការចេះដឹង ឬការផ្ទេរព្រះបន្ទូល ឬសេចក្តីបង្រៀនវិញ។ ⁷ ប្រសិនបើ អ្វីដែលគ្មានជីវិតដូចជា ឧបករណ៍តន្ត្រីគឺធ្វើឲ្យសម្លេង ដូចជាខ្លុយ ឬពិណ ប្រសិនបើ មិនមានឮខ្លួនសំឡេង តើធ្វើដូចម្តេចឲ្យដឹងថា ផ្ទុំ ឬចាប់លេងបទណាទៅបាន? ⁸ ដ្បិត ប្រសិនបើ ត្រៃ លេងឮសូរសម្លេងមិនច្បាស់ តើនឹងមានអ្នកណាដឹង ហើយប្រុងប្រៀបខ្លួនសម្រាប់ច្បាំងទៅ? ⁹ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាក៏យ៉ាងដូច្នោះដែរ។ ប្រសិនបើ ជាអណ្តាតមិនបញ្ចេញចំពោះពាក្យដែលស្តាប់បាន តើធ្វើដូចម្តេចឲ្យគេដឹងថា អ្វីដែលអ្នកចង់និយាយបាន? បងប្អូននឹងនិយាយ ប៉ុន្តែ គ្មានអ្នកណាអាចយល់ឡើយ។ ¹⁰ មានភាសាជាច្រើនយ៉ាងណាស់ ហើយខុសៗពីគ្នានៅក្នុងពិភពលោកនេះ ហើយគ្មានភាសាណាមួយដែលមិនមានន័យនោះឡើយ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ខ្ញុំមិនដឹងអំពីន័យរបស់ភាសានោះ ខ្ញុំនឹងក្លាយជាសាសន៍ដទៃសម្រាប់អ្នកនិយាយ ហើយអ្នកនិយាយភាសានោះ នឹងក្លាយជាសាសន៍ដទៃសម្រាប់ខ្ញុំវិញដែរ។ ¹² ដូចគ្នានេះដែរ ជាមួយបងប្អូន ចាប់តាំងពីបងប្អូនសង្វាតចង់បានការបកសម្តែងពីព្រះវិញ្ញាណជីវិត ត្រូវស្វែងរក ឲ្យបានកាន់ច្រើនឡើង ដើម្បីស្តារក្រុមជំនុំឡើង។ ¹³ ដូច្នេះ អ្នកដែលនិយាយភាសាដទៃ សូមអធិស្ឋានដើម្បីឲ្យចេះបកស្រាយផង។ ¹⁴ ដ្បិត ប្រសិនបើខ្ញុំអធិស្ឋានជាភាសាសាសន៍ដទៃ វិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំក៏អធិស្ឋានដែរ ប៉ុន្តែនៅក្នុងគំនិតខ្ញុំវិញគឺមិនមានលទ្ធផលអ្វីទេ។ ¹⁵ តើគួរឲ្យធ្វើដូចម្តេច? ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានដោយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំក៏អធិស្ឋានក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំនឹងច្រៀងដោយវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏នឹងច្រៀងនៅក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំដែរ។ ¹⁶ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រសិនបើ បងប្អូនសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដោយវិញ្ញាណ តើធ្វើដូចម្តេចដើម្បីឲ្យអ្នកដែលអត់ចេះនឹងនិយាយថា៖ «អាមែន» នៅពេលអ្នកអព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ បើអ្នកផ្សេងទៀតមិនដឹងពីអ្វីដែលអ្នកកំពុងនិយាយទេ? ¹⁷ ដ្បិត បងប្អូនអព្រះគុណយ៉ាងល្អហើយ ប៉ុន្តែ អ្នកផ្សេងមិនបានទទួលការស្តារចិត្តឡើយ។ ¹⁸ ខ្ញុំអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលខ្ញុំនិយាយភាសាដទៃច្រើនជាងបងប្អូនរាល់គ្នា។ ¹⁹ ប៉ុន្តែ ក្នុងក្រុមជំនុំ ខ្ញុំជ្រើសរើសនិយាយតែប្រាំពាក្យ ដែលខ្ញុំអាចយល់ ដូច្នេះ ខ្ញុំអាចបង្រៀនដល់មនុស្សទៀតបាន ប្រសើរជាងខ្ញុំនិយាយមួយពាន់ពាក្យជាភាសាដទៃវិញ។ ²⁰ បងប្អូនអើយ សូមកុំនៅតែក្មេងខ្ចីខាងការគិតរបស់អ្នកឡើយ។ ឆ្លុញទៅវិញ នៅក្នុងការអាក្រក់ នោះចូលឲ្យនៅជាកូនដែលតូចៗ។ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងការគិតរបស់បងប្អូនត្រូវតែចាស់ទុំ។ ²¹ មានសេចក្តីចង់ទុកនៅក្នុងក្រឹត្យវិន័យថា៖ «តាមរយៈ ភាសានៃអណ្តាតដ៏ចម្លែករបស់មនុស្ស ហើយតាមបុរាណសាសន៍ដទៃ ខ្ញុំនឹងផ្ទេរព្រះបន្ទូលទៅមនុស្សទាំងនោះ។ ទោះបីពួកគេមិនស្តាប់ខ្ញុំក៏ដោយ» នេះគឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់។ ²² ដូច្នេះ ភាសាដទៃមិនមែនជាវិសម្ភាសសម្រាប់ពួកអ្នកជឿទេ ប៉ុន្តែ ជាវិសម្ភាសសម្រាប់ពួកអ្នកមិនជឿវិញ។ ប៉ុន្តែ ការផ្ទេរព្រះបន្ទូលវិញ មិនមែនជាវិសម្ភាសសម្រាប់ពួកអ្នកមិនជឿទេ ប៉ុន្តែជាវិសម្ភាសសម្រាប់ពួកអ្នកដែលជឿវិញ។ ²³ ប្រសិនបើដូច្នេះ ក្រុមជំនុំទាំងមូលដែលប្រជុំគ្នា ហើយគ្រប់គ្នានិយាយភាសាដទៃ រួចមានមនុស្សដែលមិនចេះ ឬមនុស្សមិនជឿគេចូលមក តើគេមិនថាអ្នករាល់គ្នាឆ្គុតទេឬអ្វី? ²⁴ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើបងប្អូន កំពុងផ្ទេរព្រះបន្ទូល ហើយពួកអ្នកដែលមិនជឿ ឬពួកអ្នកដែលនៅខាងក្រៅចូលមកដល់ គេនឹងបានដឹងខ្លួន តាមរយៈអ្វីដែលពួកគេបានឮ។ គេក៏នឹងពិចារណាតាមរយៈពាក្យដែលបានផ្ទេរដែរ។ ²⁵ អស់ទាំង ការលាក់កំបាំងក្នុងចិត្តគេនឹងបានសម្តែងចេញមក។ ជាលទ្ធផល គេអាចក្រាបផ្តាច់មុខ ហើយថ្វាយបង្គំដល់ព្រះជាម្ចាស់។ គេប្រហែលជាប្រកាសថា ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងចំណោមបងប្អូន។ ²⁶ បងប្អូនអើយ តើយើងគួរធ្វើអ្វីបន្ទាប់? ពេលបងប្អូនប្រជុំគ្នា គ្រប់គ្នាមានទំនុកតម្កើង មានសេចក្តីបង្រៀន មានការបកសម្តែង មាននិយាយភាសាដទៃ និងមានការបកប្រែដែរ។ ចូរធ្វើការទាំងអស់ ដើម្បីនឹងស្តារចិត្តដល់ក្រុមជំនុំចុះ។ ²⁷ ប្រសិនបើ មានអ្នកណានិយាយភាសាដទៃ សូមឲ្យមានតែពីរ ឬបីនាក់ ហើយនិយាយម្នាក់ម្តងៗផង ហើយគួរមានអ្នកបកស្រាយពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ ²⁸ ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្មានអ្នកបកស្រាយទេ សូមឲ្យគេនៅស្ងៀមក្នុងក្រុមជំនុំ។ សូមឲ្យគ្រប់គ្នា ទូលដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយខ្លួនឯងវិញ។ ²⁹ សូមឲ្យពីរ ឬបីនាក់ផ្ទេរព្រះបន្ទូលទៅបានហើយ និងសូមឲ្យអ្នកផ្សេងទៀតស្តាប់ជាមួយការពិចារណា ពីអ្វីដែលគាត់បានផ្ទេរនោះ។ ³⁰ ប៉ុន្តែ បើមានការបកសម្តែង បានផ្តល់ដល់អ្នកកំពុងអង្គុយ ក្នុងការថ្វាយបង្គំនោះ សូមឲ្យអ្នកដែលកំពុងផ្ទេរព្រះបន្ទូលនៅស្ងៀមវិញ។ ³¹ ដ្បិត គ្រប់គ្នាម្នាក់ៗអាចផ្ទេរព្រះបន្ទូលម្នាក់ម្តងៗ ដូច្នេះ គ្រប់គ្នានឹងរៀនព្រមទាំងបានទទួលការលើកទឹកចិត្តផង។ ³² ដ្បិត វិញ្ញាណរបស់អ្នកផ្ទេរព្រះបន្ទូលគឺស្ថិតនៅក្រោមការគ្របគ្រងរបស់អ្នកដែលផ្ទេរព្រះបន្ទូលនោះឯង។ ³³ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់មិនមែនជាព្រះនៃការរីករទេ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គគឺជាព្រះជាម្ចាស់នៃសេចក្តីសុខសាន្តវិញ។ នេះគឺជាច្បាប់នៅក្នុងគ្រប់ក្រុមជំនុំរបស់អ្នកជឿទាំងអស់។ ³⁴ មនុស្សស្រីគួរនៅស្ងៀមនៅក្នុងក្រុមជំនុំនា។ ³⁵ ដ្បិត ពួកគេមិនអាចអនុញ្ញាតឲ្យផ្ទេរព្រះបន្ទូលឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ស្រីគួរប្រតិបត្តិតាមវិញ ដូចជាអ្វីដែលក្រឹត្យវិន័យបានចែង។ ³⁶ បើពួកគេមានបំណងចិត្តចង់រៀនអ្វីមួយ សូមឲ្យគេសួររ៉ូបសំគេនៅដូច្នេះចុះ។ ដ្បិត ស្ត្រីដែលផ្ទេរព្រះបន្ទូលនៅក្នុងក្រុមជំនុំ មិនសមរម្យទេ។ ³⁷ តើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មកពីបងប្អូនទេ? ឬមានតែបងប្អូនទេ ដែលបានទទួលព្រះបន្ទូល? ³⁸ ប្រសិនបើ មាននរណាគិតថា ខ្លួនឯងជាអ្នកផ្ទេរព្រះបន្ទូល ឬជាមនុស្សខាងវិញ្ញាណ គេត្រូវទទួលស្គាល់អ្វីដែលខ្ញុំសរសើរមកកាន់បងប្អូនគឺជាការបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ³⁹ ប៉ុន្តែ បើមានអ្នកណាដែលមិនយល់ នោះមិនចាំបាច់ឲ្យគាត់យល់ទេ។ ⁴⁰ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូរសង្វាតឲ្យបានចេះផ្ទេរព្រះបន្ទូល ហើយកុំឲ្យយាត់ អ្នកណាម្នាក់ពីការនិយាយភាសាដទៃនោះឡើយ។

ជំពូក 15

¹ ពេលនេះ ខ្ញុំសូមរំលឹកដល់បងប្អូន ពីដំណឹងល្អដែលខ្ញុំប្រកាសជាមួយបងប្អូន ដែលបងប្អូនបានទទួល ហើយសូមឈរជាមួយការនោះផងដែរ។ ² តាមរយៈដំណឹងល្អនេះហើយដែលបងប្អូនបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ប្រសិនបើ អ្នកកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីដែលខ្ញុំបានប្រកាសដល់បងប្អូន នោះសេចក្តីជំនឿរបស់បងប្អូននឹងមិនត្រូវប្រយោជន៍ឡើយ។ ³ ដ្បិត ខ្ញុំបាននាំមកឲ្យបងប្អូន ដូចជាបស់សំខាន់ដំបូងគេនូវអ្វីដែលខ្ញុំបានទទួលរួចហើយ៖ គឺព្រះគ្រីស្ទបានសុគតសម្រាប់បាបរបស់យើង តាមព្រះគម្ពីរបានចែង។ ⁴ គឺព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបញ្ចុះក្នុងផ្នូរ ហើយព្រះអង្គមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃទីបី ស្របតាមព្រះគម្ពីរដែរ។ ⁵ ព្រះគ្រីស្ទ បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យលោកកេដាស និងពួកសិស្សទាំងដប់ពីរបានឃើញ។ ⁶ ក្រោយមកព្រះអង្គក៏បង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យមនុស្សជាងប្រាំរយនាក់បានឃើញ។ អ្នកខ្លះក៏នៅមានជីវិត ប៉ុន្តែអ្នកផ្សេងទៀតក៏បានដេកលក់ទៅហើយដែរ។ ⁷ បន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់ក៏បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យលោកយ៉ាកុបឃើញ ហើយក្រោយមកទៀតព្រះអង្គបង្ហាញឲ្យសាវកទាំងអស់បានឃើញដែរ។ ⁸ ចុងក្រោយគេបង្អស់ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ហាញអង្គទ្រង់ឲ្យខ្ញុំឃើញ ដូចជាតួនាទីបានកើតមកខុសពេលដែរ។ ⁹ ដ្បិត ខ្ញុំនេះតូចជាងគេក្នុងចំណោមពួកសាវក។ រូបខ្ញុំមិនស័ក្តិសមឲ្យហៅជាសាវកនោះទេ ពីព្រោះខ្ញុំធ្លាប់បានបៀតបៀនដល់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ តាមរយៈព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះខ្ញុំបានក្លាយជាខ្ញុំ ហើយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលក្នុងខ្ញុំ គឺមិនមែនគ្មានប្រយោជន៍ឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ គឺខ្ញុំបានធ្វើការងារច្រើនជាងពួកសាវកផ្សេងទៀតផង។ ពិតណាស់ មិនមែនខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនៅជាមួយខ្ញុំវិញ។ ¹¹ ដូច្នេះ ទោះបីជាខ្ញុំ ឬពួកគេក្តី ដែលយើងបានប្រកាសនោះគឺធ្វើឲ្យបងប្អូនបានទទួលជឿវិញ។ ¹² ពេលនេះ ប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទបានប្រកាសថា មានព្រះជន្មរស់ឡើងពីសុគតវិញនោះ ហេតុអ្វីបានជាបងប្អូននិយាយថា គឺមិនមានការរស់ពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញ ដូច្នេះ? ¹³ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ គ្មានការរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមែន ដូច្នេះ សូម្បីតែព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដែរ។ ¹⁴ ហើយប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទមិនបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញមែន ដូច្នេះ ការប្រកាសដំណឹងល្អរបស់យើង គឺរាប់ថាជាគតប្រយោជន៍ហើយ ហើយសេចក្តីជំនឿរបស់បងប្អូនរាប់ថាគ្មានប្រយោជន៍ដែរ។ ¹⁵ ដូចគ្នាដែរ ពួកយើងរកឃើញថា គឺជាការធ្វើបន្ទាល់ក្លែងក្លាយអំពីព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះមកពីយើងបានទាស់ប្រឆាំងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ដោយនិយាយថាព្រះជាម្ចាស់ក៏មិនបានប្រោសព្រះគ្រីស្ទឲ្យរស់ឡើងវិញដែរ។ ¹⁶ ដ្បិត បើពួកអ្នកដែលស្លាប់មិនអាចរស់ឡើង ដូច្នេះ ព្រះគ្រីស្ទក៏មិនបានមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញដែរ។ ¹⁷ ហើយជំនឿរបស់បងប្អូនគឺគតប្រយោជន៍ នោះបងប្អូននៅក្នុងបាបរបស់បងប្អូនដដែល។ ¹⁸ ដូច្នេះ អ្នកដែលបានស្លាប់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងត្រូវរំលងដែរ។ ¹⁹ ប្រសិនបើយើងមានទីសង្ឃឹមក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នៅតែក្នុងជីវិតនេះប៉ុណ្ណោះ នោះយើងមិនអាចរស់ជាមនុស្សទាំងអស់ទៅទៀត។ ²⁰ ប៉ុន្តែ ពេលនេះ ព្រះគ្រីស្ទជាមានព្រះជន្មរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញមែន ក៏ជាផលដំបូងនៃពួកអ្នកដែលបានស្លាប់ទៅដែរ។ ²¹ ដ្បិត ដែលសេចក្តីស្លាប់បានចូលមកតាមរយៈមនុស្សតែម្នាក់ ហើយតាមរយៈមនុស្សក៏នាំសេចក្តីរស់ឡើង ពីការសេចក្តីស្លាប់ដែរ។ ²² ដ្បិត ដោយសារអដំ គ្រប់គ្នាបានស្លាប់ ដូចគ្នាដែរ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគ្រប់គ្នានឹងរស់ឡើងវិញដូច្នោះដែរ។ ²³ ប៉ុន្តែ គ្រប់គ្នាតាម លំដាប់រៀងខ្លួន ព្រះគ្រីស្ទជាផលដំបូង ហើយពួកអ្នកដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ នឹងធ្វើឲ្យរស់ឡើងវិញ នៅពេលដែលព្រះអង្គយាងត្រឡប់មកវិញ។ ²⁴ នោះនឹងដល់ទីបញ្ចប់ហើយ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទប្រគល់ព្រះរាជ្យដល់ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតា។ ក្រោយព្រះអង្គនឹងទំលាក់រាជ្យទាំងអស់ និងអំណាច ព្រមទាំងឥទ្ធិពលទាំងប៉ុន្មានចេញដែរ។ ²⁵ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់នឹងសោយរាជ្យរហូតដល់ពេលដែលព្រះអង្គបានដាក់ពួកខ្មាំងសត្រូវនៅក្រោមព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គ។ ²⁶ ពួកខ្មាំងសត្រូវដែលនៅក្រោយគេ នឹង ត្រូវបំផ្លាញគឺជាសេចក្តីស្លាប់។ ²⁷ ដ្បិត «ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ក្រាបគ្រប់យ៉ាងនៅក្រោមព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គ» ប៉ុន្តែ នៅពេលនិយាយថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់បង្ក្រាបអ្វីគ្រប់យ៉ាង» គឺច្បាស់ជាមិនបានរាប់បញ្ចូលព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាអ្នកបង្ក្រាបគ្រប់យ៉ាងនោះ ដើម្បីនៅក្រោមព្រះអង្គនោះទេ។ ²⁸ ពេលគ្រប់របស់ទាំងអស់ បានចុះចូលចំពោះព្រះអង្គ បន្ទាប់មក ព្រះរាជ្យបុត្រាផ្ទាល់នឹងត្រូវចុះចូលចំពោះព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្ក្រាបគ្រប់យ៉ាងឲ្យនៅក្រោមព្រះអង្គ។ ការនេះកើតឡើង ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះបិតា បានគ្រប់ទាំងអស់នៅក្នុងគ្រប់ទាំងអស់។ ²⁹ បើមនុស្សស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញមែន ហេតុអ្វីបានជាគេធ្វើពិធីជ្រមុជសម្រាប់មនុស្សស្លាប់? ប្រសិនបើ សេចក្តីស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញ ហេតុអ្វីបានជាពួកគេទទួលពិធីជ្រមុជចូលក្នុងសេចក្តីស្លាប់ធ្វើអ្វី? ³⁰ ហេតុអ្វីបានជាយើងស្ថិតនៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់គ្រប់ពេលវេលាដូច្នេះ? ³¹ ខ្ញុំប្រឈមជាមួយសេចក្តីស្លាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ! ការនេះច្បាស់ណាស់ ដូចជាខ្ញុំដែលមានអំនួតនៅក្នុងបងប្អូនដែរ ក៏ដូចជាអំនួតដែលខ្ញុំមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងដែរ។ ³² តើខ្ញុំបានចំណេញអ្វី ចេញពីការយល់ឃើញរបស់មនុស្ស ប្រសិនបើ ខ្ញុំបានប្រយុទ្ធនឹងសត្វព្រៃនៅឯអេភេសូ ប្រសិនបើ សេចក្តីស្លាប់មិនរស់ឡើងវិញមែន? «ដូច្នេះសូមស៊ី ឆ្អឹងទៅ ដ្បិតថ្ងៃស្អែកយើងស្លាប់ហើយ»។ ³³ កុំឲ្យច្រឡំឡើយ «មានមិត្តអ្នកក្រវ៉ាត់តែងនឹងបង្អួចកិរិយាល្អ»។ ³⁴ ចូរដឹងខ្លួនឡើង! សូមរស់ក្នុងសេចក្តីសុវត្ថិភាពវិញ! កុំធ្វើបាបទៅទៀត។ ដ្បិត មានបងប្អូនខ្លះអត់បានបង្ហាញពីការយល់ដឹងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំនិយាយពាក្យទាំងនេះដើម្បីឲ្យបងប្អូនខ្មាស។ ³⁵ ប៉ុន្តែ អ្នកខ្លះនឹងនិយាយថា៖ «តើមនុស្សស្លាប់រស់ឡើងយ៉ាងដូចម្តេច ហើយតើរូបកាយបែបយ៉ាងណា ពេលដែលពួកគេរស់ឡើងវិញនោះ?» ³⁶ បងប្អូនល្ងង់ណាស់! អ្វីដែលបងប្អូនបានព្រោះទៅនឹងដីគឺវាមិនដុះភ្លាមទេ លើកតែវាបានស្លាប់ជាមុនសិន។ ³⁷ អ្វីដែលបងប្អូនបានព្រោះ គឺមិនមែនជារូបកាយនោះទេ ប៉ុន្តែគឺជាគ្រាប់ពូជសុទ្ធ។ វាអាចជាពូជស្រូវ ឬជាអ្វីផ្សេងទៀត។ ³⁸ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់នឹងផ្តល់ឲ្យនូវរូបកាយ ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស ហើយគ្រប់គ្រាប់ពូជគឺមានសំបករបស់វា។ ³⁹ គ្រប់ទាំងសាច់ក៏មិនដូចគ្នាដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវមានសាច់តែមួយ ហើយសាច់ផ្សេងទៀតសម្រាប់សត្វពាហនៈ ហើយសាច់ផ្សេងទៀតសម្រាប់សត្វស្លាប ហើយមួយទៀតសម្រាប់ត្រី។ ⁴⁰ ក៏មានរូបកាយស្ថានបរមសុខ និងរូបកាយលោកីយ៍ដែរ។ ប៉ុន្តែ សិរីរុងរឿងនៃរូបកាយស្ថានសួគ៌មានលក្ខណៈផ្សេង ហើយសិរីរុងរឿងនៃរូបកាយរបស់លោកីយ៍ក៏មានលក្ខណៈផ្សេងដែរ។ ⁴¹ ក៏មានពន្លឺរបស់ព្រះអាទិត្យ និងពន្លឺរបស់ព្រះចន្ទដែរ ហើយនិងពន្លឺនៃផ្កាយដែរ។ ដ្បិត ផ្កាយនីមួយៗមានពន្លឺខុសៗពីគ្នា។ ⁴² ដូចគ្នានឹងការរស់ពីស្លាប់ឡើងវិញដែរ។ អ្វីដែលគេបានកប់ ទៅនឹងត្រូវពុករលួយ ហើយពេលរស់ឡើងវិញ ក្លាយជារូបកាយដែលមិនចេះពុករលួយ។ ⁴³ នៅពេលកប់ទៅ កប់ជាមួយនឹងភាពអាប់ឱន ពេលរស់ឡើង វិញពេញដោយសិរីរុងរឿង ពេលកប់ទៅជាមួយនឹងភាពកម្សោយ ពេលរស់ឡើងវិញ គឺពេញដោយអំណាច។ ⁴⁴ ពេលកប់ទៅជារូបកាយធម្មជាតិ ហើយពេលរស់ឡើងវិញជារូបកាយខាងឯវិញ្ញាណ។ ប្រសិនបើ មានរូបកាយធម្មជាតិ ដូច្នេះក៏មានរូបកាយខាងឯវិញ្ញាណដែរ។ ⁴⁵ មានសេចក្តីផ្តុំទុកមកថា៖ «លោកអដំទីមួយបានត្រឡប់ទៅជាមានព្រលឹងរស់ឡើង»។ លោកអដំមួយបានត្រឡប់ជីវិតខាងឯវិញ្ញាណ។ ⁴⁶ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខាងឯព្រះវិញ្ញាណមិនបានមកមុនទេ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលខាងឯធម្មជាតិវិញ ហើយក្រោយមកខាងឯព្រះវិញ្ញាណ។ ⁴⁷ បុរសទីមួយគឺកើតពីដី បង្កើតចេញពីផ្ទៃដី។ ឯបុរសទីពីរគឺមកពីស្ថានសួគ៌។ ⁴⁸ ឯមនុស្សដែលកើតពីផ្ទៃដីមកជាយ៉ាងណា នោះមនុស្សទាំងអស់ទាំងអស់ដែលកើតពីផ្ទៃដី ក៏ យ៉ាងនោះដែរ ហើយព្រះអម្ចាស់ដែលយាងមកពីស្ថានសួគ៌យ៉ាងណា ពួកស្ថានសួគ៌ក៏យ៉ាងនោះដែរ។ ⁴⁹ ដូចដែលយើងបានកើតក្នុងរូបភាព ជាមនុស្សដែលកើតពីដី យើងក៏មានលក្ខណមនុស្សខាងឯស្ថានបរមសុខដែរ។ ⁵⁰ បងប្អូនអើយ

ខ្ញុំចង់និយាយដូច្នេះថាសាច់និងឈាមមិនអាចគ្រងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ។ ព្រោះ អ្វីដែលមិនចេះពុករលួយ
ក៏មិនអាចគ្រងអ្វីដែលពុករលួយបានឡើយ។ ⁵¹ មើល! ខ្ញុំប្រាប់បងប្អូនពីការលាក់កំបាំងនៃសេចក្តីពិត ពួកយើងទាំងអស់គ្នានឹងមិនស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ
យើងទាំងអស់គ្នានឹងទទួលការផ្លាស់ប្តូរ។ ⁵² ពួកយើងនឹងផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងពេលមួយ ក្នុងមួយពព្រិចភ្នែក ក្នុងកាលដែលពួកសូរត្របន្តឡើង។ ដ្បិត ត្រែនឹងឮឡើង
ហើយពួកដែលស្លាប់នឹងរស់ឡើង លែងមានភាពពុករលួយទៀតឡើយ ហើយយើងនឹងផ្លាស់ប្តូរ។ ⁵³ ដ្បិត រូបកាយដែលពុករលួយនេះ
នឹងជំនួសវិញនូវរូបកាយដែលមិនចេះពុករលួយ ហើយរូបកាយដែលតែងតែស្លាប់នេះ នឹងទៅជារូបកាយដែលមិនចេះស្លាប់វិញ។ ⁵⁴ ប៉ុន្តែ
ពេលដែលរូបកាយដែលពុករលួយ បានជំនួសរូបកាយដែលមិនចេះពុករលួយ ហើយរូបកាយដែលតែងតែស្លាប់បានជំនួសរូបកាយដែលមិនចេះស្លាប់នោះ
ដូច្នេះគឺស្របទៅនឹងសេចក្តីដែលបានចែងថា៖ «ជ័យជម្នះបានលេបសេចក្តីស្លាប់បាត់ហើយ» ⁵⁵ «សេចក្តីស្លាប់អើយ តើជោគជ័យឯងនៅណា?
សេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចឯងនៅណា?» ⁵⁶ ទ្រនិចនៃសេចក្តីស្លាប់គឺជាបាប ហើយអំណាចរបស់បាបគឺជាក្រឹស្តវិន័យ។ ⁵⁷ ប៉ុន្តែ អរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់
ដែលឲ្យយើងបានជ័យជម្នះតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង! ⁵⁸ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូរកាន់យ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ដោយឥតរង្គ្គី ទាំងធ្វើ
ការព្រះអម្ចាស់ ឲ្យបរិបូរជាដរាបចុះ ដោយដឹងថា ការដែលបងប្អូនខំប្រឹងធ្វើក្នុងព្រះអម្ចាស់ នោះមិនមែនឥតប្រយោជន៍ទេ។

ជំពូក 16

¹ ឥឡូវនេះ ទាក់ទងនឹងការប្រមូលប្រាក់ សម្រាប់ពួកអ្នកជឿ ដូចដែលខ្ញុំបានណែនាំក្រុមជំនុំនៅកាឡាទី ដូច្នេះបងប្អូន ក៏ដូចគ្នាដែរ។ ² គឺថ្ងៃនីមួយៗនៃអាទិត្យ បងប្អូនត្រូវញែកប្រាក់ខ្លះទុកដោយឡែក ទុកតាមដែលបងប្អូនអាចធ្វើបាន។ ចូរធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យមានការប្រមូលប្រាក់នៅពេលខ្ញុំទៅរកបងប្អូន។ ³ ពេលខ្ញុំមកដល់ អ្នកណាក៏ដោយដែលបងប្អូន ដែលយល់ព្រម ខ្ញុំនឹងផ្ញើសំបុត្រ និងនាំតង្វាយដែលបងប្អូនបានថ្វាយទៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ⁴ ប្រសិនបើ ពេលវេលាស័ក្តិសមសម្រាប់ខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងនាំយកតង្វាយទៅជាមួយខ្ញុំតែម្តង។ ⁵ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងទៅជួបបងប្អូននៅពេលដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់ស្រុកម៉ាសេដូន។ ដ្បិត ខ្ញុំនឹងឆ្លងកាត់ស្រុកម៉ាសេដូន។ ⁶ ប្រហែល ខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូន ហើយចំណាយពេលក្នុងរដូវរងាជាមួយបងប្អូនផង ដូច្នេះ បងប្អូនអាចនឹងជួយខ្ញុំក្នុងដំណើរ នៅពេលដែលខ្ញុំទៅរកបងប្អូន។ ⁷ ដ្បិត ខ្ញុំមិនចង់ជួបបងប្អូន សម្រាប់តែពេលខ្លីនោះទេ ព្រោះខ្ញុំចង់ចំណាយពេលយូរនៅជាបងប្អូន ប្រសិនបើ ព្រះជាម្ចាស់អនុញ្ញាត។ ⁸ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងនៅក្នុងអេភេសូរទាល់តែដល់បុណ្យថ្ងៃទី៥០ ⁹ ដ្បិត គឺមានទ្វារដ៏ធំមួយបើកសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយក៏មានឪវ៉ងសត្រូវជាច្រើនដែរ។ ¹⁰ ឥឡូវ ពេលលោកធីម៉ូថេបានមកដល់ សូមរាប់អានគាត់ និងកុំឲ្យគាត់មានការព្រួយបារម្ភអ្វីឡើយ។ ដ្បិត គាត់កំពុងធ្វើការថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ដូចជាខ្ញុំបានធ្វើដែរ។ សូមកុំមើលងាយគាត់ឡើយ។ ¹¹ ត្រូវជួយគាត់ក្នុងការធ្វើដំណើរបស់គាត់ដោយសុខសាន្ត ដើម្បីឲ្យគាត់អាចត្រឡប់មករកខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាគាត់នឹងមកដល់ជាមួយបងប្អូនផ្សេងៗទៀតដែរ។ ¹² ចំណែកឯលោកអប៊ូឡូសជាបងប្អូនរបស់យើងវិញ ខ្ញុំបានលើកទឹកចិត្តដល់គាត់ ឲ្យទៅសួរសុខទុក្ខបងប្អូនជាមួយបងប្អូនផ្សេងទៀត។ ប៉ុន្តែ មិនទាន់ត្រូវពេលដែលគាត់ត្រូវមកទេ។ ប៉ុន្តែគាត់នឹងមកនៅពេលដែលមានឱកាសវិញ។ ¹³ ចូលចាំយាម និងឈរឲ្យមាំមួនក្នុងសេចក្តីជំនឿ ចូរស្តែងចេញដូចជាមនុស្សក្លាហាន និងមានកម្លាំង។ ¹⁴ សូមឲ្យគ្រប់ការទាំងអស់ដែលបងបងប្អូនធ្វើ ចូរធ្វើដោយសេចក្តីស្រឡាញ់។ ¹⁵ បងប្អូនអើយ គឺបងប្អូនស្គាល់ក្រុមគ្រួសាររបស់លោកស្មេផានា ហើយពួកគេជាផលដ៏បូងនៃការប្រើចិត្តនៅក្នុងស្រុកអាខែ និងពួកគេបានញែកខ្លួនសម្រាប់ការបម្រើដល់ពួកអ្នកជឿផង។ ឥឡូវ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តបងប្អូនថា ¹⁶ ចូរចុះចូលទៅនឹងមនុស្សបែបនេះ និងអស់អ្នកដែលបានជួយក្នុងការងារ ព្រមទាំងបានធ្វើជាអ្នកបម្រើជាមួយខ្ញុំដែរ។ ¹⁷ ខ្ញុំរីករាយជាមួយនឹងការមកដល់របស់លោកស្មេផានា លោកភីរីណាទូស និងលោកអ៊ែតូស។ ពួកគេបានបំពេញឲ្យបងប្អូន ក្នុងការដែលអ្នកមិនមកបាន។ ¹⁸ ដ្បិត ពួកគេបានធ្វើឲ្យវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំស្រស់ថ្លា ហើយបងប្អូនក៏ដូចគ្នាដែរ។ ដូច្នេះ សូមរាប់អាន និងទទួលមនុស្សដូចជាពួកគេផង។ ¹⁹ ក្រុមជំនុំនៅអាស៊ី សូមធ្វើពាក្យជម្រាបសួរមកដល់បងប្អូន។ លោកអគីឡា និងនាងព្រីស៊ីលក៏បានធ្វើពាក្យសួរដល់បងប្អូននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ជាមួយក្រុមជំនុំដែលនៅក្នុងផ្ទះរបស់ពួកគេដែរ។ ²⁰ ហើយបងប្អូនទាំងអស់ក៏បានជម្រាបសួរមកដល់បងប្អូនអ្នកដែរ។ ចូរជម្រាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយការថែបបរិសុទ្ធផង។ ²¹ ខ្ញុំ ប៉ូល សរសេរសំបុត្រនេះជាមួយដៃរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់។ ²² ប្រសិនបើអ្នកណាមិនស្រឡាញ់ដល់ព្រះអម្ចាស់ សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។ ព្រះអម្ចាស់របស់យើងយាងមកវិញ! ²³ សូមព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគង់នៅជាមួយបងប្អូន។ ²⁴ សូមឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំបាននៅជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នាក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។

Book: 2 Corinthians

2 Corinthians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំប៉ូល ជាសាវ័ករបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ស្របតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងលោកធីម៉ូថេជាបងប្អូនរបស់យើង សូមជម្រាបសួរដល់ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនៅក្នុងកូរីនថូស និងបងប្អូនដែលរួមជំនឿទាំងអស់គ្នា ដែលនៅក្នុងស្រុកអាខែទាំងមូល។ ² សូមឲ្យបងប្អូនប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តមកពីព្រះដ៏ជាព្រះបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ³ សូមលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ និងជាព្រះបិតារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង។ ព្រះជាម្ចាស់កម្សាន្តចិត្តយើង គ្រប់ទាំងសេចក្តីលំបាករបស់យើង។ ⁴ យើងកម្សាន្តចិត្តអ្នកដទៃ ដោយសេចក្តីកម្សាន្តចិត្តដែល ដែលព្រះជាម្ចាស់បានកម្សាន្តចិត្តយើង។ ⁵ ដ្បិត ព្រះគ្រីស្ទបានរងទុក្ខលំបាកដោយព្រោះយើងច្រើនយ៉ាងណា ដូច្នេះសេចក្តីកម្សាន្តចិត្តរបស់យើងក៏បានច្រើនឡើងតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ⁶ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ យើងមានទុក្ខលំបាក វាជាសេចក្តីកម្សាន្តចិត្ត និងជាសេចក្តីសង្គ្រោះដល់បងប្អូន។

សេចក្តីកម្សាន្តចិត្តរបស់បងប្អូនបានធ្វើការយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាពនៅពេលដែលបងប្អូនអត់ធ្មត់ក្នុងការរួមចំណែកក្នុងទុក្ខលំបាក ដូចយើងមានទុក្ខលំបាកដែរ។ ⁷ យើងមានការជឿជាក់លើបងប្អូនច្បាស់ណាស់ ដ្បិត យើងដឹងថា នៅពេលបងប្អូនរួមចំណែកក្នុងទុក្ខលំបាកយ៉ាងណា បងប្អូនក៏មានចំណែកនៅក្នុងការកម្សាន្តចិត្តដូចគ្នាដែរ។ ⁸ ដ្បិត យើងមិនចង់ឲ្យបងប្អូនដឹងពីបញ្ហាដែលយើងមាននៅស្រុកអាស៊ីនោះទេ។ ពួកយើងមានបន្ទុកយ៉ាងខ្លាំងដែលយើងមិនអាចទ្រាំទ្របាន ហើយយើងក៏អស់សង្ឃឹមក្នុងនូវសំផងដែរ។ ⁹ ពិតណាស់ ពួកយើងមានទោសស្លាប់នៅជាប់ជាមួយយើង។ ប៉ុន្តែ ការនេះធ្វើឲ្យយើងមិនដាក់សេចក្តីជំនឿលើខ្លួនរបស់យើងឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ យើងបានសេចក្តីជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ។ ¹⁰ ព្រះអង្គបានសង្គ្រោះយើងឲ្យចេញពីសេចក្តីស្លាប់ដ៏គ្រោះថ្នាក់ ហើយទ្រង់នឹងសង្គ្រោះយើងម្តងទៀត។ យើងបានដាក់សេចក្តីទុកចិត្តរបស់យើងលើព្រះអង្គ ហើយទ្រង់នឹងសង្គ្រោះយើងម្តងទៀត។ ¹¹ ព្រះអង្គនឹងធ្វើការនេះដូចដែលបងប្អូនបានជួយពួកយើងតាមរយៈការអធិស្ឋានរបស់បងប្អូនដែរ។ ហេតុនេះហើយ មនុស្សជាច្រើននឹងអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដែលសណ្តែកសប្បុរសឆ្ងល់ទោសដល់យើងតាមរយៈសេចក្តីទូលអង្គរបស់បងប្អូនជាច្រើន។ ¹² យើងមានអំនួតដោយព្រោះ សេចក្តីបន្ទាល់នៃមនសិការរបស់យើង។ ដ្បិត នេះជាសេចក្តីបរិសុទ្ធ និងស្មោះត្រង់មកពីព្រះជាម្ចាស់ ដែលយើងបានប្រព្រឹត្តដោយខ្លួនយើងនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ យើងបានធ្វើការទាំងអស់នេះជាច្រើនជាមួយបងប្អូន មិនមែនដោយពឹងអាងលើប្រាជ្ញារបស់យើង ប៉ុន្តែ ដោយពឹងអាងលើព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ¹³ យើងមិនបានសរសេរអ្វីផ្សេងធ្វើមកបងប្អូន ដែលបងប្អូនអានមិនបាន ឬមិនយល់នោះទេ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ¹⁴ បងប្អូនបានយល់ពីពួកយើងខ្លះហើយថា បងប្អូនជាហេតុដែលយើងនឹងមានអំនួតនៅក្នុងថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ហើយយើងក៏ជាហេតុដែលធ្វើឲ្យបងប្អូនមានអំនួតដូចគ្នាដែរ។ ¹⁵ ដោយសារខ្ញុំមានទំនុកចិត្តអំពីការនេះ បានជាខ្ញុំចង់មករកបងប្អូនមុន ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នា បានទទួលអត្ថប្រយោជន៍ពីរដងនៃការមកសួរសុខទុក្ខរបស់ខ្ញុំ។ ¹⁶ ខ្ញុំមានគម្រោងមកសួរសុខទុក្ខបងប្អូននៅក្នុងដំណើរដែលខ្ញុំទៅស្រុកម៉ាសេដូន។ បន្ទាប់មកក៏ខ្ញុំចង់សួរសុខទុក្ខបងប្អូនម្តងទៀតក្នុងដំណើរដែលខ្ញុំចេញពីស្រុកម៉ាសេដូន និងដើម្បីឲ្យបងប្អូនជូនដំណើរខ្ញុំទៅស្រុកយូដាផងដែរ។ ¹⁷ នៅពេលដែលខ្ញុំគិតពីការនេះ តើខ្ញុំស្នាក់ស្ទើរមែនទេ? ឬមួយអ្វីដែលខ្ញុំសម្រេចចិត្ត ខ្ញុំសម្រេចចិត្តតាមខ្នាតតម្រាបរបស់មនុស្ស ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំនិយាយថា «បាទ» ផង «ទេ» ផង ដូច្នេះ? ¹⁸ ក៏ប៉ុន្តែ ដោយព្រះជាម្ចាស់ស្មោះត្រង់ ទើបយើងមិនអាចនិយាយ «បាទ» ផង «ទេ» ផងបានទេ។ ¹⁹ ដ្បិត ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគឺជាបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ដែលលោកស៊ីលវ៉ាន់ និងលោកធីម៉ូថេ ព្រមទាំងខ្ញុំបានប្រកាសនៅក្នុងចំណោមបងប្អូននោះ ព្រះអង្គមិនបានមានបន្ទូល «បាទ» ផង «ទេ» ផងនោះទេ។ តែផ្ទុយទៅវិញព្រះអង្គមានតែ «បាទ» ប៉ុណ្ណោះ។ ²⁰ គ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះអង្គគឺមានតែ «បាទ» នៅក្នុងព្រះអង្គ។ ដូច្នេះ ដោយព្រោះព្រះអង្គយើងនិយាយថា «អាមែន» ដើម្បីថ្វាយសិរីរុងរឿងទៅព្រះជាម្ចាស់។ ²¹ ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់ហើយដែលបានទទួលយកយើងជាមួយនឹងបងប្អូននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះអង្គបានចាក់ប្រេងតាំងយើង។ ²² ទ្រង់បានប្រថាប់ត្រារបស់ព្រះអង្គនៅលើយើង ហើយប្រទានព្រះវិញ្ញាណឲ្យគង់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង ដើម្បីជាការធានានូវអ្វីដែលព្រះអង្គនឹងប្រទានពរដល់យើងនៅពេលក្រោយ។ ²³ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំសូមព្រះជាម្ចាស់ឲ្យធ្វើជាសាក្សីសម្រាប់ខ្ញុំ ហេតុដែលខ្ញុំមិនបានមកក្រុងកូរីនថូសនោះ មកពីខ្ញុំយោកយល់ដល់បងប្អូន។ ²⁴ នេះមិនមែនដោយសារពួកយើងចង់ព្យាយាមគ្រប់គ្រងលើជំនឿរបស់បងប្អូនទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកយើងរួមគ្នាធ្វើជាមួយបងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានអំណរដោយសារបងប្អូនឈរនៅក្នុងជំនឿរបស់បងប្អូន។

ជំពូក 2

¹ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានសម្រេចចិត្តដោយខ្លួនឯងហើយថា ខ្ញុំនឹងមិនមកនៅក្នុងស្ថានភាពដែលពេញដោយការឈឺចាប់ម្តងទៀតនោះទេ។ ² ប្រសិនបើ ខ្ញុំធ្វើឲ្យអ្នកឈឺចាប់ តើអ្នកណាអាចលើកទឹកចិត្តខ្ញុំបាន ក្រៅពីពួកអ្នកឈឺចាប់ដោយសារខ្ញុំនោះ? ³ ខ្ញុំបានសរសេរ ដូចអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើ ដើម្បីនៅពេលដែលខ្ញុំមកឯអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំអាចនឹងមិនឈឺចាប់ ដោយសារអស់អ្នកដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអំណរនោះទេ។

ខ្ញុំមានជំនឿយ៉ាងមុតមាំចំពោះអ្នកទាំងអស់គ្នាថា អ្នករាល់គ្នាមានអំណរដូចអំណរដែលខ្ញុំមានដែរ។ ⁴ ដ្បិត ខ្ញុំបានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នាចេញពីទុក្ខលំបាក និងសេចក្តីទុក្ខព្រួយនៅក្នុងចិត្ត ព្រមទាំងទឹកភ្នែកជាច្រើនផង។ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាឈឺចាប់នោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាដឹងពីជម្រើសនៃក្តីស្រឡាញ់ ដែលខ្ញុំមានសម្រាប់បងប្អូន។ ⁵ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ធ្វើឲ្យមានការឈឺចាប់ អ្នកនោះមិនគ្រាន់តែធ្វើឲ្យខ្ញុំឈឺចាប់នោះទេ គឺបងប្អូនទាំងអស់គ្នាមានការឈឺចាប់ដូចគ្នាដែរ តែមិនត្រូវដាក់ទោសអ្នកទាំងនោះខ្លាំងពេកទេ។ ⁶

ការដាក់អ្នកនោះគឺទុកឲ្យមនុស្សភាគច្រើនជាអ្នកដាក់ទោសគេវិញគឺគ្រប់គ្រាន់ហើយ។ ⁷ ដូច្នេះ ជំនួសឲ្យការដាក់ទោសអ្នកនោះ បងប្អូនគួរតែអត់ទោស ហើយលើកទឹកចិត្តគាត់វិញ។ ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យគាត់មានទុក្ខព្រួយខ្លាំងពេក។ ⁸ ដូច្នេះ ខ្ញុំលើកទឹកចិត្តឲ្យបងប្អូនបង្ហាញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បងប្អូនចំពោះគាត់នៅទីសាធារណៈ។ ⁹ នេះគឺជាហេតុផលដែលខ្ញុំសរសេរមក ដូច្នេះ ខ្ញុំអាចនឹងឈ្លងលបងប្អូន ហើយដឹងថាបងប្អូនស្តាប់បង្គាប់ខ្ញុំគ្រប់ការទាំងអស់។ ¹⁰ ប្រសិនបើ បងប្អូនអត់ទោសឲ្យអ្នកណាម្នាក់ ខ្ញុំក៏អត់ទោសឲ្យអ្នកនោះដូចគ្នាដែរ។ អ្វីដែលខ្ញុំបានអត់ទោស ប្រសិនបើខ្ញុំបានអត់ទោសរឿងអ្វីមួយ គឺខ្ញុំបានអត់ទោសដោយយល់ដឹងអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ¹¹ ដូច្នេះទើបសាតាំងមិនអាចបោកប្រាស់យើងបាន។ ដ្បិត យើងយល់មិនដល់គម្រោងការបស់វាឡើយ។ ¹² ព្រះអម្ចាស់បានបើកទ្វារក្រុងចំហរឲ្យខ្ញុំ នៅពេលដែលខ្ញុំបានទៅទីក្រុងទ្រអាស ដើម្បីប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រីស្ទនៅទីនោះ។ ¹³ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ នៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំគ្មានសន្តិភាពទេ ព្រោះនៅទីនោះ ខ្ញុំរកលោកទីតុសជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំមិនឃើញទេ។ ដូច្នេះ ទើបខ្ញុំចាកចេញពីពួកគេ ហើយត្រឡប់ទៅស្រុកម៉ាសេដូនវិញ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលតែងតែដឹកនាំយើងចូលក្នុងជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទជានិច្ច។ តាមរយៈយើង ព្រះអង្គបានសាយភាយក្លិនក្រអូបដែលនាំឲ្យស្គាល់ព្រះអង្គគ្រប់ទីកន្លែង។ ¹⁵ ដ្បិត យើងជាគ្លីនក្រអូបរបស់ព្រះគ្រីស្ទចំពោះព្រះអង្គ ក្នុងចំណោមអ្នកដែលបានសង្គ្រោះ និងអ្នកដែលកំពុងរំលោភ។ ¹⁶ ចំពោះមនុស្សដែលកំពុងរំលោភ វាជាគ្លីននៃសេចក្តីស្លាប់ដែលនាំឲ្យស្លាប់។ ចំពោះអ្នកដែលបានសង្គ្រោះ វាជាគ្លីននៃជីវិតដែលនាំឲ្យមានជីវិត។ តើអ្នកណាដែលស័ក្តិសមសម្រាប់ការទាំងនេះ? ¹⁷

ដ្បិតយើងមិនដូចជាក្រុមមនុស្សដែលលក់ព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីបានផលប្រយោជន៍នោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងនិយាយលើកទឹកចិត្តចេញពីភាពបរិសុទ្ធនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយព្រះជាម្ចាស់បានចាត់យើងមក នៅចំពោះព្រះក្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។

ជំពូក 3

¹ តើយើងចាប់ផ្តើមសរសេរតម្កើងខ្លួនយើងឡើងវិញឬ? យើងមិនត្រូវការយកលិខិតណែនាំខ្លួនបង្ហាញទៅអ្នក ឬយកពីអ្នកដូចមនុស្សមួយចំនួនទេ តើមែនទេ? ² បងប្អូនអើយ បងប្អូនរាល់គ្នាហើយជាលិខិតណែនាំខ្លួនរបស់យើង ដែលបានសរសេរនៅក្នុងដួងចិត្តយើង បានទទួលស្គាល់ និងបានអានដោយមនុស្សគ្រប់គ្នា។ ³ បងប្អូនបានបង្ហាញថា បងប្អូនគឺជាសំបុត្រលិខិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលយើងបានរៀបចំ។ លិខិតនេះមិនបានសរសេរដោយទឹកខ្មៅនោះទេ តែបានសរសេរឡើងដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏រស់របស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ លិខិតនោះមិនបានសរសេរនៅលើបន្ទះថ្មនោះទេ តែបានសរសេរឡើងនៅក្នុងដួងចិត្តនៃមនុស្សវិញ។ ⁴ នេះហើយជាទំនុកចិត្តដែលយើងមានតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ យើងមិនមានសមត្ថភាពនៅក្នុងយើងដើម្បីប្រកាសអ្វីមួយ ដែលមកពីយើងនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ សមត្ថភាពគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ⁶ គឺព្រះជាម្ចាស់ទេដែលធ្វើឲ្យយើងអាចក្លាយជាអ្នកបម្រើនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីថ្មី។ សម្ព័ន្ធមេត្រីនេះមិនមែនគ្រាន់តែជាអក្សរទេ ប៉ុន្តែ គឺជាព្រះវិញ្ញាណវិញ។ ដ្បិត អក្សរគឺជាការសម្លាប់ ចំណែកឯព្រះវិញ្ញាណវិញគឺប្រទានជីវិត។ ⁷ ឥឡូវនេះ ការបម្រើដែលនាំឲ្យស្លាប់ ដែលបានចារឹកទុកជាអក្សរថ្ម មានសិរីល្អដែលធ្វើឲ្យជនជាតិអ៊ីស្រាអែលមិនអាចមើលមុខលោកម៉ូសេដោយផ្ទាល់បាន។ នោះគឺដោយសារតែសិរីល្អនៃមុខរបស់លោកម៉ូសេ គឺជាសេចក្តីដែលកំពុងសាបសូន្យបាត់ទៅ។ ⁸ តើមានសិរីល្អរឿងច្រើនប៉ុណ្ណាទៅនៃការបម្រើដែលព្រះវិញ្ញាណធ្វើ? ⁹ ដ្បិត ប្រសិនបើ កិច្ចការបម្រើនៃការកាត់ទោសមានសិរីល្អរឿងប៉ុណ្ណឹងទៅហើយ ចុះបើកិច្ចការបម្រើខាងលើសេចក្តីសុចរិតនឹងមានសិរីល្អរឿងប៉ុណ្ណាទៅ! ¹⁰ ពិតណាស់ សិរីល្អរឿងខាងលើសេចក្តីសុចរិតធ្វើឲ្យសិរីល្អរឿងខាងលើមានតម្លៃ ដោយសារតែសិរីល្អរឿងនេះប្រសើរជាងសិរីល្អរឿងនោះ។ ¹¹ ដ្បិត អ្វីដែលកន្លងផុតទៅ មានសិរីល្អប៉ុណ្ណឹងទៅហើយ ចុះបើអ្វីដែលស្ថិតស្ថេរមានសិរីល្អរឿងប៉ុណ្ណាទៅ។ ¹² ចាប់តាំងពីពេលដែលយើងមានសង្ឃឹម យើងពិតជាភ្លាហានណាស់។ ¹³ យើងមិនដូចជាលោកម៉ូសេទេ ដែលពាក់ស្បែកនៅលើមុខរបស់គាត់ ដូច្នេះ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនឹងមិនអាចឃើញផ្ទាល់ពីទីបញ្ចប់នៃសិរីល្អរឿងដែលនឹងសាបសូន្យនោះទេ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ គំនិតរបស់ពួកគេត្រូវបានបិទ។ សូម្បីតែរហូតដល់សព្វថ្ងៃនេះ ស្បែកនៅតែបាំងភ្នែកពួកគេដែល ក្នុងការដែលគេអានគម្ពីរសម្ព័ន្ធមេត្រីចាស់។ វាមិនបានដោះចេញទេ ដោយសារតែព្រះគ្រីស្ទទើបអាចដោះចេញបាន។ ¹⁵ ទោះបីសព្វថ្ងៃនេះក៏ដោយ នៅពេលដែលនរណាអានក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ ស្បែកនៅតែបាំងដួងចិត្តរបស់គេដែល។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលមនុស្សបែរទៅរកព្រះអម្ចាស់ ស្បែកនឹងត្រូវដកចេញ។ ¹⁷ ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់គឺជាព្រះវិញ្ញាណ។ កន្លែងណាដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាម្ចាស់គង់នៅ កន្លែងនោះនឹងមានសេរីភាព។ ¹⁸ ឥឡូវនេះ ពួកយើង ឃើញសិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយ មិនបាំងមុខទេ។ យើងកំពុងតែផ្លាស់ប្តូរទៅរកសិរីល្អមួយដែលដូចជាព្រះអម្ចាស់ ពីសិរីល្អមួយទៅសិរីល្អមួយ ដែលព្រះអង្គជាព្រះវិញ្ញាណ។

ជំពូក 4

¹ ដូច្នេះ ដោយព្រោះតែយើងមានការងារនេះ ហើយយើងក៏បានទទួលនូវព្រះគុណផង នោះពួកយើងមិនដែលបាក់ទឹកចិត្តឡើយ។ ² ផ្ទុយទៅវិញ យើងបានលះចោលផ្លូវដែលគួរឲ្យខ្មាស និងអំពើលាក់បាំងផ្សេងទៀត។ ពួកយើងមិនបានរស់នៅដោយល្បិចកល ហើយយើងមិនភ្លេចក្នុងការបុព្វបុរសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ដោយបង្ហាញសេចក្តីពិត យើងបង្ហាញខ្លួនឯងទៅដល់មនសិការបស់មនុស្សគ្រប់គ្នា នៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ³ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ ដំណឹងល្អរបស់ត្រូវបានបិទបាំងមែន គឺគ្រប់បាំងតែពួកអ្នកដែលនឹងត្រូវវិនាសវិញ។ ⁴ នេះជាបញ្ហារបស់ពួកគេ ព្រះនៃលោកីយ៍នេះបានធ្វើទៅជាមើលមិនឃើញ និងមានគំនិតមិនជឿផងដែរ។ ជាហេតុធ្វើឲ្យពួកគេមិនអាចឃើញពន្លឺនៃដំណឹងល្អ និងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលជាបុរាណនៃព្រះជាម្ចាស់បាន។ ⁵ ដ្បិត យើងមិនខំប្រកាសពីខ្លួនយើងនោះទេ ប៉ុន្តែ យើងប្រកាសពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូគឺជាព្រះអម្ចាស់វិញ ហើយពួកយើងគឺជាអ្នកបម្រើដល់បងប្អូន ដោយយល់ដល់ព្រះយេស៊ូ។ ⁶ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «ពន្លឺនឹងភ្លឺចេញពីសេចក្តីងងឹត»។ ព្រះអង្គបានបំភ្លឺនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ដើម្បីឲ្យយើងបញ្ជាក់ការចេះដឹងនៃសិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁷ ប៉ុន្តែ ពួកយើងមានសម្បត្តិ ដែលនៅក្នុងផ្ទាំងដី ដើម្បីបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ថា ឫទ្ធានុភាពដ៏ធំគឺជាបុរសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនមែនជាបុរសយើងទេ។ ⁸ ពួកយើងត្រូវគេសង្កត់សង្កិនក្នុងគ្រប់ផ្លូវទាំងអស់ ប៉ុន្តែ យើងមិនបារម្ភអ្វីទេ។ យើងមានការទើសទាល់ ប៉ុន្តែ មិនការអស់សង្ឃឹមឡើយ។ ⁹ ពួកយើងត្រូវបានគេបៀតបៀន តែមិនត្រូវបានបោះបង់ចោលទេ។ យើងត្រូវដួលចុះ ប៉ុន្តែ មិនបានវិនាសនោះទេ។ ¹⁰ ពួកយើងតែងតែនាំយកសេចក្តីស្លាប់របស់ព្រះយេស៊ូនៅជាមួយនឹងរូបកាយជានិច្ច ដើម្បីឲ្យជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូបានស្វែងចេញនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើងដែរ។ ¹¹ ពួកយើងដែលរស់នៅ គឺតែងតែនាំការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូទៅជាមួយក្នុង នៅក្នុងរូបកាយយើង ដូច្នេះជីវិតរបស់ព្រះយេស៊ូនឹងបានសម្តែងនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើងដែរ។ ¹² ដូច្នេះ សេចក្តីស្លាប់គឺធ្វើការនៅក្នុងយើង ប៉ុន្តែ ជីវិតគឺបានធ្វើការបងប្អូនវិញដែរ។ ¹³ ប៉ុន្តែ ពួកយើងមានវិញ្ញាណនៃជំនឿដូចគ្នា ស្របតាមសេចក្តីដែលបានចែងទុកមកថា៖ «ខ្ញុំបានជឿ ដូច្នេះ ខ្ញុំ ក៏និយាយ»។ ពួកយើងក៏ជឿ ដូច្នេះ ពួកយើងក៏និយាយ។ ¹⁴ ពួកយើងដឹងថាព្រះអង្គដែលប្រោស ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ព្រះអង្គក៏នឹងប្រោសយើងឲ្យរស់ឡើងវិញរួមជាមួយព្រះយេស៊ូដែរ។ ហើយពួកយើងដឹងទៀតថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងនាំពួកយើងជាមួយបងប្អូនទៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁵ គ្រប់យ៉ាងសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន ដើម្បីឲ្យព្រះគុណ បានចម្រើនឡើង ដល់មនុស្សជាច្រើន ការអរព្រះគុណក៏បានចម្រើនឡើងដល់សិរីល្អនៃព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁶ ដូច្នេះ យើងមិនបាក់ទឹកចិត្តឡើយ។ ទោះ បើយ៉ាងណាក្តី ខាងក្រៅរបស់យើង កំពុងតែខូចបង់ទៅ តែនៅខាងក្នុងយើងវិញគឺបានថ្មីឡើងរាល់ថ្ងៃជានិច្ច។ ¹⁷ ដ្បិត សេចក្តីទុក្ខលំបាកបន្តិចបន្តួច គឺឲ្យយើងបានត្រៀមខ្លួន សម្រាប់ទុក្ខលំបាកយ៉ាងធ្ងន់ហួសដែលមិនអាចរស់បាន ដ៏យូរអង្វែងជាមួយសិរីល្អផង។ ¹⁸ ដ្បិត យើងមិនបានសម្លឹងរកមើល សម្រាប់អ្វីដែលយើងមើលឃើញនោះទេ ប៉ុន្តែ គឺរបស់ដែលមើលមិនឃើញវិញ។ ដ្បិតអ្វីដែលយើងមើលឃើញគឺបានតែមួយគ្រាន់ ប៉ុន្តែរបស់អ្វីដែលមើលមិនឃើញគឺស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ។

ជំពូក 5

¹ ពួកយើងដឹងថា បើសិនជាទីលំនៅដែលយើងរស់នៅ របស់យើងនៅលើផែនដីនេះ កំពុងត្រូវខូចបង់ទៅ តែយើងនឹងបានអាគារមកពីព្រះជាម្ចាស់វិញ។ គឺជាផ្ទះដែលមិនបានធ្វើដោយដៃមនុស្ស ប៉ុន្តែគឺជាផ្ទះដ៏អស់កល្បជាទីពឹងស្មោះស្ម័គ្រ។ ² ដ្បិត នៅក្នុងជម្រកនេះ យើងតែងតែចូរហើយរង់ចាំ ដើម្បីឲ្យបានទៅនៅនឹងផ្ទះដែលនៅស្ថានសួគ៌ដែរ។ ³ យើងរង់ចាំសម្រាប់ការនេះ ពីព្រោះតាមរយៈក្តីរំពឹងនេះ យើងនឹងមិនខ្វះខាតនិងអាក្រាតឡើយ។ ⁴ ដ្បិត ក្នុងពេលដែលពួកយើងនៅក្នុងទីជម្រកនេះ គឺតែងតែត្អូញត្អែរ និងមានបន្ទុកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។ យើងមិនចង់ដោះរូបកាយនេះចេញឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងចង់ឲ្យបានពាក់វិញ ដើម្បីឲ្យអ្វីដែលជាសេចក្តីស្លាប់ បានលេបបំបាត់តាមរយៈជីវិតនេះ។ ⁵ អ្នកដែលបានរៀបចំយើងសម្រាប់ការនេះ គឺជាព្រះ ជាម្ចាស់ដែលបានប្រទានដល់យើង ព្រះវិញ្ញាណ មកបញ្ចាំចិត្តទុកនូវអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ ⁶ ដូច្នេះ ចូលទុកចិត្តជាដរាបចុះ។ ដោយដឹងថាក្នុងពេលយើងនៅក្នុងផ្ទះនៃរូបកាយនេះ គឺយើងពិតជានៅឆ្ងាយពីព្រះអម្ចាស់ដែរ។ ⁷ ដ្បិត យើងគឺដើរដោយជំនឿ មិនមែនដោយការមើលឃើញនោះទេ។ ដូច្នេះ យើងមានទំនុកចិត្តជាខ្លាំង។ ⁸ ពួកយើងគឺរួចរាល់ដើម្បីនឹងចាកចេញ ពីរូបកាយនេះហើយទៅផ្ទះថ្មីជាមួយព្រះអម្ចាស់។ ⁹ ដូច្នេះ យើងបានតាំងគោលដៅរបស់យើងហើយ ទោះបីយើងនៅក្នុងផ្ទះនេះឬនៅកន្លែងផ្សេងក៏យើងនៅតែ សរសើរព្រះអង្គជានិច្ច។ ¹⁰ ដ្បិតយើងនឹងត្រូវទៅនៅមុខទីជំនុំជំរះនៃព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីឲ្យគ្រប់គ្នាបាន ទទួលតាមការដែលបានធ្វើ នៅក្នុងរូបកាយរៀងខ្លួន ទោះបីល្អឬអាក្រក់ក្តី។ ¹¹ ដូច្នេះ ដែលស្គាល់សេចក្តីស្វែងខ្ជាចនៃព្រះអម្ចាស់ យើងក៏ខំនាំមនុស្សឲ្យជឿដែរ។ ពួកយើងជាអ្នកដែលច្បាស់លាស់ដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំក៏សង្ឃឹមថា វាក៏ស្របតាមមនសិការ របស់បងប្អូនដែរ។ ¹² ពួកយើងមិនព្យាយាមជំរុញបងប្អូនម្តងទៀត ក្នុងនាមយើងជាអ្នកមានបាបនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកយើងនឹងផ្តល់នូវហេតុមួយ ដែលធ្វើឲ្យបងប្អូនមានទំនុកចិត្តលើយើងខ្ញុំវិញ ដូច្នេះ បងប្អូនអាចនឹងមានចំណេះយល់ សម្រាប់អស់អ្នកដែលមានអំនួត ពីចរិតខាងក្រៅ តែមិនមែនអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តនោះទេ។ ¹³ ដ្បិត ប្រសិនបើយើងរង្វេងស្មារតីក៏ដោយ គឺសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយបើទោះជាយើងមានស្មារតីល្អក្តី គឺសម្រាប់ជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូនវិញ។ ¹⁴ ដ្បិត សេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះគ្រីស្ទ បានពេញលេញនៅក្នុងយើង ដោយសារយើងបានពិចារណាឃើញថា គឺម្នាក់បានស្លាប់ជំនួសអ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយទាំងអស់គ្នា ឈ្មោះថាបានស្លាប់ហើយដែរ។ ¹⁵ ព្រះជាម្ចាស់បានសុគតជំនួសមនុស្សទាំងអស់ ដើម្បីឲ្យពួកអ្នកដែលបានរស់នៅ មិនគួររស់សំរាប់តែខ្លួនឯងទៀតទេ គឺរស់ សម្រាប់ព្រះអង្គ ដែលសុគតជំនួសពួកគេ ហើយបានរស់ឡើងវិញដែរ។ ¹⁶ ដោយហេតុផលនេះ គឺយើងមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យ អ្នកណាតាមលក្ខណៈកំរិតមនុស្សឡើយ ទោះបីយើង ឆ្លាប់ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងសណ្ឋានជាមនុស្សដែរក៏ដោយ។ អញ្ចឹងយើងវិនិច្ឆ័យនរណាតាមរបៀបនេះទៀតដែរ។ ¹⁷ ដូច្នេះហើយ ប្រសិនបើ អ្នកណានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ គឺអ្នកនោះបានកើតជាថ្មីដែរ។ ការចាស់បានកន្លងផុតទៅ។ មើល គ្រប់ការទាំងនោះបានត្រឡប់ទៅជាថ្មី។ ¹⁸ គ្រប់ការទាំងនេះគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គបានផ្សះផ្សាយើងជាមួយព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះអង្គក៏បានឲ្យសិទ្ធិយើងក្នុងការធ្វើការនោះដែរ។ ¹⁹ គឺថាតាមរយៈក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្សះផ្សាលោកីយ៍នេះ ឲ្យត្រូវជាមួយព្រះអង្គដែរ ដោយមិនរាប់សេចក្តី ដែលលោកីយ៍ទាស់ប្រឆាំងពីមុនឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់ទុកព្រះទ័យនិងផ្តល់ព្រះបន្ទូលនៃការផ្សះផ្សាដល់យើងដែរ។ ²⁰ ដូច្នេះ យើងបានតាំងឡើងជាអ្នកតំណាងនៃព្រះគ្រីស្ទ ក៏ដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានលេចមកនៅក្នុងយើងដែរ។ យើងសូមអង្វរជាមួយបងប្អូន ដើម្បីប្រយោជន៍នៃព្រះគ្រីស្ទ៖ «សូមឲ្យបានផ្សះផ្សាជាមួយព្រះជាម្ចាស់ចុះ!» ²¹ ព្រះជាម្ចាស់បានថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យក្លាយជាដង្ហាយសម្រាប់បាបរបស់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យយើងបានក្លាយទៅជាសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងព្រះអង្គ។

ជំពូក 6

¹ ធ្វើការជាមួយព្រះអង្គ យើងក៏សូមប្រាប់បងប្អូនកុំឲ្យទទួលព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយគ្មានន័យឡើយ។ ² ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ «ក្នុងពេលដែលអំណោយផល នោះយើងបានស្តាប់អ្នករាល់គ្នា ហើយនៅក្នុងថ្ងៃនៃក្តីសង្គ្រោះគឺយើងជួយអ្នក»។ មើល ឥឡូវនេះពេលវេលាអំណោយផលនោះបានមកដល់ហើយ។ ហើយពេលនេះ ក៏ជាថ្ងៃនៃការសង្គ្រោះដែរ។ ³ យើងមិនបានដាក់ភាពភ័យខ្លាចបាំងពីមុខរបស់អ្នករាល់គ្នាឡើយ ដ្បិត យើងមិនបានប្រាថ្នាឲ្យការងាររបស់យើង ត្រូវខូចឈ្មោះឡើយ។ ⁴ ផ្ទុយទៅវិញ យើងបង្ហាញខ្លួនយើង ថាជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈទង្វើរបស់យើង។ យើងជាអ្នកបម្រើក្នុងការទាំងនេះ គឺក្នុងការទ្រាំទ្រ ការឈឺចាប់ ទុក្ខព្រួយ និងទុក្ខលំបាក។ ⁵ ការត្រូវគេរាយ ការគេដាក់គុក ការរីករ ការធ្វើការហួសកម្លាំង មិនបានដេកនៅពេលយប់ ខ្វះអាហារ ⁶ ដោយចិត្តស្អាត ដោយចេះដឹង ដោយអត់ធ្មត់ ដោយសប្បុរស ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ស្មោះត្រង់។ ⁷ យើងគឺជាអ្នកបម្រើព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិតរបស់ព្រះអង្គ នៅក្នុងព្រះចេស្ដានៃព្រះជាម្ចាស់។ យើងពាក់គ្រឿងសឹកនៃសេចក្តីសុចរិត កាន់នៅដៃទាំងស្តាំទាំងឆ្វេងរបស់យើងផង។ ⁸ យើងធ្វើការ ទាំងការឲ្យតម្លៃក្តី និងមិនឲ្យតម្លៃក្តី ទាំងការបន្ទោសក្តី និងការសរសើរក្តី។ យើងត្រូវបានការចោទប្រកាន់ថាជាមនុស្សបោកប្រាស់ផងដែរ ប៉ុន្តែ យើងនៅតែប្រកាន់ជាប់ភាពស្មោះត្រង់ជានិច្ច។ ⁹ យើងធ្វើការដូចជាគ្មានការទទួលស្គាល់ ប៉ុន្តែ យើងនៅតែមានការទទួលស្គាល់ដដែល។ យើងធ្វើការជាក់ព័ន្ធស្លាប់ ហើយមើល យើងនៅតែរស់ដដែល។ យើងធ្វើការដូចជាអ្នកជាប់ជំនុំជម្រះសម្រាប់ទង្វើរបស់យើង ប៉ុន្តែ មិនដូចជាប់ជំនុំជម្រះដល់ស្លាប់ឡើយ។ ¹⁰ យើងធ្វើការជាមួយនិងការឈឺចាប់ ប៉ុន្តែ យើងតែងតែរីករាយវិញ។ យើងធ្វើការដូចអ្នកក្រ ប៉ុន្តែយើងបានធ្វើឲ្យមនុស្សជាច្រើនទៅជាអ្នកមានដែរ។ យើងធ្វើការដូចជាមិនបានកម្រៃ ប៉ុន្តែ យើងមានគ្រប់របស់ទាំងអស់ដែរ។ ¹¹ យើងបានថ្លែងពីសេចក្តីពិតទាំងស្រុងទៅកាន់បងប្អូន អ្នកនៅទីក្រុងកូរិនថូស ហើយដូចម្តងទៀតយើងបានបើក ជាមួយនឹងទុក្ខសោកផង។ ¹² ដូចម្តងទៀតយើងបានចង្អៀតចង្អល់ ជាមួយយើងឡើយ ប៉ុន្តែ ការនោះកើតឡើងដោយអារម្មណ៍បងប្អូនវិញ។ ¹³ ឥឡូវនេះ ដើម្បីមានភាពស្មើភាព ហើយងាយទទួលនោះ គឺខ្ញុំនិយាយទៅកាន់បងប្អូន ដូចជាកូនរបស់ខ្ញុំដែរ ចូរបើកចិត្តចំហឲ្យទូលាយចុះ។ ¹⁴ សូមកុំទីមនឹមស្រៀកជាមួយពួកអ្នកមិនជឿឡើយ។ ដ្បិត តើសេចក្តីសុចរិត និងការទទឹងច្បាប់ អាចចូលគ្នាបានទេ? ដូច្នេះ តើអាចចូលគ្នាបានទេរវាង ពន្លឺ និងសេចក្តីងងឹតនោះ? ¹⁵ តើមានការព្រមព្រៀងគ្នារវាង អារក្សបេលាល និងព្រះគ្រីស្ទទេ? ឬតើអ្នកជឿមានចំណែកជាមួយអ្នកមិនជឿបានទេ? ¹⁶ តើព្រះវិហារនៃព្រះជាម្ចាស់ និងវិហាររបស់ព្រះក្លែងក្លាយអាចចុះចូលជាមួយគ្នាបានទេ? ដ្បិត យើងទាំងអស់គ្នាគឺជាព្រះវិហាររបស់ព្រះដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ដូចព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «យើងនឹងគង់ ហើយយាងនៅក្នុងចំណោមពួកគេ។ យើងនឹងធ្វើជាព្រះជាម្ចាស់របស់គេ ហើយពួកគេនឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើងដែរ»។ ¹⁷ ដូច្នេះ «ចូលចេញពីពួកអ្នកមិនជឿ ហើយញែកដោយឡែក» នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ «សូមកុំប៉ះរបស់មិនស្អាត នោះយើងនឹងស្លាតមន៍អ្នក»។ ¹⁸ យើងគឺជាព្រះបិតាដល់អ្នក ហើយអ្នកនឹងក្លាយជាកូនប្រុសស្រីរបស់យើង» នេះគឺជាបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ដ៏មានព្រះចេស្ដា។

ជំពូក 7

¹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ដោយសារយើងមានសេចក្តីសន្យាទាំងនេះ ដូច្នេះ សូមឲ្យយើងជម្រះខ្លួនយើងឲ្យបានស្អាត ពីអ្វីដែលធ្វើឲ្យមិនស្អាតចេញពី ទាំងរូបកាយ និងវិញ្ញាណរបស់យើងផងដែរ។ ចូរឲ្យយើង ដេញតាមសេចក្តីបរិសុទ្ធ ក្នុងការកោតខ្លាចដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ² សូមរៀបចំកន្លែងឲ្យយើងខ្ញុំផង! យើងមិនបានធ្វើអ្វីខុសជាមួយអ្នកណាឡើយ។ យើងក៏មិនបានធ្វើឲ្យអ្នកណាខ្មាស ឬកេញចំណេញពីអ្នកណាដែរ។ ³ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ មិនមែនផ្តោតទៅលើបងប្អូនទេ។ ដ្បិត ខ្ញុំបាននិយាយហើយថាបងប្អូនស្ថិតនៅក្នុងដួងចិត្តយើង គឺយើងនឹងស្លាប់រស់ជាមួយគ្នា។ ⁴ ខ្ញុំមានទំនុកចិត្តយ៉ាងមុតមាំជាមួយបងប្អូន ហើយក៏មានមោទនភាពចំពោះបងប្អូនដែរ។ ខ្ញុំបានទទួលការកម្សាន្តចិត្ត។ ខ្ញុំបានពោរពេញដោយអំណរ ទោះបីជាយើងមានការខ្វះខាតក៏ដោយ។ ⁵ ពេលយើងមកដល់ស្រុកម៉ាសេដូន រូបកាយរបស់យើងមិនបានសម្រាកឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ គឺយើងបានជួបបញ្ហាគ្រប់ផ្លូវទាំងអស់ តាមរយៈការប៉ះទង្គិចផ្នែករូបកាយ ហើយធ្វើឲ្យមានការភ័យខ្លាចនៅខាងក្នុងយើងដែរ។ ⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គកម្សាន្តចិត្តដល់ការបាក់ទឹកចិត្ត ដោយស្វាងចិត្តយើងជាមួយវត្ថុមានរបស់លោកទីតុសមកដល់។ ⁷ វាមិនគ្រាន់តែការមកលេងមួយមុខរបស់លោកទីតុសនោះទេ ដែលព្រះជាម្ចាស់កម្សាន្តចិត្តយើងនោះ។ ប៉ុន្តែ ក៏ឃើញថាបងប្អូនបានទទួលលោកទីតុសយ៉ាងល្អដែរ ធ្វើឲ្យមានវិភាគដោយសារការនេះ។ លោកទីតុសបានប្រាប់ខ្ញុំអំពីបងប្អូន នូវអ្វីដែលបងប្អូនមានចិត្ត និងទុក្ខព្រួយរបស់បងប្អូន និងការដែលបងប្អូនព្រួយបារម្ភពីខ្ញុំ។ ការទាំងនោះធ្វើឲ្យខ្ញុំរីករាយណាស់។ ⁸ ទោះបីសំបុត្រខ្ញុំបានធ្វើឲ្យបងប្អូនមិនសប្បាយចិត្តក្តី តែខ្ញុំមិនសោកស្តាយទេ។ ប៉ុន្តែ អ្វីដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំសោកស្តាយនោះគឺសំបុត្ររបស់ខ្ញុំបានធ្វើឲ្យបងប្អូនព្រួយវិញ។ ប៉ុន្តែ បងប្អូននឹងមិនកើតទុក្ខព្រួយយូរនោះទេ។ ⁹ ឥឡូវ ខ្ញុំសប្បាយចិត្ត តែមិនមែនដោយសារ បងប្អូនកើតទុក្ខនោះទេ ប៉ុន្តែ ការទុក្ខព្រួយរបស់បងប្អូនបាននាំបងប្អូនឲ្យបានប្រែចិត្តវិញ។ បងប្អូនមានបទពិសោធន៍នៅក្នុងការទុកព្រួយរបស់ព្រះ ដូច្នេះ ការទុក្ខសោកនេះនឹងមិនធ្វើឲ្យបងប្អូនបាត់បង់ដោយសារយើងឡើយ។ ¹⁰ ដ្បិត ការទុក្ខព្រួយនៅក្នុងព្រះអង្គនឹងនាំឲ្យមានការប្រែចិត្ត ហើយបានទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះ ដោយគ្មានការសោកស្តាយ។ ប៉ុន្តែ ទុក្ខព្រួយរបស់លោកីយវិញ នឹងនាំឲ្យស្លាប់។ ¹¹ មើល ទុក្ខព្រួយនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់បានកើតផលនៅក្នុងបងប្អូនយ៉ាងណា។ ផលដ៏ធំនៅក្នុងបងប្អូននោះគឺជាការបង្ហាញថាបងប្អូនមិនជាប់ទោស។ តើការទាំងនោះអស្ចារ្យយ៉ាងណា អំពីការឈឺចិត្ត ការភ័យព្រួយ ការរង់ចាំ ចិត្តខ្វះខ្វែង និងបំណងចិត្តរបស់បងប្អូន ចង់ឃើញសេចក្តីយុត្តិធម៌បានកើតឡើង! ក្នុងការទាំងនោះបងប្អូនបានបង្ហាញឲ្យឃើញថា បងប្អូនគ្មានទោសក្នុងរឿងទាំងនោះទេ។ ¹² ទោះបីខ្ញុំសរសរមកកាន់បងប្អូន គឺខ្ញុំមិនបានផ្ញើមកដល់អ្នកដែលធ្វើខុសនោះទេ ក៏មិនបានសម្រាប់អ្នកដែលឈឺចាប់ក្នុងការខុសនោះទេ។ ខ្ញុំសរសេរដើម្បីឲ្យបងប្អូន ប្រឹងអស់ពីចិត្តជាមួយយើង និងដើម្បីឲ្យគេបានស្គាល់បងប្អូន នៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ តាមរយៈការទាំងនេះ យើងបានទទួលការលើកទឹកចិត្ត។ ក្នុងការបន្ថែមពីការកម្សាន្តចិត្តរបស់យើង គឺកាន់តែរីករាយថែមទៀតដោយសារ អំណររបស់លោកទីតុស គឺវិញ្ញាណរបស់គាត់បានស្រស់ថ្លាដោយសារបងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ ¹⁴ ដ្បិត ខ្ញុំមានអំនួតអំពីគាត់ដោយសារបងប្អូន ហើយខ្ញុំក៏គ្មានសេចក្តីខ្មាសឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្វីដែលយើងបាននិយាយទៅបងប្អូនសុទ្ធតែពិតទាំងអស់ អំនួតរបស់យើងអំពីបងប្អូនជាមួយនឹងលោកទីតុស បានបង្ហាញថាជាការពិត។ ¹⁵ គាត់បានទទួលការប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងពីបងប្អូន គាត់បានចាំពីការស្តាប់បង្គាប់ របស់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ អំពីការស្វាគមន៍ដល់រូបគាត់ ជាមួយការបារម្ភហើយនិងខ្លាចផង។ ¹⁶ ខ្ញុំរីករាយដោយសារខ្ញុំបានទុកចិត្តលើបងប្អូនទាំងស្រុង។

ជំពូក 8

¹ បងប្អូនអើយ យើងចង់ឲ្យបងប្អូនដឹងអំពី ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានឲ្យដល់ពួកជំនុំនៅស្រុកម៉ាសេដូន។ ² កំឡុងពេលជួបនឹងការល្បងលំដោយសារទុក្ខវេទនាជាមួយនិងភាពក្រីក្រយ៉ាងខ្លាំងយ៉ាងក៏ដោយ ពួកគេនៅតែមានអំណរជាបរិបូរ ហើយក៏នៅតែមានភាពសប្បុរសដដែល។ ³ ដ្បិត ខ្ញុំអាចធ្វើជាសាក្សីថា ពួកគេពិតជាបានផ្តល់ប្រាក់ទៅតាមសមត្ថភាពដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ហើយពេលខ្លះពួកគេបានថ្វាយច្រើនជាងអ្វីដែលគេមានផង។ ហើយពួកគេធ្វើការទាំងនេះដោយការពេញចិត្តផងដែរ។ ⁴ ពួកគេសូមអង្វរ ហើយទទួតដើម្បីឲ្យយើងអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេអាចមានចំណែកបម្រើការងារជាមួយបងប្អូនអ្នកជឿដែរ។ ⁵ ការនេះមិនបានកើតឡើងតាមអ្វីដែលបានរំពឹងទុកឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេបានថ្វាយជីវិតរបស់ពួកគេទៅព្រះអម្ចាស់ជាដំបូង។ បន្ទាប់មក ពួកគេក៏បានថ្វាយខ្លួនគេដល់យើងដែរ ដោយស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁶ ដូច្នេះ យើងបានដាស់តឿនដល់ទីតុល ដែលជាអ្នកបានចាប់ផ្តើមការងារនេះ ដើម្បីឲ្យសម្រេចការនេះស្របតាមភាពសប្បុរសនិងចំណែករបស់បងប្អូនដែរ។ ⁷ ប៉ុន្តែ បងប្អូននឹងចម្រើនឡើងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ក្នុងជំនឿ ក្នុងការនិយាយ ក្នុងសេចក្តីចេះដឹង ក្នុងសេចក្តីព្យាយាម ហើយនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ពួកយើង។ ដូច្នេះ សូមឲ្យប្រកដថាបងប្អូនបានចម្រើន ក្នុងកិច្ចការសប្បុរសទាំងនេះដែរ។ ⁸ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះមិនមែនដោយបង្គាប់បញ្ជានោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំនិយាយការទាំងនេះតាមលំដាប់លំដោយ ដើម្បីឲ្យល្បងលំដោយពិភាក្សាស្មោះត្រង់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បងប្អូន ដោយប្រៀបធៀបវាជាមួយទឹកចិត្តរបស់មនុស្សផ្សេងទៀត។ ⁹ ដ្បិត បងប្អូនបានស្គាល់ពីព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទរបស់យើងហើយ។ ទោះបីជា ព្រះជាម្ចាស់មានសម្បត្តិយ៉ាងណាក្តី តែដោយសារបងប្អូនព្រះអង្គត្រឡប់ជាគ្រូវិញ ហើយដោយសារភាពក្រីក្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះ បងប្អូននឹងត្រឡប់ទៅជាអ្នកមានទ្រព្យសម្បត្តិវិញ។ ¹⁰ នៅក្នុងរឿងនេះ ខ្ញុំនឹងផ្តល់នូវគំនិតជាជំនួយដល់បងប្អូន។ កាលពីឆ្នាំមុន បងប្អូនមិនទាន់ទាំងទប់ផ្តើមធ្វើអ្វីផង ប៉ុន្តែ បងប្អូនមានចិត្តក្នុងការធ្វើវារួចទៅហើយ។ ¹¹ ដូច្នេះ ចូរបង្ហើយវាចុះ។ ដូចអ្វីដែលបងប្អូនមានដួងចិត្តចង់ធ្វើយ៉ាងណា ដូច្នេះ ចូរធ្វើវាចុះ ហើយបងប្អូននឹងបង្ហើយវា តាមអ្វីដែលបងប្អូនអាចធ្វើទៅបាន។ ¹² ដ្បិត ប្រសិនបើ បងប្អូនមានចិត្តស្មោះក្នុងការធ្វើការនេះ វាក៏ជាការល្អ ហើយអាចទទួលយកបានផង។ ហើយវាអាស្រ័យទៅលើអ្វីដែលអ្នកនោះមាន មិនមែនផ្អែកទៅលើអ្វីដែលពួកគេគ្មាននោះទេ។ ¹³ ដ្បិត កាតព្វកិច្ចទាំងនេះមិនមែនដើម្បីឲ្យអ្នកណាម្នាក់បានឆ្ងល់ ហើយឲ្យនរណាម្នាក់ទៀតមានបន្ទុកវិញនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ គួរតែធ្វើដោយស្មើភាពគ្នា។ ¹⁴ តែបន្ទុករបស់បងប្អូនក្នុងពេលឥឡូវនេះ គឺត្រូវផ្គត់ផ្គង់អ្វីដែលពួកគេត្រូវការ។ ដូចដែលពួកគេមានបន្ទុកក្នុងការផ្គត់ផ្គង់ដល់តម្រូវការរបស់បងប្អូនដែរ ដើម្បីឲ្យមានភាពស្មើគ្នា។ ¹⁵ ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «អ្នកណាដែលរើសបានច្រើន នោះគ្មានសល់អ្វីឡើយ រីឯអ្នកដែលរើសបានតិច ក៏មិនខ្វះទេ»។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានដាក់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់លោកទីតុលឲ្យមានដួងចិត្តដូចជាខ្ញុំដែរ ក្នុងការមើលថែបងប្អូន។ ¹⁷ ដ្បិត គាត់មិនមែនគ្រាន់តែទទួលការស្នើសុំរបស់យើងនោះទេ ប៉ុន្តែ គាត់ពិតជាមានចិត្តស្មោះជាមួយនិងការនោះដែរ។ លោកទីតុលបានមករកបងប្អូនដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់គាត់វិញ។ ¹⁸ ពួកយើងបានចាស់បងប្អូនផ្សេងទៀត មកជាមួយគាត់គឺជាអ្នកដែលមានការសរសើរនៅតាមក្រុមជំនុំផ្សេងៗ ដើម្បីជួយការងារគាត់ក្នុងការប្រកាសដំណឹងល្អ។ ¹⁹ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសតាមរយៈក្រុមជំនុំ ដើម្បីឲ្យធ្វើដំណើរជាមួយយើងក្នុងការនាំយកកិច្ចការ និងទង្វើសប្បុរសរបស់យើងផង។ ការទាំងនេះសម្រាប់ជាសិរីល្អនៃព្រះអម្ចាស់ដោយខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ និងដើម្បីបង្ហាញពីចិត្តនេះឆ្ងល់ចង់ជួយយើងដែរ។ ²⁰ ពួកយើង ខំចៀស វាងពីការអ្វីដែលអាចកើតឡើង ពីនរណាម្នាក់ដែលមិនពេញចិត្តហើយបារម្ភពីដំណើរសប្បុរសនេះ ដែលយើងខ្ញុំកំពុងតែនាំចេញទៅផងដែរ។ ²¹ ពួកយើងយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងការធ្វើការនេះដោយស្មោះត្រង់ មិនមែនតែនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ឡើយ ប៉ុន្តែ នៅចំពោះមនុស្សដែរ។ ²² ពួកយើងបានចាត់បងប្អូនផ្សេងទៀតទៅជាមួយពួកគេដែរ។ ពួកយើងបានល្បងលំដោយគាត់ជាញឹកញាប់ ហើយយើងបានរកឃើញថាគាត់ពិតជាមានចិត្តភ្លឺរក្សា សម្រាប់ការងារជាច្រើនដែរ។ គាត់ពេលនេះកាន់តែព្យាយាមទៀត ពីព្រោះតែគាត់មានទំនុកចិត្តខ្លាំងនៅក្នុងបងប្អូន។ ²³ ដ្បិត លោកទីតុល គាត់គឺជាគូកររបស់ខ្ញុំ ហើយក៏ជាអ្នករួមការងារសម្រាប់បងប្អូនដែរ។ ដ្បិត បងប្អូនទាំងនោះ ក្រុមជំនុំជាអ្នកចាត់ឲ្យពួកគេទៅ។ ពួកគេទាំងនោះគោរពកោតខ្លាចព្រះគ្រីស្ទ។ ²⁴ ដូច្នេះ សូមបង្ហាញដល់ពួកគេនូវសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បងប្អូន ហើយបង្ហាញដល់ក្រុមជំនុំ ពីមូលហេតុដែលមានអំនួតរបស់យើងអំពីបងប្អូនដែរ។

ជំពូក 9

¹ ទាក់ទងនឹងព័ន្ធកិច្ចសម្រាប់បងប្អូនអ្នកជឿ មិនចាំបាច់ឲ្យខ្ញុំសរសេរសំបុត្រមកកាន់បងប្អូននោះ។ ² ខ្ញុំស្គាល់ពីបំណងចិត្តរបស់បងប្អូន ហើយខ្ញុំក៏មានអំនួតដោយសារបងប្អូនដែលនៅស្រុកម៉ាសេដ្ឋនដែរ។ ខ្ញុំបានប្រាប់ពួកគេថា អ្នកស្រុកអាខែបានរៀបចំខ្ញុំជាស្រេច តាំងពីឆ្នាំមុនមកម្ល៉េះ។ ទឹកចិត្តរបស់បងប្អូនបានធ្វើឲ្យពួកគេភាគច្រើនទទួលការលើកទឹកចិត្ត ហើយមានសកម្មភាពផងដែរ។ ³ ឥឡូវ ខ្ញុំបានចាត់បងប្អូនច្រើនទៀត ដើម្បីកុំឲ្យការដែលយើងមានអំនួតលើបងប្អូនទៅជាឥតប្រយោជន៍ និងដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានរួចរាល់ដែរ ដូចជាពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយរួចមកហើយពីបងប្អូននោះ។ ⁴ ម្យ៉ាងវិញទៀត ប្រសិនបើ មានអ្នកស្រុកម៉ាសេដ្ឋនទៅជាមួយខ្ញុំដែរនោះហើយឃើញថា បងប្អូនបានត្រៀមខ្លួននោះ ពួកយើងនឹងទទួលការអាម៉ាសវិញមិនខាន ពួកគេអាចគិតថា ខ្ញុំមិនបាននិយាយអ្វីមកបងប្អូន តែមានទំនុកចិត្តលើបងប្អូនពេក។ ⁵ ដូច្នេះ ខ្ញុំគិតថាវាគឺជាការសំខាន់ ក្នុងការជំរុញឲ្យបងប្អូនទាំងនោះ មករកបងប្អូនហើយដើម្បីឲ្យបងប្អូន បានត្រៀមរៀបចំទុកជាមុន នូវអំណោយទានដែលបងប្អូនបានសន្យានោះ។ ធ្វើដូច្នេះ បងប្អូននឹងអាចរួចរាល់សម្រាប់ជាព្រះពរ ហើយវាក៏មិនមែនជាការបន្ទាន់ពេកដែរ។ ⁶ ចំណុចសំខាន់គឺនៅត្រង់នេះ អ្នកណាព្រោះតិច និងច្រើនបានតិច ហើយអ្នកដែលព្រោះសម្រាប់គោលបំណងនៃព្រះពរ នោះនឹងច្រើនមកវិញជាមួយព្រះពរដែរ។ ⁷ សូមឲ្យគ្រប់គ្នាថ្វាយតាមការសម្រេចនៅក្នុងចិត្តរបស់គេចុះ។ សូមកុំឲ្យការថ្វាយនោះចេញពីការលឺចាប់ ឬដោយការបង្ខិតបង្ខំឡើយ។ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យជាមួយអ្នកថ្វាយដោយអំណរ។ ⁸ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានគ្រប់ទាំងព្រះពរ ឲ្យចម្រើនឡើង សម្រាប់បងប្អូន ដូច្នេះ ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ នោះបងប្អូននឹងបានទទួលអ្វីដែលតាមតម្រូវការជានិច្ច។ ការនេះនឹងកើតឡើង ដើម្បីឲ្យបងប្អូនចម្រើនឡើងនៅក្នុងការដឹង។ ⁹ ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ចែកទ្រព្យរបស់ព្រះអង្គ ហើយប្រទានឲ្យអ្នកក្រ។ សេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះអង្គនៅស្ថិតស្ថេរ រហូតត្រឡប់ទៅ»។ ¹⁰ ព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រទានគ្រាប់ពូជដល់អ្នកដែលសាបព្រោះ និងនឹងបង្កសម្រាប់ជាអាហារដែរ ហើយព្រះអង្គនឹងផ្គត់ផ្គង់ឲ្យមានចម្រើនដល់គ្រាប់ពូជរបស់បងប្អូន សម្រាប់សាបព្រោះផង។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យវិកចម្រើន ក្នុងរដូវច្រើនកាន់នៃសេចក្តីសុចរិតរបស់បងប្អូន។ ¹¹ បងប្អូននឹងទៅអ្នកមានគ្រប់របស់ទាំងអស់ ដើម្បី បងប្អូនអាចធ្វើការសប្បុរសបាន។ ការនេះនឹងនាំឲ្យមានការអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈយើងដែរ។ ¹² ដ្បិត ការបន្តធ្វើការនេះ វាមិនគ្រាន់តែបានជួយបំពេញសេចក្តីខ្វះខាតរបស់បងប្អូនដែលជាអ្នកជឿប៉ុណ្ណោះទេ។ តែវាក៏ធ្វើឲ្យមានការអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ជាច្រើនថែមទៀតដែរ។ ¹³ ដោយសារបងប្អូនត្រូវបានសាកល្បង ហើយទទួលស្គាល់តាមរយៈការបម្រើនេះ បងប្អូននឹងថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈការស្តាប់បង្គាប់ និងការទទួលពីដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ។ បងប្អូនក៏នឹងថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈសេចក្តីសប្បុរសនៃអំណោយរបស់បងប្អូនឲ្យទៅពួកគេ និងអ្នកដែលទៀតដែរ។ ¹⁴ ពួកគេរង់ចាំដើម្បីជួបបងប្អូន ហើយពួកគេក៏អធិស្ឋានសម្រាប់បងប្អូនដែរ។ ពួកគេធ្វើការនេះ ដោយសារព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនៅក្នុងបងប្អូន។ ¹⁵ សូមអរព្រះគុណទៅដល់ព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់ព្រះអំណោយទានដែលមិនអាចរៀបរាប់អស់។

ជំពូក 10

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល សូមបង្ហាញខ្លួនខ្ញុំដល់បងប្អូន ដោយបន្ទាបខ្លួន និងសុភាពនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំស្នូតបូកនៅពេលដែលខ្ញុំរស់នៅជាបងប្អូន ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបែរជាក្លាហានចំពោះបងប្អូននៅពេលខ្ញុំនៅឆ្ងាយពីបងប្អូនវិញ។ ² ខ្ញុំសុំដល់បងប្អូនថា នៅពេលដែលខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូន ខ្ញុំមិនបាច់ត្រូវការសេចក្តីក្លាហាន និងទំនុកចិត្តនោះទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំនឹងត្រូវការសេចក្តីក្លាហាន នៅពេលដែលខ្ញុំទាស់ជាមួយអ្នកដែលគិតថា ពួកយើងរស់ដោយខាងឯសាច់ឈាមវិញ។ ³ ដ្បិត ពួកយើងរស់នៅក្នុងសាច់ឈាមក៏ដោយ ប៉ុន្តែ យើងមិនបានតយុទ្ធតាមរយៈសាច់ឈាមនេះទេ។ ⁴ ដ្បិត អាវុធរបស់យើងប្រើ មិនមែនជាអាវុធខាងឯសាច់ឈាមទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ អាវុធទាំងនោះគឺមកពីព្រះចេស្ដា ដើម្បីបំផ្លាញទីរឹងមាំរបស់សត្រូវ។ គ្រប់ការនោះនឹងរំលំចុះ ហើយគេរកយល់មិនឃើញឡើយ។ ⁵ យើងក៏នឹងរាយការណ៍ដល់ការដែលនៅខ្ចីខ្ពស់ ដែលទាស់ប្រឆាំងជាមួយចំណេះដឹងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងនឹងដោះគ្រប់ទាំងគំនិតដែលជាប់ចំណង ឲ្យបានស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទវិញ។ ⁶ ហើយយើងរៀបចំរូបរាងដើម្បីជំនុំជម្រះ ដល់អស់ទាំងទង្វើនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ គឺនៅណាដែលបងប្អូនបានស្តាប់បង្គាប់ទាំងស្រុងហើយ។ ⁷ ចូរមើលទៅអ្វីដែលមាននៅចំពោះបងប្អូន។ ប្រសិនបើ នរណាបានជឿថាព្រះអង្គគឺជាព្រះគ្រីស្ទ សូមអ្នកនោះរំលឹកខ្លួនឯងថា គឺគាត់ដូចជាព្រះគ្រីស្ទ ហើយពួកយើងក៏ដូចដែរ។ ⁸ ដ្បិត ទោះបីជាខ្ញុំអត់បន្តិចបន្តួចអំពីសិទ្ធិអំណាចក្តី ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់យើង គឺដើម្បីស្តារបងប្អូនឡើង មិនមែនឲ្យបងប្អូនបាក់ទឹកចិត្តឡើយ ហើយខ្ញុំក៏មិនបានធ្វើឲ្យបងប្អូនទទួលការមាម៉ាស់ដែរ។ ⁹ ខ្ញុំមិនចង់ឲ្យបងប្អូនយល់ឃើញថា ខ្ញុំមិនបានធ្វើឲ្យបងប្អូនភ័យខ្លាចដោយសារសំបុត្ររបស់ខ្ញុំនោះទេ។ ¹⁰ ដ្បិត មានអ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «ពាក្យក្នុងសំបុត្ររបស់ប៉ូលធ្ងន់ៗណាស់ ហើយក៏នឹងរឹងធ្ងន់ តែពេលគាត់នៅទីនេះ គាត់មិនហ៊ានធ្វើអ្វីនរណាទេ ហើយក៏គ្មាន វាហារអ្វីដែរ»។ ¹¹ សូមឲ្យមនុស្សបែបនេះបានដឹងថា ពាក្យដែលនៅក្នុងសំបុត្ររបស់យើងយ៉ាងណា ទោះបីជាយើងមិននៅក្តី តែទង្វើរបស់យើងក៏ដូចជាអ្វីដែរ ពេលយើងនៅជាមួយ។ ¹² យើងមិនបាននិយាយឲ្យអ្នកណាផ្សេងនោះទេ គឺនិយាយតែក្នុងក្រុមយើងតែប៉ុណ្ណោះ ក៏មិនបានប្រៀបធៀបខ្លួនយើងទៅជាមួយអ្នកចេះតែសរសើរខ្លួនឯងនោះដែរ។ ប៉ុន្តែ ពេលគេពិចារណាខ្លួនពួកគេ ដោយម្នាក់ៗនោះ ក៏ប្រៀបធៀបខ្លួនពួកគេជាមួយម្នាក់ នោះពួកគេគ្មានប្រាជ្ញាទេ។ ¹³ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី យើងមិនបានអួតហួសកម្រិតឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងមានអំនួតជាមួយអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកយើង ក្នុងកម្រិតមួយអាចធ្វើទៅបាន។ ¹⁴ ដ្បិត យើងមិនបានធ្វើហួសព្រំដែនរបស់ខ្លួនយើងនោះទេ នៅពេលដែលយើងធ្វើមកកាន់បងប្អូន។ ពួកយើងគឺជាអ្នកដំបូងគេដែលត្រូវ លោងចាប់ដរាបណាយើងនៅជាមួយដំណឹងល្អនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁵ ពួកយើងមិនបានមានអំនួត ឲ្យលើសពីកម្រិតអំពីការងាររបស់អ្នកផ្សេងនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងសង្ឃឹមថាសេចក្តីជំនឿរបស់បងប្អូនបានលូតលាស់ នៅទីកន្លែងដែលយើងបម្រើ ហើយកិច្ចការនឹងចម្រើនឡើងកាន់តែធំ ការនេះនៅតែក្នុងកម្រិតមួយដែលទទួលយកបាន។ ¹⁶ ពួកយើងសង្ឃឹមពីការនេះ ដូច្នេះ ពួកយើងនឹងអាចប្រកាសដំណឹងល្អ ទៅស្រុកជិតខាងបងប្អូនដែរ។ យើងមិនបានអួតពីការងាររបស់អ្នកដទៃបានធ្វើនោះទេ។ ¹⁷ «ប៉ុន្តែ សូមឲ្យអ្នកដែលអួតនោះ គួរអួតតែពីព្រះជាម្ចាស់បានហើយ»។ ¹⁸ ដ្បិត គឺមិនមែនអ្នកដែលតាំងខ្លួនឯង ហើយចេះតែមានអំនួតនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ គឺជាម្នាក់ដែលព្រះអម្ចាស់តែងតាំងវិញ ទើបគួរអួតនោះ។

ជំពូក 11

¹ ខ្ញុំសូមឲ្យបងប្អូនអត់ខឹងដល់ភាពល្អឺល្អរបស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនបានអត់ខឹងខ្ញុំមែន! ² ដ្បិត ខ្ញុំបានប្រថ្នកជាមួយនឹងបងប្អូន។ ខ្ញុំមានចិត្តប្រថ្នករបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាមួយនឹងបងប្អូនដែរ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានសន្យាដល់បងប្អូន ចុះរៀបការជាមួយប្តីតែមួយ។ ខ្ញុំបានសន្យាថានឹងនាំបងប្អូនមកដូចជាស្រីព្រហ្មចារីវិស្វទូទៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ³ ប៉ុន្តែ ពេលខ្លះខ្ញុំបានម្តង ដូចជាសត្វពស់ដែលល្អៗនាងអេវ៉ាជាមួយភាពវៃឆ្លាតរបស់វា ដូច្នេះគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាអាចនឹងរងឥទ្ធិពលពីពួកអ្នកដែលព្រួយខ្លួនជាប់វិស្វទូចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ⁴ ដ្បិត ឧបមាថា មានអ្នកផ្សេងមកហើយប្រកាសអំពីយេស៊ូផ្សេងមួយទៀត ដែលមិនមែនជាព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូដែលយើងបានប្រកាសវិញ។ ឬឧបមាថាបងប្អូនទទួលវិញ្ញាណផ្សេងទៀត ដែលមិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណដែលបងប្អូនបានទទួល។ ឬឧបមាថា បងប្អូនទទួលដំណឹងល្អផ្សេងទៀត ដែលមិនមែនដំណឹងល្អដែលបងប្អូនធ្លាប់ទទួលតាមរយៈយើង។ បងប្អូនបានជ្រើសរើសធ្វើការនេះ បានយ៉ាងល្អហើយ! ⁵ ដ្បិត ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមិនមែនតូចជាងគេនៅក្នុងចំណោមអ្នកដែលត្រូវបានហៅថា ពួកសាវ័កខ្ពង់ខ្ពស់នោះទេ។ ⁶ ប៉ុន្តែ បើទោះបីជាខ្ញុំមិនបានទទួលការបង្ខំបង្ខើន ដើម្បីប្រកាសព្រះបន្ទូលក្តី និងមិនបានទទួលការបង្ខំបង្ខើន ក្នុងការចេះដឹងក៏ដោយ។ ក្នុងគ្រប់ទាំងផ្លូវ និងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ យើងបានធ្វើឲ្យបងប្អូនបានដឹងការពិត។ ⁷ តើខ្ញុំបានធ្វើបានឬអី ដែលបន្ទាប់ខ្លួនដើម្បីឲ្យបងប្អូនត្រូវបានលើកតម្កើងឡើងនោះ? ដ្បិត ខ្ញុំបានប្រកាសដំណឹងល្អដល់បងប្អូនដោយការពេញចិត្ត។ ⁸ ខ្ញុំបានជំពាក់ដល់ក្រុមជំនុំឯទៀត តាមរយៈទទួលការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រពីពួកគេ ដូច្នេះហើយបានជាខ្ញុំបម្រើបងប្អូនវិញ។ ⁹ ពេលខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូននោះ ខ្ញុំពិតជាមានការខ្វះខាត ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនបានប្រាប់ឲ្យបងប្អូនបារម្ភឡើយ។ ដោយសារតែខ្ញុំបានទទួលជំនួយពីបងប្អូននៅស្រុកម៉ាសេដូនវិញ។ ខ្ញុំបានការពារខ្លួនឯងពីការដែលធ្វើឲ្យខ្លួនខ្ញុំក្លាយជាបន្ទុកដល់បងប្អូនឡើយ ហើយខ្ញុំនឹងបន្តធ្វើការនេះទៅមុខទៀតដែរ។ ¹⁰ ក្នុងនាមខ្ញុំដែលមានសេចក្តីពិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៅជាមួយ អំនុះរបស់ខ្ញុំនឹងមិនអាចក្លាយជាស្បៀមស្លាប់នៅក្នុងស្រុកអាខែឡើយ។ ¹¹ ហេតុអ្វី? ដោយសារខ្ញុំមិនស្រឡាញ់បងប្អូនទេឬ? មានតែព្រះជាម្ចាស់ទេ ជ្រាបពីចិត្តខ្ញុំ។ ¹² ហើយអ្វីដែលខ្ញុំធ្វើនោះខ្ញុំនឹងបន្តធ្វើទៀត ក្នុងរបៀបដែលខ្ញុំនឹងដកចេញអំពីការរិះគន់ដល់ខ្ញុំ ហើយដកអំនួតចេញពីពួកអ្នក ដែលយើងរកឃើញថា គេមានលេសក្នុងការនិយាយថា បានធ្វើការដូចជាយើងកំពុងធ្វើដែរ។ ¹³ ដ្បិតមានមនុស្សជាច្រើនគឺជាសាវ័កក្លែងក្លាយ ហើយជាអ្នកបម្រើបោកប្រាស់។ ពួកគេបានក្លែងខ្លួនពួកគេថាជាសាវ័កនៃព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁴ ហើយការនេះមិនភ្ញាក់ផ្អើលទេ ដ្បិតសាតាំងក៏បានក្លែងថាខ្លួនជាទេវតានៃពន្លឺដែរ។ ¹⁵ បែបនេះគ្មានអ្វីគួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ បើពួកបរិវាររបស់វាក្លែងខ្លួនរបស់ពួកគេនោះ ដោយថាវាគឺជាអ្នកបម្រើដ៏សុចរិត។ ហើយជោគវាសនារបស់ពួកវានឹងទទួលអ្វីដែលវាសមនឹងទទួលជាពិត។ ¹⁶ ខ្ញុំនិយាយម្តងទៀត សូមកុំឲ្យអ្នកគិតថាខ្ញុំជាមនុស្សល្ងង់ឡើយ។ តែបើបងប្អូនគិតបែបនេះ ហើយទទួលខ្ញុំដូចជាមនុស្សល្ងង់ នោះខ្ញុំប្រហែលអំនួតបន្តិចបន្តួចដែរ។ ¹⁷ អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពីការសេចក្តីអំនួត គឺមិនមែនមិនគាំទ្រដោយព្រះអម្ចាស់នោះទេ តែខ្ញុំនិយាយបែបដូចជាមនុស្សលេលាវិញ។ ¹⁸ មនុស្សឯទៀតគេអួតពីអ្វីដែលខាងសាច់ឈាម ឯខ្ញុំក៏មានអំនួតនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ¹⁹ ដ្បិត បងប្អូនរីករាយហើយអាចទ្រាំ ជាមួយនឹងសេចក្តីល្ងង់ខ្លៅបាន។ បងប្អូនមានភាពវៃឆ្លាតណាស់! ²⁰ ដ្បិត បងប្អូនអាចទ្រាំទ្រជាមួយនឹងអ្នកដែលត្រូវត្រាលើបងប្អូន អ្នកដែលចង់ប្រើបងប្អូន ហើយប្រសិនបើ គេរកប្រយោជន៍ពីបងប្អូន អ្នកដែលគិតថាគេប្រសើរជាងបងប្អូន ឬអ្នកដែលទះកំផ្លៀងបងប្អូន។ ²¹ ខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់ភាពអាម៉ាស់របស់យើងថា យើងពិតជាគ្មានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការធ្វើការនោះទេ។ ដូច្នេះហើយ បើមាននរណាម្នាក់មានអំនួត ខ្ញុំនិយាយបែបល្ងង់ខ្លៅថា អ្នកដែលមានអំនួតនោះគួរតែខ្ញុំទេ។ ²² តើពួកគេជាជនជាតិហេព្រើរឬ? ខ្ញុំក៏ជាជនជាតិហេព្រើរដែរ។ តើពួកគេជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឬ? ខ្ញុំក៏ជាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលដែរ។ តើពួកគេជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំឬ? ខ្ញុំក៏ជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំម្នាក់ដែរ។ ²³ តើពួកគេគឺជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទឬ? (ខ្ញុំនិយាយការនេះទាំងគិតថាខ្លួនជាមនុស្សគ្មានស្មារតី) ខ្ញុំបម្រើច្រើនជាងផង។ ខ្ញុំបានធ្វើការខ្លាំងជាងផង ខ្ញុំត្រូវជាប់ឈប់ជាយូរ ខ្ញុំត្រូវរងការវាយដំលើសកម្រិត ហើយប្រឈមមុខនឹងគ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់ជាច្រើនជាងផង។ ²⁴ ខ្ញុំត្រូវបានគេវាយសែបសិបបំពាន់ ខ្លះមួយ ចំនួនប្រាំដងពីជនជាតិយូដា។ ²⁵ បីដងដែលខ្ញុំត្រូវបានគេវាយនឹងដំបង។ ម្តងនោះខ្ញុំត្រូវបានគប់ដោយដុំថ្ម។ ខ្ញុំត្រូវលិចសំពៅបីដង។ ពេញមួយថ្ងៃនិងមួយយប់ ដែលខ្ញុំបានអណ្តែតនៅលើសមុទ្រ។ ²⁶ ពេលខ្ញុំធ្វើដំណើរជាញឹកញាប់ ជួបគ្រោះថ្នាក់តាមទន្លេ និងគ្រោះថ្នាក់ដោយសារចោរឈ្មួញ និងគ្រោះថ្នាក់មកពីជនជាតិរបស់ខ្ញុំ និងគ្រោះថ្នាក់មកពីសាសន៍ដទៃផង គ្រោះថ្នាក់ក្នុងទីក្រុង គ្រោះថ្នាក់នៅទីរហាស្ថាន គ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងសមុទ្រ គ្រោះថ្នាក់ព្រោះតែពួកបងប្អូនក្លែងក្លាយ។ ²⁷ ខ្ញុំបានធ្វើការយ៉ាងនឿយហត់ ហើយក្នុងពេលដ៏លំបាក មិនបានដេកពេលយប់ អត់អាហារ និងស្រេកទឹកជាច្រើនដង ហើយជាញឹកញយតែងតែតមអស់ ត្រូវរង និងអាក្រាតផង។ ²⁸ ការផ្សេងពីនេះទៀតនោះ គឺខ្ញុំខ្វល់ខ្វាយរៀងរាល់ថ្ងៃ ដោយគិតដល់ក្រុមជំនុំទាំងអស់ដែរ។ ²⁹ តើនរណាខ្សោយ តើខ្ញុំមែនទេឬ? តើមានអ្នកណាត្រូវគេធ្វើឲ្យជំពប់ជួល នោះខ្ញុំមិនឈឺចាប់ទេឬអី? ³⁰ ប្រសិនបើ ខ្ញុំត្រូវអួតខ្លួន នោះខ្ញុំនឹងអួតតែអំពីភាពកម្សាយរបស់ខ្ញុំប៉ុណ្ណោះ។ ³¹ ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ព្រះអង្គនឹងទទួលការសរសើរជារៀងរហូត ហើយព្រះអង្គជ្រាបថាខ្ញុំមិនបានកុហកនោះទេ។ ³² នៅក្រុងជាម៉ាស លោកអភិបាលក្រោមស្តេចអ៊ីណតាសបានដាក់ទាហានឲ្យយាមទ្វារក្រុងរបស់ជាម៉ាស ដើម្បីចាំចាប់ខ្ញុំ។ ³³ ប៉ុន្តែ គេបានដាក់ខ្ញុំក្នុងជាលមួយសម្រេចចុះតាមបង្អួចកំពែង ហើយខ្ញុំបានគេចផុតពីដៃរបស់គាត់។

ជំពូក 12

¹ ខ្ញុំត្រូវមានអំនួត តែគ្មានចំណេញអ្វីមកពីការនេះទេ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងទៅតាមនិមិត្ត និងការបើកសម្តែងដែលមកពីព្រះអម្ចាស់វិញ។ ² ខ្ញុំស្គាល់បុរសម្នាក់ដែលជាអ្នកជឿលើព្រះគ្រីស្ទ កាលពីដប់បួនឆ្នាំមុន គឺត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ជាន់ទីបី ខ្ញុំក៏មិនដឹងច្បាស់ដែរថា គាត់បានឡើងទៅតាំងរូបកាយ ឬព្រមទាំងវិញ្ញាណផងនោះ មានតែព្រះជាម្ចាស់ទេទើបជ្រាប។ ³ ហើយខ្ញុំស្គាល់បុរសនោះ ថាគឺគាត់ត្រូវបានលើកឡើង នៅក្នុងរូបកាយ ឬក្រៅរូបកាយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ តែព្រះជាម្ចាស់ជ្រាប។ ⁴ គាត់ត្រូវបានលើកឡើងទៅស្ថានសួគ៌ ហើយបានឮអ្វីដែលគួរឲ្យខ្លាច សម្រាប់មនុស្សក្នុងការនិយាយ។ ⁵ ក្នុងនាមបុរសនេះ ខ្ញុំមានអំនួត។ ប៉ុន្តែ ក្នុងនាមខ្ញុំវិញគឺខ្ញុំនឹងមិនអួតទេ តែបើខ្ញុំអួតគឺតែពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំវិញ។ ⁶ ប្រសិនបើ ជាខ្ញុំចង់អួត នោះខ្ញុំមិនមែនជាមនុស្សល្ងង់ឡើយទេ ដ្បិតខ្ញុំនិយាយតែការពិតវិញ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងរក្សាខ្លួនមិនឲ្យមានអំនួតទេ ដូច្នេះនឹងមិនមានអ្នកណាគិតពីខ្ញុំលើសពីអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ និងឮពីខ្ញុំច្រើនជាងនេះ។ ⁷ ខ្ញុំនឹងការពារខ្លួនខ្ញុំពីអំនួត ដោយព្រោះតែការបើកសម្តែងដ៏អស្ចារ្យ។ ដូច្នេះ នោះខ្ញុំនឹងមិនអួតខ្លួនជាមួយនឹងភាពឆ្លើងឆ្លើយ បន្តាដែលនៅក្នុងសាច់ខ្ញុំគឺបានចាក់ខ្ញុំ ហើយអ្នកនាំសាររបស់សាតាំងក៏បានធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដល់ខ្ញុំដែរ ដូច្នេះ ខ្ញុំមិនអាចមានអំនួតបានឡើយ។ ⁸ បីដងដែលខ្ញុំបានទូលសូមព្រះអម្ចាស់អំពីការនេះ គឺសូមឲ្យព្រះអង្គយកការនោះចេញពីខ្ញុំ។ ⁹ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ «ព្រះគុណរបស់យើងល្មមដល់អ្នកហើយ ដ្បិត ព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអង្គឥតខ្ចោះជាមួយនឹងភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំ»។ ដូច្នេះខ្ញុំអួតតែអំពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំវិញ ដើម្បីឲ្យព្រះចេស្ដានៃព្រះគ្រីស្ទបាននៅក្នុងខ្ញុំ។ ¹⁰ ដូច្នេះ ខ្ញុំស្តាប់ចិត្តនឹងសេចក្តីកម្សាយដោយព្រះព្រះគ្រីស្ទ ទោះបីជាក្នុង គេជេរប្រមាថ មានបញ្ហាច្រើន ក្នុងការបៀតបៀន ហើយនៅក្នុងស្ថានភាពតប់ប្រមល់ក្តី។ ដ្បិត ពេលណាដែលខ្ញុំទន់ខ្សោយ គឺពេលនោះហើយដែលខ្ញុំមានកម្លាំង។ ¹¹ ខ្ញុំបានក្លាយទៅជាមនុស្សល្ងង់! គឺបងប្អូនបានជំរុញខ្ញុំឲ្យធ្វើការងារនេះ ដ្បិត ខ្ញុំគួរតែបានលើកសរសើរតាមរយៈបងប្អូន។ ដ្បិត ខ្ញុំមិនអន់ជាងពួកអ្នកដែលហៅថា មហាសារក ទោះបីជាខ្ញុំគ្មានអ្វីទាំងអស់នោះ។ ¹² ទីសម្គាល់ដ៏ពិតរបស់ងារជាសារកគឺបម្រើនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនជាមួយនឹងការអត់ធ្មត់ ហើយជាមួយទីសម្គាល់ និងការអស្ចារ្យ ហើយនិងឥទ្ធិបូជិផងដែរ។ ¹³ បើដូច្នេះ តើបងប្អូនមិនសំខាន់ជាងអ្នកទៀតនៃក្រុមជំនុំទេឬអី? លើកលែងតែខ្ញុំមិនបានរំខានដល់បងប្អូន? សូមអត់ទោសឲ្យខ្ញុំផងអំពីការនេះ! ¹⁴ មើល! ខ្ញុំបានរួចរាល់ក្នុងការទៅរកបងប្អូនជាលើកទីបី។ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើជាបន្ទុកដល់បងប្អូនទេ ហើយក៏មិនចង់បានអ្វីពីបងប្អូនដែរ។ ខ្ញុំចង់បានតែបងប្អូនទេ។ ដ្បិត កូនៗមិនគួរសន្សំទ្រព្យសម្បត្តិទុកឲ្យឪពុកម្តាយទេ។ ប៉ុន្តែ ឪពុកម្តាយទេ ដែលត្រូវសន្សំទ្រព្យសម្បត្តិទុកឲ្យកូនចៅវិញ។ ¹⁵ ខ្ញុំនឹងរីករាយក្នុងការចំណាយ និងប្រើពេលទាំងអស់សម្រាប់ព្រលឹងរបស់បងប្អូន។ ប្រសិនបើ ខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្អូនខ្លាំងយ៉ាងនេះទៅហើយ តើខ្ញុំនឹងទទួលការស្រឡាញ់តិចជាងឬអី? ¹⁶ ប៉ុន្តែ ដូចខ្ញុំបាននិយាយហើយ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើជាបន្ទុកដល់បងប្អូនទេ។ ប៉ុន្តែ នៅតែមានគេនិយាយថា ខ្ញុំមានល្បិចហើយជាអ្នកបោកប្រាស់ពីបងប្អូនដែរ។ ¹⁷ តើខ្ញុំដែលបានកេងចំណេញពីបងប្អូន ដែលខ្ញុំបានចាត់មករកបងប្អូនទេ? ¹⁸ ខ្ញុំបានអង្វរឲ្យលោកទីតុសទៅរកបងប្អូន និងអ្នកដទៃទៀតទៅជាមួយគាត់ដែរ។ តើលោកទីតុសកេងចំណេញពីបងប្អូនទេ? តើពួកយើងមិនបានដើរលើផ្លូវក្នុងតែមួយទេឬអី? តើពួកយើងមិនបានបោះជំហានតែមួយទេឬអី? ¹⁹ តើបងប្អូនគិតថា ពួកយើងដោះសារការពារខ្លួនយើងនៅចំពោះបងប្អូនដើរមែនទេឬ? នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះជាម្ចាស់ យើងបាននិយាយសេចក្តីទាំងនេះ ដើម្បីចម្រើនកម្លាំងដល់បងប្អូននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទតែប៉ុណ្ណោះ។ ²⁰ ដ្បិត ខ្ញុំបារម្ភថា ពេលដែលខ្ញុំមកដល់ ខ្ញុំមិនបានឃើញបងប្អូនដូចជាអ្វីដែលខ្ញុំចង់ឃើញ។ ខ្ញុំបារម្ភថា បងប្អូនមិនបានឃើញខ្ញុំ ដូចអ្វីដែលបងប្អូនចង់ឃើញដែរ។ ខ្ញុំបារម្ភ ក្រែងលោមានការឈ្លោះប្រកែក ការឈ្លាននីស កំហឹង ការប្រជែង ការនិយាយ បង្កច ការបរិហារកេរ្តិ៍ ការក្រអឺតក្រអែម និងសេចក្តីរីករាយកើតឡើង។ ²¹ ខ្ញុំបារម្ភថា ក្រែងលោពេលខ្ញុំមកម្តងទៀត នោះព្រះជាម្ចាស់នៃខ្ញុំនឹងបន្ទាបខ្ញុំនៅចំពោះមុខ អ្នករាល់គ្នា ហើយខ្ញុំត្រូវកើតទុក្ខចំពោះមនុស្សជាច្រើនដែលបានប្រព្រឹត្តបាបពីមុន ប៉ុន្តែ មិនប្រើចិត្តសេចក្តីស្មោះត្រង់ អំពីអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ និងអំពើ ល្មោភកាមដែលគេបានប្រព្រឹត្ត។

ជំពូក 13

¹ នេះគឺជាដំណើរលើទីបីហើយដែលមករកបងប្អូន។ «គ្រប់ទាំងការចោតប្រកាន់ត្រូវធ្វើឡើង តាមរយៈសាក្សីពីរទៅបីនាក់»។ ² ខ្ញុំបាននិយាយរួចហើយទៅអ្នកទាំងនោះដែលបានធ្វើបាបពីមុន ហេតុអ្វីក៏ផ្សេងទៀតនៅក្នុងដំណើរលើកទីពីរបស់ខ្ញុំ ហើយលើកនេះ ខ្ញុំសូមនិយាយម្តងទៀត ពេលខ្ញុំមកម្តងទៀតនោះខ្ញុំនឹងមិនអត់ឱនពួកគេទេ។ ³ ខ្ញុំប្រាប់ការទាំងនេះដល់បងប្អូនដោយសារតែបងប្អូនស្វែងរកភស្តុតាងដែលថា ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលតាមខ្ញុំ។ ព្រះអង្គមិនខ្សោយនៅចំពោះបងប្អូនទេ។ ឆ្ងាយទៅវិញ ព្រះអង្គពេញដោយព្រះចេស្ដានៅក្នុងបងប្អូន។ ⁴ ដ្បិត ព្រះអង្គត្រូវគេឆ្កាង ដោយសារភាពកំម្លាយ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមានព្រះជនរស់ដោយព្រះចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ដ្បិត ពួកយើងក៏ខ្សោយនៅក្នុងព្រះអង្គដែរ ប៉ុន្តែ យើងនឹងរស់ជាមួយព្រះអង្គ តាមរយៈព្រះចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងចំណោមយើងដែរ។ ⁵ ចូរពិនិត្យខ្លួនរបស់បងប្អូនឡើងវិញ ដើម្បីឲ្យដឹងថាបងប្អូននៅក្នុងជំនឿ។ ចូរល្បងលម្អើលខ្លួនឯងចុះ។ តើបងប្អូនមិនដឹងទេថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងបងប្អូនទាំងអស់គ្នា? លើកលែងតែបងប្អូនមិនបានជាប់ក្នុងការល្បងលរបស់ព្រះអង្គ។ ⁶ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថា បងប្អូនដឹងហើយថាគឺពួកយើងមិនបានធ្លាក់ពីការល្បងលនោះទេ។ ⁷ ពេលយើងបានអធិស្ឋានទៅព្រះជាម្ចាស់ សូមកុំឲ្យបងប្អូនធ្វើអ្វីដែលខុសឡើយ។ ខ្ញុំមិនបានអធិស្ឋាន សូមឲ្យជាប់ការល្បងលឡើយ។ ឆ្ងាយទៅវិញ ខ្ញុំអធិស្ឋានសូមឲ្យបងប្អូនធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ទោះបីយើងមើលទៅឃើញថាដូចជាធ្លាក់ការល្បងលក៏ដោយ។ ⁸ ដ្បិត យើងមិនអាចធ្វើទាស់ទៅនឹងសេចក្តីពិតនោះទេ តែត្រូវធ្វើអ្វីដែលជាសេចក្តីពិតវិញ។ ⁹ ដ្បិត យើងរីករាយពេលដែលពួកយើងខ្សោយ ហើយបងប្អូនខ្លាំងវិញ។ ពួកយើងក៏អធិស្ឋានឲ្យបងប្អូនបានជោគជ័យដែរ។ ¹⁰ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះ គឺនៅពេលដែលខ្ញុំនៅឆ្ងាយពីបងប្អូន ដើម្បីពេលមកដល់បងប្អូន កុំឲ្យខ្ញុំប្រព្រឹត្ត ចំពោះបងប្អូន ដោយតឹងរឹងទៅតាមសិទ្ធិអំណាចដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រទានឲ្យខ្ញុំសម្រាប់ការស្តាប់ចិត្ត គឺមិនមែនបំផ្លាញបងប្អូនទេ។ ¹¹ ជាទីបញ្ចប់ បងប្អូន អើយ! ចូរធ្វើការស្តារឡើងវិញ ចូរទទួលការលើកទឹកចិត្ត ចូរមានគំនិតតែមួយ ចូររស់នៅដោយសុខសាន្តចុះ។ ហើយព្រះជាម្ចាស់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តី សុខសាន្ត នឹងគង់នៅជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ ¹² ចូរជម្រាបសួរគ្នាទៅវិញទៅមកដោយការទើបបរិសុទ្ធចុះ។ ¹³ ពួកបងប្អូនអ្នកជឿទាំងអស់ ក៏ជម្រាបសួរ មកបងប្អូនដែរ។ ¹⁴ សូមឲ្យព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ និងសេចក្តីស្រឡាញ់នៃព្រះជាម្ចាស់ និងព្រមទាំងសេចក្តីប្រកបក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គង់នៅជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នា។

Book: Galatians

Galatians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល ជាសាវ័ក ដែលពុំមែនតែងតាំងដោយមនុស្សលោក ឬជនណាមួយឡើយ ប៉ុន្តែ តែងតាំងដោយព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និងព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតា ដែលបានប្រោសព្រះអង្គឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ² និងបងប្អូនទាំងអស់គ្នាដែលនៅជាមួយខ្ញុំ សូមជម្រាបមកក្រុមជំនុំទាំងឡាយនៅស្រុកកាឡាទី។ ³ សូមព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតានៃយើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទបានប្រទានព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ ⁴ ព្រះអម្ចាស់បានលះបង់ព្រះជន្មជំនួសបាបយើង ដើម្បីរំដោះយើងចេញពីសម័យអាក្រក់ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតានៃយើង។ ⁵ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ នៅអស់កល្បតរៀងទៅ។ អាម៉ែន។ ⁶ ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ ដោយបានឃើញបងប្អូនឆាប់បែរចេញពីព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានត្រាស់ហៅបងប្អូនដោយសារព្រះគុណព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ណាស់ ដោយបានឃើញបងប្អូនបែរទៅរកដំណឹងល្អផ្សេងមួយទៀត។ ⁷ មិនគួរយើងនិយាយថា មានដំណឹងល្អផ្សេងទៀតឡើយ គឺមានតែអ្នកខ្លះនាំបងប្អូនឲ្យរីករ និងចង់ផ្លាស់ប្តូរដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទប៉ុណ្ណោះ។ ⁸ ប៉ុន្តែ ទោះបីជាយើង ឬទេវតាណាមួយមកពីស្ថានបរមសុខប្រកាសដំណឹងល្អផ្សេង ក្រៅពីដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានប្រកាសប្រាប់បងប្អូន សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ។ ⁹ ដូចខ្ញុំបានជម្រាបប្រាប់បងប្អូនរួចមកហើយ ឥឡូវនេះខ្ញុំសុំប្រាប់បងប្អូនម្តងទៀតថា ៖ «ប្រសិនបើ មាននរណាម្នាក់ប្រកាសដំណឹងល្អផ្សេង ក្រៅពីដំណឹងល្អ ដែលខ្ញុំបានប្រកាសប្រាប់បងប្អូន សូមឲ្យអ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាចុះ»។ ¹⁰ តើឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ផ្តាច់ចិត្តមនុស្ស ឬធ្វើឲ្យគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់? តើខ្ញុំចង់ផ្តាច់ចិត្តមនុស្ស? បើខ្ញុំចង់ផ្តាច់ចិត្តមនុស្ស នោះខ្ញុំលែងជាអ្នកបម្រើព្រះគ្រីស្ទហើយ។ ¹¹ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់ជម្រាបបងប្អូនថា ដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានប្រកាសប្រាប់នោះ ពុំមែនចេញមកពីមនុស្សទេ។ ¹² ដ្បិត ខ្ញុំពុំបានទទួលមកពីមនុស្ស ឬនរណាម្នាក់បង្រៀនខ្ញុំឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបើកសម្តែងប្រាប់ខ្ញុំដោយផ្ទាល់។ ¹³ អ្នករាល់គ្នាបានឮគេនិយាយគ្នាអំពីជីវិតខ្ញុំពីដើម ដែលជាអ្នកកាន់សាសនាយូដា និងរបៀបខ្ញុំបៀតបៀនក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងសាហាវ និងរបៀបខ្ញុំព្យាយាមបំផ្លាញក្រុមជំនុំទៀតផង។ ¹⁴ ខ្ញុំទទួលការអប់រំជ្រៅជ្រះខាងសាសនាយូដា លើសជាងអ្នកដទៃទៀតនៅអាយុស្រករខ្ញុំ និងជាជនរួមជាតិខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំមានចិត្តខ្មាសរាមខ្លះខ្លាំងកាន់តាមប្រពៃណីរបស់បុព្វបុរសខ្ញុំ។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ ពេលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសខ្ញុំ តាំងពីផ្ទៃមាត់មកម្ល៉េះ និងបានត្រាស់ហៅខ្ញុំដោយសារព្រះគុណព្រះអង្គ ¹⁶ នោះទ្រង់គាប់ព្រះហឫទ័យបើកសម្តែងព្រះបុត្រាឲ្យខ្ញុំស្គាល់ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានប្រកាសដំណឹងល្អពីព្រះបុត្រានោះ ក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដោយខ្ញុំពុំបានទៅប្រឹក្សាយោបល់ពីនរណាម្នាក់ ¹⁷ ហើយខ្ញុំក៏ពុំបានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹម ទៅជួបពួកសាវ័កមុនៗខ្ញុំនោះដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំបានឡើងទៅស្រុកអាភីប៉ រួចត្រឡប់មកក្រុងដាម៉ាសគីវិញ។ ¹⁸ បីឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមទៅជួបលោកកេផាស រួចស្តាប់នៅជាមួយលោកអស់ដប់ប្រាំថ្ងៃ។ ¹⁹ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំពុំបានជួបសាវ័កណាម្នាក់ក្រៅពីលោកយ៉ាកុប ដែលជាប្អូនប្រុសរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ ²⁰ សេចក្តីដែលខ្ញុំបានសរសេរប្រាប់បងប្អូន ឥតកុហកឡើយ ព្រោះមានព្រះជាម្ចាស់ជាសាក្សីស្រាប់។ ²¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឡើងទៅស្រុកស៊ីរី និងគីលីគា។ ²² ក្រុមជំនុំនានាជឿព្រះគ្រីស្ទនៅស្រុកយូដា នៅតែពុំបានស្គាល់ខ្ញុំនៅឡើយ។ ²³ ពួកគេគ្រាន់តែបានឮថា៖ «មានបុរសម្នាក់ដែលធ្លាប់បៀតបៀនពួកយើង ឥឡូវនេះកំពុងប្រកាសជំនឿ ដែលគាត់ព្យាយាមបំផ្លាញកាលពីមុនទៅវិញ»។ ²⁴ ដូច្នេះ ពួកគេលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារតែខ្ញុំ។

ជំពូក 2

¹ ដប់បួនឆ្នាំក្រោយមក ខ្ញុំបានឡើងទៅក្រុងយេរូសាឡឹមម្តងទៀត ជាមួយលោកបារណាបាស ទាំងនាំយកលោកទីតុសទៅជាមួយខ្ញុំដែរ។ ² ខ្ញុំឡើងទៅ ព្រោះខ្ញុំបានទទួលការបើកសម្តែងឲ្យទៅ និងមានបំណងចង់ជម្រាបប្រាប់បងប្អូននៅទីនោះ អំពីដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានប្រកាសជាមួយសាសន៍ដទៃ។ ហើយខ្ញុំក៏បានរៀបរាប់ប្រាប់បងប្អូនជាអ្នកដឹកនាំ ជាចំណាយឡែកពីគេដែរ ដើម្បីឲ្យប្រាកដថា កិច្ចការដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ ឬបានធ្វើរួចហើយ ត្រឡប់ទៅជាអសារឥតការឡើយ។ ³ លោកទីតុសដែលទៅជាមួយខ្ញុំ ទោះបីគាត់ជាសាសន៍ក្រិកក្តី ក៏គេមិនបង្ខំគាត់ ឲ្យទទួលការកាត់ស្បែកឡើយ។ ⁴ មានពួកបងប្អូនក្លែងក្លាយខ្លះ បានបន្លំខ្លួនជ្រៀតចូលមក ដើម្បីឈ្លបមើលសេរីភាព ដែលយើងមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ពួកគេមានបំណងចង់ឲ្យយើងក្លាយជាទាសករ។ ⁵ ប៉ុន្តែយើងមិនព្រមធ្វើតាមពួកគេឡើយ សូម្បីតែមួយភ្លែត ដូច្នេះសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អនឹងស្ថិតនៅជាប់ជាមួយអ្នករាល់គ្នារហូត។ ⁶ ប៉ុន្តែ ចំពោះបងប្អូនដែលគេចាត់ទុកជាអ្នកដឹកនាំវិញ (ទោះបីជាមានឋានៈអ្វីក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំមិនខ្វល់ដែរ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់ពុំបានរើសនរណាឡើយ) អស់អ្នកដែលគេចាត់ទុកជាអ្នកដឹកនាំ គ្មានអ្វីសំខាន់ចំពោះរូបខ្ញុំឡើយ។ ⁷ ផ្ទុយទៅវិញគេឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់មុខងារប្រកាសដំណឹងល្អ ទៅពួកមិនកាត់ស្បែក ដូចជាព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមុខងារប្រកាសដំណឹងល្អ ទៅពួកកាត់ស្បែកឲ្យលោកពេត្រុសផងដែរ។ ⁸ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ដែលបានប្រទានឲ្យលោកពេត្រុសមានមុខងារជាសាសន៍ប្រកាសដំណឹងល្អ ទៅពួកកាត់ស្បែកកាត់ស្បែកយ៉ាងណា នោះក៏ព្រះជាម្ចាស់បានប្រគល់មុខងារជាសាសន៍ឲ្យខ្ញុំ ទៅប្រកាសដំណឹងល្អដល់សាសន៍ដទៃយ៉ាងនោះដែរ។ ⁹ កាលលោកយ៉ាកុប លោកកេផាស និងលោកយ៉ូហានដែលត្រូវគេទទួលស្គាល់ថា ជាសាសន៍រងរាប់សក្រមដ៏ធំ ហើយទទួលស្គាល់ព្រះគុណ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកខ្ញុំ ដូច្នេះ ពួកគេបានប្រគល់ដៃស្តាំនៃសម្ព័ន្ធភាពជាមួយលោកបារណាបាស មកឲ្យខ្ញុំ។ ពួកគេធ្វើដូច្នេះ ទុកជាសញ្ញាថា យើងរួមគ្នាប្រកាសដំណឹងល្អទៅសាសន៍ដទៃ ហើយពួកលោករួមគ្នាប្រកាសដំណឹងល្អទៅពួកកាត់ស្បែក។ ¹⁰ ពួកគេគ្រាន់តែស្នើសុំឲ្យយើងចេះគិតគូរដល់ជនក្រីក្រ ជាកិច្ចការដែលខ្ញុំខ្លះខ្លួនធ្វើរួចទៅហើយ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ ពេលលោកកេផាសទៅដល់ក្រុងអន់ទីយ៉ូក ខ្ញុំបានជំទាស់លោកនៅមុខគេឯង ព្រោះតែលោកបានប្រព្រឹត្តខុស។ ¹² មុនពេលមានមនុស្សខ្លះដែលលោកយ៉ាកុបបានចាត់បញ្ជូនមកដល់ លោកកេផាសបរិភោគជាមួយសាសន៍ដទៃ។ ប៉ុន្តែស្រាប់តែ ពេលអ្នកទាំងនោះមកដល់ លោកបែរជាឈប់បរិភោគ និងដកខ្លួនចេញពីសាសន៍ដទៃ។ គាត់ខ្លាចពួកកាត់ស្បែក។ ¹³ មានបងប្អូនយូដាងទៀតៗក៏លាក់ពុតដូចជាលោកដែរ។ សូម្បីតែលោកបារណាបាស ត្រូវគេអូសទាញឲ្យចេះលាក់ពុតដែរ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែពេលឃើញថា ពួកគេលែងប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ នោះខ្ញុំក៏និយាយទៅកាន់លោកកេផាសនៅមុខគេឯងទាំងអស់គ្នាថា៖ «បើសិនជាលោកជាសាសន៍យូដា លែងរស់នៅតាមរបៀបសាសន៍យូដាទៅហើយ ធ្វើម៉េចលោកអាចបង្ខំសាសន៍ដទៃ ឲ្យប្រព្រឹត្តតាមសាសន៍យូដាម្តេចកើត?» ¹⁵ រីឯយើងរាល់គ្នាវិញ ជាសាសន៍យូដាតាំងពីកំណើត ពុំមែនជាមនុស្សមានបាបដូចសាសន៍ដទៃឡើយ។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ យើងដឹងហើយថា ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានប្រោស នរណាម្នាក់ឲ្យបានសុចរិត ដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យនោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសមនុស្សឲ្យបានសុចរិត ដោយសារជំនឿលើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ យើងជឿព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រោសយើងឲ្យបានសុចរិត ដោយសារជំនឿ ពុំមែនដោយសារប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យឡើយ។ ដ្បិត គ្មាននរណាម្នាក់បានសុចរិត ដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យទេ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងចង់បានសុចរិតតាមរយៈព្រះគ្រីស្ទ តែមើលឃើញខ្លួនឯងជាមនុស្សជាប់បាបទៅវិញ តើព្រះគ្រីស្ទនាំឲ្យយើងមានបាប? ¹⁸ ទេ ពុំមែនទេ! បើសិនជាខ្ញុំសង់អ្វីដែលខ្ញុំបំផ្លាញកាលពីមុនឡើងវិញ បានសេចក្តីថាខ្ញុំល្មើសក្រឹត្យវិន័យហើយ។ ¹⁹ ដោយសារក្រឹត្យវិន័យ ខ្ញុំបានរួចពីអំណាចក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានរស់នៅសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ²⁰ ខ្ញុំបានជាប់ឆ្កាងជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ ខ្ញុំរស់នៅ ពុំមែនជាខ្ញុំទៀតទេ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះជន្មរស់ក្នុងរូបកាយខ្ញុំវិញ។ ខ្ញុំរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ខ្ញុំរស់នៅដោយជំនឿលើព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលស្រឡាញ់ខ្ញុំ និងបូជាព្រះជន្មសម្រាប់ខ្ញុំ។ ²¹ ខ្ញុំមិនលុបបំបាត់ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ ប៉ុន្តែ បើសិនមាននរណាម្នាក់បានសុចរិតដោយប្រព្រឹត្តតាមក្រឹត្យវិន័យ នោះបានសេចក្តីថា ព្រះគ្រីស្ទសោយទិវង្គតជាអសារឥតការ។

ជំពូក 3

¹ ឱបងប្អូនអ្នកស្រុកកាឡាទីអើយ ហេតុអ្វីបានបងប្អូនល្ងើងដូច្នេះ? តើបងប្អូនត្រូវអំពីរបស់នរណា? ពីមុនមក បងប្អូនបានដឹងច្បាស់ថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានជាប់គ្នា។ ² ខ្ញុំចង់ដឹងតែការមួយពីបងប្អូនប៉ុណ្ណោះ តើបងប្អូនបានទទួលព្រះវិញ្ញាណ ដោយការប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណ ឬដោយជឿលើដំណឹងល្អដែលបងប្អូនបានស្តាប់? ³ តើបងប្អូនល្ងើងដល់កាលណាទៀត? បងប្អូនចាប់ផ្តើមជីវិតថ្មីដោយព្រះវិញ្ញាណ តើឥឡូវនេះបងប្អូនចង់បញ្ចប់ដោយតាមរបៀបលោកីយ៍ឬ? ⁴ តើបងប្អូនរងទុក្ខលំបាកជាច្រើនជាអសារឥតការឬ? ទេ ពុំមែនអសារឥតការទេ។ ⁵ តើព្រះជាម្ចាស់ប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកបងប្អូន និងធ្វើការអស្ចារ្យក្នុងចំណោមបងប្អូន ដោយប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណ ឬជឿលើដំណឹងល្អបងប្អូនបានស្តាប់? ⁶ ដូចលោកអប្រាហាំ «ជឿព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គបានប្រោសលោកឲ្យបានសុចរិត ដោយយល់ដឹងនេះ» ⁷ ដូចគ្នានេះដែរ សូមបងប្អូនយល់ថា អ្នកណាមានជំនឿ អ្នកនោះជាកូនចៅលោកអប្រាហាំហើយ។ ⁸ ព្រះគម្ពីរប្រាប់យើងទុកជាមុនថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសសាសន៍ដ៏ទៃឲ្យបានសុចរិត ដោយសារជំនឿ ហើយដំបូងលោកអប្រាហាំបានទទួលដំណឹងល្អថា៖ «ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នឹងបានទទួលពរដោយសារអ្នក» ⁹ ដូច្នេះ អស់អ្នកដែលមានជំនឿនឹងបានទទួលព្រះពររួមជាមួយលោកអប្រាហាំ ដែលជាបិតានៃជំនឿ។ ¹⁰ អស់អ្នកដែលពឹងផ្អែកលើការប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណ អ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាហើយ ដូច្នេះមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «អ្នកណាមិនប្រតិបត្តិតាមសេចក្តីទាំងប៉ុន្មាន ដែលមានចែងក្នុងគម្ពីរវិញ្ញាណយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនទេ នោះ អ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាហើយ»។ ¹¹ ឥឡូវនេះ យើងដឹងច្បាស់ថា គ្មាននរណាម្នាក់បានសុចរិតនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដោយការប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណឡើយ ព្រោះមនុស្សសុចរិតរស់នៅដោយពឹងលើជំនឿ។ ¹² ប៉ុន្តែ ព្រះវិញ្ញាណខុសប្លែកពីជំនឿ ដ្បិតមានចែងទុកថា៖ «មនុស្សពឹងផ្អែកលើការប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណ នឹងត្រូវរស់នៅតាមព្រះវិញ្ញាណ»។ ¹³ ព្រះគ្រីស្ទបានប្រោសលោះយើងរាល់គ្នា ឲ្យរួចពីបណ្តាសារបស់ព្រះវិញ្ញាណ គឺទ្រង់ទទួលបណ្តាសាជំនួសយើង ដ្បិតមានចែងទុកមកថា៖ «អ្នកណាដែលត្រូវគេព្យួរជាប់នឹងឈើ អ្នកនោះត្រូវបណ្តាសាហើយ»។ ¹⁴ ដើម្បីឲ្យព្រះពររបស់លោកអប្រាហាំរហូតទៅដល់សាសន៍ដទៃ ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដូច្នេះ យើងទទួលព្រះវិញ្ញាណតាមសេចក្តីសន្យា ដោយសារជំនឿ។ ¹⁵ បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសុំនិយាយតាមពាក្យមនុស្សប្រើប្រាស់។ កិច្ចសន្យាដែលមនុស្សបានតាក់តែងឡើងត្រឹមត្រូវហើយ គ្មាននរណាម្នាក់អាចលុបបំបាត់ ឬបន្ថែមអ្វីបានឡើយ។ ¹⁶ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលសន្យាជាមួយលោកអប្រាហាំ ព្រមទាំងពូជពង្សរបស់លោក។ ក្នុងគម្ពីរពុំបានចែងទុកមកថា៖ «ពូជពង្សទាំងឡាយ» ដែលសំដៅទៅលើពូជពង្សជាច្រើន ផ្ទុយទៅវិញ សំដៅទៅលើពូជពង្សតែមួយប៉ុណ្ណោះ «ពូជពង្សរបស់អ្នក» គឺព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁷ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំចង់ពន្យល់ថា៖ «ព្រះវិញ្ញាណក៏មានបន្ទូលសាមសិបឆ្នាំក្រោយមក ពុំបានលុបបំបាត់សម្ព័ន្ធមេត្រី ដែលព្រះជាម្ចាស់បានចងនោះឡើយ»។ ¹⁸ ប្រសិនបើ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមរតកមកមនុស្ស ដោយការប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណ នោះបានសេចក្តីថា គេលែងទទួលមរតកតាមព្រះបន្ទូលសន្យាទៀតហើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមរតកមកលោកអប្រាហាំ តាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ ¹⁹ ដូច្នេះ តើព្រះវិញ្ញាណមានគោលបំណងអ្វី? ព្រះវិញ្ញាណក៏មានតាមក្រោយ ដើម្បីបង្ហាញបទល្មើសរបស់មនុស្ស រហូតដល់ពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ ដែលត្រូវទទួលមត៌ក តាមព្រះបន្ទូលសន្យាមកដល់។ ពួកទេវតាបាននាំយកព្រះវិញ្ញាណមក ដោយមានមនុស្សម្នាក់ជួយអន្តរាគមន៍។ ²⁰ ឥឡូវនេះ អ្នកជួយអន្តរាគមន៍ពុំមែនមានតែម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែព្រះជាម្ចាស់មានតែមួយព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ²¹ ដូច្នេះ តើព្រះវិញ្ញាណទាស់នឹងព្រះបន្ទូលសន្យារបស់ព្រះជាម្ចាស់ឬ? ទេ ពុំមែនទេ! ប្រសិនបើ ព្រះវិញ្ញាណដែលមនុស្សទទួលមក អាចប្រទានជីវិតបាន នោះមនុស្សបានរាប់ជាសុចរិត ដោយប្រព្រឹត្តតាមព្រះវិញ្ញាណទៅហើយ។ ²² ប៉ុន្តែ ព្រះគម្ពីរចែងថា អ្វីៗទាំងអស់ស្ថិតនៅក្រោមអំណាចបាប។ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីសង្គ្រោះយើងរាល់គ្នាតាមព្រះបន្ទូលសន្យា ដោយសារជំនឿលើព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ បានប្រទានមកចំពោះអស់អ្នកណាដែលជឿព្រះអង្គ។ ²³ មុនពេលមានជំនឿមកដល់ យើងនៅជាប់រុំក្រោមអំណាចរបស់ព្រះវិញ្ញាណ រហូតទាល់តែជំនឿបានបើកសម្តែងឡើង។ ²⁴ ដូច្នេះ ព្រះវិញ្ញាណក្លាយជាអ្នកមើលថែយើង រហូតទាល់តែព្រះគ្រីស្ទយាងមក ដើម្បីឲ្យយើងបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿ។ ²⁵ ឥឡូវនេះ ជំនឿបានមកដល់ហើយ យើងលែងស្ថិតនៅក្រោមការមើលថែរបស់ព្រះវិញ្ញាណទៀតឡើយ។ ²⁶ ដ្បិត បងប្អូនរាល់គ្នាជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ²⁷ ដ្បិត មានបងប្អូនជាច្រើនបានទទួលពិធីជ្រមុជទឹក ដើម្បីចូលរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ នោះបងប្អូនមានព្រះគ្រីស្ទហើយ។ ²⁸ គ្មានសាសន៍យូដា គ្មានសាសន៍ក្រិក គ្មានអ្នកជា គ្មានអ្នកងារ គ្មានស្រី គ្មានប្រុសទៀតឡើយ ព្រោះបងប្អូនទាំងអស់គ្នារួមគ្នាមកតែមួយក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ²⁹ បើបងប្អូនជារបស់ព្រះគ្រីស្ទ នោះបងប្អូនរាល់គ្នាជាពូជពង្សរបស់លោកអប្រាហាំ ហើយនឹងទទួលមរតកតាមព្រះបន្ទូលដាក់ជាមិនខាន។

ជំពូក 4

1 ខ្ញុំចង់ជម្រាបបងប្អូនថា ដរាបណាកូនដែលត្រូវទទួលមរតកនៅក្មេងនៅឡើយ នោះគ្មានអ្វីខុសពីអ្នកបម្រើទេ ទោះបីជាគាត់ជាម្ចាស់ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ក៏ដោយ។ 2 ប៉ុន្តែ គាត់ត្រូវនៅក្រោមការមើលថែ និងការទទួលខុសត្រូវ រហូតដល់ពេលឪពុកកំណត់ឲ្យ។ 3 ដូចគ្នានេះដែរ ពេលណាយើងនៅក្មេងនៅឡើយ យើងជាអ្នកបម្រើរបស់មេគ្រប់គ្រងនៃលោកីយ៍នេះ។ 4 ប៉ុន្តែ ដល់ពេលពេញវ័យមកដល់ ព្រះជាម្ចាស់បានចាត់បញ្ជូនព្រះបុត្រាព្រះអង្គ ឲ្យមកប្រសូតចេញពីស្ត្រីនៅក្រោមអំណាចរបស់ក្រីស្ទវិន័យ។ 5 ទ្រង់បានប្រោសលោះ អស់អ្នកណាដែលស្ថិតនៅក្រោមក្រីស្ទវិន័យ ដើម្បីទទួលបានឋានៈជាបុត្រព្រះអង្គ។ 6 ព្រោះបងប្អូនជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះព្រះអង្គបានចាត់បញ្ជូនព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះបុត្រា មកគង់ក្នុងចិត្តយើង ហើយយើងបន្តិចសំឡេងថា៖ «អប្បា ព្រះបិតា!»។ 7 ដូច្នេះ ឥឡូវនេះបងប្អូនលែងជាអ្នកបម្រើទៀតហើយ ប៉ុន្តែជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ ហើយប្រសិនបើបងប្អូនជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន នោះបងប្អូននឹងទទួលមរតកមកពីព្រះជាម្ចាស់ជាមិនខាន។ 8 កាលពីដើម បងប្អូនពុំទាន់បានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់នៅឡើយ បងប្អូនជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះនានា ដែលពុំមែនជាព្រះពិតប្រាកដទាល់តែសោះ។ 9 ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ បងប្អូនបានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ ឬគួរនិយាយថា ព្រះជាម្ចាស់បានស្គាល់បងប្អូន ហេតុអ្វីបានជាបងប្អូនវិលត្រឡប់ទៅរកមេគ្រប់គ្រងលោកីយ៍ ដែលទន់ខ្សោយ និងគ្មានបារមីដូច្នេះ? តើបងប្អូនរាល់គ្នាចង់ត្រឡប់ទៅធ្វើជាអ្នកបម្រើម្តងទៀតឬ? 10 អ្នករាល់គ្នាគោរពថ្ងៃ ថៃ រដូវ និងឆ្នាំនានា! 11 ខ្ញុំបារម្ភថា កិច្ចការដែលខ្ញុំបំពេញជាមួយបងប្អូន ត្រឡប់ជាឥតបានការ។ 12 បងប្អូនអើយ ខ្ញុំសុំអង្វររបស់បងប្អូនថា ចូរកាន់ចិត្តដូចខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំបានកាន់ចិត្តដូចបងប្អូនដែរ។ បងប្អូនគ្មានបានធ្វើអ្វីខុសចំពោះខ្ញុំទេ។ 13 បងប្អូនបានជ្រាបស្រាប់ហើយថា ព្រោះខ្ញុំមានសុខភាពទន់ខ្សោយ ខ្ញុំបានប្រកាសដំណឹងល្អជាមួយបងប្អូនលើកទីមួយ។ 14 ទោះបីដំណឹងល្អជាមួយបងប្អូនលំបាកក៏ដោយ ក៏បងប្អូនពុំបានមើលងាយ ឬស្អប់ខ្ពើមខ្ញុំឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ បងប្អូនបានស្វាគមន៍ខ្ញុំយ៉ាងកក់ក្តៅ ទុកដូចជាទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ឬទទួលខ្ញុំដូចព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូដែរ។ 15 ឥឡូវនេះ តើបងប្អូនរាល់គ្នាបានទទួលព្រះពរមកពីខាងណា? ដ្បិត ខ្ញុំធ្វើសក្ខីភាពចំពោះមុខបងប្អូន ប្រសិនបើ បងប្អូនហ៊ានខ្វះខាតទាំងពីរ និងប្រគល់មកឲ្យខ្ញុំ។ 16 តើខ្ញុំក្លាយជាសត្រូវរបស់បងប្អូន ព្រោះតែខ្ញុំនិយាយសេចក្តីពិតប្រាប់បងប្អូនឬ? 17 ពួកគេឧស្សាហ៍ខ្វះខាតចង់បានបងប្អូន ប៉ុន្តែ គ្មានបំណងល្អទេ។ ពួកគេចង់បំបែកបងប្អូនពីយើង ដូច្នេះ បងប្អូននឹងឧស្សាហ៍ខ្វះខាតចំពោះពួកគេវិញ។ 18 ជាការប្រពៃណាស់ ដែលបងប្អូនមានចិត្តឧស្សាហ៍ក្នុងគោលបំណងល្អ មិនត្រឹមតែពេលដែលខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូនឡើយ។ 19 កូនចៅរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំឈឺចាប់ក្នុងការបង្កើតអ្នករាល់គ្នាសារជាថ្មី រហូតទាល់តែព្រះគ្រីស្ទកើតជារូបរាងក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ 20 ពេលនេះ ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា និងនិយាយជាមួយបងប្អូនផ្ទាល់ ព្រោះខ្ញុំទំលាក់និមិត្តរូបនិងត្រូវសរសេរអ្វីទៅកាន់បងប្អូន។ 21 សូមប្រាប់ខ្ញុំថា មានបងប្អូនណាខ្លះប្រាថ្នាចង់ចូលនឹងក្រីស្ទវិន័យ តើបងប្អូនយល់អំពីក្រីស្ទវិន័យដែរទេ? 22 ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកថា លោកអប្បាមានកូនប្រុសពីរនាក់ កូនមួយជាកូនរបស់ស្ត្រីអ្នកងារ និងម្នាក់ទៀតជាកូនរបស់ស្ត្រីអ្នកជា។ 23 ប៉ុន្តែ កូនរបស់ស្ត្រីអ្នកងារកើតតាមរបៀបលោកីយ៍ ចំណែកឯកូនរបស់ស្ត្រីអ្នកជាកើតតាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ 24 សេចក្តីទាំងនេះអាចជានិមិត្តរូបមួយដែរ ដ្បិត ស្ត្រីទាំងពីរនេះតំណាងឲ្យសម្ព័ន្ធមេត្រីពីរ។ មួយតំណាងសម្ព័ន្ធមេត្រីចងនៅភ្នំស៊ីណៃ ហើយនាងបង្កើតកូនជាអ្នកបម្រើ គឺនាងហាការ។ 25 ឥឡូវនេះ នាងហាការតំណាងភ្នំស៊ីណៃនៅស្រុកអារ៉ាប់ ជានិមិត្តរូបនៃក្រុងយេរូសាឡឹមសព្វថ្ងៃ ហើយកូនរបស់នាងសុទ្ធតែជាកូនអ្នកងារ។ 26 តែក្រុងយេរូសាឡឹមនៅស្ថានលើវិញ ជាកូនអ្នកជាដែលជាមួយរបស់យើង។ 27 ដ្បិត មានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «នាងជាស្ត្រីអារ នាងជាស្ត្រីមិនបានបង្កើត កូនអើយ ចូរអរសប្បាយឡើង! នាងពុំធ្លាប់ឈឺផ្ទៃអើយ ចូរបន្តិចសំឡេងស្រែកដោយអំណរឡើង! ដ្បិត កូនរបស់ស្ត្រីដែលប្តីបោះបង់ចោលនោះ នឹងមានចំនួន ច្រើនជាងកូនរបស់ស្ត្រី ដែលមានប្តីទៅទៀត»។ 28 ប៉ុន្តែ បងប្អូនរាល់គ្នាអើយ បងប្អូនដូចជាលោកអ៊ីសាក ជាកូនកើតតាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ 29 នៅពេលនោះ កូនកើតតាមរបៀបលោកីយ៍បៀតបៀន កូនកើតតាមព្រះវិញ្ញាណ។ ឥឡូវនេះក៏ដូចគ្នាដែរ។ 30 តើព្រះគម្ពីរមានចែងថាដូចម្តេច? គឺចែងថា ៖«ចូរបណ្តេញស្ត្រីអ្នកងារ និងកូនរបស់នាងចេញទៅ។ ដ្បិត កូនរបស់ស្ត្រីអ្នកងារនឹងមិនត្រូវទទួលមរតក រួមជាមួយកូនប្រុសរបស់ស្ត្រីអ្នកជាឡើយ»។ 31 ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ យើងរាល់គ្នាពុំមែនជាកូនរបស់ស្ត្រីអ្នកងារទេ តែជាកូនរបស់ស្ត្រីអ្នកជាវិញ។

ជំពូក 5

¹ ព្រះគ្រីស្ទបានរំដោះយើងរាល់គ្នាឲ្យមានសេរីភាពហើយ។ ដូច្នេះ ចូរឈរមាំមួន ហើយកុំបណ្តោយខ្លួន ឲ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតត្រារបស់នឹមទាសករទៀត។ ² មើល ខ្ញុំ ប៉ូលជម្រាបប្រាប់បងប្អូនថា បើបងប្អូននៅតែទទួលពិធីកាត់ស្បែក នោះព្រះគ្រីស្ទគ្មានប្រយោជន៍អ្វីចំពោះបងប្អូនឡើយ។ ³ ខ្ញុំធ្វើសក្ខីភាពម្តងទៀតប្រាប់បុរសគ្រប់រូប ដែលចង់ទទួលពិធីកាត់ស្បែក អ្នកនោះត្រូវគោរពតាមគ្រីស្ទវិន័យទាំងស្រុងផង។ ⁴ បងប្អូនណាដែលចង់បានសុចរិតដោយប្រព្រឹត្តតាមគ្រីស្ទវិន័យ អ្នកនោះបានដាច់ចេញពីព្រះគ្រីស្ទ និងដាច់ចេញពីព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ ⁵ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ យើងទន្ទឹងរង់ចាំសេចក្តីសង្ឃឹមពិតប្រាកដថា ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រោសយើងឲ្យបានសុចរិត ដោយសារជំនឿ។ ⁶ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ការកាត់ស្បែក ឬមិនកាត់ស្បែកគ្មានន័យអ្វីសោះឡើយ មានតែជំនឿនាំយើងឲ្យធ្វើការល្អផ្សេងៗ ដោយក្តីស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណោះទើបសំខាន់។ ⁷ បងប្អូនចាប់ផ្តើមជំនឿបានល្អណាស់។ តើនរណាអាចបងប្អូនមិនឲ្យស្តាប់បង្គាប់សេចក្តីពិតនោះ? ⁸ ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានត្រាស់ហៅបងប្អូនមក ពុំបានបញ្ជូនបញ្ចូលបងប្អូនឡើយ! ⁹ មេម្យ៉ាងតែបន្តិច អាចធ្វើឲ្យម្យ៉ាងមូលដោយឡើងបាន។ ¹⁰ ខ្ញុំមានជំនឿចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ថា បងប្អូននឹងមិនបែកគំនិតទៅតាមអ្នកផ្សេងឡើយ។ អ្នកណាដែលនាំរឿងដល់បងប្អូន ទោះជានរណាក៏ដោយ មុខជាទទួលទោស។ ¹¹ បងប្អូនអើយ ប្រសិនបើ ខ្ញុំនៅតែប្រកាសអំពីការកាត់ស្បែក ចុះហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំ ត្រូវគេបៀតបៀនដដែល? នៅត្រង់ចំណុចនេះ ពួកគេលែងរាតចិត្តទៀតឡើយ។ ¹² អ្នកណាដែលធ្វើឲ្យបងប្អូនរីករ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនោះក្រៀវខ្លួនឯងទៅ! ¹³ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅបងប្អូន ឲ្យមានសេរីភាព។ ប៉ុន្តែ កុំយកសេរីភាពនេះ ទៅធ្វើជាលេសដើម្បីរកឱកាស ប្រព្រឹត្តតាមនិស្ស័យលោកីយ៍ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយចិត្តស្រឡាញ់។ ¹⁴ ដ្បិត គ្រីស្ទវិន័យទាំងមូលបានសម្រេចឡើងដោយពាក្យមួយឃ្លាថា ៖ «បងប្អូនត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ដូចជាខ្លួនឯងដែរ»។ ¹⁵ ក៏ប៉ុន្តែ បើបងប្អូននៅតែប្រឆាំង និងហែកហួរគ្នាដូច្នេះ ចូរប្រយ័ត្នក្រែងលោបងប្អូនត្រូវវិនាសដោយសារគ្នាឯង។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ចូរដើរដោយវិញ្ញាណ នោះបងប្អូននឹងមិនបំពេញចិត្តលោភលន់ខាងនិស្ស័យលោកីយ៍ឡើយ។ ¹⁷ ដ្បិត ការបំពេញចិត្តលោភលន់ខាងនិស្ស័យលោកីយ៍ ទាស់ទងនឹងព្រះវិញ្ញាណ ហើយការបំពេញចិត្តខាងព្រះវិញ្ញាណ ទាស់ទងនឹងនិស្ស័យលោកីយ៍។ ដ្បិត ព្រះវិញ្ញាណ និងនិស្ស័យលោកីយ៍តែងទាស់ទងគ្នា ដូច្នេះ បងប្អូនមិនអាចធ្វើអ្វី ដែលបងប្អូនចង់ធ្វើបានឡើយ។ ¹⁸ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណដឹកនាំបងប្អូន នោះបងប្អូនមិនស្ថិតនៅក្រោមអំណាចគ្រីស្ទវិន័យទៀតទេ។ ¹⁹ យើងដឹងច្បាស់ណាស់ថា កិច្ចការខាងនិស្ស័យលោកីយ៍មានដូចជា អំពើប្រាសចាកសីលធម៌ អំពើសៅហ្មង កាមគុណចោកទាប ²⁰ ការថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ វិជ្ជាធ្មប់ ឈ្មោះប្រកែកគ្នា បាក់បែកគ្នា ច្រណែនគ្នា កំហឹងយោរយៅ ប្រកួតប្រជែងគ្នាប្រឆាំងគ្នា ប្រកាន់បក្សពួក ²¹ ឈ្នានីសគ្នា ប្រមឹកស៊ីផឹកជ្រុល និងអំពើ ផ្សេងៗទៀតស្រដៀងការទាំងនេះដែរ។ ខ្ញុំព្រមានបងប្អូនថា មនុស្សដែលប្រព្រឹត្តអំពើទាំងនោះ ពួកគេនឹងមិនអាចទទួលព្រះរាជ្យព្រះជាម្ចាស់ទុកជាមរតកឡើយ។ ²² ប៉ុន្តែ ផលផ្លែនៃព្រះវិញ្ញាណវិញគឺ សេចក្តីស្រឡាញ់ អំណរ សេចក្តីសុខសាន្ត ចិត្តអត់ធ្មត់ ចិត្តសប្បុរស ចិត្តសន្តោស មេត្តា ជំនឿ ²³ ចិត្តស្ងួតបូក ចេះទប់ចិត្តខ្លួនឯង។ គ្មានគ្រីស្ទវិន័យណាទាស់នឹងសេចក្តីទាំងនេះទេ ។ ²⁴ អស់អ្នកណាដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ បានផ្តាច់និស្ស័យលោកីយ៍ រួមជាមួយតណ្ហា និងចិត្តលោភលន់រួចហើយ។ ²⁵ ប្រសិនបើ យើងរស់នៅដោយព្រះវិញ្ញាណ ចូរយើងដើរដោយព្រះវិញ្ញាណដែរ។ ²⁶ ចូរកុំឲ្យយើងអួតបំប៉ោង ការបង្ករឿងគ្នា និងឈ្នានីសគ្នាទៅវិញទៅមក។

ជំពូក 6

¹ បងប្អូនអើយ បើគេតាមទាន់មនុស្សម្នាក់កំពុងតែប្រព្រឹត្តអំពើបាប បងប្អូនដែលមានព្រះវិញ្ញាណគួរកែតម្រូវអ្នកនោះឡើងវិញ ដោយចិត្តស្ងួតបូត។ ចូរប្រយ័ត្នខ្លួនឯង ក្រែងលោបងប្អូនត្រូវរងការល្អងដែរ។ ² ចូរចែករំលែកទុក្ខធុរៈគ្នាទៅវិញទៅមក ធ្វើដូច្នេះ បងប្អូនបានបំពេញតាមព្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះគ្រីស្ទហើយ។ ³ ដ្បិត បើមាននរណាម្នាក់គិតថា ខ្លួនឯងសំខាន់ជាងគេ តែឥតបានការសោះ អ្នកនោះបញ្ឆោតខ្លួនឯង។ ⁴ ម្នាក់ៗគួរពិចារណាមើលកិច្ចការខ្លួនឯងបានប្រព្រឹត្ត អ្នកនោះមានហេតុផលនឹងអ្នកពីខ្លួនឯង កុំទៅប្រៀបធៀបជាមួយអ្នកដទៃទៀតសោះ។ ⁵ ដ្បិត គ្រប់គ្នានឹងទទួលខុសត្រូវកិច្ចការ ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តចមកហើយ។ ⁶ ម្នាក់ដែលទទួលបានការបង្រៀនខាងព្រះបន្ទូល ត្រូវយករបស់ល្អទាំងឡាយមួយចំណែក ចែកអ្នកដែលបង្រៀនខ្លួន។ ⁷ កុំបញ្ឆោតខ្លួនឯងទៀតសោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់បោកបញ្ឆោតព្រះជាម្ចាស់បានទេ ដ្បិតមនុស្សសាបព្រោះពូជណា គេនឹងប្រមូលផលពូជនោះឯង។ ⁸ ដ្បិតអ្នកណាសាបព្រោះពូជនិស្ស័យលោកីយ៍ នោះគេនឹងច្រូតបានផលជានិស្ស័យលោកីយ៍ ដែលតែងតែពុករលួយ។ ចំណែកឯ អ្នកណាដែលសាបព្រោះពូជព្រះវិញ្ញាណវិញ អ្នកនោះនឹងច្រូតបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ។ ⁹ កុំឲ្យយើងរសាយចិត្តក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើល្អឡើយ ដ្បិត ដល់ពេលកំណត់ យើងនឹងបានប្រមូលផល ប្រសិនបើ យើងពុំបោះបង់ចោលទេ។ ¹⁰ ដូច្នេះ ប្រសិនបើយើងមានឱកាស ចូរប្រព្រឹត្តអំពើល្អដល់មនុស្សទាំងអស់ ជាពិសេសដល់បងប្អូនរួមជំនឿយើង។ ¹¹ ខ្ញុំបានសរសេរដោយផ្ទាល់ដៃមកកាន់បងប្អូន ជាអក្សរធំៗ។ ¹² អស់អ្នកដែលចង់បានចំណាប់អារម្មណ៍ ខាងនិស្ស័យលោកីយ៍ ពួកគេព្យាយាមបង្ខំបងប្អូនឲ្យទទួលពិធីកាត់ស្បែក។ ពួកគេធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីជៀសវាងការបៀតបៀនព្រោះតែឈើឆ្កាងព្រះគ្រីស្ទ។ ¹³ ដ្បិត អ្នកទាំងដែលបានទទួលពិធីកាត់ស្បែក ក៏មិនបានប្រព្រឹត្តតាមព្រឹត្យវិន័យដែរ ប៉ុន្តែ ពួកគេចង់ឲ្យបងប្អូនកាត់ស្បែក ដូច្នេះ ពួកគេនឹងអួតថា ពួកគេបានកាត់ស្បែកឲ្យបងប្អូនតែប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនអួតអ្វី ក្រៅពីឈើឆ្កាងរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងឡើយ ដោយសារឈើឆ្កាងនេះអ្វីៗក្នុងពិភពលោកលែងទាក់ទាមនឹងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំក៏លែងមានទាក់ទាមអ្វីនឹងពិភពលោកទៀតដែរ។ ¹⁵ ទោះកាត់ស្បែកក្តី មិនកាត់ស្បែកក្តី គ្មានអ្វីសំខាន់ទេ មានតែការកើតជាថ្មីប៉ុណ្ណោះទើបសំខាន់។ ¹⁶ អស់អ្នកដែលរស់ក្នុងជីវិតថ្មីនេះ សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីមេត្តារបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយពួកគេ និងប្រជាពលរដ្ឋស្រាវជ្រាវផងដែរ។ ¹⁷ ចាប់ពីពេលនេះតទៅ សូមកុំឲ្យនរណាម្នាក់ធ្វើឲ្យខ្ញុំពិបាកចិត្ត ទៀត ដ្បិតខ្ញុំមានស្លាកស្នាមរបស់ព្រះយេស៊ូ នៅក្នុងរូបកាយខ្ញុំស្រាប់ហើយ។ ¹⁸ សូមព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង ស្ថិតនៅជាមួយវិញ្ញាណ របស់បងប្អូន។ អាម៉ែន។

Book: Ephesians

Ephesians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល ជាសាវករបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យតែងតាំង សូមជម្រាបសួរប្រជារាស្ត្រជីវិតសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្រុងអេភេសូរ ដែលនៅតែស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ² សូមព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតានៃយើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទបានប្រទានព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត ដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ ³ សូមលើកតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតានៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលព្រះអង្គបានប្រទានព្រះពរគ្រប់យ៉ាងខាងវិញ្ញាណ ពីស្ថានបរមសុខមកយើងរាល់គ្នា ក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។ ⁴ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយើង តាំងពីមុនកំណើតលោកីយ៍មកផ្ទុះ ដើម្បីឲ្យយើងបានវិសុទ្ធ និងឥតសៅហ្មងនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ។ ⁵ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយើងជាមុន ឲ្យធ្វើជាបុត្រព្រះអង្គ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ស្របតាមព្រះហឫទ័យសប្បុរសរបស់ព្រះអង្គ។ ⁶ ទ្រង់បានជ្រើសរើសយើង ដើម្បីលើកតម្កើងព្រះគុណដ៏រុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ដែលបានប្រទានមកយើងរាល់គ្នាដោយឥតគិតថ្លៃ ក្នុងអង្គព្រះបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់។ ⁷ យើងបានទទួលការប្រោសលោះក្នុងអង្គព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះលោហិត និងការអត់ទោសបាប ស្របតាមព្រះគុណដ៏លើសលប់របស់ព្រះអង្គ។ ⁸ ព្រះអង្គបានប្រទានព្រះគុណដ៏លើសលប់មកយើងរាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យយើងទាំងអស់គ្នាមានតម្លៃ និងប្រាជ្ញារវាងដៃគ្រប់យ៉ាង។ ⁹ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យយើងស្គាល់គម្រោងការលាក់កំបាំង ស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ ដែលសម្តែងចេញមកក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁰ ព្រះអង្គកំណត់ពេលវេលាសម្រេចផែនការនេះ ដើម្បីនាំយកអ្វីៗទាំងអស់ គឺអ្វីៗនៅស្ថានបរមសុខ និងនៅផែនដីរួមគ្នាតែមួយ ដែលមានព្រះគ្រីស្ទជាម្ចាស់។ ¹¹ ព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវយើងទុកជាមុន ដើម្បីទទួលមរតកក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយើងទុកជាមុន ស្របតាមផែនការព្រះអង្គ ដែលសម្រេចគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ។ ¹² ព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវយើងទុកជាមុន ដើម្បីទទួលមរតកនោះយើងនឹងមានសង្ឃឹមលើព្រះគ្រីស្ទមុនដំបូងបង្អស់ ហេតុដូច្នេះនេះ យើងនឹងលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះអង្គ។ ¹³ នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ បងប្អូនបានឮព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត គឺជាដំណឹងល្អនាំឲ្យបងប្អូនបានសង្គ្រោះ បងប្អូនជឿព្រះអង្គ នោះបងប្អូនបានទទួលសញ្ញាសម្គាល់ពីព្រះវិញ្ញាណជីវិតសុទ្ធតាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ ¹⁴ ព្រះអង្គប្រទានព្រះវិញ្ញាណមកបញ្ចាំចិត្តយើង រហូតដល់ពេលយើងទទួលមរតកពេញលេញ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអង្គ។ ¹⁵ ដោយហេតុនេះហើយ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានឮគេតំណាលអំពីជំនឿបងប្អូន នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ និងសេចក្តីស្រឡាញ់បងប្អូនចំពោះប្រជារាស្ត្រជីវិតសុទ្ធទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ¹⁶ នោះខ្ញុំអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ឥតឈប់ឈរសម្រាប់បងប្អូន ដូចខ្ញុំបាននឹកចាំបងប្អូនក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានខ្ញុំដែរ។ ¹⁷ ខ្ញុំអធិស្ឋាន សូមព្រះជាម្ចាស់នៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់របស់យើងរាល់គ្នា គឺព្រះបិតាប្រកបដោយសិរីរុងរឿង ប្រទានវិញ្ញាណនៃព្រះប្រាជ្ញា និងការបើកសម្តែងឲ្យយើងបានស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងច្បាស់។ ¹⁸ សូមព្រះបិតាបំភ្លឺចិត្តគំនិតបងប្អូន និងធ្វើឲ្យបងប្អូនមានសង្ឃឹមជឿជាក់ក្នុងចិត្តថា ព្រះជាម្ចាស់ដែលបានត្រាស់ហៅបងប្អូន និងប្រទានមរតកដ៏រុងរឿងលើសលប់ រួមជាមួយប្រជារាស្ត្រជីវិតសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁹ ខ្ញុំអធិស្ឋានសុំឲ្យបងប្អូនយល់ដឹង អំពីប្លន្ទនាកាតព្វកិច្ចដែលបានប្រទានមកយើងជាអ្នកជឿព្រះអង្គ ស្របតាមមហិទ្ធិប្រទានព្រះចេស្ដាដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ព្រះអង្គ។ ²⁰ នេះជាមហិទ្ធិប្រទានដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ពេលព្រះអង្គប្រោសព្រះយេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយគង់នៅខាងស្តាំព្រះបិតានៅស្ថានបរមសុខ។ ²¹ ព្រះជាម្ចាស់ឲ្យព្រះគ្រីស្ទគង់នៅខ្ពស់ជាងអ្វីៗដែលមានអំណាច មានប្រវត្តិ មានបារមីគ្រប់គ្រង និងខ្ពស់ លើសនាមទាំងអស់។ ព្រះគ្រីស្ទមិនត្រឹមតែគ្រប់គ្រងនៅលោកនេះទេ គឺនៅលោកខាងមុខទៀតផង។ ²² ព្រះជាម្ចាស់បានបង្រ្កាបអ្វីៗទាំងអស់ ឲ្យនៅក្រោម ព្រះបាទរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ព្រមទាំងគង់នៅលើអ្វីៗទាំងអស់ និងធ្វើជាសិរីសាររបស់ក្រុមជំនុំ។ ²³ ក្រុមជំនុំជាព្រះកាយព្រះគ្រីស្ទ ហើយពេញដោយគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់បានពេញដោយគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។

ជំពូក 2

¹ ចំពោះបងប្អូនវិញ បងប្អូនបានស្លាប់នៅក្នុងអំពើរំលង និងអំពើបាបរួចទៅហើយ។ ² កាលនោះអំពើរំលង និងអំពើបាបនេះហើយ ដែលនាំឲ្យបងប្អូនរស់នៅតាមរបៀបលោកីយ៍។ បងប្អូនរស់នៅតាមមេគ្រប់គ្រងអំណាចលើអាកាស គឺជាវិញ្ញាណដែលមានឥទ្ធិពលនៅក្នុងអស់អ្នក ដែលមិនស្លាប់បង្គាប់។ ³ កាលពីដើម យើងរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះដែរ បណ្តោយខ្លួនតាមតណ្ហាលោកលន់នៃនិស្ស័យលោកីយ៍ និងប្រព្រឹត្តអំពើផ្សេងៗតាមចិត្តគំនិតលោកីយ៍។ ពីកំណើតមក យើងជាមនុស្សត្រូវបណ្តាសា ដូចមនុស្សឯទៀតៗដែរ។ ⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់ពេញដោយព្រះនិយមគ្នាច្រើនពន់ប្រមាណ ព្រោះព្រះអង្គស្រឡាញ់យើងយ៉ាងខ្លាំងបំផុត។ ⁵ កាលយើងស្លាប់ក្នុងអំពើរំលងនៅឡើយ ព្រះអង្គប្រោសយើងឲ្យរស់រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះបងប្អូនដោយសារព្រះគុណ។ ⁶ ព្រះជាម្ចាស់ប្រោសឲ្យបងប្អូនរស់ឡើងវិញ រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ព្រមទាំងឲ្យយើងអង្គុយនៅស្ថានបរមសុខ រួមជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ⁷ ហេតុដូច្នេះ នៅជាន់ក្រោយនេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្ហាញឲ្យយើងស្គាល់ព្រះគុណ ដ៏ប្រសើរលើសលប់បំផុតរបស់ព្រះអង្គចំពោះយើង ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ⁸ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះបងប្អូនដោយសារព្រះគុណ តាមរយៈជំនឿ ហើយការសង្គ្រោះពុំមែនមកពីបងប្អូនទេ ជាអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁹ ព្រះគុណពុំមែនមកពីមនុស្សខំប្រព្រឹត្តទេ ដើម្បីឲ្យនរណាម្នាក់អួតខ្លួនឡើយ។ ¹⁰ ដ្បិតយើងជាស្មាព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបង្កើតមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដើម្បីឲ្យយើងប្រព្រឹត្តអំពើល្អ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបម្រុងទុកតាំងពីមុនសម្រាប់យើង ដូច្នេះ យើងនឹងប្រព្រឹត្តតាម។ ¹¹ ដូច្នេះ ចូរចាំថា កាលពីដើមបងប្អូននៅជាសាសនិកនៃក្នុងលោកីយ៍នៅឡើយ គេហៅបងប្អូនថា «ពួកមិនកាត់ស្បែក» ហើយពួកសាសនិកដទៃហៅខ្លួនថា «ពួកកាត់ស្បែក» គ្រាន់តែជាសញ្ញាសម្គាល់មួយ ធ្វើដោយដៃមនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ ¹² កាលនោះ បងប្អូននៅដាច់ឆ្ងាយពីព្រះគ្រីស្ទ។ ប្រជារាស្ត្រអ៊ីស្រាអែលចាត់ទុកបងប្អូនជាជនបរទេស។ បងប្អូនជាសាសនិកដទៃគ្មានទំនាក់ទំនងអ្វីនឹងសម្ព័ន្ធមេត្រី តាមព្រះបន្ទូលសន្យាឡើយ។ បងប្អូនគ្មានសង្ឃឹមចំពោះអនាគតខ្លួនឯង។ បងប្អូនរស់នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដោយគ្មានព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះដោយសារព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ បងប្អូនដែលធ្លាប់នៅឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ បានចូលមកជិតព្រះជាម្ចាស់ហើយ តាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁴ ដ្បិត ព្រះអង្គជាសេចក្តីសុខសាន្តរបស់យើង។ ព្រះអង្គបានបង្រួបបង្រួមសាសន៍ទាំងពីរ ឲ្យរួមគ្នាមកតែមួយ។ ដោយសារព្រះកាយព្រះគ្រីស្ទ ព្រះអង្គបានរំលំជញ្ជាំង ដែលបំបាក់បំបែកយើង ជាសត្រូវនឹងគ្នា។ ¹⁵ ដូច្នេះ ព្រះអង្គបានលុបបំបាក់ក្រឹស្តវិន័យដែលមានបទបញ្ជា និងក្បួនតម្រាបផ្សេងៗចោល ដើម្បីបង្រួបបង្រួម សាសន៍ទាំងពីរជាមនុស្សថ្មីមួយក្នុងព្រះអង្គ ព្រមទាំងនាំសន្តិភាពមកផងដែរ។ ¹⁶ ព្រះគ្រីស្ទបានផ្សះផ្សាសាសន៍ទាំងពីរ ទៅក្នុងរូបកាយតែមួយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈឈើឆ្កាង និងកំប៉ាត់ការស្លាប់គ្នាចោល។ ¹⁷ ព្រះយេស៊ូបានយាងមកប្រកាសសន្តិភាពជាមួយបងប្អូន ដែលធ្លាប់នៅឆ្ងាយ ព្រមទាំងប្រកាសសន្តិភាពជាមួយអ្នកដែលនៅជិត។ ¹⁸ តាមរយៈព្រះយេស៊ូនេះហើយ យើងជាសាសន៍ទាំងពីរអាចចូលទៅរកព្រះបិតា ដោយរួមក្នុងព្រះវិញ្ញាណតែមួយ។ ¹⁹ ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ បងប្អូនដែលជាសាសនិកដទៃ លែងជាជនបរទេសទៀតហើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ បងប្អូនជាជនរួមជាតិជាមួយប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងជាក្រុមគ្រួសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ផងដែរ។ ²⁰ បងប្អូនបានសង់សំណង់លើគ្រឹះយ៉ាងរឹងមាំរបស់ពួកសាវ័ក និងព្យាករី ព្រមទាំងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូផ្ទាល់ ដែលជាថ្មដ៏រឹងមាំ។ ²¹ ដោយសារព្រះអង្គ សំណង់ទាំងមូលបានសង់យ៉ាងរឹងមាំភ្ជាប់គ្នា និងចម្រើនឡើងទៅជាព្រះវិហារថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ ²² ដោយសារព្រះអង្គហើយ ដែលបងប្អូនបានផ្គុំគ្នាឡើងជាព្រះដ៏ណាស់ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងវិញ្ញាណ។

ជំពូក 3

¹ ដោយហេតុនេះ បានជាប៉ូលខ្ញុំជាប់ឃុំយ៉ាង ព្រោះតែព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ សម្រាប់សាសន៍ដទៃ។ ²
បងប្អូនប្រហែលជាបានឮគេនិយាយពីការកាន់កាប់ធនធាននៃព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានមកឲ្យខ្ញុំដោយផ្ទាល់។ ³
ខ្ញុំកំពុងតែសរសេរអំពីការបើកសម្តែង ដែលព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំ។ នេះជាសេចក្តីពិតដែលកំពុងរស់នៅព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំចង់ជម្រាបប្រាប់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា
ឲ្យបានដឹង។ ⁴ កាលណាបងប្អូនបានអានសំបុត្រនេះ បងប្អូនមុខជាអាចស្វែងយល់អំពីគម្រោងការលាក់កំបាំងនៃសេចក្តីពិតស្តីពីព្រះគ្រីស្ទ។ ⁵
កាលពីដើម ព្រះជាម្ចាស់ពុំបានបើកសម្តែងសេចក្តីពិតនេះ ឲ្យកូនមនុស្សបានយល់ឡើយ។ ក៏ប៉ុន្តែនៅបច្ចុប្បន្ននេះ ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងឲ្យក្រុមសាវក
និងព្យាករី ដែលព្រះអង្គត្រាស់ហៅឲ្យបំពេញមុខងារនេះ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណព្រះអង្គ។ ⁶ សេចក្តីពិតដែលលាក់កំបាំងនេះគឺថា
សាសន៍ដទៃត្រូវទទួលមរតករួមជាមួយសាសន៍អ៊ីស្រាអែល និងជាសមាជិកក្នុងព្រះកាយតែមួយ ព្រមទាំងទទួលព្រះបន្ទូលសន្យាក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
តាមរយៈដំណឹងល្អ។ ⁷ ដ្បិត ខ្ញុំទទួលមុខងារបម្រើដំណឹងល្អនេះ តាមអំណោយទាននៃព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រទានមកឲ្យ
តាមរយៈបុត្រានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លារបស់ព្រះអង្គ។ ⁸ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអំណោយទាននេះមកឲ្យខ្ញុំ
ទោះបីខ្ញុំមានឋានៈតូចជាងគេក្នុងចំណោមប្រជាជនដ៏វិស្វនូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏ដោយ។ អំណោយទាននេះ នាំខ្ញុំឲ្យប្រកាសដំណឹងល្អ
នៃភាពសំបូរបែបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដែលមនុស្សទូទៅមិននឹកស្មានដល់ ទៅកាន់សាសន៍ដទៃ។ ⁹ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានអំណោយទានឲ្យខ្ញុំ បំភ្លឺដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា
ស្គាល់គម្រោងការរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ គម្រោងការនេះបានលាក់ទុកតាំងពីដើមរៀងមក ពេលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតរបស់សព្វសារពើ។ ¹⁰
ព្រះជាម្ចាស់បើកសម្តែងគម្រោងការនេះតាមរយៈក្រុមជំនុំព្រះអង្គ ដូច្នេះ ពួកមេគ្រប់គ្រង និងត្រួតត្រានៅស្ថានលើ នឹងស្គាល់ព្រះប្រាជ្ញាញាណគ្រប់វិស័យរបស់
ព្រះជាម្ចាស់។ ¹¹ ហេតុការណ៍នេះកើតមានឡើង ស្របតាមគម្រោងការដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានសម្រេចក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
ជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា។ ¹² ដ្បិត នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ យើងមានចិត្តរឹងប៉ឹង និងមានផ្លូវចូលទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់ទាំងទុកចិត្ត តាមរយៈជំនឿលើព្រះអង្គ។
¹³ ហេតុដូច្នេះហើយ សូមបងប្អូនកុំបារម្ភចិត្ត ព្រោះខ្ញុំបានរងទុក្ខវេទនា ជាប្រយោជន៍ដល់បងប្អូន ហើយទុក្ខវេទនានោះជាសិរីរុងរឿងរបស់បងប្អូនវិញទេតើ។
¹⁴ ហេតុដូច្នេះហើយបានខ្ញុំក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះបិតា ¹⁵ ដ្បិត ទ្រង់ជាប្រភពនៃក្រុមគ្រួសារទាំងអស់ ទាំងនៅស្ថានបរមសុខ និងផែនដី។ ¹⁶ ខ្ញុំអធិស្ឋាន
សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យបងប្អូនមានកម្លាំងមាំមួន តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណគង់នៅក្នុងបងប្អូន ស្របតាមសិរីរុងរឿងដ៏ប្រសើរបំផុតរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁷ ខ្ញុំអធិស្ឋាន
សូមឲ្យព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងចិត្តបងប្អូនតាមរយៈជំនឿ និងឲ្យបងប្អូនបានចាក់បូសយ៉ាងមាំមួនក្នុងក្តីស្រឡាញ់ព្រះអង្គ។ ¹⁸
សូមបងប្អូនមានសមត្ថភាពអាចស្វែងយល់ រួមជាមួយអ្នកជឿទាំងអស់ នូវទេវតា បណ្តោយ ជម្រៅ និងកម្ពស់ ¹⁹ និងឲ្យបងប្អូនស្គាល់ក្តីស្រឡាញ់របស់
ព្រះគ្រីស្ទ ដែលប្រសើរហួសពីការយល់ដឹងរបស់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យបងប្អូនពេញដោយគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁰ ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើ
អ្វីៗទាំងអស់ ហួសពីការសុំ និងនឹកស្មានដល់ ដោយសារបុត្រានុភាពរបស់ព្រះអង្គ ដែលបំពេញសកម្មភាពនៅក្នុងយើង។ ²¹ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង
ព្រះអង្គក្នុងក្រុមជំនុំ និងក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ នៅគ្រប់ជំនាន់អស់កល្បជាអង្វែងតរៀងទៅ។ អាម៉ែន។

ជំពូក 4

¹ ហេតុដូច្នេះនេះ ខ្ញុំជាអ្នកជាប់ឃុំយ៉ាងព្រោះតែព្រះអម្ចាស់ សូមដាស់តឿនបងប្អូន ឲ្យចេះដើរបែបគួរសមនឹងការត្រាស់ហៅ ដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅបងប្អូនមក។ ² ខ្ញុំដាស់តឿនបងប្អូនឲ្យចេះរស់នៅ ដោយការបន្ទាបខ្លួន ស្ងួតបូត និងអត់ធ្មត់ ព្រមទាំងចេះទ្រាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយក្តីស្រឡាញ់។ ³ ចូរយកចិត្តទុកដាក់រក្សាឯកភាពមកពីព្រះវិញ្ញាណ ដោយរក្សាចំណងនៃសេចក្តីសុខសាន្ត។ ⁴ មានព្រះកាយតែមួយ និងមានព្រះវិញ្ញាណតែមួយ ដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅបងប្អូន ឲ្យមានសេចក្តីសង្ឃឹមតែមួយដូច្នោះដែរ។ ⁵ មានព្រះអម្ចាស់តែមួយ មានជំនឿតែមួយ មានពិធីប្រមុជទឹកតែមួយ ⁶ និងមានព្រះជាម្ចាស់តែមួយ ជាព្រះបិតាលើអ្វីៗទាំងអស់ តាមរយៈមនុស្សទាំងអស់ និងក្នុងមនុស្សទាំងអស់។ ⁷ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះគុណមកយើងម្នាក់ៗ ស្របតាមកម្រិតនៃអំណោយទានរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ⁸ បទគម្ពីរបានចែងទុកមកថា៖ «ពេលព្រះអង្គបានយាងឡើងទៅស្ថានខ្ពស់ ព្រះអង្គបាននាំពួកជាប់ជាល្បើយទៅឃុំយ៉ាង ហើយព្រះអង្គប្រទានព្រះអំណោយទានផ្សេងៗដល់មនុស្សលោក»។ ⁹ តើពាក្យថា «យាងឡើងទៅ» មានន័យដូចម្តេច? លើកលែងតែព្រះអង្គយាងចុះមកផែនដីដ៏ទាបនេះជាមុនសិន។ ¹⁰ ព្រះអង្គដែលបានយាងចុះមកយ៉ាងណា គឺព្រះអង្គដែលនោះទ្រង់នឹងយាងឡើងទៅខ្ពស់បំផុតនៃស្ថានបរសុខយ៉ាងនោះដែរ ដើម្បីសម្រេចគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ ¹¹ ព្រះគ្រីស្ទបានប្រទានឲ្យអ្នកខ្លះ បំពេញមុខងារជាសាវ័ក ខ្លះជាព្យាករ ខ្លះជាអ្នកប្រកាសដំណឹងល្អ ខ្លះជាគ្រូគង្វាល និងខ្លះទៀតជាគ្រូបង្រៀន។ ¹² ព្រះអង្គប្រទានមុខងារឲ្យប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធបម្រើ និងកសាងព្រះកាយព្រះគ្រីស្ទឡើង។ ¹³ ព្រះអង្គនៅតែបន្តកសាងព្រះកាយព្រះអង្គរហូតដល់យើងមានជំនឿប្រុងប្រយ័ត្ន ក្នុងការស្គាល់ព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយយើងពេញវ័យ ព្រមទាំងបានពេញដោយគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁴ ព្រះគ្រីស្ទបានកសាងយើងឡើង ដើម្បីកុំឲ្យយើងតែជាកូនក្មេង ដែលត្រូវណែនាំ និងត្រូវខ្យល់គោលលទ្ធិនានាបោកបំបាក់ និងលែងចាញ់បោកខោយកលមនុស្សបោកបញ្ឆោតទៀតហើយ។ ¹⁵ ផ្ទុយទៅវិញ ការប្រព្រឹត្តសេចក្តីពិតដោយក្តីស្រឡាញ់ នាំយើងឲ្យរីកចម្រើនឡើងគ្រប់វិស័យ ឆ្ពោះទៅរកព្រះគ្រីស្ទជាសិរសា។ ¹⁶ ព្រះគ្រីស្ទបានកសាងព្រះកាយទាំងមូល ឲ្យបានផ្គុំគ្នា និងភ្ជាប់គ្នាឡើងយ៉ាងមាំ ដោយសារសន្តិភាពក្នុងទាំងប៉ុន្មាន ដោយគាំទ្រសរីរាង្គនីមួយៗ ហើយពេលសរីរាង្គនីមួយៗផ្គុំគ្នាឡើង ធ្វើឲ្យព្រះកាយនោះរីកចម្រើនឡើងក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ¹⁷ ដូច្នេះ ខ្ញុំចង់ជម្រាប និងបញ្ជាក់ប្រាប់បងប្អូនក្នុងព្រះអម្ចាស់ថា បងប្អូនមិនត្រូវរស់នៅដូចសាសន៍ដទៃ ដែលតែងធ្វើតាមចិត្តប្រាថ្នាឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ ¹⁸ គំនិតពួកគេងងឹតសូន្យសុង នៅឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះតែពួកគេមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅក្នុងពួកគេ និងព្រោះពួកគេមានចិត្តរឹងរូស។ ¹⁹ ពួកគេមិនចេះខ្មាស និងបណ្តោយខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខ ហើយនៅតែបន្តប្រព្រឹត្តអំពើប្រាកបកសាងផ្ទាល់ឆ្មោះគ្រប់យ៉ាង។ ²⁰ ប៉ុន្តែ នេះមិនមែនជារបៀបបងប្អូនរៀនអំពីព្រះគ្រីស្ទឡើយ។ ²¹ បងប្អូនបានឮគេនិយាយអំពីគាត់ ហើយបងប្អូនក៏បានរៀនអំពីគាត់ដែរ ដូចជាសេចក្តីពិតក្នុងព្រះយេស៊ូ។ ²² បងប្អូនត្រូវលះបង់កិរិយាមាយាទចាស់ គឺត្រូវដោះជីវិតចាស់ចោល។ ជីវិតចាស់តែងតែពូករលួយ តាមការលោភលន់ បញ្ឆោតចិត្តនេះចោលទៅ។ ²³ បងប្អូនទទួលការបង្រៀន ដើម្បីកែប្រែចិត្តគំនិតខាងវិញ្ញាណ ជាថ្មីឡើងវិញ ²⁴ និងត្រូវបំពាក់មនុស្សថ្មីដោយសេចក្តីសុចរិត ដែលព្រះអង្គបានបង្កើតបងប្អូនឲ្យមានលក្ខណៈដូចព្រះជាម្ចាស់ គឺមានសេចក្តីសុចរិត និងវិសុទ្ធភាពពិតប្រាកដ។ ²⁵ ហេតុដូច្នេះហើយ ចូរបងប្អូនម្នាក់ៗឈប់និយាយកុហក និងនិយាយសេចក្តីពិតទៅកាន់អ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួន ព្រោះយើងជាសាមាជិកនៃសរីរាង្គរបស់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ²⁶ ចូរខឹងចុះ តែកុំប្រព្រឹត្តអំពើបាបសោះឡើយ។ កុំឲ្យខឹងរហូតទាល់តែច្រើននោះឡើយ។ ²⁷ កុំឲ្យអារក្សមានឱកាសសោះ។ ²⁸ បងប្អូនដែលធ្លាប់លួចយករបស់គេពីមុនមក ចូរឈប់លួចទៀត។ អ្នកនោះត្រូវចេះបំពេញការងារចិញ្ចឹមជីវិត ដោយដៃរបស់ខ្លួន ដូច្នេះហើយអ្នកនឹងមានរបស់ចែកដល់អ្នកមានតម្រូវការចាំបាច់។ ²⁹ កុំឲ្យមានពាក្យសម្តីអាក្រក់ណា ចេញពីមាត់អ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ចូរប្រើពាក្យសម្តីណា ដែលមានប្រយោជន៍ជួយកសាងអ្នកដែលស្តាប់តាមបងប្អូន។ ³⁰ ហើយសូមកុំធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រួយព្រះហឫទ័យ ព្រោះដោយសារព្រះអង្គហើយ ដែលបងប្អូនទទួលសញ្ញាសម្គាល់ ទុកសម្រាប់ថ្ងៃព្រះអង្គយាងមកលោះបងប្អូន។ ³¹ ចូរកំចាត់ចោលភាពល្ងង់ជួរចត់ ក្តៅក្រហាយ កំហឹង ស្រែកទូទាញ និងការប្រមាថ ព្រមទាំងសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងចេញពីបងប្អូន។ ³² ចូរប្រព្រឹត្តដោយចិត្តសប្បុរស មានចិត្តអាណិតអាសូរ និងអត់ទោសគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះគ្រីស្ទបានអត់ទោសបាបបងប្អូនរាល់គ្នាដែរ។

ជំពូក 5

¹ ដូច្នេះ សូមយកតម្រាប់តាមព្រះជាម្ចាស់ ក្នុងនាមបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ។ ² ចូរដើរក្នុងក្តីស្រឡាញ់ ដូចព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់យើង និងប្រទានព្រះជន្មព្រះអង្គផ្ទាល់ទុកជាតង្វាយ និងយញ្ញបូជាថ្វាយព្រះជាម្ចាស់។ ³ បងប្អូនអើយ កុំឲ្យមានឮគេនិយាយអំពីអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ ឬអំពើអបាយមុខ ឬសេចក្តីលោភលន់ណាកើតមានក្នុងចំណោមបងប្អូនរាល់គ្នាឡើយ ដ្បិត ពាក្យមិនសមរម្យទាំងនេះ គ្មានអ្វីគាប់ប្រសើរចំពោះប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ⁴ កុំឲ្យមានពាក្យទ្រគោះបោះបោក ពាក្យឡេះឡោះ និងពាក្យលេងសើចអាសអាភាស ព្រោះពាក្យទាំងអស់នេះមិនសមរម្យទាល់តែសោះ។ ផ្ទុយទៅវិញត្រូវចេះអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ បងប្អូនត្រូវដឹងប្រាកដថា ពួកអ្នកប្រាសចាកសីលធម៌ ពួកអ្នកប្រព្រឹត្តអំពើអបាយមុខ ឬពួកអ្នកលោភលន់ គឺជាមនុស្សថ្វាយបង្គំព្រះក្លែងក្លាយ ពុំបានទទួលមរតកក្នុងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ⁶ កុំឲ្យមាននរណាម្នាក់មកបោកបញ្ឆោត ដោយពាក្យសម្តីឥតខ្ចីសារ ដ្បិតអំពើទាំងអស់នេះជាព្រះពិរោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងនាំឲ្យមានកូនមិនស្លាប់បង្គាប់កើតមក។ ⁷ ដូច្នេះ កុំសេពគប់ជាមួយពួកគេជាដាច់ខាត។ ⁸ កាលពីដើម បងប្អូនងងឹតមែន តែឥឡូវនេះ បងប្អូនជាពន្លឺក្នុងព្រះអម្ចាស់ហើយ។ ចូរដើរដូចកូនក្នុងពន្លឺ ⁹ (ដ្បិតផលផ្លែនៃពន្លឺមានសេចក្តីសប្បុរស សេចក្តីសុចរិត និងសេចក្តីពិតគ្រប់យ៉ាង) ¹⁰ និងស្វែងរកអ្វីគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ¹¹ ចូរកុំសេពគប់នឹងកិច្ចការខាងសេចក្តីងងឹត គ្មានផលផ្លែនោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញត្រូវបង្ហាញឲ្យគេឃើញអំពើនោះផង។ ¹² ដ្បិត វាជារឿងអាម៉ាស់ទៅហើយ សូម្បីតែលើកយកមកនិយាយពីអំពើ ពួកគេប្រព្រឹត្តដោយល្មើសលាក់។ ¹³ ប៉ុន្តែ កាលណាអំពើទាំងនេះបើកបង្ហាញហើយ គេនឹងឃើញវាច្បាស់នៅក្នុងពន្លឺ។ ដ្បិតអ្វីៗដែលមើលឃើញ គឺជាពន្លឺ។ ¹⁴ ដូច្នេះ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «ចូរភ្ញាក់ឡើង អ្នកដេកលក់អើយ ចូរក្រោកឡើងចេញពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ ព្រះគ្រីស្ទនឹងដកពន្លឺមកលើអ្នករាល់គ្នា»។ ¹⁵ ចូររស់នៅដោយប្រុងប្រយ័ត្ន កុំឲ្យដូចមនុស្សឥតប្រាជ្ញាឡើយ តែត្រូវរស់ដូចមនុស្សមានប្រាជ្ញាវិញ។ ¹⁶ ត្រូវចេះប្រើប្រាស់ពេលវេលា ដ្បិត សម័យនេះអាក្រក់ណាស់។ ¹⁷ ដូច្នេះ កុំប្រព្រឹត្តដូចមនុស្សល្ងើល តែត្រូវស្វែងយល់អំពីអ្វី ដែលជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់វិញ។ ¹⁸ កុំឲ្យស្រវឹងស្រា ដែលនាំខ្លួនឲ្យព្រើលចិត្តឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរឲ្យបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ¹⁹ ចូរនិយាយគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយទំនុកតម្កើង ទំនុកសរសើរព្រះជាម្ចាស់ និងចម្រៀងមកពីព្រះវិញ្ញាណ ចូរច្រៀង និងលើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ឲ្យអស់ពីចិត្ត ²⁰ ត្រូវចេះអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់គ្រប់រឿងរ៉ាវទាំងអស់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតានៃយើង ²¹ ចុះចូលគ្នាទៅវិញទៅមក ដោយគោរពដល់ព្រះគ្រីស្ទ។ ²² ភរិយារាល់គ្នាអើយ ចូរចុះចូលនឹងស្វាមីរបស់ខ្លួន ដូចព្រះអម្ចាស់ដែរ។ ²³ ដ្បិត ស្វាមីនាំមុខភរិយាយ៉ាងណា ដូចជាព្រះគ្រីស្ទនាំមុខក្រុមជំនុំយ៉ាងនោះដែរ ហើយព្រះគ្រីស្ទជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ក្រុមជំនុំ។ ²⁴ ប៉ុន្តែ កាលណាក្រុមជំនុំចុះចូលនឹងព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងណា ដូច្នេះ ភរិយាក៏ត្រូវចុះនឹងស្វាមីរបស់ខ្លួន ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់យ៉ាងនោះដែរ។ ²⁵ ស្វាមីរាល់គ្នាអើយ ចូរស្រឡាញ់ភរិយារបស់ខ្លួន ដូចព្រះគ្រីស្ទស្រឡាញ់ក្រុមជំនុំ និងបូជាព្រះជន្មសម្រាប់ក្រុមជំនុំយ៉ាងនោះដែរ។ ²⁶ ព្រះគ្រីស្ទបានបូជាព្រះជន្មសម្រាប់ក្រុមជំនុំ ដើម្បីឲ្យក្រុមជំនុំបានទៅជាវិសុទ្ធ និងសម្អាតដោយការលាងនឹងទឹក ²⁷ និងដោយសារព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ដូច្នេះ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យនាំក្រុមជំនុំនេះមកថ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់ ជាក្រុមជំនុំដ៏ រុងរឿង ឥតស្លាកស្នាម ឥតជ្រើរជ្រួញ និងឥតខ្ចោះត្រង់ណាឡើយ គឺឲ្យបានទៅជាវិសុទ្ធ ឥតសៅហ្មង។ ²⁸ ដូចគ្នានេះដែរ ស្វាមីគួរគប្បីស្រឡាញ់ភរិយា ដូចជាស្រឡាញ់រូបកាយរបស់ខ្លួន។ ស្វាមីណាស្រឡាញ់ភរិយា ស្វាមីនោះស្រឡាញ់រូបកាយខ្លួនឯង។ ²⁹ ដ្បិត គ្មាននរណាស្អប់រូបកាយរបស់ខ្លួនសោះឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកនោះតែងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សារូបកាយនោះ ដូចព្រះគ្រីស្ទចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាក្រុមជំនុំផងដែរ ³⁰ ព្រោះយើងទាំងអស់គ្នាជាសាសន៍រូបកាយនោះ។ ³¹ ដោយហេតុនេះហើយបានជាបុរសត្រូវចាកចេញពីឪពុកម្តាយ ទៅរួមរស់ជាមួយភរិយារបស់ខ្លួន ហើយ អ្នកទាំងពីរនឹងត្រឡប់ទៅជារូបកាយតែមួយ។ ³² គម្រោងការដ៏លាក់កំបាំងនេះមានអត្ថន័យជ្រៅណាស់ ខ្ញុំនិយាយសំដៅលើព្រះគ្រីស្ទ និងក្រុមជំនុំតែ ប៉ុណ្ណោះ។ ³³ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បងប្អូនម្នាក់ៗត្រូវស្រឡាញ់ភរិយារៀងៗខ្លួន ដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯង ហើយភរិយាក៏ត្រូវគោរពស្វាមីរបស់ខ្លួនដែរ។

ជំពូក 6

¹ កូនរាល់គ្នាអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់មាតាបិតារបស់ខ្លួន ដោយយល់ដល់ព្រះអម្ចាស់ ធ្វើដូច្នេះទើបត្រឹមត្រូវ។ ² «ចូរលើកកិត្តិយសមាតាបិតារបស់ខ្លួន» (នេះជាបទបញ្ជាទីមួយ មានជាប់ទាំងព្រះបន្ទូលសន្យាមកជាមួយផង) ³ «ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នានឹងបានសេចក្តីសុខ និងរស់នៅលើផែនដីបានអាយុវែង»។ ⁴ រីឯបងប្អូនជាដីពុកវិញ កុំនាំឲ្យកូនខ្លួនម្តេចម្តាយឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវចេះប្រៀនប្រដៅកូន និងផ្តល់ដំបូន្មានកូនស្របតាមព្រះអម្ចាស់។ ⁵ រីឯបងប្អូនជាអ្នកបម្រើអើយ ចូរស្តាប់បង្គាប់ម្ចាស់របស់ខ្លួននៅលើផែនដីនេះ ដោយគោរព និងញាប់ញ័រ ដោយស្មោះត្រង់ពីចិត្ត។ ⁶ ចូរស្តាប់បង្គាប់អ្នកទាំងនោះ ដូចស្តាប់បង្គាប់ព្រះគ្រីស្ទដែរ។ កុំស្តាប់បង្គាប់គ្រាន់តែចង់ឲ្យម្ចាស់ឃើញ និងផ្តាច់ចិត្តពួកគេឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរស្តាប់បង្គាប់ម្ចាស់ ដូចជាអ្នកបម្រើព្រះគ្រីស្ទ ដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ ⁷ ចូរបម្រើម្ចាស់ឲ្យអស់ពីចិត្ត ទុកដូចជាបងប្អូនរាល់គ្នាបម្រើព្រះអម្ចាស់ ពុំមែនបម្រើមនុស្សទេ ⁸ ព្រោះយើងដឹងថា ទង្វើល្អដែលមនុស្សម្នាក់ប្រព្រឹត្ត នឹងទទួលរងាន់ពីព្រះអម្ចាស់ មិនថាអ្នកនោះជាអ្នកងារ ឬអ្នកជាតិ។ ⁹ រីឯបងប្អូនជាម្ចាស់វិញ ចូរប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកបម្រើខ្លួនបែបនោះដែរ។ កុំគំរាមកំហែងពួកគេ។ បងប្អូនដឹងស្រាប់ហើយថា ម្ចាស់ពួកគេ នឹងម្ចាស់បងប្អូនគង់នៅស្ថានបរមសុខ ហើយព្រះអង្គពុំរើសមុខនរណាម្នាក់ឡើយ។ ¹⁰ ចុងក្រោយបង្អស់ ចូររឹងមាំឡើងក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដោយសារព្រះចេស្តាដ៏ខ្លាំងពូកែរបស់ព្រះអង្គ។ ¹¹ ចូរបងប្អូនពាក់គ្រប់គ្រឿងសស្ត្រាវុធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចឈរមាំមួនតទល់នឹងផែនការរបស់មារកំណាច។ ¹² ដ្បិត យើងពុំមែនតយុទ្ធនល់នឹង មនុស្សទេ ផ្ទុយទៅវិញ យើងតយុទ្ធនល់នឹងមេត្រូតត្រាក្នុងលោកីយ៍ដឹងដ៏តនេះ ហើយតយុទ្ធនល់នឹងវិញ្ញាណអាក្រក់ទាំងឡាយដែលនៅស្ថានលើដែរ។ ¹³ ហេតុនេះ ចូរបងប្អូនពាក់គ្រឿងសស្ត្រាវុធទាំងប៉ុន្មានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចតទល់នៅថ្ងៃអពមង្គល ហើយមានជំហររឹងប៉ឹងដដែល ដោយបានប្រើគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់។ ¹⁴ ដូច្នេះ ចូរមានជំហររឹងប៉ឹងឡើង ដោយបងប្អូនបានពាក់សេចក្តីពិតក្រវាត់ចង្កេះ និងយកសេចក្តីសុចរិតធ្វើជាអាវក្រោះ។ ¹⁵ បន្ទាប់មក យកចិត្តប្រុងប្រៀបផ្សាយដំណឹងល្អអំពីសេចក្តីសុខសាន្ត មកពាក់ជាស្បែកជើង។ ¹⁶ នៅគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់ ចូរយកជំនឿធ្វើជាខែល ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចឆ្លងកាត់ព្រៃឆ្នាំងទាំងប៉ុន្មានរបស់មារកំណាចបាន។ ¹⁷ ចូរទទួលការសង្គ្រោះធ្វើជាម្នកដៃក និងយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើជាដាវរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។ ¹⁸ ចូរអធិស្ឋានគ្រប់ពេលវេលា តាមការណែនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ដោយប្រើទាំងពាក្យអធិស្ឋាន ទាំងពាក្យអង្វរគ្រប់យ៉ាង ហើយប្រុងស្មារតីទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ ដោយចិត្តព្យាយាមបំផុតសម្រាប់ប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁹ ចូរអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំផង សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំរកបានពាក្យត្រឹមត្រូវ ពេលណាខ្ញុំហាមាត់និយាយ។ សូមព្រះអង្គប្រទានឲ្យខ្ញុំមានចិត្តអង់អាច នាំគេឲ្យស្គាល់គម្រោងការលាក់កំបាំងនៃដំណឹងល្អ។ ²⁰ គឺដំណឹងល្អនេះហើយ បានធ្វើឲ្យខ្ញុំក្លាយជាទូតរបស់ព្រះអង្គ ដែលជាប់ឃុំយ៉ាង ដូច្នេះ ខ្ញុំសូមប្រកាសទាំងមានចិត្តអង់អាច និយាយតាមពាក្យដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ។ ²¹ លោកទីយ៉ែកុស ជាបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់ និងជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់របស់ព្រះអម្ចាស់ នឹងជម្រាបប្រាប់បងប្អូនអំពីអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងដល់បងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានដឹងអំពីកិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើនោះដែរ។ ²² ខ្ញុំចាត់គាត់ឲ្យមករកបងប្អូន ក្នុងគោលបំណងឲ្យបងប្អូនបានឮដំណឹងពីយើង និងឲ្យគាត់លើកទឹកចិត្តបងប្អូនដោយផ្ទាល់។ ²³ សូមព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតា និងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ប្រទានសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រមទាំងជំនឿមកបងប្អូន។ ²⁴ សូមព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅជាមួយ អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង ដោយចិត្តស្រឡាញ់ឥតប្រែប្រួលសោះឡើយ។

Book: Philippians

Philippians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល និងដឹម៉ូដេ គឺជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ សូមជម្រាបមកដល់អស់អ្នកដែលបានញែកសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូនៅក្នុងភីលីពី ព្រមទាំងអ្នកដឹកនាំ និងអ្នកបម្រើទាំងអស់។ ² សូមព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តបានផ្តល់ដល់បងប្អូន មកពីព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់យើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ³ ខ្ញុំតែងតែអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំជានិច្ច នៅពេលខ្ញុំនឹកគិតដល់បងប្អូន។ ⁴ ខ្ញុំតែងតែអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្អូនដោយចិត្តរីករាយដែលខ្ញុំបានទទួលអង្វរ។ ⁵ ខ្ញុំអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ សម្រាប់បងប្អូនដែលបានរួមចំណែកក្នុងការផ្សាយដំណឹងល្អ តាំងពីថ្ងៃដំបូងរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ។ ⁶ ខ្ញុំជឿជាក់ថា ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្តើមការល្អនៅក្នុងបងប្អូន នោះព្រះអង្គនឹងបង្ហើយ រហូតដល់ថ្ងៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទយាងមក។ ⁷ ជាការត្រឹមត្រូវណាស់ ដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនេះជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នា ដោយសារតែបងប្អូនស្ថិតនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ បងប្អូនទាំងអស់គ្នាក្លាយជាគូកនរបស់ខ្ញុំ ដោយព្រះគុណរួមទាំងពេលដែលខ្ញុំនៅជាប់ឃុំឃាំង ហើយដើម្បីការពារ និងប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁸ ព្រះជាម្ចាស់ជាសាក្សីស្រាប់ហើយថា ខ្ញុំស្រឡាញ់បងប្អូនទាំងអស់គ្នាយ៉ាងខ្លាំង ដោយចិត្តអាណិតមេត្តាមកពីព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ⁹ នេះជាពាក្យអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំ សូមឲ្យបងប្អូនមានសេចក្តីស្រឡាញ់កាន់តែខ្លាំងឡើងៗ ធ្វើឲ្យបងប្អូនចេះដឹងច្បាស់ និងយល់សព្វគ្រប់ទាំងអស់។ ¹⁰ និងសូមឲ្យបងប្អូនចេះពិចារណាមើលថាការអ្វីប្រសើរជាងគេ ដូច្នេះ នៅថ្ងៃព្រះគ្រីស្ទយាងមក បងប្អូននឹងបានវិសុទ្ធ គ្មានកំហុសអ្វីឡើយ។ ¹¹ ហើយសូមឲ្យបងប្អូនបានពោរពេញដោយផលនៃសេចក្តីសុចរិត ដែលមកពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿង និងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។ ¹² បងប្អូនអើយ ឥឡូវខ្ញុំចង់ប្រាប់ឲ្យបានដឹងថា អ្វីដែលបានកើតឡើងដល់រូបខ្ញុំក្នុងការបម្រើនោះ ដើម្បីចំណេញសម្រាប់ដំណឹងល្អវិញ។ ¹³ ការនេះបានឃើញយ៉ាងច្បាស់នៅពេលដែលខ្ញុំជាប់ឃុំឃាំងព្រោះព្រះគ្រីស្ទដូចជាពន្លឺដែលភ្លឺឲ្យទាំងអ្នកយាមព្រះរាជវាំង និងមនុស្សគ្រប់គ្នាបានឃើញផងដែរ។ ¹⁴ ដោយសារតែខ្ញុំជាប់ឃុំឃាំងនេះហើយ បងប្អូនភាគច្រើនបានទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ ហើយពួកគេក៏បានការលើកទឹកចិត្តក្លាហាន ក្នុងការប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដោយឥតខ្ចោះឡើយ។ ¹⁵ មានបងប្អូនខ្លះប្រកាសដំណឹងល្អអំពីព្រះគ្រីស្ទ ដោយចិត្តច្រណែនណាស់ ចង់ប្រណាំងប្រជែង តែបងប្អូនខ្លះទៀតថ្លែងព្រះបន្ទូលដោយមានបំណងល្អ។ ¹⁶ ក្រោយមក ពួកគេធ្វើដោយចេញពីក្តីស្រឡាញ់ និងដឹងថាព្រះអម្ចាស់បានដាក់ខ្ញុំកន្លែងនេះ ដើម្បីការពារដំណឹងល្អ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលផ្សាយដំណឹងពីមុនអំពីព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីធ្វើដោយគំនិតប្រកួតចងឈ្នះនោះវិញ គេមានគោលបំណងមិនល្អ។ គេស្មានថានឹងធ្វើឲ្យខ្ញុំរីករាយក្នុងពេលដែលខ្ញុំជាប់ឃុំឃាំង។ ¹⁸ តើហេតុអ្វីទៅ? ទោះជាវិធីណាក៏ដោយ បើទោះជាគេសម្តែងក្តី ឬស្មោះសរក្តី ក៏គេផ្សាយដំណឹងអំពីព្រះគ្រីស្ទដែរ ហើយខ្ញុំនឹងសប្បាយចិត្តអំពីការនេះ។ ¹⁹ ដ្បិត ខ្ញុំដឹងថា ការនេះនឹងធ្វើឲ្យខ្ញុំទទួលបានការសង្គ្រោះទៅវិញទេ ដោយបងប្អូនអធិស្ឋានទៅសម្រាប់ខ្ញុំ ហើយពីព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទដល់ខ្ញុំផងដែរ។ ²⁰ វាអាស្រ័យលើការទន្ទឹងរង់ចាំ និងយកចិត្តទុកដាក់របស់ខ្ញុំ ដោយសង្ឃឹមថា ខ្ញុំនឹងមិនត្រូវអាម៉ាស់មុខឡើយ។ ហើយនេះគឺជាមូលហេតុ ដែលខ្ញុំនៅតែមានចិត្តអង់អាច ឥតរង្គើ ទោះបីជាខ្ញុំត្រូវរស់ ឬស្លាប់ក្តី ខ្ញុំនឹងលើកតម្កើងព្រះគ្រីស្ទក្នុងរូបកាយខ្ញុំ។ ²¹ សម្រាប់ខ្ញុំ បើរស់ ខ្ញុំរស់រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ហើយបើស្លាប់ នោះបានជាកម្រៃវិញ។ ²² ប៉ុន្តែ បើខ្ញុំរស់ខាងលោកលាយទៀតនោះ ដូច្នេះ មានន័យថា អ្វីដែលខ្ញុំធ្វើនឹងបានផល។ ខ្ញុំមិនដឹងជាជ្រើសរើសយកផ្លូវណាឡើយទេ? ខ្ញុំពិតជាមិនដឹងមែន។ ²³ សម្រាប់ខ្ញុំពិតជាអាណិតការទាំងពីរនោះ។ ខ្ញុំប៉ងប្រាថ្នាចង់លាចាកលោកនេះទៅនៅជាមួយព្រះគ្រីស្ទ នោះគឺជាការប្រសើរជាង។ ²⁴ ហើយបើខ្ញុំនៅរស់ក្នុងលោកនេះទៀតនោះជាប្រយោជន៍សម្រាប់បងប្អូនវិញ។ ²⁵ ខ្ញុំជឿជាក់ដូច្នេះ ដោយដឹងថា ខ្ញុំនឹងបន្តរស់នៅ ហើយស្នាក់នៅជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នា ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានលូតលាស់ឡើង ហើយមានអំណរនៅក្នុងដំណើរ។ ²⁶ ដ្បិត នៅក្នុងខ្ញុំ បងប្អូនរីកចម្រើនថែមទៀត រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ក្នុងពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញជួបបងប្អូនម្តងទៀត។ ²⁷ សូមបងប្អូនកាន់កិរិយាមារយាទឲ្យបានសមរម្យ សម្រាប់ដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូច្នេះ ទោះបីជាខ្ញុំមកវិញ ឬមិនបានមកជួបបងប្អូនវិញក្តី នោះខ្ញុំតែងតែឮដំណឹង ពីការដែលបងប្អូនមានជំហរមាំមួនដោយមានចិត្តគំនិតតែមួយ ព្រមទាំងរួមចិត្តថ្លើមគ្នាតយុទ្ធ ដើម្បីជំនឿលើដំណឹងល្អ ផងដែរ។ ²⁸ សូមបងប្អូនកុំភ័យខ្លាច នឹងពួកដែលជាសត្រូវ ហើយទាស់នឹងប្រការណាមួយឡើយ។ នេះជាសញ្ញាបញ្ជាក់ឲ្យឃើញថា ពួកគេនឹងត្រូវវិនាសអន្តរាយ រីឯបងប្អូនវិញ នឹងទទួលបានការសង្គ្រោះ ហើយការនេះកើតពីព្រះជាម្ចាស់មក។ ²⁹ ដ្បិត ព្រះអង្គប្រណីសន្តោសបងប្អូនឲ្យបម្រើព្រះគ្រីស្ទ ដោយមិនគ្រាន់តែជឿលើព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ រួមទាំងរងទុក្ខលំបាករួមជាមួយព្រះអង្គទៀតដែរ។ ³⁰ បងប្អូនបានតយុទ្ធរួមជាមួយខ្ញុំ ដូចបងប្អូនធ្លាប់បានឃើញខ្ញុំតយុទ្ធស្រាប់ហើយ ហើយដូចបងប្អូនឮថាខ្ញុំកំពុងតែតយុទ្ធនៅឡើយ។

ជំពូក 2

¹ ប្រសិនណាបើ មានការលើកទឹកចិត្តនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយប្រសិនណាមានការកម្សាន្តចិត្តមកពីក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រសិនណាមានការប្រកបជាមួយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ហើយប្រសិនណា បងប្អូនពិតជាមានចិត្តមេត្តាករុណា និងចិត្តអាណិតអាសូរ ² ដូច្នេះ ចូរធ្វើឲ្យខ្ញុំពេញដោយអំណរ ដោយបងប្អូនមានការគិតតែមួយ មានសេចក្តីស្រឡាញ់តែមួយ មានការរួបរួមក្នុងឆន្ទៈតែមួយ ព្រមទាំងមានគោលបំណងតែមួយ។ ³ សូមកុំឲ្យមានភាពអាត្មានិយម ឬដោយអំនួតឥតប្រយោជន៍។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវបន្ទាបខ្លួន ហើយគិតថាអ្នកដទៃប្រសើរជាងខ្លួនជានិច្ច។ ⁴ បងប្អូនអើយ សូមកុំគិតតែពីតម្រូវការផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវគិតអំពីតម្រូវការរបស់អ្នកដទៃវិញ។ ⁵ បងប្អូន សូមគិតដូចជាព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូគិតដែរ។ ⁶ ព្រះអង្គមានឋានៈជាព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គមិនបានគិតឲ្យស្មើនឹងព្រះជាម្ចាស់ឡើយ ដូចជាអ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអង្គនោះទេ។ ⁷ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គបានលះបង់ទាំងអស់។ ព្រះជាម្ចាស់បានយកឋានៈជាអ្នកបម្រើ។ ព្រះអង្គបានបង្ហាញអំពីភាពជាមនុស្សដូចមនុស្សឯទៀត។ ព្រះអង្គត្រូវបានឃើញភាពជាមនុស្សដ៏សាមញ្ញរបស់ព្រះអង្គ។ ⁸ ព្រះជាម្ចាស់បានបន្ទាបខ្លួន និងស្តាប់បង្គាប់រហូតដល់ទីមរណា ដោយសុគតនៅលើឈើឆ្កាង។ ⁹ ដូច្នេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់លើកតម្កើងព្រះយេស៊ូឡើងខ្ពស់បំផុត។ ព្រះជាម្ចាស់ក៏ប្រទាន ព្រះនាមដ៏ប្រសើរដល់ព្រះយេស៊ូ លើសពីនាមណាៗទាំងអស់។ ¹⁰ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីអោយក្នុងនាមព្រះយេស៊ូ គ្រប់ទាំងផ្ទះនឹងលុតចុះ រួមទាំងផ្ទះអ្នកនៅស្ថានបរមសុខ ទាំងនៅលើផែនដី ហើយទាំងនៅក្រោមដីផងដែរ។ ¹¹ ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យគ្រប់ទាំងអណ្តាតបានប្រកាសថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ដើម្បីលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងដល់ព្រះបិតា។ ¹² ហេតុនេះ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ដូចបងប្អូនតែងតែស្តាប់បង្គាប់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ គឺមិនត្រឹមតែពេលដែលខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូននោះទេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះទាំងគ្នារួបរួមគ្នាបានធ្វើច្រើនជាងនោះផង សូមបងប្អូនខំប្រឹងធ្វើការ ទាំងគោរពកោតខ្លាច និងញាប់ញ័រ ស្របតាមការរំលឹកដោះដូរដែលបងប្អូនបានទទួល។ ¹³ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់ទេតើ ដែលបានធ្វើការក្នុងបងប្អូន ទាំងឆន្ទៈហើយនិងការប្រព្រឹត្តដ៏សប្បុរសរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁴ ចូរធ្វើការទាំងអស់ដោយគ្មានការអ្វីរំខាន ឬដោយឥរិយាបថ។ ¹⁵ ចូរប្រព្រឹត្តតែបែបនេះ នោះបងប្អូនបានល្អឥតខ្ចោះ ឥតសៅហ្មងជាបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលឥតមានកំហុស។ ចូរប្រព្រឹត្តក្នុងបែបនេះ បងប្អូនបានជះពន្លឺក្នុងចំណោមពួកគេ ដូចពន្លឺដែលបំភ្លឺពីភពលោកក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់ និងខិលខូចនៅជំនាន់នេះ។ ¹⁶ ចូរគោរពព្រះបន្ទូលនៃដ៏វិត ធ្វើដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមានហេតុនឹងថ្វាយសិរីល្អនៅថ្ងៃព្រះគ្រីស្ទយាងមក។ ដ្បិត ខ្ញុំនឹងបានដឹងថា ខ្ញុំមិនបានរត់ និងខំធ្វើការដោយនឿយហត់នោះ មិនឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ ¹⁷ ទោះបីខ្ញុំត្រូវបង្វែរឈាមទុកជាតង្វាយ ដាក់លើយញ្ញបូជា និងពីលើការបម្រើនៃជំនឿរបស់បងប្អូន ខ្ញុំមានអំណរណាស់ ហើយខ្ញុំក៏សប្បាយចិត្តរួមជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នាដែរ។ ¹⁸ រីឯបងប្អូនវិញ ចូរឲ្យបងប្អូនមានអំណរ ហើយសប្បាយចិត្តរួមជាមួយខ្ញុំផង។ ¹⁹ ខ្ញុំសង្ឃឹមក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ នឹងចាត់លោកដ៏ម៉ឺងម៉ាត់របស់បងប្អូន ក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខនេះ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានទទួលការលើកទឹកចិត្ត ដោយទទួលដំណឹង និងឮដំណឹងពីបងប្អូន។ ²⁰ ដ្បិត ខ្ញុំមិនមានអ្នកណាផ្សេងទៀត ដែលមានឥរិយាបថដូចជាគាត់ ហើយជាអ្នកដែលយកចិត្តទុកដាក់សម្រាប់បងប្អូន។ ²¹ ដ្បិត អ្នកផ្សេងវិញ ពួកគេគិតតែពីប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនឯង គេមិនគិតពីប្រយោជន៍របស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទទេ។ ²² បងប្អូនដឹងអំពីទឹកចិត្តរបស់គាត់ហើយ ព្រោះគាត់ដូចកូនដែលមម្រើឪពុក ហើយគាត់បានបម្រើរួមជាមួយខ្ញុំ ក្នុងដំណឹងល្អ។ ²³ ដូច្នេះ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងចាត់គាត់មករកបងប្អូនក្នុងពេលឆាប់ៗ នៅពេលខ្ញុំបានដឹងថារឿងរបស់ខ្ញុំរៀបរយហើយ។ ²⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំជឿជាក់ក្នុងព្រះអង្គម្ចាស់ ថារូបខ្ញុំផ្ទាល់នឹងបានទៅរកបងប្អូនក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ ²⁵ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំគិតថា ត្រូវតែចាត់លោកអេប៉ាឈ្លីឌីត ដើម្បីត្រឡប់ទៅបងប្អូនវិញជាចាំបាច់។ គាត់គឺជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំ ហើយក៏ជាសហការី និងជាទាហានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏ជាអ្នកនាំសំបុត្ររបស់អ្នករាល់គ្នា គាត់ជាម្នាក់ដែលបម្រើសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្ញុំ។ ²⁶ ដ្បិត គាត់មានទុក្ខព្រួយជាខ្លាំង ហើយគាត់ទទឹងរង់ចាំឲ្យតែដល់ពេលត្រឡប់ទៅបងប្អូនទាំងអស់គ្នា ហើយបងប្អូនក៏ធ្លាប់ឮថាគាត់បានឈឺដែរ។ ជាការពិតនោះគាត់បានឈឺធ្ងន់មែន រហូតក្បែរនឹងស្លាប់ផង។ ²⁷ ក៏ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់អាណិតគាត់ ព្រះអង្គមិនត្រឹមតែអាណិតគាត់ទេ ព្រះអង្គក៏អាណិតខ្ញុំដែរ ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំមានទុក្ខត្រេកអរលើទុក្ខ។ ²⁸ ដូច្នេះហើយ បានជាខ្ញុំខ្វះខាតចាត់គាត់ឲ្យមកជួបបងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានអំណរសប្បាយ ដោយឃើញគាត់សារជាថ្មី ហើយឲ្យខ្ញុំផ្ទាល់ឈប់ព្រួយចិត្ត។ ²⁹ សូមទទួលគាត់នៅក្នុងព្រះអង្គម្ចាស់ និងការអរសប្បាយបំផុត។ សូមគោរពមនុស្សដូចជាគាត់នេះផង។ ³⁰ ដ្បិត គាត់ជិតបាត់បង់ជីវិត ព្រោះតែកិច្ចការរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ គឺគាត់បានស៊ូបូរជីវិតដើម្បីបម្រើខ្ញុំ ហើយបំពេញអ្វីដែលបងប្អូនមិនអាចធ្វើក្នុងការបម្រើដល់ខ្ញុំ។

ជំពូក 3

¹ ជាចុងក្រោយ បងប្អូនអើយ ចូរអរសប្បាយនៅក្នុងព្រះអង្គម្ចាស់ចុះ។ ដ្បិត ខ្ញុំមិនធុញទ្រាន់ក្នុងការសរសេរសេចក្តីទាំងនេះមកបងប្អូនម្តងទៀតទេ។ ² ពីព្រោះសេចក្តីទាំងនេះនឹងការពារបងប្អូនឲ្យមានសុវត្ថិភាព។ ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកផ្តែ ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកអ្នកដែលធ្វើការអាក្រក់ ចូរប្រយ័ត្ននឹងពួកអ្នកកាត់ស្បែក។ ³ សម្រាប់ពួកយើង យើងគឺជាអ្នកដែលកាត់ស្បែកពិត។ គឺជាអ្នកដែលថ្វាយបង្គំដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាម្ចាស់។ ពួកយើងគឺជាអ្នកពឹងអាងនៅលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ហើយយើងមិនពឹងអាងខាងឯសាច់ឈាមទេ។ ⁴ ទោះបីយ៉ាងនេះក្តី ខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ហេតុនឹងពឹងអាងខាងឯសាច់ឈាមដែរ។ បើមាននរណាគិតថាគេបានពឹងអាងលើសាច់ឈាមនោះ ហើយខ្ញុំនេះអាចនឹងពឹងអាងច្រើនជាងគេផង។ ⁵ ពេលខ្ញុំកើតបានប្រាំបីថ្ងៃ ខ្ញុំបានទទួលពិធីកាត់ស្បែក ខ្ញុំជាសាសន៍អ៊ីស្រាអែលក្នុងកុលសម្ព័ន្ធបេនយ៉ាមីន ខ្ញុំជាជនជាតិហេប្រឺ កើតពីសាសន៍ហេប្រឺ ហើយបើពឹងអាចខាងគ្រីស្ទវិន័យវិញ ខ្ញុំក៏នៅខាងពួកផារីស៊ីដែរ។ ⁶ ខាងឯសេចក្តីស្លាហូ គឺខ្ញុំបានបៀតបៀនដល់ក្រុមជំនុំ ចំពោះសេចក្តីសុចរិតវិញ ខ្ញុំបាននៅក្រោមគ្រីស្ទវិន័យ ហើយក៏គ្មានកន្លែងបន្ទោសបានផង។ ⁷ ប៉ុន្តែ អ្វីៗដែលខ្ញុំធ្លាប់គិតថាមានតម្លៃចំពោះខ្ញុំនោះ ខ្ញុំចាត់ទុកទាំងអស់ថាឥតបានការទៅវិញ ព្រោះតែព្រះគ្រីស្ទ។ ⁸ ចំពោះមុខ ខ្ញុំបានចាត់ទុកគ្រប់របស់ទាំងអស់ជាឥតប្រយោជន៍ ដោយព្រះតែខ្ញុំបានស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាអម្ចាស់របស់ខ្ញុំ ជាអ្វីដែលមានតម្លៃវិសេសវិសាលណាស់។ ដ្បិត ដោយសារតែព្រះអង្គ ខ្ញុំសុខចិត្តបោះបង់ចោលអ្វីៗទាំងអស់។ ខ្ញុំចាត់ទុកអ្វីៗទាំងអស់ដូចជាសំរាម ឲ្យតែខ្ញុំបានព្រះគ្រីស្ទ ⁹ គេនឹងឃើញខ្ញុំនៅក្នុងព្រះអង្គ។ ខ្ញុំមិនបានទៅជាសុចរិតដោយខ្ញុំប្រព្រឹត្តតាមគ្រីស្ទវិន័យនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ដែលខ្ញុំបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងសេចក្តីសុចរិតបានមកពីព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈជំនឿ។ ¹⁰ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគឺចង់ស្គាល់ព្រះគ្រីស្ទ និងស្គាល់ប្តូរទានភាពដែលបានប្រោសព្រះអង្គឲ្យមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ ហើយចូលរួមជាមួយព្រះអង្គក្នុងទុក្ខលំបាកដែរ។ ហើយឲ្យបានដូចព្រះអង្គដែលសុគត ¹¹ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំមានជីវិតរស់ឡើងវិញ ប្រសិនបើអាចរស់ឡើងវិញបាន។ ¹² វាមិនមែនជាការពិតទេ ដែលថាខ្ញុំបានទទួលការទាំងនេះរួច ឬបានគ្រប់លក្ខណៈហើយ។ ខ្ញុំកំពុងតែបន្តទៅមុខ ដើម្បីចាប់សេចក្តីនោះឲ្យបាន ដ្បិត ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ក៏ត្រូវព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូចាប់ខ្ញុំដើម្បីសេចក្តីនោះដែរ។ ¹³ បងប្អូនអើយ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ក៏យល់ឃើញថា ខ្ញុំបានទៅដល់គោលដៅនៅឡើយទេ។ ប៉ុន្តែ មានការមួយ ដែលខ្ញុំបំភ្លេចអ្វីៗទាំងអស់ដែលកន្លងទៅ ដើម្បីផ្អែកចិត្តឆ្ពោះទៅខាងមុខវិញ។ ¹⁴ ខ្ញុំរត់តម្រង់ទៅរកគោលដៅ ដើម្បីឲ្យបានទទួលរង្វាន់ពីព្រះជាម្ចាស់ដែលបានត្រាស់ហៅពីស្ថានបរមសុខនៅក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ¹⁵ យើងទាំងអស់គ្នាដែលជាមនុស្សគ្រប់ពេញវ័យ សូមឲ្យយើងគិតបែបនេះ ប្រសិនបើ បងប្អូនមានការគិតអំពីអ្វីមួយផ្សេង ព្រះជាម្ចាស់នឹងបង្ហាញបងប្អូន ឲ្យដឹងពីការនោះដែរ។ ¹⁶ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ឬមានអ្វីកើតឡើងក៏ដោយ យើងត្រូវតែទៅមុខជានិច្ច ហើយសូមឲ្យតោងជាប់នឹងសេចក្តីទាំងនោះផង។ ¹⁷ បងប្អូនអើយ ចូរយកតម្រាប់តាមខ្ញុំ។ ចូរសម្លឹងមើលអស់អ្នកដែលដើរជាគំរូ ដែលបានដាក់ឲ្យបងប្អូនឃើញនៅក្នុងយើង។ ¹⁸ ដ្បិត មានមនុស្សជាច្រើន ដែលខ្ញុំតែងតែប្រាប់ដល់បងប្អូនជាញឹកញយ ហើយឥឡូវខ្ញុំកំពុងប្រាប់បងប្អូន ទាំងទឹកភ្នែកដូចជាសត្រូវនៃឈឺឆ្កាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁹ ដល់ទីបំផុត អ្នកទាំងនោះត្រូវវិនាសអន្តរាយ។ គេយកក្រពះធ្វើជាព្រះ យកកែវខ្មៅធ្វើជាភិក្ខុយស។ ពួកគេគិតតែពីអ្វីៗដែល នៅលើផែនដីនេះតែប៉ុណ្ណោះ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ សញ្ញាគឺរបស់យើងគឺនៅក្នុងស្ថានបរមសុខ ហើយយើងនៅទន្ទឹងរង់ចាំព្រះសង្គ្រោះ គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ²¹ ព្រះអង្គនឹងបំផ្លាស់ប្តូរប្រែប្រួលយើងដោយដាច់ទាបរបស់យើងនេះ ឲ្យបានដូចព្រះកាយប្រកបដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ ដោយមហិទ្ធិបូជ្ជី ដែលធ្វើឲ្យព្រះអង្គបង្ហាញអ្វីទាំងអស់នៅក្រោមអំណាចរបស់ព្រះអង្គ។

ជំពូក 4

¹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំពិតជាចង់ជួបអ្នករាល់គ្នាខ្លាំងណាស់ បងប្អូនជាអំណរសប្បាយ និងជាមកដល់ខ្ញុំ សំឡាញ់ខ្ញុំអើយ សូមឈរឲ្យបានរឹងរឹងនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ² ខ្ញុំសូមទូន្មាននាងអើយ និងនាងស៊ុនទីចថា ចូរមានចិត្តគំនិតតែមួយ ក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ³ ហើយខ្ញុំក៏សូម បងប្អូនដែលជាមិត្តដ៏ស្មោះត្រង់ សូមជួយនាងទាំងពីរនាក់នេះផង។ ដ្បិត នាងធ្លាប់បានធ្វើការរួមជាមួយខ្ញុំ ដើម្បីផ្សាយដំណឹងល្អ ជាមួយលោកក្មេងមេន ព្រម ទាំងអ្នកផ្សេងទៀត ដែលពួកគេមានឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីជីវិតផងដែរ។ ⁴ ចូរអរសប្បាយក្នុងព្រះអម្ចាស់ចុះ។ ម្តងទៀតនិយាយថា ចូរអរសប្បាយឡើង។ ⁵ ចូរបង្ហាញឲ្យមនុស្សទាំងអស់ស្គាល់ចិត្តសប្បុរសរបស់បងប្អូន។ ព្រះអម្ចាស់ជិតយាងមកដល់ហើយ។ ⁶ សូមកុំខ្វល់ខ្វាយនឹងអ្វីឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្នុងគ្រប់ការ ទាំងអស់ គឺតាមរយៈពាក្យអធិស្ឋាន និងទូលអង្វរ ទាំងការអរព្រះគុណព្រះអង្គផង ⁷ ហើយ សេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលហួសពីការយល់របស់ មនុស្សនឹងស្ថិតជាប់ក្នុងចិត្តគំនិតបងប្អូន ដែលក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ⁸ ជាទីបញ្ចប់ បងប្អូនអើយ សូមបងប្អូនគិតតែអំពីអ្វីៗដែលពិត ហើយអ្វីដែលច្រើន និងអ្វីដែលសុចរិត រួមទាំងអ្វីដែលបរិសុទ្ធ ហើយអ្វីដែលគួរឲ្យស្រឡាញ់ ហើយអ្វីដែលគួរឲ្យគោរព ហើយប្រសិនបើ មានអ្វីដែលល្អឥតខ្ចោះ គួរឲ្យកោតសរសើរ សូមបងប្អូនគិតអំពីការទាំងនេះ។ ⁹ សេចក្តីដែលបងប្អូនបានរៀន បានទទួល និងបានឮហើយឃើញនៅក្នុងខ្ញុំ សូមប្រព្រឹត្តតាមការទាំងនោះចុះ ហើយព្រះជាម្ចាស់នៃសេចក្តីសុខសាន្តនឹងគង់ជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ¹⁰ ខ្ញុំមានអំណរក្នុងព្រះអម្ចាស់យ៉ាងខ្លាំង ដោយដឹងថា បងប្អូនបានបាត់ម្តងដល់ខ្ញុំជាថ្មី ម្តងទៀត។ មែនហើយ បងប្អូនក៏បានធ្លាប់នឹកគិតដល់ខ្ញុំដែរ តែបងប្អូនគ្មានឱកាសនឹងសម្តែងទឹកចិត្តរបស់បងប្អូនដើម្បីជួយដល់ខ្ញុំទេ។ ¹¹ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ មិនមែនមកពីខ្លះខាតនោះទេ។ ដ្បិត ខ្ញុំបានរៀនឲ្យចេះស្តាប់ចិត្ត ក្នុងគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់។ ¹² ខ្ញុំស្គាល់អ្វីទៅដែលជាភាពទីលក្រ ហើយខ្ញុំក៏ស្គាល់ពីការដែលមានបរិបូរណ៍ដែរ។ ខ្ញុំបានអប់រំចិត្តក្នុងគ្រប់របៀបទាំងអស់ និងគ្រប់ទីកន្លែង គឺថា ទោះបីហូបឆ្អែត ឬអត់ឃ្លានក្តី មានបរិបូរ ឬខ្វះខាតក្តី ខ្ញុំស្តាប់ចិត្តជានិច្ច។ ¹³ ខ្ញុំអាចធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់បាន ដោយព្រះអង្គដែលប្រទានកម្លាំងឲ្យខ្ញុំ។ ¹⁴ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ បងប្អូនបានធ្វើប្រសើរហើយដែលបានរួមជាមួយខ្ញុំក្នុងពេលដែលខ្ញុំជួបទុក្ខលំបាក។ ¹⁵ ឱបងប្អូននៅក្រុងភីលីពអើយ បងប្អូនដឹងហើយថា តាំងពីខ្ញុំបានចាប់ ផ្តើមផ្សាយដំណឹងល្អ នៅពេលខ្ញុំបានចាកចេញពីស្រុកម៉ាសេដូនមកនោះ ក្រៅពីបងប្អូន គ្មានក្រុមជំនុំណាមួយផ្គត់ផ្គង់ខ្ញុំនោះទេក្រៅពីបងប្អូន។ ¹⁶ កាលខ្ញុំនៅ ក្រុងថេសាឡូនីក បងប្អូនបានធ្វើជំនួយ តាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្ញុំជាច្រើនលើក។ មិនមែនមានន័យថា ខ្ញុំឃើញតែជំនួយរបស់បងប្អូននោះទេ។ ¹⁷ តែខ្ញុំ ឃើញអំពីផលផ្លែ ការរីកចម្រើន និងភាពច្បាស់លាស់របស់បងប្អូនវិញ។ ¹⁸ ខ្ញុំបានទទួលគ្រប់ទាំងអស់ ហើយខ្ញុំមានបរិបូរណ៍ផងដែរ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានរឹតតែច្រើន ដោយបានទទួលអំណោយពីបងប្អូន តាមរយៈលោកអេប៉ាប្រូឌីត។ អំណោយទាំងនេះប្រៀបបីដូចជាក្លិនក្រអូបស្បែកយូរ ជាយញ្ញូជាដែលព្រះជាម្ចាស់គាប់ ព្រះហឫទ័យ។ ¹⁹ ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំនឹងបំពេញសេចក្តីត្រូវការគ្រប់យ៉ាងរបស់បងប្អូន ស្របតាមសិរីរុងរឿងដ៏ប្រសើរបំផុតរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ²⁰ ឥឡូវនេះ សូមលើកតម្កើងសិរីរុងរឿងព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតារបស់យើងដ៏អស់កល្បជាម្យ៉ាងរហូតទៅ។ អាមែន! ²¹ សូមជម្រាបសួររបស់បងប្អូនរួមជំនឿនៅក្នុង អង្គព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូទាំងអស់។ បងប្អូនដែលនៅជាមួយខ្ញុំ សូមជម្រាបសួរមកដល់បងប្អូនទាំងអស់គ្នាដែរ។ ²² ហើយអ្នកជឿទាំងអស់ក៏ជម្រាបសួររបស់បងប្អូន ជា ពិសេស បងប្អូនដែលជាអ្នករាជការរបស់ព្រះចៅអធិរាជ ក៏សូមជម្រាបសួរមកបងប្អូនដែរ។ ²³ សូមព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទគង់នៅជាមួយ វិញ្ញាណរបស់បងប្អូន។

Book: Colossians

Colossians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល ជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាក់ប្រេងតាំង និងលោកដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ដែលជាបងប្អូនរបស់យើង ² ទៅដល់អ្នកដែលមានជំនឿ ហើយបងប្អូនដ៏ស្មោះត្រង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលនៅក្នុងកូឡូស្យា សូមព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្ត ដែលមកពីព្រះបិតានៃយើង កើតមានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ³ សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតានៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយយើងតែងតែអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្អូនជានិច្ច។ ⁴ យើងបានឮពីជំនឿរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បងប្អូន ចំពោះប្រជារាស្ត្រដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ អ្នកមានសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ ដោយសារតែសេចក្តីសង្ឃឹមជឿជាក់ ដែលបានបង្កើតទុកសម្រាប់អ្នកនៅស្ថានបរមសុខ។ អ្នកបានឮពីសេចក្តីសង្ឃឹមនេះពីមុនតាមរយៈព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត គឺដំណឹងល្អ ⁶ ដែលបានមកដល់អ្នក។ ដំណឹងល្អនេះកំពុងតែបង្កើតផលផ្លែ និងរីកចម្រើននៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល។ ដំណឹងល្អនេះស្ថិតនៅក្នុងអ្នកចាប់តាំងពីថ្ងៃអ្នកបានឮ ហើយបានស្វែងយល់អំពីព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈសេចក្តីពិត។ ⁷ នេះគឺជាដំណឹងល្អដែលអ្នកបានរៀនពីលោកអេប៉ាប្រាស ជាអ្នកបម្រើដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង ដែលបានបម្រើព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងស្មោះត្រង់សម្រាប់បងប្អូន។ ⁸ លោកអេប៉ាប្រាសបានធ្វើឲ្យយើងស្គាល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលមាននៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ⁹ ព្រោះតែសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដែលយើងបានដឹងពីដំណឹងនេះ យើងមិនដែលឈប់ក្នុងការអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្អូនទេ។ យើងបានទូលំទូលាយអ្នកមានប្រាជ្ញា និងចំណេះដឹងព្រមទាំងតម្រិះដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណ។ ¹⁰ យើងបានអធិស្ឋានឲ្យអ្នកដើរដោយបែបសមគួរ ដែលគាត់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់ គ្រប់រស់យ។ យើងបានអធិស្ឋានឲ្យអ្នកបានបង្កើតផលផ្លែ គ្រប់ការល្អទាំងអស់ ដែលបងប្អូនធ្វើ ហើយរីកចម្រើនឡើងក្នុងការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹¹ យើងបានអធិស្ឋានឲ្យបងប្អូនមានកម្លាំង និងសមត្ថភាពគ្រប់យ៉ាង ស្របតាមប្រទានភាពនៃសិរីរុងរឿង ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចស្មោះត្រង់ និងអត់ធ្មត់បាន។ ¹² យើងអធិស្ឋានឲ្យបងប្អូនមានអំណរក្នុងការអរព្រះគុណដល់ព្រះបិតា ដែលបានធ្វើឲ្យអ្នកអាចចូលរួមទទួលបានមរតកជាមួយអ្នករួមជំនឿនៅក្នុងពន្លឺ។ ¹³ ព្រះអង្គបានរំដោះយើងឲ្យរួចពីអំណាចនៃសេចក្តីងងឹត ហើយបាននាំយើងចូលទៅក្នុងព្រះរាជ្យនៃព្រះបុត្រាដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ។ ¹⁴ នៅក្នុងព្រះបុត្រា យើងបានទទួលការប្រោសលោះ និងបានរួចពីបាប។ ¹⁵ ព្រះបុត្រាជាតំណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលយើងមើលមិនឃើញ។ ព្រះអង្គជាកូនច្បងដែលកើតមុនកំណើតផែនដី។ ¹⁶ ដោយសារព្រះអង្គ អ្វីៗទាំងអស់ត្រូវបានបង្កើតឡើងគ្រប់ទាំងអស់ ដែលមាននៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី ទាំងអ្វីៗដែលមើលមិនឃើញ និងមើលឃើញ។ គ្រប់ទាំងអំណាច ឬការគ្រប់គ្រង ឬសិទ្ធិអំណាចនានា អ្វីៗទាំងអស់បង្កើតឡើងដោយសារព្រះអង្គ និងសម្រាប់ព្រះអង្គ។ ¹⁷ ព្រះជាម្ចាស់មានមុនអ្វីៗទាំងអស់ ហើយក្នុងព្រះអង្គអ្វីៗទាំងអស់ទ្រទ្រង់ជាមួយគ្នា។ ¹⁸ ព្រះអង្គជាព្រះសិរសានៃព្រះកាយគឺក្រុមជំនុំ។ ព្រះអង្គជាទីចាប់ផ្តើម និងជាកូនច្បងពីចំណោមមនុស្សស្លាប់ ដូចនេះហើយបានជាព្រះអង្គជាទីមួយ ក្នុងចំណោមរបស់ទាំងអស់។ ¹⁹ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់គាត់ព្រះហឫទ័យ ឲ្យគ្រប់លក្ខណៈសម្បត្តិព្រះអង្គ ស្ថិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ²⁰ ព្រះអង្គបានផ្សះផ្សាតាមរយៈព្រះបុត្រា ហើយអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់ព្រះអង្គ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតសន្តិភាពតាមរយៈការសុគតនៅលើឈើឆ្កាង។ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្សះផ្សាការទាំងអស់ ដើម្បីព្រះអង្គមិនថាអ្វីៗដែលនៅលើផែនដី ឬអ្វីដែលនៅលើស្ថានបរមសុខទេ។ ²¹ កាលពីដើម បងប្អូនរាល់គ្នាជាមនុស្សបរទេស នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏ជាសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ ដោយសារតែគំនិត និងអំពើអាក្រក់ដែលយើងបានធ្វើ។ ²² តែឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្សះផ្សាបងប្អូន ដោយបូជាព្រះកាយព្រះអង្គ រហូតដល់សុគត។ ព្រះអង្គធ្វើការនេះ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានបរិសុទ្ធ គ្មានកន្លែងបន្ទោស និងឥតសៅហ្មង ហើយអាចឈរនៅចំពោះព្រះកិត្តិព្រះអង្គបាន។ ²³ បើសិនអ្នកនៅតែបន្តជំនឿដែលរឹងប៉ឹងហើយខ្ជាប់ខ្ជួន ដែលមិនឃ្លាតឆ្ងាយពីសេចក្តីសង្ឃឹមនៃដំណឹងល្អ ដែលអ្នកធ្លាប់បានឮពីមុនមក។ នេះជាដំណឹងល្អដែលបានប្រកាសប្រាប់ មនុស្សទាំងអស់នៅក្រោមមេឃ។ នេះជាដំណឹងល្អដែលនាំឲ្យខ្ញុំ ប៉ូល ក្លាយជាអ្នកបម្រើ។ ²⁴ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមានអំណរនៅក្នុងទុក្ខលំបាករបស់ខ្ញុំសម្រាប់បងប្អូន ហើយខ្ញុំបំពេញរូបកាយខ្ញុំ ដែលគ្មានសេចក្តីទុក្ខលំបាកនៃព្រះគ្រីស្ទ ទុកជាប្រយោជន៍ដល់រូបកាយព្រះអង្គ គឺក្រុមជំនុំ។ ²⁵ នេះជាក្រុមជំនុំដែលខ្ញុំបានបម្រើ ស្របតាមទំនួលខុសត្រូវ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកខ្ញុំសម្រាប់បងប្អូនជាប្រយោជន៍សម្រេចតាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁶ នេះជាសេចក្តីពិតដែលលាក់កំបាំងអស់រយៈពេលជាច្រើនដំនាន់មកហើយ ក៏ប៉ុន្តែនៅពេលនេះព្រះអង្គបានបើកសម្តែងឲ្យឃើញអ្នកជឿព្រះអង្គ បានឃើញ។ ²⁷ អ្នកទាំងនោះហើយ ដែលព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រហ្មទ័យឲ្យពួកគេបានទទួលសិរីរុងរឿងនៃសេចក្តីពិត ដែលលាក់កំបាំងក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ។ ព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានសង្ឃឹមថា នឹងសិរីរុងរឿងនាពេលអនាគត។ ²⁸ គឺព្រះអង្គនេះហើយដែលនាំឲ្យយើងប្រកាស។ យើងបានដាស់តឿនគ្រប់គ្នា ហើយយើងបានបង្រៀនពួកគេអស់ពីប្រាជ្ញា ដូច្នេះ យើងបានពេញលក្ខណៈសម្បត្តិនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ²⁹ ដោយហេតុនេះហើយបានខ្ញុំខិតខំតស៊ូធ្វើដោយពឹងអាងលើកម្លាំងរបស់ព្រះអង្គ ដែលមាននៅក្នុងខ្ញុំ និងពេញដោយប្រទានភាព។

ជំពូក 2

¹ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនដឹងពីឧបសគ្គ ដែលខ្ញុំបានប្រឈមមុខសម្រាប់បងប្អូន និងសម្រាប់អ្នកស្រុកឡៅឌីសេ ព្រមទាំងសម្រាប់បងប្អូនដែលមិនទាន់បានជួបមុខខ្ញុំផ្ទាល់។ ² ខ្ញុំធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីលើកទឹកចិត្តពួកគេដោយឲ្យពួកគេរួមគ្នា ក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយឲ្យពួកគេមានប្រាជ្ញារវាងបំប៉ន និងស្គាល់ពីគម្រោងការដែលលាក់កំបាំងនោះ គឺព្រះគ្រីស្ទ។ ³ នៅក្នុងព្រះអង្គមានលាក់ទុកគ្រប់ទាំងតម្រិះ និងប្រាជ្ញា។ ⁴ ខ្ញុំនិយាយដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យមាននរណាម្នាក់មកបោកបញ្ឆោតអ្នកដោយពាក្យសម្តីល្មើសឡើយ។ ⁵ ទោះបីរូបកាយខ្ញុំមិនបាននៅជាមួយបងប្អូន តែចិត្តរបស់ខ្ញុំនៅជាមួយបងប្អូនជានិច្ច។ ខ្ញុំមានអំណរដោយឃើញបងប្អូនមានសណ្តាប់ធ្នាប់ល្អ និងមានជំនឿរឹងមាំនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ⁶ បើបងប្អូនបានទទួលព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ ចូរដើរក្នុងព្រះអង្គ។ ⁷ ត្រូវចាក់ឬសឲ្យរឹងមាំនៅក្នុងព្រះអង្គ ត្រូវសាងសង់ជីវិតនៅលើព្រះអង្គ ត្រូវមានជំនឿរឹងមាំដូចអ្វីដែលអ្នកបានរៀន ហើយត្រូវអរព្រះគុណព្រះឲ្យបានច្រើន។ ⁸ សូមប្រយ័ត្នកុំឲ្យមាននរណាម្នាក់បញ្ឆោតអ្នកដោយប្រើទស្សនវិជ្ជា ឬដោយអរូបី ដោយពឹងផ្អែកលើទម្លាប់ពីបុរាណ ការទាំងអស់នោះមិនមែនមកពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ⁹ ដ្បិតគ្រប់លក្ខណសម្បត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ស្ថិតនៅយ៉ាងពេញលេញក្នុងរូបកាយព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁰ បងប្អូនក៏បានពោរពេញនៅក្នុងព្រះអង្គដែរ។ ព្រះអង្គជាប្រមុខដែលគ្រប់គ្រងលើគ្រប់ទាំងសិទ្ធិអំណាច។ ¹¹ នៅក្នុងព្រះអង្គ បងប្អូនក៏បានធ្វើវិធីកាត់ស្បែកដែរ តែពុំមែនជាវិធីកាត់ស្បែកដោយដៃមនុស្សទេ គឺជាកាត់ស្បែកតាមរបៀបព្រះគ្រីស្ទវិញ។ ¹² ពេលបងប្អូនទទួលបានជីវិតមុន បងប្អូនបានកប់រួមជាមួយព្រះអង្គ ហើយបងប្អូនបានរស់ឡើងវិញ ដោយសារដៀលើបុន្នាគាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានប្រោសព្រះគ្រីស្ទឲ្យរស់ឡើងវិញពីស្លាប់។ ¹³ ពីដើម បងប្អូនបានស្លាប់នៅក្នុងនិស្ស័យចាស់ និងមិនបានធ្វើវិធីកាត់ស្បែកខាងរូបកាយឡើយ តែព្រះអង្គបានប្រទានឲ្យបងប្អូនមានជីវិតរួមជាមួយព្រះអង្គ ហើយអត់ទោសរាល់អំពើល្មើសរបស់បងប្អូន។ ¹⁴ ព្រះអង្គបានលុបបញ្ជីបំណុល និងវិន័យដែលបានចោទប្រកាន់យើង។ ព្រះអង្គបានលុបចេញ ហើយឆ្កាងអំពើទាំងនោះនៅលើឈើឆ្កាង។ ¹⁵ ព្រះអង្គបានដកហូតអំណាច និងដកសិទ្ធិអំណាច ហើយព្រះអង្គបានបំបាក់មុខវាជាសាធារណៈ ដោយមានជ័យជម្នះលើវា ដោយសុគតនៅលើឈើឆ្កាង។ ¹⁶ បន្ទាប់មក កុំឲ្យនរណាម្នាក់កាត់ទោសអ្នកអំពីការហូបអាហារ ផឹកភេសជ្ជៈ អំពីរឿងបុណ្យទាន បុណ្យចូលខែ ឬថ្ងៃសប្បន្តនោះទេ។ ¹⁷ ទាំងនេះគ្រាន់តែជាស្រមោលដែលនឹងមកប៉ុណ្ណោះ តែសេចក្តីពិតនោះជាព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁸ កុំឲ្យមាននរណាម្នាក់លួចយកការបន្ទាបខ្លួន និងការថ្វាយបង្គំ ដែលធ្វើឲ្យអ្នកបាត់បង់រង្វាន់ដែលទេវតារបស់ព្រះរៀបចំសម្រាប់បងប្អូន។ ដូចជាមនុស្សម្នាក់ដែលបានឃើញអ្វីមួយ ហើយអ្នកបំបោងចំតាមគំនិតលោកីយ៍។ ¹⁹ គេមិនបាននៅជាប់ជាមួយព្រះគ្រីស្ទជាព្រះសិរសាទេ។ ព្រះសិរសាបានតភ្ជាប់ខ្លួនទាំងមូលតាមរយៈសន្លាក់ឆ្អឹង និងសរសៃ ហើយចម្រើនឡើងជាមួយគ្នាតាមរយៈព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យ។ ²⁰ ប្រសិនបើបងប្អូនស្លាប់រួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទមែន ហេតុអ្វីបានជាបងប្អូនរស់នៅដូចជានៅជាប់ជាមួយលោកីយ៍ទៀត។ ²¹ «កុំយក! កុំភ្ញាក់! កុំប៉ះ!» ²² ការទាំងអស់នោះជាផ្លូវដែលនាំឆ្លាក់ចូលក្នុងអំពើពុករលួយ អាស្រ័យលើការណែនាំ និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់មនុស្ស។ ²³ ច្បាប់ទាំងនេះបង្កើតឡើងដោយប្រាជ្ញានៃសាសនា ហើយមានការបន្ទាបខ្លួន និងលក់ដីខ្លួន។ ប៉ុន្តែ វាគ្មានតម្លៃអ្វីសោះក្នុងការប្រឆាំងនឹងសេចក្តីបង្រៀនខាងនិស្ស័យលោកីយ៍។

ជំពូក 3

¹ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានប្រោសបងប្អូនឲ្យរស់ឡើងវិញរួមជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ចូរស្វែងរកអ្វីៗនៅស្ថានលើ ជាស្ថានដែលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅខាងព្រះជាម្ចាស់។ ² ចូរគិតពីអ្វីៗដែលនៅស្ថានលើ មិនមែនអ្វីៗដែលនៅផែនដីឡើយ។ ³ ដ្បិតបងប្អូនបានស្លាប់ ហើយជីវិតរបស់អ្នកក៏បានលាក់ទុកជាមួយព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់។ ⁴ នៅពេលព្រះគ្រីស្ទ ដែលជាជីវិតរបស់បងប្អូន បានលេចមកនោះបងប្អូនក៏លេចមកជាមួយព្រះអង្គ ប្រកបដោយសិរីរុងរឿងដែរ។ ⁵ ចូរសម្លាប់អ្វីៗដែលនៅលើផែនដីនេះដូចជា អំពើប្រាសចាកសីលធម៌ អំពើសៅហ្មង ចិត្តស្រីបំប្រាស់ បំណងប្រាថ្នាអាក្រក់ និងចិត្តលោភលន់ គឺយកទ្រព្យសម្បត្តិធ្វើជាព្រះ។ ⁶ ព្រោះតែសេចក្តីទាំងនេះហើយដែលធ្វើឲ្យសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ធ្លាក់ទៅលើកូនអស់អ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់។ ⁷ អ្នកក៏ធ្លាប់ធ្វើការទាំងអស់នេះ នៅពេលដែលអ្នករស់នៅក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនោះ។ ⁸ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ បងប្អូនគួរតែលះចោលសេចក្តីទាំងនេះដូចជាសេចក្តីក្រោធកំហឹង ចិត្តអាក្រក់ ប្រមាថ និងពាក្យទ្រគោះបោះបោកចេញពីមាត់បងប្អូន។ ⁹ កុំកុហកអ្នកដទៃ ចាប់តាំងពីពេលបងប្អូនបានបោះបង់ជីវិតចាស់ និងទម្លាប់ចាស់ចោល។ ¹⁰ ហើយអ្នកបានបំពាក់មនុស្សថ្មី ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សថ្មី ដើម្បីឲ្យស្គាល់លក្ខណៈដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក។ ¹¹ ដូច្នេះទើបបានជាគ្មានសាសន៍ក្រិក និងសាសន៍យូដា ការកាត់ស្បែក និងការមិនកាត់ស្បែក មនុស្សព្រៃ ពួកទមិឡ ទាសករ អ្នកងារ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទជាអ្វីទាំងអស់នៅគ្រប់ទាំងអស់។ ¹² ចូលបំពាក់នូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសបងប្អូន ជាវត្ថុជីវិត និងជាទីស្រឡាញ់ មានចិត្តមេត្តា សប្បុរស បន្ទាបខ្លួន ស្អាតបូក និងអត់ធ្មត់។ ¹³ ទ្រាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក សប្បុរសរវាងគ្នាទៅវិញទៅមក។ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់រអ៊ូរទាំចំពោះនរណាម្នាក់ទៀត សូមអត់ទោសអ្នកដទៃតាមរបៀបព្រះអម្ចាស់បានអត់ទោសដល់អ្នកដែរ។ ¹⁴ លើសពីការទាំងអស់នេះ ត្រូវមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលជាចំណងនៃភាពឥតខ្ចោះ។ ¹⁵ ចូរឲ្យសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទសោយរាជ្យនៅក្នុងចិត្តរបស់បងប្អូន។ ចូរអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ដោយសារតែសេចក្តីសុខសាន្តនេះហើយទើបបងប្អូនបានរួបរួមគ្នាក្នុងព្រះកាយតែមួយ។ ¹⁶ ចូលឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទរស់នៅក្នុងបងប្អូនជាបរិបូរ។ ចូលបង្រៀន និងទូន្មានគ្នាទៅវិញទៅដោយប្រើប្រាស់ ទំនុកតម្កើង ចម្លែងសរសើរ និងបទចម្លែងដែលមកពីព្រះវិញ្ញាណ។ ចូរប្រៀងអរព្រះគុណថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ដោយចេញពីចិត្ត។ ¹⁷ អ្វីដែលបងប្អូនធ្វើគ្រប់ទាំងពាក្យសម្តី និងកាយវិការ ចូរធ្វើគ្រប់ការទាំងអស់ក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ។ ចូរអរព្រះគុណព្រះបិតាតាមរយៈព្រះយេស៊ូ។ ¹⁸ ប្រពន្ធគ្រប់គ្នាអើយ ចូរចុះចូលនឹងប្តីដើម្បីឲ្យបានសមរម្យនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ¹⁹ ប្តីគ្រប់គ្នាអើយ ចូរស្រឡាញ់ប្រពន្ធរបស់ខ្លួន ហើយមិនត្រូវម្នីម្នាដាក់នាងឡើយ។ ²⁰ កុមារគ្រប់គ្នាអើយចូលស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយគ្រប់ការទាំងអស់ ដោយសារតែការទាំងអស់នេះជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ²¹ ឪពុកគ្រប់គ្នាអើយ ចូរកុំខឹងកូនរបស់អ្នកឡើយ ដូច្នេះទើបគេមិនបាក់ទឹកចិត្ត។ ²² អ្នកបម្រើគ្រប់គ្នាអើយ ចូរគោរពម្ចាស់របស់ខ្លួនក្នុងលោកនេះ មិនត្រូវធ្វើព្រោះផ្តាបភ្នែកម្ចាស់ក៏ដូចជាសម្រាប់ផ្តាបមនុស្សដទៃទៀតឡើយ ប៉ុន្តែត្រូវបម្រើដោយចិត្តស្មោះសរ និងដោយការកោតខ្លាចព្រះអម្ចាស់។ ²³ ចូរធ្វើឲ្យអស់ពីចិត្ត ដូចជាធ្វើថ្វាយព្រះអម្ចាស់ដែរ មិនមែនធ្វើសម្រាប់មនុស្សលោកទេ។ ²⁴ ដ្បិត បងប្អូនបានដឹងថាបងប្អូននឹងទទួលរងនូវព្រះអម្ចាស់ជាភរិយាឯក។ អស់អ្នកដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទបានអ្នកបម្រើ។ ²⁵ ដ្បិតអស់អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិត អ្នកនោះនឹងទទួលពិន័យដូចជាអំពើទុច្ចរិតដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ដោយមិនរើសមុខឡើយ។

ជំពូក 4

¹ ចៅហ្វាយគ្រប់គ្នាអើយ ចូរប្រព្រឹត្តជាមួយអ្នកបម្រើរបស់ខ្លួន ឲ្យបានត្រឹមត្រូវនិងយុត្តិធម៌។ អ្នកដឹងហើយថា អ្នកក៏មានចៅហ្វាយមួយនៅស្ថានបរមសុខដែរ។
² ចូរបន្តព្យាយាមអធិស្ឋាន។ ចូរប្រុងប្រយ័ត្ននៅក្នុងការអធិស្ឋាន ដោយអរព្រះគុណ។ ³ សូមរួមគ្នាអធិស្ឋានសម្រាប់យើង ដើម្បីឲ្យព្រះអង្គបើកទ្វារសម្រាប់ព្រះបន្ទូល ដើម្បីឲ្យយើងបានប្រកាសពីសេចក្តីពិតដែលលាក់កំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
ហើយខ្ញុំបានជាប់ឃុំឃាំងដោយព្រះការនេះ។ ⁴ សូមអធិស្ឋានឲ្យខ្ញុំយល់ច្បាស់ពីអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវនិយាយ។ ⁵ ចូរដើរដោយប្រាជ្ញាជាមួយអ្នកដែលមិនទាន់ជឿ និងចេះរៀបចំពេលវេលាផង។ ⁶ សូមឲ្យសម្តីរបស់បងប្អូនបានប្រកបដោយព្រះគុណជានិច្ច។ ឲ្យពួកគេទទួលបានពាក្យដែលមានខ្លឹមសារ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចដឹងពីរបៀបដែលបងប្អូនឆ្លើយតបទៅមនុស្សម្នាក់ៗ។ ⁷ រឿងអ្វីដែលទាក់ទងជាមួយខ្ញុំ លោកទីឃីកុសជម្រាបដល់បងប្អូនឲ្យបានដឹង។ លោកទីឃីកុសជាបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ក៏ជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ និងជាអ្នកបម្រើក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ⁸ ខ្ញុំបានបញ្ជូនគាត់សម្រាប់ការនេះ ដើម្បីប្រាប់ពីដំណឹងរបស់យើង ហើយគាត់ក៏អាចលើកទឹកចិត្តដល់បងប្អូនដែរ។ ⁹ ខ្ញុំបានបញ្ជូនគាត់ទៅជាមួយលោកអូនេស៊ីម ជាបងប្អូនដែលស្មោះត្រង់ និងជាទីស្រឡាញ់ ហើយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូន។ ពួកគេនឹងជម្រាបដល់បងប្អូនពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅទីនេះ។ ¹⁰ លោកអើរីស្តាក ជាបងប្អូនដែលជាប់ឃុំឃាំងជាមួយខ្ញុំ សូមជម្រាបសូមកបងប្អូន ហើយលោកម៉ាកុស ដែលត្រូវជាសាច់ញាតិរបស់លោកបារណាបាសក៏សូមជម្រាបសួរដល់បងប្អូនដែរ (ប្រសិនបើ គាត់មកសុខទុក្ខបងប្អូន សូមទទួលគាត់ដូចអ្វីដែលខ្ញុំបានបង្គាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា) ¹¹ ហើយលោកយេស៊ូ ហៅលោកយូស្តូសក៏បានជម្រាបសួរដល់បងប្អូនដែរ។ មានតែអ្នកកាត់ស្បែកអ្នកនេះឯង សម្រាប់ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយក៏ជាអ្នកដែលកម្សាន្តចិត្តខ្ញុំដែរ។ ¹² លោកអេប៉ាប្រាសសូមជម្រាបសួរដល់បងប្អូន។ គាត់គឺជាម្នាក់ក្នុងចំណោមបងប្អូន ហើយក៏ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូដែរ។ គាត់តែងតែអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្អូន ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចឈររឹងមាំ និងពេញលក្ខណៈនៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ ខ្ញុំអាចធ្វើជាសាក្សីសម្រាប់គាត់បាន ថាគាត់ពិតជាប្រឹងប្រែងសម្រាប់បងប្អូន និងសម្រាប់អ្នកស្រុកឡៅឌីសេ ព្រមទាំងអ្នកស្រុកហេរ៉ាប៉ូល។ ¹⁴ លោកត្រូពេឡូលូកាជាទីស្រឡាញ់របស់យើង និងលោកដេម៉ាសសូមជម្រាបសួរដល់បងប្អូនដែរ។ ¹⁵ សូមជម្រាបសួរដល់បងប្អូនដែលរស់នៅស្រុកឡៅឌីសេ និងនាងនីមផាស ព្រមទាំងក្រុមជំនុំដែលប្រជុំគ្នានៅក្នុងផ្ទះរបស់នាងដែរ។ ¹⁶ នៅពេលដែលបងប្អូនបានអានសំបុត្រនេះរួចហើយ សូមអានសំបុត្រនេះសម្រាប់ក្រុមជំនុំឡៅឌីសេ ហើយសូមអានសំបុត្រដែលមកពីស្រុកឡៅឌីសេផង។ ¹⁷ សូមជម្រាបលោកអើយីព ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព័ន្ធកិច្ចដែលអ្នកទទួលបាននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ដែលអ្នកគួរតែធ្វើការនេះ។ ¹⁸ ពាក្យជម្រាបសួរនេះ ខ្ញុំប៉ូល ជាអ្នកសរសេរដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់។ សូមចាំថាខ្ញុំនៅជាប់ឃុំឃាំង។ សូមឲ្យព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅជាប់ជាមួយបងប្អូន។

Book: 1 Thessalonians**1 Thessalonians****ជំពូក 1**

¹ ខ្ញុំប៉ូល និងស៊ីលវ៉ាន ហើយនិងដឹម៉ូថេ ជូនចំពោះក្រុមជំនុំនៃថេស្សាឡូនិកនៅក្នុងព្រះដ៏ជាព្រះបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ សូមព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តកើតមានដល់អ្នករាល់គ្នា។ ² ពួកយើងអរគុណដល់ព្រះអង្គជានិច្ចសម្រាប់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា យើងតែងតែនឹកគិតពីអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់យើងជានិច្ច។ ³ យើងនឹកចាំបងប្អូននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះកិច្ចការនៃជំនឿ និងកិច្ចការនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ ព្រមទាំងមានការអត់ធ្មត់ជឿជាក់សម្រាប់អនាគតនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង។ ⁴ ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់បងប្អូន យើងដឹងថា ព្រះអង្គបានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នា ⁵ ដោយសារដំណឹងល្អរបស់យើងដែលមកដល់បងប្អូនមិនមែនគ្រាន់តែដំបូណ្លោះទេ តែជាមួយនឹងអំណាច នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ និងដែលមានចិត្តជឿជាក់យ៉ាងខ្លាំងថែមទៀតផង។ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកក៏បានដឹងថា យើងជាមនុស្សបែបណា ដែលនៅក្នុងចំណោមបងប្អូន គឺសម្រាប់បងប្អូន។ ⁶ អ្នករាល់គ្នាបានយកតម្រាបតាមយើង និងតាមព្រះអម្ចាស់ ក្នុងការដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះបន្ទូលនៅក្នុងគ្រាទុក្ខលំបាកយ៉ាងខ្លាំងដោយអំណរចេញពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ⁷ ជាលទ្ធផល អ្នកបានក្លាយជាគំរូដល់បងប្អូនអ្នកជឿដែលនៅស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខែផងដែរ។ ⁸ ដ្បិត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានចេញពីអ្នករាល់គ្នា ហើយមិនគ្រាន់តែនៅក្នុងនៅស្រុកម៉ាសេដូន និងស្រុកអាខែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់បានចេញទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហេតុដូច្នេះហើយ យើងមិនចាំបាច់និយាយអ្វីទាំងអស់។ ⁹ ដ្បិត ពួកគេខ្លួនឯងបានរាយការណ៍ពីហេតុដែលយើងមកក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ពួកគេបានប្រាប់ពីការដែលអ្នករាល់គ្នាបែរពីរូបព្រះ ទៅបម្រើព្រះដ៏មានព្រះជនរស់ និងសេចក្តីពិតវិញ។ ¹⁰ ពួកគេបានរាយការណ៍ថា អ្នករាល់គ្នាបានរងចាំព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គយាងមកពីស្ថានសួគ៌ ជាព្រះដែលព្រះអង្គបានប្រោសពីសេចក្តីស្លាប់ឡើងវិញ។ នេះគឺព្រះយេស៊ូ ដែលបានរំដោះយើងពីសេចក្តីក្រោធដែលមកដល់។

ជំពូក 2

¹ ដ្បិតបងប្អូនវិញ បងប្អូនបានដឹងហើយថា ការមកវិញរបស់ពួកយើងមិនឥតប្រយោជន៍ឡើយ។ ² អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា យើងបានលឺចាប់កាលពីមុន ហើយយើងបានទទួលរងការប្រមាថនៅក្រុងគីលីពី។

យើងមានសេចក្តីក្លាហាននៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់នៃយើងក្នុងការនិយាយមកកាន់អ្នករាល់គ្នានូវដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងឧបសគ្គខ្លាំងយ៉ាងណាក្តី។ ³ ដ្បិត ការដាស់តឿនរបស់យើងមិនមែនមកពីកំហុស ឬមកពីភាពមិនបរិសុទ្ធ ឬមកពីការបោកប្រាស់ឡើយ។ ⁴ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះជាម្ចាស់បានអនុញ្ញាតនិងផ្ទុកផ្លាក់ឲ្យយើងនាំដំណឹងល្អ ដូច្នេះ យើងក៏ប្រកាស។ យើងប្រកាស មិនមែនដោយផ្តាច់ចិត្តមនុស្សទេ ប៉ុន្តែ ផ្តាច់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ព្រះអង្គគឺជាព្រះជាម្ចាស់ដែលពិនិត្យពិច័យដូចចិត្តរបស់យើង។ ⁵ ដ្បិត យើងមិនបានប្រើពាក្យបញ្ជើចបញ្ជើរណាមួយឡើយ ដូចបងប្អូនដឹងស្រាប់ហើយ ឬជាលេសសម្រាប់ការលោភលន់ឡើយ មានព្រះជាម្ចាស់ជាបន្ទាល់។ ⁶ ឬ យើងក៏មិនបានស្វែងរកសិរិលពីមនុស្សដែរ មិនថាពីបងប្អូន ឬអ្នកផ្សេងៗទៀត។ យើងមានឯកសិទ្ធិជាសារករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ⁷ តែផ្ទុយទៅវិញ យើងដូចជាសាសន៍ដទៃនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដូចជាម្ចាស់ដែលល្ងង់លោមកូនរបស់ខ្លួន។ ⁸ នេះគឺជារបៀបនៃសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលយើងមានសម្រាប់បងប្អូន។

យើងមានអំណរក្នុងការចែកចាយជាមួយបងប្អូន មិនគ្រាន់តែដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ថែមទាំងជីវិតរបស់យើងផងដែរ។ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាបានក្លាយជាទីស្រឡាញ់សម្រាប់យើងហើយ។ ⁹ បងប្អូនចាំ ពីកិច្ចការ និងការងាររបស់យើងហើយ។ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ យើងខំធ្វើការ ដើម្បីកុំឲ្យយើងបានក្លាយជាបន្ទុកដល់នរណាម្នាក់ឡើយ។ នៅក្នុងអំឡុងពេលនោះ យើងបានប្រកាសដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់បងប្អូន។ ¹⁰ អ្នករាល់គ្នាគឺជាបន្ទាល់ ហើយព្រះជាម្ចាស់ក៏ជាសាក្សីរបស់យើងផងដែរ ពីរបៀប ជីវិតសុចរិត និងគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាន ដែលយើងបានប្រព្រឹត្តខ្លួនយើងនៅចំពោះបងប្អូនអ្នកជឿ។ ¹¹ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកបានដឹងពីរបៀបដែលយើងបានប្រព្រឹត្តចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រៀបដូចជាឪពុកប្រព្រឹត្តចំពោះកូនរបស់គាត់ផ្ទាល់។ ¹² យើងអង្វរ និងលើកទឹកចិត្ត ព្រមទាំងដាស់តឿនដល់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យដើរតាមបែបស័ក្តិសមចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានត្រាស់ហៅអ្នកមកក្នុងព្រះរាជ្យ និងសិរិលរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ¹³ ដោយហេតុផលនេះហើយ យើងក៏អរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច។ ដ្បិត នៅពេលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះរាជសាររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮ អ្នករាល់គ្នាបានទទួលពីយើង អ្នករាល់គ្នាប្រៀបដូចជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះផ្ទាល់។ គឺព្រះបន្ទូលនេះហើយដែលធ្វើការនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា និងក្នុងចំណោមអ្នកជឿដែរ។ ¹⁴ ដ្បិត បងប្អូនអើយ អ្នករាល់គ្នាបានក្លាយជាគំរូរបស់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលនៅក្នុងយូដា នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាក៏បានរងទុក្ខដូចគ្នាពីបងប្អូនជនរួមជាតិរបស់អ្នករាល់គ្នា ដូចដែលពួកគេបានរងទុក្ខពីសាសន៍យូដាដែរ។ ¹⁵ គឺជាសាសន៍យូដាហើយដែលបានសម្លាប់ទាំងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ និងពួកព្យាករី។ គឺពួកយូដាហើយ ដែលបណ្តេញពួកយើងចេញ។

ពួកគេមិនបានធ្វើឲ្យព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេប្រឆាំងជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា។ ¹⁶ ពួកគេបានហាមប្រាមយើងមិនឲ្យប្រកាសទៅកាន់សាសន៍ដទៃ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានសង្គ្រោះឡើយ។ ជាលទ្ធផល ពួកគេបានធ្វើឲ្យបាប ធ្លាក់មកលើពួកគេកាន់តែច្រើន។ សេចក្តីក្រោធត្រូវតែធ្លាក់មកលើពួកគេនៅទីបញ្ចប់។ ¹⁷ បងប្អូនអើយ យើងត្រូវបានញែកដោយឡែកពីបងប្អូន តែមួយរយៈក្លែងប៉ុណ្ណោះ ខាងឯសាច់ឈាម ប៉ុន្តែមិនមែនខាងចិត្តគំនិតរបស់យើងទេ។ ជាពិសេសយើងមានចិត្តប្រាថ្នាចង់ឃើញមុខអ្នករាល់គ្នាយ៉ាងខ្លាំង។ ¹⁸ ដ្បិត ខ្ញុំ ប៉ូល ម្តងហើយម្តងទៀត យើងចង់មកឯអ្នករាល់គ្នាណាស់ ប៉ុន្តែ សាតាំងបានរារាំងយើង។ ¹⁹ ដ្បិត តើអ្វីទៅជាសេចក្តីសង្ឃឹមនៃអនាគតរបស់យើង ឬអំណរ ឬជាក្នុងជ័យនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូនៅពេលដែលព្រះអង្គយាងត្រឡប់មកវិញ? តើមិនមែនជាអ្នករាល់គ្នាទេឬអី? ²⁰ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាគឺជាសិរិល និងជាអំណររបស់យើង។

ជំពូក 3

¹ ដូច្នេះហើយ នៅពេលយើងទ្រាំលែងបានទៀត យើងគិតថា គឺជាការល្អ បើយើងចេញទៅក្រុងអាថែន។ ² យើងបានបញ្ជូនធីម៉ូថ ជាបងប្អូន និងជាអ្នករួមការងាររបស់យើងសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងដំណឹងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដើម្បីចម្រើនកម្លាំង និងកំសាន្តចិត្តអ្នករាល់គ្នាទាក់ទងនឹងជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ³ យើងធ្វើការដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យនរណាម្នាក់ត្រូវបានបោះបង់ចោលនៅពេលជួបទុក្ខលំបាក។ ដ្បិតបងប្អូនដឹងស្រាប់ហើយថា ព្រះអង្គបានជ្រើសរើសយើងសម្រាប់ការនេះ។ ⁴ ពិតណាស់ ពេលយើងនៅជាមួយនឹងបងប្អូន យើងបានប្រាប់បងប្អូនជាមុនហើយថា យើងបានរងទុក្ខដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយការនោះបានកើតឡើងដូចអ្នកបានដឹងស្រាប់ហើយ។ ⁵ ដោយហេតុនេះហើយ នៅពេលខ្ញុំឈរលែងបានទៀត ខ្ញុំបានចាត់គាត់មក ដើម្បីខ្ញុំអាចដឹងពីជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ប្រហែលជាមេល្បង ពេលខ្លះបានល្បងអ្នករាល់គ្នា ហើយការងាររបស់យើងត្រូវបានក្លាយជាឥតប្រយោជន៍។ ⁶ ប៉ុន្តែ ធីម៉ូថបានចេញពីអ្នករាល់គ្នា មកឯយើងវិញ ហើយបាននាំដំណឹងល្អនៃជំនឿ ហើយនិងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់អ្នករាល់គ្នា។ គាត់បានប្រាប់យើងថា អ្នករាល់គ្នាបាននឹកចាំពីយើងខ្ញុំជានិច្ច ហើយបងប្អូនលែងបានឃើញយើង ហើយយើងក៏លែងបានឃើញបងប្អូនផងដែរ។ ⁷ បងប្អូនអើយ ដោយហេតុនេះហើយ យើងបានកំសាន្តចិត្តដោយសារជំនឿរបស់បងប្អូន ពីគ្រប់ទាំងទុក្ខលំបាក និងការរងទុក្ខរបស់យើង។ ⁸ ដ្បិត យើងរស់នៅ ប្រសិនបើ អ្នកឈរមាំក្នុងព្រះអម្ចាស់។ ⁹ ហើយ តើអ្វីទៅដែលយើងអាចនឹងអរគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់បងប្អូន គឺគ្រប់ទាំងអំណរដែលយើងមាននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ពីអ្នករាល់គ្នាវិញ? ¹⁰ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ យើងអធិស្ឋានយ៉ាងខ្លាំងថា យើងអាចជួបមុខបងប្អូន ហើយអាចផ្តល់អ្វីដែលជំនឿសម្រាប់បងប្អូនដែលខ្វះខាត។ ¹¹ សូមព្រះជាម្ចាស់នៃយើង ព្រះបិតាផ្ទាល់ និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនៃយើងបានដឹកនាំផ្លូវរបស់យើងទៅរកបងប្អូន។ ¹² សូមព្រះអម្ចាស់ធ្វើឲ្យបងប្អូនបានចម្រើនឡើង និងមានសេចក្តីស្រឡាញ់ជាបរិបូរណ៍ទៅវិញទៅមក ហើយដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាផង ដូចដែលយើងបានធ្វើជាមួយបងប្អូនដែរ។ ¹³ សូមព្រះអង្គចម្រើនកម្លាំងចិត្តដល់បងប្អូន ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាក្លាយជាមនុស្សដែលគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាន នៅក្នុងជីវិតសុទ្ធក្នុងព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតានៃយើង នៅពេលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកវិញជាមួយនឹងពួកជីវិតសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។

ជំពូក 4

¹ ជាចុងក្រោយ បងប្អូនអើយ យើងលើកទឹកចិត្ត និងដាស់តឿនដល់បងប្អូននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ដូចដែលបងប្អូនបានទទួលសេចក្តីបង្គាប់ពីយើងរួចហើយ អំពីរបៀបនៃការដើរយ៉ាងណាឲ្យគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះជាម្ចាស់ គឺដើរក្នុងរបៀបនេះឯង ដើម្បីឲ្យអ្នកបានធ្វើការច្រើនថែមទៀត។ ² ដ្បិត បងប្អូនបានដឹងស្រាប់ហើយ ពីការណែនាំដែលយើងបានផ្តល់ដល់អ្នករាល់គ្នាតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ។ ³ ដ្បិត នេះគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺឲ្យបងប្អូនបានជ្រះស្អាត ដោយចៀសចេញពីការប្រព្រឹត្តខុសសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ⁴ ដែលបងប្អូនម្នាក់ៗបានដឹងរួចមកហើយ ពីរបៀបនៃការគ្រប់គ្រងរូបកាយរបស់ខ្លួន នៅក្នុងភាពដ៏វិសុទ្ធ និងថ្លៃថ្នូរ ⁵ មិនត្រូវនៅក្នុងតណ្ហាក្រាស់ (ដូចសាសន៍ដទៃដែលមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ)។ ⁶ កុំឲ្យនរណាម្នាក់ធ្វើរំលង និងខុសឆ្គងជាមួយបងប្អូនរបស់ខ្លួននៅក្នុងរឿងនេះឡើយ។ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់នឹងសងសឹកជាមួយនឹងការទាំងអស់នោះ ដូចដែលយើងបានដាស់តឿនបងប្អូន និងថ្លែងជាមួយបងប្អូនពីមុនរួចហើយ។ ⁷ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់មិនបានហៅយើងមកនៅក្នុងភាពមិនស្អាតឡើយ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងភាពបរិសុទ្ធវិញ។ ⁸ ដូច្នេះហើយ អ្នកណាដែលបដិសេធការនេះ គឺបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ ដែលប្រទានភាពបរិសុទ្ធដល់អ្នក។ ⁹ ទាក់ទងនឹងសេចក្តីស្រឡាញ់បងប្អូនអើយ អ្នកបានធ្វើហើយ មិនចាំបាច់ឲ្យនរណាសរសេរសំបុត្រមកកាន់បងប្អូនឡើយ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានបង្រៀនដល់បងប្អូនដោយផ្ទាល់ឲ្យស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ¹⁰ ពិតណាស់ បងប្អូនបានធ្វើការនេះ ជាមួយបងប្អូនគ្រប់គ្នា ដល់អស់អ្នកដែលនៅស្រុកម៉ាសេដូនទាំងអស់។ ¹¹ ប៉ុន្តែ យើងសូមដាស់តឿនដល់បងប្អូន ចង់ឲ្យបងប្អូនរស់នៅជាមួយគ្នាដោយស្ម័គ្រចិត្ត គិតពីការងារខ្លួនឯង ហើយខំប្រឹងធ្វើការ ដូចដែលយើងបានបង្គាប់ដល់បងប្អូន។ ¹² ដើម្បីឲ្យបងប្អូនបានដើរត្រឹមត្រូវចំពោះអ្នកនៅខាងក្រៅ និងគ្មានអ្វីដែលខ្វះខាតឡើយ។ ¹³ បងប្អូនអើយ យើងមិនចង់ឲ្យបងប្អូនយល់ច្រឡំឡើយ អំពីអស់អ្នកដែលដេកលក់ទៅហើយ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាយំសោកដូចមនុស្សដទៃទៀតដែលពួកគេមិនដឹងច្បាស់អំពីអនាគត។ ¹⁴ ដ្បិត បើយើងជឿថា ព្រះយេស៊ូបានសុគត ហើយរស់ឡើងវិញ ហើយ ព្រះជាម្ចាស់បាននាំអស់អ្នកដែលបានដេកលក់នៅក្នុងព្រះអង្គឡើងមកវិញដែរ។ ¹⁵ ដោយហេតុនេះ យើងនិយាយមកកាន់បងប្អូន តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ថា យើងដែលនៅរស់នៅឡើយ យើងនឹងនៅរហូតទាល់តែព្រះអម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញ យើងប្រាកដជាមិនឡើងទៅមុនអស់អ្នកដែលបានដេកលក់នោះទេ។ ¹⁶ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ផ្ទាល់នឹងចុះពីស្ថានសួគ៌មក។ ព្រះអង្គនឹងយាងមកជាមួយនឹងសម្រែកមួយ ជាមួយនឹងសម្លេងរបស់មហាទេវតា និងជាមួយនឹងសម្លេងត្រែរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នកដែលស្លាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទ នឹងរស់ឡើងវិញមុនគេ។ ¹⁷ បន្ទាប់មកយើងគឺជាអ្នកដែលនៅសល់ ក៏រស់ឡើងវិញដែរ យើងនឹងឡើងទៅជួបជាមួយគ្នានៅឯពពក។ តាមរបៀបនេះឯង យើងនឹងនៅជាមួយព្រះអម្ចាស់រហូតទៅ។ ¹⁸ ដូច្នេះហើយ ចូរកម្សាន្តចិត្តដល់គ្នាទៅវិញទៅមកជាមួយនឹងពាក្យទាំងនេះ។

ជំពូក 5

¹ ឥឡូវនេះ ទាក់ទងនឹងពេលវេលា និងពេលកំណត់នោះ បងប្អូនអើយ អ្នកមិនចាំបាច់ត្រូវការសំបុត្រអ្វីពីនរណា មកអ្នករាល់គ្នាទៀតឡើយ។ ² ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានដឹងយ៉ាងច្បាស់ហើយថា ថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នឹងមកដល់ដូចជាចោរនៅពេលយប់។ ³ នៅពេលដែលពួកគេនិយាយពី «សន្តិភាព និងសុវត្ថិភាព» ដូច្នេះ មហន្តរាយនឹងធ្លាក់មកលើពួកគេដែរ។ វាប្រៀបដូចជាការឈឺពោះរបស់ស្រីមានផ្ទៃពោះនៅពេលសម្រាលកូន។ ពួកគេគ្មានផ្លូវអាចគេចផែសបានទេ។ ⁴ ប៉ុន្តែ ឯបងប្អូនវិញ គឺមិនស្ថិតនៅក្នុងទីងងឹតទេ ដូច្នេះ ថ្ងៃនោះមិនអាចយកឈ្នះអ្នករាល់គ្នាដូចជាចោរឡើយ។ ⁵ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាគឺជាបុត្រនៃពន្លឺ ហើយក៏ជាបុត្រនៃពេលថ្ងៃដែរ។ យើងមិនមែនជាបុត្រនៃពេលយប់ ឬងងឹតនោះទេ។ ⁶ ដូច្នេះ យើងមិនត្រូវគេងលក់ដូចមនុស្សផ្សេងទៀតដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរយើងចាំយាម ហើយមានចិត្តម៉ឺងម៉ាត់។ ⁷ ដ្បិតអស់អ្នកដែលគេងលក់ គេគេងលក់នៅពេលយប់មែន ហើយអស់អ្នកដែលស្រវឹងក៏គេស្រវឹងនៅពេលយប់ដែរ។ ⁸ ប៉ុន្តែ ដោយព្រោះយើងជាកម្មសិទ្ធិនៃពន្លឺ យើងត្រូវតែរក្សាចិត្តម៉ឺងម៉ាត់ ហើយបំពាក់ជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ទុកដូចជាប្រដាប់ពាំងដើមទ្រូង ហើយពាក់មួកនៃសេចក្តីសង្គ្រោះសម្រាប់អនាគតរបស់យើង។ ⁹ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់មិនបានតម្រូវយើងសម្រាប់សេចក្តីក្រោធឡើយ ប៉ុន្តែ ដើម្បីទទួលសេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើងវិញ។ ¹⁰ គឺព្រះអង្គហើយដែលសុគតសម្រាប់យើង ទោះបី យើងដេកលក់ ឬភ្ញាក់ឡើងក្តី យើងអាចរស់នៅជាមួយព្រះអង្គ។ ¹¹ ដូច្នេះហើយ ចូរកម្លាំងចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយស្តារគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់បានធ្វើរួចមកហើយ។ ¹² បងប្អូនអើយ យើងសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នា ទទួលស្គាល់ ថាគឺអ្នកណាបានធ្វើការនៅក្នុងចំណោមបងប្អូន ហើយអ្នកណាដែលមើលថែបងប្អូននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ហើយអ្នកណាគ្រប់គ្រងបងប្អូន។ ¹³ យើងក៏សូមបងប្អូនផងដែរ ទាក់ទងនឹងពួកអ្នកដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏លើសលប់ ដោយព្រោះការងាររបស់ពួកគេ។ ចូររស់នៅជាមួយគ្នាដោយសុខសាន្ត។ ¹⁴ យើងដាស់តឿនអ្នករាល់គ្នា បងប្អូនអើយ ចូរដាស់តឿនពួកអ្នកដែលគ្មានរបៀបរៀបរយ លើកទឹកចិត្តដល់អ្នកដែលបាក់ទឹកចិត្ត ជួយអ្នកដែលទន់ខ្សោយ ចូរអត់ធ្មត់ចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នា។ ¹⁵ ចូរប្រយ័ត្ន កុំឲ្យនរណាសងការអាក្រក់ចំពោះការអាក្រក់ដល់នរណាម្នាក់ឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរដេញតាមអ្វីដែលល្អសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ហើយសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ។ ¹⁶ ចូរមានអំណរជានិច្ច។ ¹⁷ ចូរអធិស្ឋានឥតឈប់ឈរ។ ¹⁸ ចូរអរព្រះគុណក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ដ្បិតនេះគឺជាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូសម្រាប់អ្នក។ ¹⁹ កុំពន្លត់ព្រះវិញ្ញាណឡើយ។ ²⁰ កុំមើលងាយទំនាយឡើយ។ ²¹ ចូរល្បងលក្រប់ការទាំងអស់។ ចូរប្រកាន់ភ្ជាប់អ្វីដែលល្អ។ ²² ចូរចៀសវាងការអាក្រក់គ្រប់យ៉ាង។ ²³ សូមព្រះនៃសេចក្តីសុខសាន្ត បានធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធទាំងស្រុង។ សូមការពារវិញ្ញាណ ព្រលឹង និងរូបកាយរបស់អ្នករាល់គ្នាកុំឲ្យមានកន្លែងបន្ទោសបាន សម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង។ ²⁴ ចូរមានជំនឿទៅលើព្រះអង្គដែលបានត្រាស់ហៅយើង ព្រះអង្គនិងធ្វើកិច្ចការនេះ។ ²⁵ បងប្អូនអើយ សូមអធិស្ឋានឲ្យយើងខ្ញុំផង។ ²⁶ សូមសួរសុខទុក្ខដល់បងប្អូនទាំងអស់ដែលនៅជាមួយបងប្អូនដោយការចើបដីវិសុទ្ធ។ ²⁷ ខ្ញុំសូមបងប្អូនក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ថានេះគឺជាសំបុត្រដែលត្រូវអានទៅកាន់បងប្អូនទាំងអស់គ្នា។ ²⁸ សូមព្រះគុណនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើងគង់ជាមួយបងប្អូនទាំងអស់គ្នា។

Book: 2 Thessalonians

2 Thessalonians

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល និងលោកស៊ីរ៉ាន ហើយនិងលោកធីម៉ូថេ ជូនចំពោះក្រុមជំនុំថេស្សាឡូនិក នៅក្នុងព្រះបិតា និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ²

សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតានៃយើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។ ³ បងប្អូនអើយ យើងត្រូវអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ចសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ដ្បិត ការកោតសរសើរនេះ ដោយសារជំនឿរបស់អ្នកមានការរីកចម្រើនយ៉ាងខ្លាំង ហើយការស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមករបស់អ្នករាល់គ្នាបានចម្រើនជាបរិបូរណ៍។ ⁴ ដូច្នេះ យើងខ្លួនឯងក៏និយាយដោយមោទនភាពអំពីការអត់ធ្មត់

និងជំនឿនៅក្នុងគ្រប់ទាំងការបៀតបៀនរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ⁵ យើងបាននិយាយអំពីទុក្ខលំបាកដែលអ្នកបានទ្រាំទ្រ។

នេះគឺជាសញ្ញានៃការវិនិច្ឆ័យដ៏សុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ជាលទ្ធផលដែលរាប់ថាអ្នកស័ក្តិសមនឹងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់

ដោយព្រះការឈឺចាប់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ⁶ វាគឺជាសេចក្តីសុចរិតសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ក្នុងការដែលព្រះអង្គបង្វែរទុក្ខវេទនាដល់អស់អ្នកដែលធ្វើទុក្ខដល់យើងវិញ

⁷ ហើយអ្នកបានសម្រាកជាមួយអស់អ្នកដែលរងទុក្ខជាមួយយើងដែរ។ ព្រះអង្គនឹងធ្វើការនេះ នៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូយាងត្រឡប់ពីស្ថានសួគ៌មកវិញ ជាមួយពួកទេវតាដែលមានអំណាចរបស់ព្រះអង្គ។ ⁸ នៅក្នុងអណ្តាតភ្លើង ព្រះអង្គសងសឹកលើអស់អ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់

ហើយលើអស់អ្នកដែលមិនឆ្លើយតបចំពោះដំណឹងល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូនៃយើង។ ⁹ ពួកគេនឹងរងទុក្ខទោសនៃការបំផ្លាញដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច

នៅឆ្ងាយពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពីសិរីល្អដ៏មានចេស្តារបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁰ ព្រះអង្គនឹងធ្វើការនេះ នៅពេលដែលព្រះអង្គយាងមកនៅថ្ងៃនោះ បានទទួលសិរីល្អដោយសារប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ និងទទួលការស្វែងរកសរសើរយ៉ាងខ្លាំងពីអ្នកដែលជឿព្រះអង្គទាំងអស់។ ដ្បិត

អ្នករាល់គ្នាបានជឿពីបន្ទាល់របស់យើងរួចមកហើយ។ ¹¹ ដោយហេតុនេះហើយ យើងក៏បន្តអធិស្ឋានឲ្យអ្នករាល់គ្នាផងដែរ។ យើងអធិស្ឋានថា ព្រះជាម្ចាស់របស់យើង រាប់អ្នកថា ស័ក្តិសមនឹងការត្រាស់ហៅរបស់ព្រះអង្គ។ យើងអធិស្ឋានថា ព្រះអង្គនឹងបំពេញគ្រប់ទាំងចិត្តបំប៉ងប្រាថ្នានៃការធ្វើការល្អ

និងគ្រប់ទាំងការល្អនៃជំនឿជាមួយនឹងអំណាចដែរ។ ¹² យើងអធិស្ឋានការទាំងនេះ

ដើម្បីឲ្យព្រះនាមរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូនៃយើងបានទទួលសិរីល្អដោយសារអ្នករាល់គ្នា។ យើងអធិស្ឋានថា អ្នកនឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះអង្គ ដោយព្រះព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើង និងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ។

ជំពូក 2

¹ ឥឡូវនេះ ទាក់ទងនឹងការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង និងការជួបជុំជាមួយគ្នា ដើម្បីនៅជាមួយព្រះអង្គ បងប្អូនអើយ យើងអង្វរអ្នករាល់គ្នា ² សូមកុំងាយនឹងរំខាន ឬខ្វល់ខ្វាយ មិនថាដោយវិញ្ញាណ ឬសារ ឬដោយសំបុត្រដែលហាក់បីដូចជាមកពីយើងក្តីថា ថ្ងៃរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានមកដល់រួចមកហើយ។ ³ សូមកុំឲ្យនរណាម្នាក់បោកប្រាស់អ្នករាល់គ្នាដោយរបៀបណាមួយបានឡើយ រហូតទាល់តែ បន្ទាប់ពីមនុស្សលះបង់ជំនឿ និងមនុស្សទាំងឡាយច្បាប់លេចមកជាមុនសិន គឺជាកូននៃការបំផ្លាញ។ ⁴ គឺវាហើយដែលបះបោរ ហើយលើកខ្លួន ឬប្រឆាំងជាមួយអ្វីដែលហៅថា ព្រះជាម្ចាស់ ឬការថ្វាយបង្គំ។ ជាលទ្ធផល វាបានអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះជាម្ចាស់ ហើយបង្ហាញខ្លួនឯងថាជាព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំទេឬអីថា នៅពេលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំបានប្រាប់ការទាំងអស់នេះដល់អ្នករាល់គ្នារួចហើយ? ⁶ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងថាអ្វីដែលអាចរារាំងវាបានហើយ ដើម្បីឲ្យវាបានបង្ហាញខ្លួននៅពេលកំណត់។ ⁷ ដ្បិត អាថ៌កំបាំងគឺបាន និងកំពុងធ្វើការហើយ មានតែម្នាក់ដែលរារាំងវា រហូតទាល់តែត្រូវដកវាចេញ។ ⁸ ដូច្នេះ ពួកទាំងឡាយនឹងបង្ហាញខ្លួន គឺជាអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់យេស៊ូនឹងសម្លាប់ដោយដង្ហើមដែលចេញពីព្រះឱស្ឋព្រះអង្គមក។ ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញវា ដោយការបើកសម្តែងនៃការយាងមកវិញរបស់ព្រះអង្គ។ ⁹ ពួកទាំងឡាយនឹងមក ហើយធ្វើការដោយពឹងផ្អែកលើអំណាចសាតាំងទាំងស្រុង រួមជាមួយ ការអស្ចារ្យ និងទិសម្តាល់ក្លែងក្លាយ និងជាមួយបោកប្រាស់នៃអំពើទុច្ចរិតគ្រប់យ៉ាង។ ¹⁰ ការទាំងនេះនឹងកើតឡើងសម្រាប់អស់អ្នកដែលត្រូវវិនាស ព្រោះពួកគេមិនបានទទួលសេចក្តីស្រឡាញ់នៃសេចក្តីពិតសម្រាប់ពួកគេឲ្យបានសង្គ្រោះ។ ¹¹ ដ្បិត ដោយហេតុនេះហើយ បានជាព្រះជាម្ចាស់ចាត់ពួកគេដើម្បីធ្វើការបោកប្រាស់ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានជឿនៅក្នុងសេចក្តីកុហកនោះ។ ¹² ជាលទ្ធផលពួកគេនឹងត្រូវវិនិច្ឆ័យគ្រប់គ្នា អស់អ្នកដែលមិនជឿលើសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅវិញពួកគេរីករាយក្នុងអំពើទុច្ចរិតវិញ។ ¹³ ប៉ុន្តែ យើងត្រូវអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់សម្រាប់បងប្អូនជានិច្ច បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសអ្នករាល់គ្នាជាផលដ៏បូរសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនៅក្នុងភាពសុចរិតរបស់ព្រះវិញ្ញាណ និងជំនឿនៅក្នុងសេចក្តីពិត។ ¹⁴ នេះគឺជាអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានហៅអ្នករាល់គ្នាតាមរយៈដំណឹងល្អរបស់យើង ដើម្បីទទួលសិរីល្អរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង។ ¹⁵ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូរឈរមាំ។ ចូរកាន់ខ្ជាប់សន្តាប់ឆ្លាប់ដែលយើងបានបង្រៀនដល់អ្នករាល់គ្នា មិនថាដោយសំដី ឬដោយសំបុត្ររបស់យើងទេ។ ¹⁶ ឥឡូវនេះ សូមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទផ្តល់ និងព្រះបិតានៃយើង ដែលស្រឡាញ់យើង ហើយប្រទានដល់យើងនូវការកម្សាន្តចិត្តដ៏ទូរអស់កល្ប និងការមានទំនុកចិត្តមុតមាំសម្រាប់អនាគត តាមរយៈព្រះគុណ។ ¹⁷ ចូរកម្សាន្តចិត្ត ហើយពង្រឹងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាឲ្យរឹងមាំនៅក្នុងការល្អ និងសំដីគ្រប់យ៉ាង។

ជំពូក 3

¹ ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ សូមអធិស្ឋានឲ្យយើងខ្ញុំផង ដើម្បីឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានផ្សាយលឿន ហើយបានប្រកបដោយសិរីល្អនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ² សូមអធិស្ឋាន ឲ្យយើងបានរួចផុតពីមនុស្សទុច្ចរិត និងអាក្រក់ ព្រោះមិនមែនមនុស្សគ្រប់គ្នាមានជំនឿនោះទេ។ ³ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់ស្មោះត្រង់ ដែលបានសាង ហើយការពារអ្នករាល់គ្នាពីមនុស្សអាក្រក់។ ⁴ យើងមានទំនុកចិត្តជាមួយបងប្អូននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់ ថាបងប្អូននឹងធ្វើ ហើយបន្តក្នុងការធ្វើការនោះ ដូចដែលយើងបានបង្គាប់ដល់បងប្អូន។ ⁵ សូមព្រះអម្ចាស់ដឹកនាំចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា ឲ្យស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ និងឲ្យអត់ធ្មត់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ⁶ ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ យើងបង្គាប់ដល់អ្នករាល់គ្នា នៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើងថា ចូរចៀសចេញពីបងប្អូនណាដែលរស់នៅគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ហើយមិនរស់តាមរបៀបដែលអ្នកបានទទួលពីយើង។ ⁷ ដ្បិត អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថាអ្វីដែលត្រឹមត្រូវសម្រាប់អ្នករាល់គ្នាយកតម្រាបតាមយើង។ យើងមិនបានរស់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដូចអស់អ្នកដែលគ្មានរបៀបវិន័យនោះទេ។ ⁸ យើងមិនបានទទួលអាហាររបស់នរណាម្នាក់ ដោយមិនបានបង់លុយនោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងបានខំប្រឹងធ្វើការយ៉ាងឆ្មើយហាត់ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បីឲ្យយើងបានក្លាយជាបន្ទុកដល់នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ⁹ យើងធ្វើបែបនេះ មិនមែនដោយសារយើងគ្មានសិទ្ធិអំណាចនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ យើងធ្វើបែបនេះ ដើម្បីធ្វើជាគំរូដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាអាចយកតម្រាបតាមយើងវិញ។ ¹⁰ នៅពេលយើងនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា យើងបានបង្គាប់ដល់អ្នករាល់គ្នាថា «ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់មិនចង់ធ្វើការ អ្នកនោះមិនគួរឲ្យហូបទេ»។ ¹¹ ដ្បិត យើងឮថា មានអ្នកខ្លះរស់នៅដោយខ្ជិលច្រអូសនៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា។ ពួកគេមិនបានធ្វើការ ប៉ុន្តែ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេចូលចិត្តច្រៀតជ្រែកកិច្ចការរបស់អ្នកដទៃ។ ¹² ដូច្នេះ យើងបង្គាប់ ហើយដាស់តឿនបងប្អូននៅក្នុងព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទថា ចូរឲ្យពួកគេធ្វើការដោយឥតអ្វីរំលោភឡើយ ហើយហូបអាហាររបស់ពួកគេផ្ទាល់។ ¹³ ប៉ុន្តែ ឯអ្នករាល់គ្នាវិញ បងប្អូនអើយ មិនត្រូវបាក់ទឹកចិត្តក្នុងការធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវឡើយ។ ¹⁴ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់មិនស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យរបស់យើង ដែលនៅក្នុងសំបុត្រនេះទេ ចូរសម្គាល់អ្នកនោះ ហើយកុំទាក់ទងជាមួយគាត់ឡើយ ធ្វើដូច្នេះ គាត់អាចនឹងអាម៉ាស់។ ¹⁵ សូមកុំរាប់គាត់ថាជាសត្រូវឡើយ ប៉ុន្តែ ដាស់តឿនគាត់ដូចជាបងប្អូនវិញ។ ¹⁶ សូមព្រះអម្ចាស់នៃចក្ខុវិស័យសុខសាន្ត ប្រទានសេចក្តីសុខសាន្តដល់អ្នករាល់គ្នាគ្រប់ពេលវេលាក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ សូមព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា។ ¹⁷ នេះគឺជាពាក្យជម្រាបជូនរបស់ខ្ញុំ ប៉ូល សរសេរដោយដៃរបស់ខ្ញុំផ្ទាល់ ជាសញ្ញានៅក្នុងសំបុត្រទាំងអស់។ នេះគឺជារបៀបដែលខ្ញុំសរសេរ។ ¹⁸ សូមព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើងបាននៅជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា។

Book: 1 Timothy

1 Timothy

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូលជាសាវ័ករបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដែលធ្វើតាមបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះសង្គ្រោះនៃយើង និងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទដែលជាទីសង្ឃឹមរបស់យើង ² មកដល់ ដើម្បីថែទាំកូនដ៏ពិតប្រាកដក្នុងជំនឿ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះបិតា និងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះជាម្ចាស់នៃយើង ប្រទានព្រះគុណសេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្តមកដល់យើង។ ³ ខ្ញុំសូមផ្តាំអ្នក ពេលខ្ញុំចាកចេញទៅស្រុកម៉ាសេដូន សូមអ្នកស្នាក់នៅក្នុងអេភេសូរនេះ ដូច្នេះអ្នកអាចហាមប្រាមមនុស្សមួយចំនួនទៀត កុំឲ្យបង្រៀនគោលលទ្ធិខុសឆ្គងណាផ្សេងទៀតឡើយ។ ⁴ ហើយកុំឲ្យពួកគេជាប់ចិត្តនឹងរឿងព្រេងនិងបញ្ជីវង្សត្រកូលដ៏វែងអន្លាយនោះដែរ។ រឿងទាំងនោះបង្កឲ្យមានជម្លោះ ជាជាងការគិតអំពីគម្រោងការរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដោយជំនឿ។ ⁵ ឥឡូវនេះគោលបំណងនៃការហាមប្រាមនោះ គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ចេញពីដួងចិត្តដ៏បរិសុទ្ធ មនសិការជ្រះថ្លា និងជំនឿដ៏ស្មោះត្រង់ដែរ។ ⁶ មានអ្នកខ្លះបានធ្វើខុសពីគោលបំណង ហើយបានបែរចេញពីសេចក្តីអស់ទាំងនោះ ទៅរកការនិយាយសម្តីល្ងើញ។ ⁷ ពួកគេធ្វើជាអ្នកបង្រៀនខាងក្រឹត្យវិន័យ ទាំងខ្លួនមិនទាន់យល់ពីអ្វី ដែលខ្លួនបាននិយាយ ឬអ្វីដែលខ្លួនអះអាងផង។ ⁸ ពួកយើងដឹងហើយថាក្រឹត្យវិន័យល្អប្រសើរ លុះត្រាតែយើងប្រើត្រឹមត្រូវតាមក្បួនច្បាប់។ ⁹ យើងដឹងហើយថាក្រឹត្យវិន័យមិនមែនបង្កើតមកសម្រាប់មនុស្សសុចរិតនោះទេ ប៉ុន្តែ បង្កើតឡើងសម្រាប់មនុស្សទុច្ចរិត មនុស្សមានចិត្តឃោរឃៅ មនុស្សមានបាប និងអស់អ្នកដែលមិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងអស់អ្នកប្រមាថទីសក្ការៈ។ ក្រឹត្យវិន័យនេះក៏សម្រាប់អ្នកសម្លាប់ឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួន អ្នកសម្លាប់គេ ¹⁰ អ្នកល្មោភកាម មនុស្សគ្មានសីលធម៌ មនុស្សរួមភេទជាមួយភេទដូចគ្នា អ្នកដែលចាប់មនុស្សធ្វើជាទាសករ មនុស្សកុហក និងពួកអ្នកធ្វើបន្ទោលក្លែងក្លាយព្រមទាំងពួកអ្នកដែលទាស់ប្រឆាំងជាមួយនឹងសេចក្តីប្រៀនប្រដៅត្រឹមត្រូវ។ ¹¹ សេចក្តីប្រៀនប្រដៅនេះស្របទៅនឹងដំណឹងល្អប្រកបដោយសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះអង្គបានធ្វើទុកនិងខ្ញុំ។ ¹² ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងដែលបានប្រទានកម្លាំងដល់ខ្ញុំ រាប់ខ្ញុំជាមនុស្សស្មោះត្រង់ និងបានតែងតាំងឲ្យខ្ញុំបម្រើព្រះអង្គ។ ¹³ ខ្ញុំធ្លាប់ប្រមាថ ធ្លាប់បៀតបៀន និងជាមនុស្សឃោរឃៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានទទួលសេចក្តីមេត្តាមកពីព្រះអង្គ ព្រោះខ្ញុំបានប្រព្រឹត្តដោយកាពលូងខ្លៅ កាលខ្ញុំមិនទាន់ជឿព្រះអង្គនៅឡើយ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលហូរហៀរមកលើខ្ញុំដោយជំនឿ ហើយនិងសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ¹⁵ ពាក្យទាំងនេះអាចជឿទុកចិត្តបាន ហើយស័ក្តិសមនឹងទទួលទាំងស្រុងថា ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូបានយាងមកលើផែនដី ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សមានបាប។ រូបខ្ញុំជាមនុស្សអាក្រក់ជាងគេ។ ¹⁶ ប៉ុន្តែហេតុផលនេះ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូបានសម្តែងព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់គ្រប់ដំណាក់កាលដល់ខ្ញុំមុនគេ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានធ្វើជាគំរូដល់អស់អ្នកដែលជឿព្រះអង្គ ហើយទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ ¹⁷ សូមឲ្យព្រះមហាក្សត្រដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ច មានព្រះជន្មមិនសាបសូន្យ មនុស្សមើលមិនឃើញ ព្រះជាម្ចាស់តែមួយ ប្រកបដោយកិត្តិយស និងសិរីរុងរឿងគង់នៅអស់កល្បអង្វែងតទៅ! អាម៉ែន។ ¹⁸ ខ្ញុំសូមផ្តាំព្រះបន្ទូលដែលគេផ្អែមទុកមកនេះសម្រាប់ដើម្បីថែ ជាកូនសម្លាញ់អើយ! ចូរពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលនេះ ដើម្បីឲ្យកូនបានជាអ្នកតយុទ្ធឲ្យបានល្អ ¹⁹ ចូរកាន់ខ្ជាប់ជំនឿ នឹងមានមនសិការល្អចុះ។ ដោយសារមានអ្នកខ្លះបដិសេធការទាំងនេះ បានធ្វើឲ្យជំនឿរបស់គេមានការលិចលង់ដែរ។ ²⁰ មានដូចជាលោកហ៊ីមេនាស និងលោកអលេក្សាន់ត្រុសជាដើម ដែលខ្ញុំបានប្រគល់គេឲ្យទៅសាតាំង ដើម្បីឲ្យពួកគេរៀនឈប់ប្រមាថព្រះជាម្ចាស់តទៅទៀត។

ជំពូក 2

¹ ជាដំបូងនេះ ខ្ញុំសូមផ្ដោតឲ្យអធិស្ឋានសូមព្រះជាម្ចាស់ ទូលអង្គព្រះអង្គ ហើយអរព្រះគុណព្រះអង្គសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់ផង ² ចូរអធិស្ឋានសម្រាប់ស្តេច និងអ្នកកាន់អំណាចគ្រប់រូប ដើម្បីឲ្យយើងរស់នៅបានសុខក្សេមក្សាន្ត និងមិនមានចលាចល ក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិព្រះជាម្ចាស់ និងមានជីវិតថ្លៃថ្នូរ។ ³ នេះគឺជាការល្អ និងគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ ដែលជាព្រះសង្គ្រោះនៃយើងរាល់គ្នា។ ⁴ ព្រះអង្គគាប់ព្រះហឫទ័យឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានសង្គ្រោះ និងបានស្គាល់សេចក្តីពិតយ៉ាងច្បាស់។ ⁵ ដ្បិត មានព្រះជាម្ចាស់តែមួយ និងមានស្មារតីតែមួយរវាងព្រះជាម្ចាស់ និងមនុស្ស គឺព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ⁶ ព្រះអង្គបានបូជាព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គ ដើម្បីលោះមនុស្សទាំងអស់គ្នា ទុកជាស្នាមបន្ទាល់នៅពេលកំណត់មកដល់។ ⁷ ដោយសារមូលហេតុនេះ ព្រះអង្គតែងតាំងខ្ញុំផ្ទាល់ឲ្យធ្វើជាអ្នកប្រកាសសក្តិភាព និងជាសាវ័ក។ ខ្ញុំនិយាយការពិត។ ខ្ញុំមិននិយាយកុហកទេ។ ខ្ញុំជាអ្នកបង្រៀនសាសន៍ដទៃអំពីជំនឿ និងសេចក្តីពិត។ ⁸ ហេតុដូច្នេះហើយបានជា ខ្ញុំចង់ឲ្យបុរសទាំងអស់នៅគ្រប់ទីកន្លែង អធិស្ឋាន ហើយលើកដៃឡើងដោយចិត្តបរិសុទ្ធ ដោយមិនមានកំហឹង និងឈ្លោះប្រកែកគ្នាឡើយ។ ⁹ ដូចនេះដែរ ខ្ញុំក៏ចង់ឲ្យស្ត្រីទាំងអស់ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់សមរម្យ មានភាពរម្យទម និងមានទំនួលខុសត្រូវ។ ពួកគេមិនគួរក្រងសក់ ពាក់មាស ឬគ្រឿងអលង្ការ ឬសម្លៀកបំពាក់ផ្ទៃៗទេ។ ¹⁰ ខ្ញុំចង់ឲ្យពួកគេស្លៀកពាក់សមរម្យ ដែលជាស្ត្រីគោរពប្រតិបត្តិ កោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការធ្វើកិច្ចការល្អវិញ។ ¹¹ នៅពេលរៀនព្រះបន្ទូល ស្ត្រីត្រូវតែចេះរក្សាភាពស្ងៀមស្ងាត់ ហើយស្តាប់បង្គាប់ទាំងស្រុង។ ¹² ខ្ញុំមិនអនុញ្ញាតឲ្យស្ត្រីបង្រៀន ឬប្រើសិទ្ធិអំណាចត្រួតត្រាលើប្តីឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវរស់នៅដោយស្ងៀមស្ងាត់វិញ។ ¹³ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតលោកអដ្ឋាមុន បន្ទាប់មកបង្កើតនាងអេវ៉ាតាមក្រោយ។ ¹⁴ លោកអដ្ឋាមុនមែនជាអ្នកចាញ់បោកទេ ប៉ុន្តែ គឺស្ត្រីវិញទេតើដែលចាញ់បោក ហើយរំលោភលើបញ្ញត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ថែមទៀតផង ¹⁵ ទោះបីជានាងត្រូវបានសង្គ្រោះតាមរយៈការបង្កើតកូនក្តី លុះត្រាតែពួកគេមានជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ សុភាពរាបសា ព្រមទាំងមានកិរិយាបរិសុទ្ធផង។

ជំពូក 3

¹ ពាក្យនេះគួរឲ្យជឿដែរថា ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់ក្លាយជាអភិបាល គាត់មានបំណងធ្វើការល្អ។ ² ដូច្នេះ អភិបាលត្រូវមានគុណសម្បត្តិល្អឥតខ្ចោះ។ គាត់ត្រូវមានប្រពន្ធតែមួយ។ គាត់ត្រូវមានចិត្តឈរជាកណ្តាល មានកិរិយាមារយាទល្អ រួសរាយរាក់ទាក់។ គាត់អាចបង្រៀនអ្នកដទៃទៀត ³ គាត់មិនត្រូវចំណូលស្រា មិនចេះឈ្លោះប្រកែក ក៏មិនចេះរករឿង មានចិត្តសប្បុរស មានចិត្តស្ងប់។ គាត់ត្រូវតែជាមនុស្សមិនស្រឡាញ់ប្រាក់ឡើយ។ ⁴ គាត់ត្រូវតែចេះគ្រប់គ្រងគ្រួសាររបស់គាត់ឲ្យបានល្អ ហើយកូនៗរបស់គាត់ត្រូវតែចេះស្តាប់បង្គាប់ ព្រមទាំងលើកកិត្តិយសដល់គាត់ដែរ។ ⁵ ប្រសិនបើគាត់មិនដឹងពីរបៀបគ្រប់គ្រងគ្រួសាររបស់គាត់ផង ធ្វើម្តេចឲ្យគាត់អាចមើលថែក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់បាន? ⁶ គាត់មិនត្រូវជាអ្នកទើបជឿថ្មីឡើយ ព្រោះគាត់អាចអួតខ្លួន ហើយអាចធ្លាក់ទៅមានទោសដូចជាសាតាំង។ ⁷ ម្យ៉ាងទៀត គាត់ត្រូវតែជាអ្នកមានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អពីសំណាក់ អ្នកដែលមិនមែនគ្រីស្ទបរិស័ទផងដែរ ដូច្នេះ ទើបគាត់មិនធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីអាម៉ាស់ ហើយធ្លាក់ទៅក្នុងអន្ទាក់របស់មារ។ ⁸ ចំណែក អ្នកជំនួយវិញក៏ដូចគ្នាដែរ ត្រូវមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ មិនចេះនិយាយពាក្យកុហក។ ពួកគេជាមនុស្សមិនចំណូលស្រា ឬជាមនុស្សមិនលោភលន់។ ⁹ ពួកគេត្រូវតែបង្ហាញសេចក្តីពិតនៃជំនឿ ដោយមានមនសិការជ្រះថ្លា។ ¹⁰ ពួកគេត្រូវតែមានការទទួលស្គាល់ជាមុនសិន ទើបអាចបម្រើបាន ព្រោះពួកគេជាមនុស្សដែលគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាន។ ¹¹ ចំពោះស្រ្តីវិញក៏ដូច្នោះដែរ ត្រូវតែមានសេចក្តីថ្លៃថ្នូរ។ ពួកគេមិនមែនជាមនុស្សដែលជេរប្រមាថទេ។ ពួកគេត្រូវធ្វើជាកំរូ ហើយស្មោះត្រង់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ¹² អ្នកជំនួយត្រូវមានប្រពន្ធតែមួយ។ ពួកគេត្រូវតែគ្រប់គ្រងគ្រួសារ និងកូនចៅរបស់ពួកគេឲ្យបានល្អ។ ¹³ ចំពោះអ្នកណាដែលធ្វើជាអ្នកជំនួយល្អ នឹងទទួលបានកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អ ហើយមានចិត្តអង់អាចក្នុងជំនឿលើព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ¹⁴ ខ្ញុំសរសេរសំបុត្រទាំងនេះទៅអ្នក ដោយខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងបានជួបអ្នកឆាប់ៗ។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើខ្ញុំត្រូវពន្យារពេល សំបុត្រទាំងនេះនឹងអាចជួយអ្នក ត្រូវប្រព្រឹត្តរបៀបណាក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺក្រុមជំនុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់ ក្រុមជំនុំនេះជាសសរ ហើយជាគ្រឹះទ្រទ្រង់សេចក្តីពិត។ ¹⁶ យើងត្រូវទទួលស្គាល់ថា សេចក្តីពិតនៃការគោរពព្រះជាម្ចាស់ ដែលទទួលការបើកសម្តែងពិតជាអស្ចារ្យណាស់ គឺថា៖ «ព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញក្នុងលក្ខណៈជាមនុស្ស ព្រះអង្គបានប្រោសព្រះអង្គឲ្យសុចរិតតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណ ហើយបានឃើញដោយពួកទេវតា គេប្រកាសពីព្រះអង្គក្នុងចំណោមសាសន៍នានា នៅលើសកលលោកឲ្យបានជឿលើព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានលើកព្រះអង្គឡើងពេញដោយសិរីរុងរឿង។

ជំពូក 4

¹ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលយ៉ាងច្បាស់ថា នៅគ្រាចុងក្រោយនឹងមានមនុស្សខ្លះបោះបង់ចោលជំនឿ ហើយនិងបែរចិត្តទៅវិញ្ញាណបោកបញ្ឆោត និងការបង្រៀនរបស់អារក្ស ² គេបានធ្លាក់ក្នុងសេចក្តីកុហករបស់មេលាក់ពុត។ មនសិការរបស់ពួកគេនឹងក្លាយជាអ្នកបម្រើរបស់អារក្ស។ ³ ពួកគេនឹងហាមមិនឲ្យរៀបការ ហើយនិងបរិភោគអាហារដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើត ដើម្បីចែករំលែកជាមួយអស់អ្នកដែលជឿ និងអស់អ្នកដែលយល់ពីសេចក្តីពិតដោយការអរព្រះគុណ។ ⁴ អ្វីៗទាំងអស់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតឡើង សុទ្ធតែល្អឥតខ្ចោះ។ គ្មានអ្វីដែលយើងត្រូវបោះចោលនោះទេ គួរទទួលដោយការអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គវិញ។ ⁵ ដ្បិតព្រះបន្ទូល និងការអធិស្ឋានធ្វើឲ្យអាហារទាំងអស់ទៅជាវិស្វកម្មហើយ។ ⁶ ប្រសិនបើអ្នកយកសេចក្តីទាំងនេះទៅប្រាប់បងប្អូនរបស់អ្នក អ្នកពិតជាអ្នកបម្រើដ៏ល្អរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទហើយ។ ដ្បិតអ្នកបានទទួលការថែបំប៉នដោយព្រះបន្ទូលនៃជំនឿ និងសេចក្តីបង្រៀនដ៏ត្រឹមត្រូវ ដែលអ្នកបានអនុវត្តតាម។ ត្រូវបដិសេធរាល់រឿងព្រេងរបស់ស្ត្រីចាស់ៗ។ ⁷ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវបង្ខំបង្ខើនខ្លួនឯងនៅក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ⁸ ដ្បិតការហាត់ប្រាណមានអត្ថប្រយោជន៍តិចតួចណាស់ ប៉ុន្តែ ការគោរពប្រតិបត្តិព្រះជាម្ចាស់វិញមានសារៈប្រយោជន៍លើសអ្វីៗទាំងអស់។ វាបានរក្សាព្រះបន្ទូលសន្យាសម្រាប់ផ្តល់ជីវិតនាបច្ចុប្បន្នកាល និងអនាគតកាល។ ⁹ ពាក្យទាំងនេះអាចជឿទុកចិត្តបាន និងស័ក្តិសមនឹងទទួលទាំងស្រុង។ ¹⁰ ដ្បិតការទាំងនេះហើយទើបយើងមានការខំប្រឹង ហើយធ្វើការយ៉ាងនឿយហត់។ ដ្បិតយើងមានទំនុកចិត្តទៅលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានព្រះជន្មគង់នៅ ដែលជាព្រះសង្គ្រោះរបស់មនុស្សទាំងអស់ ជាពិសេសសម្រាប់អ្នកជឿព្រះអង្គផង។ ¹¹ ត្រូវប្រកាស ហើយបង្រៀនសេចក្តីទាំងនេះ។ ¹² ចូរកុំឲ្យអ្នកណាម្នាក់មើលងាយអ្នក ដោយព្រោះអ្នកក្មេងឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកត្រូវធ្វើជាគំរូដល់អ្នកជឿ ដោយការពាក្យសម្តី ការប្រព្រឹត្ត សេចក្តីស្រឡាញ់ ភាពស្មោះត្រង់ និងភាពបរិសុទ្ធ។ ¹³ ទម្រាំដល់ពេលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ចូរឧស្សាហ៍អានព្រះគម្ពីរ ឧស្សាហ៍ដាស់តឿន ហើយឧស្សាហ៍ក្នុងការបង្រៀន។ ¹⁴ ចូរកុំធ្វេសប្រហែសនឹងអំណោយទានក្នុងអ្នក ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យអ្នក តាមរយៈពាក្យទំនាយ ព្រមជាមួយការដាក់ដៃលើដោយក្រុមចាស់ទុំនោះឡើយ។ ¹⁵ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការទាំងនេះ។ ចូរព្យាយាមបន្តទៀត ដើម្បីឲ្យការទាំងនេះបានប្រសើរឡើងទៅដល់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ¹⁶ ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះខ្លួនឯង និងសេចក្តីដែលអ្នកបង្រៀន។ ចូរបន្តធ្វើការទាំងនេះ។ ដោយការព្យាយាមធ្វើការទាំងនេះ នោះអ្នកនឹងបានសង្គ្រោះ ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលស្តាប់ការបង្រៀនរបស់អ្នកដែរ។

ជំពូក 5

1 កុំស៊ីបន្លាស់មនុស្សចាស់អី។ គួរតែដាស់តឿនគាត់ប្រៀបដូចជាឪពុកវិញ។ ត្រូវដាស់តឿនពួកក្មេងប្រៀបដូចជាបងប្អូនវិញ។²
ត្រូវដាស់តឿនស្រ្តីចាស់ៗប្រៀបដូចជាម្តាយ និងស្រ្តីក្មេងៗប្រៀបដូចបងប្អូនស្រី ដោយសេចក្តីបរិសុទ្ធគ្រប់យ៉ាង។³ ត្រូវគោរពស្រ្តីមេម៉ាយ
ដែលជាស្រ្តីមេម៉ាយពិតប្រាកដ។⁴ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ ស្រ្តីមេម៉ាយនោះមានកូន ឬមានចៅ ត្រូវឲ្យពួកគេរៀនលើកកិត្តិយសគ្រួសារពួកគេ។
ចូរឲ្យពួកគេសងគុណឪពុកម្តាយរបស់ពួកគេ ព្រោះការបែបនេះ ទើបគាត់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។⁵ ប៉ុន្តែ ចំពោះស្រ្តីមេម៉ាយពិតប្រាកដ ដែលរស់នៅម្នាក់ឯង
ស្រ្តីនោះនឹងទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់។ នាងតែងតែនៅជាប់ក្នុងការទូលអង្វរ ហើយនិងការអធិស្ឋានទាំងយប់ទាំងថ្ងៃផង។⁶ យ៉ាងណាក៏ដោយ
ចំពោះស្រ្តីដែលរស់នៅគិតតែត្រកូត្រអាល ស្រ្តីនោះប្រៀបដូចជាស្លាប់ ទោះបីជានាងនៅរស់ក៏ដោយ។⁷ ចូរប្រកាសប្រាប់សេចក្តីទាំងនេះ
ដើម្បីកុំឲ្យពួកនាងមានកន្លែងបន្ទោសបាន។⁸ ប៉ុន្តែប្រសិនបើ នរណាម្នាក់មិនបានគិតគូរដល់សាច់ញាតិរបស់ខ្លួន
ជាពិសេសសម្រាប់អ្នកដែលមិនគិតគូរដល់អ្នកផ្ទះរបស់ខ្លួនទេ អ្នកនោះបានបដិសេធដំនឿរបស់ខ្លួន ហើយអាក្រក់ជាងអស់អ្នកដែលមិនជឿទាន់ទៀត។⁹
ស្រ្តីដែលត្រូវបានរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ជីស្រ្តីមេម៉ាយ គឺជាស្រ្តីដែលមានអាយុមិនក្រោមហុកសិបឆ្នាំឡើយ ហើយធ្លាប់មានប្តីតែមួយ។¹⁰
នាងត្រូវតែដឹងពីអំពើល្អ មិនថាត្រូវចេះរក្សាកូនចៅ ទទួលរាក់ទាក់ភ្ញៀវ ឬធ្វើការលាងជើងដល់អ្នកជឿ ឬជួយសម្រាលទុក្ខលំបាកអ្នកដទៃ
ឬប្តូរផ្តាច់ប្រព្រឹត្តិអំពើល្អគ្រប់យ៉ាង។¹¹ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ស្រ្តីមេម៉ាយដែលមានអាយុក្មេងវិញ កុំចុះឈ្មោះពួកនាងនៅក្នុងបញ្ជីឡើយ។
ព្រោះពួកនាងនឹងធ្វើខ្លួនប្រឆាំងព្រះគ្រីស្ទ ពួកនាងចង់រៀបការម្តងទៀត។¹² បើធ្វើដូច្នេះមែន ពួកនាងនឹងជាប់ទោស
ពីព្រោះពួកនាងបដិសេធសេចក្តីសន្យាពីមុនមក។¹³ ពួកនាងនឹងមានទម្លាប់ខ្ជិលច្រអូស។ ពួកនាងដើរពីផ្ទះមួយទៅផ្ទះមួយទៀត។
មិនត្រឹមតែក្លាយជាមនុស្សខ្ជិលច្រអូសនោះទេ ប៉ុន្តែ ពួកនាងក៏ក្លាយជាអ្នកនិយាយរអេចរអួច ហើយចេះដឹងនិយាយដើមអ្នកដទៃ។
ពួកនាងនិយាយរឿងដែលពួកនាងមិនត្រូវនិយាយ។¹⁴ ហេតុដូច្នេះហើយ ខ្ញុំចង់ឲ្យស្រ្តីមេម៉ាយក្មេងៗបានរៀបការម្តងទៀត បង្កើតកូនចៅ
និងគ្រប់គ្រងផ្ទះសម្បែង ដើម្បីកុំឲ្យពួកប្រឆាំងមានឱកាសក្នុងការទាស់ប្រឆាំងចំពោះពួកនាងឡើយ។¹⁵
ដោយសារតែមានពួកស្រ្តីខ្លះបានបែរត្រឡប់ទៅរកសាតាំងរួចមកហើយ។¹⁶ ប្រសិនបើមានអ្នកជឿជាស្រ្តីមេម៉ាយ ចូរឲ្យនាងជួយពួកគេផង ដូច្នេះ
ក្រុមជំនុំនឹងមិនមានបន្ទុកធ្ងន់ពេក ហើយអាចជួយដល់ស្រ្តីមេម៉ាយពិតប្រាកដបាន។¹⁷ ចូរឲ្យពួកចាស់ទុំដែលដឹកនាំក្រុមជំនុំបានល្អ
ត្រូវលើកតម្កើងគាត់មួយទ្វេដង ជាពិសេសសម្រាប់អ្នកដែលធ្វើការជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល និងការបង្រៀន។¹⁸ ដ្បិតមានបទគម្ពីរបានចែងទុកមកថា៖
«មិនត្រូវឃុំមាត់គោនៅពេលបញ្ជាន់ស្រូវឡើយ» ហើយ «កម្មករស័ក្តិសមនឹងបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលរបស់គេ»។¹⁹ កុំទទួលពាក្យចោទប្រកាន់
ដែលទាស់នឹងពួកចាស់ទុំឡើយ លុះត្រាតែមានសាក្សីពីរ ឬបីនាក់។²⁰ ចូរដាស់តឿនអ្នកប្រព្រឹត្តិអំពើបាប នៅចំពោះមុខអ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមាននសេចក្តីកោតខ្លាច។²¹ ខ្ញុំសូមបង្គាប់អ្នកនៅមុខព្រះជាម្ចាស់ ហើយនៅមុខព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ
ព្រមទាំងចំពោះមុខទេវតាដែលបានជ្រើសតាំងថា ចូរអ្នករក្សាសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយឥតកាន់ជើង ឬបដិសម្ភាសបងប្អូនណាឡើយ។²²
កុំប្រញាប់ដាក់ដៃលើនរណាម្នាក់ឡើយ។ កុំនាំអំពើបាបទៅដល់មនុស្សផ្សេងទៀតដែរ។ អ្នកត្រូវតែរក្សាខ្លួនឯងឲ្យបានស្អាតបរិសុទ្ធ។²³
អ្នកមិនគួរពិសារទឹករហូតទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្នកគួរតែពិសារស្រាខ្លះផងដើម្បីជួយសម្រួលក្រពះ ដោយសារអ្នកមានជំងឺញឹកញាប់ពេក។²⁴
អំពើបាបរបស់មនុស្សខ្លះត្រូវបើកបង្ហាញ ហើយលេចមកមុនពេលការវិនិច្ឆ័យទោស។ ប៉ុន្តែ អំពើបាបខ្លះនឹងលេចមកនៅពេលក្រោយទៀត។²⁵ ដូចគ្នានេះដែរ
អំពើល្អខ្លះត្រូវបានបើកបង្ហាញ ប៉ុន្តែពេលខ្លះក៏នៅតែលាក់កំបាំងដែរ។

ជំពូក 6

¹ ចូរឲ្យអ្នកដែលស្ថិតនៅក្រោមនឹមនៃទាសករ ត្រូវគោរពម្ចាស់របស់ខ្លួន ឲ្យស័ក្តិសមនឹងកិត្តិយសផង។ ពួកគេត្រូវតែធ្វើបែបនេះ ដើម្បីកុំឲ្យព្រះនាមព្រះអង្គម្ចាស់ និងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គត្រូវបានគេប្រមាថឡើយ។ ² ទាសករណាដែលមានចៅហ្វាយជាអ្នកជឿ កុំមានចិត្តមើលងាយលើគាត់អី ព្រោះគាត់គឺជាបងប្អូនទេ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេត្រូវតែបម្រើចៅហ្វាយរបស់ពួកគាត់ឲ្យអស់ពីចិត្ត។ ចំពោះចៅហ្វាយដែលមានអ្នកបម្រើជួយបម្រើការងារ ជាអ្នកជឿ និងមានសេចក្តីស្រឡាញ់។ ចូរបង្រៀន ហើយប្រកាសអំពីការទាំងនេះចុះ។ ³ ប្រសិនបើ អ្នកណាម្នាក់បង្រៀនតាមរបៀបផ្សេង ហើយមិនស្របតាមជំនឿដែលត្រឹមត្រូវ នោះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះជាម្ចាស់នៃយើង។ ប្រសិនបើ ពួកគេមិនយល់ស្របតាមសេចក្តីបង្រៀនដែលត្រឹមត្រូវ តាមសេចក្តីគោរពប្រតិបត្តិរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ⁴ អ្នកនោះមានសេចក្តីអំនួត ហើយគ្មានដឹងអ្វីសោះ។ គាត់គិតតែដៃជកយកឈ្នះ ដេញដោលអំពីនិយមរបស់ពាក្យ។ ពាក្យទាំងនោះធ្វើឲ្យមានការឈ្លាននីស ការរំលោភ លើសេចក្តីប្រមាថ និងសេចក្តីមិននិយាយដ៏អាក្រក់ ⁵ ព្រមទាំងនាំឲ្យមានជម្លោះឥតប្រយោជន៍រវាងមនុស្ស ដែលមានគំនិតគ្មានគុណផង។ ពួកគេបានបែរចេញពីសេចក្តីពិត។ ដោយពួកគេគិតថាការគោរពប្រតិបត្តិព្រះជាម្ចាស់ផ្លូវនាំឲ្យក្លាយជាអ្នកមាន។ ⁶ ចំណែកឯ ការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះជាម្ចាស់ដោយស្ម័គ្រចិត្ត ជាកម្រៃដ៏វិសេសអស្ចារ្យ។ ⁷ ដ្បិតពួកយើងមិនបាននាំយកអ្វីមកលើលោកីយ៍ទេ។ ពិតណាស់ពួកយើងក៏មិនអាចយកអ្វីចេញបានដែរ។ ⁸ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរឲ្យយើងមានចិត្តស្របជាមួយអាហារ និងសម្លៀកបំពាក់ដែលយើងមានចុះ។ ⁹ ចំណែកឯ អ្នកដែលចង់ក្លាយជាអ្នកមានទ្រព្យ នោះនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីល្អ និងអន្ទាក់។ ពួកគេនឹងធ្លាក់ទៅក្នុងសេចក្តីល្អល្មើសច្រើន ហើយមានសេចក្តីអន្តរាយ ព្រមទាំងធ្លាក់ក្នុងអ្វីដែលធ្វើឲ្យមនុស្សមានក្តីវិនាស និងត្រូវបំផ្លាញ។ ¹⁰ ដ្បិត ការដែលស្រឡាញ់ប្រាក់គឺជាឫសគល់នៃសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាង។ មានមនុស្សខ្លះ ដែលប្រាថ្នាចង់បានវា ហើយនាំឲ្យឃ្លាតឆ្ងាយពីជំនឿ ហើយចាក់ទម្ងន់ខ្លួនឯងជាមួយសេចក្តីសោកសៅជាច្រើន។ ¹¹ ប៉ុន្តែ បងប្អូនវិញ ឱអ្នកសំណប់របស់ព្រះជាម្ចាស់អើយ ចូរឲ្យអ្នកចាកចេញពីសេចក្តីទាំងអស់នោះ ហើយស្វែងរកសេចក្តីសុចរិត ការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះជាម្ចាស់ ជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអំណត់ និងសេចក្តីសុភាពវិញ។ ¹² ចូរតយុទ្ធដ៏ល្អបំផុតជាមួយសេចក្តីជំនឿ។ ចូរឈោងចាប់នូវជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលបានត្រាស់ហៅអ្នកមកទទួល។ វាគឺជាអ្វីដែលអ្នកបានឲ្យបន្ទាល់នៅមុខសាក្សីជាច្រើនដើម្បីដឹងពីអ្វីដែលល្អ។ ¹³ ខ្ញុំសូមផ្តាំឲ្យអ្នកនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះអង្គប្រទានអ្វីៗទាំងអស់ឲ្យមានជីវិត ហើយនៅចំពោះព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដែលព្រះមានព្រះបន្ទូលពីសេចក្តីពិតទៅលោកប៉ុនទាស ពីឡាត់ថា៖ ¹⁴ សូមរក្សាតាមបទបញ្ជាឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ដែលគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាន រហូតដល់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទយាងមក។ ¹⁵ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបើកសម្តែងឲ្យឃើញព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គ នៅពេលកំណត់មកដល់ គឺព្រះជាម្ចាស់តែមួយព្រះអង្គដ៏មានពរ មានអំណាចតែមួយ ជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ហើយជាព្រះអម្ចាស់ ដែលគ្រប់គ្រងលើច្បាប់ទាំងអស់។ ¹⁶ មានតែព្រះអង្គមួយប៉ុណ្ណោះដែលមិនចេះសុគត ហើយគង់នៅក្នុងពន្លឺដែលមិនអាចចូលជិតបាន។ គ្មាននរណាអាចមើលឃើញព្រះអង្គ ឬមិនអាចមើលឃើញព្រះអង្គឡើយ។ សូមព្រះនាមព្រះអង្គបានលឿឡើង ហើយមានព្រះចេស្ដាស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែន។ ¹⁷ ចូរប្រាប់ដល់ពួកអ្នកមានទ្រព្យនៅលើលោកីយ៍នេះ កុំឲ្យមានសេចក្តីអំនួតពេក និងកុំសង្ឃឹមនឹងទ្រព្យសម្បត្តិដែលមិនទៀងទាត់នោះឡើយ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេត្រូវមានសេចក្តីសង្ឃឹមលើព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ព្រះអង្គប្រទានមកដល់យើងនូវទ្រព្យសម្បត្តិដ៏ពិត ដើម្បីឲ្យយើងមានសេចក្តីអំណរ។ ¹⁸ ចូរប្រាប់ពួកគេឲ្យធ្វើការល្អ ក្លាយជាអ្នកមានទ្រព្យដោយសារការធ្វើអំពើល្អ មានចិត្តសប្បុរស ហើយប្រុងប្រៀបនឹងចែករំលែកផង។ ¹⁹ ក្នុងរបៀបនេះ ពួកគេនឹងប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកសម្រាប់ខ្លួនឯង ដើម្បីធ្វើជាគោលសម្រាប់ថ្ងៃក្រោយ ដូច្នេះហើយពួកគេនឹងទទួលបានជីវិតពិតអស់កល្បជានិច្ច។ ²⁰ លោកដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ ចូរការពារអ្វីដែលបានផ្ញើទុកនឹងអ្នក។ ចូរចៀសចេញពីការនិយាយសម្តីឥតប្រយោជន៍ និងពាក្យសម្តីដែលមិនពិតដែលច្រឡំ ហៅថាចំណេះដឹងផង។ ²¹ មានមនុស្សខ្លះប្រកាន់ចំពោះការទាំងនោះ ហើយពួកគេបានត្រឡប់ពីក្តីជំនឿ។ សូមព្រះគុណមាននៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។

Book: 2 Timothy

2 Timothy

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំប៉ូល ជាសាវ័ករបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ តាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ស្របតាមសេចក្តីសន្យានៃជីវិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ² ចំពោះធីម៉ូថេ កូនជាទីស្រឡាញ់ សូមប្រកបដោយព្រះគុណ សេចក្តីមេត្តាករុណា និងសេចក្តីសុខសាន្ត អំពីព្រះបិតា និងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងរាល់គ្នា។ ³ ខ្ញុំអរព្រះគុណដល់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលខ្ញុំបម្រើតាមរយៈបុព្វបុរសខ្ញុំ ដោយមនសិការបរិសុទ្ធ ដូចដែលខ្ញុំនឹកចាំពីអ្នកជានិច្ចពេលខ្ញុំអធិស្ឋានរំលឹកទាំងថ្ងៃ។ ⁴ ខ្ញុំនឹកចាំពីទីកន្លែងរបស់អ្នក បានជាខ្ញុំមានចិត្តចង់ឃើញអ្នក ដើម្បីឲ្យខ្ញុំបានពេញដោយអំណរ។ ⁵ ខ្ញុំបានចងចាំពីជំនឿស្មោះត្រង់របស់អ្នក ដែលដំបូងជាមួយលោកយាយឡូអ៊ីស ហើយម្តាយរបស់អ្នក គឺនាងអ៊ែនីស ហើយខ្ញុំជឿយ៉ាងច្បាស់ថា ជំនឿនោះនៅក្នុងអ្នកផងដែរ។ ⁶ នេះជាហេតុផលដែលខ្ញុំរំលឹកអ្នក ចូរធ្វើឲ្យអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលស្ថិតនៅក្នុងអ្នកតាមរយៈការដាក់ដៃលើអ្នក បានឆេះឡើងវិញ។ ⁷ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់មិនបានប្រទានឲ្យយើងមានវិញ្ញាណ ដែលភ័យខ្លាចឡើយ ប៉ុន្តែវិញ្ញាណមានអំណាច សេចក្តីស្រឡាញ់ និងមានវិន័យវិញ។ ⁸ ដូច្នេះមិនត្រូវខ្មាសអៀននឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះជាម្ចាស់ ឬដោយសារខ្ញុំ ប៉ូល ជាអ្នកជាប់ឃុំយ៉ាងឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ត្រូវរួមចំណែកក្នុងទុក្ខលំបាកសម្រាប់ដំណឹងល្អតាមរយៈប្បទានភាពរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁹ គឺព្រះជាម្ចាស់ហើយដែលបានសង្គ្រោះយើង និងត្រាស់ហៅយើងស្របតាមការត្រាស់ហៅដ៏វិសុទ្ធ។ ព្រះអង្គធ្វើបែបនេះ មិនមែនដោយសារការប្រព្រឹត្តរបស់យើងទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈគម្រោងការ និងព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គវិញ។ ព្រះអង្គប្រទានការទាំងអស់នេះមកយើង ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូមុនសម័យកាលទាំងអស់។ ¹⁰ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះសេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងហើយ ដោយការលេចមករបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង។ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូសេចក្តីស្តាប់ និងបាននាំយកជីវិតដែលគ្មានទីបញ្ចប់ មកក្នុងពន្លឺនៃដំណឹងល្អវិញ។ ¹¹ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់តែងតាំងខ្ញុំជាអ្នកប្រកាសដំណឹងល្អ និងជាសាវ័ក ហើយព្រមទាំងជាគ្រូបង្រៀនផងដែរ។ ¹² ដោយសារបុព្វហេតុនេះ ខ្ញុំត្រូវរងទុក្ខលំបាកការទាំងនេះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនខ្មាសទេ ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់ព្រះអង្គដែលខ្ញុំបានជឿ។ ខ្ញុំជឿជាក់ច្បាស់ថា ព្រះអង្គនឹងរក្សាអ្វីដែលបានផ្ញើទុកនឹងខ្ញុំរហូតដល់ថ្ងៃនោះឯង។ ¹³ ចូរនឹកចាំពីព្រះបន្ទូលដ៏ស្មោះត្រង់ ដែលអ្នកបានឮពីខ្ញុំ ទាំងមានជំនឿ និងសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ¹⁴ ការល្អដែលព្រះជាម្ចាស់រក្សាផ្ញើទុកនឹងអ្នក ចូរចែរក្សាតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ដែលគង់នៅក្នុងយើង។ ¹⁵ អ្នកដឹងហើយថា អ្នកទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងស្រុកអាស៊ីបានបែរចេញពីខ្ញុំហើយ។ ក្នុងក្រុមនេះមានឈ្មោះ គឺកេលុស និងហ៊ឺម៉ូតេន។ ¹⁶ សូមព្រះជាម្ចាស់ប្រទានសេចក្តីមេត្តាករុណា ដល់អ្នកផ្ទះរបស់អូនេសីម៉ូ ដ្បិតគាត់តែងតែនឹករំលឹកដល់ខ្ញុំ ហើយមិនបានខ្មាសគេដោយសារច្រវាក់របស់ខ្ញុំទេ។ ¹⁷ ពិតណាស់ ពេលខ្ញុំស្ថិតនៅក្រុងរ៉ូម គាត់ខិតខំស្វែងរកខ្ញុំ ហើយគាត់ក៏បានមករកខ្ញុំឃើញ។ ¹⁸ សូមព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់ឲ្យគាត់អាចស្វែងរកសេចក្តីមេត្តាករុណាពីព្រះជាម្ចាស់នៅថ្ងៃនោះផង។ គាត់បានរកគ្រប់វិធី ដើម្បីជួយខ្ញុំនៅក្រុងអេភេសូ ដូចអ្នកដឹងយ៉ាងច្បាស់ហើយ។

ជំពូក 2

¹ ហេតុដូច្នេះ កូនអើយ ចូរមានកម្លាំងនៅក្នុងព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ² ការអ្វីដែលអ្នកបានឮពីខ្ញុំនៅមុខសូរបន្ទាល់ជាច្រើន ចូរធ្វើទុកនឹងមនុស្សស្មោះត្រង់ ដែលអាចនឹងបង្រៀនបន្តទៅអ្នកផ្សេងៗទៀតបាន។ ³ ចូររួមទុកលំបាកជាមួយខ្ញុំ ប្រៀបដូចជាទាហានយ៉ាងល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូចុះ។ ⁴ គ្មានទាហានណាដែលបម្រើហើយ មានជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងការខ្វល់ខ្វាយពីជីវិតទៀតនោះទេ ដូច្នេះ គាត់គួរតែធ្វើឲ្យគាប់ចិត្តដល់អ្នកដែលកេណ្ឌខ្លួននោះវិញ។ ⁵ ប្រសិនបើមានណាម្នាក់ប្រកួតជាកីឡាករ អ្នកនោះនឹងមិនអាចទទួលក្នុងជ័យបានទេ លើកលែងតែប្រកួតគ្នាត្រឹមត្រូវតាមក្បួនច្បាប់វិញ។ ⁶ វាគឺជាការចាំបាច់ណាស់សម្រាប់កសិករ ដែលខំប្រឹងធ្វើការយ៉ាងលំបាក គាត់នឹងទទួលបានផលមុនគេ។ ⁷ សូមពិចារណាអំពីអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយចុះ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានឲ្យអ្នកយល់ដឹងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ⁸ សូមនឹកចាំពី ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះញាតិរបស់ព្រះបាទដាវីឌ ដែលបានរស់ពីសុគតឡើងវិញ តាមរយៈដំណឹងល្អដែលខ្ញុំបានប្រាប់។ ⁹ ដ្បិតអ្វីដែលខ្ញុំរងទុក្ខ ទាំងជាប់ចំណងប្រៀបដូចជាឧក្រិដ្ឋជន។ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនបានជាប់ច្រវាក់ទេ។ ¹⁰ ហេតុនេះហើយបានជាខ្ញុំស្ម័គ្រចិត្តគ្រប់ការទាំងអស់ សម្រាប់ពួកអ្នកដែលបានរើសតាំង ដើម្បីឲ្យពួកគេទទួលបានការសង្គ្រោះ ដែលមាននៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ស្របតាមសិរីរុងរឿងនៅអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ ¹¹ ពាក្យទាំងនេះអាចទុកចិត្តបានថា «ប្រសិនបើយើងស្លាប់ជាមួយព្រះអង្គ នោះយើងនឹងរស់នៅជាមួយព្រះអង្គ។» ¹² ប្រសិនបើយើងស្ម័គ្រចិត្ត នោះពួកយើងនឹងសោយរាជ្យរួមជាមួយព្រះអង្គដែរ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងបដិសេធព្រះអង្គវិញ នោះព្រះអង្គនឹងបដិសេធយើងដូចគ្នាដែរ។ ¹³ ប្រសិនបើយើងមិនស្មោះត្រង់ក៏ដោយ ក៏ព្រះអង្គនៅតែស្មោះត្រង់ដដែល ព្រោះព្រះអង្គមិនអាចបដិសេធព្រះអង្គផ្ទាល់បានឡើយ។ ¹⁴ សូមរំលឹកពួកគេអំពីការអស់ទាំងនេះ។ ចូរហាមប្រាមពួកគេនៅចំពោះមុខព្រះជាម្ចាស់ កុំឲ្យឈ្លោះប្រកែកគ្នាពីអត្ថន័យរបស់ពាក្យឡើយ។ ព្រោះពាក្យទាំងនេះឥតប្រយោជន៍ទេ។ ពាក្យទាំងនេះនាំឲ្យអន្តរាយដល់អស់អ្នកស្តាប់។ ¹⁵ ចូរខំប្រឹងប្រែងបង្ហាញខ្លួនអ្នក នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ដែលបានទទួលអ្នក ជាអ្នកបំពេញការងារ ដោយគ្មានហេតុផលណាត្រូវរៀនខ្មាស ដែលបានបង្រៀនព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។ ¹⁶ ត្រូវចៀសវាងការនិយាយឥតប្រយោជន៍ ដែលនាំយើងកាន់តែលែងគោរពប្រតិបត្តិព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁷ ការនិយាយរបស់ពួកគេនឹងប្រៀបបីដូចជាដំបៅរលួយ។ ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងនោះរួមមាន ហ៊ីមេនាស និងភីលេតជាដើម។ ¹⁸ អ្នកទាំងនោះបានភ្លេចសេចក្តីពិត។ ពួកគេនិយាយថា ការរស់ឡើងវិញបានកើតឡើងរួចមកហើយ។ ពួកគេក៏បានបង្វែរជំនឿអ្នកខ្លះដែរ។ ¹⁹ ទោះជាយ៉ាងណាក្តី ចូរចាក់ឫសរឹងមាំលើព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានបោះត្រាថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ស្គាល់អស់អ្នកណា ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងព្រះអង្គ» ហើយ «អស់អ្នកដែលអំពើនារកព្រះនាមព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវញែកខ្លួនចេញពីទុច្ចរិត។» ²⁰ នៅក្នុងផ្ទះស្តុកស្តម្ភ ពុំមែនមានត្រឹមតែមាស និងប្រាក់ប៉ុណ្ណោះទេ។ គឺមានប្រដាប់ធ្វើពីឈើ និងពីដីដែរ។ ខ្លះប្រើសម្រាប់ការល្អប្រសើរ ហើយខ្លះប្រើសម្រាប់ការអាប់ឱនវិញ។ ²¹ ប្រសិនបើមានណាម្នាក់សម្អាតខ្លួនឯងពីការអាប់ឱន គាត់នឹងបានប្រដាប់ល្អប្រសើរ។ គាត់បានញែកខ្លួនដោយឡែក ក៏មានប្រយោជន៍ដល់ចៅហ្វាយ ហើយបានរៀបចំសម្រាប់គ្រប់ការល្អទាំងអស់ផងដែរ។ ²² ចូរចៀសចេញពីសេចក្តីស្រឡាត់ស្រាវរបស់ក្មេងៗ។ ត្រូវប្រកាន់ខ្ជាប់សេចក្តីសុចរិត ជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ និងសេចក្តីមេត្តាជាមួយអ្នក ដែលស្រែករកព្រះជាម្ចាស់អស់អំពីចិត្តបរិសុទ្ធវិញ។ ²³ ប៉ុន្តែ ត្រូវបដិសេធសេចក្តីចោលម្សៀត និងសំណួរល្ងង់ខ្លៅវិញ។ អ្នកដឹងហើយថា សេចក្តីទាំងនេះនាំមកនូវការឈ្លោះប្រកែកគ្នា។ ²⁴ អ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់មិនត្រូវឈ្លោះប្រកែកគ្នាឡើយ។ ពិតណាស់គាត់គួរតែមានចិត្តសុភាពដល់មនុស្សទាំងអស់ ត្រូវចេះបង្រៀន ហើយមានចិត្តអំណត់ផង។ ²⁵ គាត់ត្រូវតែប្រដៅអប់រំអ្នក ដែលឈ្លោះជាមួយគាត់។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើឲ្យពួកគេប្រែចិត្ត ដើម្បីឲ្យបានដឹងពីសេចក្តីពិតវិញ។ ²⁶ ពួកគេនឹងភ្ញាក់ខ្លួនឡើងវិញ ហើយចាកចេញពីអន្ទាក់របស់អារក្ស ដែលបានទាក់ពួកគេជាប់ដើម្បីបម្រើគោលបំណងរបស់វា។

ជំពូក 3

¹ សូមដឹងថា នៅថ្ងៃចុងក្រោយនឹងមានទុក្ខលំបាកខ្លាំង។ ² ដ្បិត មនុស្សនឹងស្រឡាញ់តែខ្លួនឯង ជាអ្នកស្រឡាញ់ប្រាកដ មានអំនួត ក្រអឺតក្រអម ប្រមាថមើលងាយ មិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ មិនដឹងគុណ ហើយមានចិត្តមិនបរិសុទ្ធ។ ³ ពួកគេមិនស្រឡាញ់តាមរបៀបធម្មជាតិរបស់មនុស្ស មានចិត្តឈោរឈៅ និយាយមួលបង្កាច់គេ មិនចេះទប់ចិត្ត ប្រើអំពើហឹង្សា មិនចូលចិត្តការល្អ។ ⁴ ពួកគេមានចិត្តក្បត់ មានចិត្តធំ ចូលចិត្តនឹងការសប្បាយ ជាជាងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ ពួកគេមានលក្ខណៈជាអ្នកគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ ពួកគេបដិសេធព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអង្គ។ ចូរបែរចេញពីមនុស្សអស់ទាំងនោះ។ ⁶ ដ្បិត ក្នុងចំណោមពួកទាំងនោះ ជាមនុស្សចូលចិត្តចូលទៅផ្ទះរបស់គេ ហើយធ្វើឲ្យស្រីៗដែលល្ងង់ចាប់អារម្មណ៍។ ស្ត្រីទាំងនោះពោរពេញដោយអំពើបាប ហើយបណ្តោយតាមសេចក្តីបង់ប្រាថ្នាផ្សេងៗ។ ⁷ ស្ត្រីទាំងនោះតែងតែរៀនជានិច្ច ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចយល់ដល់សេចក្តីពិតឡើយ។ ⁸ ដូចគ្នានេះដែរ យ៉ានេស និងយ៉ាមប្រេសបានទាស់ទងនឹងលោកម៉ូសេ។ ហើយគ្រូបង្រៀនខុសឆ្គងតែងតែឈរទាស់ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត។ ពួកគេជាមនុស្សដែលមានគំនិតខូច ហើយជំនឿរបស់ពួកគេក៏ឥតប្រយោជន៍ដែរ។ ⁹ ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនមានការចម្រើនឡើងទៅមុខទៀតបានឡើយ។ ដ្បិតភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ពួកគេនឹងបើកបង្ហាញឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានដឹងច្បាស់ ដូចជាភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់បុរសទាំងនោះដែរ។ ¹⁰ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នកវិញ អ្នកបានដើរតាមសេចក្តីដែលខ្ញុំបង្រៀន កិរិយាប្រព្រឹត្ត បំណងចិត្ត ជំនឿ សេចក្តីស្រឡាញ់ ការអំណត់អត់ទ្រាំ។ ¹¹ ការបៀតបៀន ទុក្ខលំបាក និងអ្វីដែលបានកើតឡើងមកលើខ្ញុំ នៅក្នុងអាន់ទីយ៉ូក ក្រុងអ៊ីកូនាម និងក្រុងលីស្ត្រា។ ខ្ញុំបានស្និទ្ធនឹងសេចក្តីបៀតបៀន។ មិនដូចជាពួកគេទាំងនោះទេ ព្រះអម្ចាស់បានប្រោសខ្ញុំវិញ។ ¹² អស់អ្នកដែលចង់រស់ក្នុងការគោរពប្រតិបត្តិព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ នោះនឹងទទួលការបៀតបៀនផងដែរ។ ¹³ មនុស្សអាក្រក់ និងពួកឆបោក ព្រមទាំងមានសេចក្តីអាក្រក់កាន់តែខ្លាំងឡើងៗ។ ពួកគេនឹងនាំអ្នកផ្សេងទៀតឲ្យរង ដូចជាពួកគេនាំខ្លួនឯងឲ្យរងដែរ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ សម្រាប់អ្នក ចូរនៅជាប់អ្វីដែលអ្នកបានរៀន ហើយត្រូវជឿយ៉ាងប្រាកដវិញ។ អ្នកត្រូវដឹងថាសេចក្តីបង្រៀននេះបានមកពីអ្នកណា។ ¹⁵ អ្នកដឹងហើយថា តាំងពីក្មេងមក អ្នកបានស្គាល់បទគម្ពីរដ៏វិសុទ្ធ។ សេចក្តីទាំងនេះអាចធ្វើឲ្យអ្នកមានប្រាជ្ញា រហូតទទួលបានការសង្គ្រោះ ដោយសារជំនឿក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ។ ¹⁶ គ្រប់បទគម្ពីរទាំងអស់ សុទ្ធតែព្រះជាម្ចាស់បណ្តាលឲ្យតាក់តែងឡើង។ មានប្រយោជន៍សម្រាប់បង្រៀន កែតម្រូវ និងបណ្តុះបណ្តាលតាមសេចក្តីសុចរិត។ ¹⁷ ដូច្នេះ អ្នកសំណូមរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានសមត្ថភាព និងទទួលបានការបំប៉ន ដើម្បីបំពេញការល្អគ្រប់យ៉ាង។

ជំពូក 4

¹ ខ្ញុំសូមផ្តាំយ៉ាងអស់ពីចិត្តនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ដែលព្រះអង្គនឹងជំនុំជម្រះអស់ទាំងមនុស្សរស់ និងមនុស្សស្លាប់ គឺដោយសារតែដំណើរយាងមករបស់ព្រះអង្គ ព្រមទាំងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គផងដែរ។ ² ចូរប្រកាសព្រះបន្ទូលចុះ។ ចូរឲ្យគ្រឿងមន្ត្រីទទួលភាពស្រណុកសុខស្រួល និងភាពលំបាកផងដែរ។ ត្រូវដាស់តឿនគេ និងស្តីបន្ទោល ហើយកម្លាំងចិត្តរបស់គេ ដោយការអត់ធ្មត់ និងការបង្រៀនគ្រប់បែបយ៉ាង។ ³ ដ្បិតនឹងមានពេលវេលាមួយមកដល់ គឺនៅពេលមនុស្សមិនទ្រាំទ្រនឹងសេចក្តីបង្រៀនត្រឹមត្រូវទៀតបាន។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេនឹងប្រមូលគ្រូបង្រៀនជាច្រើន យល់ស្របតាមបំណងប្រាថ្នារបស់ពួកគេ។ សេចក្តីបង្រៀនទាំងនោះគ្រាន់តែពិរោះដល់ត្រចៀកប៉ុណ្ណោះ។ ⁴ ពួកគេនឹងបែរត្រចៀកឆ្ងាយពីសេចក្តីពិត ទៅស្តាប់រឿងព្រេងវិញ។ ⁵ ចំពោះអ្នកវិញ ចូរមានចិត្តនឹងផឹងគ្រប់ការទាំងអស់។ ចូរស្វិតស្វិនទុក្ខលំបាក និងខំប្រឹងផ្សាយដំណឹងល្អ ព្រមទាំងបំពេញកិច្ចការបម្រើឲ្យបានល្អផងដែរ។ ⁶ ដ្បិត ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីបូជាជីវិត។ ពេលវេលាដែលខ្ញុំត្រូវចាកចេញក៏បានមកដល់ហើយដែរ។ ⁷ ខ្ញុំបានប្រណាំងយ៉ាងល្អ រហូតដល់ទីផ្តាច់ព្រ័ត្រ ព្រមទាំងបានរក្សាជំនឿយ៉ាងមាំមួន។ ⁸ មកដល់សេចក្តីសុចរិតបានរៀបចំជាស្រេចទុកសម្រាប់ខ្ញុំ ដែលព្រះអម្ចាស់ជាចៅក្រមដ៏សុចរិត និងប្រទានមកខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ ហើយពុំមែនសម្រាប់ខ្ញុំតែម្នាក់ទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ការយាងមកវិញរបស់ព្រះអង្គ។ ⁹ ត្រូវខិតខំមកដល់ប្រញាប់។ ¹⁰ ដ្បិត លោកដេម៉ាសបានចាកចេញពីខ្ញុំហើយ។ គាត់ស្រឡាញ់លោកីយ៍នេះ ហើយគាត់បានទៅក្នុងថែស្សាឡូនិកហើយ។ លោកក្រេសង់បានទៅស្រុកកាឡាទី ហើយលោកទីតុសបានទៅស្រុកដាល់ម៉ាទា។ ¹¹ មានតែលោកលូកាទេ ដែលនៅជាមួយខ្ញុំ។ ចូរនាំលោកម៉ាកុស ហើយនាំគាត់ទៅជាមួយអ្នកផង ព្រោះគាត់អាចជួយបំពេញកិច្ចការរបស់ខ្ញុំ។ ¹² ខ្ញុំបានចាត់លោកទីយ៉ឹកុសទៅក្រុងអេភេសូហើយ។ ¹³ អារធីដែលខ្ញុំធ្វើនៅក្នុងការពូសជាមួយលោកទ្រអាស សូមយកវាពេលដែលអ្នកមកទីនេះ ហើយនិងសៀវភៅ ជាពិសេសសៀវភៅធ្វើពីស្បែក។ ¹⁴ លោកអ័លេក្សានត្រុស ដែលជាជាងស្ពាន់បានប្រព្រឹត្តសេចក្តីអាក្រក់គ្រប់យ៉ាងមកលើខ្ញុំ។ ព្រះអម្ចាស់នឹងតបស្នងដល់គាត់វិញ ទៅតាមទង្វើដែលគាត់បានប្រព្រឹត្តជាមិនខាន។ ¹⁵ អ្នកគួរតែប្រយ័ត្នខ្លួនឯងចំពោះការប្រឆាំងទាល់នឹងគាត់ ព្រោះគាត់ប្រឆាំងយ៉ាងខ្លាំងនឹងពាក្យរបស់ពួកយើង។ ¹⁶ នៅពេលខ្ញុំការពារខ្លួនដំបូងឡើយ គ្មានអ្នកណាឈរជាមួយខ្ញុំទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ គ្រប់គ្នាបោះបង់ខ្ញុំចោល។ សូមកុំឲ្យព្រះជាម្ចាស់ប្រកាន់ទោសគេឡើយ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ ព្រះអម្ចាស់បានគង់នៅខាងខ្ញុំ ហើយបានចម្រើនកម្លាំងដល់ខ្ញុំ ដូច្នេះហើយតាមរយៈខ្ញុំ ដំណឹងល្អបានប្រកាសគ្រប់ទីកន្លែង និងសម្រាប់ឲ្យសាសន៍ដទៃទាំងអស់ដែលបានឮផងដែរ។ ព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះខ្ញុំចេញពីមាត់គោ។ ¹⁸ ព្រះអម្ចាស់នឹងសង្គ្រោះរូបខ្ញុំ ឲ្យចេញពីការអាក្រក់ទាំងអស់ និងសង្គ្រោះខ្ញុំសម្រាប់ព្រះរាជ្យនៃស្ថានបរមសុខ។ សូមថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអម្ចាស់ដ៏នៅអស់កល្បជាអង្វែងតរៀងទៅ! អាម៉ែន។ ¹⁹ សូមជម្រាបសួរនាងព្រីសីល លោកអ៊ីគីឡា ហើយទាំងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកអូនេស៊ីក៍រផងដែរ។ ²⁰ លោកអេវ៉ាសូសដែលស្ថិតនៅក្នុងកូរិនថូស ប៉ុន្តែ លោកទ្រកីម ខ្ញុំបានទុកគាត់នៅក្នុងមីលេត ព្រោះគាត់មានជំងឺ។ ²¹ សូមមកជាប្រញាប់ មុនរដូវរងារមកដល់។ សូមជម្រាបសួរមក លោកអុីប៊ូឡុស លោកពូដេន លោកលីណុស និងនាងក្លូឌា ព្រមទាំងបងប្អូនទាំងអស់ដែរ។ ²² សូមព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយវិញ្ញាណរបស់អ្នក។ សូមព្រះគុណបានស្ថិតនៅជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា។

Book: Titus

Titus

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូលជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដោយសារជំនឿបានក្លាយជាប្រជារាស្ត្រ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស និងស្គាល់ សេចក្តីពិត និងជាអ្នកដែលព្រមទទួលការគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះអង្គ ² ដោយជឿជាក់ថា នឹងទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយព្រះអង្គមិនកុហកសោះឡើយ និងបានសន្យាតាំងពីមុនកាលសម័យទាំងអស់។ ³ នៅពេលកំណត់ ព្រះអង្គបានបើកសម្តែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ គឺថាព្រះអង្គបានទុកព្រះហឫទ័យលើខ្ញុំ ដើម្បីក្លាយជាអ្នកប្រកាសដំណឹងល្អ។ ខ្ញុំបានធ្វើការនេះតាមបញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង។ ⁴ ជូនចំពោះលោកទីតុសជាភូតដ៏ពិតនៅក្នុងជំនឿមគ្នា។ សូមព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតា និងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើងប្រទានព្រះគុណ និងសេចក្តី សុខសាន្ត។ ⁵ តាមរយៈគោលបំណងនេះ ខ្ញុំបានទុកអ្នករាល់គ្នាឲ្យនៅលើកោះក្រៃត ដើម្បីឲ្យអ្នកបានរៀបចំសណ្តាប់ធ្នាប់ ដែលមិនទាន់បានរៀបរយនៅឡើយ និងតែងតាំងពួកចាស់ទុំនៅតាមក្រុងទាំងអស់ ដូចដែលខ្ញុំបានបង្គាប់អ្នករួចហើយ។ ⁶ ចាស់ទុំត្រូវតែជាអ្នកដែលគ្មានកំហុស មានភរិយាតែមួយ មានកូនចៅជា អ្នកដែលមានជំនឿ ហើយគ្មាននរណាចោទប្រកាន់ថាជាមនុស្សទុច្ចរិត និងគ្មានសីលធម៌នោះទេ។ ⁷ ជាការចាំបាច់ណាស់សម្រាប់អ្នកមើលការខុសត្រូវ ក្នុងនាមអ្នកគ្រប់គ្រងដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវតែជាមនុស្សដែលគ្មានកំហុស។ គាត់មិនត្រូវវាយឬកក្រើតក្រទម មិនឆាប់ខឹង មិនចំណូលស្រា មិនចេះ ល្បោះប្រកែក ឬជាមនុស្សលោភលន់ឡើយ។ ⁸ ផ្ទុយទៅវិញ គាត់ត្រូវតែជាមនុស្សចៅហ្វាយទាក់ ស្រឡាញ់ការល្អ។ គាត់ជាមនុស្សដឹងខុសត្រូវ សុចរិត បរិសុទ្ធ និងចេះគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង។ ⁹ គាត់ត្រូវតែប្រកាន់ភ្ជាប់តាមព្រះបន្ទូលដ៏ពិត ដែលបានបង្រៀនរួចហើយ ដូច្នេះហើយ គាត់អាចមានសមត្ថភាពលើកទឹកចិត្តអ្នកដទៃ តាមសេចក្តីបង្រៀនត្រឹមត្រូវ និងអាចកែតម្រូវអ្នកដែលជំទាស់នឹងគាត់វិញ។ ¹⁰ ដ្បិត មនុស្សជាច្រើនជាអ្នកបះបោរ ជាពិសេសគឺអ្នកដែលបានកាត់ស្បែក រីឯពាក្យរបស់ពួកគេគឺតប្រយោជន៍ ពួកគេបោកបញ្ឆោតហើយដឹកនាំមនុស្សឲ្យដើរផ្លូវខុស។ ¹¹ យើងចាំបាច់ត្រូវបញ្ឈប់ពួកគេ។ ពួកគេបង្រៀននូវអ្វីដែលមិនគប្បីបង្រៀន ដើម្បីយកកម្រៃដោយគ្មានភាពង្រៀនខ្មាស់ និងធ្វើឲ្យមានការបែកបាក់ក្នុងគ្រួសារជាច្រើន។ ¹² មានម្នាក់នៅក្នុងចំណោមមជ្ឈមណ្ឌល ដែលជាពាក្យបានពោលថា៖ «អ្នកស្រុកក្រៃតសុទ្ធតែជាអ្នកកុហក ហើយជាមនុស្សអាក្រក់ជាសត្វគិរីច្នាស និងជាមនុស្សក្នុងដែលល្បោភស៊ី។ ¹³ ពាក្យនេះពិតណាស់ ដូច្នេះហើយ ត្រូវកែតម្រូវពួកគេយ៉ាងតឹងរឹង ដើម្បីឲ្យពួកគេមានជំនឿកាន់តែរឹងមាំឡើង។ ¹⁴ កុំឲ្យជាប់ចិត្តនឹងរឿងព្រេងរបស់សាសន៍យូដា ឬបទបញ្ជារបស់ពួកអ្នកដែលបោកបញ្ឆោតពីសេចក្តីពិត។ ¹⁵ ចំពោះអ្នកដែលបរិសុទ្ធ នោះអ្វីៗសុទ្ធតែបរិសុទ្ធ រីឯអ្នកដែលមានចិត្តសៅហ្មងនិងមិនជឿ នោះអ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែមិនបរិសុទ្ធ ព្រោះប្រាជ្ញា និងមនសិការរបស់ពួកគេសុទ្ធតែសៅហ្មង។ ¹⁶ ពួកគេអះអាងថា គេស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ ប៉ុន្តែ ពួកគេបែរជាបដិសេធព្រះអង្គតាមរយៈការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេទៅវិញ។ ពួកគេសុទ្ធតែជាមនុស្សគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម ហើយជាមនុស្សដែលមិនស្តាប់បង្គាប់ និងមិនអាចប្រព្រឹត្តអំពើល្អបានឡើយ។

ជំពូក 2

¹ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នកវិញ ត្រូវនិយាយតែណាដែលស្របតាមសេចក្តីបង្រៀនដ៏ស្មោះត្រង់។ ² ពួកបុរសវ័យចំណាស់ ត្រូវតែជាមនុស្សស្ងួតបូត មានភាពថ្លៃថ្នូរ មានសុភវិនិច្ឆ័យ មានជំនឿស្អាតស្អំ មានសេចក្តីស្រឡាញ់ និងចេះស៊ូទ្រាំ។ ³ ពួកស្ត្រីវ័យចំណាស់ក៏ដូច្នេះដែរ ត្រូវតែមានកិរិយាមារយាទសម ជាអ្នកដែលគោរព មិននិយាយដើមគេ មិនចំណូលស្រា និងគួរតែបង្រៀននូវសេចក្តីល្អៗវិញ។ ⁴ ដើម្បីជួយអប់រំស្ត្រីៗដែលនៅក្មេង ឲ្យចេះស្រឡាញ់ស្វាមី និងកូនៗរបស់ខ្លួន។ ⁵ ពួកគេគួរតែអប់រំស្ត្រីទាំងនោះឲ្យមានចិត្តបរិសុទ្ធ ជាស្ត្រីមេផ្ទះដ៏ល្អ និងគោរពចុះចូលនឹងស្វាមីរបស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន។ ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យនរណាម្នាក់ ប្រមាថព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ⁶ រីឯពួកយុវជនវិញ ចូលលើកទឹកចិត្តពួកគេឲ្យមានសុភវិនិច្ឆ័យគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ ⁷ ចូរបង្ហាញ និងបង្រៀនអំពើល្អរបស់អ្នក ជាគំរូដល់គេ ដោយបង្ហាញពីភាពស្អាតស្អំ និងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់អ្នក។ ⁸ និយាយពាក្យសម្តីដែលល្អៗ ដោយមិនឲ្យគេរិះគន់បាន ដូច្នេះ អស់អ្នកដែលជំនាស់នឹងត្រូវរៀនខ្មាស់ ពីព្រោះគេគ្មានអ្វីនិយាយអាក្រក់ពីយើងបានឡើយ។ ⁹ ពួកអ្នកខ្ញុំបម្រើត្រូវស្តាប់បង្គាប់ម្ចាស់របស់ខ្លួន ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ ពួកគេត្រូវផ្តាច់ចិត្ត និងមិនត្រូវប្រកែកជាមួយម្ចាស់ឡើយ។ ¹⁰ ពួកគេមិនគួរលួចបន្លំ ម្ចាស់ឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ពួកគេត្រូវបង្ហាញនូវជំនឿដ៏ល្អ ដើម្បីលើកកម្ពស់សេចក្តីបង្រៀន អំពីព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ¹¹ ព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងទៅកាន់មនុស្សទាំងអស់។ ¹² ហើយអប់រំយើងឲ្យលះចោលការមិនគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ ហើយបដិសេធសេចក្តីបងប្រាថ្នាខាងសាច់ឈាម ដើម្បីអប់រំយើងឲ្យរស់នៅដោយសេចក្តីសុចរិត និងត្រឹមត្រូវដោយការគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងសម័យនេះ។ ¹³ ខណៈពេលដែលយើងរង់ចាំទទួលសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកយើង ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះដ៏ប្រសើរឧត្តមបំផុត និងជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ពួកយើង ព្រះអង្គនឹងបើកសម្តែងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁴ ព្រះយេស៊ូបានលះបង់ព្រះជន្មព្រះអង្គជំនួសយើង ដើម្បីដោះយើងឲ្យរួចពីការរំលងច្បាប់ទាំងអស់ និងជម្រះយើងឲ្យបានវិសុទ្ធជ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់ និងជាប្រជារាស្ត្រដ៏រស់រវើក ដែលយកចិត្តទុកដាក់ប្រព្រឹត្តអំពើល្អគ្រប់យ៉ាង។ ¹⁵ ចូរនិយាយ និងលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក។ ចូរកែតម្រូវដោយប្រើសិទ្ធិអំណាចពេញទី។ កុំឲ្យនរណាម្នាក់មើលងាយអ្នកឡើយ។

ជំពូក 3

¹ ចូរដាស់តឿនដល់បងប្អូនឲ្យគោរពចុះចូលនឹងអាជ្ញាធរ រដ្ឋអំណាច ព្រមទាំងស្តាប់បង្គាប់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តអំពើល្អគ្រប់យ៉ាង។ ² ចូរដាស់តឿនពួកគេកុំឲ្យមើលងាយនរណាម្នាក់ ហើយក៏កុំឲ្យពួកគេទាស់ប្រឆាំង តែចូរឲ្យគេមានចិត្តសប្បុរសនិងបង្ហាញពីចិត្តសុភាពរាបសាច់ពោះមនុស្សទាំងអស់វិញ។ ³ កាលពីដើម ពួកយើងក៏ជាមនុស្សគិតខ្លី និងមិនស្តាប់បង្គាប់ដែរ។ យើងបានរង្វេង និងជាទាសករខាងលេចក្តីប៉ងប្រាថ្នា ព្រមទាំងភាពស្រីបស្រាលគ្រប់បែបយ៉ាងដែរ។ យើងបានរស់នៅក្នុងការអាក្រក់ និងច្រណែនឈ្មាសីស។ យើងជាមនុស្សដែលគួរឲ្យស្អប់ខ្ពើម ព្រមទាំងស្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមកផង។ ⁴ ប៉ុន្តែ នៅពេលសេចក្តីសប្បុរសរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គ ចំពោះមនុស្សបានបើកសម្តែង ⁵ ពុំមែនមកពីយើងបានប្រព្រឹត្តសេចក្តីសុចរិតនោះទេ គឺដោយសារព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា របស់ព្រះអង្គបានសង្គ្រោះយើង។ ព្រះអង្គបានសង្គ្រោះយើងតាមរយៈការលាងជម្រះឲ្យកើតជាថ្មី និងប្រទានជីវិតថ្មីតាមរយៈព្រះវិញ្ញាណជីវិតសុទ្ធ។ ⁶ ព្រះអង្គបានចាក់បង្ហូរព្រះវិញ្ញាណជីវិតសុទ្ធយ៉ាងបរិបូរ មកលើយើងតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង។ ⁷ ព្រះអង្គសង្គ្រោះយើង ដោយរាប់យើងជាសុចរិត តាមរយៈព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ ដូច្នេះយើងបានទទួលជីវិតអស់កល្បជានិច្ចទុកជាមរតក ដោយសេចក្តីសង្ឃឹមរបស់យើង។ ⁸ ព្រះបន្ទូលនេះគួរឲ្យជឿទុកចិត្តបាន។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកនិយាយពាក្យនេះ ដោយជឿជាក់ក្នុងចិត្តថា អស់អ្នកណាដែលទុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់ នឹងមានចិត្តស្មោះសរុបប្រព្រឹត្តអំពើល្អដែលព្រះអង្គបានបង្គាប់។ សេចក្តីទាំងនេះជាការល្អប្រសើរ និងមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សលោក។ ⁹ ចូរចៀសចេញពីការស្អប់ខ្ពើមដោយជំនឿ និងពីបញ្ជីរងគ្រោះ ការឈ្លោះប្រកែក និងជម្លោះអំពីគម្ពីរវិន័យ ដ្បិតការទាំងអស់នេះជាការឥតប្រយោជន៍ និងឥតបានការអ្វីទាំងអស់។ ¹⁰ ចូរបដិសេធអ្នកណាដែលបង្កការបែកបាក់គ្នា ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា បន្ទាប់ពីការដាស់តឿនមួយម្តងពីរម្តងរួចហើយ បណ្តាញគេឲ្យចេញទៅ ¹¹ ដោយដឹងថាជនប្រភេទនេះបានផ្លាស់ប្តូរពីការល្អ ហើយមកប្រព្រឹត្តអំពើបាបហើយគេនឹងដាក់ទោសខ្លួនឯង។ ¹² ពេលខ្ញុំបានចាត់លោកអើតម៉ាស ឬលោកទីយ៉ែកូសឲ្យទៅរកអ្នក ចូរបញ្ជាប់មករកខ្ញុំនៅទីក្រុងនីកូប៉ូល ជាកន្លែងខ្ញុំត្រូវស្នាក់នៅរដូវរងារ។ ¹³ ចូរខិតខំជួយលោកសេណាសជាមេធាវី និងលោកអ័ប៉ូឡូសឲ្យបន្តដំណើរទៅមុខ ទៀត កុំឲ្យពួកគេខ្វះអ្វីឡើយ។ ¹⁴ ត្រូវឲ្យបងប្អូនយើងខិតខំធ្វើការល្អផង សម្រាប់បំពេញសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់ទាំងឡាយ ដើម្បីកុំឲ្យគេឡប់ជាមនុស្សមិនបង្កើតផលឡើយ។ ¹⁵ បងប្អូនទាំងអស់ដែលនៅជាមួយខ្ញុំក៏ជម្រាបសួរមកអ្នកដែរ។ ចូរជម្រាបសួរដល់ពួកអ្នករួមជំនឿ ដែលស្រឡាញ់យើងផង។ សូមឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ។

Book: Philemon

Philemon

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ប៉ូល នៅជាប់ឃុំយ៉ាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ និងលោកធីម៉ូថេជាបងប្អូន សូមជម្រាបមកលោកភីលេម៉ូនជាទីស្រឡាញ់ ដែលចូលរួមការងារជាមួយយើង ² សូមជម្រាបមកប្អូនស្រីអាប៉ា ហើយជម្រាបមកលោកអ៊ីរីយ៉ាដែលតយុទ្ធរួមជាមួយយើង ព្រមទាំងសូមជម្រាបមកក្រុមជំនុំដែលប្រជុំគ្នាក្នុងផ្ទះរបស់លោកប្អូន។ ³ សូមព្រះព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តដល់បងប្អូនពីព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតា និងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាអម្ចាស់របស់យើង។ ⁴ ពេលខ្ញុំអធិស្ឋានខ្ញុំតែងតែដំណាលពីលោកប្អូន។ ខ្ញុំតែងតែអរព្រះគុណដ៏ព្រះជាម្ចាស់របស់ខ្ញុំជានិច្ច។ ⁵ ដ្បិត ខ្ញុំបានឮអំពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និងជំនឿរបស់លោកប្អូន នៅចំពោះព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ និងចំពោះអ្នករួមជំនឿទាំងអស់។ ⁶ ខ្ញុំអធិស្ឋានសូមឲ្យមានការរួមរស់ក្នុងជំនឿ ជំរុញចិត្តលោកប្អូនឲ្យស្គាល់ច្បាស់ នូវការល្អគ្រប់យ៉ាង ដែលយើងត្រូវធ្វើថ្វាយព្រះគ្រីស្ទ។ ⁷ ខ្ញុំពិតជាមានអំណរ និងការលើកទឹកចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារឃើញសេចក្តីស្រឡាញ់របស់លោកប្អូន ព្រោះចិត្តរបស់ប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធបានឆ្លុះស្បើយដោយសារលោកប្អូន។ ⁸ ទោះបីខ្ញុំមានសិទ្ធិគ្រប់ទាំងអស់នឹងបង្គាប់លោកប្អូន ក្នុងនាមព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យធ្វើអ្វីដែលលោកប្អូនត្រូវធ្វើក៏ដោយ ⁹ ក៏ព្រោះតែសេចក្តីស្រឡាញ់ទើបខ្ញុំមកអង្វរលោកប្អូន។ ខ្ញុំ ប៉ូល ដែលមានវ័យកាន់តែចាស់ហើយ ឥឡូវនេះក៏ជាប់ឃុំយ៉ាង ព្រោះតែព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូថែមទៀតផង។ ¹⁰ ខ្ញុំសូមអង្វរលោកប្អូនអំពីកូនរបស់ខ្ញុំ គឺអូនេស៊ីម ដែលខ្ញុំបានបង្កើតនៅពេលជាប់ឃុំយ៉ាង។ ¹¹ ពីដើម គាត់គ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់លោកប្អូនមែន ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះគាត់ពិតជាមានប្រយោជន៍ដល់លោកប្អូន ក៏ដូចជាមានប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំដែរ។ ¹² ខ្ញុំសូមចាត់គាត់ ឲ្យវិលមករកលោកប្អូនវិញ ដែលគាត់ប្រៀបបីដូចជាដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំ។ ¹³ ខ្ញុំក៏មានបំណងចង់ទុកគាត់នៅជាមួយខ្ញុំដែរ ដើម្បីឲ្យនៅបម្រើខ្ញុំជំនួសលោកប្អូន ក្នុងពេលខ្ញុំជាប់ឃុំយ៉ាង ព្រោះតែដំណឹងល្អនេះ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនចង់ធ្វើអ្វីដោយមិនមានការយល់ព្រមពីលោកប្អូនឡើយ។ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យការប្រព្រឹត្តល្អរបស់ប្អូន ធ្វើទាំងទើសទាល់នោះទេ គឺធ្វើដោយស្ម័គ្រចេញពីចិត្តវិញ។ ¹⁵ ប្រហែលជាគាត់ត្រូវតែឃ្លាតឆ្ងាយពីលោកប្អូនមួយរយៈ ដើម្បីឲ្យលោកប្អូនបានទទួលគាត់វិញជាដរាបតទៅ ¹⁶ មិនមែនក្នុងឋានៈជាខ្ញុំបម្រើទៀតនោះទេ គឺក្នុងឋានៈជាបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់ ជាមនុស្សពិសេសបំផុតសម្រាប់ខ្ញុំ។ គាត់ជាបងប្អូនដ៏ជាទីស្រឡាញ់យ៉ាងខ្លាំងរបស់ខ្ញុំ ហើយចំពោះលោកប្អូន គាត់ក៏រឹតតែជាទីស្រឡាញ់ថែមទៀត ទាំងខាងលោកីយ៍ ទាំងខាងព្រះអម្ចាស់។ ¹⁷ ដូច្នេះ ប្រសិនបើលោកប្អូនចាត់ទុកខ្ញុំជាបងប្អូនរួមជំនឿមែន សូមទទួលយកគាត់ឲ្យបានដូចជាទទួលយកខ្ញុំដែរ។ ¹⁸ ប្រសិនបើ គាត់ធ្វើអ្វីខុសចំពោះលោកប្អូន ឬប្រសិនបើគាត់ជំពាក់អ្វីលោកប្អូន សូមគិតលើខ្ញុំចុះ។ ¹⁹ ខ្ញុំ ប៉ូល ខ្ញុំសរសេរពាក្យទាំងនេះដោយដៃខ្ញុំផ្ទាល់ថា ខ្ញុំនឹងសងលោកប្អូនវិញ (តែខ្ញុំមិនចាំបាច់រំលឹកទេថា លោកប្អូនក៏នៅជំពាក់ខ្ញុំដែរនោះទេ)។ ²⁰ លោកប្អូនអើយ សូមលោកប្អូនមេត្តាជួយខ្ញុំ ដោយយល់ដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ ហើយសូមធ្វើឲ្យចិត្តខ្ញុំបានឆ្លុះស្បើយក្នុងអង្គព្រះគ្រីស្ទផង។ ²¹ ខ្ញុំសូមសរសេរមកលោកប្អូន ដោយភាពជឿជាក់ថា លោកប្អូនមុខជាស្តាប់តាមសំណូមពររបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំក៏ដឹងថា លោកប្អូននឹងធ្វើលើសពីពាក្យដែលខ្ញុំសុំនេះទៅទៀត។ ²² ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ សូមលោកប្អូនរៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់ឲ្យខ្ញុំស្នាក់នៅផង ដ្បិតខ្ញុំសង្ឃឹមថា ដោយសារបងប្អូនបានទទួលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ឲ្យខ្ញុំ នោះខ្ញុំនឹងបានមកជួបបងប្អូនជាក់ជាមិនខាន។ ²³ លោកអេប៉ាប្រាសដែលបានជាប់ឃុំយ៉ាងជាមួយនឹងខ្ញុំ ព្រោះតែព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ សូមជម្រាបសួរមកលោកប្អូន ²⁴ ហើយព្រមទាំងលោកម៉ាកុស លោកអ៊ីរីស្តាក លោកដេម៉ាស និងលោកលូកា ដែលរួមការងាររបស់ខ្ញុំដែរ។ ²⁵ សូមព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ គ្រីស្ទនៃយើង ស្ថិតនៅជាប់ជាមួយវិញ្ញាណរបស់លោកប្អូន។ អាម៉ែន។

Book: Hebrews**Hebrews****ជំពូក 1**

¹ កាលពីដើម ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកកាន់បុព្វបុរសយើងតាមរយៈពួកព្យាករី ច្រើនលើកច្រើនសារ និងប្រែប្រួលផ្សេងៗជាច្រើន។ ² ប៉ុន្តែនៅសម័យចុងក្រោយបង្អស់ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងរាល់គ្នា តាមរយៈព្រះបុត្រាវិញ ព្រះអង្គបានប្រគល់អ្វីៗទាំងអស់ឲ្យព្រះបុត្រាគ្រប់គ្រងជាមរតក។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតពិភពទាំងមូល ដោយសារព្រះបុត្រា។ ³ ព្រះបុត្រាជាពន្លឺនៃសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងមានលក្ខណៈដូចព្រះអង្គបេះបិទ។ ព្រះបុត្រាទ្រទ្រង់អ្វីៗទាំងអស់ដោយសារព្រះបន្ទូលពេញប្រទានភាព។ លុះព្រះអង្គប្រោសមនុស្សឲ្យបានវិសុទ្ធជ្រាបចិត្តពីបាបរួចហើយ ទ្រង់ក៏គង់នៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត។ ⁴ ព្រះបុត្រាបានទទួលព្រះនាមប្រសើរលើសពួកទេវតាយ៉ាងណា ទ្រង់ក៏ទទួលបានប្រសើរជាងពួកទេវតាយ៉ាងនោះដែរ។ ⁵ តើព្រះជាម្ចាស់ធ្លាប់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ទេវតាណាថា៖ «ព្រះអង្គជាបុត្ររបស់យើង នៅថ្ងៃនេះ យើងបានទទួលព្រះអង្គធ្វើជាបុត្រ» ឬមានព្រះបន្ទូលថា៖ «តើយើងនឹងធ្វើជាបិតារបស់ព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គនឹងទៅជាបុត្ររបស់យើងដែរឬទេ?» ⁶ មួយវិញទៀត ពេលព្រះជាម្ចាស់ចាត់បញ្ជូនបុត្រច្បងមកផែនដីនេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទេវតាទាំងអស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះបុត្រា»។ ⁷ ចំពោះពលទេវតាវិញ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ព្រះអង្គជាព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបង្កើតទេវតាជាវិញ្ញាណ ហើយអ្នកបម្រើព្រះអង្គជាអណ្តាតភ្លើង»។ ⁸ ចំពោះព្រះបុត្រាវិញ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «បពិត្រ ព្រះជាម្ចាស់បល្ល័ង្កព្រះអង្គនៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។ ហើយព្រះរាជ្យរបស់ព្រះអង្គជារាជ្យប្រកបដោយយុត្តិធម៌។ ⁹ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យសេចក្តីសុចរិត និងមិនសព្វព្រះហឫទ័យនឹងអំពើទុច្ចរិត។ ហេតុដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះរបស់ព្រះអង្គបានចាក់ប្រេងអភិសេកព្រះអង្គ ដោយប្រេងនៃអំណរលើសលប់ជាងមិត្តភក្តិរបស់ព្រះអង្គទៅទៀត»។ ¹⁰ កាលដើមដំបូងបង្អស់ ព្រះអង្គបានបង្កើតគ្រឹះផែនដី ហើយផ្ទៃមេឃក៏ជាស្នាព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ¹¹ ផែនដី និងផ្ទៃមេឃមុខជារលាយបាត់ទៅអស់ តែព្រះអង្គនៅស្ថិតស្ថេររហូត។ ផែនដី និងផ្ទៃមេឃមុខជាចាស់ទៅៗ ដូចសម្លៀកបំពាក់។ ¹² ព្រះអង្គនឹងបត់ទាំងផែនដី និងទាំងផ្ទៃមេឃទុក ដូចគេបត់អាវធំ ។ ផែនដី និងផ្ទៃមេឃនឹងត្រូវរលាយទៅដូចសម្លៀកបំពាក់។ ចំពោះព្រះអង្គវិញ ព្រះអង្គមិនចេះប្រែព្រះទ័យឡើយ ហើយព្រះធន្ទាយរបស់ព្រះអង្គក៏មិនចេះអស់ដែរ។ ¹³ ចុះតើទេវតាមួយណា ដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់គ្រប់ពេលថា៖ «ចូរអង្គុយនៅខាងស្តាំយើង រហូតយើងបង្ហាបខ្នាំងសត្រូវព្រះអង្គដាក់ក្រោមព្រះបាទាព្រះអង្គ?» ¹⁴ តើទេវតាទាំងអស់មិនមែនជាវិញ្ញាណដែលបម្រើព្រះជាម្ចាស់ ហើយត្រូវព្រះអង្គបញ្ជូនឲ្យមកមើលថែអ្នក ដែលត្រូវទទួលការសង្គ្រោះជាមរតកដែរឬទេ?

ជំពូក 2

¹ ហេតុដូច្នេះ យើងត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះកិច្ចការដែលយើងបានឮ ដើម្បីកុំឲ្យយើងត្រូវសាត់បាត់ឆ្ងាយ។ ² ដ្បិតបើព្រះបន្ទូលដែលព្រះជាម្ចាស់បានផ្ញើ តាមរយៈពួកទេវតា មានប្រសិទ្ធភាព ធ្វើឲ្យមនុស្សប្រព្រឹត្តល្មើស និងមិនស្តាប់បង្គាប់គ្រប់គ្នា ទទួលទោសយ៉ាងនេះទៅហើយ។ ³ ចុះតើធ្វើដូចម្តេចឲ្យយើងរួចខ្លួនបាន បើយើងធ្វេសប្រហែសនឹងការសង្គ្រោះដូច្នេះ? គឺការសង្គ្រោះដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រកាស និងបញ្ជាក់ប្រាប់យើង ដែលបានឮរួចមកហើយ។ ⁴ ជាមួយគ្នានេះដែរ ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់សក្ខីភាព តាមរយៈទិសម្កាល់ ឫទ្ធិបាដិហារីយ៍ និងការអស្ចារ្យទាំងឡាយ ព្រមទាំងបានចែកអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ ស្របតាមព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ។ ⁵ ដ្បិត ពុំមែនជាពួកទេវតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ដែលព្រះអង្គប្រគល់ឲ្យគ្រប់គ្រងពិភពលោក ដូចយើងធ្លាប់និយាយនោះទេ។ ⁶ ផ្ទុយទៅវិញ មានមនុស្សបានផ្តល់សក្ខីភាពនៅកន្លែងមួយថា៖ «តើបុត្រមនុស្សជាតិបានជាព្រះជាម្ចាស់នឹកនាដល់គេម្តេច? ឬក៏បុត្រមនុស្សដែលបងប្អូនគ្នាយកចិត្តទុកដាក់?» ⁷ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សឲ្យមានឋានៈតូចជាងពួកទេវតាតែបន្តិចប៉ុណ្ណោះ តែបងប្អូនរាល់គ្នាទទួលបានមកដល់ ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង និងកិត្តិយស។ ⁸ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្ក្រាបអ្វីៗទាំងអស់ ឲ្យនៅក្រោមបានដឹងពួកគេ។ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់បានបង្ក្រាបអ្វីៗទាំងអស់ឲ្យចុះចូលនឹងព្រះអង្គ គឺគ្មានអ្វីមួយនៅសេសសល់ ពុំចុះចូលនឹងព្រះអង្គឡើយ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះយើងឃើញថា អ្វីទាំងអស់ពុំទាន់ចុះចូលនឹងព្រះអង្គនៅឡើយទេ។ ⁹ ប៉ុន្តែ យើងឃើញថា ម្នាក់ដែលតូចជាងពួកទេវតា តែមួយរយៈខ្លីប៉ុណ្ណោះ គឺព្រះយេស៊ូវដែលបានរងទុក្ខលំបាក និងសោយទិវង្គត ហើយព្រះអង្គទទួលបានមកដល់ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង និងកិត្តិយស។ ឥឡូវនេះ ដោយសារព្រះគុណ ព្រះអង្គបានភ្ញាក់រស់ឡើងវិញ បង្កើនសម្រាប់មនុស្សគ្រប់គ្នា។ ¹⁰ ដ្បិត ពិតជាសក្តិសមណាស់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះអ្វីៗទាំងអស់កើតឡើងដើម្បីថ្វាយព្រះអង្គ តាមរយៈព្រះអង្គ និងនាំកូនៗជាច្រើន ឲ្យទទួលបានសិរីរុងរឿង។ សក្តិសមណាស់ចំពោះព្រះអង្គ ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំការសង្គ្រោះពេញលក្ខណៈ តាមរយៈការរងទុក្ខលំបាក។ ¹¹ ទាំងព្រះយេស៊ូវដែលប្រោសមនុស្សឲ្យបានរស់ឡើងវិញ និងអ្នកដែលព្រះយេស៊ូវប្រោសឲ្យបានរស់ឡើងវិញ ចេញមកពីប្រភពតែមួយ។ ដូច្នេះ ព្រះអង្គមិនខ្មាសនឹងហៅពួកគេថា បងប្អូនឡើយ។ ¹² ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទូលបង្គំនឹងប្រកាសពីព្រះនាមព្រះអង្គប្រាប់បងប្អូនទូលបង្គំ ហើយយើងនឹងច្រៀងអំពីព្រះអង្គ នៅក្នុងអង្គប្រជុំ»។ ¹³ ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ទូលបង្គំនឹងទុកចិត្តព្រះអង្គ»។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល ទូលបង្គំនៅទីនេះ រួមជាមួយកូនចៅ ដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានមកទូលបង្គំ»។ ¹⁴ ដោយសារ កូនចៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជាប់សាច់ឈាមជាមួយគ្នា ព្រះយេស៊ូវក៏ចែករំលែកអ្វីៗព្រះអង្គមាន ជាមួយពួកគេដែរ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវសុគតដើម្បីបំផ្លាញមារកំណាច ដែលមានអំណាចលើសេចក្តីស្លាប់។ ¹⁵ ព្រះអង្គធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីដោះពួកអ្នកខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ ដែលកំពុងតែរស់នៅជាទាសករមួយជីវិត ឲ្យមានសេរីភាពឡើងវិញ។ ¹⁶ ពិតប្រាកដណាស់ ព្រះយេស៊ូវពុំបានជួយពួកទេវតាទេ ផ្ទុយទៅវិញព្រះអង្គបានទៅជួយពូជរបស់លោកអប្រាហាំ។ ¹⁷ ដូច្នេះ ព្រះអង្គត្រូវតែដូចបងប្អូនព្រះអង្គគ្រប់យ៉ាង ដើម្បីធ្វើជាមហាបូជាច្បាញពេញដោយចិត្តមេត្តា និងស្មោះត្រង់ក្នុងការបំពេញកិច្ចការថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ និងនាំការអត់ទោសបាបដល់មនុស្សទាំងអស់។ ¹⁸ ព្រះយេស៊ូវអាចជួយអ្នកដែលត្រូវល្អៗបាន ព្រោះព្រះអង្គផ្ទាល់ក៏រងទុក្ខលំបាក និងរងការល្អៗដូចគ្នាដែរ។

ជំពូក 3

¹ ដូច្នេះ បងប្អូនដ៏វិសុទ្ធហើយ បងប្អូនបានទទួលការត្រាស់ហៅមកស្ថានបរមសុខ។ ² ចូរគិតពិចារណាអំពីព្រះយេស៊ូ ដែលជាសាវក និងជាមហាបូជាចារ្យរបស់យើង តាមការប្រកាសជំនឿ។ ព្រះអង្គស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានតែងតាំងព្រះអង្គ ដូចជាលោកម៉ូសេស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះដ៏ណាកំរស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងនោះដែរ។ ³ ដ្បិត ព្រះយេស៊ូទទួលបានសិរីរុងរឿងដ៏ប្រសើរជាងលោកម៉ូសេយ៉ាងណា នោះអ្នកសង់ផ្ទះក៏មានកិត្តិយសលើសជាងផ្ទះយ៉ាងនោះដែរ។ ⁴ ដ្បិត គ្រប់ផ្ទះទាំងអស់មានជាងជាអ្នកសាងសង់ តែព្រះជាម្ចាស់ជាអ្នកសង់អ្វីៗទាំងអស់។ ⁵ ម៉្យាងវិញទៀត លោកម៉ូសេជាអ្នកបម្រើដ៏ស្មោះត្រង់ នៅក្នុងព្រះដ៏ណាកំរស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គផ្តល់សក្ខីភាពអំពីហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលនឹងកើតមានឡើងនាពេលអនាគត។ ⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះគ្រីស្ទជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ទទួលបន្ទុកលើព្រះដ៏ណាកំរស់ យើងជាព្រះដ៏ណាកំរស់របស់ព្រះជាម្ចាស់ បើយើងមានចិត្តរឹងប៉ឹង និងទំនុកចិត្តប្រកបដោយមោទនភាព។ ⁷ ដូច្នេះ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធមានព្រះបន្ទូលថា៖ «នៅថ្ងៃនេះ បើអ្នករាល់គ្នាឮព្រះសូរសៀងព្រះជាម្ចាស់ហើយ ⁸ មិនត្រូវមានចិត្តរឹងរូស និងបះបោរ កំឡុងពេលរងការល្បង នៅទីរហោរស្ថាន។ ⁹ ការនេះកើតឡើង ពេលបុព្វបុរសអ្នករាល់គ្នាបះបោរ ដោយការល្បងលយើង រួចហើយពួកគេបានឃើញកិច្ចការយើងធ្វើ កំឡុងពេលសែសិបឆ្នាំ។ ¹⁰ ហេតុនេះ យើងទើបចិត្តនឹងមនុស្សជំនាន់នោះខ្លាំងណាស់។ យើងថ្លែងថា៖ «ចិត្តពួកគេរងអស់ហើយ។ ពួកគេពុំស្គាល់មាត់របស់យើងទេ។ ¹¹ ពេលយើងខឹង យើងបានស្បថថា៖ «ពួកគេនឹងមិនអាចសម្រាកបានឡើយ»។ ¹² បងប្អូនអើយ ចូរប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន ព្រោះនៅក្នុងចំណោមបងប្អូនមានមនុស្សមានចិត្តអាក្រក់មិនជឿ និងបែរចិត្តចេញពីព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះជន្មរស់។ ¹³ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរលើកទឹកចិត្តគ្នាជាប្រចាំ កាលណាព្រះគម្ពីរចែងថា «ថ្ងៃនេះ» នៅឡើយ កុំឲ្យមានបងប្អូនណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា មានចិត្តរឹងរូស និងចាញ់បោកបាបឲ្យសោះ។ ¹⁴ ដ្បិត យើងបានក្លាយជាដៃគូរបស់ព្រះគ្រីស្ទរួចហើយ ប្រសិនបើ យើងមានចិត្តរឹងប៉ឹងទាំងទុកចិត្តព្រះអង្គ តាំងពីដើមរហូតដល់ទីបញ្ចប់។ ¹⁵ មានសេចក្តីចែងទុកមកថា៖ «នៅថ្ងៃនេះ បើអ្នករាល់គ្នាឮព្រះសូរសៀងព្រះជាម្ចាស់ហើយ មិនត្រូវមានចិត្តរឹងរូស និងបះបោរឡើយ។ ¹⁶ តើនរណាខ្លះបានឮព្រះជាម្ចាស់ និងមានចិត្តបះបោរ? តើអ្នកទាំងនោះ ជាអ្នកដែលពុំបានចេញពីប្រទេសអេស៊ីប ជាមួយលោកម៉ូសេទេឬ? ¹⁷ តើព្រះអង្គខឹងនឹងនរណាខ្លះ រយៈពេលសែសិបឆ្នាំនេះ? តើព្រះជាម្ចាស់មិនខឹងមនុស្សប្រព្រឹត្តអំពើបាបទេឬ? ¹⁸ តើសាកសពនរណាខ្លះត្រូវបោះចោលទីរហោរស្ថាន? តើព្រះជាម្ចាស់បានស្បថពួកគេនឹងមិនអាចសម្រាកបានឡើយ ប្រសិនបើ គេមិនស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គដូច្នេះ? ¹⁹ យើងដឹងថា ពួកគេនឹងមិនអាចសម្រាកបានឡើយ ព្រោះគ្មានជំនឿ។

ជំពូក 4

¹ ដូច្នេះ ចូរយើងរាល់គ្នាប្រយ័ត្នឲ្យមែនទែន កុំឲ្យបងប្អូនណាម្នាក់ខកខានមិនបានទទួលព្រះបន្ទូលសន្យា និងធ្វើឲ្យបងប្អូនមិនបានចូលទៅសម្រាករួមជាមួយព្រះជាម្ចាស់។ ² ដ្បិត យើងបានទទួលដំណឹងល្អជាមួយពួកគេដែរ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលមិនបានផ្តល់ផលប្រយោជន៍ ដល់អស់អ្នកណាដែលមិនប្រុងប្រយ័ត្នដំនើរ ដែលពួកគេជឿឡើយ។ ³ ដ្បិត អស់អ្នកណាដែលជឿ អ្នកនោះនឹងបានចូលសម្រាក ដូចព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងស្ងៀមដោយព្រះពិរោធន៍ ពួកគេនឹងពុំបានចូលទៅសម្រាកសោះឡើយ»។ ទោះបីការបង្កើតរបស់សព្វសារពើបានសម្រេចតាំងពីកំណើតផែនដីមកម៉្លេះ។ ⁴ ដ្បិត ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលអំពីថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ «ព្រះជាម្ចាស់សម្រាកពីគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ នៅថ្ងៃទីប្រាំពីរ។ ⁵ ព្រះជាម្ចាស់គូសបញ្ជាក់សារជាថ្មីថា៖ «ពួកគេនឹងពុំបានចូលទៅសម្រាកសោះឡើយ»។ ⁶ ហេតុដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវឲ្យអ្នកខ្លះបានចូលទៅសម្រាក ហើយចាប់តាំងពីអ៊ីស្រាអែលជាច្រើនបានឮដំណឹងល្អហើយ តែពុំបានចូលទៅសម្រាក ព្រោះតែពួកគេមិនស្តាប់បង្គាប់។ ⁷ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់បានកំណត់យកថ្ងៃមួយ គឺ៖ «ថ្ងៃនេះ»។ បន្ទាប់ពីព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលតាមរយៈព្រះបាទដេវីឌ ជាយូរអង្វែងមកថា៖ «ថ្ងៃនេះ បើអ្នករាល់គ្នាឮព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ កុំឲ្យមានចិត្តរឹងរូសឡើយ»។ ⁸ ប្រសិនបើ លោកយ៉ូស្វេនាំឲ្យពួកគេបានសម្រាកមែន ⁹ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងពុំមានព្រះបន្ទូលអំពីថ្ងៃមួយទៀតទេ។ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់តម្រូវឲ្យមានថ្ងៃសប្តិទម្ងាយទៀត សម្រាប់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁰ ដ្បិត អស់អ្នកណាបានចូលទៅសម្រាកជាមួយព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះក៏បានសម្រាកពីកិច្ចការរបស់ខ្លួន ដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានធ្វើរួចមកហើយ។ ¹¹ ដូច្នេះ ចូរឲ្យយើងបានសង្វាតចូលទៅសម្រាក ដើម្បីកុំឲ្យនរណាម្នាក់ធ្លាក់ខ្លួនជាមនុស្សមិនស្តាប់បង្គាប់ឡើយ។ ¹² ដ្បិត ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់មានជីវិត ធ្វើចលនា និងមុតជាងដាវមុខពីរទៅទៀត។ ព្រះបន្ទូលចាក់ទម្ងន់ព្រែកព្រលឹងចេញពីវិញ្ញាណ និងព្រែកសន្តិភាពចេញពីខ្នងផ្ចឹង។ ព្រះបន្ទូលជ្រាបពីគំនិត និងបំណងដ៏ស៊ីជម្រៅរបស់មនុស្ស។ ¹³ គ្មានអ្វីមួយដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមក អាចលាក់កំបាំងពីព្រះអង្គបានឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ អ្វីៗទាំងអស់នៅទូទាំងពិភពលោក និងបើកចំហចំពោះព្រះនេត្រព្រះអង្គ ដែលយើងម្នាក់ៗត្រូវទូលថ្វាយគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់។ ¹⁴ ដូច្នេះ ដោយសារយើងមានមហាបូជាច្បាស់លាស់បំផុត ដែលបានឆ្លងកាត់ស្ថានបរមសុខ គឺព្រះយេស៊ូជាព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរឲ្យយើងកាន់ជំនឿឲ្យបានរឹងមាំ។ ¹⁵ ដ្បិត យើងពុំមែនមានមហាបូជាច្បាស់ ដែលមិនចេះប្រណីសណ្តោស ចំពោះភាពទន់ខ្សោយរបស់យើងឯណា។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គរងការល្អឯងគ្រប់ជំពូក ដូចជាយើងដែរ តែព្រះអង្គពុំបានធ្វើបាបសោះឡើយ។ ¹⁶ ចូរយើងចូលទៅកាន់បល្ល័ង្កនៃព្រះគុណ ទាំងទុកចិត្តថាបានទទួលក្តីមេត្តា និងស្វែងរកព្រះគុណ ទុកជាជំនួយ ពេលណាយើងត្រូវការ។

ជំពូក 5

¹ គេជ្រើសរើសមហាបូជាចារ្យគ្រប់រូបពីចំណោមមនុស្ស ដើម្បីតែងតាំងឲ្យបំពេញមុខងារតំណាងឲ្យមនុស្ស ទាក់ទងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ ដូច្នេះ
លោកនឹងថ្វាយតង្វាយ និងថ្វាយយញ្ញបូជាលោះបាប។ ² លោកមានអធ្យាស្រ័យជាមួយមនុស្សល្ងង់ និងវង្វេង
ព្រោះលោកផ្ទាល់ក៏នៅជាមួយមនុស្សទន់ខ្សោយដែរ។ ³ ដោយហេតុនេះ បានជាលោកត្រូវថ្វាយតង្វាយលោះបាបខ្លួនឯងមុនសិន ទើបថ្វាយតង្វាយលោះ
បាបឲ្យប្រជារាស្ត្រ។ ⁴ ពុំមែនសម្រាប់លោកទេ ដែលគ្រប់គ្នាបានទទួលកិត្តិយសនេះ។ ឆ្ងុយទៅវិញ ព្រះជាម្ចាស់ទេតើ
ដែលបានត្រាស់ហៅលោកឲ្យបំពេញមុខងារនេះ ដូចជាលោកអ៊ីរ៉ុនជាដើម។ ⁵ ដូចគ្នានេះដែរ ព្រះគ្រីស្ទពុំបានលើកកិត្តិយសខ្លួនឯងធ្វើជាមហាបូជាចារ្យឡើយ។
ឆ្ងុយទៅវិញ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ព្រះអង្គថា៖ «ថ្ងៃនេះ យើងទទួលព្រះអង្គជាព្រះបុត្រាយើង យើងជាព្រះបិតាព្រះអង្គ»។ ⁶
ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមួយវគ្គទៀតថា៖ «ព្រះអង្គជាបូជាចារ្យជាម្យ៉ាងរហូត តាមរបៀបព្រះបាទម៉ិលគីស្សាដែក»។ ⁷
កាលព្រះគ្រីស្ទគង់នៅក្នុងលោកនេះនៅឡើយ ព្រះអង្គអធិស្ឋានទូលអង្វរដោយបន្តិចស្ទើរខ្លាំងៗ និងបង្ហូរទឹកភ្នែក
សូមព្រះជាម្ចាស់សង្គ្រោះមនុស្សពីសេចក្តីស្លាប់។ ព្រះជាម្ចាស់ស្តាប់ឮការទូលអង្វរ ព្រោះអង្គរគោរពប្រណិបតន៍ព្រះជាម្ចាស់។ ⁸
ទោះបីព្រះអង្គជាព្រះបុត្រាក៏ដោយ ក៏ព្រះអង្គរៀនស្តាប់បង្គាប់ពីការងារទូលំពាក។ ⁹ ព្រះអង្គបានគ្រប់លក្ខណ៍
និងក្លាយជាប្រភពនៃការសង្គ្រោះអស់កល្បជានិច្ចចំពោះអ្នកណាដែលស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁰ ព្រះជាម្ចាស់បានតម្រូវទុកជាមុន
ឲ្យព្រះអង្គបំពេញមុខងារជាមហាបូជាចារ្យតាមរបៀបព្រះបាទម៉ិលគីស្សាដែក។ ¹¹ យើងមានចំណុចច្រើនត្រូវនិយាយពីព្រះយេស៊ូ ប៉ុន្តែពិបាកពន្យល់ណាស់
ព្រោះបងប្អូនក្រនឹងយល់ណាស់។ ¹² រហូតមកទល់នឹងពេលនេះ បងប្អូនគួរធ្វើជាគ្រូបង្រៀនគេបាន ប៉ុន្តែ បងប្អូននៅតែត្រូវការគេបង្រៀន
អំពីគោលការណ៍គ្រឹះខ្លះនៃព្រះបន្ទូលព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ បងប្អូនត្រូវការទឹកដោះគោ តែមិនទាន់ត្រូវការអាហាររឹងនៅឡើយ។ អស់អ្នកណាត្រូវការតែទឹកដោះគោ
អ្នកនោះគ្មានបទពិសោធន៍ជាមួយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីសុចរិត ព្រោះខ្លួនគេនៅក្មេងខ្ចីនៅឡើយ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ អាហាររឹងសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ។
អ្នកទាំងនោះជាមនុស្សពេញវ័យ មានការយល់ដឹងថាអ្វីមួយល្អ អ្វីមួយអាក្រក់។

ជំពូក 6

¹ ដូច្នេះ ចូរយើងទុកសេចក្តីដំបូងនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទមួយទៀត រួចហើយបោះជំហានទៅមុខ ដើម្បីក្លាយខ្លួនជាមនុស្សពេញវ័យវិញ។ ចូរយើងកុំចាក់គ្រឹះនៃការកែប្រែចិត្ត ពីកិច្ចការណាតតាងការ ហើយមានជំនឿលើព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ² ចូរកុំចាក់គ្រឹះនៃពិធីជ្រមុជទឹក ការដាក់ដៃ និងការរស់ឡើងវិញរបស់មនុស្សស្លាប់ និងការជំរុញអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ ³ យើងនឹងនិយាយសេចក្តីទាំងនេះ បើព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យ។ ⁴ វាមិនអាចទេ ដែលអ្នកខ្លះបានភ្លឺម្តងរួចហើយ ស្គាល់ឱជារសអំណោយទានស្ថានបរមសុខ ចូលរួមជាមួយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ⁵ និងអស់អ្នកបានស្គាល់ឱជារសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រមទាំងស្គាល់ប្បទានភាពនៃលោកខាងមុខ ⁶ ប៉ុន្តែ បែរជាធ្លាក់ខ្លួនបាត់ជំនឿទៅវិញ គេមិនអាចនាំអ្នកនោះឲ្យកែប្រែចិត្តវិញបានទេ។ ព្រោះពួកគេបានធ្លាក់ព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងខ្លួនគេផ្ទាល់ម្តងទៀត ព្រមទាំងធ្វើឲ្យព្រះអង្គអាម៉ាស់ជាសាធារណៈ។ ⁷ ដ្បិត ដ៏ណាទទួលទឹកភ្លៀងញឹកញាប់ ដ៏នោះនឹងបង្កើតផលជាអ្នកជាតិមានប្រយោជន៍ ព្រោះដ៏នោះបង្កើតផល គឺជាដ៏ទទួលព្រះពរមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ⁸ ប៉ុន្តែ បើវាដុះបន្លា និងអញ្ចាញវិញ ជាដីគ្មានប្រយោជន៍ទាល់តែសោះ ហើយជិតត្រូវបណ្តាសាទៀត។ គេនឹងយកវាទៅដុតចោល។ ⁹ ប៉ុន្តែ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ យើងជឿជាក់លើអ្វីៗដែលនាំឲ្យបងប្អូនទទួលការសង្គ្រោះ ទោះបីយើងនិយាយបែបនេះក៏ដោយ។ ¹⁰ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់ពុំមែនអយុត្តិធម៌ ដោយបំភ្លេចកិច្ចការ និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់បងប្អូន ដែលបានលើកតម្កើងព្រះនាមព្រះអង្គ ពីព្រោះបងប្អូនបានបម្រើអ្នកជឿទាំងឡាយពីមុន ហើយឥឡូវបងប្អូននៅតែបម្រើដដែល។ ¹¹ យើងពិតជាមានបំណងចង់ឲ្យបងប្អូនម្នាក់ៗ បង្ហាញទឹកចិត្តខ្លះខ្លះដូចគ្នា រហូតដល់ទីបញ្ចប់ ប្រយោជន៍ផ្តល់ទំនុកចិត្តធានាវាវិញពេញលក្ខណៈ។ ¹² ហេតុដូច្នេះ បងប្អូនលែងខ្ជិលច្រអូស ប៉ុន្តែ យកតម្រាប់តាមមនុស្សទទួលមរតក តាមព្រះបន្ទូលសន្យា ដោយសារជំនឿ និងចិត្តអត់ធ្មត់។ ¹³ ដ្បិត ពេលព្រះជាម្ចាស់សន្យាជាមួយលោកអប្រាហាំ ព្រះអង្គស្ងៀមចំពោះព្រះអង្គផ្ទាល់ ព្រោះគ្មាននរណាមានឋានៈធំជាងព្រះអង្គធ្វើជាទីសម្បូរឡើយ។ ¹⁴ ព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងពិតជាឲ្យពរអ្នក ហើយក៏នឹងធ្វើឲ្យពូជពង្សរបស់អ្នកកើនចំនួនច្រើនឡើងផងដែរ»។ ¹⁵ លោកអប្រាហាំបានទទួលព្រះពរតាមព្រះបន្ទូលសន្យា តាមរបៀបនេះឯង ក្រោយពេលលោករង់ចាំដោយចិត្តអត់ធ្មត់។ ¹⁶ ដ្បិត មនុស្សម្នាស្ងៀមដោយយកអ្នកណាមានឋានៈធំជាងខ្លួនធ្វើជាទីសម្បូរ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃជម្លោះ គេតែងយកពាក្យសម្បូរនោះជាការបញ្ជាក់អះអាង។ ¹⁷ ពេលព្រះជាម្ចាស់សម្រេចព្រះទ័យ ដើម្បីបង្ហាញឲ្យអ្នកទទួលមរតកតាមព្រះបន្ទូលសន្យាយ៉ាងច្បាស់ថា ព្រះអង្គសម្រេចយ៉ាងណា នោះព្រះអង្គពុំប្រែប្រួលឡើយ ហើយព្រះអង្គធានាអះអាងដោយពាក្យសម្បូរថែមទៀតផង។ ¹⁸ ព្រះអង្គធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីឲ្យរបស់ពីរយ៉ាងពុំប្រែប្រួល គឺព្រះជាម្ចាស់ពុំចេះកុហកឡើយ និងអ្នកដែលរត់ទៅរកទីជម្រកនឹងទទួលបានការលើកទឹកចិត្ត ដើម្បីមានទំនុកចិត្តរឹងមាំនូវអ្វី ដែលព្រះអង្គបានដាក់នៅមុខយើង។ ¹⁹ យើងមានទំនុកចិត្តប្រកបដោយសុវត្ថិភាព និងប្រៀបបីដូចជាយុទ្ធជាខាងវិញ្ញាណដ៏រឹងមាំ ដែលធ្វើឲ្យយើងចូលទៅហួសរាំងននទីសក្តារៈ។ ²⁰ ព្រះយេស៊ូបានចូលទៅទីសក្តារៈមុនយើង ទុកជាប្រយោជន៍ដល់យើង ហើយព្រះអង្គបានទទួលឋានៈជាមហាបូជាច្បាស់ អស់កល្បជានិច្ចតាមរបៀបព្រះបាទ ម៉ិលគីស្សាដែក។

ជំពូក 7

¹ ព្រះបាទមីលគីស្សាដែក ជាមហាក្សត្រក្នុងសាឡិម ជាបូជាចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏ខ្ពស់បំផុត ដែលបានជួបលោកអប្រាហាំ ក្រោយពេលលោកវាយឈ្នះស្តេចនាឆា និងជួនពរលោក។ ² លោកអប្រាហាំបានថ្វាយមួយភាគដប់នៃអ្វីៗលោកមាន ដល់ព្រះបាទមីលគីស្សាដែក។ ព្រះនាម «មីលគីស្សាដែក» មានន័យថា «មហាក្សត្រនៃសេចក្តីសុចរិត»។ ព្រះអង្គមានគោរមងារ «មហាក្សត្រនៃក្រុងសាឡិម» គឺ «មហាក្សត្រនៃសេចក្តីសុខសាន្ត»។ ³ ព្រះអង្គគ្មានព្រះមាតាបិតា គ្មានវង្សត្រកូល គ្មានដើមកំណើត ក៏គ្មានចុងបញ្ចប់ដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គដូចជាព្រះបុត្រាព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះព្រះអង្គជាបូជាចារ្យជារៀងរហូត។ ⁴ ចូរពិចារណាមើលថាតើព្រះបាទមីលគីស្សាដែកធំកម្រិតណា។

លោកអប្រាហាំជាបុព្វបុរសយើងថ្វាយតង្វាយមួយភាគដប់ ពីអ្វីៗដែលលោករឹបអូសបានពីសង្គ្រាម។ ⁵ ម្យ៉ាងវិញទៀត កូនៗរបស់លោកលេវី ដែលបានទទួលមុខងារជាបូជាចារ្យ ក៏បានទទួលបញ្ជាតាមក្រឹត្យវិន័យ ដើម្បីប្រមូលតង្វាយមួយភាគដប់ពីបណ្តាជន គឺពីបងប្អូនពួកគេ ទោះបីជាពួកគេជាបងប្អូននឹងគ្នាកើតចេញពី ពូជពង្សលោកអប្រាហាំដូចគ្នា។ ⁶ ប៉ុន្តែ ចំណែកឯព្រះបាទមីលគីស្សាដែក ដែលពុំជាបងប្អូននឹងពួកគេ បានទទួលតង្វាយមួយភាគដប់ពីលោកអប្រាហាំ និងជួនពរលោក តាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ ⁷ យើងពុំអាចប្រកែកបានទេថា អ្នកតូចទទួលពរពីអ្នកធំ។ ⁸ នៅត្រង់ចំណុចនេះ មនុស្សដែលតែងតែស្តាប់ទទួលតង្វាយមួយភាគដប់ ប៉ុន្តែ នៅត្រង់ចំណុចផ្សេងទៀតបញ្ជាក់ថា អ្នកនោះមានជីវិតរស់នៅ។ ⁹ បើនិយាយពីរបៀបលោកលេវីវិញ លោកបានទទួលតង្វាយមួយភាគដប់ ហើយលោកក៏បានថ្វាយតង្វាយមួយភាគដប់តាមរយៈលោកអប្រាហាំវិញដែរ។ ¹⁰

ព្រោះលោកលេវីស្ថិតនៅក្នុងបុព្វបុរសលោក ពេលព្រះបាទមីលគីស្សាដែកជួបលោកអប្រាហាំ។ ¹¹ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើមនុស្សបានគ្រប់លក្ខណៈតាមរយៈមុខងារបូជាចារ្យរបស់លោកលេវីទៅហើយ (ដ្បិតមនុស្សបានទទួលក្រឹត្យវិន័យ ពេលស្ថិតនៅក្រោមមុខងារបូជាចារ្យនេះ) តើគួរចាំបាច់ត្រូវមានមុខងារបូជាចារ្យណាមួយទៀត គឺរបៀបព្រះបាទមីលគីស្សាដែកធ្វើអ្វី? ហេតុអ្វីមិនគិតពីបូជាចារ្យតាមរបៀបលោកលេវីនេះទៅ? ¹² ដ្បិតកាលណាមានការផ្លាស់ប្តូររបៀបបូជាចារ្យ នោះក៏ត្រូវមានការផ្លាស់ប្តូរក្រឹត្យវិន័យដែរ? ¹³

ដ្បិតម្នាក់ដែលមានចែងក្នុងអត្ថបទនេះ ស្ថិតក្នុងកុលសម្ព័ន្ធមួយផ្សេងទៀត ពុំដែលមាននរណាម្នាក់ធ្លាប់បម្រើនៅលើអាសនៈឡើយ។ ¹⁴ ឥឡូវនេះ មានចែងច្បាស់ថា លោកកើតចេញពីកុលសម្ព័ន្ធយូដា ដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រសូតមក គឺជាកុលសម្ព័ន្ធមួយ ដែលលោកម្ចាស់ដែលបាននឹកនាដល់ អំពីរបៀបបូជាចារ្យ។ ¹⁵ សេចក្តីដែលយើងបាននិយាយយ៉ាងច្បាស់ ប្រសិនបើ មានរបៀបបូជាចារ្យមួយផ្សេងទៀត តាមរបៀបព្រះបាទមីលគីស្សាដែក។ ¹⁶ មុខងារបូជាចារ្យនេះមិនស្ថិតលើមូលដ្ឋានគ្រឹះក្រឹត្យវិន័យរបស់មនុស្ស ផ្ទុយទៅវិញមុខងារបូជាចារ្យនេះ ស្ថិតនៅលើប្រទានភាពនៃជីវិតមិនចេះសាបសូន្យឡើយ។ ¹⁷ ដ្បិត ព្រះគម្ពីរធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះអង្គ៖ «ព្រះអង្គជាបូជាចារ្យអស់កល្បជានិច្ច តាមរបៀបព្រះបាទមីលគីស្សាដែក»។ ¹⁸

បទបញ្ជាពីមុនត្រូវបានលុបចោលហើយ ព្រោះវាទន់ខ្សោយ និងគ្មានប្រយោជន៍ទៀតទេ។ ¹⁹ ដ្បិត ក្រឹត្យវិន័យពុំបានធ្វើអ្វីៗបានគ្រប់លក្ខណៈឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងមានទំនុកចិត្តប្រសើរជាងមុន នាពេលអនាគត ដែលនាំយើងឲ្យចូលជិតព្រះជាម្ចាស់។ ²⁰

ព្រះអង្គពុំបានទទួលមុខងារជាបូជាចារ្យដោយគ្មានសម្បថឡើយ។ រីឯ អ្នកខ្លះបានទទួលមុខងារជាបូជាចារ្យដោយគ្មានសម្បថ។ ²¹ លើសពីនេះ ព្រះយេស៊ូវិញ បានទទួលមុខងារជាបូជាចារ្យ ដោយព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់បានស្បថ ហើយព្រះអង្គពុំប្រែប្រួលសោះឡើយ។ ព្រះអង្គជាបូជាចារ្យនៅអស់កល្បជានិច្ច»។ ²² ដោយសារហេតុនេះហើយ បានជាព្រះយេស៊ូវិញបានសម្តែងមេត្រីប្រសើរជាងមុន។ ²³ ម្យ៉ាងវិញទៀត មានមនុស្សជាច្រើនបំពេញមុខងារជាបូជាចារ្យ តែពួកគេតែងតែស្តាប់ដោយពុំអាចបំពេញរហូតបានទេ។ ²⁴ លើសពីនេះទៅទៀត ដោយសារព្រះយេស៊ូវិញនៅអស់កល្បជានិច្ច ព្រះអង្គបំពេញមុខងារជាបូជាចារ្យអស់កល្បជានិច្ច។ ²⁵ ដូច្នេះ ព្រះអង្គអាចសង្គ្រោះពេញចិត្តដល់អស់អ្នកណា ដែលចូលមករកព្រះជាម្ចាស់តាមរយៈព្រះអង្គ ព្រោះព្រះអង្គតែងទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ដ៏នួសពួកគេ។ ²⁶ យើងមានមហាបូជាចារ្យដ៏ប្រសើរមួយអង្គ។ ព្រះអង្គគ្មានបាប ឥតសៅហ្មង បរិសុទ្ធ ចេញផ្ទាយពីអំពើបាប និងគង់នៅខ្ពស់ជាងស្ថានបរសមុខ។ ²⁷ ពុំដូចជាបូជាចារ្យដទៃទៀតឡើយ ព្រះអង្គពុំចាំបាច់ត្រូវថ្វាយតង្វាយប្រចាំថ្ងៃ ដើម្បីលោះបាបផ្ទាល់ខ្លួន និងតង្វាយលោះបាបជំនួសប្រជាជនអ្វីស្រាវៃលទេ។ ព្រះអង្គថ្វាយអង្គទ្រង់ជាតង្វាយលោះបាប ម្តងជាសម្រេច។ ²⁸ ដ្បិតក្រឹត្យវិន័យតែងតាំងបូជាចារ្យជាមនុស្ស ដែលទន់ខ្សោយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះបន្ទូលសម្បថមកក្រោយក្រឹត្យវិន័យបានតែងតាំងព្រះបុត្រា ដែលគ្រប់លក្ខណៈជារៀងរហូត។

ជំពូក 8

¹ ចំណុចសំខាន់ដែលយើងកំពុងតែបរិយាយនេះគឺថា យើងមានមហាបូជាច្បាស់មួយរូប ដែលបានគង់នៅខាងស្តាំបល្ល័ង្កនៃព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតគង់នៅស្ថានបរមសុខ។ ² ព្រះអង្គជាអ្នកបម្រើនៅក្នុងទីសក្ការៈ និងជាព្រះពន្លាដែលព្រះអម្ចាស់បានសាងសង់ឡើង ពុំមែនសង់ដោយដៃមនុស្សទេ។ ³ ដ្បិត មហាបូជាច្បាស់គ្រប់រូបទទួលការតែងតាំងឲ្យបំពេញមុខងារថ្វាយតង្វាយ និងយញ្ញបូជាផ្សេងៗ។ ដូច្នេះ ពួកលោកត្រូវតែមានតង្វាយចាំបាច់ថ្វាយដល់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁴ ឥឡូវនេះ បើព្រះគ្រីស្ទគង់នៅលើផែនដី ព្រះអង្គពុំមែនជាបូជាច្បាស់ទេ ព្រោះមានអ្នកថ្វាយតង្វាយរួចហើយ ស្របតាមក្រឹត្យវិន័យ។ ⁵ ពួកលោកបម្រើនៅក្នុងព្រះពន្លា ដែលជាកំរូ និងស្រមោលនៃពិធីផ្សេងៗនៅស្ថានបរមសុខ។ ដូចជាព្រះជាម្ចាស់បានព្រមានដល់លោកម៉ូសេ ពេលលោករៀបនឹងសង់ព្រះពន្លាថា៖ «ចូរប្រយ័ត្ននូវអ្វីដែលអ្នកត្រូវសង់ ដោយយកគម្រោងការបង្ហាញនៅលើភ្នំចុះ»។ ⁶ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ព្រះគ្រីស្ទបានទទួលព័ន្ធកិច្ចប្រសើរជាងមុន។ គឺព្រះអង្គជាស្ថាននៃសម្ពន្ធមេត្រីប្រសើរជាងមុន ដែលចង់ឡើងព្រះបន្ទូលសន្យាប្រសើរជាង។ ⁷ ដ្បិតប្រសិនបើសម្ពន្ធមេត្រីមួយគ្មានកំហុស នោះពុំចាំបាច់មានសម្ពន្ធមេត្រីទីពីរទេ។ ⁸ ដ្បិត ពេលព្រះជាម្ចាស់រកឃើញថាប្រជាជនមានកំហុស នោះព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល ថ្ងៃជិតមកដល់ហើយ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ យើងនឹងចងសម្ពន្ធមេត្រីមួយថ្មី ជាមួយនឹងពូជពង្សអ៊ីស្រាអែល និងយូដា។» ⁹ វាមិនដូចសម្ពន្ធមេត្រីមុន ដែលយើងបានចង់ឡើងជាមួយបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ គឺនៅថ្ងៃយើងដឹកដៃពួកគេចេញពីប្រទេសអេស៊ីប។ ដ្បិតពួកគេពុំបានរក្សាសម្ពន្ធមេត្រីរបស់យើងឡើយ ដូច្នេះ យើងក៏លែងរើរលំជាមួយពួកគេដែរ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ¹⁰ ដ្បិត នេះជាសម្ពន្ធមេត្រី ដែលយើងនឹងចងជាមួយប្រជាជនអ៊ីស្រាអែល បន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះកន្លងផុតទៅ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ យើងនឹងចារក្រឹត្យវិន័យយើងក្នុងគំនិត ហើយយើងចារក្រឹត្យវិន័យទាំងនោះក្នុងដួងចិត្តពួកគេផងដែរ។ យើងធ្វើជាព្រះជាម្ចាស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្ររបស់យើង។ ¹¹ ពួកគេលែងបង្រៀនអ្នកជិតខាង និងបង្រៀនបងប្អូនទៅវិញទៅមក ដោយនិយាយថា៖ «ចូរស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ ដ្បិតមនុស្សគ្រប់គ្នានឹងស្គាល់យើង ពីអ្នកតូចបំផុត រហូតដល់អ្នកធំបំផុត។» ដ្បិត យើងនឹងផ្តល់ក្តីមេត្តា ចំពោះអំពើទុច្ចរិតដែលគេបានប្រព្រឹត្ត ហើយយើងនឹងមិននឹកចាំពីអំពើបាបពួកគេទៀតទេ។ ¹³ ដោយព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា សម្ពន្ធមេត្រីនេះជាសម្ពន្ធមេត្រី «ថ្មី» ដូច្នេះសម្ពន្ធមេត្រីមួយជាសម្ពន្ធមេត្រីចាស់ ហើយអ្វីដែលកាន់តែចាស់ទៅៗនោះ នឹងត្រូវសាបសូន្យមិនខាន។

ជំពូក 9

¹ ឥឡូវនេះ សូម្បីតែសម្ព័ន្ធមេត្រីទីមួយក៏មានក្បួនច្បាប់សម្រាប់ថ្វាយបង្គំ និងទីសក្ការៈនៅលើផែនដីដែរ។ ² គេសង់ព្រះពន្លាឡើង។ បន្ទប់ទីមួយមានជាក់ដើងចង្រៀង តុ និងនំប៉័ងតំណាងវត្តមាន គេហៅថា ទីសក្ការៈ។ ³ នៅខាងក្រោយរាំងននទីពីរ មានបន្ទប់មួយគេថា ទីសក្ការៈបំផុត។ នៅទីនោះមានអាសនៈថ្វាយគ្រឿងក្រអូបធ្វើពីមាស។ ⁴ មានហិបនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីស្រាប់ពីមាស។ នៅខាងក្នុងហិបនោះ មានពានមាសមួយសម្រាប់ដាក់នំម៉ាណា មានដំបងរបស់លោកអឺរីនមានដុះផ្កាចេញ និងបន្ទះថ្មនៃសម្ព័ន្ធមេត្រី។ ⁵ នៅលើហិបនៃសម្ព័ន្ធមេត្រី មានរូបចេរូបិនពេញដោយសិរីរុងរឿង ត្រដាងស្លាប់បាំងពីលើកន្លែងថ្វាយឈាម ដែលយើងមិនអាចរៀបរាប់ឲ្យបានលម្អិតនៅពេលនេះទេ។ ⁶ បន្ទាប់ពីបានរៀបចំរបស់ទាំងនេះរួចហើយ បូជាចារ្យចេញទៅខាងក្រៅព្រះពន្លា ដើម្បីបំពេញមុខងារបម្រើ។ ⁷ ប៉ុន្តែ មានតែមហាបូជាចារ្យប៉ុណ្ណោះ មានសិទ្ធិចូលទៅទីសក្ការៈបំផុតមួយឆ្នាំម្តង ហើយលោកត្រូវយកឈាមទៅថ្វាយយញ្ញបូជារៀងរាល់ឆ្នាំបន្តិចលោកផ្ទាល់ និងរំដោះបាបប្រជាជនទាំងមូលផង។ ⁸ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានបង្ហាញថា ផ្លូវចូលទៅកាន់ទីសក្ការៈបំផុតមិនទាន់បើកឲ្យមនុស្សទូទៅចូលបានឡើយ ដរាបណាព្រះពន្លានៅឈររឹងមាំនៅឡើយ។ ⁹ នេះជានិមិត្តរូបបច្ចុប្បន្នកាលនេះ គឺទាំងតង្វាយ និងយញ្ញបូជាដែលមនុស្សបានថ្វាយ មិនអាចធ្វើឲ្យមនសិកាក្នុងថ្វាយបង្គំបានគ្រប់លក្ខណ៍ទេ។ ¹⁰ ព្រោះពួកគេខ្វល់ខ្វាយរៀងអាហារ និងភេសជ្ជៈ ព្រមទាំងពិធីបោះទឹកផ្សេងៗ។ ទាំងនេះជាក្បួនតម្រាសសម្រាប់មនុស្ស ដែលបានប្រទានទំរាំដល់ពេលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានបទបញ្ជាថ្មី។ ¹¹ ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកក្នុងឋានៈជាមហាបូជាចារ្យ ដើម្បីនាំសម្បត្តិដែលព្រះអង្គបានប្រទានមក។ ព្រះអង្គយាងកាត់ព្រះពន្លាមួយដ៏ប្រសើរ និងគ្រប់លក្ខណ៍ ពុំមែនសង់ឡើងដោយដៃមនុស្ស និងពុំមែនជារបស់លោកនេះឡើយ។ ¹² ព្រះអង្គពុំបានយកឈាមពពែ និងកូនគោទេ ប៉ុន្តែព្រះអង្គយកព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ ចូលទៅទីសក្ការៈបំផុតម្តងជាសម្រេច ដើម្បីប្រោសលោះយើងអស់កល្បជានិច្ច។ ¹³ ដ្បិតប្រសិនបើឈាមរបស់ពពែ និងឈាមគោបា ព្រមទាំងផេះគោញ្ចីស្មារ ដែលគេបាចលើមនុស្សសៅហ្មង ធ្វើឲ្យរូបកាយគេបានបរិសុទ្ធ និងជាវិសុទ្ធទៅហើយ។ ¹⁴ ចុះចំណង់បើព្រះលោហិតព្រះគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណដ៏អស់កល្បជានិច្ច ថ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់ទុកជាយញ្ញបូជាឥតសៅហ្មងនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ទាំងសម្ភាគមនសិកាយើងកិច្ចការឥតបានការ ដើម្បីគោរពបម្រើព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មរស់យ៉ាងណាទៅទៀត? ¹⁵ ដោយហេតុនេះហើយបានជាព្រះអង្គជាស្ថាននៃសម្ព័ន្ធមេត្រីទីមួយ។ ដូច្នេះ ព្រះអង្គបានរំដោះអស់អ្នកស្ថិតនៅក្រោមសម្ព័ន្ធមេត្រីទីមួយ ឲ្យមានសេរីភាពរួចពីបាប គឺអស់អ្នកដែលព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅមក ឲ្យទទួលព្រះបន្ទូលសន្យាទុកជាមរតកអស់កល្បជានិច្ច។ ¹⁶ ដ្បិត គេនឹងចែកបណ្តាំមរតក ដរាបណាមានភស្តុតាងបង្ហាញថា អ្នកសរសេរបណ្តាំមរតកស្លាប់ជាមុនសិន។ ¹⁷ គេនឹងអនុវត្តតាមបណ្តាំមរតក កាលណាអ្នកសរសេរបណ្តាំមរតកបានស្លាប់រួចហើយ ព្រោះគេនឹងមិនអនុវត្តតាមបណ្តាំមរតកទេ ខណៈពេលអ្នកសរសេរបណ្តាំមរតកនៅរស់នៅឡើយ។ ¹⁸ ដូច្នេះ សូម្បីតែសម្ព័ន្ធមេត្រីទីមួយក៏មិនបានចងឡើង ដោយគ្មានការបង្ខំឈាមនោះឡើយ។ ¹⁹ ដ្បិត ពេលលោកម៉ូសេប្រកាសបទបញ្ជាទាំងអស់ មានចែងក្នុងក្រឹត្យវិន័យដល់ប្រជាជន លោកបានយកឈាមកូនគោ និងឈាមពពែពេញលេញ ព្រមទាំងទឹកបោះ ដោយជ្រលក់នឹងមាមចៀមព័ណ៌ក្រហម និងស្លឹកហ៊ុសុប យកមកបោះលើគម្ពីរ និងប្រជាជនទាំងមូល។ ²⁰ បន្ទាប់មក លោកមានប្រសាសន៍ថា៖ «នេះជាឈាមនៃសម្ព័ន្ធមេត្រី ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្គាប់អ្នកឲ្យប្រព្រឹត្តតាម»។ ²¹ ជាមួយគ្នានេះដែរ លោកបានបោះឈាមលើព្រះពន្លា និងប្រដាប់ប្រដាប់ប្រើប្រាស់ទាំងអស់ សម្រាប់បម្រើព្រះជាម្ចាស់។ ²² យោងតាមក្រឹត្យវិន័យ ស្ទើរតែគ្រប់អ្វីទាំងអស់បានស្អាត ដោយសារឈាម។ បើគ្មានការបង្ខំឈាមនោះ ក៏គ្មានការអត់ទោសបាបដែរ។ ²³ ដូច្នេះ ចាំបាច់ណាស់ឲ្យយើងដឹងថា គ្រាន់តែអ្វីៗចម្លងពីស្ថានបរមសុខបានស្អាតបរិសុទ្ធដោយសារយញ្ញបូជារបស់សត្វទាំងនេះទៅហើយ ចុះបើអ្វីៗនៅស្ថានបរមសុខនឹងបានស្អាតបរិសុទ្ធ ដោយត្រូវការយញ្ញបូជាប្រសើរជាងនេះទៅទៀត។ ²⁴ ដ្បិត ព្រះគ្រីស្ទពុំបានយាងចូលទីសក្ការៈបំផុត ដែលសង់ឡើងដោយដៃមនុស្ស ដែលគ្រាន់តែចម្លងពីរបស់ពិតប៉ុណ្ណោះទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គយាងចូលស្ថានបរមសុខដោយព្រះអង្គផ្ទាល់ ឥឡូវនេះព្រះអង្គគង់នៅចំពោះព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាប្រយោជន៍សម្រាប់យើងរាល់គ្នា។ ²⁵ ព្រះអង្គពុំបានយាងចូលទៅទីនោះ ដើម្បីថ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់ច្រើនលើកច្រើនសានោះទេ ដូចជាមហាបូជាចារ្យចូលទៅទីសក្ការៈបំផុត ដើម្បីថ្វាយយញ្ញបូជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដោយយកឈាមរបស់អ្នកដទៃនោះទេ។ ²⁶ ប្រសិនបើវាដូច្នោះមែន ព្រះអង្គត្រូវរងទុក្ខជាច្រើនលើកច្រើនសា តាំងពីកំណើតលោកីយមកម្ល៉េះ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនៅត្រាចុងក្រោយនេះ ព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្តែងថា ព្រះអង្គយាងមកតែម្តងគត់ ដើម្បីលុបបំបាត់បាប ដោយព្រះអង្គត្រូវថ្វាយព្រះអង្គផ្ទាល់ជាយញ្ញបូជា។ ²⁷ មនុស្សគ្រប់គ្នាត្រូវស្តាប់ម្តង បន្ទាប់មកត្រូវជំនុំជម្រះ។ ²⁸ ដូចគ្នានេះដែរ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវថ្វាយព្រះអង្គទ្រង់ម្តង ដើម្បីដកបាបពីមនុស្សទាំងអស់ នោះព្រះអង្គនឹងលេចមកម្តងទៀតពុំមែនដើម្បីរំដោះបាបមនុស្សលោកទេ ផ្ទុយទៅវិញព្រះអង្គនឹងសង្គ្រោះដល់អស់អ្នកណាដែលរង់ចាំព្រះអង្គ ដោយចិត្តអត់ធ្មត់។

ជំពូក 10

¹ ដ្បិត ក្រឹត្យវិន័យគ្រាន់តែជាស្រមោលនៃអ្វីៗដែលនឹងត្រូវមកដល់ ពុំមែនជាបង្កបង្កើនទេ។ អស់អ្នកណាដែលចូលមករកព្រះជាម្ចាស់ មិនអាចបានគ្រប់លក្ខណ៍ដោយយញ្ញបូជាដដែលៗ ដែលពួកគេចាំបាច់មួយមួយឆ្នាំម្តងជាបន្តបន្ទាប់នោះទេ។ ² ឬបើពួកគេបានគ្រប់លក្ខណ៍មែន ពួកគេលែងថ្វាយទៀតហើយ? ដូចគ្នានេះដែរ ប្រសិនបើ ពួកគេបានស្អាតបរិសុទ្ធម្តងរួចស្រេចហើយ ពួកគេថ្វាយបង្គំនឹងលែងរំលឹកថា ពួកគេមានបាបទៀត។ ³ យញ្ញបូជាទាំងនោះរំលឹកថា ពួកគេមានបាបពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ។ ⁴ ដ្បិត ឈាមគោឈ្មោល និងឈាមពពែពុំអាចដកបាបមនុស្សលោកបានទេ។ ⁵ ពេលព្រះគ្រីស្ទយាងមកក្នុងលោកនេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ព្រះអង្គមិនចង់បានយញ្ញបូជា ឬតង្វាយអ្វីនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គបានធ្វើរូបកាយមួយ ឲ្យទូលបង្គំរួចហើយ។» ⁶ ព្រះអង្គមិនគាប់ព្រះទ័យនឹងតង្វាយដុត ឬយញ្ញបូជាដោះបាបនោះទេ។ ⁷ រួចមក ទូលបង្គំពោលថា៖ «មើល ទូលបង្គំនៅទីនេះ ដូចមានសេចក្តីចែងទុកពីទូលបង្គំនៅក្នុងគម្ពីរថា ទូលបង្គំត្រូវធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ។» ⁸ ជាបឋម ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ព្រះអង្គពុំចង់បានយញ្ញបូជា ជាតង្វាយតង្វាយដុតទាំងមូល ឬជាយញ្ញបូជាដោះបាបទេ។ ព្រះអង្គមិនសព្វព្រះហឫទ័យនឹងតង្វាយទាំងនេះទេ។» យញ្ញបូជាទាំងអស់នេះត្រូវថ្វាយស្របតាមក្រឹត្យវិន័យ។ ⁹ រួចព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «មើល ទូលបង្គំនៅទីនេះធ្វើតាមព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។» ដូច្នេះ ចូរដករបៀបគោរពបម្រើមួយចោល ដើម្បីបង្កើតរបៀបគោរពបម្រើពីរវិញ។ ¹⁰ ហេតុនេះហើយបានជាព្រះជាម្ចាស់ប្រោសយើងបានវិសុទ្ធ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទថ្វាយរូបកាយព្រះអង្គម្តងជាសម្រេច។ ¹¹ ចំណែកឯ បូជាច្បាប់គ្រប់រូបឈប់បម្រើព្រះជាម្ចាស់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ។ លោកថ្វាយយញ្ញបូជាដដែលៗ ទោះបីជាយញ្ញបូជាទាំងនោះពុំអាចដកបាបមនុស្សលោកបានក៏ដោយ។ ¹² ម៉្យាងវិញទៀត ព្រះគ្រីស្ទថ្វាយយញ្ញបូជាដោះបាបម្តងជាសម្រេច រួចព្រះអង្គគង់នៅខាងស្តាំព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ ព្រះអង្គកំពុងរង់ចាំរហូតទាល់តែសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់ត្រូវបង្ក្រាបដាក់ក្រោមព្រះបាទព្រះអង្គ។ ¹⁴ ដ្បិត ដោយសារតង្វាយមួយបានធ្វើឲ្យអស់អ្នក ដែលព្រះអង្គប្រោសឲ្យបានវិសុទ្ធ បានគ្រប់លក្ខណ៍ជារៀងរហូត។ ¹⁵ ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធបានធ្វើបន្ទាល់ប្រាប់យើង។ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដំបូងថា៖ ¹⁶ «យើងនឹងចងសម្ពន្ធមេត្រីជាមួយពួកគេ បន្ទាប់ពីពេលនោះកន្លងផុតទៅ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ យើងនឹងដាក់ក្រឹត្យវិន័យយើងនៅក្នុងចិត្តពួកគេ ហើយយើងនឹងចារក្រឹត្យវិន័យក្នុងគំនិតពួកគេផងដែរ។» ¹⁷ យើងនឹងលែងនឹកនាពីអំពើបាប និងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេទៀតហើយ។ ¹⁸ កាលណាមានការអត់ទោសបាប ក៏លែងមានយញ្ញបូជាដោះបាបទៀតដែរ។ ¹⁹ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ យើងមានចិត្តរឹងប៉ឹងចូលទៅទីសក្ការៈបំផុត ដោយពឹងលើព្រះលោហិតព្រះយេស៊ូ។ ²⁰ នេះជារបៀបរស់នៅថ្មីមួយ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបើកសម្រាប់យើង ដោយព្រះអង្គបានឆ្លងកាត់រាំងនន គឺព្រះអង្គបានកើតមកជាមនុស្ស។ ²¹ ដោយសារតែយើងមានមហាបូជាច្បាប់ដ៏ប្រសើរឧត្តម គ្រប់គ្រងលើព្រះដំណាក់ព្រះជាម្ចាស់ ²² ចូរយើងចូលទៅជិតព្រះអង្គ ដោយចិត្តទៀងត្រង់ ពេញដោយជំនឿ និងមានចិត្តបរិសុទ្ធ បានជម្រះគំនិតសៅហ្មង ព្រមទាំងលាងរូបកាយដោយទឹកបរិសុទ្ធផង។ ²³ ចូរយើងកាន់ចិត្តមិនចំពោះជំនឿ ដែលយើងបានប្រកាសដោយគ្មានរង្គ្រី ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានសន្យាយ៉ាងណា ព្រះអង្គនឹងសម្រេចយ៉ាងនោះដែរ។ ²⁴ ចូរយើងពិចារណាអំពីរបៀបដ៏រញ្ជ្ជិតទៅវិញទៅមក ដោយក្តីស្រឡាញ់ និងអំពើល្អគ្រប់យ៉ាង។ ²⁵ ចូរយើងកុំឈប់ជួបជុំគ្នា ដូចដែលអ្នកខ្លះបានធ្វើឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរលើកទឹកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមក រឹតតែច្រើនឡើងៗ ដោយដឹងថាថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់កាន់តែជិតមកដល់ហើយ។ ²⁶ ដ្បិត ប្រសិនបើយើងប្រព្រឹត្តអំពើបាបដោយចេតនា ក្រោយពេលយើងបានទទួលសេចក្តីពិតហើយ នោះគ្មានយញ្ញបូជាណាអាចជួយដោះបាបអ្នកបានទេ។ ²⁷ ផ្ទុយទៅវិញ មានតែការភ័យខ្លាចចំពោះការជំនុំជម្រះ និងភ្លើងសន្តោសនៅឆេះសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁸ បើមាននរណាម្នាក់បដិសេធក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ នឹងត្រូវស្លាប់ដោយគ្មានត្រាប្រណីឡើយ នៅចំពោះមុខសាក្សីពីរ ឬបីនាក់។ ²⁹ តើបងប្អូនគិតថា ម្នាក់ដែលបានមើលងាយព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងមើលងាយព្រះលោហិតនៃសម្ពន្ធមេត្រី ជាព្រះលោហិតដែលបានប្រោសគេឲ្យវិសុទ្ធ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគុណត្រូវអាម៉ាស់នឹងត្រូវទទួលទោសធ្ងន់យ៉ាងណាទៅទៀត? ³⁰ ដ្បិត យើងស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ការសងសឹកស្រេចលើយើង យើងនឹងតបស្នងដល់គេវិញ។» ជាថ្មីម្តងទៀត «ព្រះអម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យទោសប្រជារាស្ត្រព្រះអង្គ។» ហើយជាថ្មីម្តងទៀត «ព្រះអម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យទោសប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។» ³¹ ជាការគួរឲ្យខ្លាចណាស់ ដែលធ្លាក់ចូលក្នុងព្រះហស្តព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះជន្មរស់! ³² ប៉ុន្តែ ចូរនឹកចាំពីសម័យអតីតកាល បន្ទាប់ពីយើងភ្លឺហើយម្តង។ តើបងប្អូនត្រូវស្ម័គ្រចិត្តនឹងការលំបាកកម្រិតណា។ ³³ បងប្អូនត្រូវគេប្រមាថមើលងាយ ដោយទទួលរងការអាម៉ាស់ និងការបៀតបៀន បានសេចក្តីថា បងប្អូនកំពុងតែចូលរួមទុក្ខលំបាកជាមួយអស់អ្នកដែលរងការលំបាកធ្ងន់ធ្ងរ។ ³⁴ ដ្បិត បងប្អូនមានចិត្តក្តួលអាណិតចំពោះជនជាប់ទោស និងទទួលពួកគេដោយអំណរ សុខចិត្តឲ្យគេរឹបអូស យកទ្រព្យសម្បត្តិ។ បងប្អូនដឹងច្បាស់ថា បងប្អូនសមនឹងទទួលទ្រព្យសម្បត្តិដែលនៅស្ថិតស្ថេរជានិច្ចវិញ។ ³⁵ ដូច្នេះ ចូរកុំបោះបង់ទំនុកចិត្តបងប្អូនឡើយ ព្រោះដល់ពេលកំណត់បងប្អូននឹងទទួលរងរងាន។ ³⁶ បងប្អូនត្រូវចេះអត់ធ្មត់ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនអាចទទួលនូវអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់សន្យា ក្រោយពេលបងប្អូនសម្រេចតាមបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ។ ³⁷ ដ្បិតនៅពេលបន្តិចទៀត ព្រះអង្គមួយដែលនឹងយាងមក ព្រះអង្គនឹងយាងមកមិនបង្អង់យូរឡើយ។ ³⁸ បងប្អូនជាមនុស្សសុចរិតរបស់យើង នឹងរស់នៅដោយសារជំនឿ។ បើគេត្រឡប់ក្រោយវិញ យើងនឹងលែងពេញចិត្តគេហើយ។» ³⁹ ប៉ុន្តែ យើងពុំមែនជាប្រភេទមនុស្សដើរថយក្រោយឲ្យត្រូវវិនាសឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងជាអ្នកជឿរហូតទាល់តែព្រលឹងបានទទួលការសង្គ្រោះ។

ជំពូក 11

¹ ឥឡូវនេះ ជំនឿគឺជាការសង្ឃឹមជាក់ ថានឹងបានដូចការរំពឹងទុក។ ជំនឿជាកត្តាសំខាន់នៃការរំពឹងទុក។ ដែលយើងមើលឃើញនៅឡើយ។ ² ដោយហេតុនេះហើយបានជាបុព្វបុរស បានទទួលកេរ្តិ៍ឈ្មោះល្អដោយសារជំនឿ។ ³ ដោយសារជំនឿ យើងយល់ថា ព្រះជាម្ចាស់បង្កើតពិភពលោកទាំងមូល ដោយសារព្រះបន្ទូល ដូច្នេះ អ្វីៗដែលមើលឃើញនឹងកើតឡើង ពុំមែនកើតឡើងដោយអ្វីៗមានរូបរាងឡើយ។ ⁴ ដោយសារជំនឿ លោកអេប៊ីលបានថ្វាយញាញ់ជា ដំបូរស្រីរវាងយក្សបូជាលោកកាអ៊ីនទៅព្រះជាម្ចាស់។ ដោយសារជំនឿ ព្រះជាម្ចាស់រាប់លោកជាមនុស្ស សុចរិត។ ព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងតង្វាយ របស់លោក ហើយដោយសារជំនឿ លោកនៅតែមានប្រសាសន៍នៅឡើយ ទោះបីលោកបានស្លាប់ទៅហើយក៏ដោយ។ ⁵ ដោយសារជំនឿ ព្រះជាម្ចាស់បានលើកលោកហេណុកឡើងទៅ ទាំងលោកនៅមិនទាន់ស្លាប់ផង។ «គ្មាននរណាម្នាក់លោកឃើញឡើយ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់បានលើកលោកឡើង»។ មុនពេលព្រះជាម្ចាស់លើកលោកឡើងទៅ លោកបានទទួលសក្ខីភាពថា ព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងលោក។ ⁶ ឥឡូវនេះ បើគ្មានជំនឿទេ គ្មាននរណាគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ។ ដ្បិត អស់អ្នកណាដែលចូលទៅរកព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះចាំបាច់ត្រូវជឿថា មានព្រះជាម្ចាស់មែន ហើយថាព្រះអង្គនឹងប្រទានរង្វាន់ ដល់អស់អ្នកណាស្វែងរកព្រះអង្គ។ ⁷ ដោយសារជំនឿ លោកណូអេបានទទួលព្រះរាជសារពីស្ថានបរមសុខ នូវហេតុការណ៍ទាំងឡាយណា ដែលពុំទាន់មើលឃើញនៅឡើយ ដោយការស្តាប់បង្គាប់ព្រះជាម្ចាស់ លោកបានសង្កេតឃើញដើម្បីសង្គ្រោះក្រុមគ្រួសារលោក។ ដោយបានធ្វើដូច្នេះ លោកបានដាក់ទោសពិភពលោក និងក្លាយជាមនុស្សសុចរិតទុកជាមរតក ដោយសារជំនឿ។ ⁸ ដោយសារជំនឿ ពេលព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅលោកអប្រាហាំ លោកស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គ ដោយចាកចេញទៅកន្លែងមួយ ដែលលោកនឹងទទួលទុកជាមរតក។ លោកចេញទៅ ទាំងពុំដឹងថា ត្រូវទៅណាផង។ ⁹ ដោយសារជំនឿ លោកបានមករស់នៅទីកន្លែងស្វា ក្នុងនាមជាជនបរទេស។ លោកបានបោះជំរំនៅជាមួយលោកអ៊ីសាក និង លោកយ៉ាកុប ជាអ្នកត្រូវទទួលទឹកដីនោះជាមរតករួមជាមួយលោក តាមព្រះបន្ទូលសន្យាដដែល។ ¹⁰ ដ្បិតលោកទន្ទឹងរង់ចាំទទួលក្រុងមួយ ដែលមានគ្រឹះ រឹងមាំ គឺជាក្រុងដែលព្រះជាម្ចាស់ជាស្តាប់ត្យករ និងសាងសង់។ ¹¹ ដោយសារជំនឿ ទោះបីលោកស្រីសារីជាស្រ្តីអារក្សដោយ ក៏លោកអប្រាហាំបានទទួលសមត្ថភាពធ្វើជាឪពុកដែរ។ ហេតុការណ៍នេះកើតឡើង ទោះបីលោកមានវ័យចាស់ក៏ដោយ លោកយល់ថាព្រះជាម្ចាស់ស្មោះត្រង់ និងសម្រេចតាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ ¹² ដូច្នេះ ដោយសារតែបុរសម្នាក់ដែលហៀបនឹងស្លាប់ទៅហើយ ក៏កើតមានមនុស្សជាច្រើនរាប់មិនអស់ ដូចផ្កាយនៅលើមេឃ និងដូចគ្រាប់ខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រ។ ¹³ ដោយសារជំនឿ អស់លោកទាំងនោះបានស្លាប់ទៅ ដោយពុំបានទទួលអ្វីតាមព្រះបន្ទូលសន្យាឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ លោកបានឃើញ និងទទួលពីចម្ងាយថា លោកគ្រាន់តែជាជនបរទេស ធ្វើដំណើរនៅលើផែនដីតែប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁴ ដ្បិត អស់អ្នកដែលបាននិយាយដូច្នេះ បង្ហាញថាពួកលោកកំពុងតែស្វែងរកមាតុភូមិរបស់ខ្លួន។ ¹⁵ ប្រសិនបើ ពួកលោកគិតដល់ប្រទេសដែលពួកលោកបានចាកចេញ ពួកលោកប្រាកដជាមានឱកាសត្រឡប់មកវិញបាន។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ពួកលោកប្រាថ្នាទៅរស់នៅប្រទេសមួយប្រសើរជាងនេះ គឺស្ថានបរមសុខ។ ហេតុដូច្នេះនេះ បានជាព្រះជាម្ចាស់មិនអាម៉ាស់នឹងឲ្យគេហៅថា ព្រះជាម្ចាស់របស់ពួកគេឡើយ ព្រោះព្រះអង្គបានរៀបចំទីក្រុងមួយសម្រាប់ពួកគេ។ ¹⁷ ដោយសារជំនឿ លោកអប្រាហាំថ្វាយអ៊ីសាកជាញាញ់បូជា ពេលព្រះជាម្ចាស់សាកល្បងចិត្តលោក។ លោកថ្វាយអ៊ីសាកដែលជាកូនតែមួយគត់ ដែលលោកបានទទួលតាមព្រះបន្ទូលសន្យា។ ¹⁸ ទោះបីជាព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «លោកអ៊ីសាកនឹងបន្តពូជពង្សជាច្រើនយ៉ាងក៏ដោយ»។ ¹⁹ ក៏លោកអប្រាហាំជឿថា ព្រះជាម្ចាស់អាចនឹងប្រោសអ៊ីសាកឲ្យរស់ពីស្លាប់វិញបាន ហើយដោយហេតុនេះ លោកបានទទួលកូនមកវិញ។ ²⁰ ដោយសារជំនឿ លោកអ៊ីសាកបានឲ្យពេលលោកយ៉ាកុបនិងអេសាវ ទុកសម្រាប់អនាគត។ ²¹ ដោយសារជំនឿ លោកយ៉ាកុបហៀបនឹងស្លាប់ទៅហើយ ក៏បានឲ្យពូជកូនៗរបស់លោកយ៉ូសែប។ លោកយ៉ាកុបថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ដោយផ្អែកលើឈឺច្រត់របស់លោក។ ²² ដោយសារជំនឿ លោកយ៉ូសែបជិតនឹងលាលោកនេះទៅហើយ បានប្រកាសថា កូនចៅអ៊ីស្រាអែលនឹងត្រូវចាកចេញពីប្រទេសអេស៊ីប ហើយប្រាប់ពួកគេពីរបៀបរៀបចំទុកដាក់ធាតុរបស់លោក។ ²³ ដោយសារជំនឿ ពេលលោកម៉ូសេកើតមក ឪពុកម្តាយលោកបានយកលោកទៅលាក់ទុកចំនួនបីខែ ព្រោះលោកឃើញថា កូននោះស្អាតខ្លាំងណាស់។ ពួកគេមិនខ្លាចបញ្ជារបស់ស្តេចឡើយ។ ²⁴ ដោយសារជំនឿ លោកម៉ូសេធំពេញវ័យឡើង ហ៊ានបដិសេធមិនឲ្យគេហៅលោកថា កូនរបស់បុត្រីព្រះចៅផារ៉ោឡើយ។ ²⁵ ផ្ទុយទៅវិញ លោកបានជ្រើសរើសរងទុក្ខលំបាករួមជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាជាងរស់នៅសប្បាយនឹងអំពើបាបតែមួយរយៈក្លី។ ²⁶ លោកយល់ថា រងការប្រមាថព្រោះតែដើរតាមព្រះគ្រីស្ទ ប្រសើរជាងបានទ្រព្យសម្បត្តិនានានៅអេស៊ីបទៅទៀត។ ដ្បិត លោកសម្លឹងមើលរង្វាន់មកពីព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ²⁷ ដោយសារជំនឿ លោកម៉ូសេបានចាកចេញពីប្រទេសអេស៊ីប។ លោកមិនបានខ្លាចស្តេចខ្មោចឡើយ លោកស្ម័គ្រចិត្តនឹងទុក្ខលំបាក ដោយលោកសម្លឹងមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់ ដែលមនុស្សមើលពុំឃើញ។ ²⁸ ដោយសារជំនឿ លោករក្សាពិធីបុណ្យរំលង និងពិធីបោះឈាម ដើម្បីកុំឲ្យមធ្យមជប់ផ្លាញកូនច្បងរបស់អ៊ីស្រាអែល។ ²⁹ ដោយសារជំនឿ ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម ដូចដើរលើគោក។ ពេលពួកអេស៊ីបខំឆ្លងមកដែរ តែត្រូវទឹកសមុទ្រគ្របពីលើស្លាប់អស់។ ³⁰ ដោយសារជំនឿ ជញ្ជាំងក្រុងយេរិទ្ធជួលរំលំចុះ បន្ទាប់ពីពួកអ៊ីស្រាអែលដើរជុំវិញជ្រាំពីរថ្ងៃ។ ³¹ ដោយសារជំនឿ នាងរ៉ាបាបជាស្រ្តីពេស្យាពុំបានស្លាប់ជាមួយពួកមិនស្លាប់បង្គាប់ឡើយ ព្រោះនាង បានទទួលអ្នកស៊ើបការដោយមេត្រី។ ³² តើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីបានខ្លះទៀត? ខ្ញុំគ្មានពេលនិយាយអំពីរឿងលោកគេខាន លោកបារ៉ាក់ លោកសាំសុន លោក យ៉ែបថា ព្រះបាទដាវីឌ លោកសាំយូអែល និងព្យាការីនានាទៀតទេ។ ³³ ដោយសារជំនឿ លោកទាំងនោះបានច្បាំងឈ្នះគន្លងផ្សេងៗ ប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិត និង ទទួលអ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់សន្យាប្រទានមក។ ពួកគេបានបិទមាត់សឹង្ហ។ ³⁴ ពន្លត់ភ្លើងឆេះសន្លាសន្លៅ និងគេបំផុតពីមុខដាវ និងបានជាសះស្បើយពីដំបី មានកម្លាំងច្បាំងឈ្នះសង្គ្រាម ព្រមទាំងផ្តួលសត្រូវបរទេសឲ្យខ្ទេចខ្ទាយបាត់ទីតាំង។ ³⁵ ស្រ្តីៗបានឃើញគ្រួសារខ្លួន ដែលស្លាប់ទៅហើយនោះរស់ឡើងវិញ។ អ្នកខ្លះ ទទួលទារុណកម្ម មិនព្រមឲ្យគេដោះលែងឡើយ ដើម្បីទទួលបានជីវិតរស់ឡើងវិញប្រសើរជាង។ ³⁶ អ្នកខ្លះទៀតសុខចិត្តឲ្យគេចំអកឲ្យឡើយ គេរាយជំ ព្រមទាំងឲ្យគេដាក់ច្រវាក់យ៉ូយ៉ាំងថែមទៀតផង។ ³⁷ អ្នកខ្លះត្រូវគេគប់សម្លាប់នឹងដីថ្ម។ អ្នកខ្លះត្រូវគេសម្លាប់ដោយអាវនឹងនរណា។ អ្នកខ្លះត្រូវគេសម្លាប់ដោយ ដាវ។ អ្នកខ្លះមានតែស្បែកចៀម និងស្បែកពពែបិទបាំងខ្លួន។ អ្នកខ្លះខ្វះខាតសព្វគ្រប់ទាំងអស់ ត្រូវគេជិះជាន់សង្កត់សង្កិន និងធ្វើបាបថែមទៀតផង។ ³⁸ លោកយ៉ូសែបពុំស្មើសនឹងឲ្យអ្នកនោះរស់នៅជាមួយឡើយ។ ដូច្នេះ ពួកគេត្រាច់ចរតាមទីរហោស្ថាន តាមភ្នំ តាមរង្វង់ និងតាមរាងក្នុងជាដើម។ ³⁹ ទោះ បីព្រះជាម្ចាស់បានទទួលអ្នកទាំងនោះដោយសារជំនឿក្តី ក៏គេពុំទាន់បានទទួលអ្វីៗតាមព្រះបន្ទូលសន្យាដែរ។ ⁴⁰ ព្រះជាម្ចាស់គ្រោងទុកថា នឹងប្រទានអ្វីៗដ៏ល្អ ប្រសើរមកយើង ដូច្នេះ បើគ្មានយើងទេ អ្នកទាំងនោះពុំបានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើយ។

ជំពូក 12

¹ ចាប់តាំងពីមានមនុស្សជាច្រើននៅជុំវិញ ធ្វើបន្ទាល់ទុកឲ្យយើងទៅហើយ ចូរយើងលះបង់គ្រប់ទាំងបន្ទុក និងអំពើបាបរួមវិវាទចោល។ ចូរយើងរត់ទៅមុខដោយចិត្តអត់ធ្មត់ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ឲ្យយើងរត់។ ² ចូរយើងសម្លឹងមើលព្រះយេស៊ូ ដែលជាអ្នកចាប់ផ្តើមជំនឿ និងធ្វើឲ្យជំនឿយើងបានគ្រប់លក្ខណ៍។ ដ្បិត អំណរនៅចំពោះមុខព្រះអង្គ ធ្វើឲ្យព្រះអង្គស្ម័គ្រចិត្តចូលទៅក្នុងចិត្តយើង ឥតមានខ្មាសសោះឡើយ ហើយឥឡូវនេះព្រះអង្គគង់នៅខាងស្តាំព្រះបិតា។ ³ ដូច្នេះ ចូរគិតអំពីព្រះអង្គ ដែលស្ម័គ្រចិត្តការពារបស់មនុស្សបាប ដើម្បីកុំឲ្យបងប្អូនណាម្នាក់ចិត្ត និងបោះបង់ចោលឡើយ។ ⁴ បងប្អូនរាល់គ្នាពុំទាន់បានឮយុទ្ធ ឬចុះពារឧបសគ្គរហូតដល់បង្អួចឈាមនៅឡើយទេ? ⁵ ហើយបងប្អូនបានភ្លេចការលើកទឹកចិត្ត ដែលបានណែនាំបងប្អូនក្នុងនាមជាព្រះ «កូនរាល់គ្នាអើយ មិនត្រូវធ្វេសប្រហែសនឹងការទូន្មានរបស់ព្រះអម្ចាស់ឡើយ ហើយក៏មិនត្រូវណាយចិត្ត ពេលព្រះអម្ចាស់កែតម្រូវបងប្អូនឡើយ»។ ⁶ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ដាក់វិន័យដល់អស់អ្នកណា ព្រះអង្គស្រឡាញ់ ហើយព្រះអង្គដាក់ទោសកូនណាព្រះអង្គទទួល។ ⁷ ចូរស្ម័គ្រចិត្តចូលទៅក្នុងចិត្តសិស្សព្រះអង្គ។ ព្រះជាម្ចាស់ដោះស្រាយជាមួយបងប្អូនក្នុងនាមជាព្រះ។ តើមានកូនណាដែលលោកឪពុកមិនដាក់វិន័យ? ⁸ ប៉ុន្តែ បើសិនបងប្អូនមិនទទួលវិន័យ ដូចកូនដទៃទៀតទទួលទេ នោះបងប្អូនជាកូនឥតខាន់ស្លា និងពុំមែនជាកូនព្រះអង្គឡើយ។ ⁹ ជាងនេះទៅទៀត យើងមានឪពុកនៅផែនដីនេះជាអ្នកដាក់វិន័យ ហើយយើងក៏គោរពចុះចូលលោក។ តើមិនគួរឲ្យយើងគោរពឪពុកខាងវិញ្ញាណ រឹតតែខ្លាំងថែមទៀតដើម្បីទទួលបានជីវិតទេឬអី? ¹⁰ ចំណែកឯឪពុកយើងវិញ តែងដាក់វិន័យយើងតែពីរបីថ្ងៃប៉ុណ្ណោះ ដែលយើងអាចទទួលយកបាន។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ព្រះជាម្ចាស់ធ្វើដូច្នេះ ជាប្រយោជន៍ល្អដល់យើង ដូច្នេះ យើងអាចចែករំលែកភាពវិសុទ្ធរបស់ព្រះអង្គបាន។ ¹¹ គ្មានការដាក់វិន័យណាមួយគួរជាទីរីករាយទេ នៅពេលនោះ គឺមានតែការលើកចំណេះប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ នៅទីបញ្ចប់វាគឺជាបង្កើតផលផ្លែមេត្រី នៃសេចក្តីសុចរិត ដល់អស់អ្នកណាទទួលការអប់រំពីព្រះអង្គ។ ¹² ដូច្នេះ ចូរលើកដៃរបស់បងប្អូនឡើង និងតម្រង់ជង្គង់ដែលទន់ ឲ្យរឹងមាំឡើងវិញ។ ¹³ ចូរបៀបចំផ្លូវឲ្យត្រង់ ដើម្បីកុំឲ្យអ្នកពិការជើងពិបាកដើរ ផ្ទុយទៅវិញអ្នក ពិការមិនត្រូវគ្រេចជើងឡើយ ប៉ុន្តែ ឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយវិញ។ ¹⁴ ចូរស្វែងរស់នៅឲ្យបានសុខជាមួយមនុស្សគ្រប់គ្នា និងឲ្យបានវិសុទ្ធផង បើគ្មានវិសុទ្ធភាពគ្មាននរណាមើលឃើញព្រះជាម្ចាស់ឡើយ។ ¹⁵ ចូរប្រយ័ត្ន ក្រែងលោនរណាខ្លះព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់ ហើយកុំឲ្យបួសគល់នៃភាពល្ងើងជួរចត់រីកដុះដាល បង្កជាបញ្ហាផ្សេងៗ និងបំពុលចិត្តគំនិតបងប្អូនឡើយ។ ¹⁶ ចូរប្រយ័ត្ន កុំប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ ឬការមិនគោរពប្រណិបតន៍កើតមានក្នុងបងប្អូន ដូចលោកអេសាយបានលក់សិទ្ធិជាកូនច្បង ព្រោះតែម្ហូបមួយចានឲ្យសោះ។ ¹⁷ បងប្អូនជ្រាបស្រាប់ហើយថា ក្រោយមកពេលគាត់ចង់ទទួលពរទុកជាមរតក ឪពុកក៏បានបដិសេធ ព្រោះគាត់គ្មានឱកាសប្រែចិត្ត ទោះបីគាត់ខំទទួល អង្វរសុំទាំងស្រុងក៏ទឹកភ្នែកក៏ដោយ។ ¹⁸ ដ្បិត បងប្អូនពុំបានចូលមកក្នុងដៃលាចប៉ះបានទេ គឺជាភ្នំមានភ្លើងឆេះ ភាពងងឹត ស្រអាប់ និងព្យុះបោកបក់។ ¹⁹ បងប្អូនពុំបានចូលមករកសំឡេងត្រៃ និងឮសំឡេង ដែលគេអង្វរមិនចង់ឲ្យឮម្តងទៀត។ ²⁰ ដ្បិត ពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងបទបញ្ជានេះបានទេ គឺថា៖ «សូម្បីតែសត្វដែលប៉ះភ្នំនេះ ក៏ត្រូវចោលសម្លាប់នឹងដំបូង»។ ²¹ គ្រាន់តែឃើញនឹងភ្នែកគួរឲ្យខ្លាចទៅហើយ ដូច្នេះ លោកម៉ូសេមានប្រសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំភ័យខ្លាច និងញាប់ញ័រជាខ្លាំង»។ ²² ផ្ទុយទៅវិញ បងប្អូនចូលមកជិតភ្នំស៊ីយ៉ូន ជាទីក្រុងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានព្រះធនរស់ គឺក្រុងយេរូសាឡឹមស្ថានបរមសុខ ដែលពួកទេវតារាប់លានរាប់កោដិ ជួបជុំគ្នាយ៉ាងអធិកអធម។ ²³ បងប្អូនបានចូលមកជិតក្រុមជំនុំពួករៀបចំ ដែលមានឈ្មោះកត់ទុកនៅស្ថានបរមសុខ។ បងប្អូនបានចូលមកជិតព្រះជាម្ចាស់ ជាអ្នកវិនិច្ឆ័យមនុស្សទាំងអស់ និងជាវិញ្ញាណសុចរិតដែលបានគ្រប់លក្ខណ៍រួចហើយ។ ²⁴ បងប្អូនចូលមកជិតព្រះយេស៊ូ ជាស្ថាននៃសម្ពន្ធមេត្រីមួយថ្មី និងលោហិតដែលបានបោះប្រសើរជាងឈាមរបស់លោកអេប៊ីលទៀតផង។ ²⁵ មើល សូមកុំបដិសេធមិនព្រមស្តាប់គ្នានោះឡើយ។ ប្រសិនបើពួកគេមិនរត់គេចទេ ពេលណាពួកគេ បដិសេធមិនព្រមស្តាប់ពាក្យមនុស្សទូន្មានគេនៅលើផែនដី មិនអាចគេចផុតពីទោសយ៉ាងហ្នឹងទៅហើយ។ ²⁶ ចុះបើយើងព្រងើយកន្តើយមិនព្រមស្តាប់ព្រះអង្គ មានព្រះបន្ទូលមកកាន់យើងពីស្ថានបរមសុខវិញ យើងរឹតតែពុំអាចគេចផុតពីទោសបានឡើយ។ ពីដើម ព្រះសូរសៀងរបស់ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យកក្រើកផែនដី។ តែឥឡូវនេះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលសន្យាថា៖ «ជាថ្មីម្តងទៀត យើងនឹងមិនត្រឹមតែធ្វើឲ្យផែនដីកក្រើកប៉ុណ្ណោះទេ គឺកក្រើកទាំងផ្ទៃមេឃទាំងមូល»។ ²⁷ ពាក្យ «ម្តងនេះទៀត» បានសេចក្តីថា អ្វីៗដែលព្រះជាម្ចាស់បង្កើតមកនឹងត្រូវកក្រើក និងត្រូវរលាយអស់ គឺមានតែអ្វីៗមិនកក្រើកប៉ុណ្ណោះទេដែលនៅសល់។ ²⁸ ដោយយើងបានទទួលព្រះរាជ្យមួយដែលមិនចេះកក្រើកដូច្នេះ យើងត្រូវតែដឹងគុណ ហើយគោរពបម្រើព្រះជាម្ចាស់ តាមរបៀបព្រះអង្គគាប់ព្រះហឫទ័យ ដោយការគោរព និងកោតស្ងប់ស្ងែង។ ²⁹ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់នៃយើងដូចជាភ្លើងឆេះសន្ទោសនៅ។

ជំពូក 13

¹ ចូរបន្តស្រឡាញ់គ្នាជាបងប្អូនជានិច្ច។ ² កុំភ្លេចទទួលមនុស្សដទៃដោយភាពចៅវ៉ាវ៉ាក់ទាក់។ ដោយហេតុនេះ មានបងប្អូនខ្លះបានទទួលទេវតាទាំងមិនដឹងខ្លួន។ ³ ចូរនឹកចាំពីអ្នកជាប់ឃុំឃាំង ដូចជាបងប្អូននៅជាប់ឃុំឃាំងជាមួយពួកគេដែរ។ ចូរនឹកចាំពីអ្នកដែលត្រូវធ្វើបាប ប្រៀបបីដូចជាបងប្អូនមានរូបកាយដូចពួកគេដែរ។ ⁴ ចូរបងប្អូនគោរពចុះចូលគ្នាក្នុងនាមជាស្វាមីភរិយា។ ចូរស្វាមីភរិយាស្មោះត្រង់នឹងគ្នា ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់នឹងវិនិច្ឆ័យមនុស្សប្រាកដលើផែនដី និងមនុស្សផិតក្បត់។ ⁵ ចូរបងប្អូនកុំស្រឡាញ់ប្រាក់។ ចូរស្តាប់ចិត្តនឹងរបស់ដែលបងប្អូនមាន ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «យើងនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក ក៏មិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ»។ ⁶ ចូរឲ្យយើងចេះស្តាប់ចិត្ត ដើម្បីឲ្យបងប្អូនមានចិត្តក្លាហានពោលថា៖ «ព្រះអម្ចាស់ជាជំនួយខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនខ្លាចអ្វីសោះឡើយ»។ តើមាននរណាអាចតទល់នឹងខ្ញុំបាន។ ⁷ សូមពិចារណាមើលអ្នកដឹកនាំរបស់បងប្អូន ដែលប្រកាសព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រាប់បងប្អូន និងពិចារណាអំពីលទ្ធផលនៃកិច្ចការរបស់ពួកគេ។ យកតម្រាប់តាមជំនឿពួកគេ។ ⁸ ព្រះយេស៊ូនៅតែដដែលម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងរហូតតទៅ។ ⁹ កុំបណ្តោយខ្លួនតាមសេចក្តីបង្រៀនចម្លែកផ្សេងនោះឡើយ។ ដ្បិត ជាការប្រពៃណាស់ ដែលបងប្អូនបានរឹងប៉ឹងដោយសារព្រះគុណ ពុំមែនដោយសារអំណើចចំណីអាហារឡើយ ដ្បិត វាគ្មានប្រយោជន៍ចំពោះបងប្អូនទេ។ ¹⁰ យើងមានអាសនៈមួយ ដែលពួកអ្នកបម្រើក្នុងព្រះពន្លា គ្មានសិទ្ធិបរិភោគបានទេ។ ¹¹ ដ្បិត ឈាមរបស់សត្វត្រូវគេសម្លាប់ជំនួសបាបមនុស្ស និងត្រូវមហាបូជាថ្វាយទៅថ្វាយនៅទីសក្ការៈបំផុត តែសាច់សត្វត្រូវគេដុតនៅក្រៅជំរឺវិញ។ ¹² ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូក៏រងទុក្ខខាងក្រៅទ្វារក្រុង ដើម្បីប្រោសមនុស្សឲ្យបានវិសុទ្ធ ដោយសារព្រះលោហិតផ្ទាល់របស់ព្រះអង្គ។ ¹³ ចូរយើងចេញទៅខាងក្រៅជំរឺ ទទួលភាពអាម៉ាស់រួមជាមួយព្រះអង្គ។ ¹⁴ ដ្បិត យើងពុំមានទីក្រុងអចិន្ត្រៃយ៍នៅលើផែនដីឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ យើងទន្ទឹងរង់ចាំព្រះមួយអង្គ ដែលត្រូវយាងមកនៅពេលខាងមុខវិញ។ ¹⁵ ដោយសារព្រះអង្គ ចូរយើងថ្វាយយញ្ញបូជានៃការសរសើរតម្កើងដល់ព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច ដ្បិតផលផ្លែនៃបុរាណតំណាងទទួលស្គាល់ព្រះនាមព្រះអង្គ។ ¹⁶ ចូរយើងកុំភ្លេចប្រព្រឹត្តអំពើល្អ និងជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យនឹងយញ្ញបូជាបែបនេះណាស់។ ¹⁷ ចូរគោរព និងចុះចូលចំពោះអ្នកដឹកនាំបងប្អូន ដ្បិតពួកលោកមើលថែព្រលឹងបងប្អូន ដូចជាទទួលខុសត្រូវចំពោះព្រលឹងបងប្អូននៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ចូរគោរពដើម្បីឲ្យអ្នកដឹកនាំបងប្អូនបម្រើដោយអំណរ ពុំមែនដោយការអ្វីទាំងដែលគ្មានប្រយោជន៍ចំពោះបងប្អូនឡើយ។ ¹⁸ ចូរអធិស្ឋានឲ្យយើងផង ដ្បិតយើងជឿជាក់ថា យើងមានមនសិកាភ្លឺស្វាង ដើម្បីរស់នៅឲ្យបានត្រឹមត្រូវគ្រប់កាលៈទេសៈទាំងអស់។ ¹⁹ ខ្ញុំលើកទឹកចិត្តបងប្អូនបន្តអធិស្ឋានថែមទៀត ដើម្បីឲ្យខ្ញុំនឹងត្រឡប់មកជួបបងប្អូនក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។ ²⁰ ឥឡូវនេះ សូមឲ្យព្រះជាម្ចាស់នៃសេចក្តីសុខសាន្ត ដែលបានប្រោសបងប្អូនពីស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ និងព្រះយេស៊ូជាគង្វាលដ៏ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ ដែលបានចងសម្ពន្ធមេត្រីដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ដោយសារព្រះលោហិតព្រះអង្គ។ ²¹ នឹងបានធ្វើឲ្យបងប្អូនបានគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ តាមបំណងព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់។ សូមព្រះជាម្ចាស់ធ្វើការក្នុងយើងរាល់គ្នា ដើម្បីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និងសូមថ្វាយសិរីរុងរឿងព្រះអង្គជាអង្វែងតទៅ។ អាម៉ែន។ ²² ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តបងប្អូនឲ្យទទួលពាក្យលើកទឹកចិត្តទាំងនេះ ដ្បិតខ្ញុំបានសរសេរមកបងប្អូនដោយសង្ខេបខ្លីៗប៉ុណ្ណោះ។ ²³ សូមជ្រាបថា លោកដ៏ម៉ឺងម៉ាត់ជាបងប្អូនរបស់យើង បានរួចពីឃុំឃាំងហើយ ដែលខ្ញុំនឹងមកជួបបងប្អូន បើគាត់មកឆាប់ៗនេះ។ ²⁴ សូមជម្រាបសួរ អ្នកដឹកនាំ និងប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់របស់បងប្អូនផង។ បងប្អូននៅស្រុកអ៊ីតាលី ក៏សូមជម្រាបសួរមកបងប្អូនដែរ។ ²⁵ សូមឲ្យបងប្អូនទាំងអស់គ្នា បានប្រកបដោយព្រះគុណ។

Book: James

James

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ យ៉ាកុប ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជូនចំពោះកុលសម្ព័ន្ធទាំងដប់ពីរដែលបានបែកខ្ញែកគ្នា សូមជ្រាប។ ² បងប្អូន អើយ ទុក្ខលំបាកគ្រប់យ៉ាង ដែលបងប្អូនត្រូវឆ្លងកាត់នោះ សូមចាត់ទុកថាជាការដែលធ្វើឲ្យមានអំណរវិញ។ ³ បងប្អូនដឹងហើយថា ការល្បងលំដំនឿរបស់បងប្អូននឹងធ្វើឲ្យបងប្អូនចេះស៊ីទ្រាំ។ ⁴ សូមឲ្យបងប្អូនស៊ីទ្រាំលុះដល់បានសម្រេច ដើម្បីបង្កើតផលផ្លែដ៏ល្អគ្រប់លក្ខណៈ ហើយបងប្អូននឹងមានគុណសម្បត្តិល្អសព្វគ្រប់ ដោយមិនខ្វះខាតអ្វីសោះឡើយ។ ⁵ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើបងប្អូនណាម្នាក់ត្រូវការប្រាជ្ញា ត្រូវតែទូលសូមពិព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គនឹងប្រទានឲ្យជាប្រាកដ ដ្បិតព្រះអង្គនឹងប្រទានដោយព្រះហឫទ័យទូលាយ ដោយគ្មានបន្ទោសសោះឡើយ។ ⁶ ប៉ុន្តែ ចូរឲ្យអ្នកនោះទូលសូមដោយជំនឿ ដោយគ្មានការសង្ស័យ ដ្បិតអ្នកដែលមានចិត្តសង្ស័យ គឺដូចជាអ្នកសមុទ្រត្រូវបក់បោកចុះឡើងទៅតាមខ្យល់។ ⁷ ដ្បិតសូមកុំគិតថាមនុស្សនោះ នឹងបានទទួលអ្វីពីព្រះអម្ចាស់ឡើយ។ ⁸ អ្នកនោះជាមនុស្សមានចិត្តសង្ស័យ និងមានចិត្តមិននឹងនក្ខន្ធកិច្ចការដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត ទេ។ ⁹ សូមឲ្យបងប្អូនដែលក្រីក្រមានមោទនភាពឡើង ព្រោះព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកតម្កើងពួកគេឡើង ¹⁰ ប៉ុន្តែ ចំពោះអ្នកមាន ទ្រព្យវិញក៏ត្រូវមានមោទនភាពដែរព្រោះនឹងត្រូវបានបន្ទាបចុះ ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នកនោះនឹងត្រូវរុះរើទៅដូចផ្កាស្រៅ។ ¹¹ លុះដល់ថ្ងៃពេញកម្ដៅ ហើយ ដើមរាត្រីស្ងួតក្រៀមផ្កាក៏រុះរើ ហើយលម្អរបស់វាក៏រលាយបាត់ទៅដែរ។ ដូចគ្នានេះដែរ អ្នកមានក៏នឹងត្រូវរុះរើបាត់ទៅតាមរបៀបនេះ នៅត្រឹមកណ្តាលផ្លូវ។ ¹² មានពរហើយ អ្នកណាដែលស៊ីទ្រាំនឹងការល្បងលំបាក។ ដ្បិតក្រោយពេលគាត់បានជាប់ពីការល្បងលំបាក គាត់នឹងទទួលបានមកដំរីវិច តាមព្រះបន្ទូលសន្យា ចំពោះអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹³ សូមកុំឲ្យនរណាម្នាក់ពេលជួបការល្បងនិយាយថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ល្បងខ្ញុំឡើយ» ព្រោះការអាក្រក់មិនអាចល្បងព្រះជាម្ចាស់បានឡើយ ហើយព្រះអង្គផ្ទាល់ក៏មិនល្បងនរណាម្នាក់ដែរ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ គ្រប់គ្នាទទួលបានការល្បងដោយសារបំណងចិត្ត និងភាពលោភលន់របស់ខ្លួនវិញ ដែលបានអូសទាញ និងល្បងលោមបញ្ឆោតប៉ុណ្ណោះ។ ¹⁵ បន្ទាប់ពីបំណងចិត្តចាប់ទុក្ខងង្វែង វានឹងសម្រាលចេញមកជាអំពើបាប ហើយក្រោយពីបាបនោះបានលូតលាស់ធំហើយ វានឹងប្រសូតជាសេចក្តីស្លាប់។ ¹⁶ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ សូមកុំចាញ់ការបោកបញ្ឆោតឡើយ។ ¹⁷ អំណោយដ៏ល្អៗទាំងឡាយ និងអំណោយដ៏គ្រប់លក្ខណៈ សុទ្ធតែមកពីស្ថានលើ គឺមកពី ព្រះបិតានៃពន្លឺ ។ ព្រះអង្គមិនប្រែប្រួលឡើយ សូមឲ្យតែស្រមោលនៃការប្រែប្រួលក៏គ្មានផង។ ¹⁸ ព្រះអង្គសព្វព្រះហឫទ័យបង្កើតយើងមក ដោយសារព្រះបន្ទូល នៃសេចក្តីពិត ដូច្នេះ យើងនឹងក្លាយជាផលដ៏បូន្លែនៃអ្វីៗទាំងអស់ ដែលព្រះអង្គបានបង្កើតមក។ ¹⁹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ បងប្អូនសុទ្ធតែដឹងហើយ សូមឲ្យគ្រប់គ្នាហ៊ុននឹងស្តាប់ តែយើងនឹងនិយាយ ហើយយើងនឹងខឹងផងដែរ។ ²⁰ ដ្បិត កំហឹងរបស់មនុស្សមិនអាចធ្វើតាមសេចក្តីសុចរិតនៃព្រះជាម្ចាស់ ឡើយ។ ²¹ ដូច្នេះ ចូរលះបង់នូវអំពើបាបគ្រប់យ៉ាង និងចិត្តឃោរឃៅទាំងនោះចោលចេញទៅ។ ចូរបន្ទាបខ្លួនដើម្បីទទួលបានការបំប៉នពីព្រះបន្ទូល ដែលអាច សង្គ្រោះព្រលឹងរបស់បងប្អូនបាន។ ²² ចូរធ្វើតាមព្រះបន្ទូល កុំគ្រាន់តែស្តាប់ហើយបញ្ឆោតចិត្តខ្លួនឯងឡើយ។ ²³ ដ្បិតអ្នកណាស្តាប់ព្រះបន្ទូលមិន ប្រតិបត្តិតាម អ្នកនោះប្រៀបដូចជាមនុស្ស ដែលឆ្លុះកញ្ចក់មើលមុខខ្លួន ²⁴ ក្រោយពិនិត្យមើលរួចហើយ ក៏ចេញទៅ ស្រាប់តែភ្លេចមិនដឹងថាសូម្បីតែមុខខ្លួនឯង បែបយ៉ាងណាផង។ ²⁵ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលមើលដោយយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះព្រឹត្តិវិន័យនៃសេរីភាពដ៏គ្រប់លក្ខណៈ ហើយបន្តប្រតិបត្តិតាមយ៉ាងដិតដល់ អ្នក នោះនឹងបានពរក្នុងកិច្ចការដែលខ្លួនធ្វើ។ ²⁶ បើសិនជានរណាម្នាក់គិតថាខ្លួនជាអ្នកកាន់សាសនា តែមិនចេះគ្រប់គ្រងអណ្តាតខ្លួន អ្នកនោះបញ្ឆោតចិត្តខ្លួនឯង ហើយ ការកាន់សាសនារបស់គាត់ក៏គ្មានប្រយោជន៍អ្វីដែរ។ ²⁷ ឯសាសនាដែលវិសុទ្ធ និងគ្មានកន្លែងបន្ទោសបាន នៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះបិតា គឺជាការជួយក្មេងកំព្រា និងស្រ្តីមេម៉ាយដែលមានទុក្ខលំបាក ហើយរក្សាខ្លួនឲ្យល្អ ចៀសចេញពីអំពើសៅហ្មងរបស់លោកីយ៍នេះ។

ជំពូក 2

¹ បងប្អូនអើយ សូមកុំឲ្យជំនឿលើព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនៃយើង និងព្រះអម្ចាស់ប្រកបដោយសិរីរុងរឿង បែបលំអៀងទៅលើមនុស្សមួយចំនួននោះឡើយ។
² ឧបមាថា នរណាម្នាក់ចូលរួមប្រជុំ មានពាក់ចិញ្ចៀនមាស និងមានសម្លៀកបំពាក់ស្អាត ហើយម្នាក់ទៀតជាអ្នកក្រ ស្លៀកពាក់មិនសមរម្យ។ ³ ប្រសិនបើបងប្អូនរាក់ទាក់ទទួលអ្នកស្លៀកពាក់ស្អាតល្អ ទាំងនិយាយថា៖ «សូមលោកអញ្ជើញមកអង្គុយនៅកន្លែងកិត្តិយសនេះ» ប៉ុន្តែ និយាយទៅកាន់អ្នកក្រថា៖ «ចូលអ្នកឈរនៅទីនោះ» ឬថា៖ «មកអង្គុយនៅខាងក្រោមកន្លែងខ្ញុំដាក់ជើងវិញ»។ ⁴ តើធ្វើបែបនេះបងប្អូនមិនមែនលំអៀងទេឬអី? តើបងប្អូនមិនបានវិនិច្ឆ័យគេដោយគំនិតអាក្រក់ទេឬអី? ⁵ សូមស្តាប់! បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ តើព្រះជាម្ចាស់មិនបានជ្រើសរើសអ្នកក្រក្នុងលោកនេះ ឲ្យទៅជាអ្នកមានក្នុងជំនឿហើយឲ្យទទួលមរតកនៃព្រះរាជ្យ ដែលព្រះអង្គបានសន្យា ដល់អស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គទេឬ? ⁶ ប៉ុន្តែ បងប្អូនបែរជាមិនឲ្យតម្លៃអ្នកក្រទៅវិញ! តើមិនមែនពួកអ្នកមានទេឬ ដែលបានសង្កត់សង្កិនបងប្អូន? តើពួកគេមិនបានអូសបងប្អូនយកទៅឲ្យតុលាការទេ? ⁷ តើអ្នកទាំងនោះមិនបានប្រមាថព្រះនាមដ៏ប្រសើរដែលជាបស់បងប្អូនទេឬ? ⁸ ប្រសិនបើបងប្អូនប្រតិបត្តិតាមគ្រឹះស្ថានវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះគម្ពីរចែងថា៖ «អ្នកត្រូវស្រឡាញ់អ្នកជិតខាង ឲ្យដូចស្រឡាញ់ខ្លួនឯងដែរ» ទើបបានល្អ។ ⁹ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើបងប្អូនឲ្យតម្លៃតែមនុស្សមួយចំនួន បងប្អូនបានប្រព្រឹត្តបាបហើយ គ្រឹះស្ថានវិន័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏ល្មើសច្បាប់។ ¹⁰ ដ្បិតនរណាដែលប្រព្រឹត្តតាមគ្រឹះស្ថានវិន័យទាំងអស់ ប៉ុន្តែ បើអ្នកនោះក្លាំងក្លានៅក្នុងការតែមួយនោះគាត់នឹងត្រឡប់ទៅជាមានទោសក្នុងការប្រព្រឹត្តខុសគ្រឹះស្ថានវិន័យទាំងមូលដែរ។ ¹¹ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងមកថា៖ «កុំប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់» ហើយថា៖ «កុំសម្លាប់មនុស្ស»។ បើសិនជា អ្នកមិនប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ទេ ប៉ុន្តែបែរជាសម្លាប់គេ នោះបានសេចក្តីថា អ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងគ្រឹះស្ថានវិន័យហើយ។ ¹² ដូច្នេះចូរនិយាយ និងប្រព្រឹត្តដូចអ្នកទាំងនោះដែលនឹងទទួលការវិនិច្ឆ័យតាមន័យរបស់គ្រឹះស្ថានវិន័យនៃសេរីភាព។ ¹³ ដ្បិតអ្នកកាត់ក្តីនឹងវិនិច្ឆ័យដោយពុំមានការយល់យោគចំពោះអ្នកធ្វើខុស ហើយគ្មានក្តីមេត្តាដល់អស់អ្នកដែលគ្មានមេត្តាឡើយ។ ដ្បិតសេចក្តីមេត្តាករុណានឹងយកជោគជ័យលើការវិនិច្ឆ័យ។ ¹⁴ ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់និយាយថា ខ្លួនមានជំនឿ ប៉ុន្តែ មិនបានធ្វើការល្អទេ នោះតើមានប្រយោជន៍អ្វី? តើជំនឿនោះអាចសង្គ្រោះគាត់បានឬ? ¹⁵ ឧបមាថា បងប្អូនប្រសើរណាម្នាក់ គ្មានសម្លៀកបំពាក់ល្អ និងគ្មានម្ហូបអាហារល្អពេញមួយថ្ងៃ។ ¹⁶ ឧបមាថា មានម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា និយាយទៅកាន់ពួកគេថា «សូមអញ្ជើញទៅដោយសុខសាន្តចុះ ហើយភាពមានកក់ក្តៅ និងសូមឲ្យអ្នកបានឆ្អែតចុះ»។ ប្រសិនបើជាអ្នកមិនបានឲ្យអ្វី ដែលជាតម្រូវការពួកគេទេ តើពាក្យទាំងនោះមានប្រយោជន៍អ្វី? ¹⁷ បើគ្មានការប្រព្រឹត្តទេ ជំនឿនោះនឹងស្លាប់។ ¹⁸ ប៉ុន្តែ មានអ្នកខ្លះនិយាយថា៖ «អ្នកមានជំនឿ ឯខ្ញុំវិញមានការប្រព្រឹត្តវិញ»។ សូមបង្ហាញជំនឿគ្មានមានការប្រព្រឹត្តឲ្យខ្ញុំឃើញផង នោះខ្ញុំនឹងបង្ហាញឲ្យអ្នកឃើញជំនឿរបស់ខ្ញុំ ដោយការប្រព្រឹត្ត។ ¹⁹ អ្នកពិតជាបានជឿថា មានព្រះជាម្ចាស់តែមួយ គឺត្រឹមត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែ ពួកអារក្សក៏ជឿដូច្នេះដែរ ហើយពួកវាក៏យញាប់ញ័រផងដែរ។ ²⁰ តើបងប្អូនដឹងតែថា មនុស្សឥតប្រាជ្ញា និងជំនឿគ្មានការប្រព្រឹត្ត ជាជំនឿឥតបានការអ្វីទាំងអស់? ²¹ តើមិនមែនលោកអប្រាហាំជាឪពុករបស់យើង បានរាប់ជាសុចរិតដោយការប្រព្រឹត្ត កាលលោកបានយកអ៊ីសាកជាកូនទៅថ្វាយជាយញ្ញបូជាលើអាសនៈទេឬអី? ²² ជំនឿរបស់លោកបានរួមផ្សំនឹងការប្រព្រឹត្ត ហើយតាមរយៈការប្រព្រឹត្តនោះ ធ្វើឲ្យជំនឿរបស់លោកបានពេញលក្ខណៈ។ ²³ «លោកអប្រាហាំជឿលើព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះអង្គរាប់លោកជាសុចរិត» ហើយលោកក៏បានហៅថាជាមិត្តសម្លាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ²⁴ បងប្អូនឃើញទេ ព្រះជាម្ចាស់រាប់មនុស្សឲ្យសុចរិត ដោយសារប្រព្រឹត្តិដែរ គឺមិនមែនដោយសារ តែជំនឿមួយមុខនោះទេ។ ²⁵ ដូចគ្នានេះដែរ តើមិនមែននាងរ៉ាហាបជាស្រ្តីពេស្យាទេឬអី ដែលបានសុចរិត ដោយសារការប្រព្រឹត្តរបស់នាង ព្រោះនាងបានទទួលពួកអ្នកនាំសារ ឲ្យស្នាក់នៅ ហើយឲ្យគេចាកចេញទៅវិញ តាមផ្លូវមួយផ្សេងទៀត? ²⁶ ដ្បិតបើរូបកាយដាច់ចេញពីវិញ្ញាណ រូបកាយនោះនឹងស្លាប់ ហើយជំនឿគ្មានការប្រព្រឹត្ត ក៏ជាជំនឿស្លាប់ដែរ។

ជំពូក 3

¹ បងប្អូនអើយ មិនមានមនុស្សច្រើនទេដែលបានធ្វើជាគ្រូបង្រៀន។ យើងដឹងថាយើងនឹងត្រូវទទួលការវិនិច្ឆ័យទោសធ្ងន់ធ្ងរដែរ។ ² ដ្បិត យើងតែងតែធ្វើខុសជាញឹកញយដង។ បើសិនជានរណាម្នាក់មិនបានធ្វើខុសដោយពាក្យសម្តី អ្នកនោះជាមនុស្សគ្រប់លក្ខណៈ ហើយអាចត្រួតលើខ្លួនឯងទាំងមូលបាន។ ³ ប្រសិនបើ យើងដាក់បង្រៀននៅមាត់របស់សេះ ដើម្បីឲ្យវាស្តាប់បង្គាប់យើង យើងអាចបញ្ជារបកាយវាចាទៅណាក៏បាន។ ⁴ ចូរសង្កេតមើលសំពៅដូចគ្នាដែរ ទោះបីជាវាធំយ៉ាងណា ហើយខ្យល់បក់ខ្លាំងក៏ដោយ អ្នកបើកសំពៅអាចបត់បែនទៅណាក៏បាន តាមចិត្តរបស់អ្នកបើកសំពៅចង់ទៅ ទោះបីវាមានចង្កូតតូចមួយក្តី។ ⁵ អណ្តាតក៏ដូចគ្នាដែរ វាជាផ្នែកមួយតូចមួយនៃរាងកាយ តែវាពូកែបង្កើតបញ្ហាណាស់។ មើលចុះ សូម្បីតែផ្កាភ្លើងតូចមួយ វាអាចធ្វើឲ្យឆេះព្រៃធំមួយបាន។ ⁶ អណ្តាតក៏ជាភ្លើងម្យ៉ាង ជាពិតប្រាកដនៃអំពើទុច្ចរិត ដែលជាផ្នែកមួយនៅក្នុងរូបកាយរបស់យើង។ វាអាចធ្វើឲ្យរូបកាយទាំងមូល ទៅជាសៅហ្មង និងធ្វើឲ្យដំណើរជីវិតរបស់យើងត្រូវខ្លោចផ្សា ព្រោះមានភ្លើងនរកនៅក្នុងអណ្តាតនេះ។ ⁷ ដ្បិត សត្វព្រៃគ្រប់ប្រភេទ រួមមានសត្វស្លាប ហើយ សត្វលូនវា សត្វនៅក្នុងទឹក មនុស្សអាចផ្សាំងបានទាំងអស់។ ⁸ ប៉ុន្តែ គ្មាននរណាម្នាក់អាចផ្សាំងអណ្តាតបានឡើយ ព្រោះវាមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន ហើយចង្រៃ អាត្រាកំប៉ុផុត ពោរពេញទៅដោយពិសពុល បណ្តាលឲ្យស្លាប់បាន។ ⁹ ដោយសារអណ្តាត យើងអាចសរសើរព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះបិតា ហើយដោយសារអណ្តាតដែល យើងក៏ដាក់បណ្តាសាដល់មនុស្ស ដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតដូចជាបង្កទ្រង់ដែរ។ ¹⁰ វាចេញពីមាត់តែមួយ ប៉ុន្តែ វាអាចជាព្រះពរហើយក៏បណ្តាសាដែរ។ បងប្អូនអើយ ការនេះមិនគួរឲ្យកើតឡើងក្នុងចំណោមពួកយើងឡើយ។ ¹¹ តើដែលមានប្រភពទឹកមួយអាចបញ្ចេញទឹកផ្អែម និងល្អផងបានទេ? ¹² បងប្អូនអើយ តើដើមឧទម្ពុរអាចចេញផ្លែអូលីវបានទេ? ឬតើដើមទំពាំងបាយជូរ អាចចេញផ្លែឧទម្ពុរបានទេ? រន្ធទឹកមួយមិនអាចចេញទឹកប្រៃ និងទឹកផ្អែមផងបានទេ។ ¹³ តើក្នុងចំណោមបងប្អូន មានអ្នកណាមានប្រាជ្ញាដែរឬទេ? សូមឲ្យអ្នកនោះបង្ហាញគំរូជីវិត ដោយការប្រព្រឹត្តល្អ ក៏ដូចជាការដាក់ខ្លួនពេញដោយប្រាជ្ញា។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើមានការច្រណែន ជួរល្អ និងមហិច្ឆតានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកនោះ សូមកុំអួតខ្លួន និងកុហកទាស់នឹងសេចក្តីពិតឲ្យសោះ។ ¹⁵ នេះមិនមែនជាប្រាជ្ញាដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ផ្ទុយទៅវិញ ប្រាជ្ញាទាំងនេះមកពីលោកីយ៍ ពីមនុស្ស និងអារក្សវិញ។ ¹⁶ ដ្បិត ទិណមានការច្រណែន ប្រណាំងប្រជែងគ្នា ទីនោះតែងតែមានការខ្វះ សណ្តាប់ធ្នាប់ និងមានរឿងអាស្រូវគ្រប់យ៉ាង។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ ប្រាជ្ញាដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់គឺវិសុទ្ធ សន្តិភាព សុភាព ស្តាប់បង្គាប់ ហើយពេញដោយសេចក្តីមេត្តា និងបង្កើតផលល្អគ្រប់យ៉ាង ឥតមានសេចក្តីលំអៀងនិងពុតត្បាញឡើយ។ ¹⁸ ផលនៃសេចក្តីសុចរិតបានសាបព្រោះនៅក្នុងចំណោមអ្នកកសាងសន្តិភាព។

ជំពូក 4

¹ តើការទាស់ទែង និងការឈ្លោះប្រកែកគ្នាក្នុងចំណោមបងប្អូនកើតចេញមកពីណា? តើការនោះមិនមែនចេញពីបំណងចិត្ត ដែលទាស់ប្រឆាំងគ្នាក្នុងចំណោមបងប្អូនអ្នករាល់គ្នាទេឬអី? ² បងប្អូនចង់បាន តែមិនបានដូចចិត្តបងទេ។ ទោះបងប្អូនសម្លាប់ និងឈ្លានសឹក ក៏បងប្អូននៅតែ មិនបានអ្វីដែរ។ បងប្អូនឈ្លោះប្រកែក និងទាស់ទែងគ្នា។ បងប្អូនមិនបានទទួល ព្រោះបងប្អូនមិនបានទទួលសុំ។ ³ ទោះបងប្អូនទទួលសុំ ក៏នៅតែពុំបានទទួលអ្វី ដែរ ព្រោះសំណូមរបស់បងប្អូនមិនល្អ ជឿត បងប្អូនទទួលសុំដើម្បីបំពេញចិត្តស្រីបស្រាលរបស់ខ្លួនឯង។ ⁴ ឱអ្នកដែលមានចិត្តក្បត់អើយ! តើបងប្អូនមិនដឹងទេឬអីថា ការធ្វើជាមិត្តសម្លាញ់របស់លោកីយ៍ ប្រឆាំងទាស់ជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ ដូច្នេះ នរណាចង់ក្លាយជាមិត្តសម្លាញ់របស់លោកីយ៍ អ្នកនោះបានតាំងខ្លួនធ្វើជាសត្រូវរបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយ។ ⁵ ឬតើអ្នកគិតថាព្រះបន្ទូល ដែលបានចែងទាំងអស់នោះសុទ្ធតែឥតបានការឬអី? «ព្រះវិញ្ញាណព្រះអង្គដែលគង់ក្នុងយើង ពេញដោយសេចក្តីប្រថុណ្ណ»។ ⁶ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានព្រះគុណច្រើនថែមទៀត ដូចបទគម្ពីរបានចែងថា៖ «ព្រះជាម្ចាស់ប្រឆាំងនឹងមនុស្សមានអំនួត តែព្រះអង្គប្រណិសន្តោសដល់អស់អ្នកដែលបន្ទាបខ្លួនវិញ»។ ⁷ ដូច្នេះ សូមបងប្អូនគោរពចុះចូលព្រះជាម្ចាស់។ ហើយប្រឆាំងនឹងមារ នោះវាមុខជារត់ចេញឆ្ងាយពីបងប្អូនមិនខាន។ ⁸ សូមចូលមកជិតព្រះអង្គ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងយាងមកជិតបងប្អូនវិញ។ សូមលាងដៃបងប្អូនឲ្យបានស្អាត បងប្អូនជាមនុស្សមានបាប សូមជម្រះចិត្តឲ្យបានវិសុទ្ធ ហើយសូមជម្រះគំនិតដែលតែងតែសង្ស័យឲ្យបានស្អាតផង។ ⁹ ចូលកាន់ទុក្ខ និងសោកសង្រេង ព្រមទាំងធ្វើឲ្យសំណើចក្អាកក្អាយរបស់បងប្អូន ប្រែទៅជាទុក្ខសោក ហើយឲ្យអំណរសប្បាយរបស់បងប្អូនប្រែទៅជាទុក្ខឈ្ងុយ វិញ។ ¹⁰ ចូលបន្ទាបខ្លួនបងប្អូន នៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកបងប្អូនឡើង។ ¹¹ បងប្អូនអើយ មិនត្រូវនិយាយទាស់គ្នាទៅវិញទៅមក ឡើយ។ អ្នកណានិយាយទាស់ ឬថ្កោលទោសបងប្អូនណាម្នាក់ អ្នកនោះក៏ដូចជានិយាយទាស់នឹងក្រីស្ទវិន័យ ហើយក៏ថ្កោលទោសក្រីស្ទវិន័យដែរ។ ប្រសិនបើ អ្នកថ្កោលទោសក្រីស្ទវិន័យបានសេចក្តីថា អ្នកមិនបានកាន់ក្រីស្ទវិន័យទេ គឺអ្នកថ្កោលទោសក្រីស្ទវិន័យវិញ។ ¹² ព្រះជាម្ចាស់តែមួយគត់ ដែលជាអ្នកផ្តល់ក្រីស្ទវិន័យ និងការវិនិច្ឆ័យ។ ព្រះអង្គតែមួយគត់ដែលអាចសង្គ្រោះ និងធ្វើឲ្យរីករាលដាលបាន។ តើបងប្អូនជានរណាបានជាហ៊ានវិនិច្ឆ័យបងប្អូនរបស់អ្នកនោះ? ¹³ ឥឡូវនេះ បងប្អូនដែលនិយាយថា៖ «ថ្ងៃនេះឬស្អែក យើងនឹងធ្វើដំណើរទៅក្រុងមួយ ហើយ ស្នាក់នៅក្នុងនោះមួយឆ្នាំ ដើម្បីរកស៊ី និងបានចំណេញ»។ ¹⁴ បងប្អូនមិនដឹងថា ថ្ងៃស្អែកជីវិតបងប្អូននឹងទៅជាយ៉ាងណាឡើយ? បងប្អូនប្រៀបបីដូចជា ចំហាយទឹក ដែលមានតែមួយភ្លែត រួចក៏រលាត់បាត់ទៅ។ ¹⁵ ផ្ទុយទៅវិញ បងប្អូនគួរតែនិយាយថា៖ «បើព្រះអម្ចាស់គាប់ព្រះហឫទ័យ យើងនឹងមានជីវិតរស់ ហើយយើងធ្វើការនេះ ឬធ្វើការនោះ»។ ¹⁶ តែឥឡូវនេះ បងប្អូនបែរជាក្មេងក្លាងអ្នកបំប៉ោងទៅវិញ។ ការអួតក្មេងក្លាងបែបនេះអាចក្រក់ណាស់។ ¹⁷ ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នកណាដឹងថាត្រូវធ្វើអំពើល្អយ៉ាងណាហើយ តែមិនព្រមធ្វើ អ្នកនោះប្រព្រឹត្តអំពើបាបហើយ។

ជំពូក 5

¹ ឥឡូវនេះ សម្រាប់អ្នកមាន ចូលស្រែកទ្រហោយវិញ ពីព្រោះទុក្ខលំបាកនឹងកើតមានដល់អ្នកជាមិនខាន។ ² ភាពមានបានរបស់បងប្អូននឹងរលួយអស់ ហើយសម្លៀកបំពាក់របស់អ្នកក៏ត្រូវរក្សាស៊ីដែរ។ ³ មាស និងប្រាក់របស់បងប្អូនត្រូវច្រេះស៊ីបំផ្លាញ។ ការស៊ីបំផ្លាញទាំងនោះជាសក្តិភាពអំពីការទាស់ប្រឆាំងជាមួយបងប្អូន។ វានឹងធ្វើឲ្យវិនាសដល់សរសៃឈាមរបស់អ្នកដូចជាភ្លើងឆេះ។ ហើយកន្លែងដែលបងប្អូនរក្សាទ្រព្យសម្បត្តិទុកគឺជាថ្ងៃចុងក្រោយ។ ⁴ មើល! ប្រាក់ឈ្នួលដែលត្រូវបើកឲ្យពួកកម្មករ នោះត្រូវបានទាមទារ ដោយព្រោះតែគ្មានប្រាក់បើកឲ្យដល់អ្នកចម្រើន ដែលបានធ្វើការឲ្យអ្នក នោះសម្រែកពួកគេក៏បានឮដល់ព្រះជាម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល។ ⁵ អ្នករាល់គ្នាបានរស់នៅលើផែនដីយ៉ាងសម្បូរសប្បាយ ហើយរុងរឿង និងអាចបំពេញតាមបំណងចិត្ត ដែលខ្លួនត្រូវការ ដូចនៅថ្ងៃដែលគេសម្លាប់សត្វ។ ⁶ អ្នករាល់គ្នាបានដាក់ទោស និងសម្លាប់អ្នកសុចរិតផង។ ដោយសារពួកគេមិនបានចុះចូលនឹងអ្នក។ ⁷ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ត្រូវមានចិត្តអត់ធ្មត់ រហូតដល់ព្រះជាម្ចាស់យាងត្រឡប់មកវិញ។ មើល! អ្នកចម្ការបានរង់ចាំផលផ្លែដ៏មានតម្លៃ ចេញពីការច្រូតកាត់ដីដីមក។ ពួកគេបានរង់ចាំដោយការអត់ធ្មត់សម្រាប់ផលទាំងនោះ រហូតដល់បានទទួលនៅដើមរដូវ និងចុងរដូវភ្លៀងផង។ ⁸ បងប្អូនក៏ដូចគ្នា ត្រូវតែអត់ធ្មត់។ សូមធ្វើចិត្តឲ្យបានរឹងប៉ឹង ដោយព្រោះការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជិតមកដល់ហើយ។ ⁹ បងប្អូនអើយ មិនត្រូវអ្វីរំខាន និងទាស់ប្រឆាំងគ្នាទៅវិញទៅមកទេ ដូច្នេះហើយ បងប្អូនមិនត្រូវវិនិច្ឆ័យឡើយ។ សូមមើលចុះ អ្នកកាត់ក្តី កំពុងតែឈរនៅនឹងមាត់ទ្វារ។ ¹⁰ បងប្អូន សូមយកគំរូតាមព្យាករី ដែលបានរងទុក្ខលំបាក និងមានការអត់ធ្មត់ គឺជាអ្នកដែលថ្លែងព្រះបន្ទូលក្នុងនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹¹ មើលចុះ យើងត្រូវបានរាប់ដូចជាព្យាករីដែលបានលើកសរសើរ និងបានព្រះពរដែរ។ អ្នករាល់គ្នាធ្លាប់ឮការសរសើរបស់លោកយ៉ូប ហើយបងប្អូនក៏ដឹងពីព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែរ ដ្បិត ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យ អាណិតអាសូរ និងសេចក្តីមេត្តាករុណាផង។ ¹² លើសជាងនេះ បងប្អូនអើយ កុំស្បថឲ្យសោះ មិនត្រូវយកមេឃ ឬផែនដី ឬសេស្បថជាមួយអ្វីផ្សេងៗទៀតឡើយ។ តែផ្ទុយទៅវិញ សូមឲ្យបងប្អូនគ្រាន់តែនិយាយថា «បាន» គឺ «បាន» ហើយថា «ទេ» គឺ «ទេ» ដូច្នេះ អ្នកនឹងមិននៅជាប់ក្រោមការកាត់ទោសឡើយ។ ¹³ តើមានអ្នកណានៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាជួបទុក្ខលំបាក និងការឈឺចាប់ឬទេ? សូមឲ្យអ្នកទាំងនោះអធិស្ឋានចុះ។ តើមានអ្នកណាអស់សប្បាយដែលឬទេ? សូមឲ្យអ្នកនោះច្រៀងសរសើរតម្កើងចុះ។ ¹⁴ តើមានអ្នកណាឈឺក្នុងចំណោមអ្នកឬទេ? សូមឲ្យគេអញ្ជើញពួកចាស់ទុំរបស់ក្រុមជំនុំ ហើយសូមឲ្យពួកគេអធិស្ឋានឲ្យអ្នកឈឺនោះចុះ។ ចូរយកប្រេងមកលាបឲ្យអ្នកឈឺក្នុងនាមព្រះអម្ចាស់ផង។ ¹⁵ សេចក្តីអធិស្ឋានដោយជំនឿនឹងប្រោសអ្នកឈឺឲ្យបានជា ហើយព្រះអម្ចាស់នឹងលើកគាត់ឡើងវិញ។ ហើយប្រសិនបើ គាត់បានធ្វើអំពើបាប ព្រះជាម្ចាស់នឹងលើកលែងទោសឲ្យអ្នកនោះផងដែរ។ ¹⁶ ដូច្នេះ សូមលន់ត្តបាបចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយអធិស្ឋានឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមកដែរ ធ្វើដូចនេះអ្នកនឹងបានប្រោសឲ្យជា។ សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់មនុស្សសុចរិតខ្លាំងពូកែណាស់។ ¹⁷ ព្យាករីអេលីយ៉ាជាបុរសម្នាក់ដូចជាយើងរាល់គ្នាដែរ។ លោកបានអធិស្ឋានសូមកុំឲ្យមានភ្លៀង ហើយមេឃក៏លែងភ្លៀងនៅលើផែនដីអស់រយៈពេលបីឆ្នាំ និងប្រាំមួយខែ។ ¹⁸ បន្ទាប់មកទៀត ព្យាករីអេលីយ៉ាបានទូលសុំម្តងទៀត។ ដើម្បីសុំភ្លៀងពីមេឃ ហើយឲ្យផែនដីបានដុះភោគផលឡើងវិញ។ ¹⁹ បងប្អូនអើយ ប្រសិនបើ មានអ្នកណាក្នុងចំណោមបងប្អូន រង្វេងផ្លូវចេញពីសេចក្តីពិត ហើយមានម្នាក់ទៀតនាំគាត់ ត្រឡប់មកវិញ ²⁰ អ្នកនោះត្រូវដឹងថា ម្នាក់ ដែលបាននាំមនុស្សមានបាបឲ្យចេញពីការរង្វេងផ្លូវនោះ នឹងសង្គ្រោះគាត់ឲ្យរួចពីសេចក្តីស្លាប់ ហើយជាងនេះទៅទៀត អំពើបាបដ៏ធំនឹងត្រូវគ្របបាំងដ៏លើសលប់ផងដែរ។

Book: 1 Peter

1 Peter

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ ពេត្រុស ជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ សូមជម្រាបសួរទៅដល់បងប្អូនដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស ហើយបានបែកខ្ញែកគ្នាទៅរស់នៅតាមស្រុកផ្សេងៗពីគ្នាដូចជា ប៉ុនតុស ស្រុកកាឡាទី ស្រុកកាប៉ាដូតា ស្រុកអាស៊ី និងស្រុកប៊ីធុន។ ² ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះបិតា បានជ្រើសរើសបងប្អូន តាមគម្រោងផែនការដែលព្រះអង្គគ្រោងទុកពីមុនមក ដោយព្រះវិញ្ញាណប្រោសបងប្អូនឲ្យបានវិសុទ្ធ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនស្មោះត្រង់បង្គាប់ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និងឲ្យព្រះអង្គប្រោសព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គលើបងប្អូន។ សូមឲ្យបងប្អូនបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តកាន់តែច្រើន ឡើងៗ។ ³ សូមសរសើរឡើងព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតារបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ដោយសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ធំធេងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះអង្គបានផ្តល់ឱ្យយើងនូវកំណើតថ្មីសម្រាប់ទទួលមរតក។ មរតកនេះគឺតាមរយៈការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទពីសេចក្តីស្លាប់។ ⁴ នេះជាមរតក ដែលមិនចេះសាបសូន្យ មិនចេះរលួយ មិនចេះស្រពោន មិនចេះសៅហ្មង ហើយនិងមិនរលាយបាត់ឡើយ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបម្រុងទុកមរតកនេះឲ្យបងប្អូនស្មោះត្រង់នៅស្ថានបរមសុខ។ ⁵ ដោយសារជំនឿ បងប្អូនត្រូវបានការពារថែរក្សាដោយព្រះចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីឲ្យបងប្អូនទទួលបានការសង្គ្រោះ ដែលព្រះអង្គបានរៀបចំទុកជាស្រេច ហើយដែលព្រះអង្គនឹងបើកសម្តែងនៅគ្រាចុងក្រោយបំផុត។ ⁶ បងប្អូនមានសេចក្តីអំណរជាខ្លាំង ក្នុងសេចក្តីសង្គ្រោះនោះ ទោះបីសព្វថ្ងៃនេះត្រូវរងទុក្ខព្រួយយូរឆ្នាំ និងកើតមានសេក្តីល្បងផ្សេងៗក៏ដោយ។ ⁷ ដើម្បីឲ្យការល្បងជំនឿនៃអ្នករាល់គ្នា គឺរឹបសងជាងមាសដែលតែងតែខូច ទោះបីបានសាកល្បងនឹងភ្លើងក៏ដោយ។ ការនោះកើតឡើង ដើម្បីឲ្យយើងជឿជាក់នៃការសរសើរ ហើយនិងសិរីល្អ ក្នុងកាលព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទលេចមកវិញ។ ⁸ អ្នករាល់គ្នាមិនដែលបានឃើញព្រះអង្គទេ ប៉ុន្តែបាន ស្រឡាញ់ព្រះអង្គ ទោះបីពេលឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានៅតែមានចិត្តជឿលើព្រះអង្គដែល ហើយក៏មានអំណរក្នុងព្រះអង្គ ដោយអំណរដ៏ប្រសើរដែលអ្នកអ្វីថ្ងៃមិនបាន ⁹ ដោយឥឡូវនេះអ្នករាល់គ្នាបានទទួលផលនៃជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា គឺជាសេចក្តីសង្គ្រោះដល់ព្រលឹងរបស់អ្នក ¹⁰ រីឯពួកព្យាករ ជាអ្នកបានទាយពីព្រះគុណ ដែលផ្តល់មកអ្នករាល់គ្នា គេបានសើបសួរ ហើយខំរកឲ្យដឹងពីសេចក្តីសង្គ្រោះនោះ។ ¹¹ ពួកគេស្វែងរកឲ្យដឹងពីអ្នកណា ឬពេលណា ដែលព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះគ្រីស្ទសណ្តែតក្នុងពួកគេ ដែលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកពួកគេ។ នេះគឺជាហេតុការណ៍នឹងកើតឡើងដូចដែលទ្រង់បានប្រាប់ជាមុន អំពីព្រះគ្រីស្ទត្រូវរងទុក្ខលំបាក ហើយពីសិរីល្អទាំងប៉ុន្មាន ដែលត្រូវមកតាមក្រោយ។ ¹² នេះជាការបើកសម្តែងឲ្យគេដឹងថា ពួកគេមិនបានបំរើខ្លួនឯង ដែលឥឡូវនេះពួកគេនិយាយអំពីសេចក្តីទាំងប៉ុន្មានដែលពួកគេបានដឹង អ្នកខ្លះប្រកាសដំណឹងល្អទៅអ្នករាល់គ្នាដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលទ្រង់បានចាត់ពីស្ថានសួគ៌មក ហើយគឺអ្វីដែលពួកគេទៅរកទាំងអស់។ ¹³ ដូច្នេះចូរយកគំនិតរបស់អ្នករាល់គ្នាមកក្រវ៉ាត់ចង្កេះអោយជាប់ចុះ ដោយដឹងខ្លួន។ ចូរទុកចិត្តនៅក្នុងព្រះគុណដែលផ្តល់មកដល់អ្នករាល់គ្នាក្នុងការដែលព្រះយេស៊ូបើកសម្តែងមក។ ¹⁴ ចូរធ្វើដូចជាកូនៗដែលស្តាប់បង្គាប់ មិនត្រូវធ្វើតាមតែចិត្តរបស់ខ្លួនឯងដែលអ្នកធ្លាប់ធ្វើពីមុន ក្នុងភាពល្ងើលនោះឡើយ។ ¹⁵ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់បានត្រាស់ហៅអ្នករាល់គ្នាគឺព្រះអង្គវិសុទ្ធ អ្នករាល់គ្នាគឺវិសុទ្ធដូច្នេះដែរ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានវិសុទ្ធក្នុងគ្រប់កិរិយាទាំងអស់ចុះ។ ¹⁶ ដ្បិតមានសេចក្តីចែងទុកមកថា «អ្នករាល់គ្នាត្រូវវិសុទ្ធ ពីព្រោះយើងជាព្រះវិសុទ្ធ។» ¹⁷ ដូច្នេះ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាហៅយើងថា «ព្រះបិតា» ជាអ្នកដែលជំនុំជម្រះដែលមិនលំអៀងទៅតាមអំពើដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តរៀងៗខ្លួន នោះត្រូវរស់នៅដោយកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់។ ¹⁸ អ្នករាល់គ្នាបានដឹងហើយថាព្រះជាម្ចាស់បានលោះអ្នករាល់គ្នាចេញពីកិរិយាដែលឥតប្រយោជន៍ដែលអ្នករាល់គ្នាបានរៀនពីឪពុករបស់អ្នករាល់គ្នាមក។ ¹⁹ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានប្រោសលោះដោយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ជាចៀមដែលល្អឥតខ្ចោះដែលឥតស្លាកស្នាម។ ²⁰ ព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូ ត្រូវបានជ្រើសរើសតាំងពីមុនដើមកំណើតពិភពលោក ប៉ុន្តែទ្រង់ទើបតែបង្ហាញអង្គនៅគ្រាចុងក្រោយ។ ²¹ ដោយសារព្រះអង្គ អ្នករាល់គ្នាបានជឿដល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រោសឲ្យព្រះយេស៊ូឲ្យមានព្រះជន្មរស់ពីសុគតឡើងវិញ ព្រមទាំងប្រទានឲ្យព្រះអង្គឲ្យមានសិរីល្អ ដោយអ្នករាល់គ្នាមានជំនឿនិងមានសង្ឃឹមនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់។ ²² ព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាបានបរិសុទ្ធដោយការស្តាប់តាមសេចក្តីពិត។ ត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកដូចជាបងប្អូន ចូរស្រលាញ់គ្នាឲ្យខ្លាំងដោយចេញពីចិត្ត។ ²³ អ្នកបានកើតជាថ្មី ដែលមិនមកពីរូបកាយដែលពុករលួយទេ ប៉ុន្តែជារូបកាយដែលមិនចេះពុករលួយ ដោយការរស់នៅជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់។ ²⁴ «មនុស្សគ្រប់រូបដូចជាស្មៅ ហើយគ្រប់ទាំងសិរីល្អគឺដូចជាផ្កានៃស្មៅ។ ហើយដូចជាស្មៅក្រៀមស្ងួតហើយផ្ការុះរាយ។ ²⁵ តែព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅជាប់ជាដរាប។» ការនេះគឺជាដំណឹងល្អដែលបានផ្តល់មកអ្នក។

ជំពូក 2

¹ ដូច្នេះ ដែលអ្នកបានបោះបង់ចោលអស់ទាំងសេចក្តីអាក្រក់ និងកិច្ចកលទាំងប៉ុន្មាន ព្រមទាំងពុតមាយា ចិត្តច្រណែន ហើយពាក្យនិយាយបង្កូចគេ។ ² ដូចជាទារកទើបនឹងកើត សង្វាតរកទឹកដោះ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានធំឆាត់ឡើង រហូតដល់បានសង្គ្រោះ។ ³ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាបានភ្ញាក់ការនេះនឹងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់ល្អមែន។ ⁴ អ្នករាល់គ្នាដែលកំពុងមករកព្រះអង្គជាថ្មីដ៏រស់ ដែលជាមនុស្សបានបោះបង់ចោល តែព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសហើយរាប់ជាវិសេសសម្រាប់ព្រះអង្គវិញ។ ⁵ អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចជាថ្មរស់ដែលបានស្អាងឡើងឲ្យបានធ្វើជាផ្ទះខាងវិញ្ញាណ ដូចជាពួកសង្ឃវិសុទ្ធសម្រាប់នឹងថ្វាយយញ្ញាបូជាខាងព្រលឹងវិញ្ញាណដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ព្រះតាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁶ ពីព្រោះមានសេចក្តីច្រើនទុកមកក្នុងបទគម្ពីរថា «មើល ខ្ញុំដាក់ថ្មជ្រុងមួយនៅក្នុងស៊ីយ៉ូន ជាថ្មដែលជ្រើសរើសហើយវិសេសវិសាល។ អស់អ្នកណាដែលជឿដល់ព្រះអង្គនោះនឹងគ្មានហេតុនាំឲ្យខ្មាសឡើយ»។ ⁷ កិត្តិយសគឺសម្រាប់អស់អ្នកដែលជឿ។ «ថ្មដែលជាងផ្ទះមិនត្រូវការហើយបើចេញ ប៉ុន្តែថ្មនោះក៏បានត្រឡប់ទៅជាជ្រុងមួយដ៏វិសេស»។ ⁸ ពួកអស់អ្នកដែលជំពប់ដួលពីព្រោះពួកគេមិនបានស្តាប់បង្គាប់នូវអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ ហើយដូចជាថ្មដែលធ្វើឲ្យពួកគេជំពប់ហើយក៏ជាថ្មដែលធ្វើឲ្យពួកគេធ្លាក់ចុះដែរ។ ⁹ ពីព្រោះតែយើងជាមនុស្សដែលបានជ្រើសរើស ជាបូជាចារ្យ ជាពូជសាសន៍ដ៏វិសុទ្ធ ជាប្រជារាស្ត្រដែលព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសតាំង ដូច្នេះហើយយើងត្រូវតែបង្ហាញចេញនូវសកម្មភាពដ៏ល្អ ពីព្រះអម្ចាស់ដែលបានហៅយើងឲ្យចេញពីទីងងឹតមករកពន្លឺដ៏អស្ចារ្យ។ ¹⁰ កាលពីដើមដំបូងយើងរាល់គ្នាមិនមែនជាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែចំពោះអ្នករាល់គ្នាជាប្រជារាស្ត្រព្រះជាម្ចាស់វិញ។ អ្នករាល់គ្នាមិនដែលទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណាទេ ប៉ុន្តែត្រូវនេះអ្នករាល់គ្នាបានទទួលសេចក្តីមេត្តាករុណាវិញ។ ¹¹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ខ្ញុំសូមប្រាប់ទៅអ្នករាល់គ្នាដូចជាបងប្អូនសាសន៍ដទៃដែរ ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាជឿសេចក្តីបង្ហាញខាងសាច់ឈាម ដែលធ្វើឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានការទាស់ប្រឆាំងជាមួយព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ¹² បងប្អូនគួរមានកិរិយាមាយាទល្អក្នុងចំណោមសាសន៍ដទៃ ដូច្នេះ ប្រសិនបើពួកគេបាននិយាយពីការអាក្រក់របស់អ្នក ពួកគេនឹងបានឃើញពីការល្អរបស់អ្នកវិញនៅថ្ងៃដែលព្រះជាម្ចាស់យាងមក ហើយពួកគេក៏សរសើរដល់ព្រះអម្ចាស់ទៀតផង។ ¹³ ដោយព្រោះព្រះអម្ចាស់ ចូរចុះចូលនឹងអំណាចទាំងអស់របស់មនុស្ស មិនថាចំពោះស្តេចដែលមានអំណាចខ្ពស់។ ¹⁴ ហើយក៏ត្រូវគោរពដល់លោកចៅហ្វាយខេត្ត ដែលជាអ្នកដាក់ទោសដល់មនុស្សអាក្រក់ ហើយក៏ជាអ្នកដែលសរសើរដល់អស់អ្នកដែលធ្វើការល្អដែរ។ ¹⁵ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះទ័យនឹងបំបិទមាត់របស់មនុស្សល្ងង់ខ្លៅដោយអំពើល្អវិញ។ ¹⁶ អ្នករាល់គ្នាមានសេរីភាព តែមិនត្រូវយកសេរីភាពមកបិទបាំងអំពើអាក្រក់របស់ខ្លួនឡើយ ប៉ុន្តែ ត្រូវយកសេរីភាពនេះមកប្រើឲ្យសមជាអ្នកបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ¹⁷ ចូរសម្លឹងក្តីគោរពដល់មនុស្សទាំងអស់ និងស្រឡាញ់រាប់អានបងប្អូនរួមជំនឿ គោរពកោតខ្លាចដល់ព្រះអម្ចាស់ និងគោរពដល់ស្តេចផង។ ¹⁸ ពួកអ្នកបម្រើអើយ ចូរចុះចូលនៅនឹងចៅហ្វាយ ដោយកោតខ្លាចគ្រប់យ៉ាង។ ចុះចូលមិនមែនត្រឹមតែចៅហ្វាយណាដែលស្ងួតបូតល្អប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែទោះបីចៅហ្វាយដែលមានចិត្តព្យាបាទក្តី។ ¹⁹ បើសិនជាបងប្អូនណាដែលស្ងៀមស្ងៀមអត់ធ្ងន់ក្នុងការឈឺចាប់នៅខណៈពេលដែលទទួលរងអបុគ្គិធម៌ ²⁰ ព្រោះយល់ដល់ព្រះអង្គ នោះគួរសរសើរហើយ។ ²¹ ដ្បិតព្រះអង្គបានត្រាស់ហៅអ្នករាល់គ្នាមកសម្រាប់ការនេះ ព្រោះព្រះគ្រីស្ទក៏បានរងទុក្ខសម្រាប់អ្នក រាល់គ្នាដែរ ដើម្បីទុកកំរិតឲ្យអ្នករាល់គ្នាដើរតាមផ្លូវរបស់ព្រះអង្គ។ ²² ព្រះអង្គមិនដែលប្រព្រឹត្តបាប ហើយក៏មិនដែលឃើញមានសេចក្តីបោកប្រាស់ចេញពី ព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអង្គដែរ។ ²³ ពេលគេប្រមាថព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គមិនតបតទេ ពេលព្រះអង្គរងទុក្ខលំបាក ព្រះអង្គក៏មិនបានគំរាមកំហែងគេដែរ ផ្ទុយទៅវិញ ព្រះអង្គបានថ្វាយអង្គទ្រង់ដល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលជំនុំជម្រះដោយសុច្ឆរិត។ ²⁴ ព្រះអង្គបានយកបាបរបស់យើងមកក្នុងរូបកាយរបស់ព្រះអង្គនៅលើឈើឆ្កាង ដើម្បីឲ្យយើងបានញែកចេញពីបាប ហើយរស់នៅខាងសេចក្តីសុចរិតវិញ អ្នករាល់គ្នាបានជាសះស្បើយដោយសាររូបរបស់ព្រះអង្គ។ ²⁵ កាលពីដើមអ្នករាល់គ្នាប្រៀបដូចជាចៀមរង្វង់ ប៉ុន្តែត្រូវនេះអ្នករាល់គ្នាបានត្រឡប់មកជាអ្នកកង្វាលវិញ និងអ្នកមើលថែព្រលឹងអ្នករាល់គ្នាដែរ។

ជំពូក 3

¹ ប្រពន្ធរាល់គ្នាអើយ ត្រូវគោរពចុះចូលនឹងស្វាមីរៀងៗខ្លួន ដើម្បីឲ្យកិរិយាមារយាទរបស់បងប្អូនទាក់ទាញចិត្តស្វាមីខ្លះដែលមិនជឿព្រះបន្ទូល ឲ្យបានស្គាល់ព្រះអង្គ ដោយមិនបាច់បញ្ចេញពាក្យសម្តីទេ។ ² គេបានសង្កេតឃើញពីអាកប្បកិរិយាជាមួយការគោរព។ ³ ចូរកុំតុបតែងខ្លួនតែសំបកខាងក្រៅដូចជាក្រុងសក់ពាក់មាស និងស្លៀកសម្លៀកបំពាក់មួតផ្សេងៗនោះឡើយ។ ⁴ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរតុបតែងមនុស្សខាងក្នុងនៃចិត្ត ដោយគ្រឿងមិនចេះពុករលួយគឺដោយវិញ្ញាណស្អាតបូក និងស្រគត់ស្រគំ ដែលមានតម្លៃបំផុតនៅព្រះភក្ត្រព្រះជាម្ចាស់។ ⁵ កាលពីយូណាស់មកហើយពួកស្ត្រីវិសុទ្ធដែលមានសង្ឃឹមលើព្រះជាម្ចាស់ក៏បានតុបតែងខ្លួនរបៀបនេះ ទាំងចុះចូលនិងប្តីរបស់ខ្លួនដែរ។ ⁶ ដូចជាសារីបានស្តាប់បង្គាប់អំប្រាហាំហើយហៅគាត់ថាលោកម្ចាស់ទៀតផង។ ឥឡូវអ្នករាល់គ្នាបានក្លាយជាកូនរបស់សារីបើសិនជាអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្តអំពើល្អដោយមិនភ័យខ្លាចចំពោះបញ្ហា។ ⁷ រីឯប្តីរាល់គ្នាក៏ដូច្នោះដែរ អ្នកជាប្តីត្រូវតែរស់នៅជាមួយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនដោយមានការយោគយល់គ្នា ដោយយល់ដល់ស្ត្រីដែលទន់ខ្សោយ។ យើងគួរតែផ្តល់កិត្តិយសដល់នាងទុកជាអ្នកស្ទង់មរតកព្រះគុណនៃជីវិត។ ដូច្នេះនិងមិនមានអ្វីមករារាំងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់អ្នកឡើយ។ ⁸ នៅទីបញ្ចប់ អ្នកទាំងអស់គ្នាមានគំនិតតែមួយ ចិត្តអាណិតអាសូរ ស្រឡាញ់គ្នាដូចជាបងប្អូន ចិត្តសន្តោស និងចិត្តសុភាពចុះ។ ⁹ កុំឲ្យធ្វើការអាក្រក់ស្នងនិងការអាក្រក់ឬការប្រមាថស្នងនិងការប្រមាថឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរបន្តប្រទានពរដល់គេ ពីព្រោះអ្នកត្រូវបានគ្រាស់ហៅតាមរយៈកិច្ចការនេះ ដោយអ្នករាល់គ្នាបានទទួលព្រះពរទុកជាមរតក។ ¹⁰ ដ្បិតអ្នកដែលស្រឡាញ់ជីវិតហើយចង់ឃើញថ្ងៃល្អត្រូវតែបញ្ចប់អំណាចរបស់ខ្លួនពីការនិយាយអាក្រក់ ហើយនិងបុរាណរស់របស់ខ្លួនកុំឲ្យនិយាយពាក្យបោកបញ្ឆោតឡើយ។ ¹¹ ត្រូវឲ្យអ្នកនោះត្រឡប់ចេញពីការអាក្រក់ហើយធ្វើអ្វីដែលល្អវិញ។ ចូរឲ្យអ្នកនោះស្វែងរកនិងដេញតាមសន្តិភាពវិញ។ ¹² ដ្បិតព្រះនេត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទតឃើញសេចក្តីសុចរិត ហើយព្រះកាណែនរបស់ព្រះអង្គក៏ស្តាប់សេចក្តីអធិស្ឋានរបស់គេដែរ។ ប៉ុន្តែព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ទាស់ប្រឆាំងនឹងពួកអ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់។" ¹³ បើសិនអ្នករាល់គ្នាមានចិត្តបូផ្តាច់ប្រព្រឹត្តល្អ តើអ្នកណានឹងធ្វើបាបអ្នករាល់គ្នា? ¹⁴ ប៉ុន្តែបើសិនអ្នករាល់គ្នាទទួលបានដោយព្រោះតែសេចក្តីសុចរិតមែន អ្នករាល់គ្នាមានពហើយ។ ចូរកុំភ័យខ្លាចនូវអ្វីដែលពួកគេភ័យខ្លាចឡើយ។ កុំជ្រួលច្របល់ឡើយ។ ¹⁵ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរទុកព្រះគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាចុះ។ ត្រូវតែរួចរាល់ជានិច្ចក្នុងការឆ្លើយនិងសំនួរអស់អ្នកដែលសួរថា ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមានទំនុកចិត្តលើព្រះជាម្ចាស់? ចូរធ្វើកិច្ចការនេះដោយគោរពនិងសុភាពរាបសារ។ ¹⁶ ត្រូវមានមនសិការល្អដើម្បីឲ្យពួកអ្នកដែលនិយាយមូលបង្គាប់អ្នករាល់គ្នាត្រង់ចំណុចណាមួយនោះត្រូវអាម៉ាសមុខ គឺពួកអ្នកដែលនិយាយបង្អួចពីអាកប្បកិរិយាល្អរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ ¹⁷ វាគឺជាការល្អ បើជាបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់មែន នោះសូមឲ្យដោយធ្វើការប្រសើរជាងធ្វើការអាក្រក់។ ¹⁸ ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានរងទុក្ខម្តងដោយព្រោះបាប។ គឺព្រះអង្គព្រះដ៏សុចរិតហើយបានរងទុក្ខជួសយើង អស់អ្នកដែលទុច្ចរិត ព្រះអង្គនាំអ្នករាល់គ្នាទៅឯព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គត្រូវបានគេសម្លាប់ខាងឯសាច់ឈាម ប៉ុន្តែត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញខាងឯព្រះវិញ្ញាណ។ ¹⁹ ដោយសារព្រះវិញ្ញាណនោះ ព្រះអង្គបានយាងទៅប្រកាសពីព្រះបន្ទូលប្រាប់វិញ្ញាណទាំងឡាយដែលបានជាប់ឃុំយ៉ាងណា។ ²⁰ ពួកអ្នកដែលមិនស្តាប់បង្គាប់កាលពីដើមនៅពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានរងទុក្ខនៅជំនាន់លោកណូអេ នៅក្នុងថ្ងៃដែលសាងសង់ទូកធំ ហើយនៅក្នុងទូកធំមានមនុស្សបន្តិចបន្តួច គឺមានមនុស្សប្រាំបីនាក់ដែលរួចជីវិតពីទឹកជំនន់។ ²¹ នេះគឺជាគំរូអំពីពិធីជ្រមុជទឹកដែលបានសង្គ្រោះអ្នករាល់គ្នាឥឡូវនេះដែរ មិនមែនជាការលាងសម្អាតភាពស្នោកត្រាគរបស់រូបកាយនោះទេ ផ្ទុយទៅវិញជាការឆ្លើយតបចេញពីមនសិការល្អចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ដោយសារការរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ²² ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទយាងទៅស្ថានសួគ៌។ ហើយព្រះអង្គគង់នៅខាងស្តាំនៃព្រះជាម្ចាស់។ ពួកទេវតា សិទ្ធិអំណាច និងអំណាចទាំងឡាយត្រូវតែចុះចូលនឹងព្រះអង្គផងដែរ។

ជំពូក 4

¹ ដូច្នេះ ដោយព្រះគ្រីស្ទបានរងទុក្ខខាងសាច់ឈាមរួចហើយ នោះអ្នករាល់គ្នាក៏ត្រូវត្រៀមលក្ខណៈដូច្នេះដែរ។ សម្រាប់អ្នកដែលរងទុក្ខខាងសាច់ឈាមអ្នកនោះឈប់ប្រព្រឹត្តិអំពើបាបទៀតហើយ។ ² ជាលទ្ធផល ដូចជាមនុស្សដែលរស់នៅខាងសាច់ឈាម ហើយសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់គេនឹងគ្មានទៀតឡើយ ប៉ុន្តែមានតែក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ³ អ្នកបានចំណាយពេលគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់មនុស្សដែលចង់ឲ្យអ្នកធ្វើ រស់នៅដោយត្រេកត្រអាល ល្អភាគ ភ័យខ្លាច ប្រមឹក និងថ្វាយបង្គំរូបព្រះដែលគួរឲ្យស្តាប់ នោះល្មមហើយ។ ⁴ ពួកគេជឿនឹងផ្លូវដែលអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្នជាមួយនិងឥរិយាបថខិតខំហួសហេតុរបស់ពួកគេ ដូច្នេះពួកគេក៏និយាយអាក្រក់ពីអ្នក។ ⁵ ពួកគេនឹងត្រូវរៀបរាប់ប្រាប់ព្រះអង្គដែលត្រូវជំនុំជំរះទាំងអ្នករស់និងអ្នកស្លាប់។ ⁶ ហេតុនេះហើយបានជាដំណឹងល្អបានប្រកាសប្រាប់មនុស្សដែលស្លាប់ ដើម្បីឲ្យគេជាប់ក្នុងការជំនុំជំរះខាងសាច់ឈាមដូចជាមនុស្សដែរ ប៉ុន្តែឲ្យគេមានជីវិតខាងវិញ្ញាណដូចព្រះជាម្ចាស់វិញ។ ⁷ ទីបញ្ចប់នៃគ្រប់ទាំងអស់ជិតមកដល់ហើយ។ ចូរមានគំនិតត្រឹមត្រូវ កុំឲ្យគាត់បន្ថយក្នុងការអធិស្ឋានឡើយ។ ⁸ គ្រប់ការទាំងអស់ អ្នកទាំងអស់គ្នាស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក សេចក្តីស្រឡាញ់គឺគ្របដណ្តប់លើមនុស្សទាំងអស់ពីអំពើបាប។ ⁹ គឺត្រូវទទួលរាក់ទាក់គ្នាទៅវិញទៅមកដោយមិនក្អេកក្អង។ ¹⁰ ចូរបម្រើគ្នាទៅវិញទៅមក តាមអំណោយទានដែលម្នាក់ៗបានទទួល ស្មោះត្រង់ជួយគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះអង្គ។ ¹¹ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់និយាយ ចូរនិយាយពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ។ ប្រសិនអ្នកបម្រើ ចូរបម្រើតាមកម្លាំងដែលព្រះជាម្ចាស់ផ្តល់ឲ្យ។ ដើម្បីឲ្យព្រះជាម្ចាស់បានតម្កើងឡើងក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ សូមឲ្យមានសិរីរុងរឿង និងព្រះចេស្ដាអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។ ¹² បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ចូរអ្នករាល់គ្នាកុំប្លែកចិត្តនឹងសេចក្តីល្អដ៏លឿនលឿនដែលកំពុងកើតមានក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាដើម្បីល្អរុងរឿងនោះ ប្រៀបដូចជារឿងចម្លែកមួយកើតឡើងចំពោះអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ¹³ ផ្ទុយទៅវិញ យ៉ាងណាអ្នករាល់គ្នាបានចូលរួមចំណែករងទុក្ខជាមួយព្រះគ្រីស្ទ ចូរមានអំណរ ដូច្នេះហើយអ្នកត្រូវរីករាយជាមួយអំណរនៅពេលព្រះអង្គបង្ហាញសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁴ ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាត្រូវគេដៀលគុះដោយនូវនាមព្រះគ្រីស្ទ អ្នកនោះមានពរហើយ ដោយព្រះព្រះវិញ្ញាណប្រកបដោយសិរីរុងរឿងដែលជាព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាម្ចាស់សណ្ឋិតលើអ្នករាល់គ្នា។ ¹⁵ កុំឲ្យមានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាត្រូវរងទុក្ខដោយព្រោះតែឃាតករ ជាចោរ ឧក្រិដ្ឋជន ឬក៏ជាអ្នកជ្រៀតជ្រែកគេ។ ¹⁶ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នករងទុក្ខដោយព្រោះតែជាគ្រីស្ទបរិស័ទ ចូរកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាអៀនខ្មាស់ឡើយ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាយស្សីរុងរឿងទៅព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រះតែឈ្មោះនោះចុះ។ ¹⁷ ដ្បិតពេលវេលាជំនុំជំរះត្រូវចាប់ផ្តើមពីដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ហើយប្រសិនបើការជំនុំជំរះចាប់ផ្តើមជាមួយយើងរាល់គ្នាមុននោះ តើនឹងមានអ្វីកើតឡើងជាមួយអស់អ្នកដែលមិនស្លាប់តាមដំណឹងល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់? ¹⁸ ម្យ៉ាងទៀត "ប្រសិនបើមនុស្សសុចរិតពិបាកក្នុងការទទួលបានសេចក្តីសង្គ្រោះទៅហើយ តើពួកអស់អ្នកដែលមិនជឿហើយនិងអ្នកដែលមានបាបទៅជាយ៉ាងណាវិញ?" ¹⁹ ដូច្នេះអស់អ្នកដែលបានរងទុក្ខដោយព្រះព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវប្រគល់ប្រាសាទទុកនឹងព្រះដ៏ស្មោះត្រង់ដែលបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ហើយប្រព្រឹត្តការល្អចុះ។

ជំពូក 5

¹ ក្នុងនាមខ្ញុំជាចាស់ទុំដូចគ្នា ហើយខ្ញុំជាសាក្សីអំពីការរងទុក្ខរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងជាអ្នកមានចំណែកក្នុងសិរីរុងរឿងដែលនឹងបង្ហាញឲ្យឃើញ ²
ហើយខ្ញុំសូមដាស់តឿនពួកចាស់ទុំក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាថា ចូរប្រារព្ធឡើងវិញរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនៅមួយអង្គរាល់គ្នា ក្នុងនាមជាអ្នកមើលខុសត្រូវ
មិនមែនដោយបង្ខំ ប៉ុន្តែដោយចិត្តដែលសមស្របតាមបំណងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមិនមែនដោយចង់បានកម្រៃទេ ប៉ុន្តែដោយស្ម័គ្រចិត្ត។ ³
មិនមែនត្រួតត្រាលើពួកអ្នកដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យអ្នករាល់គ្នាមើលថែនោះទេ តែផ្ទុយទៅវិញ អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែជាគំរូដល់បង្កងចៀម។ ⁴
នៅពេលដែលមេអ្នកគង្វាលបានបង្ហាញអ្នករាល់គ្នា និងបានទទួលមកដល់នៃសិរីរុងរឿង ដែលមិនសាបសូន្យឡើយ។ ⁵ ដូច្នេះ បុរសក្មេងៗអើយ
ចូរចុះចូលជាមួយនឹងចាស់ទុំចុះ ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នា ចូរបន្ទាបខ្លួនចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ព្រោះព្រះជាម្ចាស់មិនសព្វព្រះទ័យនឹងមនុស្សអ្នកអាង
ប៉ុន្តែព្រះអង្គនឹងផ្តល់ព្រះគុណដល់អ្នកដែលបន្ទាបខ្លួនវិញ។ ⁶
ដូច្នេះចូរបន្ទាបខ្លួននៅក្រោមព្រះហស្តដ៏មានព្រះចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់ហើយដល់ពេលកំណត់ព្រះអង្គនឹងលើកអ្នកនោះឡើង។ ⁷
ចូរផ្ទេរអស់ទាំងបន្ទុករបស់អ្នកទៅព្រះអង្គ ពីព្រោះព្រះជាម្ចាស់ខ្វល់ខ្វាយពីអ្នករាល់គ្នា។ ⁸ ចូរប្រយ័ត្នខ្លួន ចូរប្រុងប្រយ័ត្នតិចតួច
ដ្បិតខ្មាំងសត្រូវរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា ជាអារក្សសាតាំង គឺវាដើរត្រហឹមជុំវិញដូចជាសត្វតោ ហើយរកមើលនរណាម្នាក់ដើម្បីត្របាក់ស៊ីទៀតផង។ ⁹
ចូរប្រឆាំងនឹងវាដោយកម្លាំងមាំមួនក្នុងជំនឿរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា អ្នករាល់គ្នាបានដឹងហើយថាអ្នកដែលជឿនៅលើលោកីយនេះក៏រងទុក្ខលំបាកដូចគ្នាដែរ។ ¹⁰
បន្ទាប់ពីអ្នករាល់គ្នាទទួលរងទុក្ខលំបាករយៈពេលកន្លងមកនេះ ព្រះជាម្ចាស់ដែលមានព្រះគុណគ្រប់បែបយ៉ាងដែលបានហៅ
អ្នករាល់គ្នាមកក្នុងសិរីរុងរឿងដ៏ល្អរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ និងឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានរឹងមាំឡើង។ ¹¹
សូមឲ្យព្រះអង្គបានប្រកបដោយព្រះចេស្ដាអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។ ¹² ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រផ្ញើមកអ្នករាល់គ្នាតាមរយៈ
លោកស៊ីលវ៉ានដែលខ្ញុំចាប់ទុកថាជាបងប្អូនដ៏ស្មោះត្រង់ម្នាក់។
ខ្ញុំសូមលើកទឹកចិត្តទៅដល់អ្នករាល់គ្នាហើយក៏ផ្ញើបន្ទាល់ដល់អ្នករាល់គ្នាដែលថាអ្វីដែលខ្ញុំបានសរសេរ គឺជាព្រះគុណពិតប្រាកដរបស់ព្រះជាម្ចាស់។
ដែលនៅជាមួយបងប្អូន។ ¹³ ស្ត្រីដែលនៅក្នុងស្រុកបាប៊ីឡូន ដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើសជាមួយអ្នករាល់គ្នា ព្រមទាំងលោកម៉ាកុស ជាកូនរបស់ខ្ញុំ
ក៏ជម្រាបសូរមកអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ¹⁴ សូមស្វាគមន៍គ្នាទៅវិញទៅមកជាមួយការចើបនៃក្តីស្រឡាញ់។
សូមឲ្យសន្តិភាពមានទៅដល់អស់អ្នកដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។

Book: 2 Peter

2 Peter

ជំពូក 1

¹ ស៊ីម៉ូនពេត្រូស ជាអ្នកបម្រើ និងជាសាវ័ករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ជូនចំពោះអ្នកដែលបានទទួលជំនឿដ៏មានតម្លៃដូចជាជំនឿរបស់យើងដែរ តាមរយៈជំនឿដ៏សុចរិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះសង្គ្រោះរបស់យើង។ ² សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានប្រកបដោយព្រះគុណ និងសេចក្តីសុខសាន្តកាន់តែចម្រើនឡើង ក្នុងការស្គាល់ថាព្រះជាម្ចាស់និងព្រះយេស៊ូជាព្រះអម្ចាស់នៃយើងទាំងអស់គ្នា។ ³ ដ្បិតព្រះចេស្ដារបស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានឲ្យយើងមានអ្វីៗទាំងអស់សម្រាប់ជីវិត និងការគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ តាមរយៈការស្គាល់ព្រះអង្គ ដែលបានត្រាស់ហៅយើងឲ្យមកដល់វិរុទ្ធិរឿង និងសេចក្តីល្អរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ⁴ ហើយតាមរយៈសេចក្តីទាំងនេះ ព្រះអង្គបានប្រទានសេចក្តីសន្យាដ៏មានតម្លៃមកដល់យើង ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រឡប់ជាអ្នកដែលមានចំណែកនៅក្នុងលក្ខណៈរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាផុតពីសេចក្តីពុករលួយនៅក្នុងលោកិយនេះ ដែលកើតពីសេចក្តីបង្ហាញដ៏អាក្រក់។ ⁵ ដ្បិត នេះជាមូលហេតុ អ្នករាល់គ្នាត្រូវខំប្រឹងឲ្យអស់ពីសម្ភាព ដើម្បីបន្ថែមសេចក្តីល្អទៅលើជំនឿរបស់អ្នករាល់គ្នា ហើយបន្ថែមការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁶ បន្ថែមការគ្រប់គ្រងចិត្តទៅលើការស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ បន្ថែមការអត់ធ្មត់ទៅលើការគ្រប់គ្រងចិត្ត បន្ថែមការគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់ទៅលើការអត់ធ្មត់។ ⁷ ដើម្បីបន្ថែមភាពស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់ បន្ថែមភាពជាបងប្អូននិងការស្រឡាញ់រាប់អានគ្នាជាបងប្អូន។ ⁸ ការទាំងនេះបានកើនឡើងនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាជាមនុស្សខ្ជិលច្រអូស ឬគ្មានផលផ្នែកក្នុងការស្គាល់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើង។ ⁹ ប៉ុន្តែ បើអ្នកណាដែលគ្មានសេចក្តីទាំងនេះ អ្នកនោះជាមនុស្សមើលមិនឃើញ ឬជាមនុស្សមើលមិនឆ្ងាយ។ គាត់ភ្លេចថា ព្រះជាម្ចាស់បានសំអាតគាត់ឲ្យបានរួចពីបាបកាលពីមុនហើយ។ ¹⁰ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ ចូរធ្វើឲ្យអស់ពីចិត្ត និងពីសមត្ថភាពរបស់បងប្អូន ដើម្បីធ្វើឲ្យការត្រាស់ហៅ និងការជ្រើសរើសរបស់បងប្អូនប្រាកដប្រជា ដ្បិតបើប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីទាំងនេះ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមិនជំពប់ដួលសោះឡើយ។ ¹¹ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលបានសិទ្ធិពេញលេញចូលទៅក្នុងនគរដ៏អស់កល្បជានិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ ¹² ហេតុនេះហើយ ខ្ញុំនឹងរំលឹកអ្នករាល់គ្នាអំពីសេចក្តីទាំងនេះជានិច្ច ទោះបីអ្នករាល់គ្នាបានស្គាល់ ព្រមទាំងបានមាំមួនឡើងនៅក្នុងសេចក្តីពិតដែលអ្នករាល់គ្នាមានហើយនេះក៏ដោយ។ ¹³ ដរាបណាខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងរោងនេះនៅឡើយ នោះខ្ញុំយល់ឃើញថាជាការត្រឹមត្រូវណាស់ ដែលខ្ញុំត្រូវតែរំលឹក និងដាស់អ្នករាល់គ្នាឲ្យភ្ញាក់ឡើង។ ¹⁴ ដោយខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំនឹងដោះរោងនេះចេញនៅក្នុងពេលឆាប់ៗនេះហើយ ដូចដែលព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងបានបង្ហាញឲ្យខ្ញុំឃើញយ៉ាងច្បាស់។ ¹⁵ ខ្ញុំនឹងខំប្រឹងខ្លះខ្លួន ដើម្បីឲ្យក្រោយពេលខ្ញុំចាកចេញពីនេះទៅ អ្នករាល់គ្នានៅតែចងចាំពីសេចក្តីទាំងនេះគ្រប់ពេលវេលាជានិច្ច។ ¹⁶ ដ្បិត យើងមិនបានយករឿងព្រេងប្រឌិត មកប្រាប់ឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ពីអំណាចព្រះចេស្ដា និងការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទនោះទេ ប៉ុន្តែយើងជាសាក្សីផ្ទាល់ភ្នែកដែលបានឃើញព្រះចេស្ដារបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁷ ពេលដែលព្រះអង្គបានទទួលកិត្តិយស និងសិរីរុងរឿងពីព្រះជាម្ចាស់ដ៏ជាព្រះវរបិតា នោះក៏មានសំឡេងមួយចេញមកពីសិរីរុងរឿងដ៏ឧត្តុង្គឧត្តមមានបន្ទូលមកកាន់ព្រះអង្គថា៖ «នេះជាបុត្រដ៏ជាទីស្រឡាញ់របស់យើង យើងពេញចិត្តនឹងបុត្រនេះណាស់»។ ¹⁸ យើងបានឮសំឡេងនេះចេញពីស្ថានសួគ៌មក នៅពេលយើងនៅលើភ្នំបរិសុទ្ធជាមួយព្រះអង្គ។ ¹⁹ ដ្បិត ពួកយើងមានពាក្យនៃអ្នកនាំព្រះបន្ទូល ធ្វើឲ្យរឹតតែប្រាកដ ហើយអ្នករាល់គ្នាយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់យ៉ាងល្អទុកជាចង្អៀងបំភ្លឺនៅទីងងឹតរហូតដល់ថ្ងៃរះ និងរហូតដល់ផ្កាយព្រឹករះឡើងនៅក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា។ ²⁰ លើសពីនេះ អ្នកត្រូវយល់ថាគឺមិនមានការផ្ទេរព្រះបន្ទូលហើយអ្នកនោះក៏ជាអ្នកបកស្រាយផងដែលនោះទេ។ ²¹ ដ្បិតការផ្ទេរព្រះបន្ទូលគឺមិនបានកើតឡើងដោយចិត្តមនុស្សនោះទេ ប៉ុន្តែគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់រួមជាមួយការបើកសម្តែងពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផងដែរ។

ជំពូក 2

¹ ព្យាករណ៍ក្លែងក្លាយបានមកឯមនុស្ស ហើយពួកអ្នកដែលបង្រៀនខុសឆ្គងគឺនឹងមករកអ្នករាល់គ្នាដែរ។ ពួកគេនឹងនាំសេចក្តីវិនាសចូលមកដល់បងប្អូន ហើយនិងបងប្អូនសេចក្តីស្លាប់តែព្រះជាម្ចាស់ដែលបានលោះពួកគេ។ ² ហើយក៏នាំសេចក្តីវិនាសទាន់មកលើខ្លួនឯងទៀតផង។ មនុស្សជាច្រើននឹងដើរតាម អំពើល្មោភកាមរបស់ពួកគេ ហើយផ្លូវនៃសេចក្តីពិតនឹងត្រូវប្រមាថដោយព្រះតែពួកគេ។ ³ នៅក្នុងសេចក្តីលោភលន់របស់ពួកគេ នោះពួកគេនឹងកេងចំណេញ ពីអ្នករាល់គ្នាដោយប្រើពាក្យបោកបំពេញ រីឯសេចក្តីជំនុំជម្រះសម្រាប់ពួកគេ ដែលមានយូរមកហើយនោះមិននៅស្ងៀមឡើយ ហើយសេចក្តីវិនាសសម្រាប់ ពួកគេក៏មិនដកលក់ដែរ។ ⁴ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់មិនបានលើកលែងដល់ពួកទេវតាដែលបានធ្វើបាបនោះទេ។ ប៉ុន្តែបានទម្លាក់ពួកគេទៅក្នុងស្ថាននរក ហើយបាន ប្រគល់ឲ្យឃុំទុកនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត រហូតដល់ពេលជំនុំជម្រះ។ ⁵ ហើយព្រះជាម្ចាស់ដ៏មិនបានលើកលែងដល់អ្នកដែលក្នុងពិភពលោកជំនាន់នោះដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញព្រះជាម្ចាស់បានសង្គ្រោះលោកណាមេដែលជាអ្នកមានសេចក្តីសុចរិត រួមជាមួយមនុស្សប្រាំពីរនាក់ទៀត នៅក្នុងក្រាដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើមានទឹកជំនន់លេចពីភពលោកនៃមនុស្សអាក្រក់។ ⁶ ព្រះអង្គបានកាត់ទោសក្រុងសូដុម និងក្រុងកូម៉ូរ៉ា ឲ្យវិនាសអន្តរាយដោយ ដុតឲ្យទៅជាផេះ ដើម្បីទុកជាគំរូដល់មនុស្សដែលនឹងរស់នៅដោយមិនគោរពកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។ ⁷ ប៉ុន្តែ ក្នុងភាពជាអ្នកសុចរិតរបស់ឡុត គឺលោកមានចិត្តព្រួយអំពីការល្មោភកាមរបស់មនុស្សថោកទាប។ ⁸ ដូច្នេះ មនុស្សសុចរិតដែលរស់នៅក្នុងចំណោមពួកគេពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ហើយធ្វើឲ្យគាត់ឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹងដោយសុចរិតរបស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់បានឮហើយនិងបានឃើញនោះ។ ⁹ ព្រះអម្ចាស់មានរបៀបក្នុងការសង្គ្រោះមនុស្សដែលកោតខ្លាចព្រះអង្គពីក្តីវិនាស ហើយនិងការជំរះជាមួយមនុស្សអាក្រក់ សម្រាប់ការជំនុំជម្រះនៅថ្ងៃដាក់ទោស។ ¹⁰ ជាពិសេស គឺពួកអ្នកដែលបន្តដេញតាមការបំប្លែងស្មៅស្រែក្រោកខាងឯសាច់ឈាម និងអំណាច។ ពួកគេហ៊ានធ្វើតាមទំនើងចិត្ត ដោយមិនក្លាចក្នុងការប្រមាថដល់ព្រះជាម្ចាស់ដែលប្រកបដោយសិរីរុងរឿង។ ¹¹ ទេវតាគឺមានកម្លាំងខ្លាំង ហើយនិងអំណាច ប៉ុន្តែ មិនហ៊ានចោទប្រកាន់ ប្រមាថពួកអ្នកទាំងនោះនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ដែរ។ ¹² ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងនេះដូចជាសត្វតិរច្ឆានគ្មានវិចារណញ្ញាណទេ កើតមកសម្រាប់ឲ្យគេចាប់ និង សម្លាប់តែប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេ ប្រមាថអ្វីៗដែលគេមិនស្គាល់។ ពួកគេក៏នឹងត្រូវវិនាសយ៉ាងនោះដែរ។ ¹³ ពួកគេនឹងទទួលអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើជាអ្វាន។ ពួកគេគិតតែពីការស្រីបស្រាលរាល់ថ្ងៃដោយការពេញចិត្ត។ ពួកគេពេញទៅដោយអំពើអាក្រក់ក្នុងគេ។ ពួកគេរីករាយជាមួយការធ្វើឲ្យបោកប្រាស់ក្នុងពេលដែលពួកគេនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា។ ¹⁴ ភ្នែករបស់ពួកគេពេញទៅដោយការកំផិត ពួកគេមិនឆ្អែតជាមួយនិងការធ្វើបាបឡើយ។ ព្រលឹងគេតែងតែទាញទៅធ្វើការអាក្រក់ និងទង្វើដែលមិនត្រឹមត្រូវ ហើយចិត្តរបស់ពួកគេពេញទៅដោយភាពលោភ។ ពួកគេតែងតែដាក់បណ្តាសាកូនគេ! ¹⁵ ពួកគេបានបោះបង់ផ្លូវត្រង់ ហើយរង្វេងទៅតាមផ្លូវរបស់បាឡាម ជា កូនរបស់បេអ៊ីដែលស្រឡាញ់កម្រៃដែលបានមកពីអំពើទុច្ចរិត។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ គាត់បានទទួលការស្តីបន្ទោសចំពោះការបំពានរបស់ខ្លួន គឺសត្វលាដែលមិនចេះ និយាយ ក៏បាននិយាយភាសាមនុស្សរាំងភាពចម្លងរបស់អ្នកនាំព្រះបន្ទូលនោះ។ ¹⁷ មនុស្សទាំងនេះគឺជាប្រភពដែលគ្មានទឹកហើយនិងការរឹងស្អិត និងជួបព្យុះ។ ភាពងងឹតនិងចូលមកសម្រាប់ពួកគេផងដែរ។ ¹⁸ ពួកគេនិយាយតែអ្វីដែលគ្មានប្រយោជន៍និងភាពអំនួត។ ពួកគេអួសទាញអ្នកដទៃទៅក្នុងការកាមគុណនៃសាច់ឈាម។ ហើយពួកគេក៏ព្យាយាមទាញមនុស្សដែលរត់ចេញពីអំពើ និងទង្វើខុសឆ្គងដែរ។ ¹⁹ ពួកគេបានសន្យាជាមួយសេរីភាពដល់ពួកគេ ប៉ុន្តែខ្លួនគេវិញគឺជាទាសករនៃសេចក្តីពុករលួយវិញ។ ដ្បិត អ្នកណាដែលជាទាសករគឺជាអ្នកត្រូវបានបរាជ័យ។ ²⁰ ប្រសិនបើ ពួកគេបានរួចពីសេចក្តីស្លាកត្រាករបស់លោកិយដោយការស្គាល់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង ប៉ុន្តែបែរ ជាទៅជាប់ជំពាក់នឹងសេចក្តីទាំងនោះម្តងទៀត ហើយឲ្យសេចក្តីទាំងនោះបង្ក្រាបពួកគេបាន នោះស្ថានភាពចុងក្រោយសម្រាប់ពួកគេ នឹងត្រលប់ជាអាក្រក់ ជាងមុនទៅទៀត។ ²¹ ដ្បិត ពួកគេ បើមិនបានស្គាល់ផ្លូវនៃសេចក្តីសុចរិត នោះប្រសើរជាងស្គាល់ ហើយបែរចេញពីបញ្ហាបរិសុទ្ធ ដែលបានប្រគល់ឲ្យពួកគេ។ ²² ដូចសុភាសិតពិតមួយពោលថា ឆ្កែបានត្រឡប់ទៅរកកម្មតរបស់វា ឯមេជ្រូកដែលលាងស្អាតហើយ បានទៅនឿលក្នុងភក់វិញ។

ជំពូក 3

¹ បងប្អូនជាតិស្រឡាញ់ នេះគឺជាសំបុត្រទីពីរហើយដែលខ្ញុំបានសរសេរឆ្លើយមកកាន់អ្នក នៅក្នុងសំបុត្រទាំងពីរនេះ គឺខ្ញុំបានរំលឹក និងជាសំគំនិតបងប្អូនឲ្យភ្ញាក់ឡើង។² ដើម្បីអ្នករាល់ឯករាជ្យ ព្រះបន្ទូលដ៏វិសុទ្ធបានថ្លែងទុកកាលពីមុនមក និងពីបញ្ហារបស់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮតាមរយៈពួកសាវ័ក។³ បងប្អូនត្រូវដឹងពីការនេះជាមុន នៅគ្រាចុងក្រោយពួកអ្នកមើលងាយគេនឹងមកដល់។ ពួកគេនឹងចំអកហើយនិងដើរតាមសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ពួកគេ។⁴ ពួកគេនឹងនិយាយថា «តើការសន្យាដែលនឹងត្រឡប់មកវិញនោះនៅទីណា? ដ្បិតតាំងពីពួកដូនតាបានដេកលក់ទៅ នោះអ្វីៗទាំងអស់នៅតែដដែលតាំងពីដើមកំណើតផែនដីមក»។⁵ ពួកគេបានភ្លេចថា ផ្ទៃមេឃ ហើយផែនដីក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងឲ្យផុសចេញពីទឹក និងនៅក្នុងទឹក តាំងតែ ពីយូរណាស់មកហើយដោយសារ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។⁶ ហើយតាមរយៈការទាំងនេះ ពិភពលោកនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងពេលនោះ ដោយទឹកជន់លិច។⁷ ប៉ុន្តែដោយសារព្រះបន្ទូលដដែល ផ្ទៃមេឃ និងផែនដីនាបច្ចុប្បន្ននេះ ត្រូវបានបង្កើតទុកសម្រាប់ភ្លើង ព្រមទាំងទុកសម្រាប់ថ្ងៃជំនុំជម្រះ និងថ្ងៃនៃសេចក្តីវិនាសរបស់មនុស្សដែលមិនគោរពកោតខ្លាចដល់ព្រះជាម្ចាស់។⁸ បងប្អូនជាតិស្រឡាញ់អើយ! សូមកុំព្យាយាមគេចវេសពីការនេះឡើយ គឺថានៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះអម្ចាស់ មួយថ្ងៃដូចជាមួយពាន់ឆ្នាំ ហើយមួយពាន់ឆ្នាំក៏ដូចជាមួយថ្ងៃដែរ។⁹ ព្រះអម្ចាស់មិនយឺតនឹងធ្វើតាមសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះអង្គ ដូចជាអ្នកខ្លះគិតថាយឺតនោះទេ តែព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យអត់ធ្មត់ចំពោះអ្នករាល់គ្នា មិនចង់ឲ្យអ្នកណាម្នាក់ត្រូវវិនាសឡើយ គឺចង់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់បានប្រែចិត្តវិញ។¹⁰ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ថ្ងៃនៃព្រះជាម្ចាស់នឹងមកដល់ដូចជាចោរលួច ផ្ទៃមេឃនឹងរលាយបាត់ទៅដោយសូរគ្រាំគ្រង។ ធាតុទាំងអស់នឹងឆេះទៅ ហើយត្រូវបំផ្លាញទៅ ហើយផែនដី និងអ្វីៗដែលនៅផែនដីក៏នឹងវិនាសបាត់អស់ដែរ។¹¹ គ្រប់យ៉ាងទាំងអស់នឹងត្រូវបំផ្លាញក្នុងរូបភាពបែបនេះ តើអ្នកគួរជាមនុស្សបែបណា? អ្នកត្រូវតែរស់ដោយភាពដ៏វិសុទ្ធនិងកោតខ្លាចព្រះជាម្ចាស់។¹² បងប្អូនគួរទន្ទឹងរង់ចាំ ឲ្យថ្ងៃរបស់ព្រះជាម្ចាស់ធ្លាប់មកដល់។ នៅថ្ងៃនោះ ផ្ទៃមេឃនឹងឆេះអស់ ហើយត្រូវបំផ្លាញទៅ ហើយធាតុទាំងឡាយក៏នឹងឆេះរលាយដោយកម្ដៅដ៏ខ្លាំង។¹³ ប៉ុន្តែដោយការសន្យារបស់ព្រះអង្គ គឺពួកយើងរង់ចាំផ្ទៃមេឃហើយនិងផែនដីថ្មី ជាកន្លែងដែលពួកសុចរិតរស់នៅ។¹⁴ ដូច្នេះ បងប្អូនជាតិស្រឡាញ់អើយ សូមរង់ចាំការទាំងនេះឲ្យកើតឡើងចុះ ចូរធ្វើឲ្យល្អបំផុតនៅចំពោះព្រះអង្គ ឲ្យឃើញថាអ្នករាល់គ្នា ឥតស្លាកស្នាម ឥតកន្លែងបន្ទោសបាន និងសន្តិភាពផង។¹⁵ ចូរគិតពីសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើងជាសេចក្តីសង្គ្រោះ ដូចដែលលោកប៉ូលជាបងប្អូនជាតិស្រឡាញ់របស់យើងបានសរសេរមកអ្នករាល់គ្នាតាមប្រាជ្ញា ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានឲ្យគាត់។¹⁶ ក្នុងសំបុត្រទាំងឡាយរបស់គាត់ ដែលបាននិយាយពីការទាំងនេះ ហើយមានសេចក្តីខ្លះពិបាកយល់ ដែលពួកល្ងង់ខ្លៅ និងពួកមិនខ្ជាប់ខ្ជួនបានបង្វែរន័យសំបុត្រទាំងនោះ ដូចគេបង្វែរបទគម្ពីរផ្សេងទៀតដែរ ដែលនាំឲ្យមានសេចក្តីវិនាសលើខ្លួនឯង។¹⁷ ដូច្នេះ បងប្អូនជាតិស្រឡាញ់អើយ គឺអ្នករាល់គ្នាបានដឹងសេចក្តីនេះជាមុនគេហើយ ចូរប្រយ័ត្ន ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាត្រូវសេចក្តីមិនត្រឹមត្រូវរបស់ពួកមនុស្សអាក្រក់អួសទាញ ហើយបាត់បង់សេចក្តីស្មោះត្រង់របស់ខ្លួនអ្នកឡើយ។¹⁸ ប៉ុន្តែ ចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានចម្រើនឡើងខាងឯព្រះគុណ និងខាងឯការស្គាល់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់ និងជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ សូមឲ្យព្រះអង្គបានប្រកបដោយសិរីរុងរឿងទាំងនៅពេលឥឡូវនេះ និងរហូតអស់កល្បជានិច្ច អាម៉ែន។

Book: 1 John

1 John

ជំពូក 1

¹ ពីអ្វីដែលយើងបានឮដំបូងគេបំផុត គឺអ្វីដែលយើងបានឃើញជាមួយភ្នែករបស់យើង ហើយអ្វីដែលយើងបានសម្លឹងមើល និងដៃរបស់យើងបានប៉ះ គឺអំពីព្រះបន្ទូលនៃជីវិតដែលមានតាំងពីដំបូងមកម្ល៉េះ ² ជាមួយនិងជីវិតដែលបានសម្តែងឲ្យស្គាល់ ហើយយើងបានឃើញជីវិតនោះ យើងក៏បានធ្វើទីបន្ទាល់ពីជីវិតនោះដែរ។ យើងកំពុងតែប្រកាសពីជីវិតអស់កល្ប ដែលបានគង់នៅជាមួយព្រះវរបិតា ហើយបានសម្តែងឲ្យយើងបានស្គាល់ផង។ ³ គឺយើងបានឃើញ ហើយឮ យើងក៏ប្រកាសដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានរួមប្រកបជាមួយយើង។ ការរួមប្រកបរបស់យើងគឺរួមប្រកបជាមួយព្រះវរបិតា និងជាមួយព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ⁴ យើងសរសេរសេចក្តីទាំងនេះឡើងដល់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអំណររបស់យើងបានពេញបរិបូរឡើង។ ⁵ ការនេះគឺជាសារដែលយើងបានឮពីព្រះអង្គ និងកំពុងតែប្រកាសដល់អ្នក៖ ព្រះជាម្ចាស់ជាពន្លឺ ហើយនៅក្នុងព្រះអង្គ គ្មានសេចក្តីងងឹតទាល់តែសោះ។ ⁶ ប្រសិនបើ យើងនិយាយថា យើងបានរួមប្រកបជាមួយព្រះអង្គ ហើយនៅតែដើរក្នុងសេចក្តីងងឹត នោះយើងកំពុងតែកុហកហើយ ក៏មិនបានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីពិតដែរ។ ⁷ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ យើងដើរនៅក្នុងពន្លឺ ដូចជាព្រះអង្គដែលនៅក្នុងពន្លឺ គឺយើងបានប្រកបជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក នោះព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូ ព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គសម្អាតយើងពីបាបទាំងអស់។ ⁸ ប្រសិនបើ យើងនិយាយថា យើងគ្មានបាបសោះ នោះយើងកំពុងកុហកខ្លួនឯងហើយ គឺគ្មានសេចក្តីពិតនៅក្នុងយើងទេ។ ⁹ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើយើងសារភាពបាបរបស់យើង នោះទ្រង់ស្មោះត្រង់ ថែមទាំងអត់ទោសបាបរបស់យើង និងសម្អាតបាបយើងចេញពីអំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ផង។ ¹⁰ ប្រសិនបើយើងនិយាយថា យើងមិនបានធ្វើបាបទេ យើងធ្វើឲ្យព្រះអង្គក្លាយជាអ្នកកុហក ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គមិនបាននៅក្នុងយើងទេ។

ជំពូក 2

¹ កូនរាល់គ្នាអើយ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះឡើងដល់អ្នក ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាធ្វើបាបទៀត។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់បានធ្វើបាប គឺយើងមានមេធាវី ដែលនៅជាមួយព្រះវរបិតា គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ព្រះអង្គជាព្រះដ៏សុចរិត។ ² ទ្រង់គឺជាគង្វាយឆ្នុននឹងបាបរបស់យើង ហើយមិនគ្រាន់តែសម្រាប់បាបរបស់យើងតែប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ថែមទាំងសម្រាប់ពិភពលោកទាំងមូលផងដែរ។ ³ តាមរយៈការនេះយើងប្រាកដថា យើងស្គាល់ព្រះអង្គ ប្រសិនបើយើង កាន់តាមបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ។ ⁴ អ្នកណាដែលនិយាយថា «ខ្ញុំស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់» ប៉ុន្តែ មិនកាន់តាមបញ្ជារបស់ព្រះអង្គទេ គឺជាមនុស្សកុហក ហើយសេចក្តីពិតមិននៅក្នុងគាត់។ ⁵ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលកាន់តាមព្រះបន្ទូល ពិតជាស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះជាម្ចាស់នៅក្នុងអ្នកនោះ។ ⁶ ហេតុដូច្នេះ អ្នកណាដែលនិយាយថា គាត់នៅជាប់ក្នុងព្រះជាម្ចាស់ អ្នកនោះត្រូវដើរដូចជាព្រះយេស៊ូបានដើរដែរ។ ⁷ បងប្អូនស្វាមីភ្នំ ខ្ញុំមិនបានសរសេរបញ្ជាដើម្បីកាន់អ្នករាល់គ្នាទេ ប៉ុន្តែ ជាបញ្ជាចាស់ ដែលអ្នកធ្លាប់មានតាំងពីដំបូងមក។ បញ្ជាចាស់គឺជាព្រះបន្ទូលដែលអ្នកបានឮ។ ⁸ លើសពីនេះ ខ្ញុំសរសេរបញ្ជាដើម្បីកាន់អ្នក ជាសេចក្តីពិតនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ និងក្នុងអ្នក ដោយសារសេចក្តីដ៏តក់ពុងតែកន្លងផុតទៅ ហើយពន្លឺនៃសេចក្តីពិតក៏កំពុងតែជះពន្លឺដែរ។ ⁹ អ្នកណាដែលនិយាយថា គាត់នៅក្នុងពន្លឺ ហើយស្អប់បងប្អូនរបស់គាត់ នោះកំពុងស្ថិតក្នុងភាពងងឹតហើយ។ ¹⁰ អ្នកណាដែលស្រឡាញ់បងប្អូនខ្លួន គឺស្ថិតនៅក្នុងពន្លឺ ហើយគ្មានឱកាសធ្វើឲ្យរាត់ចិត្តនៅក្នុងគាត់បានឡើយ។ ¹¹ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលស្អប់បងប្អូនរបស់ខ្លួនវិញ គឺកំពុងស្ថិតក្នុងភាពងងឹត ក៏ដើរក្នុងភាពងងឹតដែរ គាត់មិនដឹងថាគាត់កំពុងទៅណានោះទេ ព្រោះភាពងងឹតបានធ្វើឲ្យភ្នែករបស់គាត់មើលមិនឃើញ។ ¹² ខ្ញុំសរសេរមកអ្នក ជូនកូនជាទីស្រឡាញ់រាល់គ្នាអើយ ពីព្រោះបាបរបស់អ្នកបានអត់ទោស គឺដោយសារព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ។ ¹³ ខ្ញុំសរសេរមកអ្នក ជូនឪពុករាល់គ្នាអើយ ដោយអ្នកស្គាល់ព្រះអង្គតាំងពីដំបូង។ ខ្ញុំសរសេរមកអ្នក ជូនកំឡោះៗរាល់គ្នាអើយ ដោយសារអ្នកបានឈ្នះអារក្ស។ ខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា កូនតូចៗរាល់គ្នាអើយ ដោយសារអ្នកស្គាល់ព្រះបិតា។ ¹⁴ ខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា ឪពុករាល់គ្នាអើយ ដោយសារអ្នកបានស្គាល់ព្រះតាំងពីដំបូងមក។ ខ្ញុំសរសេរមកអ្នករាល់គ្នា កន្លោះរាល់គ្នាអើយ ដោយសារអ្នកមានកម្លាំង ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅក្នុងអ្នក ហើយអ្នកបានយកឈ្នះអារក្សហើយ។ ¹⁵ កុំស្រឡាញ់លោកីយ៍ ឬអ្វីដែលនៅក្នុងលោកីយ៍ឡើយ។ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ស្រឡាញ់លោកីយ៍ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះបិតាមិននៅក្នុងអ្នកនោះទេ។ ¹⁶ អ្វីដែលនៅក្នុងលោកីយ៍ គឺជាសេចក្តីបំប្រាថ្នាខាងដាច់ឈាម និងសេចក្តីបំប្រាថ្នានៃភ្នែក ព្រមទាំងអំនួតនៃជីវិត មិនមែនមកពីព្រះបិតាទេ ប៉ុន្តែ មកពីលោកីយ៍វិញ។ ¹⁷ លោកីយ៍ និងសេចក្តីបំប្រាថ្នារបស់លោកីយ៍នឹងកន្លងផុតទៅ។ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងស្ថិតនៅអស់កល្បជានិច្ច។ ¹⁸ កូនតូចៗរាល់គ្នាអើយ នេះគឺជាពេលចុងក្រោយហើយ។ ដូចដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮថាពួកប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទកំពុងតែមកដែរ ឥឡូវនេះ ពួកប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទបានមកហើយ។ ដូច្នេះ យើងដឹងថា នេះគឺជាពេលចុងក្រោយហើយ។ ¹⁹ ពួកគេបានចេញពីពួកយើង ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនមែនជាគ្នាយើងទេ។ ប្រសិនបើ ពួកគេជាគ្នារបស់យើងមែន ពួកគេនឹងនៅជាមួយយើងហើយ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេបានចេញពីយើង នោះបង្ហាញថា ពួកគេមិនមែនជាគ្នាយើងទេ។ ²⁰ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមានប្រេងតាំងពីព្រះអង្គដ៏បរិសុទ្ធ ហើយអ្នកស្គាល់សេចក្តីពិតទាំងអស់ហើយ។ ²¹ ខ្ញុំមិនបានសរសេរមកកាន់អ្នករាល់គ្នា ដោយសារអ្នករាល់គ្នាមិនស្គាល់សេចក្តីពិតនោះទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារអ្នកស្គាល់សេចក្តីពិត ក៏ដោយសារនៅក្នុងសេចក្តីពិតគ្មានការកុហកដែរ។ ²² តើអ្នកណាជាមនុស្សកុហក តើអ្នកណាដែលកុហកគឺជាអ្នកដែលបដិសេធព្រះយេស៊ូថាជាព្រះគ្រីស្ទ? អ្នកនោះគឺជាអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារគាត់បដិសេធព្រះបិតា និងព្រះរាជបុត្រា។ ²³ គ្មាននរណាដែលបដិសេធព្រះបុត្រា មានព្រះបិតានោះទេ។ អ្នកណាដែលទទួលស្គាល់ព្រះបុត្រា ក៏ទទួលស្គាល់ព្រះបិតាដែរ។ ²⁴ អ្នកក៏ដូចគ្នាដែរ ចូរឲ្យអ្វីដែលអ្នកបានឮ តាំងពីដំបូងបាននៅជាប់ក្នុងអ្នករាល់គ្នា។ ប្រសិនបើ អ្នកបានឮអ្វីតាំងពីដំបូងស្ថិតនៅជាប់ក្នុងអ្នក នោះអ្នកក៏នៅជាប់ក្នុងព្រះបុត្រា និងក្នុងព្រះវរបិតាដែរ។ ²⁵ នេះគឺជាសេចក្តីសន្យាដែលព្រះអង្គបានប្រទានដល់យើង គឺជាជីវិតអស់កល្ប។ ²⁶ ខ្ញុំសរសេរការទាំងនេះមកអ្នករាល់គ្នា ចំពោះអ្នកដែលនឹងនាំអ្នករាល់គ្នាឲ្យរង្វង់។ ²⁷ អ្នករាល់គ្នាក៏ដូចគ្នាដែរ ប្រេងតាំងដែលអ្នករាល់គ្នាបានទទួលពីព្រះអង្គ ស្ថិតនៅក្នុងអ្នករាល់គ្នាហើយ ដូច្នេះ អ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ត្រូវការនរណាម្នាក់បង្រៀនអ្នករាល់គ្នាទេ។ ប៉ុន្តែ ប្រេងតាំងរបស់ព្រះអង្គនឹងបង្រៀនអ្នកគ្រប់យ៉ាង ព្រមទាំងបង្រៀនសេចក្តីពិត មិនមែនការកុហកទេ ហើយសេចក្តីពិតនោះបានបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាឲ្យនៅជាប់ជាមួយព្រះអង្គ។ ²⁸ ឥឡូវនេះ កូនៗជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូរនៅជាប់ក្នុងព្រះអង្គ ដើម្បីនៅពេលព្រះអង្គលេចមក យើងនឹងមានសេចក្តីក្លាហាន ហើយនឹងមិនអាម៉ាស់នៅចំពោះព្រះអង្គនៅពេលដែលព្រះអង្គយាងមកនោះទេ។ ²⁹ ប្រសិនបើ អ្នកដឹងថាព្រះអង្គសុចរិត អ្នកក៏ដឹងដែរថា មនុស្សគ្រប់គ្នាធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវគឺបានកើតពីព្រះអង្គមក។

ជំពូក 3

¹ សូមមើល ថាតើសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះបិតាមានសម្រាប់យើងយ៉ាងណា នោះព្រះអង្គក៏ហៅយើងថាជាបុត្រដ៏តាមរបស់ព្រះអង្គដែរ នេះឯងជាអ្វីដែលយើងមាន។ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាលោកីយ៍មិនស្គាល់យើងទេ ដោយសារលោកីយ៍មិនស្គាល់ព្រះអង្គ។ ² បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ឥឡូវនេះ យើងគឺជាបុត្រដ៏តាមរបស់ព្រះអង្គ ហើយមិនទាន់បានបើកសម្តែងឲ្យយើងឃើញថានឹងទៅយ៉ាងណាទេ។ យើងដឹងថា នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទលេចមក យើងនឹងបានដូចព្រះអង្គ យើងនឹងបានឃើញព្រះអង្គ ថាព្រះអង្គជានរណា។ ³ អ្នកណាដែលមានជំនឿអំពីអនាគត នឹងផ្តោតទៅលើព្រះអង្គ ហើយនឹងធ្វើឲ្យខ្លួនឯងបានបរិសុទ្ធ ដូចជាព្រះអង្គបរិសុទ្ធដែរ។ ⁴ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តបាបគឺកំពុងតែធ្វើអ្វីដែលខុសច្បាប់ ព្រោះបាបគឺជាភាពខុសច្បាប់។ ⁵ អ្នកដឹងហើយថា ព្រះគ្រីស្ទបានលេចមកដើម្បីដកយកអំពើបាបចេញ ហើយក្នុងព្រះអង្គគ្មានបាបសោះឡើយ។ គ្មាននរណាម្នាក់ដែលនៅជាប់នឹងព្រះអង្គ ហើយបន្តធ្វើបាបទៀតនោះទេ។ ⁶ ក៏គ្មាននរណាដែលបន្តធ្វើបាប បានឃើញព្រះអង្គ ឬបានស្គាល់ព្រះអង្គនោះដែរ។ ⁷ កូនៗជាទីស្រឡាញ់ កុំអនុញ្ញាតឲ្យនរណាម្នាក់នាំអ្នកឲ្យរង្វេងឡើយ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើសុចរិតនឹងបានសុចរិត ដូចជាព្រះគ្រីស្ទសុចរិតដែរ។ ⁸ អ្នកណាដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាបគឺមកពីសាតាំង ព្រោះសាតាំងបានធ្វើបាបតាំងពីដំបូង។ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាព្រះបុត្រានៃព្រះបានលេចមក ដើម្បីព្រះអង្គអាចបំផ្លាញកិច្ចការរបស់សាតាំងចោល។ ⁹ អស់អ្នកណាដែលបានកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់មិនបន្តធ្វើបាបទៀតទេ ពីព្រោះគ្រាប់ពូជរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានស្ថិតក្នុងអ្នកនោះ។ គាត់មិនអាចបន្តធ្វើបាបទៀតបានទេ ដោយសារគាត់បានកើតចេញពីព្រះជាម្ចាស់មក។ ¹⁰ ការនេះហើយ បានបើកសម្តែងឲ្យឃើញពីកូនរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងកូនរបស់សាតាំង។ អស់អ្នកណាដែលមិនបានធ្វើអ្វីដែលសុចរិត មិនមែនមកពីព្រះជាម្ចាស់ទេ ហើយអ្នកដែលស្អប់បងប្អូនរបស់ខ្លួនក៏ដូច្នោះដែរ។ ¹¹ នេះហើយគឺជាសារដែលអ្នកបានឮតាំងពីដំបូងថា៖ យើងត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ¹² មិនដូចជាលោកកាអិនទេ គាត់កើតចេញពីសាតាំង ហើយបានសម្លាប់ប្អូនប្រុសរបស់គាត់។ ហេតុអ្វីបានជាគាត់សម្លាប់លោកអេបិល? ដោយសារកិច្ចការរបស់គាត់មកពីសាតាំង ហើយប្អូនប្រុសរបស់គាត់សុចរិត។ ¹³ សូមកុំភ្ញាក់ផ្អើលឡើយ បងប្អូនអើយ ប្រសិនបើ លោកីយ៍ស្អប់អ្នករាល់គ្នា។ ¹⁴ យើងដឹងថា យើងបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់មកកាន់ជីវិតហើយ ដោយសារយើងស្រឡាញ់បងប្អូន។ អ្នកណាដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូន ស្ថិតក្នុងសេចក្តីស្លាប់ហើយ។ អ្នកណាដែលស្អប់បងប្អូនរបស់ខ្លួន គឺជាឃាតករ។ ¹⁵ អ្នកដឹងហើយថា គ្មានឃាតករណាម្នាក់ដែលអស់កល្បជានិច្ចស្ថិតនៅក្នុងគាត់ទេ។ ¹⁶ ដោយសារការនេះ យើងស្គាល់សេចក្តីស្រឡាញ់ ដោយសារព្រះគ្រីស្ទបានលះបង់ជីវិតរបស់ព្រះអង្គសម្រាប់យើង។ យើងក៏គួរតែលះបង់ជីវិតរបស់យើងសម្រាប់បងប្អូនរបស់យើងដែរ។ ¹⁷ ប៉ុន្តែ អស់អ្នកណាមានរបស់ដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ ហើយឃើញបងប្អូនមានការខ្វះខាត ហើយបិទចិត្តមេត្តាចំពោះអ្នកនោះ តើសេចក្តីស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅក្នុងគាត់យ៉ាងដូចម្តេចទៅ? ¹⁸ កូនៗជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូរឲ្យយើងស្រឡាញ់មិនគ្រាន់តែជាពាក្យ ឬសំដីតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែ ចូរស្រឡាញ់ដោយការប្រព្រឹត្ត និងសេចក្តីពិតផង។ ¹⁹ ដោយសារការនេះ យើងដឹងថា យើងកើតមកពីសេចក្តីពិត ហើយយើងក៏មានអំណះអំណាងនៅក្នុងចិត្តរបស់យើងនៅចំពោះព្រះអង្គដែរ។ ²⁰ ប្រសិនបើ ចិត្តរបស់យើងកាត់ទោសយើង ព្រះជាម្ចាស់ធំជាងចិត្តរបស់យើង ហើយព្រះស្គាល់អ្វីៗទាំងអស់។ ²¹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ប្រសិនបើ ចិត្តរបស់យើងមិនកាត់ទោសយើងទេ យើងមានទំនុកចិត្តនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ²² អ្វីក្តីដែលយើងសូម យើងនឹងបានទទួលពីព្រះអង្គ ដោយសារយើងបានកាន់តាមបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ ហើយធ្វើតាមអ្វីៗដែលគាត់ប្រាប់នៅចំពោះព្រះអង្គ។ ²³ នេះគឺជាបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ៖ គឺថា យើងត្រូវជឿលើព្រះនាមព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គ គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ហើយត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ដូចដែលព្រះអង្គប្រទានបញ្ជានេះមកដល់យើង។ ²⁴ អ្នកណាដែលកាន់តាមបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ គឺស្ថិតនៅជាប់នឹងព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គក៏ស្ថិតនៅជាប់នឹងអ្នកនោះដែរ។ ដោយសារការនេះ យើងដឹងថា ព្រះអង្គនៅជាប់នឹងយើង ដោយព្រះវិញ្ញាណដែលព្រះអង្គប្រទានដល់យើង។

ជំពូក 4

¹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ សូមកុំជឿគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណផ្សេងៗឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ ចូរល្បងលទ្ធផលវិញ្ញាណទាំងនោះ ដើម្បីឲ្យឃើញថា មកពីព្រះជាម្ចាស់ឬយ៉ាងណា ដោយសារមានព្យាករណ៍ក្លាយជាច្រើនបានចេញទៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ ² ដោយសារការនេះ អ្នកនឹងស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះជាម្ចាស់ គ្រប់ទាំងវិញ្ញាណដែលទទួលស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានត្រឡប់ទៅជាសាច់ឈាមគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ³ ហើយគ្រប់ទាំងវិញ្ញាណផ្សេងៗដែលមិនទទួលស្គាល់ ថាព្រះយេស៊ូមកពីព្រះជាម្ចាស់។ នេះគឺជាវិញ្ញាណនៃអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលអ្នកបានឮថា វានឹងមក ហើយឥឡូវនេះ វាបានមកក្នុងលោកីយ៍រួចរាល់ហើយ។ ⁴ កូនៗជាទីស្រឡាញ់អើយ អ្នករាល់គ្នាមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយអ្នករាល់គ្នាបានឈ្នះពួកវាហើយ ដោយសារព្រះអង្គដែលនៅក្នុងអ្នក គឺជាម្ចាស់ដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះ។ ⁵ ពួកគេមកពីលោកីយ៍ ហេតុដូច្នេះហើយ អ្វីដែលពួកគេនិយាយចេញពីលោកីយ៍មក ហើយពួកលោកីយ៍បានស្តាប់ពួកគេ។ ⁶ យើងមកពីព្រះជាម្ចាស់។ អ្នកណាដែលស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ នឹងស្តាប់យើង។ ដោយសារយើងស្គាល់វិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត និងវិញ្ញាណនៃខុសឆ្គង។ ⁷ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ចូរយើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់មកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយអស់អ្នកណាដែលមានសេចក្តីស្រឡាញ់គឺកើតចេញមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁸ អ្នកណាដែលគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់មិនស្គាល់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់គឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់។ ⁹ ដោយសារការនេះ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់បានសម្តែងឲ្យឃើញនៅក្នុងចំណោមយើង ថាព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ព្រះបុត្រាតែមួយរបស់ព្រះអង្គមកក្នុងលោកីយ៍នេះ ដើម្បីឲ្យយើងអាចរស់នៅដោយសារព្រះអង្គ។ ¹⁰ នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ មិនមែនដោយសារយើងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ទេ ប៉ុន្តែ ដោយសារព្រះអង្គស្រឡាញ់យើង ហើយព្រះអង្គបានចាត់ព្រះបុត្រារបស់ព្រះអង្គមកធ្វើជាយញ្ញបូជាធុននឹងបាបសម្រាប់លោះបាបរបស់យើង។ ¹¹ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ប្រសិនបើ ព្រះជាម្ចាស់ស្រឡាញ់យើងខ្លាំងដល់ម្ល៉េះ ដូច្នេះ យើងត្រូវស្រឡាញ់ដល់គ្នាទៅវិញទៅមកដែរ។ ¹² គ្មាននរណាម្នាក់ធ្លាប់បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ប្រសិនបើ យើងស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ព្រះជាម្ចាស់ស្ថិតនៅក្នុងយើង ហើយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះអង្គក៏បានគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងយើងដែរ។ ¹³ ដោយសារការនេះ យើងដឹងថា យើងស្ថិតនៅក្នុងព្រះអង្គ ហើយព្រះអង្គនៅក្នុងយើង ដោយសារព្រះអង្គបានប្រទានដល់យើងនូវព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁴ ហើយយើងបានឃើញ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ថា ព្រះបិតាបានចាត់ព្រះបុត្រាមកសង្គ្រោះលោកីយ៍ទាំងមូល។ ¹⁵ អស់អ្នកណាដែលទទួលស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូជាបុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ព្រះអង្គនឹងស្ថិតនៅក្នុងអ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះក៏នៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ដែរ។ ¹⁶ យើងបានស្គាល់ ហើយបានជឿលើសេចក្តីស្រឡាញ់ដែលព្រះជាម្ចាស់មានសម្រាប់យើង។ ព្រះជាម្ចាស់ជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ហើយអ្នកណាដែលស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់នេះ ក៏ស្ថិតនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់ ហើយព្រះជាម្ចាស់ក៏ស្ថិតនៅក្នុងអ្នកនោះដែរ។ ¹⁷ ដោយសារការនេះ បានធ្វើឲ្យសេចក្តីស្រឡាញ់នេះបានគ្រប់លក្ខណ៍នៅក្នុងចំណោមយើង ដូច្នេះ យើងនឹងមានទំនុកចិត្តនៅថ្ងៃជំនុំជម្រះ ដោយសារព្រះអង្គជាសេចក្តីស្រឡាញ់ យើងដែលនៅក្នុងលោកីយ៍នេះក៏មានសេចក្តីស្រឡាញ់ដែរ។ ¹⁸ ដូច្នេះហើយ គ្មានការភ័យខ្លាចនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ បណ្តេញភាពភ័យខ្លាច ព្រោះភាពភ័យខ្លាចដោយសារមានការជំនុំជម្រះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលភ័យខ្លាច មិនបានស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍នៅឡើយទេ។ ¹⁹ យើងស្រឡាញ់ ដោយសារព្រះអង្គស្រឡាញ់យើងជាមុន។ ²⁰ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់និយាយថា «ខ្ញុំស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់» ប៉ុន្តែ ស្តាប់បងប្អូនរបស់ខ្លួន គាត់ជាមនុស្សកុហក។ ព្រោះអស់អ្នកដែលមិនស្រឡាញ់បងប្អូនរបស់ខ្លួន ដែលមើលឃើញ មិនអាចស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលគាត់មើលមិនឃើញបានទេ។ ²¹ នេះគឺជាបញ្ហាដែលយើងបានទទួលពីព្រះអង្គ៖ អស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ត្រូវស្រឡាញ់បងប្អូនរបស់ខ្លួនដែរ។

ជំពូក 5

¹ អស់អ្នកណាដែលជឿថា ព្រះយេស៊ូជាព្រះគ្រីស្ទ ដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយអស់អ្នកណាដែលស្រឡាញ់ព្រះបិតា ក៏ស្រឡាញ់កូនដែលកើតចេញពីព្រះអង្គដែរ។ ² ដោយសារការនេះ យើងដឹងថា យើងស្រឡាញ់បុត្រដ៏តាមរបស់ព្រះអង្គ នៅពេលយើងស្រឡាញ់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រព្រឹត្តតាមបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ។ ³ ដ្បិត ការនេះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះជាម្ចាស់៖ គឺថា យើងកាន់តាមបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ។ ហើយបញ្ជារបស់ព្រះអង្គមិនមែនជាបន្ទុកធ្ងន់ទេ។ ⁴ មនុស្សគ្រប់រូបដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់បានឈ្នះលោកីយ៍ហើយ។ ហើយនេះគឺជាជ័យជំនះដែលឈ្នះលោកីយ៍៖ គឺដោយជំនឿរបស់យើង។ ⁵ តើអ្នកណាជាអ្នកឈ្នះលោកីយ៍? គឺជាអ្នកដែលជឿលើព្រះយេស៊ូថាជាព្រះបុត្រនៃព្រះជាម្ចាស់។ ⁶ នេះគឺជាអ្នកដែលបានមកដោយទឹក និងលោហិត៖ គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ព្រះអង្គបានយាងមកមិនគ្រាន់តែដោយទឹក ប៉ុន្តែ ដោយទឹក និងព្រះលោហិត។ ⁷ ព្រោះមានការប្តឹងយ៉ាងដែលធ្វើបន្ទាល់ពីការនេះ៖ ⁸ ព្រះវិញ្ញាណ ទឹក និងព្រះលោហិត។ ទាំងបីនេះព្រមព្រៀងគ្នា។ ⁹ ប្រសិនបើ យើងទទួលទីបន្ទាល់ពីមនុស្ស ទីបន្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់ប្រសើរជាង។ ព្រោះទីបន្ទាល់របស់ព្រះជាម្ចាស់គឺបែបនេះ គឺថា ព្រះបានធ្វើបន្ទាល់ទាក់ទងនឹងព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁰ អស់អ្នកណាដែលជឿលើព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ គេមានទីបន្ទាល់នៅក្នុងខ្លួនគេ។ អស់អ្នកណាដែលមិនជឿថាព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតព្រះអង្គចេញមក គឺជាមនុស្សកុហក ដោយសារគាត់មិនបានជឿទីបន្ទាល់ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកទាក់ទងនឹងព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ¹¹ ហើយទីបន្ទាល់គឺយ៉ាងដូច្នេះ៖ ព្រះជាម្ចាស់ប្រទានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់យើង ហើយជីវិតនេះនៅក្នុងព្រះបុត្ររបស់ព្រះអង្គ។ ¹² អ្នកណាដែលមានព្រះបុត្រ គឺមានជីវិត។ ហើយអ្នកណាដែលគ្មានព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ក៏គ្មានជីវិតដែរ។ ¹³ ខ្ញុំសរសេរសេចក្តីទាំងនេះ មកកាន់អ្នករាល់គ្នា ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានដឹងថា អ្នករាល់គ្នាមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចហើយ ចំពោះអ្នកណាដែលជឿនៅក្នុងព្រះនាមព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁴ ហើយនេះក៏ជាទំនុកចិត្តដែលយើងមានចំពោះព្រះអង្គដែរ គឺថាប្រសិនបើយើង សូមអ្វីស្របតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអង្គនឹងស្តាប់យើង។ ¹⁵ ហើយប្រសិនបើយើងដឹងថា ព្រះអង្គស្តាប់យើង អ្វីៗដែលយើងបានទូលសុំពីព្រះអង្គ យើងដឹងថា យើងបានទទួលអ្វីៗដែលយើងបានសុំពីព្រះអង្គនោះហើយ។ ¹⁶ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ឃើញបងប្អូនរបស់គាត់ធ្វើបាប ដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់ គាត់ត្រូវអធិស្ឋាន ហើយព្រះអង្គនឹងប្រទានជីវិតដល់គាត់។ ខ្ញុំសំដៅលើអស់អ្នកដែលធ្វើបាបដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់។ បើធ្វើបាបមានទោសដល់ស្លាប់ ខ្ញុំមិននិយាយថា គាត់គួរអធិស្ឋានសម្រាប់ការនោះទេ។ ¹⁷ អ្វីៗដែលមិនសុចរិតគឺជាបាប ប៉ុន្តែ ក៏មានបាបដែលមិនមានទោសដល់ស្លាប់ដែរ។ ¹⁸ យើងដឹងថា អស់អ្នកណាដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់មិនធ្វើបាបទេ។ ប៉ុន្តែ ព្រះអង្គដែលកើតមកពីព្រះជាម្ចាស់ នឹងការពារគាត់ឲ្យមានសុវត្ថិភាព ហើយការអាក្រក់មិនអាចធ្វើទុក្ខគាត់បានទេ។ ¹⁹ យើងដឹងថា យើងមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយយើងដឹងថា លោកីយ៍ទាំងមូលកំពុងតែដកនៅក្នុងមេកំណាច។ ²⁰ ប៉ុន្តែ យើងដឹងថា ព្រះបុត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់បានយាងមក ហើយបានប្រទានមកយើងនូវការយល់ដឹង ដើម្បីឲ្យយើងបានដឹងថា ព្រះអង្គជាសេចក្តីពិត។ ហើយយើងនៅក្នុងព្រះជាម្ចាស់នៃសេចក្តីពិតដែរ ហើយនៅក្នុងព្រះបុត្រព្រះអង្គ គឺព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ ព្រះជាម្ចាស់គឺជាព្រះដ៏ពិត និងជាជីវិតអស់កល្ប។ ²¹ កូនៗរាល់គ្នាអើយ ចូររក្សាខ្លួនចេញពីរូបព្រះផ្សេងៗ។

Book: 2 John

2 John

ជំពូក 1

¹ ពីចាស់ទុំ ទៅកាន់ស្រ្តីដែលបានជ្រើសរើស និងកូនៗរបស់នាង ដែលខ្ញុំស្រឡាញ់នៅក្នុងសេចក្តីពិត ហើយមិនគ្រាន់តែខ្ញុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ថែមទាំងអស់អ្នកដែលបានស្គាល់សេចក្តីពិតផងដែរ ² ដោយសារសេចក្តីពិត នៅក្នុងយើង ហើយនឹងនៅជាមួយយើងរហូតអស់កល្ប។ ³ សូមព្រះគុណ សេក្តីមេត្តា និងសេចក្តីសុខសាន្ត នៅជាមួយយើង ពីព្រះវរបិតា និងពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះវរបិតា នៅក្នុងសេចក្តីពិត និងសេចក្តីស្រឡាញ់។ ⁴ ខ្ញុំមានអំណរជាខ្លាំង ដែលខ្ញុំបានដឹងថា មានកូនៗរបស់យើងមួយចំនួនកំពុងតែដើរក្នុងសេចក្តីពិត ដូចដែលយើងបានទទួលបញ្ញត្តិនេះ មកពីព្រះវរបិតា។ ⁵ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមអង្វរអ្នកស្រី ខ្ញុំមិនគ្រាន់តែសរសេរបញ្ញត្តិថ្មីមកកាន់អ្នកស្រីតែប៉ុណ្ណឹងទេ ប៉ុន្តែ ព្រះដែលយើងមានតាំងពីដើមបំប៉ងមក ថា យើងត្រូវស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ⁶ នេះគឺជាសេចក្តីស្រឡាញ់ ដែលយើងត្រូវដើរតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ។ នេះគឺជាបញ្ញត្តិ ដូចដែលអ្នកធ្លាប់បានឮរួចមកហើយតាំងពីដំបូង ថាអ្នកត្រូវដើរតាមបញ្ញត្តិនេះ។ ⁷ ដោយសារមានអ្នកបោកប្រាស់ជាច្រើនបានចេញទៅក្នុងលោកីយ៍នេះ ហើយពួកគេមិនបានប្រកាសថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានត្រឡប់ទៅជាសាច់ឈាមឡើយ។ នេះគឺជាអ្នកបោកប្រាស់ និងជាអ្នកដែលប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទហើយ។ ⁸ ចូរប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួនរបស់អ្នក ថាអ្នកមិនបាត់បង់អ្វីៗដែលយើងបានធ្វើការ ដើម្បីឲ្យអ្នកបានទទួលរង្វាន់យ៉ាងបរិបូរ។ ⁹ អស់អ្នកណាដែលមិននៅជាប់ក្នុងសេចក្តីបង្រៀនរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ អ្នកនោះគ្មានព្រះជាម្ចាស់ទេ។ អ្នកណាដែលនៅជាប់នឹងសេចក្តីបង្រៀន អ្នកនោះមានទាំងព្រះវរបិតា និងព្រះបុត្រា។ ¹⁰ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់មករកអ្នក ហើយមិនបាននាំសេចក្តីបង្រៀននេះមកកាន់អ្នកទេ សូមកុំទទួលពួកគេមកក្នុងផ្ទះរបស់អ្នកឡើយ ហើយមិនត្រូវស្វាគមន៍គេដែរ។ ¹¹ ព្រោះអ្នកណាដែលស្វាគមន៍ពួកគេនឹងមានចំណែកក្នុងអំពើអាក្រក់របស់គេដែរ។ ¹² ខ្ញុំមានកិច្ចការជាច្រើន ដើម្បីសរសេរមកកាន់អ្នក ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនចង់សរសេរទៅកាន់ពួកគេដោយទឹកបិទលើក្រដាសឡើយ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ខ្ញុំនឹងទៅរកអ្នក ហើយនិយាយជាមួយអ្នកមុខទល់នឹងមុខ ដើម្បីឲ្យអំណររបស់យើងបានគ្រប់លក្ខណ៍ឡើង។ ¹³ កូនៗរបស់បងស្រីជ្រើសរើសរបស់អ្នក ជម្រាបសួរអ្នក។

Book: 3 John

3 John

ជំពូក 1

¹ ពីចាស់ទុំទៅកាន់លោកកែយុសជាទីស្រឡាញ់ និងជាអ្នកដែលខ្ញុំស្រឡាញ់នៅក្នុងសេចក្តីពិត ² បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំអធិស្ឋានសូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានចម្រើនក្នុងកិច្ចការទាំងអស់ ហើយមានសុខភាពល្អផង ក៏ដូចជាព្រលឹងរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ³ ខ្ញុំមានអំណរជាខ្លាំងនៅពេលដែលបងប្អូនមករកខ្ញុំ ហើយបានធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីពិតរបស់អ្នក ក្នុងការដែលអ្នករាល់គ្នាដើរនៅក្នុងសេចក្តីពិតនោះ។ ⁴ ខ្ញុំគ្មានអ្វីមានអំណរលើសជាងនេះទៀតទេ ក្នុងការឮថាកូនរបស់ខ្ញុំដើរក្នុងសេចក្តីពិតនោះ។ ⁵ ប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ប្អូនបានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីស្មោះត្រង់ទោះបីជានៅពេលអ្នកបម្រើដល់បងប្អូន ឬអ្នកដទៃក្តី ⁶ គេបានធ្វើបន្ទាល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ប្អូននៅក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំ។ ថាប្អូនបានធ្វើយ៉ាងល្អក្នុងការចាត់ពួកគេឲ្យធ្វើដំណើរចេញទៅ ក្នុងលក្ខណៈជាមនុស្សដែលស័ក្តិសមមកពីព្រះជាម្ចាស់ ⁷ ដោយសារការធ្វើដំណើរចេញទៅនេះព្រោះតែព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ពួកគេមិនបានយកអ្វីពីសាសន៍ដទៃទៅជាមួយឡើយ។ ⁸ ដូច្នេះហើយ យើងត្រូវស្វាគមន៍អ្នកទាំងនោះដើម្បីឲ្យយើងអាចក្លាយជាអ្នកមានចំណែកធ្វើការរួមសម្រាប់សេចក្តីពិត។ ⁹ ខ្ញុំបានសរសេរការខ្វះទៅកាន់ក្រុមជំនុំ ប៉ុន្តែ លោកឌីអូត្រែបជាអ្នកដែលចូលចិត្តចង់បានមុខមាត់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ គាត់មិនបានទទួលយើងទេ។ ¹⁰ ដូច្នេះហើយ ប្រសិនបើ ខ្ញុំមកខ្ញុំនឹងនឹកថាពីអំពើដែលគាត់បានធ្វើ ពីការដែលគាត់បាននិយាយចំអកមើលងាយទាស់នឹងយើង ជាមួយនឹងពាក្យបង្គាប់បង្ខំជាច្រើនផង។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹងទេ គាត់ខ្លួនឯងក៏មិនទទួលបងប្អូន គាត់ថែមទាំងហាមប្រាមបងប្អូនដែលចង់ទទួលយើង ហើយបានបណ្តេញពួកគេចេញពីក្រុមជំនុំថែមទៀតផង។ ¹¹ ប្អូនជាទីស្រឡាញ់ សូមកុំយកតម្រាបតាមអ្វីដែលអាក្រក់ឡើយ ផ្ទុយទៅវិញចូរយកតម្រាបតាមអ្វីដែលល្អវិញ។ អ្នកណាដែលធ្វើល្អគឺមកពីព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ អ្នកណាដែលធ្វើអាក្រក់មិនបានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ។ ¹² គេបានធ្វើបន្ទាល់ល្អពីលោកដេមេត្រាសត្រប់យ៉ាង ថែមទាំងនិយាយការពិតពីគាត់ផង។ យើងក៏ធ្វើបន្ទាល់ ហើយអ្នកក៏ដឹងថាទីបន្ទាល់របស់យើងគឺជាការពិតដែរ។ ¹³ ខ្ញុំមានកិច្ចការជាច្រើនចង់សរសេរមកកាន់ប្អូន ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនចង់សរសេររាមកកាន់ប្អូនដោយបិទឬចិកខ្មៅឡើយ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងបានជួបប្អូនឆាប់ៗ ហើយនឹងនិយាយគ្នាមុខមាត់នឹងមុខ។ ¹⁵ សូមសេចក្តីសុខសាន្តនៅជាមួយប្អូន។ មិត្តស្នាញ់សូមជម្រាបសួររូបប្អូន។ សូមជម្រាបសួរពួកគេតាមឈ្មោះផង។

Book: Jude

Jude

ជំពូក 1

¹ ខ្ញុំ យូដាស ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ និងជាប្អូនរបស់លោកយ៉ាកុប ដែលព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះបិតាបានត្រាស់ហៅ និងស្រឡាញ់ ព្រមទាំងបម្រុងទុកសម្រាប់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ សូមជ្រាប។ ² សូមសេចក្តីមេត្តាករុណា សេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់បានចម្រើនឡើងដល់បងប្អូនយ៉ាងបរិបូណ៌។ ³ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំព្យាយាមសរសេរអំពីសេចក្តីសង្គ្រោះមកកាន់បងប្អូន ដើម្បីដាស់តឿនបងប្អូនឲ្យចេះព្រះការពារជំនឿអស់ពីចិត្ត ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានមកអ្នកជឿទាំងអស់មួយដងជាសំរេច។ ⁴ ចំពោះអ្នកខ្លះបានបន្តខ្លួនចូលមកក្នុងចំណោមបងប្អូន។ ពួកគេស្វែងរកឱកាសថ្កោលទោស។ ពួកគេជាមនុស្សមិនគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ ដែលបង្ខំព្រះគុណព្រះអង្គជាដៀងអាសអាភាស និងបដិសេធមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាចៅហ្វាយ និងជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង។ ⁵ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់រំលឹកបងប្អូនជាថ្មីម្តងទៀត ទោះបីជាបងប្អូនបានដឹងច្បាស់ហើយក៏ដោយថា ព្រះអម្ចាស់បានសង្គ្រោះអ្វីស្រាមៃលចេញពីប្រទេសអេស៊ីប ប៉ុន្តែក្រោយ មកទៀត ទ្រង់បានបំផ្លាញអស់ពួកអ្នកមិនព្រមជឿ។ ⁶ ទេវតាពុំបានរក្សាមុខតំណែងរបស់ខ្លួនឡើយ តែបែរជាចាកចោលលំនៅដ្ឋានរបស់ខ្លួន ព្រះជាម្ចាស់បំបាក់ពួកគេដាក់ច្រវាក់ជាប់រហូតនៅទីងងឹត រង់ចាំឲ្យព្រះជាម្ចាស់វិនិច្ឆ័យទោសដ៏អស្ចារ្យ។ ⁷ ដូចជាទីក្រុងសូដុម ក្រុងកូម៉ូរ៉ា និងក្រុងឡេតៗដែលនៅជុំវិញ ពួកអ្នកក្រុងបណ្តោយខ្លួនប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ និងរួមបណ្តើរជាមួយនឹងអ្នកជាតិ។ ពួកគេទទួលទណ្ឌកម្មក្នុងបឹងភ្លើងឆេះអស់កល្ប ទុកជាការព្រមានដល់អ្នកឯទៀត។ ⁸ ដូចគ្នានេះដែរ ពួកអ្នករើរវាយទាំងនេះធ្វើឲ្យបកាយពួកគេទៅជាសៅហ្មង។ ពួកគេបដិសេធសិទ្ធិអំណាច និងជេរប្រមាថពួកទេវតាប្រកបដោយសិរីរុងរឿងទៅវិញ។ ⁹ សូម្បីតែមហាទេវតាមីកែល ពេលឈ្លោះប្រកែកជាមួយមាសត្រូវអំពើសពរបស់លោកម៉ូសេ ក៏លោកពុំហ៊ានជេរប្រមាថដែរ។ លោកគ្រាន់តែពោលថា៖ «សូមព្រះជាម្ចាស់ដាក់ទោសឯង!» ¹⁰ ប៉ុន្តែ ពួកទាំងនេះជេរប្រមាថអ្វីៗ ដែលខ្លួនពុំស្គាល់។ ហើយពួកគេយល់ដឹងតាមតែសភាវគតិដូចសត្វតិរច្ឆាន ដែលនាំឲ្យខ្លួនវិនាសតែប៉ុណ្ណោះ។ ¹¹ ពួកគេត្រូវវិនាសហើយ! ព្រោះតែបានដើរតាមផ្លូវរបស់លោកកាអ៊ីន និងបណ្តោយខ្លួនឲ្យរង្វង់តាមលោកបាឡាម។ ពួកគេត្រូវវិនាសដូចការបេះបោររបស់លោកកូរេ។ ¹² ពួកគេធ្វើឲ្យល្អក់ករ ពេលបរិភោគអាហាររួមគ្នាដោយក្តីស្រឡាញ់។ ពួកគេបរិភោគឥតអៀនខ្មាស ចម្អែកតែក្រពះខ្លួនឯង។ ប្រៀបបីដូចជាពពកគ្មានភ្លៀង បោកបក់ផាត់តាមខ្យល់។ ជាដើមឈើឥតផ្លែតាមរដូវ រលើងដល់ប្លង់ដាប់ពីរដង។ ¹³ ពួកគេប្រៀបបីដូចជារលកសមុទ្របោកបក់ខ្លាំងៗ បែកពពុះគ្មានអៀនខ្មាសអ្វីឡើយ។ ប្រៀបបីដូចជាផ្កាយរង្វង់ទិស ដែលព្រះជាម្ចាស់បម្រុងទុកនៅទីងងឹតសូន្យសុង។ ¹⁴ លោកហេណុកជាបុព្វបុរសតំណាងប្រាំពីរក្រោយពីលោកអដាំ បានថ្លែងទំនាយអំពីអ្នកទាំងនោះថា៖ «មើល! ព្រះអម្ចាស់នឹងយាងមកជាមួយប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធមានចំនួនអនេកអនន្ត។ ¹⁵ ព្រះអង្គនឹងយាងមកវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សគ្រប់គ្នា។ ទ្រង់នឹងវិនិច្ឆ័យទោសមនុស្សដែលមិនគោរពប្រណិប័តន៍ព្រះជាម្ចាស់ ចំពោះទង្វើអាក្រក់ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត និងពាក្យសម្តីដែលមនុស្សបាបប្រឆាំងទៅនឹងព្រះអង្គ»។ ¹⁶ ពួកគេជាមនុស្សរអ៊ូរទាំ និងមិនសប្បាយចិត្ត ដែលប្រព្រឹត្តតាមចិត្តលោភលន់របស់ខ្លួន។ ពួកគេជាមនុស្សអួតបំបោង រកប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន និងបញ្ជើចបញ្ជើអ្នកដទៃ។ ¹⁷ ចំពោះបងប្អូនជាទីស្រឡាញ់វិញ ចូរនឹកចាំពីពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ពួកសាវករបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទកាលពីមុន។ ¹⁸ អ្នកទាំងនោះប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា៖ «នៅត្រាចុងក្រោយបំផុត នឹងមានពួកចម្លែកឡើយ ប្រព្រឹត្តតាមចិត្តលោភលន់របស់ខ្លួន»។ ¹⁹ ពួកគេជាមេបង្កការបែកបាក់។ ពួកគេជាមនុស្សលោភីយ៍ និងគ្មានព្រះវិញ្ញាណគង់នៅជាមួយ។ ²⁰ ចំពោះបងប្អូនវិញ បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់អើយ ចូរកសាងខ្លួនលើជំនឿដ៏វិសុទ្ធបំផុត និងអធិស្ឋានតាមការដឹកនាំរបស់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ។ ²¹ ចូរស្ថិតនៅជាប់សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ទាំងទន្ទឹងរង់ចាំព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណារបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលនាំយើងឲ្យទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចវិញ។ ²² ចូរមានចិត្តមេត្តាដល់បងប្អូនណា ដែលមានចិត្តសង្ស័យ។ ²³ ចូរសង្គ្រោះមនុស្សដទៃ ដោយអូសគេចេញពីភ្លើង។ ចូរមានចិត្តមេត្តាចំពោះមនុស្សដទៃ ដោយការភ័យខ្លាច។ សូម្បីតែប៉ះពាល់អារពួកគេ ក៏នាំឲ្យយើងឥតសៅហ្មងដែរ។ ²⁴ ឥឡូវនេះ ព្រះជាម្ចាស់អាចការពារបងប្អូនមិនឲ្យជំពប់ជើងដួល និងរក្សាបងប្អូនឲ្យមានជំហររឹងប៉ឹង នៅចំពោះវត្តមានពេញដោយសិរីរុងរឿង ឥតកន្លែងបន្ទោស និងអំណរពេញលេញ។ ²⁵ ព្រះជាម្ចាស់តែមួយអង្គគត់ ជាព្រះសង្គ្រោះនៃយើង តាមរយៈព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជាព្រះអម្ចាស់នៃយើង សូមថ្វាយសិរីរុងរឿង បារមី និង ព្រះចេស្ដា មុនពេលមានអ្វីទាំងអស់ ពេលឥឡូវនេះ និងអស់កល្បតរៀងរហូត។ អាម៉ែន!

Book: Revelation

Revelation

ជំពូក 1

¹ នេះគឺជាការបើកសម្តែងរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់ព្រះអង្គ ដើម្បីបង្ហាញដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ នូវអ្វីដែលនឹងត្រូវកើតឡើងជាឆាប់ៗ។ ព្រះអង្គធ្វើឲ្យពួកគេដឹងដោយសារព្រះអង្គចាត់ទេវតារបស់ព្រះអង្គដល់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គគឺលោកយ៉ូហាន។ ² លោកយ៉ូហានបានធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ពីអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលគាត់បានឃើញ។ ³ មានពរហើយអស់អ្នកណាដែលបានអាន និងអស់អ្នកដែលស្តាប់ពាក្យនៃនាមនេះ និងអស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់តាមអ្វីដែលបានសរសេរនៅក្នុងនេះ ព្រោះពេលកំណត់ជិតមកដល់ហើយ។ ⁴ ខ្ញុំ យ៉ូហាន ជូនចំពោះក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរនៅក្នុងអាស៊ី៖ សូមព្រះគុណនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា និងសេចក្តីសុខសាន្តពីព្រះអង្គដែលគង់នៅសព្វថ្ងៃ និងពីដើម និងព្រះអង្គដែលនឹងយាងមក ព្រមទាំងពីវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលគង់នៅមុខបល្ល័ង្ករបស់ព្រះអង្គ ⁵ និងពីព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ ដែលជាបន្ទាល់ដ៏ស្មោះត្រង់ និងជាព្រះដែលជាផលដ៏បូន្មាននៃការកើតឡើងវិញពីពួកមនុស្សស្លាប់ និងជាស្តេចគ្រប់គ្រងនៅលើផែនដី។ ថ្វាយដល់ព្រះដែលស្រឡាញ់យើង ហើយបានដោះយើងឲ្យរួចពីបាបដោយសារព្រះលោហិតរបស់ព្រះអង្គ ⁶ ទ្រង់បានធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាអាណាចក្រ ធ្វើជាបូជាច្បាស់ល្អប្រសើររបស់ព្រះអង្គ និងព្រះបិតា ថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអង្គ និងចេស្តាជារៀងរហូតទៅ! អាម៉ែន។ ⁷ មើល ព្រះអង្គកំពុងតែយាងមកនៅលើពពក ភ្នែកទាំងអស់នឹងឃើញព្រះអង្គ បូករួមទាំងអ្នកដែលបានចាក់ព្រះអង្គដែរ។ គ្រប់ទាំងជាតិសាសន៍នៅលើផែនដីនឹងយំសោក ដោយសារតែព្រះអង្គ។ មែន! អាម៉ែន។ ⁸ ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំជាអាល់ផា និងជាអូមេកា» (ព្រះដែលគង់នៅសព្វថ្ងៃ និងពីដើម និងព្រះដែលនឹងយាងមក ពេញដោយព្រះចេស្តា)។ ⁹ ខ្ញុំ យ៉ូហាន ជាបងប្អូន និងជាម្នាក់ដែលរួមចំណែកជាមួយបងប្អូននៅក្នុងទុក្ខលំបាក និងព្រះរាជ្យ ព្រមទាំងអត់ធ្មត់ស្ម័គ្រទ្រាំនៅក្នុងព្រះយេស៊ូ ដែលត្រូវនិរទេសទៅកោះមួយដែលហៅថា ប៉ាតម៉ូស ដោយសារតែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងទីបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូ។ ¹⁰ ខ្ញុំបាននៅក្នុងថ្ងៃរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងវិញ្ញាណរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឮសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងនៅខាងក្រោយខ្ញុំ ដូចជាសម្លេងត្រៃ។ ¹¹ សម្លេងនោះប្រាប់ថា «ចូរកត់ត្រាអ្វីដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងសៀវភៅ ហើយធ្វើទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ ទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងអេភេសូរ ក្រុងស្ទៀរណា ក្រុងពើកាម៉ូស ក្រុងធាទេរ៉ា ក្រុងសើដេស ក្រុងភីឡាដិលកា និងក្រុង ឡេរីសេ»។ ¹² ខ្ញុំបានបែរខ្លួនជុំវិញ ដើម្បីរកមើលសម្លេងដែលកំពុងនិយាយមកកាន់ខ្ញុំនោះ ហើយនៅពេលខ្ញុំបែរ ខ្ញុំបានឃើញជើងចង្អៀងមាសប្រាំពីរ។ ¹³ នៅចំកណ្តាលនៃជើងចង្អៀង មានម្នាក់ដូចជាកូនមនុស្ស ពាក់រ៉ូបវែងដល់ជើងរបស់គាត់ ហើយពាក្យខ្សែក្រវាត់មាននៅជុំវិញដើមទ្រូង។ ¹⁴ ក្បាល និងសក់របស់គាត់មានពណ៌សដូចជាមាសស្អាត សដូចជាព្រិល ហើយភ្នែករបស់គាត់ដូចជាអណ្តាតភ្លើង។ ¹⁵ ជើងរបស់គាត់ដូចជាសង្ហិនដែលត្រូវបានដុតដោយសារឡាភ្លើង ហើយសម្លេងរបស់គាត់ដូចជាសម្លេងនៃទឹកជាច្រើន។ ¹⁶ គាត់មានផ្កាយប្រាំពីរនៅក្នុងដៃស្តាំរបស់គាត់ ហើយមានដាវមួយដែលមានមុខពីរយ៉ាងមុត ចេញពីមាត់របស់គាត់មក។ មុខរបស់គាត់ជះពន្លឺដូចជាពន្លឺព្រះអាទិត្យនៅពេលពេញកម្ដៅ។ ¹⁷ ពេលខ្ញុំបានឃើញគាត់ ខ្ញុំដួលចុះនៅទាបជើងរបស់គាត់ដូចជាមនុស្សស្លាប់។ គាត់បានដាក់ដៃស្តាំរបស់គាត់លើខ្ញុំ ហើយប្រាប់ថា៖ «កុំខ្លាចឡើយ។ ¹⁸ ខ្ញុំជាមុន និងជាក្រោយបង្អស់ ហើយជាម្នាក់ដែលរស់នៅ។ ខ្ញុំបានស្លាប់ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំរស់នៅរហូតអស់កល្បជានិច្ច! ហើយខ្ញុំមានកូនសោរនៃសេចក្តីស្លាប់ និងស្ថាននរកដែរ។ ¹⁹ ដូច្នេះ ចូរកត់ត្រាចុះ អ្វីដែលអ្នកបានឃើញ អ្វីដែលបានកើតឡើងនៅពេលនេះ និងអ្វីដែលនឹងកើតឡើងបន្ទាប់ពីនេះ។ ²⁰ ចំណែកដ៏អចិន្ត្រៃយ៍នៃផ្កាយទាំងប្រាំពីរដែលអ្នកឃើញនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ នឹងជើងចង្អៀងមាសទាំងប្រាំពីរគឺ៖ ផ្កាយទាំងប្រាំពីរគឺជាទេវតានៃក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ និងជើងចង្អៀងទាំងប្រាំពីរគឺជាក្រុមជំនុំទាំងប្រាំពីរ។

ជំពូក 2

¹ «ចូរសរសេរទៅកាន់ទេវតានៃក្រុមជំនុំនៅក្នុងក្រុងអេសេស៊ា៖ «នេះគឺជាព្រះបន្ទូលព្រះអង្គ ដែលបានកាន់ផ្កាយទាំងប្រាំពីរនៅក្នុងព្រះហស្តស្តាំរបស់ព្រះអង្គ និងជាព្រះជាម្ចាស់ដែលបានយាងនៅក្នុងចំណោមជើងចង្កៀងមាសទាំងប្រាំពីរថា៖ ² «យើងបានដឹងពីអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ និងដឹងពីការខំធ្វើការយ៉ាងនឿយហត់ និងអត់ធ្មត់ស្ទើររាល់អ្នក។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមិនអាចបំបាត់នឹងការអាក្រក់របស់មនុស្សបានទេ។ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកបានទទួលការល្បងល ចំពោះអស់អ្នកដែលនិយាយថាខ្លួនជា សាវ័ក ប៉ុន្តែ មិនមែនទេ ហើយអ្នកបានដឹងថាពួកគេជាមនុស្សកុហក។ ³ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបានស្ទើរអត់ធ្មត់ ហើយអ្នកបានរងទុក្ខជាច្រើនដោយសារឈ្មោះខ្ញុំ ហើយថា អ្នកមិនមានការព្រួយបារម្ភឡើយ។ ⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានការមួយទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នាពីការមួយដែលអ្នកបានបោះបង់ចោលសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម។ ⁵ សូមចាំ ថាអ្នកបានចេញឆ្ងាយពីសេចក្តីស្រឡាញ់ប៉ុណ្ណា។ ចូរប្រើចិត្ត ហើយធ្វើការអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើតាំងពីដំបូង។ បើអ្នករាល់គ្នាមិនប្រើចិត្តទេ ខ្ញុំនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នា ហើយនឹងរើសចង្កៀងរបស់អ្នកចេញពីកន្លែងរបស់វា។ ⁶ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាមានការនេះ៖ គឺថាអ្នករាល់គ្នាបានស្អប់អ្វីដែលពួកនីកូឡាសបានធ្វើ ដែលខ្ញុំក៏ស្អប់ដែរ។ ⁷ ចូរឲ្យអ្នកដែលមានត្រចៀកស្តាប់អ្វី ដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗ។ ចំពោះអ្នកដែលមានជ័យជម្នះ ខ្ញុំនឹងឲ្យសិទ្ធិទទួលបានផ្លែដីដើមនៃជីវិត ដែលនៅស្ថានសួគ៌របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁸ «ចូរសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងសៀវភៅដូចតទៅនេះ៖ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលជាដើម និងជាចុង ជាព្រះដែលបានស្លាប់ និងបានរស់ឡើងវិញម្តងទៀតថា៖ ⁹ «ខ្ញុំស្គាល់ពីការលឺចាប់ និងពីភាពក្រីក្ររបស់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែ ជាអ្នករាល់គ្នាគឺជាអ្នកមាន។ ខ្ញុំស្គាល់ អ្នកជេរប្រមាថ ដែលនិយាយថាខ្លួនជាសាសន៍យូដា ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនមែនជាសាសន៍យូដាទេ។ ពួកគេជាក្រុមជំនុំរបស់សាតាំងវិញ។ ¹⁰ កុំភ័យខ្លាចជាមួយអ្វីដែលអ្នកនឹងត្រូវរងទុក្ខឡើយ។ មើល! មារកំពុងចាប់អ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាទៅក្នុងគុក ដើម្បីធ្វើការល្បងលដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកនឹងរងទុក្ខអស់រយៈពេលដប់ថ្ងៃ។ ចូរស្មោះត្រង់ដល់ស្លាប់ចុះ ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់មកុដនៃជីវិតដល់អ្នករាល់គ្នា។ ¹¹ ចូរឲ្យអ្នកមានត្រចៀកស្តាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗ។ អស់អ្នកណាដែលឈ្នះ និងមិនរងទុក្ខដោយសារសេចក្តីស្លាប់លើកទីពីរឡើយ។ ¹² «ចូរសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងព្រះប្រឹក្សា ដូចតទៅនេះ៖ មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គ ដែលមានជាដើមតម្រូវមានមុខពីរ៖ ¹³ «ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នារស់នៅកន្លែងណា គឺនៅចំបង្គុំរបស់សាតាំង។ លើសពីនេះ អ្នករាល់គ្នាមានចិត្តស្មោះត្រង់ចំពោះឈ្មោះខ្ញុំ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នករាល់គ្នាមិនបានបដិសេធដំនៀវរបស់អ្នករាល់គ្នានៅក្នុងខ្ញុំទេ ទោះបីជានៅក្នុងថ្ងៃរបស់អាន់ទីប៉ាល់ជាអ្នកធ្វើស្តីបន្ទាល់របស់ខ្ញុំ ជាអ្នកដែលស្មោះត្រង់នឹងខ្ញុំ ជាអ្នកដែលត្រូវគេសម្លាប់នៅក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នា ជាកន្លែងដែលសាតាំងនៅនោះ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានការមួយចំនួនទាស់នឹងអ្នករាល់គ្នា៖ មានអ្នកខ្លះកាន់ខ្ជាប់ជាមួយនឹងសេចក្តីបង្រៀនរបស់បាឡាម ដែលបានបង្រៀនបាឡាកំឡុងអំឡុងនៅចំពោះមុខកូនចៅអ៊ីស្រាអែល ដើម្បីឲ្យពួកគេបរិភោគអាហារថ្ងាយទៅរូបព្រះ និងប្រព្រឹត្តអំពើប្រាកដសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ។ ¹⁵ ក៏មានអ្នកខ្លះក្នុងចំណោមអ្នករាល់គ្នាបានកាន់ខ្ជាប់តាមសេចក្តីបង្រៀនរបស់ពួកនីកូឡាសដូចគ្នាដែរ។ ¹⁶ ដូច្នេះ ចូរប្រើចិត្ត! ប្រសិនបើ មិនប្រើចិត្ត ខ្ញុំនឹងមកឯអ្នករាល់គ្នាជាឆាប់ ហើយខ្ញុំនឹងឡើងជាមួយនឹងពួកគេដោយដាវនៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។ ¹⁷ អស់អ្នកដែលមានត្រចៀក ចូរស្តាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗ។ អស់អ្នកដែលឈ្នះ ខ្ញុំនឹងឲ្យនិមាណដែលលាក់ទុកដល់អ្នកនោះ ហើយខ្ញុំនឹងឲ្យគ្រួសារពណ៌សដល់អ្នកនោះជាមួយនឹងឈ្មោះថ្មីសរសេរនៅលើថ្មនោះ ជាឈ្មោះដែលគ្មាននរណាស្គាល់ មានតែអ្នកទទួលវាទេបើស្គាល់។ ¹⁸ «ចូរសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងឆានែលដូចតទៅនេះ៖ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់បុត្រានៃព្រះជាម្ចាស់ ដែលព្រះនេត្រប្រៀបដូចជាអណ្តាតភ្លើង និងព្រះបាទប្រៀបដូចជាលង្ហិនភ្លើងលោង។ ¹⁹ «ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ គឺសេចក្តីស្រឡាញ់ និងដំនើរ ព្រមទាំងការបម្រើ និងការស្ទើរអត់ធ្មត់របស់អ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំដឹងថា អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើថ្មីៗនេះច្រើនជាងអ្វីដែលអ្នកធ្វើពីដំបូងទៀត។ ²⁰ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានការនេះទាស់ជាមួយអ្នករាល់គ្នា អ្នកបានបណ្តោយខ្លួនទៅតាមនាងយេស៊ូបិល ដែលហៅខ្លួនឯងថា ព្យាករាណី។ ដោយសារការបង្រៀនរបស់នាង នាងបានបោកប្រាស់អ្នកបម្រើរបស់យើងឲ្យប្រព្រឹត្តអំពើប្រាកដសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ហើយបានបរិភោគយញ្ញម្នាក់ដែលថ្វាយដល់រូបព្រះ។ ²¹ ខ្ញុំបានផ្តល់ពេលឲ្យនាងប្រើចិត្ត ប៉ុន្តែ នាងគ្មានបំណងចិត្តប្រើចិត្តចេញពីអំពើប្រាកដសីលធម៌ឡើយ។ ²² មើល! ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យនាងលឺនៅលើគ្រែ ហើយអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តកំរិតជាមួយនាងនៅក្នុងការលឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងដែរ លុះត្រាតែ ពួកគេប្រើចិត្តចេញពីការប្រព្រឹត្តរបស់នាង។ ²³ ខ្ញុំនឹងរាបបារម្ភជីវិតកូនៗរបស់នាង ហើយនឹងក្រុមជំនុំទាំងអស់នឹងដឹងថា ខ្ញុំគឺជាព្រះដែលឈ្លងយល់ពីគំនិត និងដួងចិត្តរបស់មនុស្ស។ ខ្ញុំនឹងឲ្យអ្នករាល់គ្នាម្នាក់ៗទៅតាមការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា។ ²⁴ ប៉ុន្តែ អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលនៅក្នុងក្រុងឆានែល អស់អ្នកណាដែលមិនកាន់តាមសេចក្តីបង្រៀននេះ ហើយមិនបានដឹងអ្វីដែលគេហៅថាការស៊ីជម្រៅរបស់សាតាំង ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាថា «ខ្ញុំមិនដាក់បន្ទុកអ្វីផ្សេងទៀតមកលើអ្នករាល់គ្នាឡើយ។ ²⁵ នៅក្នុងករណីណាក្តី អ្នករាល់គ្នាត្រូវកាន់ខ្ជាប់រហូតទាល់តែខ្ញុំមកដល់។ ²⁶ អស់អ្នកដែលមានជ័យជម្នះ និងអស់អ្នកដែលធ្វើអ្វីដែលខ្ញុំបានធ្វើរហូតដល់ទីបំផុត ខ្ញុំនឹងឲ្យសិទ្ធិអំណាចដល់អ្នកនោះឲ្យគ្រប់គ្រងប្រជាជាតិ។ ²⁷ គាត់នឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដែក គាត់នឹងកម្ទេចពួកគេដូចកម្ទេចភាជនៈធ្វើពីដីឥដ្ឋដែរ។ ²⁸ ដូចដែលខ្ញុំបានទទួលពីព្រះបិតាខ្ញុំមក ខ្ញុំនឹងផ្តល់ដល់គាត់នូវផ្កាយព្រឹក។ ²⁹ អស់អ្នកដែលមានត្រចៀក ចូរស្តាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណកំពុងមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗចុះ។

ជំពូក 3

¹ ចូរសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងស៊ីវិលដូចតទៅ៖ ព្រះអង្គដែលមានវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងផ្កាយទាំងប្រាំពីរមានបន្ទូលថា៖ ខ្ញុំស្គាល់អ្វីដែលអ្នករាល់គ្នាបានធ្វើ។ អ្នកមានឈ្មោះថាអ្នករស់ ប៉ុន្តែ អ្នកស្លាប់ទេ។ ² ចូរភ្ញាក់ឡើង ហើយចម្រើនកម្លាំងអ្វីដែលនៅសល់ ប៉ុន្តែរៀបរៀងនឹងស្លាប់ហើយ ដោយសារខ្ញុំបានឃើញពីការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នករាល់គ្នា មិនបានល្អត្រឹមត្រូវនៅចំពោះព្រះនេត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃខ្ញុំឡើយ។ ³ ដូច្នេះចូរចាំ! អ្វីដែលអ្នកបានទទួល និងបានឮ។ ចូរស្តាប់បង្គាប់ ហើយប្រែចិត្តចុះ។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើ អ្នកមិនភ្ញាក់ឡើងទេ ខ្ញុំមិនមកដូចជាចោរ ហើយអ្នកនឹងមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងមកទាន់នឹងអ្នកនៅពេលណាទេ។ ⁴ ប៉ុន្តែ មានឈ្មោះមនុស្សមួយចំនួននៅក្នុងក្រុងស៊ីវិលដែលមិនបានធ្វើឲ្យសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេប្រឡាក់។ ពួកគេនឹងដើរជាមួយខ្ញុំ ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ដ្បិតពួកគេស័ក្តិសម។ ⁵ អស់អ្នកណាដែលមានជ័យជម្នះនឹងបានពាក់សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ហើយខ្ញុំនឹងមិនលប់ឈ្មោះរបស់គេចេញពីសៀវភៅនៃជីវិតឡើយ ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយពីឈ្មោះរបស់គាត់នៅចំពោះមុខព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ និងនៅចំពោះមុខទេវតារបស់ព្រះអង្គដែរ។ ⁶

ចូរឲ្យអស់អ្នកដែលមានត្រចៀកស្លាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណក្តីពុំមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗចុះ។ ⁷ ចូរសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងភាពងាយស្រួល ព្រះជីវិត និងព្រះជីវិត ព្រះអង្គកាន់កូនសោររបស់ស្តេចដាវីឌ បើ ព្រះអង្គបើក គ្មាននរណាអាចបិទបានទេ ហើយបើព្រះអង្គបិទ ក៏គ្មាននរណាអាចបើកបានដែរ មានបន្ទូលដូចតទៅនេះថា៖ ⁸ «ខ្ញុំស្គាល់អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ។ មើល! ខ្ញុំបានបើកទ្វារនៅចំពោះអ្នក ដែលគ្មាននរណាអាចបិទបានទេ។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកមានកម្លាំងខ្សោយ ប៉ុន្តែ បើអ្នកស្លាប់បង្គាប់ពាក្យរបស់ខ្ញុំ ហើយមិនបដិសេធឈ្មោះរបស់ខ្ញុំទេ។ ⁹ មើល! អស់អ្នកដែលជាមិត្តរូបរបស់សាតាំង អស់អ្នកដែលនិយាយថាពួកគេជាសាសន៍យូដា តែមិនមែនជាយូដាទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេជាមនុស្សដែលកុហក។ ខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យពួកគេមក ហើយលុតជង្គង់ចុះនៅចំពោះមុខរបស់អ្នក ហើយពួកគេនឹងមក ដើម្បីឲ្យដឹងថា ខ្ញុំស្រឡាញ់អ្នក។ ¹⁰

ដោយសារអ្នកបានប្រព្រឹត្តតាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំក្នុងការស្ងៀមស្ងៀមអត់ធ្មត់ ខ្ញុំនឹងការពារអ្នកនៅពេលការល្បងលំនឹងមកដល់នៅក្នុងពិភពលោកនេះទាំងមូល ដើម្បីល្បងលំអស់អ្នកដែលរស់នៅក្នុងផែនដីនេះ។ ¹¹ ខ្ញុំនឹងមកជាឆាប់។ ចូរកាន់ខ្ជាប់អ្វីដែលអ្នកមាន ដើម្បីកុំឲ្យនរណាអាចយកមកដូចព្រះវិញ្ញាណក្តីអ្នកបានឡើយ។ ¹² ខ្ញុំនឹងតាំងអ្នកដែលឈ្នះធ្វើជាសរសរទ្រូងនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃខ្ញុំ ហើយគាត់នឹងមិនចេញពីរាងឡើយ។ ខ្ញុំនឹងសរសេរព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃខ្ញុំ ហើយឈ្មោះក្រុងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃខ្ញុំ (ក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខចុះមក) ហើយនិងឈ្មោះថ្មីរបស់ខ្ញុំនៅគាត់។ ¹³ ចូរឲ្យអស់អ្នកដែលមានត្រចៀកស្លាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណក្តីពុំមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗចុះ។ ¹⁴

ចូរសរសេរទៅកាន់ក្រុមជំនុំនៅក្នុងស៊ីវិលដូចតទៅ៖ «ព្រះបន្ទូលនៃអាម៉ែន ជាបន្ទាល់ដែលអាចទុកចិត្តបាន និងពិតត្រង់ ជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមក មានបន្ទូលថា៖ ¹⁵ «ខ្ញុំស្គាល់អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ ហើយដឹងថាអ្នកត្រជាក់ក៏មិនត្រជាក់ ហើយក្តៅក៏មិនក្តៅ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកត្រជាក់ប្រាកដជាត្រជាក់ ហើយបើក្តៅឲ្យប្រាកដជាក្តៅ! ¹⁶ ដូច្នេះ ដោយសារអ្នកគ្រាន់តែក្តៅខណ្ឌ។ ក្តៅមិនក្តៅ ហើយត្រជាក់មិនត្រជាក់ ដូច្នេះ ខ្ញុំនឹងខ្ចាត់អ្នកចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ។ ¹⁷ ដ្បិត អ្នកនិយាយថា៖ «ខ្ញុំមាន ខ្ញុំមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើនហើយ ខ្ញុំមិនត្រូវការអ្វីទៀតឡើយ»។ ប៉ុន្តែ អ្នកមិនបានដឹងថាអ្នករងវេទនា គួរឲ្យសង្វេគ ក្របំផុត ពិការភ្នែក និងអាក្រាតផង។ ¹⁸ ចូរស្តាប់ដំបូន្មានរបស់ខ្ញុំ ចូរទិញមាសដែលបន្លុតដោយភ្លើង ដើម្បីឲ្យអ្នកបានក្លាយជាអ្នកមាន ហើយមានសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចស្លៀកពាក់ ហើយមិនបង្ហាញភាពអាម៉ាស់នៃភាពអាក្រាតរបស់អ្នក និងទិញប្រេងដាក់ភ្នែករបស់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកបានមើលឃើញ។ ¹⁹

ខ្ញុំហ្នឹងមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ ហើយខ្ញុំបង្រៀនពួកគេពីរបៀបដែលពួកគេត្រូវរស់នៅ។ ដូច្នេះ ចូរមានចិត្តស្មោះត្រង់ ហើយប្រែចិត្តចុះ។ ²⁰ មើល! ខ្ញុំកំពុងឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយខ្ញុំកំពុងតែគោរព។ ប្រសិនបើ នរណាដែលឮសម្លេងខ្ញុំ ហើយបើកទ្វារ ខ្ញុំនឹងចូលទៅក្នុងផ្ទះអ្នកនោះ ហើយបរិភោគជាមួយគាត់ ហើយគាត់នឹងនៅជាមួយខ្ញុំ។ ²¹ អស់អ្នកណាដែលឈ្នះ ខ្ញុំនឹងឲ្យគាត់មានសិទ្ធិអង្គុយនៅលើបល័ង្កជាមួយខ្ញុំ ដូចជាខ្ញុំបានឈ្នះដែរ ហើយបានអង្គុយនៅលើបល័ង្កជាមួយព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែរ។ ²²

ចូរឲ្យអស់អ្នកដែលមានត្រចៀកស្លាប់អ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណក្តីពុំមានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំផ្សេងៗចុះ។

ជំពូក 4

¹ បន្ទាប់ពីការនេះហើយ ខ្ញុំបានសម្លឹងមើល ហើយខ្ញុំបានឃើញទ្វារស្ថានបរមសុខបើកចំហ។ សម្លេងដំបូងដែលខ្ញុំបានឮគឺនិយាយមកកាន់ខ្ញុំដូចជាសម្លេងក្រៃ មានបន្ទូលថា៖ «ឡើងមកនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលនឹងត្រូវកើតឡើងបន្ទាប់ពីការទាំងនេះ»។ ² រំពេចនោះ ខ្ញុំលង់នៅក្នុងវិញ្ញាណ ហើយខ្ញុំបានឃើញ បល្ល័ង្កមួយនៅស្ថានសួគ៌ ជាមួយនឹងព្រះមួយអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្កនោះ។ ³ ព្រះមួយអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្កនោះ មើលទៅដូចជាក្បូងមណីជាតិរស និងក្បូង ទទឹម។ មានឥន្ទធន្តរ៍ទុំវិញបល្ល័ង្កនោះ។ ឥន្ទធន្តរ៍មានលក្ខណៈដូចជាក្បូងមរកត។ ⁴ នៅជុំវិញបល្ល័ង្កមានបល្ល័ង្កចាស់ទុំម្ភៃបួន ហើយចាស់ទុំទាំងម្ភៃបួនអង្គនៅលើបល្ល័ង្កនោះ។ ស្លៀកសំលៀកបំពាក់ពណ៌ស ហើយពាក់មកដៃនៅលើក្បាលរបស់ពួកគេ។ ⁵ មានផ្នែកបន្ទោរ លាន់សួរសន្លឹក និងផ្ការលាន់យ៉ាងខ្លាំងចេញពីបល្ល័ង្កមក។ ចង្កៀងទាំងប្រាំពីរកំពុងតែឆេះនៅពីមុខបល្ល័ង្ក ចង្កៀងនោះគឺជាវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ⁶ នៅពីមុខបល្ល័ង្កមានសមុទ្រកែវ ដូចជាកែវចរណ៍។ នៅចំកណ្តាលនៃបល្ល័ង្ក និងជុំវិញបល្ល័ង្កមានសត្វមានជីវិតបួន ពេញដោយភ្នែក ទាំងមុខនិងក្រោយ។ ⁷ សត្វមានជីវិតទីមួយ ដូចជាសត្វតោ ហើយសត្វមានជីវិតទីពីរ ដូចជាគោ ហើយសត្វមានជីវិតទីបីមានមុខដូចជាមនុស្ស ហើយសត្វមានជីវិតទីបួន ដូចជាសត្វត្រី។ ⁸ សត្វមានជីវិតទាំងបួន សត្វនីមួយៗមានស្លាបប្រាំមួយ ពេញដោយភ្នែកនៅពីលើនិងខាងក្រោម។ ទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ពួកគេនិយាយពាក្យថា៖ «វិសុទ្ធ វិសុទ្ធ វិសុទ្ធគឺជាព្រះអម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ទាំងព្រះចេស្តា ជាព្រះដែលគង់នៅពីដើម គង់នៅសព្វថ្ងៃ ហើយព្រះអង្គនឹងត្រូវយាងមក»។ ⁹ នៅពេលណាដែលសត្វមានជីវិតទាំងបួនថ្វាយសិរីល្អ ថ្វាយកិត្តិយស និងអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក ជាព្រះដែលមានព្រះជន្មរស់នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងដរាបតទៅ។ ¹⁰ នោះចាស់ទុំទាំងម្ភៃបួនបានក្រាបចុះនៅចំពោះព្រះដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក។ ពួកគេក្រាបថ្វាយបង្គំដល់ព្រះដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងដរាបតទៅ។ ហើយ ពួកគេបានដោះមកដៃរបស់ពួកគេនៅចំពោះបល្ល័ង្ក ហើយបន្លឺសម្លេងឡើងថា៖ ¹¹ «ព្រះអម្ចាស់ និងព្រះជាម្ចាស់របស់យើង ព្រះអង្គសិរីសមនឹងទទួលសិរីរុងរឿង និងកិត្តិយស ព្រមទាំងព្រះចេស្តា។ ដ្បិត ព្រះអង្គបានបង្កើតអ្វីៗទាំងអស់ អ្វីៗទាំងអស់ដែលបានបង្កើត និងកើតឡើងទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ ។

ជំពូក 5

¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញ នៅព្រះហស្តខាងស្តាំរបស់ព្រះអង្គដែលគង់លើបល្ល័ង្ក មានការសរសេរនៅលើក្រាំងទាំងខាងមុខនិងខាងក្រោយ។ វាមានប្រថាប់ដោយត្រាប្រាំពីរផង។ ² ខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏មានអំណាចមួយ ប្រកាសដោយសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងថា «តើនរណាស័ក្តិសមនឹងបើកក្រាំង ហើយបំបែកត្រាទាំងនេះបាន?» ³ គ្មាននរណាម្នាក់នៅស្ថានសួគ៌ ឬ នៅលើផែនដី ឬនៅក្រោមផែនដី អាចបើកក្រាំង ឬ ដើម្បីអានវាឡើយ។ ⁴ ខ្ញុំយំដោយជួរល្វឹងយ៉ាងខ្លាំង ដោយសារគ្មាននរណាស័ក្តិសមក្នុងការបើកក្រាំង ឬអានវាឡើយ។ ⁵ ប៉ុន្តែ មានម្នាក់ក្នុងចំណោមចាស់ទុំប្រាប់ខ្ញុំថា៖ «កុំយំអី! ម៉ែលី! តោនៃអំបូរយូដា ឬសរសេរស្តេចដាវីឌមានជ័យជម្នះហើយ។ លោកអាចបើកក្រាំង ហើយនិងត្រាទាំងប្រាំពីរបាន»។ ⁶ ខ្ញុំបានឃើញ ចៀមមួយឈរនៅចន្លោះបល្ល័ង្ក និងសត្វមានជីវិតទាំងបួន និងនៅក្នុងចំណោមចាស់ទុំផង។ ម៉ែលីទៅគាត់ប្រៀបដូចជាកូនចៀមទើបគេសម្លាប់រួច។ ចៀមនោះមានស្នែងប្រាំពីរ ហើយភ្នែកក៏ប្រាំពីរដែរ ទាំងនេះគឺជាព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំពីរដែលព្រះជាម្ចាស់បានចាត់ទៅពាសពេញពិភពលោកទាំងមូល។ ⁷ កូនចៀមនោះបានចេញទៅហើយចាប់យកក្រាំងនោះចេញមកនៅក្នុងព្រះហស្តស្តាំនៃព្រះដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក។ ⁸ នៅពេលកូនចៀមនោះបានយកក្រាំងនោះមករួចហើយ សត្វមានជីវិតទាំងបួន និងចាស់ទុំទាំងម្ភៃបួនក្រាបចុះនៅចំពោះកូនចៀមនោះ។ ពួកគេម្នាក់ៗមានពិនម្នាក់មួយ ហើយមានពែងមាសដែលពេញដោយគ្រឿងក្រអូបមួយ នោះគឺជាសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកអ្នកជឿ។ ⁹ ពួកគេច្រៀងបទថ្មី៖ «ព្រះអង្គស័ក្តិសមក្នុងការទទួលយកក្រាំង ហើយបើកត្រារបស់វា។ ដើម្បីព្រះអង្គត្រូវគេសម្លាប់ ហើយលោហិតរបស់ព្រះអង្គបានបង់ថ្លៃមនុស្សថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ពីគ្រប់ទាំងអំបូរ ភាសា និងមនុស្ស ព្រមទាំងប្រជាជាតិផង។ ¹⁰ ព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យពួកគេក្លាយជាអាណាចក្រ និងជាបូជាចារ្យដើម្បីបម្រើព្រះជាម្ចាស់នៃយើង ហើយពួកគេនឹងសោយរាជ្យនៅលើផែនដី»។ ¹¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានសម្លឹងមើល ហើយបានឮសម្លេងពួកទេវតាជាច្រើននៅជុំវិញបល្ល័ង្ក ហើយនិងសត្វមានជីវិត ព្រមទាំងពួកចាស់ទុំផង។ ពួកទេវតាទាំងនោះមានរាប់ម៉ឺន រាប់សែន។ ¹² ពួកគេបន្តិសម្លេងខ្លាំងៗថា៖ «កូនចៀមដែលត្រូវគេសម្លាប់ ព្រះអង្គស័ក្តិសមនឹងទទួលព្រះចេស្ដា ទ្រព្យសម្បត្តិ ប្រាជ្ញា កម្លាំង និងកិត្តិយស សិរីរុងរឿង និងការសរសើរតម្កើង»។ ¹³ ខ្ញុំបានឮសត្វនិករទាំងអស់ដែលនៅស្ថានសួគ៌ និងនៅលើផែនដី និងនៅក្រោមផែនដី ព្រមទាំងនៅក្រោមសមុទ្រ អ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងកន្លែងទាំងនោះ បន្តិសម្លេងថា៖ «សូមឲ្យព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក និងកូនចៀមបានទទួលការសរសើរតម្កើង កិត្តិយស សិរីរុងរឿង និងព្រះចេស្ដា ដើម្បីគ្រប់គ្រងអស់កល្បរៀងដរាបតទៅ»។ ¹⁴ សត្វមានជីវិតទាំងបួននិយាយថា៖ «អាម៉ែន!» ហើយពួកចាស់ទុំក៏ក្រាបចុះ ហើយថ្វាយបង្គំ។

ជំពូក 6

¹ ខ្ញុំបានមើល នៅពេលកូនចៀមបើកត្រាមួយនៃត្រាទាំងប្រាំពីរ ហើយខ្ញុំបានឮសត្វមានជីវិតទាំងបួនបន្តិចម្តងដូចជាផ្លូវលាន់ថា៖ «ចូរមក!» ² ខ្ញុំបានសម្លឹងមើល ហើយឃើញមានសេះសមួយ អ្នកជិះវាមានឆ្មារ ហើយគាត់បានទទួលមកដុះមួយ។ គាត់បានចេញទៅប្រៀបដូចជាអ្នកឈ្នះ ដើម្បីយកឈ្នះ។

³ នៅពេលកូនចៀមបើកត្រាទីពីរ ខ្ញុំបានឮសត្វមានជីវិតទីពីរបន្តិចម្តងថា៖ «ចូរមក!» ⁴ បន្ទាប់មកសេះមួយទៀតក៏លេចមក មានសម្បុរក្រហម។ អ្នកជិះលើវាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យដកយកសន្តិភាពចេញពីផែនដី ហើយធ្វើឲ្យមនុស្សសម្លាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។ អ្នកជិះនេះបានទទួលដាវមួយយ៉ាងធំ។ ⁵ នៅពេលកូនចៀមមើលត្រាទីបី ខ្ញុំបានឮសត្វមានជីវិតទីបីបន្តិចម្តងថា៖ «ចូរមក!» ខ្ញុំបានឃើញ សេះសម្បុរខ្មៅមួយ ហើយអ្នកជិះវាកាន់ដក់ក្នុងដៃរបស់គាត់។ ⁶ ខ្ញុំបានឮសម្លេងដូចជាសម្លេងអ្វីដែលចេញពីក្នុងចំណោមសត្វមានជីវិតទាំងបួន និយាយថា៖ «ស្រូវ សាលីមួយនាពិធីមួយខណៈ ហើយស្រូវបាឡេប៊ីនាលីក៏ថ្លៃមួយខណៈដែរ ប៉ុន្តែ កុំប៉ះពាល់ប្រេង និងស្រាទំពាំងបាយជូរឡើយ»។ ⁷

នៅពេលកូនចៀមបើកត្រាទីបួន ខ្ញុំបានឮសម្លេងសត្វមានជីវិតទីបួនបន្តិចម្តងថា៖ «ចូរមក!» ⁸ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញសេះសម្បុរស្លេកស្លាំង។ អ្នកជិះលើវាល្មោះថា សេចក្តីស្លាប់ ហើយនិងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់ ក៏មកតាមអ្នកនោះដែរ។ សេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានឃុំព្រលឹងមនុស្សស្លាប់បានទទួលសិទ្ធិអំណាចមួយភាគបួននៅលើផែនដី ក្នុងការសម្លាប់ដោយដាវ ទុក្ខ ក្បាល និងដំណីអាសន្នរោគ ព្រមទាំងដោយសត្វសាហាវនៃផែនដីផង។ ⁹ នៅពេលកូនចៀមបើកត្រាទីប្រាំ ខ្ញុំបានឃើញនៅក្រោមកន្លែងថ្វាយតង្វាយមានព្រលឹងនៃអ្នកបានត្រូវគេសម្លាប់ដោយសារព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងដោយសារពួកគេបានធ្វើបន្ទាល់។ ¹⁰ ពួកគេបានស្រែកឡើងដោយសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «ឱព្រះដ៏ជាអ្នកគ្រប់គ្រងលើទាំងអស់ ព្រះដ៏វិសុទ្ធ និងពិតត្រង់អើយ តើរហូតដល់ពេលណាទើបព្រះអង្គដឹងនូវជម្រះ អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនេះ ហើយតើរហូតដល់ពេលណាទើបព្រះអង្គសងសឹកឲ្យឈាមរបស់យើងខ្ញុំ?»

¹¹ បន្ទាប់មក ពួកគេម្នាក់ៗបានទទួលសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ហើយត្រូវបានប្រាប់ពួកគេឲ្យសម្រាកបន្តិចទៀត រហូតទាល់តែគេបានសម្លាប់អ្នកបម្រើ និងបងប្អូនប្រុសស្រីបានគ្រប់ចំនួនសិន ដូចដែលគេបានសម្លាប់អ្នកដែរ។ ¹² នៅពេលកូនចៀមបើកត្រាទីប្រាំមួយ ខ្ញុំបានមើល ហើយឃើញមានការញ័យដ៏យ៉ាងខ្លាំង។ ព្រះអាទិត្យបានត្រឡប់ទៅជាខ្មៅដូចជាអាវពណ៌ខ្មៅ ហើយខែពេញបរមីបានត្រឡប់ដូចជាឈាម។ ¹³ ផ្កាយនៅស្ថានសួគ៌ធ្លាក់មកលើផែនដី ដូចជាផ្លែឧទុម្ពរខ្ចីធ្លាក់ចុះមក ដោយសារខ្យល់ព្យុះយ៉ាងខ្លាំង។ ¹⁴ ផ្ទៃមេឃត្រូវបានបាត់ទៅដូចជាគេមូលក្រាំងដែរ។ ភ្នំ និងកោះទាំងអស់ត្រូវរើចេញពីកន្លែងរបស់វា។ ¹⁵ បន្ទាប់មក ស្តេចនៅលើផែនដី និងមនុស្សសំខាន់ និងពួកមេទ័ព ពួកអ្នកមាន អ្នកមានអំណាច និងមនុស្សផ្សេងៗទៀត ទាំងអ្នកបម្រើ និងអ្នកជាទាំងឡាយ នឹងលាក់ខ្លួននៅក្នុងជ្រលងភ្នំ និងតាមប្រហោងថ្មភ្នំ។ ¹⁶ ពួកគេនិយាយទៅភ្នំ និងទៅកាន់ថ្មថា៖ «ចូរធ្លាក់មកលើយើងមក! ចូរលាក់យើងពីព្រះភក្ត្រនៃព្រះអង្គដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក និងពីសេចក្តីក្រោធរបស់កូនចៀម។ ¹⁷ ដ្បិតថ្ងៃនោះជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ពួកគេបានមកដល់។ តើនរណាអាចទ្រាំបាន?»។

ជំពូក 7

¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំឃើញទេវតាបួនរូបឈរនៅក្នុងជ្រុងទាំងបួននៃផែនដី ទប់ខ្យល់ទាំងបួនទិសនៃផែនដី ដើម្បី កុំឲ្យខ្យល់នោះបក់បោកមកលើផែនដី លើសមុទ្រ ឬលើដើមឈើឡើយ។ ² ខ្ញុំបានឃើញទេវតាផ្សេងទៀត បានមកពីភាគខាងកើត ជាអ្នកដែលមានត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះជន្មគង់នៅ។ គាត់បានស្រែកដោយសម្លេងខ្លាំងៗទៅកាន់ទេវតាទាំងបួនដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតក្នុងការធ្វើទុក្ខដល់ផែនដី និងសមុទ្រថា៖ ³ «កុំធ្វើទុក្ខផែនដី សមុទ្រ ឬដើមឈើឡើយ ចាំយើងបោះត្រានៅលើផ្ទៃសរសៃអ្នកបម្រើព្រះរបស់យើងសិន។» ⁴ ខ្ញុំបានឮអំពីចំនួនមនុស្សដែលបានបោះត្រានោះគឺ មានចំនួន១៤៤០០០ អ្នកដែលបានបោះត្រានោះគឺមកពីគ្រប់អំបូរនៃជនជាតិអ៊ីស្រាអែល៖ ⁵ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់មកពីអំបូររបស់យូដាត្រូវបានបោះត្រា មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់មកពីអំបូររូបេន មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់មកពីអំបូរកាដ ⁶ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរអេស៊ែរ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរណាបថាលី មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរម៉ាណាសេ។ ⁷ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរស៊ីម៉ូន មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរលេវី មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីកូលសម្ព័ន្ធអ៊ីសាខា។ ⁸ មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរសាប៊ុន មួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរយ៉ូសែប និងមួយម៉ឺនពីរពាន់នាក់ពីអំបូរបេនយ៉ាមីន ត្រូវបានបោះត្រា។ ⁹ បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញ មានបណ្តាជនយ៉ាងច្រើនកោះក ដែលមិនអាចរាប់បាន មកពីគ្រប់ប្រជាជាតិ គ្រប់អំបូរ គ្រប់មនុស្ស និងគ្រប់ភាសា ឈរនៅចំពោះបណ្តុំ និងនៅចំពោះកូនចៀម។ ពួកគេពាក់សម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ហើយកាន់ឆាងចាកនៅក្នុងដៃរបស់ពួកគេ ¹⁰ ហើយពួកគេបានបន្លឺសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងៗថា៖ «ការសង្គ្រោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃយើង ដែលគង់នៅលើបណ្តុំ និងជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនចៀម!»។ ¹¹ ទេវតាទាំងអស់ឈរនៅជុំវិញបណ្តុំ និងនៅជុំវិញពួកចាស់ទុំ ព្រមទាំងសត្វមានជីវិតទាំងបួន ពួកគេបានក្រាបចុះនៅចំពោះបណ្តុំ។ ពួកគេថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ¹² បន្តិសម្លេងថា៖ «អាម៉ែន! សូមសរសើរ ថ្វាយសិរីរុងរឿង ប្រាជ្ញា ការអរគុណ កិត្តិយស ព្រះចេស្ដា និងកម្លាំង ដល់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើងដែលគង់នៅអស់កល្បជានិច្ចរៀងដរាបតទៅ! អាម៉ែន!»។ ¹³ បន្ទាប់មក មានចាស់ទុំម្នាក់បានសួរខ្ញុំថា «តើអ្នកទាំងនេះជានរណា ដែលស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស ហើយពួកគេមកពីណា?» ¹⁴ ខ្ញុំប្រាប់គាត់ថា៖ «លោកម្ចាស់អើយ លោកដឹងហើយ» ហើយគាត់ប្រាប់មកខ្ញុំថា៖ «ពួកគេទាំងនេះគឺជាពួកអ្នកដែលចេញមកពីទុក្ខវេទនាដ៏ធំ។ ពួកគេបានសម្អាតសម្លៀកបំពាក់ ហើយបានធ្វើឲ្យសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេស ដោយសារឈាមនៃកូនចៀម។» ¹⁵ ដោយហេតុនេះហើយ បានជាពួកគេនៅចំពោះបណ្តុំរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពួកគេថ្វាយបង្គំព្រះអង្គទាំងថ្ងៃទាំងយប់នៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គ។ ព្រះមួយអង្គដែលបានគង់នៅលើបណ្តុំនឹងពង្រីកព្រះពន្លាររបស់ព្រះអង្គលើពួកគេ។ ¹⁶ ពួកគេលែងឃ្លានទៀតហើយ ក៏មិនស្រេកទឹកទៀតដែរ។ ពន្លឺព្រះអាទិត្យ និងកម្ដៅថ្ងៃក៏មិនអាចធ្វើទុក្ខដល់គេបានដែរ។ ¹⁷ ដ្បិតកូនចៀមគង់នៅចំកណ្តាលនៃបណ្តុំនឹងធ្វើជាអ្នកគង្វាលលើពួកគេ ហើយព្រះអង្គនឹងនាំពួកគេទៅប្រភពទឹកដ៏រស់ ហើយព្រះជាម្ចាស់នឹងជូតគ្រប់ទាំងទឹកភ្នែកនៅលើភ្នែករបស់ពួកគេចេញ»។

ជំពូក 8

¹ នៅពេលកូនចៀមបើកក្រានីប្រាំពីរ នៅស្ថានសួគ៌ស្ងាត់ស្ងៀម ប្រហែលជាកន្លះម៉ោង។ ² បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទេវតាទាំងប្រាំពីរ ឈរនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ ហើយត្រូវទាំងប្រាំពីរបានប្រគល់ដល់ពួកគេ។ ³ មានទេវតាមួយផ្សេងទៀតបានមក កាន់ពែងគ្រឿងក្រអូបមាសឈរនៅកន្លែងថ្វាយគ្រឿងក្រអូប។ មានគ្រឿងក្រអូបជាច្រើនបានប្រគល់ដល់គាត់ ដើម្បីឲ្យគាត់បានថ្វាយវាជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកអ្នកជឿនៅលើកន្លែងថ្វាយគ្រឿងក្រអូបមាស នៅខាងមុខបល្ល័ង្ក។ ⁴ ផ្សេងរបស់គ្រឿងក្រអូប ជាមួយនឹងសេចក្តីអធិស្ឋានរបស់ពួកអ្នកជឿ បានហុយឡើងនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់ចេញពីដៃរបស់ទេវតា។ ⁵ ទេវតាបានយកពែងគ្រឿងក្រអូប ហើយបានដក់ភ្លើងពេញពីកន្លែងថ្វាយតង្វាយ។ បន្ទាប់មក គាត់បានបោះវាចូលមកផែនដី ហើយមានផ្កាឈូក សម្លេងសន្ធឹកនៃផ្លែកបន្ទោរ និងរញ្ជួយដីផង។ ⁶ ទេវតាទាំងប្រាំពីរ ដែលមានត្រៃប្រាំពីរបានរៀបចំដើម្បីផ្គុំវា។ ⁷ ទេវតាទីមួយផ្គុំត្រៃរបស់ខ្ញុំ ហើយមានព្រិល និងភ្លើងលាយជាមួយឈាម។ ហើយបានបោះចូលមកក្នុងផែនដី ដើម្បីឲ្យនេះផែនដីមួយភាគបី ហើយមួយភាគបីនៃដើមឈើ និងគ្រប់ទាំងស្មៅត្រូវបាននេះ។ ⁸ ទេវតាទីពីរផ្គុំត្រៃរបស់គាត់ ហើយមានអ្វីមួយនេះដោយភ្លើងដូចជាភ្នំមួយយ៉ាងធំត្រូវបោះចូលទៅក្នុងសមុទ្រ។ មួយភាគបីនៃសមុទ្របានត្រឡប់ទៅជាឈាម។ ⁹ សត្វនិករមួយភាគបីបានស្លាប់នៅក្នុងសមុទ្រ ហើយនាវាមួយភាគបីក៏ត្រូវបំផ្លាញដែរ។ ¹⁰ ទេវតាទីបីបានផ្គុំត្រៃរបស់គាត់ ហើយមានផ្កាយមួយយ៉ាងធំធ្លាក់ពីលើមេឃមក នេះដូចជាចន្លះ ធ្លាក់មកលើមួយភាគបីនៃទន្លេ និងប្រភពទឹកទាំងឡាយ។ ¹¹ ផ្កាយនោះឈ្មោះថា ស្តែង។ ទឹកមួយភាគបីបានត្រឡប់ទៅជាល្វីង ហើយមានមនុស្សជាច្រើនបានស្លាប់ដោយសារទឹកដែលបានត្រឡប់ទៅជាល្វីងនោះ។ ¹² ទេវតាទីបួនបានផ្គុំត្រៃរបស់គាត់ ហើយព្រះអាទិត្យបាត់រស្មីមួយភាគបី ហើយព្រះច័ន្ទ និងផ្កាយក៏បាត់រស្មីមួយភាគបីដែរ។ ដូច្នេះ ធ្វើឲ្យងងឹតមួយភាគបី មួយភាគបីនៃថ្ងៃ ហើយមួយភាគបីនៅពេលយប់ក៏ងងឹតដែរ។ ¹³ ខ្ញុំសម្លឹងមើល ហើយបានឮតន្ត្រីដែលកំពុងហើរនៅកណ្តាលអាកាស បន្តិចម្តងយ៉ាងខ្លាំងថា៖ «វេទនាហើយ វេទនាហើយ វេទនាហើយ ដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី ដោយសារត្រៃរបស់ទេវតាបីទៀតនឹងត្រូវផ្គុំឡើង»។

ជំពូក 9

¹ បន្ទាប់មក ទេវតាទីប្រាំផ្លូវត្រែរបស់គាត់។ ខ្ញុំបានឃើញផ្កាយមួយធ្លាក់ពីលើមេឃមកលើផែនដី។ ផ្កាយនោះបានទទួលកូនសោរដើម្បីបើករណ្តៅដីជ្រៅ។ ² គាត់បានបើកទ្វាររណ្តៅដីជ្រៅនោះ ហើយផ្សែងក៏ហុយឡើងចេញមកក្រៅ ដូចជាផ្សែងដែលចេញពីឡភ្លើងមួយយ៉ាងធំ។ ព្រះអាទិត្យ និងអាកាសត្រឡប់ទៅជាងងឹត ដោយសារផ្សែងដែលហុយចេញពីរណ្តៅនោះ។ ³ សត្វកណ្តាប់ជាច្រើនបានហើរចេញពីផ្សែងនោះមកនៅលើផែនដី ហើយពួកគេបានទទួលអំណាចដូចជាខ្យងនៅលើផែនដី។ ⁴ កណ្តាប់ទាំងនោះត្រូវបានប្រាប់មិនឲ្យបំផ្លាញស្មៅនៅលើផែនដី ឬរុក្ខជាតិ ឬដើមឈើណាឡើយ ប៉ុន្តែ បំផ្លាញតែមនុស្សដែលមិនមានត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់នៅលើផែនដីរបស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ។ ⁵ ពួកគេមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យសម្លាប់មនុស្សទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែធ្វើទារុណកម្មដល់ពួកគេក្នុងរយៈពេលតែប្រាំខែប៉ុណ្ណោះ។ ទារុណកម្មដែលពួកគេដាក់នោះគឺដូចជាទ្រនិចនៃខ្យងនៅពេលវាទិចមនុស្ស។ ⁶ នៅថ្ងៃនោះ មនុស្សចង់តែស្លាប់ទេ ប៉ុន្តែ ពួកគេមិនអាចស្លាប់បានឡើយ។ ពួកគេមានសេចក្តីប្រាថ្នាចង់ស្លាប់យ៉ាងខ្លាំង ប៉ុន្តែ សេចក្តីស្លាប់នឹងរត់ចេញពីពួកគេ។ ⁷ កណ្តាប់មានរូបរាងដូចជាសេះ ដែលរៀបទៅច្បាំង។ នៅលើក្បាលរបស់វា មានអ្វីមួយដូចជាមកុដពណ៌មាស ហើយមុខរបស់ពួកគេដូចជាមុខរបស់មនុស្សដែរ។ ⁸ ពួកគេមានសក់ដូចជាសក់របស់មនុស្សស្រី ហើយឆ្មេងរបស់ពួកគេប្រៀបដូចជាឆ្មេងតោ។ ⁹ ពួកគេមាន អារក្សា៖ ដូចជាអារក្សាដែក ហើយសម្លេងស្តាប់របស់ពួកគេដូចជាសម្លេងរទេះចម្បាំងជាច្រើន និងសេះរត់នៅក្នុងសមរភូមិ។ ¹⁰ ពួកវាមានកន្ទុយជាមួយនឹងគ្រនិចដូចជាខ្យងនៅក្នុងកន្ទុយរបស់ពួកវាមានអំណាចនឹងធ្វើទុក្ខដល់មនុស្សរយៈពេលប្រាំខែ។ ¹¹ ពួកវាមានស្តេចគ្រប់គ្រងលើពួកវា គឺជាទេវតានៃរណ្តៅដីជ្រៅ។ ឈ្មោះវាជាភាសាហេប្រឺថា៖ «អាបាដូន» ជាភាសាក្រិកថា៖ «អាប៉ូលីយ៉ូន»។ ¹² សេចក្តីវេទនាទីមួយបានកន្លងផុតទៅ។ មើល! បន្ទាប់ពីនេះនឹងមានទុក្ខវេទនាពីរទៀតមកដល់។ ¹³ ទេវតាទីប្រាំមួយផ្លូវត្រែរបស់គាត់ ខ្ញុំបានឮសម្លេងចេញពីស្នែងរបស់កន្លែងថ្វាយតង្វាយមាសដែលតាំងនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁴ សម្លេងនោះនិយាយទៅកាន់ទេវតាទីប្រាំមួយថាដែលមានក្រែថា៖ «ចូរដោះលែងទេវតាបួនដែលបានចងនៅទន្លេទន្លេអឺរ៉ាត»។ ¹⁵ ទេវតាបួននោះ ត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ពេលនោះ ថ្ងៃនោះ ខែនោះ និងឆ្នាំនោះ និងដោះលែងដើម្បីសម្លាប់មនុស្សមួយភាគបី។ ¹⁶ ខ្ញុំបានឮចំនួនទាហាននៅលើសេះមានចំនួន ២០០០០០០០នាក់។ ¹⁷ នេះគឺជាការដែលខ្ញុំបានឃើញសេះនៅក្នុងនិមិត្ត និងអស់អ្នកដែលជិះលើវា។ អារក្សាពណ៌ភ្លើង ពណ៌ខៀវចាស់ និងពណ៌លឿង។ ក្បាលរបស់សេះទាំងនោះមានលក្ខណៈដូចជាតោ មានភ្លើង ផ្សែង និងស្មាស់ធំៗចេញពីមាត់របស់វាមក។ ¹⁸ មនុស្សមួយភាគបីត្រូវបានស្លាប់ដោយសារគ្រោះកាចទាំងបីនេះ៖ មានភ្លើង ផ្សែង និងស្មាស់ធំៗដែលមកពីមាត់របស់ពួកវា។ ¹⁹ ដ្បិត អំណាចរបស់ហ្វូងសេះនៅក្នុងមាត់ និងកន្ទុយរបស់ពួកវា ព្រោះកន្ទុយរបស់ពួកវាដូចជាពស់ ហើយពួកវាមានក្បាល ដែលក្បាលនោះធ្វើទុក្ខដល់មនុស្ស។ ²⁰ ហើយមនុស្សលោកដែលនៅសល់ អស់អ្នកដែលមិនបានស្លាប់ដោយសារគ្រោះកាចទាំងនោះ មិនបានប្រែចិត្តពីការប្រព្រឹត្តិដែលពួកគេបានធ្វើ ហើយពួកគេក៏មិនឈប់ការថ្វាយបង្គំពួកវាណាដែលបាន និងរូបព្រះដែលធ្វើពីមាស ប្រាក់ លង្ហិន ថ្ម និងឈើ ថ្វាយបង្គំអ្វីៗដែលមិនអាចមើលឃើញ មិនអាចឮ ឬមិនអាចដើរ។ ²¹ ពួកគេនៅតែមិនប្រែចិត្តពីអំពើឃាតកម្មរបស់ពួកគេ ពីអំពើមន្តអាគមរបស់ពួកគេ និងពីអំពើអសីធម៌ខាងផ្លូវភេទរបស់ពួកគេ ឬពីអំពើលួចប្លន់របស់ពួកគេ។

ជំពូក 10

¹ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានឃើញទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែបានចុះមកពីស្ថានសួគ៌។ គាត់ហ៊ុំព័ទ្ធដោយពពក ហើយក៏មានឥន្ទធននៅលើក្បាលគាត់។ មុខរបស់គាត់ដូចជាព្រះអាទិត្យ ហើយជើងរបស់គាត់ដូចជាសរសរភ្លើង។ ² គាត់កាន់ក្រាំងតូចមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់ដែលបានបើករួចហើយ គាត់បានដាក់ជើងខាងស្តាំរបស់គាត់នៅក្នុងសមុទ្រ ហើយជើងឆ្វេងរបស់គាត់ទៅលើដី។ ³ បន្ទាប់មក គាត់បានស្រែកដោយសម្លេងខ្លាំងដូចជាសម្លេងតោគ្រហឹម។ នៅពេលគាត់ស្រែករួចហើយ ផ្ការាំងប្រាំពីរក៏លាន់ឡើងដែរ។ ⁴ នៅពេលផ្ការាំងប្រាំពីរលាន់ឡើង ខ្ញុំបានរៀបនឹងសរសេរ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបានឮសម្លេងពីស្ថានសួគ៌ថា៖ «ចូរលាក់ទុក្ខអ្វីដែលផ្ការាំងប្រាំពីរបាននិយាយ។ កុំសរសេរវាចុះឡើយ!»។ ⁵ បន្ទាប់មក ទេវតាដែលខ្ញុំឃើញឈរនៅលើសមុទ្រ ហើយនិងដី បានលើកដៃរបស់គាត់ឡើងទៅលើស្ថានសួគ៌។ ⁶ គាត់បានស្បថជាមួយនឹងព្រះដែលគង់នៅជារៀងរហូតតទៅ ជាព្រះដែលបានបង្កើតស្ថានសួគ៌ និងអ្វីៗទាំងអស់ដែលនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ នៅផែនដី និងអ្វីដែលនៅក្នុងផែនដី នៅក្នុងសមុទ្រ និងអ្វីៗដែលនៅក្នុងសមុទ្រដែរ ទេវតាស្បថថា៖ «លែងពន្យារពេលទៀតហើយ។ ⁷ ប៉ុន្តែ នៅថ្ងៃដែលទេវតាទាំងប្រាំពីរផ្ទុំត្រឡប់មកវិញ ដូច្នេះ អាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងត្រូវបានសម្រេច ដូចដែលទេវតានោះបានថ្លែងទៅកាន់ព្យាករ និងអ្នកបម្រើរបស់គាត់»។ ⁸ សម្លេងដែលខ្ញុំបានឮពីស្ថានបរមសុខមកកាន់ខ្ញុំម្តងទៀតថា៖ «ចូរទៅយកក្រាំងដែលបើកនៅក្នុងដៃរបស់ទេវតាដែលឈរនៅលើសមុទ្រ និងលើដីគោកមក»។ ⁹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានទៅឯទេវតា ហើយប្រាប់គាត់ឲ្យប្រគល់ក្រាំងតូចនោះមកខ្ញុំ។ គាត់និយាយមកខ្ញុំថា៖ «ចូរយកក្រាំងទៅ ហើយបរិភោគវាចុះ។ វានឹងធ្វើឲ្យក្រពះរបស់អ្នកល្អឹង ប៉ុន្តែ វានឹងផ្អែមនៅក្នុងមាត់របស់អ្នកដូចជាទឹកឃ្មុំ»។ ¹⁰ ខ្ញុំបានយកក្រាំងតូចនោះមកពីដៃរបស់ទេវតា ហើយបរិភោគវា។ វាផ្អែមដូចជាទឹកឃ្មុំនៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំមែន ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីខ្ញុំបរិភោគវាហើយ ក្រពះរបស់ខ្ញុំទៅជាល្អឹងមែន។ ¹¹ បន្ទាប់មក មានម្នាក់ប្រាប់ខ្ញុំថា៖ «អ្នកត្រូវតែថ្លែងនិយាយម្តងទៀតអំពីជាតិសាសន៍ ប្រជាជាតិ ភាសា និងស្តេចជាច្រើន»។

ជំពូក 11

¹ គាត់បានឲ្យដើមត្រែងខ្ញុំមួយ ប្រើដូចជាដំបងដើម្បីវាស់។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថា៖ «ចូរក្រោកឡើង ហើយវាស់ព្រះវិហារនិងកន្លែងថ្វាយតង្វាយរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងអស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំនៅក្នុងនោះ។» ² ប៉ុន្តែ កុំវាស់ទីលានខាងក្រៅព្រះវិហារឡើយ ដើម្បីទីលានខាងក្រៅបានប្រគល់ឲ្យសាសន៍ដទៃហើយ។ ពួកគេនឹងជាន់ឈ្លីទីក្រុងបរិសុទ្ធអស់រយៈពេល សែសិបពីរខែ។ ³ ខ្ញុំនឹងធ្វើបន្ទាល់របស់ខ្ញុំទាំងពីរ ដើម្បីថ្លែងទំនាយអស់រយៈពេល ១២៦០ថ្ងៃ ស្បែកពាក់សំពត់ធ្មៃ។ ⁴ បន្ទាល់ទាំងពីរនេះ គឺជាដើមអូរពីរដើម និងដើងចង្កៀងពីរដែលឈរនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់នៃផែនដី។ ⁵ ប្រសិនបើ អ្នកណាដែលសម្រេចចិត្តធ្វើទុក្ខដល់គេ ភ្លើងនឹងចេញពីមាត់របស់ពួកគេមកបំផ្លាញខ្លាំងស្រូវរបស់ពួកគេ។ ប្រសិនបើ អ្នកណាចង់ធ្វើទុក្ខដល់ពួកគេនឹងត្រូវសម្លាប់ដោយរបៀបនេះឯង។ ⁶ បន្ទាល់ទាំងពីរនេះមានសិទ្ធិអំណាចបិទផ្ទៃមេឃ ដើម្បីមិនឲ្យមានភ្លៀងធ្លាក់ក្នុងពេលដែលពួកគេថ្លែងទំនាយ។ ពួកគេមានអំណាច ដើម្បីធ្វើឲ្យទឹកត្រឡប់ទៅជាឈាម និងវាយប្រហារផែនដីដោយសារគ្រោះកាចជាច្រើន តាមតែពួកគេចង់ធ្វើ។ ⁷ នៅពេលពួកគេបានបញ្ចប់ក្នុងការធ្វើបន្ទាល់របស់ពួកគេហើយមានសត្វសាហាវចេញពីទីជម្រៅមកច្បាំងជាមួយពួកគេ ពួកគេនឹងធ្វើសង្គ្រាមទាស់នឹងសត្វសាហាវនោះ។ គាត់នឹងឈ្នះពួកគេហើយសន្លាប់ពួកគេ។ ⁸ សាកសពរបស់ពួកគេនឹងដេកនៅលើផ្លូវនៃទីក្រុងដ៏ធំ (ជានិមិត្តរូបហៅក្រុងសូដុំ និងអេស៊ីប) ជាកន្លែងដែលព្រះអម្ចាស់ត្រូវគេគ្មាន។ ⁹ អស់រយៈពេលបីថ្ងៃកន្លះមានខ្លះមកពីគ្រប់ជនជាតិ អំបូរ ភាសានិងប្រជាជាតិនឹងមើលទៅសាកសពរបស់ពួកគេ។ គេមិនអនុញ្ញាតឲ្យបញ្ចុះសពរបស់ពួកគេនៅក្នុងផ្នូរឡើយ។ ¹⁰ អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងមានអំណរ និងអបអរសាទរចំពោះការស្លាប់របស់ពួកគេ។ ពួកគេជូនការដល់គ្នាទៅវិញទៅមកដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីដោយសារព្យាករណ៍ទាំងពីរត្រូវរងទុក្ខវេទនា។ ¹¹ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់ពីបីថ្ងៃកន្លះមក ខ្យល់ដង្ហើមនៃជីវិតដែលមកពីព្រះជាម្ចាស់នឹងចូលទៅក្នុងពួកគេ ហើយពួកគេនឹងក្រោកឡើង។ អស់អ្នកដែលបានឃើញព្យាករណ៍ទាំងពីរនោះមានការភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំង។ ¹² បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងឮសម្លេងមួយយ៉ាងខ្លាំងពីស្ថានសួគ៌មកកាន់ពួកគេថា៖ «ចូរមកទីនេះ!» បន្ទាប់មក ពួកគេនឹងឡើងទៅក្នុងស្ថានបរមសុខនៅលើពពក ហើយសត្រូវរបស់ពួកគេនឹងសម្លឹងមើលពួកគេ។ ¹³ នៅពេលនោះ នឹងមានការញ័យដ៏យ៉ាងខ្លាំង មួយភាគដប់នៃក្រុងនឹងត្រូវរលំ។ មនុស្សប្រាំពីរពាន់នាក់នឹងត្រូវស្លាប់ដោយសារញ័យដ៏នោះ ហើយអ្នកដែលនៅរស់នឹងមានការភ័យខ្លាច ហើយនឹងថ្វាយសិរីល្អដល់ព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានបរមសុខ។ ¹⁴ ទុក្ខវេទនាទីពីរបានកន្លងផុតទៅ។ មើល! ទុក្ខវេទនាទីបីនឹងមកជាឆាប់។ ¹⁵ ទេវតាទីប្រាំពីរផ្ទុំត្រូវបស់គាត់ ហើយមានសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងពីស្ថានបរមសុខមកថា៖ «អាណាចក្ររបស់ពិភពលោកបានត្រឡប់ទៅជាអាណាចក្ររបស់ព្រះអម្ចាស់ និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទនៃយើង។ ព្រះអង្គនឹងសោយរាជ្យជារៀងរហូតទៅ។» ¹⁶ បន្ទាប់មក ពួកគាត់សុំទំនង់ម្តងទៀតដែលអង្គុយនៅលើបល្ល័ង្កនៅក្នុងព្រះវត្តមានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្រាបមុខចុះ ថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់។ ¹⁷ ពួកគេនិយាយថា «យើងអរព្រះគុណដល់ព្រះអង្គ ទ្រង់ជាព្រះអម្ចាស់ដ៏មានឫទ្ធិភាព ជាព្រះអង្គដែលគង់នៅតាំងពីដើម ឥឡូវនេះ ព្រះអង្គបានយកអំណាចដ៏ធំរបស់ព្រះអង្គ ហើយបានចាប់ផ្តើមសោយរាជ្យ។» ¹⁸ ប្រជាជាតិផ្សេងៗមានកំហឹង ប៉ុន្តែ សេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអង្គបានមកដល់ហើយ។ ពេលវេលាដល់កំណត់ហើយ សម្រាប់ពួកអ្នកស្លាប់ដើម្បីទទួលការជំនុំជម្រះ និងសម្រាប់ផ្តល់រង្វាន់ដល់ព្យាករណ៍អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ អស់អ្នកដែលជាអ្នកជឿ ហើយអស់អ្នកដែលកោតខ្លាចដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ ទាំងអ្នកតូច និងអ្នកធំ។ ពេលកំណត់មកដល់ហើយសម្រាប់ព្រះអង្គ ក្នុងការបំផ្លាញអស់អ្នកដែលបំផ្លាញផែនដីទាំងមូល។ ¹⁹ បន្ទាប់មក ព្រះវិហារនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ត្រូវបានបើក ហើយហិបនៃសម្ព័ន្ធមេត្រីរបស់ព្រះអង្គបានឃើញនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះអង្គ។ មានផ្នែកបន្ទោរ មានសូរសន្ធឹក មានផ្ការលាន់ មានព្រលឹងដ៏ និងមានពុះព្រីលយ៉ាងធំ។

ជំពូក 12

¹ ឃើញមានទីសម្គាល់មួយយ៉ាងធំនៅស្ថានសួគ៌៖ មានស្ត្រីម្នាក់ ស្លៀកពាក់ដោយសារព្រះអាទិត្យ ហើយព្រះច័ន្ទនៅក្រោមជើងនាង ហើយមានមកុដផ្កាយដប់ពីរនៅលើក្បាលរបស់នាង។ ² នាងមានផ្ទៃពោះ ហើយនាងយំឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង ដូចឈឺចាប់ពេលសម្រាលកូន។ ³ ឃើញមានទីសម្គាល់មួយផ្សេងទៀតនៅក្នុងស្ថានសួគ៌៖ មើល! មានសត្វនាគក្រហមមួយយ៉ាងធំ ដែលមានក្បាលប្រាំពីរ និងស្បែកដប់ ហើយមានមកុដប្រាំពីរនៅលើក្បាលរបស់វា។ ⁴ កន្ទុយរបស់វាបានកៀវយកផ្កាយមួយភាគបីនៅក្នុងស្ថានសួគ៌ ហើយបោះទម្លាក់ពួកគេទៅក្នុងផែនដី។ សត្វនាគឈរនៅចំពោះស្ត្រីដែលរៀបនឹងសម្រាលកូន ដើម្បីស្តីកូនរបស់នាង នៅពេលនាងសម្រាលកូននោះ។ ⁵ នាងបានសម្រាលកូនប្រុសមួយ ដែលនឹងត្រូវគ្រប់គ្រងលើប្រជាជាតិទាំងអស់ដោយដំបងដែក។ កូនប្រុសរបស់នាងនឹងត្រូវបានឆក់យកទៅឯព្រះជាម្ចាស់ និងទៅឯបល័ង្ករបស់ព្រះអង្គ។ ⁶ ហើយស្ត្រីនោះបានរត់ទៅឯទីរហោស្ថាន ជាកន្លែងដែលព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំសម្រាប់នាង ដើម្បីឲ្យនាងបានទទួលការមើលថែក្នុងរយៈពេល ១២៦០ថ្ងៃនៅទីនោះ។ ⁷ ឥឡូវនេះ មានសង្គ្រាមនៅស្ថានសួគ៌។ មហាទេវតាមីកែល និងពួកទេវតាធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងសត្វនាគ ហើយសត្វនាគ និងពួកទេវតារបស់វាក៏បានច្បាំងតបតវិញដែរ។ ⁸ ប៉ុន្តែ សត្វនាគមិនមានកម្លាំងគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីយកឈ្នះបានទេ។ ដូច្នេះ នៅស្ថានបរមសុខលែងមានកន្លែងសម្រាប់វា និងពួកទេវតារបស់វាទៀតហើយ។ ⁹ សត្វនាគដ៏ធំ គឺជាសត្វពស់បុរាណដែលហៅថា មារ ឬសាតាំង គឺជាអ្នកបោកប្រាស់ពិភពលោកទាំងមូល ត្រូវបោះចូលមកលើផែនដី រួមជាមួយនឹងពួកទេវតារបស់វាក៏ត្រូវបោះចោលមកជាមួយវាដែរ។ ¹⁰ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឮសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងនៅស្ថានបរមសុខថា៖ «ពេលនេះ សេចក្តីសង្គ្រោះ ព្រះចេស្ដា និងព្រះរាជ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើង និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានមកដល់ហើយ។ ដ្បិត មេចោទប្រកាន់បងប្អូនរបស់យើងត្រូវបានទម្លាក់ចុះ ពួកគេហើយដែលចោទប្រកាន់បងប្អូនយើងនៅចំពោះព្រះជាម្ចាស់នៃយើងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃនោះ។ ¹¹ ពួកគេបានយកឈ្នះវាដោយសារលោហិតរបស់កូនចៀម និងពាក្យនៃទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ ដើម្បីពួកគេមិនបានស្រឡាញ់ជីវិតរបស់ពួកគេទេ ទោះបីជាពួកគេស្លាប់ក្តី។ ¹² ដូច្នេះហើយ ឱស្ថានសួគ៌ និងពួកអ្នកដែលនៅស្ថានសួគ៌អើយ ចូរមានអំណរឡើង។ ប៉ុន្តែ វេទនាដល់ផែនដី និងសមុទ្រ ដោយសារមានចុះមកឯអ្នកហើយ។ វាពេញដោយកំហឹង ដោយសារវាដឹងថា វាមានពេលតែបន្តិចទៀតទេ។ ¹³ នៅពេលសត្វនាគដឹងថា វាត្រូវបានទម្លាក់មកលើផែនដី វាបានដេញតាមស្ត្រីដែលសម្រាលបានកូនប្រុសនោះ។ ¹⁴ ប៉ុន្តែ ស្ត្រីនោះបានទទួលស្លាប់របស់ឥន្ទ្រីដ៏ធំពីរ ដើម្បីឲ្យនាងអាចរត់គេចទៅកន្លែងដែលបានរៀបចំទុកសម្រាប់នាងនៅក្នុងទីរហោស្ថាន។ នេះគឺជាកន្លែងដែលនាងត្រូវបានមើលថែ មួយពេល មួយពេល និងកន្លះពេល ចេញពីវត្តមានរបស់សត្វពស់។ ¹⁵ សត្វពស់បានព្រួសពិសចេញពីមាត់របស់វាដូចជាទឹកទន្លេ ដើម្បីឲ្យមានជាទឹកជំនន់បំផ្លាញនាង។ ¹⁶ ប៉ុន្តែ ផែនដីបានជួយនាង។ ផែនដីបានបើកមាត់របស់វាឡើង ហើយលេបទឹកទន្លេដែលសត្វនាគបានព្រួសពិសចេញពីមាត់របស់វានោះ។ ¹⁷ បន្ទាប់មក សត្វនាគមានកំហឹងជាខ្លាំងចំពោះស្ត្រីនោះ ហើយបានចេញទៅធ្វើសង្គ្រាមជាមួយពូជពង្សទាំងអស់របស់នាង អស់អ្នកដែលស្តាប់បង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយកាន់ខ្ជាប់បន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូ។ ¹⁸ បន្ទាប់មក សត្វពោះបានឈរឡើងនៅលើដីខ្សាច់នៅមាត់សមុទ្រ។

ជំពូក 13

¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញសត្វសាហាវបានលេចមកពីសមុទ្រ។ វាមានស្បែងដប់ ហើយក្បាលប្រាំពីរ។ នៅលើស្បែងរបស់វា មានមកុដដប់ ហើយនៅលើក្បាលនីមួយៗរបស់វាមានឈ្មោះដែលប្រមាថព្រះជាម្ចាស់។ ² សត្វសាហាវ ដែលខ្ញុំបានឃើញនេះ មានរាងដូចជាខ្លាវិនិច្ឆ័យ។ ដើមរបស់វាដូចជាដើមរបស់ខ្លាឃ្មុំ ហើយមាត់របស់វាដូចជាមាត់របស់សត្វតោ។ សត្វនាគបានប្រគល់អំណាចរបស់វាទៅសត្វសាហាវ និងបង្កើនព្រមទាំងសិទ្ធិអំណាចដ៏ធំរបស់វាឲ្យសត្វសាហាវគ្រប់គ្រង។ ³ ក្បាលមួយរបស់សត្វសាហាវហាក់បីដូចជាត្រូវបានសម្លាប់ ប៉ុន្តែវាប្រសើរជាងសត្វដទៃទៀត។ ផែនដីទាំងមូលមានការស្ងប់ស្ងៀម ហើយពួកគេដើរតាមសត្វសាហាវនោះ។ ⁴ ពួកគេក៏ថ្វាយបង្គំសត្វនាគ ដើម្បីវាបានប្រគល់សិទ្ធិអំណាចទៅសត្វសាហាវនោះ។ ពួកគេក៏ថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវនេះដែរ ហើយបន្តនិយាយថា «តើអ្នកណាដូចជាសត្វសាហាវនេះ?» ហើយតើអ្នកណាអាចតបយុទ្ធជាមួយវាបាន?» ⁵ សត្វសាហាវត្រូវបានទទួលអំណាចក្នុងការនិយាយពាក្យប្រមាថព្រះជាម្ចាស់។ វាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យប្រើសិទ្ធិអំណាចក្នុងរយៈពេលសែសិបពីរខែ។ ⁶ ដូច្នេះ សត្វសាហាវបានបើកមាត់របស់វានិយាយពាក្យប្រមាថទាស់នឹងព្រះជាម្ចាស់ វាប្រមាថព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ នៅកន្លែងដែលវាស់នៅ ហើយនិងអស់អ្នកដែលរស់នៅស្ថានសួគ៌។ ⁷ សត្វសាហាវត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើសង្គ្រាមជាមួយពួកអ្នកជឿ និងដើម្បីយកឈ្នះលើពួកគេ។ ហើយត្រូវបានប្រគល់សិទ្ធិអំណាចដល់គ្រប់ទាំងអំបូរ គ្រប់ជនជាតិ គ្រប់ភាសា និងគ្រប់ប្រជាជាតិផងដែរ។ ⁸ អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីនឹងថ្វាយបង្គំវា អស់អ្នកដែលមិនបានសរសេរឈ្មោះ តាំងពីដើមកំណើតនៃពិភពលោក និងនៅក្នុងសៀវភៅនៃជីវិត ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់កូនចៀម ដែលត្រូវគេសម្លាប់។ ⁹ អស់អ្នកដែលមានគ្រឿងចរិតនៅក្នុងនោះស្លាប់ចុះ។ ¹⁰ ប្រសិនបើ នរណាម្នាក់ជាប់ជាឈ្លើយ អ្នកនោះនឹងធ្លាក់ទៅជាឈ្លើយវិញ។ បើអ្នកណាត្រូវគេសម្លាប់ដោយមុខងារ អ្នកនោះនឹងត្រូវស្លាប់ដោយមុខងារ។ ពេលនេះគឺជាពេលដែលពួកបរិសុទ្ធត្រូវការការស៊ូទ្រាំអត់ធ្មត់ និងជំនឿ។ ¹¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញសត្វសាហាវមួយទៀតបានចេញមកពីផែនដី។ វាមានស្បែងពីរដូចជាកូនចៀម ហើយវានិយាយដូចជាសត្វនាគ។ ¹² វាប្រើសិទ្ធិអំណាចរបស់សត្វសាហាវទីមួយទាំងអស់ ហើយបានធ្វើឲ្យផែនដី និងអស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដីថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវទីមួយនោះ ជាសត្វដែលមានរបួសស្មើស្លាប់ តែបានជាសះស្បើយវិញ។ ¹³ វាបានសម្តែងការអស្ចារ្យជាច្រើន។ វាអាចធ្វើសូម្បីតែឲ្យភ្លើងពីស្ថានសួគ៌ធ្លាក់មកលើផែនដីមកលើមនុស្សលោក។ ¹⁴ ដោយសារ វាបានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើទីសម្គាល់ទាំងនេះ។ វាបានបោកប្រាស់អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី វាត្រូវបានប្រាប់ឲ្យមនុស្សធ្លាក់រូបដើម្បីថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវដែលមានរបួសដោយដាវ ប៉ុន្តែនៅមានជីវិតរស់។ ¹⁵ វាត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យផ្តល់ខ្យល់ដង្ហើមដល់រូបធ្លាក់របស់សត្វសាហាវ ដើម្បីឲ្យរូបធ្លាក់នោះអាចនិយាយបាន ហើយធ្វើឲ្យអស់អ្នកដែលបដិសេធមិនថ្វាយបង្គំសត្វនោះស្លាប់បាន។ ¹⁶ វាក៏បង្ខំដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែរ ទាំងអ្នកតូច និងអ្នកធំ ទាំងអ្នកមាន និងអ្នកក្រ ទាំងអ្នកមានសេរីភាព និងអ្នកបម្រើ ឲ្យទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៅលើដៃស្តាំ ឬនៅលើថ្ពាល់របស់ពួកគេ។ ¹⁷ មនុស្សគ្រប់គ្នាមិនអាចទិញ ឬលក់បានទេ ប្រសិនបើ ពួកគេគ្មានសញ្ញាសម្គាល់ ឬលេខដើម្បីបង្ហាញពីឈ្មោះរបស់សត្វសាហាវនោះទេ។ ¹⁸ ការនេះ ត្រូវការប្រាជ្ញា។ ប្រសិនបើ នរណាមានការយល់ដឹង ចូរឲ្យអ្នកនោះរាប់ចំនួនរបស់សត្វសាហាវចុះ។ ដ្បិត វាជាចំនួននៃមនុស្សលោក។ ចំនួនរបស់វាគឺ ៦៦៦។

ជំពូក 14

¹ ខ្ញុំបានមើល ហើយឃើញកូនចៀមឈរនៅលើភ្នំស៊ីយ៉ូន។ នៅជាមួយព្រះអង្គ ខ្ញុំឃើញមានមនុស្សដែលមានសរសេរព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ និងព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គនៅលើថ្នាក់របស់ពួកគេមានចំនួន ១៤៤០០០នាក់។ ² ខ្ញុំបានឮសម្លេងពីស្ថានសួគ៌ ដូចជាសម្លេងនៃទឹកជាច្រើន និងសម្លេងផ្ទុយយ៉ាងខ្លាំង។ សម្លេងដែលខ្ញុំបានឮដូចជាសម្លេងរបស់អ្នកលេងព័ន្ធ កំពុងលេងព័ន្ធរបស់ពួកគេ។ ³ ពួកគេច្រៀងចម្រៀងបទថ្មី នៅចំពោះបល្ល័ង្ក និងនៅចំពោះសត្វមានជីវិតទាំងបួន និងពួកចាស់ទុំផង។ គ្មាននរណាអាចរៀនចម្រៀងនោះបានទេ លើកលែងតែពួកអ្នក ១៤៤០០០នាក់ ដែលបានរំដោះពីផែនដីមកទេ។ ⁴ មានម្នាក់ដែលមិនបានធ្វើឲ្យខ្លួនឯងប្រឡាក់ដោយសារស្ត្រីនោះ ដ្បិត ពួកគេបានការពារខ្លួនគេឲ្យបានបរិសុទ្ធ។ អ្នកទាំងនេះគឺជាអ្នកដែលដើរតាមកូនចៀមគ្រប់កន្លែងដែលកូនចៀមទៅ។ ពួកគេត្រូវបានរំដោះពីមនុស្សលោក ជាផលដំបូងសម្រាប់ព្រះជាម្ចាស់ និងសម្រាប់កូនចៀម។ ⁵ គ្មានការកុហករកឃើញនៅក្នុងមាត់របស់ពួកគេឡើយ ពួកគេជាមនុស្សគ្មានកំហុស។ ⁶ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាហោះនៅលើអាកាស ដែលបានប្រកាសសារនៃដំណឹងល្អដ៏អស់កល្បជានិច្ចដល់អស់អ្នកដែលរស់នៅផែនដី ដល់គ្រប់ប្រជាជាតិអំបូរ និងភាសា និងគ្រប់ជនជាតិ។ ⁷ គាត់ប្រកាសដោយសម្លេងខ្លាំងៗថា៖ «ចូរកោតខ្លាចដល់ព្រះ អង្គនិងថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអង្គ រះដែលបង្កើតផ្ទៃមេឃ ផែនដី សមុទ្រ និងប្រភពទឹកទាំងឡាយផង»។ ⁸ ទេវតាមួយទៀត ទេវតាទីពីរ បាននិយាយបន្តថា៖ «រាល់ហើយ បាបីច្បុនដ៏ធំរំលំហើយ ដែលបានបង្ខំឲ្យប្រជាជាតិនានាផឹកស្រាសនៃអំពើអសីលធម៌របស់នាង»។ ⁹ ទេវតាមួយទៀត ទេវតាទីបី បានមកតាមក្រោយពួកគេ និយាយជាមួយសម្លេងខ្លាំងថា៖ «ប្រសិនបើ នរណាថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបចម្លាក់របស់វា ហើយទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៅលើថ្នាក់ ឬនៅលើដៃរបស់ខ្លួន។ ¹⁰ អ្នកនោះនឹងផឹកស្រាសនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដូចគ្នាដែរ ហើយស្រាដែលបានចាក់នោះមិនលាយជាមួយពែងនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអង្គទេ។ មនុស្សដែលផឹកវា នឹងទទួលការលឺចាប់ដោយភ្លើង និងស្ពាន់ផ្ទៃ នៅចំពោះទេវតាដ៏វិសុទ្ធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងនៅចំពោះកូនចៀម។ ¹¹ ផ្សែងដែលឯហុយចេញពីការធ្វើទារុណកម្មនឹងហុយឡើងរហូតអស់កល្បជានិច្ច ហើយពួកគេគ្មានការសម្រាក ទោះបីថ្ងៃឬយប់ក្តី គឺអស់អ្នកដែលថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបចម្លាក់របស់វា ហើយអស់អ្នកដែលទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៃឈ្មោះរបស់វា។ ¹² ពេលនេះគឺជាពេលដែលពួកដ៏វិសុទ្ធត្រូវការការស៊ូទ្រាំអត់ធ្មត់ និងជំនឿ អស់អ្នកដែលស្លាប់បង្គាប់បញ្ជារបស់ព្រះ និងមានជំនឿលើព្រះយេស៊ូ។ ¹³ ខ្ញុំបានឮសម្លេងពីស្ថានសួគ៌មកថា៖ «ចូរសរសេរការនេះ៖ មានពរហើយអស់អ្នកដែលស្លាប់ គឺអ្នកដែលស្លាប់នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់»។ ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលថា៖ «មែនហើយ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានសម្រាកពីការធ្វើការ ដើម្បីការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេនឹងតាមគេជាប់»។ ¹⁴ ខ្ញុំសម្លឹងមើល ហើយមានពពកពណ៌សមួយផ្ទុំ។ មានម្នាក់អង្គុយនៅលើពពកដូចជាកូនមនុស្ស។ ព្រះអង្គមានមកុដមាសនៅលើព្រះសិរសារបស់ព្រះអង្គ ហើយមានកណ្តៀវយ៉ាងមុតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះអង្គ។ ¹⁵ បន្ទាប់មក មានទេវតាផ្សេងទៀតចេញពីព្រះវិហារ ហើយហៅដោយសម្លេងយ៉ាងខ្លាំង ដល់ព្រះដែលគង់នៅលើពពកថា៖ «ចូរយកកណ្តៀវ ហើយចាប់ផ្តើមច្រូតចុះ ដ្បិតដល់ពេលដែលត្រូវច្រូតហើយ ព្រោះចម្រូតនៃផែនដីទុំហើយ»។ ¹⁶ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គដែលគង់នៅលើពពកបានបោះកណ្តៀវមកផែនដី ដ្បិតផែនដីបានទុំហើយ។ ¹⁷ ទេវតាមួយទៀតបានចេញមកពីព្រះវិហារនៅស្ថានសួគ៌ គាត់ក៏មានកណ្តៀវមួយយ៉ាងមុតដែរ។ ¹⁸ ហើយក៏មានទេវតាមួយទៀតបានចេញមកពីកន្លែងថ្វាយតង្វាយគ្រឿងក្រអូប ជាអ្នកដែលមានសិទ្ធិអំណាចលើភ្លើង។ គាត់បានស្រែកឡើងដោយសម្លេងខ្លាំងទៅម្នាក់ដែលមានកណ្តៀវមុតថា៖ «ចូរយកកណ្តៀវដ៏មុតរបស់អ្នកទៅប្រមូលចង្កោមទំពាំងបាយជូរពីចង្ការទំពាំងបាយជូរនៅផែនដី ដ្បិត ទំពាំងបាយជូររបស់ពួកគេទុំហើយ»។ ¹⁹ ទេវតានោះបានបោះកណ្តៀវរបស់គាត់ទៅលើផែនដី ហើយបានច្រូតកាត់ប្រមូលទំពាំងបាយជូរនៅលើផែនដី។ គាត់បានបោះវាទៅផ្ទុះបញ្ជាន់ដីនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ²⁰ ផ្ទុះបញ្ជាន់ទំពាំងបាយជូរនោះត្រូវបានគេយកទៅជាន់នៅខាងក្រៅក្រុងដែរ ហើយឈាមដែលចេញពីវា ឡើងរហូតដល់កម្ពស់នៃមាត់សេះ ចម្ងាយប្រមាណមួយពាន់ប្រាំមួយរយស្តាដ។

ជំពូក 15

¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទីសម្គាល់ដីអស្ចារ្យ និងគួរឲ្យខ្លាចផ្សេងទៀតនៅស្ថានបរមសុខ គឺមានទេវតាប្រាំពីរជាមួយនឹងគ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរដែរ ដែលជាគ្រោះកាចចុងក្រោយ ដ្បិតគ្រោះកាចទាំងនោះនឹងធ្វើឲ្យសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រេច។ ² ខ្ញុំបានឃើញសមុទ្រកែវឈាយជាមួយភ្លើង។ អស់អ្នកដែលឈរនៅជិតសមុទ្រនោះគឺជាអ្នកដែលមានជ័យជម្នះលើសត្វសាហាវ និងរូបចម្លាក់របស់វា ហើយយកឈ្នះលេខតំណាងឈ្មោះរបស់វាដែរ ពួកគេកាន់ពិន័យដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានដល់ពួកគេផង។ ³ ពួកគេច្រៀងចម្រៀងរបស់លោកម៉ូសេ ជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ជាចម្រៀងរបស់កូនចៀមថា៖ «ឱព្រះអម្ចាស់ និងព្រះដ៏មានឫទ្ធិចេស្ដា ការរាជ្យកិច្ចរបស់ព្រះអង្គអស្ចារ្យ ហើយមហិមា ផ្លូវរបស់ព្រះអង្គសុចរិត ហើយពិតត្រង់ ព្រះអង្គជាស្ដេចនៃប្រជាជាតិនានា។ ⁴ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើអ្នកណាមិនខ្លាចព្រះអង្គ សូមថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះនាមព្រះអង្គ? ដ្បិតព្រះអង្គតែមួយគត់វិសុទ្ធ។ ប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងមក ហើយថ្វាយបង្គំនៅចំពោះព្រះអង្គ ដោយសារកិច្ចការដ៏សុចរិតរបស់ព្រះអង្គបានបើកសម្ដែងហើយ»។ ⁵ បន្ទាប់ពីការទាំងនេះហើយ ខ្ញុំបានសម្លឹងមើល ហើយឃើញព្រះវិហារមានព្រះពន្លាបន្ទាល់បានបើកចំហនៅស្ថានបរមសុខ។ ⁶ ចេញពីទីវិសុទ្ធបំផុតមានទេវតាប្រាំពីរកាន់គ្រោះកាចទាំងប្រាំពីរ។ ពួកគេបានស្លៀកពាក់ដោយក្រណាត់ឯកស ភ្លឺហើយមានខ្សែក្រវាត់នៅជុំវិញដើមទ្រូងរបស់ពួកគេ។ ⁷ សត្វមួយនៃសត្វមានជីវិតទាំងបួនបានប្រគល់ពែងមាសពេញដោយសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់ទៅកាន់ទេវតាទាំងប្រាំពីរ ដែលរស់នៅអស់កល្បរៀងដរាបតទៅ។ ⁸ ព្រះវិហារបានពេញដោយផ្សេងចេញពីសិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងចេញពីអំណាចរបស់ព្រះអង្គ។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចចូលទៅក្នុងបានទេ រហូតទាល់តែគ្រោះកាចទាំងប្រាំពីររបស់ទេវតាទាំងប្រាំពីរបានសម្រេច។

ជំពូក 16

¹ ខ្ញុំបានឮសម្លេងមួយយ៉ាងខ្លាំងចេញពីព្រះវិហារមក ហើយនិយាយទៅកាន់ទេវតាទាំងប្រាំពីរថា៖ «ចូរចេញទៅ ហើយចាត់នៅលើផែនដី ព្រៃនៃសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះជាម្ចាស់»។ ² ទេវតាទីមួយបានចេញទៅ ហើយចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅលើផែនដី ធ្វើឲ្យមានដំបៅដីអាក្រក់ និងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំងនៅលើមនុស្សដែលមានសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វសាហាវ គឺអស់អ្នកដែលថ្វាយរូបចម្លាក់របស់វា។ ³ ទេវតាទីពីរបានចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅក្នុងសមុទ្រ។ បានត្រឡប់ទៅជាឈាម ដូចជាឈាមរបស់មនុស្សស្លាប់ ហើយសត្វដែលមានជីវិតនៅក្នុងសមុទ្រទាំងអស់បានស្លាប់។ ⁴ ទេវតាទីបួនបានចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅក្នុងទន្លេ និងប្រភពទឹកផ្សេងៗ ហើយទន្លេ និងប្រភពទឹកផ្សេងៗនោះបានត្រឡប់ទៅជាឈាមទាំងអស់។ ⁵ ខ្ញុំបានឮទេវតារបស់ទឹកនិយាយថា៖ «ព្រះអង្គសុចរិត ព្រះអង្គមាននៅសព្វថ្ងៃ និងមាននៅតាំងពីដើម ទ្រង់វិសុទ្ធ ដ្បិតព្រះអង្គបានជំនុំជម្រះកិច្ចការទាំងនេះ»។ ⁶ ដ្បិត ពួកគេបានបង្ខំឈាមរបស់ពួកអ្នកជឿ និងពួកព្យាករ ព្រះអង្គបានឲ្យឈាមទៅពួកគេផង ពួកគេសមនឹងទទួលបែបនេះ»។ ⁷ ខ្ញុំបានឮសម្លេងឆ្លើយតបពីកន្លែងថ្វាយដង្វាយថា៖ «ពិតមែនហើយ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដាអើយ សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអង្គពិតគ្រង ហើយសុចរិត»។ ⁸ ទេវតាទីបួនបានចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅលើព្រះអាទិត្យ ហើយ ព្រះអាទិត្យបានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យដុតមនុស្សឲ្យខ្លោចដោយសារភ្លើង។ ⁹ ពួកគេត្រូវបានខ្លោចដោយសារកម្ដៅយ៉ាងខ្លាំង ហើយពួកគេបានប្រមាថដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលមានអំណាចលើគ្រោះកាចទាំងនោះ។ ពួកគេមិនបានប្រើចិត្ត ឬថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអង្គទេ។ ¹⁰ បន្ទាប់មក ទេវតាទាំងប្រាំពីរបានចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅលើបល្ល័ង្ករបស់សត្វសាហាវនោះ ហើយភាពងងឹតបានគ្របបាំងលើអំណាចគ្រូរបស់វា។ ពួកគេបានខាំអណ្តាតរបស់ពួកគេដោយសារតែការឈឺចាប់។ ¹¹ ពួកគេបានជេរប្រមាថព្រះជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ ដោយសារតែការឈឺចាប់ និងដំបៅផ្សេងៗ ហើយពួកគេនៅតែបដិសេធមិនព្រមប្រើចិត្តចេញពីអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើឡើយ។ ¹² ទេវតាទីប្រាំពីរបានចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅក្នុងទន្លេដ៏ធំគឺទន្លេអ៊ីប្រាត ។ ទន្លេអ៊ីប្រាតបានរឹងស្ងួត ដើម្បីរៀបចំផ្លូវថ្វាយស្ដេចដែលនឹងយាងមកពីទិសខាងកើត។ ¹³ ខ្ញុំបានឃើញវិញ្ញាណមិនស្អាតបីដែលមើលទៅដូចជាសត្វកង្កែបចេញមកពីមាត់របស់សត្វនាគ ចេញពីមាត់សត្វសាហាវ និងចេញពីមាត់របស់ពួកព្យាករក្លែងក្លាយផងដែរ។ ¹⁴ ដ្បិតពួកវាគឺជាវិញ្ញាណរបស់អារក្សដែលធ្វើទីសម្គាល់អស្ចារ្យផ្សេងៗ។ ពួកគេបានចេញមកឯស្ដេចផ្សេងៗនៅក្នុងពិភពលោកទាំងមូល ដើម្បីប្រមូលប្រមូលស្ដេចទាំងនោះ ច្បាំងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្ដានៅថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យនោះ។ ¹⁵ (មើល! ខ្ញុំនឹងមកដូចជាចោរ! មានពរហើយ អស់អ្នកណាដែលប្រុងស្មារតី រក្សាសម្លៀកបំពាក់នៅជាប់នឹងខ្លួន ដើម្បីកុំឲ្យគាត់ចេញទៅដោយអាក្រក់ ហើយពួកគេបានឃើញភាពអាម៉ាស់របស់ខ្លួនឡើយ)។ ¹⁶ ពួកគេបាននាំគ្នានៅត្រង់កន្លែងមួយដែលគេហៅជាភាសាហេប្រឺថា៖ «អ៊ីម៉ាគេដូន»។ ¹⁷ បន្ទាប់មក ទេវតាទាំងប្រាំពីរបានចាកចេញពីព្រះវិហាររស់គាត់នៅក្នុងអាកាស។ បន្ទាប់មក មានសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងចេញពីព្រះវិហារ និងចេញពីបល្ល័ង្កមកថា៖ «សម្រេចហើយ!» ¹⁸ មានផ្ដេកបន្ទោរ ឮសូរសន្ធឹក សម្លេងផ្ទុយលាន់ រញ្ជួយដីខ្លាំងជាងការរញ្ជួយដីដែលធ្លាប់កើតឡើងណាណាទាំងអស់ ចាប់តាំងពីមនុស្សមានលើផែនដីនេះ ការរញ្ជួយដីនេះ ខ្លាំងណាស់។ ¹⁹ ទីក្រុងដ៏ធំត្រូវបានបែកចេញជាបីចំណែក ហើយទីក្រុងរបស់ប្រជាជាតិផ្សេងៗក៏ត្រូវរលំដែរ។ បន្ទាប់មក ព្រះជាម្ចាស់បាននឹកដល់អំណាចក្របាបីឡានដ៏ធំ ហើយព្រះអង្គបានចាក់ស្រាទៅក្នុងព្រៃដែលធ្វើចេញពីសេចក្តីក្រោធរបស់ព្រះអង្គទៅឲ្យទីក្រុងនោះ។ ²⁰ កោះទាំងឡាយបាត់ស្រមោល ហើយភ្នំទាំងឡាយក៏លែងឃើញឡើងដែរ។ ²¹ មានព្រិលទឹកកកយ៉ាងខ្លាំង គ្រាប់ព្រិលដែលធ្លាក់ពីមេឃមកលើមនុស្ស មានទម្ងន់ប្រហែលជាសែសិបប្រាំគីឡូក្រាម។ ពួកគេជេរប្រមាថព្រះជាម្ចាស់ដោយព្រោះគ្រោះកាចនៃព្រិលនេះ ដ្បិត គ្រោះកាចនោះអាក្រក់ខ្លាំងណាស់។

ជំពូក 17

¹ ទេវតាមួយនៃទេវតាទាំងប្រាំពីរដែលបានកាន់តែទាំងប្រាំពីរបានមក ហើយប្រាប់មកខ្ញុំថា៖ «មក ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកពីការកាត់ទោសស្ត្រីពេស្យាដ៏ល្បី ដែលអង្គុយនៅលើទឹកជាច្រើន។» ² ស្តេចជាច្រើននៅលើផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទជាមួយនាង។ មនុស្សម្នាក់ដែលរស់នៅលើផែនដីបានស្រវឹងជាមួយនឹងស្រាដែលអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ។ ³ បន្ទាប់មក ទេវតាបាននាំខ្ញុំទៅទីរហោស្ថានដោយវិញ្ញាណ ហើយខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីម្នាក់អង្គុយនៅលើសត្វមួយសម្បុរក្រហមទែង មានឈ្មោះពេញខ្លួនជាពាក្យប្រមាថព្រះជាម្ចាស់។ សត្វសាហាវនោះមានក្បាលប្រាំពីរ និងស្បែងដប់។ ⁴ ហើយស្ត្រីនោះស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ពណ៌ស្វាយ និងក្រហមទែង ព្រមទាំងតុបតែដោយមាស រាង និងគង់ដ៏មានតម្លៃ។ នាងបានកាន់តែងមាសនៅក្នុងដៃពេញដោយអំពើគួរស្អប់ខ្ពើម និងសេចក្តីស្លាកត្រាកនៃអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទរបស់នាង។ ⁵ នៅលើថ្នលរបស់នាងមានសរសេរឈ្មោះដែលមានន័យអាថ៌កំបាំងថា៖ «បាបីឡានដ៏ធំ ម្តាយនៃស្ត្រីពេស្យា និងសេចក្តីស្អប់ខ្ពើមរបស់ផែនដី»។ ⁶ ខ្ញុំបានឃើញស្ត្រីនោះស្រវឹងជាមួយនឹងឈាមរបស់ពួកគេអ្នកជឿ និងឈាមរបស់ពួកអ្នកដែលជាសាក្សីរបស់ព្រះយេស៊ូ។ នៅពេលខ្ញុំបានឃើញនាង ខ្ញុំមានការងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង។ ⁷ ប៉ុន្តែ ទេវតានិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា «ហេតុអ្វីបានជាលោកងឿងឆ្ងល់ដូច្នេះ? ខ្ញុំនឹងពន្យល់អត្ថន័យដល់អ្នកពីស្ត្រី និងពីសត្វសាហាវដែលនាងកំពុងជិះ គឺជាសត្វសាហាវដែលមានក្បាលប្រាំពីរ និងស្បែងដប់។» ⁸ សត្វសាហាវដែលអ្នកបានឃើញពីមុន គ្មានទៀតនៅពេល ហើយវារៀបនឹងចេញមកពីរណ្តៅដ៏ជ្រៅ។ បន្ទាប់មកវានឹងទៅកន្លែងហិនវិនាស។ អស់អ្នកដែលរស់នៅលើផែនដី អស់អ្នកដែលមិនមានឈ្មោះកត់ទុកនៅក្នុងសៀវភៅនៃជីវិត តាំងពីដើមកំណើតនៃពិភពលោកទេ ពួកគេនឹងស្រឡាញ់កាំង នៅពេលពួកគេឃើញមានសត្វសាហាវដែលពីដើមមានតែចម្បងលែងមានទៀតហើយ ប៉ុន្តែ វានឹងលេចមក។ ⁹ នេះគឺត្រូវការគំនិតដែលមានប្រាជ្ញា។ ស្ត្រីអង្គុយលើក្បាលប្រាំពីរ និងភ្នំប្រាំពីរនោះ។ ពួកគេគឺជាស្តេចទាំងប្រាំពីរដែរ។ ¹⁰ ស្តេចប្រាំបានដួលរលំ ហើយស្តេចមួយបានលេចមក តែស្តេចមួយអង្គនឹងមិនទាន់លេចមកទេ ពេលស្តេចនោះមកគឺសោយរាជ្យតែមួយរយៈខ្លីប៉ុណ្ណោះ។ ¹¹ សត្វសាហាវដែលមានពីមុន ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះអត់មាន វាក៏ជាស្តេចច្រើនបីផងដែរ ប៉ុន្តែ ស្តេចមួយនៃស្តេចទាំងប្រាំពីរ នឹងត្រូវបំផ្លាញ។ ¹² ស្បែងដប់ដែលអ្នកបានឃើញគឺស្តេចដប់ដែលមិនទាន់បានទទួលរាជ្យនៅឡើង ប៉ុន្តែ ពួកគេនឹងទទួលសិទ្ធិអំណាចដូចជាស្តេច ក្នុងរយៈពេលមួយម៉ោងជាមួយនឹងសត្វសាហាវនោះ។ ¹³ ពួកគេមានចិត្តគំនិតតែមួយ ហើយពួកគេបានប្រគល់អំណាច និងសិទ្ធិអំណាចរបស់ពួកគេទៅឲ្យសត្វសាហាវ។ ¹⁴ ពួកគេនឹងធ្វើសង្គ្រាមទាស់នឹងកូនចៀម។ ប៉ុន្តែ កូនចៀមនឹងយកឈ្នះពួកគេ ដោយសារព្រះអង្គគឺជាព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់ ហើយជាស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ហើយអស់អ្នកដែលព្រះអង្គត្រាស់ហៅ និងជ្រើសរើស ព្រមទាំងអស់អ្នកដែលស្មោះត្រង់នឹងនៅជាមួយព្រះអង្គ។ ¹⁵ ទេវតាបានប្រាប់ខ្ញុំថា៖ «ទឹកដែលអ្នកឃើញ ជាកន្លែងដែលស្ត្រីពេស្យាអង្គុយ គឺជាប្រជាជន បណ្តាជន និងប្រជាជាតិ ព្រមទាំងភាសាផ្សេងៗ។» ¹⁶ ស្បែងដប់ដែលអ្នកបានឃើញ ពួកគេ និងសត្វសាហាវនឹងស្អប់ស្ត្រីពេស្យានោះ។ ពួកគេនឹងធ្វើឲ្យនាងត្រូវខ្ចាត់ព្រាត់ និងអាត្រាត ពួកគេនឹងត្របាក់លេបរូបកាយរបស់នាង ហើយពួកគេនឹងដុតនាងដោយភ្លើង។ ¹⁷ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់វានៅក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គដោយឲ្យពួកគេយល់ព្រមក្នុងការប្រគល់អំណាចរបស់ពួកគេទៅសត្វសាហាវ រហូតទាល់តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានសម្រេច។ ¹⁸ ហើយស្ត្រីដែលអ្នកឃើញគឺជាទីក្រុងដ៏ធំ ដែលគ្រប់គ្រងលើស្តេចទាំងអស់នៅលើផែនដី»។

ជំពូក 18

1 បន្ទាប់ពីការទាំងនេះហើយ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយទៀតបានចុះពីស្ថានបរមសុខមក។ គាត់មានសិទ្ធិអំណាចយ៉ាងធំ ហើយផែនដីនឹងភ្លើងដោយសារសំរុងរឿងរបស់គាត់។² គាត់បានបន្តិសម្លេងយ៉ាងខ្លាំង និងយាយថា៖ «រលំហើយ បាបីឡានជាទីក្រុងដ៏ធំរលំហើយ! ក្រុងនេះបានត្រឡប់ទៅជាជម្រករបស់ពួកអារក្ស និងជម្រកសម្រាប់វិញ្ញាណស្លាកគ្រោកទាំងអស់ និងជម្រកសម្រាប់វិញ្ញាណមិនស្លាក ព្រមទាំងសំបុកសត្វដែលគួរស្តាប់ខ្លឹមទាំងអស់ផងដែរ។»³ ដ្បិត ប្រជាជាតិទាំងអស់បានស្រវឹងដោយស្រាសៃអំពើប្រាសចាកសីលធម៌របស់នាង។ ពួកស្តេចនៅផែនដីបានប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ជាមួយនាង។

ហើយអ្នកជំនួញនៅផែនដីបានត្រឡប់ទៅជាអ្នកមានដោយសារអំណាចនៃភាពត្រេកត្រអាលនៃការរស់នៅរបស់ទីក្រុងនោះ។⁴ ខ្ញុំបានឮសម្លេងមួយទៀតពីស្ថានបរមសុខមកថា៖ «ប្រជារាស្ត្ររបស់យើងអើយ! ចូរចេញពីនាងមក!

ដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកនៅក្នុងបាបរបស់នាងឡើយ និងដើម្បីកុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានទទួលគ្រោះកាចណាមួយរបស់នាងដែរ។»⁵ បាបរបស់ក្រុងនោះបានគរឡើងខ្ពស់ស្មើមេឃហើយ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានចងចាំអំពើអាក្រក់របស់ក្រុងនោះទាំងអស់។⁶ ចូរសងដល់ក្រុងនោះ តាមអ្វីដែលក្រុងនោះបានធ្វើឲ្យអ្នកផ្សេងដែរ ចូរសងក្រុងនោះទ្វេដងដើម្បីអ្វីដែលក្រុងនោះបានធ្វើ នៅក្នុងពេលដែលក្រុងនោះបានលាយ ចូរលាយពីរដងនៃចំនួនដែលក្រុងនោះបានលាយដែរ។⁷ ក្រុងនោះបានតឡើងខ្ពស់ ហើយរស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ ប្រណីតយ៉ាងណា ចូរឲ្យក្រុងនោះមានការឈឺចាប់ និងកាន់ទុក្ខយ៉ាងនោះដែរ។ ដ្បិត ក្រុងនោះបាននិយាយនៅក្នុងចិត្តរបស់នាងថា៖ «អញនឹងសោយរាជ្យក្នុងនាមជាម្ចាស់ក្សត្រី អញមិនមែនជាស្រ្តីមេម៉ាយឡើយ ហើយអញនឹងមិនកាន់ទុក្ខឡើយ។»⁸ ដូច្នេះហើយ នៅថ្ងៃមួយ នឹងមានគ្រោះកាចផ្សេងៗកើតឡើយនៅក្នុងក្រុងនោះ ដូចជា៖ សេចក្តីស្លាប់ ការកាន់ទុក្ខ និងគ្រោះអត់ឃ្លានជាដើម។ ក្រុងនោះនឹងត្រូវនេះដោយសារភ្លើង ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់ដែលជំនុំជម្រះក្រុងនោះ ព្រះអង្គមានឫទ្ធិចេស្តា។⁹ ពួកស្តេចនៃផែនដីដែលប្រព្រឹត្តអំពើប្រាសចាកសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទជាមួយក្រុងនេះ ហើយបានឈ្លក់រង្វង់ជាមួយនឹងក្រុងនេះ នឹងទ្រហោយ ហើយទ្រព្យសោក នៅពេលពួកគេឃើញផ្សែងដែលកំពុងនេះក្រុងនោះ។¹⁰ ពួកគេនឹងឈរនៅពីចម្ងាយ ភ័យខ្លាចជាមួយនឹងទារុណកម្មរបស់ក្រុងនោះ ហើយនិយាយថា៖ «វេទនាហើយ ទីក្រុងដ៏ធំវេទនាហើយ បាបីឡាន ជាក្រុងខ្លាំងពូកែ!

ដើម្បីសេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់អ្នកបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលតែមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ។»¹¹ ពួកអ្នកជំនួញនៅលើផែនដីទ្រហោយ ហើយកាន់ទុក្ខឲ្យទីក្រុងនោះ តាំងពីពេលនោះមកគ្មាននរណាទិញទំនិញរបស់ទីក្រុងនោះទៀតទេ។¹² ទំនិញទាំងនោះមានដូចជា៖ មាស ប្រាក់ត្បូងដ៏មានតម្លៃ គង់ ក្រណាត់ទេសឯក ក្រណាត់ពណ៌ស្វាយ ក្រណាត់ស្រគ្រ ក្រណាត់ពណ៌ក្រហមនៃយ៉ាងស្អាត និងឈើក្រអូបគ្រប់ប្រភេទ ភាជនៈដែលធ្វើពីភ្នំគ្រប់យ៉ាង និងភាជនៈដែលមានតម្លៃបំផុត ធ្វើពីឈើ លង្ហិន ដែក និងពីថ្មកែវ។¹³ ហើយមានសំបុកដើមសម្បុរល្ងែង គ្រឿងក្រអូប កំញាន ដំរល្វឹងទេស គ្រឿងក្រអូបសម្រាប់ដុត ស្រាទំពាំងបាយជូរ ប្រេង ម្សៅមីដ្ឋ ស្រូវសាលី គោរក្របី និងចៀម ហ្វូងសេះ និងរទេះ ព្រមទាំងទាសករ និងព្រលឹងមនស្សផង។¹⁴ ផ្ទៃឈើដែលប្រាថ្នាចង់បានយ៉ាងអស់ពីចិត្តនោះ បានចេញពីអ្នកបាត់នៅហើយ។ អ្វីៗដែលប្រណីតទាំងអស់ និងភាពរុងរឿងក៏បាត់បង់ពីអ្នកដែរ រកលែងឃើញទៀតហើយ។¹⁵ ពួកអ្នកជំនួញនៃរបស់ទាំងអស់នេះ ដែលបានក្លាយជាអ្នកមាន ដោយសារក្រុងនេះ នឹងឈរមើលក្រុងនេះ ពីចម្ងាយ ដោយសារមានការភ័យខ្លាចដោយព្រោះការឈឺចាប់របស់ក្រុងនោះ ពួកគេទ្រហោយយំជាខ្លាំង ហើយកាន់ទុក្ខផង។¹⁶ ពួកគេនឹងនិយាយថា៖ «វេទនាហើយ ទីក្រុងដ៏ធំដែលស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯក ក្រណាត់ពណ៌ស្វាយ ក្រណាត់ពណ៌ក្រហមនៃយ៉ាងស្អាត ហើយតុបតែងខ្លួនជាមួយនឹងមាស គ្រឿងអលង្ការ និងគង់យ៉ាងស្អាតវេទនាហើយ! ¹⁷ នៅក្នុងរយៈពេលតែមួយម៉ោង ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ត្រូវបានបំផ្លាញ។» អ្នកបើកនាវា អ្នកធ្វើដំណើរតាមនាវា កម្មករនាវា និងអស់អ្នកដែលចិញ្ចឹមជីវិតដោយសារសមុទ្រ បានត្រឹមឈរមើលពីចម្ងាយ។¹⁸ ពួកគេស្រែកឡើងជាខ្លាំង នៅពេលមើលឃើញផ្សែងដែលកំពុងនេះទីក្រុងនោះ។ ពួកគេនិយាយថា៖ «តើក្រុងណា ដូចក្រុងដ៏ធំនេះបាន?»¹⁹ ពួកគេបានដឹងនៅលើក្បាលរបស់ពួកគេ ស្រែកឡើងជាខ្លាំង ទាំងទ្រហោយ ព្រមទាំងកាន់ទុក្ខផងថា៖ «វេទនាហើយ ទីក្រុងដ៏ធំវេទនាហើយ ជាទីក្រុងដែលអស់អ្នកដែលមាននាវានៅសមុទ្រ បានក្លាយជាអ្នកមានដោយសារទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ទីក្រុងនោះ។ ដ្បិត ទីក្រុងនេះ ត្រូវបំផ្លាញក្នុងរយៈពេលតែមួយម៉ោងប៉ុណ្ណោះ។»²⁰ ឧស្ម័នបរមសុខអើយ ឧពួកអ្នកជឿអើយ ឧពួកសាវ័កអើយ ឧពួកព្យាការីអើយ ចូរមានអំណរដោយព្រោះទីក្រុងនេះ ដ្បិត ព្រះជាម្ចាស់បាននាំសេចក្តីជំនុំជម្រះដល់ទីក្រុងនេះហើយ!។»²¹ ទេវតាដ៏ខ្លាំងពូកែម្នាក់បានយកថ្មមួយដូចជាត្បាល់កិន ហើយបោះចូលទៅក្នុងសមុទ្រ និងនិយាយថា៖ «នេះគឺជារបៀបដែលទីក្រុងដ៏ធំរបស់បាបីឡានត្រូវបោះចោលបែបនេះដែរ គ្មាននរណាអាចឃើញក្រុងនេះទៀតទេ។»²² គេនឹងលែងឮសម្លេងអ្នកលេងពិណ អ្នកតន្ត្រី អ្នកលេងខ្លូល អ្នកលេងត្រែនៅក្នុងទីក្រុងនេះទៀតហើយ។

ហើយគេក៏លែងឃើញពួកជាងគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងទីក្រុងនេះទៀតដែរ។ គ្មានសម្លេងត្បាល់កិនក៏លែងឮទៀតដែរ។²³ ហើយពន្លឺភ្លើងក៏លែងមានពន្លឺនៅក្នុងទីក្រុងនេះទៀតដែរ។ សម្លេងរបស់កូនកម្លោះ និងកូនក្រមុំក៏លែងឮនៅក្នុងក្រុងនេះទៀតដែរ ដ្បិតពួកអ្នកជំនួញរបស់ក្រុងនេះគឺជាអ្នកធំនៅផែនដីនេះ ហើយប្រជាជាតិទាំងឡាយបោកប្រាស់ទីក្រុងនេះដោយសារអំពើមន្តអាគមរបស់ក្រុងនេះដែរ។²⁴ នៅក្នុងនេះ ឃើញមានឈាមរបស់ពួកព្យាការី និងពួកអ្នកជឿ ព្រមទាំងឈាមរបស់អ្នកដែលបានសម្លាប់នៅលើផែនដីដែរ។

ជំពូក 19

¹ បន្ទាប់ពីការទាំងនេះហើយ ខ្ញុំបានឮសម្លេងដូចជាសម្លេងនៃមនុស្សជាច្រើននៅស្ថានបរមសុខមកថា៖ «ហាលេលូយា សេចក្តីសង្គ្រោះ សិរីរុងរឿង និងអំណាចជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះជាម្ចាស់នៃយើង។» ² សេចក្តីជំនុំជម្រះរបស់ព្រះអង្គពិតគ្រង ហើយសុចរិត ដើម្បីព្រះអង្គបានជំនុំជម្រះស្ត្រីពេស្យាដ៏ល្បីឈ្មោះ ដែលនាំឲ្យផែនដីទាំងមូលអាក្រក់ដោយសារអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទរបស់នាង។ ព្រះអង្គបានសងសឹក ដោយព្រោះឈាមរបស់អ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គ ដែលនាងបានសម្លាប់។ ³ ពួកគេបាននិយាយជាលើកទីពីរថា៖ «ហាលេលូយា ផ្សែងហុយចេញពីនាងជារៀងរហូតទៅ។» ⁴ ពួកចាស់ទុំទាំងម៉ែបួន និងសត្វដែលមានជីវិតទាំងបួនក្រាបចុះ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅលើបល្ល័ង្ក។ ពួកគេបាននិយាយថា៖ «អាម៉ែន ហាលេលូយា។» ⁵ បន្ទាប់មក មានសម្លេងចេញពីបល្ល័ង្កមកថា៖ «ឱអ្នកបម្រើដែលកោតខ្លាចព្រះអង្គ ទាំងអ្នកតូច និងអ្នកធំអើយ សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់នៃយើង។» ⁶ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឮសម្លេងដូចជាសម្លេងរបស់មនុស្សជាច្រើន ដូចជាសម្លេងទឹកជាច្រើន ហើយដូចជាសម្លេងផ្កាឈូកសន់យ៉ាងខ្លាំង និយាយថា៖ «ហាលេលូយា! ដើម្បីព្រះអម្ចាស់សោយរាជ្យ ព្រះជាម្ចាស់គ្រប់គ្រងលើទាំងអស់។» ⁷ ចូរយើងរីករាយ ហើយអរសប្បាយ ព្រមទាំងថ្វាយសិរីរុងរឿងដល់ព្រះអង្គ ដ្បិតដល់ពេលអបអរសាទរអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់កូនចៀមហើយ ហើយកូនក្រមុំរបស់ព្រះអង្គក៏ត្រៀមខ្លួនរួចរាល់ហើយ។ ⁸ នាងត្រូវបានអនុញ្ញាតឲ្យស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ក្រណាត់ទេសឯកយ៉ាងស្អាត ហើយភ្លឺ» (ដើម្បីក្រណាត់ទេសឯកគឺជាការប្រព្រឹត្តដោយសុចរិតរបស់ពួកជីវិតរូប)។ ⁹ ទេវតានិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «ចូរសរសេរទុកថា៖ មានពរហើយអស់អ្នកណាដែលបានអញ្ជើញចូលរួមពិធីជប់លៀងរបស់កូនចៀម។» ទេវតានោះបាននិយាយមកខ្ញុំទៀតថា៖ «សេចក្តីទាំងនេះគឺជាព្រះបន្ទូលដ៏ពិតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។» ¹⁰ ខ្ញុំបានក្រាបចុះនៅចំពោះជើងរបស់ទេវតានោះ ហើយក៏ថ្វាយបង្គំគាត់ ប៉ុន្តែ ទេវតានោះបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «កុំធ្វើដូច្នេះ! ខ្ញុំក៏ជាអ្នកបម្រើដូចអ្នក និងបងប្អូនដែលកាន់ខ្ជាប់បន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូវដែរ។ ចូរថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់ ដ្បិតបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវគឺជាវិញ្ញាណនៃសេចក្តីទំនាយ។» ¹¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញស្ថានសួគ៌ចម្បង ហើយខ្ញុំបានសង្ឃឹមថា មានសេសសម្បូរ ព្រះដែលជិះលើរាងកាយព្រះនាមថា ស្មោះត្រង់ និងពិតគ្រង។ ព្រះអង្គជំនុំជម្រះ និងធ្វើសង្គ្រាមដោយយុត្តិធម៌។ ¹² ព្រះនេត្ររបស់ព្រះអង្គប្រៀបដូចជាអណ្តាតភ្លើង ហើយនៅលើព្រះសិរសារបស់ព្រះអង្គមានមកុដជាច្រើន។ ព្រះអង្គមានព្រះនាមសរសេរនៅលើព្រះអង្គថា គ្មាននរណាស្គាល់ឡើយ លើកលែងតែព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។ ¹³ ព្រះអង្គស្លៀកសម្លៀកពាក់ដែលជ្រលក់ដោយឈាម គេហៅព្រះនាមព្រះអង្គថា៖ «ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់។» ¹⁴ កងទ័ពនៃស្ថានបរមសុខបាននាំគ្នាជិះសេះស និងស្លៀកពាក់ក្រណាត់ទេសឯកយ៉ាងស្អាត ពណ៌ស ហើយតាមព្រះអង្គមក។ ¹⁵ មានដាវយ៉ាងមុតចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះអង្គមក ហើយប្រហារប្រជាជាតិទាំងឡាយ ហើយព្រះអង្គនឹងគ្រប់គ្រងពួកគេដោយដំបងដែក។ ព្រះអង្គជាន់ទំពាំងបាយជូរនៅក្នុងផ្ទង់ដោយកំហឹងនៃសេចក្តីក្រោធនៃព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា។ ¹⁶ ព្រះអង្គសរសេរព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គនៅលើសម្លៀកបំពាក់ និងនៅលើក្តៅរបស់ព្រះអង្គថា៖ «ស្តេចលើអស់ទាំងស្តេច ហើយព្រះអម្ចាស់លើអស់ទាំងព្រះអម្ចាស់។» ¹⁷ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយឈរនៅក្នុងព្រះអាទិត្យ។ ទេវតានោះស្រែកហៅដោយសម្លេងខ្លាំង ដល់សត្វស្លាបដែលហើរនៅលើក្បាលថា៖ «ចូរមកជុំគ្នា ដើម្បីមានពិធីជប់លៀងរបស់ព្រះជាម្ចាស់យ៉ាងធំ។» ¹⁸ ចូរមកបរិភោគសាច់របស់ស្តេច សាច់របស់មេទ័ព សាច់របស់ពួកអ្នកខ្លាំងពូកែ សាច់សេះ និងសាច់របស់អ្នកជិះលើរា ព្រមទាំងសាច់របស់មនុស្សទាំងអស់ ទាំងអ្នកមានសេរីភាព ទាំងទាសករ ទាំងអ្នកតូច និងអ្នកធំផង។» ¹⁹ ខ្ញុំបានឃើញសត្វសាហាវ និងពួកស្តេចរបស់ផែនដី ជាមួយនឹងពួកទាហានរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានប្រមូលគ្នា ដើម្បីធ្វើសង្គ្រាមជាមួយនឹងព្រះដែលជិះសេះមកជាមួយនឹងកងទ័ពរបស់ព្រះអង្គ។ ²⁰ សត្វសាហាវត្រូវចាប់បាន ជាមួយនឹងព្យាការីក្លែងក្លាយរបស់វា ដែលបានធ្វើទីសម្គាល់ផ្សេងៗនៅចំពោះមុខរបស់វា។ ជាមួយនឹងទីសម្គាល់ទាំងនោះ វាបានបោកប្រាស់អស់អ្នកដែលបានទទួលសញ្ញាសម្គាល់របស់សត្វសាហាវ និងអ្នកដែលបានថ្វាយបង្គំបូជាម្ចាស់របស់វាដែរ។ គេបានបោះពួកគេទាំងពីរទាំងអស់ទៅក្នុងបឹងភ្លើងដែលឆេះដោយស្ពាន់ផ័រ។ ²¹ រីឯអ្នកទៀតៗត្រូវបានស្លាប់ដោយសារដាវដែលបានចេញពីព្រះឱស្ឋរបស់ព្រះដែលគង់នៅលើសេះ។ សត្វស្លាបទាំងអស់បានស៊ីសាកសពរបស់ពួកគេ។

ជំពូក 20

¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញទេវតាចុះពីស្ថានសួគ៌មក។ ទេវតានោះមានកូនសោរស្មានអវិចី ហើយទេវតានោះកាន់ច្រវាក់ដ៏ធំនៅដៃរបស់គាត់។ ² គាត់បានចាប់សត្វនាគ សត្វពស់ពីបុរាណ គឺជាមារ ឬជាសាតាំង ហើយបានចងវាអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។ ³ ទេវតានោះបានបោះវាចូលទៅក្នុងស្ថានអវិចី ទេវតានោះបានចាក់សោរ ហើយបិទត្រានៅពីលើវា។ ធ្វើដូច្នេះ ដើម្បីកុំឲ្យវាបានបោកប្រាស់ប្រជាជាតិផ្សេងៗទៀត រហូតដល់ផុតមួយពាន់ឆ្នាំ។ បន្ទាប់ពីនោះ សាតាំងត្រូវបានដោះលែងក្នុងរយៈពេលខ្លីប៉ុណ្ណោះ។ ⁴ បន្ទាប់មក ខ្ញុំឃើញបល្ល័ង្កមួយ។ អស់អ្នកដែលអង្គុយលើបល្ល័ង្កនោះ គឺជាអ្នកដែលបានប្រទានឲ្យមានអំណាចដើម្បីជំនុំជម្រះ។ ខ្ញុំក៏ឃើញព្រលឹងរបស់អស់អ្នកដែលត្រូវគេកាត់ក្បាលដោយព្រោះធ្វើបន្ទាល់អំពីព្រះយេស៊ូ និងដោយព្រោះព្រះបន្ទូលនៃព្រះជាម្ចាស់។ ពួកគេមិនបានថ្វាយបង្គំសត្វសាហាវ និងរូបចម្លាក់របស់វាទេ ហើយពួកគេបានបដិសេធទទួលសញ្ញាសម្គាល់នៅលើថ្ងាស់និងដៃរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានរស់ឡើងវិញ ហើយពួកគេបានសោយរាជ្យជាមួយព្រះគ្រីស្ទអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។ ⁵ រីឯពួកអ្នកស្លាប់ផ្សេងៗទៀតមិនបានមានជីវិតរស់ឡើងវិញទេ រហូតទាល់តែមួយពាន់ឆ្នាំបានចប់សិន។ នេះគឺជាការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ។ ⁶ មានពរហើយ វិសុទ្ធហើយ អស់អ្នកដែលមានចំណែកនៅក្នុងការរស់ឡើងវិញលើកទីមួយ។ សេចក្តីស្លាប់លើកទីពីរមិនអាចយកឈ្នះលើអ្នកនោះឡើយ។ ពួកគេនឹងធ្វើជាបូជាចារ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនឹងសោយរាជ្យជាមួយព្រះអង្គអស់រយៈពេលមួយពាន់ឆ្នាំ។ ⁷ នៅពេលមួយពាន់ឆ្នាំបានកន្លងផុតទៅ សាតាំងនឹងត្រូវបានដោះលែងពីគុករបស់វា។ ⁸ វានឹងឡើងមកដើម្បីបោកប្រាស់ប្រជាជាតិផ្សេងៗទាំងបួនទិសនៅលើផែនដី វានាំសាសន៍កុក និងសាសន៍ម៉ាកុកឲ្យមកជុំគ្នាដើម្បីធ្វើសង្គ្រាម។ ពួកគេមានគ្នាច្រើនដូចខ្សាច់នៃសមុទ្រ។ ⁹ ពួកគេបានចេញទៅច្បាំងពាសពេញផែនដី ហើយនៅជុំវិញជំរំរបស់ពួកអ្នកជឿ និងទីក្រុងដែលជាទីស្រឡាញ់។ ប៉ុន្តែ នឹងមានភ្លើងឆ្លាក់ចុះមកពីស្ថានសួគ៌មក ហើយត្របាក់លេបពួកគេ។ ¹⁰ មារដែលបានបោកប្រាស់ពួកគេ ត្រូវបានបោះចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើងស្មាន់ធ័រ ជាកន្លែងដែលសត្វសាហាវ និងពួកព្យាការីក្លែងក្លាយនៅទីនោះដែរ។ ពួកគេនឹងរងទារុណកម្មទាំងថ្ងៃទាំងយប់ជារៀងរហូតទៅ។ ¹¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញបល្ល័ង្កស ហើយនិងព្រះដែលគង់លើបល្ល័ង្កនោះ។ ផែនដី និងស្ថានសួគ៌បានរត់គេចចេញពីព្រះវត្តមានរបស់ព្រះអង្គ ប៉ុន្តែ គ្មានកន្លែងសម្រាប់ឲ្យពួកគេទៅទេ។ ¹² ខ្ញុំបានឃើញមនុស្សស្លាប់ ទាំងអ្នកធំ និងអ្នកតូច ឈរនៅចំពោះបល្ល័ង្ក ហើយសៀវភៅត្រូវបានបើកឡើង។ បន្ទាប់មក សៀវភៅមួយទៀតក៏បើកឡើងដែរ គឺជាសៀវភៅនៃជីវិត។ ពួកមនុស្សស្លាប់ត្រូវបានជំនុំជម្រះស្របតាមអ្វីដែលបានកត់ត្រានៅក្នុងសៀវភៅទាំងនោះ ទៅតាមការប្រព្រឹត្តរបស់ពួកគេ។ ¹³ សមុទ្របានប្រគល់មនុស្សស្លាប់ដែលនៅក្នុងវាមកវិញ។ មនុស្សស្លាប់ និងស្ថានរបស់មនុស្សស្លាប់ក៏ប្រគល់មនុស្សស្លាប់ដែលនៅក្នុងពួកវាត្រឡប់មកវិញដែរ ហើយមនុស្សស្លាប់ត្រូវបានទទួលការជំនុំជម្រះស្របតាមអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើដែរ។ ¹⁴ សេចក្តីស្លាប់ និងស្ថានរបស់មនុស្សស្លាប់នឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើង។ ¹⁵ ប្រសិនបើ អស់អ្នកណាដែលគ្មានឈ្មោះកត់ទុកនៅក្នុងសៀវភៅនៃជីវិតទេ អ្នកនោះនឹងត្រូវបោះចូលទៅក្នុងបឹងភ្លើងមិនខាន។

ជំពូក 21

¹ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឃើញផ្ទៃមេឃថ្មី និងផែនដីថ្មី រឿងផ្ទៃមេឃ និងផែនដីថ្មីមួយបានកន្លងផុតទៅ ហើយលែងមានសមុទ្រទៀតហើយ។ ² ខ្ញុំបានឃើញទីក្រុងបរិសុទ្ធ និងក្រុងយេរូសាឡឹមថ្មី ដែលចុះពីស្ថានបរមសុខមក គឺចុះពីព្រះជាម្ចាស់មក បានរៀបចំដូចជាកូនក្រមុំតុបតែងខ្លួនទទួលស្វាមីដូច្នោះដែរ។ ³ ខ្ញុំបានឮសម្លេងយ៉ាងខ្លាំងពីបង្គំមកថា៖ «មើល! កន្លែងគង់នៅរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺនៅជាមួយនឹងមនុស្សលោក ហើយព្រះអង្គនឹងរស់នៅជាមួយពួកគេ។ ពួកគេនឹងធ្វើជាប្រជារាស្ត្រព្រះអង្គ ហើយព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់នឹងនៅជាមួយពួកគេ ហើយព្រះអង្គនឹងធ្វើជាព្រះជាម្ចាស់របស់ពួកគេ។ ⁴ ព្រះអង្គនឹងជូតទឹកភ្នែកទាំងអស់ចេញពីភ្នែករបស់ពួកគេ ហើយនឹងលែងមានសេចក្តីស្លាប់ ឬការកាន់ទុក្ខ ឬយំសោក ឬការលឺចាប់លែងមានទៀតហើយ។ ⁵ ព្រះជាម្ចាស់ដែលគង់នៅលើបង្គំមានបន្ទូលថា៖ «មើល! យើងនឹងធ្វើឲ្យអ្វីៗទាំងអស់ទៅជាថ្មី»។ ព្រះអង្គមានបន្ទូលថា៖ «ចូរកត់ត្រាចុះ! ព្រោះពាក្យទាំងនេះ គួរឲ្យទុកចិត្ត ហើយជាសេចក្តីពិត»។ ⁶ ព្រះអង្គមានបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «ការទាំងនេះបានសម្រេចហើយ! យើងជាអាល់ផា និងជាអូមេកា យើងជាដើម និងជាចុង។ អ្នកណាដែលស្រេក យើងនឹងឲ្យដឹកដោយមិនបាច់បង់ថ្លៃ ពីប្រភពទឹកនៃជីវិត។ ⁷ អ្នកណាដែលមានជ័យជម្នះនឹងបានគ្រងមរតកលើការទាំងនេះ ហើយយើងនឹងនៅជាមួយព្រះជាម្ចាស់របស់អ្នកនោះ ហើយអ្នកនោះនឹងធ្វើជាកូនរបស់យើង។ ⁸ ប៉ុន្តែ សម្រាប់ពួកកម្សោយ ពួកមិនជឿ ពួកគួរខ្ពើម ពួកឃាតករ ពួកប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ពួកមន្តអាគម ពួកថ្វាយបង្គំរូបព្រះ ហើយពួកកុហក ទឹកនៃរូងរបស់ពួកគេនៅក្នុងបឹងភ្លើងដែលឆេះដោយស្ពាន់ផ័រ។ នេះគឺជាសេចក្តីស្លាប់ទីពីរ»។ ⁹ ទេវតាម្នាក់នៃទេវតាទាំងប្រាំពីរបានមកឯខ្ញុំ គឺជាម្នាក់ដែលមានពែងប្រាំពីរពេញដោយគ្រោះកាចប្រាំពីរចុងក្រោយ ហើយគាត់និយាយថា៖ «ចូរមកនេះ! ខ្ញុំនឹងបង្ហាញកូនក្រមុំដល់អ្នក ភរិយារបស់កូនចៀម»។ ¹⁰ បន្ទាប់មក គាត់បាននាំដោយវិញ្ញាណទាំងឡាយដំណើរហើយខ្ពស់ ហើយបានបង្ហាញទីក្រុងបរិសុទ្ធគឺទីក្រុងយេរូសាឡឹមបានចុះមកពីស្ថានបរមសុខ គឺមកពីព្រះជាម្ចាស់។ ¹¹ ទីក្រុងយេរូសាឡឹមបានសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានពន្លឺរស្មីដូចជាក្រឡឹងអលង្ការ ត្បូងដែលភ្លឺថ្លាដូចកែវចរណ៍។ ¹² ទីក្រុងនោះមានខ្លោងទ្វារប្រាំបី កំពែងធំ ហើយខ្ពស់។ នៅលើខ្លោងទ្វារមានសរសេរឈ្មោះរបស់អំបូរទាំងដប់ពីររបស់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល។ ¹³ នៅខាងកើតមានខ្លោងទ្វារបី នៅខាងជើងមានខ្លោងទ្វារបី នៅខាងត្បូងមានខ្លោងទ្វារបី នៅខាងលិចមានខ្លោងទ្វារបីដែរ។ ¹⁴ កំពែងរបស់ទីក្រុងមានគ្រឹះដប់ពីរ ហើយនៅលើគ្រឹះនោះមានឈ្មោះទាំងដប់ពីររបស់សាវ័កទាំងដប់ពីររបស់កូនចៀម។ ¹⁵ ម្នាក់ដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ បានដំបងធ្វើពីមាស ដើម្បីវាស់ទីក្រុង វាស់ខ្លោងទ្វារ និងកំពែង។ ¹⁶ ទីក្រុងនេះមានរាងបួនជ្រុង មានបណ្តោយ មានទទឹងស្មើគ្នា។ គាត់បានវាស់ទីក្រុងនោះជាមួយនឹងដំបងរង្វាស់នោះ មានប្រវែងដប់ពីរពាន់ស្ពាន់ (បណ្តោយ ទទឹង និងកម្ពស់ របស់វាមានប្រវែងស្មើគ្នា)។ ¹⁷ គាត់បានវាស់កំពែងទីក្រុងនោះដែរ មានកម្រាស់ ១៤៤ហត្ថ តាមរង្វាស់មនុស្ស (ហើយវាក៏ជារង្វាស់របស់ទេវតាដែរ)។ ¹⁸ កំពែងត្រូវបានសង់ឡើងពីត្បូងមណីជាតិរស់ ហើយទីក្រុងសង់ឡើងពីមាសសុទ្ធភ្លឺដូចជាកែវសុទ្ធ។ ¹⁹ គ្រឹះរបស់កំពែងតុងតែងឡើងជាមួយនឹងត្បូងដ៏មានតម្លៃគ្រប់ប្រភេទ។ ទីមួយពីត្បូងមណីជាតិរស់ ទីពីរពីត្បូងកណ្តៀង ទីបីពីត្បូងទទឹង ទីបួនពីត្បូងមរតក ²⁰ ទីប្រាំពីត្បូងអូស៊ីក្ស ទីប្រាំមួយពីត្បូងពិទាយ ទីប្រាំពីរពីត្បូងពណ៌លឿងលាយបៃតង ទីប្រាំបីពីត្បូង បេរីល ទីប្រាំបួនពីត្បូងពេជ្រពណ៌លឿង ទីដប់ពីត្បូងទោប៉ាត់ ទីដប់មួយពីត្បូងនិលវត្ថុ ទីដប់ពីរពីត្បូងជម្ពូរត្ន។ ²¹ ខ្លោងទ្វារដប់ពីរសង់ពីគដដប់ពីរ ខ្លោងទ្វារនីមួយៗសង់ឡើងពីគដមួយៗ។ ចំណែកផ្លូវរបស់ទីក្រុងវិញធ្វើពីមាសសុទ្ធ ភ្លឺថ្លាដូចកែវ។ ²² ខ្ញុំបានមិនឃើញមានព្រះវិហារនៅក្នុងទីក្រុងទេ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់ដ៏មានគ្រប់ទាំងព្រះចេស្ដា និងជាកូនចៀម ព្រះអង្គគឺជាព្រះវិហាររបស់ទីក្រុងនោះហើយ។ ²³ ទីក្រុងនេះមិនត្រូវការពន្លឺព្រះអាទិត្យ ឬព្រះច័ន្ទដើម្បីបំភ្លឺដល់វាទេ ព្រោះសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់បានជះពន្លឺលើវា ហើយកូនចៀមគឺពន្លឺរបស់ទីក្រុងនោះ។ ²⁴ ប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងដើរដោយសារពន្លឺរបស់ទីក្រុងនោះ។ ហើយពួកស្ដេចទាំងឡាយនៅផែនដីនឹងនាំទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ពួកគេមកទីក្រុងនោះ។ ²⁵ ខ្លោងទ្វាររបស់ទីក្រុងនោះមិនបិទ នៅក្នុងពេលថ្ងៃ ហើយពេលយប់ក៏មិនបិទដែរ។ ²⁶ ពួកគេនឹងនាំទ្រព្យសម្បត្តិ និងអ្វីៗដែលមានតម្លៃរបស់ប្រជាតិផ្សេងៗមកទីក្រុងនោះ ហើយគ្មានអ្វីដែលមិនស្អាតអាចចូលទៅក្នុងទីក្រុងនោះបានទេ។ ²⁷ ហើយក៏គ្មាននរណាប្រព្រឹត្តអ្វីមួយដែលអាម៉ាស់ ឬបោកប្រាស់ចូលទៅក្នុងទីក្រុងនោះបានដែរ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលចូលទីក្រុងនោះបាន គឺជាអ្នកដែលមានឈ្មោះសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម។

ជំពូក 22

¹ បន្ទាប់មកទេវតាបានបង្ហាញខ្ញុំ ពីទីកន្លែងនៃជីវិត ថ្នាំដូចជាភ្នែកចរណ៍។ ទន្ទេនោះហូរចេញពីបណ្តុំរូបរាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងពីកូចចៀមមក កាត់ចំកណ្តាលផ្លូវរបស់ទីក្រុងនោះ។ ² ផ្នែកមួយនៃទន្ទេនោះមានដើមឈើនៃជីវិត បង្កើតផលផ្លែដប់ពីរប្រភេទ ហើយផលផ្លែរបស់វាកើតរៀងរាល់ខែ។ ស្លឹករបស់ដើមឈើនោះសម្រាប់ការព្យាបាលរបស់ប្រជាជាតិនានាដែរ។ ³ លែងមានបណ្តាសាណាទៀតហើយ។ បណ្តុំរូបរាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់ និងកូនចៀមនឹងស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុងនោះ ហើយអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គនឹងបម្រើព្រះអង្គ។ ⁴ ពួកគេនឹងឃើញព្រះភក្ត្ររបស់ព្រះអង្គ និងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គនឹងត្រូវសរសេរនៅលើថ្នាសរបស់ពួកគេ។ ⁵ នឹងលែងមានយប់ទៀតហើយ ពួកគេនឹងមិនត្រូវការពន្លឺរបស់ចង្អៀង ឬពន្លឺព្រះអាទិត្យទៀតឡើយ ព្រោះព្រះជាម្ចាស់នឹងបំភ្លឺពួកគេ។ ពួកគេនឹងសោយអាហារដ៏ល្អជាងនិច្ចរៀងរាល់ថ្ងៃ។ ⁶ ទេវតាបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «ពាក្យទាំងនេះគួរទុកចិត្ត និងពិតត្រង់។ ព្រះអម្ចាស់ ព្រះជាម្ចាស់នៃវិញ្ញាណរបស់ពួកព្យាករ បានចាត់ទេវតាទៅដើម្បីបង្ហាញអ្នកបម្រើរបស់ព្រះអង្គពីអ្វីដែលនឹងត្រូវកើតឡើងជាឆាប់»។ ⁷ «មើល! យើងនឹងមកជាឆាប់! មានពរហើយអស់អ្នកណាដែលស្តាប់តាមពាក្យនៃនាយរបស់សៀវភៅនេះ»។ ⁸ ខ្ញុំ យ៉ូហាន ជាម្នាក់ដែលបានឮ និងឃើញការទាំងនេះ។ នៅពេលខ្ញុំបានឮ ហើយឃើញការទាំងនេះ ខ្ញុំបានក្រាបខ្លួនខ្ញុំចុះនៅចំពោះមុខទេវតាថ្វាយបង្គំគាត់ ទេវតាដែលបានបង្ហាញការទាំងនេះដល់ខ្ញុំ។ ⁹ ទេវតានោះនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «កុំធ្វើដូច្នេះធ្វើអ្វី! ខ្ញុំក៏ជាអ្នកបម្រើជាមួយអ្នក ជាមួយបងប្អូនព្យាករ និងជាមួយអស់អ្នកដែលស្តាប់តាមពាក្យរបស់សៀវភៅនេះដែរ។ ចូរថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់វិញ!»។ ¹⁰ ទេវតានោះបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «កុំបិទពាក្យនៃនាយរបស់សៀវភៅនេះឡើយ ដើម្បីពេលកំណត់ជិតដល់ហើយ។ ¹¹ អស់ដែលទុច្ចរិត ចូរឲ្យគេប្រព្រឹត្តអំពើទុច្ចរិតទៀតចុះ។ ហើយអ្នកដែលចិត្តមិនស្អាត ចូរឲ្យគេបន្តក្នុងចិត្តមិនស្អាតទៀតចុះ។ ហើយអ្នកដែលសុចរិត ចូរឲ្យគេនៅតែប្រព្រឹត្តអំពើល្អដែលសុចរិតចុះ។ ហើយអ្នកដែលវិសុទ្ធ ចូរឲ្យគេបន្តវិសុទ្ធភាពទៀតចុះ»។ ¹² «មើល! យើងនឹងមកជាឆាប់។ ហើយរង្វាន់របស់យើងនៅជាមួយនឹងយើង ដើម្បីប្រគល់ឲ្យម្នាក់ៗស្របតាមអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ»។ ¹³ យើងជាអាល់ផា និងជាអូមេកា គឺជាដើម និងជាចុង ហើយជាការចាប់ផ្តើម និងជាទីបញ្ចប់។ ¹⁴ មានពរហើយ អស់អ្នកបានដែលសម្អាតសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ ដើម្បីឲ្យពួកគេមានសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានផ្លែពីដើមឈើនៃជីវិត និងចូលទៅក្នុងទីក្រុងតាមខ្លោងទ្វារបាន។ ¹⁵ ហើយអ្នកដែលនៅខាងក្រៅគឺជាពួកភ្នែក ពួកគ្រូមន្តអាគម និងប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ខាងផ្លូវភេទ ពួកកាប់សម្លាប់ ពួកថ្វាយបង្គំប្រព្រះ និងអស់អ្នកដែលស្រឡាញ់ និងប្រព្រឹត្តអំពើភូតភរ។ ¹⁶ យើង យេស៊ូ បានចាត់ទេវតារបស់យើងដើម្បីធ្វើបន្ទាល់ដល់អ្នកអំពីការទាំងនេះសម្រាប់ក្រុមជំនុំ។ យើងជាបូស និងជាពូជពងរបស់ព្រះបានដាវីខ យើងជាផ្កាយព្រឹកដ៏ភ្លឺ។ ¹⁷ ព្រះវិញ្ញាណ និងកូនក្រមុំនិយាយថា៖ «ចូរមក! ចូរឲ្យអ្នកណាដែលឮ និយាយថា៖ «ចូរមក» អស់អ្នកណាដែលស្រេក ចូរឲ្យគាត់មកផឹក ហើយអស់អ្នកណាដែលចង់បាន ចូរមកទទួលទឹកនៃជីវិតដោយឥតបង់ថ្លៃ»។ ¹⁸ ខ្ញុំធ្វើបន្ទាល់ដល់មនុស្សគ្រប់គ្នាដែលបានឮពាក្យនៃនាយរបស់សៀវភៅនេះ៖ ប្រសិនបើ អ្នកណាបន្ថែមអ្វីដែលបានសរសេរក្នុងសៀវភៅនៃនាយនេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងបន្ថែមគ្រោះកាចដល់អ្នកនោះដែរ។ ¹⁹ ហើយប្រសិនបើ អ្នកណាដកអ្វីដែលបានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅនៃនាយនេះ ព្រះជាម្ចាស់នឹងដកចំណែករបស់អ្នកនោះចេញពីដើមឈើនៃជីវិត ហើយដកទីក្រុងជីវិតចេញពីអ្នកនោះដែរ។ ²⁰ ព្រះអង្គដែលបានធ្វើបន្ទាល់ចំពោះការទាំងនេះមានបន្ទូលថា៖ «ពិតមែនហើយ! យើងនឹងយាងមកជាឆាប់»។ អាម៉ែន! ²¹ សូមយាងមក ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូអើយ! សូមព្រះគុណរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូនៅជាមួយអ្នកទាំងអស់គ្នា។ អាម៉ែន។